

Digitized by Google

PROSOPOGRAPHIA IMPERII ROMANI

SAEC. I. II. III

EDITA

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE SCIENTIARVM REGIAE BORVSSICAE

BEROLINI
APVD GEORGIVM REIMERVM
MDCCCLXXXVII

PROSOPOGRAPHIA IMPERII ROMANI

SAEC. I. II. III

PARS I

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE SCIENTIARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

ELIMARVS KLEBS

BEROLINI

APVD GEORGIVM REIMERVV

MDCCCLXXXVII

*DG
2.3.5
794

ACADEMIAE SCIENTIARUM REGIAE BORUSSICAE PRAEMONITVM

Per multorum annorum multorumque virorum labores Academia scientiarum eo pervenit, ut Graecorum Romanorumque hereditas, quatenus ea per aera et marmora scripta ad nos perlata est, prostet collecta et regionatim ordinata. Sane non plene executi sumus adhuc quod nobis proposueramus infortunio eo quod magnorum inceptorum comes est adsiduus; praeterea hereditas illa iam non casibus tantum, sed data opera exploratorum omnigenarum quotidie locupletata ita continuo crescit, ut quae hodie absoluta videbantur, cras inveniantur manca et imperfecta. Nihilominus id iam nobis videtur adsecuti esse, ut post messem in horreis conditam manus admoveri possint ad messorum operas secutorias. Nam ingens illa monumentorum scriptorum farrago quae continet in se eximia et per se digna quae expendantur sufficit publice proposita haberi emendate recensita. Sed longe plurimi qui extant tituli cum versentur in rebus aut privatis aut inferioris ordinis publicis, singillatim quidem examinati utilitate carent, at coniuncti inter se et compositi cum reliquis vetustis copiis multa et aperuerunt et aperient aliunde nullo modo petenda et ad praeorum temporum memoriam redintegrandam utilia. Tanta tamen est scriptorum monumentorum copia tantaque argumentorum diversitas, ut in messe collecta subsisti non possit, sed spicae oporteat terantur, grana diversa discernantur, excutiantur, condantur. Ei desiderio quamquam aliquatenus provisum est indicibus, quos singulis corporum nostrorum partibus addi iussimus, ne sic quidem eo perventum est, quo perveniri et potest et debet. Hoc efficiendum est, ut componantur exempli gratia onomatologica et Graecae linguae et Latinae et nationum reliquarum; item insigniorum virorum laterculi ex plebeiorum turba

exempti; item ad sacra diversa quae pertinent; item cum rei publicae Atheniensium imperiique Romani monumenta per se satis emineant, rerum publicarum minorum condicionem et ordinationem municipalem quae illustrent; item de re militari maxime imperii Romani quae extant; alia multa spectantia ad mores hominum et sermonis per orbem Romanum diversitatem. Haec omnia ita concinnanda erunt, ut non titulorum solum ratio habeatur, sed ut quae auctores papyri nummi similia subministrant, simul digerantur; ita enim tandem aliquando pro litteraria epigraphica numismatica eruditione particulari ob eamque causam necessario imperfecta substituetur doctrina pendens non a copiarum specie, sed ab ipsa rerum cognitione.

Ad finem eum pervenietur cura virorum doctorum qui sunt eruntque, non Academiae nostrae. Sed adiuvari posse studia haec iudicavimus specimine eius generis aliquo proposito, et selegimus quae iam prodit notitiam hominum notabilium qui vixerunt ab imperatore Augusto ad imperatorem Diocletianum per prima tria aerae nostrae saecula. Prosopographia haec quam appellavimus vocabulo non optimo, sed recepto ut pendet ex parte magna ab inscriptionum corporibus nostris, ita imprimis diversarum terrarum monumenta in illis secundum linguas regionesque dispersa exhibet composita; deinde cum titulis coniuncta sunt quae similis argumenti tam auctores quam nummi papyrique praebuerunt. Exclusimus tempora liberae rei publicae Romanae propterea quod ad ea quae pertineant tituli exhibent pauca eaque satis cognita et illustria. Exclusimus item homines qui fuerunt inde ab aetate Constantiniana, non solum propterea quod ad eorum quoque notitiam tituli non multa suppeditant, sed etiam propter nominum rationem ita diversam, ut vix recte eadem cum antiquioribus forma comprehendantur. Recensum eum per litteras ordinari iussimus. Ei adiungentur laterculi consulum eius temporis et reliquorum magistratuum maiorum ex recensu illo ita effecti, ut per singula capita plerumque sufficiat remisisse ad recensum. Quae temptata sunt similia laterculis compositis modo ad scriptorem aliquem, modo de magistratu aliquo, viam monstraverunt, qua procederetur, sed simul docuerunt rem absolvi non posse nisi terminis operis latius prolatis.

Erunt fortasse qui ad incepta similia sese accingant sive suis viribus freti sive nostra opera adiuti; quod ubi eveniet, laetabimur. Interim elaboratis hisce speramus fore ut bonae litterae adiuventur.

PRAEFATIO EDITORIS

Postquam ea quae scriptores antiqui tradiderunt cum memoria earum rerum de quibus monumenta certissime testantur coniungi atque componi coepta sunt, cum totius fere antiquitatis historia saeculo nostro correcta aucta amplificata sit, tum aetas Romanorum imperatoria ex ingenti monumentorum copia quasi nova quadam luce illustrata est. Atque etiam hominum qui illa aetate vel in rebus publicis vel in litteris elari fuerunt memoriam cum scripta quae aetatem tulerunt mancam reliquissent vel iniuria temporum prorsus oblivione obruisset, adhibitis titulorum nummorumque testimoniis redintegrari posse virorum doctorum temptamina quaedam veluti indices ad Plinii epistulas a Mommseno, ad Acta Arvalium ab Henzeno confecti omnibus ante oculos posuerant. Qui indices quamquam artis finibus circumscripti erant, cum opera eiusmodi permultum ad aetatis imperatoriae meliorem cognitionem conferre posse luculenter demonstrassent, Academia Regia Borussica decrevit ut totius aetatis principatus inde ab Augusto usque ad Diocletianum Prosopographia conderetur, eo consilio ut quaecunque de hominibus illius aetatis notabilibus vel per scriptores vel per titulos nummosque memoriae tradita sunt colligerentur et componerentur. Cuius operis curam Academia munere tripartito Elimaro Klebs, Hermannno Dessau, Paulo von Rohden mandavit. Atque volumen primum Klebs, alterum Dessau confecit; tertium ne simul cum his quae nunc in publicum prodirent ederetur, gravis Pauli von Rohden valetudo obstitit. Vnde tertii voluminis ad finem perducendi curam Dessau in se suscepit. Quo confecto quartum addere in animo est, quod fastos consulares et laterculos eorum qui honoribus et muneribus publicis functi sunt continebit.

Ex legibus autem quibus ut editores in opere tractando tenerentur Academia decrevit, haec fere ad syllogen recte adhibendam digna videntur quae paucis hoc loco repetantur:

Terminos operis Academia constituit annum pugnae Actiacae et initium imperii Diocletiani. Sed etiam eorum quorum aetas utrum paullo superior an inferior fuerit non certe diiudicare licet nonnunquam ratio habita est.

Romanorum recepti sunt homines ordinis senatorii quicunque innotuerunt, ordinis equestris ii qui imperatorum negotia gesserunt, item eorum cognati familiaresque. Neque minus Romanorum quorum praeterea apud scriptores mentio fit plerique memorati sunt, inprimis ii quorum nomina apud rerum scriptores inveniuntur. Sed hominum plebeiorum infinita illa turba qua scripta ecclesiastica et auctorum iuris referta sunt procul semota est. Haec de Romanis. Graecorum autem et barbarorum hominum selecti tantum recepti sunt et ii quidem qui cum Romanis vel rebus vel hominibus quodam modo coniuncti fuerunt.

Quae ex scriptoribus titulis nummis de iis quorum nomina recepta sunt adhuc innotuerunt, ea plene, quantum in materia maxime dispersa fieri potuit, allata sunt. Sed et in imperatoribus Romanis omissis rebus quas imperium adepti gesserunt ea quae ad vitam privatorum spectant memorata sunt et de regibus barbarorum quae scitu maxime digna erant afferre satis visum est. Denique de scriptis eorum qui litterarum laude floruerunt pluribus agere non fuit consilium, quoniam qui litterarum historias condiderunt satis copiose de iis disputaverunt.

Romanorum hominum nomina per litterarum ordinem ex gentiliciis, quatenus innotuerunt vel probabiliter restitui potuerunt, sunt disposita. De Graecis autem et barbaris iis qui civitate Romana ornati tria nomina gesserunt plerumque sub cognominibus actum est. Homines polyonymi vel sub primo nomine vel sub eo quod fuit principale ac re vera paternum tractati sunt. Quicunque pluribus nominibus more Romano formati usi sunt, eorum nomina nuda sub uno quoque nomine repetita sunt. Veluti de C. Antio Iulio Quadrato sub Iulio disputatum est, nomina repetita sunt sub Antio et sub Quadrato.

De forma denique operis monendum est litteris quadratis nomina hominum ordinis senatorii impressa esse, titulos qui Corpore Inscriptionum Latinarum continentur plerumque per numeros nudos indicari. 'Fasti' ad quos lectores saepe ubi de consulatuum indicationibus agitur relegantur, sunt fasti consulares quos volumen quartum exhibebit.

In eodem volumine etiam 'Additamenta' totius operis edentur. Nam cum opus per quinquennium prelo subiciatur, fieri non potest quin ex scriptis virorum doctorum quae interim prodierunt vel ex titulis recens repertis vel rectius quam antea lectis alia addenda, alia corrigenda sint neque iam in foliis impressis mutari potuerint. Itaque quae his de causis ut mutantur restat et si quae alias ab editoribus omissa vel minus recte exposita sunt, ea in Additamentis corrigere atque supplere consilium est.

Scr. Berolini mense
Decembri a. 1896.

E. KLEBS.

PROSOPOGRAPHIA
IMPERII ROMANI.

SAEC. I—III.

PARS I.

A—C.

A

- FL(AVIVS) VLP(IVS) A IVS.
- M. POMPEIVS A . . .
- Ti. Claudius Abascantus.
- T. Flavius Abascantus.
- L. Satrius Abascantus.
- 1 Abdagaeses Parthus, pater Sinnacis *Tac. a. 6, 36. 37. 43. 44.*
- 2 Abdus, eunuchus Parthus *Tac. a. 6, 31. 32.*
- 3 Abennerigus (Ἀβεννήριγος), rex Characenorum aetate Claudii Izaten Monobazi regis filium a patre ad se missum agris donavit et filiam ei in matrimonium dedit *Ioseph. ant. 20, 2, 1.*
- 4 Abgarus, rex Arabum (= Osroenorum) a. 49 *Tac. a. 12, 12. 14*; Acbarus *Tac. Abgarum* (Ἀβγαρος saepe apud Graccos) rectam nominis formam fuisse nummi titulique docent regum qui sequuntur. De quibus egit Gutschmid in actis acad. Petropolitanae XXXV p. 1-49.
- 5 Abgarus (Ἀβγαρος), rex Osroenorum Traiano imperatori anno 114/115 apud Antiochiam agenti dona misit *Dio 68, 18*, *Suidas s. v. φυλάρχης, ὠνητή*, deinde Arbandem filium *Dio 68, 21*, *Suid. ἄκρα, ἐλλέβια*. Ipse cum imperatore Edessae a. 115 amicitiam composuit *Dio 68, 21*, *Suid. Ἐδεσσα, ἀπὸ θυμοῦ*.
- 6 Abgarus rex ex orientis partibus sola auctoritate imperatoris Pii deductus *vit. Pii 9, 6.*
- 7 L. Aelius Septimius Abgarus. Plena nomina exhibent nummi Gutschmid l. l. p. 38 seq. Rex Osroenorum (male Persarum *vit. Sev. 18, 1* = *Vict. Caes. 20, 14*) sub Commodo et Septimio Severo nummi. Pescennii Nigri partes secutus a Severo subactus *Dio 78, 1. 2* (cf. Mommsen *R.G. V 409 adn.*), *vit. Sev. l. l.* filios obsides dedit *Herodian. 3, 9, 2* ratione temporum confusa, ut videtur. Severo imperante Romam venit *Dio 79, 16, 2*. Christianus factus *Euseb. chr. 2235* = *Hieronym. 2234*. Nominatur ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἀβγαρος in t. Severi Abgari filii.
- 8 Severus Abgarus. Plena nomina exhibent nummi sub Antonino Severi f. cusi Gutschmid l. l. p. 40 seq. Abgarus *Dio*. Rex Osroenorum ab Antonino regno exutus et in vincula coniectus *Dio 77, 12, 1* (*Zon 12, 12*).

Ad hunc referendus videtur t. IGI 1315 = CIG 6196 quem posuit Romae Abgaro vicesimo sexto anno aetatis mortuo, filio Abgari quondam regis, Antoninus frater.

- 9 Abgarus Phrabates filius rex principis (sic) Osrhenorum Hoddae coniugi *t. posuit Romae VI 1797. Referri potest ad Abgarum regem quem per annos fere 242—244 regnasse a Gordiano III restitutum in expeditione Persica docent nummi Gutschmid l. l. p. 45.*
- 10 Ablabius Murena (Ablavius *libri*), praefectus praetorio sub Valeriano *vit. Claud. 15 in epistula.*
- 11 (M.) ABONIVSICVS, consul (suff. a. inc.) in *t. mutilis Vicetinis V 3120 cf. Add. p. 1074 positus a liberto. Cognominis litterae extremae sunt incertae.*
- 12 ABVDIVS RVSO, aedilicius, dum Lentulo Gaetulico, sub quo legioni praefuebat, periculum facessit, damnatur atque urbe exigitur a. 34 *Tac. a. 6, 30.*
- 13 T. Abudius Verus, subpraefectus classis Ravennatis *V 328.*
- 14 D. ABVRIVS BASSVS, consul (suff.) non. Septembr. a. 85 cum Q. Iulio Balbo *III dipl. mil. 12.*
- C. SENTIVS ABVRNIANVS.
- 15 Q. ABVRNIVS CAEDICIANVS, legatus Augusti (Daciae) *III 1089, nominatur in tegulis urbanis a. 123 XV 603—608, intra a. 123 et 140 XV 227—234.*
- L. FVLVIVS ABVRNIVS VALENS.
- 16 Q. Ac Q. f. Quinctil[ianus] tri[b]. [mil.] [l]eg in fragmento *Mogontiaci reperto Westd. Korresp. Bl. 1884 p. 138, 152.*
- 17 Accaus Postumius, declamatio eius memoratur *Seneca contr. 7, 6, 20.*
- 18 M. ACCENNA HELVIVS AGRIPPA, M. f., tribu Gal., tribunus laticlavus Syriae leg. XVI Flaviae, item tribunus laticlavus Britanniae leg. XX Valeriae Victricis, Ilvir capitalis, quaestor provinciae Africae, legatus provinciae Africae dioecesis Carthaginiensium, tribunus plebis, praetor; curio minor. Praetorius *obiit, vixit annis XXXIII II 1262 t. prope Hispalim repertus, positus patri a filio.*
- 19 M. ACCENNA HELVIVS AGRIPPA, filius patris cognominis *II 1262.*
- 20 M. ACCENNA SATVRNINVS, L. f., tribu Gal., quaestor, tribunus plebis, praetor, proconsul provinciae Baeticae, maritus Atiliae L. f. Balbillae *XIV 3585 Tiburtinus.*
- Q. MVTILLIVS SVRA ACCIANVS NEPOS.
- 21 P. Accius Aquila, centurio cohortis sextae equestris (sic) *Plinius ad Tr. 106. 107.*
- 22 ACCIVS IVLIANVS, clarissimus vir, consul (suff. anno incerto primi fere saeculi exeuntis) *nom. in titulis Saepinatibus Neratorum Fufidiorum pronepotum IX 2451. 2452.*
- 23 L. ACCIVS IVLIANVS ASCLEPIANVS, clarissimus vir, consul (suff.), curator et patronus reip. Vtik(ensis); Gallonia Octavia Marcella uxor,

Accia Heuresis Venantium et Accia Asclepianilla Castorea filiae *VIII 1181 saeculi III.*

- 24 ACCIVS SVRA, quem ut Traianus praetura exornet, ab eo petit Plinius *ad Tr. 12.*
- 25 ACCIA ASCLEPIANILLA CASTOREA, clarissima puella, L. Acci Iuliani Asclepiani et Galloniae Octaviae Marcellae filia *VIII 1181.*
- 26 ACCIA HEVRESIS VENANTIVM, clarissima puella, L. Acci Iuliani Asclepiani et Galloniae Octaviae Marcellae filia *VIII 1181.*
- 27 CN. ACERRONIVS PROCVLVS, consul a. 37 cum C. Petronio Pontio Nigrino. *In consulatu: Cn. Acerronius Proculus II 172, t. graec. Assi rep. papers of the american school I p. 50 n. 26 cf. Eph. ep. 5 p. 155, Suet. Tib. 73, Cn. Acerronius Tac. a. 6, 45, Dio ind. l. 59, Cn. Proculus Dio 58, 27, Proculus alibi. — Cn. Acerronius Proculus proconsul Achaiae honoratus t. CIA III 611 potest idem esse vel filius.*
- 28 Acerronia Polla (sic Dio, Acerronia apud Tacitum) familiaris Agrippinae, in naufragio eius occisa anno 59 *Tac. a. 14, 5. 6, Dio 61, 13. Filia fortasse Cn. Acerronii Proculi.*
- 29 ACHAEVS, legatus Palaestinae sub Gallieno (circa a. 260) *Euseb. h. eccl. 7, 15, 3.*
- MVMMLA ACHAICA.
- Aelius Achilles.
- 30 Achilleus, parens quidam Zenobiae *vit. Aurel. 31, 2.*
- 31 Acholius, magister admissionum Valeriani principis, scripsit acta eius; ex libro nono verba afferuntur *vit. Aur. 12–14.* Acholius historicus Alexandri temporis, qui et itinera (intima Lipsius) huius principis scripsit *vit. Alex. 64, 4, citatur ib. 14, 6; 48, 7.*
- Q. GARGILIVS MACER ACIDINVS.
- 32 [PRIS?]CILLA ACILIANA filia ut videtur [M'. Acilii Glab]rionis Cn. Cornelii Severi (cos. a. 152) *XIV 2484 cf. Add. p. 492.*
- 33 Acilianus, Plinius heres eius *Plin. ep. 2, 16.*
- L. FABIVS CILO SEPTIMINVS CATINIVS ACILIANVS LEPIDVS FVL-CINIANVS.
- MINICIVS ACILIANVS.
- (M.?) Postumius Acilianus.
- CATINIA ACILIANA.
- 34 Acilius, ad quem scripsit Plinius *ep. 3, 14.*
- 35 M'. ACILIVS C. f. quaestor divi Cl[audi] ... [procos.] provinciae Narb[onensis] sodalis [Augustalis] *VI 1331 in fragmento, in cuius altero exemplo pro NARB... traditur ASTVRiae.*
- 36 M. ACILIVS, cos. suff. kal. Iul. a. 721 = 33 *IX 422 fast. Venusini. Propter praenomen non recte cogitatum est de Acilio Aviola n. 38.*
- 37 P. Acilius, avunculus P. Minicii Aciliani *Plin. ep. 1, 14, 6.*
- 38 ACILIVS AVIOLA *Val. Max. 1, 8, 12, Aviola consularis Plin. n. h. 7, 173 in rogo vivus crematus.*

- 39 ACILIVS AVIOLA, legatus Galliae Lugdunensis a. 21 *Tac. a. 3, 41*.
- 40 ACILIVS AVIOLA, unus ex pueris senatorum filiis, qui Arvalibus ministrarunt a. 183 et 186 *acta Arv. Potest nepos esse consulis a. 122, pater consulis a. 239*.
- 41 M'. ACILIVS AVIOLA, cos. a. 54 cum M. Asinio Marcello. *Nummi Ephesini in parte adversa 1) cum inscriptione Νέρων Καῖσαρ cum capite Neronis Mionnet III 93, 253, Waddington fast. n. 93, 3; 2) Νέρων Ποππαῖα cum capitibus Neronis et Poppaeae Mionnet VI 129, 338, Waddington n. 93, 1. 2, Friedlaender Beiträge I 183, 6; 3) Μεσσαλίνα cum capite Messalinae Eckhel II 519, Waddington n. 93, 5: in parte aversa cum inscriptione Ἀουιάνα ἀνθοπάτω*.
In consulatu: M'. Acilius Aviola tab. cer. Pomp. 3. 4. 6. 112, M'. Acilius tab. cer. 5, Tac. a. 12, 64, Acilius Aviola Suet. Claud. 45, Aviola alibi. — Aviola nummi, Acilius Aviola Frontin.
Consul a. 54; proconsul Asiae a. 65/66, annos indicant nummi partim ad Poppaeam, partim ad Messalinam pertinentes; curator aquarum a. 74—97 Frontin. de aq. 102. Memoratur in titulo VI 353 posito imperatori Claudio a. 51 a liberto (Aidiai) Serviliai Avioll[ai] uxoris.
- 42 M'. ACILIVS AVIOLA consul a. 122 cum Corellio Pansa. *In consulatu: Acilius Aviola VI 10048, Aviola alibi. Idem intellegendus est M'. Acilius Aviola cos. bonorum possessor Ser. Cornelii Dolabellae Metiliani IX 3152.*
- 43 M'. ACILIVS AVIOLA, consul a. 239 cum imp. M. Antonio Gordiano. *M'. Acilio Aviola XIV 461 = VI 1159 b, ceterum Aviola fasti.*
- 44 ACILIVS BVTA, praetorius aetate Tiberii ingens patrimonium consumpsit *Seneca ep. 122, 10. 12. 13.*
- 45 M. ACILIVS CANINVS, M. f., quaestor urbanus *I 636 = XIV 153. Titulum posuerunt negotiatores ex arca Saturni, unde antiquior videtur a. 726 = 28. M. Acilius Canianus sive Caninianus (sic libri meliores Caes. b. c. 3, 39, 1) legatus Caesaris, proconsul Siciliae 707/710 = 47/44 necessitudine quadam cum hoc quaestore coniunctus videtur.*
 — CL(AVDIVS) ACILIVS CLEOBOLES.
- 46 M'. ACILIVS FAVSTINVS, consul a. 210 cum A. Triario Rufino. *Memoratur in titulis Allifanis filiae IX 2333 (1) et neptis IX 2334 (2). M'. Acilius Faustinus tituli; in consulatu M'. Acilius Faustinus VI 1984, praenomen perit VI 864, Faustinus alibi, Faustinianus falso Fragn. Vatic. 295.*
Filius M'. Acilii Glabrionis cos. II (a. 186), nepos M'. Acilii Glabrionis cos. (a. 152), pater (naturalis) Claudii Acilii Cleobolis et Aciliae Manliolae, avus Aciliae Gavinae Frestanae t. 1. 2.
- 47 Q. Acilius Fuscus. *Tituli: Thibursicanus positus a civitate Thibursici Bure VIII 1439 (1), Ostiensis positus a corpore mesorum frument(ariorum) adiutorum et acceptorum Ost(iensium) XIV 154 (2). C. f., tribu Papiria t. 1. 2, origine Thibursicanus t. 1, procuratur annonae*

Auggg. (= *Severi Antonini Getae* 209/211), procurator operis theatri Pompeiani, fisci advocatus codicillaris stationis hereditatium et cohaerentium *t. 1. 2.* Curator Laurentium Lavinatium vico Augustanorum *t. 1.*, sacerdos Laurentium Lavinatium *t. 1. 2.*; patronus reip. municipi Severiani Antoniniani lib(eri) Thibursici Bure *t. 1.*, p(atronus) c(oloniae) Ost(iensis). — In *t. 1* in AVGGG. NNN. *tertia G et tertia N erasae sunt, item in t. 2, ubi litterae P. C. intrusae sunt.*

48 ACILIVS GLABRIO, Acilii Glabrionis nescio cuius servus nom. VI 809 = XIV 74, Glabrionis VI 622.

49 ACILIVS GLABRIO, consularis et proconsul Africae CIG 2979 *t. Ephesinus, quem ei posuit Aemilius Latinianus συγκατατάξας.* Cf. n. 56.

50 ACILIVS GLABRIO filius *t. repertus in coemeterio Priscillae quod vocatur Notizie degli scavi* 1888 p. 140. Fortasse Christianus.

51 ACILIVS GLABRIO, quem Severus et Antoninus non audierunt desiderantem restitui adversus fratrem Dig. 4, 4, 18, 1.

52 ACILIVS GLABRIO, adiutor quidam tabulariorum Acilii Glabrionis legati fortasse Lusitaniae nominatur in *t. Lusit. mutilo Eph. ep. 4, 9* = II S. 5210.

53 ACILIVS (GLABRIO), octoginta fere annos natus interfuit consilio Domitiani cum filio (cos. a. 91) *Juvenalis* 4, 94 seq.; consul sub Domitiano fuit perperam scholiasta patrem cum filio confundens.

54 M'. ACILIVS GLABRIO, consul a. 91 cum M. Vlpio Traiano *fasti. Praenomen extat VI 1988* = XIV 2392. Filius Glabrionis (qui praecedit), Papinii Statii carmine de bello Germanico quod Domitianus egit (a. 83) probatus *schol. Vallae ad Iuvenal.* 4, 45; consul una cum patre interfuit consilio Domitiani in Albano ibique cum bestiis pugnavit *Juvenalis* 4, 95–103, *Dio* 67, 14 cf. *Fronto ad Marc. Caes.* 5, 23. In exilium actus crimine rerum novarum interfectus est a. 95 *Suet. Domit.* 10, *Dio* 67, 12. 14.

55 M'. ACILIVS GLABRIO, consul a. 124 cum C. Bellicio Torquato Tebano. In consulatu: M'. Acilius Glabrio VI 10048, XIV 51, plerumque Glabrio *fasti.* Epistula divi Hadriani ad Glabrionem consulem memoratur Dig. 48, 2, 12, 1. Filius videtur M'. Acilii Glabrionis cos. a. 91, pater M'. Acilii Glabrionis Cn. Cornelii Severi cos. a. 152.

56 M'. ACILIVS GLABRIO, consul II a. 186 cum imp. M. Aurelio Commod. Memoratur in *t. Allifanis neptis IX 2333 (1), proneptis IX 2334 (2).* In consulatu: M'. Acilius Glabrio VI 420. 1980, Glabrio *alibi.* — M'. Acilius Glabrio *t. 1. 2.*, Acilius Glabrio *Dio*, Glabrio *Herodian.*

Filius M'. Acilii Glabrionis sen. cos. (a. 152) *t. 1.*, consul I suff. anno incerto, consul II a. 186 *fasti, t. 1. 2.*, *Herodian.* 2, 3, 4. Amicus Pertinacis imperium a Pertinace in senatu oblatum (*cal. Ian. a. 193*) respuit *Herodian.* l. l., *Dio* 73, 3, 3. Vtrum hic an pater fuerit Africae proconsul n. 49 diiudicari nequit. — Ilvir q(uin)q(uennalis) (Allifis) *t. 2.* — Pater M'. Acilii Faustini cos. a. 210 *t. 1. 2.*

- 57 M'. ACILIVS GLABRIO cos. (*incertum quis*) nom. in titulo Arriae Plariae Verae Priscillae (*uxoris*) Orelli 2228.
- 58 M. ACILIVS GLABRIO, consul a. 256 cum L. Valerio Maximo II. *Plena nomina extant in t. Notizie degli Scavi 1880 p. 261, ceterum Glabrio fasti.*
- 59 M'. ACILIVS GLABRIO CN. CORNELIVS SEVERVS, consul a. 152 cum M. Valerio Homullo. *Tituli Tiburtini: XIV 4237 (1) ordine honorum turbato, quem ei posuit S. P. Q. Tiburs, alter mutilus XIV 2484 (2) cf. Add. p. 492, qui quo modo conceptus fuerit non liquet, positus est fortasse ab ipso filiabus; memoratur in t. Allifano proneptis IX 2333 (3).*
Plena nomina exhibet t. 1,rio Cn. Cornelius Severus superest in t. 2 M'. Acilius Glabrio sen. t. 3 (ubi sequuntur filius neposque). In consulatu: M'. Acilius Glabrio XIV 250 Glabrio alibi. M'. f., tribu Gal., municeps Tiburtinus t. 1, filius omnino M'. Acilii Glabrionis cos. a. 124. IIIvir auro argento aere flando feriundo, Vivir turmarum equitum Romanorum, tribunus militum leg. XV Apollinaris, legatus provinciae Cretae Cyrenarum, legatus provinciae Africae, quaestor imp. Caesaris T. Aeli Hadriani Antonini Aug. Pii, praetor, leg. Asiae t. 1, consul a. 152 fasti et t. 1. 3. — Pontifex, salius Collinus; patronus municipi Tiburtis, qq. designatus t. 1. Mulieres quae nominatae fuerunt in t. 3 quomodo nexae sint cum hoc incertum est. Probabiliter coniecit Dessau Add. p. 492 Faustinae uxorem cum marito posuisse t. sepulcralem filiis Faustinae et ...cillae Acilianae. Quod si recte positum est, Arria Plaria Vera Priscilla M'. Acili Glabrionis (uxor) cos. t. Pisauensis Orelli 2228 vix ad cos. a. 152 pertinet.
- 60 Acilius Lucanus, Cordubensis, orator, pater Aciliae, avus Annaei Lucani poetae Vaccae vit. Luc. Suet. rel. Reiff. 76.
- 61 M. ACILIVS MEMMIVS GLABRIO, curator riparum et alvei Tiberis aetate Tiberii ut videtur t. urban. Röm. Mittheil. 1889 p. 284.
- 62 M. ACILIVS PRISCVS EGRILIVS PLARIANVS. *Tituli: ipse posuit XIV 72 (1) Ostiensem et XIV 2212 (2) originis incertae, ei positus fuisse videtur titulus acephalus XIV 155 (3) = VI 1550 add. quem qui dedicarunt duo homines, iidem posuerunt cognatae cuidam M. Acili Prisci Egrili Plariani titulum et ipsum hodie, mutilum XIV 156 (4). Nomina plena exhibent t. 1. 2. 4. A. f. t. 1 = A. Egrili Plariani filius, tribu Vot. t. 1. IIIvir viarum curandarum, tribunus militum legionis V Macedonicae, quaestor urbanus, aedilis plebis cerialis, praetor, legatus provinciae Siciliae et Asiae, proconsul provinciae Galliae Narbonensis, legatus legionis VIII Augustae t. 3, praefectus aerarii militaris t. 1. — Pontifex Volcani et aedium sacrarum, patronus coloniae (Ostiae) t. 1. — In titulo ... Plariae Verae matris A. Egrili Plariani patris p(atroni) c(oloniae) cos. XIV 399 Dessau intellegit patris M. Acilii Prisci Egrili Plariani. Quod si recte positum est, hic fuit cos. (suff. a. incerto). Nescio an cogitari possit patris vocem tantum ad distinctionem hominum cognominum additam esse, ut additur nonnunquam filius.*

- 63 L. ACILIVS RVFVS. *Titulus X 7344 quem ei posuerunt Hispellates publice Thermis Himeracis. L. f., tribu Quir., origine Thermitanus videtur propter locum statuae dedicatae. Quaestor pro pr. provinciae Siciliae, tribunus plebis, praetor, praefectus frumenti dandi ex senatus consulto t. Idem videtur Acilius Rufus, qui consul designatus in senatu sententiam dixit a. 105 vel a. 106 Plin. ep. 5, 20, 6; 6, 13, 5. Vel idem vel propinquus est L. Acilius L. f. Rufus II vir col[oniae] T[h]er[mitanorum] in t. Mazaritano X 7210.*
- 64 M'. ACILIVS RVFVS, M'. f., tribu Gal., procurator Caesarum II 3840 t. *Saguntinus, quem posuit conventus Tarrachon(ensis). De praenomine Manii an Marci discrepant exempla.*
- 65 ACILIVS SEVERVS, unus ex pueris senatorum filiis, qui Arvalibus ministrarunt a. 183 et 186 *acta Arv.*
- L. GABO ARVNCVLEIVS P. ACILIVS SEVERVS.
- 66 Acilius Sthenelus e plebe libertina vineis excultis gloriam adeptus *Plin. n. h. 14, 48, aequalis Remmii Palaemonis ibd. 49. 50.*
- 67 L. ACILIVS STRABO, consul suffectus cum Sex. Neranio Capitone mense Septembri anni ut videtur 71 t. *graec. Neapolitan. Monumenti inediti dell' Acad. d. Lincei I p. 553. Idem videtur Acilius Strabo praetorius a Claudio ad Cyrenenses missus disceptator agrorum, postea a Cyrenensibus in senatu accusatus, sed Neronis sententia absolutus a. 59 Tac. a. 14, 18. Potest idem esse Acilius Strabo legatus Aug. (Germaniae superioris aut inferioris) in t. Brambach inscr. Rhen. 663 cf. Westd. Ztschr. 1892 p. 287.*
- L. STERTINIVS QVIN[TILLIANVS] ACILIVS STRABO C. CVRIAT[IVS] [MA]TERNVS CLODIVS NVMMVS.
- [L.] [STER]TINIVS QVINTILIANVS [CVR]IATIVS MATERNVS [CLO]DIVS NVMMVS ACILIVS STRABO.
- L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECIO PROCVLVS.
- 68 M. ACILIVS VIBIVS FAVSTINVS, salius Palatinus exiit collegio flamen factus a. 170 VI 1978.
- 69 Acilia, Acilii Lucani filia, Cordubensis, M. Annaei Melae uxor, M. Annaei Lucani mater *Vaccae vit. Lucan. Suet. rel. Kriffersch. 76. Coniuratione Pisoniana detecta quamvis innoxia a Lucano inter socios nominata sine absolutione sine supplicio dissimulata est Tac. a. 15, 56. 71, Suet. vit. Lucan. 51.*
- 70 ACILIA GAVINIA FRESTANA, clarissima puella, Cl(audii) Acilii Cleobolis filia, M'. Acilii Faustini cos. (a. 210) neptis, Acilii Glabrionis bis cos. (cos. II a. 186) proneptis, Tib. Claudii Cleobolis sen(ioris) cos. neptis IX 2334. *De stemmate vide patrem.*
- 71 ACILIA MANLIOLA, clarissima femina, M'. Acili Faustini cos. (a. 210) filia, M'. Acili Glabrionis cos. II (a. 186) neptis, M'. Acili Glabrionis sen(ioris) cos. (a. 152) proneptis IX 2333.

- 72 Acme, Liviae Augusti ancilla Iudaea *Ioseph. ant.* 17, 5, 7. 8; 17, 7, *bell.* 1, 32, 6; 1, 33, 7.
- 73 L. ACONIVS CALLISTVS, clarissimae memoriae vir, maritus Oratiae Marinae XI 2700 Volsiniensis. Fortasse idem est L. Aco[nius] P[om.] Call[istus] aedilis XI 2708.
- 74 L. Aconius Callistus, tribunus militum leg. XIII Geminae Severianae sub Alexandro XI 2699 Volsiniensis.
- L. RANIVS OPTATVS signo ACONTIANVS.
- 75 Acratus, Neronis libertus *Tac. a.* 15, 45; 16, 23, *Dio Chrys. orat.* 31 I p. 394 D.
- Helenius Acro.
- Claudia Acte.
- C. ARRIVS SPEDICVS ACTIANVS.
- 76 Actius, comoedus a Tiberio manumissus *Suet. Tib.* 47.
- 77 Actumerus (Catumerus *Tac. a.* 11, 17, *Ὀκρυμῆρος Strabo*) Chattorum princeps *Tac. a.* 11, 16. 17, *Strabo* 7, 292. De nominis forma cf. *Muellerhof Ztschr. f. deutsch. Alterth.* IX 223.
- 78 Q. ACVTIVS Q. F. (cum tribu num cognomen perierit incertum est) inter testes senatus consulti a. 729 = 25 *Sitzungsberichte Berl. Akad.* 1889 p. 966.
- 79 Q. ACVTIVS NERVA (Q. Acutius in titulis *Bramb. inscript. Rhen.* 660, 662, 680, Acutius Nerva *Plin.*). Consul designatus in senatu sententiam dixit a. 100 *Plin. ep.* 2, 12, 2; *legatum pr. pr. Germaniam inferiorem rexisse sequitur ex t.*
- 80 ACVTIA, P. Vitellii quondam uxor maiestatis damnata a. 37 *Tac. a.* 6, 47.
- 81 Adaeus, rhetor ex Asianis non proiecti nominis *Seneca contr.* 9, 1, 12, *sententiae eius apud Senecam in controu. passim.*
- 82 Adduus *Vell.* 2, 102, 2 (*Ἀδδων Dio* 55, 10 a = *Zon.* 10, 36, *Dones Flor.* 2, 32) Parthus Artagerae praepositus C. Caesarem vulneravit.
- 83 Adgandestrius, Chattorum princeps *Tac. a.* 2, 88.
- 84 Adiatrix, Domnelei tetrachae Galatarum filius, post pugnam Actiacam in triumpho ductus et cum uno ex filiis occisus *Strabo* 12, 543; Dyteutus alter filius et tertius memorantur *ibid.* 12, 558.
- C. CLODIVS ADIVTOR.
- 85 Adminius, Cunobellini regis filius *Suet. Cal.* 44 = *Oros.* 7, 5, 5 (ubi traditur Minocynobelinum Britannorum regis filium).
- 86 Adventus, cui dedicavit C. Iulius Solinus collectanea *Sol. praef. saec. III vel IIII.*
- ANTISTIVS ADVENTVS.
- C.(?) ANTISTIVS ADVENTVS.
- Q. ANTISTIVS ADV[ENTVS].
- Q. ANTISTIVS ADVENTVS POSTVMVS AQVILINVS.
- L. ANTISTIVS BVRRVS ADVENTVS.
- OCLATINIVS ADVENTVS.

- 87 Advolans, gladiator *Martial.* 5, 24, 6.
— ..VS C. IVLIVS ADVRIVS [PATE]RNVS.
- 88 C. AE..... ὁ κράτιστος πρεσβευτὴς [αὐτῶν καὶ ἀντιστράτηγος] καὶ λογιστὴς τῆς πατρίδος in *plebiscito Attico III 10 a. 209/210*, *legatus Augustorum pr. pr. ad corrigendum statum civitatum liberarum Aethiopiae fuisse videtur; at supplementa incerta sunt cf. Mommsen R. Str. II³ 858 adn. 1.*
- 89 Aebutianus (Ebuntianus libri), praefectus praetorio sub Commodus Cleandro auctore occisus (ante a. 189) *vit. Comm.* 6, 12.
— T. Vennonius Aebutianus.
- 90 Aebutius, decurio bello Iudaico occisus *Ioseph. bell.* 3, 7, 3; 4, 1, 5 *vit.* 24.
- 91 Aebutius Liberalis, ad quem scripsit Seneca libros de beneficiis, *ubi nominatur* 1, 1, 1; 2, 1, 1; 2, 6, 1; 2, 30, 1; 3, 1, 1; 3, 5, 1; 4, 1, 1; 4, 3, 1; 4, 31, 1; 5, 1, 3; 6, 1, 1; 6, 6, 1; 6, 12, 1; 6, 41, 1; 6, 42, 1; 7, 1, 1. *Idem sine dubio Liberalis noster tristis incendio coloniae Lugdunensis patriae suae Seneca ep.* 91, 1. 3. 13.
- 92 M. AEDINIUS IULIANVS nom. in albo Canusino a. 223 IX 338 (1), *epistula eius scripta paulo ante a. 238 ad Badium Cominianum in t. edito a Mommseno Berichte d. sächs. Gesellschaft 1852 p. 228 sqq.* (2). *Praenomen exhibet t. 1*, Aedinius Iulianus *t. 2*, vir clarissimus a. 223 *t. 1*, *legatus provinciae Lugdunensis, praefectus praetorio aliquot annis ante a. 238 t. 2.*
- 93 Aedemon, libertus Ptolemaeum regem ab imperatore Gaio occisum ulciscens in Mauretania sub Claudio rebellavit *Plin. n. h.* 5, 11.
- 94 AEDIA SERVILIA memoratur in titulis libertorum servorumque urbano VI 353 (1) *quem posuit libertus anno 51, Allifanis IX 2424 (2). 2363 (3). 2365 (4) cf. et 2344. 2370.* Aedia Servilia *t. 2* Servilia alibi, M. f. ex praenomine lib. *t. 1*, Servilia Avioli[ai] *t. 1 id est uxor M'. Acilii Avioli consulis a. 54.*
- 95 M. AEFVLANVS, proconsul (Asiae) sub Nerone memoratur in *t. Smyrnaeo CIG 3187.*
- 96 Aefulanus Marcellinus, ad quem scripsit Plinius *ep.* 5, 16; 8, 23 (Aefulanus servavit *cod. Asburnham.* 5, 16).
— Vetulonus Aegialus.
- 97 Q. Aegrilius Plarianus, maritus Asiciae Frontinae XI 1075 *Parmensis mutilus; incertum qua necessitudine coniunctus fuerit cum Q. Egrilio Plariano.*
— Stertina Cocceia Bassula Veneria Aeliana Iunior.
- 98 AELIANVS, clarissimus vir, *legatus Augusti pr. pr. Pannoniae inferioris III 3747 in miliario Pann. inf. Potest referri ad Flavium Aelianum aut, si fuerit in lapide [L]aelianus, ad M. Pontium Laelianum Larcium Sabinum.*
- 99 Aelianus facundus, amicus *Martialis* memoratur *Martial.* 12, 24, 3; *incertum est num idem nominetur ibd.* 11, 40, 5.

- 100 Aelianus cum (Sex. Iulio) Frontino consulari viro Formiis colloquio habito adductus ad scribendum de re militari Graecorum θεωρίαν τακτικὴν imperatori Traiano dedicavit *Aelian. prooem. Cf. Koechly-Ruestow Griech. Kriegsschr. II 199 seq.*
- Aelius Aelianus.
 - P. AELIVS AELIANVS ARCHELAVS MARCVS.
 - L. AELIVS PLAVTIVS LAMIA AELIANVS.
 - Aemilius Aelianus.
 - M. ANNAEVS SATVRNINVS CLODIANVS AELIANVS.
 - Axius Aelianus.
 - Q. Axius Aelianus.
 - Casperius Aelianus.
 - L. Casperius Aelianus.
 - Claudius Aelianus.
 - CELSVS AELIANVS.
 - FLACC(VS) AELIANVS.
 - FL(AVIVS) AELIANVS.
 - C. IVLIVS FLACCVS AELIANVS.
 - CN. PAPIRIVS AELIANVS.
 - CN. PAPIRIVS AELIANVS AEMIL[IANVS] TVSCILLVS.
 - PLAVTIVS [AELIVS? LA]MIA SILVANVS [AELIANVS].
 - TI. PLAVTIVS SILVANVS AELIANVS.
 - POMPEIVS AELIANVS.
 - L. ROSCIVS AELIANVS MAECIVS CELER.
 - L. ROSCIVS AELIANVS PACVLVS SALVIVS IVLIANVS.
 - L. ROSCIVS PACVLVS PAPIRIVS AELIANVS.
 - Q. VALENS AELIANVS.
 - T. Vlpus Aelianus Antoninus.
 - C. VLPIVS AELIANVS SEVERVS.
- 101 Aelius ... pr(aeses) [provinciae Sardiniae] *Eph. ep. 8, 755 in fragmento miliarii Sardiniae.*
- 102 Aelius Achilles, rationalis Septimii Severi a. 193 *VI 1585 [a.] b.*
- 103 Aelius Aelianus, vir perfectissimus, praeses provinciae Mauretaniae Caesariensis ob prostratam gentem Bavarum Mesegneitsium praedasque omnes ac familias eorum abductas *dedicavit titulum Eph. ep. 7, 530 Mauret. Caes.*
- 104 P. AELIVS AELIANVS ARCHELAVS MARCVS, P. f., originis clarissimae vir, patronus Volturni *X 3725 Vollurnensis fortasse saec. IIII.*
- 105 Aelius Aemilianus, praefectus classis Misenensis a. 247 *III dipl. mil. 53 = X 3335.*
- 106 P. Aelius Alcibiades, praepositus cubiculi sub Hadriano (ἐπὶ κοιτῶνος) *in titulis graecis Asianis Lebas-Waddington 1652 f, Bull. d. corr. hell. VII p. 269, CIG 2947. 2948.*

- 107 P. Ael(ius) Ammonius. *Titulus graecus ei positus a liberto Gordiani III, repertus in Moesia inferiore Archaeol. Epigraph. Mitth. a. Oestr. VIII p. 22 n. 61.* Praefectus cohortis Hispanorum, tribunus cohortis I Germanorum, praepositus vexillationibus in Armenia Cappadocianis (ἡγησάμενον στρατιωτικοῦ ἐν παρατάξει Ἀρμενιακῇ στρατιωτῶν ἐπαρχείας Καππαδόχων), praefectus alae I Gaetulorum, praepositus vexillationibus in Moesia inf. (ἡγησάμενον στρατιωτικοῦ τῆς ἐπαρχείας ταυτῆς), praefectus classis Fl(aviae) Moesiacaе Gordianae, procurator (τὸν χράτιστον ἐπίτροπον) Augusti (Moesiae inf.) *t. Potest idem esse Ammonius ad quem Gordianus rescripsit a. 240 cod. Iustinian. 6, 45, 2. — Verba ἡγησάμενον στρατιωτικοῦ ad praefectum exercitus rettulit Mommsen Eph. ep. 5 p. 578.*
- 108 T. Aelius Antipater, proc. Augg., Vmbria Bassa coniux Orelli 1891 *Sentinas.*
- 109 P. Aelius Apollonianus, primipilaris, maritus Tiberiae Iuliae Antoniae Letoidis, pater P. Aelii Hilariani memoratur in titulis filii *CIG 2792. 2793.*
- 110 L. AEL(IVS) APPAIENVS IVLIANVS, clarissimus puer *Bull. com. 1880 p. 138 n. 393 incertae aetatis; litteras saec. IV iudicat qui edidit.*
- 111 T. AELIVS AVRELIVS, M. Aurelii Caesaris et Faustinae Aug. filius, imp. Antonini Aug. Pii [p. p.] nepos *VI 994 t. sepulchralis in mausoleo Hadriani filii Marci qui postea imperavit, defuncti vivo Pio.*
- 112 L. Aelius Aurelius Apolaustus Memphius. *Tituli: VI 10117 (1) urbanus, IX 344 (2) Camusinus, X 3716 (3) Campanus, XIV 4254 (4) Tiburtinus; ipse posuit Fundanum X 6219 (5), nominatur in fragmento Veientano XI 3822 (6).* Agrippus histrio, cui cognomentum erat Memphi, a Vero imperatore e Syria Romam abductus et Apolaustus nominatus *vit. Ver. 8, L. Aurelius Apolaustus Memphius t. 4, Aurelius Apolaustus Memphius t. 1, L. Aurelius Apolaustus pantomimus Memphius t. 5, [L.] Aelius Aurelius Apolaustus t. 2, [L.] Aurelius Apolaustus t. 3, .. [Apolaus]ti Memphi.... senioris t. 6, Apolaustus Fronto ad Ver. 1, 2, vit. Comm. 7.* Augustorum libertus *t. 1. 4 (Aug. lib. t. 2), manumissus ergo a Marco et Vero; hieronica coronatus et ton diapandon Apollinis sacerdos solus vittatus, archiereus synhodi et Augustorum t. 1, pantomimus hieronica temporis sui primus, Augustalium quinquennalis (Canusi) t. 2; hieronica bis coronatus et diapanton, parasitus et sacerdos Apollinis, Augustalis Capuae maximus t. 3, pantomimus hieronica ter temporis sui primus vittatus Augg. sacerdos Apollinis, Herculaneus Augustalis (Tibure), ornamentis decurionatus honoratus (Tibure) t. 4. Ut pantomimus celeberrimus memoratur a Frontone l. l.; eundem intellegere videtur Athenaeus I 20 C ὁ σύμπας δῆμος τῆς οἰκουμένης τὸν ἐφ' ἡμῖν φιλόσοφον ἀρχηστὴν Μέμφιν ἐχάλασαν —.* Cleandro occiso (a. 189) cum aliis libertis aulicis interemptus *vit. Comm. 7.*

- M. AELIVS AVRELIVS CAESAR *vide* M. ANNIVS VERVS.
- L. AELIVS AVRELIVS COMMODVS *vide* L. CEIONIVS COMMODVS.
- IMP. CAESAR L. AELIVS AVRELIVS COMMODVS *vide* M. AVRELIVS COMMODVS ANTONINVS.
- 113 T. AELIVS AVRELIVS EPIANVS, T. f., legatus Aug. leg. X Geminae, curator viae Clodiae, legatus pr. pr. provinciae Africae p[raetor]..... XIV 2164 t. mutilus Aricinus. Fortasse filius Ep[ist]ae Aug. lib. tabularii rationis hereditatium, cui positus est t. Albanus XIV 2262.
- 114 M. AELIVS AVRELIVS THEO. Tituli: XI 376 (1) Ariminensis, quem posuit ordo Ariminensium, III 89 = Lebas-Waddington n. 1950 (2) et 90 = 1949 (3) Bostrani, quorum priorem dedicarunt in legatione Arabica optiones centuriones leg. III. Kur. Valerianae Gallianae (sic). Nomina plena exhibet t. 1, Aelius Aurelius Theo t. 2. 3; vir clarissimus t. 1. Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum laticlavus leg. XI Claudiae, item tribunus militum laticlavus leg. XII Fulminatae, adlectus inter quaestorios, tribunus plebis, praetor, iuridicus de infinito per Flaminiam et Vmbriam Picenum t. 1, legatus Augustorum (= Valeriani et Gallieni v. supra) pr. pr. t. 2. 3 praeses provinciae Arabiae t. 3, consul designatus t. 2. — Sodalis Hadrianalis, patronus Ariminensium t. 1.
- 115 AELIVS BASSIANVS, proconsul Africae, quando Clodius Albinus natus est, id est sub Pio vit. Clod. Alb. 4 in epistula inepte ficta.
- 116 AELIVS BASSVS, legatus Pannoniae sub initium belli Marcomannici paulo ante a. 161 Petrus Patric. fr. 6 (ex Cassio Dione).
- 117 P. AELIVS BRVTT[IVS] LVCIANVS, proconsul [Pamphyli]ae Lyc[iae]... honoratus t. graeco Adaliae Pamphyliac Bull. de corr. hell. IX p. 436.
- L. AELIVS CAESAR *vide* L. CEIONIVS COMMODVS.
- 118 SEX. AELIVS CATVS, consul a. 4 p. C. cum C. Sentio Saturnino. In consulatu: Sex. Aelius Q. f. L. n. Catus f. Cap. Sex. Aelius f. min. XII X 393, Aelius Catus Velleius II 103. Σέξτος Αἰμῆλιος (sic) Κ. υἱὸς Κάτος Dio ind. l. 55. — Αἰλῆος Κάτος Strabo. — Q. f. L. n.; consul (v. supra) legem tulit cum collega de manumissionibus Aeliam Sentiam, quae citatur apud Guium passim, Vlpian. reg. 1, 11-15; 7, 4, Dosith. 16, Collat. 16, 2, 5. Quinquaginta milia Getarum e regione transdanuviana in Thraciam traduxit Strabo 7, 303.
- 119 AELIVS CELSVS, senator a Septimio Severo sine causae dictione occisus vit. Sev. 13, 2 cf. 12, 9.
- 120 AELIVS CESETTIANVS, praefectus urbi a. 275 vit. Taciti 7, 2.
- 121 (AELIVS) COERANVS Plautiano occiso (a. 203) propter amicitiam eius a Severo ad septem annos relegatus, dein revocatus (circa a. 210) et in senatum adlectus, primus ex Aegyptiis consul factus est nullo honore antea functus Dio 76, 5. Consul suffectus anno incerto sub Caracalla.
- 122 P. AELIVS COERANVS. Titulus XIV 3586 (1) Tiburtinus, quem posue-

- runt decuriones Tiburtes, memoratur in actis Arvalium a. 213 (2) et a. 214 (3). P. Aelius Coeranus t. 1. 2 iunior additur t. 3 VI 2103 b 9, Quaestor, tribunus plebis kandidatus, praetor urbanus, iuridicus per Flaminiam et Vmbriam, legatus leg. VIII Augustae, proconsul provinciae Macedoniae, consul (suff. a. incerto saec. III incuntis) t. 1. — Curator civitatum Antiatium et Aquinatium, IIIIvir iure dicundo (Tibure), patronus et flamen dialis Tibure t. 1. Frater Arvalis t. 1 fuit in collegio a. 213 et 214 acta Arv. Filius videtur Coerani qui praecedit.
- 123 Ael(ius) Constans, procurator Commodi intra a. 185/192 Daciae Porolissensis ut videtur, memoratur in t. Napocensi III 865 ob honorem decurionatus (scl. Napocensis) posito imperatori.
- 124 Aelius Corduenus nominatur in epistula ficta Commodi vit. Pescenn. Nigr. 4, 4.
- 125 P. Aelius Da.... [proc.] rationis [heredita]tium sub Marco et Vero ut videtur VI 3757.
- 126 AELIVS DECIVS TRICCIANVS. Miliarii Pannoniae inferioris III S. 10618. 10629. 10635. 10644. 10647, ubi et Macrini Diadumenianique nomina et Aelii Tricciiani crasa sunt, nomen gentilicium legi potuit in solo 10644. Δέξιμος Τριχχιανός Dio 78, 13, 3 Τριχχιανός Dio alibi, Recianus vit. Carac.
- Olim miles in exercitu Pannonico et ianitor legati Dio 78, 13. Caracallam in Asiam comitatur praefectus legionis II Parthicae vit. Carac. 6, 7 = ἀρχων τοῦ Ἀλβανίου στρατοπέδου Dio 78, 13 cf. 79, 4. Conscius caedis Caracallae vit. Carac. l. l. Mansit praefectus legionis II Parthicae aliquantum sub Macrino Dio 79, 4; deinde a Macrino in Pannoniam missus Dio 78, 13 rexit Pannoniam inferiorem a. 217 legatus Augg. pr. pr. tituli; postea ab eodem dimissus in Bithynia versatur id. 79, 4; occisus ab Elagabalo ibd.
- 127 T. Aelius Decrianus, procurator Aug. Mauretaniae Caesariensis nominatur in miliariis Mauretaniae Caesariensis sub Alexandro positis VIII 10432. 10436. 10461–10463. 10465. 10468. 10469. Eph. cp. 7, 677.
- 128 AEL(IVS) DIODOTVS, clarissimus vir III 3571 Aquincensis.
- 129 AELIVS DIODOTVS, praetor (tutelar) sub Severo et Caracalla Fragm. Vatic. 159. 206(?). 211. 215. 246.
- 130 [AELIVS?] [DIO]NYSIVS, legatus Aug. pr. pr. (Raetiae) III 5874 Raeticus. In t. mutilo de nominibus imperatoris nihil superest nisi [Au]REL abrasis reliquis.
- 131 P. Aelius Dionysius signo Palladius, perfectissimus vir, rationalis, pater Vettoriae Sabinillae virginis Vestalis VI 1587.
- 132 Aelius Festus Aphthonius, vir perfectissimus, scripsit de metris: Aelii Festi Aphthonii v. p. de metris omnibus explicit l. III in subscriptione l. IIII Marii Victorini, qui Aphthonium epitomavit Gramm. Lat. VI 173, 32.
- 133 Aelius Florianus, vir perfectissimus, praefectus vigilum intra annos 226/244 VI 266.

- 134 AELIVS GALLVS. Pomponio Secundo obiectabatur Aelii Galli amicitia, qui punito Seiano in hortos Pomponii quasi fidissimum ad subsidium perfugisset *Tac. a. 5, 8. Recte inde collatis ibd. 4, 3 et 5, 9 collegit Borghesi Gallum Seiani filium natu maximum fuisse, post necem patris et ipsum interemptum. Iussu Tiberii Lentulo Gaetulico gener destinatus fuerat ibd. 6, 30; a Tiberio sacerdotio ornatus Dio 58, 7 (utroque loco nominibus omissis).*
- 135 C. (?) Aelius Gallus. Praenomen exhibet t. CIA III 577, si quidem ad hunc referendus sit. Ex equestri ordine *Plin. n. h. 6, 160, praefectus Aegypti Strabo 2, 118; 17, 806 anno fere 727 = 27 nuncupatus expeditionem suscepit in Arabiam quae appellatur eudaemon anno 729—730 = 25—24 Strabo 16, 780—782; 17, 819—820, Plin. l. l., Dio 53, 29 (Zonar. 10, 32), Ioseph. ant. 15, 9, 3, Galen. XIV 189. 203 cf. Mon. Ancyr. 5, 18. — Amicus Strabonis 2, 118; 17, 806. Filium L. Seii Strabonis adoptasse videtur, qui post adoptionem L. Aelius Seianus dictus est. — Medicamenta eius Galen. XII 625. 738. 784; XIII 28. 29. 77. 138. 202. 310. 472. 550. 556. 838. 885?; XIV 114. 158. 159. 161. 170. 189. 203. 730.*
- 136 P. AELIVS GEMEL[L]VS, vir clarissimus III 1006 Apulensis.
- 137 *AELIVS GORDIANVS, Gordiani imperatoris filius (? imperatoris ipsa res viri corrupte libri, imperatoris parens Mommsen), vir scientia iuris insignis, fuit in consilio Alexandri imperatoris *vit. Alex. 68, 1. Auctor vitae et ipse vel in nomine vel in homine errorem admisit.*
- 138 AELIVS GRACILIS, legatus Belgicae a. 58 *Tac. a. 13, 53.*
— C. Pompeius Homullus Aelius Gracilis Cassianus Longinus.
- 139 Aelius Hadrianus, patruus magnus Hadriani imperatoris *vit. Hadr. 1, 2.*
- 140 P. AELIVS HADRIANVS = IMP. CAESAR TRAIANVS HADRIANVS AVG. Titulus ei publice positus a. 112 ab Atheniensibus archonti III 550. P. f., tribu Sergia t. filius scilicet P. Aelii Hadriani Afri Italicensis et Domitiae Paulinae Gaditanae *vit. Hadr. 1, 2. Natus est d. 24 m. Ian. a. 75 vit. 1, 3 Italicae Appian. Iber. 38, Gell. 16, 13, 4, Eutrop. 8, 6, 1 inde Hieronym. chron. 2133 (male Romae vit. 1, 3, at cf. 2, 1; 19, 1). Decimo aetatis anno patre orbatus Vlpium Traianum praetorium tunc consobrinum suum (cf. in patre) et Caelium Attianum equitem Romanum tutores habuit vit. 1, 4. Romae, ut videtur, studiis litterarum imbutus quinto decimo anno ad patriam rediit, unde paulo post a Traiano abductus ad rem publicam accessit vit. 1, 5 seq. Decemvir stlitibus iudicandis t. vit. 2, 1, sevir turmae eq. R., praefectus feriarum Latinarum t. circa a. 92 93. Inde tribunus leg. II Adiutricis p. f. vit. 1, 2 t.; post hoc in inferiorem Moesiam translatus extremis iam Domitiani temporibus (a. 95/96) vit. 2, 3 tribunus leg. V Macedonicae t. Traiano a Nerva adoptato (m. Octobri a. 97) ad gratulationem exercitus ad Traianum (legatum tunc Germaniae superioris) in Germaniam superiorem translatus est vit. 2, 5 ibique fuit tribunus*

leg. XXII primigeniae p. f. t. cf. vit. 2, 6. Quaestor imperatoris Traiani a. 101 vit. 3, 1 t. et comes expeditionis Dacicae vit. 3, 2 t., donis militaribus ab eo donatus bis t. Post quaesturam ab actis senatus vit. 3, 2, tribunus plebis a. 105 vit. 3, 4 t. Secunda expeditione Dacica Traianus cum primae legioni Minerviae praeposuit secumque duxit vit. 3, 6 = legatus leg. I Minerviae p. f. t., eodemque tempore praetor t. (aliter vit. 3, 8 cf. adn.) anno ut videtur 106. Postea legatus Augusti pr. pr. Pannoniae inferioris a. 107/108 vit. 3, 9 t. Ob res bene gestas consulatum accepit vit. 3, 10; consul t. suffectus d. 22 m. Iun. a. 108 VI 2016 = XIV 2242. Anno 112, ubi titulus positus videtur, fuit VIIvir epulorum, sodalis Augustalis t., archon Athenis t. Phleg. fr. 54 M., vit. 19, 1, Dio 69, 16, 1. Plotinae studio legatus expeditionis Parthicae tempore (a. 114 seq.) destinatus est vit. 4, 1. Legatus Syriae a. 117 vit. 4, 6, Dio 68, 33, 1; 69, 1, 2 V id. Aug. litteras adoptionis accepit, quando et natalem adoptionis celebrari iussit; tertium iduum earundem (= d. 11 m. Aug.), quando et natalem imperii statuit celebrandum, excessus ei Traiani nuntiatus est vit. 4, 7. Adoptionem a Plotina fictam multi putarunt vit. 4, 10, Dio 69, 1, Vict. Caes. 13, 12; recte ut videtur, quamquam Hadrianus, ut vivo Traiano se participem imperii fuisse probaret, nummum cudi iussit Eckhel VI 473 = Cohen II 246, 5 in parte adversa exhibentem Hadriano Traiano Caesari, in aversa Imp. Caes. Ner. Traian. Optim. Aug. Germ. Dac. (cf. Mommsen StR. II³ 1154, 5). Consul II a. 118, consul III a. 119. Mortuus est apud Baias d. 10 m. Iul. a. 138 vit. 19, 6, Dio 69, 23, 1. Vxor Vibia Sabina, liberi adoptivi L. Ceionius Commodus, qui post adoptionem L. Aelius Caesar, T. Aurelius Fulvus Boionius Arrius Antoninus, qui post adoptionem Imp. T. Aelius Caesar Antoninus nominatus est.

Praetoram Hadrianum absentem iniisse, cum legioni primae praecesset bello Dacico secundo, docet titulus; in praetura Romam rediisse biographus, cum scribat 3, 8 sestertium vicies ad ludos edendos a Traiano accepisse. Praetor factus est sub Surano (immo Sura) et Serviano iterum cos. = a. 102 biographus l. l. aperte errans. Confudisse autem eum consules a. 102 cum consulibus a. 107 (Sura III et Senecione II) ne ponamus, adversantur legatio Pannonica et consulatus propter res in Pannonia gestas Hadriano a. 108 datus.

- 141 P. AELIVS HADRIANVS AFER. Praenomen cum tribu innotuit ex titulo filii III 550, Aelius Hadrianus cognomento Afer vit. Hadr. 1, 2, Hadrianus Afer Dio, Aelius Hadrianus (Vict.) epit. — Italica oriundus vit. Hadr., unde tribu Sergia; praetorius Dio 69, 3, 1 (Zonar. 11, 23); mortuus, cum filius decimum annum ageret = intra d. 24 m. Ian. a. 85 et d. 24 m. Ian. a. 86 vit. Hadr. 1, 4. Vxor Domitia Paulina, liberi P. Aelius Hadrianus qui imperavit, et Domitia Paulina vit. l. l. — Qua necessitudine coniunctus fuerit cum Traiano imperatore, parum liquet in dissensu auctorum: consobrinus Traiani vit. Hadr. 1, 2 (omnino

haud accurate ibd. 1, 4 dicitur Traianus consobrinus Hadriani filii qui imperavit) Epitom. 14, 1; contra Hadrianus' imperator dicitur filius consobrinae Traiani Eutrop. 8, 6, 1 (inde Hieronym. ad a. Abr. 2133).

— IMPERATOR CAESAR T. AELIVS HADRIANVS ANTONINVS AVGVSTVS PIVS = T. Aurelius Fulvus Boionius Arrius Antoninus.

142 P. AELIVS HILARIANVS, consularis (ὕπαρχος), pater P. Aelii Apolloniani, avus P. Aelii Hilariani *memoratur in titulis nepotis cognominis n. 143.*

143 P. Aelius Hilarianus, equestris ordinis (ἑπάρχος), T. Aelii Apolloniani et Tiberiae Iuliae Antoniae Letoidis filius, P. Aelii Hilariani consularis nepos *honoratus titulis graecis CIG 2792. 2793 = Waddington 1617. 595 Aphrodisiade repertis.*

144 Ael(ius) Ianuarius, procurator hereditatium, procurator Chosdroenes, procurator Syriae Coeles, procurator vectigalium Illyricorum procurator Hispaniae citerioris Tarraconensis, praeses provinciae Tingitanae, praeses provinciae Mauretaniae [Caesar] II 4135 t. *Tarraconensis, ubi nomen gentilicium num recte traditum sit dubitari potest.*

145 AELIVS (?) IVLIANVS, [A][λ.] *traditur in t. male descripto CIG 4618 Add. p. 1182 cf. Lebas-Wadd. 2316 a, decemvir stlitibus iudicandis ut videtur ex Waddingtonii coniectura probabili, tribunus legionis XIII Geminae.*

146 Aelius Iulianus, praefectus vigilum *sub Commodο ut videtur, certe ante a. 191 VI 414b.*

147 Aelius Iulius Pro[culus?] Eubulianus, ὑπαρχὸν καὶ συνκλητικὸν συγγενῆς], maritus Aeliae Flaviae Egnat[iae] Capitolinae t. *Nysae in Caria repertus Athenische Mittheilungen 1893 p. 334.*

148 Aelius Iunius Cordus (Aelius Cordus *vit. Maximin. 12, 7, Clod. Alb. 5, 10 ubi Helius libri; ceterum Iunius Cordus vel Cordus*) scripsit *vitae eorum imperatorum, quos obscuriores videbat, adserens se minima quaeque persecuturum vit. Opell. Macr. 1 (cf. Clod. 5, Maximin. 27, Max. et Balb. 4); imperatoribus Philippis superstes fuit vit. Gord. 33. Citatur in vitis quae Iulii Capitolini dicuntur. Clodii Albini, Opellii Macrini, Maximinorum, Gordianorum, Maximi et Balbini; fragmenta collegit Peter Hist. R. Fr. p. 344 sqq.*

149 L. AELIVS LAMIA, consul a. 3 p. C. cum M. Servilio Noniano. *In consulatu: L. Aelius L. f. L. n. Lamia f. Cap., L. Aelius L. f. Lamia Dio ind. l. 55, L. Aelius Lamia X 892, L. Aelius Eph. cp. 8, 316, L. Lamia fast. min. XII = XIV 2801, Valer. Maxim. 1, 8, 11, Lamia alibi. Apud scriptores: Aelius Lamia Tacit., L. Lamia Dio, Aelius Lamia restituit Ruhnken Vell. Pat. 2, 116, 3 (etiam traditur) cf. Borghesi opp. IV 455 seq.*

L. f. L. n. supra, filius scilicet L. Lamiae viri praetorii, amici Ciceronis, nepos ut videtur L. Lamiae propter deformitatem a Crasso

oratore irrisi Cic. de orat. 2, 268, frater Q. Aelii Lamiae. Consul a. 3 p. C. supra; vir antiquissimi moris et priscam gravitatem semper humanitate temperans in Germania Illyricoque et mox in Africa splendidissimis functus ministeriis non merito, sed materia adipiscendi triumphalia defectus est Velleius l. l. in expositione belli Pannonici et Delmatici, unde videtur legatus Tiberii fuisse a. 4—6. Proconsul Africae sub initium belli contra Tacfarinatem gesti a. 15/16 Tac. a. 4, 13. Legatus Syriae nuncupatus (circa a. 20 cf. Borghesi V 90) a Tiberio in urbe retentus; praefectus urbi a. 32 mortuus est a. 33 exeunte Tac. a. 6, 27, Dio 58, 19. — Amicus Horatii, qui ad eum scripsit carm. 1, 26 et 3, 17, memorat eum amicum (Pomponii) Numidae carm. 1, 36, 7, lugentem mortem fratris ep. 1, 14, 6. Idem intellegendus videtur L. Lamia Seneca contr. 7, 6, 21; incertum est ad quem pertineat oratio Asinii Pollionis pro Lamia id. suas. 6, 15.

150 L. (AELIVS) LAMIA. L. Lamiae servus VI 16553.

151 [L.?] AEL[IVS] [LAMIA?], frater Arvalis nominatur in actis a. incerti Claudii VI 2034; supplementa plane incerta sunt.

152 Q. AELIVS LAMIA. Nummi acnei cusi sub Augusto intra annos fere 739—749 = 15—5 a. C. (cf. Mommsen Münzwesen p. 740) Cohen méd. imper. I² 338—340 (1), 341 (2), 342 (3). Nomina plena exhibent n. 2, 3. Lamia n. 1. L. f. n. 2, filius scilicet L. Aelii Lamiae viri praetorii, frater L. Aelii Lamiae cos. a. 3 p. C. Illvir auro argento aere flando feriundo sub Augusto Silio et Annio collegis nummi. Lamiae fratrem maerentis, rapto de fratre dolentis meminit Horatius ep. 1, 14, 6 seq., scilicet Lucii de morte Quinti.

153 T. Aelius Leo, procurator Augustorum t. *Espérandieu inscript. de Lectoure* n. 31.

— P. Sem(pronius) Ael(ius) Lycinus.

154 [Aelius?] Malli[anus] procurator Aug. (Alpium Graiarum et Poeninarum) XII 102 t. *Arimensis*. Aelius dubitanter supplevit Hirschfeld collato t. sepulcrali *Arimensi* ibd. 120 Q. Ael. Malfiani.

155 AELIVS MARCIANVS, proconsul Baeticae sub Pio *Digest. 1, 6, 2 = Institut. 1, 8, 2 = Collat. 3, 3, 1 (ubi Aurelius traditur).*

156 Aelius Marcianus *Institut. 4, 3, 1, Marcianus ceterum. Iuris consultus scripsit post Antoninum Severi filium institutionum l. XVI, regularum l. V, de appellationibus l. II, publicorum iudiciorum l. II, libros singulares de delatoribus, ad formulam hypothecariam, ad SC. Turpillianum ind. Flor. Citantur praeterea notae ad libros Papiniani de adulteriis. Fragmenta collegit Lenel Palingenesia I 639 seq. — Marciani in cod. Iust. 2, 13, 6; 4, 21, 4; 7, 21, 4; 10, 58 memorati diversi sunt.*

157 P. Aelius Marcianus, P. f., tribu Pal., praepositus classis Syriacae et Augustae, praefectus classis Moesiaticae VIII 9358.

158 (AELIVS) MARVLLINVS (Maryllinus *libri*), qui primus in sua familia senator fuit, atavus Hadriani imperatoris vit. *Hadr. 1, 2.*

- 159 Aelius Maurus (*Helius libri*), Phlegontis Hadriani libertus *citatur de filiis Septimii Severi vit. Sev. 20.*
- 160 Aelius Melinus, grammaticus, aequalis Gellii praeter alia quae scripsit complura, librum composuit de loquendi proprietate *Gellius 18, 6. Ad eum pertinere videntur quae ex Melisso afferunt Charisius Gramm. lat. 1, 101, Pompeius ibd. 5, 287, auctor de dub. nom. 5, 575.*
- 161 T. AELIVS NAEVIVS ANTONIVS SEVERVS. *Tituli VI 1332 (1), alter graecus et ipse urbanus IGI 1071 (2). Nomina plena exhibent t. 1, 2. T. f., tribu Pal. t. 1, clarissimus vir, sevir equitum Rom. turmae secundae, IIIvir capitalis, praefectus feriarum Latinarum, tribunus laticlavus leg. XVI Flaviae piaae fidelis, quaestor t. 1, consularis t. 2 cos. suff. a. incerto, sodalis Hadrianalis t. 1.*
- 162 T.(?) AELIVS ONERATIVS, legatus Thraciae sub Severo *in nummis Pautaliae Sestini Mus. Hedeverian. I 62, 19, Class. general. p. 31 (ubi 'Ονερατίου), idem videtur K. Ai. 'Ονερ. in nummo Philippopolitano Catal. mus. Britann. p. 237, 27a; male Νεράτου Mionnet S. II 376, 1025, 1026, 1027, III 376, 1028.*
- 163 Ael(ius) Paternianus, vir egregius, praefectus leg. II Adiutricis a(gens) v(ices) l(egati) (Pannoniae inferioris) a. 284 *III 3469 t. Aquincensis.*
- 164 P. Aelius Peregrinus, (P. Aelii) Rasparagani regis Sarmatarum filius, maritus Attiae Procillae *V 33 t. Polensis.*
- 165 P. Aelius Peregrinus Rogatus. *Tituli VIII 9359 (1), 9360 (2) integri; nominatur in mutilis VIII 8485 (3), 8991 (4), 9030(?) (5), 9320 (6), 9361 (7), 10979 (8) omnino Mauretaniae Caesariensis. Nomina plena exhibet t. 1, P. Aelius Peregrinus t. 2, 4, 8, frustulae supersunt in ceteris. P. f., tribu Papiria t. 1. Vir egregius t. 4 perfectissimus t. 2, procurator Auggg. = Severi Antonini Getae a. 209/211 t. 4 (proc. Augg. traditur t. 3, in t. 2 altera et tertia G. erusae videntur, . . tio Peregrino procurator . . . est in t. 5 certae lectionis, ubi indicatur a. 201); praeses provinciae Mauretaniae Caesariensis t. 1, 2, a cognitionibus Aug. . . t. 2.*
— (P. Aelius) Phlegon.
- 166 L. AELIVS PLAVTIVS LAMIA AELIANVS, consul suffectus idib. Iun. a. 80. *In consulatu: L. Aelius Plautius Lamia VI 2059, L. Lamia Plautius Aelianus III dipl. mil. Ceterum Aelius Lamia Suet. Αουξίου Λαμίου Αἰμυλιανοῦ falso Dio. Maritus Domitiae Longinae, quam Domitianus a. 70 in matrimonium abduxit Suet. Domit. 1, Dio 66, 3, 4, postea a Domitiano imperatore occisus Suet. Domit. 10 cf. Juvenal. 4, 154. — Videtur parentela quadam coniunctus esse cum Ti. Plautio Silvano Aeliano cos. II a. 74 cf. Dessau ad XIV 3608.*
— PLAVTIVS [AELIVS? LA]MIA SILVANVS [AELIANVS] *vide Plautius.*
— CL(AVDIVS) AELIVS POLLIO.
- 167 Aelius Priscus, furiosus matrem occidit sub Marco et Commodio imperatoribus *Digest. 1, 18, 14.*

— Aelius Pylades.

168 P. Aelius Rasparaganus, rex Roxolanorum *V* 32 *Polensis*, Rasparaganus rex Sarmatarum *in t. filii P. Aelii Peregrini V* 33. Hadrianus cum rege Roxolanorum, qui de imminutis stipendiis querebatur, cognito negotio pacem composuit *sub initium imperii vit. Hadr. 6; postea Polae cum exulasse vel detentum fuisse docent tituli.*

168a T. Aelius Restitutus, Augg. libertus (*a. 161/168*) procurator Syriae Palaestinae *VI* 8568.

169 AELIVS ROMANVS, curator aedium sa[crarum] et operum locoru[m]que [publicorum] *in t. urbano dedicato ut videtur a. 210 Bull. comun. 1880 p. 80.*

— M. Messius Rusticus Aemilius Verus Aelius Romulus Priscianus Titus(?) Proculus.

170 Aelius Rufus Ianuarius, vir egregius, ad fisci advocaciones ter numero promotus Thevestinam Hadrumetinam Thamugadensem, ad annonam perpetuo, a militiis; flamen perpetuus, duumviralicius (Lambaesi) *VIII* 2757 *Lambaesitanus. Post duumviralicius in lapide extant litterae DORP lectionis certae incertae explicationis.*

171 Aelius Sabinus, rerum scriptor de Maximo Maximini imperatoris filio citatur *vit. Mar. 32, 1.*

172 AELIVS SAOTERVS nominatur in viris clarissimis, qui in albo sacerdotum domus Aug(ustae) Palat(inae) ante sodales ut patroni perscripti sunt *VI* 2010, *Borghesi opp. III* 23 hunc esse Saoterum Nicomediensem coniecit, cubicularium Commodi, qui ab eo in deliciis habitus postea (*a. 184*) « Cleandro occisus est *Dio* 72, 12, *vit. Comm. 3, 6; 4, 5.*

173 Aelius Saturninus propter carmina famosa in Tiberium composita damnatus et occisus *a. 23 Dio* 57, 22.

174 AELIVS SCORPIANVS, consul III non. Febr. *a. 276 vit. Prob. 11 in actis senatus fictis.*

175 P. AELIVS SECVNDINVS, frater Arvalis *a. 219. 221. 224. 234 acta Arr.*

176 L. AELIVS SEIANVS. Nummi Bilbilitani *Eckhel VI* p. 196, *Cohen I²* p. 198, 97 in parte aversa exhibentes Mun. Augusta Bilbilis Ti. Caesare *V* L. Aelio Seiano cos.; nominatur in *t. servi VI* 6039 (1), *liberti VI* 10769 (2), Seianus sceleratus in *t. post damnationem posito VI* 10213 (3); intellegitur Seianus in *t. Interamnate XI* 4170 anno 32 *dedicato providentiae Ti. Caesaris Aug. — — sublato hoste perniciosissimo p. R. —*

L. Aelius Seianus nominatur *t. 1. 2, Dio* 57, 19, 5, ceterum dicitur Aelius Seianus sive plerumque Seianus. — Genitus Volsiniis *Tac. a. 4, 1; 6, 8*, patre Seio Strabone equite Romano *Tac. a. 1, 24; 4, 1, Dio* 57, 19, 5, *Vell. 2, 127, 3*, matre gentis clarissimae *Vell.*, sorore Iunii Blaesi *Tac. a. 3, 35. 72; 4, 26. Adoptatum fuisse ab Aelio Gallo ex nomine filii veri simile videtur. Prima iuventa C. Caesarem Augusti nepotem in orientem sectatus est Tac. a. 4, 1, non sine rumore M. Gavio Apicio stuprum veno dedisse Tac. l. l., Dio* 57, 19, 5. A Tiberio anno 14

p. C. praefectus praetorio collega Straboni patri datus *Tac. a. 1, 24, Dio 57, 19, 6* et comes Drusi in Pannoniam missus *Tac. l. l.* Patre in Aegyptum misso solus praetorianos rexit *Dio 57, 19, 6*, intenditque vim praefecturae modicam antea dispersas cohortes in una castra conducendo *Dio l. l., Tac. a. 4, 2, Suet. Tib. 37*, Anno 20 a Tiberio ornamentis praetoriis honoratus *Dio 57, 19, 7* et Druso Claudii filio socer destinatus *Tac. a. 3, 29, Suet. Claud. 27, Dio 58, 11, 5*. Apicata uxore pulsa Liviam Drusi in adulterium pellexit et Drusum veneno interemit anno 23 *Tac. a. 4, 3, 7-11, Suet. Tib. 62, Dio 57, 22*. Anno 25 matrimonium Liviae a Tiberio frustra petiit *Tac. a. 4, 39-40* auctorque fuit Tiberio, ut urbe excederet *ibid. c. 41, 56-59*. Aucta inde potentia et adulatio omnium ordinum *Tac. a. 4, 68, 74, Dio 57, 21; 58, 2, 5*. Germanici uxori stirpique semper infestus *Tac. a. 4, 12, 15, 17, 18, 19, 54, 59, 60, 67*. Agrippinam Neronem Drusumque pervertit anno 29 *Tac. a. 5, 3; 6, 23, 25, Suet. Tib. 54, 55, 61*. Iuliam Drusi filiam ei a Tiberio in matrimonium datam esse tradit *Zonar. 11, 2, rectius spe affinitatis ac tribuniciae potestatis deceptum dicit Suet. Tib. 65 (cf. τῆς μελλονόμφου Dio 58, 7, 5), neque adversatur Tac. a. 5, 6; 6, 8*. Consul anni 31 cum Tiberio *V num., t. 3, Tac. a. 6, 8, Suet. Tib. 65, Dio 58, 4, 3*; sacerdotiis ornatus potestatem proconsularem accepit *Dio 58, 7, 4, 5*. Tiberium Seianumque consules in quinque annos designavit senatus *Dio 58, 4, 4 (quod senatus consultum quamquam a Dione post consulatum anni 31 memoratum fortasse pertinet ad a. 30)*. Coniuratione quam contra Tiberium inierat ab Antonia detecta iussu imperatoris opera Sertorii Macronis d. 18 mens. Octobr. a. 31 in carcerem ductus et occisus, damnata memoria bonis publicatis *Tac. a. 5, 6-8; 6, 2-4, 19, 23, 25, 48, Suet. Tib. 48, 65, Dio 58, 4-19, Zonar. 11, 2, Ioann. Antioch. p. 570 M., Ioseph. ant. 18, 6, 6; 18, 7, 2, Senec. dial. 9, 11, 11, Plut. Moral. p. 96 C, Oros. 7, 4, Iuvenal. 10, 62-113*. Die qui fuit XV k. Novembr. (utpote die damnationis Seiani) Tiberio t. Creticus dedicatus est *Eph. ep. 7 p. 424 u. 2 = III S. Add. 12036*.

Cn. Piso ab eo per vana promissa elusus *Tac. a. 3, 16*; Curtius Atticus ab eo oppressus *ibid. 6, 10*; Attalus Stoicus ab eo circumscriptus *Senec. suas. 2, 12*; Cremutium Cordum Satrio Secundo congiarium dedit *Senec. dial. 6, 22, 4*; inimicus Iudaeorum *Philo leg. p. 551, 569 in Flacc. p. 517 (inde Euseb. hist. eccl. 2, 6, chronic. 2050, Hieronym. 2050, inde Oros. 7, 4)*. — Nominatur *Tac. a. 13, 45, Suet. Claud. 6, Vitell. 2, Dio 59, 16; 66, 14, Seneca dial. 6, 15, 3, nat. quaest. 1, 1, 3, ep. 55, 3, Plin. n. h. 7, 129; 8, 197, Phaedr. 3, 1, 41, nomine omisso in mortuum invehitur Valer. Mar. 9, 11, 4*.

Tres eius liberi *Tac. a. 4, 3*: Aelius Gallus; alter filius filiaque post necem patris interfecti *Tac. a. 5, 9, Suet. Tib. 61*.

177 L. (AELIVS) SEIANVS dicitur volgo in editionibus praetorius *Dio 58, 19, 1, qui re vera est L. (Apronius) Caesianus, ubi vide*.

- 178 P. AEL(IVS) SEMPRONIVS METROPHANES, senator *honoratus t. gr.* *Ancyrano Perrot Exploration n. 131.*
— L. Aelius Septimius Abgarus *vide* Abgarus.
- 179 Aelius Serenianus in consilio Alexandri Severi imperatoris fuit *vit. Alex. 68, 1.*
- 180 P. AELIVS SEVERIANVS MAXIMVS, *titulus Bostranus III 91 (1), nom. in t. filii Thracico Archäol. Epigr. Mittheil. aus Oestr. VIII (1884) p. 217 n. 43 (2).* — *Plena nomina exhibent t. 1. 2.* Severianus ceterum, Legatus Aug. pr. pr. (Arabiae), consul designatus *t. 1* consul *suffectus sub finem imperii Pii*; legatus Cappadociae a. 161 a Parthis apud Elegiam victus et occisus *Dio 71, 2, Fronto princ. p. 209 N., Lucian. quom. hist. 21. 25. 26, Alex. 27.*
- 181 P. AEL(IVS) SEVERIANVS MAXIMVS patris cognominis f., *honoratus t. Thracico cf. patrem.*
- 182 P. Aelius Severinus, vir egregius, praeses (Alpium maritimarum) *V 7880.*
- 183 Aelius Spectatus, vir egregius, subpraefectus vigilum a. 239 pr. non. Febr., *Eph. ep. 7, 1210.*
- 184 Q. AELIVS TVBERO, consul a. 743 = 11 a. C. cum Paulo Fabio Maximo. *In consulatu: Q. Aelius Q. f. Tubero Dio ind. l. 54, Q. Aelius Tubero Frontin. de aq. passim; Q. Aelius I p. 210 = X 1935, I 799, Dio 54, 32, Obsq. 72; Q. Tubero Mon. Anc. gr. 3, 13, Plin. n. h. 8, 65; Aelius Tubero I 800, IX 5289, Tubero alibi. Quinti filius Dio l. l., filius certe Q. Aelii Tuberonis iuris consulti et scriptoris rerum. Vtrum ad patrem an ad hunc scripserit Dionysius κατὰ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτήρος (ubi Q. Tubero appellatur l. 55 cf. ad Amaeum l. 1) non magis diiudicari potest quam uter Q. Tubero XVvir sacris faciundis a. 737 act. saec. intellegendus sit.*
- 185 P. Aelius Valens, procurator et praefectus provinciae Sardiniae a. 248 in *miliariis Sardiniae Eph. ep. 8, 739. 743. 772.*
- 186 M. Aelius Vitalis, vir perfectissimus, praeses provinciae Sardiniae sub Caro X 8013, sub Carino *Eph. ep. 8 757 miliar. Sard.*
- 187 AELIVS VLPIANVS, legatus provinciae alicuius sub Caracalla *Cod. Iust. 9, 51, 1.*
- 188 AELIVS XIPHIDIVS, praefectus aerarii sub Valeriano *vit. Aurel. 12 in epistula ficta.*
- 189 Aelia βασίλισσα, uxor Ti. Iulii Tirani in *t. Latyschev inscript. regni Bosporani n. 29 A.*
- 190 Aelia Caecilia Philippa ἡ κρατίστη, mater Serii Augurini *IGI 1346 Fidenas.* — Aelius Philippus, cuius causam Papinianus memorat *Digest. 35, 1, 101 pr., potest parentela cum ea coniunctus fuisse.*
- 191 AELIA CATELLA, femina genere ac divitiis excellens octogenaria coram Nerone circa a. 60 saltavit *Dio 61, 19, filia fortasse Ser. Aelii Cati.*

- 192 AELIA FLAVIA DRUSIANA, M. Flavii Drusiani filia, clarissima femina *VI* 1414.
- 193 Aelia Flavia Egnat[ia] Capitolina, Aelii Iulii Pro[culi] Eubuliani uxor *t. repertus Nysae in Caria Athenische Mittheilungen* 1893 p. 334.
- 194 Aelia Galla, uxor Postumi cuiusdam *Propert. 4, 12 (plena nomina v. 38), cf. C. Propertius Postumus.*
- 195 AELIA LICINIA PETILIA, M. Licini Petili Aia.... clarissimae memoriae viri filia *V* 871.
- 196 AELIA OPTATA, clarissima femina, M. Aurelii Fortunati viri egregii uxor *VIII* 2665.
- 197 AELIA PAETINA e familia Tuberonum *Tac. a. 12, 1* consulari patre *Suet. Claud. 26*, post Plautiam Vrgulanillam uxor Claudii, cum qua ex levibus offensis divortium fecit *Suet. l. l.* Antonia filia eorum *Suet. Claud. 27, Tac. a. 12, 2, Ioseph. ant. 20, 8, 1 (ubi falso prima uxor dicitur).* Messalina occisa matrimonium Claudii rursus petebat et a Narcisso fovebatur *Tac. a. 12, 1-2, Suet. Claud. 26.*
- 198 AELIA PITHIAS, ἡ κρατίστη ὑπατιχὴ Ti. Claudii Hermiae uxor *t. Ephesus Herm. IV p. 194 = Greek inscr. in the British Mus. III p. 200 n. 562, memoratur in fragmento inedito t. Rhodii quem vide in Tiberio Claudio Draconte filio ut videtur eius.*
- 198a AELIA PLATONIS, Claudii Agrippini viri clarissimi (συγκλητικοῦ) uxor *inscript. Lyciae Reisen im südwestlichen Kleinasien p. 113, XVIII et p. 182 n. 233 E.*
- 199 AELIA PROSPERA, clarissima femina, uxor C. Pomponii Magni *VIII* 2748.
- 200 Aelia Romana, Q. Axii Aeliani uxor *III* 1423.
- 201 AEL(IA) SATVRNINA, clarissima femina, Antonii Tauri uxor *IIIS. 8712.*
— Aeria Aelia Theodora.
— Aurelius Aelix.
— HERENNIA HELVIDIA AEMILIANA.
- 202 AEMILIANVS dicitur consul a. 227 collega (M. Nummii) Albinus *cod. Iust. 2, 4, 5; 9, 6, 4 qui alibi semper M. Laelius Maximus.*
- 203 AEMILIANVS consul a. 259 cum Basso *fasti.*
- 204 AEMILIANVS consul a. 276 cum imperatore M. Claudio Tacito *fasti.*
- 205 Aemilianus dux sub Gallieno in Aegypto sumpsit imperium *vit. Gall. 4, 1; 5, 6; 9, 1, trig. tyr. 22. Vict. Ep. 32; a Theodoto duce Gallieni victus et interfectus vit. Gall. 4, 2, trig. tyr. 22; 26, 4.*
- 206 Aemilianus iudex *Prudent. peristeph. 6, 34.*
- 207 Aemilianus, rhetor Graecus aetate Senecae rhetoris *Senec. contr. 10, 5, 25. Potest idem esse Aemilianus rhetor, Epithersis filius, aetate fere Tiberii Plut. de def. orac. 17.*
— Aelius Aemilianus.
— ASELLIVS AEMILIANVS.
— BARBIVS FVLVIVS AEMILIANVS.

- CAECILIUS AEMILIANVS.
 - Casperius Aemilianus.
 - L. CESTIVS GALLVS VARENIANVS LVTATIVS NATALIS AEM[ILIANVS].
 - C(ORNELIVS?) AEMILIANVS CALPVRNIVS RVFILIANVS.
 - (Corvinus) Aemilianus.
 - FVLVIVS AEMILIANVS.
 - L. FVLVIVS GAVIVS N[VMISIVS] ... AEMILIANVS.
 - L. FVLVIVS GAVIVS NVMSIVS PETRONIVS AEMILIANVS.
 - L. FVLVIVS RVSTICVS AEMILIANVS.
 - GEMINIVS TVTICIVS AEMILIANVS.
 - IASDIVS AEMILIANVS HONORATIANVS.
 - M. LICINIVS QVINTIANVS AEMILIANVS.
 - MINVCIVS HONORATVS MARCELLVS AEMILIANVS.
 - NVMMIVS AEMILIANVS DEXTER.
 - GN. PAPIRIVS AELIANVS AEMIL[IANVS] TVSCILLVS.
 - L. Sammius Aemilianus?
 - Sicinius Aemilianus.
 - L. STEIVS AEMILIANVS.
 - STRABO AEMILIANVS.
- 208 AEMILIUS proconsul (Asiae) *CIG 3211 Smyrnaeus aetatis incertae*.
- 209 Aemilius, primipilaris equitibus praefuit in expeditione Germanici a. 16 *Tac. a. 2, 11*. Idem videtur Aemilius e militaribus viris *Tac. a. 4, 12*, ubi ex contextu apparet tribunum praetorianorum significatum esse. Probabiliter ergo ad hunc refertur t. Campanus X 3881 positus a liberto Paulo Aemilio D. f., primo pilo bis, praefecto equitum, tribuno chort. III praetor.
- 210 C. Aemilius(?), medicus Augusti ante (Antonium) Musam *Plin. n. h. 19, 128*. (Cameli pro C. Aemilii libri).
- 211 M. AEMILIUS memoratur in fragmento partis aversae basis, quae dedicata est imperatori T. Aelio Antonino a. 138 VI 998. Ex contextu sequitur M. Aemilium a. 138 curatorem operum publicorum fuisse. At fragmentum haud satis firma auctoritate nititur traditum per Gruterum ex schedis Vrsini.
- 212 Aemilius Aelianus, Cordubensis reus factus apud Augustum *Suet. Aug. 51*.
- 213 IMP. CAESAR M. AEMILIUS AEMILIANVS AVG. *Miliarii Sardiniae X 8011 (1) Moesiae superioris III S. 8270 (2) Africae VIII 10402 (3)*; incertum est, num ad eum adhuc privatum pertineat fistula plumbea aquaria prope Romam reperta *Bullett. comunale 1881 p. 10*. Nummi apud *Eckhel VII 371 sqq.*, *Cohen V^a 278 sqq.*, *Alexandrini Sallet Daten der alexandrinischen Kaisermünzen p. 70 seq.*
- Imp. Caesar M. Aemilius Aemilianus pius felix invictus Aug. tituli, Imp. M. Aemilius Aemilianus p. f. Aug. sive Imp. Caes.

Aemilianus p. f. Aug. in nummis; Aemilius Aemilianus *Vict. Caes.* 31, ceterum Aemilianus apud scriptores.

Origine Maurus *Vict. epit.* 31, 1, *Zonar.* 12, 21, obscurissime natus *Eutrop.* 9, 5. Consul l. 2, *suffectus a. incerto, si quidem consulatum ante imperium obtinuerit.* Ab imperatore Treboniano Gallo Moesiae (sic *Zonar.* l. l., *Ioannes Antioch. fr.* 150 M. IV cf. *Jordan. Getic.* 105; Pannoniae *Zosimus* 1, 28) praepositus postquam anno 253 Gothos devicit, a militibus imperator factus sumpsit imperium et cum exercitu in Italiam contendit. Imperatoribus Treboniano et Volusiano, qui contra eum profecti erant, apud Interamnam occisis Aemilianus ab utroque exercitu et a senatu imperator agnitus est *Vict. Caes.* 31 *epitom.* 31, *Eutrop.* 9, 5 = *Oros.* 7, 21, *Zonar.* 10, 22, *Zosim.* 1, 28, *Dio cont. fr.* 2. Contra Valerianum, qui ex Raetia exercitum duxerat, profectus apud Spoletum autumno a. 253 occisus est (morbo absumptus solus *Vict. Caes.*). Vixit quadraginta (*Zonar.*) vel quadraginta septem (*Vict. epit.*) annos, regnavit tres fere menses inde a mense Iulio circiter usque ad Septembrem a. 253 = dies LXXXVIII *Chronograph.* p. 148, tertio mense extinctus *Eutrop.* 9, 6 = *Hieronym. chr.* 2270 = *Oros.* 7, 21 = *Jordan. Rom.* 286, tres menses *Vict. Caes.* 31, 3, quattuor menses *Vict. epit.* 31, 2, οὕτω τέσσαρας μῆνας *Zonar.* 12, 22, τετάρτη μὴν *Ioann. Antioch. fr.* 150. — Vxor creditur C. Cornelia Supera tantum ex nummis cognita.

— M. MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS AFER CVTIVS ROMVLVS PRISCIVS ARRIVS PROCVLVS.

214 M. Aemilius Alcimus, amicus L. Aurelii Galli cos., cui posuit l. urb. VI 1356.

— P. Iul(ius) Aemilius Aquila.

215 L. AEMILIUS ARCANVS. *Titulus eius Narbonensis XII* 4354. — L. f., tribu Pap., origine Narbonensis, tribunus militum leg. XI (sic) Geminae et tribunus militum leg. I Minerviae, item tribunus militum leg. II Augustae, adlectus in amplissimum ordinem ab imp. Caesare Hadriano Aug., sevir equitum Romanorum, quaestor urbanus, tribunus plebis, praetor designatus obiit. — Curio; omnibus honoribus in colonia sua functus tit. — Arcanus 'quem pulcherrima iam redire Narbo — — ad leges iubet annuosque fasces' amicus *Martialis Martial.* 8, 72, 3 certe cum hoc necessitudine coniunctus fuit, fortasse pater.

216 Aemilius Asper, grammaticus saeculi incerti aetatis imperatoriae; *diversas sententias virorum doctorum dissentientium de aetate recensuit Laemmerhirt commentationes philolog. Ienens. IV* (1890) p. 401 seq., proferens et ipse non minus incertam quam reliqui. Scripsit post Cornutum, quem refellit *schol. Veronens. Aen. III* 691. Confecit commentarium in Terentium, qui citatur passim apud Donatum, *Rufin. Gramm. Lat. VI* 555, 1; commentarium in Sallustium *Charis. ibd. I* 196, 23; 209, 1; 215, 6; 216, 28, *Pomp. ibd. V* 273, 12, *Hieronym.*

adv. Rufin. 1, 16, Iudus de mag. 3, 8; commentarium in Vergilium, cuius reliquias tractavit Ribbeck prolegomena p. 128 seq. Cf. Teuffel-Schurabe Röm. Literaturgesch. p. 811.

217 C. AEMILIUS BERE[NI]CIANVS MAXIM[VS], Xvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavus leg. III Scythicae item VII Geminae iterato tribunatu, quaestor urbanus, adlectus inter tribunicios a divo Magno Antonino, praetor supremarum, legatus pro pr. provinciae Asiae, proconsul provinciae Narbonensis, consul (*suffectus anno incerto*). VIIvir epulonum XII 3163 *Nemausensis*.

218 Aemil(ius) Carus tr[ib.] III 3223 *Bassianensis mutilus*.

219 L. AEMILIUS CARVS. *Tituli: positus est ei ante legationem Dacicam urbanus VI 1333 (1), ipse posuit legatus leg. Agrippinensem Brambach inscript. Rhen. 334 (2), legatus Daciarum Dacicos III 1153 (3). 1415 (4). III S. 7771 (5). Referri potest ad eum fragmentum Brambach 299, ubi nihil superest nisi L. Carus.*

L. Aemilius Carus (Karus t. 1) t. 1. 2. 3. 4. 5, L. f., tribu Cam. t. 1. Xvir stlitibus iudicandis, tribunus militum leg. VIII Augustae, tribunus militum leg. VIII Hispanae, quaestor Augusti, tribunus plebis, praetor, legatus leg. XXX Vlpiae Victricis t. 1. *Ad hanc legationem pertinet t. 2 ubi dicitur leg. Aug. nude. Curator viae Flaminiae, legatus Aug. pr. pr. provinciae Arabiae, consul (suff.), legatus Aug. pr. pr. censitor provinciae Lugdunensis, legatus Aug. pr. pr. provinciae Cappadociae t. 1, legatus Aug. pr. pr. III Daciarum t. 3. 4. 5. — Legatum Cappadociae fuisse sub Pio probabiliter coniecit Borghesi opp. IV 159; legatus consularis III Daciarum certe non fuit ante Marcum.*

— CN. PINARIUS AEMILIUS CICATRICVLA POMPEIUS LONGINVS.

220 M. Aemilius Clodianus, egregius vir, procurator Augustorum (*Antonini et Getae ut videtur*) patrimonii regionis Leptiminensis, item privatae regionis Tripolitanae VIII S. 16542. 16543 *Thevestini*.

221 M. Aemilius Crescens, praefectus classis Germanicae p. f., pater Aemilii Macrini *Brambach inscript. Rhenan. 355*.

222 L. Aemilius Decius Andromachus, procurator Augusti CIG 2218.

223 Aemilius Dexter magistratus *Paulus Digest. 26, 7, 53. Potest esse municipalis, cum agatur de tutoribus datis.*

224 Aemilius Equester, ad quem divus Pius rescripsit *Vlpianus Digest. 36, 4, 1, 3.*

225 M. AEMIL(IVS) FLAVIVS IVLIANVS LATINIANVS, M. f., clarissimus vir, patronus Reginorum Iuliensium, *honoratus ab iis t. Regino Eph. ep. 8, 246.*

226 L. AEMILIUS FRON[T...], a. d. k. Ian. cino(?) L. Aemilio Fron [cos] *dipl. mil. in Bavaria a. 1888 repertum III S. LXXIX praenomen L. (non D.) recognovit Mommsen. Consul suffectus post a. 146.*

227 L. AEM[ILIVS] FRON[T.....] .. filius, tribu Quirina, legatus Aug. pr. pr. provinciae Lugdunensis, cos. (*suff. anno incerto*) t. *Lugdu-*

nensis Revue épigraphique du midi de la France I p. 26 n. 36. Potest idem esse qui praecedit.

228 AEMILIUS FRONTINIANVS, vir clarissimus, patronus ordinis sacerdotum domus Aug. Palatinae aetate Commodi VI 2010 a 29.

229 AEMILIUS FRONTINVS, proconsul Asiae (*intra annos fere 170/190*) Apollonius apud Eusebium hist. eccl. 5, 18, 9.

230 AEMILIUS FRONTO, clarissimus vir. Ex sententia eius, postea deinde Arrii Antonini cl. v. rei p. Tif(erni) Tib(erini) pecuniam numeratam esse memoratur in t. ibd. reperto quem descripsit Bormann (Grut. 494, 5). Iuridicus fuisse videtur.

231 L. AEMILIUS HONORATVS. Tituli Nemausenses: XII 3164 (1) integer, 3165 (2) fragmentum t. gemelli; ad eundem pertinere videntur frustula t. Nemausensis XII 5896.

M. f., tribu Volt., Illvir capitalis, quaestor pr. pr. provinciae Ponti et Bithyniae, legatus (*proconsulis*) eiusdem provinciae, aedilis plebis, praetor, praefectus frumenti dandi ex senatus consulto, proconsul provinciae Cretae et Cyrenarum; hic hos honores beneficio optimi principis maturius quam per annos permitti solet, gessit. — Sacerdos fetialis t. 1. — Optimus princeps num intellegatur Traianus incertum est.

232 Aemilius Iucundus, praefectus alae equitum Romanorum Ioseph. bell. 2, 19, 7. Incertum num idem sit Iucundus praefectus alae ibd. 2, 14, 5.

233 AEMILIUS IVNCVS, proconsul Asiae memoratur in t. graeco Thyatireno Bulletin de corr. hell. XI (1887) p. 99. Cogitari potest de L. Aemilio Iunco vel de Aemilio Iunco aetatis Commodianae.

234 AEMILIUS IVNCVS (*iunctus libri*). Coniuratione Paterni detecta (a. 183) in exilium acti sunt Aemilius Iuncus et Atilius Severus consules vit. Comm. 4, 11. Vnde in summa biographorum negligentia non certe concluditur Iuncum tunc consulem fuisse.

235 L. AEMILIUS IVNCVS, consul (suff.) a. 127 cum Sex. Iulio Severo. Tituli: honoratur Attico CIA III 622 (1) quem publice posuerunt Tripolitani Phoenices legato, memoratur in Spartano CIG 1346 (2). — In consulatu = L. Aemilius Iuncus III dipl. mil. = Eph. ep. 4 p. 181, Aemilius Iuncus Digest. 40, 5, 28, 4, nuper consule Iunco Iuvenal. 15, 27, senatus consultum Iuncianum Digest. 40, 5, 51, 8. — Aemilius Iuncus t. 1. 2.

Origine Tripolitanus t. 1. Legatus Aug. pr. pr. t. 1 ὁ δίκαιοδότης t. 2; quod cum Borghesi opp. V 70 interpretatus esset legatum proconsulis Achaiae, Dittenberger Eph. ep. I p. 247 sqq. demonstrare studuit legatum missum ad corrigendum statum civitatum liberarum Achaiae significari. Contra dixit Mommsen Staatsrecht II³ 858 adn. 2 et monuit fieri potuisse, ut per id temporis, cum Iuncus legatione fungeretur, Achaia esset provincia principalis. In re incerta certum

est Iuncum legati praetorii munere in Achaia functum esse. Consul a. d. V id. Octobr. a. 127 v. supra.

Potest idem esse L. Aemilius Iuncus in fistula aquaria urbana Lanciani syll. aquar. 567; fortasse ad hunc spectant tegulae urbanae ex figlinis Iuncianis a. 123 XV 257 et fragmentum tituli CIA III 622a.

- 236 Q. Aemilius Laetus. *Plena nomina extant vit. Comm. 17, 1, Aemilius Laetus Dio 72, 19, Laetus alibi. — Praefectus praetorio sub Commodio vit. Pertin. 4, 5, Dio 72, 19, Herodian. 1, 16, 5, sub Pertinace vit. Pertin. 10, 8; 11, 7 (praefectus nude passim.). Cum Commodus gladiatoris habitu pugnavit Dio 72, 19; eum prohibuit, ne urbem incenderet vit. Comm. 15, 7. Sub finem a. 192 cum Marcia in Commodum coniuravit et eum interfecit d. 31 mens. Decembris vit. Comm. 17, Pertin. 5, 1, Dio 72, 22 (Zonar. 12, 5), Herodian. 1, 16, 1—1, 17, et detulit regnum Pertinaci vit. Pertin. 4, 5—7, Dio 73, 1, Herodian. 2, 1—2; multa in contumeliam Commodi fecit Dio 73, 6. Dein coniuravit in Pertinacem vit. Pertin. 10, 8 seq.; 11, 7, Dio 73, 8. 9 (Zonar. 12, 6), quo occiso et ipse a Didio Iuliano interfectus est vit. Did. 6, 2, Dio 73, 16 (Zonar. 12, 7). — Laeto suffragante Septimius Severus exercitui Germanico praepositus est vit. Sev. 4, 4.*

- 237 T. Aelius Largus, T. f., eques Romanus, procurator Aug. bibliothecarum XIV 2916 t. Praenestinus.

- 238 AEMILIUS LATINIANVS, συγκαλητικός, amicus Acilii Glabrionis (n. 48) CIG 2979.

- 239 (AEMILIUS) LEPIDVS nescio quis publice honoratus t. Attico CIA 574 incertae aetatis.

- 240 . . AEMILIUS LEPIDVS inter testes senatus consultorum Mai 23 a. 737 = 17 acta saecularia.

- 241 (C. AEMILIUS) LEPIDVS, memoratur in titulo liberti VI 6071.

- 242 M'. AEMILIUS LEPIDVS, consul a. 11 p. C. cum T. Statilio Tauro. *Memoratur in t. acephalo legati VIII 9247 (1) (ubi traditur VE pro M'), in t. praefecti fabrum III 398 = III S. 7089 (2), liberti VI 9359 (3).*

In consulatu: [M'.] [Ae]milius Lepidus fast. Cap., M'. Aemilius fast. Arvalium, M. (sic) Aemilius Lepidus fast. min. XIV = X 6639, Dio ind. l. 56; 56, 25; M'. Aemilius Lepidus IX 1456, XII 4333, XIV 2302, M'. Lepidus I 759, ceterum Lepidus fasti. — In titulis: (M'. Aemilius) Lepidus t. 3. M'. Lepidus t. 1. 2. — Apud scriptores praenomen Manii litteris perscriptis uno loco certe traditur Tac. a. 3, 22, ceterum dicitur Marcus Lepidus sive Lepidus. Locos Taciti qui partim ad hunc partim ad Marcum Lepidum consulem a. 6 p. C. pertinent, recte distinxit Borghesi opp. V 287 sqq. Fundamentum certum distinctionis praebent verba Taciti ann. 3, 32 quae ad Marcum, et ann. 3, 35; 4, 56 quae ad Manium non possunt non referri, deinde a. 6, 27 coll. cum a. 4, 29.

Q. f. *fasti Cap. Dio ind. l. 56, M. n. fasti Cap. filius scilicet Q. Lepidi consulis a. 733 = 21, nepos M. Lepidi triumviri. Consul a. 11 p. C. fasti. Anno 20 Pisoni reo patronus adfuit Tac. a. 3, 11 et in senatu Lepidam sororem defendit ibd. 3, 22. A. 21 proconsulatu Africae Iunio Blaeso cessit ibd. 3, 35 et causam Clutorii Prisci in senatu egit ibd. 3, 50. A. 26 proconsul Asiae ibd. 4, 56 t. 1. 2. A. 33 obiit ibd. 6, 27. — Augur t. 2. — Gravis et sapiens vir; nam pleraque ab saevis adulationibus aliorum in melius flexit, neque tamen temperamenti egebat, cum acquabili auctoritate et gratia apud Tiberium viguerit ibd. 4, 20 cf. 6, 27. Augustus eum capacem imperii, sed abnuentem dixerat ibd. 1, 13. Neronis (filii Germanici) praeceptor Seneca contr. 2, 3, 23; egregius vir ibd. 9 praef. 5. — Liberi, nubilis filia sub. a. 21 memorantur Tac. a. 3, 35. — Nominatur praeterea Tac. a. 6, 5, Seneca contr. 10 praef. 3.*

243 M. AEMILIUS LEPIDVS nescio quis memoratur in titulis libertorum VI 8602. 11056. 11092.

244 M. AEMILIUS LEPIDVS, patronus Vxamensium II 2820 Vramensis; incertum ad triumvirum an ad posteriorem M. Lepidum pertineat.

245 M. (AEMILIUS) LEPIDVS nescio quis memoratur X 6774 ex Pontia insula; traditur Pontio Nigrino c[os.?] (a 37) M. Lepidus, omnino incertum est, num in eadem inscriptione duo homines nominati fuerint.

246 M. AEMILIUS LEPIDVS, M. f. Q. n., cos. I a. 708 = 46, cos. II a. 712 = 42, Illvir rei publicae constituendae a. 711—718 = 43—36, a. 718 = 36 a Caesare magistratu exutus vitam et pontificatum maximum retinuit cf. Drumann I p. 12 sqq. Mortuus est sub finem a. 741 = 13 Dio 54, 27 vel ineunte a. 742 cf. Monument. Ancyrr. 2, 23 et adn. Mommseni p. 45.

Constat eum uxorem habuisse inde ab anno fere 704 = 50 Iuniam M. Bruti sororem Velleius 2, 88, Appian. b. c. 4, 50 cf. Cic. ad Att. 6, 1, 25; 14, 8, 1; nam M. Lepidus Lepidi ex Iunia filius qui a. 724 = 30, occisus est, 'iuvenis' interiit matre superstite. Dubitatur de Cornelia, quam uxorem eius a. 702 = 52 fuisse memorat Ascon. in Milonianam p. 38 KS. 'cuius castitas pro exemplo habita est'. Vnde sequitur Marcum filium, qui ex praenomine natus maximus creditur, non ante a. 704 natum esse potuisse, ita ut a. 717 Lepidus pater et Antonius de nuptiis conficiendis Marci et Antoniae non possent agitare. Errasse autem Asconium in nomine Corneliae haud facile posuerim. Immo veri similis est Q. Lepidum consulem a. 733 = 21 filium maiorem ex Cornelia genitum fuisse, veluti filiorum M. Lepidi consulis a. 676 = 78 maior natus non Marcus, sed L. Paullus fuisse videtur. Quintum ergo potius quam Marcum generum Antonio destinatum crediderim. — 'Liberos' Lepidi a. 711 = 43 memorat Cicero Philipp. 13, 8.

247 M. (AEMILIUS) LEPIDVS, Lepidi eius, qui triumvir fuerat rei publi-

cae constituendae, filius Iunia Bruti sorore natus *Velleius* 2, 88, 1; a. 724 = 30 iuvenis contra Caesarem coniuravit eo consilio, ut eum, cum in urbem revertisset, interficeret, sed a Maccenate oppressus Actium missus ibique interfectus est *Velleius* l. l., *Liv. perioch.* 133, *Appian. b. c.* 4, 50, *Dio* 59, 15. *Coniurationem paucis attingunt Seneca de clement.* 1, 9, 6, *brevit. vit.* 4, 5, *Suet. Aug.* 19, *Rutilius Numatian.* 1, 303. — *Servilia uxor Velleius* l. l.

A. 710 = 44 M. Antonius filiam filio M. Lepidi despondit *Dio* 44, 53; a. 717 = 37 Antonius ad Lepidum collegam Calliam libertum misit de nuptiis conficiendis acturum *Appian. b. c.* 5, 93, unde eas nuptias re vera confectas esse nequaquam licet concludere. Haec quae nomine filii omisso traduntur, referri solent ad M. Lepidum a. 30 occisum: at vide in patre.

248 M. AEMILIUS LEPIDVS, consul a. 6 p. C. cum L. Arruntio. Nummus *Cotiae Phrygiae* in parte adversa cum capite Tiberii et inscriptione *Τιβέριος Σεβαστός*, in parte aversa *ἐπὶ Μάρκου(ου) Λεπίδου* (*Κοτταίων* *Waddington Fastes* p. 112; alterum exemplum minus integrum (quod nunc est in museo Berolinensi) descripsit *Mionnet* IV 271 n. 441. Nummus novicius, quem edidit *Borghesi opp.* II 327, huc non pertinet cf. *Waddington* l. l. — Memoratur in titulo liberti VI 9449.

In consulatu: M. Aemilius Lepidus *fast. Cap.* (cf. *Eph. ep.* 3 p. 11), *fast. min.* XIII (ubi Aemilius), II 3695, *Dio ind.* l. 55; 55, 25; M. Lepidus *fast. min.* XII, *Monument. Ancyran.* 3, 25, I 752. 753. 754. 755, VI 14844 *Cassiodor.*; ceterum Lepidus *fasti.* — Aemilius Lepidus *Tac. a.* 2, 48, M. Lepidus *ibid.* 3, 32; 3, 72, *Velleius* 2, 114, *Dio* 56, 12, Lepidus alibi. — De locis Taciteis inter hunc et M. Lepidum distribuendis vide in Manio n. 242. Nomen eius probaliter apud *Velleium* 2, 125, 5 inseruit *Madvig*, ubi nomen lacuna perit. — M. Lepidus nummus, titulus.

Paulli f. L. n. *fast. Cap.*, L. f. *Dio ind.* l. 55; filius ergo Paulli Aemilii Lepidi sive L. Aemilii Paulli consulis a. 720 = 34 et Corneliae = 'Lepidus filius' *Propert.* 5, 11, 63, nepos L. Aemilii Paulli consulis a. 704 = 50. — Consul a. 6 p. C. *fasti.* Autumno a. 8 cum Tiberius Pannoniis subactis exercitum in hiberna reduxisset, omnibus copiis a Caesare praefectus est *Velleius* 2, 114, 5; propter res contra Dalmatas a. 9 gestas ornamenta triumphalia meruit *id.* 115, *Dio* 56, 12. A. 14 cum Hispanias exercitumque in iis cum imperio obtineret, in summa pace et quiete continuit *Velleius* 2, 125, 5. A. 17 bona Aemiliae Musae accepit *Tac. a.* 2, 48. A. 21 proconsul in Asiam missus *Tac. a.* 3, 32, nummus. A. 22 basilicam Paulli, avitum decus, restituit *Tac. a.* 3, 72. A. 36 vel paulo ante mortuum esse sequitur ex *Tac. a.* 6, 40. — Aemilia Lepida filia *ibid.*

249 M. AEMILIUS LEPIDVS (Aemilius Lepidus *Suet. Calig.* 24, M. Lepidus sive Lepidus alibi) imperatori Gaio commercio mutui stupri con-

iunctus *Suet. Calig. 36, Dio 59, 11. 22*; maritus Drusillae sororis Gai, cui defunctae (a. 38) laudationem funebrem habuit *Dio 59, 11*; ei quinquennio ante quam per leges liceret, magistratus petere Gaius permiserat et successionem imperii promiserat *Dio 59, 22*. Coniuravit cum Lentulo Gaetulico contra Gaium *Suet. Claud. 9*; Gai iussu a Dextro tribuno occisus a. 39 *Dio 59, 22, Seneca ep. 4, 7, Ioseph. ant. 19, 1, 3*. Insimulatus est a Gaio cum Agrippina et Livilla sororibus stuprum commisisse *Suet. Cal. 24, Dio 59, 22*; Agrippina puellaribus annis stuprum cum M. Lepido spe dominationis admiserat *Tac. a. 14, 2*; huc spectat *Rutilius Numatianus 1, 303*: 'quartus (scil. Lepidorum) Caesareo dum vult inrepere regno, incesti poenam solvit adulterii.' — Avillii Flacci res apud Gaium iuvare studuit, sed desiit a Gaio vehementer vituperatus *Philo in Flaccum p. 539. 543*.

250 PAULLVS AEMILIVS LEPIDVS, consul (suff.) a. 720 = 34 cum C. Memmio. *Nummi cum inscriptione* Paullus Lepidus, Libo cusi circa a. 700 = 54 *Mommsen Römisches Münzwesen p. 632*; ad hunc pertinere videtur *t. CIA III 573* ὁ δῆμος Παῦλλον Αἰμίλιον Λευκίου ὄν Λέπιδον ἀνθύπατον αὐγούρα.

In consulatu: Paul. Aemilius *fast. min. VI*. — ... milius L. f. M. n. Lepidus ... *f. Cap. ad a. 732*. — Paullus Lepidus *nummi*, Paullus Aemilius Lepidus *t.* — Paulus Aemilius Lepidus *Dio 54, 2, 1, Aemilius Lepidus Paulus id. 49, 42, 2, Aemilius id. 54, 24, 3, Aemilius Paulus Suet. Aug. 16, Lepidus Appian. b. c. 5, 2, Paul(l)us alibi*. — *Filiorum unus L. Aemilius Paullus cos. a. 1 p. C. dicitur* Luci f. *Dio ind. l. 55* Paulli f. *in t. CIA III 590, item alter M. Aemilius Lepidus cos. a. 6 p. C. Paulli f. in fastis Cap., Luci f. Dio l. l.* Cum et pater consul a. 704 = 50 et filius maior nusquam non Paulli cognomine usi sint, hic ipse videtur praenomen primum Lucii, cognomen Paulli habuisse, sed more hominum nobilium illius aetatis coepisse in locum praenominis vulgaris cognomen substituere.

L. f., M. n. *fast. Cap., filius scilicet L. Aemilii Paulli consulis a. 704 = 50 (cf. Suet. Aug. 16), nepos M. Aemilii Lepidi consulis a. 676 = 78: Triumvir monetalis circa a. 700 = 54 videtur ex nummis cf. Mommsen p. 633 adn. 484. Proscriptus a triumviris Dio 54, 2; dux partium Bruti et Cassii Cretam in potestatem redegit Appian. b. c. 5, 2; ad partes Caesaris transgressus comes eius in expeditione contra Sex. Pompeium a. 716 = 38 Suet. Aug. 16; consul suff. a. 720 = 34 r. supra basilicam Paulli patris dedicavit Dio 49, 42 quam postea incensam a. 740 = 14 restituit Dio 54, 24. Proconsulatus cuius meminit titulus, ceterum ignotus est. Censor a. 732 = 22 cum L. Munatio Planco fast. Cap., Dio 54, 2, Velleius 2, 95. Sueton. Aug. 64. Claud. 16, Propertius 5, 11, 67. — Augur tit. — Vxorem habuit Corneliam P. Corneli Scipionis et Scriboniae filiam, quam amisit a. 738 = 16; de cuius morte scripsit Propertius ad maritum elegiam 5, 11. Tres liberi*

ibi memorantur: (L. Aemilius) Paullus et (M. Aemilius) Lepidus v. 63, filia v. 65. *Postea uxorem duxisse Marcellam iuniorem coniecit Mommsen C. VI p. 909.*

- 251 Q. AEMILIUS LEPIDVS, repentina morte obiit *Plin. n. h. 7, 181 ex Verrio (Flacco); incertum cuius aetatis.*
- 252 Q. (AEMILIUS) LEPIDVS nescio quis memoratur in titulo servi VI 22961, in tegulis Campanis X 8042, 66.
- 253 Q. AEMILIUS LEPIDVS. *Titulus Halicarnassicus Lebas-Waddington 506: ὁ δῆμος ἐτείμησεν Κόϊ[ντον] [Αἰ]μίλιον Λέπιδον α[ὐτοῦ] εὐεργέτην καὶ [π]α[τρωνα] ἀπὸ προγόνων γεγρον[ότα], Probabiliter ex posteris fuit proconsulis Asiae sire M. Lepidi sire M'. Lepidi.*
- 254 Q. AEMILIUS LEPIDVS, consul a. 733 = 21 a. C. cum M. Lollio. *In consulatu: Q. Aemilius Lepidus f. min. IV, Q. Lepidus f. min. V, Dio ind. l. 54; 54, 6, Cassiodor., ceterum Lepidus fasti. In inscriptione pontis Fabricii VI 1305 d = I 600 verba: Q. Lepidus M'. f. M. Lollius M. f. cos. novicia sunt cf. I p. 559. Filius M. Lepidi triumviri fuisse videtur, praesertim cum M. Lepidus consul a. 11 p. C. Quinti filius Marci nepos dicatur. Ceterum vide in patre. — Idem est Q. Lepidus XVvir sacris faciundis a. 737 = 17 acta saecularia 150. — Vxorem habuisse videtur Corneliam Fausti Cornelii Sullae et Pompeiae filiam cf. Aemilia Lepida n. 293. Liberi: M. Aemilius Lepidus (n. 242) et Aemilia Lepida.*
- 255 Aemilius Longinus, desertor legionis primae (Germanicae) Dillium Voculam legatum interfecit *Tac. h. 4, 59, 62.*
- 256 Aemilius Macer, poeta Veronensis in Asia mortuus a. 738 = 16 a. C. *Hieronym. 2001; amicus Vergilii Serv. Verg. Ecl. 5, 1, Ovidii Ovid. trist. 4, 10, 43, Tibulli Tib. 2, 6, 1. Scripsit Ornithogoniam, Theriaca, de herbis. Tria carmina attingit Ovidius l. l., iudicia de carminibus Quintil. 10, 1, 56. 87; 12, 11, 27. Ovidius ex tetrastichon Macri carmine librum in malos poetas composuit id. 6, 3, 96. Fragmenta collegit Bährens Fragm. P. L. p. 344 sqq. — Auctor Plinii Plin. n. h. ind. l. 9. 10. 11. 17, fortasse hic intellegendus est in ind. l. 19. 21. 22. 28. 29. 32, ubi nominatur Licinius Macer, cum in fragmento tertio carminum a Nonio 220, 17 Licinio Macro tributo eadem confusio certa sit.*
- 257 Aemilius Macer, iuris consultus scripsit de re militari l. II, publicorum iudiciorum l. II, de officio praesidis l. II, ad legem vicensimae hereditatum l. II, de appellationibus l. II *index Digestorum et passim in Dig. Scripsit post Septimium Severum, imperator noster Alexander, libro secundo de appellationibus Digest. 49, 13, 1 = Lenel fr. 14. Fragmenta collegit Lenel Palingenesia I 561 sqq.*
- 258 M. AEMILIUS MACER DINARCHVS, M. Aemilii Macri (Saturnini cos. a. 174) filius VIII 2730. 4228.
- 259 M. AEMILIUS MACER FAVSTINIANVS, vir clarissimus anno 216 *dedicavit titulum Tusculanum XIV 2596.*

260 M. AEMILIUS MACER SATVRNINVS. *Tituli Lambaesisitani VIII* 2546 (1), 2654 (2), *Verecundenses* 4209 (3), 4210 (4), *Mauretaniae Caes. Eph. ep.* 5, 1043 (5); 690 = corr. 7, 747 (6), nominatur in t. filiorum *VIII* 2730 (7), 2731 (8), 4228 (9), 4229 (10).

Nomina plena extant sive certe restituta sunt t. 1. 2. 3. 4. 6, M. Aemilius Macer t. 5. 7-10, clarissimus vir t. 5. 9. 10, legatus Aug. pr. pr. (Numidia) t. 1-10 a. 172 t. 3 usque ad annum 174 t. 2. 5. 6, consul designatus a. 174 t. 2, consul a. 174 t. 6. — Patronus coloniae Thamagudensis t. 6, Verecundensium t. 3. — Filii: M. Aemilius Macer Saturninus, M. Aemilius Macer Dinarchus.

261 M. AEMILIUS MACER SATVRNINVS, M. Aemilii Macri Saturnini (cos. a. 174) filius *VIII* 2731, 4229.

262 Aemilius Macrinus, filius M. Aemilii Crescentis *Brambach inscript. Rhenan.* 355.

263 L. AEMILIUS NASO FABVLLINVS, L. f. tribu Gal., tribunus lativclavius leg. XX Val. Vict., IIIvir capitalis *XI* 4083.

264 Aemilius Pacensis, tribunus cohortium urbanarum a Galba exauctoratus *Tac. h.* 1, 20, restitutus ab Othone, dux classis Othonianae *ibd.* 1, 87; 2, 12, interfectus *ibd.* 3, 73.

265 Aemilius Papinianus. *Memoratur in t. VI* 228. *Nomen gentilicium praeter t. exhibent Digest. 12, 1, 40, cod. Iustinian. 1, 17, 1, 6; ceterum Papinianus. Vir eminentissimus t.*

Amicissimus imperatori Severo et, ut quidam tradebant, adfinis per secundam uxorem *vit. Carac.* 8, 2 id est per Iuliam Domnam; quod si recte traditum est, e Syria oriundus fuisse videtur. Professus est cum Severo sub (Q. Cervidio) Scaevola et Severo in advocacione fisci successit *ibd.* 8, 3 sub Marco, ut ex Septimii Severi cursu honorum apparet. A libellis imperatoris (Severi ut videtur) *Tryphonian. Digest. 20, 5, 12 pr. cf. Vict. Caes. 20, 33.* Praefectus praetorio sub Severo, in qua praefectura Fulvio Plautiano occiso anno 205 successisse videtur, *Paulus Digest. 12, 1, 40; rescriptum a. 205 sub Maccio Laeto et Aemilio Papiniano pr. pr. vv. em. t.* Sub idem tempus ut praefectus praetorio in Bullam latronem inquisivit *Dio* 76, 10 (*Zonar. 12, 10*). A. 208 Severum in Britanniam comitatur *Dio* 76, 14 (*Zonar. 12, 10*); Severus moribundus ei praecipue utrumque filium commendavit *vit. Sever.* 8, 3. Antoninum post mortem patris cum praefectura morisse falso tradunt epitomatores *Dionis (Xiphil. 77, 1, Zonar. 12, 10)*. Geta occiso a. 212 securi percussus; *variae de morte narratiunculae vit. Carac.* 8; 3, 2; 4, 1, *Getae* 6, 3, *Sever.* 21, 8, *Vict. Caes. 20, 33 seq., Dio* 77, 4 (*Zonar. 12, 10*), *Zosim.* 1, 9. — Paulus et Ulpianus adessores Papiniani *vit. Pescenn. Nigr.* 7, 4, *Alexandr.* 26, 6. — *Filius: Aemilius Papinianus qui sequitur.*

Iure consultus celeberrimus *vit. Sever.* 21, 8, *Victor l. l., Hieronym. ep.* 77, 3, *cod. Theodos.* 1, 4, 3, *Iustinian.* 1, 17, 1, 6; 5, 41, 14; 6, 25,

7, 1; 6, 42, 16. 30; 7, 32, 3; 7, 45, 14, *Institut.* 2, 23. 7, *Constitutio Omnem* 6; scripsit quaestionum libros XXXVII, responsorum libros XXX, definitionum libros II, de adulteriis libros II et librum singularem, Ἀστυνομικός librum singularem *Ind. Florent. Digest. Fragmenta collegit Lencl Palingenesia I* 803 sqq.

266 (AEMILIUS PAPINIANVS) filius iure consulti, quaestor a. 212 a Caracalla occisus *vit. Carac.* 4, 2.

— C. IVLIVS PISIBANVS MAXIMVS AEMILIUS PAVS.

— M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS AEMILIUS PAVS ARRIVS PROCVLVS IVLIVS CELSVS.

267 Aemilius Parthenianus, qui adfectatores tyrannidis iam inde a veteribus historiae tradidit, *citatur vit. Avid. Cass.* 5, 1.

268 L. AEMILIUS PAVLLVS, consul a. 754 = 1 p. C. cum C. Caesare. *Tituli: publice positus Atticus* ὁ δῆμος Λεύκιον Αἰμίλιον [Παῦλλον] Παύλου υἱόν *CIA III* 590 (1); fortasse ad eundem spectat fragmentum *Deliacum* [Αἰμίλιον Παῦλ[λον] [Παύλ]λου υἱόν Λέπ[ιδον] *Bulletin de corresp. hell. III* p. 153 (2). *Memoratur in t. libertorum VI* 4499 (3). 4450 (4).

In consulatu: [C. Caesar] Paullus *fast. Cap.* (cf. *Eph. ep.* 3 p. 10), L. Aemilius Paulus *Dio ind. l.* 55, L. Paullus *VI* 5531. 6794. 7398. 10395, X 891. 1582, Paul(l)us *alibi*. — L. Aemilius Paullus *t.* 1, (L. Aemilius) Paullus *t.* 3. 4 . . Aemilius Paullus Lepidus *t.* 2 *ut videtur, qui si recte suppletus atque relatus sit, vera nomina non accurate exhibet.* — L. Paulus Suetonius, Aemilius Paulus scholiasta *Iuvenal.*, Paullus *Propertius*.

L. f. *Dio ind. l.* 55, filius scilicet Paulli Aemilii Lepidi sive L. Aemilii Paulli consulis a. 720 et Corneliae *Propert.* 5, 11, 63. Consul a. 754 = 1 p. C. *fasti.* Progener Augusti, maritus Iuliae neptis Augusti *Suet. Aug.* 19, 64, in Augustum coniuravit *ibid.* 19; *scholiastae Iuvenal.* 6, 158 *adnotantis* 'Iuliam neptem Augusti significat, quae nupta Aemilio Paulo, cum is maiestatis crimine perisset, ab avo relegata est, post revocata cum semet vitiis dedisset, perpetuo exilio damnata est' *confirmatur testimonium titulis 3. 4 libertorum, ubi nomen Paulli crasum est, et docet Paullum coniurationem iniisse aliquanto ante finem regni Augusti. Itaque hic damnatae memoriae non potest esse frater Arvalis, cuius in locum Drusus a. 14 cooptatus est.* — *Filia Aemilia Lepida n.* 295.

269 L. [AEMILIUS] PAVLLVS, frater Arvalis, in cuius locum d. 14 mensis Mai a. 14 Drusus Caesar cooptatus est *acta Arval.* *Non potest esse consul a. 754 = 1 p. C.*

270 (M. AEMILIUS) PAVLLVS *in titulis libertorum actatis Augusti VI* 4457. 4510. 4695.

271 Aemilius Pius a Frontone Passieno Rufo commendatus *Fronto ad. am.* 1, 8 p. 179 seq. N.

- 272 Aemilius Rectus, praefectus Aegypti a. 14 p. C. *Dio* 57, 10, 5 (cf. *Suet. Tiber.* 32) *Borghesi opp.* IV 438 seq. probabiliter coniecit hunc esse *Senecae philosophi avunculum*, qui per sedecim annos (circa a. fere 754—770 = 1—17 p. C.) Aegyptum obtinuit et, cum ex provincia decessisset, in navigatione mortuus est *Seneca consolat. ad Helviam* 19.
- 273 L. Aemilius Rectus, praefectus Aegypti ἔτους β' Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος = a. 42 in t. *Aegyptiaco Bullett. dell' Inst.* 1877 p. 52. *Filius videtur eius qui praecedit.*
- 274 PAVLLVS AEMILIVS REGILLVS, Paulli f. tribu Pal., XVvir sacris faciundis, praefectus urbi iure dicundo, quaestor Ti. Caesaris Aug., patronus Saguntinorum II 3837 *Saguntinus*. *Filius videtur Paulli Aemilii consulis* a. 720 = 34, idem Regillus, cuius servi memorantur VI 4422. 4447. 4450. 4688.
- 275 Aemilius Regulus (Ῥῆγλος), Cordubensis contra Gaium coniuravit *Ioseph. ant.* 19, 1, 3.
- 276 Aemilius Rufinus, frater Fl(aviae) Mamillae virginis Vestalis maximae a. 242 VI 2133.
- 277 Aemilius Rufus, praefectus equitum sub Domitio Corbulone in Armenia *Frontin. strat.* 4, 1, 28.
- 278 Aemilius Saturninus (Αἰμ[ί]λος Σατορνῖλος *papyrus*), opistrategus septem nomorum a. 197 *papyrus Graece scripta edita in Aegyptische Urkunden aus den Königlichen Museen zu Berlin I n. 15*; epistula Saturnini ad strategos data est d. 11 mens. Iul. anni quinti nomine imperatoris omisso, sed cum in eadem *papyro praecedat epistula* a. 194, de quinto anno Severi *Aegyptiaco non dubitatur*. Idem esse videtur Aemilius Saturninus praefectus praetorio a Fulvio Plautiano collega interfectus circa a. 200 *Dio* 75, 14.
- 279 M. AEMILIUS SATVRNINVS, proconsul (Achaiae) CIG 1074 *Megaraensis* = *Lebas-Foucart* II 58.
- 280 MAMERCVS AEMILIVS SCAVRVS, consul (suff.) a. 21 cum Cn. Tremellio. *In consulatu*: Mam. Aem[ilius] Scaurus] *acta Arval.* VI 2023 b, M. Emilius (sic) Scaurus IV 1553. — Mamercus Aemilius Scaurus *Dio* 58, 24, Mamercus Scaurus sive Scaurus alibi.
- Insignis nobilitate *Tac.* a. 6, 29, M. Scauri (cos. a. 634) pronepos *Tac.* a. 3, 66 (suboles *Seneca benef.* 4, 31, 5); filius ergo M. Aemilii Scauri (n. 281), nepos M. Aemilii Scauri *aed. cur.* a. 696. Consul (suff. a. 21) *Seneca benef.* 4, 31, 3 cf. *supra*, consularis a. 22 *Tac.* a. 3, 66. Provinciam nunquam administravit *Dio* 58, 24. — Tiberium in senatu a. 14 offendit, cum de imperio ageretur *Tac.* a. 1, 13; L. Sullam defendit a. 21 *ibd.* 3, 31; a. 22 C. Silanum proconsulem Asiae repetundarum a sociis postulatum accusavit *ibd.* 3, 66; a. 32 maiestatis postulatus est, sed Tiberius distulit causam additis quibusdam in eum tristibus notis *ibd.* 6, 9. Atreus tragoedia quam scripserat iram Tiberii moverat *Dio* 58, 24, *Tac.* a. 6, 29 cf. *Suet. Tiber.* 61; iterum accu-

satus a. 32 n Servilio et Cornelio *Tac. a. 6, 29 cf. Seneca contr. 2, 22*, adulterium Liviae, magorum sacra ei obiecta sunt; damnationem morte anteit *Tac. a. 6, 29, Dio 58, 24*.

Oratorum ea aetate uberrimus *Tac. a. 3, 31*; insignis nobilitate et orandis causis, vita probrosus *ibd. 6, 29*; foedi mores *Seneca benef. 4, 31*, impuritas Scauri *Tertull. de pallio 5*. — Iudicium de indole eloquentiae *Seneca contr. 10 praef. 2—4*; orationes septem edidit *ibd. 3*, non tantum disertissimus homo, sed venustissimus *ibd. 1, 2, 22*; dicta eius *ibd. 1, 2, 22*; *2, 1, 39*; *9, 5, 17*; *10, 1, 4*; *10, 2, 19*, *Seneca epistul. 29, 6*; ut homo elegantissimus Scaurus nominatur *Petron. sat. 77*.

Aemilia Lepida ei nupta fuerat, ex qua filiam genuerat *Tac. a. 3, 23*; dein Sextia uxor, quae incitamentum mortis et particeps fuit *ibd. 6, 29*. Patruus simul ac vitricus L. Sullae *ibd. 3, 31*. In eo Scaurorum familia extincta est *Seneca suas. 2, 22*. — Memoratur praeterea *Tac. a. 6, 30*; Nostus Mam. Scauri l. VI 23073.

281 M. (AEMILIUS) SCAURVS (M. Scaurus *Dio 51, 2*, Scaurus ceterum) M. Aemilii Scauri (aedilis curulis a. 696 = 58) et Muciaei filius nomine omisso *Ascon. in Scaurian. p. 17, 15 KS*; Sex. Pompeium fratrem uterinum in Asia Antonii ducibus prodidit (a. 719 = 35 a. C.) *Appian. b. c. 5, 142*, post pugnam Actiacam neci destinatus propter Muciam matrem vitam obtinuit *Dio 51, 2*; *56, 38*. Filius: Mamercus Aemilius Scaurus.

282 Aemilius Severianus, mimographus II 4092 t. *Tarraconensis aetatis incertae*.

283 AEMILIUS SEVERVS CANTABRINVS, consul (suff.) a. d. III idus Aug. anno incerto saeculi III inter Alexandrum et Philippos ut videtur *dipl. mil. Eph. ep. 4 p. 508*.

284 L. Aemilius Sullestinus, praefectus classis Ravennatis *Boissieu inscriptions de Lyon p. 16 n. 13*.

285 Aemilius Sura aetatis incertae; verba eius de annis populi Romani afferuntur in glossatoris veteris additamento apud *Velleium 1, 6, 6*.

286 Aemilius Tiro, ad quem divi fratres rescripserunt *Vlpian. Digest. 47, 18, 1*. — M. Messius Rusticus Aemilius Verus Aelius Romulus Priscianus Titus (?) Proculus.

287 P. Aemilius Victor in fistula plumbea originis incertae *Lanciani syll. aq. n. 456*. (Aemilius Victor vir perfectissimus n rationibus Diocletiani VI 1120).

288 [Ae]milius Victorinus, A. f., procurator Aug. ad accipiendos census in provincia Gallia Lugdunensi et in provincia Thracia XIV 4250. — MARCIA POSTVMA MESSENIA LVCILLA AEMILIA.

289 PAVLLA AEMILIA in fragmento bilingui *Emporitano II 4623*. Cf. *Paullus Aemilius Regillus*.

290 AEMILIA CALLISTA, C. f., clarissima femina, coniunx L. Turcii Faesatii Aproniani cos. IX 2801 *Aufidenus*.

- 291 AEMILIA CLARA, uxor Petronii Didii Severi, mater (M.) Didii Iuliani qui imperavit *vit. Did. Iulian. 1, 2.*
- 292 AEMILIA CORNELIA SCRIBONIA MAXIMA, C. f., clarissima puella vixit diebus XLV VI 1334.
— CALPURNIA RVFRIA AEMILIA DOMITIA SEVERA.
— IVLIA AEMILIA [G]ALLITTA.
- 293 (AEMILIA) LEPIDA, soror M'. Aemilii Lepidi (*consulis a. 11 p. C.*), cui super Aemiliorum decus L. Sulla et Cn. Pompeius proavi erant *Tac. a. 3, 22. Filia igitur Q. Lepidi (consulis a. 733 = 21) et Corneliae, filiae Fausti Cornelii Sullae (cf. Drumann II 509) et Pompeiae. C. Caesari Augusti filio quondam uxor destinata, mox nupta P. Sulpicio Quirinio, dein post repudium ab eo dictum Mamercio Scauro, a. 20 a Quirinio rea facta relegata est Tac. a. 3, 22-23, Suet. Tiber. 49.*
- 294 AEMILIA LEPIDA, filia M. Aemilii Lepidi (*consulis a. 6 p. C.*), iuveni Druso (filio Germanici) quondam nupta, crebris criminibus maritum insectata (*cf. Dio 58, 3*) impunita agebat, dum superfuit pater; post a delatoribus ob servum adulterum correpta anno 36 manus sibi attulit *Tac. a. 6, 40. Ad eam spectat titulus VI 9449 = V 592*: Pudens M. Lepidi libertus grammaticus. Procurator eram Lepidae moresque regebam; dum vixi, mansit Caesaris illa nurus.*
- 295 AEMILIA LEPIDA, Augusti proneptis, quam Claudius admodum iuvenis sponsam habuit, sed, quod parentes eius Augustum offenderant, virginem adhuc repudiavit *Suet. Claud. 26. Filia igitur L. Aemilii Paulli consulis a. 754 = 1 p. C. et Iuliae neptis Augusti. Ex verbis Plinii n. h. 7, 58 narrantis Augustum neptis suae nepotem vidisse genitum quo excessit anno M. Silanum Mommsen Eph. ep. 1 p. 57 sqq. Lepidam nupsisse M. Iunio Silano consuli a. 19 p. C. demonstravit, id quod confirmat titulus servorum Lepidae M. Silani VI 27034; eiusdem liberta videtur memorari VI 7617 (ex monumento Iuniorum Silanorum).*
- 296 (AEMILIA) LEPIDA, uxor Ser. Galbae qui imperavit *Suet. Galb. 5; mortuam esse a. 38 vel paulo post concludere licet ex verbis Suetonii. Potest esse nubilis filia M'. Aemilii Lepidi cos. 11 p. C. Tac. 3, 35 (a. 21).*
- 297 Aemilia Musa, locuples intestata, bona eius (M.) Aemilio Lepido cuius e domo videbatur concessa anno 17 *Tac. a. 2, 48.*
- 298 AEMILIA PAVLINA ASIATICA memoratur in fistula plumbea aquaria urbana *Bullettino comunale 1887 p. 223 n. 1930 et in fragmento fistularum ibd. p. 283 n. 2007. Feminam nobilem ostendunt nomina.*
— CORNELIA CETHEGILLA AEMILIA PLANCINA.
- 299 Aemilia Pudentilla, nupta Sicinio Amico, Oeensi, ex quo duos filios Sicinios Pontianum et Pudentem peperit. Marito mortuo a socero coacta tabulas nuptiales cum Sicinio Claro fecit, verum nuptias elusit. Post XIV annos (XIII c. 27 p. 36, 26 Kr.) viduitatis Apuleio sophistae

nupsit. *Apuleius apologia* 68–73, 74–101; nominatur *ibid.* 1. 22. 28. 30. 61. 67. 102.

300 AEMILIA ROGATILLA, clarissima femina, filia sororis Flaviae Publiciae, mater Minucii Honorati Marcelli Aemiliani a. 247 t. *dedicavit urbanum Bullettino comunale* 1883 p. 217 n. 617.

301 AEM(ILIA) RVFILLA, clarissima femina X 8059, 18 in *signaculo*.

301a AEMILIA SEVERA, clarissima femina in *tegulis urbanis saeculi II exeuntis* XV 427–433.

302 ... AEQVA, clarissima femina XIV 2518 in *fragmento Tusculano*.

— L. VITRASIVS AEQVI[TAS].

— Considius Aequus.

— Modius Aequus.

302a Aeria Aelia Theodora, h(onesta) f(emina), soror Vet(urii) Publilii Potiti VI 1537.

— M. CLAVDIVS MARCELLVS AESERNIVS.

303 Aesius (Esus *libri*) Proculus, patre primipilari, ob egregiam corporis amplitudinem et speciem Colosseros dictus, a Gaio iugulatus *Suet. Calig.* 35.

304 AETIVS. Severus imperator factus et Romam ingressus a. 193 filias suas dotatas maritis Probo et Aetio dedit; utrumque generum statim consulem fecit *vit. Sever.* 8. *Consul igitur suff. sub initium regni Severi, si modo nomen recte traditum sit.*

305 AETHRIA, Isoaemi consularis uxor aetate Valeriani *Hesych. Miles. fr. 1 M. IV.*

306 AETRIVS SEVERVS, praetor sub Severo (intra a. 193 et 198) *Vlpian. Digest.* 4, 4, 11, 2.

307 Afer, homo dives *Martial.* 4, 36; senex ardalio *id.* 4, 78; homo propter paupertatem irrisus *id.* 6, 77; de Libycis gentibus redux *id.* 9, 7; dominus Hylli *id.* 9, 25; homo mulierarius *id.* 10, 84; Afer rigidus, cui nupsit Callistus *id.* 10, 84. *Omnino diversi homines, partim fortasse ficti, intellegendi sunt, sed certe distingui nequeunt.*

308 (SEPTIMIVS?) AFER, frater patruelis Caracallae a. 212 ab eo occisus *vit. Carac.* 3, 6.

— P. AELIVS HADRIANVS AFER.

— CN. DOMITIVS AFER.

— CN. DOMITIVS AFER TITIVS MARCELLVS CVRVIVS LVCANVS.

— Etrilius Afer.

— SENECIO MEMMIVS AFER.

— M. MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS AFER CVTIVS ROMVLVS PRISCIA-NVS ARRIVS PROCVLVS.

— VTTIEDIVS AFER.

309 L. AFINIVS GALLVS, cos. a. 62 cum P. Mario. L. Afinius *tab. cer. Pomp.* 114, Afinius Gallus VI 16521, L. Afinius (Asinio *cod.*) *Tac. a.* 14, 48, Afinius (Asinio *codd.*) *vit. Persii. Ceterum Gallus fasti.*

— IMP. CAES. C. VIBIVS AFINIVS GALLVS VELDVMNIANVS VOLVSIA-
NVS AVG.

310 AFINIA CALLISTE, clarissima femina, N. Afinii Fortunati filia *IX*
1567 Beneventanus.

— ETRI[LIA] AFRA.

311 Sex. Afranius Burrus. *Titulus eius Vasionensis XII 5842 (1), memo-
ratur in t. Afraniae Burri lib. Caenidis VI 16963 (2). Praenomen
solus servavit t. 1, apud scriptores Afranius Burrus sive Burrus.*
Sex. f., tribu Volt. *t. 1 origine probabiliter Vasionensis.* Tribunus
militum, procurator Augustae (= Liviae), procurator Ti. Caesaris,
procurator divi Claudii *t. 1.* Praefectus praetorio in locum Lusii
Getae et Rufrii Crispini ab Agrippina constitutus a. 51 *Tac. a. 12, 42*
praefectus praetorio *t. 1.* Claudio mortuo praetorianos in fidem Neronis
adstrinxit *Tac. a. 12, 69, Ioseph. ant. 20, 8, 2.* Burrus et Seneca
Neronis rectores *Tac. a. 13, 2, 6, Dio 61, 3, 4, 7 (Zonar. 11, 12).* Nero
eum praefectura movere destinaverat a. 55 *Tac. a. 13, 20.* Con-
iurationis insimulatus *ibid. 13, 23,* super Agrippinae caede consultus
ibid. 14, 7. Octaviae repudium frustra prohibebat *Dio 62, 13.* Mor-
tuus anno 62, incertum valetudine an veneno *Tac. a. 14, 51, (veneno*
Suet. Ner. 35, Dio 62, 13). Ornamentis consularibus ornatus *t. 1.* —
Patronus Vasionensium *t. 1.* — Debilis trunca manu *Tac. a. 13, 14;*
nominatur Tac. a. 14, 10, 14, 15, 57, 60, Seneca de clem. 2, 1, 2.

312 CN. AFRANIVS DEXTER, consul (suff.) a. 105 cum C. Iulio Basso.
In consulatu: III id. Mai. C. Iulio Basso Cn. Afranio Dextro cos.
III dipl. mil. 22, III B[asso] D[extro] [cos.] dipl. 23
XVI XIII XIII k. Iun., ... non Iun. C. Iulio Basso [Cn.] [Afr]anio
Dextro cos. VI 2075 acta Arval. — Afranius Dexter Plinius.

Consul designatus in senatu sententiam dixit *Plin. ep. 5, 13, 4,*
consul mense Maio a. 105 *v. supra.* Referebatur in senatu de libertis
Afrani Dextri consulis incertum sua an suorum manu perempti *Plin.*
ep. 8, 14, 12.

313 P. AFRANIVS FLAVIANVS memoratur in *t. gracco Ephesino Waddington*
Fast. p. 171 = Wood, discoveries from the great theatre n. 1 (1) et
in dipl. mil. III 26 (2). Quae lex kalendis Septembr. utrum anni 113
an 114 data sit diudicari nequit, quod in tabula ipsa numeri annorum
tribuniciae potestatis discrepant.

Nomina plena exhibet t. 2, praenomen omisit t. 1. Legatus pr. pr.
(T.) Aquillii Proculi procos. Asiae a. 104 *t. 1.* Consul suff. intra
a. 105/112. Legatus Pannoniae inferioris cal. Sept. a. 113 aut
a. 114 *t. 2.*

314 P. Afranius Potitus, homo de plebe, qui cum vovisset se pro salute
Gai imperatoris periturum, ab eo salute recuperata mori coactus est
Dio 59, 8, nominibus omissis Suet. Cal. 27.

- 315 AFRANIVS QVINTIANVS, senatorii ordinis, mollitie corporis infamis et a Nerone probroso carmine diffamatus, particeps coniurationis in Neronem factae a. 65 *Tac. a. 15, 49. 56. 57, occisus ibd. 70.*
- 315a Afranius Silo, centurio in bello Parthico Veri *Lucian. quom. hist. conscr. 26. Homo fortasse fictus.*
- MANLIA PONTIA LVCVLLA AFRICANA.
- 316 AFRICANVS, Xvir stlitibus iudicandis, quaestor, tribunus pl., praetor designatus in fragmento t. urbani *Bullettino comun. 1881 p. 29 n. 467 a.*
- 317 AFRICANVS, consul mense Iulio *suffectus a. incerto sub Claudio vel Nerone: Pr. non. Iulias Afrino (sic legit Mommsen cf. III S. 6799) et Africano cos. in inscriptione parietaria Pompeiana IV 1544. Cf. M. Annius Afrinus.*
- 318 AFRICANVS. 'Africanus noster' in epistula Hadriani scripta Serviano consuli, quae dicitur ex libris Phlegontis sumpta *vit. Saturnini 8. Quam qui composuit, cogitare potuit de T. Sertio Africano consule a. 112.*
- IMP. CAES. M. ANTONIVS GORDIANVS SEMPRONIANVS ROMANVS AFRICANVS AVG.
- Sex. Caecilius Africanus.
- Q. FABIUS MAXIMVS AFRICANVS *sive* AFRICANVS FABIUS MAXIMVS.
- P. FLAVIVS MENANDER AFRICANVS.
- Iulius Africanus.
- C. Iulius Africanus.
- Sex. Iulius Africanus.
- LVCILIVS AFRICANVS.
- C. MEMMIVS AFRIC[ANVS].
- L. OVINIVS AFRICANVS.
- L. OVINIVS CVRIVS PROCVLVS MODIANVS AFRICANVS.
- PACCIVS AFRICANVS.
- M. PVPIENIVS AFRICANVS.
- T. SEXTIVS AFRICANVS.
- TERENCEIVS AFRICANVS.
- C. Tettius Africanus.
- M. ANNIVS AFRINVS.
- L. Aurelius Agaclytus.
- Claudius Agathemerus.
- 319 Agathinus, ventilator *Martial. 9, 38.*
- 320 Agatho, causidicus ut videtur aetate Claudii *Seneca apocolocyntos. 12.*
- 321 AGEDIA QVINTINA in cippo sepulchrali urbano *Bull. comun. 1885 p. 102 n. 1028 = Bull. dell' Inst. 1885 p. 23: C. Calpurnius Crassus Frugi Licinianus consul pontifex et Agedia Quintina Crassi (uxor).*
- 322 L. Agerinus (*praenomen servavit Suetonius*), libertus Agrippinae a Nerone occisus anno 59 *Suet. Ner. 34, Tac. a. 14, 6. 7. 8. 10.*

323 Agilius Cosmianus (*sic cod. Iustinian.*, cominio *Fragm. Vatic.*), ad quem imperator Philippus a. 249 rescripsit *Cod. Iustinian.* 8, 55, 1 — *Fragm. Vatic.* 272. *Fortasse magistratus.*

— Iulius Agrestis.

324 AGRESTIVS, vir clarissimus deo Arimanio *t. dedicavit VI 47. Fortasse saeculi IIII.*

— Caecilius Agricola.

— SEX. CALPVRNIVS AGRICOLA.

— Cominius Bo... Agricola [Aur]elius Aper.

— Q. GLITIVS ATILIVS AGRICOLA.

— CN. IVLIVS AGRICOLA.

— VALERIVS AGRICOLA.

— L. VIRIVS AGRICOLA.

325 AGRICOLA (?) VRBANVS, consul a. 234 cum M. Clodio Pupienio Maximo II. Maximo II et Vrbano *vel* Maximo et Vrbano *fasti, ubique praeter t. III 5460: Maximo II et Agricola. Nequaquam certum est ibi cos. a. 234 significari, cum et de cos. a. 233 Maximo II et Paterno cogitari possit.*

— (Antonius) Agrippa.

— M. ASINIVS AGRIPPA.

— [CA]SSIVS AGRI[PPA ?].

— M. Cassius Agrippa.

— M. Fl(avius) Agrippa.

— FONTEIVS AGRIPPA.

— C. FONTEIVS AGRIPPA.

— D. HATERIVS AGRIPPA.

— L. HELVIVS AGRIPPA.

— Iulius Agrippa.

— C. IVLIVS AGRIPPA.

— (M.) Iulius Agrippa I.

— M. Iulius Agrippa II.

— P. LVRIVS AGRIPPA.

— M. Maenius Agrippa L. Tusidius Campestris.

— MARCIVS AGRIPPA.

— MARCIVS CLAVDIVS AGRIPPA.

— Simonides Agrippa.

— M. Valerius Iulianus Agrippa.

— Vibulenus Agrippa.

— [Vibullius] Agrippa.

— M. VIPSANIVS AGRIPPA.

— Titia Statilia Valeria Agrippiana Fadilla.

— APPIA ANNIA ATILIA REGILLA ELPINICE AGRIPPINA ATRIA POLLA.

— ASINIA AGRIPPINA.

— GELLIA AGRIPPINA.

— IVLIA AGRIPPINA.

- L.(?) IVLIA APRONIA ALFENA AGRIPPINA.
- PACONIA AGRIPPINA.
- PLOTIA AGRIPPINA.
- STAT(ILIA) AGRIPPINA.
- VIBVLLIA ALCIA AGRIPPINA.
- VIPSANIA AGRIPPINA.
- (VIPSANIA) AGRIPPINA.
- Pompeia Agrippinilla.
- 326 AGRIPPINVS, senator aetate Plinii *Plin. n. h.* 7, 55 (*lectio dubia, Agrinum traditur*).
- 327 [A]GRIPPINVS, frater Arvalis a. 214 *VI* 2103 a 3.
 - Casperius Agrippinus.
 - CASSIVS AGRIPPINVS.
 - TI. CLAVDIVS AGRIPPINVS.
 - FABIVS AGRIPPINVS.
 - FAB(IVS) AGRIPPINVS.
 - IVLIVS AGRIPPINVS.
 - Iulius Agrippinus.
 - Q. PACONIVS AGRIPPINVS.
- 328 Agrippus histrio, cui cognomentum erat Memphius *vit. Veri* 8, 10 *vide* L. Aelius Aurelius Apolaustus Memphius.
- 329 Agrius Phoebus *nominatur inter amicos in testamento Dasumii VI* 10229 v. 25.
- 330 Q. Agrius Rusticianus, vir egregius, procurator Aug. tractus Karthaginiensis, procurator privatae rationis per Italiam; procurator totius (*desunt nonnulla*) sub Caracalla *Eph. ep.* 5, 335 = *VIII S.* 11163.
- 331 Agrius Saturninus. *Tituli ei dedicati sunt Attici CIA III* 627 et *Ἐφημ. ἀρχ. III* (1883) p. 20 n. 4, ὁ χράτιστος *in utroque*.
- 332 Agrius Servatus *nominatur inter amicos in testamento Dasumii VI* 10229 v. 25.
- 333 Agroetas, Massiliensis, rhetor *Seneca contr.* 2, 6, 12.
 - CN. DOMITIVS AHENOBARBVS.
 - L. DOMITIVS AHENOBARBVS.
 - IVLIVS AI...
 - M. LICINIVS PETILIVS AIA...
- 334 Q. AIACIVS CENSORINVS, clarissimus vir *in fistula plumbea urbana Lanciani syll. aquar.* n. 163.
- 335 Q. AIACIVS MODESTVS, clarissimus vir *in fistula aquaria Lanciani syll. aquar.* n. 163. *Fortasse idem est Aiacius Modestus quindecimvir sacris faciundis a. 204 acta saecularia.*
- 336 Q. AIACIVS [MO]DESTVS CRESCENTIA[NVS], legatus trium Augustorum = *Severi Antonini Getar* (Germaniae superioris) a. 209/211 *Brambach inscript. Rhenan.* 1432, *aut idem aut certe parentela coniunctus cum Aiacio Modesto quindecimviro.*

337 AIETIVS PASTOR, senator apud Cestium Pium declamavit *Seneca contr. 1, 3, 11.*

— *APPIA VETVRIA AIRVLA COECIVA SABINILLA.

— Sept(imius) Aistomodius.

— SALVIVS NEN[IVS] L. AIVS CAMI[ANI]ANVS CN. PLO[TIVS] MAXIMIVS T. [H]OENIVS SEVER[VS] SERVEIEN[VS] V[RSVS].

338 C. AL..... ALBINVS, consul a. 246 cum C. Bruttio Praesente. *Plena nomina exhibuit dipl. mil., Ephem. ep. 4 p. 185 = III S. LXXXIX. ubi in acce extare videntur litterae C. AL..... vel AL..... (non ALB...); ceterum Albinus fasti.*

339 Albanus a Gallieno Salonino filio rector datus Colonia Agrippinensi a Postumo occisus *Zonar. 12, 24; idem homo apud Zosimum 1, 38, qui similia tradidit, dicitur Σαλβανός. Plane diversa est narratio Trebellii Pollionis.*

— L. Numerius Albanus.

340 Albina, mater Anniae Q. f. Rufinae *IX 330 Camusinus.*

— CANIDIA ALBINA.

341 L. ALBINIVS SATVRNIVS, A. f., tribu Quir., quaestor urbanus, aedilis plebis, praetor urbanus, legatus Aug. Asturiae et Gallaciae, praefectus aerarii Saturni, praef. provinciae Achaiae, cos. (suff. a. inc.), legatus Aug. pr. pr. Ponti et Bithyniae, praef. provinciae Asiae. — Sodalis Antoninianus; patronus) c(oloniae), curator coloniae Suessae Auruncae *X 4750, ubi titulus publice positus est.*

342 Albinovanus Celsus (sic *Porphyr. ad Horat. ep. 1, 8, Celso — — Albinovano Horat. ib. v. 1, Celsus ep. 1, 3, 15*), comes scribaque Neronis (*Tiberii a. 734 = 20 in Armeniam missi*) *Horat. ep. 1, 8, 2. Idem monet eum, ne aliorum scripta expilet ep. 1, 3, 15–20. Coniectura incerta volgo ponitur eundem esse Celsum amicum Ovidii, cuius mortem quodam conqueritur Ovidius ex Ponto 1, 9. — Necessitudine quadam coniunctus videtur cum Albinovano Pedone.*

343 Albinovanus Pedo (sic *Seneca contr. 2, 2, 12 item excerpta contr. 2, 2 p. 233 K., inverso ordine nominum Seneca phil. ep. 122, 15, Albinovane Ovid. ex Ponto 4, 10, 4, Pedo ceterum*), praefectus equitum sub Germanico a. 15 *Tac. a. 1, 60; versus eius de Germanico navigante affert Seneca suas. 1, 15. Amicus Ovidii Ovid. ex Ponto 4, 10; inter arbitros de versibus Ovidii tollendis Seneca contr. 2, 2, 12. Scripsit Theseida Ovid. l. l. v. 71 sqq. Inter poetas epicos cum non indignum cognitione dicit Quintil. 10, 1, 90, laudatur ut epigrammaton poeta a Martiali praef. l. 1; 2, 77; 5, 5. 6. Fabulator elegantissimus; narratio eius de vita Sp. Papirii Seneca ep. 122, 15–16, faceto dictum Quintil. 6, 3, 61. Sidereus Pedo Ovid. ex P. 4, 16, 6. Nominatur Martial. 10, 19, 10, Sidon. Apollin. carm. 1, 257.*

344 Albinus, ad quem scripsit Plinius *ep. 6, 10.*

- 345 Albinus, ὁ Πλατωνικός, cuius gratia Galenus Smyrnā migravit
Galen. XIX 96 K. Adscribitur ei εἰσαγωγή εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους.
- 346 Albinus rerum Romanarum primo, poeta incertae aetatis Priscianus
I 304, 20 tres versus afferens.
- 347 Albinus, philosophus (Platonicus) citatur Tertull. de anima 28.
 — C. AL..... ALBINVS.
 — CEIONIVS ALBINVS.
 — IMP. CAESAR D. CLODIVS SEPTIMIVS ALBINVS AVG.
 — Luceius Albinus.
 — NVMMIVS ALBINVS.
 — M. NVMMIVS CEIONIVS ANNIVS ALBINVS.
 — M. NVMMIVS VMBRIVS PRIMVS SENECIO ALBINVS.
 — PESCENNIVS ALBINVS.
 — T. Pompeius Albinus.
 — M. STLACCIVS ALBINVS TREBELLIVS SALLVSTIVS RVFVS.
- 348 Albius 'stupet aere' Horat. sat. 1, 4, 28; incertum est num idem
 significetur ibd. v. 109 'Albi ut male vivat filius'.
 — C. MEMMIVS FIDVS IVLIVS ALBIVS.
- 349 ALBIVS CRISPVS, curator aquarum inde ab a. 68 usque ad a. 71
Frontin. de aq. 102.
- 350 ALBIVS PVLLAIENVS POLLIO, cos. (suff.) a. d. VI k. Novembr.
 anno 90 cum Cn. Pompeio Longino dipl. mil., Eph. ep. 5 p. 653.
- 351 Albius Tibullus. 'Albi' cum adloquitur Horatius, Albius Tibullus
Acro et Porphyrio ad Horat. et codices Tibulli carminum, ceterum Tibullus. Quo nomine et ipse utitur 1, 3, 55; 1, 9, 83; 4, 13, 13. Eques Romanus (regalis libri) insignis forma ante alios Corvinum Messallam oratorem dilexit, cuius et contubernalis Aquitanico bello (a. 726—728 = 28—26 a. C.) militaribus donis donatus est vita Tibulli in codicibus Tibulli servata, incertae originis et fidei. Cum Messallam in Asiam profectum sequeretur, in Corcyra aeger relictus est Tibull. 1, 3 cf. Ovid. amor. 3, 9, 47. Mortuus est secundum epigramma Domiti Marsi libris Tibulli praemissum eodem anno quo Vergilius, id est a. 735 = 19 a. C. cf. Ovid. trist. 4, 10, 56; mater sororque superstites memorantur ab Ovidio amor. 3, 9, 50—51. — Amores eius: Delia, Nemesis (= Glycera?).
 Scripsit ad eum Horatius c. 1, 33, ep. 1, 4, elegiam de morte eius Ovidius amor. 3, 9. Laudatur ut elegiarum poeta ab Ovidio amor. 1, 15, 27, ars am. 3, 334, rem. am. 763, trist. 2, 447 sqq.; 4, 10, 51 sqq., ■ Martiali 4, 6, 4; 8, 70, 7; 8, 73, 7; 14, 193, a Velleio 2, 36, ■ Quintiliano 10, 1, 93, ab Apuleio apolog. 10.
- 352 ALBIA TERENTIA, splendida femina, L. Othonis uxor, mater Othonis qui imperavit Suet. Oth. 1.
- 353 Albucilla, multorum amoribus famosa, Satrii Secundi quondam uxor, impietatis in principem et adulteriorum damnata a. 37 Tac. a. 6, 47. 48.

- 354 Albucius, 'Canidia Albuci quibus est inimica venenum' *Horat. sat. 2, 1, 48*; hic enim veneno uxorem suam dicitur peremisse *Porphyr. Vix recte Porphyrio eundem esse putat Albucium senem Horat. sat. 2, 2, 67*.
- 355 C. Albucius Silus (*praenomen solus servavit Suetonius, Albucius Silus vel Albucius ceterum*), rhetor aetate Augusti. *Vitam scripsit Suetonius de rhet. 8. Novariensis Suet. (inde Hieronymus chr. ad. a. Abr. 2011) in patria aedilitate functus Romam se contulit et in (L. Munatii) Planci oratoris contubernium receptus est. Propria auditoria instituit, ubi declamavit. Egit et causas verum rarius, apud L. Pisonem proconsulem (cos. a. 739 = 15 a. C.) defendit reum. Senior Novariam rediit ibique inedia se interfecit Suet. De eius genere dicendi declamandique disputat Seneca contr. 7 praef. 1-9, in primum declamatorum tetradeum (Latronis, Fusci, Albuci, Gallionis) refertur ab eodem contr. 10 praef. 12. Sententiae, colores, divisiones passim apud Senecam rh. cf. indicem Kiesslingii. Non obscurus professor atque auctor laudatur a Quintiliano inst. 2, 15, 36; 3, 3, 4; 3, 6, 62, unde cum de arte rhetorica scripsisse apparet.*
- L. ANTONIVS ALBVS.
 - MARCIA CLAVDIA ALCIA ATHENAIS GAVIDIA LATIARIS.
 - VIBVLLIA ALCIA AGRIPPINA.
 - P. Aelius Alcibiades.
 - C. Attius Alcimus Felicianus.
- 356 Alcinous, stoicus *Philostr. v. soph. p. 226, 3 K*.
- 357 Alco, medicus vulnerum aetate Claudii *Plin. n. h. 29, 22, Martial. 6, 70, 6; 11, 84, 5; idem est 'Αλκίων ὁ ἰατρός Ioseph. ant. 19, 1, 20*.
- P. DELPHIVS PEREGRINVS ALFIVS ALENNIVS MARIANVS CVRTIVS VALERIANVS PROCVLVS M. NONIVS MVCIANVS.
- 358 L. ALE(IVS?) V[E]R(VS), unus ex pueris senatoriis qui Arvalibus ministrarunt a. 241 *VI 2114, 17; ALE · VIR in lapide, fortasse legendum est ALF(IVS)*.
- P. Alfius Alennius Maximus Curtius Valerianus.
 - P. DELPHIVS PEREGRINVS ALFIVS ALENNIVS MAXIMVS CVRTIVS VALERIANVS PROCVLVS M. NONIVS MVCIANVS.
- 359 ALEXANDER, M. Antonii et Cleopatrae filius *Liv. per. 132, frater geminus Cleopatrae minoris, cognominatus 'Ηλιος Plut. Ant. 36, Dio 49, 32; 59, 21. Antonius a. 720 = 34 a. C. regnum Armeniae cui Media et Parthia accederent, constituturus ei destinavit et Iotapen Medorum regis filiam despondit Plut. Ant. 54, Dio 49, 40. 41. 44, Caesar cum in triumpho duxit Dio 51, 21 (Zonar. 10, 31) et αὐτοῦς (Iubae et Cleopatrae minori) καὶ τὸν 'Αλέξανδρον ἐχαρίσατο Dio 51, 15. Educatus ab Octavia Plut. Ant. 87*.
- 360 Alexander, frater Iamblichi reguli Arabum ab Antonio interfecti, post bellum Actiacum a Caesare regno exutus et in triumpho ductus occisus est *Dio 51, 2*.

- 361 Alexander, Herodis et Mariammes prioris filius Aristobuli frater *cf. Schürer Gesch. d. jüdischen Volkes I 337 sqq. Circa a. 731 = 23* Herodes fratres Romam misit *Ioseph. ant. 15, 10, 1*; post quinquennium fere in patriam reduxit et Alexandro Glaphyram filiam Archelai regis Cappadocum in matrimonium dedit *id. 16, 1, 2*. Calumniis, quas Salome contra filios Mariammes spargebat, laccessitus Herodes Antipatrum filium relegatum ad aulam revocavit et honoribus provexit, unde discordiae inter patrem et filios Mariammes ortae sunt *id. 16, 3, bell. 1, 23, 1-2*. Quae cum Antipatro auctore crescerent in dies, Herodes in Italiam profectus (*a. fere 742 = 12*) filios secum adductos Aquileiae apud Augustum accusavit, sed ab imperatore in gratiam reducti sunt *id. 16, 4, 1-4, bell. 1, 23, 3*. Domum reversi denuo inimicitias exercebant, quas in tempus Archelaus composuit *id. ant. 16, 8, 6, bell. 1, 25*, dum Herodes Alexandrum et Aristobulum crimine parricidii in vincula coniecit *id. ant. 16, 10, bell. 1, 27, 1*. De consilii sententia, quod Berytum convocarat, damnati et apud Sebasten occisi sunt *a. fere 747 = 7 id. 16, 11, 1-7, bell. 1, 27, 2-6, (Nicolaus Damascen. de vita sua fr. 5 III M., Strabo 16, 765)*.
- 362 Alexander, Tigranis regis Armeniae filius, maritus Iotapes filiae Antiochi regis Commagenorum, a Vespasiano regulus insulae Ciliciae constitutus *Iosephus ant. 18, 5, 4. Memorari videtur in t. C. Iulii Agrippae filii Greek inscript. in the British Museum III p. 187 n. 537*.
- 363 Alexander, Asclepiadis filius, Cotiaeensis, grammaticus Graecus, magister Marci imperatoris *Marcus εἰς ἑαυτὸν 1, 10, vit. Marci 2, 3, Stephan. Byzantius s. v. Κοτιάειον, Aristides orat. XII passim*. Scripsit 'Ομηρικὴν συγγραφὴν, cuius reliquias collegit *Lehrs quaestiones epicae p. 11-16*. Laudationem funebrem eius ad Cotiaeenses scripsit Aelius Aristides *Aristid. orat. XII*.
- 364 Alexander, Platonius, quem imperator Marcus sectatur *Marcus εἰς ἑαυτὸν 1, 12*.
- 365 Alexander, Alexandri f., volgo Πηλοπλάτων nominatus, sophista Seleuciensis, ab imperatore Marco in Pannoniam vocatus, ab epistulis Graecis eius *Philostr. vit. soph. II p. 571; τελευτῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον οἱ μὲν ἐν Κελτοῖς φασιν ἔτι ἐπιστέλλοντα, οἱ δ' ἐν Ἰταλίᾳ πεπαυμένον τοῦ ἐπιστέλλειν, καὶ οἱ μὲν ἐξηκοντούτην οἱ δὲ καὶ οὐπω, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ οὐκ οἱ δ' ἐπὶ θυγατρὶ ibid. 575*.
- 366 Alexander, Damascenus, philosophus peripateticus, magister Flavii Boethi *Galen. II p. 218, XIV p. 612. 627 K*.
- 367 Alexander, Abonoteichita magus, aequalis Luciani, qui de eo librum Ἀλέξανδρος ἢ ψευδόμαντις composuit. Socer Rutiliani Romani *ib. 4. 35*.
- 368 Alexander quidam apud Caracallam reus factus *Dio 77, 8*.
- 369 Alexander, puer Asinii Pollionis, deliciae Vergilii, quem secunda ecloge Alexim appellat *vit. Verg. Donat. p. 57 R., Servius ecl. 2, 1*.

370 Alexander Lysimachus (sic *Ioseph. ant.* 19, 5, 1 Alexander *alibi*), Iudaeus, procurator Antoniae matris Claudii, alabarcha Alexandriae sub Tiberio imperatore, a Gaio in vincula coniectus, a Claudio solutus *Ioseph. ant.* 18, 6, 3; 19, 5, 1. Pater Ti. Iulii Alexandri *id. ant.* 20, 5, 2 (*bell.* 5, 5, 3); ipsum civitatem Romanam adeptum nomen Iulii sumpsisse veri simile est. — Frater Philonis *Ioseph. ant.* 18, 8, 1 (*vel patruus cf. Zeller Philosophie der Griechen III 2 p. 339 adn. 3*).

— IMP. CAES. M. AVRELIVS SEVERVS ALEXANDER.

— M. Aurelius Alexander.

— Iulius Alexander.

— Ti. Iulius Alexander.

— C. IVLIVS ALEXANDER BERENICIANVS.

— TI. IVLIVS ALEXANDER IVLIANVS.

— Terentius Alexander.

— Valerius Alexander.

371 Alexandria, nutrix Neronis *Suet. Ner.* 50.

372 Alexandria, Avidii Cassii filia, Drunciani uxor *vit. Avid.* 9, 3 — *vit. Marci* 26, 12.

— ANNIA ALEXANDRIA.

— FLAVIA ALEXANDRIA.

— MARCIA AVRELIA ALEXANDRIA.

373 Alexas, Laodiceus, comes Antonii triumviri, quem post pugnam Actiacam prodidit; postea Caesaris iussu interfectus *Plut. Ant.* 66, 72.

374 L. ALFENIVS AVITIANVS, frater Arvalis a. 218. 231 VI 2104. 2108.

375 Alfenius Senecio, subpraefectus classis praetoriae Misenatis X 3334 *Misenus. Potest idem esse L. Alfenus Senecio procurator Aug. qui sequitur.*

376 L. Alfenus Senecio, procurator Aug. (Mauretaniae Caesarionensis) VIII 9046 *Auziensis. Cf. Alfenius Senecio.*

377 L. ALFENIVS SENECEO. Memoratur in titulis Britannicis VII 269 (1). 279 (2). 513 correct. *Eph. ep.* 3 p. 132 (3). 1003 (4) (in fragmento corrupto VII 270, ut videtur); in Syriacis gemellis III 8. 6709 (5). 6710 (6).

Plena nomina exhibet t. 2, L. A Senecio t. 1, Alfenus Senecio t. 3. 4. 5. [6]. Clarissimus vir t. 4. — Legatus Augustorum pr. pr. (Britanniae) t. 2 (consularis t. 3, 4). Legatus Augg. pr. pr. (Syriae) t. 5. [6]. Legatione et Britannica et Syriaca functum esse Senecionem Severo et Antonino Augustis id est intra a. 198/208 ex titulis constat. Nec tamen accuratius tempora definire licet. Nam et in t. 5. 6 numeri plane confusi sunt et unus ex t. Britannicis t. 4 qui numeros exhibet, dubitationes movit. At non indicatur ibi annus consulatu Augustorum collegarum, — id quod Getae nomina refellunt — sed utriusque nominibus additur numerus consulatum, quos usque ad id tempus gesserant. Itaque t. post a. 204 et ante a. 208 positus videtur.

377a Alf(enus) Apollinaris (Ἀπολλινάριος *t.*), patruelis T. Ant(onii) Cl(audii) Alfeni Arignoti, a censibus Augusti (ἐπὶ κῆνσον τοῦ Σεβαστοῦ) aetate Caracallae *CIG 3497 t. Thyatirenus.*

— T. Ant(onius) Cl(audius) Alfenus Arignotus.

378 Alfenus Varus, praefectus castrorum sub Fabio Valente *Tac. h. 2, 29*, apud Betriacum contra Othonianos pugnavit *ibid. 2, 43*, *Plut. Oth. 12*; praefectus praetorio in locum Publilii Sabini a Vitellio substitutus a. 69 *Tac. h. 3, 36*, dux Vitellianorum *ibid. 3, 55. 61*. Vitellio occiso ignaviae infamiaeque suae superfuit *ibid. 4, 11*. — *Potest idem esse P. Alfenus Varus (centurio praetorianus) trecenarius Aug. n. in tabella cerata Pompeiana aetatis Neronianae Hermes XII 136 cf. Eph. ep. 4, 142.*

379 P.(?) ALFENVS VARVS, consul suff. a. 715 = 39 a. C. cum L. Cocceio. *Praenomen non traditur — nam lectio Alfenus Varus Gaius Pompon. Digest. 1, 2, 2, 44 omnino falsa est cf. adnot. Mommseni —, sed probabiliter ei tribuitur, quod P. Alfenus P. f. P. n. Varus cos. a. 755 = 2 p. C. filius eius fuisse videtur. In consulatu: Alfenus Varus fast. min. IV. Alfenus Horat. Ammian. Index Digest., Varus Vergil., ceterum Alfenus Varus, nisi quod scholiasta Cruquian. Alfinium Varum exhibet.*

‘Alfenus vafer omni abiecto instrumento artis clausaque tabernasutor erat’ *Horat. sat. 1, 3, 130 seq.*; adnotat Porphyrio p. 206 M. ‘Alfenum Varum Cremonensem deridet, qui abiecta sutrina, quam in municipio sua exercuerat (*scilicet per servorum familiam*), Romam petit magistroque usus (*Servio*) Sulpicio iuris consulto ad tantum pervenit, ut et consulatum gereret et publico funere efferetur’. Consul suff. a. 715 *v. supra, Pompon. l. l. Idem esse videtur Varus, ad quem scripsit Vergilius eclogam VI*, cuius laudes Mantuae cyenos sublimelatuos esse dicit *ecl. 9, 26–29. Servius inter multa et confusa adnotat ad ecl. 6, 6: ‘alii fuso fugatoque Asinio Pollione ab Augusto (intellegendum est bellum Perusinum) Alfenum Varum substitutum, qui transpadanae provinciae et agris dividundis praeesset, qui curavit, ne ager Vergilio auferretur’. Vt patronus et amicus Vergilii nominatur vit. Verg. Val. Prob. p. 59, Donati p. 59 Suet. rel. R., Phoca v. 89, Anthol. lat. 671, 89; audivit una cum Vergilio Sironem Epicureum schol. Veronens. Verg. ecl. 7, 9, Serv. ecl. 6, 13 cf. Aen. 6, 264. — Potest idem esse Alfenus, ad quem scripsit Catullus carm. 30, sed incertum est, num Varo apud eundem c. 10. 22 fuerit omnino nomen gentile Alfeni.*

Iurisconsultus, discipulus Servii Sulpicii *Pompon. Dig. 1, 2, 2, 44. Gell. 7, 5, 1; inter veteres iurisconsultos nominatur Ammian. 30, 4, 12. Scripsit digestorum libros quadraginta Ind. Florent. Digest., qui citantur passim in digestis; Alfenus in libro digestorum tricensimo et quarto, coniectaneorum autem secundo Gell. l. l. Scilicet non opus alterum composuerat, sed partibus digestorum titulos speciales inscripserat. Fragmenta collegit Lenel Palingenesia I p. 37 sqq.*

- 380 P. ALFENVVS VARVS, consul a. 755 = 2 p. C. cum P. Vinicio. P. Alfenus Varus *fast. Cap. (Eph. ep. 3 p. 11)*, P. Alfenus *fast. min. XI*. L. Alfenius (*sic*) *fast. min. XII*, P. Alfenus X 884, Cassiodor. Π. 'Αλφῆνος ἢ 'Αλφῆνιος Οὔαρος *Dio ind. l. 55*, P. Varus *Dio 55, 10 a. Ceterum Varus fasti.* — P. f. *fast. Cap., Dio ind. l. 55*, P. n. *fast. Cap. Filius videtur P. Alfeni Vari cos. a. 715.*
- 381 *[P.] AL[FENVVS] VARVS, P. f., legatus pr. pr. (*proconsulis Africae?*) *VIII 979 t. Curubitanus; haec latere videntur in t. semel descripto et admodum corrupto: ALII S. P. F. VAARVS. LEG. PR.*
- 382 (P. ALFENVVS) VARVS *nescio quis in t. libertorum VI 11427. 11436. 11437. 21088; Alfenus Varus VI 11426; (P. Alfenus) in t. libertorum VI 11428–11430. 11425. 11435.*
— L.(?) IVLIA APRONIA ALFENA AGRIPPINA.
- 383 L. ALFIDIVS HERENNIVS, consul a. 171 cum T. Statilio Severo. *In consulatu: L. Alfidius Herennianus VI 1978, alibi Herennianus fasti. Memoratur in t. Fabraterno Norano X 5578: Iuliae Q. f. Calvinae L. Alfidii Herenniani consulis (uxoris).*
- 384 ALFIDIVS SABINVS, procos. Siciliae (*circa a. 24 p. C.*) *memoratur in t. acephalo VIII 9247 Rusguniensi: legato Alfidii Sabini procos. Siciliae, praetorio, legato M'. (traditur VE pro M'.) Lepidi procos. Asiae (a. 26 p. C.).*
- 385 ALFIDIA, M. f., mater Augustae *IX 3661 t. Marrucinus; Alfidia[ae] ma[t.] Augustae II 1667 Tuccitanus; 'Αλφιδίαν τὴν μητέρα θεᾶς 'Ιουλίας Σεβαστ[ῆ]ς t. Samius Bulletin de l'école française d'Athènes I p. 231 n. 9. Mater Liviae Augusti, quae postea Iulia Augusta.* — *Arus maternus Liviae ex his t. fuit M. Alfidius; Aufidius Lurco Suet. Cal. 23, errore puto Suetonii, non librariorum. Diversus est M. Aufidius Lurco Plin. n. h. 10, 45 = Varro r. r. 3, 6, 1.*
— CLAUDIA LA ALFIDIA ... NIS(?).
— T. Appalius Alfinus Secundus.
- 386 Alfius, faenerator *Horat. epod. 2, 67; dictum eius Colum. 1, 7, 2.*
- 387 P. Alfius Alennius Maximus Curtius Valerianus, Curtiae C. f. Pro-cillae filius *memoratur in t. matris Vcronensi V 3590. Hominem nobilem ratio nominum indicat, necessitudine quadam coniunctum, ut videtur, cum Alfis Maximis infra n. 390. 391.*
- 388 P. ALFIVS AVITVS NVMER(IVS) MATERNVS, filius P. Alfi Maximi Numerii Liciniani *II 4110 t. Tarraconensis.*
- 389 Alfius Flavus, rhetor aetatis Augusti declamavit apud Cestium *Seneca contr. 1, 1, 22; 2, 6, 8; 3, 7. De eius ingenio arteque declamandi iudicium Senecae ibd. 1, 1, 22 seq., nimiam Ovidii sectationem ei obiecit Cestius ibd. 3, 7, 3. Sententiae eius ibd. 1, 1, 23; 1, 7, 7; 2, 2, 3; 3, 7. Naturalis vis eius carminibus enervata ibd. 1, 1, 22, unde carmina scripsisse videtur. Idem videtur Alfius Flavus, quem affert Plinius n. h. 9, 25 (ind. l. 9).*

- 390 P. ALFIVS MAXIMVS, legatus (ἡγεμνεύωντος) Galatiae Augusto nescio quo quartum consule memoratur in t. graeco Ancyrano *Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen a. Oestr. IX p. 119 n. 81.*
- 391 P. ALFIVS MAXIMVS NVMER(IVS) LICINIANVS, P. f., tribu Gal., Xvir stlitibus iudicandis, quaestor urbanus, tribunus pl. candidatus, praetor Parthicarius (*non ante Hadrianum*); pater P. Alfii Aviti Numer. Materni *II 4110 t. Tarraconensis. Potest idem esse qui praecedit.*
- 392 P. ALFIVS PRIMVS, legatus pr. pr. (proconsulis Achaiae, ut videtur) in t. graeco *Olympico Archäolog. Zeitung 1877 p. 37 n. 38.*
- 393 ALFIVS PROCVLVS (ALEIO pro ALFIO traditur), clarissimus vir, quaestor kandidatus *VI 1335.*
— A. CAECINA ALIENVS.
- 394 Alledius nominatur ut homo dives gulosus *Iuvenal. 5, 118.*
- 395 Alledius Severus, eques Romanus, a. 49 fratris filiam Claudii imperatoris exemplum secutus in matrimonium duxit *Tac. a. 12, 7, eandem rem nomine omisso narrat Suet. Claud. 27, ubi primipilaris dicitur.*
— P. CAECILIUS ALLENIVS FAVSTVS MAXIMVS SEVERIANVS.
— SEX. PAPINIVS ALLENIVS.
- 396 ALLIARIA, uxor (Ti.) Sempronii Gracchi a. 14 a Tiberio interfecti *Tac. a. 1, 53.*
- 397 TI. ALLIENVS SICINIVS QVINTIANVS, tribunus plebis a. 97 vel 98 *VI 450; Ti. Sicinius Ti. l. Receptus ibd.*
— Pontius Allifan(ius).
- 398 Q. ALLIVS BASSVS, consul (suff.) a. 158 a. d. VIII id. Iul. cum Servilio Fabiano *dipl. mil. III S. LXVII.*
- 399 C. ALLIVS FVSCIANS, C. f., nominatur inter patronos ordinis senatorii collegii cuiusdam Ostiensis a. 140 *XIV 246 t. Ostiensis, item in fragmento albi collegii cuiusdam ibd. 249 (ubi traditur Caelius Fuscianus), item inter patronos ordinis corporatorum lenunculariorum tabulariorum auxiliariorum Ostiensium ibd. 250, ubi C. Aleius C. f. Fuscianus in lapide extat.*
- 400 C. ALLIVS FVSCIANS, legatus Aug. pr. pr. (Arabiae, ut videtur), consul designatus *III 118 t. Gerasanus, cf. von Rohden, de Palaestina et Arabia p. 11.*
- 401 C. ALLIVS FVSCVS, C. f., nominatur loco ultimo inter patronos ordinis senatorii collegii cuiusdam Ostiensis, cuius quamquam acta ad a. 140 spectant, quaedam postea addita sunt *XIV 246 t. Ostiensis. Potest idem esse Allius Fuscus consularis a Commodio (post. a. 189) occisus cit. Comm. 7, 6. Probabiliter coniecit Dessau in albo ordinis corporatorum lenunculariorum tabulariorum auxiliariorum Ostiensium a. 192, ubi nomina eius qui primum locum inter patronos senatorios obtinuerat, erasa sunt, memoriam huius damnati deletam esse.*
- 402 ALLIVS MAXIMVS, vir clarissimus, legatus iuridicus provinciae Hispaniae Tarraconensis anno 280 *II 3738 t. Valentinus.*

- 403 L. ALLIVS MAXIMVS, cos. (suff.) X kal. Iun. a. 49 cum L. Mammio (sic t.) Pollione XI 6236 t. *descriptus a Bormanno. Fortasse idem est Maximus proconsul Asiae a. 58 in actis Timothei p. 8, 16, ut coniecit Vsener ibd. p. 16.*
- Q. FABIVS ALLOBROGICINVS MAXIMVS.
- Aur(elius) Alphius.
- 404 Alphius Avitus, 'ut pridem Avitus Alfius libros poeta plusculos usus dimetro perpeti conscribit Excellentium' Terentian. *Gramm. Lat. VI 398, 2446 cf. Mar. Victorin. ibd. VI 137, 31; Alphius Avitus in I Excellentium citatur Priscian. Gramm. Lat. II 134, 3, in II Excellentium ibd. II 427, 1 (cf. 409, 18; 233, 21); II 591, 14.*
- 405 D. Alpinus, Trevir, frater Alpinii Montani Tac. h. 5, 19.
- 406 L. Alpinus Clemens, curator rei publicae (Laurentium Lavinatium) XIV 2071 t. *Laurentinus; in lapide additum fuisse C. V. haud idoneo testimonio nititur.*
- 407 Alpinus Montanus, Trevir, praefectus cohortis Tac. h. 3, 35; 4, 31. 32; 5, 19.
- [Ti. Claudius] Alpinus.
- M. FLAVIVS ALPINVS.
- Iulius Alpinus.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS SILIVS DECIANVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS AVGVSTANVS ALPINVS BELLICIVS SOLLERS IVLIVS APER DVCENIVS PROCVLVS RVTILIANVS RVFINVS SILIVS VALENS VALERIVS NIGER CL. FVSCVS SAXA AMYNTIANVS SOSIVS PRISCVS.
- Iulius Altinus.
- 408 *Amalogverus III 3577 t. *Aquincensis semel descriptus et corruptus, ubi traditur: pio fideli Amalogvero domo Petovione tribuno laticlaviali Hisp. h. s. e. Mommsen coniecit pio fideli ortum esse ex P. F male solutis, in sequentibus latere cognomen aliquod, denique nominari tribunatum laticlavium leg. IX Hispanae. At mirum esset tribuno laticlavio addi domum.*
- [Sep]timius Amandus.
- 409 Amazaspus, Iberus regio genere ortus, frater Mithridatis regis, adulescens expeditioni Parthicae (Traiani) interfuit et apud Nisibim diem obiit t. *sepulchralis graecus urbanus versibus conceptus IGI 1374 = CIG 6856.*
- 410 Amazonicus, puer Flacci Martial. 4, 42, 16.
- C. EGGIVS AMBIBVLVS POM[PONIVS LON]GINVS CASSIANVS L. MAECIVS POS[TVMVS].
- L. VARIIVS AMBIBVLVS.
- 411 M. Ambivius ('Αμβιβούχος vel 'Αμβιβούχος traditur, 'Αμβιβούιος vulgo, 'Αμβιβούλος scripsit Niese), procurator Iudaeae, qui Coponio successit, sub Augusto (circa a. 10—13) Ioseph. ant. 18, 2, 2.

- 412 C. Ambivius Bal.... *honoratus t. Attico CIA III 596 aetatis imperatoriae incuntis.*
- 413 Ambrosius, medicus Puteolanus *Scribon. Larg. 152.*
- 414 Ambrosius, choraules *Juvenal. 6, 77.*
 — Asinius Amiantus.
 — L. SERVAEVS AMICVS POTITIANVS.
 — Sicinius Amicus.
- 415 AMINN(IVS) SABINIANVS, vir clarissimus, patronus ordinis sacerdotum domus Augustae Palatinae aetate Commodi *VI 2010.*
- 416 AMMIVS FLACCVS a. 97 inter praetorios in senatu sententiam dixit *Plin. ep. 9, 13, 13.*
 — P. Ael(ius) Ammonius.
- 417 L. Ampelius Macrino cuidam dedicavit librum memorialem qui extat, ut nosset 'quid sit mundus, quid elementa, quid orbis terrarum ferat, vel quid genus hominum peregerit' *Amp. praef. Fuit certe post Traianum, cuius victoriam Dacicam attingit 47, 7 (cf. 23 Caesar Dacicus). Accuratus aetas definiri nequit.*
- 418 Amphaeus, Claudii imperatoris libertus ab eo occisus *Seneca Apocolocyntos. 13.*
- 419 M. AMPVDIVS, M. f., q(uaestor), tr(ibunus) pl., aid(ilis) X 6082 t. *Formianus, 'litteris antiquioribus' Mommsen, qui vidit. Ante Augustum fuisse videtur.*
- 420 Amulius Serenus, primipilaris *Tac. h. 1, 31.*
- 421 Amyntas, rex Galatarum. Nummi eius cum inscriptione βασιλεύς Ἀμόντος *Eckhel III 183, Mionnet IV 463 Suppl. VII 656.* Scriba Deiotari regis *Dio 49, 32*, ad Brutum et Cassium missus ad Antonium transiit *Dio 47, 48*; rex ideo in locum Deiotari constitutus *Dio 49, 32; 53, 26, Appian. b. c. 5, 75, Strabo 12, 5, 1*, fines regni eius *Strabo 12, 5, 4; 12, 6, 1; 12, 7, 3.* Socius Antonii *Appian. b. c. 5, 137. 140. 142, Plut. Ant. 61*; ante pugnam Actiacam ad Caesarem transiit *Plut. Ant. 63, Dio 50, 13, Velleius 2, 84.* Regnum ei a Caesare confirmatum *Dio 51, 2*; mortuus a. 729 = 25 a. C. *Dio 53, 26.* — *Nominatur Strabo 12, 8, 14; 14, 5, 6; 17, 3, 25; Pylaemenes filius eius CIG 4039.*
- 422VS AMYNTIANVS PROCVLVS, salius Palatinus cooptatus a. 180 *VI 1980.*
 — Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS SILIVS DECIANVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS AVGVSTANVS ALPINVS BELLICIVS SOLLERS IVLIVS APER DVCENIVS PROCVLVS RVTILIANVS RVFINVS SILIVS VALENS VALERIVS NIGER CL. FVSCVS SAXA AMYNTIANVS SOSIVS PRISCVS.
 — M. Firmius Amyntianus.
 — Q. VOCONIVS SAXA AMYNTIANVS.
 — ... SILANVS ... IVSTVS AN...

- 423 Anaxilaus, Larissaeus, Pythagoricus et magus ab Augusto urbe Italiaque pellitur *Hieronym. ad. a. A. 1989*; auctor *Plinii n. h. nom. ind. l. 19, 21, 22-26, 28-31, citatur 19, 20; 25, 154; 28, 181; 30, 74; 32, 141, nom. ibd. 35, 175.*
- 424 Q. ANCARIVS, praeses Orientis a. 258 *vit. Aurelian. 13, 1 in actis fictis ex libris Acholii.*
- 425 Ancharius Priscus Caesium Cordum proconsulem Cretae de repetundis postulavit a. 21 *Tac. a. 3, 38, damnavit a. 22 ibd. 3, 70.*
- 426 Ancharia (?) Soteris, liberta, cui ut Traianus ius Quiritium indulgeat, ab eo petit *Plinius ad Traian. 11, 2. Traditur 'Panchariae Soteridi' fortasse recte, Ancharia scripsit Mommsen in indice.*
- 427 Andonoballus, Erulus *Continuator Dionis V Dind. p. 226. 227.*
- 428 Andreas, dux Iudaeorum in Cyrenaica rebellantium sub finem imperii Traiani *Dio 68, 32; idem nominatur Αουχοῦας Euseb. hist. eccl. 4, 2.*
- 429 Andro, musicus et geometra, magister Marci *vit. Marci 2, 2. Nomen eius latere sub corrupta lectione, quae traditur apud Marcum εἰς ἑαυτὸν 1, 6 Ταυδάσιδος pro Ἀνδρῶνος satis incerte coniecit Casaubonus.*
- 430 Androclus (Ἀνδροκλῆς *Aelian.*), servus in circo a leone recognitus *Gellius 5, 14 (ex Apionis libro Aegyptiacorum quinto), Aelian. nat. anim. 7, 48 cf. Seneca de benef. 2, 19, 1.*
- 431 Andromachus maior, e Creta oriundus *Galenus XIV p. 211 K., archiater Neronis ibd. p. 2. 232 (annis fere 54-60 ut videtur cf. E. Meyer, Geschichte der Botanik II p. 41); scripsit Θηριακά versibus, qui extant apud Galenum Galen. XIV p. 32; citatur et memoratur passim apud Galenum.*
- 432 Andromachus minor, filius Andromachi maioris *Galenus XIV p. 42 K.; scripsit prosa oratione Θηριακά ibd.; eiusdem videntur tres libri περὶ συνθέσεως φαρμάκων; citatur vel memoratur passim apud Galenum.*
— L. Aemilius Decius Andromachus.
- 433 Andromeda, Iuliae Augustae liberta *Plin. n. h. 7, 75.*
- 434 *Anectus, ὁ τότε ἡγούμενος τῆς Βιθυνίας καὶ τοῦ Πόντου Ἀνεκτος (circa a. 170) *Lucian. Alex. 57. Nomen sine dubio corruptum est; Ἀουεῖτος coniecit G. Hirschfeld Sitzungsberichte Berl. Akad. 1888 p. 876 et rettulit ad L. Lollium Avitum praesidem Bithyniae a. 165.*
- 435 Anicetus, libertus, pueritiae Neronis educator, praefectus classis Misenensis anno 59 *Tac. a. 14, 3; instrumentum scelerum Neronis ibd. 14, 3. 7. 8. 62, Sueton. Nero 35, Dio 61, 13 (Zonar. 11, 12); anno 62 in Sardiniam pulsus, ubi non inops exilium toleravit et fato obiit Tac. a. 14, 62.*
- 436 Anicetus, Polemonis libertus, in Ponto a. 69 seditionem contra Vespasianum movit, qua paulo post oppressa interfectus est *Tac. h. 3, 47-48.*
- 437 Anicetus, librarius Marci Caesaris *Marcus ad Fronton. 2, 10 p. 34 N.*

— Q. Pompeius Anicetus.

438 C. ANICIVS CERIALIS, consul (suff.) id. Aug. a. 65 cum C. Pomponio. C. Anicius *IV* 2551 in consulatu, ceterum Anicius Cerialis (Ἀνίκιον Κερσαλίον *Zonar.*). Consul designatus in senatu sententiam dixit a. 65 *Tac. a. 15*, 74; consul a. 65 v. *supra*; a. 66 vim sibi attulit minore quam ceteri miseratione, quia proditam C. Caesari coniurationem ab eo meminere *ibid.* 16, 17. *Contra Zonaras 11*, 6 refert eum et Sex. Papinium filium (*sic*) tortos esse a Gaio, coniurationem autem detectam a filio. (*Coniuratio fuit a. 40 cf. Dio 59*, 25, *Suet. Calig.* 27, *Seneca de ira* 3, 18.)

439 Q. ANICIVS FAVSTVS dedicavit in legatione Numidica titulos: in provincia Tripolitana *VIII* 6 (1a) et eodem loco plane gemellum *VIII* S. 10992 (1b), Lambaesitanos *VIII* 2438 (2). 2527 (3). 2528 (4). 2549 (5). 2550 (6). 2551 (7). 2552 (8). 2553 (9). 2558 (10). *VIII* S. 18068 (11). 18255 (12). 18256 (13), Thamugadenses *VIII* S. 17870 (14). 17871 (15), Cirtensem *Eph. ep.* 7, 440 (16), Arsacalitanum *VIII* 6048 (17), Mauretanium *VIII* 8796 (18); in legatione Moesiaca t. *III* 1685 (19). 1686 (20) Moesiacos.

Nomina plena perscripta fuerunt in t. omnibus, hodie extant in t. 1a. b. 3. 4. 5. 6. 7. 10. 13. 14. 15. 17–20, plus minus mutila in ceteris. Ἀνίκιος Φᾱστος (*sic*) *Dio* 78, 22, 2, Φαῦστος *ibid.* § 4. — Clarissimus vir t. 2. 3. 4. 6. 17.

- Legatus Augusti t. 2. 13 vel Augustorum t. 1a. b. 3. 4. [5]. 6. 7. 11. [12]. 14. 18 pr. pr. (Numidiae) t. 1–18 (consularis leg. *III* Aug. t. 1a. b) intra a. 197 t. 2. 13. 14. 17 et 201 t. 1a. b, cos. designatus a. 198 t. 2. 3. 4. 6. 7. [8], cos. amplissimus (suff.) a. 198 t. 9. 11. 15. Legatus Augustorum pro pr. (Moesiae superioris) intra a. 202/209 (anni tribuniciae potestatis corrupti sunt) t. 19. 20. Anno 217 imperator Macrinus eum in locum (C. Iulii) Aspri proconsulem in Asiam misit et, cum exiguum anni proconsularis spatium ei remaneret, imperavit, ut et in annum sequentem (218/219) provinciae praesset *Dio* 78, 22. Quod iussum num Elagabalus ratum habuerit ignoratur. — Patronus Lambaesitanorum t. 13, Thamugadensium t. 14. 15, Cirtensium t. 16. 17.
- 440 SEX. ANICIVS FAVSTVS, Anici consularis filius *VIII* S. 17890 t. Thamugadensis mutilus; potest filius esse Q. Anicii Fausti.
- 441 SEX. ANICIVS FAVSTVS PAVLINIANVS, clarissimus iuvenis, patronus, patroni filius civitatis Vzappensis *VIII* S. 11933 t. Vzappensis.
- 442 ANICIVS FAVSTVS PAVLINVS, legatus Aug. pr. pr. (Moesiae inferioris) a. 230 *III* S. 7473 t. *Moes. inf.*
- 443 ANICIVS MAXIMVS, proconsul Bithyniae sub Traiano *Plin. ad Traian.* 112, 2. Potest esse filius P. Anicii Maximi.
- 444 P. Anicius Maximus, honoratus titulo, quem posuit Antiochiae Pisidiae civitas Alexandr. quae est in Aegypto *III* S. 6809. — P. f., tribu Sergia, origine Antiochenus, ut ex tribu et loco statuae apparet.

Primus pilus leg. XII Fulminatae, praefectus castrorum leg. II Augustae in Britannia, praefectus exercitus qui est in Aegypto; donatus ab imperatore (*Gaio?*) donis militaribus in expeditione (*quae tacetur*), honoratus corona murali et hasta pura ob bellum Britannicum (*imperatoris Claudii a. 43*). — Praefectus Cn. Domitii Ahenobarbi (*consulis a. 32 p. C. in duoviratu Antiochiae*).

— C. MATIVS (*vel* MATTIVS) SABINVS SVLLINVS VATINIANVS ANICIVS MAXIMVS CAESVLENVS MARTIALIS PISIBANVS LEPIDVS.

445 ANICIUS PROBUS, vir clarissimus in *lamella aenea*: Aincio (*sic*) Probo ve. et Anicihe (*sic*) Probe c. [t.] XIV 4120, 2, *fortasse saeculi IIII*.

446 Anicia Postuma, Sex. f., Etril(ii) Afri (uxor) *honorata a col(onia) Aug(usta) Gem(ella) II 1674 t. Tuccitanus*.

447 ANICIA PROBA, clarissima femina *vide n. 445*.

448 Aninius Macer (*traditur animo pro Aninio*), orator Graecus, magister Marci imperatoris *vit. Marci 2, 4*.

449 M. (ANNAEVS), filius L. Annaei Senecae, nepos Helviae, blandissimus puer *Seneca ad Helviam 18, 4-6*; 'sic dulci Marcus qui nunc sermone fritinnit, facundo patruos provocet ore duos' *Seneca epigramm. super exilio 8, 5*. — *Ab hoc, quem pater in exilium pulsus virum Romae reliquerat, distinguendus est alter filius, quem Helvia avia paulo ante exilium Senecae funeraverat Seneca ad Helviam 2, 5*.

450 L. Annaeus Cornutus (*praenomen solus servavit Charisius Gramm. Lat. I 127, ceterum Annaeus Cornutus sive Cornutus*), Ἀνναιῆς Suidas s. v. Κορνουῶτος, Thevestinus Stephan. Byzant. s. v. Ἀνναιῆς et Τέρτιος. Nero eum de studiis poeticis consuluit, sed liberius locutum in insulam relegavit anno 62 *Dio 62, 29* (Nero Cornutum philosophum praecceptorem Persii in exilium fugat *Hieronym. ad a. Abr. 2083 = Euseb. Armen. 2080*; πρὸς αὐτοῦ (= Νέρωνος) ἀναπειθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ *false Suidas l. l.*). Amicus et magister Persii *vit. Pers., Suet. rel. Reiffersch. p. 73, Hieronym. l. l.*, qui legatis eum honoravit *Suet. p. 74*. Carmina Persii defuncti leviter retractavit et Caesio Basso petenti, ut ipsi cederet, tradidit edenda *ibid.*; versum Persii mutavit veritus, ne Nero in se dictum putaret *schol. ad Pers. 1, 121*. Persius scripsit ad eum satiram quintam (*cf. schol. 5, 1. 22*), ubi adloquitur eum *v. 23 sqq., v. 36 sqq., v. 62 sqq.*

Philosophus Stoicus *Persius, Hieronymus, Suidas l. l.* Ἐγραψε πολλὰ φιλόσοφα τε καὶ ῥητορικά Suidas. Scripsit πρὸς Ἀθηνοδωρον καὶ Ἀριστοτέλην, περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως (*qui liber extat cf. de libris philosophicis Cornuti Zeller, Philosophic d. Griechen III 1 p. 690*); τέχναι ῥητορικαί, quae citantur in scholiis ad Hermogen. art. rhet. *cf. O. Jahn proleg. ad Pers. p. XIV*. Annaeus Cornutus in secundo librorum, quos de figuris sententiarum composuit *Gell. 9, 10, 5*. — Nonnulli grammatici — — in quibus est Cornutus Annaeus — — qui commentaria in Vergilium composuerunt *Gell. 2, 6, 1*; L. Annaeus

Cornutus in Maronis commentariis X *Charis. Gramm. Lat. I* 127 = Annaeus Cornutus ad Italicum de Vergilio libro X *id. p.* 125; adnotatio eius ad *Verg. Aen. 4*, 689 *Macrobius 5*, 19, 2; locos, ubi Cornutus memoratur apud *Servium* et in scholiis *Veronensibus*, collegit *Jahn l. l. p. XVII seq.*; citatur praeterea in schol. *Bernens. ad Lucan. 1*, 214 *p. 25 Vsen.*; 3, 375 *p. 109*; 3, 381 *p. 110*. — Annaeus Cornutus de enuntiatione vel orthographia *Cassiodor. Gramm. Lat. VII* 147.

‘Annaeus Cornutus libro tab. castar. patris sui’ *Charisius I* 201, quae verba corrupta usque adhuc non certe restituta sunt. — (Persius) cognovit per Cornutum etiam Annaeum Lucanum, aequaeuum auditorem Cornuti; nam Cornutus illo tempore tragicus fuit sectae poeticae, qui libros philosophiae reliquit *vit. Pers. p. 73*, ubi verba nam — reliquit ineptum glossema esse perspexit *Bergk.*

451 Annaeus Fidus nominatur *Seneca nat. quaest. 4 prol. 8*.

— T. Cornelius Annaeus Fuscus.

452 M. ANNAEVS LVCANVS. Vitae eius extant duae, una (*vit. 1*) ex *Suetonio* oriunda *Sueton. rel. Reiffersch. p. 50 seq.*, altera (*vit. 2*) *Vaccae* ut putatur *p. 76 seq. ibd.* Praenomen exhibet *vit. 2* et *Hieronym. ad a. Abr. 2079*, ceterum Annaeus Lucanus sive Lucanus.

Filius M. Annaei Melae et Aciliae *vit. 2, Tac. a. 16, 17, Hieronym. ad a. Abr. 2084*. Cordubensis *vit. 1. 2, Hieronym. ad a. Abr. 2079* (*cf. Statius silv. 2, 7, 24–30, Martial. 1, 61, 7*). Natus est Cordubae d. 3 mens. Novembr. a. 39 *vit. 2*, octavum mensem agens Romam translatus *vit. 2*, auditor Annaei Cornuti, amicus Persii *vit. Pers. p. 73*, ■ Nerone cohorti amicorum additus atque etiam quaestura honoratus *vit. 1. 2*, et auguratu *vit. 2*. Simultates dein inter eum et Neronem ortae sunt, quarum diversas causas afferunt *Tac. a. 15, 49, Dio 52, 29, vit. 1 et 2, Hieronym. 2079*. Coniurationis Pisonianae particeps *Tac. l. l., vit. 1. 2*, qua detecta venas exsolvit *Tac. a. 15, 56, 57, 70, Hieronym. l. l., vit. 1, d. 30 mens. April. anno 65 vit. 2*. — Argentaria Polla uxor, cuius iussu scripserunt in diem natalem Lucani *Statius genethliacon Stat. silv. 2, 7 cf. praef. l. 2, Martialis epigrammata Martial. 7, 21–23*.

Scripsit et carmina et soluta oratione quaedam *vit. 2, Stat. 2, 7, 21–22*; carmina praeter *Pharsaliam* haec: laudes Neronis *vit. 1. 2*; *Orphea vit. 2, Stat. l. l. r. 59*; *Iliacon vit. 2, Stat. r. 55–56* (unde versus affert *Lactant. ad Stat. Theb. 3, 641; 6, 322*); *Saturnalia vit. 2*; *Catachthonion vit. 2, Stat. r. 57* (unde fortasse versus affert *Lactant. ad Stat. Theb. 9, 424, ubi traditur Lucanus in catagonia*); *Silvarum X, traegodiam Medeam imperfectam, salticas fabulas XIV, epigrammata* (? traditur et appamata vel et ippamata) *vit. 2*. Prosa oratione scripsit in *Octavium Sagittam* et pro eo, de incendio urbis (*Stat. r. 60–61*), *Epistularum ex Campania vit. 2*, adlocutionem in *Pollam Stat. 62–63*.

Iudicia de carminibus eius *Quint.* 10, 1, 90, *Serv. Aen.* 1, 382 (eadem fere *Isidor. Orig.* 8, 7, 10, *schol. Bern. ad Luc.* 1, 1 p. 9 Vs. et *Berol.* p. 3 W., *Jordan. Getic.* 43), *Fronto de orat.* p. 157 seq. N.; nomine *Lucani* non allato *Petron.* 118, *Mart.* 14, 194. — Nominatur *Tac. a.* 15, 71, *dial.* 20, *Plin. ep.* 5, 3, 5, *Jurnal.* 7, 79 seq.; *versum nescio unde affert Martialis.* 10, 64, 6. *Epitaphium poetae incerti in eum Anthol. lat.* 668.

453 M. ANNAEVS MAXIMVS AQVILA FVLVIANVS, clarissimus puer VIII S. 12065 t. *Muzucensis.*

454 M. ANNAEVS MELA. M. Annaeus Mela *vit. Lucan. Suet. rel.* p. 76 R., L. Annaeus Melas *Hieronym. ad. a. A.* 2084, Mela *apud Senecam rhetorem patrem, ceterum Annaeus Mela.*

Annaei Senecae rhetoris filius *Seneca contr. pr.* 1. 2. 3. 4. 7. 9. 10, *ubi cum loco ultimo trium filiorum nominetur, natus minimus fuit.* Frater Senecae et Gallionis *praeter l. l. Tac. a.* 16, 17, *vit. Lucan., Hieronym. l. l.*; Cordubensis *vit. Lucan.* Musam rhetorem interdum solebat audire *Seneca contr. 10 praef. 9.* Eques Romanus dignitate senatoria; petitione honorum abstinuerat (*cf. Seneca ad eum contr. 2 praef. 3* 'quia video animum tuum a civilibus officiis abhorrentem et ab omni ambitu aversum'), per ambitionem praeposteram, ut eques Romanus consularibus potentia aequaretur; simul acquirendae pecuniae brevius iter credebat per procuraciones, administrandis principis negotiis. Idem Annaeum Lucanum genuerat, quo interfecto (*a.* 65) dum rem familiarem eius acriter requirit (*cf. Hieronym. l. l.* 'bona Lucani a Nerone promeretur'), accusatorem concivit Fabium Romanum — — mixta inter patrem filiumque coniurationis scientia fingitur — — exsolvit venas *a.* 66 *Tac. a.* 16, 17. Acilia uxor, Annaeus Lucanus filius. Epicharis amica *Polyaen. strat.* 8, 62.

— ANNAEVS NOVATVS *vide* L. IVNIVS GALLIO.

455 T. Annaeus Placidus *nominatur in numero amicorum M. Antonii Antii Lupi VI* 1343.

— L. Laetorius Annaeus Ruf(us).

456 M. ANNAEVS SATVRNINVS CLODIANVS AELIANVS, vir clarissimus, triumvirum (*aut capitalium aut monetalium*), tribunus leg. III Italicae, quaestor urbanus, ab actis senatus, tribunus plebis candidatus, praetor candidatus, curator viae Latinae, legatus leg. XI Claudiae VI 1337 t. *mutilus. Tribunus leg. III Italicae non ante imperatorem Marcum.*

457 (L.?) Annaeus Seneca. Lucius dicitur in subscriptionibus libri *suasor.* (*Bruxell.*), *contror. I* (*Antwerp.*), VII (*Antwerp. Bruxell. Vatican. Tolet.*), IX (*Antwerp. Bruxell. Vatican.*), *incertum confusione an recte.*

Natus aliquot annis ante Ciceronis mortem: 'omnes autem magni in eloquentia nominis excepto Cicerone videor audisse; ne Cicero-nem quidem aetas mihi eripuit, sed bellorum civilium furor intra

coloniam meam me continuit' *Seneca contr. 1 praef. 11*. Cordubensis: 'duosque Senecas — — facunda loquitur Corduba' *Martial. 1, 61, 7*. Marullus praeceptor eius *Seneca contr. 1 praef. 22; 2, 2, 7; 7, 2, 11*; mortuus ante exilium filii (a. 43) *Seneca ad Helv. 12, 5*. Helvia uxor vide *Helv.*, tres liberi *Seneca ad Helv. 2, 4*. Novato, Senecae, Melae filiis dedicavit libros controversiarum et suasoriarum *praef. contr. l. 1. 2. 3. 4. 7. 9. 10*. Eius antiquus rigor *Seneca ad Helv. 17, 3*; philosophiam oderat *Seneca ep. 108, 22*.

Scripsit historias ab initio bellorum civilium paene usque ad mortis suae diem, quod opus ipse non edidit *Seneca de vita patris fragm. III p. 437 H.* (Huc num pertineant quae ex Seneca de morte Tiberii affert *Surtonius Tib. 73* incertum est neque minus, quo respiciat *Lactantius instit. 7, 15, 14* laudans Senecam qui 'Romanae urbis tempora distribuit in aetates'). Senex (cf. *praef. contr. 1, 2, praef. 10, 1*) scripsit libros controversiarum et suasoriarum. Loci eorum codicibus non servati citantur a *Quintiliano et Donato* cf. *Kiesling p. 526*.

- 458 L. ANNAEVS SENECA, consul (suff.) a. 56 In consulatu: Annaeus Seneca *Gaius 2, 253 = Institut. 2, 23, 4, Digest. 36, 1, 1, L. Annaeus tab. cer. Pomp. 22, amphora Pompeiana Notizie degli scavi 1891 p. 169*. — Tribus nominibus ipse utitur *Sen. benef. 4, 8, 3*: 'si quod a Seneca accepisses, Annaeo te debere diceres vel Lucio, non creditorem mutares, sed nomen'; Seneca ipse se adloquitur *Sen. ep. 68, 10*. L. Annaeus Seneca *Dio 59, 19, Hieronym. chron. 2082, vir. ill. II p. 835 V.*; Annaeus Seneca sive Seneca alibi.

Filius Annaei Senecae et Helviae cf. patrem, frater Annaei Melae et Annaei Novati, qui postea Iunius Gallio *Tac. a. 15, 73; 16, 17, Dio 60, 35, Vaccac vit. Lucani p. 76 Reiff., Hieronym. chron. 2080, 2084*; Cordubensis *Martial. 1, 61, 7, Hieronym. chr. 2082, vir. ill. l. l., cf. Sen. de matrimonio 88 III p. 434 H., Stat. silv. 2, 7, 31*; equestri ac provinciali loco ortus *Tac. a. 14, 55*. A sorore matris Romam translatus illius materno nutricio per longum tempus aeger convaluit *Sen. ad Helv. 19, 2*; in Tiberii Caesaris principatum iuventus incidit *Sen. ep. 108, 22*. Attalus et Sotio magistri eius *Sen. ep. 108, 3. 13. 17; 49, 2, Hieronym. chron. 2029, vir. ill. l. l.*; Papirium Fabianum audiebat *Sen. ep. 100*. Quaestor factus suffragante sorore matris, quae pro quaestura eius gratiam suam extendebat *Sen. ad Helv. 19, 2 sub finem imperii Tiberii ut videtur*. Anno 39 paene interiit, quod causam aliquam Gaio imperatore praesente in senatu egregie egerat *Dio 58, 19*. Anno 41 insimulatus adulterii Iuliae Livillae in Corsicam relegatus est *Dio 60, 3; 61, 10, schol. ad Iuvenal. 5, 109 cf. Tac. a. 13, 42*. Exulis fidissimus amicus Caesonius Maximus *Martial. 7, 44, 10*. Exul οὕτω τὴν Μεσσαλίαν καὶ τοὺς Κλαυδίου ἐξελευθέρους ἐθώπευσεν, ὥστε καὶ βιβλίον σφίσι ἐκ τῆς νήσου πέμψαι ἐπαίνους αὐτῶν ἔχον, δὲ μετὰ ταῦτα ὑπ' αἰσχύνης ἀπήλειψε *Dio 61, 10*. Anno 49 (cf. *Tac. a. 14, 53*)

Agrippina uxor Claudii veniam pro eo, simul praeturam impetravit *Tac. a. 12, 8, schol. Iuvenal. l. l. (ubi falso post triennium revocatus dicitur)*. Praeceptor Neronis *Tac. a. 12, 8, Dio 60, 32 (Zonar. 11, 10)*. Claudio mortuo scripsit ἀποχολοχόντων *Dio 60, 35*. Seneca et Burrus rectores imperii et iuventae Neronis *Tac. a. 13, 2. 3. 4; 14, 2, Dio 61, 3. 4. 7 (Zonar. 11, 12)*. Consul (suff.) cum Trebellio Maximo *Digest., amphora Pompeiana* mense Augusto a. 56 (octavo kalendas Septembres) *Digest. 36, 1, 1* et Septembri (III non. Sept.) *tab. cer. Pomp. 22 alio collega ut videtur, cuius nomen legi adhuc non potuit cf. Sogliano, Due epigrafi anforarie Pompejane p. 4*. Anno 58 P. Suillium, qui eum variis criminibus insectatus erat, pervertit et in exilium pepulit *Tac. a. 13, 42-43, Dio 61, 10*. Anno 59 Neronem ad caedem matris incitasse dicitur, ut crimen stupri, quod cum Agrippina commisisset, aboleret *Dio 61, 12 cf. 61, 10, auctor omnino Senecae infestissimus et in hac re vix fide dignus*. Caede perpetrata Seneca ad facinus velandum pro Nerone orationem ad senatum scripsit *Tac. a. 14, 11, quae citatur Quintil. 8, 5, 18*; alias antea testificando quam honesta praeciperet vel iactandi ingenii voce principis vulgaverat *Tac. a. 13, 11*. Anno 62 mors Burri infregit Senecae potentiam; itaque a Nerone secessum petiit, quem quamquam Nero per speciem negavit, ipse ab aula se removit; instituta prioris potentiae commutavit, prohibuit coetus salutantium, vitavit comitantes, rarus per urbem, quasi valetudine infensa aut sapientiae studiis domi attineretur *Tac. a. 14, 52-56 cf. 15, 45*. Eodem anno Romanus secretis criminationibus apud Neronem eum ut C. Pisonis amicum incusaverat, sed validius a Seneca eodem crimine percussus est *Tac. a. 14, 65*. Anno 65 coniuratione Pisonis detecta quasi socius a Nerone mori iussus ipse se interfecit *Tac. a. 15, 60-65, Dio 62, 25, Sueton. Nero 35, Polyarn. strat. 8, 62, Hieronym. chron. 2082*. Fama fuit Subrium Flavum cum centurionibus occulto consilio neque tamen ignorante Seneca destinavisse, ut post occisum opera Pisonis Neronem Piso quoque interficeretur tradereturque imperium Senecae *Tac. a. 15, 65*.

De faenore ac divitiis eius agunt *Tac. a. 13, 42; 14, 53, Dio 61, 10; 62, 2*; ut homo praedives nominatur *Iuvenal. 5, 109; 10, 16*, ut liberalis *Martial. 12, 36, 8*; ager eius Nomentanus *Plin. n. h. 14, 51, Columell. 3, 3, 5*. — Ingenium illi amoenum et temporis auribus accomodatum *Tac. a. 13, 3*; crimina de moribus *Dio 61, 10*. Iudicia de Senecae eloquentia Gai imperatoris *Sueton. Calig. 53, Quintiliani instit. 10, 1, 125-131; 12, 10, 1 (13), Gellii 12, 2, Frontonis p. 155. 156. 224 N. De scriptis Senecae cf. Teuffel-Schurabe Römische Literaturgeschichte p. 694 sqq.*

Vxor Pompeia Paulina *Tac. a. 15, 60. 63. 64*; filii Marcus (n. 449 ubi vide), alter, cuius nomen ignoratur. Senecam liberos superstites non reliquisse apparet ex mortis enarratione Tacitea.

- Omissis locis ubi scripta servata vel deperdita citantur, nominatur Tac. a. 13, 6. 13. 14. 20. 21; 14, 57; 15, 23, Sueton. Nero 52, Dio 61, 18, Quintil. instit. 8, 3, 31; 9, 2, 98, Plin. n. h. 29, 10 (auctor Plinii ind. l. 1. 6. 9. 36), Plin. ep. 5, 3, 5, Plutarch. Galb. 20, de cohibenda ira 13 p. 461 F., Tertullian. apol. 12. 50, Lactant. instit. 5, 9.*
- 459 Annaeus Serenus (Serenus Seneca in dialogis et ep. 63, 15, Martialis 7, 45, 2, ceterum Annaeus Serenus) ex familiaribus Senecae Tac. a. 13, 13, carissimum sibi dicit Seneca ep. 63, 14, ut amicus proximus Senecae nominatur Martial. 7, 45, 2; simulatione amoris adversus Acten libertam primas Neronis adolescentis cupidines velaverat Tac. l. l. (sub a. 55). Praefectus Neronis vigilum Plin. n. h. 22, 96; multo minor quam Seneca ante eum obiit Seneca ep. 63, 14. 15. Scripsit Seneca ad eum de constantia sapientis (dial. II), de tranquillitate animi (dial. IX), ubi nominatur II 1, 1; 5, 1, IX 2, 1; 4, 1; 17, 12; nominatur praeterea Martial. 8, 81, 11.
- 460 Annaeus Staius, amicus et medicus Senecae Tac. a. 15, 64.
- 461 (ANNAEA) NOVATILLA, filia Annaci Novati Seneca ad Helviam 18, 7.
- 462 L. ANNEIVS DOMITIVS PROCVLVS, clarissimus puer, L. f., Antonii Felicis pronepos V 34 t. Polensis, quem posuit Antonia Clementiana avia.
- 463 ANNEIVS RAV(VS), vir clarissimus, patronus ordinis sacerdotum domus Augustae Palatinae aetate Commodi VI 2010.
- 463a Annianus (Annius pars librorum), ad quem scripsit Plinius ep. 2, 16.
- 464 Annianus, poeta aetate Gellii Gell. 6, 7; 9, 10, 1, fundum in agro Falisco possidebat id. 20, 8, 1. Scripsit Fescenninos Auson. cento nupt. 146, 11 Sch., genus metri, quod Annianus Faliscum carmen inscribit Marius Victorin. Gramm. Lat. VI 122, 12; significatur poeta Faliscus Terent. Maur. Gramm. Lat. VI 379, 1816 cf. 385, 1998. Ex Etruria oriundus fuisse videtur. — Fragmenta collegit Bährens Fragm. Poet. Lat. p. 374.
- 465VS ANNIANVS. Titulum dedicavit anno 242 Mogontiacum, quem edidit Ihm Jahrbücher des Vereins von Alterthumsfreunden im Rheinlande LXXXIV (1887) p. 87 sqq., retractaverunt Mommsen Limesblatt I (1892) p. 13 sqq., Domaszewski Correspondenzblatt der Westdeutschen Zeitschrift XI (1892) p. 230 sqq.
- L. f., tribu Fabia, [Xvir stlitibus iudicandi[s], [trib. mil. leg. et I] Min(erviae) Gordianarum, in [quibus] [vi]c. leg. sustinuit, q. pr. [pr.]tiam, c. c. civit. adm. li..an. Haliq...ali tan...., [V]Ivir turm. I eq. [Rom.], ad....n., praef. fr. dan[di] p(?)l. Ro.... et missus adv(ersus?) hh.(?) pp. in..... ad tir. legend. et arm. tabr. in [Ital.] [Me]diol, iurid. per Cal[a]briam [Lu]can. et Br[u]ttios, leg. leg. XXI[I] [Pri]mig. p. f. Gordianae a. 242. — Annianus, cui rescriptum est a. 242 cod. Iustian. 7, 55, 2, diversus videtur.
- Q. ANNIVS ANNIANVS POSTVMIANVS.
- Q. CORNELIVS SENECIO ANNIANVS.

— M. MINICIVS ANNIANVS.

— C. NERATIVS FVFIDIVS ANNIANVS.

466 Annibalianus, dux clarissimus ex disciplina Probi cit. *Probi* 22, 3.

467 ANNIDIVS SEVERVS, consularis nominatur in titulo servi VI 9146.

468 ANNIVS, IIIvir a(cre) a(rgento) a(uro) f(lando) f(eriundo) in nummis cuspis intra annos 740/750 = 144 a. C. (cf. Mommsen *Röm. MW.* p. 744) *Cohen I² Augustus* n. 338–340. 526–528.

469 L. Annius, dux Vespasiani bello Iudaico *Ioseph. bell.* 4, 9, 1.

469a Annius acus, praefectus Aegypti anno tertio Marci et Veri (162/163) vel paulo ante papyrus Graece scripta, *Aegyptische Urkunden aus den königl. Museen zu Berlin fasc.* 7 n. 198.

470 M. ANNIVS AFRINVS. Tituli: ipse posuit imperatori Claudio legatus (Galatiae) Isaurensem III 288 emend. III S. 6799 (1); honoratus est publice ab Atheniensibus CIA III 618 (2); memoratur in fragmento t. Slavoniensis III 4109 (3) et in inscriptione parietaria Pompeiana IV 1544 (4).

Nummi: I) Iconii a) cum inscriptione in parte adversa Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστός, in aversa α) Σεβαστή ἐπ(ι) Ἀφρείνου Κλαυδεικονιέων β) ἐπὶ Ἀ δεικονιέων *Waddington Revue numismatique* 1883 p. 46; b) in parte adversa Ἀννιος cum capite hominis, in aversa Κλαυδεικονιέων *Babelon Revue num.* 1887 p. 110, qui contendit imaginem Annii repraesentari. At ei opinioni usus constans aetatis imperatoriae post Augustum adversatur. II) Pessimuntis in parte adversa exhibentes plus minus integra Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστός, in aversa α) ἐπὶ Ἀφρείνου *Babelon* p. 114 β) μητρὸς Περσινουντίων (sic) ἐπὶ Ἀφρείνου et γ) ἐπὶ Ἀφρείνου *Imhoof-Blumer Monnaies grecques* p. 415 n. 172. 173 δ) ἐπὶ M(άρχου) Ἀφρίν(ου) Περσινουντ(ίων) nummus male descriptus apud *Mionnetum* ex *Sestinio* IV p. 391, 106 emendatus *Babelon* p. 115.

M. Annius Afrinus (Ἀφρεῖνον) t. 2, ex emendatione t. 1, ubi traditur M. Annius Africanus, M. Annius Afr. t. 3, Afrino et Africano cos. t. 4 cf. adn. III S. 6799. — Annius nummus I b, M. Afrinus n. II δ, Afrinus nummi reliqui.

Consul t. 2 cum Africano t. 4 suffectus a. incerto Claudii vel Neronis; legatus Aug. Galatiae sub Claudio t. nummi, qua legatione consularis an praetorius functus sit parum liquet. Sub Vespasiano legatus (consularis) Pannoniae t. 3. — *Borghesi opp.* VIII p. 5 sqq. *Afrinum* cum (T. Sextio) Africano anno 59 consulem fuisse demonstrare studuit. At acta Arralium ut T. Sextium Africanum re vera consulem mense Septembri a. 59, ita collegam eius M. Ostorium Scapulam fuisse docuerunt. Itaque collega Afrini quis fuerit, ignoratur nec minus annus consulatus.

— M. NVMMIVS CEIONIVS ANNIVS ALBINVS.

471 Q. ANNIVS ANNIANVS POSTVMIANVS, M. f., tribu Pal., quaestor urbanus, praetor, proconsul provinciae Siciliae, praefectus aerari militaris VI 1338.

- 472 [Annius?] Arminius Donatus, avus C. Annii Arminii Donati; *modo recte suppletum sit in titulo 'Annius', pater C. Annii Flaviani; flamen perpetuus (coloniae Thamugadensis) in titulo nepotis VIII S. 17899.*
- 473 [C.] ANNIVS ARMINIVS DO[NATVS], [claris]simus puer, C. Anni Flaviani filius, . . [Anni?] Arminii Donati nepos *VIII S. 17899 t. Thamugadensis.*
- 474 L. ANNIVS ARRIANVS, consul a. 243 cum C. Cervonio Papo. *In consulatu: L. Annius Arrianus dipl. mil. III 52, ceterum Arrianus fasti.*
- 475 APPIVS ANNIVS ATILIVS BRADVA, consul a. 160 cum T. Clodio Vibio Varo. *In consulatu: Appius Annius Atilius Bradua VI 2806, Orelli 2322, Appius Annius Bradua VI 162, ceterum Bradua fasti. — Bradua Philostratus.*
- Consularis (Ti. Claudium Atticum) Herodem maritum (Appiae Anniae) Regillae sororis accusavit eam verberibus occidisse *Philostrat. vit. sophist. 2, 1, 18-19. Filius ergo Appii Annii Galli (n. 493), ubi vide de parentela. — Incertum est utrum ad eum an ad M. Appium Atilium Braduam pertineat tegula urbana inscripta Appi Braduae sine temporis nota XV 826.*
- 476 L. ANNIVS BASSVS, consul (suff.) XV kal. Decembres a. 70, ut videtur, cum C. Caecina Paeto. *Titulum dedicavit proconsul CIG 2632 Cyprium. — In consulatu: L. Annius Bassus VI 200. L. Annius Bassus titulus, ceterum Annius Bassus.*
- Proconsul Cypri a. 52 *tit.*, legatus legionis XI Claudiae a. 69 *Tac. h. 3, 50*, consul a. 70 *v. supra*; librum de vita eius edidit Claudius Pollio *Plin. ep. 7, 31, 5.*
- 477 .. ANNIVS CAMARS. *Titulum ipse posuit sibi et T. Annio XII 670 Arelatensem, hodie mutilum. Patris nomen perit, tribu Teretina, [Xvir stlitibus] iudicandis, [sevi]r equitum Rom. turm....., [quaestor], [tribunus] [p]lebis, praetor, proconsul [legatus pr.] pr. provinciae Africae. — Potest idem esse A. Annius Camars qui sequitur; 'litterarum formae Flavianae aetati conveniunt' Hirschfeld. T. Annius [Camars?] filius videtur.*
- 478 A. ANNIVS CAMARS, tribunus plebis a. 83 *VI 449 cf. n. 477.*
- 479 T. ANNIVS [CAMARS?], filius ut videtur Annii Camartis *cf. n. 477.*
- 480 Annius Cornicula, laudator Gallieni *vita Gallieni 17, 2.*
- 481 L. ANNIVS FABIANVS, IIIvir capitalis, tribunus legionis II Augustae, quaestor urbanus, tribunus plebis, praetor, curator viae Latinae, legatus leg. X Fretensis, legatus Aug. pr. pr. provinciae Daciae (*ante imperatorem Marcum, utpote legatus praetorius*) *III 1455 = S. 7972 t. Sarmizegetusensis.*
- 482 L. ANNIVS FABIANVS, consul a. 201 cum M. Nonio Arrio Muciano. *In consulatu: L. Annius Fabianus VI 1603. 2129. (ex restitutione 1982. 1983), ceterum Fabianus fasti. — Idem est [L. An]nius Fabianus salius Palatinus factus a. 189 VI 1980, modo nomina recte restituta sint.*

- 483 Annius Faustus, equestris ordinis, qui temporibus Neronis delationes factitaverat, anno 69 a Vibio Crispo accusatus et damnatus *Tac. h. 2, 10*.
- 484 Annius Fetialis, auctor Plinii *Plin. n. h. ind. l. 16. 33* (Fetialis). 36 (Annius Fetialis); citatur Annius Fetialis de statua Cloeliae *ibid. 34, 29*.
- 485 L. Annius Fetialis in tegula originis incertae XV 796, quam propter formam litterarum saeculo primo tribuit Dressel; fortasse auctor Plinii.
- 486 C. Annius Flavianus. Titulus eius VIII S. 17900 (1) Thamugadensis mutilus; nominatur in titulo filii VIII S. 17899 (2). — C. Annius Flavianus t. 1. 2. equo publico t. 1; praefectus cohortis III Raetorum, tribunus leg. III Italicae, praefectus alae I Flaviae Sabastenorum, donis militaribus donatus bello Germanico II, subpraefectus classis praetoriae Misenensis, procurator Alpium Atrectianarum t. 1, procurator (patrimonii t. 2 ex restitutione) tractus Karthaginiensis t. 1. 2. — Filius vel gener [Annii?] Arminii Donati, pater C. Annii Arminii Donati t. 2.
- 487 M. ANNIVS FLAVIVS LIBO, consul a. 204 cum L. Fabio Cilone. In consulatu: M. Ann(ius) Lib(o) de Rossi *Inscript. Christian. I p. 8 n. 4*, [Ἀννίῳ Λιβῶνι] Ross *Inscript. gr. ined. II p. 44 n. 152b*, Flabius (sic) Libo VI 2003, ceterum Libo fasti. — Idem est M. Annius Flavius Libo salius Palatinus factus a. 178 VI 1979. Potest filius esse M. Annii Libonis n. 509.
- 488 M. ANNIVS FLORIANVS = IMP. CAESAR M. ANNIVS FLORIANVS AVG. Tituli: Hispaniae II 1115 (1), Britanniae VII 1156 (2), Germaniae Brambach inscriptiones Rhenanae 1964 (3), Galliae Orelli 1036 (4), Dalmatiae III S. 10061 (5). Nummi Eckhel VII 499, Cohen VI^a 239. Nomina plena exhibent tituli nummique, Florianus apud scriptores.

Frater M. Claudii Taciti qui imperavit scriptores, germanus vit. Tacit. 14, 1, sed quod idem biographus 17, 4 de Tacito et Floriano scribit 'diversis patribus nati ferebantur', rectius videtur ex nominum ratione. Praefectus praetorio Taciti in Asia cum Scythis pugnavit Zosimus 1, 63, Zonaras 12, 28. Fratre interfecto imperator factus est, τῶν μὲν κατὰ τὴν ἐφ' ἂν βασιλέα Πρόβον ἐλομένων, τῶν δὲ κατὰ τὴν 'Ρώμην, Φλωριανόν. καὶ Πρόβος μὲν εἶχεν Συρίαν καὶ Φοινίκην καὶ Παλαιστίνην καὶ τὴν Αἴγυπτον ἅπασαν, τὰ δ' ἀπὸ Κιλικίας μέχρις Ἰταλίας Φλωριανός· ὑπάρχουσιν δὲ αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὲρ τὰς Ἀλπεὶς ἔθνη, Γαλάται καὶ Ἰβηρες ἅμα τῇ Βρεττανικῇ νήσῳ, καὶ προσέτι γε ἅπαντα Λιβύη καὶ τὰ Μαυροῦσια φύλα Zosimus 1, 64 = Zonaras 1, 29 (ex eodem fonte), id quod probatur fere et titulis et eo quod non extant nummi Alexandrini Floriani. Quod refert biographus 14, 1 Florianum arripuisse imperium non senatus auctoritate, sed suo motu, Florianus re vera videtur sumpsisse imperium tantum ex militum consensu. Agnitum autem esse ut in ceteris occidentis partibus ita Romae veri simile videtur. Imp. Caesar M. Annius Florianus pius felix invictus Aug., pontifex maximus,

tribunicia potestate, consul, pater patriae, proconsul *t. 1, item t. 2, 3*, nisi quod deest in his consul; in nummis honores omnino non memorantur. Dum bellum civile contra M. Aurelium Probum parat, Tarsi a militibus occisus est *vit. Taciti 14, 2, Zosimus 1, 64, Zonaras 1, 24, Victor Caes. 36, Epitom. 36* (ubi falso incisis a semet ipso venis), Eusebius Armen. a. Abr. 2294, Hieronym. a. Abr. 2293 = Oros. 7, 28, Chronogr. p. 148. Regnavit vix duobus mensibus *vit. Taciti 14, 3, duobus mensibus et diebus viginti Eutrop. 9, 16*, uno mense aut altero vix retenta dominatione *Vict. Caes. 36*, dies sexaginta (*Vict. Epit. οὐδ' ἔλον τρίμηνον ἀνύσας Zonaras 12, 29*, dies LXXXII Euseb. Arm., dies LXXXIII Cassiodor. chr., dies LXXXVIII Chronogr., Hieronym., tertio mense extinctus Oros. Regnavit igitur duos fere menses vel paulo amplius aestate anni 276 cf. ἐν τῷ θέρει γινόμενου καύματος Zosimus 1, 64, 2.

- 489 P. Annius Florus. 'P. Annii Flori Virgilius orator an poeta incipit' inscriptum est in codice Bruzellensi, qui praefationem declamatoriam et initium declamationis de quaestione, utrum Vergilius maior orator an poeta fuerit, exhibet. Vt inde apparet, Florus poeta ac rhetor ex Africa oriundus Romae puer in ludis Capitolinis a Domitiano (a. 86/96) corona privatus erat; unde Roma relicta post multos errores tandem in urbe Hispaniae (probabiliter Tarracone) consedit. Triumphum Dacicum (scilicet Traiani a. 102 vel 106) versibus celebravit.

Idem sine dubio est Florus poeta, qui versibus cum Hadriano certavit *vit. Hadrian. 16*; Annius Florus ad divum Hadrianum citatur *Charis. Gramm. Lat. I 35, 14; 140, 6*, Florus ad divum Hadrianum *ibid. 123, 7*. Floro poetae tribuuntur carmina *Antholog. lat. 87. 245-252*.

Auctor libelli historici qui inscribitur epitoma de T. Livio bellorum omnium annorum DCC vel epitoma de T. Livio nominatur Iulius Florus in codice Bambergensi, L. Ann(a)eus Florus in codice Nazariano et in plerisque aliis (cf. Jahn praef. p. XXXVII). Scripsisse se aetate Hadriani ipse testatur *Flor. praef. 8*. Quod ex temporum ratione per se veri simile videtur, certe demonstrare licet (quamvis adhuc haud satis sit demonstratum) proprietatibus sermonis collatis quae sunt communes declamationi et libello historico, auctorem utriusque opusculi esse eundem. Itaque vera auctoris epitomes nomina in codicibus plus minus depravata sunt.

- 490 Annius Fuscus, filius curatoris Aquini, maritus Lampridiae, pater Pescennii Nigri, qui imperium sumpsit *vit. Pescennii Nigr. 1, 3 dubia fide*.

- 491 ANNIVS GALLVS, dux Othonis contra Vitellianos *Tac. h. 1, 87; 2, 11. 23. 44, Plutarch. Oth. 5. 7. 13*; post pugnam apud Betriacum a Muciano dux contra Germanos electus *Tac. h. 4, 68*, legatus Germaniae superioris a. 70 *ibid. 5, 19*; nominatur *ibid. 2, 33*; Cf. n. 492.

492 APPIVS ANNIVS GALLVS, consul suffectus a. incerto. Appio Annio Gal[lo] L. Verulano Sever[o] [cos.] X k. Septembres VI 10055, *Borghesi opp. V 324 probabiliter coniecit collato Tac. a. 14, 26 suffectos esse sub finem imperii Neronis (a. 65—68) et Appium Annium Gallum esse eundem qui Annius Gallus (n. 491) apud Suetonium et Tacitum.*

493 APPIVS ANNIVS GALLVS. Titulus ei publice positus est ab Eleis in exedra Herodis Attici Olympica cf. Dittenberger, de Herodis Attici monumentis Olympicis, index scholarum Halensis a. 1892 p. VI (t. 1); memoratur in t. Eleusinio Appiae Anniae Regillae filiae Ἐφημερίς ἀρχαιολογική III (1885) p. 152 n. 28 (2) et in t. Attico neptis CIA III 1333 b (3) emendato ■ Dittenbergero l. l. p. XV.

Nomina plena exhibet t. 1, Appius t. 2. 3. Quaestor, praetor t. 1, consul t. 1. 2. 3, pontifex t. 1. 2; pater Appiae Anniae Regillae Atiliae Caucidiae Tertullae, uxoris Ti. Claudii Attici Herodis t. 1. 2. 3. Filius: Appius Annius Atilius Bradua n. 475. Ἀππίος Ἀννίος Ἀπολαυστιανός et Ἀννία Εὐτυχίας in t. Nemausensibus XII 3406 liberti sunt vel ipsius vel unius ex posteris.

Quae necessitudo intercedat inter hunc et Appium Annium Trebonium Gallum consulem a. 108 pro certo diiudicari non potest. Vnum hominem intellegendum esse iure negavit Dittenberger p. VII l. l. propter nimium quinquaginta duorum annorum spatium, quod inter patris (a. 108) et Atilii Braduae filii (a. 160) consulatus intercederet, si Regillam et Braduam consulis illius filios statueremus. Itaque veri simillimum videtur Appium Annium Trebonium Gallum cos. a. 108 patrem esse Appii Annii Galli, avum Appiae Anniae Regillae et Appii Annii Atilii Braduae. Neque minus probabiliter coniecit Dittenberger p. VIII Appium Gallum cos. desig(natum), qui memoratur in senatus consulto de Cyzicenis III S. 7060 facto sub Antonino Pio esse eundem de quo hic agitur atque consulem suffectum fuisse sub initium imperii Antonini. Nam quod in diplomate militari III 41 p. 883 cf. III S. p. 1988 dato intra a. 149/153 nominantur Marcellus et Gallus cos. et inde SC. conditum putatur et ipsum circa a. 149/153, ex nudo Galli cognomine satis vulgari nequaquam sequitur hunc quoque consulem tribuendum esse genti Anniae.

494 Sex. Annius Gallus nominatur in t. servi XI 1953 Perusino; eiusdem libertus videtur Sex. Annius Euryalus in altero Perusino XI 2030.

495 ANNIVS HONORATVS, L. Anni Italici Honorati et Gavidiae Torquatae filius memoratur in titulis patris III 1071. 1072.

496 Annius Honoratus, t. graecus mutilus Lebas-Waddington 2316; Ἀννιον Ὀνορᾶτον [ἐ]παρχον εἰλης Parentela coniunctus videtur cum L. Annio Italico Honorato, fortasse pater.

497 ANNIVS ITALICVS, L. Anni Italici Honorati et Gavidiae Torquatae filius memoratur in titulis patris III 1071. 1072. Cf. n. 498.

- 498 L. ANNIVS ITALICVSATVS. *In fragmento t. urbani Bullettino comun. 1885 p. 166 n. 1098 haec fere agnosci possunt: L. Annio L. f. Quir. Italicoato c. v. [XVvir. sacris fa]ciund. cos. quaest. k(andidato) ... [X] [v]ir. stlitib. iudicandis Cum hic videatur filius L. Annii Italici Honorati idem qui dicitur alibi Annius Italicus (cf. n. 497), non poterit suppleri Honoratus, cognomen alterius filii.*
- 499 L. ANNIVS ITALICVS HONORATVS. *Tituli: ipse posuit t. Apulenses praeter dedicationem gemellos III 1071 (1). 1072 (2) intra annos 211/222; ei positus est in legatione Moesiaca Tomitanus III 6154 (3), per eum anno 224 dedicatus t. Moesiae inferioris III 6224 = corr. III S. 7591 (4).*
- Plena nomina exhibent t. 1. 2. 3, Annius Italicus t. 4. L. f., tribu Quir. t. 3. IIIvir viarum curandarum, sevir turmarum equitum, quaestor provinciae Achaiae, tribunus plebis, praetor qui ius dicit inter civis et civis et peregrinos, curator viae Lavicanae et Latinae veteris, iuridicus per Flaminiam et Vmbriam t. 3, legatus legionis XIII geminae t. 1. 2. 3, praefectus aerarii militaris t. 1. 2. 3 intra a. 211/222, curator operum publicorum, consul (suff.), leg. Aug. pr. pr. provinciae Moesiae inferioris sub Severo Alexandro t. 3 anno 224 t. 4. — Sodalis Hadrianalis t. 1. 2. 3; curator Neapolis et Atellae t. 3. — Cura operum publicorum praetorius an consularis functus sit neque ex titulo 3, qui honores ordine inverso exhibet, neque per se diiudicari potest.*
- Gavidia Torquata uxor, liberi Annii Italicus et Honoratus et Italica t. 1. 2.*
- 499a L. ANNIVS ITALICVS RVTILIANVS, clarissimus puer, Italici filius XI 5808 t. *Iguvinus.*
- 500 C. ANNIVS LAEVONICVS MATVRVS, clarissimus vir; *nomina plena extant in fistula plumbea originis incertae Lanciani sylloge aquar. n. 487, in altera urbana serrata suntvonici Maturi c. v. Bullettino comunale 1886 p. 103 n. 1155.*
- 501 L. ANNIVS LARGVS, consul (suff.) a. 109 cum P. Calvisio Tullo VI 2016 = XIV 2242 (*fasti feriarum Latinarum*).
- 502 L. ANNIVS LARGVS, consul a. 147 cum C. Prastina Pacato Messalino. *In consulatu: L. Annius Largus IX 4957, XIV 280, XV 960; Annius Largus IX 1573, ceterum Largus fasti.*
- 503 L. ANNIVS LARGVS, salius Palatinus exiit collegio flamen factus a. 170 VI 1978, *filius ut videtur L. Annii Largi consulis a. 147.*
- 504 L. Annius Largus nescio quis t. *dedicavit Larii XI 3730, idem videtur Annius Largus, cuius iter privatum memoratur in t. ibidem reperto XI 3743.*
- 505 L. (Annius) Largus nescio quis memoratur in t. *filii XI 1920 cf. n. 506.*
- 506 T. Annius (Largus?), L. Largi f. t. *dedicavit XI 1920 (tabulam rotiram Perusinam).*

- 507 C. ANNIVS LEPIDVS MARCELLVS, in honorem memoriae eius dedicavit colonia Cordubensium *t. II S. 5522 Cordubensem*. C. (Annii) et Quintiae P. f. Gallae filius, triumvir kapitalis *t.*
- 508 M. ANNIVS LIBO, consul a. 128 cum Torquato Asprenate II memoratur in tegulis urbanis XV 512. 513 (a. 134). 514. In consulatu: Annius Libo VI 10048, ceterum Libo fasti. — Annius Libo in tegulis, vit. Marci 1, 3; praenomen innotuit per filium cf. n. 509. — Patruus Marci imperatoris vit. Marc. l. l., filius ergo M. Annii Veri et Rupiliae Faustinae; consul ibd., v. supra. Pater M. Annii Libonis qui sequitur, et Anniae Fundaniae Faustinae.
- 509 M. ANNIVS LIBO, M. f. (filius consulis cognominis a. 128), tribu Galeria, nominatur inter testes senatus consulti de Cyzicenis sub Antoino Pio III S. 7060. Idem videtur Libo patruelis imperatoris Marci ab eo temporibus belli Parthici legatus in Syriam missus, qui ibi periit (circa a. 165) vit. Veri 9, 2. Libonis uxorem invito Marco Verus dedit Agaclyto liberto ibd. 9, 3. — Vel idem vel certe parentela coniunctus fuit M. Annius Sabinus Libo; filius potest esse M. Annius Flavius Libo cos. a. 204.
- 510 L. [ANNIVS] LONGVS, tribu Teretina, clarissimus vir, Vibiae Se[renae?] maritus, L. Annii Tulli pater memoratur in t. filii XII 5804 Arelatensi.
- 511 Appius Annius Marsus memoratur in fistulis plumbeis urbanis Lanciani syll. aquar. n. 431. 432; in altera: Appi Anni Marsi, Volusi Saturnini. Idem nominatur in t. Perusino XI 1940, quem posuit Anniae Marsi filiae Appius Annius Priscus patronae. Homo nobilis videtur.
- 512 L. ANNIVS MAXIMVS, salius palatinus factus a. 191 VI 1980.
- 513 L. ANNIVS MAXIMVS, clarissimus vir in fistula urbana Lanciani syll. aquar. n. 273.
- 514 L. An[ni]us Maximus, (L. Annii) Modesti filius, tribu Quirina, Rusuccuritanus, eques Romanus; aedilis, quaestor, flaminicius duumviralisque (Rusuccuru); L. Annius Modestus filius Ephem. ep. 7, 481 t. Mauretan. Caesar.
- 515 L. Ann[iu]s Modest[us], filius L. Annii Maximi, nepos (L. Annii) Modesti Ephem. ep. 7, 481 cf. n. 514.
- CL(AVDIVS) ANN(IVS?) N[AT]ALIANVS.
- 516 C. ANNIVS PERCENNIVS, frater Arvalis a. 231 VI 2108.
- 517 Annius Plocamus, libertus, qui sub Claudio principe maris Rubri vectigal a fisco redemerat Plin. n. h. 6, 84 = Solin. 53, 8. — Annius Plocamus, qui memoratur in tegula urbana saeculi I XV 798, item .. Annius Plocamus (praenomen periit) in fragmento fistulae plumbeae urbanae Lanciani syll. aquar. n. 573 potest esse idem atque libertus. Eiusdem libertus videtur P. Annius Plocami l. Eros X 2389 t. Puteolanus.

- 518 ANNIVS POLLIO et (Annius) Vinicianus filius eius anno 32 simul maiestatis postulati sunt, 'clari genus atque idem summis honoribus'; sed Tiberius causam eorum distulit *Tac. a. 6, 9. Cum ex verbis Taciti appareat Pollionem consulem fuisse, ad eum spectare videtur VI 14221: III non. Sept. Blando et Pollione cos. Consul igitur suffectus mense Septembri anni incerti saeculi primi incuntis. — Sive idem sive pater videtur C. Annius Pollio n. 520.*
- 519 ANNIVS POLLIO a. 65 coniuratione Pisoniana detecta in Neronem coniurasse defertur *Tac. a. 15, 56; infamatus magis quam convictus in exilium actus est ibd. 15, 71. Maritus Serviliae, Bareae Sorani filiae ibd. 16, 30. Filius videtur Annii Pollionis n. 518.*
- 520 C. ANNIVS POLLIO. Monumentum libertorum et libertarum et familiae C. Anni C. f. Cor. Pollionis *VI 7395 aetatis Augusti cf. n. 7398, ubi indicatur a. 1 p. C., memoratur in t. eorum VI 7396–7404. — Vel idem videtur atque Annius Pollio a. 32 accusatus (cf. n. 518) vel pater eius. Cuius filius cum nominetur Annius Vinicianus et in fragmento tituli VI 7401 ex eodem monumento Vinicia quaedam t. posuerit sibi et Annio V.... (marito vel filio), veri simile est matrem vel aviam Viniciani fuisse e gente Vinicia.*
- 521 .. Annius Postum[us], procurator Augusti a bybliotheis, procurator vicesimae magister, procurator Augusti [ad ann]onam Ostiis, procurator Augusti Pannoniae inferioris *t. inper repertus Saldis in Mauretania.*
- 522 ANN[IVS] [PV]BLICIVS HONORATVS, clarissimus vir in fistulis plumbeis originis incertae *Lanciani syll. aquar. n. 506: ... ANN ... LICI HONORATI C. V., n. 507: ..BLICI HONORAT....*
- 523 L. ANNIVS RAVVS. Titulus eius mutilus *VI 1339 (1), memoratur in fastis Saliorum VI 1978 (2).*
Plena nomina exhibet t. 2. Ravus t. 1. L. f., tribu Arn. t. 1, triumvir monetalis aere argento auro flando feriundo, quaestor candidatus imp. Caes. M. Aureli Commodi (hoc nomen in lapide erasum est) Antonini Aug. Pii Felicis, praet., [cos.] t. 1. — Pontifex, salius Palatinus t. 1, exauguratus a. 170 t. 2; patronus sodalium Herculaneorum t. 1. — Sine idonea causa idem putatur Annicius Rav(us) n. 463.
 — C. CAERELLIVS FVFIDIVS ANNIVS RAVVS POLLITTIANVS.
- 524 [AN?]NIVS RV[FIN]VS, clarissimus vir, qui Thysdrum ex indulgentia principis curat (= curator coloniae Thysdritanae) *VIII 51 t. Thysdritanus, 'litteris medio saeculo tertio non posterioribus' Wilmanns qui vidit.*
- 525 Annius Rufinus, vir egregius, procurator et praefectus Alpium maritimarum *XII 78 t. Ebrodunensis, cuius lectio non satis certa est. Nomen imperatoris periit, ad Diocletianum t. rettulit Hirschfeld.*
- 526 Annius Rufus, procurator Iudaeae eo tempore quo Augustus mortuus est (circa a. 12–15 p. C.), *Ioseph. ant. 18, 2, 2.*
- 527 Annius Rufus, L. f., tribu Ouf., patronus Canusinorum *IX 340 cf. Anniam Rufinam.*

528 M. ANNIVS SABINVS LIBO, clarissimus vir, curator Lavinii memoratur in *t. Laviniate XIV 2070*, qui dedicatus est divo Antonino Aug. (= Antonino Pio). Omnino parentela coniunctus cum M. Annio Libone n. 509.

529 ANNIVS SEVERVS, socer Gordiani (I) qui imperavit vit. Gord. 6, 4.

530 Annius Severus, ad quem scripsit Plinius ep. 3, 6 et 5, 1.

531 APPIVS ANNIVS TREBONIVS GALLVS, consul a. 108 cum M. Atilio Metilio Bradua. In consulatu: Appius Annius Trebonius Gallus VI 680, Appius Annius Gallus VI 29631, Annius Gallus II 179, ceterum Gallus fasti. — De posteris vide in Appio Annio Gallo n. 493.

532 L. ANNIVS TVLLVS, clarissimus puer, L. [Anni] Tere(tina) Longi clarissimi viri et Vibiae Se[renae?] clarissimae feminae filius obiit ann. I mens XII 5804 *t. Arelatensis*.

533 ANNIVS VERVVS, proavus paternus Marci imperatoris, ex Succubitano municipio (an Vecubitano? cf. Kubitschek, *Imperium Romanum tributim descriptum* p. 182) ex Hispania factus senator, praetorius (obiit vit. Marci 1, 4).

534 M. ANNIVS VERVVS nescio quis memoratur in *t. servi VI 16906*.

535 M. ANNIVS VERVVS, consul III a. 126 cum C. Eggio Ambibulo. Titulus eius fuisse videtur VI 1340 (1), ubi nomina eius probabiliter supplevit Henzen; memoratur in actis Arvalium a. 105 VI 2075 (2), in *t. Beneventano IX 1617* (3), in carmine VI 9797 (4), in tegulis urbanis XV 245. 246 (anni 135); 453. 454 (anni 123); 455 (anni 134); 478. 479 (anni 123); 480—486; 799. 800. 805. 806 (anni 123); 807. 808. 809.

In consulatu: a) primo Annius Verus Digest. 48, 8, 6; b) altero a. 121 Annius Verus XV 344, ceterum Verus fasti; c) tertio a. 126 M. Annius Verus VI 970, Annius Verus VI 4225 XV 109. 506. 554, ceterum Verus fasti. — M. Annius V[erus] *t.* 2, Annius Verus *t.* 3, Verus *t.* 4, M. Annius Verus sive Annius Verus in tegulis. — Annius Verus vit. Pii 1, 6, vit. Marci 1, 2, Dio 69, 21; Verus Marcus εἰς αὐτόν 1, 1.

Filius Annii Veri praetorii (n. 533), adscitus in patricios a Vespasiano et Tito censoribus vit. Marci 1, 2. Consul I suffectus a. incerto sub Domitiano Digest. 48, 8, 6; consul II ordinarius a. 121 cum Augure fasti; praefectus urbi *t.* 1, 3, vit. Marci 1, 2, Dio 69, 21 (Zonar. 11, 24) probabiliter circa a. 121, cum ea aetate alter consulatus cum praefectura urbana iungi soleat; consul III a. 126 cum C. Eggio Ambibulo fasti; ter consul *t.* 1, 4, Dio l. l. (falso iterum consul vit. Marci 1, 2). — Frater Arvalis adfuit in collegio a. 105 *t.* 2. — In vivis cum fuisse anno 135 docent tegulae v. supra; interfuisse senatui, cum Antoninus gener ab Hadriano adoptaretur, (id est a. 138) ponit narratiuncula per se satis inepta vit. Pii 4.

Vxor Rupilia Faustina vit. Marci 1, 4; liberi: (M.) Annius Verus

(n. 536), M. Annius Libo (n. 508), Annia Galeria Faustina nupta Arrio Antonino qui imperavit. Annio Vero filio mortuo M. Annium Verum nepotem, qui postea imperavit, adoptavit et educavit *vit. Marci 1, 10*. — *Memoratur a Marco εἰς ἑαυτὸν 1, 1*.

536 (M.) ANNIVS VERVS, filius M. Annii Veri ter consulis (n. 535), pater Marci imperatoris, praetorius decessit (*circa a. 130*) *vit. Marci 1, 1*. Vxor Domitia Lucilla *in tegulis inscriptis* Domitia Lucill. Veri *et Lucilla Veri XV 131. 617–619. 1068. 1071. 1072. 1077. 1078. 1080–1082. 1085. 1086. 1089. 1090*, quae apud biographos (*vit. Marci 1, 3; 6, 9, vit. Didii Julian. 1, 3*) dicitur Domitia Calvilla *cf. D 158. De moribus Marcus εἰς ἑαυτὸν 1, 2. 17*.

537 M. ANNIVS VERVS = IMP. CAESAR M. AVRELIVS ANTONINVS AVG. Filius (M.) Annii Veri praetorii et Domitiae Lucillae, Calvisii Tulli bis consulis filiae, nepos M. Annii Vcri consulis III a. 126 *vit. Marci 1*. *Ceterum vide de parentela stemma, quod subiicimus*. Natus est Romae in monte Caelio die 26 mens. April. a. 121 *vita 1, 3, fasti Philocali I p. 340; cf. Dio 71, 33 et 34*: mortuus die 17 mensis Martii anni 180 vixit octo et quinquaginta annos mensesque decem ac dies viginti et duos. Principio aevi sui nomen habuit Catilii Severi, materni proavi, post excessum vero patris ab Hadriano Annius Verissimus vocatus est, post virilem autem togam Annius Verus *vita 1, 9; Κατίλιος πρότερον ὀνομαζόμενος. Dio 69, 21. Quae de Catilii Severi nominibus traduntur, ita intellegenda videntur, ut secundum morem illius aetatis Marcus nominibus propriis addiderit nomina proavi materni, ut fieret homo πολυώνυμος, id quod postea repudiavit. Verissimum per iocum ab Hadriano nominatum esse confirmat Dio 69, 21, quamquam etiam in nummo graeco (cf. Eckhel VII p. 69) Verissimus Caesar invenitur; praeterea Verissimus dicitur in inscriptione apologiae 1, 1 Iustini Martyris (inde Eusebius *histor. ecclesiast. 4, 18*), Verissimus Caesar Eusebius *Armen. chron ad a. Abr. 2164 = Hieronymus 2165 = Syncellus p. 663, 3, qua appellatione Eusebius memor Iustini videtur usus esse*.*

Hadrianus ei sexenni honorem equi publici detulit, octavo aetatis anno in saliorum collegium rettulit *vita 4, 1*. Patre mortuo (*circa a. 130*) ab avo paterno adoptatus et educatus est *vita 1, 10*. Usus est magistris ad prima elementa Euphorione litteratore et Gemino comoedo, musico Androne eodemque geometra; usus praeterea (*puer vel adulescens*) grammaticis Graeco Alexandro Cotiaeensi (*cf. Marcum εἰς ἑαυτὸν 1, 10*), Latinis Trosio Apro et Pollione et Eutychio Proculo Siccensi; oratoribus usus est Graecis Aninio Macro, Caninio Celere et Herode Attico, Latino Frontone Cornelio *vita 2, 2–4*. Audivit philosophos Apollonium Chalcedonium (*Marcus 1, 8*), Sextum Chaeironensem Plutarchi nepotem (*Marcus 1, 9*), Iunium Rusticum (*Marcus 1, 7*), Claudium Maximum (*Marcus 1, 15*), Cinnam Catulum (*Marcus*

1, 13), Claudium Severum *vita* 2, 7 — 3, 3 *cf.* Dio 72, 35. Studuit et iuri audiens L. Volusium Maecianum *vita* 3, 6 et pingendo Diogneto magistro operam dedit *vita* 4, 9 (*Marcus* 1, 6).

Quinto decimo aetatis anno (a. 135/136) virilem togam sumpsit statimque ei L. Ceionii Commodi (*qui a. 136 ab Hadriano adoptatus L. Aelius Caesar dictus est*) filia desponsata est ex Hadriani voluntate; nec multo post (*anno fere 137*) praefectus feriarum Latinarum fuit *vita* 4, 5–6. Post obitum L. Caesaris (*kal. Ianuariis a. 138*) Hadrianus, cum successorem imperii quaereret neque idoneus, utpote decem et octo annos agens, Marcus haberetur, amitae (*cf. stemma*) Marci virum T. Aurelium Fulvum Boionium Arrium Antoninum ea lege in adoptionem elegit (d. 25 mens. Febr. a. 138 *vit. Pii* 4, 6), ut ille M. Annium Verum et L. Commodum, filium L. Aelii Caesaris sibi adoptaret *vita* 5, 1, Dio 69, 21, *vit. Pii* 4, 5, *Veri* 2, 2, *Severi* 20, 1; *nominibus vel adoptionibus confusis vit. Hadriani* 24, 1, *Aelii* 5, 12; 6, 9; 7, 2. Hadriano ferente gratia aetatis facta quaestor est designatus *vita* 5, 6, *vit. Pii* 6, 10. Post excessum Hadriani (d. 10 mens. Iulii a. 138) Antoninus per uxorem Marcum sciscitatus est et ei dissolutis sponsalibus, quae antea cum filia L. Aelii Caesaris inierat, Faustinae filiam despondit *vita* 6, 2, *minus recte et confuse vit. Aelii* 6, 9, *Veri* 2, 3. Quaestor (d. 5 mens. Decembris 138 usque ad d. 4 m. D. 139) ludum gladiatorium in honorem Hadriani avi edidit *vita* 6, 1. Antoninus eum adhuc quaestorem (a. 139) petente senatu consulem designavit *vita* 6, 1, *vit. Pii* 6, 9 et Caesaris appellatione donavit et sevirum turmis equitum Romanorum iam consulem designatum creavit et edenti cum collegis ludos seviraes adsedit et in collegia sacerdotum iubente senatu recepit *vita* 6, 3; frater Arvalis, magister collegii a. 145 VI 2085, *Ephem. cp.* 8 p. 332.

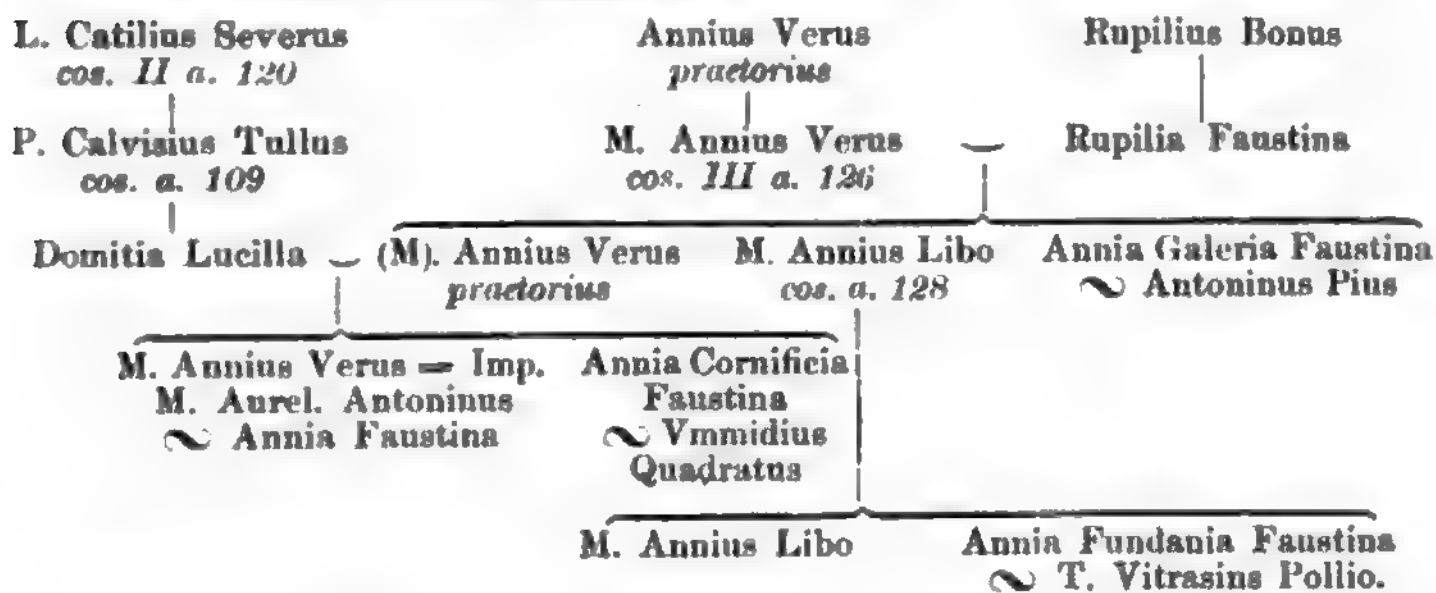
Ab Antonino adoptatus et Caesar nuncupatus dicitur in monumentis Italiae plerumque M. Aelius Aurelius Caesar (cf. acta Arval.) sive M. Aurelius Caesar (sic in nummis commatis Romani); M. Aelius imp. Titi Aelii [Hadriani An]tonini f. Pap. Aurelius Ve[rus] in senatus consulto de Cyzicenis III S. 7060. M. Aelius Aurelius Verus Caesar in titulis provinciarum veluti II 1169, III 3007, VIII 228. 229. 10592 sive M. Aurelius Verus Caesar veluti III 6162, X 7473, item additur Verus in nummis graecis cf. Eckhel VII p. 69.

Consul I cum Antonino III a. 140 *fasti*, Antoninus secundum etiam eum consulem designavit, cum ipse quartum inierit *vita* 6, 4; consul II cum Antonino III a. 145 *fasti*. Post haec Anniam Galeriam Faustinae duxit uxorem *vita* 6, 6; 16, 7 a. 145, *ut ex iis, quae de tribunicia potestate constant, colligitur*; quas nuptias Pius celeberrimas fecit *vit. Pii* 10, 2. Suscepta filia (a. 146 *Annia Galeria Aurelia Faustina*) tribunicia potestate donatus est atque imperio extra urbem procensulari, addito iure quintae relationis *vita* 6, 6; *die 10 mensis*

Decembris a. 146 Marcum tribuniciam potestatem accepisse titulis nummisque constat, cf. nummos Cohen III² p. 76 n. 771: Aurelius Caesar Aug. Pii f., in aversa exhibentes trib. pot. XV, cos. II, desig. III cusos intra d. 10 mensis Dec. a. 160 et d. 1 mensis Ianuarii a. 161, et n. 773-783 in aversa trib. pot. XV cos. III cusos intra m. Ianuarii et Martium a. 161. Consul III cum L. Aurelio Commodo II a. 161 fasti. — A. 138 ab Antonino in Tiberianam domum transgredi iussus vita 6, 3 per viginti et tres annos in domo patris moratus est, nec praeter duas noctes per tot annos ab eo mansit diversis vicibus vita 7, 2.

Post mortem Pii die 7 mensis Martii a. 161 imperium adeptus (qui dies imperii colligitur ex Dione 71, 33 collato ibd. c. 34) statim L. Aelium Aurelium Commodum fratrem participem imperii fecit, tuncque primum Romanum imperium duos Augustos habere coepit vita 7, 5, vit. Veri 3, 8, Aelii 5, 13, Eutrop. 8, 9, Victor Caes. 16, Epitom. 16. Ipse nomen Antonini sumpsit et fratrem Verum appellavit vita 7, 6-7 (ubi perperam pergit biographus 'addito Antonini nomine', rectius vita Veri 4, 1). Imp. Caesar M. Aurelius Antoninus Aug. in titulis nummisque, raro veluti VI 1012 Imp. Caes. M. Aelius Aurelius Antoninus Aug. Post mortem Veri (a. 169 incunte) Marcus solus rem publicam tenuit vita 16, 3, Eutrop. 8, 11; die 27 mens. Novembris a. 176 Commodum imperatorem nuncupavit et paulo post imperii consortem fecit vita Comm. 2, 4; 12, 4. Mortuus est die 17 mensis Martii a. 180 Dio 71, 33, Tertullian. Apologetic. 25, Sirmii Tertullian. l. l. vel Vindobonae Victor Caes. 16, Epitom. 16. — De liberis Marci vide in uxore.

Subiecinus stemma Anniorum Verorum:

538 **M. ANNIVS VERVS**, filius imperatoris **M. Aurelii Antonini** et **Faustinae Augustae**. *Titulus eius VIII S. 11323 Sufetulanus, nummi Eckhel VII p. 83, Cohen III² p. 132. 169. — M. Annus Verus t., Annus Verus Caes. vel Verus Caes. nummi; Verus vit. Commodi 1, 10 (ubi falso cum fratre Severo traditur), Verus Caesar vit. Marci 21, 3; Verissimus Herodianus 1, 2, 1 fortasse filium cum patre confundens.*

Natus est a. 163 (*qui annus ex tempore mortis efficitur*). Petente L. Vero ex oriente reverso, ut filii Marci Caesares nuncuparentur *vit. Marci* 12, 8, Commodus et Verus simul Caesares appellati sunt die 12 m. Octobris a. 166 *vit. Comm.* 1, 10; 11, 13 *cf. numm.* Dum Marcus ad bellum Marcomanicum proficisci parat, sub ipsis profectionis diebus (a. 169) in secessu Praenestino agens filium Verum Caesarem exsecto sub aure tubere septennem amisit, quem non plus quinque diebus luxit iussitque, ut statuae filio mortuo decernerentur et imago aurea circensibus per pompam ferenda, et ut saliarum carmini nomen eius insereretur *vit. Marci* 21, 3–5.

539 Sex. Annii Verus, C. f. *XII* 506 t. *Aquis Sextiis positus*.

540 ANNIVS VINICIANVS (Vinianus Annii *codex Mediceus Taciti*, Ἀννίος Διο), *filius ut videtur L. Annii Viniciani*, gener Domitii Corbulonis nondum senatoria aetate, sed pro legato quintae legioni impositus a. 63 *Tac. a.* 15, 28, *Dio* 62, 23. Anno 65 Corbulo eum Romam misit specie, ut Tiridatem in urbem deduceret, re vera ut obsidem fidei suae; Nero eum ante praeturam consulem fecit *Dio l. l. Consul suffectus a. 66 vel 67. Ad eum pertinere videtur coniuratio Vinicianae posterior Pisonianae Beneventi conflata atque detecta Sucton. Nero* 36 *cf. Hensen, Acta arvalium p. 115.*

541 L. ANNIVS VINICIANVS memoratur in actis Arvalium anni 38 VI 2028 (1) et anni 40 VI 2030 (2) *corr. Ephem. ep. 8 p. 324. Plena nomina extant in t. 1, in tabula 2 extant . . . nnius Vinicianus v. 17, . . . nicianus v. 1, . . . cianus v. 26; Annii Vinicianus Dio, Vinicianus Tacitus, Ἀννίος Μινουκιανός errore Iosephus.*

Filius Annii Pollionis; anno 32 pater filiusque 'clari genus atque idem summis honoribus' (= *consulares*) maiestatis postulati sunt, sed Tiberius distulit causam *Tac. a.* 6, 9. Consul igitur suffectus anno incerto ante a. 32. Anno 39 frater Arvalis cooptatus t. 1 collegio adfuit a. 40 t. 2. Cum Cassio Chaerea aliisque coniurationem in Gaium imperatorem iniit *Ioseph. ant.* 19, 1, 3. 9. 13. 19; 19, 4, 3. Fuit in numero eorum qui post necem Gaii imperio digni habiti sunt *Dio* 60, 15. Anno 42 Camillum Scribonianum ad defectionem impulit, et postquam res secus cecidit, ipse se interemit *Dio l. l. (Zonar. 11, 9).*

— Cn. Domitius Annii Vlpianus.

542 Annia (*incertum cuius aetatis*) vidua alteri viro nubere noluit *Seneca fr. 75 H.*

543 Annia, edictum, quod dicebatur Augusti ad Anniam pertinens memoratur *Plin. ad Traian.* 65, 3.

544 ANNIA ALEXANDRIA, [clarissima femina], coniunx L. Steii Aemiliani viri clarissimi VI 1341.

545 APPIA ANNIA ATILIA REGILLA ELPINICE AGRIPPINA ATRIA POLLA. Tituli: publice ab Eleis ei positus t. Olympicus in exedra Ti. Claudii Herodis *Archäologische Zeitung* 1878 p. 95 n. 152 (1), sepulchralis CIA

III 1333 emendatus a Dittenbergero, commentatio de Herodis Attici monumentis Olympicis p. XV (2).

Ἀππίαν Ἀννίαν Ἀ[τ]ρίαν Ῥήγυλλαν Ἐλπινείκην Ἀγριππεῖναν Ἀτρίαν Π[ω]λλαν *t. 1*, [Ἀππία Ἀννία] [Ἀτ]ρία [Ῥήγυλλα] [Ἀγρ]ιππεῖ[ν]α Ἐλπ[ιν]εῖκη Ἀτρία Πῶλλα *t. 2*, Elpinice *Philostratus vit. soph. 2, 1, 22*. Ti. Claudii Attici Herodis et Appiao Anniae Regillae filia *t. 1. 2*, uxor L. [Vi]bullii Hipparchi *t. 2*. Superstes matri (*defunctae a. 160/161*) *IGI 1389 I r. 15 (vide in matre)* mortua est ante patrem *Philostratus l. l.*

546 ANNIA CORNIFICIA FAVSTINA (Annia Cornificia *vit. Marci 1, 8*; Annia Faustina *in tegulis*), soror natu minor Marci imperatoris *vit. Marci 1, 8*; filia igitur *M. Annii Veri et Domitiae Lucillae*. Marcus frater toga virili sumpta (a. 135/136) patrimonium paternum sorori totum concessit, cum eum ad divisionem mater vocaret — addens, ut et mater, si vellet, in sororem suum patrimonium conferret, ne inferior esset soror marito *vit. Marci 4, 7*. Vxor Vmmidii Quadrati *cf. tegul. urban. ex pr(aediis) Vmidi (sic) Quadrati et Anniae Faustinae sive Vmi. Quad. et An. Faus. XV 731*, cui nupsisse videtur sub finem imperii Hadriani. Marcus (sub finem imperii Antonini Pii, ut ex contextu apparet) *M. Vmmidio (sic scribendum est, Mummio libri) Quadrato (consuli a. 167)* sororis filio, quia illa iam mortua erat, bonorum maternorum partem tradidit *vit. Marci 7, 4*. Nomine omisso memoratur *Fronto p. 79 N., Marcus εἰς ἑαυτὸν 1, 17*.

547 ANNIA FAVSTINA AVGVSTA. *Nummi Eckhel VII p. 260, Cohen VI² p. 384 sqq.; Alexandrini Catalogue of the Greek coins in the British Museum, Alexandria p. 198 sqq. exhibentes annum quartum et quintum Elagabali. Nam quod de nummis quarti anni dubitaverat von Sallet, Daten der alexandrinischen Kaisermünzen p. 52, iam certum exemplum innotuit ex museo Britannico n. 1549.*

Nomina tantum ex nummis innotuerunt. Vxor Elagabali Augusti nummi; Elagabalus primam Iuliam Paulam uxorem duxit, dein post repudium eius (Iuliam) Aquiliam Severam, qua item reiecta ἑτέραν εἶθ' ἑτέραν καὶ μάλα ἄλλην ἔγημε καὶ μετὰ τοῦτο πρὸς τὴν Σεβήραν ἐπανῆλθεν *Dio 79, 9 cf. 79, 5* (Pomponio Basso crimen erat) ὅτι γυναῖκα καὶ εὐπρεπῆ καὶ εὐγενῆ εἶχε· τοῦ τε γὰρ Σεβήρου Κλαυδίου καὶ τοῦ Ἀντωνίνου τοῦ Μάρκου ἀπόγονος ἦν· ἀμέλει καὶ ἔγημεν αὐτὴν κτλ.; *Herodianus 5, 6, 2* postquam de prioribus uxoribus nominibus omissis similia tradidit, addit τρίτην δὲ πάλιν ἡγάγετο ἀναφέρουσαν τὸ γένος εἰς Κόμμοδον. Fuit ergo Annia Faustina filia (Ti.) Claudii Severi, proneptis Marci imperatoris, uxor Pomponii Bassi. Quem Elagabalus cum a. 218 occidisset, anno quarto Aegyptiaco imperii (intra d. 29 m. Aug. a. 220 et d. 28 m. Aug. a. 221) Aquiliam uxorem duxit reiecitque, dein sub finem anni quarti (cum rarissimi videantur nummi Faustinae quartum annum indicantes), id est media fere aestate a. 221 Faustinum, quam paulo post repudiavit, ut Aquiliam reduceret.

548 ANNIA FAVSTINA filia nescio cuius Romae t. graeco mutilo honorata IGI 1394.

549 [AN?]NIA FAVSTINILLA, clarissima femina in fistula plumbea aquaria prope Romam reperta Lanciani sylloge aquaria n. 196.

550 ANNIA FVNDANIA FAVSTINA. Tituli: ipsa posuit ad aquas Griselicis t. XII 361 (1), una cum marito Legionensem II S. 5679 (2); memoratur in t. mariti VI 1540 (3), in tegulis urbanis XV 520 (4).

[Annia Fundania] Faustina t. 1, A[nnia Fausti]na t. 3, Fundania Faustina t. 4, Faustina t. 2. — Annia Faustina Galen. XIV 662 K., Faustina Annia vit. Commodi 7, 7.

Consobrina imperatoris Marci vit. Comm. 7, 7, imp. Caesaris M. [Antonini Aug. et div]ae Faustinae Piae pa[truelis] t. 3, filia igitur M. Annii Libonis (n. 508). Vxor T. Pomponii Proculi Vitrasii Pollionis cos. II (a. 176) t. 1. 2. 3. 4. Eadem videtur consobrina (Marci) patris, quam Commodus complexibus suis iniunxit vit. Comm. 5, 8; a Commodus sub finem imperii in Achaia occisa ibd. 7, 7. Liberi: T. Fundanius Vitrasius Pollio, Vitrasia Faustina. — Memoratur apud Galenum l. l.

551 ANNIA GALERIA AVRELIA FAVSTINA. Titulus Olympicus Archäologische Zeitung XXXV (1877) p. 102 n. 71, 72, XXXVI (1878) p. 103 positus ei a. Ti. Claudio Herode Attico imperante Antonino Pio. — Plena nomina exhibet tit. Filia M. Aurelii Caesaris Veri et Anniae Faustinae Augustae tit. Filia natu maxima fuit cf. Dittenberger ad t. l. l., Faustina ea, de cuius adversa valetudine Marcus paulo post matrimonium confectum (a. 145) scripsit ad Frontonem (Fronto ad Marcum Caesarem 4, 11 p. 72 N.) responditque Fronto ibd. 4, 12. Itaque nata est a. 146 cf. vit. Marci 6, 6 'Faustinam duxit uxorem et suscepta filia tribunicia potestate donatus est' (vide supra in patre p. 72). Cum Domitiam Faustinam, antequam pater imperium iniret, mortuam esse ex t. sepulchrali VI 995 constet, ad Anniam Faustinam referendus videtur t. Ephesinus mutilus positus, postquam Marcus imperium adeptus est Wood, discoveries at Ephesus, inscriptions from the site of the temple of Diana n. 16: Φαυστεῖναν θυγατέρα Μ. Αἰρηλίου Ἀντωνεῖνου.

552 ANNIA GALERIA FAVSTINA (I) = FAVSTINA AVGVSTA. Annia Faustina vit. Pii 1, 6, Galeria Faustina vit. Marci 1, 3; Faustina Augusta in titulis et nummis Eckhel VII p. 37, Cohen II² p. 413 sqq.

Filia M. Annii Veri (cos. III a. 126) et Rupiliae Faustinae vit. Pii 1, 6, Marci 1, 3. 4; uxor T. Aurelii Fulvi Boionii Arrii Antonini qui imperavit vit. Pii 1, 6; 5, 2; 6, 7; 8, 1, Marci 1, 3, tit., nummi. Maritus imperium adeptus uxorem Faustinam Augustam appellari a senatu permisit vit. Pii 5, 2, unde Faustina Augusta in titulis nummisque. Pius tertio anno imperii sui (m. Iul. a. 140/141) Faustinam uxorem amisit vit. Pii 6, 7; in t. sepulchrali Faustinae VI 987 T. Aelio Hadriano tribuitur tribunicia potestas IIII (d. 10 m. Dec. 140/141);

itaque mortua est intra m. Decembrem a. 140 et m. Iulium a. 141 (de nummis Alexandrinis cf. von Sallet, *Daten der alexandrinischen Kaiser-münzen* p. 36). A senatu consecrata est delatis circensibus atque templo et flaminiciis et statuis aureis atque argenteis, cum etiam ipse (Pius) hoc concesserit, ut imago eius cunctis circensibus poneretur vit. Pii 6, 7; diva Faustina Aug. sive diva Faustina sive diva Faustina Pia passim in titulis atque nummis; nummi inscripti: Consecratio vel Consecratio S. C. Eckhel p. 39, Cohen n. 162 sqq., aed(es) div. Faustinae et dedicatio aedis Eckhel p. 39, Cohen n. 1. 194. Pius in honorem Faustinae puellas alimentarias Faustianas constituit vit. Pii 8, 1, Alexandri Severi 57, 7 cf. nummos in parte adversa exhibentes diva Augusta Faustina, in aversa puellae Faustinae Eckhel p. 40, Cohen n. 261 sqq.

553 ANNIA GALERIA FAVSTINA (II) = FAVSTINA AVGVSTA, uxor M. Aurelii Antonini. Annia Faustina vit. Marci 1, 5, t. *Olympicus Archäologische Zeitung XXXV* (1877) p. 101 n. 70; Galeria Faustina iunior Eutrop. 8, 10, Faustina ceterum. — Imperatoris Antonini Pii et Anniae Galeriae Faustinae filia, consobrina M. Aurelii Antonini vit. Pii 1, 7, Marci 1, 5, Eutrop. 8, 10, Dio 71, 3. Hadrianus Antoninum ea lege adoptaverat, ut Faustinae filiam L. Ceionio Commodum, qui postea L. Verus dictus est, desponderet, sed post excessum Hadriani Antoninus dissolutis sponsalibus Faustinae et Commodi, filiam M. Aurelio despondit vit. Aelii 6, 9, Marci 6, 2; 16, 7, Veri 2, 3. Anno 143 Pius de ea scripsit 'mallem mehercule Gyaris cum illa quam sine illa in Palatio vivere' Pius ad Frontonem p. 164. A. 145 (cf. nummum M. Aurelii a. 145 cum inscriptione Vota publica Eckhel VII p. 46) Pius nuptias Faustinae et Marci celeberrimas fecit vit. Pii 10, 2. A. 146 ex Marco filiam peperit (Annam Aureliam Galeriam Faustinae) vit. Marci 6, 6. Veri simile est, ut recte iam observavit Eckhel VII p. 77, post illam filiam natam, ut Marco tribunicia potestas decreta est (v. supra p. 72), ita Faustinae nuncupatam esse Augustam. Faustina Aug. in t. Tiferni Tiberini reperto XI 5931 posito inter mensem Decembrem a. 146 et 147 et inde ab eo tempore passim in titulis nummisque Eckhel l. l., Cohen III² p. 136 sqq.; in nummis civitatum liberarum saepe dicitur Annia Faustina, in graecis nonnunquam Φαυστίνα νέα sive Φαυστεῖνα νέα Σεβαστή sive 'Av. νέα Φαυστεῖνα Σεβ. cf. Eckhel p. 81.

A. 165 in Asia apud Anniam Lucillam fuisse videtur cf. Fronto ad Verum 2, 4 p. 132 N. 'socrum et liberos vestros saluta' (ep. scripta a. 165). Alteras nuptias Lucillae (a. 169) cum Claudio Pompeiano aegre tulit vit. Marci 20, 7. Bello Pannonico (circa a. 170) Sirmii cum filiola trienni apud Marcum erat Philostrate vit. sophist. 2, 1, 27. 28, vit. Marci 26, 8. Victoria de Quadis relata a. 174 mater castrorum appellata est Dio 71, 10, vit. Marci 26, 8, XIV 40, nummi

Eckhel p. 79, Cohen p. 149 n. 139 sqq. Cum de valetudine mariti desperaret, cum Avidio Cassio secreta consilia de imperio usurpando iniisse ■ quibusdam insimulata est *vit. Marci 24, 6-7 = vit. Avidii Cassii 7, 1, Dio 71, 22.* (*Epistulas Faustinae et Marci, quae de rebellionē Avidii in vita eius c. 9 sqq. afferuntur, mera commenta esse mythistorici cuiusdam constat inter omnes.*) Avidio oppresso a. 175 maritum in orientem comitata a. 176 in radicibus montis Tauri in vico Halalae subito mortua est *vit. Marci 26, 4, Dio 71, 30.* Defunctae Marco petente summi honores habiti, consecrata est (diva Aug. Faustina sive diva Faustina pia passim in titulis nummisque), novae puellae Faustinae institutae aliaque id genus decreta *vit. Marci 26, 5-8, Dio 71, 31.* Marcus fecit coloniam vicum in quo obiit Faustina et aedem illi extruxit *vit. Marci 26, 9, Caracall. 11, 7.* Multae fabellae vulgo ferebantur de Faustinae impudicitia et adulteriis, quae omnia Marcus aut nesciebat aut dissimulabat *vit. Marci 19, 1-9; 23, 7; 26, 6; 29, 1-3, Veri 10, 1. 5, Dio 71, 34, Vict. Caes. 16, 2, Julian. Caes. p. 429 Herkl.* Ipse praedicat uxorem οὕτως μὲν πειθήνιον, οὕτω δὲ φιλόστοργον, οὕτω δὲ ἀφελῇ *Marcus eis ἑαυτὸν 1, 17.* — Memoratur in epistulis Marci et Frontonis *Fronto p. 80. 83. 89. 90. 91* passimque nomine omissio.

Liberi Marci et Faustinae quot omnino fuerint ignoratur, tredecim notos habemus. A. 146 Annia Galeria Aurelia Faustina nata est; sub initium a. 147 filius natus et paulo post mortuus est *epistula Marci ad Ephesios data d. 28 mensis Martii a. 147 CIG 317 b, qui videtur esse T. Aelius Antoninus;* dein filiae natae sunt, ut colligitur ex epistulis Marci et Frontonis p. 82. 86. 89, Annia Lucilla, (Arria?) Fadilla, Cornificia; praeterea Pio vivo nati et mortui sunt T. Aurelius Antoninus, T. Aelius Aurelius, Domitia Faustina, ut ex titulis sepulchralibus apparet VI 993. 994. 995; d. 31 mens. Augusti a. 161 Faustina peperit L. Aurelium Commodum et Antoninum geminos cf. *Fronto p. 101; a. 163 M. Annius Verus natus est, incertum quo anno Hadrianus; filia natu minima videtur Vibia Aurelia Sabina, ea filia quae triennis dicitur sub annum fere 170 Philostr. vit. sophist. 2, 1, 27. 28.*

554 ANNIA ITALICA, L. Annii Italici Honorati filia III 1071. 1072.

555 ANNIA LVCILLA = LVCILLA AVGVSTA. Nummi *Eckhel VII p. 98, Cohen III² p. 215 sqq., memoratur in t. propter puerperium eius Iunoni Lucinae pro salute domus Augustorum posito a. 166 VI 360.* — Annia Lucilla in uno dicitur nummo Byzantium Mionnet I 379, 107, ceterum in nummis Lucilla Aug. vel Lucilla Aug. Antonini Aug. f.; Lucilla Aug. t.; Lucilla apud scriptores.

Filia M. Aurelii Antonini et Anniae Faustinae *vit. Marci 7, 7; 20, 6, vit. Veri 2, 4; 7, 7; 10, 1, Dio 71, 1, Herodianus 1, 3, 1; nata est circa a. 148.* Pater imperium adeptus a. 161 eam L. Vero despondit *vit. Marci 7, 7; a. 164 Marcus eam nupturam commissam*

sorori Veri (Fabiae) eandemque locupletatam Brundisium usque deduxit et in Syriam misit *ibd.* 9, 4. Verus ex Syria Ephesum profectus est, ut uxorem acciperet *vit. Veri* 7, 7; uxor L. Veri *tit. vit. Veri* 2, 4; 10, 3, *Herodianus* 1, 8, 3. Ex Vero filiam peperit *incerti nominis* *Dio* 72, 4, ad quam pertinere potest titulus. Plures ex eo liberos tulisse veri simile videtur ex nummis inscriptis Fecunditas et Iunoni Lucinae *cf. Eckhel* l. l. Rumoribus insimulata est veneno maritum peremisse idcirco, quod Verus nimium indulserat Fabiae sorori, cuius potentiam uxor Lucilla ferre non posset *vit. Veri* 10, 3. Vero mortuo a. 169 Marcus eam non decurso luctus tempore grandaevo equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit genere Antiochensi nec satis nobili, cum filia eius Augusta esset et Augustae filia; sed has nuptias et Faustina et ipsa invitae habuerunt *vit. Marci* 20, 6-7, *Dio* 71, 4, *Herodian.* 1, 8, 3. Maritum dedignata rem habuit cum Claudio Pompeiano Quinctiano privigno, cui filiam ex Vero sublatam in matrimonium dederat. Cum ambo coniurationem in Commodum iniissent, factione detecta in Capreas insulam relegata paulo post interfecta est *vit. Commodi* 4, 1, 4; 5, 7; 8, 3, *Dio* l. l., *Herodian.* 1, 3, 4-8. — *Nominatur vit. Caracall.* 3, 8, *Herodian.* 4, 6, 3.

556 ANNIA QVARTILLA, (Appii Annii) Marsi filia, Gal(eonis) Tettieni Severi (uxor) XI 1940 t. *Perusinus*, quem dedicavit App. Annius Priscus patronae.

557 APPIA ANNIA REGILLA ATILIA CAUCIDIA TERTVLLA. *Tituli: specie ipsa, re vera nomine ipsius maritus Ti. Claudius Herodes Atticus dedicavit Olympiae exedram cum aquaeductu t. Archäologische Zeitung* 1878 p. 94 n. 149 (1); *vivae dedicatus est t. Eleusinius Έφρημεπλες άρχαιο-λογική* 1885 p. 152 n. 28 (2), alter Atticus *Athenische Mittheilungen* 1883 p. 287 (3); *t. sepulcralis eius CIA III* 1417 (4) (fragmentum *t. similis esse videtur CIA III* 3638); *in honorem defunctae dedicati sunt a marito urbani IGI* 1392 = *CIG* 6185 (5), *carmen Triopeum IGI* 1389 I = *CIG* 6280 (6), *t. bilinguis CIG* 6184 = *CIL VI* 1342 = *IGI* 1391 (7). *Memoratur in t. Olympicis propinquorum, patris Dittenberger, commentatio de Herodis Attici monumentis Olympicis p. VI* (8), *avi materni ibd. p. VII* (9), *quattuor liberorum ibd. p. XII* (10-13), *in t. Delphico L. Vibullii Rufi Regilli Claudii Herodis filii Bulletin de correspondance Hellénique* 1877 p. 409 n. 2 (14), *in t. sepulcrali Elpinices filiae CIA III* 1333 *emend. a Dittenbergero l. l. p. XV* (15). *Qui tituli praeter bilinguem t. 7 omnes sunt graeci.*

Appia Annia Regilla Atilia Caucidia Tertulla t. 2, Appia Annia Regilla t. 3, 4, Annia Appia Regilla t. 15, Annia Regilla t. 7; Regilla ipsa se dicit in *t. votivo* 1 antiquam talium simplicitatem imitata; Regilla t. 5, 8, 9, 10-13, 14, *Philostratus, Iucianus.*

Filia Appii Annii Galli consularis (*cf. n. 493*) t. 2, 8, 15, soror Appii Annii Atilii Braduae (*n. 475*) *Philostrat. v. soph.* 2, 1, 18-20,

Iucian. Demon. 33, per matrem neptis M. Appii Atilii Braduae *t. 9*; *matri vel aviae vel utrique nomina fuisse Caucidia Tertullae ex nominibus Regillae apparet. Vxor Ti. Claudii Herodis Attici t. 2. 3. 4. 6–15, Philostrat. l. l. Liberi: 1) Appia Annia Atilia Regilla Elpinice Agrippina Atria Polla cf. n. 545, 2) Ti. Claudius M. Atilius Atticus Bradua Regillus, 3) Marcia Claudia Alcia Athenais Gavidia Latiaris, 4) L. Claudius Vibullius Regillus Herodes. Mortua est duobus liberis superstitibus t. 6 v. 15, scilicet Elpinice et Attico, regnante Pio ut apparet ex t. 5; circa annum 160 Appius Annius Atilius Bradua frater, sive consul (anno 160) sive consularis (ἐβδόμη μόντος ὧν ἐν τοῖς ὑπάρτοις) Herodem maritum accusavit uxorem interfecisse Philostratus l. l. Memoriam defunctae supra modum Herodes luxit celebravitque Philostratus l. l., cuius rei testes sunt t. 4–7.*

558 Annia Rufilla, a. 21 fraudis damnata, cum C. Cestio accusatori crimina maiestatis minata esset, a Druso Caesare publica custodia attineri iussa est *Tac. a. 3, 36.*

559 ANNIA RVFINA, Q. (Annii) et Albinæ filia, Rufi neptis, P. Cassii Dextri uxor publice honorata IX 330 *t. Canusino. Arta necessitudine coniuncta videtur cum L. Annio L. f. Rufo, qui et ipse t. simillimo et Canusii simul cum priore reperto publice honoratus est IX 340.*

560 Anser, poeta pessimus *Servius Verg. ecl. 7, 20*, Cinna procacior Anser *Ovid. trist. 2, 435 in recensu poetarum eroticorum. Ciceronem Philipp. 13, 11* ('eique, qui nunc Mutinam oppugnant D. Brutum obsident, de Falerno Anseres depellantur') alludere ad Anserem poetam, qui laudes Antonii scribebat *adnotat Servius Verg. ecl. 9, 36, (unde fluxerunt quae extant in Glossario Verg. Lion II p. 373 cf. Mommsen Hermes VIII p. 74); Anser poeta fuit, qui laudes Antonii scribebat Fragmenta Bobiensia Gramm. Lat. VII 543, 21. Vergilium ecl. 9, 36 per transitum carpere Anserem perperam contendit Servius ibd.; Anser refertur in obtrectatoribus Vergilii Serv. Verg. ecl. 7, 20 (cf. vit. Donat. p. 66 Sueton. rel. Reifferscheid 'Anser, quoniam Antonii partes secutus est, illum non observasse dicitur'). Vt recte grammatici adnotasse videntur Ciceronem ad Anserem poetam alludere, ita omnia, quaecunque afferunt de inimicitiis Vergilii et Anseris, ex perversa eclogarum interpretatione sibi enucleasse, qualibus commentis tota scatet vita Vergilii.*

561 .. ANT....., *t. admodum mutilus Mactaritanus VIII S. 11810: Ant..... praef(ecto) aerario. praes[idi] prov.*, [adlecto inter co]nsulares ab im[p. C. Iulio Vero Maximino?], [iuridico Flaminiae] et Vmbriae, praef(ecto) Min[iciae ... praetori] m. Aug., aedili plebi(s), adl[ecto] inter quaestorios ab [ordo populusque M]act(aritanus) ob insignem in pat[riam] civesque singulo[s] amorem et L. Ant..... [Xviro] stlitib(us) iudic(ando), eq. R., iuve[ni] [ob m]erita patris atq(ue) in ci[ves] *Nomina imperatoris erasa*

sunt neque certe dignoscuntur; saeculum tertium adlectio inter consulares et praefectura Miniciae satis indicant.

562 L. ANT....., origine Mactaritanus, .. Ant.... viri consularis filius, Xvir stlitibus iudicandis, eques Romanus *memoratur in t. patris Mactaritano VIII S. 11810, vide in patre.*

563 Antabagius, dux Tiberii per Germaniam Transrhenanam ad Drusum moribundum pervolantis *Valer. Maxim. 5, 5, 3.*

564 *Antaeus citatur a Paulo *Digest. 39, 3, 14 pr., Ateius libri secundi ordinis.*

565 ANTEIVS. 'Missis ad census Galliarum P. Vitellio et C. Antio, Silius et Anteius et Caecina fabricandae classi praeponuntur' (a. 16 p. C.) *Tac. a. 2, 6, ubi verba et Anteius glossema ortum ex praecedentibus et C. Antio sine idonea causa iudicavit Nipperdey.*

566 ANTEIVS a Gaio in exilium actus et occisus *Ioseph. ant. 19, 1, 15.*

567 ANTEIVS, ordinis senatorii vir, filius Antei a Gaio occisi post caedem Gai interfectus *Ioseph. ant. 19, 1, 15.*

568 P. ANTEIVS, legatus pro pr. Dalmatiae a. 51/52 *III 1977 t. Salonitanus*; a. 55 ei Syria destinata, sed variis mox artibus elusus ad postremum in urbe retentus est *Tac. a. 13, 22*; a. 66 ab Antistio Sosiano apud Neronem delatus, cui invisus erat caritate Agrippinae, se interfecit *ibid. 16, 14.*

569 ANTEIA, Helvidio Prisco (iuniori) nupta, dein alteri cuidam *Plinius ep. 9, 13, 4. 5. 16.*

— NERATIA ANTEIA RVFINA NAEVIA DECIANA.

570 Anteros, Tiberii libertus supra hereditates *Scribonius Largus 162.*

— T. Flavius Anterotianus.

571 Anthimus *memoratur in papyro Parisina graece scripta Hermes XXVII (1892) p. 467; praefectum Aegypti a. 115 Wilcken, qui edidit, agnovisse sibi visus est p. 476, num recte dubitari potest.*

572VS ANTIANVS, legatus Aug. pr. pr. Pannoniae inferioris *dedicavit pro salute et perpetuitate imp. Caesaris [M.] Aureli !!!!!* P. Felicis Aug. *t. in agro Aquincensi repertum III 3637.* Imperator P. Felix Aug., cuius nomen erasum est, *non fuit ante Commodum.*

573 ANTIGONVS, Philippi cuiusdam filius, Macedo, tribunus militum ab Antonino Severi filio honoribus militaribus ornatus et inter praetorios adlectus est *Dio 77, 8. Idem memoratur in t. Suessano Philippo patri dedicato IGI 888 = CIG 5822* Ἀντωνίνων ὑπάτου πατέρα κλυτὸν Ἀντιγόνου θρέψε Μακεδονίῃ, δέξατο δ' Ἰταλίῃ. *Consularem igitur dignitatem postea adeptus est, id quod perperam negavit is qui indicem Inscriptionum Graecarum Italiae confecit p. 734.*

— Spicius Antigonus.

574 Antinous, ortus ex urbe Bithynio sive Claudiopoli Bithyniae *Dio 69, 11, Pausanias 8, 9, 7, nummi Bithynii Eckhel VI p. 552, natus d. 27 mensis Novembris (anno incerto) XIV 2112 I 6. II 12, deliciae*

Prosopographia Imp. Rom. I.

6

Hadriani, periit cum imperatore in Nilo navigans a. 130; cecidisse eum in Nilum Hadrianus ipse scripsit, cum immolatum esse ab Hadriano vel ipsum se immolasse pro Hadriano alii contenderent *vit. Hadr. 14, 5, Dio l. l., Vict. Caes. 14, 7, Eusebius Armen. ad a. Abr. 2143 = 127, Hieronymus ad a. Abr. 2145 = 129; anno 130 Hadrianum iter Aegyptiacum fecisse monumenta docent cf. Dürer, die Reisen des Kaisers Hadrians p. 64. In honorem mortui Hadrianus urbem Antinoopolim apud Nilum condidit eo loco, quo ille obierat Dio l. l., Pausanias 8, 9, 7, Vict. Caes. 14, 6, Ammianus 22, 16, 2, Hieronymus l. l., Hegesippus apud Eusebium hist. eccl. 4, 8, Chronic. Pasch. p. 475 (ubi falso Hadrianus urbem condidisse dicitur d. 30 mensis Octobris Aviola et Pansa consulibus = a. 122), Antinoum inter deos rettulit et templa simulacraque constituit cf. praeter scriptores modo laudatos nummos apud Eckhel l. l., titulos XIV 2112, IGI 960. 961 = CIG 6007, IGI add. 978 a p. 695. Nominatur apud Photium bibl. II p. 535, Tertullian. apolog. 13, ad nation. 2, 10, de corona 13, adversus Marc. 1, 18.*

575 Antiochianus, unus ex praefectis praetorio Elagabali a. 221 *vit. Elagab. 14, 8. Idem potest esse Antiochianus, ad quem Alexander a. 222 rescripsit cod. Justin. 6, 35, 3. — (Aelius Antiochianus, Antonius Antiochianus decuriones alares veteranae Gallicae a. 199 III 14).*

576 Antiochianus, rerum scriptor librum de bello Parthico Veri confecit, quem inscripsit 'Αντιοχιανοῦ τοῦ 'Απόλλωνος ἱερονίκου τῶν ἐν 'Αρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν Μηδίᾳ νῶν 'Ρωμαίοις πραχθέντων *Lucian. quom. hist. conscr. 30.*

— FLAVIVS ANTIOCHIANVS.

577 Antiochus (II), ex genere regum Commageneae, frater Mithridatis (III); Augustus eum a. 725 = 29 Romam accivit et, quod fratris legatum Romam missum occiderat, damnavit interfecitque *Dio 52, 43. Cum Dio 54, 9 sub a. 734 = 20 referat (Αὐγουστος) Μιθριδάτῃ τινὶ τὴν Κομμαγενήν, ἐπειδὴ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς αὐτῆς ἀπεκτόνει, καίπερ παιδίσκῳ ἔτ' ὄντι ἐπέτρεψε, haec cum priore Dionis relatione ita componi solent ac possunt, ut Antiochum et legatum fratris et fratrem ipsum interfecisse statuatur, damnatum autem esse a Romanis potissimum ob ius Romanum legato Romam misso interfecto violatum. Cum frater Mithridatis esset, fuit filius Antiochi (I) Epiphanis et Laodices cf. Lebas-Waddington 136 d et infra n. 578.*

578 Antiochus (III), rex Commagenorum defunctus a. 17, cuius regnum imperio Romano accessit *Tac. a. 2, 42 cf. 2, 56, Strabo 16 p. 749. Ad eum referendum esse fragmentum tituli Attici CIA III 554 [βασιλέα] 'Αντίοχον [βασι]λέως Μιθριδάτου [υἱόν . . .] ex litterarum forma Köhler lapide denuo examinato comprobavit Athenische Mittheilungen I (1876) p. 28 adn. Contra titulum Ephesium Lebas-Waddington 136 d non pertinere ad Antiochum III, ad quem rettulerant Waddington et*

Dittenberger, sed ad Antiochum I demonstravit Mommsen ibd. Fuit ergo filius Mithridatis III nescio quo anno regnum adeptus, pater Antiochi IV, ultimi regis Commagenorum.

579 Antiochus (IV), Antiochi (III) regis filius, cui Gaius imperium adeptus regnum paternum restituit adiectis Ciliciae oris maritimis *Dio* 59, 8, dein rursus ademit; iterum restitutus a Claudio a. 41 *Dio* 60, 8, *Ioseph. ant.* 19, 5, 1. In nummis βασιλεὺς Ἀντίοχος vel βασιλεὺς μέγας Ἀντίοχος vel βασιλεὺς μέγας Ἀντίοχος Ἐπιφανής *Eckhel III* p. 255. A. 52 agrestium Cilicum nationes, quibus Clitarum cognomentum, rebellantes composuit *Tac. a.* 12, 55; a. 54 a Nerone iussus copias contra Parthos expedire *ibd.* 13, 7; a. 60 pars Armeniae ei data *ibd.* 14, 26. Vespasiano, postquam mense Iulio a. 69 imperator salutatus est, statim accessit Antiochus vetustis opibus ingens et inservientium regum ditissimus *Tac. h.* 2, 81; Tito contra Iudaeos auxilia misit *ibd.* 5, 1, *Ioseph. bell.* 5, 11, 3. A. 72 a Caesennio Paeto legato Syriae apud Vespasianum insimulatus cum Parthis societatem iniisse et regno exutus primum Lacedaemone, dein Romae cum filiis exilium honorificum toleravit *Ioseph. bell.* 7, 7, 1-3. Filii Epiphanes et Callinicus, filiae memorantur *ibd.* § 2, nominatim dicitur Iotape *Ioseph. ant.* 18, 5, 4. Vxor Iotape nummi *Eckhel III* p. 257. Memorari videtur in titulis mausolci, quod C. Iulius Antiochus Epiphanes Philopappus nepos Athenis sibi extruxit *III* 552 *IV* = *CIA III* 557 e: βασιλεὺς Ἀντίοχος βασιλέως Ἀντιόχου.

580 Antiochus Zenobia capta a Palmyrenis imperator appellatus, ab Aureliano captus, sed impune dimissus anno fere 273 *Zosimus* 1, 60, 61. *Idem videtur qui Achilleus nominatur vit. Aurel.* 31 cf. *Polemius Silvius* 243. *Ad eum rettulit Waddington fragmentum tituli Graeci III* 6049 = *Lebas-Wadd.* 2629 prope Palmyram reperti.

581 Antiochus, comoediarum actor aetate Iuvenalis *Iuvenal.* 3, 97.

582 Antiochus, transfuga quidam Cilix *Dio* 77, 19, 21.

— C. IVLIVS ANTIOCHVS EPIPHANES PHILOPAPPVS.

— Paccius Antiochus.

— Herodes Antipas vide Herodes.

583 ANTIPATER, Zeuxidemi filius, Hieropolitanus, sophista, ab epistulis (graecis) imperatoris Septimii Severi, magister Antonini et Getae. *Philostrat. vit. soph.* 2, 24 cf. *Galen. XIV* 218 K.; ὑπάτοις δ' ἐγγραφαῖς Bithyniae praefuit sub Severo. Superstes Getae sexaginta octo annos natus mortuus est. Scripsit praeter orationes res gestas Severi *Philostrat. l. l.* Filiam Hermocrati Phocaeensi in matrimonium dedit *ibd.* 25, 4. *Nominatur ibd.* 26, 3.

584 Antipater, Herodis Magni regis Iudaeorum filius natu maximus, natus ex Doride uxore prima Herodis *Ioseph. ant.* 14, 12, 1, *bell.* 1, 12, 3; 1, 23, 1. Postquam Herodes Mariammen (priorem) uxorem duxit (a. 717 = 37), Antipatrum in exilium egit *id. bell.* 1, 22, 1, unde

circa a. 740 = 14 a. C. ad aulam revocavit et anno insequenti (cf. *Schürer, Geschichte des Jüdischen Volkes* p. 303 sqq.) comitem M. Agrippae ex oriente Romam revertentis ad Augustum misit *id. ant. 16, 3, 3, bell. 1, 23, 1-2*. Cum Herodes a. 742 = 12 a. C. Aquileiae Augusti opera cum Alexandro et Aristobulo filiis Mariammes reconciliatus domum rediret, Antipater et ipse in Iudaeam revertit *id. ant. 16, 4, 5*. Discidia inter patrem filiosque calumniis summo-
pere auxit auctorque fuit Herodi, ut Alexandrum et Aristobulum interficeret *id. ant. 16, 7, 2sqq., bell. 1, 24, 1sqq., Nicolaus Damascenus fr. 5 M. III p. 351*. Post necem eorum (anno fere 747 = 7 a. C.) summa potentia in aula et summa patris gratia usus secreta consilia de successione cum Pherora fratre Herodis iniit *id. ant. 17, 1, 1; 17, 2, 4, bell. 1, 28; 1, 29, 1*. Quibus detectis Romam concessit *id. ant. 17, 3, 2, bell. 1, 29, 2*. Dum ibi moratur, post mortem Pherorae indiciis libertorum servarumque eius apud Herodem delatus est insidias patri struxisse *id. ant. 17, 3, 4—4, 3, bell. 1, 30—31, 1*. Herodes ira dissimulata per speciem amicitiae eum in patriam reverti iussit reversumque Hierosolymis apud consilium, cui P. Quinctilius Varus legatus Syriae interfuit, sibi insidias parasse insinulavit probavitque, dein Antipatrum in vincula coniecit et de rebus eius ad Augustum rettulit (a. 749 = 5 a. C.) *id. ant. 17, 5, 1-7, bell. 1, 32, 3-5, Nicolaus Damasc. p. 352*. Qui cum Herodi liberum arbitrium permisisset, Antipater paucis diebus ante quam Herodes moreretur (a. 750 = 4 a. C.), interfectus est *id. ant. 17, 7, bell. 1, 33, 7, Nicolaus Damasc. p. 353*.

— T. Aelius Antipater.

— Gallus Antipater.

— SEPTIMIUS ANTIPATER.

— GARGILIVS ANTIQVVS.

— L. PVLLAIENVS GARGILIVS ANTIQVVS.

— Nonia Antist...

— T. POMPONIVS AN[TI]STIANVS.

— T.(?) ...PONIVS MAMILIANVS RVFVS ANTISTIANVS FVNISVLANVS VETTONIANVS.

Quod Hübner ad CIL VII 164 adnotaverat nomen gentile exiisse in PONI vel RONI, de PONI iam constat, postquam F. Haverfield Oxoniensis a me rogatus lapidem denuo examinavit et ectypum gypsaceum optime confectum benevole huc misit. Prima littera fuit vel T. vel P., altera item T vel P, tertia plane detrита est, quartae apices, qui dignoscuntur, cum H apte conveniunt. Itaque probabiliter restituere mihi videor [T.] [POM]PONI T. P. GAL. MAMILIANI etc. Litteras esse saeculi II exeuntis consentimus qui vidimus omnes.

— AVR(ELIVS) ANTIS[TIVS].

585 Antistius(?), servus imperatoris Aureliani post mortem eius a senatu manumissus *vit. Aureliani 50, 3. Seruo Antistii nomen non convenit.*

586 Q. Antistius nominatur in fragmento tituli urbani *Bullettino comunale XIII (1885) p. 96 n. 1009.*

- 587 ANTISTIVS ADVENTVS, legatus Augusti pr. pr. (Britanniae) memoratur in t. Britannico VII 940 saeculi II.
- 588 Q. ANTISTIVS ADV[ENTVS], legatus Augustorum (Marci et Veri ut videtur) pr. pr. (Arabiae), consul designatus III 92 = Lebas-Waddington 1944 t. Bostranus. In lapide extare traditur O. ANTISTIO, unde Waddington primum nomen periisse opinatus „exempli gratia“ proposuit [C. Aelio] Antistio etc., vix recte puto.
- 589 Q. ANTISTIVS ADVENTVS POSTVMIVS AQVILINVS. Tituli: Thibilitani *Revue archéologique* XXI (1893) p. 396 (1), qui cursum honorum ordine inverso exhibet, VIII S. 18893 (2) anno 164 positus, 18893 (3). 18906 (4), fortasse ad hunc pertinent frustulae t. Thibilitani VIII S. 18899; Batavi Brumbach, inscriptiones Rhenanae n. 55 (5), ubi cum praenomen Gai dubitanter editor supplevisset cf. p. XXVII, scribendum esse Q. docuit t. 1. Plena nomina exhibet t. 2, Postumio (sic, cum t. 2 admittat etiam Postumus) Aq[u]ilino supersunt in t. 1, Q. Antistius Adventus Postu linus in t. 4, [Q.] Antistius Adventus t. 5. — Q. f. t. 1. 4, Antonia Prisca mater t. 2, tribu Quirina t. 1. IIIvir viarum curandarum t. 1. 4, tribunus militum legionis I Minerviae piae fidelis, quaestor pr. pr. provinciae Macedoniae, sevir equitum Romanorum, tribunus plebis, legatus pr. pr. provinciae Africae, praetor, legatus Aug. legionis VI Ferratae et secundae Adiutricis translatus in eam expeditione Parthica (imperatoris Veri) t. 1 legatus legionis II Adiutricis a. 164 t. 2, qua (expeditione) donatus est donis militaribus corona murali vallari aurea hastis puris tribus, curator operum locorumque publicorum, legatus Augusti ad praetenturam Italiae et Alpium expeditione Germanica (imperatoris Marci), consul (suffectus a. incerto sub Marco, fortasse iam ante curam operum publicorum) t. 1, legatus Augusti pr. pr. provinciae Germaniae inferioris t. 1. 5. — Sacerdos Fetialis t. 1. — Novia Crispina uxor eius t. 2, L. Antistius Mundicius Burrus frater vel filius t. 2. 3.
- 590 C. Antistius Auspex, procurator Aug. III 5173 t. Noricus.
- 591 L. ANTISTIVS BVRRVS, consul a. 181 cum imperatore Commodo III. In consulatu: L. Antistius Burrus VI 213. 725. 1979, *Ephem. ep.* 5, 465 = VIII S. 14428, Antistius Burrus VI 861 = X 1791, V 7907, IX 4697, Latyschev, inscriptiones regni Bosporani II 20; alibi Burrus fasti. Idem videtur Antistius Burrus, quem Pertinax dictus est in-simulasse apud Commodum affectati imperii vit. *Pertin.* 3, 7, et Burrus sororis Commodi (fortasse Aureliae Vibiae Sabinae) vir, quem Cleander in suspicionem regni affectati traxit et occidit multis aliis, qui Burrum defendebant, pariter interemptis vit. *Commodi* 6, 11. — Cf. n. 592.
- 592 L. ANTISTIVS BVRRVS ADVENTVS, salius Palatinus factus a. 178 VI 1979; incertum est num idem sit atque L. Antistius Burrus consul a. 181.
- 593 Antistius Capella, litterator latinus Commodi vit. *Commodi* 1, 6.

594 M. ANTISTIVS LABEO (*praenomen servavit Porphyrio ad Horat. satir. 1, 3, 82, ceterum Antistius Labeo sive Labeo*), filius Pacuvii Antistii Labeonis *Pomponius Digest. 1, 2, 2, 49 cf. Gell. 5, 21, 4*, qui et ipse iure consultus post pugnam apud Philippos se interemit *Appian. bell. civ. 4, 135*; senatus lectione, cum vir virum legeret, M. Lepidum olim hostem Augusti et tunc exultantem legit *Sueton. August. 54 cf. 35, Dio 54, 15 anno 725/726 = 29/28 a. O. cf. Mommsen, res gestae div. Aug. p. 35; tunc igitur fuit in senatu*. Intra praeturam stetit *Tac. a. 3, 75*; noluit, cum offerretur ei ab Augusto consulatus, quo suffectus fieret, honorem suscipere *Pomponius § 47*, cum Augustus Ateio Capitori consulatum accelerasset (*anno 5 p. C.*), ut Labeonem dignatione eius magistratus anteiret *Tac. a. 3, 75*. Obiit post legem Papiam Poppaeam (*cf. Digest. 24, 3, 64, 9, Vlpianus ad legem Iuliam et Papiam 'hoc Labeo quasi omissum in lege adnotat'*) a. 9 p. C. rogatam et ante Ateium Capitonem mortuum a. 22, *probabiliter sub finem imperii Augusti, cum alias Tacitum mortem eius memoraturum fuisse veri simile sit*. — Vxor Neratia *Digest. 34, 2, 32, 6*.

Iure consultus clarissimus, institutus a Trebatio *Pompon. l. l.*; Labeo et Capito decora aetatis Augusti, sed Labeo incorrupta libertate et ob id fama celebratior *Tac. l. l.* Hi duo primum quasi diversas sectas fecerunt, nam Ateius Capito in his, quae ei tradita fuerant, perseverabat, Labeo ingenii qualitate et fiducia doctrinae, qui et ceteris operis sapientiae operam dederat, plurima innovare studuit *Pompon.*; iuris quidem civilis disciplinam principali studio exercuit et consulentibus de iure publice responsitavit, sed ceterarum quoque bonarum artium non expers fuit et in grammaticam sese atque dialecticam litterasque antiquiores altioresque penetraverat latinarumque vocum origines rationesque percalluerat *Gell. 13, 10, 1*. Iudicium Ateii Capitonis de Labeone (*mortuo*) *id. 13, 12, 1-4*.

Labeo plurimum studiis operam dedit et totum annum ita diviserat, ut Romae sex mensibus cum studiosis esset, sex mensibus secederet et conscribendis libris operam daret; itaque reliquit quadringenta volumina *Pomponius*. Scripsit Probabilia (*Πιθανῶν βιβλία ὅτις Index Digest., ubi numerus cadit in Pauli epitomen*), ad edictum praetoris urbani et peregrini, ad duodecim tabulas, libros responsorum, epistularum, de iure pontificio; post mortem eius editi sunt libri, qui posteriores inscribuntur, quorum librorum tres continui, tricensus octavus et tricensus nonus et quadragensimus etc. *Gell. 13, 10, 2*; Posteriora (*epitomata a Iavoleno*) *index Digest. et passim in Digest. Fragmenta collegerunt Lenel, Palingenesia 502, Huschke, Iurisprudent. Antejustinian. p. 110 sqq., de scriptis cf. Pernice, M. Antistius Labeo I p. 35 sqq.*

Quod scribit Horatius *sat. 1, 3, 82* 'Labeone insanior inter sanos dicatur' hominem Stoicorum placitis usque ad insaniam deditum signi-

ficans, Porphyrio (similiter Acro et scholiasta Cruq.) rettulit ad M. Antistium Labeonem. Cum cognomen Labeonis ut non vulgare, ita non sit singulare, incertum est, num Labeo quidam e gente Antistia significetur; quod si ponatur, ex temporum ratione de Pacuvio Labeone probabilius cogitari possit quam de filio. — Nominatur apud Petronium 137 (in carmine) 'atque esto quicquid Servius et Labeo'.

- 595 Tib. Antistius Marcianus, Fausti filius, tribu Quirina, domo Circina, praefectus cohortis II Hispanae, tribunus legionis XV Apollinaris Piae Fidelis, praefectus alae Sulpiciae c. R., secundum mandata imp. dominorum nn. Augg. (non ante Severum et Antoninum) integerrimus abstinentissimusque procurator, a censibus accipiendis (scil. in tribus Galliis), eques Romanus honoratus a tribus provinciis Galliis t. Lugdunensi Boissieu, *inscriptions de Ijon* p. 269.
- 596 L. ANTISTIVS MVNDICIVS BVRRVS (sic t. 1, Antistius Burrus t. 2), Q. Antistii Adventi Postumi Aquilini cognatus VIII 18893 (1). 18898 (2) t. Thibilitani pro salute Burri et Aquilini anno 164 dedicati. Ex neutro certe apparet Burrus utrum filius an frater Aquilini intelligendus sit. Potest idem esse L. Antistius Burrus consul a. 181.
- 597 C. ANTISTIVS REGINVS, III vir (monetalis) sub Augusto in nummis aureis et argenteis cussis ante a. 739 = 15 Cohen I^a p. 310 n. 346, p. 311 n. 347. Filius videtur C. Antistii Regini legati Caesaris Caes. bell. gall. 6, 1; 7, 83. 90.
- 598 Antistius Rusticus, maritus (Mummiae) Nigrinae in Cappadocia mortuus *Martial.* 4, 75; 9, 30. Vna cum uxore memoratur in t. servae VI 27881. — T. FL(AVIVS) VMBRIVS ANTISTIVS SATVRNINVS FORTVNATIANVS signo HYDATIVS.
- 599 ANTISTIVS SOSIANVS (sic Tac. a. 16, 14, h. 4, 44, Antistius alibi), tribunus plebis a. 56 Tac. a. 13, 28; a. 62 praetor a Cossutiano Capitone maiestatis delatus et in insulam relegatus *ibid.* 14, 48. 49; 16, 21; a. 66 ut P. Anteium et Ostorium Scapulam apud Neronem deferret, revocatus *ibid.* 16, 14; a. 70 egressus exilium in insulam redactus Tac. h. 4, 44.
- 600 Antistius Vetus e primoribus Macedoniae maiestatis damnatus a. 21 Tac. a. 3, 38.
- 601 Antistius Vetus nominatur in titulo Berytensi, quem dedicavit Flavia T. f. Nicolais Saddane (uxor) III S. 6680.
- 602 Antistius Vetus nescio quis memoratur in titulo servi VI 17180.
- 603 (Antistius) Vetus nescio quis nominatur in titulis libertorum VI 11922. 11923. 11928.
- 604 [C. ANTIS]TIVS VETVS, C. f. nescio quis in titulo liberti bilingui III S. 12241.
- 605 C. ANTISTIVS VETVS nescio quis fortasse memoratur in t. Sidonensi III 151, qui, quamquam lectio plane certa est, a lapicida ita male habitus est, ut quid sibi velit titulus incertum sit. Esse sepulcralem

militis legionis II Traianae, beneficiarii C. Ant(istii) Vet(eris) co(n)s(ularis) coniecit Mommsen.

- 606 C. ANTISTIVS VETVS, consul (suffectus) a. 724 = 30. *In consulatu*: C. Antistius Vetus *fasti Amilernini IX 4191*, C. Antistius *fasti min. VI*. Filius C. Antistii Veteris, cuius, cum pro praetore Hispaniam ulteriorem regeret a. 685/686 = 69/68, C. Caesar quaestor fuerat, quaestor C. Caesaris a. 693 = 61 eandem provinciam administrantis *Plut. Caes. 5 cf. Sueton. div. Iulius 7, Velleius 2, 43, 4*. Tribunus plebis a. 698 = 56 *Cicero ad Quintum frat. 2, 1, 3*, a. 709 = 45 Caecilium Bassum Apameae frustra obsedit *Cicero ad Attic. 14, 9, 3, Dio 47, 27*. Idem videtur Vetus *Appian. Illyrica 16*, qui a. 720 = 34 contra Salassos pugnavit. Consul suffectus kalendis Iuliis a. 724 = 30 v. *supra*. Legatus Augusti a. 729 = 25 contra Cantabros pugnavit *Velleius 2, 90, Florus 2, 33, Dio 53, 25*. — Vel pater vel hic videtur Antistius Vetus, qui villam Puteolanam Ciceronis paulo post obitum eius emit *Plinius n. h. 31, 7*. — Pater C. Antistii Veteris consulis a. 748 = 6 a. C.
- 607 C. ANTISTIVS VETVS, consul a. 748 = 6 a. C. cum D. Laelio Balbo. *Memoratur in titulo Chio CIG 2222 (1) posito sub Augusto cf. Waddington, fastes p. 103; referri potest ad eum t. Atticus CIA III 589 (2) ὁ δῆμος Γάιον Ἀντίστιον Γάϊου υἱὸν Οὐέτερα et t. Pergamenus Fränkel, Inschriften von Pergamon n. 423 (3) ὁ δῆ[μος] Γάιον Ἀντίστιον [Οὐέτερα] [τὸν] πατέρα καὶ εὐεργ[έτην]*. Nummi cusi a. 738 = 16 a. C. (*cf. Eckhel VI p. 103) Cohen I² p. 110 seq.*

In consulatu: C. Antistius Vetus *VI 763, X 5161, Gruter. 192, 9, Dio ind. l. 55, C. Antistius Monument. Ancy. l. 3, 28 = gr. 9, 5, VI 11034, Dio 55, 9, Cassiodor., alibi Vetus fasti*. — C. Antistius Vetus *t. 2. 3, nummi, Antistius Vetus t. 1*. — C. f. *t. 2, Dio ind. l. 55, filius ergo C. Antistii Veteris consulis a. 724 = 30, nepos C. Antistii Veteris pro praetore Hispaniae, qui dicitur avus huius Veteris (= cos. a. 6 a. C.) consularis atque pontificis Velleius 2, 43, 3.*

III vir (monetalis) a. 738 = 16 a. C. *nummi*; consul a. 748 = 6 *fasti, consularis atque pontifex Velleius l. l.; proconsul Asiae a. incerto sub Augusto t. 1; a. 30 p. C. fuit in vivis Velleius l. l.; duorum consularium et sacerdotum pater id., scilicet C. Antistii Veteris consulis a. 23 p. C. et L. Antistii Veteris consulis suff. a. 28*. — Patronus Pergamenorum *t. 3.*

- 608 C. ANTISTIVS VETVS, consul a. 23 p. C. cum C. Asinio Pollione. *In consulatu*: C. Antistius Vetus *VI 10051, Fabretti p. 627, 234, Dio ind. l. 57, Frontin. de aquis 102, Plinius n. h. 33, 32, C. Antistius X 895, Tac. a. 4, 1, Cassiodor., alibi Vetus fasti*. — C. Antistius Vetus *fasti Arvalium Henzen p. CCXLIV.*

C. f. *Dio ind. l. 57, filius igitur C. Antistii Veteris consulis a. 748 = 6 a. C., nepos C. Antistii Veteris consulis a. 724 = 30 a. C., frater L. Antistii Veteris consulis n. 611. Praetor urbanus a. 20 fasti*

Arval., consul a. 23 v. *supra*, consularis atque sacerdotio ornatus *Velleius* 2, 43, 3.

- 609 C. ANTISTIVS VETVS, consul a. 50 cum M. Suillio Nerullino. *In consulatu*: C. Antistius Vetus *fasti Antiatini* X 6638, XII 2234 (*ubi traditur perperam Vetere II fortasse male lectum pro ET*), VI 8639 I 15 = X 6637 (*ex restitutione*), C. Antistius *Tac. a.* 12, 25, *alibi Vetus fasti*. — *Filius videtur C. Antistii Veteris consulis a. 23 p. C., pater consulis a. 96, qui sequitur.*
- 610 C. ANTISTIVS VETVS, consul a. 96 cum T. Manlio Valente. *In consulatu*: C. Antistius Vetus VI 17707, *tit. in agro Romano repertus Römische Mittheilungen* 1886 p. 128; C. Antistius *Dio* 67, 14, *alibi Vetus fasti*. — *Filius videtur consulis cognominis a. 50, qui praecedit.*
- 611 L. ANTISTIVS VETVS, consul (suffectus) sub Tiberio. *Titulus ei publice positus a Gabinis* XIV 2802 (1); *consulatus memoratur* VI 10293 (2). — *Plena nomina exhibent t. 1. 2. C. f. t. 1, filius C. Antistii Veteris consulis a. 748 = 6 a. C. cf. n. 607. Xvir stlitibus iudicandis (turbato ordine in t. 1 ponitur post praeturam et ante quaesturam), quaestor Tiberii Caesaris Augusti, praetor t. 1. Consul (suffectus) X k. Ian. a. 28 ut videtur cf. Borghesi opp. IV p. 450 cum Q. Iunio Blaeso t. 2; consulatus eorum memorari videtur apud Suidam s. v. Ἀπίσιος Μάρκος = Aelian, fr. 110 Hercher ὑπάρτω δὲ ἤστην Ἰούνιος Βλαῖσιος καὶ Αεύσιος. Consularis atque sacerdotio ornatus dicitur nominibus omissis a. 30 a Velleio 2, 43, 3; pontifex t. 1.*
- 612 L. ANTISTIVS VETVS, consul a. 55 cum Nerone Augusto. *Memoratur in titulo Mogontiacensi Korrespondenzblatt der Westdeutschen Zeitschrift* III (1884) p. 32 *ad Westdeutsche Zeitschrift* II (1883) p. 431. *In consulatu*: L. Antistius Vetus VIII 8837, L. Antistius *tabula cerata Pompeiana* 8. 9. 10. 12, *Tac. a.* 13, 11, Antistius Vetus *tabula* 11, III S. 7380, *alibi Vetus fasti*. — [L. An]tistius Vetus *titulus*, L. Vetus *Tac. a.* 13, 53; 16, 10, L. Antistius *ibd.* 14, 58.

*De patre non constat; fuit vel filius C. Veteris consulis a. 23 vel L. Veteris n. 611. — Consul a. 55 v. supra; cum (kal. Ianuariis) in acta principum iurarent magistratus, Nero in acta sua collegam Antistium iurare vetuit Tac. a. 13, 11. Post consulatum a. 55/58 legatus Aug. pr. pr. Germaniae superioris Tac. a. 13, 53, anno 56 titulus. A. 62 fuit Romae, unde mandata ad Rubellium Plautum generum misit Tac. a. 14, 58. Proconsul Asiae ibd. 16, 10 a. 63/64 ut videtur, cum paulo post proconsulatum damnatus sit. A. 65 ipse socrusque eius Sextia et Antistia Pollitta filia, invisi Neroni tamquam vivendo exprobrarent interfectum esse Rubellium Plautum generum L. Veteris, a Fortunato liberto adscito Claudio Demiano accusati sunt et damnationem anteierunt venas simul solventes ibd. 16, 10–11. — Idem videtur L. Vetus auctor Plinii *Plin. n. h. ind. l.* 3–6. — *Nominatur Tac. a.* 16, 12. 22.*

- 613 L. ANTISTIVS VETVS, C. f., tribu Aemilia, augur XIV 2849 t. *Praenestinus. Incertum est quis intellegendus sit; potest esse L. Antistius Vetus n. 612.*
- 614 ANTISTIVS ZOILLVS, vir clarissimus, patronus ordinis sacerdotum domus Augustae Palatinae aetate Commodi VI 2010.
- 615 Antistia, duarum Antistiarum liberti et familia VI 7650.
- 616 ANTISTIA POLLITTA (Antistia Tac. a. 14, 22, Polutia codex ibd. 16, 10 correxit Nipperdey), filia L. Antistii Veteris consulis a. 55, uxor Rubellii Plauti, quem, cum a. 60 a Nerone iussus esset in Asiam secedere, sectata est Tac. a. 14, 22; neci mariti a. 62 in Asia perpetratae adfuit ibd. 16, 10. Vidua Romam reversa a. 65 una cum patre accusata venas exsolvit ibd. 16, 10-11.
- 617 C. ANTIVS a. 16 p. C. a Germanico missus ad census Galliarum Tac. a. 2, 6.
— C. IVLIVS ANTIVS.
- 618 M. ANTIVS CRESCENS CALPVRNIANVS. Tituli: memoratur in Ostiensibus XIV 324 (1) posito a. 203 et 325 (2) posito a. 194, in actis ludorum saecul. Severi I 50, II 10 (3), ad eum certe referendum est fragmentum t. urbani VI 1336 (4).
Plena nomina exhibet t. 1, extant in t. 2 [Cresce]ns Calpurnianus, in t. 4 M. An.... Crescen[s] Calpurnianus; Crescens Calpurnianus t. 3. — [Cos.] (suffectus anno incerto saeculi III ineuntis), proconsul provinciae M[acedoniae], XVvir sacris faciundis (item t. 3), iuridicus Britanniae vice legati, legatus pr. pr. prov., [cu]r(ator) r(ei) p(ublicae) Mars[orum Marrucinatorum], pr[ae]tor? t. 4, ubi in fine plura desunt. Pontifex Volcani et aedium sacrarum Ostiae a. 194 t. 2, a. 203 t. 1.
- 619 M. ANTIVS GRAT[IL]LIANVS, quaestor pr. pr. [provinciae Siciliae] a. 213 X 7228 t. *Lilybetanus.*
— C. ANTIVS A. IVLIVS QVADRATVS vide A. IVLIVS QVADRATVS.
— M. ANTONIVS ANTIVS LVPVS.
- 620 ANTIVS POL[L]IO, consul (suff.) a. 155, III nonas Novembr. Antio Polione (sic) et Opimiano kos. ordinalis (sic), Cevero et Sabiniano cos. (sic) VI 2120.
- 621 ANTIVS RVFINVS ex auctoritate Hadriani a. 136 fines inter Moesos et Thraces posuit (legatus Moesiae inferioris) III 749 t. *Moesiae infer. cf. Addenda p. 992, Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oestreich XV (1892) p. 209 n. 79 = III S. 12407.*
- 622 ANTIA MARCELLINA, M. Antonii Antii Lupi filia VI 1343.
- 623 ANTONINVS, filius imperatoris M. Aurelii Antonini, frater gemellus Commodi, natus d. 31 mensis Augusti a. 161 apud Lanuvium vit. Commod. 1, 2; quadrimus elatus est (a. 164/165) ibd. 1, 4. Hic significatur 'pullus Antoninus noster' a Marco imperatore in epistulis ad

Frontonem datis p. 94 N. vel pullus p. 99; pullulos tuos (= Commodum et Antoninum) memorat Fronto p. 101.

624 ANTONINVS, senator aetate Pausaniae *Paus.* 2, 27, 6. 7.

625 Antoninus, filius Abgari quondam regis (Severo) Abgaro fratri *Romae posuit t. sepulcralem IGI 1315 = CIG 6196 cf. A n. 8.*

626 Antoninus, grammaticus citatur *Gramm. Lat. VII 525, 22.*

627 Antoninus, homo plebeius *vit. Getae 3, 5.*

628 Antoninus, popa *vit. Getae 3, 9.*

629 Antoninus Aquila, rhetor, quem Fronto Aufidio Victorino commendat *Fronto ad amic. 1, 10 p. 179 N.* — Antonius Aquila, qui in rescripto *Severi et Antonini memoratur Digest. 19, 2, 19, 9, diversus videtur.*

630 *Antoninus Balbus a Severo occisus *vit. Sever. 13, 2 cf. Antonium Balbum.*

631 Antoninus Gallus, consul sub Valeriano *vit. Aureliani 8, 2 in epistula.*

632 T. AELIVS ANTONINVS, M. Aurelii Caesaris Veri et Anniae Faustinae Augustae filius *t. Olympicus Archäologische Zeitung XXXV (1877) p. 102 n. 71, XXXVI (1878) p. 103. Cf. n. 553.*

— IMP. CAESAR T. AELIVS HADRIANVS ANTONINVS AVGVSTVS PIVS.

— ARRIVS ANTONINVS.

— C. ARRIVS ANTONINVS.

— Aurelius Antoninus.

— M. Aurelius Antoninus.

— T. AVRELIVS ANTONINVS.

— IMP. CAESAR M. AVRELIVS ANTONINVS AVGVSTVS.

— IMP. CAESAR M. AVRELIVS COMMODVS ANTONINVS AVG.

— IMP. CAESAR M. AVRELIVS ANTONINVS AVGVSTVS *sive* IMP. CAESAR M. AVRELIVS SEVERVS ANTONINVS AVGVSTVS (= Caracalla).

— IMP. CAESAR M. AVRELIVS ANTONINVS PIVS FELIX AVGVSTVS (= Elagabalus).

— M. AVRELIVS FVLVVS ANTONINVS.

— T. AVRELIVS FVLVVS BOIONIVS ARRIVS ANTONINVS = IMP. CAESAR T. AELIVS HADRIANVS ANTONINVS AVGVSTVS PIVS.

— ... FL(AVIVS) VEDIIVS ANTONINVS.

— M. GALERIVS AVRELIVS ANTONINVS.

— Q. HATERIVS ANTONINVS.

— IVLIVS ANTONINVS.

— Iulius Maior Antoninus.

— L. IVL(IVS) AVR(ELIVS) SVLP(ICIVS) VRA(NIVS) ANTONINVS.

— M. OPELLIVS ANTONINVS DIADVMEIVS.

— PETRONIVS ANTONINVS.

— Petronius Antoninus.

— SALLIVS ANTONINVS.

— P. VEDIIVS ANTONINVS.

— T. Vlpivs Aelianus Antoninus.

633 Antonius, eques Romanus a. 55 ob veneficia a Nerone occisus *Dio* 61, 7.

634 Antonius, praefectus alae bello Iudaico *Ioseph. bell.* 3, 2, 1-3.

635 Antonius, centurio bello Iudaico *Ioseph. bell.* 3, 7, 35.

636 Antonius, centurio a. 175 *Dio* 71, 27.

637 IULLVS ANTONIVS, consul a. 744 = 10 a. C. cum Africano Fabio Maximo. Rectam praenominis formam docuerunt t. urbanus ab Augusto positus *Notizie degli scavi* 1888 p. 244 (1) Iullo Antonio Africano Fabio cos. et t. liberti M. Antoni Iulli patris l. Rufionis VI 12010 (2). Apud scriptores nomen insolitum a librariis plerumque corruptum est, sed recte Iull- *Dio* 51, 15; 54, 26, *Cassiodor. chr. a.* 744, *Horatii in inscriptione carm.* 4, 2 et in v. 2 librorum pars serravit Iull-, alii exhibent Iuli-, alii Iul-; Iuli- *Velleius* 2, 100, 4, *Sueton. Claud.* 2, de *grammat.* 10, *Tac. a.* 1, 10; 3, 18; 4, 44, *Ioseph. ant.* 16, 6, 7, *Dio* 54, 36; 55, 10. Cum constet inter omnes veram nominis formam Iull- ubique restituendam esse, librariorum errores infra non iam curabimus.

Nummum, quem descripsit Florez, *Medallas de las colonias de España* I p. 331 (unde pendent *Mionnet Suppl.* I p. 72 n. 412 et recentiores omnes) exhibentem secundum Floresium in parte adversa caput Augusti cum inscriptione Augusto D. D. C. C. N. C., in aversa capita C. Caesaris et L. Caesaris, in medio C. L., cum inscriptione M. Petronio C. Iulio Antonio Ilvir. *Borghesi opp.* I p. 469 et *Waddington Fastes* p. 100 ad Carthaginem novam et ad nostrum rettulerunt, cum *Eckhel* I p. 43 eum nummum dubiis suis non vacare recte scripsisset. Illorum sententia cum refutetur titulo nuper reperto, tum nummus ille male descriptus esse et ad Cnossum Cretae pertinere videtur cf. *Imhoof-Blumer, Monnaies grecques* p. 214.

In consulatu: Iullus Antonius t. 1, *Sueton. Claud.* 2, *Dio ind.* l. 54, *Cassiodor.*, Iullus *Dio* 54, 36. — Praeterea Iullus Antonius *Velleius* 2, 100, 4, *Tac. a.* 3, 18; 4, 44, *Sueton. de grammat.* 18, *Ioseph. ant.* 16, 6, 7, *Dio* 55, 10; Iullus *Tac. a.* 1, 10, *Dio* 51, 15; Antonius *Seneca de brevitate vit.* 4, 6, *Plutarch. Anton.* 87; *Horatius carm.* 4, 2 eum adloquitur Iulle v. 2, Antoni v. 26. — Quod libertus in t. 2 praenomine Marci utitur, solito more patronus, cum Iulli praenomen nobile atque remotum ab usu vulgari liberti omnino dari non posset, vulgare quoddam ex arbitrio liberti impertit.

M. Antonii ex Fulvia filius minor *Plutarch. Anton.* 87, *Dio* 51, 15, *ind.* l. 54, *Sueton. de grammat.* 18. Dum pater in oriente moratur, Romae ab Octavia educatus est *Plutarch. Anton.* 54, magistro usus L. Crassicio grammatico *Sueton. l. l.* Post necem patris a. 724 = 30 vitam obtinuit et summis honoribus ab Augusto affectus est *Plutarch. Anton.* 87, *Dio* 51, 15, qui ei Marcellam (iuniorem) M. Agrippae abductam in matrimonium dedit *Plutarch. l. l.* cf. *Velleius* 2, 100, 4, *Tac. a.*

4, 44. Praetor a. 741 = 13 a. C. Augusti diem natalem ludis circensibus et venatione celebravit et ex senatus consulto Augusto et senatoribus epulum dedit *Dio* 54, 26, *Velleius* l. l. Consul a. 744 = 10 a. C. *fasti* (consulatu ornatus *Velleius* l. l.). Sacerdotio, provinciis ornatus *Velleius*; proconsul (Asiae) *Ioseph. ant.* 16, 6, 7, ubi affertur epistula Iulli Antonii proconsulis ad Ephesios data. A. 752 = 2 a. C. sceleribus Iuliae Augusti filiae detectis Iullus ex adulteris eius, quasi ad imperium adspirasset, Romae morte punitus est *Dio* 55, 10, *Seneca de brevitate vitae* 4, 6, *Tac. a.* 1, 10; 4, 44 (ipse sceleris a se commissi ultor dicitur a *Velleio* vera velare studente). Nomen fastis non erasum est *Tac. a.* 3, 18. — Cum in t. 2 dicatur Iullus pater, necesse est eum filium cognominem (cf. quae adnotavi ad A 62) habuisse, de quo tacent scriptores; alter filius L. Antonius *Tac. a.* 4, 44 (ex praenomine natus minor) cf. *infra*.

Heroico metro Διομήδεας XII libros scripsit egregios, praeterea et prosa aliqua *Acro ad Horat. carm.* 4, 2, 23, eadem fere scholiasta *Cruq.* Vnde lectionem traditam v. 33 'concines maiore poeta plectro' et v. 41 'concines laetosque dies' tuendam et verba Horatii ad Iullum referenda esse post alios *Bücheler Rheinisches Museum XXXIV* (1889) p. 318 denuo demonstrare studuit. At praeferenda est emendatio *Lachmanni* utroque loco 'concinet' restituentis cf. *Kiessling* in editione *carm.* ad l. l.

- 638 M. ANTONIVS, filius M. Antonii II viri. Nummi capita exhibentes patris et filii *Cohen I²* p. 58 n. 1. 2, quorum prior cusus a. 719/720 = 35/34 in parte adversa inscriptus est M. Antonius M. f.; Antonius iuvenis *Sueton. Aug.* 17, Ἀντολλος *Plutarchus* et *Dio*.

M. Antonii et Fulviae filius maior *Sueton. Aug.* 17. 63, *Plutarch. Anton.* 71. 81. 87. Anno 710 = 44 d. 17 mensis Martii pater parvum filium in Capitolium ad Brutum et Cassium obsidem misit *Cicero Philipp.* 1, 2. 31; 2, 90, *Velleius* 2, 58, 3, belli Mutinensis tempore Romae cum matre fuit *Cicero Philipp.* 12, 1, postea patrem in Aegyptum secutus est *Plutarch. Anton.* 28. 57. A. 718 = 36 C. Caesar Tarenti Iuliam filiam puero despondit *Sueton. Aug.* 63, *Dio* 48, 54; 51, 15. A. 724 = 30 Antonius post pugnam Actiacam Alexandriam reversus Marco filio togam virilem dedit *Plutarch. Anton.* 71, *Dio* 51, 6; Caesar rerum potitus cum simulacro divi Iulii, ad quod confugerat, abreptum interemit *Sueton. Aug.* 17, *Plutarch. Anton.* 81. 87, *Dio* 51, 15.

- 639 L. ANTONIVS, Iulli Antonii et Marcellae filius, Octaviae Augusti sororis nepos, post mortem patris (a. 752 = 2 a. C.) admodum adulescentulus sepositus ab Augusto in civitatem Massiliensem, ubi specie studiorum nomen exilii tegeretur; ibi obiit a. 25 p. C., habitus tamen supremis honor ossaque tumulo Octavio inlata per decretum senatus *Tac. a.* 4, 44.

— Valerius Antonius.

- 640 Q. ANTONIVS I... V... consul (*suffectus a. incerto*) cum L. Aurelio Flacco VI 2017 *fasti feriarum Latinarum. Fortasse supplendum est I[sa]u[ricus], cf. infra Q. Antonium Isauricum.*
- 641 M. ANTONIVSANVS cooptatus (sodalis Augustalis Claudialis) a. 210 VI 1984. *Fortasse [Severi]anus cf. n. 698.*
- 642 (Antonius) Agrippa, filius Antonii Felicis et Drusillae, periit in conflagratione Vesuvii montis (a. 79) *Ioseph. ant. 20, 7, 2.*
- 643 L. ANTONIVS ALBVS, frater Arvalis a. 117. 118. 120. 129. 130. 139. 145 VI 2076. 2078. 2080. 2083. 2084, *Ephem. ep. 8 p. 332. Idem videtur Albus proconsul Asiae aetate Aelii Aristidis Aristid. p. 497 D. Rexisse Asiam anno proconsulari 151/152 Waddington fastes p. 214 contendit perperam usus epistula Pii (Iustin. Martyr. ad calcem Apolog. II opp. I^o p. 243 Otto), quam fictam esse ipse non negabat.*
- 644 M. ANTONIVS ANTIVS LVPVS. *Titulus sepulcralis ei post memoriam restitutam positus VI 1343. — Plena nomina exhibet titulus, Antius Lupus vit. Commod. 7, 5; patricius tit. Praefectus feriarum Latinarum, Xvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis II Adiutricis piae fidelis, quaestor, praetor; augur, sodalis Titius tit. A Commodocccisus vit. Commod. 7, 5; cuius memoria per vim oppressi in integrum secundum amplissimi ordinis consultum restituta est tit., scilicet post necem Commodi cf. vit. Pertin. 6, 8. — Claudia Regilla uxor eius, Antia Marcellina filia, M. Valerius Bradua Mauricus et Antonia Vitellia adfines, Q. Fabius Honoratus et T. Annaeus Placidus amici tit.*
- 645 M. ANTONIVS [A]R[IS]TO[MENES?], M. Antonii Flammae filius, sacerdos Apollinis Cyrenensis a. 73 CIG 5144 t. Cyrenensis.
- 646 ANTONIVS ARRIANVS, clarissimus iuvenis t. urbanus *Bullettino comunale 1885 p. 104 n. 1034.*
- 647 Antonius Atticus, rhetor *Seneca suasor. 2, 16.*
- 648 Antonius Balbus (Antoninum traditur, Antonium scribendum videtur, cum ceteri fere omnes, qui eo loco recensentur, nomine gentilicio significantur), homo nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus vit. Severi 13, 2.
- 649 M. ANTONIVS BALBVS, vir clarissimus, patronus coloniae Canusii a. 223 IX 338 album Canusinum. *Fortasse filius eius qui praecedit.*
- 650 L. Antonius Capito, M. filius post mortem publice a Lesbii honoratus CIG 2197 h. add., t. Mytileneus aetatis imperatoriae incuntis videtur.
- 651 M. ANTONIVS CASCELLIVS, M. Antonii Flammae filius, sacerdos Apollinis Cyrenensis a. 68 CIG 5144 t. Cyrenensis.
- 652 P. Antonius Cassianus, procurator Aug., (Numidia) a. 175, vir [egr.] VIII 2276 t. Numidicus cf. Add. p. 950.
- 653 Q. ANTONIVS CASSIVS CASSIANVS, consularis VI 1344 t. sepulcralis.
- 654 Antonius Castor, artis herbariae peritissimus aetate Plinii centesimum aetatis annum excessit Plin. n. h. 25, 9; auctor Plinii ind. l. 20–27, citatur (Castor, nude) ibd. 20, 174. 244. 261; 23, 166; 26, 51.

655 T. Ant(onium) Cl(audius) Alfenus Arignotus, tribu Quirina, ὀπατικῶν συγγενής, procurator Augusti arcae Livianae aetate Antonini (Severi filii) *CIG* 3484. 3497.

— L. Antonius Claudius Dometinus Diogenes *vide* Claudius.

656 M. ANTONIVS CRISPINVS, clarissimus vir, patronus coloniae Canusii a. 223 *IX* 338 *album Canusinum*.

657 L. Antonius Expectatus, L. Antonii Firmi filius *III* 2075, *vide in patre*.

658 M. ANTONIVS FE....., (sodalis Augustalis Claudialis) cooptatus a. 225 *VI* 1984.

659 Antonius Felix. Antonius Felix *Tac. h.* 3, 9, Claudius Felix *Ioseph. ant.* 20, 7, 1, *Suidas s. v.* Κλαύδιος *traditur; qui utroque loco scripserunt* Κλαύδιος Φήλιχα (*scil. πέμπει vel ἐπέστησεν*) *non librariorum, sed Iosephi errorem correxisse videntur, quem sequitur Suidas; ceterum Felix.* — Frater Pallantis *Tac. a.* 12, 54, *Ioseph. ant.* 20, 7, 1; 20, 8, 9, *bell.* 2, 12, 8; libertus Claudii (*Vict.*) *Epitom.* 4, *immo Antoniae matris eius, ut ex nomine apparet.* Aliquot annis ante a. 52 ('iam pridem Iudaeae impositus' *Tac. sub a.* 52) Iudaeae praepositus est provincia ita divisa, ut Ventidio Cumano Galilaeorum natio, Felici Samaritae parerent; discordiis inde ortis Vmmidius Quadratus legatus Syriae provinciae statum composuit et de procuratoribus statuit, ut Cumanus damneretur, Felix procurator totam provinciam regeret *Tac. a.* 12, 54; Felicem (Claudius) cohortibus et alis provinciaeque Iudaeae praeposuit *Suet. Claud.* 28, Felicem legionibus Iudaeae praefecit (*Vict.*) *Epitom.* 4. *Contra Felicem post damnationem Cumani (a. 52) in Iudaeam missum esse narrat Ioseph. ant.* 20, 7, 1, *bell.* 2, 12, 8 (*a quo pendent Hieronym. ad a. Abr.* 2066, *Syncell. p.* 629, 3), *sed plus tribuendum videtur accuratae Taciti enarrationi.* Felix Jonathan pontificem maximum Iudaeorum per sicarios interfecit *Ioseph. ant.* 20, 8, 5, *bell.* 2, 13, 3; Iudaeos a falsis vatibus deceptos et rebellantes coercuit *id. ant.* 20, 8, 6, *bell.* 2, 13, 5, *Eusebius Armen. ad a. Abr.* 2067, *Hieronym.* 2069; Iudaeis in urbe Caesarea tumultuantibus milites immisit *id. ant.* 20, 8, 7, *bell.* 2, 13, 7, *Eusebius Armen. ad a. Abr.* 2069, *Hieronym.* 2071; Paulus apostolus apud eum accusatus est *act. apost.* 24. Per omnem saevitiam ac libidinem ius regium servili ingenio exercuit *Tac. h.* 5, 9. Successit ei Porcius Festus *Ioseph. ant.* 20, 8, 9, *bell.* 2, 14, 1, *acta apost.* 24, 27, *Eusebius Armen. ad a. Abr.* 2070, *Hieronym.* 2071 anno 60 ut videtur *cf. Schürer, Geschichte des Jüdischen Volkes p.* 484. A Iudaeis Caesariensibus apud Neronem accusatus gratia Pallantis absolutus est *Ioseph. l. l.*

Trium reginarum maritus *Sueton. Claud.* 28; maritus Drusillae, Cleopatrae et Antonii neptis *Tac. h.* 5, 9 (*qui nomen Drusillae duas coniuges confundens posuisse videtur*); cum Iudaeam administraret, Drusillam, filiam Agrippae, uxorem Azizi Emesenorum regis, marito ab-

ductam sibi coniunxit *Iosephus ant.* 20, 7, 2, *acta apost.* 24, 24; *tertia uxor ignoratur*. Agrippa filius eius et Drusillae (*alterius uxoris*) *Ioseph.* l. l.

Memorari videtur in titulo Polensi V 34, quem posuit L. Anneio L. f. Domitio Proculo clarissimo puero pronepoti Antonii Felicis Antonia Clementiana avia. Quod si recte ponitur, Antonia Clementina filia fuit Felicis, incertum ex quo matrimonio.

660 ANTONIVS FELIX MAGNVS, clarissimus puer, Antonii Frontonis Salviani filius. *VI 1345.*

661 L. Antonius Firmus, L. f., tribu Tromentina, aedilis, IIIvir iure dicundo (Salonae), praefectus fabrum, procurator Aug. *III 2075 t. Salonitanus ab initio mutilus; L. Antonius Expectatus filius; alter filius, cuius nomen periit, titulum posuit. Antonia Primigenia uxor ut videtur.*

662 M. ANTONIVS FLAMMA (*praenomen exhibet titulus CIG 5144, Antonius Flamma Tacitus*), a. 70 a senatu (accusantibus add. *Wurm*) Cyrenensibus damnatur lege repetundarum et exilio ob saevitiam *Tac. h.* 4, 45. *Cyrenen cum pro consule rexisset cum inde per se veri simile sit, confirmatur eo, quod in t. Cyrenensi supra allato, catalogo sacerdotum Apollinis, sub a. 68 M. Antonius M. Antonii Flammae f. Ca. scellius, sub a. 73 M. Antonius M. Antonii Flammae f. [A]r[is]to[menes] recensentur.*

663 ANTONIVS FRONTO SALVIANVS, clarissimae memoriae vir, quaestor urbanus, aedilis Cerealis designatus; Antonius Felix Magnus filius *VI 1345.*

664 M. ANTONIVS GORDIANVS = IMP. CAES. M. ANTONIVS GORDIANVS SEMPRONIANVS ROMANVS AFRICANVS AVG. (I). *Tituli patris et filii imperatorum extant graeci Perge Pamphylicae Lanckoronski, Städte Pisidiens und Pamphyliens I p. 168 n. 37 (1): αὐτοκράτο[ρα] Καίσαρα Μ. Ἀντώνιον Γορδιανὸν Σεμπρωνιανὸν Ῥωμανὸν Ἀφρικανὸν πατέρα] et n. 38 (2) αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Ἀντώνιον Γορδιανὸν Σεμπρωνιανὸν [Ῥωμανὸν Ἀφρι[χ]ανὸν υἱὸν [εὐ]σεβῆ εὐτυχῇ σεβαστὸν σωτῆρα τῆς οἰκουμένης] ἡ γερουσία. Ad alterum utrum spectant titulus Burdigalae qui extat, origine fortasse Africanus *Ephem. ep.* 5, 342 (3): Imp. [Caes.] M. Antonio Gord[iano] [Semproniano] Romano African[o] [invicto P. F. Aug.], pontifici maximo, τ[ι]τ[ο] [π.] et fragmentum tituli Quiculitani *VIII 10895 semel et male descripti.**

Nummi: I) *Aegarum Ciliciae n. ab una parte inscriptus θεὸς Γορδιανὸς Σεμπρωνιανὸς Ῥωμ(ανὸς) Ἀφρι(χανὸς) Σεββ. cum capitibus Gordianorum; II) Prymnessi Phrygiae exhibens αὐτοκράτωρ Κ(αῖσαρ) Μ. Ἀντ(ώνιος) Γορδιανὸς Σεμπρωνιανὸς Ῥωμ(ανὸς) Ἀφρι(χανὸς) Σεβ(αστός), caput laureatum Gordiani patris, ut opinatur von Sallet, qui n. I et II de visu descripsit *Zeitschrift für Numismatik VII (1880) p. 140. Ceterum vide de nummis utriusque, qui nisi ex diversis imaginibus distingui**

non possunt, *Eckhel VII p. 301 sqq.*, *Cohen V² p. 1 sqq.*, *de Alexandrinis von Sallet, Daten der alexandrinischen Kaisermünzen p. 56.*

Privatus plerumque M. Antonius Gordianus nominatus fuisse videtur, cum omnino in nummis commatis Romani et in titulis nepotis (vide infra) ita nuncupetur; num privatus cognomine Semproniani usus sit, in medio relinquendum est. Inepte de nominibus Gordianorum scriptores qui dicuntur historiae Augustae hariolantur modo nomen Antonini modo Antonii iis tribuentes vita Macrini 3, 5, Diadum. 6, 3, Elagabali 18, 1; 34, 6, Gordianorum 4, 7; 9, 5; 17, 1. 5. — Antonius Gordianus Philostratus praef. vit. sophist., Victor Caes. 26, 1, ubi Anthonius codex Bodleianus exhibet, ceterum Gordianus apud scriptores.

Natus est anno fere 159, cum a. 238 ἐς ἔτος Ἰδὴ περί που ἡγεσθῆναι ἀληθινῶς dicatur *Herodian. 7, 5, 2* (cf. *Zonar. 12, 17 ἐβδόμη-χοντα γὰρ καὶ ἐννέα ἐβίω ἐνιαυτούς*), patre Maccio Marullo, matre Vlpia Gordiana; originem paternam ex Gracchorum genere habuit (unde Semproniani cognomen sumpsit), maternam ex Traiani imperatoris, patre avo proavo consulibus *vit. Gord. 2, 2*. Quaesturam magnificentissimam gessit, aedilitatis suae tempore duodecim populo Romano munera exhibuit *vita 3, 5*, praeturam nobilem gessit *vita 4, 1*; consulatum sero accepit *vita 18, 5*, primum iniit cum Antonino Caracalla, secundum cum Alexandro *vita 4, 1*. Errasse biographum, qui consulatum secundum ex consulatu filii effecisse videtur, docent nummi, in quibus dicitur consul sine iterationis nota. Consul suffectus igitur anno incerto Caracallae. Sub Alexandro Severo proconsul Africae factus est *vita 5, 1*, *Philostratus praef.*, qui ei proconsuli dedicavit libros de vitis sophistarum; πολλῶν πρότερον ἀρχὰς ἐθνῶν ἐν τε πράξει μεγίσταις ἐξετασθεὶς *Herodian. 7, 5, 2*, cui num fides habenda sit iure dubitatur.

Anno 238 ineunte in oppido Thusdro imperator appellatus Carthaginem se contulit, ubi et filius legatus patris Augustus nuncupatur *Herodian. 7, 5, 2—6, 2, vita 7–9, Victor Caes. 26*. Legatione Romam missa senatus populusque Gordianos imperatores agnovit, Maximinum Maximumque hostes iudicavit *Herodian. 7, 6, vita 7, 8 sqq., Zosimus 1, 14. (Huc spectare tit. Africanos repertos eo loco, ubi fuit municipium Althiburus, VIII 1822 Victoriae Aug. et 1823 Victoriae sen. Rom. coniecit Wilmanns.) Imperatores facti pater et filius plane eodem modo appellantur Imp. Caesar M. Antonius Gordianus Sempronianus Romanus Africanus t. 1. 2. 3 nummi I. II, sive Imp. Caesar M. Antonius Gordianus Africanus in nummis Romanis et Alexandrinis; Africani cognomentum memorant praeterea Herodian. 7, 5, 8, vita 9, 3. P(ontifex) m(aximus), tr(ibunicia) p(otestate), cos., p(ater) p(atriciae) dicitur Gordianus pater num. Cohen n. 2 cf. t. 3; pontificis maximi dignitas tantum patri tributa esse videtur.*

Contra Gordianos Capellianus legatus Numidiaae profectus Gordianum iuniorem vicit; iunior in pugna cecidit, senior clade nuntiata vitam laqueo finivit *Herodian.* 7, 9, *vita* 15-16, *vit. Maximini* 19, *Ammianus Marcellinus* 26, 6, 20. Consecratus est *vita* 16, 4; divus Gordianus in titulis nepotis.

Vxor Fabia Orestilla *vita* 17, 4, Annii Severi filia *cf. ibd.* 6, 4. Filios duos habuit, illum consularem, qui cum ipso Augustus appellatus est, et filiam Maeciam Faustinam, quae nupta est Iunio Balbo *vita* 4, 2.

Chronologiam a. 238 incredibilem in modum confusam apud scriptores nummorum ex fide primus disposuit Eckhel VII p. 293. Virorum doctorum ratiocinationes, quibus postea regna Maximini, Gordianorum, Pupicni et Balbini usque ad dies computasse sibi visi sunt omnes omnino haud firmis argumentis usi, examinare hoc loco non licet. Haec fere sunt, quae probabiliter de illorum imperiis dici possunt:

Maximinus medio fere mense Martio a. 235 imperium adeptus est (*cf. Borghesi opp. III 445, V 486*); regnasse tres annos ([*Vict. Epitom.* 25, *Ioann. Antioch. M. IV fr. 146, Eusebius-Hieronymus etc.*) vel 'triennio et paucis diebus' *Eutrop.* 9, 1 plerique testes consentiunt. Quibus conveniunt quae *Herodianus l. VIII de Aquileiae obsidione* optimum auctorem secutus fuse enarravit, *cf. inprimis* 8, 4, 2 τῶν γὰρ ὑπερχειμένων ἑρῶν τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας λύουσα ἡ τοῦ ἔτους ὥρα παμμεγέθη τὸν χειμάρρου ἐργάζετο κτλ., unde Maximinum incunte vere a. 238 ad urbem Aquileiam accessisse apparet. Itaque occisus est sub finem mensis Martii vel paulo post.

Seditio Africanorum orta est teste *Herodiano* 7, 4, 1 συμπληρωμένης αὐτῇ (= Μαξιμίῳ) τριετοῦς βασιλείας id est 'cum tertius imperii annus ad finem verteretur', non ut quidam perperam interpretati sunt: 'postquam tertius annus perfectus est'. Ex iis autem quae de temporis spatio imperii Gordianorum patris filiique traduntur, tantum respicienda sunt testimonia *Zonarae* 12, 17, qui XXII dies iis tribuit, et *Chronographi*, qui dies XX. Regnaverunt igitur per tres fere hebdomadas vel mense Februario vel sub initium mensis Martii a. 238.

Post necem Gordianorum Pupienus et Balbinus Augusti appellati sunt, Gordianus nepos Caesar nuncupatus. Id quod factum esse ante mensem Aprilem sequitur ex iis, quae de obsidione Aquileiae constant. Mense Maio tres imperatores Romae fuisse confirmat t. urbanus VI 816 positus VI id. Maias, ubi memoratur Auggg. libertus (= Augustorum trium, minus quidem accurate, sed levi errore). Interfectis autem Pupieno et Balbino Gordianum Augustum appellatum solum imperare coepisse ante mensem Septembrem cum nummi Alexandrini septimum annum indicantes doceant, tum ante d. 23 m. Iunii sequitur ex titulo *Norico V 4820 cf. p. 1118* posito VIII kal. Iulias, ubi Aug(ustus) n(oster) invenitur. Dies LXXXVIII duobus Augustis

tribuit *Chronographus*; ἐβασίλευσεν Βαλβίνος μῆνας γ' καὶ ἐσφάγη· καὶ ἐβασίλευσεν Πούπλιος ἡμέρας ἑκατὸν καὶ ἐσφάγη *Chron. Paschal.* p. 269 *cf. Zonar.* 12, 17 p. 127 *Dindorf.* Itaque Pupienus et Balbinus regnaverunt per tres fere menses vel paulo amplius inde a mense Martio incunte in medium mensem Iunium, ubi Gordianus solus imperium iniit.

De subscriptionibus constitutionum a. 238 in codice Iustiniano, de eclipsi solis (*vit. Gordian.* 23, 2), de inscriptione papyri graece scriptae (*Mittheilungen aus der Sammlung der Papyrus Erzherzog Rainer II. III* p. 31) hoc loco agere non meum est, *cf. Borghesi opp.* V p. 486 sqq., *Seeck Rheinisches Museum* XI.1 p. 161 sqq., *Sadée, de imperatorum Romanorum tertii saeculi temporibus constituendis* p. 8 sqq.

665 M. ANTONIVS GORDIANVS = IMP. CAESAR M. ANTONIVS GORDIANVS SEMPRONIANVS ROMANVS AFRICANVS AVG. (II). De nummis, titulis, nominibus vide in patre. — M. Antonio Gordiano ex Fabia Orestilla natus est *vita* 17, 4 anno fere 192, cum a. 238 quadraginta et sex annos egisse dicatur *vita* 15, 2. Quaesturam Elagabalo auctore promeruit; praeturam Alexandro auctore urbanam tenuit, in qua tantus iuris dictionis gratia fuit, ut statim consulatum mereretur *vita* 18, 4–5. Consul suffectus anno incerto sub Alexandro. Legatus patris proconsulis Africae cum patre imperator appellatus a Capelliano victus periit *Herodian.* 7, 7–9, *vita* 15–16. Inter deos relatus *vita* 16, 4, *vit. Maximi et Balbini* 4, divus Gordianus in titulis Gordiani III *cf. n.* 666. — Cum nummi Gordianorum patris et filii tantum ex diversis capitibus distinguantur, nummum apud *Cohen* p. 6 n. 4 inscriptum in aversa P. M. Tr. P. P. P. S. C. falso ad filium relatum esse crediderim et propter P. M. pertinere ad patrem.

666 M. ANTONIVS GORDIANVS = IMP. CAESAR M. ANTONIVS GORDIANVS AVG. (III). Divi M. Antonii Gordiani nepos, divi M. Antonii Gordiani sororis sue (sic) filius *Ephem. ep.* 7, 575, divi M. Antonii Gordiani nepos, divi Antonii Gordiani sororis filius VIII 848, divi Gordiani nepos et divi Gordiani sororis filius VIII 4218, *Ephem. ep.* 5, 1097; 7, 754; haud accurate nonnumquam divorum Gordianorum nepos veluti VIII 10330. 10331. 10431. 10452. 10460; Gordiani ex filia nepos *Herodian.* 7, 10, 7, *vita* 22, 4; Dexippus eum nepotem ex filio statuerat *vita* 19, 9 *cf. Zosim.* 1, 16. Filius Maeciae Faustinae et Iunii Balbi consularis viri *vita* 4, 2.

Natus est d. 20 mensis Ianuarii fasti *Philocali I* p. 334 a. 225; nam tredecim annos natus imperium adeptus esse dicitur *Herodian.* 8, 8, 8, secundum alios tunc egit undecim vel sedecim *vita* 22, 2. Post necem duorum Gordianorum cum Pupienus et Balbinus Augusti appellati essent, Gordianus populo et militibus postulantibus Caesar nuncupatus est mense fere Martio a. 238 (*vide supra* p. 98), *Herodian.* 7, 10, *vita* 22, *vit. Maximini* 20, *vit. Maximi et Balbini* 3. M. Antonius Gordianus Caesar in nummis *Eckhel VII* p. 309, M. Antonius

Gordianus nobilissimus Caesar princeps iuventutis *Eph. ep.* 7, 660, M. Antonius Gordianus nobilissimus Caesar Pi[us] Augustus *VIII* 10365, 10312 *ex emendatione*. Vt hi tituli duobus Augustis et Caesari positi sunt, ita tribus principibus dedicati fuisse videntur tituli mutili *VIII* 10343, *Ephem. ep.* 7, 673; fortasse etiam fragmentum *Correspondenzblatt der Westdeutschen Zeitschrift VI* (1887) p. 213. Praeterea primum trium principum nomina scripta fuisse, dein duorum Augustorum crasa esse videntur in miliariis Cappadociae *III* S. 6913, 6934, 6936, 6953. — Praemissis nominibus Augustorum καὶ Μάρκου Ἀντωνίου Γορδιανῶ τοῦ ἱερωτάτου Καίσαρος in papyro graece scripta *Mittheilungen aus der Sammlung der Papyrus Erzherzog Rainer II. III* p. 31.

Post necem Pupieni et Balbini (mense fere Iunio a. 238) Augustus appellatus solus regnum obtinuit *Herodian.* 8, 8, 8, *vita* 22, *Zosim.* 1, 16. Imp. Caesar M. Antonius Gordianus Aug. in nummis titulisque. Anno 241 (Furiam Sabiniam) Tranquillinam filiam (C. Furii Sabinii Aquilae) Timesithei uxorem duxit *vita* 23, 6, *Eutrop.* 9, 2, 2, *Zosim.* 1, 17, *Zonar.* 12, 18. *Biographum recte eas nuptias a. 241 confectas esse narrasse confirmant nummi Alexandrini Tranquillinae quartum Gordiani annum indicantes von Sallet, Daten* p. 60. In expeditione Persica fraude M. Iulii Philippi a. 244 ineunte occisus est *vita* 30, *Eutrop.* 9, 2, *Victor Caes.* 27, *Epitome* 27, *Ammianus Marc.* 23, 5, 7, *Zosim.* 1, 18–19, *Zonar.* 12, 18.

667 ANTONIVS HIBERVVS, gravissimus praeses memoratur in titulo Tyrano *III* 781; ex contextu apparet cum legatum pr. pr. Moesiam inferiorem rerisse aetate Antonini Pii vel fratrum imperatorum. Fortasse non diversus fuit a consule anni 133, qui sequitur.

668 M.(?) ANTONIVS HIBERVVS, consul a. 133 cum P. Memmio Sisenna. In consulatu: M. Antonius *XIV* 2014, C. (sic) Antonius Hiberus *VI* 10299, Antonius Hiberus *VI* 13505 (*XI* 3898 *ex restitutione*), ceterum Hiberus *fasti*.

669 Antonius Honoratus, tribunus cohortis praetoriae a. 68 *Plutarch. Galba* 14.

670 M. A(NTONIVS?) I. SEVERIANVS, clarissimus vir in t. christiano *servi VIII* 9585 *lectionis certae*. Fuit I(ulianus) vel I(unianus) vel simile quid; cf. *infra* M. Antonium Severianum.

671 Q. ANTONIVS ISAVRICVS, legatus Aug. (Britanniae aut legionis VI victricis) nominatur in t. Eburacensi *VII* 233 posito a Sosia Iuncina (uxore). Potest idem esse Q. Antonius I[sa]u[ricus] consul (suffectus anno incerto) n. 640.

672 Antonius Iulianus, rhetor. Hispanus *Gellius* 19, 9, 2, magister Gellii *id.* 18, 5, 1, iudicium Gellii de eo *id.* 1, 4; commentarii eius *id.* 18, 5, 12; nominatur *id.* 9, 1, 2; 9, 15; 15, 1; 20, 9.

673 C. Antonius Iulianus, proc(urator) p(rovinciae?) P(annoniae?) s(upe-rioris?) *III* 5120 t. Noricus semel descriptus; PP. X traditur.

674 M. Antonius Iulianus, procurator Iudaeae a. 70 *Ioseph. bell.* 6, 4, 3; *idem videtur* Antonius Iulianus, qui de Iudaeis scripserat *Minucius Felix, Octavius* 33, 4.

675 M. ANTONIVS IVVENIS, frater Arvalis a. 183. 186 *VI* 2099. 2100.

676 M. Antonius Liberalis, rhetor *Suetonius index rhet.* 14; latinus rhetor gravissimas inimicitias cum (Remmio) Palaemone exercet *Hieronymus (ex Suetonio) ad a. Abr.* 2064 = a. 48.

677 T. ANTONIVS MARTIALIS PVDENTIANVS, T. f., quaestor provinciae Africae, tribunus plebis, praetor, legatus pr. pr. provinciae Africae *VI* 1346.

678 M. ANTONIVS MEM *Fragmentum tituli Galatici ei positi Bulletin de correspondance Hellénique VII (1883) p. 26.* — M. 'Αντ. Μεμ τὸν λαμπρότατον [ὕπατιχόν?], χειλάρχον [λεγιῶνος . . .], κουαίστορα [ἐπαρχείας] [Λυκί]ας Παμφυλ[ί]ας, [πράξεις] [συν]κλήτου εἰλη[φότα], [αἰδέλην] κουρούλην, πρ[εσβευτήν], στρατηγὸν ὀτ[ίμου] ['Ρωμαίων?], [ἐ]παρχον αἰραρί[ου], .. ορθωτήν Γαλ[ατῶν], [προσ]τατεύσαν[τα] [καὶ ἐπιμελῆ]σάμενον [α]ὐτῶν

Fuit ergo tribunus militum legionis alicuius, quaestor Lyciae Pamphylicae, ab actis senatus, aedilis curulis, praetor, praefectus aerarii (vel Saturni vel militaris); *supplementa partis extremae incerta sunt*, [δι]ορθωτήν Γαλ[ατῶν Τρόχμων] *proposuit Ramsay qui edidit; rectius opinor* [ἐπαν]ορθωτήν. *Significari videtur legatus missus ad corrigendum statum partis alicuius provinciae Galatiae.* — *Ab initio tituli ὕπατιχόν plane incertum est neque minus apte suppleri potest συγκλητικόν. Fortasse idem est qui sequitur.*

679 ANTONIVS MEMMIVS HIERO, legatus Aug. pr. pr. (Cappadociae) sub Philippis in miliariis Cappadociae *III S.* 6914. 6915. 6917. 6941. 6942. 6946. 6947. 6955 = 12212. 12165. 12180. 12181. 12183. 12192. 12199. 12200. *Plena nomina in titulis partim corruptis partim plus minus mutilis non leguntur, sed certe colliguntur inter se collatis t.* 6914. 6946. 6955. 12199. 12212.

680 Antonius Musa, libertus *Dio* 53, 30, Euphorbi medici frater *Plin. n. h.* 25, 77; medicus Augusti gravissimum morbum curavit a. 731 = 23 indeque summopere honoratus est *Sueton. August.* 81. 59, *Plin. n. h.* 19, 128; 25, 77; 29, 6, *Acro ad Horat. epist.* 1, 15, 2; aureis donatus *Dio l. l*; Claudium Marcellum, quem eadem ratione atque Augustum curavit, non sanavit *ibid.*

Memoratur vel auctor medicamentorum citatur Horat. epist. 1, 15, 3, *Scribonius Largus* 110, *Plin. n. h.* 30, 117; complures libros de medicamentis scripsit *Galenus XII* 989. *XIII* 463K., *apud quem auctor medicamentorum affertur XI* 87. 137. *XII* 636. 685. 737. 739. 740. 741. *XIII* 47. 57. 61. 104. 108. 206. 263. 326. 832; falso apud Galenum tradi Antonium Musam pro Petronio Musa demonstrare studuit E. Meyer, *Geschichte der Botanik II* p. 50 sqq.

Sub nomine Antonii Musae feruntur libellus de tuenda valetudine ad Maecenatem (in Musae editione Caldani p. 105–117, idem repetitur apud Marcellum Empiricum p. 9–13 ed. Helmreich sub inscriptione 'epistula alia eiusdem Hippocratis ex Graeco translata ad Maecenatem') et in libris manu scriptis de herba betonica praemissa epistula ad M. Agrippam, cf. Truffel-Schirabe, Römische Literaturgeschichte p. 621⁵.

- 681 L. Antonius Naso memoratur in *t. Bithyniae III S. 6993* posito anno 78, in nummis Bithyniae a) in parte adversa cum capite et inscriptione Vespasiani, in aversa: ἐπὶ Α. Ἀντωνίου Νάσσωνος ἐπιτρόπου, Βιθυνία Eckhel II p. 404, ἐπὶ Λουκίου Ἀντωνίου Νάσσωνος ἐπιτρόπου, Βιθυνία in exemplo Monacensi descripto ab Imhoof-Blumer; b) cum capite Domitiani Caesaris, in aversa cum eadem inscriptione atque in a) Borghesi opp. I 509 (male descripti Mionnet V p. 174, 1012, VI p. 687, 505).

L. Antonius Naso *tit., nummi*; Antonius Naso *Tac. h. 1, 20.* — Tribunus praetorianorum a Galba mense Ianuario a. 69 exauctoratus *Tac. l. l.*; procurator Vespasiani et Titi Bithyniae a. 78 *tit., nummi*.

- 682 Antonius Natalis, eques Romanus, coniurationis Pisonianae in Neronem particeps a. 65 *Tac. a. 15, 50*; indicio impunitatem meruit *ibid. 15, 56. 60. 71*; nominatur *ibid. 15, 54. 55*.

- 683 Antonius Novellus, primipilaris, unus ex ducibus classis Othonianae *Tac. h. 1, 87; 2, 12*.

— (M. Antonius) Pallas.

- 684 M. ANTONIVS PALLAS, consul (suff.) a. 167. Q. Caecilio Dentiliano M. Antonio Pallante cos., a. d. III non. Mai. *dipl. mil. III 46*, Dentiliano et Pallante *intus*.

- 685 Antonius Polemo, sophista Graecus. Memoratur in titulo Smyrnaco *CIG 3148* et in nummis Smyrnae *Eckhel II p. 554*. Antonius Polemo *Philostratus vitae soph. 1, 25, 5* (ex epistula Hadriani) et titulus, Polemo *ceterum*.

Oriundus ex Laodicea Phrygiae oppido, ἡ μὲν δὲ Πολέμωνος οἰκία πολλοὶ ὕπατοι καὶ ἔτι *Philostrat. 1, 25, 1*. Ex posteris fuisse videtur Polemonum regum Ponti, qui post regnum depositum partim Olbae (cf. n. 687), partim Laodiceae (cf. n. 704) principatum tenebant. Inde a puero Smyrnae degit ibique scholam frequentissimam rhetor celeberrimus habuit; a Smyrnaeis summis honoribus affectus (στρατηγός in nummis) res publicas eorum curavit et legationibus obeundis gratiam Traiani, Hadriani, Antonini imperatorum civitati conciliavit *Philostrat. I 25 passim*. Hadrianus non semel grandes pecunias ei in usum civitatis donavit *id. § 2. 5*, quo spectat titulus: καὶ ἕσα ἐπέ-
τόχομεν παρὰ τοῦ κυρίου Καίσαρος Ἀδριανοῦ διὰ Ἀντωνίου Πολέμωνος. Ab Hadriano inter sodales musei Alexandrini receptus est *id. § 5*. Defunctus annum agens quinquagesimum sextum sepultus est Laodiceae,

ubi eius maiorum quoque sepulcra erant *id.* § 26. 27. — Filius (P. Claudius) Attalus *id.* 3, 25. 2.

Declamationes eius affert *id.* 1, 25, 24–25; de scriptis quae extant *cf.* Christ, *Geschichte d. griechischen Litteratur* ed. II p. 606. Iudicium L. Veri de Polemonis eloquentia *Verus ad Frontonem* p. 29 N. Cum Quintiliano componitur Hieronym. *comment. in Galat.* l. III praef.; Phrynichus p. 421 Lobeck quamquam eum propter vitium quoddam orationis vituperat, addit ἔπου γε δὴ καὶ τὰ ἄκρα τῶν Ἑλλήνων πταίοντα ὁρᾶται. — Memoratur passim apud Philostratum.

686 Antonius Polemo in nummis Mileti sub Valeriano cuspis Waddington, *Revue numismatique* 1866 p. 441.

687 M. Antonius Polemo. Nummi Olbensium Waddington, *Revue numismatique* 1866 p. 429 seq. inscripti ab una parte M. Ἀντωνίου Πολέμωνος ἀρχιερέως, ab altera δυναστού Ὀλβιέων τῆς ἱερῆς Κεννατῶν καὶ Λαλασσέων ἔ(τους) ι' vel ια'. Quos nummos cum Waddington ad Polemonem I regem Ponti, cui Antonius partem Ciliciae dederat Appian. b. c. 5, 75, falso rettulisset, ad dynastam quendam Olbes pertinere demonstravit Mommsen *Ephem.* ep. 1 p. 275. Veri simile est eum fuisse ex posteris Polemonis II, qui Ponto Polemoniaco in provinciam redacto (anno fere 63) dominationem Olbensem retinuit *cf.* *Ephem.* ep. 2 p. 260.

688 M. ANTONIVS PRIMVS. Plena nomina exhibet Martialis 10, 32, 3. 4, praenomen *id.* 9, 99, 1. 3; 10, 73, 8; in pueritia cognomen ei Becco fuit Sueton. *Vitell.* 18.

Tolosae natus Sueton. l. l., Martial. 9, 99, 3; a. 61 falsi damnatus Tac. a. 14, 40, h. 2, 86, Dio 65, 9; bello civili senatorium ordinem reciperavit et a Galba legioni VII Galbianae praepositus est Tac. h. 2, 86, Dio l. l. Vespasiani partes secutus Tac. h. 2, 86; 3, 2; res ab eo contra Vitellianos a. 69 gestae Tac. h. 3, 2. 6. 7. 9–32. 34. 49. 52. 53. 59. 60. 63. 78–82, Dio 65, 9–15. 17–20, Ioseph. bell. 4, 9, 11. Roma capta (mense Decembri a. 69) summa potentiae penes eum fuit Tac. h. 4, 2, consularia insignia ei decreta *ibid.* 4, 4; potentia a Muciano fracta *ibid.* 4, 11; quia propalam opprimi nequibat, vanis promissis ab eo elusus *ibid.* 4, 39. Inde ad Vespasianum se contulit, a quo non pro spe exceptus est *ibid.* 4, 80.

Anno 94 Martialis ad eum epigramma scripsit 9, 99; a. 95 vel intra a. 95:98 (cum nesciamus carmina ad priorem an ad alteram editionem libri decimi pertineant *cf.* Friedländer ed. Martial. p. 64 sqq.) epigrammata 10, 23. 32. 73. 'Iam numerat placido felix Antonius aevo quindecies actas Primus Olympiadas' *id.* 10, 23, 1–2, scilicet circa a. 95 Primus septuagesimum quintum fere annum egit *cf.* Friedländer ad Martial. 4, 45, 3. — Ingenium ac mores Tac. h. 2, 86, nominatur *ibid.* 3, 54. 64. 66; 4, 24, 31. 32; 5, 19, 26.

689 M. ANTONIV[S] [PRIM?]VS PR...VS, unus ex pueris senatorum filiis, qui Arvalibus ministrarunt a. 118 VI 2078 acta Arvalium.

— C. Publicius Antonius Probus.

690 M. ANTONIVS RVFINVS, consul a. 131 cum Ser. Octavio Laenate Pontiano. *In consulatu*: M. Antonius Rufinus VI 157. 10299, XIV 2636, Antonius Rufinus VI 10048, *ceterum* Rufinus *fasti*.

691 M. ANTONIVS RVFINVS, clarissimus vir, patronus coloniae Abellinatium X 1120 t. *Abellinas*.

692 Antonius Rufus, grammaticus citatur Quintilian. 1, 5, 43, Velius Longus Gramm. Lat. VII p. 79, 13; plane incertum est, num idem sit Antonius Rufus, quem loco confuso Acro qui fertur ad Horatii ep. 23, 288 refert inter eos, qui praetextas et togatas scripserunt.

693 C. Antonius Rufus memoratur in titulis servorum Noricis III 5117 (1). 5122 (2) item in titulo Dalmatico III S. 13283 (3). Plena nomina exhibet t. 1. 3, Antonius Rufus t. 2. Procurator Augusti (Norici) t. 1, praef(ectus) veh(iculorum) et cond(uctor) p(ortorii) p(ublici) t. 3. — Fortasse idem significatur in titulo Aquileiensi V 820, quem posuit vil(icus) quidam C. A(ntonii?) R(ufi?) c(onductoris) p(ublici) p(ortorii) cf. *Römische Mittheilungen* VIII (1893) p. 197.

694 L. ANTONIVS SATVRNINVS. L. Antonius Sueton. Domitian. 6. 7, vit. Severi Alexandri 1, 7; Antonius Saturninus Aelian. fragm. 112 Hercher = Suid. s. v. Ἀντώνιος Σατουρνίνος cf. δέλωσις, βουλή, 'dum nimium vano tumefactus nomine (= Antonii) gaudes et Saturninum te, miser, esse pudet Martial. 4, 11, 1–2 cf. v. 6 'ille etiam nostris Antonius occidit armis'; *ceterum* Antonius.

A Vespasiano in senatum adlectus Aelian. l. l. Consulem suffectum fuisse anno 82 Borghesi opp. VII p. 272 coniecit, quod in titulo Faleriensi IX 5420 P. Valerio Patruino cos. XIII K. Augustas nomina alterius consulis erasa fuisse videntur. Legatus Germaniae superioris Sueton. Domitian. 6, (Vict.) Epitom. 11; apud duarum legionum hiberna (= Mogontiacum) res novas molitus (Sueton. l. l. 7) a L. Appio Maximo Norbano victus et oppressus est, cum Rhenus resolutus repente transituras ad Antonium copias barbarorum inhibuisset anno 88 vel 89 Sueton. l. l. 6, Dio 67, 11, (Vict.) Epitom. 11, Martial. 4, 11 cf. 9, 84. De qua victoria Domitianus contra rebelles Roma profectus praesagiis prius quam nuntiis comperit Sueton. l. l., Plutarch. Aemilius Paulus 25. — Memoratur vit. Pescennii Nigri 9, 2, Severi Alexandri 1, 7, Vopisc. quadr. tyr. 1, 1.

— IVL(IVS) ANTONIVS SELEVCVS.

695 Antonius Septimius Heraclitus, vir egregius, procurator Sardiniae sub Gallo et Volusiano in miliario Sardiniae Ephem. ep. 8, 773.

696 M. ANTONIVS SEVERIANVS, clarissimus vir IX 6083, 17 in signaculo. Cf. n. 670.

— T. AELIVS NAEVIVS ANTONIVS SEVERVS.

697 Antonius Silo, dux Vespasiani bello Iudaico *Ioseph. bell. 3, 10, 3.*
(Antonius Silo centurio *Brambach inscriptiones Rhenanae 1626,*
T. Antonius Silo praefectus orae maritimae *II 4138*).

698 Antonius Taurus, tribunus praetorianorum a Galba exauctoratus
a. 69 *Tac. h. 1, 20.*

699 Ant(onium) Taurus, ex DVA RVS. C(entenarius?), ducenarius post
factus, maritus Ael(iae) Saturninae clarissimae feminae *III S. 8712*
t. Dalmaticus. De litteris DVA RVS constat per Hirschfeldium, qui
probabiliter ex lapicidae errore, qui exemplum non intellexerat, ortas
esse coniecit.

— Antonius Valerius an Valerius Antonius? vide Valerius.

700 M. Antonius Vitellianus, vir egregius, praepositus tractus Apuliae
Calabriae Lucaniae Bruttiorum; patronus coloniae Canusii *IX 334*
t. Canusinus.

701 [An]tonius Vrbanus, ὁ ὑ[πατικός?] *CIA III 26 fragmentum incertae*
explicationis, aetatis fere Hadriani.

702 [An]tonius Zeno, proc(urator) *VIII 1480 fragmentum Thuggense*
semel descriptum.

703 M. ANTONIVS ZENO, consul (suff.) a. 148. Nummi: I) *Perinthis in*
parte aversa ἐπὶ Ἀντ. Ζήνωνος πρ. Σεβ. ἀντ. Περινηθίων, in adversa
a) θεὰ Φαυστειῖνα Mionnet Suppl. II 405, 1212, b) Ἀυρήλιος Οὐῆρος
Καῖσαρ Imhoof-Blumer, Monnaies grecques p. 44 n. 31. II) Philippo-
polis in adversa cum capite et inscriptione Antonini (Pii), in aversa ἐπὶ
Ἀντ. Ζήνωνος πρ. Σεβ. ἀντ. Φιλιπποπολεϊτῶν Mionnet Suppl. II 447, 1441.
1442 cf. Imhoof-Blumer p. 44, Catalogue of Greek coins in the British
Museum, Thracia p. 161, 4. III) Nicopolis cum eadem adversa atque
in II, in aversa ἡγε. Ζήνωνος Ναικοπολεῖ. in museo Wiesbadensi ex de-
scriptione Imhoofii; exemplum e museo Gothano male servatum vel
descriptum Mionnet Suppl. II 117, 357.

Legatus Aug. pr. pr. Thraciae sub initium imperii Antonini Pii
nummi (nam θεὰ Φαυστειῖνα ex nota Graecorum adulatione magis ad
vivam quam ad consecratam referendum est). Consul (suff.) a. d. VII
id. Oct. a. 148 cum C. Fabio Agrippino *dipl. mil. III S. LX.*

704 M. Antonius Zeno in nummis *Laodiceae Phrygiae Waddington Revue*
numismatique 1866 p. 439: I) in parte adversa δῆμος Λαοδικέων καὶ
Ζευρηναίων, in aversa ἐπὶ ἱε(ρέως) [M.] Ἀντωνίου Πο(λέμωνος) υἱοῦ Ζή-
νωνος τὸ δ'; II) in aversa Πολέμωνος υἱοῦ Ζήνωνος Λαοδικέων, in adversa
a) Κλαύδιος Καῖσαρ, b) Νέρων Καῖσαρ; III) in adversa δῆμος Λαοδικέων,
in aversa ἐπὶ ἱε(ρέως) Ζήνωνος Πο(λέμωνος) υἱ(οῦ) τὸ δ'. Nummos I et
III et litterarum formis et artis proprietate ad aetatem Neronianam
pertinere adnotat Waddington p. 440. Fuit M. Antonius Zeno Laodi-
cenus filius Polemonis, sacerdos Laodiceae sub Claudio et Nerone
nummi. Ex stirpe Polemonum regum Ponti originem duxisse videtur,

parentela quadam coniunctus cum M. Antonio Polemone domino Olbae cf. *supra* n. 687.

705 ANTONIA memoratur in titulo graeco Smyrnaeo publice posito Zenoni, filio Polemonis et Pythodoridis Philomictoris, nepoti Antoniae τῆς εὐεργετιδούς *Ephem. ep.* 1 p. 270. M. Antonii triumviri ex Antonia filia videtur ea, quam a. 710 = 44 pater filio M. Lepidi despondit *Dio* 44, 53; a. 717 = 37 Antonius ad Lepidum collegam Calliam libertum misit de nuptiis conficiendis acturum *Appian. b. c.* 5, 43 (cf. A 247). Nupsisse videtur circa a. 720 = 34 Pythodoro, ex quo peperit Pythodoridem reginam Ponti, mortua esse ante patrem cf. *Mommsen l. l.* p. 273.

706 ANTONIA maior, M. Antonii triumviri ex Octavia filia, uxor L. Domitii Ahenobarbi (consulis a. 738 = 16 a. C.) *Sueton. Nero* 5; contra uxor dicitur minor Antonia *Tac. a.* 4, 44; 12, 64 errore ut videtur. Nam Antonia filia maior ex Octavia nata est a. 715 = 39 *Plutarch. Anton.* 33 cf. c. 87, ubi *Plutarchus*, cum de filiabus Antonii agat, priore loco uxorem Domitii Ahenobarbi nominat. A. 717 = 37 Antonius eam (Cn.) Domitio (patri Lucii) uxorem destinavit *Dio* 48, 54 sine dubio patrem cum filio confundens. Post necem Antonii (a. 724 = 30) Caesar Octaviae filiabus pecunias ex bonis paternis concessit *Dio* 51, 15. Liberi: Cn. Domitius Ahenobarbus, Domitia, Domitia Lepida. — Basilica Antoniarum duarum, quae memoratur VI 5536, huius et Antoniae minoris fuisse videtur. Anton(ia) Domiti in t. servi VI 4702.

707 ANTONIA minor = ANTONIA AVGVSTA. Tituli: VI 921 (1) in arcu Claudii, IX 3663 (2) Marrucinus, X 1417 (3) Herculaneus; graeci Lebas-Waddington 1039 (4) Iliensis, CIG 5186 (5) Cyrenaicus; memoratur in actis Arrulium a. 38 VI 2028b (6), in titulis sacerdotum CIA III 315 (7), 652 (8), passim in t. libertorum vel servorum cf. VI, p. 878, 899, 909, 941. VI 12037, 19475. III 560 = CIA 1435, IGI 734 = CIG 5802. Nummi *Eckhel VI* p. 179 sqq., *Cohen I*² p. 222 sqq.

In titulis, qui ante imperium Gai positi sunt, nominatur Antonia Claudii Neronis [Drusi Germanici fratris Ti.] C[ae]saris [Aug.] t. 2 similiter in t. graecis 4, 5, Antonia Drusi sive Antonia in t. libertorum, (Antonia minor in t. servi *Dessau, Inscript. sel.* 1754) post Tiberium Antonia Augusta Drusi t. 1, ceterum Antonia Augusta in titulis nummisque; θεὰ Ἀντωνία t. 7. — Antonia minor *Sueton. Calig.* 1, *Claud.* 1 (de Taciti errore vide n. 706), ceterum Antonia Drusi vel Antonia.

Filia M. Antonii III viri et Octaviae sororis Augusti *Plutarch. Anton.* 87, ἡ ἀδελφεὺς ἡ θεοῦ Σεβαστοῦ t. 4. Nata est die 31 mensis Ianuarii t. 6 a. 718 = 36 ut videtur cf. *Plutarch. Anton.* 35. Post necem patris (a. 724 = 30) Augustus ei et sorori maiori ex bonis paternis pecunias concessit *Dio* 51, 15. Vxor Neronis Claudii Drusi, fratris Tiberii qui imperavit t. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 9, *Sueton. Calig.* 1,

Claud. 1, Plutarch. Anton. 87, Ioseph. ant. 18, 6, 6, qui ex ea complures quidem liberos tulit, verum tres omnino reliquit: Germanicum, Livillam, Claudium *Sueton. Claud. 1*, Marito mortuo (a. 745 = 9 a. C.) forma et aetate florens vidua permansit *Valer. Max. 4, 3, 3*, quamquam Augustus ei, ut iterum nuberet, imperaverat *Ioseph. ant. 18, 6, 6*. A. 20 funeri publico Germanici non interfuit, incertum qua causa *Tac. a. 3, 3*; eodem anno post necem Cn. Pisonis Valerius Messalinus censuit grates ei agendas ob vindictam Germanici *ibid. 3, 18*. A. 31 per Caenidem libertam et a manu (cf. *Sueton. Vespasian. 3*) Tiberium de coniuratione Seiani certiore fecit *Dio 66, 14, Ioseph. ant. 18, 6, 6*, unde in magno honore apud eum fuit *Ioseph. ibid.* Iulia Augusta mortua (a. 29) Gaium et Livillam nepotes apud se educavit *Sueton. Calig. 10, 24*, Gaius sub initium imperii ei quidquid unquam Livia Augusta honorum cepisset, uno senatus consulto congessit *Sueton. Calig. 15*, Augustam nuncupavit et sacerdotem Augusti fecit omnesque Vestalium honores simul ei tribuit *Dio 53, 3*. Antonia Augusta in titulis nummisque aetatis Claudii v. supra. Sed quod refert Suetonius *Claud. 8* Claudium matri defunctae cognomen Augustae ab viva recusatum decernendum curasse, publice quidem etiam sub Gaio Antoniam Augustam nominatam esse testantur acta fratrum Arvalium t. 6, qui a. 38 ob natalem Antoniae Augustae immolaverunt. Sacerdos Augusti in nummis sub Claudio cisis *Eckhel VI p. 179*.

Paulo post Gaius aviam monentem aliquid graviter increpuit *Sueton. Calig. 29* et per indignitates et taedia causa extitit mortis, dato tamen, ut quidam putant, et veneno; nec defunctae ullum honorem habuit *Sueton. ibid. 23, Dio 59, 3*. Claudio regnum adepti summi honores defunctae habiti, carpentum, quo per circum duceretur, decretum *Sueton. Claud. 11*, et dies natalis eius ludis equestribus celebratus *Dio 60, 5*.

Claudium filium portentum hominis dictitabat *Sueton. Claud. 1*. Ab aliis medicis prope excaecata, a Floro curata *Galen. XII 768*. Nunquam expuit *Plin. n. h. 7, 80 = Solin. 1, 74*. Villam apud Baias possidebat, quae fuerat Q. Hortensii *Plin. n. h. 9, 172*. Alexander Lysimachus procurator eius *Ioseph. ant. 19, 5, 1*. — Nominatur *Tac. a. 11, 3; 13, 18, Sueton. Claud. 4, Dio 60, 2, Scribonius Largus 271, Ioseph. ant. 18, 6, 1. 3. 7. 10* Ad eam referri potest epigramma, quod Crinagoras poeta in partum Antoniae scripsit *Anthologia Palat. VI 244*.

708 (CLAVDIA?) ANTONIA, filia natu maxima Claudii imperatoris ex Aelia Paetina *Sueton. Claud. 27, Tac. a. 12, 27, Ioseph. ant. 20, 8, 1, bell. 2, 12, 5*. Vna cum Britannico et Octavia repraesentatur et nominatur in nummis coloniarum *Eckhel VI p. 246*. Dicitur ubique omisso nomine gentilicio patris Antonia neque ex titulo libertae (v. infra) colligere licet eam unquam 'Claudiam Antoniam' nominatam fuisse, quoniam liberos mulicris semper nomen gentilicium patris patronae accepisse notum est.

A. 41 Claudius eam Cn. Pompeio Magno in matrimonium dedit *Sueton. Claud. 27, 28, Dio 60, 5, 21*. Quem cum interfecisset (a. 46/47), iterum eam collocavit Fausto Cornelio Sullae *Sueton. Claud. 27*; natalem nepotis ab iis geniti Claudius silentio ac tantum domestica religione transegit *Sueton. Claud. 12, Zonaras 11, 9*. Sulla a. 62 a Nerone occiso (*Tac. a. 14, 57*) Antonia post Poppaeae mortem (a. 65) Neronis nuptias recusavit *Sueton. Nero 35, schol. ad Irenal. 8, 213*. Participem fuisse coniurationis Pisonianae Plinius tradiderat, quem refellit Tacitus a. 15, 53. Quasi molitrix rerum novarum a Nerone interempta est (a. 66/68) *Sueton. Nero 35*. — Memoratur in fragmento t. Gabini XIV 2794 Antonia Aug. f. et in t. libertae VI 15517 Claudiae, Antoniae Aug. filiae lib., Oenadi; nominatur *Tac. a. 12, 68*.

— POLLA AN[TONIA?].

709 ANTONIA AGRIPPINA, ὀπατιχή ipsa nomen scripsit in sepulcris regum Aegypti Thebanis CIG 4774.

— Antonia Caenis v. Caenis.

710 Antonia Clementiana, avia L. Annei Domitii Proculi, pronepotis Antonii Felicis (filia ergo huius) V 34 t. Polensis.

711 ANTONIA FVRNILLA, A. f., Q. Marcii Bareae Surae (uxor) t. urbanus *Bullettino comunale 1880 p. 136 n. 386*; mater videtur Marciae Furnillae, quam Titus, qui postea imperavit, uxorem duxit *Sueton. Tit. 4*.

712 Antonia *Harmeris, Antoniae Maximillae liberta, cui ius Quiritium a Traiano petiit Plinius *Plin. ad Traian. 5, 2*. Cognomen corruptum videtur.

— (Antonia) Hedia,

713 Antonia Maximilla, ornatissima femina, Hedia et Antonia Harmeris(?) libertae eius *Plin. ad Traian. 5, 2*.

714 ANTONIA PICENTINA, Cn. f., C. C. Secundi praetorii (uxor), sacerdos divae Faustinae IX 5428 t. Faleriensis.

715 ANTONIA PRISCA, mater Q. Antistii Q. f. Adventi Postumi Aquilini VIII S. 18893 cf. filium.

— NAEVIA ANTONIA RVFINA.

716 ANTONIA SATVRNINA, L. f., coniunx C. Arrii Pacati, matertera Arriorum Antonini, Maximi, Pacati clarissimorum virorum VIII 7032 t. Cirtensis ei positus a liberto; eadem Antonia L. f. Saturnina memoratur in t. et ipso Numidico VIII 8280.

717 Antonia Tertulla Valeria Asinia Sabiniana, M. f. X 6704 t. Antiatinus. Feminam nobilem indicant nomina.

718 Antonia Tryphaena. Tituli: decreta duo Cyzicenorum in honorem eius, quorum prius (1) imperante Tiberio, alterum (2) sub initium imperii Gai factum est *Monatsberichte der Berliner Akademie 1874 p. 16 sqq. cf. supplementa Bulletin de correspondance Hellénique VI (1882) p. 612*; memoratur in tertio (3) item Cyziceno *Athenische Mittheilungen XVI (1891) p. 141*. Imago eius repraesentatur cum ad-

scriptione nominis in nummis quibusdam Polemonis (II) regis filii von Sallet, Beiträge zur Geschichte und Numismatik der Könige des Bosporus p. 76 seq. cf. Ephem. ep. 2 p. 259.

Ἀντωνία Τρύφαινα βασιλέως Πολέμωνος καὶ βασιλίσσης Πυθοδώριδος Φιλομήτορος θυγατὴρ *l. 1*, ἡ βασιλέων μὲν θυγατὴρ, βασιλέων δὲ μήτηρ Τρύφαινα *l. 2*, ἡ κρατίστη καὶ φιλοσέβαστος Ἀντωνία Τρύφαινα *l. 3*; βασιλίσσης Τρυφαίνης *in nummis*.

Filia Polemonis (I) regis Bosporani, nata ex altera uxore Pythodoride Philometore, neptis per matrem Antoniae Antonii triumviri filiae (*cf. n. 705*). Vxor Cotyis Rhoemetaleae filii, regis Thracum occisi (*intra a. 14/19*) Strabo 12 p. 556 (*ubi Pythodoridis filia nomine omisso significatur*). Mater Rhoemetaleae *l. 2. 3*, Polemonis, Cotyis *l. 2*. Sacerdos (Iuliae) Augustae *l. 1 cf. l. 3*. Anno 37/38 Cyzicum cum filiis duobus maioribus venit ad ludos edendos τῆς θεᾶς νέας Ἀφροδίτης Δρουσίλλης, *id est in honorem Drusillae sororis Gai imperatoris, quae defuncta est anno 38.*

719 ANTONIA VITELLIA, adfinis M. Antonii Antii Lupi VI 1343.

— (Faenia) Antulla.

720 Anullinus, imperatoris Severi amicus ab eo ditatus (*Victor*) *Epitome* 20, 6. *Potest esse P. Cornelius Anullinus cos. II a. 199.*

721 ANVLLINVS, senator, cuius libertus Diocletianus dicitur *Eutrop.* 9, 19, (*Victor*) *Epitome* 39, 1, Zonaras 12, 31 p. 159 Dind.

722 *Anullinus, *cit. Maximini* 32, 6: 'idem (= Dexippus) addit in conspectu Maximini iam deserti a militibus [anolinum] et praefectum praetorio ipsius et filium eius occisum', *ubi Anolinum tertia manus (teste Petero) codicis Palatini inseruit. Quod si recte traditum sit, aut scribendum est et Anullinum praefectum aut 'et' delendum est. Additamentum nulla auctoritate fultum, quamquam tuctur Hirschfeld, Untersuchungen zur Römischen Verwaltungsgeschichte p. 236, reiciendum est.*

— P. CORNELIVS ANVLLINVS.

723 Apaturius, rhetor Graecus *Seneca controu.* 10, 5, 28, *suasor.* 1, 11; 2, 21.

— Iulius Apella.

724 APELLAS, Pergamenus, pater Frontonis, avus Apellae; ὧσων ἐθνῶν ἐπὶπρέεν, ὥσας τιμὰς ἐκ βασιλέων ἐκαρπώσατο (*silentio se praeterire ait Aristides*) *Aristid. orat.* X p. 118 seq. Dindorf.

725 Apellas, pronepos A. Iulii Quadrati (*cos. II a. 105*), nepos Apellae, filius Frontonis, Pergamenus, quattuordecim annos natus ab Aristide magistro oratione celebratus *Aristid. orat.* X p. 113 sqq. Dindorf.

726 Apelles, Ascalonitanus *Philo legat.* p. 576, tragoedus celeberrimus aetate imperatoris Gai *ibd.*, *Sueton. Calig.* 33, *Dio* 59, 5 (*Zonar.* 11, 4); *idem significari videtur apud Petronium* 64.

727 Apelles (? Apellari libri, Apollinari vulgo), tragoedus aetate Vespasiani *Sueton. Vespas.* 19.

728 APER, consul a. 207 cum Maximo *fasti*.

729 Aper (*quod vulgo ponitur Arrius Aper, nomen gentile tantum auctoritate quae est nulla editionis principis scriptorum historiae Augustae vit. Car. 12, 1 nititur, item ibd. manus recentior quaedam in codice Palatino Arrius addidit*), praefectus praetorio et socer Numeriani; quem cum occidisset, ipse a Diocletiano a. 284 interfectus est *vit. Cari 12-13, Victor Caes. 38, 39, Epitome 38, Eutrop. 9, 18, 20, Oros. 7, 24, 4; 7, 25, 1, Hieronymus ad a. Abr. 2301, Syncellus p. 724, 725, Zonaras 12, 30, 31. Nominatur vit. Cari 14, 3; 15, 4.*

730 M. APER, e Gallia oriundus *cf. Tac. dial. 10*, homo novus et in civitate minime favorabili natus *ibd. 7*, fuit in Britannia *ibd. 17*; latum clavum, quaesturam, tribunatum, praeturam accepit *ibd. 7*, orator aetate Vespasiani celeberrimus, iudicium Taciti de arte ingenioque *ibd. 2*. — *Nominatur ibd. 3, 5, 11, 12, 14, 15, 16, 24, 25, 26, 27, 28, 33, 42.*

— .. ARRIANVS APER VETVRIVS [S]EVERVS.

— C. CAESIUS APER.

— Cominius Bo... Agricola [Aur]elius Aper.

— FLAVIVS APER.

— Flavius Aper.

— M. FLAVIVS APER.

— T. FL(AVIVS) APER COMMODIANVS.

— L. FLAV(IVS) SEPTIMIVS APER OCTAVIANVS.

— M. NONIVS ARRIVS PAVLINVS APER.

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS SILIVS DECIANVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS AVGVSTANVS ALPINVS BELLICIVS SOLLERS IVLIVS APER DVGENIVS PROCVLVS RVTILIANVS RVFINVS SILIVS VALENS VALERIVS NIGER CL. FVSCVS SAXA AMYNTIANVS SOSIVS PRISCVS.

— M. Porcius Aper.

— P. Salvius Aper.

— P. SEPTVMIVS APER.

— Trosius Aper.

— Vettius Aper.

731 Aphrodisius, Trallianus, statuarius Palatinas domos Caesarum probatissimis signis replevit *Plin. n. h. 36, 38*.

— T. Aurelius Aphrodisius.

— Scribonius Aphrodisius.

— Aelius Festus Aphthonius.

732 APICATA (*Apicatia maluit Borghesi opp. V p. 307*), L. Aclii Seiani uxor domo pulsa a. 23 *Tac. a. 4, 3*, Seiano occiso (a. 31) libellum de flagitiis mariti, imprimis de caede Drusi, ad Tiberium misit *Tac. a. 4, 11, Dio 58, 11*, dein se interemit *Dio l. l.*

733 Apicius, homo gulosus aetate Traiani *Athenaeus 1, 7 d.*

— Caelius Apicius(?).

— M. Gavius Apicius.

734 Apicius Iulianus memoratur in t. graeco Soadeno Lebas-Waddington 2306 posito in honorem Antonini Pii et M. Aurelii Caesaris: [ἐπὶ] Ἀπικίου Ἰουλιανοῦ [ὑπατικοῦ?] [διὰ γραμμάτων] αὐτοῦ βουλῆς [συναχθείσης....]. Waddington legatum Syriae fuisse et quidem a. 149 coniecit coniuncto fragmento 2307, ubi consules a. 149 nominantur. Res satis incerta.

735 APIDIUS MERVIA, quod in acta divi Augusti non iuraverat, albo senatorio a Tiberio anno 25 erasus est *Tac. a. 4, 42*.

736 APINIUS TIRO, praetorius anno 69 *Tac. h. 3, 57. 76*.

737 Apion, grammaticus, Plistonici filius *Suidas s. v.* Ἀπίων, qui Plistonices cognominatus est *Plin. n. h. 37, 75, Gell. 5, 14, 1; 6, 8*, Aegyptius in Oasi natus *Ioseph. contra Apionem 2, 3*, ab Alexandrinis civitate donatus *ibid.* sub Tiberio Romae docuit *Suidas l. l.*, qui eum cymbalum mundi vocavit *Plin. n. h. praef. 25*; sub C. Caesare tota circumlatus est Graecia et in nomen Homeri ab omnibus civitatibus adoptatus *Seneca ep. 88, 40*. Legatus Alexandrinorum Iudaeos apud Gaium accusavit *Ioseph. ant. 18, 8, 1*; iterum Romae docuit sub Claudio *Suidas l. l.*, ubi Plinius adolescens eum vidit *Plin. n. h. 30, 18*. Cum de ingenio doctrinaque eius tum de studiis Homericis egit *Ichrs, Quaestiones epicae p. 1 sqq.; de scriptis Müller FHG. III p. 506 sqq.*

— L. Aelius Aurelius Apolaustus Memphius.

— C. Bellicius Calpurnius Apolaustus.

738 Apollinaris nominatur inter veteres medicinae artis auctores latino sermone perscriptos *Marcellus Empiricus praef. 2*.

— Aurelius Apollinaris.

— Cerellius Apollinaris.

— Claudius Apollinaris.

— P. COELIVS APOLLINARIS.

— L. DOMITIVS APOLLINARIS.

— Nasennius Apollinaris.

— Pinarius Apollinaris.

— [T.?] Prifernius Pactus Memmius Apollinaris.

— C. Sulpicius Apollinaris.

739 Apollodorus, Pergamenus, rhetor Graecus, C. Caesaris (qui postea Augustus) iuvenis magister dicendi *Sueton. August. 89, Strabo 13, 4, 3 p. 625, Quintilian. 3, 1, 17, Hieronym. ad a. Abr. 1953*; octoginta duos annos natus obiit *Lucian. Macrob. 23*. Discipuli praeter Augustum nominantur Calidius *Hieronym. l. l.*, Bruttedius Niger *Seneca contro. 2, 1, 36*, Vipsanius Atticus *ibid. 2, 5, 11*, Moschus *ibid. 2, 5, 13*, Turrinus pater *ibid. 10 pr. 14*, Dionysius Atticus *Strabo l. l., Quintilian. 3, 1, 18*, C. Valgius, Mattius, Domitius *Quintilian. l. l.* Apollodorus et Theodorus Gadareus diversas opiniones tradiderunt, appellatique inde Apollodorei et Theodorei ad morem certas in philosophia sectas

sequendi *Quintil.* 3, 1, 18 (Apollodorei memorantur in arte rhetorica *Anonymi Spengel Rhetor. graec.* I 431, 1; 441, 1; 442, 10). — Ipsius sola videtur Ars (rhetorica) edita ad Mattium, quia ceteras missa ad Domitium epistula non agnoscit *Quintilian.* l. l. cf. *Strabon.* l. l. —

Citatur vel memoratur Seneca controu. 2, 1, 36, *Quintil.* 2, 15, 12; 3, 1, 1; 3, 5, 17; 3, 6, 35-36; 3, 11, 3; 4, 1, 50; 4, 2, 31; 5, 13, 59; 7, 2, 20; 9, 1, 12, *Tac. dial.* 19, *Anonymus apud Spengel Rhet. graec.* I p. 434, 30.

740 Apollodorus, scriptor quidam sive poeta Alexandrinus aetate Martialis *Martial.* 1, 61, 5.

741 Apollodorus, Damascenus *Procopius de aedificiis Iustiniani* 4, 6 p. 288 ed. Bonn., architectus clarissimus imperatori Traiano pontem in Danuvio extruxit *id.*, *Tzetzes Chil.* II 82 sqq. *Dionem auctorem laudans*; sub eodem imperatore Romae forum, odeum, gymnasium *Dio* 69, 4. Ab Hadriano primum exilio, dein morte punitus *Dio*, *Tzetzes* l. l. — *Ex verbis Procopii profitentis se descriptione pontis illius supersedere*, Ἀπολλόδορος δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ὁ καὶ παντὸς γεγονὸς ἀρχιτέκτων τοῦ ἔργου φραζέτω sequitur Apollodorum de eo opere scripsisse. *Estant Poliorcetica* (*Wescher, Poliorcétique des Grecs* p. 137-197), quae Hadriano dedicavit *praef.* p. 137.

742 Ap. Apollonides, cui Sulpicium Cornelianum commendavit Fronto *Fronto ad amicos* 1, 2 p. 174 N.

— T. Aurelius Calpurnianus Apollonides.

743 APOLLONIVS, sub Commodus, quod Christianus erat, a Perenni (a. 180-185) occisus *Euseb. hist. eccl.* 5, 21, *Hieronym. vir. ill.* 42 (II p. 869 V.) ubi senator dicitur; de actis martyrii eius armeniace scriptis cf. *Harnack Sitzungsberichte der Berliner Akademie* 1893, p. 721 sqq., qui p. 740 iure dubitat, num recte Hieronymus illi latum clarum tribuerit.

744 Apollonius, rhetor quidam Graecus *Seneca controu.* 7, 4, 3.

745 Apollonius, Chalcedonius, philosophus Stoicus, ab Antonino Pio imperatore Romam vocatus, Marci et Veri magister *vit. Pii* 10, *Marci* 2, 7; 3, 1, *Veri* 2, 5, *Dio* 71, 35, *Eutrop.* 8, 12, *Hieronym. ad a. Abr.* 2165 = *Euseb. Armen.* 2165, *Lucian. Demon.* 31, *Marcus* εἰς ἑαυτὸν 1, 8, 17.

746 Apollonius, Apollonii Chalcedonii filius *Marcus ad Frontonem* 5, 36 p. 86 N.

747 Apollonius, Syrus, Platonicus oraculum Hadriano in fano Iovis Nicephorii datum libris suis indidit *vit. Hadriani* 2, 9.

748 Apollonius, pyeta *Seneca nat. quaest.* 4 *praef.* 8.

749 Apollonius, Aegyptius quidam vates *Dio* 59, 29.

750 Apollonius, Tyaneus, philosophus Pythagoricus. *Praeter Lucian. Alex.* 5, ubi magister quidam Alexandri Abonoteichitae dicitur fuisse τῶν Ἀπολλωνίων τῷ Τυανεῖ συγγενομένων καὶ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ τραγηδίαν εἰδόντων,

ante saeculum III non memoratur. Nam quod hodieque non semel ad eum refertur Apuleius apolog. 90 secundum lectionem vulgatum, veram 'vel Apollobeches' codicum vestigia secutus iamdudum restituit G. Krüger p. 100 ed. apolog. Saeculo III incunte iussu Iuliae Domnae Augustae (mortuae a. 217) Philostratus vitam Apollonii scribere aggressus est. Qui auctores nominat (vit. 3) Maximum Aegiensem, qui libellum de rebus ab Apollonio Aegis gestis confecerat, Moeragenem, qui quattuor libros de eo composuerat, Damidem Assyrium comitem et discipulum Apollonii, quem potissimum ducem Philostratus se elegisse profitetur. Ac Moeragenem quidem re vera de Apollonio quaedam scripsisse per Originem adv. Cels. 6, 41 satis constat neque est cur Maximi libellus in suspicionem veniat; sed Damis ille num omnino extiterit unquam, non sine causa dubitavit Chr. Baur, Apollonius von Tyana und Christus p. 115. Philostrato autem ipsi quatenus fides habenda esset, postquam alius alio modo iudicavit (cf. Baur p. 12 sqq., de recentioribus praefationem Kayseri ed. alterius p. IV sqq.), eum permulta fabulosa partim ab aliis sumpsisse, partim suapte ingenio addidisse nemo iam negat. Meo quidem iudicio fabulam philosophicam plane eadem ratione composuit, qua fabulas eroticas scripserunt sophistae qui dicuntur inde ab Antoninorum aetate. Cum autem a Philostrato posteriores plerumque pendeant, hoc loco ubi non de imagine sapientis Pythagorici qualem postea finxerunt, sed de rebus externis, ut ita dicam hominis, qualis fuit, solum modo agere licet, pauca sunt quae afferri possint.

Oriundum fuisse ex urbe Cappadociae Tyanis praeter vitam 1, 4 confirmat Lucianus l. l. Necem Domitiani eadem hora, qua Romae peracta est, Ephesi (ἢ καὶ ἐτέρῳ Xiphilin.) populo proclamasse scripserunt Philostratus et Dio Cassius (Xiphilin. 67, 18). Quamquam consensui hominum eiusdem aetatis haud ita multum per se tribuerim, tamen cum Domitiani temporibus bene conveniunt quae de gravissimis inimiciis inter Apollonium et Euphratem (cf. E 91) ortis traduntur vit. 1, 13; 2, 27; 5, 27. 31. 33. 34. 37. 38. 39; 6, 7-9. 13; 8, 7. 11. Quantumvis enim in enarratione earum Philostratus a fide historica afuit, philosophos illos re vera similitates pro diversitate scholarum exercuisse non video cur negemus. Sed neque quo anno natus neque quo mortuus sit Apollonius, accuratius definire licet. Nam cum ex iis quae vita 1, 12 enarrantur, conicias Apollonium ephebum fuisse eo tempore, ubi Archelaus rex Cappadociae (cf. A 832) in suspicionem coniurationis venit id est sub initium imperii Tiberii, postea idem Philostratus 8, 29 obscurum esse professus, quando quomodo quo loco Apollonius vita excessisset, addidit οὐδ' ὑπὲρ ἡλικίας τοῦ ἀνδρός εἴρηται οὐδὲν τῷ Δάμῳ, ἀλλὰ τοῖς μὲν ὑγδοήχοντα, τοῖς δ' ὑπὲρ τὰ ἐνανήχοντα, τοῖς δὲ καὶ πρόσω τῶν ἑκατὸν ἐλθεῖν. Ipsi paulo post Domitiani mortem nusquam comparuisse videtur.

Inde ab aetate Septimii Severi Apollonius divino quodam cultu celebratus est. Iulia Domna Philostratum vitam eius scribere iussit *vita* 3; Antoninus Domnae filius ei veluti heroi fanum extruxit *Dio* 77, 18, templum Tyanis sumptu principali factum *vita* 8, 31; Severus Alexander cum in larario habuit *vit. Alexandri* 29, 2. Aurelianum ne civitatem Tyanam (*sic*) everteret, visu deterruit; 'norat vultum philosophi venerabilis Aurelianus atque in multis eius imaginem viderat templis, denique statim adtonitus et imaginem et statuas et templum eidem promisit' *vit. Aureliani* 24. Aetate Diocletiani Hierocles in libro, quem Φιλαλξίδης λόγος inscripsit, Apollonium cum Christo composuit, contra quem Eusebius Pamphili libellum in publicum emisit qui extat (*p.* 369 *sqq.* *ed. Kayseri*), *cf. Lactant. institut.* 5, 2; graecos libros, qui de vita Apollonii conscripti sunt, memorat *Vopiscus vit. Aurelian* 24, 'tanti viri facta' in litteras se relaturum esse profitetur idem *ibid.* Apollonii Pythagorici vitam non ut Nicomachus senior e Philostrato, sed ut Tuscus Victorianus e Nicomachi schedio exscripsit, Leoni, quia iusserat, misit Sidonius Apollinaris *epist.* 8, 3. In magis gentilium numeratur *Arnob.* 1, 52. Οὐδέτι φιλόσοφος, ἀλλ' ἦν τι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέσον *Eunapius vit. sophist. ed. II Boissonade p.* 454 *cf. p.* 500, amplissimus philosophus *Ammianus Marcellinus* 23, 6, 19 *cf.* 21, 14, 5. Memoratur *Philostrat. vit. soph.* *p.* 206, 223, 247, *Hieronym. chron. ad a. Abr.* 2112 = *Syncell. p.* 652, 18, *Hesych. Miles. fr.* 7, *Ioann. Ant. fr.* 105, 107 *FHG. IV*; [Ap]ollonius Thyaneus *VI* 29828 *clipeus in tectorio pictus.*

Scripta, quae sub nomine Apollonii ferebantur, enumeravit Suidas s. v. Ἀπολλώνιος: 1) διαθῆλαι *cf. vit.* 1, 3; 7, 35; 2) περὶ μαντείας *et* 3) περὶ θουσιῶν *cf. vit.* 3, 41 καὶ συγγράφαι μὲν περὶ μαντείας ἀστέρων βιβλίους τέτταρας, ὧν καὶ Μοιραγένης ἐπεμνήσθη, συγγράφαι δὲ περὶ θουσιῶν καὶ ὡς ἂν τις ἐκάστῳ θεῷ προσφώρως τε καὶ κεχαρισμένως θύοι, τὰ μὲν δὲ τῶν ἀστέρων καὶ τὴν τριαύτην μαντικὴν — — οὐδ' εἰ κέκτηται τις οἶδα, τὸ δὲ περὶ θουσιῶν ἐν πολλοῖς μὲν ἱεροῖς εὖρον, ἐν πολλαῖς δὲ πόλεσιν πολλοῖς δὲ ἀνδρῶν σοφῶν οἶκας κτλ. *cf. ibid.* 4, 19; 4) ὕμνος εἰς Μνημοσύνην *cf. vit.* 1, 14; 5) Πυθαγόρου δόξαι *cf. vit.* 8, 19, ubi Apollonius sub terris cum Tryphonio collocutus ad lucem librum reportasse dicitur, τὸ δὲ βιβλίον τὰς Πυθαγόρου εἶχε δόξας — — ἀνάκειται τὸ βιβλίον τοῦτο ἐν Ἀνθίῳ καὶ σκουδάζεται διὰ τὴν αἰτίαν κτλ.; 6) Πυθαγόρου βίος, cuius Philostratus mentionem non fecit; idem videtur liber de vita Pythagorae ab Apollonio scriptus, quem adhibuerunt Porphyrius *vit. Pyth.* 2 et Iamblichus *vit. Pyth.* 254–264, quamquam neuter cum auctorem fuisse Tyaneum significavit *cf. Zeller, Philosophie der Griechen III* 2⁸ *p.* 143 *adn.* — *Epistulae passim citantur a Philostrato cf. vit.* 1, 32 Ἀπολλώνιος δὲ ἐπιστολὴν αὐτὰ πεποιήται, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῶν ἑαυτῷ ἐς διάλεξιν εἰρημένων ἐς ἐπιστολὰς ἀνετυπώσατο. *Aliarum, quae sub nomine Apollonii fictae esse videntur, fragmenta collegit Kayser p.* 345 *sqq.*

— Aurelius Apollonius.

— DILLIVS APONIANVS.

751 Aponius, delator post necem Neronis a. 68 occisus *Plutarch. Galba* 8.

752 L. Aponius, 'eques Romanus e cohorte Drusi' a. 14 *Tac. a. 1*, 29. *Aut idem est aut certe parentela coniunctus* L. Aponius, praefectus equitum, tribunus militum [leg.] VII et leg. XXII, praefectus castrorum, flamen Augusti [p]rimus col(oniae) Iul(iae) VRB. (sic) Baeter(rarum), praefectus pro Ilviro C. Caesaris Augusti filii *XII 4230 t. Baeterrensis, ubi VRB. num recte traditum sit iure dubitatur.*

753 L. Aponius in *t. dispensatoris VI* 9333.

— A. PLATORIVS NEPOS APONIVS ITALICVS MANILIANVS C. LICINIVS POLLIO.

754 APONIVS SATVRNINVS, praetorius a Gaio illusus *Sucton. Calig.* 38; *idem videtur* Aponius senator post Gai necem a militibus vulneratus *Ioseph. ant.* 19, 4, 5. *Pater videtur* M. Aponii Saturnini, qui sequitur.

755 M. APONIVS SATVRNINVS memoratur in titulo graeco in *Phrygia reperto Journal of Hellenic studies II* (1883) p. 415 n. 30 = *American Journal of arch. I* (1885) p. 46 posito *Servenio . . . Cornuto legato eius et in actis Arvalium.* — M. Aponius Saturninus *tit. et acta Arv.*, M. Aponius *Tac. h. 1*, 79, Aponius Saturninus *ibd.* 2, 85. 96; 3, 5. 9. 11, Aponius *ibd.* 5, 26.

Consularis *cf. Tac. h. 3*, 11 *extr.*, consul suffectus anno incerto sub *Nerone*, legatus Moesiae a. 69 ob res adversus Sarmatas bene gestas ab Othone triumphali statua honoratus *Tac. h. 1*, 79; Tettium Iulianum septimae legionis legatum interficere studuit *ibd.* 2, 85; Vitellii partes secutus, *ibd.* 2, 96; dein Vespasiani, in Italiam profectus *ibd.* 3, 5. 9; ab exercitu seditioso ad supplicium postulatus Patavium evasit *ibd.* 3, 10. 11. — Proconsul Asiae anno incerto *tit.* — Frater Arvalis fuit in collegio a. 58. 59. 60. 66 *VI 2039. 2040. 2041. 2042. 2044.* — *Nominatur Tac. h. 5*, 26.

756 Q. APPAEVS FELIX FLAVIANVS, clarissimus vir memoratur in titulo patris, qui sequitur.

757 Q. Appaeus Saturninus Iuventianus, P. fil., tribu Ter. vel Lem. (IE// traditur), egregius vir, pater Q. Appaei Felicis Flaviani clarissimi viri, sacerdos urbis Romae aeternae, flamen perpetuus *t. Africanus originis incertae sub finem mutilus Bulletin archéologique du comité des travaux historiques 1893 p. 189.*

— L. AEL(IVS) APPAIENVS IVLIANVS.

758 T. Appalius Alfinus Secundus, T. f., tribu Vel.; praefectus cohortis III Gallorum, tribunus cohortis I Aeliae Brittonum, praefectus alae I Augustae Thracum, subpraefectus classis praetoriae Ravennatis, praefectus vehiculorum, procurator Alpium Atrectianarum, procurator Augusti XX hereditatium. — Patronus coloniae (Firmi Piceni), flamen divorum omnium, augur, Ilvir quinq. bis (Firmi) *IX 5357 t. Fir-*

manus. — *Parentela coniunctus videtur cum M. Gaudio T. f. Vel. Appalio Maximo, fortasse pater naturalis eius cf. G 54.*

— M. GAVIVS APPALIVS MAXIMVS.

759 Appianus. Ἀλεξανδρεὺς, ἐς τὰ πρῶτα ἔχων ἐν τῇ πατρίδι καὶ δίκαις ἐν Ῥώμῃ συναγορεύσας ἐπὶ τῶν βασιλέων, μέχρι με σφῶν ἐπιτροπεύειν ἤξιωσαν Appian. praef. 15, id est: *summos honores municipales Alexandriae adeptus Romae sub imperatoribus causas egit, dein procurator Aug. factus est. Ab Antonino Pio Fronto pro Appiano amico sene orbo dignitatis augendae causa procurationem petiit Fronto ad Pium p. 170 N., quam accepit ex verbis ipsius. Epistulae graece scriptae Appiani et Frontonis Fronto p. 244-251 N.* — Scripsit circa a. 150 (cf. praef. 7) historiam Romanam secundum nationes digestam inde ab originibus usque ad initium aetatis imperatoriae Appian. praef. 14. 15. Παρθικὴν γραφὴν se confecturum esse profitetur Appian. bell. civ. 2, 18; 5, 65.

760us Appianus, λογιστής ... in fragmento tituli graeci Citiensis positi Iuliae Domnae Augustae Lebas-Waddington 2728. Curator igitur oppidi Citii sub Severo vel Antonino.

— APPIVS APPIANVS.

— L. RVPILIVS APPIAN[VS].

— M. VALERIVS MESSALLA BARBATVS APPIANVS.

761 APPIVS APPIANVS nominatur in iis, quos Tiberius a. 17 movit senatu aut sponte cedere passus est Tac. a. 2, 48.

— TI. CL(AVDIVS) M. APPIVS ATILIVS BRADVA REGILLVS ATTICVS.

762 M. APPIVS (ATILIVS?) BRADVA honoratus t. Olympico edito a Dittenbergero, commentatio de Herodis Attici monumentis Olympicis p. VIII: M. Ἀππιὸν Βραδοῦαν, ταμίαν, στρατηγόν, [ὑπατον], [πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον] θεοῦ Ἀδριανοῦ ὑπατικὸν Γερμανίας καὶ Βρεττανίας, ποντίφικα, σοῦἀλιν Ἀδριανᾶλιν, τὸν Ῥη[γῶλ]λ[η]ς [πρ]ὸς μητρὸς πάππον τῆς Ἡρώδου γυναικὸς ἢ πόλις ἢ τῶν Ἡλείων.

Appii nomen in hoc homine utrum praenomen an nomen gentile intellegendum sit, certe diiudicari nequit. Vtut est, probabiliter Dittenberger eum nomen Atilii habuisse statuit cum propter cognomen tum eo, quod in Regillae stirpe usquequaque hoc nomen occurrit.

Fuit quaestor, praetor, consul (suffectus anno incerto sub Traiano ut videtur), legatus Aug. pr. pr. Germaniae (sup. aut inf.), item Britanniae sub Hadriano; pontifex, sodalis Hadrianalis (imperante Antonino Pio) tit. — Avus maternus Appiae Anniae Regillae tit. — *Certe parentela coniunctus cum M. Atilio Metilio Bradua cos. a. 108.*

763 C. APPIVS EVNOMIVS SAPIDIANVS, clarissimus vir, quaestor candidatus, praetor urbanus, patronus Sinuessanorum publice ab his honoratus t. Campano X 3844 suspectae fidei, quippe qui unius Iapyli auctoritate nitatur.

— POMPEIVS APPIVS FAVSTINVS.

764 L. APPIVS MAXIMVS NORBANVS. L. Appius Maximus *Plin. ad Traian.* 58, 6, Norbanus L. Appius (*Vict.*) *Epitome* 11, Appius Maximus *VI* 1347, L. Maximus *Dio* 67, 11, Norbanus *Martial.* 9, 84, 1.

Proconsul Bithyniae fuisse videtur ex epistula Domitiani Plin. l. l.; cos. I suffectus anno incerto; L. Antonium Saturninum a. 88 89 rebellantem devicit Dio, Epitome, Martialis l. l., VI 1347, inde per sex annos Roma afuit Martialis v. 9-10, cos. II suffectus anno incerto VI 1347. — lla (uxor) VI 1347.

Quo munere publico Norbanus eo tempore, cum exercitum contra Antonium duceret, functus sit, ex testimoniis quae extant definiri nequit. Vnde alii alia coniecerunt cf. Mommsen, Römische Geschichte V p. 137, Hermes XIX (1884) p. 437 sqq., Friedländer ad Martial. l. l. Neque tegulae, quae probabiliter ad hunc referuntur, rem ad liquidum perduxerunt inscriptae leg. VIII Aug. L. Appio leg(ato), quae reperluae sunt et prope Dibionem in loco Mirebau sur Bèze, qui locus fuit Germaniae superioris, et in Aquitania cf. Mowat Bulletin épigraphique de la Gaule III (1883) p. 223 sqq. IV (1884) p. 22. 65 sqq. Nam ad legationem, quam Antonio devicto Norbanus suscepit, aptius illae referuntur.

765 Appius Quintianus, amicus Apulei Madaurensis *Apul. apologia* 57. 58. 72.

766 APPIVS SABINVS, consularis honoratus titulo Olympico *Archäologische Zeitung XXXVIII* (1880) p. 56 n. 345.

767 Appius Sabinus memoratur in tabula alimentaria *Velciate XI* 1142 p. 3, 40: fund(um) Baebianum Flavianum, qui est in Placentino pag. Vercellense adfl(inibus) Appio Sabino et M. Minicio et pop(ulo).

768 (L. Appius) Sabinus memoratur in titulo *Veronensi* L. Appii Cinnami liberti *V* 3352.

— Aurelius Appius Sabinus.

769 SEX. [APPIVS] SEVERVS. *Titulum ei dedicavit [Appia] Severa filia VI 1348 (1), memoratur in titulo filiae dedicato VI 1349 (2).*

[Sex. Appius] Severus t. 1, Sex. f., tribu Volt., IIII vir viarum curandarum, tribunus militum legionis III Gallicae, quaestor [T. Ves]p. Caesaris Augusti filii, sodalis Titius t. 1. — Appia Sex. f. Severa t. 1. 2.

— C. OCTAVIVS APPIVS SVETRIVS SABINVS.

770 (Appia), 'quaedam de numero Lamiarum ac nominis Appi', femina nobilis amore Pollionis citharoedi incensa *Iuvenal.* 6, 385 sqq. cum scholiis.

771 APPIA SEVERA, Sex. Appii Severi filia, (L.) Ceioni Commodi (consulis a. 78 uxor) *VI* 1348. 1349.

772 *APPIA VETVRIA AIRVLA COECIVA SABINILLA, clarissima femina honorata titulo semel descripto et corrupto *X* 4720, quem ei posuit ordo Foropopiliensium.

773 Appuleius, miles in statione Nicomedensi *Plin. ad Traian.* 74, 1.

774 Apuleius. Nomen ipse posuit *apologia* 9. 17. 27 etc. Madaurensis *apologia* 24, cf. de dogmate Platonis p. 267: 'si pro Apuleio dicas

philozophum Platicum Madaurensem'. Pater duumviralis, cunctis honoribus perfunctus, cuius locum in illa colonia ipse postea tuebatur *apologia* 24. Pueritiam Carthagine degit, postea Athenis studiis omnifariam imbutus *florida* p. 86. 97. Cum Alexandriam pergens Ocam venisset, Aemiliam Pudentillam uxorem duxit. Inde a privignis magiae insimulatus apud Claudium Maximum proconsulem Africae (imperante Pio) causam dixit *apologia* passim. Aliquamdiu Carthagine degit *florida* p. 86. Sacerdos provinciae (Africae) *Augustinus epist.* 138, statuis honoratus *apologia* p. 61. 72. — *De scriptis* cf. *Teuffel-Schurabe, Römische Literaturgeschichte* § 366 sqq.

775 C. Appuleius M. f. honoratus t. Carthaginensi II 3416 mutilo, quem posuit conventus [Carthaginensis]. Fortasse magistratus Romanus.

776 M. APPVLEIVS, consul a. 734 = 20 a. C. cum P. Silio Nerva. Titulum posuit iussu Augusti V 5027 Tridentinum. — In consulatu: M. Appuleius fasti minor. IV. V, Dio ind. l. 54; 54, 7, VI 849, VIII 978, Cassiodor., ceterum Appuleius fasti. — M. Appuleius, Sex. f. tit. Sex. f. fasti minor. IV, Dio ind. l. 54. — Anno 731 = 23 a. C. legatus (praetorius fortasse legionis alicuius) tit. Anno 734 = 20 a. C. consul fasti.

777 SEX. APPVLEIVS, consul a. 725 = 29 cum Imp. Caesare V. Tituli: *Pergamenus Bulletin de correspondance Hellénique* I (1876) p. 106 n. 3 = *Hermes* VII (1872) p. 37 n. 10 = *Fränkel, Inschriften von Pergamon* nr. 418 (1) publice ei positus a Cotiaecensibus; memoratur in altero *Pergameno Octaviae matris Jahrbuch der Königlichen Preussischen Kunstsammlungen* III (1882) p. 85 = *Fränkel* nr. 419 (2) et in t. *Assi* reperto CIG 3571 cf. *Addenda* p. 1129 = *Lebas-Waddington* 1034 (3); ad hunc (non ad consulem a. 14 p. C.) referendus videtur t. *Aeserninus* IX 2637 (4). Sed plane incertum est, num huius nomen supplendum sit in fragmento *Pergameno* *Fränkel* nr. 420.

In consulatu: Sex. Apuleius IX 422 fasti *Venusini*, Dio ind. l. 51. 52; 51, 20 (male Lucio Apuleio traditur apud *Orosium* 6, 20), ceterum Appuleius sive Apuleius fasti. — Sex. Appuleius (Ἀπολλήου t. 2) in titulis.

Sex. f., Sex. n. acta triumph. I p. 461, Sex. f. t. 4 Dio ind. l. 51; filius Sex. Appulei (aliunde ignoti) et Octaviae sororis Augusti t. 2. Consul a. 725 = 29 fasti (consul t. 4); a. 727 = 27 pro consule ex Hispania triumphavit VII kal. Febr. acta triumph. I p. 460 cf. I p. 478, imperator t. 4; proconsul Asiae (sub Augusto) t. 1. 3. — Augur t. 4; patronus Aeserniae t. 4, Assi t. 3. — Idem intellegendus est, ut ex t. 2 iam constat, Appuleius apud *Dionem* 54, 30, qui cum Maecenato reum aliquando defendit (a. 742 = 12); cum uterque ab accusatore male audiret, Augustum edixisse μήτε τοὺς συγγενεῖς μήτε τοὺς φίλους προπηλαξίζειν.

Filia Appuleia Varilla, filius huius videtur Sex. Appuleius consul a. 14 p. C.

- 778 SEX. APPVLEIVS, consul a. 14 p. C. cum Sex. Pompeio. *In consulatu*: Sex. Appuleius *fasti Antiat.* X 6639, *Dio ind.* l. 56; 56, 29, *Monum. Ancyran. lat.* 2, 9, *græc.* 4, 23; 5, 1, *III* 717 = *I Add.* p. 558, *III S.* 7301, *VI* 10051, *IX* 1598. 4192, *X* 894, *Sucton. August.* 100, *Tac. a.* 1, 7, *ceterum cf. fastos.* — Sex. f. *Dio ind.* l. 56, *filius videtur Sex. Appulei consulis a. 725 = 29 a. C. cf. n. 777, maritus Fabiae Numantinae, pater [Sex.] Appulei qui sequitur.*
- 779 [SEX.] APPVLEIVS, Sex. f., tribu Gal., Sex. n., Sex. pron. *filius scilicet Sex. Appulei consulis a. 14 et Fabiae Numantinae, ultimus gentis suae XI 1362 t. Iunensis positus a matre.*
- 780 Apuleius Celsus, Centuripis oriundus, medicus, praeceptor Scribonii Largi *Scribon. Larg.* 171 (*inde Marcellus Empiricus* 16, 8).
- 781 Appuleius Nepos, amicus Dasumii *in testamento eius VI 10229 r. 22.*
- 782 APPVLEIVS RVFINVS, consul (*suffectus circa a. 190*) cum Septimio Severo qui imperavit *vita Severi* 4, 4.
- 783 C. APPVLEIVS TAPPO, M. f., quaestor, tribunus plebis, aedilis, iudex quaestionis rerum capitalium, praetor *V 862 t. Aquileiensis sub finem liberac rei publicae vel sub initium imperii Augusti positus, ut honores docent, qui in titulo legitimo ordine inverso recensentur, nisi quod iudicis officium quasi extraordinarium extremo loco positum est.* — *Parentela cum hoc coniunctus, sed paulo antiquior videtur C. Appulleus (sic) C. f. Tappo pontufex V 861 t. et ipse Aquileiensis = I 1458.*
- 784 APPVLEIA VARILLA (*Variliam codex Mediceus, Varillam correxit Nipperdey*), sororis Augusti neptis *Tac. a.* 2, 50; *filia Sex. Appulci consulis a. 725 = 29 a. C., neptis per patrem Octaviae (maioris) sororis Augusti (vide in patre). Anno 17 rea facta lege maiestatis liberata, adulterii damnata est Tac. l. l.*
- 785 Apronianus, magistratu functus, cui rescriptum est a. 238 *cod. Justinian.* 5, 75, 3. *Potest fuisse magistratus municipalis, cum agatur de tutoribus datis.*
- ...IVS PEDO APRONIANVS.
- (CASSIVS) APRONIANVS.
- M. FVLVIVS APRONIANVS.
- L. IVLVIVS POMPILIVS BETVLENVS APRONIANVS.
- C. NOVIVS RVSTICVS VENVLEIVS APRONIANVS.
- M. REBVLVS APRONIANVS.
- L. TVRCIVS FAESASIVS APRONIANVS.
- L. VENVLEIVS APRONIANVS.
- L. VENVLEIVS MONTANVS APRONIANVS.
- L. VENVLEIVS APRONIANVS OCTAVIVS ...
- [V]ETVLENVS [A]PRONI[ANVS].
- C. VIPSTANVS APRONIANVS.
- 786 APRONIVS, Illvir a(ere) a(rgento) a(uro) f(lando) f(eriundo) *in nummis Cohen I² Augustus n. 350–352. 370–375. 420–425. 530–535. — Cf. nr. 789.*

787 L. APRONIVS, consul (suffectus) a. 8 p. C. cum A. Vibio Habito. *Tituli: memoratur in titulis a filio dedicatis X 7257 II v. 2, III v. 3 (1) (vide n. 790) et in titulo Mogontiacensi Brambach, Inscriptiones Rhenanae 937 (2) mulieris cuiusdam civis Romanae nationis Nerviae in-munis benefic(io) [L.] Aproni.*

Nummi Africani: I) oppidi incerti (Clupeae?) sub Tiberio cusi permissu L. Aproni procos. III a) in parte adversa cum capite et inscriptione Tiberii Mionnet VI p. 585, 26, Müller numismatique de l'ancienne Afrique II p. 155 n. 331, 332, Cohen I^a p. 208 n. 216, 217 (qui male legit PRO. COS. IIII), b) Drusi Caesaris Mionnet VI p. 585, 27, Müller II p. 155 n. 333, p. 156 n. 334, Cohen I p. 218 n. 14, 15; II) ab ipso cusi in parte adversa exhibentes L. Apronius Hippone Libera Mionnet VI 589, 49, Müller II p. 167 n. 378, Cohen I p. 220 n. 2.

In consulatu: L. Apronius fasti Capitol., L. Apronianus (sic) Digest. 48, 18, 8, Apronius I 758 (? in tessera gladiatoria). — L. Apronius nummi, t. 2; Apronius t. 1; L. Apronius sive Apronius apud scriptores.

C. f., C. n. fasti Capitol. Potest triumphir monetalis sub Augusto fuisse cf. n. 786. Bello Dalmatico (a. 6—9 p. C.) insignis dux Velleius 2, 116, 3; consul suffectus kal. Iuliis a. 8 v. supra; legatus Germanici propter res in Germania gestas triumphalia insignia anno 15 meruit Tac. a. 1, 56, 72 cf. Vell. l. l. Romam reversus mense Septembri a. 16 in senatu sententiam dixit Tac. a. 2, 32. Proconsul Africae per triennium (a. 18—20) contra Tacfarinatem pugnavit Tac. a. 3, 21; 4, 13 nummi, t. 1 et ob res in Africa gestas triumphalia ornamenta iterata et statuam laureatam obtinuit ibd. 4, 23. A. 22 et 23 Romae in senatu sententiam dixit ibd. 3, 64; 4, 13. A. 28 legatus Germaniae inferioris a Frisiis victus ibd. 4, 73; 11, 19 cf. 6, 30; ad hanc legationem pertinet t. 2. Ex verbis Taciti a. 6, 30 'Gaetulicus ea tempestate (a. 34) superioris Germaniae legiones curabat — — proximo quoque exercitui per L. Apronium socerum non ingratus' de tempore usque ad quod Apronius legatione functus sit, nihil certi concludere licet.

Apronia filia, Plautii Silvani uxor Tac. a. 4, 22; altera filia Lentulo Gaetulico nupta ibd. 6, 30; L. Apronius Caesianus filius.

788 L. APRONIVS CAESIANVS, consul a. 39 cum C. Caesare II. *Titulum dedicavit in monte Eryce X 7257. — In consulatu: L. Apronius Caesianus fasti Antiat. X 6638, acta Arval. VI 2029; Λ. 'Απρώνιος Κεσιανός ἢ Κεστιανός traditur Dio ind. l. 59, L. Apronius Dio 59, 19, ceterum Caesianus fasti. — In titulo nomina perierunt; L. Apronius Tac. a. 3, 21, Dio 58, 19, 1, ubi vulgo legitur ἐφάσσατο δὲ καὶ Λευκίου Σημανοῦ, codex Venetus (teste Boissacain Mnemosyne 1885 p. 314) exhibet καὶ Λουκίου καὶ σεμανοῦ, Xiphilinus Κασσιανοῦ, unde certum videtur Dionem scripsisse Λευκίου Κασιανοῦ, item § 2 καίπερ Κασιανῶν (καὶ Σημανῶν vulgo) ἐξ ἐκείνου πάντων τῶν φαλακρῶν ὀνομαζομένων.*

L. f., filius L. Apronii consulis a. 8 p. C. cf. tit., sub patre pro-

consule Africae militans (*vixdum pueritiam egressus, ut ex tit. apparet*) contra Tacfarinatem prospere pugnavit a. 20 *Tac. a. 3, 28*, unde VIIvir epulorum factus Veneri Erycinae inter alia 'felicem gladium' et una cum patre effigiem Tiberii versibus dedicavit *tit.* Anno 32 praetor, cum Seiano familiariter usus esset et Tiberii calvitium publice irrisisset, tamen a Tiberio contemptus evasit *Dio 58, 19*. Consul a. 39 *fasti.* — *Ad eum pertinere videntur, quae refert Plinius n. h. 11, 313* L. Aproni consularis viri filio detractas adipos levatumque corpus immobili onere.

- L. IVLIVS APRONIVS MAENIVS AVITIANVS.
- L. IVLIVS APRONIVS MAENIVS PIVS.
- L. IVL(IVS) APRONIVS MAENIVS PIVS SALAMALLIANVS.
- L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECIO PROCVLVS.

789 APRONIA, L. Apronii f. (*cf. n. 787*), M. Plautii Silvani uxor a. 24 a marito occisa *Tac. a. 4, 22*.

790 Apronia in *l. servae VI 9849*.

- L.(?) IVLIA APRONIA ALFENA AGRIPPINA.
- L. IVLIA APRONIA MAENIA SALAMALLIAS.
- LVCILIA APRVLLA.

791 Apsaeus ('Αψαῖος), Palmyrenus, postquam Aurelianus Zenobia victa exercitum in Europam reduxit, auctor seditionis extitit *Zosimus 1, 60*. *Eundem memorari opinatur Waddington in l. Palmyreno Lebas-Waddington 2582: Σεπτ[ίμιον] 'Αψαῖον τὸν πολεῖτην καὶ προστάτην ἡ πόλις.*

792 APVDIVS *Dio 53, 20 vide Sex. Pacuvius Taurus*.

- Apuleius *vide Appuleius*.

793 Aquila, Maecenatis libertus *Dio 55, 7, Sueton. Rel. Reifferscheid p. 136*.

794 Aquila inter percussores imperatoris Gai *Ioseph. ant. 19, 1, 14*.

- Aquila Fidus v. Iulius Fidus Aquila.

795 Aquila Romanus, rhetor *Iulius Rufinianus princip.*; scripsit de figuris sententiarum et elocutionis libellum, qui extat; citatur *Gramm. Lat. IV 19, 32; VII 209, 18, fortasse in inscriptione Artis rhetoricae C. Iulii Victoris p. 371 Halm (ubi traditur Aquili pro Aquilae)*.

796 M. AQVILA. In fragmento fastorum collegii alicuius *VI 10288 II 8* extant haec: M. Aquila P. N, ubi per consules annus quidam indicari videtur. Sed cum plane incertum sit, num M. Arruntio consuli suffecto *kal. Iul. a. 66* omnino fuerit cognomen Aquilae, rectius quam de illo, de quo cogitavit Mommsen, cogitari possit de M. Aquila Iuliano P. Nonio Asprenate cos. a. 38.

797 M. AQVILA IVLIANVS, consul a. 38 cum P. Nonio Asprenate. In consulatu: M. Aquila Iulianus *VI 811, Frontin. de aquis 13, Dio ind. l. 59, M. Aqila (sic) I. X 6638 fasti Antiatini, M. Iulianus Dio 59, 9, Aquila Iulianus Frontin. de aquis 102, ceterum Iulianus fasti.* — C. f. *Dio ind. l. 59.* — Cf. n. 796.

- P. Accius Aquila.
- M. ANNAEVS MAXIMVS AQVILA FVLVIANVS.
- Antoninus Aquila.
- Arruntius Aquila.
- M. ARRVNTIVS AQVILA.
- M. Arruntius Aquila.
- CORNELIVS [A]QVILA.
- C. Furius Sabinus Aquila Timesitheus.
- Iulius Aquila.
- C. Iulius Aquila.
- P. Iul(ius) Aemilius Aquila.
- Iulius Fidus Aquila.
- Sempronius Aquila.
- L. TERENTIVS AQVILA GRATIANVS.
- M. VALERIVS PAETVS AQVI[LA] *vel* AQVI[LINVS].
- VEDIVS AQVILA.
- M. VLPIVS TERTVLLIANVS AQVILA.
- MEMMIA AQVILINA.
- RVFIA AQVILINA.
- 798 AQVILINVS, clarissimus puer *VI* 1350 *t. mutilus*.
- Q. ANTISTIVS ADVENTVS POSTVMIVS AQVILINVS.
- L. EPIDIVS TITIVS AQVILINVS.
- Iulius Aquilinus.
- Ti. Iulius Aquilinus.
- L. NAEVIVS AQVILINVS.
- L. NAEVIVS FLAVIVS IVLIANVS TERTVLLIVS AQVILINVS.
- L. PLAVTIVS AQVILINVS.
- M. VALERIVS PAETVS AQVI[LINVS] *vel* AQVI[LA].
- C. VETTIVS AQVILINVS.
- 799 *AQVILIVS. *Nummum, qui in parte adversa caput Septimii Severi exhibet (de adscriptione tacetur), in aversa fluvium barbatum, tres mulieres stantes et adscripta 'Ηγ. 'Ακυλίου Τραιανοπολιτῶν descripsit Vaillant, Numismata imperatorum etc. a populis romanae dicionis graece loquentibus p. 81, unde pendent Eckhel II p. 48, Mionnet Suppl. II p. 507, 1784. Vt hic nummus Traianopolis recte descriptus sit, Aquil(l)ius fuit legatus Thraciae sub Severo. At descriptio nummi, quem nemo unquam postea vidit, parum certa auctoritate nititur.*
- 800 Aquilius, primipilaris a. 69 *Tac. h. 4, 15.*
- 801 Aquilius, centurio notus caedibus senatoriis a. 193 *vit. Iuliani 5, 8 = vit. Nigri 2, 6. De M. Aquilio Felice n. 803 cogitari potest.*
- CN. SERTORIVS BROCCIVS AQVILIVS AGRICOLA PEDANIVS SALINATOR IVLIVS SERVIANVS.
- 802 Aquilius Bradua, cui rescripsit divus Hadrianus *Vlpianus libro decimo de officio proconsulis Digest. 48, 20, 6. Praeses provinciae alicuius fuisse videtur.*

— C. MAESIUS AQVILLIVS FABIUS TITIANVS.

803 M. Aquilius Felix. *Tituli: ipsi publice positus ab Antiatis X 6657 (1) t. Antiatinus, memoratur in epistula rationalium anno 193 ad eum data VI 1585 (2).* — M. Aquilius Felix *t. 1*, Aquilius Felix *t. 2*; M. f., tribu Fabia *t. 1*. Centurio frumentariorum, primus pilus legionis XI Claudia, praepositus vexillationibus, procurator operum publicorum a. 193 (*cf. t. 2*), procurator hereditatium patrimonii privati, procurator patrimonii bis, praefectus classis praetoriae Ravenatis, a census (*sic*) equitum Romanorum *t. 1*. — Patronus coloniae Antii *t. 1. Cf. n. 801.*

804 Aquilius Florus. Aquilii (Ἀχόλιω) Flori pater filiusque Antonii partes secuti post pugnam Actiacam capti sunt; cum Caesar alterum eorum, in quem sors incidisset, occidi iussisset, pater sponte carnifici se praebuit, filius dolore percussus se interemit *Dio 51, 2.*

805 L. AQVILLIVS FLORVS, IIIvir (monetalis) in nummis circa a. 734 = 20 *cusis Cohen I³ Augustas n. 354-366 cf. Eckhel VI p. 94-96.*

806 L. AQVILLIVS F[LORVS]. *Titulus mutilus VI 2122: [L.] [Aquil]lius L. f. F[lorus] rex sacro[rum] a L. Aquilli uxor .. [Aquil]lius [L.] f. Regulus vixit [Aquillius] [L. f.] Regulus pontif. f. [quacs]tor Ti. Caesa[ris]... Potest esse IIIvir monetalis a. 734 = 20, qui praecedit.*

807 L. AQVILLIVS FLORVS TVRCIANVS GALIVS, honoratus publice ab Atheniensibus *t. bilingui Attico III 551 (cf. Additamenta p. 985) = CIA III 578.*

L. f., tribu Pomptina, Xvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis VIII Macedonicae, quaestor imperatoris Caesaris Augusti, pro quaestore provinciae Cypri, tribunus plebis, praetor, proconsul Achaiae *tit.*

808 Aquilius Niger citatur de rebus a. 711 = 43 *Sueton. August. 11.*

809 Q. AQVILIVS NIGER, consul a. 117 cum M. Rebilo Aproniano. *In consulatu: Q. Aquilius Niger XV 25 in tegula, eadem videtur X 8093, 18; Q. A XIV 3577 = 4235; ceterum Niger fasti.*

810 Q. AQVILIVS NIGER, proconsul Siciliae, avus Q. Fabi Caesili Titiani (*per filiam ut videtur cf. Ephem. cp. 4 p. 154*) X 7287 *t. Panormitanus mutilus.*

— CN. CORNELIVS AQVILIVS NIGER.

811 Aquilius Orfitus, Cl(audiae) Bacchidis, clarissimae feminae, heres VI 1378 *saeculi II.*

812 T. AQVILLIVS PROCVLVS. *Tituli: ipse posuit uxori sepulcrum X 1699 (1) Putcolanum, memoratur in titulo graeco Ephesino Waddington Fastes p. 171 = Wood, discoveries from the great theatre n. 1 (2).* — Nummi Nacoleae Phrygiae cum inscriptione in parte adversa Αὐγ. Νέρ. Τραιανὸς Καῖσαρ Σε. Γερ. Δακί., in aversa Ναχολέων ἐπὶ Ἀκυλλίου Πρύχλου *Mionnet Suppl. VII p. 603, 526, Waddington Fastes p. 171, Leake num. hell. p. 86.*

- T. Aquillius Proculus *t. 1*, Aquillius Proc(u)lus *t. 2*, *numm.* — Consul *t. 1* (*suffectus anno incerto saeculi primi exstantis*), proconsul *t. 1* Asiae a. 103/4 *t. 2*, *numm.* — XVvir *t. 1*. — Iulia Procu[li]na uxor *t. 1*.
- 813 [AQVILLIVS] REGVLVS, [L. f.], pontif(ex) s , [quae]stor Ti. Caesa[ris] VI 2122 *cf. n. 806*.
- 814 . . . [AQVILLIVS] REGVLVS, [L.] f. VI 2122. *Filius videtur L. Aquillii Flori cf. n. 806*.
- 815 (AQVILIVS) REGVLVS (*nomen posuit Martialis 6, 38, 2*), filius M. Aquilii Reguli, natus a. 87/88 *ut apparet ex epigrammate 6, 38, quod Martialis scripsit in 'parvum nec adhuc trieteride plena'*; puer mortuus est (*sub initium imperii Traiani*), cuius mortem pater immodice luxit *Plin. ep. 4, 2, 1-4*; de vita eius librum ineptum edidit *ibid. 4, 7*. — *Memoratur nomine omisso ibid. 2, 20, 5, 6*.
- 816 Aquilius Regulus, iuvenis, discipulus Nicostrati rhetoris aetate Papiniani *Papinianus Digest. 39, 5, 27*.
- 817 M. AQVILIVS REGVLVS (M. Regulus *Plin. ep. 1, 5, 1; 6, 2, 1*, Aquilius Regulus *Tac. h. 4, 42*, Regulus *alibi*), frater maior (*uterinus ut videtur*) Vipstani Messallae *Tac. l. l.*, annis extremis Neronis nondum senatoria aetate Q. Sulpicium Camerinum *Plin. ep. 1, 5*, Ser. Cornelium Orfitum *Tac. l. l.*, M. Licinium Crassum accusavit *Plin. Tac.*; a Nerone sacerdotio ornatus *Tac. l. l.*; quaestorius a. 70, cum Curtius Montanus in senatu acerrime in eum inveheretur *Tac. l. l.* Tectiora scelera sub Domitiano commisit, Aruleni Rustici periculum fovit et libellum publicavit, in quo Rusticum et Herennium Senecionem insectatus est. Plinium capitaliter apud centumviros lacesavit; post Domitiani mortem timidior *Plin. ep. 1, 5, 1-3*. A. 100 fuit in senatu *ibid. 2, 11, 22*. — Captator testamentorum *ibid. 2, 20*; mortem filii immodice inepteque luxit etiam libro edito *Plin. ep. 4, 2*; mortuus *ibid. 6, 2*.
- Iudicia de eloquentia eius *ibid. 1, 5; 4, 7; 6, 2*; *praedicatur sive memoratur Martial. 1, 12, 8; 1, 82, 4; 1, 111; 2, 74; 2, 93; 4, 16, 6; 5, 10, 2; 5, 28, 6; 5, 63, 4; 6, 64, 11; 7, 16; 7, 31*. *Nominatur apud Martianum Capellam 5 p. 432, intellegendus est Tac. dial. 15 ('fratris tui eloquentia')*.
- M. METILIVS AQVILLIVS REGVLVS NEPOS VOLVSIVS TORQVATVS FRONTO.
- M. IVLIVS AQVILLIVS TERTVLLVS.
- L. FVLVIVS C. BRVTIVS PRAESENS MIN VALERIVS MAXIMVS POMPEIVS L VALENS CORNELIVS PROCVLVS . . . AQVILIVS VEIENTO.
- 818 Aquilia, adulterii delata cum Vario Ligure a Tiberio exilio punita est a. 25 *Tac. a. 4, 42*.
- IVLIA AQVILIA SEVERA AVGVSTA.
- 819 Aquinus, primipilaris *Martial. 1, 93*.
- CORNELIVS AQVINVS.

820 Arabianus ut inimicus imperatoris Opellii Macrini memoratur in epistula ficta Diadumeniani vit. *Diadumen.* 9, 1.

- Claudius Arabianus.
- CN. CLAVDIVS SEVERVS ARABIANVS.
- DOMITIVS ARISTAEVS ARABIANVS.
- Flavius Arabianus.
- SEPTIMIVS ARABIANVS.
- M. VLPIVS ARABIANVS.

821 Aradio, quem imperator Probus in Africa singulari certamine occidit honoravitque sepulcro ingenti vit. *Probi* 9, 2.

822 L.(?) ARADIVS ROSCIVS RVFINVS SATVRNINVS TIBERIANVS. *Tituli: publice ei positus a Privernatibus X 6439 (1) Privernas descriptus a Marinio, cuius particulam quae extat inter urbanos VI 1695 Henzen descripsit errore, quem correxit Additam. p. 855; idem memorari videtur in t. Bullensi VIII S. 14470 filiae P. Aradi Rosci Rufini Saturnini Tiberianici, ubi certe cum Mommseno corrigendum est TIBERIANI C. I. Nam quod I. Schmidt propter diversitatem praenominis homines t. Privernatis et Bullensis patrem filiumque vel potius fratres intellegendos esse statuit, veri non simile videtur duos homines nobiles polyonymos saeculi posterioris non nisi praenomine distinctos fuisse. Probabilius ergo in altero utro titulo erratum esse in praenomine ponemus.*

Clarissimus iuvenis t. 2 clarissimus vir t. 1. Triumvir (sic) stlitibus iudicandis, sevir equestrium turmarum, quaestor candidatus; augur, curio; patronus Privernatium t. 1. Pater [Aradiae] Ros[ciae] . . ne . . . e . . . Calpurniae Purgiliae t. 2. — *Litteras utriusque tituli esse aevi posterioris adnotarunt qui ediderunt. Sed nihil est cur inde ad saeculum IIII descendere cogamur, cum praeter Aradios Rufinos huius saeculi, quos composuit Henzen CIL VI p. 367, notus sit Q. Aradius Rufinus sodalis Augustalis a. 219 cf. n. 823.*

823 Q. ARADIVS RVFINVS, (sodalis Augustalis Claudialis) cooptatus a. 219 VI 1984.

824 Q. ARADIVS RVFINVS, consul (suff. a. incerto tertii fere saeculi) Soli et Lunae dedicavit t. *Thurnicenses VIII S. 14688. 14689 (= 10602).*

825 [ARADIA] ROS[CIA] . . NE E . . . CALPVRNIA PVRGILIA, clarissima puella, filia P. Aradi Rosci Rufini Saturnini Tiberiani VIII S. 14470 t. *Bullensis.*

- Vuleacius Araricus.

826 Aratulla, cuius frater in Sardinia exulabat *Martial.* 8, 32, 2.

827 Arbandes, Abgari regis (cf. A 5) filius in deliciis Traiani, a patre anno 114-115 ad imperatorem missus *Dio* 68, 21, *Suidas* s. v. ἄρπα, ἐλλόβια.

- C.(?) PETRONIVS ARBITER.

828 *Arbronijs (? Arbronijs vel Abronijs traditur, nomen gentile corruptum est) Silo, 'pater huius Silonis qui pantomimis fabulas scripsit', auditor Porcii Latronis *Seneca suasor.* 2, 19.

— Arcanus vide L. AEMILIVS ARCANVS.

829 ARCESILAVS, consul a. 267 cum Paterno fasti.

830 Archelaus, rex Cappadociae. *Tituli: honoratus est t. Atticis mutilis CIA III 545 (1) [βασιλέα Καπ]παδοκίας καὶ τῆς τραχείας Κιλικίας Ἀρχέλαον [φι]λόπατριν . . . et 546 (2) [βασιλέα Ἀρ]χέλαον φιλό[πατριν], memoratur in titulis Atticis Archelai filii CIA III 548 (3) et [Glaphyrae] filiae 549 (4).*

Nummi: I) Drachmae argenteae exhibentes in parte adversa caput regis diadematum, in aversa βασιλέως Ἀρχελαίου φιλοπάτριδος τοῦ κτίστου, in campo numeros annorum regni, quorum ultimus adhuc inventus est μβ' = 42 Eckhel III p. 201, Mionnet IV p. 453, 67. 69. 70, Suppl. VII p. 722, 26, Imhoof-Blumer, Porträtköpfe auf antiken Münzen tab. V 31. II) Nummi Mazacae in adversa cum capite Herculis, in aversa cum monte Argeo et inscriptione βασιλέως Ἀρχελαίου et annorum regni usque ad ς' = 40 Mionnet IV p. 443, 68, Reinach Revue numismatique 1886 p. 463.

Originem duxit ab Archelao Mithridatis duce, qui contra Sullam pugnavit; nepos Archelai mariti Berenices, qui in Aegypto occisus est; filius Archelai Comanorum sacerdotis, qui a Caesare sacerdotio privatus est (*Cic. ad familiar. 15, 4, 6, Appian. Mithridatica 121*), et Glaphyrae scorti *Strabo 17, 1, 11 p. 796, Dio 49, 32. Antonius triumvir amore Glaphyrae captus (cf. versus Augusti apud Martialem 11, 20, 3) a. 718 = 36 Ariarathe rege pulso regnum Cappadociae Archelao donavit Strabo 12, 2, 11 p. 540, Dio 49, 32, qui annum indicat cf. Tac. a. 2, 42 'Archelaus quinquagesimum annum Cappadocia potiebatur' ubi Tacitum ad initium imperii Tiberii recurrere patet ex iis quae sequuntur: 'ut versa Caesarum subole imperium adeptus est'. Cum de anno ex his testimoniis constet, Appianus bell. civ. 5, 7 quod de Antonio a. 713 = 41 in Asia agnoscere scripsit διήκει πόλεις καὶ βασιλεῦσιν, ἐν μὲν Καππαδοκίᾳ Ἀριαράθῃ τε καὶ Σισίννῃ, ὧν τῇ Σισίννῃ συνέπραξεν ἐς τὴν βασιλείαν, καλῶς οἱ φανείσῃς τῆς μητρὸς τοῦ Σισίννου Γλαφύρας minus accurate rem tractavit.*

Rex Cappadociae Antonio contra Caesarem bellum gerenti copias adduxit *Plutarch. Anton. 61. Post pugnam Actiacam Caesar ei regnum concessit Dio 51, 2. Anno 734 = 20 Augustus ei Ciliciam asperam (cf. t. 1) cum oris maritimis et Armeniam minorem donavit Strabo 13, 1, 4 p. 535; 12, 3, 29 p. 555; 14, 5, 6 p. 674, Dio 54, 9; Elaiussam insulam Ciliciae sedem regni constituit et in honorem Augusti Sebasten appellavit Strabo 12, 2, 7 p. 537, Ioseph. ant. 16, 4, 6; huc spectat, quod in nummis I appellatur κτίστης. Glaphyram filiam (ex uxore priore, cuius nomen ignoratur) Alexandro Herodis Magni filio in matrimonium dedit (circa a. 737 = 17) Ioseph. ant. 16, 1, 1; immixtus inde discordiis domus Herodis Ioseph. ant. 16, 8, 6, bell. 1, 25, 1 sqq.; ant. 16, 10, 1, bell. 1, 26, 4; ant. 16, 10, 7, bell. 1, 27, 2. Pythodoridem per matrem*

Antoniam neptem Antonii triumviri, quae nupta fuerat Polemoni regi Ponti, post necem mariti (*occisi circa a. 746/747 = 8/7 cf. P 405*) uxorem duxit *Strabo 12, 3, 29 p. 556*.

Tiberius, qui civilibus officiorum rudimentis Archelaum Augusto cognoscente aliquando defenderat *Sueton. Tiber. 8*, regem in odio habuit, quod eum Rhodi agentem monitus ab intimis Augusti nullo officio coluerat; itaque regnum adeptus Archelaum Romam matris litteris elicit; quo cum venisset, in senatu ob crimina, quae fingebantur, accusatus est (*ad quam accusationem pertinere videtur, quod Philostratus vit. Apollonii 1, 12 scribit Archelaum cum praeside quodam Ciliciae in Romanos coniurasse*); angore percussus, simul fessus senio finem vitae sponte an fato implevit anno 17 *Tac. a. 2, 42, Sueton. Tiber. 37, Dio 57, 17*. Regnum in provinciam redactum est *Tac., Sueton., Dio l. l., praeterea Strabo 12, 1, 2 p. 534, Eutrop. 7, 11, Victor Caes. 2, 3, Epitome 2, 8, Rufius Festus 11, Lydus de magistrat. 3, 57*.

Archelaus ὁ χωρογράφος τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου πατρθείσης γῆς *Diogenes Laert. 2, 4, 17*; Archelaus rex. auctor Plinii *Plin., n. h. l. 8, 9, 18, 37, citatur ibd. l. 37 (de gemmis), 46, 95, 104, 107*; Iubae et Archelai regum libri citantur *Solin. 52, 19 qui locus non ex Plinio sumptus est*.

Archelaus filius *t. 3. cf. n. 831*, Tigranes regis Archelai pronepos (*scilicet per Glaphyram aviam*) *Tac. a. 14, 26*.

- 831 Archelaus, Archelai regis (*ultimi Cappadocum*) filius publice honoratus *t. Attico CIA III 548*; 'Cietarum (*cf. Wilhelm Mitth. a. Oestr. 1894 p. 1, Clitarum traditur*) natio Cappadoci Archelao subiecta' *Tac. a. 6, 41 sub a. 36, unde Archelaus filius, postquam regnum Cappadociae in provinciam redactum est, Ciliciam Tracheam, quam pater ab Augusto acceperat, retinuisse videtur*.

- 832 Herodes Archelaus. *In nummis (cf. Madden, Coins of the Jews p. 115–118) dicitur Herodes; Ἡρώδης ὁ Ἰσραηλιστῆς Dio 55, 27; ceterum Archelaus ev. Matth. 2, 22 et apud scriptores reliquos*.

Herodes Magni ex Malthace Samaritana filius, frater maior (*Ioseph. bell. 1, 32, 7; 1, 33, 7*) Herodis Antipae *Ioseph. ant. 17, 1, 3, bell. 1, 28, 4*; cum Philippo fratre Romae educatus post necem Aristobuli et Alexandri (*anno fere 747 = 7 a. C.*) a patre domum revocatur, apud quem Antipater utrumque calumniari studet, *id. ant. 17, 4, 3; bell. 1, 31, 1*. Testamento supremo Herodis rex Iudaeae constitutus post mortem patris (*a. 750 = 4 a. C.*) appellatione regia abstinuit, dum Augustus eam concederet *id. ant. 17, 8, bell. 1, 33, 7–9*. Postquam seditionem populi armis repressit, Romam profectus est *id. ant. 17, 9, 1–3, bell. 2, 1, 1–3*. Quo cum Antipas et Philippus fratres simul venissent de regni hereditate certaturi, praeterea legatio populi Iudaeorum, Archelaus apud Augustum ab adversariis acerrime accusatus a Nicolao Damasceno defensus est; inde Augustus statuit, ut Archelaus dimidiam partem regni Herodis, Iudaeam et Idumaeam et Samariam cum eth-

- narchae appellatione acciperet *id. ant. 17, 9, 4-7. 11, 1-4, bell. 2, 2, 1-7. 6, 1-3, Nicolaus Damascenus FHG. III fr. 5. 'Ηρώδης ἐθνάρχης in nummis cf. Madden l. l., rex minus accurate Ioseph. ant. 18, 4, 3. Hiericunte palatium restituit et vicum Archelaidem palmis inclitum (cf. Plin. n. h. 13, 44) condidit Ioseph. ant. 17, 13, 1. Mariamme uxore priore repudiata Glaphyram Archelai regis Cappadocum filiam, quae antea Alexandro Herodis filio, dein Iubae regis Mauretaniae nupta ab hoc dimissa fuerat (falso vidua Iubae a Iosepho dicitur), in matrimonium duxit *id. ant. 17, 13, 1. 4, bell. 2, 7, 4. Anno 6 p. C. a principibus Iudaeorum apud Augustum accusatus Romam evocatus et Viennam in exilium actus est id. ant. 17, 13, 2-3, bell. 2, 7, 3, Dio 55, 27 (nomine omisso Strabo 16, 2, 46 p. 765). — Memorari videtur in t. Palaestinensi mutilo CIG 4537 Additam. p. 1179 Ἀρχελαῖος υἱὸς Ἡρώδου], quae mentio quo pertinuerit, non iam perspicitur.**
- 833 Archelaus, Archelai ethnarchae (n. 832) procurator *Ioseph. ant. 17, 13, 2.*
- 834us Archelaus, subpraefectus (vigilum) *Ephem. ep. 7, 1215 t. Ostiensis.*
- P. AELIVS AELIANVS ARCHELAUS MARCVS.
- CORNELIVS ARCHELAUS.
- T. FLAVIVS ARCHELAUS.
- FL(AVIVS) ARCHELAUS CLAVDIANVS.
- T. FLAVIVS ARCHELAUS CLAVDIANVS.
- Iulius Archelaus.
- 835 Archias, faber breves lectos fecit *Porphyrion p. 273 ed. Meyeri interpretans Archiacis lectis Horatii epist. 1, 5, 1.*
- Flavius Archippus.
- 836 ...ARCIANA, clarissima femina, uxor (Statilii) Barbari *VI 1522; supplendum videtur [M]arciana.*
- 837 Arellius ut homo ditissimus nominatur *Horat. sat. 2, 6, 78.*
- 838 Arellius Fuscus, rhetor. ex Asia oriundus *Seneca controv. 9, 29, 16; in primum tetradeum declamatorum aetatis Augusti refertur id. controv. 10 pr. 13; dicebat suasorias libentissime et frequentius graecas quam latinas id. suasor. 4, 5; solebat ex Vergilio multa trahere, ut Maecenati imputarat id. suasor. 3, 5; auditores eius Papirius Fabianus et Ovidius id. controv. 2 pr. 1. 5; 2, 2, 8. 9. Iudicia de eloquentia eius id. suasor. 2, 10; 3, 7, controv. 2 pr. 1. — Sententiae, colores, divisiones eius passim apud Senecam, citatur praeterea Seneca epist. 40, 9.*
- 839 Arellius Fuscus, 'vidimus et ipsi Arellium Fuscum motum equestri ordine ob insignem calumniam, cum celebritatem adsectarentur adolescentium scholae, argenteos anulos habentem' *Plinius n. h. 33, 152. Quae cum ad rhetorem aetatis Augusti referri vix possint, pertinent fortasse ad filium; rhetori enim filium cognominem, rhetorem et ipsum, fuisse inde apparet, quod saepe (cf. indicem Kiesslingii p. 531) apud Senecam rhetorem illi additur 'pater'.*

- 840 ARELLIVS FVSCVS, consularis primae sententiae, qui in locum Valeriani successerat *in senatus consulto trig. tyr. 21, 3, quod sub Gallieno conditum esse fingitur.*
- 841 ARELLIVS FVSCVS, proconsul Asiae, cui a. 275 successit Falconius Probus *vit. Aureliani 40, 4. Ad eum Waddington fastes n. 178 rettulit t. urbanum CIG 5993 = IGI 1025, quem dedicarunt Ἀρέλλιου [Σε]ουῆρος καὶ Φωῦσκος, coniectura incerta; nam quae de Arellio Vopiscus refert, omnino suspitione non carent, quippe quae inserantur in relatione inter-regni illius quod dicitur sex mensium post necem Aureliani, de quo vide sub M. Claudio Tacito.*
- 842 Arellius(?) Fuscus citatur *vit. trig. tyr. 25, 2 secundum coniecturam Salmasii, traditur Dagellius; at vide, ne Trebellius Pollio omnino finxerit auctorem, quem de Tetrico iuniore laudat, et nomina pro libidine composuerit.*
- 843 Arellius [Se]verus, Arellii [Se]verus et Fuscus dedicarunt Serapidi *titulum urbanum CIG 5993 = IGI 1025.*
- 844 Aretas, regulus quidam Arabum, propinquus Obodae regis Nabataeorum, Aelium Gallum, cum a. 730 = 24 in Arabia bellum gereret, amice excepit *Strabo 16, 4, 24 p. 781.*
- 845 Aretas, rex Nabataeorum. *De titulis nummisque eius cf. von Gutschmid apud Euting, Nabatäische Inschriften p. 85. In titulis aramaeice scriptis dicitur Charithath (חריתח) rachem-'ammeh id est 'qui diligit populum' = πατρις. Antequam regnum iniret, Aeneas nominatus est Ioseph. ant. 16, 9, 4.*

Post Obodae mortem regnum Nabataeorum capessivit (circa annum fere 9 a. C. cf. Gutschmid l. l.) *Ioseph. ant. 16, 9, 4, ab Augusto regnum ei confirmatur id. ant. 16, 10, 8. 9; מלך נבטו (= rex Nabataeorum) in titulis nummisque; Syllaeum apud Augustum accusavit id. ant. 17, 3, 2, bell. 1, 29, 3. Quinctilio Varo legato Syriae cum contra Iudaeos post Herodis mortem rebellantes exercitum duceret, auxilia misit id. ant. 17, 10, 9, bell. 2, 5, 1. Filia, quam Herodi Antipae tetrarchae in matrimonium dederat, a marito repudiata et eiecta Aretas bellum Antipae intulit; qui proelio ab Areta victus (sub finem imperii Tiberii) a Tiberio auxilium petiit id. ant. 18, 5, 1. Vitellius a Tiberio contra Aretam exercitum ducere iussus cum Tiberium mortuum esse in Iudaea cognovisset, copias reduxit id. 18, 5, 3. Procurator (ἐθνάρχης) Aretae civitatem Damascum tenuit, quo tempore Paulus apostolus inde fugit *Paulus ad Cor. 2, 11, 32, id est circa annum fere 39. Annus quadragesimus octavus regni Aretae memoratur in titulis Euting nr. 16 et 17, ubi numeri litteris perscripti sunt.**

- 846 Areus (Ἄρειος), philosophus, civis Alexandrinus, cuius gratia Alexandriae patriae captae a. 724 = 30 Caesar se parcere dixit *Dio 51, 16, Plutarch. Anton. 80, praecepta rei p. gerendae 18, 3, apophthegmata reg.*

- p. 207 A, *Julianus epist.* 51 p. 434 A; amicus et magister Augusti *Sueton. Aug.* 89, *Plutarch. Anton.* 80, *Julianus Caes.* p. 326 B; Liviam de morte Claudii Drusi consolatus est *Seneca dial.* VI 4-5; 6, 1; praeceptor Maecenatis *Aelianus var. hist.* 12, 25. Τὴν Αἴγυπτον ἐπατροπέσειν παρητήσατο *Julianus epist. ad Themistium* p. 265 C. 266 A; (Augustus) ἐν Σικελίᾳ Ἄρειον ἀντὶ Θεοδώρου κατέστρεψε διωκτὴν [*Plutarch.*] *apophthegm. reg.* p. 207 B. — Dionysius et Nicanor filii eius *Sueton. August.* 89. — *Memoratur apud Strabonem* 14, 5, 4 p. 670, *Plutarchum Anton.* 81, *Dionem* 52, 36, *Marcum* εἰς ἑαυτὸν 8, 31, *Julianum epist.* 51 p. 434 A. — *Idem videtur* Areus rhetor *Quintilian. institut.* 2, 15, 36; 3, 1, 16.
- 847 Argaithus, dux Gothorum *Iordanes Getic.* 91, cf. *Argunt*.
- 848 Argentarius, Graecus, discipulus et imitator Cestii Pii, rhetor *Seneca controu.* 9, 3, 12-13; iudicia de eloquentia eius *ibid. et controu.* 9, 2, 22; sententiae, colores, divisiones *passim apud Senecam*. — *Dubium est, num idem sit* M. Argentarius, cuius epigrammata multa extant in *Anthologia graeca*.
- 849 ARGENTARIA POLLA (Polla Argentaria *Statius silv.* 2 praef., Polla *apud Martialem*), uxor Annaei Lucani poetae, cui scripserunt in diem natalem mariti mortui Martialis epigrammata *Martial.* 7, 21-23, Statius genethliacon *Stat. silv.* 2, 7; patrona Martialis *Martial.* 10, 64. *Memoratur Sidon. Apoll. epist.* 2, 10, 6, *carm.* 23, 166.
- 850 Argentocoxus, Britannus quidam aetate Septimii Severi *Dio* 76, 16.
- 851 Argivus (sic *Sueton.*, Argius *Tac.*, Ἀργεῖος *Plutarch.*), libertus et dispensator Galbae corpus patroni occisi sepulturae dedit *Sueton. Galba* 20, *Plutarch. Galba* 28, *Tac. h.* 1, 49.
- 852 Argolicus, Laconis filius, e primoribus Achaeorum, Pompeiae Macrinae maritus, a Tiberio afflictus *Tac. a.* 6, 18.
- 853 Argunt, Scytharum rex aetate Gordiani III *vit. Gordian.* 31, 1. *Argaithum verum esse nomen docet Müllenhoff in indice Iordanis ed. Momms. p. 146; sed num idem sit* Argaithus dux Gothorum *Iord. Getic.* 91 *atque ille Argunt, id quod contendit von Gutschmid, incertum est.*
- 854 Argynnus, puer L. Arruntii Stellae, ut videtur *Martial.* 7, 15, 5; cf. *quae adnotavit Friedländer.*
- 855 ARIA CYRIACE, clarissima femina X 1689 t. *Puteolanus.*
- 856 Aridelus, libertus ex domo imperatoria ('vester'), quem procuracionem petentem Fronto M. Aurelio Caesari commendat *Fronto ad M. Caesarem* 5, 37 p. 87 N.
- T. Ant(onius) Cl(audius) Alfenus Arignotus.
- 857 Ariobarzanes, rex Mediae Atrotapenac, deinde et Armeniae maioris. 'A me gentes Parthorum et Medorum per legatos principes earum gentium reges petitos acceperunt — — Medi Ariobarzanem regis Artavasdis filium, regis Ariobarzani nepotem' *Augustus in indice rerum gestarum c.* 33. *Filius ergo Artavasdis regis Medorum, qui ab Artaxe regno pulsus est cf. infra n.* 955; quem Artaxe occiso, qui per annos

fere 724–734 = 30–20 a. C. et Armeniae et Mediae rex fuerat (Dio 54, 9), Augustus, cum Armeniam Tigrani traderet, Medis petentibus regem dedit. C. Caesar a. 753 = 1 a. C. in orientem profectus Armeniis, cum in Parthos inclinassent, Ariobarzanem regem dedit *Momum. Ancyra. c. 27 cf. Tac. a. 2, 4*: ‘C. Caesar — Ariobarzanen origine Medum ob insignem corporis formam et praeclarum animum volentibus Armeniis praefecit.’ Contra quem a. 755 = 2 p. C. Armeniorum pars bellum movit, quo C. Caesar apud Artagira vulneratus est Dio 55, 10. Haud ita multo post mortuus est Dio, Tac. l. l. Filius Artavasdes infra n. 957; ex posteris eius videtur [Iu]lius Ariobarzanes, qui sequitur, et [C. Iulius] Artabasdes n. 959.

857a [Iu]lius Ariobarzanes, [Ἰού]λιος Ἀριοβαρζάνης βασιλέως Ἀριοβαρζάνου fuit uir vel exiguus vel simile quid IGI 989 t. urbanus mutilus.

858 Ariogaesus, rex Quadorum bello Marcomanico captus et ab imperatore M. Aurelio Alexandriam missus Dio 71, 13, 14.

— Aurelius Aristaenetus.

— C. SALLIVS ARISTAENETVS.

— DOMITIVS ARISTAEVS ARABIANVS.

858a [Aristides, procura]tor III 6071, fragmentum t. Ephesini aetatis Septimii Severi.

859 P. Aelius Aristides Theodorus, rhetor. Titulus eius Alexandrinus CIG III 4679, quem ei posuerunt ἡ πόλις τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ Ἐρμούπολις ἡ μεγάλη καὶ ἡ βουλὴ τῶν Ἀντιοχείων νέων Ἑλλήνων καὶ οἱ ἐν τῇ Δέλτα τῆς Αἰγύπτου καὶ οἱ τὸν Θηβαϊκὴν νομὸν οἰκοῦντες Ἕλληνες. Alter titulus, qui traditur esse in basi statucae eius CIG III 6026, a Ligorio fictus est cf. IGI 156*.

Plena nomina exhibet tit. Aelius Aristides ipse se dicit in inscriptione orationis (41) ad imperatores Marcum et Commodum missae I p. 762 ed. Dindorf et in enarratione oraculi cuiusdam I p. 540. Theodori nomen post morbum ipse sibi indidit Arist. I p. 518, 526. Apud scriptores semper Aristides.

Oriundus fuit ex civitate Mysiae Hadrianis Philostrat. vit. soph. 2, 9, (Sopatri) Proleg. III p. 737, Suidas s. v. Ἀριστείδης. Filius Eudaemonis Proleg. ibid., Suidas; εἴτε Εὐδαίμονος εἴτε Εὐδαίμων Philostrat. l. l. (inde Nicephorus schol. in Synesium p. 423 ed. Petarianae Synesii). Patrem civitatem romanam accepisse ab Hadriano, cum urbem illam conderet, ex nominibus filii fit veri simile; Aristidem certe civem Romanum fuisse docet nominum ratio. Grammaticam didicit sub Alexandro Cotiaeensi (cf. A 363), in cuius honorem mortui scripsit ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ ἐπιδάφιον orat. 12 I p. 134 sqq. Rhetoricae magistro usus est (Antonio) Polemone Smyrnaeo Suidas, Proleg. p. 737, praeterea Athenis audivit Herodem Atticum, Pergami Aristoclem Suidas, Philostrat. l. l. Adulescens itinera suscepit in Aegyp-

tum *Arist. orat.* 48 II p. 437, *Philostrat.*; dein Romam *ibid.* I p. 466. 481. 482. 511. In eo itinere gravissimo morbo correptus per tredecim annos, postea per quattuor peste laboravit *ibid.* I p. 470. 474-476.

Ab imperatore eiusque filio (*scilicet Pio et Marco*) immunitatem accepit *Arist.* I p. 524. Proconsules Asiae Iulianus *Arist.* I p. 534, Glabrio I p. 530. 531, Severus I p. 505. 523, Quadratus I p. 116. 451. 521. 523. 531 honorifice eum tractaverunt. Litterae (Avidii) Heliodori praefecti Aegypti ad eum datae I p. 524. Imperator Marcus cum Commodio filio (a. 176) eum Smyrnae audivit *Philostrat.* l. l., *Proleg.* p. 738 cf. *Arist. orat.* 22 I p. 439. 440. Cum Smyrna urbs a. 178 terrae motu graviter percussa esset, Aristides oratione ad imperatores missa (*orat.* 41 I p. 762) effecit, ut Marcus urbem restaurandam curaret; multis inde honoribus Aristides a Smyrnaeis affectus est *Philostrat.* l. l. cf. *Aristidis orat.* 20. 21 I p. 424 sqq. Vitam usque ad Commodi regnum produxit *Suidas*. Ad Commodum, cum solus imperium teneret, misit orationem (22 I p. 439), quae inscripta est Προςφωνητικὸς Σμυρναῖος de restitutione urbis. Ἀποθανεῖν δὲ τὸν Ἀριστείδην οἱ μὲν οἴχαι γράφουσιν, οἱ δὲ ἐν Ἰωνίᾳ, ἔτι βιώσαντα, οἱ μὲν ἐξήκοντά φασιν, οἱ δὲ ἀγγλὸν τῶν ἐβδομήκοντα *Philostrat.* l. l.

Praedicatur vel memoratur Philostrat. vit. *sophist.* 2, 23, 2, *Liban.* πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὑρχιστῶν *ed. Reiske* III p. 347 sqq., *epist.* 530. 546. 884. 1348. 1351 *ed. Wolf*, *Eunap.* vit. *sophist.* p. 488. 494 *ed. II Boissonade*, *Synes.* Dio p. 40 *ed. Petav.*, *epist.* 101 *Epistologr. graec.* *ed. Hercher* p. 699, *Aeneas* ep. 18 *ibid.* p. 29, *Procop.* ep. 116 *ibid.* p. 578, *Phot. bibl. cod.* 158 p. 101 *ed. Becker* (ubi iudicium Phrynichi repetitur), *cod.* 246-248 p. 400 sqq., *cod.* 265 p. 491. 492; *epigrammata in eum scripta Anthol. Pal.* 16, 315. 320, *Proleg.* p. 741.

Chronologiam vitae Aristidis post Massonium (*Aristid.* *ed. Jepp* I post praef.) accuratius explicare studuerunt Waddington *Mémoires de l'Institut* XXVI 1 (1867) p. 203 sqq. cf. *Fastes* n. 138. 140. 142. 143. 144 et W. Schmid *Rheinisches Museum* XLVIII (1893) p. 79 sqq. (cf. et Keil *Hermes* XXV (1890) p. 316). Ac Waddingtonii quidem disputatio, quae in anno proconsulari Iuliani (vide infra sub M. Claudio Iuliano) definiendo posita est, parum certo fundamento nititur, ut recte exposuit Schmid; ipsius autem computationes falsas esse inde efficitur, quod verba Aristidis I p. 524 ἐπιστολαὶ παρὰ τῶν βασιλέων τοῦ τε αὐτοκράτορος αὐτοῦ καὶ τοῦ παιδός, ut eas litteras ad a. 165 referret, ita tractavit (p. 76), ut tria ultima tamquam glossema temere ciceret et παρὰ τῶν βασιλέων interpretaretur 'e domo imperatoria'. At re vera non possunt non intellegi Antoninus Pius Augustus et M. Aurelius Caesar. Totam illam quaestionem certe solvere vix licebit, nisi titulo novo annus proconsularis unius ex illis praesidibus, quos memorat Aristides, sine dubio constitutur.

- 859a Marcianus Aristidos (sic versio syriaca apologiae, ceterum Aristides), Atheniensis, philosophus Christianus eodem tempore, quo et Quadratus, librum pro Christianis compositum imperatori Hadriano dedit *Eusebius hist. eccles.* 4, 4, *Hieronymus chron.* ad a. Abr. 2142, vir. ill. 20 II p. 847 ed. Vallarsi, *epist.* 70 ad Magnum I p. 426. Reliquias collegerunt Harris et Robinson, *Text and studies contributions to biblical and patristic literature I* 1; versionem syriacam germanice transtulit Raabe, *Texte und Untersuchungen zur Geschichte der altchristlichen Litteratur IX*. Ex versione syriaca (cf. Raabe p. 25) apparet inscriptionem apologiae hanc fere fuisse: αὐτοκράτορι Τίτῳ Ἀδριανῷ Ἀντωνίνῳ Σεβαστῷ Ἰουσεβεῖ Μαρκιανὸς Ἀριστιδὸς Ἀθηναῖος φιλόσοφος; minus accurate in versione armeniaca 'imperator Hadriano Caesari'. Vnde patet scriptores christianos neglegenter librum ad Pium missum rettulisse ad P. Aelium Hadrianum. — De sententiis Aristidis cf. Harnack, *Lehrbuch der Dogmengeschichte I*³ p. 482 sqq.
- 860 M. Aristius Fuscus. Praenomen extat in inscriptione *Horat. carm.* 1, 22; Fuscus *Horat. carm.* 1, 22, 4, *epist.* 1, 10, 1; Aristius *ibid.* v. 44; Fuscus Aristius *sat.* 1, 9, 61. Amicus Horatii *Horat. sat.* 1, 9, 61 sqq.; 1, 10, 83, ad quem scripsit *carmen* 1, 22 et *epistulam* 1, 10. Grammaticus Acro ad *epist.* 1, 10, 1 (II p. 421 H.) et ad *sat.* 1, 9, 62, Porphyrio ad *sat.* 1, 9, 60; scriptor comoediarum Porphyrio ad *epist.* 1, 10, scriptor tragoediarum codices quidam Acronis ad *epist.* 1, 10. Quae omnia sunt fidei incertae.
- 861 Aristo, lepidus philosophus, qui in gestatione disserebat, hoc enim ad edendas operas tempus ceperat; de cuius secta cum quaereretur, Scaurus ait 'utique Peripateticus non est'; de eodem cum consuleretur Iulius Graccinus, vir egregius, quid sentiret, 'non possum, inquit, tibi dicere, nescio enim, quid de gradu faciat', tamquam de essedario interrogaretur *Seneca epist.* 29, 6. Cum (Mamercus) Scaurus (cf. A 280) a Tiberio a. 32 occisus sit, Graccinus (cf. I 231) a C. Caesare, efficitur hunc Aristonem fuisse philosophum Peripateticum, qui Romae aetate Tiberii docuit. Eundem memorari opinatur Zeller, *Philosophie der Griechen II*³ 2 p. 926 adn. 3 in scholiis Simplicii ad *Cat.* 63b 10, 66a 38.
- CAECILIVS ARISTO.
 — Claudius Aristo.
 — TITIVS ARISTO.
 — Tussanius Aristo.
- 862 Aristobulus, Herodis et Mariammes prioris filius, Alexandri frater cf. *Schürer, Geschichte des jüdischen Volkes I* p. 337 sqq. Circa a. 731 = 23 Herodes fratres Romam misit *Ioseph. ant.* 15, 10, 1; post quinquennium fere in patriam reduxit et Aristobulo Berenice Costobari et Salomes Herodis sororis filiam in matrimonium dedit *id. ant.* 16, 1, 2 cf. 18, 6, 4. Calumniis, quas Salome contra filios Mariammes

spargebat, laecessitus Herodes Antipatrum filium relegatum ad aulam revocavit et honoribus provexit, unde discordiae inter patrem et filios Mariammes ortae sunt *id. ant. 16, 3, bell. 1, 23, 1-2*. Quae cum Antipatro auctore crescerent in dies, Herodes in Italiam profectus (*a. fere 742 - 12*) filios secum adductos Aquileiae apud Augustum accusavit, sed ab imperatore in gratiam reducti sunt *id. ant. 16, 4, 1-4, bell. 1, 23, 3*. Domum reversi denuo inimicitias exercebant, quas in tempus Archelaus composuit *id. ant. 16, 8, 6, bell. 1, 25*, dum Herodes Aristobulum et Alexandrum crimine parricidii in vincula coniecit *id. ant. 16, 10, bell. 1, 27, 1*. De consilii sententia, quod Berytum convocarat, damnati et apud Sebasten occisi sunt *a. fere 747 = 7 id. ant. 16, 11, 1-7, bell. 1, 27, 2-6*, (*Nicolaus Damascen. de vita sua fr. 5 FHG. III, Strabo 16, 765*).

Liberi Aristobuli: Aristobulus, (Iulius) Agrippa (I rex), Herodes rex Chalcidis, Herodias, Mariamme *Ioseph. ant. 18, 5, 4, bell. 1, 28, 1*.
 863 Aristobulus (iunior additur in epistula Claudii *Ioseph. ant. 20, 1, 2*), filius Aristobuli et Berenices, nepos Herodis Magni, frater Agrippae (I) regis et Herodis regis Chalcidis *Ioseph. ant. 18, 5, 4, bell. 1, 28, 1*. Iotapen Sampsigerami regis Emesenorum filiam in matrimonium duxit *id. ant. 18, 5, 4*. (Pomponium) Flaccum legatum Syriae Agrippae fratri infensum reddidit *id. ant. 18, 6, 3*. A. 40 apud P. Petronium legatum Syriae cum aliis Iudaeis deprecatus est, ne statua Gai in templo Hierosolymitano poneretur *id. ant. 18, 8, 4*. Privatus obiit Iotape filia surda relicta *id. bell. 2, 11, 6*.

864 Aristobulus, filius Herodis regis Chalcidis ex uxore priore Mariamme, nepos Aristobuli (*n. 862*), pronepos Herodis Magni *Ioseph. ant. 18, 5, 4; 20, 5, 2, bell. 2, 11, 6*. Salomen filiam Herodiadis et Herodis filii Herodis Magni, quae nupta fuerat Philippo tetrarchae Trachonitidis, post mortem mariti uxorem duxit *id. ant. 18, 5, 4*. Anno 54 Nero minorem Armeniam ei cum insignibus regiis mandavit *Tac. a. 13, 7, Ioseph. ant. 20, 8, 4, bell. 2, 13, 2*. Anno 60 pars Armeniae (maioris) ei concessa est *Tac. a. 14, 26*.

Idem videtur Aristobulus rex Chalcidices aetate Vespasiani Ioseph. bell. 7, 7, 1 (cf. Schürer, Geschichte des jüdischen Volkes I p. 607), ad quem pertinet nummus in parte adversa exhibens βασιλέως Ἀριστοβούλου ἐτ. ιγ', in aversa Τίτω Οὐερπασιανῶ αὐτοκράτορι σεβαστῶ de Saulcy, Mélanges de Numismatique III p. 339 sqq., Babelon Revue numismatique 1883 p. 145, Imhoof-Blumer, Porträtköpfe auf antiken Münzen p. 44.

— AVRELIVS ARISTOBVLVS.

— CLAVDIVS ARISTOCLES.

— Petronius Aristocrates.

865 Aristomachus, tribunus praetorianorum sub Elagabalo *vit. Elagab. 14, 8*.

— M. ANTONIVS [A]R[IS]TO[MENES].

— VLPIA ARISTONICE.

— FL(AVIVS) ARISTVS.

— T. FL(AVIVS) ARISTVS VLPIANVS.

866 Arius, centurio a Iudaeis (a. 750 = 4 a. C.) occisus *Ioseph. ant.* 17, 10, 7, *bell.* 2, 4, 3; 2, 5, 1.

867 ARMENIVS BROCCIVS, proconsul (*provinciae alicuius orientalis ut ex contextu apparet, fortasse Achaiae*), epistula Domitiani ad eum de liberis expositis *Plin. ad Traian.* 65, 66.

868 ARMENIVS PEREGRINVS, praetor a. 213, pro magistro fratrum Arvalium VI 2086, frater Arvalis adest in collegio a. 213. 218. 221 VI 2086. 2104. 2106 *acta Arvalium*.

869 ARMENIVS PEREGRINVS, consul a. 244 cum Fulvio Aemiliano. *In consulatu: Armenius Peregrinus VI 1447, ceterum Peregrinus fasti.* — Armenius Peregrinus, vir clarissimus, consul ordinarius VI 1351. *Filius videtur Armenii Peregrini praetoris a. 213.*

870 ARMENIVS PEREGRINVS, vir clarissimus V 6181 t. *Mediolanensis*.

871 ARMENIVS PERE[GR]INVS (?Παισωναίων Waddington), ὁ λαμπρότατος, (fuit vel συγκλητικός vel ὑπατικός) CIG 4435 = Lebas - Waddington 1472 t. *mutilus Pompeiopoli repertus*.

871a ARMENIVS PISONIVS cf. n. 871.

872 Armentarius, murmillo Cassio Severo simillimus *Plin. n. h.* 7, 55 = *Solinus* 1, 82.

873 Armillatus nominatur ut delator *Juvenal.* 4, 53; 'potentes apud Domitianum hi: Armillatus — — sicut Marius Maximus scribit' *schol.*

874 Arminius (sic *Tacitus, Velleius*; duce Armenio *codex Nazarianus Flor.* 2, 30, Armeno *Bambergensis*; Ἀρμένιος *Strabo, Dio*), Cheruscus *Velleius* 2, 105, 1, *Tac. a.* 11, 16; 'iuvenis genere nobilis, manu fortis, sensu celer, ultra barbarum promptus ingenio, Sigimeri principis gentis eius (scil. Germanorum) filius, ardorem animi cultu oculisque praeferens, adsiduus militiae nostrae prioris (scil. expeditionum a. 4-6 p. C. cf. *Vell.* 2, 105 sqq.) comes (cf. *Tac. a.* 2, 10 'ut qui romanis in castris ductor popularium meruisset'), iure etiam civitatis romanae equestris consecutus gradus' *Velleius* 2, 118, 2 (ubi traditur Romae eius equestris consequens gradus lectione corrupta nec certe restituta). *Civitate donatum et praenomen romanum et nomen gentilicium habuisse certum est, sed utrum huic Arminius gentilicium fuerit an cognomen ex nomine primario germanico romanum in modum transformatum, certe nequit diiudicari. Quamquam multo probabilius est Arminium ex usu aetatis Augusti nomen Iulii accepisse et Arminii cognomen habuisse, ut statuit Hübner Hermes X (1876) p. 393 sqq., Römische Herrschaft in Westeuropa p. 153; cf. de nomine Arminii L. Schmidt Germania 1883 p. 342, 1884 p. 416, 1891 p. 315, Much Zeitschrift für deutsches Alterthum 1891 p. 379, Kossinna Indogermanische Forschungen II p. 174.*

Anno 9 p. C. Germani Arminio duce coniuratione inita P. Quinctilium Varum legatum exercitus Germanici cum tribus legionibus

totidemque alis et sex cohortibus circumventum trucidaverunt *Velleius* 2, 117-119, *Dio* 56, 18-22, *Florus* 2, 30 cf. *Strab.* 7, 1, 4 p. 291, *Tac. a.* 1, 55. 59. 62; 2, 88. Boiocalus Ampsivariorum princeps rebellione Cherusca iussu Arminii vinctus *Tac. a.* 13, 55. Anno 14 contra Germanicum et A. Caecinam pugnavit *Tac. a.* 1, 55-68; res ab eo anno 16 contra Romanos gestae *ibd.* 2, 9. 10, 12-17. 21. Anno 17 cum Cheruseis contra Maroboduum regem Marcomanorum arma sumpsit, e cuius regno Suebae gentes, Semnones ac Longobardi ad eum defecere; magno proelio ambiguo eventu utrinque certatum est *ibd.* 2, 44-46. Arminius abscedentibus Romanis (*scil. e Germania Transrhenana*) et pulso Maroboduo regnum affectans libertatem popularium adversam habuit, petitusque armis cum varia fortuna certaret, dolo propinquorum cecidit; liberator haud dubie Germaniae et qui non primordia populi Romani, sicut alii reges ducesque, sed florentissimum imperium laccessierit, proeliis ambiguus, bello non victus; septem et triginta annos vitae, duodecim potentiae explevit caniturque adhuc barbaras apud gentes *Tac. a.* 2, 88.

Occisus ergo videtur circa annum 19, sub quo anno Tacitus mortem memorat, quamquam accurate in illum ipsum annum cadere mortem ideo pro certo poni nequit, quod Tacitus, postquam reperisse se apud scriptores temporum Tiberii Adgandestrium principem Chattorum literis ad Tiberium datis operam suam ad Arminium veneno tollendum frustra obtulisse rettulit, elogium illud Arminii quasi appendicem libro secundo annalium addit. Quod autem viri docti quidam 'duodecim potentiae annos' Arminii necesse esse computari inde a clade Variana dixerunt, a vero abhorrent; nam conferentibus nobis quae Tacitus a. 11, 16 refert 'eodem anno (= 47 p. C.) Cheruscorum gens regem Romae petivit amissis per interna bella nobilibus et uno reliquo stirpis regiae, qui apud urbem habebatur, nomine Italicus; paternum huic genus e Flavio fratre Arminii' — — certum videtur Tacitum priore loco de principatu quodam hereditario stirpis regiae cogitasse, quem Arminius patre mortuo apud Cheruscos obtineret.

Mater Arminii ut viva a. 16 memoratur Tac. a. 2, 10; frater cognomento Flavus ibd. 2, 9. 10; 11, 16. 17; Inguiomerus patruus ibd. 1, 60; 2, 45; uxor Thusnelda Segestis Cheruscorum principis filia Strabo 7, 1, 4 p. 292, quam alii pactam Arminius rapuerat Tac. a. 1, 55 nomine omisso. Quamquam Tacitus a. 2, 58 Segestem apud Germanicum dicentem facit 'ergo raptorem filiae meae violatorem foederis vestri Arminium apud Varum, qui tum exercitui praesidebat, reum feci', ita ut Arminius Thusneldam ante cladem Varianam rapuisse videatur, tamen ne nimis oratione ea nitamur, monent quae praecedunt in ipsa enarratione Taciti c. 55: 'Varus fato et vi Arminii cecidit; Segestes, quamquam consensu gentis in bellum tractus (scilicet quod fuit inde ab anno 9) discors manebat auctis privatim odiis, quod Arminius filiam

eius alii pactam rapuerat'. *Et cum gravida esset Thusnelda anno 15, quo a Germanico capta est (Tac. a. 1, 57), paulo ante a. 15 Arminius cum rapuisse videtur. — In captivitate uxor filium peperit Tac. a. 1, 58, cui nomen fuit Thumelicus Strabo l. l.*

— [Annius?] Arminius Donatus.

— [C.] ANNIVS ARMINIVS DO[NATVS].

875 C. ARMINIVS GALLVS memoratur in *t. graeco Ephesino Wood, discoveries, inscriptions from the site of the temple of Diana n. 12. Legatus pr. pr. Pedanii Fusci Salinatoris proconsulis Asiae (sub initium imperii Traiani) tit.*

876 Arnuphis, magus Aegyptius actate M. Aurelii Dio 71, 8. 9.

— Naevius Arpinianus.

877 Arpus, princeps Chattorum anno 16 p. C. Tac. a. 2, 7.

878 Q. ARQVINIVS, [pr(actor)] (aerarii) a. 20 in *fastorum fragmento, qui curatorum scribarum quaestoriorum fuisse videntur CIL I² p. 74.*

879 M. ARRECINVS CLEMENS, cos. I (suff. a. 73 ut videtur), cos. II (suff. a. incerto.) Memoratur in *t. urbano VI 199 (1), in fistulis urbanis Lanciani sylloge aquar. 1. 5. 7 (2. 3. 4), in fistula Ariminensi XI 428 (5).*

In consulatu: [M.] Ar[reci]no [Clemente] . . M cos VI 2016 fasti feriurarum Latinarum; [M.] Arrecino Clemente II L. Baebio Honorato cos. XII 3637. — M. Arrecinus Clemens t. 3, M. Arrecinus Clemens t. 1. 4, cinus Clemens t. 2, Arrecinus Clemens Tacitus, Suetonius.

Filius (M. Arrecini Clementis) praefecti praetorio sub Gaio, quamquam senatorii ordinis, a Muciano a. 70 praetorianis praepositus Tac. h. 4, 68. Consul I collega incerto a. 73 ut videtur, cum praecedant consules a. 72, consul II cum L. Baebio Honorato a. incerto v. supra. Consularis ab imperatore Domitiano damnatus Sueton. Domitian. 11. 'Permissu M. Arrecini Clementis' t. 1 magistratu urbano fungentis, praetura ut videtur. — Adfinis Vespasiani Tac. l. l. scilicet per Arrecinam Tertullam sororem.

880 M. Arrecinus Clemens. Nomina omittunt Tacitus et Suetonius, Clemens apud Iosephum; M. Arrecinus in titulis libertorum Arrecinae Tertullae filiae, cf. n. 882.

Eques Romanus, praefectus praetorio sub imperatore Gaio Tac. h. 4, 68, Sueton. Tit. 4, Ioseph. ant. 19, 1, 6; pater M. Arrecini Clementis consularis cf. n. 879; Arrecinae Tertullae Sueton. l. l. cf. Tacitum l. l. dicentem filium 'domui Vespasiani per adfinitatem innexum'.

881 M. Arrecinus Clemens vix(it) annos . . . [C]ornelia Ocel[la] (uxor) Ephem. cp. 8, 79 t. Rubensis mutilus.

882 ARRECINA TERTVLLA. Ipsa posuit titulos libertis M. Arrecino Meliori VI 12355 (1), Arrecinae Gnomae VI 12357 (2). — Arrecina Ter-

tulla *t. 1. 2. Sueton. Tit. 4.* — Filia (M. Arrecini Clementis) praefecti praetorio sub C. Caesare, uxor prior T. Vespasiani qui imperavit, defuncta sub Nerone *Sueton. l. l.*

— C. SVLPICIUS ARRENIANVS.

883 ARRIANVS, duo consulares cognomines memorantur in titulo Eleusinio *Ἐφημερίς ἀρχαιολογική 1883 p. 111 n. 15: ἔχγονον ἰδὲ θυγατέρα δυοῖν ὑπάτων Ἀρριανῶν Κλημεντιανήν.*

884 Arrianus, iure consultus citatur ab *Vlpiano Digest. 5, 3, 11* ex libro secundo de interdictis; *28, 5, 19; 43, 3, 1, 4, a Paulo Digest. 38, 10, 5; 44, 7, 47.*

885 * Arrianus, rerum scriptor Graecus citatur *vit. Maximini 33, 2, Gordian. 2, 1, Maximi et Balbini 1, 2. Herodianum intellegendum esse cum inter omnes fere constet, auctori vitarum illarum praeter ceteros levissimo an librario cuidam vitium tribuendum sit, in medio relinquendum est.*

886 ARRIANVS APER VETVRIVS [S]EVERVS, consul (suffectus anno incerto), XV sac. fac. (sic), praetor peregrinus, trib. pl.?) tribunus militum legionis XV Apolli[naris] XIV 3587 *t. Tiburtinus mutilus.*

887 ARRIANVS SEVERVS, praefectus aerarii pronuntiavit ex constitutione divi Traiani — — (Aburnius) Valens *Digest. 49, 14, 42. Fuit ergo praefectus sub Traiano aut Hadriano aut Antonino Pio; nam divus additamentum potest esse Valentis.*

— L. ANNIVS ARRIANVS.

— ANTONIVS ARRIANVS.

— CL(AVDIVS) ARRIANVS.

— L. CLAVDIVS ARRIANVS.

— FLAVIVS ARRIANVS.

— Maturus Arrianus.

— L. SERGIVS ARRIANVS.

— C. STATIVS CAPITO ARRIA[NVS].

888 Arrionilla, Timonis uxor rogatu Aruleni Rustici ■ Plinio apud centumviros defensa *Plin. epist. 1, 5, 5.*

889 ARRIVS, consul maritus Publianae ex posteris Scipionum in titulo sepulchrali uxoris graecis versibus concepto urbano *IG I 1960 — CIG 6275. Uxor eadem videtur quae Oscia Modesta Cornelia Publana, avia M. Fl. Arrii Oscii Honorati VI 1478.*

889a * ARRIVS, ARRIO . . VIR in versu ultimo tesserae gladiatoriae *I 757; lectio est corrupta.*

890 ARRIVS ANTONINVS, consul I (suff.) a. 69, II (suff. a. incerto). Consul suff. ex kalendis Iuliis in Septembres a. 69 cum Mario Celso *Tac. h. 1, 77; semel atque iterum consul Plin. epist. 4, 3, 1, bis consul vit. Pii 1, 4. Proconsul Asiae Plin. epist. 4, 3, 1, vit. Pii 3, 2. — Anno 96 Nervam amicum in senatu miseratus est, quod imperare coepisset vit. Pii 1, 4, (Vict.) Epitome 12. — Scripsit epigrammata*

gracca et iambos *Plin. epist.* 4, 3; 4, 18; 5, 15. Plinius ad eum scripsit *epist.* 4, 3; 4, 18; 5, 15. — Maritus Boioniae Procillae, pater Arriae Fadillae, avus maternus imperatoris Antonini Pii *vit. Pii* 1, 4. Mortuo, cum nepos imperium iniisset, statua decreta est *vit. Pii* 5, 2.

891 ARRIVS ANTONINVS, patruus et tutor Arrii Honorati aetate Septimii Severi *Vlpianus Digest.* 36, 1, 38, 1. Fortasse filius C. Arrii Antonini n. 894.

892 ARRIVS ANTONINVS, ... (milia nummum) 'quae ex sententia Aemili Frontonis clarissimi viri postea deinde Arrii Antonini clarissimi viri rei publicae Tif(erni) Tib(erini) numerata sunt', memorantur in titulo *ibidem* reperto XI 5939. Quis ex Arriis Antoninis intellegendus sit, non liquet.

893 C. ARRIVS ANTONINVS, legatus Augusti pr. pr. (Daciae) in titulo *Dacico pro salute eius posito* *Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich* 1890 p. 194, 14 = III S. 12574.

894 C. ARRIVS ANTONINVS. Tituli: ei positi sunt t. Concordiensis V 1874 (1) et Cirtensis, cuius initium periit, VIII 7030 (2); ipse dedicavit uxori t. *Thamugadensem* VIII 2390 (3); memoratur in actis *Arvalium* VI 2100 (4), in t. *Amasiae* reperto CIG 4168 (5), in *Tyaneis* CIG 4193 (6), *Bulletin de correspondance Hellénique* VIII (1883) p. 320 (7).

C. Arrius Antoninus t. 4. 7, [C.] Arrius Antoninus t. 1, Arrius Antoninus alibi. Patris nomen periit in t. 1, tribu Quirina t. 1. — Clarissimus vir t. [3].

III vir viarum curandarum, tribunus laticlavus legionis III Scythicae t. 1. 2, quaestor urbanus t. 2 (omissum in t. 1), sevir equitum Romanorum t. 2 (equestrium turmarum t. 1), aedilis curulis, ab actis senatus t. 1. 2; praetor cui primo iurisdictio pupillaris a sanctissimis imperatoribus (= *Marco et Vero* a. 161/169) mandata est t. 1 = [praetor] curatoribus et tutoribus dandis primus constitutus t. 2; iuridicus per Italiam regionis Transpadanae primus t. 1. 2 (sub *Marco et Vero* ut ex t. 1 apparet), quo spectant epistulae Frontonis ad eum datae de causa *Volumnii Sereni Concordiensis* Fronto ad amicos 2, 6. 7, de causa *Baburiana* *ibid.* ep. 8, et ad eundem magistratum referendum videtur in t. 1: qui providentia maximorum imperatorum missus urgentis annonae difficultates iuvit et consuluit (sic) securitati fundatis rei publicae (Concordiensium) opibus; praefectus aerari Saturni (ante a. 169) t. 1.

Consul suffectus circa a. 170 sub Marco. Legatus Cappadociae t. 5. (cf. *Marquardt, Römische Staatsverwaltung* I² p. 372 adn. 3) 6. 7; in t. 5 M. Aurelius dicitur Sarmaticus, quam appellationem a. 175 recepit cf. *Eckhel* VII p. 62. Proconsul Asiae *vit. Commodi* 7, 1 circa a. 185; ad hunc magis quam ad proconsulem cognominem (n. 890) retulerim, quae narrat *Tertullianus ad Scapulam* 5: Arrius Antoninus

in Asia cum persequeretur instanter, omnes illius civitatis Christiani ante tribunalia eius se manu facta obtulerunt; tum ille paucis duci iussis reliquis ait ὦ θεῖοί, εἰ θέλετε ἀποθνήσκειν, χρημνὸς ἢ βρόχους ἔχετε. A. 186 Romae fuit *t. 4*. Helvius Pertinax cum Perenne occiso (*a. 185*) Britanniae praepositus esset, dictus est insimulasse apud Commodum affectati imperii Antistium Burrum et Arrium Antoninum *vit. Pertinac. 3*. Insidiis Cleandri (*a. 189 interfecti*) fictis criminibus in Attali gratiam, quem in proconsulatu Asiae damnaverat, occisus est *vit. Commodi 7, 1*.

Frater Arvalis *a. 161/169 t. 1*, *a. 186 t. 4*; augur, sodalis Marcianus Antoninianus *t. 2*. — Curator Ariminensium, curator civitatum per Aemiliam *t. 2*; patronus Concordiensium *t. 1*, patronus IIII coloniarum (Cirtensium) *t. 2*. — Calpurnia Quadratilla uxor *t. 3*.

895 C. ARRIVS ANTONINVS memoratur in *t. Cirtensi VIII 7032 (1) Antoniae Saturninae*; idem videtur, pro cuius salute positus est *t. VIII 8241 (2) Numidicus repertus eo loco, qui hodie dicitur Kaf Tazerout, cum in vicino pago alter titulus Antoniae Saturninae extet VIII 8280*.

Tria nomina exhibet *t. 1*, Arrius Antioninus *t. 2*. Clarissimus vir, frater Arriorum Maximi et Pacati; matertera eorum Antonia L. fil. Saturnina, coniunx C. Arri Pacati *t. 1*. — Num idem sit atque unus ex Arriis Antoninis qui praecedunt, discerni nequit.

— T. AVRELIVS FVLVVS BOIONIVS ARRIVS ANTONINVS.

— *Arrius Aper vide Aper.

896 L. ARRIVS ATILIVS SABINVS, L. Arri Plariani Aufidi Turbonis filius, tribu [Ca]milia, patronus coloniae (Pisauri) *t. Pisaurensis XI 6332*. Idem videtur L. Arrius Sabinus patronus coloniae in *t. Pisaurensi Arriae Sabinae filiae XI 6203*.

897 [A]RRIVS AVGVР, consul *a. 121* cum M. Annio Vero II *III S. 12283*, ceterum Augur fasti.

898 ARRIVS BALBINVS, vir clarissimus *X 3800 t. Campanus*.

899 T. ARRIVS BASSIANVS, clarissimus vir, curator operum publicorum *a. 199 VI 1352*.

900 C. ARRIVS CALPVRNIVS FRONTINVS HONORATVS. Tituli ei positi: *III S. 6810, 6811. (= III 289, 290). 6812 (1, 2, 3) Antiocheni plane gemelli, nisi quod diversi vici Antiochiae Pisidiae dedicarunt; VI 3827 (4) urbanus mutilus*.

Nomina plena exhibent *t. 1, 2, 3*, . Arr [C]alpu [Ho]no-
ra[tus] *t. 4*. C. f., tribu Quirina *t. 1, 2, 3*. Clarissimus vir *t. 1, 2, 3*.
III vir monetalis aere argento auro flando feriundo *t. 1, 2, 3, [4]*, ad-
[lectus] [ab imp] [inte]r pat[ricios] *t. 4*, quaestor candidatus
t. 1, 2, 3, 4, praetor candidatus *t. 1, 2, 3*, consul *t. 1, 2, 3* (suffectus
anno incerto). — Augur; patronus coloniae (Antiochiae) *t. 1, 2, 3*. —
Potest idem esse Arrius Honoratus n. 902.

- 901 CN. ARRIVS CORNELIVS PROCVLVS, consul (suff.) a. 145 cum D. Iunio *Memoratur in titulo Cyaneae reperto Lebas-Waddington 1286 = CIG 4303h Add. p. 1140 (1); in t. mausolci Rhodiopolitani in Lycia Reisen im südwestlichen Kleinasien II p. 87 sqq. col. VII f (2). VIII a (3). VIII g (4). IX h (5); in actis Arvalium Bullettino comunale 1886 p. 361 (6) = Ephem. ep. 8 p. 332.*
Plena nomina exhibet t. 1, Cn. Cornelius Proculus in consulatu t. 6, praeterea t. 5; Cornelius Proculus t. 2. 3. 4. — Legatus Aug. pr. pr. (Lyciae) sub Antonino Pio t. 1-5, circa a. 140/142 ut videtur ex t. 2-5. Consul (suff.) XVI n. Iun. a. 145 t. 6. — Idem videtur Cornelius Proculus, cui imperator Antoninus Pius rescripsit Vlpianus Digest. 2, 8, 7.
- 902 Arrius Honoratus, 'divus Severus in persona Arrii Honorati pupilli decrevit, qui Arrio Antonino patruo et tutori suo restituerat' (hereditatem) *Vlpianus Digest. 36, 1, 38, 1. Cf. n. 900.*
- 903 ARRIVS MAXIMVS, clarissimus vir, cum fratribus Arriis Antonino et Pacato *memoratur in titulo Antoniae Saturninae materterae VIII 7032 t. Cirtensis.*
- 904 M. ARRIVS MAXIMVS, M. f., III vir capitalis, praefectus equitum, quaestor pr. pr., aedilis cu[r] X 5911 t. *Anagninus mutilus.*
- 905 Arrius Menander, iure consultus, consiliarius principis (*Severi vel successorum*) *Vlpianus Digest. 4, 4, 11, 2. Scripsit sub Severo et Antonino (Digest. 49, 16, 13, 6) de re militari libros IV index Florentinus Digest., qui citantur passim in Digestis. Fragmenta collegit Lenel, Palingenesia I p. 695 sqq.*
 — M. NONIVS ARRIVS MUCIANVS.
 — M. FL(AVIVS) ARRIVS OSCIV[S] HONORATVS.
- 906 ARRIVS PACATVS, clarissimus vir, cum fratribus Arriis Antonino et Maximo *memoratur in titulo Antoniae Saturninae materterae VIII 7032 t. Cirtensis.*
- 907 C. ARRIVS PACATVS, maritus Antoniae Saturninae VIII 7032 t. *Cirtensis; balineum Pacatianum (Cirtae fecit) VIII 7031.*
 — M. NONIVS ARRIVS PAVLINVS APER.
- 908 L. ARRIVS PLARIANVS AVFIDIVS TVRBO, (tribu Camilia *cf. filium, origine Pisaurensis ut videtur*), praetor designatus, patronus coloniae (Pisauri); pater L. Arrii Atilii Sabini t. *Pisaurensis XI 6332.*
- 909 L. Arrius Primus, frater L. Arrii Secundi V 4322 t. *Brixensis.*
 — M. MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS APER CVTIVS ROMVLVS PRISCIANVS ARRIVS PROCVLVS.
 — M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS PAPVS ARRIVS PROCVLVS IVLIVS CELSVS.
- 910 L. ARRIVS PVDENS, cos. a. 165 cum M. Gavio Orfito. *In consulatu: L. Arrius Pudens III dipl. mil. 45, VI 164, ceterum Pudens fasti.*

- 911 M. AR[RIVS] PV[DENS?] VICIRIVS, M. fil., M. [nep.], M. pro[nep.], tribu Fal.; M. Vicirius, vir clarissimus, frater X 3845 t. *Campanus mutilus*.
- 912 M. ARRIVS RE..... frater Arvalis a. incerto Traiani VI 2077 acta *Arvalium*.
- 913 L. Arrius Secundus, procurator Augusti, frater L. Arrii Primi V 4322 t. *Brixienensis*.
- 914 C. ARRIVS SPEDIVS ACTIANVS, clarissimus vir X 1121 t. *Abellinas*.
- 915 Arrius Varus sub Corbulone in Armenia militavit, 'idem secretis apud Neronem sermonibus ferebatur Corbulonis virtutes criminatus, unde infami gratia primum pilum adepto laeta ad praesens male parta mox in perniciem vertere'. Tac. h. 3, 6. Dux Antonii Primi contra Vitellianos *ibid.* et 3, 16, 61. 63. Vitellio occiso praefectus praetorio *ibid.* 4, 2; praetoria insignia ei decreta *ibid.* 4, 4; potentia a Muciano fracta *ibid.* 4, 11. 39; praefectura praetorii ablata annonae a Muciano praefectus est *ibid.* 68. — *Nominatur Tac. h. 3, 64.*
- Num idem sit Arrius Varus praefectus cohortis sub Domitio Corbulone a. 59 Tac. a. 13, 9, est cur dubitari possit, quoniam primipilatus dignitas inferior est praefectura. Itaque Nipperdey ad Tac. l. l. hunc patrem illius fuisse statuit. Sed quamquam Taciti verba ('primum pilum adeptus') sine dubio significant Varum tunc primum ad primipilatum pervenisse, tamen re vera fieri potuit, ut Varus ex praefecto iteratum primipilatum (cf. CIL V 867) acciperet. Munus aliquod superius velut procuratoris vel praefecti vigil. Varo a Nerone datum et hist. 3, 6 erratum esse sive a Tacito sive a librariis propter verba 'laeta ad praesens' coniecit O. Hirschfeld.
- 916 ARRIA (maior), Caecinae Paeti uxor, filium marito aegrotante mortuum clam sepelivit Plin. epist. 3, 16, 3-6; maritum Camillo Scriboniano occiso in urbem tractum comitata *id.* 3, 16, 7-9; cum marito ipsa se interfecit a. 42 *id.* 3, 16, 6-13; 6, 24, 5, Tac. a. 16, 34, Dio 60, 16 (Zon. 11, 9), Martial. 1, 13. Socrus Thraseae Plin. epist. 3, 16, 19, vit. Persii Sueton. rel. p. 75 Reifferscheid; Persius puer versus in eam scripserat *ibid.* Filia Arria (minor). — Vt exemplar optimae coningis nominatur in versibus X 5920.
- 917 ARRIA (minor), Caecinae Paeti et Arriae filia, (P. Clodii) Thraseae Paeti uxor, Fanniae mater, Helvidii Prisci socrus Plin. epist. 3, 16, 3. 10; 7, 18, 3, vita Persii Sueton. rel. p. 74 Reifferscheid, cognata Persii vita Persii *ibid.* Exemplum matris sequi temptantem Thrasea retinuit Tac. a. 16, 34; a Domitiano relegata Plin. epist. 3, 11, 3; 7, 19, 10; sub Nerva rediit *ibid.* 7, 19, 10; 9, 13, 5. Memoratur ut mortua *ibid.* 7, 19, 9.
- 918 ARRIA, Galeni amica, imperatoribus quoque (Severo et Antonino) carissima, philosophiae Platonicae dedita a Galeno sanata Galenus XIV p. 218 K.

919 ARRIA, M. Noni Macrini (uxor) V 4864 t. *Toscolanensis a marito uxori positus*.

— POMPONA ARRIA.

920 Arria Caesennia Paulin(a), in tegulis urbanis XV 838, quas 'actati fere Antonini Pii' tribuit Dressel. *Femina nobilis videtur*.

921 ARRIA FADILLA, Arrii Antonini et Boioniae Procillae filia, Aurelii Fulvi uxor, mater T. Aurelii Fulvi Arrii Boionii Antonini qui imperavit vit. Pii 1; imperatoris Antonini Augusti mater VI 2120 (ubi libertus eius memoratur). Post mortem Aurelii Fulvi nupta (P.) Iulio Lupo, ex quo Iuliam Fadillam peperit vit. Pii 1. Intra a. 123—127 domina figlinarum Caepionianarum in tegulis urbanis XV 69. 74. 76—78. 81—91, ex quibus indicant a. 123 n. 71. 76. 87—90, a. 124 n. 72. 73, a. 127 n. 77. Mortuae, cum filius imperium iniisset, statua decreta est vit. Pii 5, 2. — Ad eam pertinere videntur fistulae plumbeae Patavinae inscriptae Arriae Fadillae V 8117, 9.

— Nonia Arria Hermionilla.

922 ARRIA P[L]ARIA VERA PRISCILLA, L. f., flaminica, M. Acili Glabronis cos. (uxor) t. *Pisaurensis Orelli 2228; in lapide extat PIARIA. Cf. A 57. 59.*

— IVNIA ARRIA RVFINA.

923 ARRIA SABINA, filia L. Arri (Atilii) Sabini t. *Pisaurensis publice positus Notizie degli scavi 1881 p. 21. Cf. n. 896.*

924 C. ARRVNTANVS BALBVS in nummis Melitae inscriptis ab una parte Μελιταιίων, ab altera C. Arruntanus Balbus Mionnet I p. 343, 26. *Præfuit ergo Siciliae sive pro praetore sub finem rei publicae sive pro consule sub initium imperii Augusti cf. Mommsen, Römisches Münzwesen p. 374 adn. 27.*

925 Arruntius, medicus celeberrimus principum HS CCC Athenaidi reliquit Plin. n. h. 29, 7. 8. Cf. n. 943.

926 Arruntius, captator testamentorum Seneca benef. 6, 38, 4.

927 [C.] [AR]RVNTIVS [t]r. pl., pro pr. bis, pr.... in titulo admodum mutilo Interamnae Nahartium reperto XI 4179; filiorum, qui ibidem nominati erant, nomina honoresque perierunt praeter... [A]rruntio C. f. prae..... [A]rruntio C. [f.]

928 L. ARRVNTIVS, consul a. 732 = 22 a. C. cum M. Claudio Marcello. Tituli: ipse posuit t. Atinae X 5055 (1), memoratur in actis saecularibus Augusti v. 45. 151 (2).

In consulatu:runtius fasti Cap., L. Arruntius Dio ind. l. 54; 54, 1, Monumentum Ancyranum lat. 1, 32 gracc. 3, 4, VI 10286/87; ceterum plerumque Arruntius fasti. — L. Arruntius t. 1. 2.

L. f., L. n. fasti Cap., L. f. Dio ind. l. 54. — A triumviris proscriptus evasit ad Sextum Pompeium Appian. bell. civil. 4, 46, ex pace Misenensi rei publicae redditus Velleius 2, 77; dux navium Iulianarum in pugna Actiaca id. 2, 85, Plutarch. Anton. 66; post hoc

C. Sositum servavit *Velleius* 2, 86. Consul a. 733 = 22 *fasti*. — XVvir sacris faciundis t. 1 anno 737 = 17 t. 2.

L. Arruntius, vir rarae frugilitatis, qui historias belli Punici scripsit, fuit Sallustianus *Seneca epist.* 114, 17 *sqq.* L. Arruntius auctor Plinii *Plin. n. h. ind.* l. 3. 5. 6. — *Rerum scriptor utrum noster an filius (qui sequitur) intellegendus sit, decernere vix ausim parum confusus ratiocinatione illorum, qui verba Senecae 'rarae frugilitatis' ad nostrum, quippe qui a Velleio 2, 86, 2 vir 'prisca gravitate celeberrimus' laudetur, referenda esse censuerunt.*

929 L. ARRVNTIVS, consul 759 = 6 p. C. cum M. Aemilio Lepido. *In consulatu*: L. Arruntius *fasti Cap.*, *Dio ind.* l. 55; 55, 25, I 752. 753 II 3695 VI 14844, *Monumentum Ancyran.* lat. 3, 35 = gr. 9, 14, ceterum plerumque Arruntius *fasti*.

L. f., L. n. *fasti Cap.*, L. f. *Dio ind.* l. 55, filius consulis a. 733 = 22. Consul a. 6 p. C. v. *supra*, in kalendas Iulias *fasti Cap.* A. 14 in senatu sententiam dixit *Tac. a.* 1, 8. Tiberius eum divitem (*cf. Tac. a.* 11, 7), promptum actibus egregiis et pari fama suspectabat; ab Augusto imperio dignus habitus *ibd.* 1, 13. A. 15 cura coercendi Tiberis Ateio Capitone et L. Arruntio mandata est *ibd.* 1, 76. 79. A. 20 a Cn. Pisone patronus petitus se excusavit *ibd.* 3, 11. Accusatores eius damnati erant *ibd.* 6, 7 (*intra a.* 29/31, *qua de re quae Tacitus rettulerat, lacuna codicis perierunt*). Hispaniam (citeriorem) absens rexit *id. h.* 2, 65 inde ab a. 25 *cf. id. a.* 4, 45, minus accurate *ibd.* 6, 27 sub a. 33 dicit eum decimum iam annum attineri. A. 37 Macrone auctore adulterii Albucillae delatus venas exsolvit *ibd.* 6, 47–48, *Dio* 58, 27.

Propinquus L. Sullae *Tac. a.* 3, 31. — *Idem intellegendus est Tac. a.* 11, 6 'meminissent Asinii Messalae ac recentiorum Arruntii et Aesernini', *ubi oratores clarissimi componuntur. Non minus ergo ad hunc spectat narratiuncula de contentione L. Arruntii cum Albucio Silo in iudicio centumvirali Seneca contror.* 7 *praef.* 7 (*eadem nominibus L. Arruntii omissis Sueton. rhetor.* 6). Nominatur *Tac. a.* 6, 5. — *De L. Arruntio rerum scriptore vide in patre.*

Ad hunc referendus videtur t. monumenti Arruntiorum VI 5931 Libert(is) et familiae L. Arrunti L. f. Teretin(a), ubi Arruntius, Arruntia, vel L. Arruntius passim inveniuntur VI 5932–5946.

930 L. ARR[VN]TIVS (ARTTIO *in lapide*), consul (suff.) X k. Decem. (a. incerto) cum T. Flavio Basso X 6785.

931 M. ARRVNTIVS, consul (suff.) a. 66 (post XIII kal. Iul.) VII k. Oct. VI 2044 *acta Arvalium*, *ubi collegae nomen perit. Vulgo huic Aquilae cognomen tribuitur sine ulla idonea causa.*

932 PAVLLVS(?) ARRVNTIVS (Παύλος Ἀρουντίω *vulgo ex editione principe secundum versionem latinam, ταλαιπωρουντίω traditur*), comitatus imperatorem Gaium, cum interficeretur *Ioseph. ant.* 19, 1, 14. *Cf. n.* 945.

933 Arruntius Aquila medicamento quodam sanatus *Galenus XIII* p. 1036 K.

934 M. ARRVNTIVS AQVILA, M. f., tribu Teretina, IIIvir aere argento auro flando feriundo, quaestor Caesaris, tribunus plebis, praetor, consul, XVvir sacris faciundis V 2819 t. *Patavinus*. Idem videtur M. Arruntius Aquila consul (suff.) cum (L. Pompeio Vopisco) C. Arruntio Catellio Celere III idus Octobr. imperante Vespasiano X 8038 t. *Corsicanus*. Consules eos fuisse a. 78 vel 79 Hübner ad II S. 5264 inde statuit, quod a. 77 Celer legatus Lusitaniam rexit. Sed inde, quod quis illo anno provinciam praetoriam administravit, nequaquam concludere licet praesidem talem non potuisse antea consulatu functum esse cf. Mommsen, *Staatsrecht II*⁹ p. 250, 1. Immo ad priores annos imperii Vespasiani t. *Corsicanus* ideo mihi referendus videtur, quod ibi beneficia tributa Vanacinis a Vespasiano confirmantur, quibus ab a. 727 in tempora Galbae usi erant.

935 M. Ar[ru]ntius Aqu[il]a, procurator Pamphylicae a. 50 III S. 6737 in miliario Pamphylicae.

936 L. ARRVNTIVS CAMILLVS SCRIBONIANVS sive FVRIVS CAMILLVS SCRIBONIANVS, consul a. 32 p. C. cum Cn. Domitio Ahenobarbo. Ipse posuit in legatione cippum terminalem Dalmaticum III S. 9864 a. In consulatu: Camillus Arrun[tius] fasti Arvalium, Camillus Arruntius X 899, Camill. Arruntius X 4847 (ubi nomen collegae omissum est), Cam. Arr. I 769 in tessera, Camillus Scribonianus Tac. a. 6, 1, Dio 58, 17; Camillus Arruntius Sueton. Otho 2; nomina omissa sunt in fastis Nolanis X 1233, erasa in t. Interamnate XI 4170; Arruntius Chronograph., Hydat.

L. Arruntius Camil[l]us Scrib[o]nia[n]us tit.; Furius Camillus Scribonianus Sueton. Claud. 13 (inde Oros. 7, 6, 6), Dio 60, 15; Scribonianus Camillus (Vict.) Epitome 4, 4; Camillus Tac. a. 12, 52 (ubi praecedunt nomina filii Furii Scriboniani), Sueton. Claud. 35; Dio 55, 23; Scribonianus Tac. h. 1, 89; 2, 75, Plin. epist. 3, 16, 7, Oros. 7, 8, 2. Duplice eum nomine gentilicio usum esse cum et ex testimoniis Suetonii Dionisque et ex nomine filii veri simile videatur, quomodo explicandum sit parum liquet. Nam sive filium naturalem M. Furii Camilli consulis 8 p. C. adoptatum a L. Arruntio consule a. 6 p. C. ponimus, sive huius filium naturalem sumpsisse nomina Furii Camilli in honorem cuiusdam ex maioribus maternis, in utraque opinione nominum ratio parum convenit usui aetatis Tiberianae. Quamquam notus est P. Sulpicius Quirinius consul a. 742 = 12. a. C. Restat ut Scribonianum post adoptionem nomen Furii re vera abiecisce et Suetonium ac Dionem minus accurate eo usos esse statuamus, id quod commendare videtur titulus. Quae sententia maxime nobis arrideret, nisi Furii nomen in filio recurreret. Itaque res pro certo diiudicari nequit neque magis, ex qua parentela Scriboniani cognomen deduxerit.

Quamquam hoc derivatum esse ex filia Sex. Pompei et Scriboniae inde veri simile efficitur, quod L. Arruntius Scribonianus n. 942, qui filius nostri fuisse videtur, dicitur Pompei Magni abnepos. — Omnino filius sive naturalis sive adoptivus L. Arruntii (n. 929) fuit, diversus a M. Furio Camillo fratre Arvali a. 38.

Consul a. 32 p. C. v. *supra*. Legatus pro pr. C. Caesaris Aug. Germanici (Illyrici) *tit.*; legatus eiusdem provinciae contra Claudium a. 42 rebellavit, quem contumeliosa et minaci et contumaci epistula cedere imperio iussit vitamque otiosam in privata re agere; verum intra diem quintum oppressus est legionibus, quae sacramentum mutaverant, in paenitentiam religione conversis; cum in Issum insulam fugisset, a Volaginio milite gregario (*Tac. h. 2, 75*) interfectus est *Sueton. Claud. 13. 35* (*Oros. 7, 6, 6*), *Tac. a. 12, 52, h. 1, 89; 2, 75, Dio 60, 15* (ubi minus accurate ἐξούσιος ἀπέθανε) *cf. 55, 23, Plin. epist. 3, 16, 7, Epitome 4, 4.* — Vibia uxor *Tac. a. 12, 52 cf. Plin. l. 1 § 9, Furius Scribonianus filius Tac. l. 1. cf. n. 942, de filia cf. n. 948.*

— L. POMPEIVS VOPISCVS C. ARRVNTIVS CATELLIVS CELER.

937 Arruntius Celsus (duo nomina posita sunt *Charis. Grammatici Lat. I p. 213, 18; 222, 6. 30; Arruntius Priscian. Gramm. Lat. II p. 98, 9; 251, 13, III p. 408, 2, Rufinus ibd. VI p. 565, 5, ceterum Celsus*), grammaticus, animadversiones eius in Maronem afferuntur *Charis. I p. 200, 27; 214, 18; 222, 6, in Terentium Charis. I p. 207, 13; 212, 3; 214, 4; 222, 30; 223, 11, Priscian. III p. 11, 19, in Afranium Priscian. II p. 98, 9; citatur praeterea Charis. I p. 213, 18, Priscian. II p. 148, 7; 201, 1; 215, 14; 251, 13; 357, 12; 485, 20, III p. 408, 2, Consent. V p. 375, 1; 390, 6, Rufin. VI p. 565, 5. Quod falso quidam Celsum in Plautum et Vergilium commentarios confecisse putarunt, refellerunt Ritschl, Parerga p. 367–370, Ribbeck, Prolegomena p. 25. — Idem intellegendus esse videtur apud Diomed. I p. 321, 11, ubi Arruntius Claudius traditur.*

938 Arruntius Euarestus (Εὐάρεστος Ἀρόρντιος), praeco aetate Gai *Ioseph. ant. 19, 1, 18.*

939 Q. Arruntius Iustus, Q. f., tribu Vel., [adv]o[c]atus fisci stationis hereditatium. — Quaestor, aedilis, patronus coloniae (Boviani Vndecimanorum); patronus municipii Saepinatum, patronus municipii Vicentinorum, patronus et curator rei publicae Tereventinatum, sacerdos Tusculanus fanitalis *IX 2565 t. Bovianensis publice positus.*

940 ARRVNTIVS MARCELLVS (Ὀρρόρντιος traditur), vir ordinis senatorii, auditor Plotini philosophi *Porphyrus vit. Plotini 7.*

941 L. Arruntius Maximus, procurator Augusti a. 79 (Asturiae et Calaeciae, ut videtur) *II 2477 t. Asturicensis.*

942 L. [A]RRVNTIVS SCRIBONIANVS, L. f. Pompei Magni abnepos, praefectus urbi (scilicet feriarum Latinarum), augur *III S. 7043 t. bilinguis Prymessensis mutilus. Filius videtur L. Arruntii Camilli*

Scriboniani consulis a. 32 p. C., sive idem, qui a Tacito a. 12, 52 dicitur Furius Scribonianus, sive alter.

943 L. Arruntius Sempronianus Asclepiades, imperatoris Domitiani medicus VI 1842. Parentela coniunctus videtur cum Arruntio n. 925, fortasse filius.

944 Arruntius Silo, rescriptum divorum fratrum ad eum Dig. 48, 19, 27 pr., unde praeses provinciae alicuius fuisse videtur.

945 Arruntius Stella(?), post necem Gai Germanos corporis custodes placare studuit Ioseph. 19, 1, 18, ubi codex Ambrosianus exhibet σπλάσ, Mediceus σπείλασ, epitome σπλλάσ; Στήλας scripsit Niese, Παῦλος Dindorf collato 19, 1, 14 cf. n. 932.

946 Arruntius Stella, cura ludorum, qui a Nerone parabantur, ei mandata a. 55 Tac. a. 13, 22. Veri videtur simillimum hunc esse patrem L. Arruntii Stellae poetae, qui 'patriciis maioribus ortus' dicitur a Statio silv. 1, 2, 71.

947 L. ARRVNTIVS STELLA, consul (suff. a. 101 ut videtur): L. Arruntio Stella L. Iulio Marino cos. XIII k. Nov. VI 1492. — Stella apud poetas.

Patavinus Martial. 1, 61, 4; 'ut te nascentem gremio mea prima recepit Parthenope' Statius silv. 1, 2, 260, puer ergo Neapolim translatus videtur; 'clarus de gente Latina est iuvenis, quem patriciis maioribus ortum nobilitas gavisa tulit' ibd. 1, 2, 70 sqq. A. 89 XVvir sacris faciundis, 'certe iam nunc Cybeleia novit limina et Euboicae carmen legit ille Sibyllae' ibd. 1, 2, 176 sq. A. 93 (praetor ut videtur) ludos fecit ad Domitiani victoriam Sarmaticam celebrandam Martial. 8, 78. Consul a. 101 v. supra et Martial. 12, 3, 10 (de anno cf. fastos). A. 89 uxorem duxit Violentillam; in nuptias scripserunt Statius epithalamion Stat. silv. 1, 2, Martialis epigramma 6, 21.

Amicus Statii et Martialis: Statius ei dedicavit Silvarum librum I Stat. silv. 1 praef.; Martialis ad eum scripsit 1, 7; 1, 44; 5, 59; 7, 36; 9, 89. Vt poeta laudatur Stat. silv. 1, 2 passim, Martial. 1, 7; 5, 11; 6, 21, 1; 7, 14, 5; 12, 3. — Nominatur Martial. 4, 6, 5; 5, 12, 7; 6, 47, 1; 9, 55, 1; 10, 48, 5; 11, 52, 15. — Potest idem esse L. Arruntius Stella Gruter. p. 642, 2 in tabella aerea, quae Romae extabat apud Vrsinum, si modo vere antiqua fuerit.

948 ARRVNTIA CAMILLA, Camilli filia in tegulis urbanis XV 112. 113 a. b. 114 cf. 115; item Arruntia Camilli f. Camilla in monumento libertorum VI 5932. — Filia videtur L. Arruntii Camilli Scriboniani, quamquam Dressel adnotavit litterarum atque sigilli formam illorum laterum ad initia saeculi II spectare.

949 Arsaces, Artabani regis Parthorum filius natus maximus post mortem Artaxiae (n. 962) anno fere 34 a patre Armeniis rex impositus Tac. a. 6, 31, Dio 58, 26. Mithridates et Pharasmanes, qui Tiberio auctore Tiridatem aemulum imperii Armeniaci adiuverunt, ministros aulicos auro corruerunt, ut Arsacem e medio tollerent Tac. a. 6, 33.

— TIB. CL(AVDIA) ARSASIS.

10*

- 950 [Ar]senius Marcellus, cur(ator) r(ei) pub(licae) (Puteolanorum) a. 181
X 1791 t. *Puteolanus* = VI 861 (ubi falso cur [ope]r. restitutum est).
- 950a C. Art. Germanianus, vir clarissimus in fistula plumbea urbana
Lanciani sylloge aquaria n. 63a, Germanianus n. 63b. Fuit Art(orius)
vel Art(iculeius).
- 951 Artabanus, rex Parthorum. Arsacidarum e genere per matrem *Tac.*
a. 6, 42, apud Dahas adultus a Parthis contra Vononem rex accitur;
primo congressu victus (cf. nummum Vononis apud Gardner, *The*
Parthian coinage p. 47 n. 4 βασιλεὺς Ὀνώνης ναιχῆσας Ἀρτάβανον) in
Mediam se recepit, dein rursus profectus Vonone victo et pulso regno
potitur *Tac. a. 2, 3*, *Ioseph. ant. 18, 2, 4*. Bellum id gestum esse inde
ab a. 10/11 p. C. docent nummi; nam anno 322 aerae Seleucidarum
= a. 10/11 et ultimi Vononis nummi et Artabani primi cusi sunt cf.
Gardner p. 62.

Cum Vonones profugus ab Armeniis rex constitutus esset, Artabanus bellum minitando effecit, ut ille a Cretico Silano rectore Syriae excitus custodia circumdaretur *Tac. a. 2, 4*, *Ioseph. l. l.* Anno 18 ad Germanicum in oriente agentem legatos misit amicitiam ac foedus memoraturos et cupere renovari dextras daturumque honori Germanici, ut ripam Euphratis accederet; petere interim, ne Vonones in Syria haberetur. Ad ea Germanicus de societate Romanorum Parthorumque magnifice, de adventu regis et cultu sui cum decore ac modestia respondit: Vonones Pompeiopolim Ciliciae urbem amotus est *Tac. a. 2, 58*. Eodem fere tempore cum Asinaeo et Anilaeo fratribus, qui circa Nearda ac Nisibim praedatoria manu dominationem exercebant, foedus et amicitiam iniit *Ioseph. ant. 18, 9, 3 sqq.* Artaxia rege Armeniae anno fere 34 mortuo Artabanus Arsacen filium natu maximum Armeniis regem imposuit, postea, cum is ab adversariis veneno sublatus esset, Orodem alterum filium *Tac. a. 6, 31. 33*, *Ioseph. ant. 18, 2, 4*, addita contumelia et missis, qui gazam a Vonone relictam in Syria Ciliciaque reposcerent, simul veteres Persarum ac Macedonum terminos seque invasurum possessa Cyro et post Alexandro per minas iaciebat *Tac. a. 6, 31*, etiam Cappadociam attentavit *Dio 58, 26* et Tiberio litteris parricidia et caedes et ignaviam et luxuriam obiecit *Sueton. Tiber. 66*. Tiberius, cum primores quidam Parthorum secreto eum adiissent principem ex genere Arsacidarum, qui contra Artabanum constitueretur, expostulantes, primum Phraatem et, cum is in Syria mortuus esset, Tiridatem sanguinis eiusdem acmulum Artabano elegit, Pharasmanem regem Iberorum et Mithridatem fratrem, ut in Armeniam exercitum ducerent, impulit et L. Vitellium cunctis, quae apud orientem parabantur, praefecit *Tac. a. 6, 31. 32*, *Sueton. Vitell. 2*, *Dio 58, 26*. Postquam Orodes ab Iberis pugna victus et graviter vulneratus est, Artabanus ne cladem ultum iret, contractis legionibus Vitellii et subdito rumore, tamquam Mesopotamiam invasurus esset,

inhibitus est; simul intestinis seditionibus regno pulsus in Scythiam fugit anno 35 *Tac. a. 6, 33-36, Dio 58, 26, Ioseph. ant. 18, 4, 4*. Anno 36 a satrapis quibusdam ex Hyrcania revocatus per auxilia Scytharum regnum recuperavit Tiridate in Syriam pulso *Tac. a. 6, 43-44, Dio l. l. (inde Petrus Patricius fragm. 2 Müller IV), Ioseph. l. l.* Sub initium imperii C. Caesaris Artabanus ultro amicitiam imperatoris petiit venitque ad Euphratis ripas in colloquium L. Vitellii et transgressus Euphratem aquilas et signa romana Caesarumque imagines adoravit liberosque obsides dedit *Sucton. Calig. 14, Vitell. 2, Dio 59, 27; contra Iosephus 18, 4, 5 colloquium vivo Tiberio habitum esse scripsit, cui assentitur von Gutschmid, Geschichte Irans p. 122 n. 1*. Iterum regno pulsus ad Izatem regem Adiabenorū confugit et opera eius restitutus est *Ioseph ant. 20, 3, 1-3; paulo post (circa a. 40) mortuus est ibd. 20, 3, 4*.

952 Artabanus, filius Artabani regis (n. 951) post mortem patris a Gotarze fratre cum uxore filioque occisus est *Tac. ann. 11, 8*.

953 Artabanus, ultimus rex Parthorum. Cum Septimius Severus inde ab anno 198 bellum contra Parthos gereret, Artabanus frater Vologasi apud eum fuit *Dio 75, 9. (Perperam Herodianus 3, 9, 10 tunc temporis Artabanum regnasse et a Severo regno pulsum esse refert)*. Cum a. 216 Antoninus Severi filius Vologaso se bellum inlaturum esse minaretur, nisi Tiridatem et Antiochum dederet *Dio 77, 19, paulo post autem Artabanus frater Vologasi cum Romanis bellaret, eodem fere tempore vel non multo ante (cf. von Gutschmid, Geschichte Irans p. 154 n. 1) regnum sumpsisse videtur. Sed etiamsi Artabanus summam rerum adeptus est, tamen Vologasus in parte Babylonica regni per aliquantum temporis (vel post Artabani cladem et necem) imperii speciem quandam exercuit, ut docent nummi Babylonici cum inscriptione nominis eius Gardner, Parthian coinage p. 59*.

Postquam Artabanus regnum adeptus est, Antoninus tamquam iratus, quod sibi Artabani filiam uxorem petenti rex denegasset, contra eum profectus Adiabenen vastavit *Dio 78, 1 (inepte de his rebus hariolatur Herodianus 4, 10, 1 — 11, 7)*. A. 217 Artabanus magno exercitu collecto Opellium Macrinum, qui post Antoninum imperator nuncupatus erat, apud Nisibim bis acie vicit; inde Macrinus grandi pecunia pacem cum eo composuit *Dio 78, 26-27 (Zonaras 12, 13 p. 115 ed. Dindorf), vit. Macrini 8, 3, male Herodianus 4, 14-15*. Macrinus a. 218 apud Antiochiam victus Diadumenianum filium ad eum misit *Dio 78, 39*. Ab Artaxerxe tribus proeliis victus occisus est *Dio 80, 3, Herodian. 6, 2, 1. 7; 6, 3, 5, Zonaras 12, 15 p. 121. De tempore belli cf. Artaxerxem n. 960*.

954 Artabassis, Syrus memoratur in epistula ficta Valeriani vit. Probi 4, 1. — Artabasdes v. Artavasdes.

955 Artavasdes, rex Medorum. Regis Artavazdis *Monumentum Ancyranum* lat. 6, 11 = Ἀρταβάζου *gracc.* 17, 16, Artaba . . lat. 5, 29 = Ἀρταβάζου *gracc.* 15, 9, Ἀρταο[υάσδης] *gracc.* 17, 1; Ἀρταουάσδην *Dio* 49, 25. (Nummi huius non extant; in nummis Armeniorum regis eiusdem nominis et aetatis invenitur Ἀρταουάσδου *Langlois, Numismatique de l'Arménie* p. 34). De fragmento tituli VI 1798, quod antequam plenius innotesceret, ad hunc rettulit *Mommsen, Res g. divi Aug. p. 111², cf. C. Iulium Artabudem n. 959.*

Filius Ariobarzani regis *Monum. Ancyr.* 6, 12. A. 718 = 36 a. C. Antonius cum bellum contra Parthos movisset auctore Artavasde rege socio Armeniac, qui inimicitias cum rege Medo cognomine exercebat, exercitum in Mediam duxit *Dio* 49, 25; ubi cum diu frustra Praaspa (*Dio*) sive Phraarta (*Plutarch.*) caput regni obsedisset, a Phraate et Artavasde Medo obsidionem solvere coactus cum magna suorum clade in Armeniam recessit *Dio* 49, 25–31, *Plutarch. Anton.* 38–50, *Strabo* 11 p. 524. 532. A. 719 = 35 Artavasdes Medus cum Phraati propter praedae divisionem succenseret, iniurias ab Armenio acceptas ulturus opera Polemonis amicitiam Antonii quaesivit *Dio* 49, 33, *Plutarch. Anton.* 52. A. 720 = 34 amicitia inter utrumque composita Antonius Iotapen filiam eius Alexandro filio ex Cleopatra sublato despondit *Dio* 49, 40. A. 721 = 33 Antonius cum iterum in Armenia ageret quasi Parthis bellum inlaturus, Artavasdi partem Armeniae concessit et Iotapen Alexandro nupturam Alexandriam secum duxit; Artavasdes usus militibus, quos Antonius in Armenia reliquerat, Phraatem et Artaxem contra se profectos primum vicit, dein postquam Antonius auxilia ad bellum contra Caesarem gerendum evocavit, ipse victus captusque est *Dio* 49, 44 *tempore fere belli Actiaci. Quod a Plutarcho Anton. 60 memoratur inter Antonii auxilia regum barbarorum* παρὰ τοῦ Μηδῶν βασιλέως ἀπεσταλμένη βοήθεια, *explicatur accuratiore Dionis* (49, 44) *enarratione:* (a. 721) *συμαχῆσιν τε γὰρ ἀλλήλοις, ὁ μὲν ἐπὶ τοὺς Πάρθους, ὁ δὲ ἐπὶ τὸν Καίσαρα συνέθεντο, καὶ ἐπὶ τούτῳ στρατιώτας τέ πᾶς ἀντέδοσάν σφισι* — — postea Antonium milites suos revocasse, non reddidisse, quos acceperat ab Artavasde.

Post bellum Actiacum Artavasdes nescio quo modo e captivitate elapsus ad Augustum venit, qui ei Iotapen filiam restituit *Dio* 51, 16; inter reges, qui supplices ad Augustum confugerunt, nominatur *Monum. Ancyr. c. 32. Armeniam minorem cum ab Augusto accepisse sequitur ex Dione* 54, 9 *referente Augustum anno* 734 = 20 *Archelao Armeniam minorem donasse, ὅτι ὁ Μηδὸς ὁ πρὶν αὐτῆς βασιλεύων ἐτεθνήκει; nam praeter unum locum* (49, 25 *ubi nomen ponitur*) *apud Dionem Artavasdes hic de quo agitur, semper significatur ὁ Μηδὸς. Mortuus igitur sub annum* 734 = 20 *a. C.*

956 Artavasdes (sic *Tacitus*, Ἀρταβάζου *Dio*), rex Armeniae. 'Nec Tigrani (II) a Ti. Nerone in regnum deducto (a. 734 = 20 a. C.)

neque liberis eius (scilicet Tigrani III et Erato sorori) quamquam sociatis more externo in matrimonium regnumque diuturnum imperium fuit' *Tac. a. 2, 3, cf. Dio 55, 9, 4* τὴν Ἀρμενίαν ἀλλοτριουμένην (ubi lacuna codicum ex Zonara 10, 35 p. 447, 1 Dindorf supplenda est:) μετὰ τὸν τοῦ Τιγράνου θάνατον. 'Dein iussu Augusti impositus (Armeniis rex) Artavasdes et non sine clade nostra deiectus' *Tac. l. l.* Fuit hic, ut Nipperdey ad *Tac. l. l.* probabiliter coniecit, frater Artaxae et Tigranis (cf. *Dio 51, 16*), filius Artavasdis regis ab Antonio capti; cum post mortem Tigranis II (incertum quo anno mortui) liberi eius ad Parthos inclinati (cf. *Dionis verba supra laudata*) regnarent, Artavasdes contra eos rex constitutus pulsus est (qua de re tacuit Augustus in Monumento Ancyrano c. 27). Anno fere 751 = 3 a. C. ὡς ἐπύθοντο οἱ βάρβαροι τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ Γαίου — — Τιγράνις εὐθὺς μὲν οὐκ ἐπρεσβεύσατο, τοῦ δὲ Ἀρταβάζου νόσῳ ὕστερον τελευτήσαντος δῶρά τε τῷ Αὐγούστῳ ἔπεμψε κτλ. *fragmentum Vrsinianum Dionis ed. Dind. V p. 237. Mortuus igitur sub a. 753.*

Ad hunc probabiliter rettulit Gardner *Numismatic Chronicle* 1872 p. 313 sqq. nummum argenteum, qui in parte adversa exhibet caput regis diadematum cum inscriptione Βασιλέως Μεγάλου Ἀρταυάσδου, in aversa caput Augusti Θεοῦ Καίσαρος Εὐεργέτου.

- 957 Artavasdes, rex Armeniae et Mediae. Artavasdi Monumentum Ancyranum lat. 5, 30 = Ἀρταυάσδης (sic) graec. 15, 11; Ἀρτάβαζος *Dio*.

Filius Ariobarzani regis Medorum et Armeniorum, nepos Artavasdis (cf. n. 955) post mortem patris ab Augusto utrumque regnum accepit *Monum. Ancy. l. l., Dio 55, 10*; interfectus (sub finem imperii Augusti) *Monum. Ancy. cf. Tac. a. 2, 4* '(Armenii) Ariobarzane morte fortuita absumpto stirpem eius haud toleravere'.

- 958 Artabasdes (sic traditur), rex Armeniorum epistulam de captivitate imperatoris Valeriani (fictam a Trebellio Pollione) scripsisse dicitur *vit. Valeriani 3*.

- 959 [C. Iulius] Artabasdes. Titulus eius sepulcralis *IGI 1674* bilinguis urbanus (cuius particula antea *VI 1798* edita est): [Γάιος 'Ιού]λιος Γαίου Φαβ(ί) [Ἀρταβάσδης] Ἀρταβάσδου [ύ]ιός, βασιλέως [Ἀριobarζάν]ου υἱωνός, [δς ἔζησ]εν ἐνιαυτ(ούς) λθ'. [C. Iulius C. f. Fab.] Artabasdes, [Artabasdis filius, regis Ariobarzanis [nepos, qui vixit] annos XXXVIII. Quod verbum post Ἀρταβάσδου exciderit, non liquet; certe non fuit βασιλέως, quod postponi non potuit. Itaque hic qui Romae obiit sub imperio Augusti vel Tiberii, quorum aetatem litterae tituli indicant, fuit privati hominis filius, nepos Ariobarzanis regis Mediae et Armeniae (cf. A 857), ut videtur. — Nomen gentilicium ex nota illius aetatis consuetudine restituitur, qua usi principes barbarorum ab Augusto civitate donati nomina ratione romana formarunt, cf. veluti Iulium Ariobarzanem eiusdem stirpis A 857a. Id quod in nostro tribu Augusti Fabia confirmatur.

960 Artaxerxes, primus post Parthos regno depulsos rex Persarum. *Titulus eius graece scriptus in loco Naschki-Ruban CIG 4675* τὸ πρόσωπον Μασδάσπου θεοῦ Ἀρτ[αξέρου βα]σι[λέ]ως βασιλέων Ἀριανῶν [ἐκ γ]έν[ου]ς θεῶν υἱοῦ θεοῦ Παπά[χο]υ βα[σιλ]έως. *De formis persicis nominis Artachšathra, Artachšathr, Artachšir cf. Nöldeke, Geschichte des Artachšir i Pāpakān p. 35. Apud scriptores graecos latinosque plerumque Artaxerxes (male Xerxes Victor Caes. 24, 2, Eutropius 8, 22 [inde Hieronymus chron. ad a. Abr. 2239], Festus 22, qui omnes eodem auctore usi sunt); Ἀρταξέρης apud Agathiam (inde Ἀρταξέρηου τοῦ καὶ Ἀρταξέρου Syncellus p. 678, 6).*

Papaci regis filius *tit.*, 'Sohn des Pābak Šāh, Königs von Chīr' *Tabari ed. Nöldeke p. 1; Παβέχου υἱός Agathias 2, 27 (cf. de hac forma neopersica Nöldeke, Geschichte p. 35 not. 2). Contra λέγεται τὴν τοῦ Ἀρταξέρου μητέρα Παβέχην (Παυβεχῆ traditur apud Syncellum) τινὲς ἐυνοχηθέναι παντάπασι μὲν ἀσημοτάτῃ καὶ σκυτοτόμῃ τὴν τέχνην Agathias 2, 27 (= Syncellus p. 677), ubi et alia fabulosa Persarum de origine Artaxerxis proferuntur ἐν ταῖς βασιλείαις ἐμφθέραις (scil. Persarum) ἀναγεγραμμένα. Quod apud Zonaram 12, 15 p. 121, 3 Dind. Artaxerxes dicitur ὅς ἐξ ἀφανῶν καὶ ἀδύων ἦν (cf. Agathiae verba 2, 26 ἀδύων μὲν τὰ πρῶτα καὶ ἀφανέστατος), non ex Dione sumpta sunt; nam de rebus Artaxerxis, Alexandri Sereri, Maximini Zonaras epitoma Herodiani usus est, cui praeter nonnulla ex Eusebio sumpta addidit quaedam ex chronicis Syncello simillimis, veluti cf. p. 121, 5 ἀφ' οὗ λέγεται καὶ τὸ Χοσρόου κατὰγεσθαι γένος = Syncellus p. 678, 6 ἐξ ἐκείνου τόνου τοῦ Ἀρταξέρηου. τοῦ καὶ Ἀρταξέρου. τὸ Χοσρόου κατὰγεται γένος.*

Postquam imperium in Perside sumpsit, contra Artabanum profectus tribus proeliis eum vicit et imperio vitaeque exiit *Dio (Xiphilin.) 80, 3, Herodian. 6, 2, 1, Zonaras 12, 15, Agathias 2, 26, Syncellus p. 677. Persarum mythohistoriam de hoc bello exhibet chronicon Tabari p. 11 sqq. editionis Nöldeke. Regnum Artaxerxis Agathias 4, 24 computavit inde ab anno Seleucidarum 538 = d. 1 m. Oct. 226/227; alios initium regni posuisse in anno Persico d. 27 m. Sept. 223/224 demonstravit Nöldeke, Tabari p. 410, qui d. 28 m. April. (cf. Tabari p. 14) a. 224 inter Parthos et Persas decretatum esse conclusit. At veri similior videtur ratiocinatio Gutschmidii (Geschichte Irans p. 162) ponentis pugnam d. 28 m. April. a. 227 commissam esse.*

Parthis profligatis Artaxerxes Atrā diu oppugnavit, dein in Mediam et Armeniam profectus, quo Artabani filii confugerant, frustra subiungere studuit *Dio (Xiphilin.) 80, 3. Anno 230 Romanos ad bellum laccessivit et Asiam quasi iure heredis Achaemenidarum repetiit Herodian. 6, 2, 1. De expeditione Persica Alexandri Severi in contrarias partes abeunt scriptor ille ignotus, a quo pariter pendent vita Alexandri 55, Victor, Eutropius, Festus l. l. (cum quo facere videtur et Syncellus p. 674 memorans Alexandri τὴν κατὰ Περσῶν εὐδοκίμωσιν)*

et Herodianus 6, 2-6 (unde pendet Zonaras 12, 15; Herodiani narratio affertur vita Alexandri 57, 3). Cum enim illi Alexandrum rem optime contra Persas gessisse atque triumphasse scriberent, Herodianus cum magna cum clade suorum Antiochiam recessisse rettulit. — Regnavit quattuordecim annos decem menses Agathias 4, 24, cf. Nöldeke, Tabari p. 412. Mortuus igitur anno fere 241.

- 961 Artaxes (sic Monumentum Ancyranum c. 27, Dio 49, 39. 40. 44; 51, 16, Ἀρτάξις errore 54, 9; Artaxias Tac. a. 2, 3, Ioseph. ant. 15, 4, 3; Artauzdi codex Murbacensis Vellei 2, 94, 4 ex collatione Bureri et editione principe, cum apographum Amerbachii Artavasdi exhibeat). Filius natu maximus (Dio, Ioseph.) Artavasdis regis Armeniae maioris, nepos Tigranis regis Momum. Ancyrr.; cum Antonius a. 720 = 34 a. C. Artavasdem per dolum captum in Armenia circumduceret, hi qui in armis erant, Artaxem regem constituerunt, qui cum illo proelio congressus et victus ad Parthos confugit Dio 49, 39. 40. (Contra Iosephus ant. 15, 4, 3 postquam Artavasdem cum filiis Alexandriam deductum esse narravit, pergit Ἀρμενίας δὲ ἐβασίλευσεν Ἀρταξίας ὁ πρεσβύτατος τῶν ἐκείνου παίδων διαδράς ἐν τῇ τότε, ita ut Artaxes e custodia Alexandrina clapsus videatur. Sed plus tribuendum est Dionis enarrationi quam Iosepho omnino leviter rem tractanti, quippe qui perperam addat καὶ τοῦτον Ἀρχέλαος καὶ Νέρων Καῖσαρ ἐκβαλόντες κτλ.). Cum Antonius partem Armeniae Artavasdi regi Mediae Atropatenes socio tunc ex hoste facto donasset, Artavasde a Parthis victo captoque Artaxes in regnum paternum reductus est Dio 49, 44. Cum Romanos, qui in Armenia superfuerant, occidi iussisset, Augustus Aegypto occupata fratres Alexandriae captos (scilicet Tigranem, qui postea regnavit, et Artavasdem (n. 956) ut videtur) potenti ei non remisit Dio 51, 16. A. 734 = 20 τῶν Ἀρμενίων τῶν ἐτέρων (scilicet Armeniae maioris, cum antea τῆς σμικροτέρας Ἀρμενίας mentio facta sit) τοῦ τε Ἀρταβάζου (sic) κατηγορησάντων καὶ τὸν Τιγράνην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ Πώμῃ ὄντα μεταπεμφάντων (Αὔγουστος) ἔστειλε τὸν Τιβέριον, δπως τὸν μὲν ἐκβάλῃ τῆς βασιλείας, τὸν δὲ ἐς αὐτὴν ἀποκαταστήσῃ, καὶ ἐπράχθῃ μὲν οὐδὲν τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ ἄξιον· οἱ γὰρ Ἀρμένιοι τὸν Ἀρταβάζην προ-ἀπέκτειναν Dio 54, 9, dolo propinquorum occisus Tac. a. 2, 3. Omnino perperam Velleius 2, 94, 4 scripsit '(Ti. Nero) cum legionibus ingressus Armeniam redacta ea in potestatem populi Romani regnum eius Artauzdi dedit', ubi scribere debuit Tigranem.

- 962 Artaxias, rex Armeniae, qui privatus fuit Zeno. Titulus eius privati Smyrnacus Ephem. ep. 1 p. 270. Filius Polemonis regis Pontici et Pythodoridis Tac. a. 2, 56, Strabo 12, 3, 29 p. 555 (ubi nomen tacetur), tit.; nepos per matrem Antoniae tit. scilicet Antoniae Antonii triumviri filiae cf. A 705. Anno 18 Vonone regno Armeniae pulso favor nationis inclinabat in Zenonem, quod is prima ab infantia instituta et cultum Armeniorum aemulatus procures plebemque iuxta

devinxerat; igitur Germanicus in urbe Artaxata adprobantibus nobilibus insigne regium capiti eius imposuit; ceteri venerantes regem Artaxiam consalutavere, quod illi vocabulum indiderant ex nomine urbis (*inimmo ex nomine Artaxiae eius, qui regnum Armeniae et urbem condiderat*) Tac. a. 2, 56, 64. Huc pertinet nummus argenteus Cohen I² p. 225 n. 6, qui ab una parte caput Germanici exhibet cum inscriptione Germanicus Caesar Ti. Aug. f., ab altera Artaxiam a Germanico coronatum cum inscriptione Germanicus Artaxias cf. Strabo l. l. (filiorum Pythodoridis) ὁ δὲ νεώτερος καθίσταται τῆς μεγάλης Ἀρταξίας βασιλεύς. Mortuus est circa a. 34 Tac. a. 6, 31.

— CL(AVDIA) ARTEMIDORA.

963 Artemidorus, Syrus, philosophus, a Plinio cum in Syria tum Romae auditus; amicus Plinii, qui eum, cum essent philosophi ab urbe summoti, praetor (a. 93 ut videtur) pecunia adiuvit; gener C. Musonii (Rufi) Plin. epist. 3, 11.

— AVRELIVS ARTEMIDORVS.

— TI. CLAVDIVS ARTEMIDORVS.

— T. Flavius Artemidorus.

964 Artemio, dux Iudaeorum in Cypso a. 117 rebellantium Dio 68, 32.

— Popilius(?) Artemisius.

965 Artemo, rhetor Graecus aetate Augusti Seneca controvers. 7, 1, 26, sententiae eius passim apud Senecam.

966 Artemo, statuarius Palatinas domos Caesarum probatissimis signis replevit Plin. n. h. 36, 38.

967 Q. ARTICVLEIVS PAETIVS, consul a. 123 cum L. Venuleio Aproniano. In consulatu: Q. Articuleius Paetinus VI 154, Q. Artic. Paet. XV 478, Q. Articulae. Paetin. XV 648 a, Q. Ar. Pac. XV 848, ceterum Paetinus sive Petinus fasti. — Senatus consultum Articuleianum Digest. 40, 5, 51, 7.

968 ARTICVLEIVS PAETVS, senator patre ab Augusto anno 736 = 18 a. C. senatu moto petiit, ut patri locum cedere sibi liceret Dio 54, 14.

969 Q. ARTICVLEIVS PAETVS, consul a. 101 cum imperatore Traiano IIII. In consulatu. Q. Articuleius Paetus XII 1839, IX 1455, Q. Articuleius VI 2074 I 23, acto ibd. I 2; Q. Ar. . . . V 8309; Articuleius vit. Hadriani 3, 1, ceterum Paetus fasti.

Idem memorari videtur in fistula plumbea urbana: Imp. Domitiani Caesaris Aug. Germ(anici) sub cura Caec(inae?) Paeti et Articulei Paeti et Nini Hastae Bullettino comunale 1882 p. 171 n. 579; item ad eum referri possunt tegulae urbanae inscriptae Q. Articulei Paeti XV 842–844 et Arsolana IX 6078, 11 Q. A[rt.] Paeto.

970 Q. ARTICVLEIVS REGVLVS, praetor, pro consule, legatus imp. Caesaris Augusti patris patriae (post a. 751 = 3 a. C.) IX 331 t. Canusinus.

971 [A?]RTORIVS, legatus Aug. pro pr. (Moesiae inferioris) a. 120 III S. 7539 cf. *supplementa Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich XIV (1891) p. 29 t. bilinguis Tomitanus.*

972 Artorius, miles Romanus *Ioseph. bell. 6, 3, 2.*

973 Artorius, 'vivat Artorius istic et Catulus, maneat, qui nigrum in candida vertunt' *Juvenal. 3, 29-30*; 'ignobiles et sordidos et malis artibus viventes homines vult intellegi' *schol.*

974 M. Artorius Asclepiades, *honoratus t. Attico CIA III 570 (1), Smyrnaco CIG 3285 (2), ipse dedicavit t. Delium CIG 2283 (3).* M. Artorius Asclepiades *t. 2*, M. Artorius *t. 1*, Artorius *t. 3*, *apud scriptores M. Artorius sive Artorius.*

Medicus Augusti *t. 2*, quem apud Philippos monuisse traditur, ne in castris remaneret, quae Brutus cepit *Valer. Maxim. 1, 7, 1. 2, Velleius 2, 70, 1, Plutarch. Brut. 41, Tertullian. de anima 46, Lactant. institut. 2, 8*; post Actiacam victoriam naufragio periit *Hieronymus ad a. Abr. 1986.* Scripsit περί μαχητικῆς *Clemens Alexandr. Paedag. 2, 2 p. 180 ed. Potter et περί ὁμοφοβίας Caelius Aurelianus III 14 p. 224 ed. Amman, unde citatur ibd. p. 221. 232. 233.*

975 L. Artorius Castus. *Tituli: III 1919 cf. Addit. p. 1030 = III S. 8513 (1) Epetinus, quem ipse sibi posuit; III S. 12791 (2) fragmentum Dalmaticum admodum mutilum. — L. Artoristus t. 1, L. Art. Cast[us] t. 2. Cursum munerum publicorum eius exhibet t. 1.*

(Centurio) legionis III Gallicae, item (centurio) legionis VI Ferratae, item (centurio) legionis II Adi[utricis], item (centurio) legionis V M[a]c., item primus pilus eiusdem , praepositus classis Misenatium , [pr]a[e]f. legionis VI Victricis ([pr]aefec[tus leg.] VI Victric[is] extant etiam in *t. 2*), dux legg. c[ohortium] [alaru]m Britanicimiarum (sic) adversus Arm[oricanos], procurator centenarius Lib[urniae] [iure] gladi.

976 M. ARTORIVS GEMINVS, legatus Caesaris Augusti, praefectus aerari militaris VI 90; idem potest esse Geminus Artorius, cuius pronepos Q. Marcius Barea Sura nominatur in *t. urbano Bullettino comunale 1880 p. 136 n. 386.*

977 M. Artorius Priscillus Vicasius Sabidianus *t. dedicavit, qui olim Romae extabat, Dessau, Inscriptiones selectae 2700; errore t. inter falsos relatus est CIL III 187*. — Priscillus exempla antiqua praeter Smetium (inde Gruter p. 130, 1, ex Grutero Orelli 3881), qui Priscus tradidit.*

M. filius, tribu Palatina, tribunus cohortis XV voluntariorum civium Romanorum, tribunus legionis VII Claudiac piae fidelis, praefectus alae I Pannoniorum, praefectus montis Berenicidis (cf. *CIL III 32. 55, IX 3083, X 1129*), flamen divi Augusti, patronus coloniae (nescio cuius, ubi titulus positus erat), epistrategus Thebaidis *tit. —*

Verba duo extrema, quae non suo loco posita sunt, postea addita esse probabiliter coniecit Dessau.

977a C. Artorius Proculus, grammaticus memoratur *Quintilian.* 9, 1, 3. *Idem videtur Proculus, cuius interpretamenta afferuntur apud Festum p. 225, 12; 332 b, 5; 364 b, 16, et Artorius id. p. 352 b, 5.*

978 Artorius Rufus, liber Festi Pompeii ad Artorium (Arcorium traditur) Rufum memoratur in catalogo quodam librorum *Cluniacensi saeculi XII* cf. *Manitius Hermes* 1892 p. 319. *Huic igitur dedicaverat Pompeius Festus librum de significatu verborum.*

979 ARTORIA FLACCILLA, Novii Prisci (cos. a. 78) uxor maritum a. 65 in exilium pulsum comitata est *Tac. a. 15, 71.*

980 Q. ARV..... consul (suff.) a. 92 ex k. Sept. cum C. Iulio Silano *XIV 245 fasti Ostienses. Potest suppleri Aru[lenus] et cogitari de Iunio Aruleno Rustico.*

981 Arviragus, 'regem aliquem capies aut de temone Britanno excidet Arviragus' *Juvenal.* 4, 126; *ex contextu apparet ducem fuisse Britannorum aetate Domitiani. Britannorum rex Arbiragus schol. — De nominis forma cf. Holder, Alt-Celtischer Sprachschatz s. v. Arviragus, Biracos.*

982 CN. ARVLENVS CAELIVS SABINVS, consul suffectus a. 69 cum T. Flavio Sabino. *Plena nomina in consulatus indicatione VI 2051 acta Arralium, ceterum Caelius Sabinus vel Caelius.*

Consulatus ex destinatione Neronis aut Galbae mansere, Caelio ac Flavio Sabinis in Iulias Tac. h. 1, 77; pr. kal. Maias, kal. Mais VI 2051. Destinati fuisse videntur Sabini in menses Maium et Iunium, sed sub finem Aprilis fasces sumpserunt.

Iure consultus C. Cassio Longino successit et plurimum potuit temporibus Vespasiani Pomponius Digest. 1, 2, 2, 53; scripsit de edicto aedilium curulium Gellius 4, 2, 3, hunc librum, quamquam inscriptio praeter l. l. Gellii tacetur, citant Gell. 6, 4, Vlpian. libro primo ad edictum aedilium curulium Digest. 21, 1, 14 pr. 3. 10; 21, 17, 1. 6. 8. 12. 13. 15, Gaius libro primo ad edictum aedilium curulium Digest. 21, 1, 20, Venuleius Digest. 21, 1, 65, 2. Praeterea Caelius citatur a Gaio 3, 70. 141, Papinian. Digest. 35, 1, 72, 7.

— Q.(?) IVNIVS ARVLENVS RVSTICVS.

— L. GABO ARVNCVLEIVS P. ACILIVS SEVERVS.

983 Aruseius, accusator L. Arruntii damnatus (ante a. 32) *Tac. a. 6, 7; num idem sit L. Aruseius Tac. a. 6, 40, cui quid a. 36 acciderit, propter lacunam codicis nescimus, plane incertum est.*

984 Asander, rex Bosporanus. *Memoratur cum uxore in titulo Panticapaeensi Latyschev, Inscriptiones Ponti II n. 25 (1) βα[σιλεύοντος βασιλέως βασιλέων] μεγάλου Ἀσανδρου [φι]λομα[ρ]του σωτήρος καὶ βασιλίσσης Δονάμεως, item, ut plerique putant (vide infra in Aspurgo), in titulo Aspurgi ibd. n. 36, qui dicitur ὁ ἐκ βασιλέως Ἀσανδρόχου. — Nummi*

aerei et aurei a) cum inscriptione ἀρχοντος Ἀσάνδρου Βοσπόρου et indicatione annorum usque ad quartum, b) cum inscriptione βασιλέως Ἀσάνδρου et indicatione annorum a quarto usque ad vicesimum nomen von Sallet, Beiträge zur Geschichte und Numismatik der Könige des Cimmerischen Bosporus p. 9 sqq., cf. Waddington Revue numismatique 1866 p. 417, Giel, Kleine Beiträge zur antiken Numismatik Südrusslands p. 10 sqq., Latyshev l. l. p. XXXVI.

Cum Pharnaces Mithridatis filius in Asia contra Romanos bellum gereret, Asandro curam Bospori mandavit, qui absente rege res novas molitus est a. 707 = 47 Dio 42, 46. Pharnacem apud Zelam victum (d. 2 m. Sextilis), cum Bosporum repeteret, Asander reppulit et occidit Dio 42, 47, Appian. Mithridat. 120, deinde Mithridatem Pergamenum, cui Caesar regnum Bosporanum tribuerat, devicit Dio 42, 48, Strabo 13, 4, 3 p. 625 et Dynamin Pharnacis filiam in matrimonium duxit Dio 54, 24, t. 1. Vsque ad Tanaim regnavit Strabo 11, 2, 11 p. 495, isthmum peninsulae ad Maeotidem muro munivit id. 7, 4, 6 p. 311. Cum Scribonius quidam contra eum rebelaret, nonaginta tres annos natus inedia vitam finivit Dio 54, 24, (Lucian.) Macrob. 17.

Cum titulo ἐθνάρχου regnum ab Augusto accepit auctor libelli de longacris l. l., quem refellunt nummi. Vnde apparet Asandrum primum per quattuor fere annos archontis nomen, deinde quarto imperii regis sumpsisse. Tempus mortis aliquatenus definitur per nummum aureum Dynamis Köhne, Musée Kotschoubey II p. 156 cum capite reginae et inscriptione βασιλίσσης Δυναμῆως et anno ΑΠΣ = a. 281 aerae Achaemenidarum = a. ab autumno a. 737 usque ad autumnum a. 738. Veri enim simillimum est hunc nummum cusum esse, postquam Asander mortuus est et Dynamis sola regnum tenuit. Vnde Asandrum circa a. 737/738 = 17/16 a. C. mortuum esse efficitur neque repugnat narratio Dionis 54, 24. Sed quomodo archontatus et regni anni accuratius computandi sint, viri docti dissentiunt cf. Latyshev l. l. neque adhuc rem certe diiudicare licet. Constat tamen Asandrum imperasse intra a. 707/708—737/738 = 47/46—17/16 a. C.

985 Asarubas aetate Plinii de electro scripsit, citatur Plin. n. h. 37, 37, auctor Plinii ind. l. 37.

986 Asclepiades, magistratus Prusae ad Olympum Plin. ad Traian. 81, 1.

987 Asclepiades, Mendesius, cuius Theologumenon libri citantur de Atiae, matris Augusti, concubitu cum draconte Sueton. August. 94. Ad eundem rettulit Müller FHG. III p. 306 Athen. 3 p. 83 C Ἀσκληπιάδης ἐν ἑξήχιστῳ (ἐν ἑβδόμῳ coniecit Kaibel) Αἰγυπτιᾶων.

988 Asclepiodotus, poeta et procurator (ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου) CIG 4747 = Kaibel, Epigramm. gr. 993 t. versibus conceptus in Memnonis statua inscriptus, cuius auctorem propter versuum elegantiam ante Antoninorum aetatem fuisse statuit Kaibel.

- 989 Asclepiodotus, compellatus a Frontone in oratione pro Demonstrato (*cf. D 43*) id quod postea doluit, cum illum a Marco et Vero non improbari cognovisset *Fronto ad Antoninum imp. 2, 8 p. 111 N., ad Verum 2, 9 p. 137.*
- 990 Asclepiodotus, dux ex disciplina militari *Probi vit. Probi 22, 3;* sub Diocletiano praefectus praetorio *Victor Caes. 39, Eutrop. 9, 22, Orosius 7, 25, Hieronymus ad a. Abr. 2316. Fortasse idem Asclepiodotus consul a. 292.*
- Cassius Asclepiodotus.
- 991 Ascleptario, mathematicus a Domitiano occisus *Sueton. Domitian. 15.*
- 992 Q. ASCONIVS GABINIVS MODESTVS, praetor, pro consule, praefectus aerari Saturni *V 2820 t. Patavinus ab initio mutilus.*
- 993 Asconius Labeo, tutor Neronis, cui consularia insignia a. 54 a senatu petiit *Tac. a. 13, 10.*
- 994 Q. Asconius Pedianus. *Praenomen praeter inscriptiones codicum solus servavit Hieronymus ad a. Abr. 2092, Asconius Pedianus sive Pedianus ceterum.*
- Q. Asconius Pedianus scriptor historicus clarus habetur, qui LXXIII aetatis suae anno captus luminibus XII postea annis in summo omnium honore consenescit *Hieronymus l. l. (Vnde certi nihil colligere licet nisi a. 829 = 76 Pedianum circa LXXII annos natum fuisse.) Patavinus, cf. 'Livius noster' Ascon. p. 68, 17 (cf. et Sil. Italic. 12, 212 sqq.) A Iunio Blaeso consule (a. 28 p. C.) ad cenam M. Apicii adductus Aelian. fr. 110 Hercher = Suidas Ἀπίκιος Μάρκος. T. urb. VI 22784 'Mutiae Festae Pediani' fortasse huius uxori positus est.*
- Scripsit librum contra obtrectatores Vergilii *Donatus vita Vergil. Sueton. rel. Reifferscheid p. 66, 57, Probus p. 7 Keil, Servius Vergil. ecl. 4, 11 cf. Ribbeck, Prolegomena Verg. p. 96 sqq.; orationes Cicero- nis filiis (Ascon. passim) enarravit, ad quod opus respicit Quintilian. institut. 5, 10, 9. Vitam Sallustii scripsisse dicit Acro ad Horat. sat. 1, 2, 41. De grammatica quadam ratione T. Livii Pedianum auctorem citat Quintilian. institut. 1, 7, 24; auctor Plinii n. h. ind. l. 7, citatur ibd. 7, 159.*
- 995 C. Asconius Sardus, C. (Asconii) et Cusinae f., tribu Fab., IIIIvir iure dicundo, praefectus fabrum (Patavii), frater Asconiae (n. 996) *V 2829 t. Patavinus.*
- 996 ASCONIA, C. (Asconii) et Cusinae filia, Augurini (uxor), sacerdos divae Domitillae (uxoris Vespasiani privati) *V 2829 t. Patavinus; uxor videtur T. Mustii Hostilii Fabricii Medullae Augurini V 2822.*
- 997 M. Asellio, homo nobilis a Septimio Severo occisus *vit. Severi 13, 7. Marcum Asellionem traditur, scribendum videtur Marcium cf. O. Hirschfeld Wiener Studien 1884 p. 124.*

- 998 ASELLIVS AEMILIANVS. *Memoratur in titulo graeco in Batanaea reperto Lebas-Waddington 2213. — Nomen gentilicium titulus servavit, ceterum ubique Aemilianus.*

Legatus Syriae (ὕπαρχος) a. 189 *tit.*, in qua legatione Pescennius Niger ei successit *Herodian.* 3, 2, 3; proconsul Asiae a. 193 *Herodian.* 3, 2, 2; dux a Nigro electus, quod in multis provinciis regendis probatus et Clodii Albini necessarius erat *Dio* 74, 6, apud Cyzicum victus a Severi ducibus et in fuga occisus *vit. Severi* 8, *Pescennii* N. 5, *Dio* l. l., *Herodian.* 3, 2. — *Ad proconsulatum Asiae rettulit Waddington fastes p. 245 fragmentum Smyrnaeum CIG 3211 [α]υθo-πατεύοντος Αἰμιλί[ανοῦ] κτλ.*

- 999 Asellius Claudianus, homo nobilis a Septimio Severo occisus *vit. Severi* 13, 1.

- 1000 Asellius Sabinus, Tiberius ei sestertia ducenta donavit pro dialogo, in quo boleti et ficedulae et ostreae et turdi certamen induxerat *Sueton. Tiber.* 42. *Idem videtur Sabinus Asilius (sic traditur) venustissimus inter rhetores scurra Seneca suasor.* 2, 12; *fortasse etiam Asillius Sueton. Calig.* 8.

- 1001 [A]SIA[TI]CA, (M. Lollii Paullini) Valerii Asiatici (Saturnini) bis consulis (*cos. II* a. 125) uxor *CIG 2587 t. Cretensis.*

— AEMILIA PAVLINA ASIATICA.

- 1002 Asiaticus, dux Gallorum pro Vindice (a. 68) bellaverat *Tac. h.* 2, 94.

- 1003 Asiaticus, Vitellii libertus, 'foedum mancipium et malis artibus ambitiosum', summa apud eum potentia *Tac. h.* 2, 57, 95, *Sueton. Vitell.* 12, *Plutarch. Galba* 20; equestri dignitate a Vitellio primo imperii die ornatus *Tac. h.* 2, 57, *Sueton. l. l.*; post necem Vitellii a Muciano occisus *Tac. h.* 4, 11. *Memoratur Sidon. Apollin. ep.* 5, 7.

— P. CORNELIVS SCIPIO ASIATICVS.

— Iulius Asiaticus.

— M. LOLLIVS PAVLLINVS VALERIVS ASIATICVS SATVRNINVS.

— VALERIVS ASIATICVS.

— D. VALERIVS ASIATICVS.

— Q. Valerius Asiaticus.

— (VALERIVS) TAVRVS ASIATICVS.

- 1004 Asilius Sabinus *Seneca suasor.* 2, 12 *cf. n. 1000.*

- 1005 Asillius, comes pueri Gai a. 14 p. C. *Sueton. Calig.* 8 *in epistula Augusti. Cf. n. 1000.*

— Vinnius Asina.

- 1006 M. ASINIVS, n. Sep. M. Asin. C. Pet. (*cos.*) I 766 *in tessera gladiatoria. Borghesi opp. III p. 355 demonstrare studuit intellegendum esse M. Asinium Agrippam consulem ordinarium a. 25 cum Cosso Cornelio Lentulo; illum per totum annum fasces gessisse, cum huic C. Petronius suffectus esset. At argumentatio docti Itali infirmis fundamentis constituta est.*

- 1007 Herius (Asinius), filius C. Asinii Pollionis. Cum mortuo in Syria (immo in Lycia) C. Caesare questus esset Augustus, quod in tam magno et recenti luctu Pollio pleno convivio cenasset, rescripsit Pollio 'eo die cenavi, quo Herium filium amisi' *Seneca contro.* 4 pr. 4-5. Mortuus est igitur ante a. 4 p. C.
- 1008 CN. ASINIVS, Pollionis et Agrippae nepos, patronus Puteolanorum X 1682 t. Puteolanus; filius ergo C. Asinii Galli et Vipsaniae Agrippinae. Cf. n. 1017 extr.
- 1009 M. ASINIVS AGRIPPA, consul a. 25 p. C. cum Cosso Cornelio Lentulo. In consulatu: M. Asinius Agrippa *fasti Arvalium*, XI 3613, *Dio ind.* l. 57; M. Asinio A.... (AV traditur) V 5594; M. Asinius IV 2552, VI 10051, *Cassiodor.*; Asinius Agrippa *Tac.* a. 4, 34, ceterum Agrippa *fasti*.
Quamquam Marci filius dicitur Dio ind. l. 57, tamen recte putatur filius esse C. Asinii Galli, cf. Tac. a. 4, 61, ubi Agrippa dicitur 'claris maioribus quam vetustis vitaeque non degener' et a. 6, 23, ubi Gallus (cf. n. 1017) 'tot consularium parens'. Mortuus est a. 26 Tac. ann. 4, 61.
- 1010 Asinius Amiantus, procurator C. Asinii Nicomachi Iuliani IGI 283.
- 1011 ASINIVS BASSVS, maximus ex liberis Asinii Rufi familiaris Plinii; Plinius a (Minicio) Fundano (*cos. a. 107*), cui consulatum destinatum esse credebat, petiit, ut Bassum quaestorem eligeret *Plin. epist.* 4, 15, 6-13.
- 1012 SEX. ASINIVS CELER, consul (*suffectus secundo semestri*) a. 38 cumtonio Quinctiliano; Sex. Asinio Celeretonio Quinctiliano *Frontin. de aquis* 102,nio Quinctiliano *acta Arval.* a. 38 VI 2028d 18. — Memoratur in t. servi filiae VI 9901 (1) et in t. liberti matris VI 9901a (2); ad eum pertinere videtur fragmentum *Teatinum* Sex. Asin... Celer.... IX 3017 (3).
Praenomen exhibent Frontinus et t. 3, ceterum Asinius Celer. — Galli filius t. 2 scilicet C. Asinii Galli et Vipsaniae Agrippinae. Consul a. 38 v. supra, consularis Seneca apocolocynt. 13, Plin. n. h. 9, 67, Macrob. sat. 3, 16, 9. A Gaio principe piscem ingenti pretio mercatus Plin., Macrob. l. l., Tertullian. de pallio 5; a Claudio occisus Seneca l. l. — Asinia Agrippina filia t. 1.
- 1013 Asinius Epicadus, ex gente Parthina hybrida, cum Audasio in Augustum sub finem imperii coniuravit, ut Iuliam filiam et Agrippam nepotem ex insulis, quibus continebantur, ad exercitus raperent *Sueton. Aug.* 19. Fortasse libertus C. Asinii Pollionis.
- 1014 ASINIVS GALLVS, Drusi frater uterinus *Dio* 60, 27, Pollionis oratoris nepos *Sueton. Claud.* 13; filius ergo C. Asinii Galli et Agrippinae. Cum Statilio Corvino a. 46 in Claudium coniuravit et in exilium actus est, ὅτι καὶ σμικρότατος καὶ δυσειδέστατος ὢν κατὰ τοῦτου καταφρονήσεις γέλωτα μᾶλλον ἢ κίνδυνον ὥφλεν *Dio, Sueton. l. l.* Nominatur ut frater Asinii Celeris VI 9901.

1015 ASINIVS GALLVS, ad eum scripsit Plinius *epist.* 4, 17 *secundum lectionem vulgatam*, at vide Clusinius Gallus.

1016 ASINIVS GALLVS nescio quis nominatur in *t. servae* VI 2209, *liberti* VI 5485.

1017 C. ASINIVS GALLVS, consul a. 746 = 8 a. C. cum C. Marcio Censorino. *Tituli*: ipse posuit consul cum collega cippos urbanos VI 1235 cf. *Addenda* p. 3112 (1), in quorum plerisque nomina in litura restituta sunt; memoratur in titulo Teatino IX 3018 (2), in actis saecularibus (3), in *t. graeco* in Astypalaea insula reperto Ross, *Inscriptiones graecae ineditae* III n. 312 corr. Waddington, *fastes* p. 95 (4); in *t.* 2-4 nomina integra extant; nominatus fuit in quattuor eiusdem tituli Ephesini exemplis duobus latinis, duobus graecis Wood, *discoveries at Ephesus, inscriptions from the peribolus wall* n. 1. 2. 3, in quorum tribus nomina plane deleta sunt, in quarto III 6070 = III S. 7118 (5) supersunt C. Asinio Nomina eius erasa videntur in *t. Agrippinae uxoris Laude Pompeia* reperto V 6359; nominatus fuit in *t. urbano* VI 1353 admodum mutilo, qui quomodo conceptus fuerit non liquet; incertum est ad hunc an ad filium cognominem pertineat *t. Atticus* CIA III 583. Denique nomen extat in *t. liberti conlactanci* (Asinii) Celeris Galli f. VI 9901a.

Nummi: I) a) in parte adversa inscripti Augustus (Caesar Augustus n. 369) tribunic. potest., in aversa C. Asinius Gallus IIIvir a. a. a. f. f. Cohen I² Augustus n. 368. 369; b) in adversa ob civis servatos, in aversa C. Asinius C. f. Gallus IIIvir a. a. a. f. f. ibd. n. 367 melius Babelon I p. 222. II) Temni Aeoliae in adversa exhibentes cum capite Galli Ἀσίνιος Γάλλος ἀγνός, in aversa Ἀπολλᾶς Φαινίου Ταμνιτᾶν primum accurate descripti a Waddingtonio *fastes* p. 95, similes male descripti Mionnet III p. 28, 166, *Suppl.* VI p. 41, 260-262.

In consulatu: C. Asinius Gallus Dio ind. l. 55, V 4201, VI 458. 1235, XI 844, Censorinus de die n. 22, 16, Sueton. Rel. Reifferscheid p. 48; C. Asinius Monument. Ancyran. lat. 2, 6 = graec. 4, 17, I 746, Cassiodor.; Asinius Gallus Dio 55, 5, ceterum Gallus fasti. In consulatu nomina erasa sunt XII 2623. — C. Asinius Gallus *t.* 1. 2. [5.] numm. I; Asinius Gallus *t.* 3 v. 107, *t.* 4, numm. II; C. Asinius *t.* 3 v. 151. — C. Asinius Gallus Hieronymus ad a. Abr. 2030, ceterum apud scriptores Asinius Gallus vel Gallus.

C. f. *t.* 1, numm. Ib, Dio ind. l. 55, filius C. Asinii Pollionis Tac. a. 1; 12, Seneca contro. 4 praef. 4, Hieronymus l. l.; filius natus maximus in consulatu patris (a. 714 = 40) natus Serv. Vergil ecl. 4, 1. IIIvir aere argento auro flando feriundo numm. I post a. 739 = 15 cf. Mommsen, Römische Münzwesen p. 744; consul a. 746 = 8 v. supra; proconsul Asiae *t.* 4. 5, numm. II, a. 748 *t.* 5, a. 749 *t.* 4, anno ergo proconsulari 748/749 = 6/5 a. C. — XVvir sacris faciundis a. 737 = 17 *t.* 3.

Augustus eum dixerat imperii avidum et minorem *Tac. a. 1, 13; a. 14* Tiberium in senatu offendit olim invisus propter matrimonium Agrippinae *ibd. 1, 12, Dio 57, 2*; sententiae eius in senatu dictae *a. 14 Tac. a. 1, 8. 12, a. 15 ibd. 1, 76. 77, a. 16 ibd. 2, 32. 33. 35. 36; a. 24 ibd. 4, 20. 30, a. 28 ibd. 4, 71; a. 19* Pisoni reo patronus adesse noluit *ibd. 3, 11. A. 30* eodem die, cum in Capreis cum Tiberio convivaretur, Romae a senatu damnatus est; sed Tiberius, quasi ipse coram senatu decernere vellet, distulit causam et Gallum in custodia haberi iussit *Dio 58, 3* amicis eius pessum datis *Dio l. l., Seneca epist. 55, 3. A. 33* obiit, quem egestate cibi peremptum haud dubium, sponte an necessitate incertum habebatur *Tac. a. 6, 23, Dio 58, 23. Agrippinae paulo post mortuae* Tiberius impudicitiam et Gallum adulterum obiecit eiusque morte ad taedium vitae compulsam *Tac. a. 6, 25.*

Magnus orator, nisi illum magnitudo patris obrueret *Seneca contrav. 4 praef. 4*; scripsit libros de comparatione patris et Ciceronis *Sueton. Claud. 41, Plin. epist. 7, 4, 3. 6, Quintilian. institut. 12, 1, 22, Gellius 17, 1, 1*; epigramma in Pomponium Marcellum *Sueton. gramm. 22. — Vergilium eclogam quartam in se scripsisse dixit Serv. ecl. 4, 1. — Mensa citrea eius insignis Plin. n. h. 13, 92, Tertullian. de pallio 5.*

(Vipsaniam) Agrippinam post divortium Tiberii (*a. 743 = 11*) in matrimonium duxit *Tac. a. 1, 12, Dio 57, 2*; tot consularium pater *Tac. a. 6, 23. Filii: C. Asinius Pollio cos. a. 23, M. Asinius Agrippa cos. a. 25, Sex. Asinius Celer cos. a. 38, Asinius Gallus (n. 1014); Asinius Saloninus; Cn. Asinius (n. 1008) utrum sextus filius habendus sit, an idem fuerit atque Gallus aut Saloninus, in medio relinquendum est.*

1018 C. ASIN[IVS] IVLIANVS publice honoratus t. Blaundis in Phrygia reperto *CIG 3866: τὸν χράτιστον ὄν Γ. Ἀσιν(ίου) Πρωτεύου Κοναδράτου ὑπατικοῦ saeculi III incuntis cf. n. 1029. Potest idem esse atque C. Asinius Nicomachus Iulianus n. 1023.*

1019 M. ASINIVS MARCELLVS, consul a. 54 cum M.' Acilio Aviola. — *In consulatu: M. Asinius Marcellus tabula cerata Pomp. 3. [4. 6], M. Asinius Tac. a. 12, 64, Asinius Marcellus Sueton. Claud. 45, ceterum Marcellus fasti. — Asinii Pollionis pronepos Tac. a. 14, 40, nepos videtur C. Asinii Galli; a. 61 falsi accusatus, sed maiorum et Neronis gratia absolutus Tac. a. 14, 40.*

1020 M. ASINIVS MARCELLVS, consul a. 104 cum Sex. Attio Saburano. *In consulatu: M. Asinius Marcellus Wood, discoveries at Ephesus, inscriptions from the great theatre n. 1 col. VI v. 74, ceterum Marcellus fasti. — Filius vel potius nepos consulis a. 54 videtur.*

1021 Q. ASINIVS MARCELLVS, consul (suff.) cum A. Caepione Crispino in t. mutilo in agro Romano reperto *Römische Mittheilungen 1886 p. 128, ubi praecedunt consules ordinarii a. 96. Vnde Henzen consules et ordinarios et suffectos eiusdem anni iuxta positos esse con-*

iecit, cuius rei adhuc unum, quod sciam, exemplum idque in decreto pontificum VI 2010 innotuit.

1022 Q. Asinius Marcellus memoratur in tegulis urbanis XV 330. 846–857, ex quibus annum 123 indicant n. 846–848. 851, annum 134 n. 849. 852. Potest idem esse qui praecedit vel filius eius.

1023 [C. ASINIVS] NICOMACHVS IVLIANVS honoratus t. Drepanitanis IGI 283 (1), 284 (2) = CIG 6498. ...ον Νεικόμαχο[ν] Ἰουλιανόν t. 1, [Ν]εικόμα[χον] [Ἰ]ουλιανό[ν] t. 2; nomen gentile probabiliter suppletur ex nominibus procuratoris Asinii Amianti, qui dedicavit t. 1, et ex t. CIG 3866 cf. n. 1018. — Consul (suffectus anno incerto saeculi III) t. 1. 2, proconsul Asiae t. 1.

1024 Asinius Pollio, praefectus alae in Mauretania a. 69 oppressus Tac. h. 2, 59.

1025 C. ASINIVS POLLIO, Cn. f. acta triumph. Capitolina, fasti min. IIIb et VII CIL I² p. 60 et 64, in senatus consulto a. 737 = 17 a. C. VI 877 a. Natus est a. 678/679 = 76/75 a. C., nam altero et vicesimo aetatis anno C. Catonem accusavit Tac. dial. 34, cuius causa acta est a. 700 = 54 Asconius in Scaurianam p. 16. Consul a. 714 = 40 a. C.; pro consule a. 715 = 39 contra Dalmatas bellum gessit, Salonas urbem cepit; VIII k. Novembr. ex Parthineis triumphavit acta triumph. Capitolina, Florus 2, 25, Dio 48, 41, Horatius carm. 2, 1, 13, Servius ad Vergil. ecl. 4, 1, Hieronymus chron. ad a. Abr. 2020. Ceterum de rebus ab eo libera re publica gestis vide Drumann II p. 2 sqq. Cum Caesar eum rogaret, ut secum ad bellum Actiacum proficisceretur, 'mea, inquit, in Antonium maiora merita sunt, illius in me beneficia notiora; itaque discrimini vestro me subtraham et ero praeda victoris' Velleius 2, 86, 3. Inde a principatu Augusti praeter iudicia et curiam (testis senatus consultorum a. 729, Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1889 p. 966, et a. 737 VI 877 a) in rebus publicis afuisse videtur. LXXX aetatis suae anno in villa Tusculana moritur Hieronymus chron. ad a. Abr. 2020 = 758 = 5 p. C. cf. Senec. controu. 4 praef. 5, Tac. dial. 17.

Pollio ex manubiis (scil. belli Dalmatici) primus Romae bibliothecam in atrio Libertatis publicavit, quam imaginibus virorum clarorum ornavit Plin. n. h. 7, 115; 35, 10, Sueton. August. 29 cf. Ovid. Trist. 3, 1, 71. Statuae in monumentis Asinii Pollionis memorantur Plin. n. h. 36, 23. 24. 25. 33. 34.

Amicus fautorque poetarum et virorum doctorum aetatis suae: 'leporum disertus puer ac facetiarum' Catullus carm. 12, 6; Helvius Cinna ei (adulescenti in Graeciam profecturo) Propempticon misit Charis. Gramm. Lat. I p. 124. Cum legatus agris Transpadanae dividendis praecesset, Vergilium indemnem praestitit Servius ad Verg. ecl. 2, 110; 6, 3, vit. Verg. Sueton. rel. Reifferscheid p. 53. 59; Vergilius ad eum scripsit eclogam quartam et eum praedicat ecl. 2, 84–89;

8, 6-13; Asinius Vergilio Alexandrum puerum donavit, quem secunda ecloga Alexin appellat *vit. Verg. p. 57 R. cf. Serv. ad Vergil. ecl. 2, 1, Apul. apolog. 10*. In viris principibus rei publicae, qui Horatii carmina probaverant, memoratur *Horat. sat. 1, 10, 85*; Horatius ad eum scripsit carmen 2, 1. Ateius Praetextatus C. Sallustio defuncto eum familiarissime coluit et aggressum historias componere praeceptis de ratione scribendi iuvit *Sueton. gramm. 10*. Timagenem historiarum scriptorem, quamquam Augustus ei domo interdixerat, in contubernium recepit *Seneca dial. 5, 23, 5-8*. Aufusti (abnesti fusti *traditur*) grammatici liber quidam grammaticus ad Asinium Pollionem citatur *Gramm. Lat. VII p. 35*.

Strictum eius et nimis asperum iudicium *Seneca contro. 4 praef. 3 cf. Plin. n. h. 36, 33*. Iudicia eius: Asinius in Valerium Catullum citatur *Charis. Gramm. Lat. I p. 97*; de Caesaris commentariis *Sueton. div. Iul. 56 cf. 55*; de Cicerone *Seneca suasor. 6, 24 cf. 6, 14, Quintilian. inst. 12, 1, 21*; de Patavinitate Livii *Quintilian. inst. 1, 5, 56; 8, 1, 3*; liber, quo Sallustii scripta reprehendit *Sueton. gramm. 10 cf. Gell. 10, 26, 1* 'Asinio Pollioni in quadam epistula, quam ad Plancum scripsit, et quibusdam aliis C. Sallustii iniquis dignum nota visum est' etc.; iudicia de rhetoribus Arellio Fusco *Seneca suasor. 2, 10*, Buteone *id. contro. 7, 4, 3*, Q. Haterio *ibd. 4 praef. 11*, Porcio Latrone *ibd. 2, 3, 13*, Triario *ibd. 2, 3, 19*, de coloribus Romanii Hisponis, Pompei Silonis, Cestii Pii, Porcii Latronis *ibd. 4, 6*, de incerto *ibd. 2, 5, 10*; laudabat sententias Albucii Sili *ibd. 7 praef. 2* et Vibii Rufi *ibd. 9, 2, 25*.

Circa a. 739 in carminibus pangendis versatus est, scripsit 'Sophocleo carmina digna cothurno' *Vergil. ecl. 8, 10* (ubi *Servius adnotat* 'alii ideo hoc de Pollione dictum volunt, quod et ipse utriusque linguae tragoediarum scriptor fuit', *id quod ex perversa interpretatione ipsi enucleasse videntur*), *cf. ecl. 3, 86* 'Pollio et ipse facit nova carmina'; Pollio regum facta canit pede ter percusso (= *versu trimetro*) *Horat. sat. 1, 10, 42*; historias scribere aggressus tragoedias abiicit *Horat. carm. 2, 1, 9-13*. Pacuvium et Accium tragoediis expressit *Tac. dial. 21*. Lusit etiam versiculis eroticis *Plin. epist. 5, 3, 5 cf. 7, 4, 4*.

Orator clarissimus *Velleius 2, 36, 2, Columella 1 praef. 30, Quintilian. 12, 11, 28, Plin. n. h. 7, 115, Tac. dial. 12, 17, ann. 11, 6, 7*, 'insigne maestis praesidium reis' *Horat. carm. 2, 1, 9*. Multa in Asinio Pollione inventio summa diligentia (*cf. ibd. 10, 2, 25; 12, 10, 11*), adeo ut quibusdam etiam nimia videatur, et consilii et animi satis; a nitore et iucunditate Ciceronis ita longe abest, ut videri possit saeculo prior *Quintilian. inst. 10, 1, 113*; inter Menenios et Appios studuisse videtur (*ei qui in dialogo rem recentiorum defendit*), Pacuvium et Accium etiam orationibus suis expressit *Tac. dial. 21*; compositio Pollionis salebrosa et exiliens *Seneca epist. 100. 7. 9*. Versus poetarum anti-

quorum orationibus inserere consueverat *Quintilian. inst. 1, 8, 11*; homo omnium horarum seriis iocisque pariter accommodatus *ibid. 6, 3, 110*. Tristes ac ieiuni Pollionem aemulantur *ibid. 10, 2, 17*.

Memoratur in iis, qui multum ante quaestoriam aetatem gravissima iudicia susceperunt *Quintilian. inst. 12, 6, 1*. Altero et vicesimo aetatis anno C. Catonem (tribunum plebis a. 698 = 56 *Dio 39, 27*) accusavit a. 700 = 54 *Tac. dial. 34, Seneca contro. 7, 4, 7*. Defendit (aetate triumvirum) Lamiam et postea orationem pro Lamia edidit *Seneca suasor. 6, 15*. Moschum Pergamenum veneficii reum defendit (sub initium regni Augusti, ut ex *Horatio* apparet) *Horat. epist. 1, 5, 9* cf. *Porphyr. p. 274, Seneca contro. 2, 5, 13*. Mediis Augusti temporibus apud centumviros orationes habuit, quae pro heredibus Vrbinae inscribuntur *Tac. dial. 38, Quintilian. inst. 4, 1, 11; 7, 2, 4. 5. 26* cf. *1, 5, 8, Charis. Gramm. Lat. I p. 77*. Sub Augusto Nonium Asprenatem veneficii reum defendit *Quintilian. inst. 10, 1, 22, cf. 11, 1, 47, Sucton. August. 56, Plin. n. h. 35, 164* (si re vera huc pertineant, quae *Dio 55, 4* sine nomine rei accusatorisve narrat, tamen inde nequaquam sequitur illam causam a. 745 = 9 a. C. actam esse, ut priores cf. *Meyer, Oratorum romanorum fragmenta ed. II p. 492* pro certo affirmarunt; nam *Dio l. l.* non nisi transeundo narratiunculas ad humanitatem Augusti illustrandam affert). Incerto tempore dixit pro Scauro filio *Quintilian. instit. 6, 1, 21; 9, 2, 24* et pro Liburnia *ibid. 9, 2, 24* (cf. *9, 2, 9*). — Dictus est in L. Munatium Plancum orationes parare, quae ab ipso aut liberis post mortem illius ederentur *Plin. n. h. praef. 31*. — Dicta eius: commode agendo factum est, ut saepe agerem, saepe agendo, ut minus commode *Plin. ep. 6, 29, 5*; male, hercule, eveniat verbis, nisi rem sequantur *schol. Cruquian. ad Horat. epist. 2, 3, 311*.

Primus omnium Romanorum advocatis hominibus scripta sua recitavit *Seneca contro. 4 praef. 2*. Declamavit multitudine nunquam admissa; in declamando floridior aliquanto quam in agendo *ibid. et § 3*. Sententiae ex declamationibus *ibid. 4, 2, 5; 7, 1, 4; 7, 6, 12*, colores *ibid. 1, 6, 11; 7, 1, 22*, praecepta de colore *ibid. 4, 3*. Sextilium Enam in domo Messallae Corvini recitantem non tulit *id. suasor. 6, 24*.

‘Motum ex Metello consule civicum bellicae causas et vitia et modos ludumque Fortunae gravisque principum amicitias et arma, nondum expiatis uncta cruoribus, periculosae plenum opus aleae tractas et incedis per ignis suppositos cineri doloso’ *Horatius carm. 2, 1, 1–8*. Vnde apparet Pollionem historias rerum Romanarum inde a L. Afranio Q. Caecilio Metello cos. (= a. 694 = a. 60 a. C.) gestorum scribere coepisse, cum poeta laudes eius celebraret. Qui quando carmen scripserit, quamquam veri simile est scripsisse eum post bellum Actiacum, accuratius definire non licet. Sed Pollionem historias scribere aggressum esse paulo ante bellum Actiacum ex verbis

Suetonii gramm. 10 (v. supra) emergit referentis Ateium Philologum post mortem Sallustii (a. 720 = 34) Pollionem coluisse atque praeceptis rhetoricis iuvisse. Historiae Pollionis citantur Seneca suasor. 6, 14. 24. 25, tertius historiarum liber Valer. Maxim. 8, 13 ext. 4, iis usi sunt Plutarchus, Appianus (uterque versione graeca carum), Suetonius, Strabo cf. Peter, Historic. Roman. Fragmenta p. 263 sqq. Pollionis scripta egregiam Cassii et Bruti memoriam tradunt Tac. a. 4, 34. Auctor Plinii Plin. n. h. ind. l. 7. Quae Suidas s. v. Ἀσίνιος Πωλλίων et Πωλλίων profert (cf. infra adn.), confusionis adeo sunt plena, ut inde ne hoc quidem recte concludere liceat Pollionem scripsisse historiarum libros septemdecim.

Scripsisse Pollionem et philosophica quaedam apparet ex Seneca epist. 100, 7. 9; nam Senecam ibi de scriptoribus philosophicis agere cum ex tota epistula tum ex paragrapho nona certissime efficitur. Nec minus Pollionem rem grammaticam tractasse ex Prisciano Gramm. Lat. II p. 513 sequitur 'ut Probo et Capro et Pollioni et Plinio placet'; observationes grammaticae Pollionis afferuntur Charis. Gramm. Lat. I p. 134, Serv. ad Verg. Aen. 2, 7; 6, 554; 11, 183. — Asinius contra maledicta Antonii citatur Charis. Gramm. Lat. I p. 80; Asinius Pollio ad Caesarem I id. p. 134. Verba Pollionis ex scriptis incertis afferuntur Charis. Gramm. Lat. I p. 100, Priscian. ibd. II p. 383. — Extant epistolae tres Cic. ad Fam. 10, 31–33.

Quamquam constat Pollionem historias paulo ante bellum Actiacum scribere aggressum esse, tamen Landgraf, Untersuchungen zu Caesar und seinen Fortsetzern p. 31 sqq. et Wölfflin Sitzungsberichte der Münchener Akademie Phil.-Hist. Klasse 1889 p. 319 sqq. (cf. praefat. p. XXII sqq. editionis 'belli Africi', quam cum Miodonski paravit) statuerunt Pollionem paulo post Hirtii mortem (a. 711 = 43) cum commentariis Caesaris et Hirtii de bellis Caesarianis ad finem perducendis operam navasse tum librum de bello Africano qui extat ipsum confecisse. Qua de re cum nemo veterum unquam quidquam cognitum habuisset, illi ex tribus Pollionis epistulis propter sermonis proprietates hunc esse auctorem belli Africani demonstrare sibi visi sunt. At observationes in medium prolatas nullo modo posse probare id quod illi opinantur, alii satis iam docuerunt.

Ad summa provectus incorrupta vita et facundia Tac. a. 11, 6; homo natura contumax Seneca contro. 4 praef. 4; ferocia eius Tac. a. 1, 12. Cum mortuo in Syria (sic) C. Caesare per codicillos questus esset Augustus, quod in tam magno et recenti luctu suo homo carissimus sibi pleno convivio cenasset, rescripsit Pollio 'eo die cenavi quo Herium filium amisi' Seneca contro. 4 praef. 5. Graviter invidioseque in curia questus est (Marcelli) Aesernini nepotis sui casum, qui in Troiae luso crus fregerat Sueton. August. 43. — Nulla res eum ultra decumam retinuit, sed totius diei lassitudinem duabus

illis horis ponebat *Seneca dial.* 9, 17, 7. — Amicus Herodis regis Iudaeorum, cuius filii Alexander et Aristobulus Romae apud eum habitabant *Ioseph. ant.* 15, 10, 1.

Gener L. Quintii, qui a triumviris proscriptus est *Appian. bell. civ.* 4, 12, 27. Liberi: C. Asinius Gallus, Asinius Saloninus, Herius Asinius; filia praeterea ei fuit, quae nupserat M. Claudio Marcello Aesernino cos. a. 732 = 22, quorum filius Marcellus Aeserninus Polliionis nepos dicitur *Sueton. August.* 43, *Seneca contro.* 4 praef. 3, 4. — Memoratur in titulo Cn. Asinii nepotis X 1682, incerti cuiusdam ex posteris VI 1353, in t. servorum vel libertorum VI 5019. 9901. 12523. Tegulae XIV 4090, 4-9 = XV 2231-2234 ex figlinis Asinii Pollionis (C. As. Pol. n. 2234) utrum ad unum hominem pertineant an ad plures, dubitatur cf. Dressel ad n. 2231, qui antiquissimas earum (scil. n. 2233. 2234) ad oratorem referri posse statuit.

Suidas I p. 786: 'Ασίνιος Πωλλίων Ῥωμαῖος ἱστορίας Ῥωμαϊκὰς συνέταξεν ἐν βιβλίοις ιζ', [οὗτος πρῶτος Ἑλληνικὴν ἱστορίαν Ῥωμαϊκῶς συνέγραψεν], ubi verba, quae uncis inclusimus, sine dubio ad alium spectantia (fortasse ad Pompeium Trogum, ut coniecit von Gutschmid) confusione Suidae ad Asinium relata sunt: Idem II 2 p. 387: Πωλλίων ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανός, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγέροντος ἔγραψεν — — (sequuntur opera, quae plurium auctorum fuisse videntur, dein loco ultimo) περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καίσαρ τε καὶ Πομπήιος. Ex verbis extremis patet Suidam, ut falso huic Pollioni aetatis liberae rei publicae tribuit ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου mortui fere sub Domitiano, ita non minus perperam tribuisse opus historicum Asinii oratoris. Quacum confusione arte cohaeret, quod Pollioni Tralliano nomen Asinii inditum est; nam quod multi Trallianum libertum oratoris fuisse statuerunt, vix opus est monere neminem unquam libertum potuisse habere patroni cognomen. — De scriptis Tralliani, qui in hanc syllogem non cadit, disputarunt H. Peter *Jahrbücher* CXIX p. 422, Flach *Rheinisches Museum* XXXVI p. 316, Thouret *Leipziger Studien* I p. 324 sqq.

1026 C. ASINIVS POLLIO, consul a. 23 cum C. Antistio Vetere. Nummi *Sardiani* in parte adversa exhibent Ἀρϋῶτος καὶ Γερμανικὸς νεοὶ θεοὶ φιλάδελφοι, in aversa Γαίω Ἀσινίω Πολλίωφι ἀνθυπάτω, in medio κοινῶ Ἀσίας *Eckhel* VI p. 211, *Mionnet* IV p. 121, 688. 689 *Suppl.* VII p. 418, 465, *Waddington*, *fastes* p. 122.

In consulatu: C. Asinius Pollio *Dio ind.* l. 57, *Plin. n. h.* 33, 32, *Frontin. de aquis* 102 ex restitutione, llio *fasti Arval.*; C. Asinius *Tac. a.* 4, 1, VI 10051. 29681, X 895, *Cassiodor.*; alibi Pollio *fasti.*

C. f. *Dio ind.* l. 57, filius C. Asinii Galli, nepos C. Asinii Polliionis; praetor peregrinus a. 20 *fasti Arval.*; consul a. 23 v. *supra*; proconsul Asiae sub imperatore Gaio nummi. — Vel ad hunc vel ad patrem pertinet t. CIA III 583 Γάιον Ἀσίνιον Γαίου υἱὸν στρατηγὸν ἀποδεξαμένον. Praeterea memoratus esse videtur in t. urbano VI 1353 ita mutilo, ut probabiliter restitui nequeat [Xvirum stl. iu?]d q(uaestorem) Ti. Cac[saris] [frat]rem Drusi Caesaris

- 1027 ASINIVS POLLIO VERRUCOSVS, consul a. 81 cum L. Flavio Silva Nonio Basso. — *In consulatu*: Asinius Pollio Verrucosus VI 2059 *acta Arval.*, Pollio Verucosus VI 10243,errucoso cos. VI 1495, *ceterum plerumque* (Silvano et Vero Prosper) Pollio *fasti*.
- 1028 C. ASINIVS PRAETEXTATVS, consul a. 242 cum C. Vettio Attico. *In consulatu*: C. Asinius Praetextatus VI 2133, IX 3429, Ασινίω Πραιτεξτάτω *t. Amorginus Bulletin de correspondance Hellénique* 1891 p. 585, *ceterum Praetextatus fasti*.
- 1029 C. ASIN(IVS) PROTIVS QVADRATVS, ὑπατικός memoratur in titulo C. Asinii (Nicomachi) Iuliani filii CIG 3866; unde apparet in *t. Amorgino CIG 2264n II Addend. p. 1035*, quem dedicarunt imperatori Antonino Severi filio Γάιο . . . ινιοι Πρότειμος [Κο]υαδράτος καὶ Ποῦφος [οἱ] κράτιστοι ἀδελφοί non [Λικ]ίνιοι, quod proposuit Boeckh, sed [Ἀσ]ίνιοι supplendum esse.
- 1030 A[si]n(ius?) Quad(ratus?) (cogitari potest etiam de Asinia Quadrattilla cf. n. 1045), nominatur in tegula Latina a. 141 X 8043, 36.
- 1031 Asinius Quadratus (duo nomina ponunt Euagrius historia eccles. 5, 24 et Agathias 1, 6, *ceterum Quadratus*), rerum scriptor. Ἐγραψεν ἱστορίαν Ἰστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίῳς ιε', ἐπιγραφὴν δὲ Χιλιστηρίδα καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας υἱοῦ Καίσαρος Suidas s. v. Κοδράτος. Quem finem operis recte statuerit Suidas, an Quadratus opus usque ad millesimum annum urbis, qui vulgo computatus est (a. 248 p. C.), deduxerit dubium videtur. Scripsit et Παρθικά, quorum liber nonus citatur a Stephano Byzantio fr. 12. 13. 14 M.; Quadratus belli Parthici scriptor vit. Veri 8, 1, Quadratus in historiis vit. Avidii Cassii 1, 2. Fragmenta collegit Müller FHG. III p. 659 sqq. — Cf. n. 1032.
- 1032 C. ASINIVS QVADRATVS, publice ab Eleis *t. Olympico honoratus Archäologische Zeitung XXXVIII (1880) p. 55 n. 342*: ἀνθύπατον (Achaiæ), ὑπατον ἀποδεδειγμένον, τιμήσαντα τὴν Ὀλυμπίαν καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. Ad rerum scriptorem rettulit Dittenberger verba extrema tituli inde interpretatus, quod historiographus (cf. n. 1031) Romam primo anno primæ Olympiadis conditam fuisse statuisset idque fortasse in proœmio operis in honorem Olympiæ vertisset, speciosa quidem, sed parum certa coniectura.
- 1033 ASINIVS RVFVS, pater Asinii Bassi, socer Saturii Firmi, praetorius (praetor aliquanto ante a. 107 cf. n. 1011), consularium propinquus, Plinii et Cornelii Taciti familiaris Plin. epist. 4, 15.
- 1034 C. ASINIVS RVFVS, C. Asinii Protimi Quadrati frater, δ κράτιστος CIG II Add. 2264n cf. n. 1029.
- 1035 L. Asinius Ruf[us?] nominatur in fistula plumbea urbana Lanciani sylloge aquaria n. 170.

- 1036 ASINIVS SABINIANVS, proconsul (Asiae) memoratur in *t. graeco Hierocaesarae reperto Bulletin de correspondance Hellénique XI (1887) p. 98. Fortasse idem qui sequitur.*
- 1037 M. ASINIVS SABINIANVS, vir clarissimus imperatori Antonino (Severi filio) dedicavit a. 214 *t. VI 1067.*
- 1038 (ASINIVS) SALONINVS, filius C. Asinii Pollionis natus est post Salonas urbem captam (a. 715 = 39), unde pater Salonini cognomen ei dedit; puer mortuus est; in partum eius Vergilius ad patrem eclogam quartam scripsit *Servius ad Verg. ecl. 4, 1, Acro ad Horat. carm. 2, 1, 15.*
- 1039 ASINIVS SALONINVS, M. Agrippa et Pollione avis, fratre (uterino) Druso insignis, progener Tiberio destinatus obiit a. 22 *Tac. a. 3, 75. Filius C. Asinii Galli et Agrippinae.*
- 1040 C. ASINIVS TVCVRIANVS, proconsul (Sardiniae) X 7516 *t. Sulcitanus cf. Add. p. 995.*
- 1041 ASINIA AGRIPPINA, (Sex. Asinii) Celeris filia memoratur in *t. servi VI 9901; Agrippi[na] in t. Asinae Hos.... libertae VI 9901b.*
- 1042 ...IA ASINIA [CLA]VDIA TIBERIA ...ATIA STATILIA PAVLLINA IVLIANA PHILIPPA *IGI 1423 = CIG 5905 t. urbanus. Feminam nobilem indicant nomina.*
- 1043 ASINIA CRISPINA, clarissima femina *VI 1354.*
- 1044 Asinia Marcell(a?) vel Marcell(ina?) fortasse nominatur in tegulis urbanis XV 858, ubi impressum est ASINIAF MARCELL et 859, ubi est [AF MARCELLI]; F litteram errore positam esse pro E coniecit Marini, qui 'Marcelli (uxor)' interpretatus est; Marcell(ae) vel Marcell(inae) *Mommsen.*
- SEXTIA ASINIA POLLA.
- 1045 Asinia Quadratilla (nomina perscripta sunt n. 861, Asinia Quadratill. n. 863, Asin. Quad. n. 860) ut domina figlinarum nominatur in tegulis urbanis XV 860 (a. 141). 861 (a. 142). 863 (a. 150).
- Antonia Tertulla Valeria Asinia Sabiniana.
- 1046 Aspasius, Ravennas, filius Demetriani, sophista aetate Philostrati, ab epistulis (graccis) *Severi Alexandri ut videtur; προὔστη δὲ καὶ τοῦ κατὰ τὴν 'Ρώμην θρόνου, νεάζων μὲν εὐδοχιμώτατος, γηράσκων δὲ ἐν αἰτίᾳ τοῦ μὴ ἑτέρῳ ἀποστῆναι βούλεσθαι; Philostratus Lemnius (id est Philostrati gencer) contra eum librum scripsit de conficiendis epistulis imperatoriis Philostratus vit. soph. 2, 33.*
- 1047 ASPASIVS PATERNVS, proconsul Africae a. 257 *passio Cypriani p. CX Cyprian. III ed. Hartel; potest idem esse Paternus consul II 268 et Paternus praefectus urbi a. 264—266 Chronograph.*
- 1047a [ASPA?]SIA PATERNA, clarissima femina (uxor C. Iulii Aspri cos. a. 212), mater (C.) Iulii (Galerii) Aspri cos. (a. 212) memoratur in *t. Tusculano XIV 2515.*

- IVLIVS [AS]PER.
- C. IVLIVS ASPER.
- [C.] IVLIVS CAMILIVS GAL[ERIVS ASP]ER C...CIVS.
- C. IVLIVS GALERIVS ASPER.
- Sulpicius Asper.
- CALPVRNIVS ASPRENAS.
- L. NONIVS ASPRENAS.
- P. NONIVS ASPRENAS.
- P. (Nonius) Asprenas.
- (NONIVS) TORQVATVS ASPRENAS.
- L. NONIVS TORQVATVS ASPRENAS.
- (P.? NONIVS) ASPRENAS CAESIANVS.
- (NONIVS) ASPRENAS CALPVRNIVS SERRANVS.
- (C.? NONIVS) ASPRENAS CALPVRNIVS TORQVATVS.
- M. SALVIDENVS *ASPRENAS.
- Fulvius Asprianus.

1048 Aspurgus, rex Bosporanus. *Tituli: ipsi positus est t. Panticapacensis Latyshev, Inscriptiones Ponti II n. 36 (1) βασιλέα μέγαν Ἀσποῦργον φιλορώμαιον, τὸν ἐκ βασιλέως Ἀσανδρόχου, φιλοχαίσαρα καὶ φιλορώμαιον, βασιλεύοντα παντὸς Βοσπόρου, Θεοδοσίης καὶ Σινδῶν καὶ Μαιτῶν καὶ Ταρπεΐτων καὶ Τορετῶν Ψησῶν τε καὶ Τανα[ε]ϊτῶν, ὑποτάξαντα Σχύθας καὶ Ταύρους; memoratur in t. Phanagoriensi ibd. II n. 364 (2) [β]ασιλεύοντος [βασι]λέως [Ἀ]σπούργου [φ]ιλορωμαίου ἔτους ΓΙΤ (ubi prima littera haud certa est, cum tantum hasta superior in lapide cernatur) = a. 313 aerae Achaemenidarum = a. 16/17 p. C., et in t. Panticapacensibus Cotyis filii ibd. II n. 37 (3) et n. 38 = CIG 2108 c d (4).*

Quamquam omnes qui t. 1 tractarunt, consentiunt (cf. Latyshev II p. XXXIX) ibi intellegendum esse filium Asandruchi, qui idem sit atque Asander, primum δὲ ἐκ βασιλέως Ἀσανδρόχου non est οἶός, sed ἔχγονος, is qui originem duxit ab Asandruchō. Qui quare non possit alius rex esse ex numero eorum, qui post Polemonem I regnaverunt, equidem non video. Nam de nominibus et nummis regum Bosporanorum inde ab huius morte usque ad Polemonem II adhuc parum constat, cum nummi eius aetatis tantum monogrammatibus inscripti sint, quae num recte soluta atque omnia ad Aspurgum referenda sint (cf. Latyshev II p. XLI) admodum dubium videtur. Temere autem omnino ea, quae Strabo 11 p. 495; 12 p. 556 de Aspurgianorum gente Maeotica refert, qui Polemonem I vicerunt et occiderunt, ita a Latyschevio p. XXXIX exponuntur, ut eam gentem nomen ab Aspurgo traxisse dicat, quippe quem, cum contra Polemonem bellaret regnum paternum repetiturus, auxiliis invarent.

In titulo 1 cum in indicatione anni praeter ΓΙΤ etiam cogitari potest fuisse ΕΙΤ vel ΖΙΤ, id est significari a. 313 vel 315 vel 317

= a. 16/17 vel 18/19 vel 20/21 p. C., circa eam aetatem Aspurgus regnavit. Agnitum esse a Romanis docent cognomina φιλοκαῖσαρ καὶ φιλορώμας t. 1. Cotys filius t. 3. 4 idem videtur, qui anno 49 regnum Bospori tenuisse 'iuventa rudis' dicitur Tac. a. 12, 15. Mithridates igitur frater Cotyis ibd. 12, 18 alter filius Aspurgi fuit.

1049 *Assario, homo nobilis ab imperatore Claudio occisus Seneca apocolocynt. 11 secundum lectionem vulgatam, at loco corrupto nomen proprium omnino non latere videtur.

1050 ASTERIA, c(larissimae?) m(emoriae?) f(emina?) X 4022 t. sepulchralis Campanus, ubi ab initio extant 'C. M. F. Hic sita est Asteria infelicissima' etc. Itaque solutio solita siglorum admodum dubia videtur.

1051 Asterius. Divo Pantheo salvis Asteris L. Cassius Ingenuus v. s. l. m. V 5523 t. in agro Mediolanensi repertus. Quamquam Asterius signum est Turciorum Apronianorum VI 1768. 1769, qui quarto saeculo floruerunt, tamen propter nomina eius, qui titulum dedicavit, de aetate anteriore cogitari potest.

— Veturia Astilia.

— M. VLPIVS ASTIVS.

— C. Valerius Astraeus(?).

1052 ASTVRICVS, 'si magna Asturici cecidit domus, horrida mater, pullati proceres, differt vadimonia practor' Iuvenal. sat. 3, 211–212; nobilis senatoris schol.

1053 ASTVRIVS, vir ordinis senatorii aetate Gallieni, Christianus Eusebius hist. eccles. 7, 16. 17 cf. Acta Sanctorum Mart. I p. 223.

— Maconius Astyanax.

1054 Asudius Curianus, Pomponiae Gallae filius a matre exheredatus; Plinio legatum reliquit Plin. epist. 5, 1.

— *ASVELLIVS MARCIANVS v. Suellius.

1055 Asylus, puer formosus, frater geminus Hieri Martial. 9, 103, 3. Cf. H 122.

1056 Asylus, gladiator Iuvenalis 6, 267 cum schol.

1057 Atanius (fortasse Atinius) Secundus, eques Romanus, cum pro salute imperatoris Gai gladiatoriam operam promisisset, ferro dimicare coactus est Dio 59, 8, eadem nomine omisso Sueton. Calig. 27.

1058 P. Atatinus Flaccus, frater Q. Atatini Modesti IX 3609.

1059 Q. Atatinus Modestus, Q. f., tribu Quir., praefectus fabrum bis, tubicen sacrorum, flamen Romae, praefectus classis Moesicae, frater P. Atatini Flacci IX 3609 t. Aveias.

1060 Atedius Melior. Nomen gentilicium extat in inscriptionibus carminum Statii silv. 2, 1. 3, alibi Melior. — Amicus Statii et Martialis; Statius ei dedicavit l. II silvarum silv. 2 praef. et scripsit ad eum carmina 2, 1 (de morte Glaucia pueri delicati) et 2, 3. 4, Martialis item in Glauciam epigrammata 6, 28. 29 et de pietate, qua Melior

memoriam Blaesi amici (*cf. Stat. silv. 2, 1, 191 sqq.*) coluit 8, 38. *Ad lautas eius epulas alludit Martial. 2, 69, 7.*

1061 M. Ateius (Aletus *codex Medicus, correxit Borghesi*), praetorius a. 17 in Asiam missus, qui urbes motu terrae conlapsas spectaret refoveretque *Tac. a. 2, 47.*

1062 C. ATEIVS CAPITO, consul suffectus cum C. Vibio Postumo ex kal. Iul. a. 758 = 5 p. C. *In consulatu: C. Ateius Capito fasti Capitol., VI 813, XII 2574; C. Ateius I 750. 751, XIV 2963 = I p. 474. — Apud scriptores praenomen non invenitur.*

L. f., L. n. *fasti Capitol.*, avo centurione Sullano, patre praetorio *Tac. a. 3, 75.* Consul a. 758 = 5 v. *supra, Pomponius Digest. 1, 2, 2, 47, Vlpianus Digest. 23, 2, 29; consulatum ei adceleraverat Augustus Tac. a. 3, 75; curator aquarum inde ab a. 13 usque ad a. 22 Frontin. de aquis 102; a. 15 ei et L. Arruntio remedium coercendi Tiberis mandatum est Tac. a. 1, 76. 79; obiit a. 22 ibd. 3, 75.*

Iure consultus clarissimus *Tac. a. 3, 70. 75, Gellius 10, 20, 2, Macrobius sat. 7, 13, 11; comparatur cum Antistio Labeone Tac. a. 3, 75, Pompon. Digest. 1, 2, 2, 47; iudicium Atei de Labeone Gellius 10, 12.* Hi duo primum veluti diversas sectas fecerunt; nam Capito in his, quae ei tradita fuerant, perseverabat, Labeo — — plurima innovare studuit; et ita Capitoni Masurius Sabinus successit, Labeoni Nerva Pomponius l. l. — *Scriptis Coniectanea: liber octavus Coniectaneorum, qui inscriptus est 'de iudiciis publicis' Gellius 4, 14, 1 cf. 10, 6, 4, librum de officio senatoris, qui videtur idem esse atque liber nonus Coniectaneorum Gellius 14, 7, 12; 14, 8, 2; de pontificio iure Gellius 4, 6, 10, Festus p. 154, Macrobius sat. 3, 10, 3; epistulas Gellius 13, 12, 1. 5. — Citatur passim apud Festum, Gellium, Macrobius, quinquies in Digestis, Frontin. de aquis 97, fortasse Plutarch. Quaest. Roman. p. 276 D (ubi Τίτος traditur); auctor Plinii ind. l. 3. 4. 14. 15. 18, citatur n. h. 14, 93; 18, 108. Fragmenta collegerunt Huschke, Iurisprud. Anteiustinian. p. 115 sqq., ea quae ad ius civile spectant, Lenel, Palingenesia I p. 106.*

Humani divinique iuris sciens bonas artes adulatione dehonestavit *Tac. a. 3, 70, narratiuncula de adulatione eius in Tiberium Sueton. de grammat. 22, Dio 57, 17. Iudicium de Ateio Philologo Sueton. ibd. 10. — Augustus ludos saeculares restituit τὸν θεσμὸν Ἀτρίου Κατίτωνος ἀεγγισαμένου Zosimus 2, 4 cf. Mommsen Ephem. ep. 8 p. 239.*

1063 C. Ateius Capito nominatur in t. servi VI 9537. *Potest esse iure consultus.*

1064 T. At(eius) Capito nominatur in t. familiae quadrigariae eius VI 10076.

1065 Ateius M., amicus Dasumii VI 10229 v. 27 in testamento eius.

1066 Ateius Sanctus, orator, magister Commodi vit. Commodi 1, 6.

1066a Atestinus, causidicus Martial. 3, 38, 5.

1067 Athenaeus, Seleucia Ciliciae oriundus, philosophus Peripateticus, aequalis Strabonis propter amicitiam Murenae reus factus coniurationis in Augustum, sed absolutus paulo post (a. 731 = 23) periit *Strabo* 14, 5, 4.

1068 Athenaeus, sophista Naucratis *Ath.* 3 p. 73 a; 7 p. 301 c; 11 p. 480 d, Romae degit sub Commodio *Ath.* 12 p. 537 f, ubi quae de Commodio Herculis personam agente dicuntur, post necem eius scripta sunt. Ἀθήναιος Ναυκρατίτης, γραμματικός, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου Suidas, sed haec aperte sumpta sunt ex principio ipso *Dipnosophistarum*, quos Athenaeus colloquentes fingit in cena, quam exhibuit (P. Livius) Larensis (cf. *L.* 207) καθιστάμενος ἐπὶ τῶν ἱερῶν εἶναι καὶ θυσίων (= pontifex minor) ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μάρκου *Ath.* 1 p. 2 c.

Accuratio temporis definitio pendet a verbis Athenaei 15 p. 686 c de *Vlpiano Tyrio*: καὶ μετ' οὗ πολλὰς ἡμέρας ὥσπερ αὐτὸς αὐτοῦ σιωπὴν καταμαντευσάμενος ἀπέθανεν εὐτυχῶς, οὐδένα καιρὸν νόσῳ παραδούς, πολλὰ δὲ λυπήσας ἡμᾶς τοὺς ἑταίρους. *Quae verba Kaibel praef. Ath. p. V sqq. ratione recte exposita, qua omnino Athenaeus in personis convivii fingendis usus est, post Vlpiani iure consulti mortem (circa a. 228 occisi) scripta esse iure statuit. Quod autem post alios Dessau (cf. D 145) propter temporum rationes putavit Vlpianum Athenaei non posse non diversum esse a iure consulto, fortasse patrem, mihi in hac quoque re Athenaeus ζήλω Πλατωνικῷ Platonis vestigia legisse videtur. Ipse enim (Ath. 5 p. 217 c) non nesciit Platonem non semel (cf. Zeller, Ueber die Anachronismen in den platonischen Gesprächen, Abhandlungen der Berliner Akademie Phil.-Hist. Kl. 1873 p. 79 sqq.) peccare παρὰ τοὺς χρόνους — — πάνυ ἐσχεμμένως atque egit de Symposii temporibus, quod potissimum exemplar sibi elegerat. Neque audacior videtur Vlpianus in cenam actate imperatoris M. Aurelii exhibitam inductus quam notissimus ille ἐμφισμός Mantinaeorum apud Platonem Sympos. p. 193 a.*

Athenaeus antequam *Dipnosophistas* ederet, scripserat περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ βασιλευσάντων *Ath.* 5 p. 211 a et περὶ θράκτας 7 p. 329 c. Cf. *Christ, Geschichte der griechischen Litteratur* § 482².

1069 Athenaeus, Gallienus eum et Cleodamum Byzantios instaurandis urbibus muniendisque contra Scythas praefecit *vit. Gallieni* 13, 6.

— CARMINIVS ATHENAGORAS.

— Flavius Athenagoras.

— MAR(CVS) FL(AVIVS) CARMINIVS ATHENAGORAS LIVIANVS.

1070 Athenais, amica et heres Arruntii medici, cui sestertia CCC reliquit. *Plin. n. h.* 29, 8.

— Claudia Athenais.

— MARCIA CLAVDIA ALCIA ATHENAIΣ GAVIDIA LATIARIS.

— [Vibullia] Athenais.

1071 Athenodorus, Tarsensis, Sandonis filius, Posidonii discipulus, philosophus stoicus, amicus et magister Augusti *Strabo* 14, 5, 14 p. 675, *Euseb. arm.* 2023 = *Hicronym.* 2024, *Dio* 56, 43 (fusius *Zonar.* 10, 38), *Dio Chrysost.* 33 p. 16 *Dind.*, *Plut. apophtheg. reg.* p. 207 D, *Aelian. var. h.* 12, 25, *Julian. Caes.* p. 326 A, *Zosim.* 1, 6. Senex Tarsum reversus statum civitatis correxit ibique octoginta duos annos natus mortuus est *Strabo* l. l., (*Lucian.*) *Macrob.* 21. 23, Strabonis amicus *Strabo* 16, 4, 21. De scriptis eius egit *Müller Fragm. Hist. Graec.* III p. 486. Scripsit librum ad Octaviam Augusti sororem (*philosophicum an historicum incertum est*) *Plut. Publicola* 17.

Alius philosophus aetatis imperatoriae intellegendus est is, cuius amorem in Xenonem fratrem praedicat *Plut. de fraterno amore* 11 p. 207 D, si accurate *Plutarchus* rem narraverit.

1072 Athenodorus, magister vel comes Claudii memoratur in epistula Augusti *Sueton. Claud.* 4.

— Claudius Athenodorus.

— SEPTIMIUS VABALLATHVS ATHENODORVS.

1073 Athenodotus, rhetor, magister Frontonis *Fronto ad M. Caesarem* 1, 12 p. 73 N., *Verum* 1, 1 p. 115, *epist. graec.* 3 p. 244; idem videtur nominari apud *Marcum* εἰς ἑαυτὸν 1, 13.

— M. Aurelius Atho Marcellus.

— Atidius v. Attidius.

— C. Aurelius Atilianus.

— P. CALPURNIUS ATILIANVS ATTICVS.

— L. Villius Atilianus.

1074 Atilicinus, iure consultus, coaevus Proculi, qui ei respondit *Proculus Digest.* 23, 4, 17; memoratur *Vlpian. Digest.* 10, 3, 6, 4; *Paul.* 12, 4, 7 pr.; *Julian.* 45, 2, 17, *Institut.* 2, 14, *Fragm. Vatican.* 77.

1075 Atilius, libertini generis, Fidenis amphitheatrum extruxit, quod primo multitudinis congressu corruit a. 27; propterea in exilium actus est *Tac. a.* 4, 62-63.

— Q. GLITIUS ATILIVS AGRICOLA.

1076 [M.] [A]tilius [A]tti[us] honoratus titulo Olympico *Archäologische Zeitung* 1878 p. 96 n. 156, ubi tantum apices litterarum servati sunt.

1077 C. ATILIVS BARBARVS, consul (suffectus) cum L. Flavio Fimbria a. 71 ut videtur *CIG* 5838 = *IGI* 760, ubi praecedunt Caesar Domitianus et Valerius Festus consules suffecti eiusdem anni; L. Flavio Fim. C. Ati *I* 773 in tessera gladiatoria.

1078 M. ATILIVS BRADVA (Ἀττίλιον tit.), proconsul (Asiae) publice honoratus t. Smyrnaeo ἐπιμεληθέντος Μάρκου Αὐρηλίου Περπέρου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπλων στρατηγῶ *CIG* 3189. Dubito num sit consul a. 185, ut contendit *Waddington*, *fastes* p. 246, quippe huic nomina plena fuerint Ti. Claudius Appius Atticus Bradua Regillus Atilius (quamquam in

altero titulo nominatur M. Atilius Atticus Bradua Regillus) et nomen gentile Claudii. Neque ex nomine strategii concludere licet titulum non posse non posteriorem esse imperatore M. Antonino.

— APP. ANNIVS ATILIVS BRADVA.

— M. APPIVS (ATILIVS?) BRADVA.

— TI. CLAVDIVS APPIVS ATILIVS BRADVA REGILLVS ATTICVS.

— P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS SATVRNINVS ATILIVS BRADVANS CAVCIDIVS TERTVLLVS.

1079 Atilius Cognitus, Ἀτιλίω Κογνίτω καὶ] [ἐπι]τρόποις τοῦ Κυρίου Καίσαρος a. 124 t. *Smyrnaeus* Μουσείοι καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς Περ. I (1875) p. 91 n. 75; procurator igitur Augusti.

1080 Atilius Crescens, e regione Transpadana, amicus Plinii *Plin. epist.* 6, 8; dicta eius *ibid.* 1, 9, 8; 2, 14, 2.

1081 C. ATILIVS VS IVLIANVS CL(AVDIVS) R[VFI]NVS. *Titulus eius mutilus Antiatinus X 8291.* Cn. f.; [qua]est[or pr. pr. provinciae] Asiae, [trib. pl.], [sevir eq. Rom. turm]ae II, praef(ectus) [frumenti] dandi e[x s(enatus) c(onsulto)], cu[r(ator) viar.]iae, leg(atus) [leg(ionis) .. Ge]m(inae) p(iae) f(idelis), [praef(ectus) aerarii m]ilitar(is), praef(ectus) aerarii Sat[urni], pr(aetor) urb(anus), cos. I *suf- fectus anno incerto*, leg(atus) Aug. pr. p[r. provi]nciae Syriae et provinciae Cappad[ociae] et Armeniae maior(is) et minor(is) (*sub finem imperii Traiani cf. vit. Hadr. 21, 11*), donis militaribus donatus a divo Tra[iano] corona mur[ali] vallari navali h[astis puris IIII vexill]is IIII, proco(n)s(ul) provinciae Afr[ic]ae, co(n)s(ul) II (*suf- fectus anno incerto*); VII vir epul[on]um] tit.

Praetura in titulo, qui honorum ordinem inversum exhibet, ante praefecturas duas aerariorum posita est. Quod si recte factum esset, Atilium hunc praefecturis functum esse quaestorium statuendum esset. Quod cum parum credibile videatur, veri multo similis est praeturam in titulo errore locum mutasse. — Consulatu iterato qui locus tribuendus sit, ex titulo non apparet, cum more sollemni reliquis honoribus praemittatur cos. II.

1082 T. ATILIVS MAXIMVS, proconsul Asiae a. 146—147 memoratur in epistula M. Aurelii Caesaris data V kal. April. a. 147 CIG 3176 t. *Smyrnaeus*.

1083 M. ATILIVS METILIVS BRADVA, consul a. 108 cum App. Annio Trebonio Gallo. *In consulatu:* M. Atilius Metilius Bradua VI 680; M. Atilius Bradua VI 29681; M. At(ilius) II 179, ceterum Bradua fasti. — *Idem nominari mihi videtur in t. Corfiniensi IX 3152:* M. Atilius Bradua cos. et M'. Acilius Aviola cos. bonor(um) possessor(es) Sex. Cornelii Sex. f. Dolabellae Metiliani cos.

1084 T. ATILIVS RVFVS legatus Pannoniae a. 80 III *dipl. mil.* 11; 'Suriam — — vacuam tum (a. 84) morte Atilii Rufi consularis' Tac.

Agr. 40, mortuus igitur legatus Syriae. Consul suffectus anno incerto Vespasiani ut videtur.

1085 T. ATILIVS RVFVS TITIANVS, consul a. 127 cum M. Gavio Squilla Gallicano. *In consulatu: plena nomina extant Lebas-Waddington 1619; T. Atil. Titia. (sive Tit.) in tegulis XV 1430. 1431. 1432, ceterum Titianus fasti. — T. Atilius Rufus Titianus in fistula plumbea Antii reperta X 6688. Cf. n. 1091.*

1086 T. ATILIVS SABINVS, quaestor pro praetore L. Helvii Agrippae proconsulis Sardiniae mense Martio a. 69 X 7852 t. *Sardus.*

— L. ARRIVS ATILIVS SABINVS.

1087 Atilius Scaurus, amicus Plinii *Plin. epist. 6, 25.*

1088 Atilius Serranus *nominatur in t. servorum IX 3319 a t. Superaequanus, XIV 2735 t. Tusculanus.*

1089 ATILIVS SEVERVS et Aemilius Iuncus consules in exilium acti sunt (a. 183) *vita Commodi 4, 11; unde ratione habita et auctoris admodum negligentis et aetatis, qua viginti quinque consules in unum annum creati sunt (vit. Commodi 6, 9), nequaquam concludere licet illos fuisse par consulum suffectorum, quod omnino falso a. 182 adscriptum est, sed Severum et Iuncum consulatum adeptos esse vel a. 183 vel antea. — Potest idem esse qui sequitur.*

1090 M. ATILIVS SEVERVS, T. f., cos. (suffectus a. incerto), VII vir epulorum, patronus sodalium Herculaneorum *Ephem. ep. 7 p. 384 t. suburbanus. Cf. n. 1089.*

1091 ATILIVS TITIANVS, sub Pio affectati imperii reus a senatu damnatus est; filium semper adiuvit Pius *vit. Pii 7, 3. Potest esse consul a. 127 cf. n. 1085. Dubium videtur utrum erraverit biographus Hadriani, cum scriberet vit. Hadr. 15, 1 (Hadrianus) Titianum ut conscium tyrannidis et argui passus est et proscribi, an hoc loco alius Titianus intellegendus sit.*

1092 Atilius Vergilio, vexillarius cohortis praetoriae a. 69 *Tac. h. 1, 41, Plutarch. Galba 26.*

1093 M. Atilius Vernus, M. f., tribu Gal., a. 6 p. C. patronus cooptatus a civitate Bocchoritanorum ex insula Baliae maiore *II 3695.*

1094 Atilius Verus, primus pilus legionis VII Galbiana a. 69 *Tac. h. 3, 22.*

1095 ATILIA BALBILLA, L. f., uxor M. Accennae Saturnini *XIV 3585.*

— APPIA ANNIA REGILLA ATILIA CAUCIDIA TERTVLLA.

— APPIA ANNIA ATILIA REGILLA ELPINICE AGRIPPINA ATRIA POLLA.

1096 ATILIA RVFINA, clarissima femina *VI 1355. 1363.*

1097 Atimetus, Domitiae Neronis amitae libertus, accusationis falsae in Agrippinam a. 55 poenas dedit *Tac. a. 13, 19–22.*

— T. HATERIVS NEPOS ATINAS PROBV PVBLCIVS MATENIANVS.

1098 T. ATINIVS TYRANVS, T. f., (tribu) Fabia, testis senatus consulti a. 715 = 39 a. C. *Bulletin de correspondance Hellénique XI (1887) p. 227 SC. Panamarensis.*

- 1099 Atinia. *Titulus eius urbanus sepulcralis versibus graecis conceptus IGI 1437 = CIG 6281, ubi dicitur filia Pudentis et Pompeiae, uxor Rustici (ῥῥεμονῖα), mater Pompei Pudentis. Maritus quo munere functus sit, ex titulo non apparet; cogitari possit de militari quodam superiore veluti legati legionis vel rectius forsitan de praesidatu quodam provinciae.*
- 1100 ATRATINVS, consul a. 89 cum (Aurelio) Fulvo fasti.
— L. SEMPRONIVS ATRATINVS.
- 1101 Atrectus, bibliopola Martialis *Martial. 1, 117, 13.*
- 1102 Atrius, Plinius ad eum scripsit *epist. 9, 35.*
- 1103 Q. ATRIUS CLONIVS. *Tituli: ei positus est II 4111 Tarraconensis (1), memoratur VI 2004 (2). — Plena nomina exhibet t. 1, praenomen perit t. 2, Atrius Clonius Vlpianus Digest. 26, 10, 7, 2.*
Cooptatus in collegium sacerdotum nescio quod a. 200 t. 2; legatus Aug. pr. pr. provinciarum Thraciae, Cappadociae, Syriae maioris, Hispaniae citerioris t. 1, legatus Hispaniae certe sub Alexandro ut apparet ex t. 1, quem dedicavit centurio quidam legionis VII geminae piae fidelis Severianae Alexandrianae; rescriptum Severi et Antonini ad eum *Digest. l. l.*
- 1104 ATRIA GALLA, Domitii Sili uxor, cui C. Calpurnius Piso abduxit; superstes Pisoni a. 65 coniurationis in Neronem damnato *Tac. a. 15, 59.*
- 1105 ATRIA MOSCHARO (Atriae Moscharus in fistula), clarissima femina in fistula plumbea urbana *Bullettino comunale 1886 p. 103 n. 1157.*
— APPIA ANNIA ATILIA REGILLA ELPINICE AGRIPPINA ATRIA POLLA.
- 1106 *ATRONIANVS III 3473 v. [Hat]erius Latronianus in *Addendis.*
— M. IVLIVS SVRA MAGNVS ATTALIANVS.
- 1107 Attalus, 'Stoicus qui solum vertit a Seiano circumscriptus, magnae vir eloquentiae, ex his philosophis, quos vestra aetas vidit, longe et subtilissimus et facundissimus' *Seneca suasor. 2, 12; magister Senecae philosophi, memoratur a Seneca natural. quaest. 2, 48, 2; 2, 50, 1, epist. 9, 7; 63, 5-6; 67, 15; 72, 8; 81, 22; 108, 3. 13. 14. 23; 110, 14-20.*
- 1108 Attalus ab Arrio Antonino (cf. n. 894) proconsule Asiae damnatus *vit. Commodi 7, 1.*
- 1108a Attalus, (Antonii) Polemonis sophistae filius, pater Callistus, avus Hermocratis sophistae *Philostrat. vit. sophist. 2, 25.*
- 1109 Attalus, rex Germanorum *Victor Caes. 33, 6 (Marcomanorum Epitom. 33, 1 nomine omisso), pater Pipae (Piparae vit. Gallieni 21, 3) concubinae Gallieni.*
— CLAVDIVS ATTALVS.
— L. CLAVDIVS ATTALVS.
— TI. CLAVDIVS ATTALVS.
— CAELIVS ATTIANVS.
— MAXIMIVS ATTIANVS.
— NONIVS ATTIANVS.

- TIB. CLAUDIA EVPATORIS MANDANE ATTICILLA.
- Montanius Atticinus.
- 1110 Atticus, amicus Ovidii, qui scripsit ad eum *amor.* 1, 9, *ex Ponto* 2, 4. 7.
- 1111 Atticus, Augusti libertus, a rationibus, maritus Claudiae Atticae
X 6640 t. *Antiatinus positus a.* 85.
- 1112 Atticus, ad quem scripsit Martialis epigrammata 7, 32; 9, 99;
'facundae renovas qui nomina gentis nec sinis ingentem conticuisse
domum' 7, 32, 1-2.
- 1112a Atticus eximie si cenat, lautus videtur *Iuvenal.* 11, 1, *ubi Atticus
ut homo praedires memoratur. De Ti. Claudio Attico patre Herodis
Attici cogitarit Borghesi opp. V p. 532.*
- 1113 A. Atticus, praefectus cohortis sub Cn. Iulio Agricola in Britannia
occisus *Tac. Agricola* 37.
- 1114 T. ATTICVS STRABO ROMVLVS, clarissimus puer XI 3882 t. *Capenas.*
- 1115IVS ATTICVS, *in versu ultimo fragmenti Lanuvini XIV 2103
superest ...IO ATTICO; consules anni incerti nominati fuisse videntur.*
- Antonius Atticus.
- [M.] [A]tilius [A]tti[cus].
- C. Baebius Atticus.
- Q. Caecilius Atticus.
- P. CALPVRNIVS ATILIANVS ATTICVS.
- TI. CLAVDIVS ATTICVS.
- TI. CLAVDIVS ATTICVS HERODES.
- TI. CL(AVDIVS) APPIVS ATILIVS BRADVA REGILLVS ATTICVS.
- Curtius Atticus.
- C. FVFIDIVS ATTICVS.
- C. Fufidius Atticus.
- Iulius Atticus.
- M. Iulius Atticus.
- M. (IVLIVS) VESTINVS ATTICVS.
- Licinius Atticus.
- C. NERATIVS FVFIDIVS ATTICVS.
- TORQVATVS NOVELLIVS ATTICVS.
- NVMERIVS ATTICVS.
- C. QVINTIVS ATTICVS.
- (M. QVINTIVS) ATTICVS.
- M. SOLLIVS ATTICVS.
- ...NIVS TINEIVS TARRVT(ENIVS) ATTICVS.
- C. VETTIVS GRATVS ATTICVS SABINIANVS.
- P. Vibidius Atticus.
- Vipsanius Atticus.
- 1116 ATTIDIUS CORNELIANVS memoratur in t. gracco Geraseno CIG
4661 cf. *Add. III p. 1183 (1) et in t. prope Damascum reperto III 129
= corr. III S. 6658 (2).* — *Plena nomina exhibet t. 2, [ἐπὶ Ἀτταδίου*

- K]ορνιλι[ανοῦ] *t. 1.* Legatus Syriae a. 160 *t. 1* a. 162 *t. 2*, a Parthis fugatus (sub initium imperii Marci et Veri) *vit. Marci* 8, 6.
- 1117 L. ATTIDIVS CORNELIANVS cooptatus in collegium sacerdotum nescio quod a. 190, vita functus a. 198 *VI* 2004. De filio legati Syriae, qui praecedit, quam de legato ipso propter temporum rationes cogitare malim.
- 1118 ATIDIVS GEMINVS, proconsul Achaiae (actate Augusti ut videtur) *Tac. a.* 4, 43.
- 1119 ATTIDIVS PRAETEXTATVS memorari videtur in fragmento tituli Althiburitani *VIII S.* 16474, quem qui ediderunt sic fere supplendum esse censent ... [coniugi ... Atidii] M. f. co(n)s(ularis), Atidii Praetextatu[s et filii pijissimae ac sanctissimae [matri fecerunt]. At haereo in eo quod neque probabile est maritum cognomine caruisse neque post id positum esse M. f.
- 1120 ATTIDIVS TVSCVS honoratus titulo Ephesino Wood, *discoveries inscriptions from the site of the temple of Diana n. 14, Ancient Greek inscriptions III* p. 189 n. 540: Ἀττίδιον Τοῦσκον πραιτορα καὶ πρεσβευτήν — —, ΙΟΥΣΚΟΝ in lapide esse confirmat Hicks, qui aut Φοῦσκον aut Τοῦσκον scribendum esse adnotavit. Tusci cognomen confirmatur *t. urbano Ephem. ep. 4* p. 287 n. 827 posito M. Num[mio] .. Attidio ... Tusco, qui vel idem est vel certe parentela cum hoc coniunctus. — In *t. Ephesino* minus accurate significatur legatus pro praetore (proconsulis Asiae).
- M. NVM[MIVS] ... ATTIDI[VS] ... TVSCVS.
- 1121 Attitianus, actuarius (M. Piavonium) Victorinum imperatorem, qui coniugem eius stupraverat, occidit *Victor Caes.* 33, 12–13; eadem nomine omisso refert *vit. trig. tyr.* 6, 3.
- 1122 Attius, centurio a. 33 *Tac. a.* 6, 24.
- 1123 P. ATTIVS, P. f., (tribu) K[ουρ]ίνα vel K[ολλ]ίνα, testis senatus consulti a. 739 = 15 *Bulletin de correspondance Hellénique XI* (1887) p. 226 *SC. Panamarensis*.
- 1124 C. Attius Alcimus Felicianus. Tituli: *Africani duo VIII* 822 *cf. S.* 12345 *ex novo exemplo editus Bulletin archéologique du comité des travaux historiques* 1893 p. 209 (1) et (2) *ibid.* p. 214; *Lugdunensis Allmer et Dissard, Musée de Lyon I* p. 188 (3). *Cursum munerum et plena nomina exhibent t. 1. 2*, in *t. 1* praemissum est signum, cuius incerta vestigia extant, Attius Alcimus *t. 3*. Vir egregius *t. 3*, perfectissimus *t. 1. 2*.

Advocatus fisci provinciarum undecim, procurator alimentorum per Transpadum Histriam Liburniam, procurator per Flaminiam Vmbriam Picenum, item vice procuratoris quadragesimae Galliarum *t. 1*, procurator privatae per Salarium Tiburtinam Valeriam Tusciam, procurator annonae provinciae Narbonensis, procurator ferrariarum (hoc unum manus memoratur in *t. 3*), procurator sacrae monetae, procurator

- hereditatium Romae, curator operis amphitheatri (? t. 2, in t. 1 operis theatri), magister summarum rationum, magister summae privatae, vice praefecti vigilum, praefectus annonae t. 1. 2; vice praef. praetorio t. 1 (in t. 2, ubi munera inverso ordine recensentur, post praef. annonae positum est praef. praet. errore ut videtur). Patronus et civis civitatis nescio cuius Africanæ t. 1. — T. 3 dedicavit quidam b(ene)-f(iciarius) leg. leg. I M(inerviae) // // // // //; erasum esse Alexandrianæ et titulum pertinere ad aetatem Severi Alexandri coniecit Allmer l. l.
- 1125 Attius Clemens, ad quem Plinius scripsit *epist.* 1, 10; 4, 2.
- 1126 M. Attius Cornelianus, praefectus praetorio, eminentissimus vir, civis et patronus coloniae Marianae Augustae Alexandrianæ Vchitanorum Maiorum VIII S. 15454 t. Vchitanus. Praefectus praetorio non ante Alexandrum.
- 1127 P. ATTIVS DECIVS FELIX MATVTINVS, clarissimus vir in fistula plumbea urbana Lanciani, sylloge aquaria n. 490.
- 1128 TI. ATTIVS IVLIANVS, T[i.] [f.], tribu Quir., Xvir stlitibus iudicandis, sevir equitum Romanorum, tribunus militum legionis X Geminae IX 4193 t. Amiterninus publice positus; Attia Q. f. Pia, Iuliani (uxor) IX 4456 t. Amiterninus.
- D. CVTIVS BALBINVS M. CORNELIVS POTITVS L. ATTIVS IVNIANVS ROMVLVS.
- 1128a Attius Labeo, poeta. 'Ne mihi Polydamas et Troiades Labeonem praetulerint' *Persius* 1, 4-5; 'non hic est Ilias Atti ebria veratro' *ibid.* 49-50; poeta indoctus illorum temporum, qui Iliadem et Odysseam verbum ex verbo transtulit *schol. ad l. l.*
- Q. LICINIVS MODESTINVS ATTIVS LABEO.
- 1129 ATTIVS LACO. Nummi Bithynici: I) Nicaeae a) in parte adversa cum capite iuvenili Neronis Augusti et inscriptione nominis, in aversa ἐπὶ Ἀττίου Λάκωνος ἀνθυπάτου Νεϊραιέων *museum Gothanum*, *Mionnet II* p. 451, 214 *Suppl. V* p. 82, 417, *Bulletin de correspondance Hellénique II* p. 508; b) eadem aversa, in adversa cum capitibus Neronis et Agrippinae atque inscriptione Νέρων Καῖσαρ Σεβαστός, Ἀγριππῖνα Σεβαστή *collectio Imhoof*, *Catalogue of the Greek coins, Pontus etc.* p. 154 n. 15, *Mionnet II* p. 467, 307. II) Heracleae in adversa Ἡρακλειωτῶν, in aversa ἐπὶ Ἀττίου Λάκωνος ἀνθυπάτου *collectio Imhoof cf. Zeitschrift für Numismatik VII* p. 23 n. 6.
- Proconsul Bithyniae sub initium imperii Neronis, a. 55 ut videtur ex nummis *Ib.*
- 1130 L. ATTIVS MACRO ante consulatum dedicavit titulum II 5083 (1) Legionensem, post consulatum titulum III 4356 = III S. 11077 (2) Brigetionensem; memoratur in *dipl. mil.* III 35 = X 7855 (3) et III S. *dipl. mil.* L (4).
- Plena nomina exhibent t. omnes, nisi quod in t. 3. 4 extrinsecus casu sexto falso scriptum est Macro pro Macrone. — Legatus Augusti

- (legionis VII Geminae Fidelis) *t. 1*; consul (suff.) XVII k. Oct. a. 134 cum P. Licinio Pansa *t. 3*, XVII k. Nov. *t. 4*; legatus Augusti (pr. pr.) Pannoniae superioris *t. 2*.
- 1131 Attius Priscus, pictor Romae aetate Vespasiani *Plin. n. h. 35, 120*.
- 1132 P. ATTIVS PVDENS RVFINVS CELSIANVS, maritus Claudiae Mariae Maximae Martiae Secundae clarissimae feminae *VI 1379*; *idem vel pater videtur* P. Attius Pudens c. v. in fistula plumbea urbana *Bullettino comunale 1886 p. 103 n. 1153*.
- 1133 ATTIVS RVFINVS, vir clarissimus, patronus ordinis sacerdotum domus Augustae Palatinae aetate Commodi *VI 2010*.
- 1134 (Attius) Suburanus (Suberinus *vel* Subberimus *traditur*, Suburanus *scribendum videtur*), propinquus Attiae Viriolae hereditatem patris eius petiit ipse a patre exheredatus *Plin. epist. 6, 33. Filium fratris Sex. Attii Suburani putat Mommsen in indice*.
- 1134a M. Attius Suburanus, M. f. *VI 12748*.
- 1135 SEX. ATTIVS SVBVRANVS, consul (suff.) I VIII k. April. a. 101 cum Q. Articuleio Pacto, consul II a. 104 cum M. Asinio Marcollo. *In consulatu primo: Sex. A[tti]us Suburanus VI 2074 acta Arvalium; in altero Σέξτωρ Ἀττίω Σουβούρανῳ Wood, discoveries at Ephesus, inscriptions from the great theatre n. 1 col. 6, 74, Ἀττιῶδες Σουβούρανός acta Ignatii c. 1, ceterum Suburanus (vel Suranus) fasti.*
Idem videtur Suburanus iudex datus ab imperatore Plin. ep. 7, 6, 10. 11. Sed veri non simile mihi videtur hunc hominem senatorii ordinis eundem esse atque Saburanum (sic traditur, fuit sine dubio (Attius) Suburanus), quem Traianus sub initium imperii praefectum praetorio fecit Victor Caes. 13 (cf. Dio 68, 16, Zonar. 11, 21), ut posuit Mommsen in indice Pliniano. Statuendum enim esset hominem praeterea plane ignotum obtinuisse locum, qualem ante saeculum III obtinuerunt Seianus et Titus filius Vespasiani. Item diversus est pater Attiae Viriolae Plin. epist. 6, 33, quippe qui circa a. 106/107 octogenarius obierit.
- 1136 ATTIA CERVIDIA VESTINA, uxor L. Fulvii Gavii Numisii Petronii Aemiliani *VI 1422*.
- 1137 ATTIA PIA, Q. f., (Ti. Attii) Iuliani (uxor) *IX 4456 t. Amiterninus publice positus*.
- 1138 ATTIA VIRIOLA, femina splendide nata, nupta praetorio viro, ab octogenario patre exheredata, cuius causam Plinius iudicio centumvirali egit *Plin. epist. 6, 33*.
- 1139 [M.] At[t]onius [Ru]finus (VATIONIVS *traditur*), procurator Pannoniae superioris *III 4031 t. Poetovionensis*.
- 1140 ATVLENVS RVFINVS, quindecimvir sacris faciundis a. 204 *acta saecularia I 50, II 9. 12*.
- 1141 AV....., quindecimvir sacris faciundis anno 204 *acta saecularia*.
 — ...IMVS NVMERIVS AV...
 — L. RVPILIVS AV....

- 1142 C. *AVCID[IVS] VICTORINVS, consul (suffectus) mense Maio a. 155 cum M. Gavio VI 2086 acta Arvalium. — *Aucidiae gentis nullum, quod sciam, praeterea certum exemplum innotuit; nam in t. IX 948 L. Mummii Nigri Quinti Valerii Vegeti Severini Caucidii Tertulli et III 6183 P. Vigellii Rai Plarii Saturnini Atilii Braduani Caucidii Tertulli legendum est Caucidius, non C. Aucidius, cum homo posterior sine dubio parentela coniunctus fuerit cum Appia Annia Regilla Atilia Caucidia Tertulla. Itaque dubitari vix potest, quin in actis Arvalium, ubi litterae quae feruntur AUCID.... fractura tabulae mutilatae sunt, re vera scriptum sit AUFID[IVS], ita ut primus consulatus C. Aufidii Victorini cos. II a. 183 significetur.*
 — L. Cocceius Auctus.
 — Pompeius Auctus.
- 1143 L. Audasius, falsarum tabularum reus neque actate neque corpore integer cum Epicado in Augustum sub finem imperii eius conspiravit; Iuliam filiam et Agrippam nepotem ex insulis, quibus continebantur, rapere ad exercitus destinaverant *Sueton. August. 19.*
- 1144 AVDIVS BASSVS memoratur in titulo bilingui Cyprio III 218 = *Lebas-Waddington 2806*; per Audioum Bassoum latine, 'Οὐδίου Βάσσου graece; proconsul Cypri sub finem a. 198 cf. adnotationem *Waddingtonii.*
- 1145 Avectius, 'bellum adversus transrhenanas gentes a (Ti. Claudio) Druso (a. 742 = 12 et sqq.) gestum — — in quo inter primores pugnaverunt *Chumstinctus et Avectius tribuni ex civitate Nerviorum' *Livius periocha l. 141.*
- 1146 Aufidienus Rufus, diu manipularis, dein centurio, mox castris praefectus a. 14 p. C. *Tac. ann. 1, 20.*
- 1147 Aufidius Bassus, (M.) Servilium Nonianum (consulem a. 35, mortuum a. 59) paulum aetate praecedens *Quintilian. inst. 10, 1, 103*; semper infirmi corporis senex subito defecit *Seneca epist. 30 (scripta circa a. 60).* Rerum scriptor; auctoritatem historiae egregie, utique in libris belli Germanici, praestitit, genere ipso probabilis in omnibus, sed in quibusdam suis ipse viribus minor *Quintilian. l. l.*; verba eius de morte Ciceronis afferuntur a *Seneca suasor. 6, 18, 23*; praeterea citatur *Plin. n. h. 6, 27, Cassiodor. chron. p. 161 (Chron. min. II ed. Mommsen) cf. p. 112*; memoratur *Tac. dial. 23.* Plinius scripsit historias a fine Aufidii Bassi *Plin. n. h. praefat. 20, Plin. epist. 3, 5, 6.*
- 1148 Aufidius Chius, 'acrior hoc (describitur procurator quidam mulieris, qui res uxoris, immo mariti agit) Chius non erit Aufidius' *Martial. 5, 61, 10*; notior Aufidio moechus *Juvenal. 9, 25, ubi idem significari videtur*; (de usu fructu) Atilicinum respondisse Aufidius Chius refert *fragmenta Vaticana 77.*

1149 AVFIDIVS CORESNIVS MARCELLVS. *Tituli: publice honoratus Pisi-
diensi CIG 4379 d (1), Sagalassensi Lanckoronski, Städte Pamphyliens
und Pisidiens II p. 227 n. 209 (2), memoratur in t. Bommensi Bram-
bach, Inscript. Rhenanae 464 (3).*

*Plena nomina exhibet t. 1, Aufidius Coresnius t. 3, Coresnius Mar-
cellus t. 2. — Oriundus videtur ex civitate Sagalasso, quae honorat
eum ut τὸν ἑὸν βουλευτὴν καὶ εὐεργέτην. Legatus legionis I Minerviae
Severianae Piae fidelis a. 222 t. 3. Legatus pro praetore (Galatiae
ut videtur) t. 1. 2.*

1150 M. AVFIDIVS FRONTO, consul a. 199 cum P. Cornelio Anullino.
*Titulum posuit Pisauri filio Orelli 1176. In consulatu: M. Aufidius
Fronto VI 2270, M. Aufidi VI 1982. 1983, Aufid. Fronto
VI 1352, ceterum Fronto fasti. — Fronto tit., Aufidius Fronto Dio.*

*Filius (M.) Aufidii Victorini II consulis (cos. II a. 183), nepos
(per matrem) M. Cornelii Frontonis oratoris consulis (a. 143) tit.
'Iste sive Victorinus noster sive Fronto' — —, 'Fronto iste' — —
Fronto de nepote infantulo ad amic. 1, 12 cf. de nepote amisso p. 234 N.
Consul a. 199 fasti, tit. Imperator Macrinus a. 217 ei, cum Africam
provinciam sortitus esset, neque Africam concessit neque Asiam καίτοι
μεταθῆς αὐτὸν ἐκείσε, sed donum obtulit; quod Fronto repudiavit καὶ
διὰ τοῦθ' ὕστερον [παρὰ τοῦ Σαρ]δαναπάλλου [τὸ ἔθνος ἀ]πέλαβεν Dio
78, 22; proconsul ergo Asiae ut videtur sub Elagabalo. — Filius
M. Aufidius Fronto tit.*

1151 M. AVFIDIVS FRONTO, (M. Aufidii) Frontonis cos. (a. 199) filius,
Aufidii Victorini bis cos. (cos. II a. 183) nepos, M. Cornelii Fron-
tonis cos. (a. 143) pronepos Orelli 1176 t. Pisauensis.

1152 AVF(IDIVS) GALL(VS), leg(atus) (Dalmatiae?) III S. 8663 (= III 3157)
t. Salonitanus certae lectionis, sed a lapicida ipso ut videtur corruptus.

1153 Aufidius Herennianus, cui divi fratres rescripserunt de iis, qui ad
honores municipales sunt invitandi aut ab iis arcendi Vlpianus libro
quarto de officio proconsulis Digest. 50, 4, 6, 1. Praeses aliquis sub
Marco et Vero fuisse videtur. — Cogitari potest de L. Alfidio Herenniano
(A 383).

— P. IVVENTIVS CELSVS T. AVFIDIVS [H]OENIVS SEVERIANVS.

1154 Aufidius Iulianus, procurator Augustorum honoratus titulis Ancy-
ranis CIG 4037. 4038. Quod titulum alterum dedicavit Maximinus
quidam libertus Augustorum, Franz titulum non ante Diocletianum
et Maximianum dedicatum esse prorsus perperam statuit.

1155 C. AVFIDIVS MARCELLVS, consul II a. 226 cum imperatore Ale-
xandro Severo. Memoratur in titulo bilingui Thyatireno III S. 7195. —

*In consulatu: C. Aufidius Marcellus III S. dipl. mil. LXXXVI,
L. Aufidius Marcellus Henzen 6652; Aufidius Marcellus III S. 8173.
ceterum Marcellus fasti. — Aufidius Marcellus tit.*

Consul I *suffectus anno incerto*; proconsul (Asiae) a. 221 *tit.*; consul II a. 226 *v. supra.*

1156 Aufidius Modestus, grammaticus citatur a *Philargyro ad Vergilii Georg.* 2, 497; 3, 53. *Eundem intellegit Martialis* 10, 21, 1 'scribere te, quae vix intellegat ipse Modestus, et vix Claranus, quid rogo, Crispe, iuvat?' *cf. v. 5-6* 'mea carmina, Crispe, grammaticis placeant et sine grammaticis'. *Potest idem esse qui sequitur.*

1157 Aufidius Modestus, dictum eius in Quietum (*cf. A 1172*) aequalem Plutarchi *Plutarch. quaestion. convival.* 2, 1, 5, 2 (*unde eandem rem Modesti nomine non allato refert Macrobius sat.* 7, 3, 15). *Cf. n. 1156.*

1158 [C.?] Aufidius[s] Pant[h]era (*in lapide Pantera, praenominis incerta vestigia extant*), praefectus classis Britannicae VII 18 t. *Britannicus.* — L. Aufidius Panthera, Sassina, praefectus alae I Vlpiae contariorum miliariae a. 133 *memoratur III S. dipl. mil. XLVII.*

1159 AVFIDIUS SEVERIANVS. 'Observare autem proconsulem oportet, ne in hospitibus praebendis oneret provinciam, ut imperator noster cum patre Aufidio Severiano rescripsit' *Vlpianus Digest.* 1, 16, 4 *pr. Proconsul provinciae nescio cuius sub Severo et Antonino.*

— L. Arrius Plarianus Aufidius Turbo.

1160 C. AVFIDIUS VICTORINVS, cos. II a. 183 cum Commodus Augusto IV. *Memoratur in titulo Pisaurensi nepotis Orelli 1176. In consulatu:* C. Aufidius Victorinus VI 2099, [C.] Aufidius Victorinus VI 3741, Aufidius Victorinus *Bullettino comunale VI (1878) 263 n. 131, ceterum Victorinus fasti.* — C. Aufidius Fronto ad M. Caesarem 4, 13 p. 75 N., Aufidius Victorinus *tit., Fronto in inscriptionibus epistularum ad eum datarum ad amic. 1, 7. (12. 13. 14 in indice epistularum), vit. Marci, Digesta; Victorinus Dio 72, 11; Aufidius vel Victorinus passim apud Frontonem.*

Ex Umbria oriundus *cf. Front. ad M. Caesarem 4, 13* 'C. Aufidius — — negat se hominem iustiorum ex Umbria ullum alium Romam venisse', *probabiliter Pisaurensis cf. tit. nepotis.* Senatorii ordinis, condiscipulus et amicus M. Aurelii *vit. Marci 3, 8 cf. Front. ad M. Caesarem 1, 8 p. 24 N.* Consul I *suffectus regnante Pio vel sub initium imperii Marci fortasse a. 155 cf. A 1142.* Legatus Germaniae (superioris) *Dio 72, 11; (anno fere 162) contra Chattos, qui in Germaniam ac Raetiam irruerant, missus est vit. Marci 8, 8; ad eam legationem spectare videtur epistula Frontonis ad amic. 1, 7.* Proconsul Africae *Dio 72, 11; consul II a. 183 v. supra, bis consul tit.; praefectus urbi tit.; obiit anno fere 185 Dio l. l.* Praefecturam quo anno adeptus sit, *Dio non narrat; secundum usum illius aetatis veri simile est adeptum esse eodem tempore atque consulatum alterum vel paulo ante; tempus mortis inde efficitur, quod cum eodem fere tempore atque Perennem vel paulo ante defunctum esse ex Dione apparet.* — Constitutio divorum Marci et Commodi (*sic in codice Iustiniano, divi Marci in Digestis*)

ad eum (intra a. 177/181 probabiliter ad proconsulem Africae data) *Digest.* 4, 4, 11, 1; 26, 4, 3, 2; 40, 1, 20 pr., cod. *Iustinian.* 4, 57, 2.

Fronto (Gratiam) filiam ei despondit *Fronto ad amic.* 2, 10; gener Frontonis passim *ibd.*; filius Victorini, nepos Frontonis, trimulus in Germania mortuus *Fronto* p. 137. 138. 234. 236; alter filius 'sive Victorinus sive Fronto' *ibd.* p. 181 apud Frontonem avum infans educatus p. 102. 106. 111. 182 videtur *M. Aufidius Fronto consul a. 199, tertius C. Aufidius Victorinus qui sequitur.*

1161 C. AVFIDIVS VICTORINVS, consul a. 200 cum Ti. Claudio Proculo Basso. *In consulatu:* C. Aufidius Victorinus *VI* 1054. 1991. 2004, *XIV* 252, *III S.* 8237; Aufidius Victorinus *Ephem.* ep. 4, 890; ceterum Victorinus *fasti.* *Cf. n.* 1160.

— Petronius Aufidius Victorinus iun(ior).

1161a Aufidia Cornelia Valentilla memoratur in fistula plumbea urbana *Notizie degli scavi* 1887 p. 108. *Femina nobilis videtur.*

— C. Cominius Aufillanus Minicianus.

— [A]RRIVS AVGV.

— L. CALPVRNIVS PISO AVGV.

— CN. CORNELIVS LENTVLVS AVGV.

— Iulia Rufilla Augurina.

1162 AVGVRLNVS. *Nummi Cretenses in adversa caput C. Caesaris cum inscriptione Γάιον Καίσαρα Γερμανικόν Σεβαστόν exhibent, in aversa a) Gortynae Γερμανικόν Καίσαρα ἐπὶ Ἀγούρσινω Γορτ. Catalogue of the Greek coins of Creta etc. p. 47 n. 80-83; b) Hierapytnae Ἱεροποτνίων ἐπὶ Ἀγούρ. collectio Imhoof-Blumer; c) Polyrhenii ἐπὶ Ἀγούρσινω Πολ. Catalogue p. 69 n. 23; d) Lasi ἐπὶ Ἀγούρσινου Λασι(ων) Numismatic Chronicle 1891 p. 178. Idem vel similes male descripti apud Mionnet S. II p. 282, 200; 295, 291, IV p. 323, 184. 185.*

Proconsul Cretae (Cyrenarum) sub C. Caesare nummi.

1163 Augurinus, eodem fere tempore atque Claudius imperator mortuus *Seneca apocolocynt.* 3, qui eum (certe ut hominem stultissimum quendam) cum Baba morione Claudio moribundo comitem dat.

— Q. GELLIVS SENTIVS AVGVRLNVS.

— Iulius Augurinus.

— T. MVSTIVS HOSTILIVS FABRICIVS MEDVLLA AVGVRLNVS.

— C. PRAECELLIVS AVGVRLNVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANVS VIBIVS VERVS CASSIANVS.

— SENTIVS AVGVRLNVS.

— C. SERIVS AVGVRLNVS.

— CN. SERIVS OPPIANICVS AVGVRLNV[S].

— Claudius Augustalis.

— Tib. Claudius Augustanus.

—CIVS DEXTER AVGV[S][TANVS ALPIN]VS BELLICIVS SOLLERS METILIVSVS RVTILIANVS.

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS SILIVS DECIANVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS AVGVSTANVS ALPINVS BELLICIVS SOLLERS IVLIVS APER DVCENIVS PROCVLVS RVTILIANVS RVFINVS SILIVS VALENS VALERIVS NIGER CL. FVSCVS SAXA AMYNTIANVS SOSIVS PRISCVS.

— Augustianus Bellicus v. Bellicius.

1164 Avianus Bellicus, procurator memoratur in titulo *Moesiae inferioris*, quem dedicavit vilicus vectigalis Illyrici a. 182 III 752 cf. *Addimenta* p. 992.

1165 AVIDIVS CASSIVS memoratur in titulis graecis repertis in *Batanaea et Trachonitide Lebas-Waddington* 2525 (1). 2237 (2). 2438 (3). 2528 (4). 2331 (5). 2212 (6); t. 1 positus est Marco et Vero Augustis ante a. 169; t. 2. 3 indicant nonum Marci annum (cf. *Waddington* ad t. 2212), ad eundem pertinere videtur t. 4; t. 5 decimum, t. 6 undecimum annum. Nomina Avidii leviter erasa sunt, ita ut facile legantur in t. 1. 3. 5. 6. Memoratur praeterea in dipl. mil. III 47 (7). — Vita Avidii Cassii Vulcacii Gallicani quae fertur, praeter ea, quae ex eodem fonte atque in vita Marci c. 24, 5–26 hausta sunt, futilia rhetoris cuiusdam commenta continet neque respicienda sunt, quae ibi de rebus Avidii ante legationem Syriacam gestis mythistoricus ille fabulatur, cf. quae exposui *Rheinisches Museum XLIII* (1888) p. 321 sqq.

Avidius Cassius t. 1–6, [Av]idius Cassius t. 7; Avidius Cassius sive Cassius apud scriptores.

Natione Syrus, ex Cyrrho oriundus, filius (C. Avidii) Heliodori Dio 71, 22, vit. Marci 25, 12. Rescriptum imperatoris Antonini ad eum Digest. 2, 14, 60, unde sub Pio praetorius provinciae nescio cui praefuisse videtur. Consul (suffectus intra a. 161/164) diploma. Anno fere 164 legatus Syriae factus vit. Avidii 5. 6; legatus ante a. 169 t. 1, intra a. 169/171 t. 2–5. Res ab eo contra Parthos gestae (a. 164/165) vit. Veri 7, Dio 71, 2 (Zonaras 12, 2). Post bellum Parthicum confectum (id quod ex Dionis contextu satis apparet) Marcus τῆς Ἀσίας ἀπάσης ἐπιτροπεύειν ἐκέλευσεν Dio 71, 3, Philostratus vit. soph. 1, 13 ὁ τὴν ἐφ' αὐτὴν ἐπιτροπεύων, id est imperium ei maius per orientem dedit, quale aliquando habuerat Domitius Corbulo; in Aegypto Bucolicos oppressit vit. Marci 21, 2 = vit. Avidii 6, 7, Dio 71, 4. Bellum in Armenia (cf. Dio 71, 25) et in Arabia gessit vit. Avidii 6, 5. Anno 175 cum Marcus in Illyrico ageret, in Syria Cassius imperium sumpsit et Alexandria ad eum defecit vit. Marci 24–26, Avidii 7 sqq., (Vict.) Epitome 16, 11, Dio 71, 17. 22–28, Ammian. Marc. 21, 16, 11. Agnitum esse in Aegypto apparet ex inscriptione ostraci (ἔτους) α' Γαίου [Ἀουδίου] Κασσίου Καίσαρος τοῦ κ[υρίου] Wilcken, Ostraca n. 939. Per senatum hostis est iudicatus bonaque eius proscripta vit. Marci 24, 9. Dum Marcus relicto Sarmatico Marcomanicoque bello in orientem proficiscitur, Cassius in Syria occisus caputque eius ad Marcum

adlatum est *vit. Marci* 25, 2, *Avidii* 7, 8, *Dio* 71, 27 (*Zonaras* 12, 3). Regnavit tres menses dies sex *Dio* l. l., per aestatem fere a. 175, nam Commodus indutus toga est nonis Iuliis eo tempore, quo Cassius a Marco descivit *vit. Commodi* 2, 2.

De liberis Cassii discrepant auctores. Nam *vit. Marci* 26, 12 (cf. *vit. Avidii* 4, 21) opponuntur 'filii Cassii — — mulieres autem', ut plures et filios et filias habuisse videatur. Certe novimus filium unum Heliodorum, deportatum post patris necem *vit. Marci* 26, 10 (contra *Dio* 71, 27 nomine omisso ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐφρονεύθη); Alexandria filia Drunciano (?Dryantiano coniecit *Hirschfeld*) nupta *vit. Marci* 26, 12, *Avidii* 9, 3. Falso dicitur (*Volusius*) Maecianus filius Cassii *vit. Marci* 25, 4 incertum per neglegentiam auctoris an librariorum.

Amicus Frontonis, qui ad eum scripsit epistulam 1, 6 ad amic. — Memoratur (praeter vitas ipsius et Marci) *vit. Clodii Albini* 6, 2; 10, 9. 10. 11; 12, 10, *Alexandri* 1, 7, *Dio* 71, 29. 30. 31; 72, 7, *Fronto ad Verum* 2, 3 p. 131 N., *Lucian. quomodo historia conscribend.* 31, *Tertullian. apol.* 35, ad *Scapulam* 2.

- 1166 CN. AVIDIVS CELER...., memoratur in titulo mutilo *Araxae in Lycia* reperto *CIG* 4224g *Add. p.* 1120 = *Lebas-Waddington* 1236: [ἀ]φισποῦντος Γναίου Αἰδίου Κέλερος Φισκιλλί? ... (*Πρισιλλιανοῦ* coniecit *Waddington*) τὸ ἔργον καὶ συν[τ]ελ[ειώσαντος] Ἀραξέων ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμ[ος]. Legatum *Lyciae* fuisse *Waddington* probabiliter inde coniecit, quod praeses provinciae templa, quae erant in provincia aedificata, dedicare solebat, cuius rei exempla in *Lyciae* titulis n. 1254. 1265 *Wadd.* extant, in quorum altero eadem formula συντελειώσαντος καὶ ἀφισπώσαντος τὰ ἔργα invenitur.

- 1167 (AVIDIVS) HELIODORVS, filius Avidii Cassii post rebellionem patris deportatus *vit. Marci* 25, 11 cf. n. 1116.

- 1168 C. Avidius Heliodorus memoratur in titulis *Aegyptiis* latino III 6025 (1) *Antonino Pio* dedicato; graeco *CIG* 4955 (2), quem melius descripsit *Schweinfurth* apud *Petermann, Geographische Mittheilungen* XXI (1875) p. 392, unde apparet titulum non anno 140 positum esse (ἔτους τρίτου αὐτοκράτορος in *CIG*), sed ἔτους ιγ' τοῦ αὐτοκράτορος κτλ. id est a. 155.

C. Avidius Heliodorus t. 1, Avidius Heliodorus t. 2; apud *Dionem* 69, 3 πρὸς τὸν αὐτοῦ υἱὸν Ἠλιόδωρον traditur, πρὸς τὸν Ἀουίδιον Ἠλιόδωρον correxit O. *Hirschfeld*; ceterum Heliodorus.

Ex Cyrrho civitate Syriae oriundus *Dio* 71, 22; ab epistulis Hadriani *Dio* 69, 3; ἐξ ἐμπειρίας ῥητορικῆς ad praefecturam Aegypti promotus *Dio* 71, 22, praefectus sub *Antonino Pio* t. 1, *Aristides orat.* 26 I p. 524 ed. *Dindorf*, a. 143 in papyro graece scripta *Aegyptische Urkunden aus dem k. Museum zu Berlin* I 5 n. 113, a. 155 t. 2; memorari videtur in altera papyro *ibid.* I 9 n. 256. Idem

videtur Heliodorus philosophus, quem Hadrianus in summa familiaritate habuit *vit. Hadriani* 16, 10; quem idem famosissimis litteris laccessivit *ibd.* 15, 5. — Pater Avidii Cassii *Dio* 71, 22.

In vita Avidii Cassii 1 traditur: Avidius Cassius — — ex familia Cassiorum fuisse dicitur, per matrem tamen, *homine (om. libri)* novo genitus Avidio Severo, qui ordines duxerat et post ad summas dignitates pervenerat; cuius Quadratus in historiis meminit et quidem graviter, cum illum summum virum et necessarium rei publicae adserit et apud ipsum Marcum praevaleant; nam iam eo imperante perisse fatali sorte perhibetur. *Haec omnia nullam merentur fidem, quippe quae eundem sapiant rhetorem, qui tota illa vita hariolatur, neque igitur 'Severo' in 'Syro', ut proposuit Hirschfeld, mutandum erit, ne corrigamus auctorem inepte omnino in nominibus propriis ludificantem.*

1169 C. AVIDIVS NIGRINVS memoratur in titulo Delphico bilingui III 567 = CIG 1711 (1) et in t. liberti filiae X 6706 (2) *Antiatino*.

C. Avidius Nigrinus t. 1, eadem nomina procedunt ex t. 2: C. Avidius Avidiae Plautiae Nigrini filiae libertus, cum notum sit libertos mulieris sumpsisse patris patronae nomen gentilicium et praenomen; Avidius Nigrinus *Plinius*; Nigrinus *vit. Hadriani*.

Epistula Domitiani ad Avidium Nigrinum proconsulem memoratur *Plin. epist. ad Traian.* 65. 66, ubi ex contextu veri simile est Nigrinum praefuisse provinciae alicui orientalis partis imperii, fortasse Achaiae. Legatus Augusti pro pr. t. 1, qui sententias duas continet quarum unam Nigrinus ex iussu optimi principis de finium controversiis inter Delphos et Anticyrenses finitimos VI idus Octobr. Eleusine latine tulit, alteram graece πρ(ὸ) ἰ Καλ. Ὀκτωβρ. de Delphis et Amphissensibus; decreto latino praescripta sunt nomina legati casu sexto. Quas sententias quo iure tulerit, parum liquet; missum esse legatum in Achaiam ad ordinandum vel corrigendum statum rerum publicarum coniecit Mommsen *CIL* III p. 107. Consularis *vit. Hadriani* 7, 3, consul suffectus igitur anno incerto saeculi I exeuntis vel II incuntis. Nigrini insidias, quas ille sacrificanti Hadriano conscio sibi Lusio (Quieto) et multis aliis paraverat, cum etiam successorem Hadrianus sibimet destinasset, evasit; quare — — Nigrinus Faventiae — — occisi sunt (anno 118) *ibd.* 7, 1-2.

(L.) Ceionius Commodus (qui postea L. Aelius Caesar nuncupatus est) gener Nigrini insidiatoris quondam Hadriani dicitur *ibd.* 23, 10; Avidia Plautia C. Avidii Nigrini filia, amita L. Veri Augusti t. 2, soror ergo fuit L. Ceionii Commodi et uterina quidem, cum ille filius esset L. Ceionii Commodi consulis a. 106, ita ut matrem utriusque primum L. Ceionio Commodio (cos. a. 106), deinde Nigrino nupsisse statuendum sit. Quamquam per se poni potest Aelium Caesarem etiam generum Nigrini fuisse et filiam huius ex matrimonio priore

sublatam duxisse, veri similis videtur biographum errasse et generum dixisse, quem dicere debuit privignum. — Fortasse frater T. Avidii Quieti cf. n. 1172.

1170 C. AVIDIVS NIGRINVS, legatus Aug. pro pr. (*Daciarum? an Moesiae superioris?*) III S. 7904 t. *Sarmizegetusensis*, cuius litteras sacc. III tribuit von Domaszewski. Idem de legato *Moesiae* cogitavit, quod titulum dedicavit centurio leg(ionis) III Fl(aviae) Firmae, exer(citator) eq(uitum) sing(ularium) C. Avidii Nigrini, quae legio in *Moesia superiore* tendebat.

1171 AVIDIVS QUIETVS. Tituli: *Aezaniticus* III 355 a b c d = CIG 3835 = *Lebas-Waddington* 860–863 (1), qui continet epistulam graecam *Quietum* ad *Aezanenses* datam, exempla epistularum latinarum *Caesaris* ad *Quietum*, *Quietum* ad *Hesperum*, *Hesperum* ad *Quietum* scriptarum; *proconsulatus Quietum* memoratur in epistula graeca *Hadriani imperatoris* ad *Stratonicensis* a. d. III idus *Februarias* a. 127 data *Bulletin de correspondance Hellénique* XI (1887) p. 109 (2).

Nummi Hyrcaniae Lydiae Borghesi opp. I p. 500(a), qui falso nummum ad *Lusium Quietum* rettulit; ex collectione *Imhoofii Wiener Numismatische Zeitschrift* XVI (1884) p. 286 n. 132 (b). In parte *adversa* caput *Hadriani* et inscriptionem nominis exhibent, in *aversa* ἀνθυ(πάτω) Κυρήτω Ἰρχανῶν (a) vel ἀνθυ(πάτω) Κυρή[τω] [Ἰ]ρχανῶν Μακε(δόνων) (b).

Avidius Quietus t. 1a. 2, ceterum *Quietus*. *Proconsul Asiae* tit. num., paulo ante a. 127 (probabiliter anno *proconsulari* a. 125/126), ut apparet ex t. 2. — *Filius* videtur *T. Avidii Quietum* qui sequitur.

1172 T. Avidius Quietus memoratur in dipl. mil. a. 98 III S. XXIX (1), in tabula patronatus VI 3828 (2), in fistulis plumbeis urbanis *Lanciani*, sylloge aquar. n. 64. 191 (3), in tegulis *Sardis* X 8046, 11, XIV 40, 8 = XV 2397 (4).

T. Avidius Quietus t. 3, T. Avidio t. 1, dio *Queto* t. 2, ceterum *Avidius Quietus*. — Anno 82 legatus Augusti (= *Domitiani*) *Thraciae* t. 2. Consul suffectus anno incerto *Domitiani*. A. 97 in senatu sententiam dixit *Plin. epist.* 9, 13, 15; a. 98 legatus Augusti (= *Traiani*) *Britanniae* t. 1; defunctus erat, cum *Plinius* scriberet epistulam 6, 29 circa a. 107. — Patronus a. 82 cooptatus coloniae *Flaviae Pacis Deultensium* t. 2. — Familiaris *Thraseae Paeti* et *Plinii iunioris* *Plin. epist.* 6, 29, 1.

Idem fortasse significatur apud *Plutarchum* quaestion. convival. 2, 1, 5, ubi *Quietus* (apud *Macrobius* sat. 7, 3, 15 hunc locum compilantem dicitur L. Quintus) amicus *Plutarchi* proconsul provinciae alicuius *Domitiani* temporibus praedicatur. In dedicatione libelli *Plutarchei* περὶ φιλαδελφίας 1 scribendum esse Κόητε (traditur Κόντε) et fratres, quibus *Plutarchus* libellum dedicavit, intellegendos esse *Avidios Quietum* et *Nigrinum* probabiliter coniecit *Patzig*, Quaestiones *Plut-*

archaeae p. 49; *item in principio libelli* περὶ τῶν βραδέως αμωρουμένων *pro* Κόνιε *corrigendum* Κόητε.

1173 Avidius Severus, pater qui fertur Avidii Cassii *vit. Avidii* 1; *cognomen fictum videtur cf. A* 1168.

1174 AVIDIA PLAVTIA, (C. Avidii) Nigrini filia, L. Aurelii Veri Aug. amita *X* 6706 t. *Antiatus. Vide in patre n.* 1169.

— Postumia Paulla Avidia Procula Rutilia Proba.

1175 L. Avillius Flaccus. *Memoratur in titulis Aegyptiis* CIG 4716 (1) et 4957 v. 27 (2). — Ἐπὶ Λυ[χίου] Ἀ[ρ]χ[ι]ε[π]ίσκο[υ] Φ[λ]άκκου t. 1 *haud certa restitutione*, Φλάκκου t. 2. *In principio libri Philonis, qui inscribitur ἐπὶ Φλάκκων semel* II p. 517 *editionis Mangey dicitur* Φλάκκος Ἀουάλλιος, *ceterum ibi semper* Flaccus. *A Philone pendent* Eusebius *armen. chron. ad a. Abr.* 2054 *ubi traditur* Flauus Auuilius, *Hieronym. chron.* 2055 Flaccus Avilius, *Syncellus* p. 626, 5 (*ex Eusebio*) Φλάκκος Ἀβόλιος, p. 615, 11 Φλάκκος Ἀσόλαιος.

Romae natus et educatus, συμφοιτητὴς καὶ συμβιωτὴς γενόμενος τῶν θυγατρῶν τοῦ Σεβαστοῦ (= Augusti) *Philo* p. 540; inter primores amicos Tiberii *ibd.* 540 *cf.* 517. 518. Fuit in iis, quorum delationibus Agrippina periit, indeque C. Caesari filio invisus *ibd.* 518; amicus (Sertorii) Macronis *ibd.* 519. Anno 32 p. C. post Severi mortem ad praefecturam Aegypti promotus provinciam Tiberio regnante egregie administravit *ibd.* 517–518; praefectus Aegypti t. 1. 2. Postquam C. Caesar imperium adeptus Macronem occidit (a. 38), Flaccus crudeliter in Iudaeos Alexandrinos se gessit *ibd.* 523–532. Autumno a. 38 (cum Iudaei dies festos σκηνῶν agerent *ibd.* 532. 534) imperatoris C. Caesaris iussu a Basso centurione Alexandriae comprehensus *ibd.* 533–534 et circa initium hiemis (a. 38/39) Romam deductus a Lampone et Isidoro inimicis apud imperatorem accusatus est *ibd.* 535. Quamquam (M.) Aemilius (Lepidus) (*cf. A* 249) ei patrociniatus est, a C. Caesare in Andrum insulam relegatur *ibd.* 539. 543. Anno 39 iussu imperatoris ibi occisus *ibd.* 543–544.

Per annos sex, scilicet quinque Tiberio imperante, unum sub C. Caesare Aegyptum rexit *ibd.* 540 *cf.* 517. 518. *Sed hos numeros minus accuratos esse ex ipso Philone apparet. Nam Flaccus Iudaeos vexare coepit, postquam Macronem occisum esse audivit v. supra. In libro autem de legatione ad Gaium* II p. 548 *sqq. Philo refert* Gaium septimo mense imperii (id est m. Octobri, cum Gaius d. 18 m. Martii imperator appellatus esset *cf. acta Arvalium*) gravissimo morbo correptum esse, deinde recreatum Tiberium fratrem, mox Macronem interemisse. Eorum igitur caedes non ante hiemem a. 37/38 patratae sunt, et Macronis quidem anno demum 38 *cf. Dio* 59, 8. Quocum bene convenit, quod Alexandria eo tempore, quo domus Iudaeorum expilatae sunt, tabernae clausae erant propter luctum publicum Drusillae *Philo* p. 525, quae a. 38 defuncta est *Dio* 59, 10. 11. Itaque autumno

a. 38 *Flaccus Romam tractus est, postquam sub Gaio per annum et sex fere menses Aegyptum rexit. Male igitur Franz in recensu praefectorum Aegypti CIG III p. 310 praefecturam Flacci ad a. 37 restrinxit.*

Memoratur praeter Philonem apud Eusebium et Hieronymum l. l. eosque, qui his usi sunt.

1176 AVILLIVS QVADRATVS, frater Arvalis, magister et promagister collegii a. 155, a. incerto Pii, a. incerto Marci VI 2086. 2087. 2091 *acta Arvalium. Cf. n. 1177.*

1177 A. AVILLIVS VRINATIVS QVADRATVS, consul (suffectus) cum Strabone Aemiliano pridie idus Mart. a. 156 VI 2086 *acta Arvalium. Potest idem esse qui praecedit.*

1178 C. Avinius Octavianus, pater Avinia, ad quem rescripserunt imperatores Valerianus et Gallienus a. 259 *epitome Wisigothica cod. Gregoriani 2, 1, 1 ed. Krüger.*

1179 Avinia, filia C. Avinii Octaviani, desponsa Iulio Agrippino viro clarissimo *cf. n. 1178.*

— ACILIVS AVIOLA.

— M'. ACILIVS AVIOLA.

— C. CALPVRNIVS AVIOLA.

1180lia Q. f. Avita, mater [Xvi]ri stlitib. iudicand., *curius nomen periit II 113 t. Eborensis.*

— IVLIA AVITA MAMAEA AVGVSTA.

— L. ALFENIVS AVITIANVS.

— AVIT(IVS) AVITIAN[VS].

— L. IVLIVS APRONIVS MAENIVS AVITIANVS.

1181 AVIT(IVS) AVITIAN[VS], unus ex pueris senatorum filiis, qui Arvalibus ministraverunt a. 241 VI 2114 *acta Arvalium.*

1182 AVITVS, consul a. 209 cum (Claudio?) Pompeiano *fasti. Fortasse idem atque Q. Lollius Plautius Avitus cf. I. 224.*

— P. ALFIVS AVITVS NVMER(IVS) MATERNVS.

— Alphius Avitus.

— L. BAEBIVS AVITVS.

— Cornelius Avitus.

— L. DVVIVS AVITVS.

— GALLONIVS AVITVS.

— L. HEDIVS RVFVS LOLLIANVS AVITVS.

— IVLIVS AVITVS.

— C. Iulius Avitus.

— IVNIVS AVITVS.

— L. LOLLIANVS AVITVS.

— Q. LOLLIANVS PLAVTIVS AVITVS.

— M. MACRINIVS AVITVS CATONIVS VINDEX.

- MARCIVS AVITVS.
- OCTAVIVS AVITVS.
- Q. Octavius Avitus.
- Pannonius Avitus.
- L. STERTINIVS AVITVS.
- L. Tutilius Lupercus Sulpicius Avitus.

1183 Sex. Aulienus, Sex. f., tribu Ani.; primus pilus II, tribunus militum, praefectus levis armaturae, praefectus castrorum imperatoris Caesaris Augusti et Ti. Caesaris Augusti, praefectus classis (*Misc-nensis ut videtur cf. Hirschfeld, Untersuchungen z. röm. Veric. p. 123 adn. 5*), praefectus fabrum; II vir Venafri et Foro Iuli, flamen Augustalis X 4868 t. *Venafranus*.

— DANACIA QVARTILLA AVRELIANA.

— MARIA AVREL(IANA) (vel AVREL(IA)) VIOLENTILLA.

1184 AVRELIANVS, consul (suffectus) idibus M[ais] cum Corneliano circa a. 183 VIII 10570.

1185 AVRELIANVS, senator Dio 78, 12, consularis ut videtur ibd. § 4; ex loco admodum mutilo tantum rimari licet, *Macrinum imperatorem factum a. 217 mortem eius, quem milites postulabant, primum deprecatum esse, deinde indulsisse; interfectus Dio 78, 19.*

1186 AVRELIANVS, vir clarissimus, maritus Domitiae Victorinae V 4331 t. *Briziensis*.

1187 Aurelianus, tribunus quidam cum Valeriano imperatore captus vit. *Aureliani* 6, 2.

1188 Aurelianus. Pescennius Niger deceptus est consiliis scaevis Aureliani, qui filias suas eius filiis despondens persistere eum fecit in imperio vit. *Pescennii Nigri* 7, 1. — *Pescennius quidam Aurelianus memoratur inter homines nobiles a Septimio Severo occisos vit. Severi* 13, 6.

1189 T. Aurelianus Nicostratus publice honoratus t. *Rhodio* CIG 2529 corr. *Inscript. graec. insularum etc. n. 83. Tria nomina exhibet titulus, apud scriptores semper Nicostratus.*

Filius Nicostrati, Ἀρ[ι]ος id est *Peraeae Rhodiae civis tit.*; Μακεδών *Suidas s. v. Νικόστρατος II p. 990 ed. Bernhardt, id quod ne verum sit titulus non obstat.* Sophista vel ab imperatore (cuius nomen taceatur, a M. Aurelio ut videtur) pluribus honoribus affectus tit. Aquilius Regulus iuvenis Nicostratum rhetorem magistrum usu cenaculi donavit, de quo defuncto Regulo cum controversiam haberet, Papinianum consuluit *Papinian. Digest. 39, 5, 27.* Ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπιδευτέροις δέκα ῥήτοσιν (cf. *schol. Lucian. de salt. 69 ed. Iacobitz IV p. 149*), σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνεῖνου τοῦ βασιλέως· ἔγραψε Δεχαμυθίαν Εἰκόνας Πολυμυθίαν (cf. *Hermogen. περὶ ἰδεῶν 2, 12, 3 p. 394 ed. Spengel*) Θαλαττουργοὺς καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ Ἐγχώμια εἰς τε τὸν Μάρκον καὶ ἄλλους. De genere dicendi eius scripserat Metrophanes Lebadiensis *Suidas s. v. Μητροφάνης*

II p. 841, agitur Philostrate. vit. soph. 2, 31, [Dionys. Halicarn.] ars rhet. 2, 9 p. 242 ed. Reiske, Hermogen. l. l. et 2, 3 p. 356, Menand. περὶ ἐπιδεικτικῶν 4 p. 390 Sp. Liber quidam Nicostrati memoratur a Synesio ep. 129 p. 716 ed. Hercher.

— IMP. CAESAR L. DOMITIVS AVRELIANVS AVGVSTVS.

— L. MARIVS MAXIMVS PERPETVVS AVRELIANVS.

— Pescennius Aurelianus.

— Severus Vibius Aurelianus.

— Vlp(ius) Valerius Aurelianus.

1190 [AVRELIVS], *ei positus fuit a patre t. acephalus mutilus VI 1357 semel descriptus rum bis candidato, sodali Augustali Claud[iali] latinae linguae facundissimo in causis bit* M. Aurelius M. f. Papirius Socrates v. p. pater. — *Ante candidato praecesserit necesse est vel quaesturae vel tribunatus vel praeturae vocabulum; [quaesto]r. u[r]bis coniecit Henzen omnino non recte; cum Mommseno potius cogitari possit fuisse [Augusto]rum bis candidato veluti in praetura et tribunatu.*

1191 AVRELIVS, proconsul (Africae) in fragmento VIII 1795 reperto in vico hodie Lehs appellato.

1192 AVRELIVS, senator clarissimus, cuius colonus Aureliani imperatoris pater fuisse dicitur (Vict.) Epitome 35.

1193 AVRELIVS, vir clarissimus in basi 'litteris infimae aetatis' Hippono Regio reperta Ephem. ep. 7, 427 = VIII S. 17411.

1194 M. AVRELIVS honoratus titulo admodum mutilo VIII 7033 Cirtensi: [tri]buno la[ticlavio], [seviro] equitum [Romanorum] [quaest.] provinc[iae] legato provinciae . . . [curatori] [via]-rum Salariae [iuridico per] Liguriam, legato legion[is] Volumniae Modes[tae] cc. pp. filiis eorum. — Volumnia Modesta uxor videtur.

1195 M. Aurelius, architectus aetate Augusti Vitruvius 1 praef.

1196 M. Aurelius, [praeses provinciae Sardiniae] nescio quo imperatore in miliario Sardiniae lectionis corruptae Ephem. ep. 8, 760.

1197 M. Aur(elius), procurator summarum rationum, maritus Gaviae Fabiae Rufinae X 1785 t. Puteolanus, sub finem saeculi II cf. t. 1784 ibd. — Post AVR tres quattuorve litterae scalpro deletae sunt.

1198 M. Aur[elius], ὁ χράτιστος συνήγορος τοῦ ἱερωτάτου ταμείου = advocatus fisci, ut videtur, Lebas-Waddington 651 t. Philadelp[hi]ae Lydiae repertus.

1199 Q. Aurelius, pater Aureliae, virginis Vestalis honoratae t. CIA III 877.

— T. AELIVS AVRELIVS.

1200 Aurelius Aelix, athleta aetate Elagabali Dio 79, 10. Cognomen corruptum videtur, pro Αἰλέ coniecit Hirschfeld Κῶλέ.

- 1200a M. Aurelius Alexander, Aug. libertus ab epistulis graecis VI 8606. *Diversus videtur ab Alexandro sophista Seleuciensi cf. supra A 365.* — M. Aur(elius) Aug. libertus Alexander praepositus tabellariorum stationis vicesimae hereditatum VI 8445 et Aurelius Alexander proximus ab epistulis Latinis XIV 2843 in fistula plumbea Gabiis reperta; hos titulos ad munera priora eiusdem liberti spectare, qui postea fuit ab epistulis graecis, statuit Hirschfeld (*Friedländer, Darstellungen etc. I⁶ p. 187*), at ea coniectura minus certa videtur praesertim in nominibus plus quam vulgaribus.
- 1201 Aur(elius) Alphius (Ἀρ. Ἀλφειόν), procurator Augustorum honoratus t. *Lacedaemonio CIG 1328.*
- 1202 AVR(ELIVS) ANTIS[TIVS?] (vel ANTIS[TIANVS]), clarissimus vir, patronus Taegiane[nsium] X 1794 t. *Putolanus.*
- 1203 Aurel(ius) Antoninus titulos dedicavit Philippopoli in Batanaea repertos Philippis Augustis CIG 4587 = *Lebas-Waddington 2074 (1), divo Iulio Marino Lebas-Waddington 2075 (2).*
 Ἀρρήλ(ιος) Ἀντωνεῖνος t. 1, Ἀρρήλ(ιος) Ἀντω[νεῖνος] t. 2, ducenarius (procurator) t. 2, sub Philippis a. 247-249 t. 1.
- IMP. CAESAR M. AVRELIVS ANTONINVS AVGVSTVS = M. ANNIVS VERVS.
- IMP. CAESAR M. AVRELIVS ANTONINVS AVG. (= Caracallus) v. (SEPTIMIUS) BASSIANVS.
- 1204 IMP. CAESAR M. AVRELIVS ANTONINVS AVGVSTVS = (Varius) Avitus = Heliogabalus.
 Filius (Sex.) Varii Marcelli Apameensis et Iuliae Soaemiadis, nepos Iulii Aviti et Iuliae Maesae Dio 78, 30, *Herodian.* 5, 3, pronepos (Iulii) Bassiani *Epitome* 23, 2 cf. *stemma*. Cognomen ei erat Avitus, consobrinus filio Mamaeae Bassianus Dio 78, 30; illi Bassianus, huic Alexianus *Herodian.* 5, 3, 5. Sed levissimus rhetor hic quoque nomina confudisse videtur. Latini quidam auctores nomen dei Elagabali, quem Solem esse putabant (cf. *Mordtmann Zeitschrift der deutschen Morgenländischen Gesellschaft XXXI [1877] p. 97 sqq.*), per falsum veriloquium in formam hybridam Heliogabali corruerunt et nomen corruptum in principem transtulerunt. Vnde apud scriptores historiae Augustae qui dicuntur Avitus plerumque Heliogabalus nominatur. Aliis autem locis nomen gentilicium Varii modo cum Bassiani cognomine ex Herodiano sumpto modo cum Antonino modo cum Heliogabalo conflatur, ita ut inveniat Heliogabalus Bassianus Varius vit. *Macrini* 8, 4, M. Antoninus Heliogabalus vit. *Carac.* 9, 2, Varius Heliogabalus vit. *Macrin.* 4, 1, vit. *Elagabali* 1, 4-2, 2 (ubi multa inepta de nominibus proferuntur), vit. *Alexandri* 1, 1 etc.; Aurelius Antoninus Varius idem Heliogabalus dictus *Epitome* 23, 1; M. Antoninus — — Heliogabalus dictus *Victor Caes.* 23, 1.

Hemesenus *Julian. Caes.* p. 313 A, *Ammian.* 26, 6, 20; sacerdos dei Elagabali *Herodian.* 5, 3 (inde pendet *vit. Macrini* 9), *vita* 1, 5, *Epitome* 23, 2, *Eutrop.* 8, 22. (Perperam eundem auctorem secuti referunt *vita* 2, 3 et *Victor Caes.* 23, 1 Avitum post Caracallae necem in Heliogabali sacerdotium tamquam asylum confugisse.) Annum fere quartum decimum agens per Gannym educatorem et (Valerium) Eutyichianum castris romanis, quae prope Hemesam erant, illatus a militibus die 16 mensis Mai a. 218 imperator appellatus est *Dio* 78, 31 (ubi lacuna codicis Gannymis nomen periisse docet *Dio* 79, 6 collato 78, 38); ad Maesae consilium res refertur apud *Herodian.* 5, 3, 10 sqq. Filius Antonini (Caracalli) ex stupro Soaemiadis genitus dicitur et M. Aurelius Antoninus nuncupatur *Dio*, *Herodian.* (*vit. Macrin.*) l. l. cf. *vit. Elagabali* 2, *Caracalli* 9, 2, *Victor Caes.* 23, 1, *Epitome* 23, 1, *Eutrop.* 8, 22. Ab avia et matre adiutus opera Gannymis ducis proelio, cui ipse interfuit, prope Antiochiam die 8 mensis Iunii a. 218 commisso Macrinum vicit *Dio* 78, 38–39 (*Zonarus* 12, 13), *Herodian.* 5, 4, 5 sqq. Victum et paulo post captum occidit *Dio* 78, 39–40, *Herodian.* 5, 4, 9–12. Antiochiam ingressus litteras ad senatum populumque romanum dedit, quibus ipse sine senatus consulto imperatorem, Caesarem, Antonini filium, Severi nepotem, Pium et Felicem et Augustum, proconsulem et tribunicia potestate se dixit *Dio* 79, 2. Mense Iulio ineunte Romae agnitum esse docent acta cooptationum sodalium Antoninianorum VI 2001 et sacerdotum in aede Iovis Propugnatoris consistentium, ubi dicitur cooptatus pridie idus Iulias, paulo ante idus easdem in actis Arvalium cf. *Henzen, Acta Arval.* p. CCVI adn. 15. Cum consules ordinarii a. 218 fuissent Opellius Macrinus et Oclatinus Adventus, Elagabalus in locum nominis Macrini suum substituit *Dio* 79, 8, veluti pr. id. Iul. imperatore Antonino Aug. et Advento cos. VI 2009 in actis Arvalium cf. *fastos*.

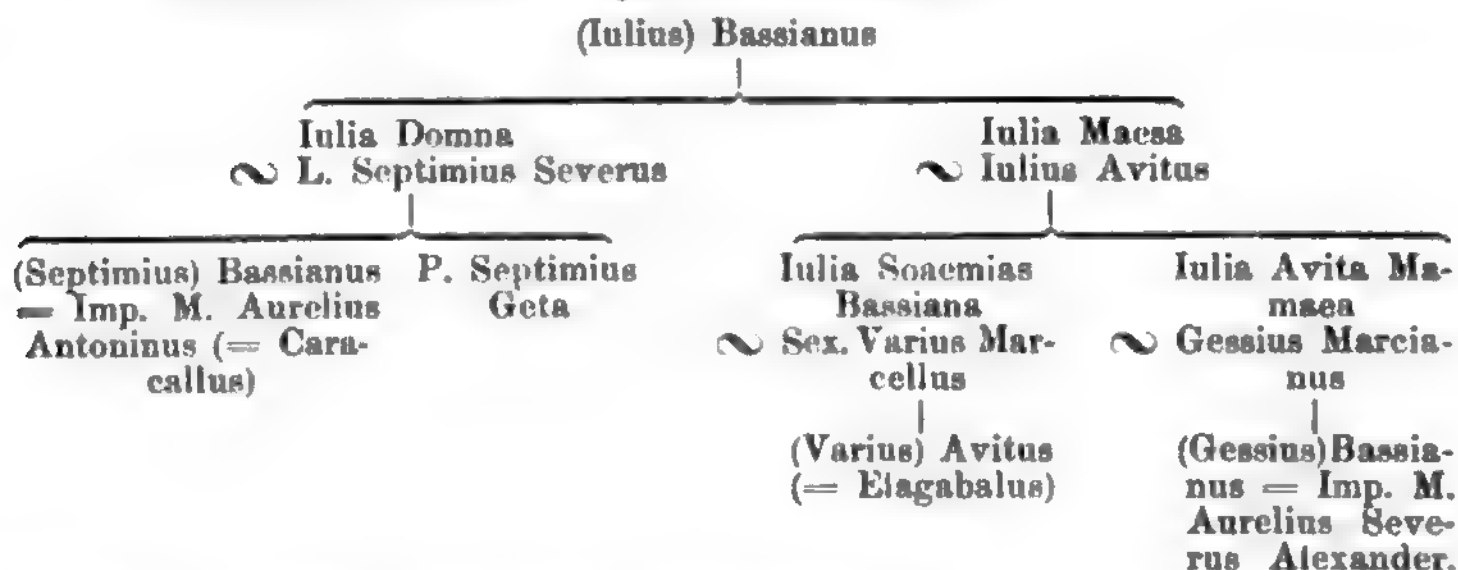
Imperator agnitus nuncupatur Imp. Caes. divi Antonini (sive divi Magni Antonini) filius, divi Severi nepos M. Aurelius (sive Aurellius) Antoninus Aug. passim in titulis, brevius in nummis *Eckhel VII* p. 247 Imp. Caes. M. Aur. Antoninus Aug. sive Antoninus Aug. — Sacerdos amplissimus dei invicti Solis Elagabali in titulis additur veluti dipl. mil. III S. LXXXIV, X 5827, VIII S. 18587, sacerdos dei solis Elagab. in nummis *Cohen IV*² *Elagabalus* n. 246–253 vel summus sacerdos Aug. *ibid.* 276. 277 cf. n. 58–65.

Hiemem a. 218/219 Nicomediae egit *Dio* 79, 7 (*Herodian.* 5, 5, 3), *vita* 5, 1, ubi consulatum alterum ingressus est *Dio* 79, 8. Consul II a. 219, consul III a. 220, consul IV a. 221, consul V a. 222 *fasti*. A. 219 Romam venit *Herodian.* 5, 5, 7 cf. *num. Cohen* n. 2–6. Occisus est Romae, postquam inde a pugna apud Antiochiam commissa regnavit annos tres menses novem diesque quattuor *Dio* 79, 3, id est occisus die 11 mensis Martii a. 222 (cf. quae adnotavi in *Severo Alexandro*),

duodeviginti annos natus *Dio* 79, 21, *Herodian.* 5, 8, *vita* 17, *Victor Caes.* 23, 2, *Epitome* 23, 5, *Eutrop.* 8, 22. Cum corpus eius per vias publicas tractum in Tiberim praecipitatum esset, post mortem Tiberinus et Tractaticius appellatus est *vita* 17, 5, *Epitome* 23, 6-7 cf. *Dio* 79, 1. 21.

Vxores: Iulia Cornelia Paula, Iulia Aquilia Severa, Annia Faustina cf. *A* 547.

Subiecimus stemma Elagabali et Alexandri:

1205 M. Aurelius Antoninus, primipilaris et procurator Augusti *honoratus t. Bithynico graece scripto Perrot, Exploration de la Galatie et de la Bithynie p. 29 n. 20.*

1206 T. AVRELIVS ANTONINVS, M. Aurelii Caesaris filius, imp. Antonini Augusti Pii p. p. nepos *VI 993 t. sepulchralis in mausoleo Hadriani; filius M. Antonini et Anniae Faustinae, defunctus imperante Pio.*

— M. GALERIVS AVRELIVS ANTONINVS.

— Cominius Bo... Agricola [Aur]elius Aper.

— L. Aelius Aurelius Apolaustus Memphius.

1207 Aurelius Apollinaris, frater Aurelii Nemesiani, tribunus praetorianorum, a. 217 particeps coniurationis in Antoninum Severi filium *Dio* 78, 5, *vit. Caracall.* 6, 7.

1208 Aurelius Apollinaris, iamborum scriptor aetate Cari, qui eius gesta in litteras rettulit *vit. Cari* 11, 2.

1209 Aurelius Apollonius, procurator Augusti *honoratus publice ab Apolloniatibus (Pisidiae) t. Apolloniae reperto Lebas-Waddington 747 = CIG 3969; memoratur in t. uxoris Aureliae Antoninae ibidem reperto Lebas-Waddington 1195 = CIG 3970 cf. Add. p. 1107.*

1209a Aurelius Appius Sabinus (*sic plene pagina posterior, Ἀππίος Σαβῆνιος pagina prior*), praefectus Aegypti anno primo imperatoris Decii *papyrus Aegyptiaca Vindobonensis Corpus papyrorum Raineri I p. 99.*

1210 Aurelius Aristaenetus, procurator Phrygiae *publice honoratus t. graeco Synnadis in Phrygia reperto Revue archéologique 1876 p. 198.*

1211 AVRELIVS ARISTOBVLVS. *Tituli eius Africani in provincia proconsulari reperti VIII 608. 624. 4645. 5290. Plena nomina exhibent vel exhibebant tituli, ceterum Aristobulus. — Vir clarissimus t.*

Vir insignis, praefectus praetorio Cari a Diocletiano in officio retentus *Victor. Caes. 39, 14. Consul a. 285 cum Diocletiano Ammian. Marcellin. 23, 1, 1; proconsul Africae intra a. 294/305 tit.; cum regeret provinciam nescio quam, fortasse Africam, ei rescripserunt imperatores a. 293 codex Iustinianus 2, 14, 1.*

1212 AV[REL]IVS ARTEMIDORVS, clarissimus vir, curator alvei Tiberis et cloacarum urbis a. 244 VI 863 cf. *Add. p. 839.*

1213 M. Aurelius Atho Marcellus, vir egregius, procurator Augg. (= Philipporum), praeses (Mauretaniae Caesariensis); patronus municipii (Lemellefensium) VIII 8809 t. *Lemellefensis.*

1214 C. Aurelius Atilianus, procurator Aug. (Daciae) III 853 t. *Napocensis. Idem videtur Aurelius Atilianus, cui imperator Antoninus rescripsit: 'praeses ultra administrationis suae tempus interdicere alicui arte sua uti non potest' Paulus Digest. 48, 19, 43.*

— IVLIVS AVR(ELIVS) AVXON LEONIDAS.

1215 M. Aurelius Basileus, vir ducenarius, procurator rationis castrensis publice honoratus a decurionibus Interamnae Sucasinae X 5336 t. *Interamnas.*

1216 Aurelius Bassus, ad quem divus Pius generaliter rescripsit de tergiversatione eorum, qui subvertere fideicommissam libertatem velint *Vlpianus Digest. 26, 4, 1, 3. Fortasse magistratus aliquis vel praeses.*

— Cn. Munatius Aurelius Bassus.

1217 AVRELIVS C, curator aedium sac[r(arum)] [locorumque] publicorum fragmentum tituli urbani *Bullettino comunale 1880 p. 21 n. 178.*

1218 Aurelius Ca[e]cilianus, praepositus vectigalium *Boissieu, Inscriptions de Lyon p. 272 n. 25.*

1219 P. Aurelius Calpurnianus Apollonides. *Titulus eius sepulcralis graece scriptus in Aegypto repertus Revue archéologique 1883 I p. 207 (1); ad eundem referendus est titulus Nicacae Bithyniae CIG 3751 (2) acephalus, ubi nomina perierunt.*

Tribunus legionis quartae decimae Geminae, tribunus legionis tertiae decimae Geminae (sic t. 1, male in t. 2 traditur IE pro IF), procurator Augustorum (τῶν Σεβ. addit t. 2) Galliae Aquitanicae a censibus, procurator Moesiae inferioris, procurator Thraciae, procurator ducenarius (t. 2) Dalmatiae (t. 1. 2) et Histriae (t. 2), procurator ducenarius Ἀλεξανδρείας τοῦ ἰδίου λόγου t. 2 (ἐπί(τροπος) Αἰγύπτου ἰδίου λόγου t. 1). Vixit quinquaginta tres annos t. 1. — *Fuit non ante divos fratres.*

1220 Aurelius Canartha, princeps gentium Baquatium, pater Memoris nominatur in *l. filii VI* 1800; in lapide extat d. m. Memoris EILI Aureli Canartha etc., memoriae Aeli interpretatur Dessau, *Inscriptiones selectae* n. 855 haud recte.

1221 IMP. CAESAR M. AVRELIVS CARINVS AVGVSTVS. *Plena nomina exhibent tituli imperatoris nummique, apud scriptores* Carinus. -- Filius maior M. Aurelii Cari *vita Cari* 10, a patre postquam imperium adeptus est, Caesar nuncupatus *vit. Cari* 7, 16, *Victor Caes.* 38, 1, *Eutrop.* 9, 18, *Epitome* 38, 2. Cum Carinus in Persas profectus esset, Carinus Caesar 'decretis sibi Galliis atque Italia, Illyrico, Hispaniis ac Britanniis et Africa relictus a patre Caesareanum tenuit imperium, sed ea lege, ut omnia faceret, quae Augusti faciunt' *vit. Cari* 16, 2. *Caesar factus dicitur* M. Aurelius Carinus nobilissimus Caesar *II* 4103, *VIII* 10157. 10219, *X* 8013, *passim in nummis Cohen VI*³ *Carinus* n. 19. 25. 29. 49. 62. 63. 69. 70. 87-110 etc. *vel Imp. Caesar M. Aurelius Carinus nobilissimus Caesar Cohen* n. 145. 155. 177. 182. 186. 188 *item in Alexandrinis, qui primum annum (Cari) indicant Catalogue of the Greek coins in the British Museum, Alexandria* p. 317 n. 2448-2451 *cf. Eckhel VII* p. 516. *In titulis nonnumquam haud accurate additur Augustus veluti II* 3835. 4761, *VIII* 5332. 10144.

Caro mortuo a. 283 Carinus primum cum Numeriano fratre, deinde solus Augustus imperium tenuit *vit. Cari* 16. Imp. Caesar M. Aurelius Carinus Augustus *in titulis nummisque*. Consul I cum patre a. 283, II cum fratre a. 284 *fasti*. Apud Margum proelio commisso Diocletianum vicit, sed suorum ictu interiit *Victor Caes.* 39, 12, *minus accurate* a Diocletiano victus *dicitur vit. Cari* 18, 2, *Eutrop.* 9, 20 (*Orosius* 7, 24. 25), *Epitome* 38, 8; male in pugna contra Iulianum Carus occisus *perhibetur ab epitomatore Zosimi Zos.* 1, 73, 3.

Imperavit annis II mensibus XI d. II *Chronographus, scriptores reliqui omnes imperia Cari et filiorum complexi sunt: biennium Victor Caes.* 39, 13, *Epitome* 38, 1, *Eutrop.* 9, 18, *Eusebius armen. et Hieronymus chron.* p. 186. 187 *ed Schöne*, οὐδ' ὅλῃ τρεῖς ἐνιαυτοί *Euseb. hist. eccl.* 7, 30, ὁ δὲ τῆς τούτων ἀρχῆς χρόνος οὗ γέγονε καθ' ὁλόκληρον τριετής *Zonar.* 12, 30 p. 157, 22 *ed. Dindorf*. Mortuus igitur est aestate fere a. 285.

Vxor: Magnia Urbica.

1222 (Aurelius) Carpus, proc(urator) k(astrensis), pater M. Aurelii Stertini Carpi *VI* 727.

1223 IMP. CAESAR M. AVRELIVS CARVS AVG. *Plena nomina tituli nummique imperatoris exhibent, Carus apud scriptores.* — Patria Cari ambigue tradita est; alii eum Romae, alii in Illyrico, alii Mediolani natum esse rettulerunt *vita* 4; Narbone natus *Victor Caes.* 39, 13, *Epitome* 38, *Eutrop.* 9, 18, *Sidon. Apoll. carm.* 23, 93, τὸ γένος Γαλάτης *Zonar.* 12, 30 = *Symeon.* p. 724. Dux ex disciplina militari Probi *vit.*

Probi 23, 5. Proconsul Ciliciae absurde in epistula ficta *vita* 4, 6. Praefectus praetorio sub Probo *vita* 5, 4, *Victor Caes.* 38, 1. A militibus quibus praecerat coactus contra Probum rebellis extitit; postquam numeri, quos Probus contra eum miserat, ad eum defecerunt, Πρόβος ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀνέβριτο δορυφόρων, μαθόντων τὴν τῶν στρατιωτῶν πρὸς Κάρων προσηώρισαν *Zonar.* 12, 29 extr., eodem pertinet fragm. *Continuatoris Dionis V* p. 230 ed. *Dindorf.* Consul II a. 283 fasti, (consul I suffectus anno incerto). Expeditione in Persas suscepta periit in Perside fulmine vel morbo *vita* 8-9, *Victor Caes.* 38. *Epitome* 38, *Eutrop.* 9, 18, *Ruf. Fest.* 24, *Orosius* 7, 24, *Zonar.* 12, 30. Regnavit menses decem, dies quinque *Chronographus*, cum reliqui scriptores (cf. n. 1221) imperia patris et filiorum complexi sint. Nummi Alexandrini Cari primum tantum annum indicant cf. von Sallet, *Daten der Alexandrinischen Kaisermünzen* p. 89. Carus igitur, cum Probus autumno fere a. 282 occisus esset, imperavit in mediam fere aetatem a. 283.

Filii: M. Aurelius Carinus, M. Aurelius Numerius Numerianus; nepos divus Nigrinianus.

- 1224 M. Aurel(ius) Cassianus. *Titulus Thessalonicensis ei a filiis positus Archäologisch - Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich XVII (1894) p. 117 = III S. 13704.*

Vir egregius, praeses provinciae Daciae Maluensis, pater Marcorum Aureliorum Philippi et Cassiani *tit.*

- 1225 M. Aurelius Cassianus, filius M. Aurelii Cassiani, tribunus cohortis I F(laviae) m(iliariae) Bryttonum Maluensis cum M. Aurelio Philippo fratre t. posuit patri cf. 1224.

- 1226 Aurelius Celsus, centurio a. 218 *Dio* 78, 39.

- 1227 IMP. CAESAR M. AVRELIVS CLAUDIVS AVGVSTVS. *De vita eius mendaciis biographi prorsus infecta et de aliis fabulis, quae ad mortem spectant, cf. quae disputavi Historische Zeitschrift N. F. XXV (1889) p. 227 sqq.*

Flavius Claudius *vita* 7, 8 cf. 3, 6 (inde *Vopiscus vit. Aurel.* 17, 2); in adclamationibus *vita* 18, 3 ubi traditur ualeriae P ualariae B, vulgo male legitur Aureli, restituendum est Valeri; utrumque nomen spectat ad Flavium Valerium Constantium. Ceterum Claudius apud scriptores, plena nomina exhibent tituli nummique. — In titulo Africano nuper reperto *Bulletin archéologique du comité des travaux historiques* 1893 p. 216 n. 28 Cagnat edidit IMP. CAES. M. AVR. V | CLAUDIO PIO F. AVG | etc. legitque Aur(elio) V(alerio). At auctoritas vitae 18, 3, cuius testimonio ille nititur, est nulla neque praeter consensum reliquorum omnium titulorum nummorumque probabile videtur Valerii nomen unquam per V litteram expressum esse.

Illyricianae gentis vir *vita* 14, 2 in epistula, 'ex Dalmatia originem videbatur ostendere, quamvis alii Dardanum eum dicerent' *vita*

11, 9. 'Hunc plerique putant Gordiano satum, dum adulescens a muliere matura institueretur ad uxorem' *Epitome* 34, 1. Natus est die 10 mensis Mai (a. incerti) *fasti Philocali et Polemii Silcii I^a p. 264. 265.* Decio imperatore tribunus, a Valeriano tribunus quintae legionis Martiae (sic), dein dux totius Illyrici factus *vita* 14–16 in *epistulis inepte fictis.* In *adclamationibus senatus vit. 18, 3* 'consulem te, praefectum te', unde auctor vitae Claudium ante imperium consulem et praefectum praetorio fuisse opinari videtur. Heraclianus praefectus praetorio Gallieni cum necem imperatoris moliretur, in societatem consilii Claudium recepit *ἐς μετὰ τὸν βασιλέα τῶν δλων ἐπιτροπεύειν ἐδόκει Zosim. 1, 40* (item coniurationis socius dicitur apud *Zonaram* 12, 25 p. 148, 32 ed. *Dindorf ex eodem fonte*); consilii illius ignarus *vit. Gallieni 14 cf. vitam Claudii 1, 3.* Gallienum moribundum insignia imperii ad Claudium destinasse honore tribunatus Ticini retinentem praesidiariam manum *Victor Caes. 33, 28 et Epitome 34, 2 eundem auctorem secuti fingunt.* Certe dux Gallieni clarissimus *cf. Zosim. 1, 44 τὴν τῶν δλων ἡγεμονίαν παραλαμβάνει καὶ πρότερον τῆς κοινῆς φύφου τὰς τὴν δούσης αὐτῷ.* Gallieno occiso imperator a militibus, deinde a senatu nuncupatus *vita 4, vit. Gallieni 15, Zosim., Zonar. l. l.* Nuntiatum est Romam VIII kal. Aprilis Claudium imperatorem factum esse *vita 4, 2, cui ne in hac quidem re ullam fidem habere licet.* Consul a. 269 *fasti* (consul II falso in inscriptionibus quibusdam II 3619. 3834. 4505, VIII 4876). Pestilentia periit *vita 12, 2, Zosimus 1, 46, Eutrop. 9, 11, Sirmii Hieronym. chron. ad a Abr. 2287* (inde *Orosius 7, 23, Zonar. 12, 26.* Pro re publica se devovit *Victor Caes. 34, Epitome 34; ad eandem fabulam respicere videtur Ammian. 31, 5, 17 cf. 16, 10, 3.* — Mortuus est intra biennium *Eutrop. l. l.* (unde idem *Orosius*), regnavit annos II *Epitome 34, 1, annum I menses IX Eusebius-Hieronymus, annum I menses IIII dies XIII Chronographus.*

Cum nummi Alexandrini Gallieni usque ad quintum decimum annum (*cf. von Sallet, Daten der Alexandrinischen Kaisermünzen p. 73*) procedant, Claudii usque ad annum tertium, Claudius ante mensem Septembrem a. 268 regnum iniisse et primo semestri a. 270 mortuus esse videtur.

Fratres ei fuerunt Quintillus et Crispus, soror Constantina *vita 13, sed praeter Quintillum nomina ficta videntur.*

1228 M. Aur(elius) [Cl]audius, procurator Augustorum (Phrygiae?) *CIG 3950 t. Attudensis.* — M. Aur(elius) Claudius quidam memoratur etiam in titulo Aphrodisiensi *CIG 2840.*

1229 IMP. CAESAR M. AVRELIVS CLAVDIVS QVINTILLVS AVGVSTVS. Plena nomina exhibent nummi *Cohen VI^a p. 163 sqq. et inscriptio miliarii Mauretaniae Ephem. ep. 7, 670, ubi Quintilus scriptum est. Apud scriptores Quintillus.*

Frater M. Aurelii Claudii qui imperavit, post eius mortem imperium arripuit et paulo post occisus est *vit. Claudii* 12, *Eutrop.* 8, 12 (inde *Orosius* 7, 23), *Epitome* 34, 5; venas solvit *vit. Aureliani* 37, 6, *Zosim.* 1, 47, *Zonar.* 12, 26; 'Dexippus Quintillum (*traditur Claudium, sed ex contextu apparet de Quintillo agi*) non dicit occisum, sed tantum mortuum' *vit. Claudii* 12, 6.

Regnavit dies septemdecim *Eutrop.* (*Oros.*), *Zonar.* l. l., decimo octavo die imperii Aquileiae occisus *Hieronym. chron. ad a. Abr.* 2287, regnavit paucis diebus *Epitome* l. l., diebus viginti *vit. Aureliani* l. l., dies LXXXVII *Chronographus*, per paucos menses *Zosim.* l. l., cui ex 'nummorum insigni copia' recte *Eckhel VII* p. 478 adstipulatus est.

— M. Aurelius Cleander v. Cleander.

1230 Aurelius Clem[ens], ἑπαρχος . . . t. *Aethiopicus mutilus* CIG III 5089; *Aegypti an Thebaidos supplendum sit, incertum est nec minus, ad quam aetatem pertineat.*

1231 M. AVRELIVS COMINIVS CASSIANVS. *Tituli: ei positi sunt VIII* 2732 (1). 2733 (2). 2734 (3), *VIII S.* 18268 (4); ipse posuit *VIII* 2589 (5). 2657 (6); memoratur in t. *VIII* 2611 (7) et 6357 (8). Qui tituli praeter t. 8 *Mastarensem* omnes sunt *Lambaesitani*. Ad eum pertinere videtur fragmentum t. *Lambaesitani VIII* 2585 (9) positi tribus *Augustis et Iuliae* (a. 209/211), ubi nomen legati periit, superest [co]s. designato cum Claud[ia] . . .

Plena nomina, quae in omnibus titulis perscripta fuerant, hodie extant t. 1. 2. 3. 4. 5. 8, paululum mutilata in t. 6. 7. — Clarissimus vir t. 1. 2. 3. 5. 8, clarus et inlustris vir t. 4. — Legatus Augustorum pr. pr. (Numidia) t. 1–5. 8; leg. Augg. integra extant in t. 2. 8, altera a erasa est in t. 1. 3. 4. 5 item in principio t. 7 ||||| Aug/ coss. = a. 208, qui titulus a. 209 positus videtur; item tertia a in Auggg. t. 9. Fuit ergo legatus intra annos fere 209–212. Consul designatus t. 5. 9. — [Patronus mun]icipii (Lambaesitanorum) t. 5. — Claudia . . (uxor?) t. 9.

1232 IMP. CAESAR M. AVRELIVS COMMODVS ANTONINVS AVGVSTVS = IMP. CAESAR L. AELIVS AVRELIVS COMMODVS AVGVSTVS. Filius imperatoris M. Antonini et Anniae Faustinae natus est apud Lanuvium cum fratre Antonino gemino d. 31 mens. Augusti a. 161 *vita* 1, 2; 10, 2 cf. *Sueton. Calig.* 8. Antonino quadrimo elato Commodum Marcus et suis praeceptis et magnorum atque optimorum virorum erudire conatus est (cf. *Herodian.* 1, 2, 1); habuit litteratorem graecum Onesicratem, latinum Capellam Antistium, orator ei Ateius Sanctus fuit *vita* 1, 5–6. L. Vero petente (*vit. Marci* 12, 8) d. 10 mens. Octobris a. 166 puer cum fratre (Annio) Vero Caesar appellatus est *vita* 1, 10; 11, 13. L. Aurelius Commodus Caesar sive Commodus Caesar in nummis patris *Cohen III*² p. 132 seq. *Nomina primaria ei fuisse L. Aelium Aurelium Commodum et inde veri est*

simile, quod postea (v. infra) his nominibus ab a. 191 usus est, et comprobatur titulis quibusdam, ubi vivo patre ita nominatur inprimis dipl. mil. III S. LXXVI a. 178 ('imp. Caes. L. Aelius Aurelius Commodus Aug.') cf. VIII 2366, XIV 2856.

Adhuc in praetexta puerili congiarium dedit atque ipse in basilica Traiani praesedit *vita* 2, 1 (*cf. de nummis Cohen III² Commodus n. 291-294. qui huc spectare videntur, Eckhel VII p. 104*). Quarto decimo aetatis anno in omnia collegia sacerdotalia sacerdos adsumptus est XIII kal. Invictas (*cf. Dio 72, 15*) = d. 20 mens. Ianuarii a. 175 *vita* 1, 10; 12, 1. Cum Avidius Cassius in Syria rebellaret, Commodus in Germaniam profectus est XIII kal. Aelias = d. 19 mens. Mai a. 175 *vita* 12, 2. Commодо ad limitem accersito Marcus togam virilem dedit *vit. Marci* 22, 12 d. 7 mens. Iulii a. 175 *vita* 2, 3; 12, 3. 'Cooptatus est inter *tres solos princeps iuventutis (*cf. Mommsen, Staatsrecht II³ p. 827 n. 4*), cum togam sumpsit' *vita* 2, 1; princeps iuventutis in *nummis Cohen n. 605. 607. 610. 617 etc.* Profectus est commendatus militibus cum patre in Syriam et Aegyptum et cum eo Romam rediit *vita* 2, 3 *inde ab autumno fere a. 175 usque ad autumnum a. 176.* In eo itinere Smyrnae cum patre versatus est *Aristides or. XXII ed. Dindorf I p. 439.*

'Cum patre imperator appellatus est' (*id est: in consortium imperii recipitur*) d. 27 mens. Novembris a. 176 *vita* 2, 4; 12, 4 *cf. vit. Marci* 16, 1. *Tribuniciam potestatem (cf. vit. Marci 27, 5) utrum eodem tempore an paulo post acceperit a. 177, est cur dubitari possit (cf. Mommsen, Staatsrecht II³ p. 801 adn. 2) propter nummos quosdam Cohen n. 118. 733-738 inscriptos tr. pot. cos. Sed veri similis mihi videtur Commodum simul imperatoris nomen et tribuniciam potestatem accepisse et inscriptiones nummorum illorum haud accuratas esse, quales non semel in aliis imperatoribus deprehenduntur.* Triumphavit cum patre d. 23 mens. Decembris a. 176 *vita* 12, 5. (*Item cum patre triumphasse perhibetur vita* 2, 4, *vit. Marci* 16, 1; 17, 3 = *Eutrop. 8, 3 neque repugnat, quod Marcus dicitur sedente filio ad triumphalem currum in circo pedes cucurrisse vit. Marci* 16, 2; *nam per plures dies triumphum actum esse veri simile est*).

A. 177 consul I fasti. Eodem anno Augustus et pater patriae appellatus est; imp. L. Aurel(ius) Commodus Aug. sive imperator Commodus Aug. sive L. Aurelius Commodus Aug. *passim in nummis titulisque.* A. 178 pater priusquam ad bellum proficisceretur, (Bruttiam) Crispinam Commодо in matrimonium collocavit *Dio 71, 33, vit. Marci 27, 8, nummi.* Die 3 mens. Augusti a. 178 cum patre iterum in Germaniam profectus est *vita* 2, 5; 12, 6. Pater moribundus eum amicis et militibus commendavit *Dio 71, 34, Herodian. 1, 4 (aliter vit. Marci 27, 11; 28, 10).* Patre mortuo die 17 mens. Martii a. 180 Commodus solus imperium iniit *cf. A 537. Paulo post nomina mutavit et inde*

ab a. 180 usque ad a. 190 dicitur M. Aurelius Commodus Antoninus sive M. Commodus Antoninus (sic plerumque in nummis cf. *Eckhel VII p. 155*). A. 191 paternis nominibus abiectis L. Aelius Aurelius Commodus (plerumque Antonino omisso) in nummis *Eckhel VII p. 127 et titulis VI 992, VIII 305. 4211, XIV 22. 3449 etc.* — Consul II a. 179, III a. 181, IIII a. 183, V a. 186, VI a. 190, VII a. 192 *fasti*. Occisus est Romae d. 31 mensis Decembris a. 192 *vita 17, vit. Pertin. 4, 5–8, Dio 72, 22, Herodian. 1, 16–17, Eutrop. 8, 15, Victor Caes. 17, 7–9, Epitome 17, 5–6.*

Vxor (Bruttia) Crispina, concubina Marcia Aurelia Ceionia Demetrias.

— L. AELIVS AVRELIVS COMMODVS = IMP. CAESAR L. AVRELIVS VERVS AVGVSTVS = L. CEIONIVS COMMODVS.

1233 [A]ur(elius) Concordiu[s], [v. p.?] (cf. *Hirschfeld, Untersuchungen aus der Römischen Verwaltungsgeschichte p. 148*) praefectus vigilum *VI 1226.*

1234 Aur(elius) Cons[antin]us ex pro[c](uratore) *III 3294 corr. III S. 10275 t. Pannoniae inferioris mutilus. Qua procuratione functus sit, ex vestigiis incertis litterarum post PRO . . . non liquet.*

1235 AVRELIVS COTTA. Nero ei annuam pecuniam statuit anno 58, quamvis per luxum avitas opes dissipasset *Tac. a. 13, 34. Filius vel nepos Cottae Messalini videtur.* — Potest idem significari *Iur. 7, 109* 'quae mittebantur amicis a Seneca, quae Piso bonus, quae Cotta solebat largiri', ubi praedicantur patroni liberales aetatis Claudiorum.

1236 M. AVRELIVS COTTA MAXIMVS = M. AVRELIVS COTTA MAXIMVS MESSALINVS, consul a. 20 p. C. cum M. Valerio Messalino. Filius M. Valerii Messallae Corvini et Aureliae cuiusdam e stirpe Cottarum *schol. ad Pers. 2, 72, Plin. n. h. 10, 52, Ovid. ex Ponto 4, 16, 41 sqq. cf. 3, 2, 103: 'adde, quod est animus semper tibi mitis et altae indicium mores nobilitatis habent, quos Volesus patrii cognoscat nominis auctor, quod Numa maternus non negat esse suos, adiectique probent genetiva ad nomina Cottae, si tu non esses, interitura domus'. 'Magni Messallae lippa propago' Persius sat. 2, 72, ubi scholiasta: Cottam Messalinum dicit — — hic ab Aurelio Cotta adoptatus M. Aurelius Maximus vocabatur originem trahens a Valerio Messalla etc. Immo M. Aurelius Cotta Maximus, ut apparet ex titulo M. Aurelii Zosimi Cottae Maximi liberti et accensi XIV 2298 et ex Ovidii epistulis ex Ponto, ubi appellatur sive Cotta 3, 2, 1; 4, 16, 41 sive Maximus 1, 5, 2. 9; 1, 9, 16. 32. 50; 2, 3, 1 sive Maximus Cotta 3, 5, 6; 4, 16, 41. In consulatu M. Aurelius Cotta *fasti Arval., Dio ind. l. 57 sive M. Aurelius VI 10051, Tac. a. 3, 7 sive Cotta fasti.* (Valerius) Messalinus mortuus Cottae fratri cognomen suum reliquit *Velleius 2, 112, 2; Cotta Messalinus sive Messalinus Cotta Tac. a. 2, 32 (ubi C. Cotta traditur); 4, 20; 5, 3; 6, 5; 12, 22, Plin. n. h. 10, 52, ind. l. 14. 15. Cotta apud Iuvenalem.**

Hunc non solum nomina Aurelii Cottae sumpsisse, sed etiam adoptione in domum Aureliam transiisse cum confirmet scholiasta Persii, quamquam Ovidius tantum naturalium propinquorum meminit, non video cur negandum sit. Optime enim consuetudini clararum gentium eius aetatis convenit, ut Corvinus, cum duos filios haberet, alterum Aurelio cuidam Cottae viro nobili liberis carenti in adoptionem daret.

M. f. Dio index l. 57. Consul anno 20 fasti. Sententiae ab eo in senatu dictae anno 16 Tac. a. 2, 32, a. 24 ibd. 4, 20, anno 29 ibd. 5, 3; accusatus a Tiberio defensus a. 32 ibd. 6, 5. 7. Egens ob luxum, per flagitia infamis ibd. 6, 7. Liberalitas praedicatur in titulo liberti; in hominibus nobilibus et liberalibus (aetatis Augusti) nominatur Iuvenal. 7, 95, (ut vulgo putatur etiam 5, 108 sed hic, ubi componuntur 'Seneca, Piso bonus, Cotta' rectius mihi de posteriore quodam Cotta Claudiorum aetatis cogitandum esse videtur cf. A 1235). Tam vitiosos oculos in senectute habuit, ut palpebrae eius in exteriorem partem verterentur; fuit enim et multis deditus vitiis schol. Persii. — Patruus maior Lolliae Paulinae Tac. a. 12, 22. — Incertum est, num idem intellegendus sit Messalinus n consularibus patriciis hirudinibus occisus Plin. n. h. 32, 123.

Amicus Ovidii, qui ad eum scripsit epistulas ex Ponto 1, 5; 1, 9; 2, 3; 2, 8; 3, 2; 3, 5. Orationem ab eo in iudicio centumvirali habitam legit Ovidius Tomis ex Ponto 3, 5, 7 sqq.; carmina fecit ibd. 3, 5, 37 sqq. cf. 4, 16, 41. Auctor Plinii Plin. n. h. ind. l. 14. 15. inventum coquinarium eius ibd. 10, 52.

Diversos esse Cottam Messalinum et M. Aurelium Cottam consulem a. 20 et hunc quidem filium illius statuit Nipperdey ad Tac. a. 3, 2 ea re, ut opinor, motus, quod Tacitus consulem M. Aurelium 3, 2 Aurelium Cottam 3, 17 dicit, contra alias semper utitur Cotta Messalino. Sed ut ponamus Tacitum re vera duos homines distinguere voluisse, Tacitum errasse statuendum est. Fieri enim vix potuit, ut Cotta Messalinus a. 20 haberet filium aetatis consularis, quippe qui ipse diceretur 'iuvenis' ab Ovidio in epistulis ex Ponto intra a. 12—17 scriptis 2, 3, 55; 3, 2, 7. 37. Cum autem absque eo domus Cottarum interitura fuerit, ne de alio quidem Cotta cos. a. 20 cogitari potest.

1237 Aurelius Da, [praes(es) prov(inciae) Ma[ur.] [Sitif.] Ephem. ep. 5, 941 t. Sitifensis.

1238 M. Aurelius Decimus, vir perfectissimus p(raeses) p(rovinciae) N(umidia) a. 283/284 in t. Numidicis VIII 2529. 2530. 2643. 2663. 2678 (?). 2717. 4221. 4222. 4578. 7002, VIII S. 18288, ex principe peregrinorum VIII 2529. 2663. 2678 (?). 4578. 7002, VIII S. 18288.

1239 Aur(elius) Dionysius, procurator Augusti III 535 t. Corinthius.

1240 M. AVR(ELIVS) DVBITATVS, vir clarissimus, plurimis militiae honoribus functus V 4870.

- 1241 M. AVR(ELIVS) DVBITATVS, vir clarissimus, filius patris cognominis, pater C. Centullii Fortunati *V* 4870 t. *Benacensis*.
- 1242 T. Aurelius Egatheus, imperatoris Antonini Augusti libertus, a codicillis *VI* 8440 t. *bilinguis*. Idem Egatheus memoratur a Frontone ad Marcum Caesarem 2, 16 p. 37 N., ubi de codicillis Matidiae iunioris ad Faustinae filiasque pertinentibus agit: 'unde nihil Egatheus acceperit' (cf. *Front. ad amicos* 1, 14). Quod pertinere ad munus illud in titulo memoratum contendit Hirschfeld, *Untersuchungen etc.* p. 60 adn. 2; contra dixit Friedländer, *Sittengeschichte* I⁶ p. 192.
- 1243 Aurelius Elpidiphorus, procurator Augustorum *CIG* 1329 t. *Lacedaemonius*; eiusdem Αἰρ. Ἐλπίδιφóρου τοῦ κρατίστου videtur uxor Cl(audia) Septimia Nicarete honorata t. *Synnadis reperto Revue archéologique* 1876 p. 200.
- T. AELIVS AVRELIVS EPIANVS.
- 1244 Aurelius Eubulus, Hemesenus, τοὺς καθόλου λόγους ἐπιτετραμμένος (= a rationibus) simul cum Elagabalo a. 222 occisus *Dio* 79, 21.
- 1245 Aur(elius) Euphrates, procurator Augusti honoratus titulo *Milesio* *Revue archéologique* 1874 p. 110. Fortasse idem atque Euphrates a rationibus sub Marco Galenus *XIV* p. 4 K. cf. *infra* E 92.
- 1246 Aurelius Felicissimus, egregius vir, procurator, patronus municipii Trebulanorum Mutuescanorum, maritus Aureliae Crescentiae *IX* 4894 t. *Trebulanus anno 243 dedicatus*. (M. Aurelius M. f. Pom. Felicissimus splen. equ. (sic) Rom., qui nominatur in t. *Grumentino* male descripto *X* 223, num idem sit, plane incertum est).
- 1247 Aurelius Felix. Titulus eius sepulcralis urbanus *IGI* 1480: [πράξας στρατείας] τρεῖς, κεντηναρίαν, δουκηναρίαν καὶ τοὺς καθ' ὅλου λόγους ἐπιτροπεύσας], id est a tribus militiis, procurator centenarius, ducenarius, summarum rationum; Aurelius Iustus filius idem tit.
- 1248 Aurelius Festivus, Aureliani Augusti libertus citatur de Firmo, qui contra Aurelianum rebellavit *quadr. tyr.* 6, 2.
- 1249 M. Aurelius Fidelis, procurator, maritus Luciliae Terentiae *VIII* S. 19510 t. *Cirtensis*.
- 1250 Aurelius Flaccus, pro[c](urator) memoratur in t. *Arelatensi mutilo XII* 671.
- 1251 L. AVRELIVS FLACCVS, consul (suff. anno incerto) cum Q. Antonio I[sa]u[rico?] *VI* 2017 *fasti feriarum Latinarum*.
- 1252 M. Aurelius Fortunatus, vir egregius, praefectus leg. III Aug. sub Aureliano, maritus Aeliae Optatae clarissimae feminae *VIII* 2665 t. *Lambaesitanus*.
- 1253 Au[r](elius) Frontinianus, [Aurelii] Honorati et Aur(eliae) Iul(iae) Heracliae filius *III* 6034 t. *Gerasenus*.
- 1254 AVRELIVS FVLVVS, consul, filius T. Aurelii Fulvi, maritus Arriae Fadillae, gener Arrii Antonini et Boioniae Procillae, pater T. Aurelii Fulvi qui imperavit, homo tristis et integer *vit. Pii* 1. Sub imperio

filiū statua ei decreta est *ibid.* 5, 2. *Nominatur VI 9355, ubi memoratur dispensator Boioniae Procillae et Aureli Fulvi. — Videtur consul ordinarius fuisse a. 89, cuius anni consules nominantur Fulvus et Atratinus VI 9326 (item recte Chronographus cf. fastos), praesertim cum praeter familiam imperatoris Pii nulla alia gens nobilis aetatis imperatoriae adhuc innotuerit, cui esset cognomen Fulvi.*

- 1255 T. AVRELIVS FVLVVS, consul I a. 85 cum imperatore Domitiano XI. *Memoratur in titulis gemellis Ziatae Armeniae maioris repertis III S. 6741 (1). 6742 (2); in tertio eiusdem tituli exemplo III S. 6742 a nomina huius perierunt praeter [Fu]lvo.*

*In consulatu: Fulvus fasti. — T. Aurelius Fulvus t. 1. 2; vit. Pii 1, 2; Fulvus (Fulvius traditur) Aurelius Tac. h. 1, 79. — Origine Nemausensis vit. Pii l. l. Legatus Aug. legionis III Gallicae a. 64 t. 1. 2; a. 69 legatus legionis eiusdem ob res adversus Sarmatas bene gestas ab imperatore Othone consularibus ornamentis donatus Tac. l. l.; consul I a. 85 fasti; per honores diversos ad secundum consulatum et praefecturam urbis pervenit (incertum quo anno) vit. Pii l. l. — Pater Aurelii Fulvi consulis (a. 89?), avus T. Aurelii Fulvi Arrii Boionii Antonini qui imperavit *ibid.**

- 1256 M. AVRELIVS FVLVVS ANTONINVS, filius imp. Caesaris T. Aelii Hadriani Antonini Aug. Pii p. p. VI 988 t. *sepulcralis in mausoleo Hadriani. De tempore mortis vide in patre.*

- 1257 T. AVRELIVS FVLVVS BOIONIVS ARRIVS ANTONINVS = IMP. CAESAR T. AELIVS HADRIANVS ANTONINVS AVG. PIVS. *Privatus memoratur in titulo Ephesino CIG 2965 = Lebas-Waddington 146 (1) et, ut videtur, in tegulis anni 134 X 8048, 32 (2), XV 92 (3), 93 (4), 94 (5), 95 (6). Post adoptionem, sed ante mortem Hadriani ei positi sunt t. urbanus VI 988 (7), Dacicus Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich XVII (1894) p. 224 (8). Incertum est, num ad eum pertineat t. Tifernas Tiberinus cf. A 892.*

*Natus est d. 19 mensis Septembris a. 86 in villa Lanuvina vita 1, 8; diem natalem confirmant fasti Philocali I² p. 272 et VI 10234. Filius Aurelii Fulvi consulis (a. 89?) et Arriae Fadillae, nepos T. Aurelii Fulvi (consulis I a. 85); per matrem nepos Arrii Antonini (cos. I a. 69) et Boioniae Procillae; vitricus eius Iulius Lupus, soror uterina Iulia Fadilla vita 1 (cf. stemma quod subieci). T. Aurelius Fulvus Boionius Antoninus vita 1, 1 (ubi male additur Pius), T. Aurelius Antoninus Fulvius (sic) Eutrop. 8, 7, T. Antoninus Fulvius Boionius *id.* 8, 8, Aurelius Antoninus Dio 69, 20, Victor Caes. 15, 1, Antoninus Fulvius seu Boionius dictus Epitome 15, 1, Arrius Antoninus vita 4, 2, vit. Hadriani 24, 1, ceterum Antoninus apud scriptores. In consulatu primo: T. Aurelius Fulvus VI 2080. 9100. 27041, T. Aurelius F[ulvus Arrius] Antoninus VIII 8239. — T. Aurelius Fulvus Antoninus*

t. 1, in tegulis Arrius Antoninus *t. [2.] 3. 4, Ful(vus) Antoninus t. 5, Antoninus t. 6.*

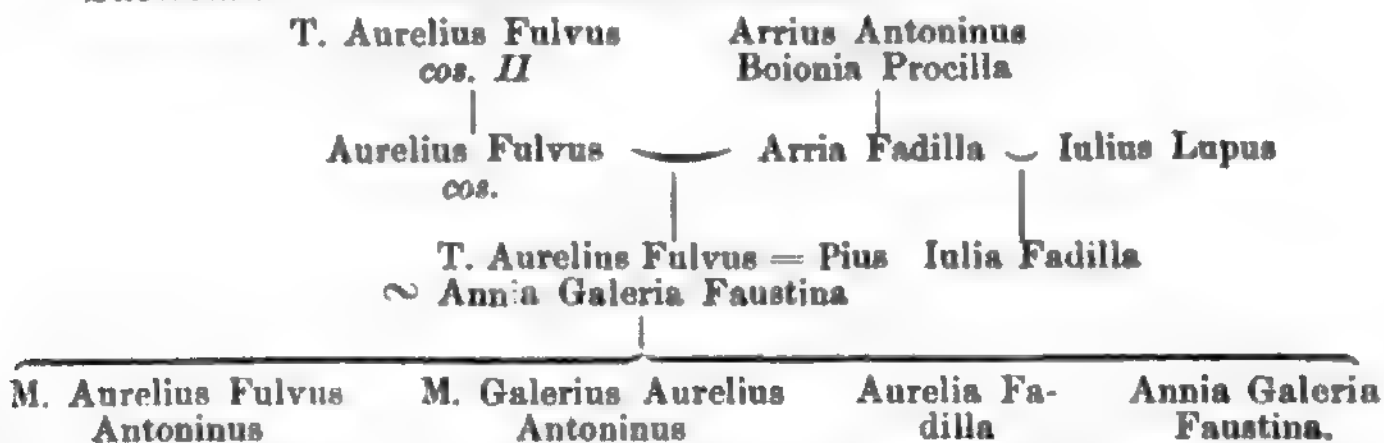
Educatus Lorii in Aurelia pueritiam egit cum avo paterno, mox materno *vita 1, 8. 9.* Quaestor liberalis, praetor splendidus *vita 2, 9,* consul I a. 120 cum L. Catilio Severo *fasti.* Ab Hadriano inter quattuor consulares, quibus Italia committebatur, electus est ad eam partem Italiae regendam, in qua plurimum possidebat *vita 2, 11 cf. 3, 1.* Proficiens ad proconsulatum filiam maiorem (= Aureliam Fadillam) amisit *vita 3, 6.* Proconsul Asiae *vita 3, Marcianus Digest. 48, 3, 6, t. 1 circa a. 135;* res eius cum Polemone sophista *Philostratus vit. soph. 1, 25, 3* et Herode Attico *ibid. 2, 1, 8.* Post proconsulatum in consiliis Hadriani Romae frequens vixit *vita 3, 8.*

Post mortem L. Aelii Caesaris (kal. Ianuariis a. 138) Hadrianus Antoninum ea lege in adoptionem elegit, ut ille M. Annium Verum et L. Commodum filium L. Aelii Caesaris sibi adoptaret *Dio 69, 20. 21, vita 4, vit. Marci 5, 1, Veri 2, 2, Severi 20, 1 (nominibus vel adoptionibus confusis vit. Hadriani 24, 1, Aelii 5, 12; 6, 9; 7, 2),* die 25 mensis Februarii a. 138 *vita 4, 6 (cf. CIL I² p. 310 V kal. Mart.)* factusque est patri et in imperio proconsulari et in tribunicia potestate collega *vita 4, 7.* Post adoptionem Imp. T. Aelius Caesar Antoninus trib. potest. *t. 8 idem addito cos. t. 7, in nummis* Imp. T. Aelius Caesar Antoninus *Eckhel VII p. 2, Cohen II² Pius n. 128-133. 144. 597-606 etc.* Post mortem Hadriani (die 10 m. Iulii a. 138) solus imperium iniit et Pii appellationem recepit *vita 5 paulo post initium imperii, ut docent nummi. Primum* Imperator T. Aelius Caesar Antoninus Aug. *Eckhel p. 3, Cohen n. 663. 664; deinde* Imperator T. Aelius Caesar Hadrianus Antoninus Aug. Pius *in nummis sive* Imperator Caesar T. Aelius Hadrianus Antoninus Aug. Pius *sive* Antoninus Aug. Pius *passim in titulis nummisque.* Consul II a. 139, III a. 140, IIII a. 145 *fasti.* Mortuus est die 7 mensis Martii (qui dies imperii M. Aurclii ex *Dione 71, 33 collato ibid. c. 34 colligitur*) a. 161 apud Lorium *vita 12, Eutrop. 8, 8, Epitome 15, 7.*

Vxor Annia Galeria Faustina v. A 552. Filii mares duo, duae feminae *vita 1, 7, scilicet* M. Aurelius Fulvus Antoninus, M. Galerius Aurelius Antoninus, Aurelia Fadilla, Annia Galeria Faustina. Ἀπαις ἀρρένων παίδων tempore adoptionis *Dio 69, 21; tituli sepulcrales filiorum VI 989. 990 certe positi sunt non ante a. 139, quo mausoleum Hadriani perfectum et Pius pater patriae nuncupatus est. At in filiis idem fieri potuit, quod factum est in filia maiore, ut ossa ante mortuorum postea mausoleo inferrentur. De nummo autem urbis Graecae nescio cuius, qui ab altera parte exhibet caput M. Galerii Antonini cum inscriptione* Μ. Γαλέριος Ἀντωνεῖνος αὐτοκράτορος Ἀντωνεῖνου υἱός, *ab altera caput velatum Faustinae cum inscriptione* θεὰ Φαυστίνα, *recte iam Eckhel VII p. 42 observavit propter velationem capitis in-*

tellegendam esse divam Faustinam neque licere inde quod cum Augusta mortua filius mortuus quoque in moneta sociatus est, colligere eum imperante demum patre obiisse. — Galeria [Aug(ustae) liber]ta Lysistrate concubina divi Pii memoratur VI 8982.

Subiicimus stemma Aureliorum Fulvorum:

1258 AVRELIVS GALLVS. *Nummi extant permulti Marcianopolis et Nicopolis ad Istrum, qui in adversa exhibent capita cum inscriptionibus nominum a) Septimii Severi b) Antonini c) Getae d) Iuliae Domnae e) Fulviae Plautillae, in aversa III vel IIIAπχοῦ ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΓΑΛΛΟΥ. Exempla ex catalogis Musei Berolinensis (Beschreibung der antiken Münzen etc. I) = B et Musei Londinensis (Catalogue of the Greek coins of Thracic Chersones etc.) = L sunt haec: a) B p. 74 n. 6, 7, L p. 28 n. 2, p. 42 n. 7; b) B p. 77 n. 28; c) L p. 46 n. 35; d) B p. 76 n. 24, L p. 44 n. 20, 21; e) B p. 80 n. 40, 41, L p. 46 n. 33. Plurimi praeterea inveniuntur in iisque non pauci male descripti apud Mionnet S. II p. 71, 72, 78, 119–123, 134, 137–139, 143–144.*

Legatus Aug. pr. pr. Moesiae inferioris sub Septimio Severo circa a. 202/205 ut ex nummis Fulviae Plautillae apparet. Potest filius esse eius, qui sequitur.

1259 L. AVRELIVS GALLVS, consul a. 174 cum Q. Volusio Flacco Corneliano. — *Titulus eius VI 1356. — In consulatu: L. Aurelius Gallus in t. Foroclodiano Notizie degli scavi 1889 p. 8, ceterum Gallus fasti. — L. Aurelius tit.*

L. f., tribu Quir.; quaestor provinciae Asiae, tribunus plebis, praetor, legatus provinciae Africae, curator viae Clodiae Anniae Cassiae Ciminiae et novae Traianae, legatus Aug. legionis III Gallicae, proconsul provinciae Narbonensis, praefectus frumenti dandi, praefectus aerarii Saturni, consul *tit.*

1260 AVRELIVS GERMA[N....], c(larissimus) p(uer?) III S. 8913 t. *Salomitanius mutilus semel descriptus.*

1261 AVRELIVS GORDIANVS, consul III non. Febr. a. 275 vit. *Aureliani 41, 3 in actis senatus fictis.*

— (AVRELIVS?) HADRIANVS v. HADRIANVS.

1262 Aurelius Herculanius, vir egregius, ducenarius (*procurator, ut videtur*), filius vel gener Vlp(ii) Valerii Aureliani viri egregii, centenarii, pater Vlpiae Aureliae Valeriae III 6155 t. *Tomitanus.*

- 1263 Aurelius Hermophilus, procurator Augusti honoratus *t. graeco Ephesino Wood, discoveries at Ephesus, inscriptions from the site of the temple of Diana n. 1.*
- 1264 [Aurelius] Honoratus, vir egregius, procurator Aug., Aur(elia) Iul(ia) Heraclia coniunx, Au[r.] Frontinianus filius *III 6034 t. Gerasenus.*
- 1265 Aurelius Hymen[ac]us (TMENNON traditur, MEMMION scripsit Boeckh, TMENAION restituit Dittenberger), procurator Augusti *CIG 1078 corr. Inscriptiones Graeciae Septentrionalis I 92 t. Megarensis.*
- 1266 Aurelius Ianuarius, vir egregius memoratur in *t. Cemenlensi V 7879 sub Valeriano et Gallieno imperatoribus posito; fortasse praeses Alpium maritimarum.*
- 1267 IMP. CAESAR M. AVRELIVS IVLIANVS AVGVSTVS. *Plena nomina exhibent nummi Eckhel VII p. 521, Cohen VI^a p. 410; Iulianus Victor Caes. 39, 10, Polemius Silvius p. 522 Chron. minor. I ed. Mommsen (ubi male sub Numeriano tyrannus fuit), Sabinus Iulianus Epitome 39, 3, Zosim. 1, 73 = Ioannes Antioch. Fragm. Hist. Graec. IV p. 600 cf. quae adnotavit Mendelssohn ad Zos. l. l. p. 53.*
 Corrector Venetiae Victor l. l., τὴν ὑπαρχὸν ἀρχὴν ἔχων (= praefecturam praetorii ut videtur) Zosim. l. l. omnino falso. De correctura Venetiae dubitavit Mommsen *Ephem. ep. 1 p. 140*, at cf. quae disputavi *Rheinisches Museum XLVII (1892) p. 14.* Cari morte cognita in regione Transpadana imperium sumpsit, sed a Carino in campis Veronensibus victus et occisus est Victor, *Epitome, Zosim. l. l. Pannonias a partibus eius stetisse docent nummi Cohen n. 5 in aversa inscripti Pannoniae Aug.*
- 1268 M. Aurelius Iulianus. *Tituli: VI 1596 melius XIV 2463 (1) Marinensis positus a genero, V 4323 (2) Brixianus publice dedicatus; memoratur in fistula plumbea prope Romam reperta Lanciani, sylloge aquaria n. 236 (3).*
 M. Aurelius Iulianus *t. 1. 3*, Aurelius Iulianus *t. 2.* — A rationibus et a memoria *t. 1*, a memoria *t. 3*; praefectus praetorio, eminentissimus vir *t. 2.* — Patronus Brixianorum *t. 2.* — Socer Sex. Pedii Iusti *t. 1.*
- 1269 Aurelius Iulius, vir perfectissimus, a(gens) v(ices) p(raesidis) (Baeticae) dedicavit Floriano (a. 276) *t. II 1115*, Probo (a. 276/281) *II 1116 Italicenses*; curator rei publicae Italicensium *II 1116*, ubi errore lapicidae nomen curatoris praeteritum esse coniecit Mommsen.
- 1270 M. AVRELIVS IVLIVS, vir clarissimus, augur, praeses provinciae (Dalmatiae) *III 1938 t. Salonitanus.* — Ad quem *t. III S. 8568 adnotatum est haud improbabiler Cavedonium suspicatum esse M. Aurelium Iulium haud diversum esse a Maurelio praeside Dalmatiae nominato in actis Domnii primi Salonitanorum episcopi. At acta illa*

(AA. SS. 11 April. II p. 7 sqq.) medio aere satis inapte conflata sunt neque ullam omnino merentur fidem historicam.

— L. Baebius Aurelius Iuncinus.

1271 Aurelius Iustus, filius Aurelii Felicis, πράξας στρατείας τρεῖς, σεξάγηναρίας προ[φῶν] [ἐπιτροπεύσας] *vel simile quid IGI 1480 t. urbanus sepulchralis patris; a tribus militiis, procurator sexagenarius alimenterum.*

1272 Aurelius Larichus dicitur ὁ πράξας in t. Lycio Vlpiae Philae uxoris CIG 4273 = Lebas-Waddington 1258; fortasse procurator.

1273 Aur(elius) Marcellinus, vir perfectissimus, du(x?) duc(enarius?) memoratur in titulo Veronensi V 3329, qui spectat ad muros urbis a. 265 restitutos.

— AVRELIVS MARCIANVS v. AELIVS MARCIANVS.

1274 Aur(elius) Marcianus, vir perfectissimus, praeses provinciae Del(matiae) a. 277 III S. 8707 t. Salonitanus.

1275 IMP. CAES. M. AVRELIVS MARIVS AVGVSTVS. *Plena nomina imperatoris exhibent nummi de Witte, Empereurs des Gaules p. 121 sqq. tab. 31; Marius apud scriptores. Faber ferrarius post (Cassianii Latinii) Postumi et (Vlprii Cornelii) Laeliani necem a militibus, quamvis militiae non satis clarus, imperator creatus et post biduum (secundo die Eutrop.) occisus est Victor Caes. 33, 9-12, Eutrop. 9, 9, vit. trig. tyr. 8, qui pariter ex eodem fonte hauserunt. Auctor vitarum trig. tyr. nugae quasdam addidit et ordinem tyrannorum quos dicit ita confudit, ut Marium (Piafonio) Victorino interfecto imperatorem nuncupatum esse scriberet 8, 1 opera Vitruviae sive Victoriae 5, 3 (aliter 31, 2). — Marium plus quam biduum imperasse docet copia nummorum qui extant, ut recte observavit Eckhel VII p. 454.*

1276 M. Aurelius Masculus. Tituli: ei positus V 7881 (1) Cemenelensis, memoratur in t. Ostiensi Ephem. ep. 7, 1210 (2). — Plena nomina exhibet t. 1, Aurelius Masculus t. 2. — A. 239 tribunus cohortis VI vigilum praepositus vexillationi (vigilum Ostiensi) t. 2; vir egregius, praeses (Alpium maritimarum) t. 1.

— Aurelius *Me[mmi]us v. Aurelius Hymen[ae]us.

— Aurelius Merithates v. Merithates.

1277 Aurelius Mucianus, vir perfectissimus, p(raeses) p(rovinciae) R(aetiae) III 5785 t. Raeticus.

1278 Aurelius Nemesianus, frater Aurelii Apollinaris, tribunus praetorianorum a. 217 particeps coniurationis in Antoninum Severi filium Dio 78, 5, vit. Caracall. 6, 7.

1279 Aurelius Nemesianus Olympius, poeta. Aurelius Nemesianus, poeta Carthaginiensis in subscriptionibus eclogarum Calpurnii cf. M. Haupt, opuscula I p. 372 sqq.. Numerianus imperator cum Olympio Nemesiano contendit, qui ἀλειυτικά κωνηγετικά et ναυτικά scripsit vit. Cari 11, 2; res filiorum 'divi Cari' (a. 284) se celebraturum esse promittit

Nemesianus cynegetic. v. 63 sqq. — Citatur Olympius schol. ad Statii Theb. 2, 58; 5, 389.

— L. IVNIVS AVRELIVS NERATIVS GALLVS FVLVIVS MACER.

1280 AVR(ELIVS) NICANDER, ὁ λαμπρότατος = *vir clarissimus* Aureliae Cyrillae nepti *titulum sepulcralem posuit IGI 1487 urbanum.*

1281 [L. Aurelius] Nicomedes. L. Verus educatorem habuit Nicomedem *vit. Veri 2. Titulum eius sepulcralem urbanum sic fere restituit Henzen VI 1598: [L. Aurelius Nicomedes, qui et] Ceionius et Aelius vocitatus est, L. Caesaria fuit a cubiculo et divi Veri imp(eratoris) nutr[itor], [a divo Antonino Pio equo publico et sac]erdotio Caeniniensi, item pontif(icatu) min(ore) exornatus, ab eodem proc(urator) ad silic(es) et praef(ectus) vehicul(or)um factus, et ab imp(eratore) Antonino [Aug. et divo Vero cura copiarum exercit]us (haec supplementa non certa sunt cf. Hirschfeld, Untersuchungen p. 101 adn. 1 et Mommsen, Staatsrecht II° p. 1031 adn. 2) ei iniunct[a] hasta pura et vexillo et corona murali donatus, proc(urator) summarum rat(ionum). — Ceionia Laena uxor.*

1282 IMP. CAESAR M. AVRELIVS NVMERIVS NVMERIANVS AVGVSTVS. *Plena nomina exhibet t. Mutinensis XI 827 (incertum an et t. Numidicus VIII 10283); M. Numerius Numerianus II 4909, XII 5672; ceterum in titulis nummisque M. Aurelius Numerianus, apud scriptores Numerianus.*

Filius natu minor M. Aurelii Cari *vit. Cari 10, a patre imperatore facto Caesar nuncupatus vit. Cari 7. 16, Victor Caes. 38, 1, Eutrop. 9, 18, Epitome 38, 2. Nobilissimus Caesar in t. supra allatis et VIII 10157. 10144, Ephem. ep. 7, 603, X 8013 etc. et in nummis Cohen VI² Numerianus n. 9. 18. 40. 65. 66. 68. 72–76 etc. vel Imp. Caesar M. Aurelius Numerianus nobilissimus Caesar Cohen n. 13. 114. 115, similiter in nummis Alexandrinis, qui primum (Cari) annum indicant A. K. M. A. Νοῦμεριανὸς Κ(αὶ)σ(α)ρ Catalogue of the Greek coins in the British Museum, Alexandria p. 319 n. 2462. 2463 cf. Eckhel VII p. 516. Imperator M. Aurelius Numerius(?) Numerianus nobilissimus Caesar VIII 10283, nonnunquam in titulis haud accurate Augustus additur veluti II 4793, VIII 5332.*

Carum in Persidem comitatus post mortem patris Augustus nuncupatus cum Carino fratre imperium tenuit *vit. Cari 7. 12. Imp. Caesar M. Aurelius Numerianus Augustus in titulis nummisque. Consul a. 284 cum Carino fratre fasti. Exercitum romanum a Persidis finibus reducens, cum ex oculorum dolore in lectica portaretur, factione Apri praefecti praetorio et soceri sui occisus est vit. Cari 12, Victor Caes. 38, 6–8, Eutrop. 9, 18, Epitome 38, 4, Orosius 7, 24. 25.*

Regnavit dies triginta post mortem patris Syncellus p. 724. Nummi Alexandrini iique non rari tertium annum indicant, unde nihil sequitur nisi necem Numeriani per aliquantum temporis post kal. Septembres

a. 284 Alexandriae ignotam fuisse. Diocletianum imperatorem salutatum esse a. d. XV kal. Octobres Chalcedone refert *Chronicon Pasch.* p. 510 ed. *Bonnensis*. At recte mihi videtur Seeck, *Geschichte des Untergangs der antiken Welt I* p. 409 diem imperii Diocletiani statuisset d. 17 m. Novembris a. 284. Certe secundo semestri a. 284 Numerianus occisus est.

— Aurelius Pacorus v. Pacorus.

— Q. AVR(ELIVS) PACTVM[EIVS ...] CLEM[ENS] v. PACTVMEIVS.

1283 M. Aurelius Papirius Dionysius honoratus titulo urbano a fine mutilo *IGI 1072 = CIG 5895 (1)*: τὸν κράτιστον καὶ ἐνδο[ξ]ότατον ἑπαρχὸν Αἰγύπτου καὶ ἑπαρχὸν εὐθενίας, ἐπὶ βιβλιδίων καὶ διαγνώσεων (sic est in lapide, non ut antea legebatur ἀναγνώσεων) τοῦ Σεβαστοῦ, ἑπαρχὸν ὀχυμάτων καὶ ὁσυχνάρμον ταχ[θέντα] καὶ περὶ τὴν Φλαμινίαν ἐπιτ[υ]θείων σύμβουλόν τε τοῦ Σεβαστοῦ *Ad eundem pertinere videtur titulus Antiatinus acephalus X 6662 (2) ab Antiatribus publice positus* [a libellis et a cognitionibus? imp. Commodi] Pii Felicis Aug., ducenario praef(ecto) vehicul(or)um, ■ copi(i)s Aug(usti) per viam Flaminiam, centenario consiliario Aug(usti), sacerdoti confarreationum et diffarreationum, adsumpto in consilium ad HS LX m(ilia) n(ummum) iurisperito. *Ad eundem spectat t. Sagalassensis Lanckoronski, Städte Pamphyliens und Pisidiens II* p. 228 n. 207 (3): [M]ᾶρχον Αὐρήλιον Παπίριον Διονύσιον τὸν ἐαυτῶν εὐεργέτην.

Fuit ergo consiliarius Augusti sexagenarius, postea centenarius t. 2, praefectus vehiculorum et a copiis Augusti per Flaminiam ducenarius t. 1. 2, a libellis, a cognitionibus, praefectus annonae, praefectus Aegypti t. 2. — Sacerdos confarreationum et diffarreationum t. 2.

Idem est Papyrius Dionysius praefectus annonae a Commodio (circa a. 189) occisus Dio 72, 13. 14 cf. Aelian. apud Suid. (= fragm. 86 ed. Hercher) s. v. ἐλοιδόρησε: ὁ δὲ Κλέανδρος ἐλοιδόρησε τὸν ὑπατοῦ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχῆς κωμωδῶν καὶ παραλῶει αὐτὴν τῆς ἀρχῆς οὐδὲν ἀδικοῦντα. Summotus igitur a praefectura Aegypti ad annonae praefecturam quamvis munus inferius rediit.

1284 M. Aurelius Papirius Socrates, M. f., vir perfectissimus, pater filii ordinis senatorii cui t. posuit mutilum acephalum *VI 1357 cf. A 1190*. — Vel idem vel pater huius est Papirius Socrates, vir egregius, frater Papirii Spori, primipilaris, tribuni cohortis I urbanae Antoninianae (sub Caracallo vel Elagabalo) *VI 2861*.

1284a L. Aurelius Patroclus (L. Aurelius .. tr...cius vel .. tr...clus lectum est in altero miliario,ius Patroclus in altero), praefectus Sardiniae a. 46 miliarii duo Sardiniae *Ephem. ep. 8, 744, Notizie degli scavi 1892 p. 289*.

1285 Aurelius Philippus, magister Severi Alexandri, libertus patris(?) eius, qui vitam Alexandri postea in litteras rettulit *vit. Alexandri 3, 2*.

- 1285a M. Aurelius Philippus, filius M. Aurelii Cassiani, frater M. Aurelii Cassiani, tribunus cohortis I Flaviae miliariae Bryttonum Maluensis una cum fratre patri posuit *t. Thessalonicensem Archäologisch-Epigraphische Mittheil. a. Oesterreich XVII (1894) p. 117 = III S. 13704.*
- 1286 AVRELIVS PIVS, senator a. 15 *Tac. a. 1, 75.*
- 1287 Aurelius Probus, baphiis praepositus genus purpuræ invenit, quæ vulgo Probiana dicitur *vit. Alexandri Severi 40, 6, ætate Alexandri ut videtur, cf. Hirschfeld, Untersuchungen p. 193 adn. 1.*
- 1288 IMP. CAESAR M. AVRELIVS PROBUS AVG. *Plena nomina indicant tituli imperatoris et nummi. Aurelius Valerius Probus vita 11, 5 in actis senatus fictis, quorum auctor Aurelii Valerii Diocletiani meminisse videtur; Equitius Probus Epitome 36, 2. Ceterum Probus apud scriptores.*

Oriundus ex oppido Sirmio *vita 3, 1; 21, 2, Victor Caes. 37, 4, 'genitus patre agresti hortorum studioso Dalmatio nomine' Epitome 37, 1; 'Probo, ut quidam in litteras rettulerunt, pater nomine Maximus fuit, qui cum ordines honestissime duxisset, tribunatum adeptus apud Aegyptum vita functus est uxore ac filio et filia derelictis' vita 3, 2, Claudia soror ibd. 3, 4. Quæ de muneribus militaribus Probi et de rebus ab eo ante imperium gestis vita 3-9 enarrantur, partim sine dubio falsa fictaque sunt, partim suspectae fidei. Tribunatum prope imberbis a Valeriano accepit ibd. 3, ab eodem bello Sarmatico donis militaribus donatus et legioni III Felici (sic) praepositus est ibd. 5, ab Aureliano decimanis ibd. 6; Tacitus ei totius orientis ducatum (sic) decrevit ibd. 7. Tacito mortuo, cum Florianus imperium arripuisset et a senatu agnitus esset, Probus in oriente a militibus imperator factus est; καὶ Πρόβος μὲν εἶχε Συρίαν καὶ Φοινίκην καὶ Παλαιστίνην καὶ τὴν Αἴγυπτον ἅπασαν, τὰ δὲ ἀπὸ Κιλικίας μέχρις Ἰταλίας Φλωριανός· ὑπάρχουσιν δὲ αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὲρ τὰς Ἀλπεὶς ἔθνη. Ἰαλᾶται καὶ Ἰβηρὲς ἅμα τῇ Βρετανικῇ νήσῳ καὶ προσέτι γε ἅπαντα Λιβύη καὶ τὰ Μαυρούσια φῶλα. Florianus in oppido Tarso a Probo obsessus a militibus occisus est et Probus solus imperium tenuit *Zosim. 1, 64 (eodem ex eodem auctore brevius Zonar. 12, 29 p. 154 ed. Dindorf). Consul I a 277, II a. 278, III a. 279, IIII a. 280, V a. 281 fasti. Occisus Sirmii a militibus vita 37, Victor Caes. 37, 4, Epitome 37, 4, Eutrop. 9, 17, Zonar. 12, 29 extr.**

Regnavit annis quinque *vita 21, 3; 22, 2, paulo minus quam sex annos Victor Caes. 37, 4, Zonar. l. l.; sex annos Epitome 37, 4; annos sex menses quattuor Eutrop. 9, 17, Eusebius-Hieronymus chron. p. 184. 185 ed. Schöne; annos sex menses duos dies duodecim Chronographus, septem annos non integros Julian. Caes. p. 314. Cum Florianum post regnum duorum fere mensium aestate a. 276 occisum esse constet (cf. A 488), Probus aestate eiusdem anni incunte imperium iniit. Cuius annum octavum nummi Alexandrini cum exhibeant, eum*

post mensem Augustum a. 281 mortuum esse docent autumno fere eius anni. Regnavit igitur sex annos et aliquot menses.

1289 AVRELIVS PROCVLVVS, proconsul Achaiae *Paulus Digest. 36, 1, 83 (81).*

1290 AVRELIVS PROPINQVVS, vir clarissimus, maritus Veliae Pumidiaae Maximillae *VI 1536 = XI 3204.*

— L. Aurelius Pylades v. Pylades.

1291 Aurelius Quietus. Ait (Iuventius) Celsus libro septimo digestorum hoc respondisse se, cum Aurelius Quietus hospiti suo medico mandasse diceretur, ut in hortis eius quos Ravennae habebat, in quos omnibus annis secedere solebat, sphaeristerium et hypocausta et quaedam ipsius valetudini apta sua impensa faceret — — *Vlpianus Digest. 17, 1, 16. Potest idem esse atque consul (suff.) a. 82 qui sequitur.*

1292 T. AVRELIVS QVIETVS memoratur in titulo prope Aperlas in Lyciu reperto *Lebas-Waddington 1292 = CIG 4300 Add. p. 1134, corr. Reisen im südwestlichen Kleinasien II p. 49 not. 6; ἐπὶ Τίτου Αὐρηλίου Κούτιου (non [Ἀρ]υ[τ]ίου, ut priores ediderant) extat in lapide.*

Legatus Aug. pro pr. (Lyciae) anno 80 *tit.*; consul (suffectus) anno 82 XII k. Oct. M. Larcio Magno Pompeio Silone T. Aurelio Quieto cos. *dipl. mil. III S. XIII. Cf. n. 1291.*

— L. TI. CLAVDIVS AVRELIVS QVINTIANVS.

1293 Aurelius Quirinius (Κυρίνιος), ὁ τοῦ μεγίστου πράγματος προστατεύων = procurator summarum rationum sub Gallieno *Euseb. hist. eccles. 7, 13.*

1294 M. Aurelius Regulus, praefectus classis Ravennatis, maritus Aureliae Paulinae *VI 3150.*

1295 M. Aur(elius) Rhodopithes (Ῥοδόπειθης), filius [D]racontis ὁ κρᾶτιστος *honoratus t. Rhodio Inscriptiones graecae insularum etc. n. 650.*

1296 L. Aur(elius) Ru[s]ticus, vir egregius, ducenarius (procurator) *III S. 8361 corr. S. 12721 t. Dalmaticus.*

1297 Aur(elius) Sabinianus, vir egregius, procurator ducenarius, procurator Dalmatiae, tribunus protec[torum], pater P. Balsamii Sabiniani *III 1985 = corr. III S. 8571 t. Salomitanus.*

1298 C. Aurel(ius) Salvianus, procurator Aug. (aurariarum) *III 1293 t. Ampelensis.*

1299 AVRELIVS SANCTVS, vir clarissimus (συνκλητικός), maritus Plotiae Agrippinae *Synnadis t. dedicavit Antonino Severi filio CIG 3882 f Add. p. 1100 = Lebas-Waddington 1708.*

1300 M. AVRELIVS SATVRNINVS, ὁ λαμπρότατος *CIG 6565 = IGI 1477; potest idem esse M. Aurelius Saturninus in fistula plumbea prope Romam reperta Lanciani, sylloge aquaria n. 284.*

1301 M. AVRELIVS SECVNDINVS, clarissimus vir imp. Maximino Aug., *in fistula plumbea urbana Lanciani, sylloge aquaria n. 587.*

1302 M. AVRELIVS SERANVS, M. f., tribu Arnen., origine Neapolitanus, clarissimus vir, quaestor provinciae Cretae, aedilis plebei designatus,

patronus (coloniae Iuliae Neapolis Africae proconsularis) *VIII* 971
l. Neapolitanus.

1303 IMP. CAES. M. AVRELIVS SEVERVS ALEXANDER AVG. Filius Gessii Marciani procuratoris ex urbe Arca oriundi et Iuliae Mamaeae, nepos per matrem Iulii Aviti et Iuliae Maesae, consobrinus Elagabali *Dio* 78, 30, *Herodian.* 5, 3, 3 cf. *stemma supra* p. 196. *Male* Varii filius, Variiae nepos *vita* 1, 2 cf. *vit. Macrini* 8: Maesa sive Varia. Cognomen ei fuit Bassianus *Dio* 78, 30; 79, 17, Ἀλεξανδρὸς *Herodian.* l. l., Marcellus *Epitome* 23, 4 cf. *infra* adn.

Natus est kal. Octobribus fasti Philocali *I*² p. 274; de anno non constat, cum apud *Herodianum* l. l. a. 218 dicatur δεκάτου ἔτους ἐπιβεβηκώς (unde annus natalis 208 efficitur), contra *vita* 60, 1 vixisse annis XXVIII mensibus III diebus VII, unde a. 206; sed falsus omnino mensium numerus monet, ne nimium annorum numero tribuamus. — Eodem die natus, quo Alexander Macedo mortuus est *vita* 5, 1; 13, 1; at id cum referatur in omnibus imperii, fidem vix meretur.

Natus est apud Arcam Caesaream *vita* 5, 1; 13, 5, *Victor Caes.* 24, 1; a matre et avia educatus, sacerdos dei Elagabali Hemeseni *Herodian.* l. l. Postquam consobrinus filius Caracalli perhiberi coeptus imperium arripuit, Bassianus et ipse ab eodem ex Mamaeae stupro genitus esse a Maesa eiusque filiis dicitur *Herodian.* 5, 7, 3 cf. *Dio* 79, 19 extr. In prima pueritia litteratores habuit Valerium Cordum et T. Veturium et Aurelium Philippum libertum patris, qui vitam eius postea in litteras misit, grammaticum in patria graecum Nehonem(?), rhetorem Serapionem, philosophum Stilionem, Romae grammaticos Scaurinum Scaurini filium doctorem celeberrimum, rhetores Iulium Frontinum et Baebium Macrianum et Iulium Granianum *vita* 3.

A. 221 consilio Maesae Elagabalus in senatu eum adoptavit, nomen Alexandri ei indidit, Caesarem nuncupavit, consortem imperii fecit *Dio* 79, 17, *Herodian.* 5, 7. Quae facta esse mense Iulio incunte docent fasti cooptationum sodalium Antoninianorum VI 2001, qui cooptarunt a. 973 (aerae Capitolinae = 221) VI id. Iul. ex s(enatus) c(onsulto) [M. Aureliu]m [Antoninu]m nobilissimum Caes. imperii . . . [heredem] supplevit *Borghesi*, [consortem] *Mommsen*; dies cooptionis periit in fastis sacerdotum in aede Iovis Propugnatoris consistentium VI 2009. Tempus confirmat nummus Arcae Caesareae *Eckhel* III p. 361 in aversa inscriptus Aop. Ἀλεξανδρὸς Caisar, in aversa Kaisaria ΒΑΦ id est a. 532 aerae Seleucidarum = d. 1 m. Oct. a. 220/221. M. Aurelius Alexander in nummis *Cohen* IV² *Alexander* n. 65. 198. 199, M. Aurelius Alexander nobilissimus Caesar VI 323, imp. Caes. M. Au[rell. Antonini] f., divi Antonini] Magni nepos, [divi Severi Pii pronepos, M. Aureliu]s Alex[ander] . . . III S. dipl. mil. LXXXV unde *Alexandrum vivo Elagabalo Augustum nuncupatum esse multi falso collegerunt contra*

consensum omnium testimoniorum veterum. Alexandrum Romae adoptatum esse ut recte refertur vit. Elagabali 13, 1, ita perperam Caesarem a senatu Macrino interempto appellatum ibd. 5, 1, vita 1, 2; 2, 4.

Consul I cum imp. Caesare M. Aurelio Antonino Aug. *Herodian.* 5, 7, 4, *vit. Elagabali* 15, 5 cf. *fastos*. Elagabalus, quem adoptionis paenitebat, frustra insidias ei struxit *vit. Elagabali* 13-14, *Dio* 79, 19, *Herodian.* 5, 8, 2 *sqq.* Quas repetens cum interfectus esset, Alexander Augustus appellatus est *vita* 1, *Dio* 80, 1, *Herodian.* 5, 8, 10. *Inde appellatur* imp. Caesar divi Magni Antonini Pii filius, divi Septimii Severi Pii nepos M. Aurelius (sive Aurellius) Severus Alexander Pius Felix Aug. *passim in titulis, sine indicatione patris et avi pariter in nummis Eckhel VII p. 269. Adoptione ergo reiecta filium Antonini (Caracalli) se professus est et Severi nomen statim, ut imperium adeptus est, in honorem avi quem ferebat sumpsit. Perperam de origine nominis hariolatur auctor vitae* 12, 5; 25, 2. — Consul II a. 226, III a. 229 *fasti*. — Occisus est mense Martio ineunte a. 237 tumultu militari in Germania *Herodian.* 6, 8-9, *vita* 59, 61, *vit. Maximini* 7, in Gallia *Eutrop.* 8, 23; Mogontiaci *Eusebius armen. ad a. Abr.* 2252 (*inde Hieronymus chron.* 2248), *Syncellus p. 675, 20, Chronographus*; in Britannia, ut alii volunt in Gallia in vico cui Sicilia nomen est *vita* 59, 6, vico Britanniae, cui vocabulum Sicilia *Victor Caes.* 24, 5.

Vxor: Gnaea Seia Herennia Sallustia Barbia Orbiana v. sub Seia.

Polemius Silvius (chron. min. I p. 521 ed. Mommsen) adnotat: Antoninus Heliogabalus occisus, sub quo Marcellus Caesar et Sallustius Vranius Seleucus atque Taurinus tyranni fuerunt. Haec confusa sunt, quoniam Vranium et Taurinum sub Alexandro regnum sumpsisse constat. Neque minus falso Polemius eum, quem Elagabalus ipse Caesarem fecerat, in tyrannorum numero retulisse videtur atque Marcellus coll. Epitome 23, 4 intellegendus Alexander. Potest verum esse huic privato nomina fuisse Gessium Bassianum Marcellum.

*De tempore quo Alexander regnum inisset, viri docti multum dubitaverunt actis senatus potissimum moti, quae proferuntur vita Alex. 6 *sqq.* Haec enim si sincera essent atque in senatu pridie nonas Martias ea quae perhibentur gesta essent, necesse esset statuere Alexandrum certe compluribus ante diebus Augustum nuncupatum esse. At quamvis nuperrime extiterit qui illa acta genuina esse defenderet, ea ab homine imperito aetatis posterioris ficta esse inde luculentissime apparet, quod auctor prorsus ignoravit Alexandrum ipsum se filium divi Magni Antonini publice professum esse neque unquam dicere potuisse 'displicere sibi alienae familiae nomen (scil. Antonini) adsumere' 9, 7 vel 'Antonini nomen adfectatum in Bassiano' 10, 5, ubi Caracallus significatur. Itaque illa acta omnino reicienda sunt. — Neque aliis rationibus, quibus numeri a Dione prolati in dubium vocati sunt (*Wirth, Quaestiones Severianae p. 40, 43*), plus tribuendum videtur. Qui numeri inde a necem Caracalli usque ad necem Elagabali omnes optime (78, 5. 11. 16. 39. 41; 79, 3) inter se conveniunt; nam 79, 39 ubi traditur τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἰουλίου ὁδοῦ restituendum esse Ἰουλίῳ ex Dione ipso (78, 41 coll. 78, 11) iam pridem recte demonstravit Reimarus. Itaque cum Dione diem necis Elagabali et diem imperii Alexandri statuimus d. 11 mensis Martii a. 229. Constat autem ex fastis sodalium*

Antoninianorum VI 2001 Maximinum d. 25 mensis Martii a. 235 Romae agnatum esse vel perpauca diebus ante, cum cooptationes eiusmodi senatus consulta de novo Augusto excipere solerent. Itaque testimonia quae extant de regni spatio Alexandri ita comprobantur, ut ocrisus sit medio fere mense Martio a. 235 et regnarit annos tredecim et paucos dies.

1304 L. Aurel[ius] Step[hanus?], procurator Aug. [XX] her[editat.]
X 121 t. mutilus in agro Consentino repertus; 'titulus sincerus videtur, profertur tamen cum falsis' adnotat Mommsen.

1305 M. Aurel(ius) Stertinius Carpus, filius Carpi proc(uratoris) k(astrensis), procurator imperatoris Commodi VI 727.

— L. IVL(IVS) AVR(ELIVS) SVLP(ICIVS) VRA(NIVS) ANTONIVS.

1306 AVRELIVS SYMFORVS signo Acholi (certe Acholi vocabulum iuxta perscriptum est in t.), vir clarissimus, maritus Iuniae Affianetis, pater Iuniae Cyriaces VI 29706 t. originis incertae, fortasse saeculi IIII. — Saeculo II testamentum Aurelii Symphori memoratur a (Cervidio) Scaevola Digest. 34, 3, 28 pr.

— TI. CLAUDIVS AVRELIVS TELEMACHVS.

— M. AELIVS AVRELIVS THEO.

1307 M. Aur(elius) Tiberianus, vir perfectissimus, praeses provinciae Del(matiae) a. 280 III 1805 t. Naronensis.

1308 AVRELIVS TITIAN[VS] memoratur in titulo mutilo Mogontiacensi semel descripto Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum 1304: cos. IIII procon Aureli Titian tus d. leg. VIII Au[g.] An[to]ninian. etc. Titulus positus est Antonino Sereri f. non ante a. 213, quo consul IIII fuit; in lapide videtur extitisse [sub cura] Aureli Titian[i] [leg. Aug.] et hic fuisse legatus leg. VIII vel Germaniae superioris.

1309 [A]urelius Va..., [subpraef.?] vig(ilum) t. Ostiensis Ephem. ep. 7, 1214.

1310 M. AVR(ELIVS) VALENTINIANVS. Titulos posuit a. 283 Tarracone Caro II 4102 (1), Carino II 4103 (2), Aquinci III 3418 (3), ubi cum plures versus erasi sint, nomen Carini deletum esse videtur.

M. Aur(elius) Valentinianus, clarissimus vir t. 1. 2. 3; a. 283 praeses provinciae Hispaniae citerioris, legatus Augustorum pr. pr. t. 1. 2; (a. 284?) legatus Augusti pr. pr. (Pannoniae inferioris) t. 3.

1311 M. Aur(elius) Valerius, origine Naronensis, vir perfectissimus, ducenarius, ex protectoribus lateris divini a. 280 III 1805 t. Naronensis.

1312 Aur(elius) Verecundus, vir egregius, pro(curator) argentariarum a. 274 t. in Bosnia repertus Archaeologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich XVI (1893) p. 133 = III S. 12736.

1313 Aurelius Verus vitam Traiani scripsit vit. Alexandri 48, 6.

— IMP. CAESAR L. AVRELIVS VERVVS AVGVSTVS = L. CEIONIVS COMMODVS.

— M. AELIVS AVRELIVS VERVS CAESAR = M. ANNIVS VERVS.

1314 AVRELIVS VICTOR, cui Pinio(?) cognomen erat, senator; verba eius de Opellio Macrino *vit. Macrini* 4, 2–4 in *actis fictis*. — Aurelius Victor, legatus Augg. pr. pr. provinciae Pannoniae inferioris, XVvir sacris faciundis, patronus rei publicae *Orelli* 3715 = *V* 486*; *hic titulus, qui ad Ser. Aurelium Victorem rerum scriptorem, praefectum urbi sub Theodosio perperam referri solet cf. Teuffel-Schwabe, Geschichte der Römischen Literatur* § 414^b, 1, a Ligorio fictus est.

1315 Aur(elius) Vict(or) VR. EX P. ex voto posuit *t. Moesiae inferioris III S.* 7596; *solutio compendiorum incerta est, v(ir) c(gregius) exp(rocurore) solvit Hirschfeld, ve(teranus) ex p(raetoriano) von Domaszewski*. — Aurelius Victor vir egregius Gallieno et Saloninae posuit *t. urbanum VI* 1106.

1316 M. AVR(ELIVS) VICTOR, clarissimus vir, praefectus feriarum Latinarum, sacerdos dei Solis *VI* 1358.

1317 M. Aure(lius) Vitalis, vir egregius, praeses provinciae Mauretaniae Caesariensis a. 254 *Ephem. ep.* 5, 953 *t. Mauretaniae Caesariensis*.

1318 M. Aur(elius) Volo, [e]minent[issimus] [vir] *VI* 3857 *t. mutilus 'litteris bonis saeculi fere tertii'; praefectus praetorio aetate incerta*.

1319 AVR(ELIVS) ZENO IANVARIVS, clarissimus vir *VIII* 10982 *t. Caesariensis; ad eundem spectare videtur fragmentum t. Caesariensis Revue archéologique ser. III vol. XVII (1891) p. 36 n. 95 ... [A]ur. Zenoni Ia [praes]idi provin[ciae] nescio cuius, sed vix Mauretaniae Caesariensis, nisi forte Zeno post praesidatum in ordinem amplissimum adlectus est*.

1320 Aurelius Zoticus, quem ex arte paterna et Magirum cognominabant, Smyrnaeus, athleta, stuprator Elagabali *Dio* 79, 16 (*Zonaras* 12, 14); Magirus memoratur *vit. Elagabali* 10, 5.

1321 Aurelia, 'nec patimur Tyrrhenum crescere piscem; instruit ergo focum provincia, sumitur illinc quod captator emat Laenas, Aurelia vendat' *Iuvenal.* 5, 97–99; *femina ergo dives, quae dona a captatore missa vendit*.

1322 Aurelia, ornata femina, quam Aquilius Regulus testamentum eius signaturus sibi tunicas, quas erat induta, legare coegit *Plin. epist.* 2, 20, 10–11.

— MARCIA AVRELIA ALEXANDRIA.

1323 Aurelia Antonina, uxor Aurelii Apollonii *honorata publice ab Apolloniatibus (Pisidiac) t. Apolloniae reperto Lebas-Waddington* 1195 = *CIG* 3970 *cf. Add. p.* 1107.

— Marcia Aurelia Ceionia Demetrias.

1324 Aurelia Crescentia, uxor Aurelii Felicissimi *IX* 4894.

1325 AVRELIA CYEREMA(?), clarissima femina *III* 2230 *t. Salonitanus*.

1326 Aur(elia) Cyrilla quae et Hyperechia (τὴν καὶ Ὑπ[ε]ρεχίαν), neptis Aur(elii) Nicandri *IGI* 1487.

1327 L...IA AVRELIA EPI[PH]ANIA, clarissima femina in fragmento tituli urbani *Bullettino comunale* 1884 p. 5 n. 701.

1328 Aurelia Euphemia, filia regis (nomen perit, nempe Thracii cuiusdam), [uxor?] Secundini Diognidis in t. graeco Byzantii ut videtur reperto *Athenische Mittheilungen* 1885 p. 18 n. 4.

1329 AVRELIA FADILLA, filia imperatoris Caesaris T. Aelii Hadriani Antonini Augusti Pii VI 990 in mausoleo Hadriani; filia maior Antonini nupta Lamiae Silano (vel Silvano, ut coniecit Dessau) vit. Pii 1, 7, mortua, cum pater ad proconsulatum Asiae proficisceretur ibd. 3, 6 (utroque loco nomen tacetur). Postea ossa eius inlata esse mausoleo Hadriani docet titulus.

1330 (AVRELIA) FADILLA, filia imperatoris M. Aurelii Antonini et Anniae Faustinae. Tituli ei positi sunt Ephesini *CIG* 2969 a et b, 2970 = Lebas-Waddington 154, ὑπὲρ σωτηρίας Μάρκου καὶ Φαδίσσης t. Tiburtinus *IGI* 1124 b = *CIG* 5942. Vbique dicitur Fadilla, sed veri simile est eam nomen a sorore patris accepisse et Aureliam Fadillam nominatam esse. Cum Commodus regnaret, Fadilla sororum superstitem natu maxima erat *Herodian.* 1, 13, 1. Memoratur in epistula ficta vit. Avidii Cassii 10, 6.

— ANNIA GALERIA AVRELIA FAVSTINA.

1331 AVRELIA FLAVIA IVLIANA, clarissima femina VI 113. 771.

1332 Aur(elia) Iul(ia) Heraclia, coniunx [Aurelii] Honorati III 6034 t. Tomitanus.

1333 Aurelia Melitina, uxor Fl(avii) Philostrati sophistae, mater L. Fl(avii) Capitolini t. *Erythraeus Bulletin de correspondance Hellénique* IV (1880) p. 153.

1334 Aurelia Messalina, Ceionii Postumi uxor, Clodii Albini mater vit. *Clodii Albini* 4, 3 suspecta fide.

1335 AVRELIA NEMESIANA, clarissima femina in fistula plumbea aquaria prope Romam reperta *Lanciani, sylloge aquaria* n. 196.

1336 Aurelia Paulina, uxor M. Aurelii Reguli VI 3150.

— VIBIA AVRELIA SABINA.

1337 Aurelia Severa, virgo Vestalis, viva sepulta a. 213 *Dio* 77, 16.

— Vlpia Aurelia Valeria.

— MARIA AVREL(IA) (vel AVREL(IANA)) VIOLENTILLA.

1338 Aureolus (Αὐρόλος), obscuro loco natus, e Dacia oriundus per militiae gradus a Gallieno ad magisterium equitum provectus Ingenuum rebellem apud Mursam devicit *Zonaras* 12, 24 p. 143 ed. *Dindorf*. A Gallieno cum aliis ducibus contra (Fulvium) Macrianum missus est *Zonaras* p. 145, vit. trig. tyr. 11, 2 cf. 12, 13, 14, vit. *Gallieni* 2, 4; totus exercitus Macriani Aureolo se dedidit vit. *Gallieni* 2, 7. Eo iam tempore Aureolum imperium sumpsisse, in Illyrico

regnasse, Gallienum autem oppugnandi Postumi studio pacem cum eo composuisse omnino perperam enarrat auctor vitae Gallieni 2, 6; 3, 1. 4; 4, 6 cf. vit. trig. tyr. 11, 3. Bello a Gallieno contra Postumum gesto interfuit, sed ab imperatore Postumum persequi iussus noluit Zonaras p. 144 cf. vit. Gallien. 7, 1: Aureolus cum per Raetias legionibus praecesset, sumpto imperio Romam contendebat Victor Caes. 33, 17; rectius ut videtur Zosimus 1, 40 (ex eodem fonte brevius Zonaras 12, 25 init.) ἀγγέλλεται Γαλλικῶν τῷ πρὸς Σχύθας ἐγκαρτεροῦντι πολέμῳ τὴν τῆς Ἰππου πάσης ἡγούμενον Αὐρίολον ἐν Μεδιολάνῳ τῇ πόλει τὴν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν παράδον Προπούμου τεταγμένον παραφυλάττειν εἰς τὸ νεωτερίζειν τετραφῆθαι κτλ. Gallienus audita rebellione ex Illyrico in Italiam profectus Aureolum apud pontem, cui ex eo nomen Aureoli est, acie vicit, victum Mediolanum coegit obseditque Victor Caes. 33, 18, Epitome 33, 3 cf. Zosimum et Zonaram l. l. (falso ut solet auctor vit. trig. tyr. 11, 4 eam pugnam Claudio tribuit). Fabellam absurdam de commento Aureoli, quo Gallienus periret, rettulit Victor 33, 20; ad eandem allusit Epitome 33, 3. Postquam Gallieno occiso Claudius imperator nuncupatus est, Aureolus Claudio se dedidit, sed occisus est (a. 268) Epitome 34, 2, Zosimus 1, 41, Zonaras 12, 26 init., vit. Claudii 5. Diversae diversorum narrationes de Aureoli nece vit. Aureliani 16, 1-3. — Aureolus a Gallo Antipatro rerum scriptore laudatus vit. Claudii 5, 4. — Memoratur vit. Gallieni 5, 6; 9, 1; 21, 5, trig. tyr. 12, 2; 14, 1; 18, 1. 3; 30, 23, Claudii 4, 4, Ammian. Marcell. 21, 16, 10, Zosim. 1, 38.

Titulus eius graccus sepulchralis qui olim sincerus creditus est CIG 6761, recte in falsos abiectus est cf. IGI 355*, utpote fictus ex epigrammate trig. tyr. 11, 5. Nec minus nummi Aureoli, qui adhuc in medium prolati sunt, ad unum omnes sunt falsi cf. Cohen VI² p. 90.

1339 Aurunculeius Cornelianus, vir nobilis a Septimio Severo occisus vit. Severi 13, 2.

1340 AVRVCVS memoratur in epistula synodi cuiusdam ut videtur data ad imperatorem nescio quem post Hadrianum, fortasse ad Antoninum Pium CIA III 21: Ὁρόνυχῳ τῷ ἀν[θυπάτῳ]; proconsul Achaiae fuisse videtur.

— C. Antistius Auspex.

— Iulius Auspex.

— TI. IVLIVS POLLIENVS AVSPEX.

— A. POLLENIVS AVSPEX.

1341 [A]uspicatus, amicus Dasumii VI 10229 v. 18 testamentum Dasumii. — Cogitari potest de A. Curtio Auspicato Titinniano, filio A. Curtii Crispini III 231 eiusdem fere aetatis cf. XIV 3030.

1342 Q. Austurnius Lappianus memoratur in t. uxoris VIII 7978 Rusi-
cadensi. P. f., tribu Quirina, equo publico exornatus, ducenarius (procurator ut videtur) bis; aedilis, IIIvir IIII coloniarum (Cirtensium),

praefectus III coloniarum (scil. earundem excepta Cirta); maritus Claudiae Gallitae tit.

- 1343 Autobulus, filius Plutarchi. Plene sine dubio Mestrius Autobulus nominatus est, ut ex tit. Delphico patris CIG 1713 (cf. P 400) sequitur et ex tit. Chaeromensi Inscript. Graeciae Septentr. 3423 Α(εύκιον) Μ[έσ]τριον Αὐτόβουλον φιλόσοφον Πλατωνικὸν Φλάβιος Αὐτόβουλος τὸν πρὸς μητρὸς πάππον, qui titulus ad hunc ipsum vel ad quendam ex posteris eius referendus est.

Nuptiae Autobuli filii memorantur Plut. qu aest. conviv. 4, 3, 1 (p. 666 d). Ei et Plutarcho (alteri filio) dedicavit pater librum περὶ τῆς ἐν Τιμαίῳ ψυχογονίας p. 1012 a. — Autobulus persona dialogorum qu aest. conviv. 8, 2, 3 (p. 719 c); 9, 10, 3 (p. 735 b), lib. amator. init. (p. 748 f), de sollertia animal. init. (p. 959 a sqq.) num idem intelligendus sit, dubium est cf. Volkmann, Leben, Schriften und Philosophie des Plutarch I p. 30.

- 1344 P. Autro[nius] f. cos. XIV 4192 in frustulo t. Nemo-rens; num 'cos.' pertinuerit ad P. Autronium, plane incertum est.

- 1345 AVTRONIVS IVSTVS, senator, epistula (ficta) eius ad Autronium Tiberianum patrem a. 275 scripta vit. Tacit. 19.

- 1346 L. AVTRONIVS PAETVS, P. f., L. n. acta triumph. Capitolina, Autronius Paetus acta Barberiniana, P. Autronius fasti Venusini = f. min. IX C. I² p. 66 errore ut videtur, Autronius Paetus Appian. Illyr. 28. — Caesar kal. Ianuariis a. 721 = 33 consulatum alterum iniit, sed eodem die magistratu abdicato Paetum sibi suffecit Appian. l. l., fasti Ven., L. Volc(acio) L. Aut. cos. in amphora Bulletin archéologique du comité des travaux historiques 1894 p. 94 n. 2. XVII kal. Septembres (a. 726 = 28 ut videtur) pro consule ex Africa triumphavit acta triumph. — Fortasse idem est Autronius Paetus in titulo servorum VI 6687.

- 1347 Autronius Priscus memoratur in t. urbano hominum tenuiorum VI 29434.

- 1348 AVTRONIVS TIBERIANVS, senator a. 275 vit. Taciti 19 cf. n. 1345.

- 1349 *AVVLVIVS SATVRNINVS, Scythici limitis dux a. 258 vit. Aureliani 13, 1 in actis fictis; nomen gentile corruptum videtur.

- 1350 AVXENTIVS, vir clarissimus VI 124 fortasse aetatis posterioris.

— IVLIVS AVR(ELIVS) AVXON LEONIDAS.

— C. Valerius *Axer.

- 1350a Axidares (sic Arrianus, Ἐξιδάρης Dio), rex Armeniorum circa a. 114, qui nec Romanis nec Parthis satis placebat Dio 68, 17, Arrian. apud Suidam fr. 16 FHG. III p. 589.

- 1351 AXILIVS [H]ONORATVS, iur(idicus) reg(ionis) Transpad(anae), [c(larissimus)] v(ir), eur(ator) r(ei) p(ublicae) [C]omens(ium) et Berg(o-matium), [tr]ib(unus) laticl(avius) leg(ionis) III ... V 8921 t. mutilus in agro Mediolanensi repertus.

1352 Q. Axilius Urbicus, vir perfectissimus, magister sacrarum cognitionum, a studiis et a consiliis Augustorum; patronus Aquileiensium *V* 8972 *t.* *Aquileiensis*.

1353 AXIVS, legatus pro pr.... fetialis *III* 248 *t.* *Ancyranus mutilus*; legatus *Galatiae vel Galatiae et Cappadociae*.

— M. Bassaeus Axius.

1354 Axius Aelianus iunior (ὁ νεώτερος), (filius Q. Axii Aeliani) *Sarmizegetusae* dedicavit *t.* *CIG* 6813; de additamento obscuro ἴδιος vide in patre.

1355 Q. Axius Aelianus. Tituli: ipse dedicavit *III* 1422 (1). 1423 (2) *Sarmizegetusenses*; ei positus est a colonia *Sarmizegetusa III* 1456 (3) *Sarmizegetusensis*; memoratur in *t.* *Mauretaniae Caesariensis VIII* 8812 (4) et in *t.* nuper in regione *Sitifensi* reperto *Recueil de Constantine XXIX* p. 691 (5).

Q. Axius Aelianus *t.* 1. 2, Q. Axius A..... *t.* 3; Axius Aelianus *t.* 4. 5. Q. f., tribu Pal. *t.* 3; vir egregius *t.* 1. 2. 4. 5, eques Romanus *t.* 3. Curator ad populum (cf. *Hirschfeld, Untersuchungen etc.* p. 112 adn. 4) viarum *Traianae et Aureliae et Aeclanensis*, procurator ad alimenta per *Apuliam Calabriam Lucaniam et Bruttios t.* 3; procurator rationis privatae provinciae *Mauretaniae Caesariensis t.* 3 sub *Severo Alexandro t.* 4. 5, item per *Belgicam et duas Germanias*; procurator provinciae *Daciae Apulensis* bis vice praesidis *t.* 3, procurator Aug[g.] *t.* 1. 2; in *t.* 1. 2 altera g in Aug[g.] crasa est, in *t.* 1 traditur Aug., fuit ergo procurator *Daciae* sub *Maximino et Maximo*, mansit sub *Gordiano*. — *Laurens Lavinas*; patronus *Sarmizegetusae t.* 3.

Aelia Romana uxor *t.* 2, filius *Axius Aelianus iunior*. — Et in fine *t.* 2 patris additur *Ioni* et in fine *t.* filii (v. supra) ἴδιος incertae explicationis; signum esse utriusque coniecit *Mommsen*.

1356 AXIVS M....., frater *Arvalis* a. 193 *VI* 2102 *acta Arvalium*.

1357 L. AXIVS NASO, proconsul *Cypri* mense *Novembri* a. 29 p. C. memoratur in *t.* *Cyprio graece scripto Lebas-Waddington* 2773.

— *Licina Axia*.

1358 *Axia Aeliana*, filia *Terentii Mus(a)ei et Hydriae Tertullae clarissimae feminae XII* 675 *t.* *sepulchralis Arelatensis*, cuius *anaglypha* parentes *filiamque Christianos* fuisse indicant. Ex nominibus *parentela* quadam cum *Q. Axio Aeliano* coniuncta esse videtur.

1359 *Azizus*, rex *Hemesenorum*; *Agrippa II* rex *Iudaeorum* *Drusillam* sororem ei in matrimonium dedit, postquam *Iudaeorum* religionem professus est *Ioseph. ant.* 20, 7, 1; primo *Neronis* anno defunctus, cui *Soaemus* frater successit *ibd.* 20, 8, 4.

— *Tyrius Septimius Azizus*.

B

- 1 Baba, homo stultus eodem anno quo imperator Claudius mortuus est (a. 54) *Seneca apocolocynt. 3, epist. 15, 10.*
 - 2 Baburiana, desiderium eius Arrio Antonino commendat Fronto *ad amic. 2, 8 p. 199 N.*
 - 3 Bacchius, gladiator optimus aetate Horatii *Horat. sat. 1, 7, 20 cum schol.*
 - 4 Bacchius (*Bαχχίου vel Βαχχίου traditur, Βέτοχ(ου coniecit Gataker)*), magister Marci imperatoris *Marcus εἰς αὐτόν 1, 6.*
 - 5 Badius Cominianus memoratur in epistula Aedinii Iuliani praefecti praetorio paulo ante a. 238 ad eum data t. in loco Thorigny repert. *Berichte der Sächsischen Gesellschaft, Phil.-Hist. Kl. 1852 p. 242.* [Pro]c(urator) et vice praesidis agens (Galliae Lugdunensis) paulo ante a. 238 *tit.*
- AFINIA GEMINA BAEBIANA vide Afinia in *Addendis.*
- 6 [BAEBIVS], titulus eius acephalus VI 1361, ubi honores inverso ordine recensentur, qui ad quem referendus sit docent nomina sororis, quae dedicavit.
L. f., Xvir stlitibus iudicandis, quaestor urbanus, tribunus plebis, praetor, proconsul sortitus provinciam Baeticam (*plura deesse possunt*). — Frater [B]aebiae L. f. Fulviae Claudiae Paulinae Grattiae Maximillae.
 - 7 C. Baebius Atticus. *Titulos gemellos ei Iulii Carnici posuit civitas Saevatum et Laiancorum V 1838 (1). 1839 (2), quorum t. 1 integer est, cum alterius frustula supersint.*
P. f., tribu Claudia; origine videtur Iulicensis ex tribu et loco *titulorum.* Primopilus legionis V Macedonicae, praefectus civitatum Moesiae et Treballiae, praefectus civitatum in Alpibus Maritumis, tribunus militum cohortis VIII praetoriae, primopilus iterum, procurator Ti. Claudii Caesaris Aug. Germanici in Norico. — Iivir iure dicundo (Iulii Carnici) *tit.*
 - 8 L. BAEBIVS AVITVS, L. f., tribu Gal., praefectus fabrum, tribunus legionis X Geminae, procurator imperatoris Caesaris Vespasiani Augusti provinciae Lusitaniae, adlectus inter praetorios VI 1359.
 - 9 L. Baebius Aurelius Iuncinus, vir egregius, L. f., tribu Galeria, procurator bibliothecarum ad sestertia L \bar{X} , procurator ad annonam Ostis ad sestertia L \bar{X} , praefectus vehiculorum ad sestertia C, praefectus vehiculorum ad sestertia CC (*cf. Hirschfeld, Untersuchungen p. 101 adn. 1*), procurator Aug. praefectus provinciae Sardiniae, procurator hereditatum; Laurentium Lavinatum X 7580 t. *Caralitanus semel non sine mendis descriptus. Ex posteris L. Baebii Iuncini n. 13 videtur.*

- 10 L. BAEBIVS CAECILIANVS, legatus Augustorum pr. pr. (Pannoniae inferioris) *III* 3706, anno 199 *III* 3733 *miliarii Pannoniae inferioris*.
- 11 Baebius Hispanus, ad eum scripsit Plinius *Plin. epist.* 1, 24; *fortasse idem est Hispanus, ad quem Plinius scripsit epist.* 6, 25.
- 12 L. BAEBIVS HONORATVS, consul (suffectus) cum [M.] Arrecino Clemente a. incerto post a. 73 *XII* 3637 t. *Nemausensis*.
- 13 L. Baebius Iuncinus, L. f., tribu Gal., praefectus fabrum, praefectus cohortis III Raetorum, tribunus militum legionis XXII Deiotarianae, praefectus alae Asturum, praefectus vehiculorum, iuridicus Aegypti *X* 6976 t. *Messanensis*. Cf. n. 9. *Tribunus legionis Deiotarianae, quae post aetatem Traiani non memoratur, sub ipso Traiano, praefectus vehiculorum sub Hadriano fuisse videtur cf. Hirschfeld, Untersuchungen p. 100 adn. 3.*
- 14 Baebius Longus, ordinis equestris, condiscipulus et amicus imperatoris M. Aurelii vit. *Marci* 3, 8.
- 15 BAEBIVS MACER, consul designatus (a. 103 vel 104 ut videtur) *Plin. epist.* 4, 9, 16; in senatu sententiam dixit *ibd.* 4, 12, 9; praefectus urbi a. 117 vit. *Hadriani* 5, 5. Plinius ad eum scripsit *epist.* 3, 5.
- 15a Baebius Macer, rerum scriptor de rebus Augusti citatur *Serv. ad ecl.* 9, 47; *ad Aen.* 5, 556.
- 16 Baebius Macer, praefectus praetorio a. 258 vit. *Aureliani* 13, 1 in *actis fictis*.
- 17 Baebius Macrianus, rhetor, magister Severi Alexandri vit. *Alexandri* 3, 3.
- 18 Baebius Maecianus, adfinis Clodii Albini qui imperavit vit. *Albini* 6, 1.
- 19 BAEBIVS MARCELLINVS, aedilis (*curulis, nam praetexta eius memoratur*) circa a. 205 propter usum artium magicarum damnatus et interfectus *Dio* 76, 8, 9; quattuor filii eius *ibd.* c. 9.
- 20 Baebius Massa, a. 70 procurator Africae *Tac. h.* 4, 50; delator infamis sub Domitiano *ibd.*, *Juvenal. sat.* 1, 35, *Sidon. Apollinar. epigr.* 5, 7; proconsul Baeticae ex ea provincia a Plinio Secundo et Herennio Senecione repetundarum accusatus et damnatus est *Plin. epist.* 3, 4, 4, 6; 6, 29, 8; 7, 33, anno 93 *Tac. Agr.* 45. — *Idem videtur Massa nummorum fur Martial.* 12, 29, 2.
- 21 Baebius Probus, natione Baeticus, propter ea quae Caecilio Classico proconsule in Baetica gesserat, a Plinio accusatus relegatus est *Plin. epist.* 3, 9.
- 22 CN. BAEBIVS TAMPILVS VALA NVMONIANVS, Cn. f., quaestor, praetor, pro consule, Ilvir aere argento auro flando feriundo *VI* 1360; *sic mirum in modum cursus honorum in lapide procedit; sed titulum male conceptum fuisse aut erratum a lapicida credere malim quam cum Henzeno statuere hominem praetorium functum esse vigintiviratu. — Parentela nescio qua coniunctus videtur cum C. Numonio Vala, vide infra sub N.*

- 23 BAEBIVS TVLLVS, proconsul Asiae aquam Traianam Smyrnae restituit *CIG* 3747 *t. Smyrnaeus*. — Hunc esse Tullum consulem ordinarium a. 109 collegam A. Cornelii Palmae, cuius nomen gentile adhuc ignoratur, coniecit Borghesi *opp.* 1, 457 sqq. argumentis usus, quae iure refutarit Waddington, *Fastes* p. 200.
- 24 Baebius Valerius Firmus, ὁ κρᾶτιστος honoratus *t. Philippensi Revue archéologique* 1877 p. 357.
- 25 BAEBIA FVLVIA CLAVDIA PAVLINA GRATIA MAXIMILLA, L. f., soror . . Baebii (n. 6) VI 1361.
- 26 Baebia Nigrina, M. f., T. Vivi (sic) Vari consularis (cos. a. 134) sororis filia V 4324 *t. Brizianus*.
- 27 L. BAEBIA SALLVSTIA CRESCENTILLA, clarissima femina, coniunx L. Creperei Rogati VI 1398.
- 28 Baetorix, Sugamber, pater Deudorigis, frater Melonis *Strabo* 7, 1, 4 p. 292; pro Βαιτόριος υἱός libri exhibent Βαιτόριος vel Βαιτόριδος.
- 29 Sex. Baius Pudens. Tituli: sepulchralis eius Curibus Sabinis repertus admodum mutilus IX 4964 (1); ipse posuit in Mauretania *t. Caesaricensis Ephem.* ep. 5, 977 (2); memoratur in *t. libertorum ibidem reperto Ephem.* ep. 5, 1022 (3) et in *t. Rapidensi Ephem.* ep. 5, 955 (alterum eiusdem *t. exemplum ibd.* n. 1302), qui correctus edetur in *Suppl. CIL.* VIII (4).
- Sex. Bai *t.* 1, [Se]x. Baius Pude[ns] *t.* 2, Baius Pudens *t.* 3, B[a]ius Pudens *t.* 4. — Procurator Aug. item . . . Norici, Raetiae Vindelici[ae], [Maur]etaniae Caesariensis *t.* 1; procurator Aug. (*scil.* *Mauretaniae Caes.*) *t.* 3, vir egregius, procurator Augustorum (= M. Aurelii et L. Veri intra a. 167/169) et praeses *t.* 4. — Septi[mia] (uxor), Baia P filia *t.* 1.
- 30 Baia P, Sex. Baii Pudens filia IX 4964; fortasse P[udentilla].
— C. Ambivius Bal
— Ti. Claudius Bal . . .
— P. Servilius Balatro.
— ATILIA BALBILLA.
— Iulia Balbilla.
— L. SEPTIMIA PATAVINIANA BALBILLA TYRIA NEPOTILLA ODAENATIANA.
- 31 Balbillus, astrologus Neronis *Sueton. Ner.* 36 cf. Barbillus n. 41.
— Ti. Claudius Balbillus.
- 32 BALBINVS a triumviris proscriptus, sed servatus postea consulatum adeptus est eo tempore, quo M. Aemilii Lepidi coniuratio detecta est id est a. 724 = 30 (cf. A 247) *Appian. bell. civ.* 4, 50. Vnde idem videtur atque L. Saenius consul suffectus mense Novembri a. 724 cf. *infra* sub Saenio.
- 33 Balbinus, 'vitia aut ipsa etiam haec delectant, veluti Balbinum polypus Hagnae' *Horat. sat.* 1, 3, 40; adolescens nobilis *Acro ad. h. l.*

- Arrius Balbinus.
- D. CAELIVS CALVINVS BALBINVS.
- P. COELIVS BALBINVS VIBVLLIVS PIVS.
- D. CVTIVS BALBINVS M. CORNELIVS POTITVS L. ATTIVS IVNIANVS ROMVLVS.
- L. SAENIVS [BALBINVS].
- L. VALERIVS POPLICOLA BALBINVS MAXIMVS.
- M'. VIBIVS BALBINVS.
- 34 Balbus, gromaticus. *In subscriptione libri coloniarum codex Arce-
rianus exhibet*: huic addendas mensuras limitum et terminorum ex
libris Augusti et Neronis Caesarum, sed et Balbi mensoris, qui
temporibus Augusti omnium provinciarum et formas civitatum et
mensuras compertas in commentariis contulit et legem agrariam per
diversitates provinciarum distinxit ac declaravit *Schriften der römi-
schen Feldmesser I p. 239* (unde pendent *Boethius falsus I p. 402*,
Cassiodor. var. 3, 52) cf. ex libro Balbi *I p. 225. 245. 249. Librum*
illum, cuius excerpta hodie extant, multo posteriorem fuisse aetate
Augusti probant nomina imperatorum, qui ibi inveniuntur, quorum
ultimi sunt M. Aurelius et Commodus I p. 236, 9; fuisse autem partem
operis, quod Balbus (n. 35) aetate Traiani confecerat, additamentis quibus-
dam posteriorum aucti coniecit Mommsen l. l. p. 176 sqq.
- 35 Balbus (sic codex Arce-
rianus cf. *Lachmann, Schriften der römischen*
Feldmesser II p. 133, Mommsen ibd. p. 146) Celso cuidam librum
dedicavit, qui inscriptus est 'expositio et ratio omnium formarum'
cuius fragmentum extat *I p. 91-108*. Cum Balbus ad scribendum
accessisset, 'intervenit clara sacratissimi imperatoris nostri expeditio'
(*Dacica prima Traiani ut videtur*) *Balbus praef. p. 92*; postquam
maximus imperator victoria Daciam proxime reseravit, statim ut e
septentrionali plaga annua vice transire permisit, Balbus ad studia
reversus librum confecit *p. 93*. Vnde munere quodam militari in
expeditione *Dacica functus esse videtur. De libro cf. Mommsen l. l.,*
Hultsch scriptores metrologici II p. 7 sqq. Falso Balbo tributus est
libellus de asse cf. Hultsch p. 14.
- *Antoninus Balbus v. Antonius Balbas.
- M. ANTONIVS BALBVS.
- C. ARRVNTANVS BALBVS.
- C. COCCEIVS BALBVS.
- *C. COELIVS BALBVS.
- Cornelius Balbus.
- C. CORNELIVS BALBVS.
- DOMITIVS BALBVS.
- Q. FABIVS BALBVS.
- Q. FL(AVIVS) BALBVS.
- IVLIVS BALBVS.

- Q. IVLIVS BALBUS.
- IVNIVS BALBUS.
- C. Iunius Balbus.
- D. LAELIVS BALBUS.
- Q. Marius Balbus.
- L. MINDIVS BALBUS.
- NONIVS BALBUS.
- M. NONIVS BALBUS.
- L. NORBANVS BALBUS (FLACCVS?).
- C. PACCIVS BALBUS.
- Q. POMPEIVS BALBUS.
- L. POPILLIVS BALBUS.
- Tullius Balbus.
- C. Valerius Flaccus Setinus Balbus.

36 Ballista, praefectus (praetorio) imperatoris Valeriani, quo capto a Persis a. 261 (M. Fulvio) Macriano auctor fuit, ut imperium cum filiis sumeret *vit. Gallieni 1, trig. tyr. 12, Zonaras 12, 24*; praefectus Macriani *trig. tyr. 12*. Dum Macrianus cum (T. Fulvio Iunio) Macriano filio maiore in Illyricum profectus a Gallieni ducibus vincitur, Ballista cum (T. Fulvio Iunio) Quietto filio Macriani minore orientem fere totum in dicionem redegit; sed clade Macrianorum nuntiata cum plurimi a Quietto partibus deficerent, Odaenathus Quietum et Ballistam in urbe Hemesa inclusit interfecitque *Zonaras l. l. cf. Dio contin. V p. 225 ed. Dindorf*.

Eadem fere narrat Trebellius Pollio vit. Gallieni 3, nisi quod Ballistam multos Hemesenos cum Quietto interfecisse scribit. Quo loco cum de Ballistae exitu taceat, postea trig. tyr. 14, 1 et ipse Quietum cum Ballista ab Odaenatho interfectos esse exponit. Sed paulo post trig. tyr. 15, 4 et 18, 3 plurimos sive multos adserere Ballistam Quietto interfecto ipsum purpuram sumpsisse feliciter invenit. Quae merae nugae sunt auctoris nullo non usi mendacio ad numerum triginta quem sibi proposuerat tyrannorum explendum. Nummos qui ferebantur inscripti Serv. Anicius Ballista, iure abiicit Eckhel VII p. 461.

Idem videtur Callistus, dux Romanorum, qui Valeriano capto Persas vicit et reppulit Zonaras 12, 23 p. 141. 142 ed. Dindorf, Syn-cellus p. 716 ex eodem auctore.

37 Ballomarius, Marcomanorum rex sub a. 161 Petrus Patricius *fragm. 6 (e Cassio Dione) FHG. IV p. 186*.

38 P. BALSAMIVS SABINIANVS, clarissimus iuvenis(?), tribunus laticlavus, filius Aurelii Sabiniani *III 1985 corr. III S. 8571 t. Salonitanus. Traditur C. P. vel VC vel C; C. P. retinuit Mommsen Ephem. ep. 4, 255, id quod in tribuno laticlavio ferri non potest; praetulerim ergo C. I.*

- 39 Banadaspus, Iazygum rex a suis in vincula coniectus, quod ad imperatorem M. Aurelium legatos de pace miserat *Dio* 71, 16.
— SVLPICIUS LVCRETIUS BARBA.
- 40 Barbarus, rhetor graecus aetate Augusti *Seneca suasor.* 1, 13, *controv.* 2, 6, 13.
— C. ATILIVS BARBARVS.
— M. (CEIONIVS) CIVICA BARBARVS.
— Q. FABIVS BARBARVS VALERIVS MAGNVS IVLIANVS.
— Q. Gabinius Barbarus.
— L. [LIC]INIVS? B[ARBA]RVVS?
— P. Rubrius Barbarus.
— T. STATILIVS BARBARVS.
— (L.? VALERIVS) MESSALLA BARBATVS.
— M. VALERIVS MESSALLA BARBATVS APPIANVS.
— GNAEA SEIA HERENNIA SALLVSTIA BARBIA ORBIANA AVGVSTA.
- 41 Barbillus, astrologus, in cuius gratiam Vespasianus Ephesiis certamen celebrare permisit *Dio* 66, 9. In titulis Ephesinis Βαρβίλλια memorantur *CIG* 2870. 3208. 3675 sive Βαλβίλλια *ibid.* 2870 b *Add.*, *Ancient Greek inscriptions in the British Museum* III n. DCXV; in t. Neapolitano Βαλβίλλεια ἐν Ἐφέσῳ *CIG* 5804 = *IGI* 747, in t. Atticis Βαρβίλλεια (Βαρβύλεια n. 127), ἐν Ἐφέσῳ *CIA* III 127. 129. — Potest idem esse Balbillus n. 31.
- 42 [B]ARBIVS [FV]LVIVS AEMILIANVS, [pr]aetor, [aedi]lis plebis, [q(uaestor) pr. p]r. provinc. V 864 t. *Aquileiensis mutilus.*
- 43 Barbius Proculus, tesserarius speculatorum anno 69 *Tac. h.* 1, 25, *Plutarch. Galba* 24.
- 44 BARBVLA Marcum quendam proscriptum a triumviris servavit et ei veniam a C. Caesare impetravit; post pugnam Actiacam, ubi Marcus Caesaris, Barbula Antonii dux fuerat, ille Barbulam captum servavit, τοῖςδε μὲν οὖν ἡ συντυχία τῶν ὁμοίων καὶ ἐς τὸ ἔπειτα παρέμεινεν· ἡρῶαν γὰρ τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἐν ᾧσται οἱ δύο ὁμοῦ *Appian. bell. civ.* 4, 49. *Ambo igitur consules (suffecti) sub Augusto fuerunt. Nec tamen adhuc id consulum par aliunde innotuit.*
- 45 Barchochebas (Βαρχωχεβᾶς id est filius astri *Eusebius hist. eccl.* 4, 6; 4, 8 = *Iustin. Martyr. apol.* 1, 31, *Hieronym. adv. Rufin.* 3, 31; vel Χοχεβᾶς sive Chochebas *Eusebius chron. Armen. ad a. Abr.* 2149 = *Hieronym.* 2149, *id. vir. ill.* 21, *Oros.* 7, 13, *Syncell.* p. 660, 18, apud scriptores talmudicos Barkosiba vel Benkosiba), dux Iudaeorum sub Hadriano rebellantium; idem, qui in nummis שִׁמּוֹן נָשִׂיא יִשְׂרָאֵל = *Simon princeps Iudaeorum* dicitur *Madden, Coins of the Jews* p. 239. 244, a plerisque recentiorum habitus est cf. *Schürer, Geschichte des jüdischen Volkes* I p. 571. 643 sqq.; prorsus aliam viam in iis nummis similibusque explicandis ingressus *Hamburger (Berliner) Zeitschrift für Numismatik* XVIII (1892) p. 308 sqq. demonstrare studuit intellegendum

esse non Barchochebam, sed Simonem filium Gamalieli patrem Jehudae. Cuius argumenta examinare ut non meum neque huius loci est, ita monendum videtur perperam omnino illum p. 290 sqq. tempus seditionis Barchochebae circa a. 119–120 statuuisse, quae re vera fuit c. a. 132–135; Iudaeorum enim traditio, quam ille sequitur, praeter multa alia plane futilis efficitur vel iis quae de cursu honorum Sex. Iulii Severi (cf. *infra* I 374) certissimis testimoniis constant.

- 46 BAREA SORANVS, consul designatus a. 52 in senatu sententiam dixit *Tac. a. 12, 53*; consul ergo suffectus a. 52. Proconsul Asiae anno proconsulari 61/62 ut videtur. Anno 66 ab Ostorio Sabino accusatus; crimini dabatur amicitia Rubellii Plauti (a. 62 in Asia interfecti *Tac. a. 14, 57–59*) et ambitio conciliandae provinciae ad spes novas; vetera haec, sed recens crimen obiectum est, quod Servilia filia pecuniam magis dilargita esset; cum P. Egnatius Celer falsum testimonium in eum edixisset, damnatus est cum filia mortis arbitrio dato *Tac. a. 16, 21. 23. 30–33*; *h. 4, 10. 70, brevius et minus accurate Dio 62, 26*; ‘Stoicus occidit Baream, delator amicum, discipulumque senex’ *Iuvenal. sat. 3, 116–117 cum schol. cf. sat. 7, 91 et schol. ad sat. 1, 33*; 6, 552. — Amicus Vespasiani *Tac. h. 4, 7*.

— (C. Licinius) Barea.

— Q. MARCIVS BAREA.

— Q. MARCIVS BAREA SVRA.

- 47 Bargioras *Dio 66, 7* = Simon Giorae filius v. Simon.

- 48 Barrus ut homo maledicus nominatur *Horat. sat. 1, 7, 8 cum schol. Idem videtur Baros (sic traditur) scurra, qui Gargonio rem venustissimam dixit Seneca controuv. 1, 7, 18. — Diversus est Barrus Horat. sat. 1, 6, 30 cf. adnotationem Kiesslingii ad h. l.*

- 49 Barsemias, Hatrenorum rex Pescennio Nigro a. 193 auxilia misit *Herodian. 3, 1, 3*; Severus a. 194 bellum adversus orientis gentes paravit πρόφασιν ποιούμενος τὴν Βαρσημίου πρὸς Νίγρον φιλίαν *id. 3, 9, 1. De expeditione Severi cf. Dio 75, 1–3.*

— T. HELVIVS BASILA.

— M. Aurelius Basileus.

- 50 Basilianus, praefectus Aegypti a. 218, a Macrino praefectus praetorio in locum (Vlprii) Iuliani creatus; cum post cladem Macrini ex Aegypto in Italiam profugisset, apud Brundisium deprehensus et Nicomediam missus iugulatus est *Dio 78, 35*.

- 51 Basilides e primoribus Aegyptiorum, quem Vespasianus a. 70 in templo Serapidis respicere sibi visus est *Tac. h. 4, 82*; Basilides libertus *Sueton. Vespasian. 7, ubi eadem res enarratur. — Basilides quidam Καίσαρος ἀπελεύθερος procurator ut videtur memoratur in decreto Cn. Vergilii Capitonis praefecti Aegypti a. 49 CIG 4956.*

- 52 Basilides, sacerdos Carmeli Vespasiano a. 69 imperium praedixit *Tac. h. 2, 78 cf. Sueton. Vespasian. 5*.

- 53 Basilides, Scythopolitanus, philosophus, praeceptor Marci Caesaris *Eusebius armen. ad a. Abr. 2164* = *Hieronymus ad a. Abr. 2165* = *Syncellus p. 663, 3*; *Sext. Emp. adv. dogm. 2, 258*.
— Gallonius Basilius.
- 54 Basilus, advocatus *Iuvenal. sat. 7, 145–147*; *10, 222*; advocatus illo tempore praevaricator *schol. ad 10, 222*.
- 55 BASSA, Q. Vitellii uxor, Q. Vitellii mater *VI 359*.
— GEMINIA BASSA.
— ROSCIA BASSA.
— RVBELLIA BASSA.
— Vmbricia Bassa.
- 56 M. Bassaeus Axius, M. f., tribu Pal., procurator Aug. viae Ostiensis et Campanae, tribunus militum legionis XIII Geminae, procurator regionis Calabricae (*ordo munerum confusus videtur*). Patronus coloniae (*Puteolanorum*), curator rei publicae, Ilvir; omnibus honoribus Capuae functus; patronus coloniae Lupiensium; patronus municipi Hudrentinorum *X 1795 t. Neapolitanus, origine ut videtur Puteolanus*.
- 57 M. Bassaeus Rufus. *Tituli: urbanus ei iussu M. Aurelii Antonini et Commodi Augustorum positus VI 1599 (1)*; *ipse posuit procurator Norici t. Noricum III 5171 (2)*; *epistula eius et Macrinii Vindicis pr. pr. ad Saepinates IX 2438 (3)*.

M. Bassaeus Rufus *t. 1*, [M. B]assaeus Rufus *t. 2*, Bassaeus Rufus *t. 3*; Bassaeus Rufus *Dio*, Bassaeus *Philostratus*. — M. f., tribu St[el.] *t. 1*, humili loco natus *Dio 71, 5*. Primus pilus bis, tribunus cohortis V vigulum, tribunus cohortis X urbanae, tribunus [cohortis] .. praetoriae, procurator Asturiae et Calleciae *t. 1*; procurator regni [Nori]ci *t. 1 cf. t. 2*; procurator Belg[icae et du]larum Germaniarum, procurator a rationibus, praefectus (*ann. aut vig. supplendum est*), praefectus Aegypti, praefectus praetorio [im]peratorum M. Aurelii Antonini et [L.] Aurelii Veri et L. Aurelii Commodi *t. 1*, collega Macrinio Vindice *t. 3*, eminentissimus vir *t. 3*; praefectus praetorio bello Marcomanico *Dio 71, 5*, *Philostratus vit. sophist. 2, 1, 28*. Quo anno a divis fratribus praetorianis praepositus sit, non traditur; certe usque ad a. 177 praefectum mansisse inde sequitur, quod in *t. 1 Commodus dicitur Augustus*. Ob victoriam Germanicam et Sarmaticam [A]ntonini et Commodi Augustorum corona [m]urali vallari aurea hastis puris IIII [to]tidemque vexillis obsidionalibus ab [iis-dem] donatus; [c]onsularibus ornamentis honoratus *t. 1*. [Huic sen]atus auctoribus imperatoribus Antonino et [Comm]odo Augustis statuam auratam in foro [divi Traia]ni et aliam civili amictu in templo [divi Pii], tertiam loricatam in tem[plo Martis Vltoris? po]nendas [censuit] *t. 1*.

Litterarum experts *Dio l. l. cf. fragmenta Vaticana V p. 206 ed. Dindorf*. Cum a Dione dicatur τὰ πρῶτά γε τοῦ βίου ἐν παντί τραπεῖς, ad

hunc alludere videtur auctor epistulae Avidii Cassii: 'audisti praefectum praetorii nostri philosophi (= M. Aurelii) ante triduum quam fieret mendicum et pauperem, sed subito divitem factum' vit. Avidii 13, 8.

— IALLIA BASSIANA.

— IVLIA SOAEMIAS BASSIANA AVGVSTA.

— AELIVS BASSIANVS.

— T. ARRIVS BASSIANVS.

— (Iulius) Bassianus.

— M. IVLIVS GESSIVS BASSIANVS.

— Q. POMPE[IVS] BASSIANVS.

— (SEPTIMIVS) BASSIANVS.

— VALERIVS BASSIANVS.

— Pomponia Bassila.

58 P. Bassilius Crescens, P. f., tribunus cohortis I Germanorum, procurator ludi matutini, procurator annonae Augusti Ostis XIV 160 t. Ostiensis.

— GAV[LA?] ... BASSILLA.

— [P]OBLICIA BASSILLA TORQVATA.

59VS BASSIL[LVS], [loco] M. Popili Pede[nis] salius Palatinus cooptatus anno incerto VI 1977 in fragmento fastorum Saliorum.

60 Bassinus, filius Terentiani grammatici, qui ei et Novato genero librum de metris dedicavit Terentian. v. 283 sqq. Grammat. Lat. VI p. 334 (inde Priscianus ibd. II p. 305, 15).

— Cocceia Bassula Numisia Procula.

— M. Pomponius Bassulus.

— M. Pomp(onius) Bassulus Longinianus.

61 BASSVS. Severus a. 193 Roma in orientem profectus Domitium Dextrum in locum Bassi praefectum urbi reliquit vit. Severi 8, 7. Potest idem esse atque n. 70.

62 BASSVS, consul a. 259 cum Aemiliano fasti.

63 BASSVS, [praef. aerari] milita[r]is] [pro]cos. Lyci[ae]teriolem inat. qu[aestor] [pro]cos. Po[nti?] ... t. urbanus mutilus Bullettino comunale 1884 p. 10 n. 713. Cogitari potest de C. Pomponio Basso Terentiano proconsule Lyciae cf. P 531.

64 Bassus, amicus quidam Horatii et Pomponii Numidae Horat. carm. 1, 36, 14.

65 Bassus, poeta et amicus Ovidii, clarus iambis Ovid. trist. 4, 10, 47; idem fortasse Bassus poeta, ad quem scripsit Propertius 1, 4. — Num idem sit Iulius Bassus rhetor, plane incertum est.

66 Bassus, minister quidam Avillii Flacci in Aegypto Philo adversus Flaccum II ed. Mangey p. 530.

67 Bassus, centurio, qui iussu imperatoris C. Caesaris Avillium Flaccum Alexandriae comprehendit Philo adversus Flaccum II ed. Mangey p. 530. 533–534.

- 68 Bassus, amicus Martialis, ad quem scripsit *epigr.* 3, 58; in Urbicum (*filium vel potius delicias eius*) amissum 7, 96, de suburbano Bassi 3, 47.
- 69 Bassus, sophista Luciani ut videtur aequalis *Lucian. adversus indoctos* 23.
- 70 Bassus, Septimii Severi amicus, ab eo ditatus (*Vict.*) *Epitome* 20, 1. Cf. n. 61.
- 71 Bassus in t. *Epidaurico* CIG 1167 versibus concepto dicitur *θεῶν βουλαῖος ἀνάκτων*; consiliarius quidam Augustorum significari videtur.
- D. ABVRIVS BASSVS.
 - AELIVS BASSVS.
 - L. ANNIVS BASSVS.
 - ASINIVS BASSVS.
 - AVDIVS BASSVS.
 - Aufidius Bassus.
 - Aurelius Bassus.
 - BETILIENVS BASSVS.
 - P. BETILIENVS BASSVS.
 - Caecilius Bassus.
 - Caesellius Bassus.
 - Caesius Bassus.
 - L. CAESONIVS QVINTVS RVFINVS MANLIVS BASSVS.
 - Calpurnius Bassus.
 - Cessionius Bassus.
 - [CLA]VDIVS BASSVS [CAPI]TOLINVS.
 - L. DIGITIVS BASSVS.
 - T. FLAVIVS BASSVS.
 - L. FLAVIVS SILVA NONIVS BASSVS.
 - Gavius Bassus.
 - Gellius Bassus.
 - M. IALLIVS BASSVS FABIVS VALERIANVS.
 - IVL(IVS) BASSVS.
 - Iulius Bassus.
 - C. IVLIVS BASSVS.
 - C. Iulius Bassus.
 - L. Iul(ius) Brocchus Valer(ius) Bassus.
 - Iunius Bassus.
 - C. LAECANIVS BASSVS.
 - C. LAECANIVS BASSVS CAECINA FLACCVS.
 - C. L[a]ecanius Bassus Paccius Paelignus.
 - Laelius Bassus.
 - Lollius Bassus.
 - Sex. Lucilius Bassus.
 - P. MANILIVS VOPISCVS VICINILLIANVS L. ELVFRIVS SEVERVS IVL[IVS] QVADRATVS BASSVS.

- Cn. Munatius Aurelius Bassus.
- [NO]NIVS BASSVS.
- POMPONIVS BASSVS.
- Pomponius Bassus.
- L. [PO]MPONIVS BASSVS.
- T. POMPONIVS BASSVS.
- C. POMPONIVS BASSVS TERENTIIVS.
- L. PONTIVS BASSVS.
- Saleius Bassus.
- C. SALVIVS LIBERALIS NONIVS BASSVS.
- Sepullius Bassus.
- M. Sulpicius Bassus.
- Q. Vettidius Bassus.

72 Bathyllus, pantomimus celeberrimus aetate Augusti, libertus (*schol. Persii*) et deliciae Maecenatis *Tac. a. 1, 54, Dio 54, 17, Seneca controuv. 3 praef. 16; 10 praef. 8, Phaedrus 5, 7, 5, Persius 5, 123 cum schol.*; compositus cum Pylade *Seneca controuv. 3 praef. 10, Zosimus 1, 6, Plutarch. quaest. conviv. 7, 8 c. 3, 3, Athenaeus 1 p. 20*. 'Quanta cura laboratur, ne cuius pantomimi nomen intercitat: stat per successores Pyladis et Bathylli domus' *Seneca quaest. natur. 7, 32, 3, cf. Friedländer, Darstellungen II° p. 622 sqq.*

73 Bathyllus, pantomimus aetate Iuvenalis *Iuvenal. 6, 63 cum schol.*

74 Bato, e gente Daesitiatium, dux Dalmatarum a. 6 p. C. contra Romanos rebellantium *Dio 55, 29*; in bello Pannonico maxima Batoni ac Pineti ducibus auctoritas erat *Velleius 2, 110, 4*; res ab eo contra Romanos gestae *Dio 55, 29. 30. 32. 34; 56, 12*; a. 9 a Tiberio obsessus se dedit *Dio 56, 13, Velleius 2, 114*; in triumpho ductus veniam vitamque impetravit *Ovid. ex Ponto 2, 1, 45 sqq.* Tiberius eum ingentibus donatum praemiis Ravennam transtulit *Sueton. Tiber. 20*. — [Bellum] Batonianum memoratur in titulo Veronensi V 3346; Bato Pannoniorum rex falso *Rufius Festus 7*, qui error fortasse inde ortus est, quod et *Suetonius l. l. hunc Batonem Pannonium ducem dixit.*

75 Bato, Breucus, dux Pannoniorum a. 6 p. C. contra Romanos rebellantium *Dio 55, 29*; cum Batone duce Dalmatarum societatem belli iniit, res ab iis contra Romanos gestae *id. 55, 30. 32*; cum Romanis Pinnetem tradidisset, a Batone altero a. 8 p. C. captus et interfectus est *id. 55, 34*.

76 Bato, gladiator aetate Caracalli *Dio 77, 6*.

77 Battarius, puer barbarus ad Marcum imperatorem bello Marcomanico legatus missus *Dio 71, 11*.

78 Battus, sannio apud Caesarem nescio quem *Plutarch. quaest. conviv. 8, 6, 1, 3*.

- 79 Belchionius medicamentum Aclii Galli ab Augusto accepit *Galen. XIV p. 170 K.*
- 80 C. Bellicius Calpurnius Apolaustus, in fistula plumbea aquaria in agro Romano reperta C. Bellici Calpurni Apolausti Lanciani, *sylloge aquaria n. 333.*
- 81 C. BELLICVS CALPVRNIVS [T]ORQVATVS, consul, civis et patronus Viennensium *XII 1853 t. Viennensis. Potest esse consul a. 143 (n. 86) vel a. 148 (n. 87).*
- 82 C.(?) Bellicus Marcellinus. In lapide municipali, qui Romam translatus postea ad alios usus adhibitus est, ex titulo primario (semel accurate a Smetio descripto, interpolato a Ligorio) supersunt: pr. k. Ian. Q. Sossio [Falcone] C. Erucio Cl[aro cos.] (a. 193) isdem IIII C.(?) Bellico Marcelli[no] cura agente Turellio Felicissimo ob dedicationem eius ded(it) etc. *VI 1173 c. Quae Mommsen l. l. ad hoc exemplum supplevit: [dedicavit] pr. kal. Ian., isdem (= idem) IIII [id. Ian.] C. Bellico Marcelli[no] [cos.], cura etc. At res incerta est; nam Smetius exhibet ISDEM ET ... et mirum esset in t. municipali sub finem saeculi II annum significatum esse per consules suffectos, magis mirum per unum.*
- 83 C. BELLICVS NATALIS, consul suffectus mense Octobri usque ad finem anni 68 cum P. Cornelio Scipione Asiatico. In consulatu: C. Bellicus Natalis idib. Octobr. *VI 471, a. d. XI kal. Ian. dipl. mil. III S. VI = X 7891; C. Bellicus Natalis VI 8680. — C. Bellici Natalis servi VI 9450. 13590 ad hunc pertinere possunt vel ad consulem a. 87.*
- 84 C. BELLICVS NATALIS TEBANIANVS, consul (suff.) mense Maio a. 87 cum C. Ducenio Proculo *VI 2065 acta Arvalium. — G. Bellicus Natalis Tebanianus, consul, XV vir, Flavialium (collegii sodalis) XI 1430 t. Pisanus sarcophagi. Filius videtur C. Bellici Natalis consulis a. 68.*
- 85 L. BELLICIVS SOLLERS = [Ti.] [Claudius] Alpinus. *Tituli Veronenses: ipsi positus ante adoptionem ab uxore V 3356 (1), memoratur post adoptionem in t. patris naturalis V 3337 (2), uxoris 3338 (3). Ad eundem cum Hirschfeldio mihi referendus videtur t. Dalmaticus III S. 13250 (4), ubi memoratur terminatio facta per Augustianum Bellicum proc. Aug. Nam quod von Domaszewski l. l. statuit ibi Claudium Augustanum (V 3337) patrem Sollertis nostri intellegendum esse et Sollertem non filium naturalem, sed adoptivum Augustani fuisse, sententia eius minus probabilis videtur, eo quod nostro eo tempore, quo consul erat vel fuerat, nomen gentilicium Bellici fuisse ex t. 3 apparet. Accedit quod in duobus aliis hominibus (quorum nomina infra posita sunt) eodem modo coniuncta inveniuntur nomina Augustanus Alpinus Bellicius Sollers. Itaque et nostro plena nomina*

post adoptionem fuisse L. Bellicium Sollertem Augustanum (sive Augustianum) Alpinum coniciam.

[Ti. Claudius] Alpinus *t.* 1, Bellicius Sollers *t.* 2. 3, Augustianus Bellicus *t.* 4, Sollers *Plinius*. — Ti. f., tribu Quir. *t.* 1; filius (naturalis) [Ti]b. Claudii Augustani *t.* 2; praefectus alae Gallicae, tribunus legionis II Augustae, praefectus cohortis II praetoriae (*auxiliaris quaedam significari videtur, cum praetorianis imperatorum praecessent tribuni*), donis donato bello Germanico (*Domitiani ut videtur*) *t.* 1. *Postea adoptatus a Bellicio Sollerte nescio quo procurator Augusti (Dalmatiae) t.* 4, *deinde in ordinem amplissimum adlectus est.* Vir praetorius; a senatu petiit, ut sibi instituere nundinas in agris suis (*in regione Transpadana sitis*) permetteretur; contra dixerunt legati Vicetinorum *Plin. epist.* 5, 4 *cf.* 5, 13 (*script. anno fere 105*). Consul *t.* 3, *suffectus anno incerto sub Traiano.* — Claudia Ti. f. Marcellina uxor *t.* 1. 2. 3.

Ad hunc referri possunt tegulae urbanae XV 887 inscriptae ex f. L. Bellici Sollertis vel L. Vellici Sollertis vel L. Vellici Soll., cf. 888 de praedis L. B. S. annorum 123. 125. 126.

—CIVS DEXTER AVGV[S]TANVS ALPINVS BELLICIVS SOLLERS METILIVSVS RVTILIANVS.

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS SILIVS DECIANVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS AVGVSTANVS ALPINVS BELLICIVS SOLLERS IVLIVS APER DVCENIVS PROCVLVS RVTILIANVS RVFINVS SILIVS VALENS VALERIVS NIGER CL. FVSCVS SAXA AMYNTIANVS SOSIVS PRISCVS.

86 C. BELLICIVS TORQVATVS, consul a. 143 cum Ti. Claudio Attico Herode. *In consulatu:* C. Bellicius Torquatus VI 20217. 24162. 29335, XIV 3692; *ceterum Torquatus fasti.*

87 C. BELLICIVS TORQVATVS, consul a. 148 cum P. Salvio Iuliano. *In consulatu:* C. Bellicius Torquatus VI 375, XI 3778, *ceterum Torquatus fasti.*

88 C. BELLICIVS (*sive BELLICVS*) TORQVATVS TEBANIANVS, consul a. 124 primum cum M'. Acilio Glabrione, dein cum Ti. Claudio Attico. *In consulatu:* C. Bellicius Torquatus VI 10048. XIV 3692; C. Bellicus Torquatus XIV 51; Γαίω [Τηβ]ανιανῶ Μουσείον καὶ βιβλιοθήκη, τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς 1875 *t.* I p. 91 n. 75; Tebanianus *Annali del Istituto XLII* p. 183 n. 181, *Teb. ibd.* p. 190 n. 257. *Ceterum Torquatus fasti.* — *Incertum est num ad hunc pertineat l. Bulgaricus Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich XVIII (1895) p. 111 n. 16 Βελλικίω Τορκ[ουάτω Τηβα]νιανῶ τὸ β' α[α], ita ut iterationis nota falso addita sit. Id quod veri simile videri potest, cum omnino Bellicium neminem qui altero consulatu functus sit usque adhuc cognitum habeamus.*

88a *Bellicia Modesta. *In imagine aenea capitis virginis, quam post alios edidit Lanciani Notizie degli Scavi 1883 tab. XVIII cf. p. 460, adscriptum est Belliciae Modeste v(irginis) v(estalis); quae num vere antiqua sit, dubitatur.*

— Bellicus v. Bellicius.

— Augustianus Bellicus v. B 85.

— Avianus Bellicus.

89 Benedicta, meretrix ut videtur *Marcus εἰς ἐαυτόν 1, 17.*

— LVCILIA BENIGNA.

— C. LVCILIVS BENIGNVS NINNIANVS.

— ORFIDIVS BENIGNVS.

90 M. Bennius Rufus. *Titulum ei posuerunt Neapoli Oe(e)nenses ex provincia Africa X 1684 (1), memoratur in fistula plumbea Cumana X 3713 (2).*

Plena nomina exhibet t. 2, . . . Bennius Ru . . . t. 1. M. f., procurator imp. Caesaris Augusti t. 1.

— (Iulia) Berenice.

— C. AEMILIVS BERE[NI]CIANVS MAXIM[VS].

— C. IVLIVS ALEXANDER BERENICIANVS.

— A. IVLIVS POMPILIVS PISO T. VIBIVS [VARVS] LAEVILLVS BERENICIANVS.

91 Bericus, exul Britannus aetate Claudii *Dio 60, 19.*

92 P. Besius Betuinianus C. Marius Memmius Sabinus, P. f., tribu Quir., praefectus cohortis I Raetorum, tribunus legionis X geminae piae fidelis, praefectus alae Dardanorum, procurator imp. Caesaris Nervae Traiani Augusti Germanici Dacici monetae, procurator provinciae Baeticae, procurator XX hereditatium, procurator pro legato provinciae Mauretaniae Tingitanae, donis donatus ab imperatore Traiano Augusto bello Dacico corona murali vallari hastis puris vexillo argenteo exacti exercitus *VIII 9990 t. Tingitanus.*

93 Besia Sabina, C. f. annorum XV decessit *VI 1489 in titulo, ubi praecedunt L. Pinarius Ruscus, Pinaria L. f. Metili; hanc filiam, Besiam uxorem Rusci putaverim, certe Besia parentela quadam cum illis coniuncta fuit.*

94 Bestius memoratur *Horat. epist. 1, 15, 37 (inde Persius sat. 6, 37); 'nomen parcissimi cuiusdam' Acro. Personam a Lucilio fictam opinatur Kiessling ad l. l.*

95 BETILIENVS BASSVS. C. Caesar Betilienum Bassum quaestorem suum procuratoris sui filium aliosque — — uno die flagellis occidit, torsit, non quaestionis, sed animi causa *Seneca de ira 3, 18. Ad eundem spectat Dio 59, 25 Βετελλῖνον δὲ Κάσσιον ἀποσφαγῆναι κελεύσας καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Καπίωνα παρεῖναι φονευομένῳ αὐτῷ κατηγάχασε . . . ubi vulgata lectio nominis sine dubio corrupta est, alii codices exhibent Βετλῖνον δὲ Κάσσον; scribendum est Βάσσον.*

- 96 P. BETILIENVS BASSVS, IIIvir aere argento auro flando feriundo sub Augusto in nummis *Babelon, Monnaies de la République Romaine I p. 257.*
- 97 (Betilienus) Capito., pater Betilieni Bassi, procurator C. Caesaris *cf. n. 95*; cum a Gaio supplicio filii adesse coactus interrogasset num sibi convivere liceret, et ipse occisus est *Dio 59, 25.*
- 98 C. Betitius Pietas, C. fil., tribu Cor., praefectus cohortis primae Flaviae Commagenorum; quaestor, IIIvir iure dicundo, IIIvir quinquennalis Aeclani *IX 1132 t. Aeclanensis.* — Neratia Procilla uxor, Betitius Pius filius *ibd.*
- 99 C. BETITIVS PIVS, vir clarissimus, patronus coloniae Canusii a. 223 *IX 338 album Canusinum.*
- 100 C. Betitius Pius, C. Betitii Pii et Fuscinille *IX 6083, 28 in signaculo.*
- 101 Betitia Pia *memoratur in signaculo servi IX 6083, 141.*
- 102 BETITIA PLOTINA, clarissima femina *IX 1570 t. Beneventanus.*
— P. Besius Betuinianus C. Marius Memmius Sabinus.
— L. IVLIVS POMPILIVS BETVLENVS APRONIANVS.
- 103 Betutia Sertoriana, Vitrasii Aequi (uxor) *Ephem. ep. 8, 532 t. Calenus, quem posuerunt Thabraceni.*
- 104 Betuus Chilo (Cilo scribendum videtur), ab imperatore Galba a. 68 in Gallia occisus *Tac. h. 1, 37. Ex contextu verborum Taciti Betuum hominem nobilem fuisse, probabiliter qui magistratu vel munere publico fungeretur, apparet.* — C. Betuus C. f. Tro. Cilo Minucianus Valens Antonius Celer P. Ligurius Rufinus Ligurianus in titulo *Perusino XI 1941 potest parentela cum nostro coniunctus fuisse.*
- 105 Bibula, uxor Sertorii *Juvenal. 6, 142 (nomina non ficta videntur).*
— (CALPVARNIVS) BIBVLVS.
— C. (CALPVARNIVS) BIBVLVS.
— M. CA[LPVARNIVS] BIBVLV[S].
- 106 Bicilis, Dacus, familiaris Deceballi *Dio 68, 14.*
- 107 C. Bienus Longus *memoratur in titulo prope Aperlas in Lycia reperto Lebas-Waddington 1292 = CIG 4300 Add. p. 1134, corr. Reisen im südwestlichen Kleinasien II p. 49 not. 6, ubi editur ex lapide ἐπὶ Γάλου Βίηνου (Μην[ι]ου priores); scribendum potius videtur Βίηνου.* — Procurator Lyciae anno 80 *tit.*
— M. MARCIVS BIETIS GLAVCVS.
- 108 Birrius, latro aetate Horatii *Horat. sat. 1, 4, 69.*
- 109 Q. Birrius, auctor Plinii *Plin. n. h. ind. l. 19 aliunde non notus.*
— Petillius Birro.
- 110 Bithus, gladiator optimus aetate Horatii *Horat. sat. 1, 7, 20 cum schol.*
— TI. CLAVDIVS BITHYNICVS.
— M. I[N]STEIVS BITHYNICVS.
— Volusius Bithynicus.
— Q. FVLVIVS GILLO BITTIVS PROCVLVS.

- 111 Bl[a]esius Taurinus, miles cohortis VI praetoriae sub Antonino Pio
Scriptores Gromatici I p. 251.
- 112 Blaesus, *iure consultus aetatis Augusti*, 'Blaesus ait Trebatium
(*Testam*) respondisse' *Labeo Digest. 33, 2, 31.*
- 113 Blaesus, amicus Atedii Melioris *Statius silv. 2, 1, 191 sqq.; 2, 3, 77;*
in honorem mortui Melior 'ad natalicium diem colendum scribarum
memori piaequae turbae' caput Blaesianum donaverat, cuius usuris
scribae quotannis fruerentur *Martial. 8, 38.* — *De Velleio Blaeso*
cogitavit Friedländer ad l. l. Martialis.
- IVNIVS BLAESVS.
- Q. IVNIVS BLAESVS.
- C. Passennus Paullus Propertius Blaesus.
- PEDIVS BLAESVS.
- P. SALLVSTIVS BLAESVS.
- VELLEIVS BLAESVS.
- Maevius Blandus.
- RVBELLIVS BLANDVS.
- (Rubellius) Blandus.
- C. RVBELLIVS BLANDVS.
- 114 P. Blessius (*sic libri duo optimi, Blessus alii*) seu Sarmentus *Quin-*
tilian. institution. 6, 3, 58, ubi scriptura tradita num sana sit, iure
dubitatur; ceterum vide infra sub Sarmento.
- 114a Blitius Catulinus, occasione coniurationis Pisonianae detectae in
exilium pulsus a. 65 *Tac. a. 15, 71.*
- 115 BO, unus ex pueris senatorum filiis, qui Arvalibus ministra-
verunt anno 241 *acta Arval. VI 2114.*
- Cornelius Bocchus.
- L. Cornelius Bocchus.
- FLAVIVS BOETHVS.
- M. VLPIVS BOETHVS.
- 116 Boiocalus, dux Ampsivariorum; vinctus rebellione Cherusca iussu
Arminii, mox Tiberio, Germanico ducibus stipendia meruit et quin-
quaginta annorum obsequio id quoque adiunxit, ut gentem suam
dicioni romanae subiceret; cum a. 58 cum gente sedibus pulsa agros,
qui fuerant Tubantum et Vsiporum, occupasset a Duvio Avito re-
pulsus est *Tac. a. 13, 55–56.*
- T. AVRELIVS FVLVVS BOIONIVS ARRIVS ANTONINVS = IMP. CAE-
SAR T. AELIVS HADRIANVS AVG. PIVS.
- 117 BOIONIA PROCILLA (*Boiunia traditur*), uxor Arrii Antonini, mater
Arriae Fadillae, avia materna imperatoris Antonini Pii *vit. Pii 1;*
dispensator Boioniae Procillae et Aurelii Fulvi (generi) *memoratur*
VI 9355.
- Fulvius Boius.
- *L. MINDIVS BOLANVS.

— M. VETTIVS BOLANVS.

118 Bonitus, stipator Gallieni *vit. trig. tyr. 10, 11 in epistula.*

119 Bononius Maximus, cui divi Severus et Antoninus generaliter rescripserunt de pecunia relicta ad alimenta puerorum *Marcianus Digest. 35, 2, 89. Fortasse praeses aliquis provinciae vel magistratus.*

120 Bonosus apud Coloniam Agrippinam contra Probum imperatorem rebellavit et ab eo oppressus est *vit. Probi 18. 24, Eutrop. 9, 17 (inde Orosius 7, 24), Victor Caes. 37, Epitome 37.* — Domo Hispaniensi, origine Britannus, Galla tamen matre, rhetoris vel paedagogi litterarii filius; militavit primum inter ordinarios, deinde inter equites, duxit ordines, tribunatus egit, dux limitis Raetici fuit; cum quodam tempore in Rheno romanas lusorias Germani incendissent, timore ne poenas daret, sumpsit imperium; uxor Hunila gentis Goticae ei ab Aureliano data, cui Probus aequo ac filiis duobus, quos reliquit, pepercit *vit. Bonosi 14–15. Quae omnia mixta praeterea meris nugis, quas praeterii, plus quam suspecta sunt.*

— RVPILIVS BONVS.

121 Boter, libertus, ex quo Plautiam Vrgulanillam uxorem Claudiam filiam concepisse Claudius (qui postea imperavit) sibi persuasit *Sueton. Claud. 27.*

122 Boudicca (*sic recte codex Mediceus Tac. a. 14, 37, Boodicia ibd. 14, 31; Booducca 14, 35; Voadicca vel Voaduca libri Vaticani Agricol. 16; Βοονδούικα traditur apud Xiphilinum*), uxor Prasutagi regis Icenorum *Tac. a. 14, 31; post mortem mariti a Romanis graviter afflicta a. 61 Britannos ad rebellionem contra Romanos filias violatas curru prae se vehens accendit ibd. 14, 34, Agricol. 16; Britannis victis vitam veneno finivit ibd. 14, 37. Eadem fere pluribus verbis minus accurate Dio (Xiphil.) 62, 2–7; morbo extincta dicitur ibd. 62, 12, falso ut videtur.*

123 L. Bovius Celer, L. f. L. n., tribu Fal., praefectus fabrum, tribunus militum legionis III Cyrenaicae, procurator ludi familiae gladiatoriae Caesaris Alexandriae ad Aegyptum, adlectus inter selectos (*iudices*) ab imp. Caes. Augusto; II vir, quaestor, augur (Puteolis) *X 1685 t. Puteolanus. Sextia Nerula uxor ibd.*

124 BRADVA MAVRICVS, proconsul Africae, rescriptum Severi et Antonini ad eum *Macer Digest. 1, 21, 4; Ulpianus 26, 10, 1, 4. Videtur idem esse atque M. Valerius Bradua Mauricus cos. a. 191.*

— APPIVS ANNIVS ATILIVS BRADVA.

— M. APPIVS (ATILIVS?) BRADVA.

— Aquilius Bradua.

— M. ATILIVS BRADVA.

— M. ATILIVS METILIVS BRADVA.

— M. VALERIVS BRADVA MAVRICVS.

— P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS SATVRNINVS ATILIVS BRADVAVVS
CAVCIDIVS TERTVLLVS.

125 BRASIDAS, Lacedaemonius, vir praetorius, aetate divi Marci *Vlpianus Digest. 36, 1, 23 (22).*

— Iulius Briganticus.

126 Brinno, claritate natalium insignis, dux Canninefatium a. 69 *Tac. h. 4, 15. 16.*

— TI. CLAVDIVS CAESAR BRITANNICVS.

127 Broccus quidam non malus rhetor *Seneca contro. 2, 1, 23.*

— ARMENIVS BROCCHVVS.

— L. Iul(ius) Brocchus Valer(ius) Bassus.

— T. IVLIVS MAXIMVS MA.... BROCCHVVS SERVILIANVS A. QVADRON[IVS] L. SERVILIVS VATIA CASSIVS CAM....

— Iunius Brocchus.

— Milo Brocchus.

— CN. SERTORIVS BROCCHVVS AQVILIVS AGRICOLA PEDANIVS SALINATOR IVLIVS SERVIANVS.

— Maecius Brundisinus.

128 Brutianus, poeta aetate Martialis, epigrammata graeca scripsit *Martial. 4, 23.*

129 Brutedius Brutus, rhetor aetate Augusti *Seneca contro. 7, 5, 9; 9, 1, 11.*

130 BRVTTEDIVS NIGER (Brutedius *libri Senecae et Taciti*, Bruttidius *Iuvenalis cf. de formis diversis, quarum illa antiquior, haec recentior est Bücheler Rheinisches Museum XI (1857) p. 296, Friedländer ad Iuvenal. sat. 5, 118*), discipulus Apollodori Pergameni rhetoris *Seneca contro. 2, 1, 36*; anno 22 aedilis cum Mamercio Scauro et Iunio Othone C. Silanum accusavit *Tac. a. 3, 66*; Brutedium artibus honestis copiosum et, si rectum iter pergeret, ad clarissima quaeque iturum festinatio extimulabat, dum aequales, dein superiores, postremo suasmet ipse spes anteire parat, quod multos etiam bonos pessum dedit *ibd. Pessumdatus scilicet amicitia et interitu Sciani cf. Iuvenal. sat. 10, 81: 'perituros audio multos': nil dubium, magna est fornacula 'pallidulus mi Bruttidius meus ad Martis fuit obvius arma', ubi poeta statum rerum publicarum post necem Sciani describit.*

Specimen eloquentiae scholasticae eius *Seneca contro. 2, 1, 35. 36. Seneca ubi 'a declamatoribus ad historicos transiens' (§ 16) horum enarrationes mortis Ciceronis affert, et Nigri verba laudat suasor. 6, 20. 21. Vnde cum opus aliquod historicum composuisse apparet.*

— LVSTRICIVS BRVTTIANVS.

131 Bruttius, rerum scriptor citatur de persecutione Christianorum a Domitiano instituta ab *Eusebio armen. p. 160 extr. ed. Schöne (ubi Brettius), inde pendent Hieronymus chron. ad a. Abr. 2112 (Bruttius), Syncellus p. 650, 16 (Βρέττιος), Malalas p. 260, 21 (Βόττιος editur),*

Chronicon Paschale p. 468, 7 (Βρούττος); cum alienum fuisse a fide Christiana apparet ex Euseb. hist. eccles. 3, 18, ubi nomine omisso intellegendus est. — Idem videtur Βρούττος ὁ ἱστορικὸς καὶ χρονογράφος qui de Danae et Iove citatur *Chron. Pasch.* p. 69, 14 = *Malalas* p. 34, 22 (Βούττος), et Βόττος qui de imperio Alexandri Magni *Malal.* p. 193, 17.

132 C. BRVTTIVS CRISPINVS, vir clarissimus, patronus coloniae Canusii IX 338 album Canusinum a. 223.

133 L. BRVTTIVS CRISPINVS, consul a. 224 cum Appio Claudio Iuliano II. In consulatu: L. Bruttius Crispinus XI 2702, Bruttius Crispinus XIV 125, IGI 2090 = CIG 6707, (Bruttio Crispi sic) VI 3070; ceterum Crispinus fasti.

134 L. BRVTTIVS CRISPINVS, vir clarissimus in t. servi X 238 t. Grumentinus lectionis dubiae.

135 BRVTTIVS *LATERANVS, in t. Amorgino edito *Bulletin de correspondance Hellénique* 1891 p. 573 scriptum est πρὸ δεξαδὸς καλανδῶν Δεκεμβρίων [Βρ]ουττίῳ Λ[α]τεριανῷ καὶ Ἰουνίῳ Πουφελῶν ὑπάτοις. Recte adnotavit Homolle p. 575 l. l. significari videri consules a. 153, qui fuerunt C. Bruttius Praesens et A. Iunius Rufinus, et errore Bruttio cognomen consulis ordinarii a. 154, T. Sextii Laterani, inditum esse. — P. AELIVS BRVTT[IVS] LVCIANVS.

136 BRVTTIVS PRAESENS nescio quis memoratur in titulis Venusinis ab eodem servo pro salute eius dedicatis IGI 688 = CIG 5875 a 2 Addit. p. 1261 (Βρ[υτ]τίου Πραισεντος) et CIL IX 425 (Praesentis).

137 C. BRVTTIVS PRAESENS, consul I suffectus a. incerto, consul II a. 140 cum imperatore Caes. T. Aelio Antonino Pio II. In consulatu: C. Bruttius Praesens CIG 3175 = III 401, VI 401 (Brittius), VI 833, IX 2828 et nominibus abbreviatis compluriens in tegulis; Bruttius Crispinus III tabula cerata 6, Censorinus de die nat. 6; ceterum plerumque Praesens fasti.

138 C. BRVTTIVS PRAESENS, consul (suffectus anno incerto saeculi II exeuntis vel III ineuntis), C. Brutti Praesentis II cos. (a. 180) t. posuit iussu matris (cuius nomen perit) heres in agro Amiternino IX 4512. Fortasse eiusdem C. Brut[ti] [Prae]sentis memoria extat in fragmento t. Amiternini IX 4232.

139 C. BRVTTIVS PRAESENS, consul a 217 cum T. Messio Extricato II. In consulatu: C. Bruttius Praesens VI 1989, ceterum Praesens fasti. Idem videtur [C. Bruttius Pr]aesens salius Palatinus factus a. 199 VI 1982. 1983.

140 C. BRVTTIVS PRAESENS, consul a. 246 cum C. Al..... Albino dipl. mil. III S. LXXXIX, ceterum Praesens fasti.

141 C. BRVTTIVS PRAESENS, proconsul (Africae) [Val]eriae Mar[ciae] Hostiliae Crispinae Moeciae Corneliae maritus VIII 110 t. Capsensis. Fortasse parentes Bruttiae Crispinae.

- 142 C. BRVTTIVS PRAESENS *nescio quis in fistulis plumbeis IX 4906 cf. Additam. p. 686 et in tegulis IX p. 686, XV 331 repertis in agro Trebulae Mutuescae. Vel ad eundem vel ad hominem cognominem eiusdem stirpis pertinere videntur t. Trebulani servorum libertorumve Brutti Praesentis IX 4920, C. Bru... 4915, [Br]utti 4943.*
- 143 L. BRVTTIVS PRAESENS, clarissimus vir, patronus coloniae Canusii IX 338 *album Canusinum a. 223.*
- 144 L. BRVTTIVS QVINTIVS CRISPINVS, consul a. 187 cum L. Roscio Aeliano. *Memoratur in titulo liberti patris VI 7582, ubi plena nomina extant. In consulatu: L. Bruttius Crispinus X 1784, ceterum Crispinus fasti, nisi quod fortasse ad hunc spectat tegula inscripta ex. fig. Cuspi Rufini Brittio cos. XIV 4091, 35. — Filius C. Bruttii Praesentis consulis II a. 180 cf. infra F 355.*
- L. FVLVIVS C. BRVTTIVS PRAESENS MIN... VALERIVS MAXIMVS POMPEIVS L..... VALENS CORNELIVS PROCVLVS AQVILIVS VEIENTO.
- 145 (BRVTTIA) CRISPINA = CRISPINA AVGVSTA. *Filia C. Bruttii Praesentis cos. II a. 180 vit. Marci 27, 8 cf. tit. patris X 408 et supra n. 141. Cum bellum Marcomanicum denuo exarsisset, Marcus profecturus eam Commodum filio celerius quam voluerat in matrimonium collocavit Dio 71, 33, vit. Marci l. l. anno igitur 178, non 177 ut voluit Eckhel VII p. 107; neque illi anno adversantur nummi Crispinae et Commodi Cohen III² p. 388 sq., ubi Commodus dicitur Imp. Commodus Aug. Germ. Sarin., et adstipulantur nummi Alexandrini Crispinae (v. infra) qui incipiunt ab a. nono decimo Marci id est a. 178/179. Inde Crispina Augusta VIII 2366, VIII S. 16530, passim in nummis Cohen p. 382 sqq. Adulterii insimulata in Capreas insulam relegata, deinde interfecta est Dio 72, 4. — Memoratur Herodian. 1, 8, 4.*
- Relegatam esse eam eodem fere tempore, quo coniuratio Lucillae et Vmmidii Quadrati patefacta est, ex Dione apparet. Accuratius nummi Alexandrini Crispinae tempus definiunt annos inscriptos habentes Marci nonum decimum usque ad vicesimum secundum (= 181/182); nam quod de hoc ultimo dubitaverat von Sallet, Daten der Alexandrinischen Kaisermünzen p. 42, certum exemplum ex museo Britannico innotuit, Catalog. Alexandria p. 180 n. 1417. Itaque Crispina a. 182 aula expulsa est.*
- 146 Brutus, amicus Ovidii, ad quem scripsit ex Ponto 1, 1; 3, 9; 4, 6; *Brutum in causis agendis versatum esse apparet ex 4, 6. 29 sqq. — Absurde quidam hunc Brutum eundem esse statuerunt atque M. Iunium Silanum cos. a. 15 p. C.; cogitari potest de Bruttidio Bruto.*
- Brutteditus Brutus.
- 147 Bryonianus Lollianus publice honoratus t. Sidae in Pamphylia reperto Lanckoronski, Städte Pamphyliens und Pisidiens I p. 185 n. 107 (1), *ubi traditur Βρυωνιανὸν Λολλιανὸν τ[ὸν] ἀρίστου] δοικηνάριον πραιμι-*

πειλά[ριον] ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ (sic) συγγενῇ ὑπάτι κτίστην καὶ φιλόπατριν; *memoratur in titulo uxoris Sidae reperto CIG 4346 cf. Add. p. 1163 = Lebas-Waddington 1385* Κορσινίαν Πάτραν τὴν κρατίστην γυναῖκα Βρυωνιανοῦ Λολλιανοῦ τοῦ κρατ(ίστου) δορυκηναρίου ἀπὸ ἐπιτρόπων πριμιπιλάρου κτίστου καὶ φιλοπάτριδος — —.

Bryonianus Lollianus t. 2, Brionianus Lollianus t. 1, *illud praefendum videtur*. — Origine Sidensis, propinquus consularium, primipilaris, ducenarius (procurator) t. 1. 2; Quirinia Patra uxor t. 2.

Qui t. 1 edidit, legit ἐπιτρόπων συγγενῇ, ὑπατ[χόν]. At primipilaris ducenarius consularis nullo modo ferri potest; immo aut ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ in lapide errore lapicidae positum est pro ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ aut supplendum est πριμιπειλά[ρ. ἀπὸ] ἐπιτρόπων, συγγενῇ ὑπατ[χών] κτλ.

148 Bulla cognomento Felix, latro celeberrimus imperante Septimio Severo *Dio 76, 10 (Zonaras 12, 10)*.

149 C. BVLTVS GEMINVS MARCELLVS, clarissimus iuvenis, (C. Bultii) Gemini Titiani filius, patronus (Lilybitanorum) *X 7206 t. Mazaritanus*.

150 C. BVLTVS GEMINVS TITIANVS, origine Lilybitanus, clarissimus vir, proconsul provinciae Siciliae, consul (*suffectus anno incerto*); patronus (Lilybitanorum) *X 7233 t. Lilybitanus*. Geminus Titianus *in titulo filii cf. n. 149*.

151 L. BVRBVLIVS OPTATVS LIGARIANVS. *Titulus eius Minturnensis X 6006 honores ordine inverso exhibet, de quo egit Borghesi oper. IV p. 103–178.*

L. f., tribu Quir., II vir kapitalis, tribunus laticlavus legionis IX Hispanae, quaestor Ponti et Bithyniae, aedilis plebis, praetor, curator viarum Clodiae Cassiae Ciminiae, curator rei publicae Narbonensium item Anconitanorum item Tarricinarum, legatus legionis XVI Flaviae Firmae, logistes Syriae, proconsul Siciliae, praefectus aerarii Saturni, consul (*suffectus anno incerto sub Hadriano*), curator operum locorumque publicorum, legatus imperatoris Antonini Aug. Pii et divi Hadriani pro pr. provinciae Cappadociae (*a. 138 et seqq.*), legatus imperatoris Antonini Aug. Pii pro pr. provinciae Syriae, in quo honore decessit. — Sodalis Augustalis. — Patronus coloniae Minturnensium *titulus*.

Quae de Burbulei quaesturae tempore statuerat Borghesi, monumenta, quae postea innotuerunt, a vero abesse docuerunt; sub finem fere imperii Traiani vel paulo posterius Burbulcius quaestura functus esse videtur. Legationem Cappadociae anno 137 exeunte vel 138 incunte iniit, quoniam Flavium Arrianum ei provinciae etiam a. 137 praefuisse ex titulo Sebastopolitano (cf. F 124) compertum habemus.

152 Burburus, de numero vexillariorum, notissimus potator temporibus Aureliani *vit. Firmi 4, 5*.

— Iulius Burdo.

- 153 Burrus, παιδαγωγὸς τοῦ Νέρωνος τάξιν τὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιστολῶν πεπιστευμένος = ab epistulis graecis Neronis *Ioseph. ant.* 20, 8, 9. *Aut erravit Iosephus in munere, cum de Afranio Burro praefecto praetorio cogitaret, aut propter munus, quo tunc temporis liberti fungebantur, hic ab Afranio Burro diversus fuit.*
- 154 Burrus, filius quinquennis Parthenii Domitiani cubicularii, in cuius diem natalem Martialis scripsit *epigramma* 4, 45, 4; memoratur *ibd.* 5, 6, 6.
- Sex. Afranius Burrus.
- L. ANTISTIVS BVERRVS.
- L. ANTISTIVS BVERRVS ADVENTVS.
- L. ANTISTIVS MVNDICIVS BVERRVS.
- ACILIVS BVTA.
- 155 Buteo, rhetor, aequalis Porcii Latronis *Seneca contror.* 1, 1, 20; 2, 5, 15, Passieni *ibd.* 2, 5, 17, Asinii Pollionis *ibd.* 7, 4, 3. Sententiae, divisiones, colores eius *passim apud Senecam rhetorem.*
- 156 Butra ut amicus Manli Torquati nominatur *Horat. epist.* 1, 5, 26.
- 157 Bythus Durrachenus *Plin. nat. hist. ind.* l. 28 (Bithus Durrachenus *ibd.* 28, 82) auctor Plinii de medicinis ex animalibus. *Quamquam a Plinio inter auctores romanos recensetur, cum in indice eiusdem libri praecedat 'Sextius Niger, qui graece scripsit', fortasse idem est Βούτας αἰτίας μυθώδεις ἐν ἐλεγείῳ περὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀναγράφων. cuius epigramma graecum Plutarchus affert in vita Romuli 30, qui Butas in causalibus citatur Arnob. 5, 18.*

C

- 1 T. C....., procurator Augusti a. 133 memoratur in *t. mutilis Dacicis III S. 12601 a (1). b (2).* Qui primus *t.* vidit ediditque, legisse sibi visus est in *t.* 1 T. CL/OS/ VICE PROC. AVG, sed haec non Domaszewski in lapide non agnovit.
- 2 IMP. C(AESAR) P. C... REGALIANVS AVGVSTVS. Nummi: *Eckhel VII p. 462, Cohen VI² p. 10.* In nummis musci Vindobonensis quos *Eckhel* descripsit, item in nummis *Cohen n. 2. 3* invenitur Imp. C. P. C. Regalianus, in nummo *n. 4 Cohen* *Eckhelium* auctorem laudans male edidit Imp. C. C. P. Regalianus. In altera c. littera nomen gentilicium latere videtur. Apud *Trebellium Pollionem* traditur Regilianus uno loco excepto *vit. trig. tyr.* 10, 5 'rex regis regi Regaliano' (sic B P); sed auctor propter iocum Regilianus vel Regiliano scripsisse videtur; Regalianus *codex Bodleianus Vict. Caes. 33, 2, Polemius Silvius p. 521 (chronica*

minora I ed. Mommsen), Regillianus *Epitome* 32, 3; Trebellianus *Eutrop.* 9, 8.

Gentis Daciae *trig. tyr.* 10, 8. In Illyrico ducatum gerens imperator est factus auctoribus imperii Moesis, qui cum Ingenuo fuerant ante superati — hic multa fortiter contra Sarmatas gessit, sed auctoribus Roxolanis consentientibusque militibus et timore provincialium, ne iterum Gallienus graviora faceret, interemptus est *ibd.* 10, 1–2; Gallienus in Illyricum properans Ingenuum devicit, moxque Regalianum, qui receptis militibus, quos Mursina labes reliquos fecerat, bellum duplicaverat *Vict. Caes.* 33, 1–2; in Moesia imperator effectus *Epitome* 32, 3; Sirmii tyrannus extitit *Polemius Silv. l. l.*; Gallienus in Illyrico Ingenuum apud Mursam occidit et Trebellianum *Eutrop.* 9, 8. *Trebellius Pollio igitur proprio Marte res mutavit, ut Gallieni gloriam, quantum posset, minueret.* — *Memoratur vit. Gallieni* 9, 1, *Claudii* 7, 4.

Vxorem eius esse Sulpiciam Dryantillam, quae non nisi ex nummis cognita est, probabiliter statuit Eckhel VII p. 463.

- 3 C. C. . . SECVNDVS, praetorius aetate Antonini Pii, patronus coloniae Falerionis, maritus Antoniae Picentinae IX 5428 t. *Faleriensis*; in lapide puto fuisse C. C[L.], cum duae aut summum tres litterae possint periisse.

— AVRELIVS C.

— [C.] IVLIVS CAMILIVS GAL[ERIVS ASP]ER C. . . CIVS.

- 4 M. CA., legatus pro[cos.] (Asiae) memoratur in t. *Ephesio III* 6079 corr. III S. 7128.

— *Cadicianus v. Caedicianus.

- 5 C. CADIVS RVFVS. Nummi Nicacae Bithyniae: a) in adversa cum capite et inscriptione nominis Claudii, in aversa, Γ. Κάδιος 'Ρούφος ἀνθύπατος Νικαίῳν *Catalogue of the Greek coins of Pontus etc.* p. 153 n. 13, *Mionnet II* p. 450 n. 212, *Leake, Numismata Hellenica Suppl.* p. 73, *muscum Berolinense*; b) Messalinae, in aversa 1) eadem atque in a) vel 2) ἐπὶ Γ. Κάδιου 'Ρούφου ἀνθυπάτου πάτρωνος *Catalogue* p. 154 n. 14, *Mionnet II* p. 450 n. 213, *Suppl. V* p. 81 n. 412, p. 82 n. 413; c) Britannici, eadem aversa atque in b) 2 *Imhoof-Blumer, Monnaies grecques* p. 240. Male lecti sunt nummi eiusdem *Mionnet Suppl. V* p. 81 n. 411, p. 172 n. 999, *Leake, Numismata* p. 89. — Nomina plena exhibent nummi, Cadius Rufus apud Tacitum.

Proconsul Bithyniae intra a. 43, ubi filius Claudii dici coeptus est Britannicus, et a. 48, quo Messalina damnata est, nummi. Anno 49 ex proconsulatu lege repetundarum accusantibus Bithynis damnatus *Tac. a.* 12, 22; anno 69 ab imperatore Othone senatorius locus ei redditus est *Tac. h.* 1, 77.

Ad hunc referri potest fragmentum t. urbani bilinguis VI 1508 = CIG 5894 = IGI 1077, quem dedicarunt civitates quaedam Ponti et Bithyniae o L. f. Rufo pro[cos.] patrono.

- 6 Cadmus memoratur *Horat. sat. 1, 6, 39*, 'carnifex illo tempore fuisse dicitur' *Porphyrio p. 221 ed. Meyer*.
- 7 CAE....., consul (suffectus) nonis Maiis a. incerto XIV 4276.
- 8 CAECIDIANVS (? scribendum videtur Caedicianus vel Caecilianus), praetor, de quo Pomponius memoraverat *Vlpianus Digest. 4, 3, 7, 10*.
- PVBLILIA CAECILIANA.
- CAECILIANVS, senator, accusator (Aurelii) Cottae Messalini a. 32 damnatus *Tac. a. 6, 7*.
- 10 Caecilianus, cui Galenus libellum dedicavit, qui inscriptus est τῷ ἐπιλήπτῳ παιδὶ ὑποθήχῃ *Galenus XI p. 357 K*.
- Aurelius Ca[e]cilianus.
- L. BAEBIVS CAECILIANVS.
- Sex. Caecilius Cisiacus Septicius Pica Caecilianus.
- Domitius Caecilianus.
- LABIENVS PVDENS CAECILIANVS.
- MAGIVS CAECILIANVS.
- M. Marius Festus Caecilianus.
- C. MEMMIVS CAECILIANVS PLACIDVS.
- C. SABVCIVS MAIOR CAECILIANVS.
- SEX. SENTIVS CAECILIANVS.
- 11 Caecilius, Calactinus *Athenaeus 6 p. 272 f, 11 p. 466 a* (apud *Suidam s. v. Κακίλιος corrupte Καλαντιανός*); ῥήτωρ σοφιστεύσας ἐν Ἰώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, καὶ ἀπὸ δούλων, ὧς τινες ἱστορήχασιν, καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαῖος *Suidas*. Amicus Dionysii Halicarnissensis *Dionys. epist. ad Cn. Pompeium 3*. Edidit librum περὶ τῶν δουλικῶν πολέμων (scil. de bellis servilibus in Sicilia gestis) *Athenaeus 6 p. 272 f*, scripsit et rhetorica multa, quae recensuit *Suidas l. l. Laudatur saepius a Quintiliano, in libello [Plutarchi] περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν δέκα ῥητόρων et [Longini] περὶ ὕψους. Fragmenta rhetorica collegerunt Müller FHG. III p. 331, Burckhardt, Caecili rhetoris fragmenta p. 26 sqq.*
- 12 Caecilius, medicus, auctor inter romanos a Plinio recensitus *Plin. n. h. ind. l. 29*, commentarii eius citantur *ibid. 29, 85*; ceterum ignotus.
- 13 Caecilius, senex spado memoratur in epistula ficta Faustinae ad Marcum *vit. Avidii Cassii 10, 9*.
- 14 CAECILIUS AEMILIANVS, qui proconsul Baeticae fuerat, postea ab Antonino Severi filio occisus est, quod oraculum Herculis Gaditani consulisset *Dio 77, 20*.
- 15 Sex. Caecilius Africanus. Nomina plena posuit *Vlpianus Digest. 25, 3, 3, 4*, Sex. Caecilius *Gellius*, Sex. Caecilius sive Caecilius sive Africanus passim in *Digestis*. — In disciplina iuris atque in legibus populi romani noscendis interpretandisque scientia usus auctoritateque inlustri fuit *Gellius 20, 1, 1*, disputatio eius cum Favorino philo-

sopho *ibid.*; fuit ergo aetate Pii, paulo posterior Iuliano iuris consulto *cf. Digest. 19, 1, 45 pr.; 25, 3, 3, 4.* Scripsit Quaestionum libros novem *index Florentinus Digest.*; liber vicesimus epistularum citatur *Digest. 30, 39 pr., praeterea laudatur passim in Digestis. Reliquias collegit Lenel, Palingenesia I p. 1 sqq., cf. Karlowa, Römische Rechtsgeschichte I p. 711 sqq.*

- 16 Caecilius Agricola, nequitia et libidine nulli secundus, assentator (Fulvii) Plautiani, post necem eius damnatus venas exsolvit *Dio 76, 5.*
- 17 P. CAECILIUS ALLENIVS FAVSTVS MAXIMVS SEVERIANVS, clarissimus vir, consul VI 1362 (*suffectus a. incerto*).
- 18 CAECILIUS ARISTO. Caecilius Aris[to], clarissimus vir, curator operum publicorum et maximorum a. 214 in t. urbano *Bullettino comunale 1884 p. 8 n. 709*; praeses Bithyniae a. 218 *Dio 78, 39. Vix idem, fortasse pater est Caecilius Aristo, qui memoratur in actis saecularibus a. 204 Ephem. ep. 8 p. 300.*
- 19 Caecilius Bassus, procurator V 2182 t. Altinas.
- 20 Caecilius Capella, praeses (provinciae nescio cuius), qui Christianos vexaverat, 'in illo exitu Byzantino' periit *Tertullianus ad Scapulam 3; scilicet Pescennii Nigri partes secutus Byzantio oppido expugnato a victoribus occisus.*
- 21 Caecilius Capito memoratur in fistula plumbea urbana Lanciani, *sylloge aquaria n. 146.*
- 22 Caecilius Celer post Domitiani mortem a M. Aquillio Regulo rogatus, ut Plinium Regulo reconciliaret *Plin. epist. 1, 5, 8. Certe homo nobilis.*
- 23 L. CAECILIUS CELER RECTVS, L. f., quaestor provinciae Baeticae, tribunus plebis, praetor II 190 t. Olisiponensis publice positus.
- 24 L. Caecilius Cilo, L. f., IIIvir a(edilicia) p(otestate) (Comis); pater ut videtur L. Caecilii Valentis et P. Caecilii Secundi V 5279 t. Comensis. *Cf. n. 61.*
- 25 Q. Caecilius Cisiacus Septicius Pica Caecilianus, procurator Augustorum et pro legato provinciae Raitiai et Vindelici(ai) et vallis Poenini(ai); augur, flamen divi Augusti et Romae (Veronae) V 3936 t. in pago Arusnatium repertus. Praesidem fuisse sub Marco et Vero imperatoribus coniecit *Hirschfeld Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1889 p. 430.*
- 26 CAECILIUS CLASSIVS, ex Africa oriundus, homo foedus et aperte malus, proconsulatum in Baetica non minus violenter quam sordide gesserat eodem anno, quo in Africa Marius Priscus; accusationem vel fortuita vel voluntaria morte praevertit; cum Baetica etiam in defuncti accusatione perstaret, Plinio et Luceio Albino accusatoribus a senatu post mortem damnatus est (*a. fere 101*) *Plin. epist. 3, 9;*

3, 4, 2. 7; 6, 29, 8. — Casta uxor *ibd.* 3, 9, 29, Cluvius Fuscus gener *ibd.* § 18.

- 27 M. CAECILIUS CORNVTVS memoratur in cippis terminalibus VI 1267 a. b (1) et *Bullettino comunale* 1886 p. 277 n. 1273 (2), qui termini ad annos priores imperii Tiberii referendi esse videntur cf. Henzen ad t. 1. — Praenomen exhibent tit., Caecilius Cornutus Tac. a. 4, 28.

Praetorius a. 24 Tac. l. l. Sub initium imperii Tiberii ut videtur fuit inter quinque curatores locorum publicorum iudicandorum, qui ex senatus consulto privata in publicum restituerunt t. 1 (ubi tertio loco nominatur), 2 (ubi secundo). Qua cura quaestorius an praetorius functus sit, incertum est. A. 24 a Vibio Sereno iuniore insimulatus in Tiberium coniurasse, quia periculum pro exitio habebat, mortem in se festinavit Tac. l. l. — Nominatur Tac. a. 4, 30. — Cf. n. 28.

- 28 M. CAECILIUS CORNVTVS, frater Arvalis memoratur in actis fratrum Arvalium *Ephem. ep.* 8 p. 316 (1), quae propter litterarum formam a. fere 733/734 = 21/20 a. C. tribuit Hülsem, in actis a. 14 VI 2023 a (2), a. 20 *Ephem. ep.* 8 p. 318 (3), a. 21 VI 2023 b (4). — Tria nomina exhibet t. 3, M. Cornutus t. 2, Cornutus t. 4, ...ornutus t. 1.

Vt recte Hülsem de actate t. 1 iudicaverit, M. Cornutus, qui ibi memoratur, certe diversus fuit a. M. Cornuto praetorio n. 27, probabiliter pater huius. Sed pater an filius intellegendus sit in actis a. 14. 20. 21, nulla ratione potest definiri.

- 29 Sex. Caecilius Crescens Volusianus, Q. f., tribu Quir., praefectus fabrum, advocatus fasci Romae, procurator XX hereditatium, ab epistulis divi Antonini, ab epistulis Augustorum (a. 161/169); sacerdos curio sacris faciendis, patronus municipii (Thuburbonis minoris) VIII 1174 t. Thuburbitanus publice positus.
- 30 Caecilius Dextrianus, procurator (Augg.) a. 161 in fistula plumbea urbana Lanciani, sylloge aquaria n. 108.
- 31 Q. Caecilius Epirota, grammaticus, Tusculi natus, libertus (T. Pomponii) Attici, cum filiam patroni nuptam M. Agrippae doceret, suspectus in ea et ob hoc remotus ad Cornelium Gallum se contulit vixitque una familiarissime; post cuius mortem Romae scholam aperuit primusque dicitur latine ex tempore disputasse primusque Vergilium et alios poetas novos praelegere coepisse *Sucton. grammat.* 16.
- 32 A. CAECILIUS FAVSTINVS memoratur in diplomatibus mil. a. 99 III S. XXX (1), a. 105 III dipl. 22 (2); ipse posuit Traiano a. 116 t. Mactaritanum VIII S. 11798 (3).

Tria nomina exhibent t. 1. 2; de t. 3, ubi Caecilius Faustinus certe legitur, adnotavit Schmidt praenominis vestigia a se excepta, licet magis viderentur convenire cum TI. quam cum A., tamen etiam ad hoc pertinere posse.

Consul (suffectus) a. 99 a. d. XIX kal. Septembres cum Q. Fabio Barbaro *t. 1*; (legatus Aug. pr. pr.) Moesiae inferioris a. 105 *t. 2*; proconsul Africae a. 116 *t. 3*.

33 Q. Caecilius Fronto, L. f., tribu Gal., procurator Augusti; quaestor, IIvir (Tarraconis) *II 4139 t. Tarraconensis*.

34 M. CAECILIUS FVSCIANVS CREP[E]REIANVS F[L]OR[I]ANVS, legatus Augusti pro pr. (Arabiae) *III 93 t. Bostranus*; M. Caecilius Rufinus filius *ibd.*

35 Caecil(ius) Hermianus *honoratus t. Ancyrano Bulletin de correspondance Hellénique VII (1883) p. 16 n. 3*: τὸν κράτιστον προστάτην τῆς μ[η]τροπόλεως β' νεωκόρου Ἀνκύρας, πατέρα καὶ πάππον συνκλητ[η]τ[ῶν], ᾠουκηνά[ριον] ἐπὶ συμβουλίου τοῦ Σεβ[αστοῦ]. Fuit ergo consiliarius Augusti ducenarius.

36 C. Caecilius Isidorus, C. libertus) [CL. traditur], homo ditissimus a. 746 = 8 a. C. mortuus *Plin. n. h. 33, 135*.

37 [C]aecilius [Iu]ventianus, procurator Augusti (Noric) *III 5182 t. Noricus. Potest idem esse Caecilius Inventianus, cui (cum provinciae alicui, fortasse Norico praesset) divus Pius rescripsit de minore quattuordecim annis quaestionem non esse habendam Arcadius Charisius Digest. 48, 18, 10 pr.*

38 Q. CAECILIUS LAETVS. *Tituli: ipse posuit in legatione III 1011 (1), 1012 (2), 1013 (3) t. Apulenses; ei positus est VIII 8207 (4) t. Milevitanus mutilus, ubi honores, qui inverso ordine recensentur, ante praeturae perierunt.*

C. f., tribu Quir. *t. 4*, clarissimus vir *t. 4*, prae[tor] *t. 4*, legatus legionis XIII Geminae *t. 1. 2. 3. 4*, proconsul provinciae Baeticae *t. 4*; curator coloniae Pisaurensium, coloniae Formianorum, sodalis Augustalis *t. 4*.

— L. TETTIVS NONIVS CAECILIUS LYSIAS.

39 Caecilius Macrinus, amicus Plinii, ad quem scripsit *epist. 3, 4 (ubi nomen gentilicium in cod. Asburnhamensi ind. l. III serratum est). Diversus est Minicius Macrinus ibd. 1, 14, 5, incertum ad quem pertineant epist. 2, 7; 7, 6; 7, 10; 8, 17; 9, 4 inscriptae Macrino.*

40 Q. CAECILIUS MARCELLVS, Q. f., tribu Arn., quaestor provinciae Narbonensis, tribunus plebis, praetor in utroque honore candidatus divi Traiani Augusti, legatus pro pr. provinciae Narbonensis et provinciae Baeticae, proconsul provinciae Siciliae *XIV 2498 t. in agro Tusculano repertus*.

41 Q. CAECILIUS MARCELLVS DENTILIANVS. *Tituli: publice ei posuerunt Thibiucenses VIII S. 14291 (1) t. Thibiuc., memoratur in dipl. mil. a. 167 III dipl. 46 (2).* — Plena nomina exhibet *t. 1*, Q. Caecilius Dentilianus *t. 2*. — Q. f., tribu Arn. *t. 1*; filius videtur Q. Caecilii Marcelli, qui praecedit.

Xvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis XI Claudiae piae fidelis, [quaestor] provinciae Africae, aedilis curulis candidatus divi Hadriani, praetor candidatus eiusdem, legatus provinciae Hispaniae, proconsul provinciae Cretae Cyrenarum, legatus legionis XII Fulminatae, legatus Augusti pro pr. provinciae Galliae Aquitanicae, consul t. 1, (suffectus) a. 167 a. d. III non. Maias cum M. Antonio Pallante t. 2. — Patronus coloniae Thibiucensium t. 1.

- 42 CAEC(ILIVS) MATERNVS memoratur in titulo Thracico *Bulletin de correspondance Hellénique VI (1882) p. 181 n. 3.*

Nummi: I) Philippopolis in adversa cum capite Commodi et inscriptione nominis, in aversa inscripti Ἡγε(μονεύοντος) Κα(χιλίου) Ματέρνου Φιλιπποπολεϊτῶν Postalaka, Κατάλογος τῶν ἀρχαίων νομισμάτων κτλ. τοῦ Ἀθηνῆσιν ἐθνικοῦ νομισματικοῦ μουσείου p. 147 n. 1020. 1021. II) Pautaliae cum eadem adversa, in aversa Ἡγε(μονεύοντος) Κα(χιλίου) Ματέρνου Θούπιας Παυταλίας Mionnet I p. 398 n. 237, similes male servati vel descripti Mionnet Suppl. II p. 373 n. 1010. 1011, p. 374 n. 1012.

Legatus Augusti pro praetore provinciae Thraciae sub Commodo tit., nummi; anno 187 tit.

- 43 Caecilius Maximus, cui divus Pius rescripsit *Callistratus Digest. 49, 14, 2, 5. Ex contextu veri simile est cum magistratu aliquo functum esse.*

- 44 L. CAECILIVS MAXIMVS, clarissimus vir, patronus coloniae Canusii a. 223 IX 338 album Canusinum.

- 44a Q. CAE[CILIVS] MAXIMVS, c(larissimus) p(uer) in sarcophago reperto in crypta Lucinae quae dicitur de Rossi, *Roma sotteranea I p. 311, qui t. ad saec. III rettulit.*

- 45 [Q.] [C]AECILIVS M[ETELLVS CRETICVS], M. f., praetor urbanus, pro[consul] (Sardiniae ante a. 6 p. C. cf. Dio 55, 28) X 7581 t. Caralitani. — Omnino diversus a Cretico Silano cos. a. 7 p. C., fortasse pater adoptivus eius.

- 46 [Q. CAECILIVS METELLVS CR]ETICVS IVNIVS SILA[NVS]. Traditur in farragine antiquissima inscriptionum in cod. Barbariniano et Marciano ECTICVS IVNIVS SILLA VI 3833; non sine probabilitate coniecit Henzen fragmentum spectare ad quendam ex posteris Q. Caecilii Metelli Cretici Silani cos. a. 7 p. C.

- 47 Q. CAECILIVS METELLVS CRETICVS SILANVS, consul a. 7 p. C. cum A. Licinio Nerva Siliano. Memoratur in titulo (sepulchrali) Iuniae filiae VI 914.

Nummi extant complures Syriaci I) Antiochiae II) Gabalae III) Seleucia IIII) Beryti a) sub Augusto cusi b) sub Tiberio; nummis graecis I et III plerumque anni aerae Actiacae adscripti, praeterea nummis Tiberii anni imperii eius additi sunt: Ia) in adversa cum capite Iovis B Ἀντιοχείων ἐπὶ Σιλανοῦ (ἔτους) BM Mionnet V p. 156 n. 79, ΓM et ΔM Mionnet ibd. p. 157 n. 80. 81, muscum Bero-

linense, *Leake, Hellenica Numismata* p. 15; b) in adversa cum capite Tiberii et inscriptione Καῖσαρ Σεβαστὸς Σεβαστοῦ R 1) (ἔτους) Α ἐπὶ Σιλανοῦ Ἀντιοχέων EM *Mionnet V* p. 158 n. 99, museum Berolinense, *Leake* p. 15, R 2) sine anni primi indicatione ceterum eadem aversa *Mionnet* l. l. n. 98, 100 (male descripti sunt nummi ex Morellio sumpti ibd. n. 96, 97). II) Γαβαλέων R ἐπ(ι) Σιλανοῦ *Mionnet V* p. 233 n. 625 (ex Sestinio). IIIa) cum capite Iovis R Σελευχέων ἐπὶ Σιλανοῦ sine anno *Mionnet V* p. 275 n. 877 (ex Sestinio) sub Augusto cusus ut videtur; b) eadem adversa atque in nummis Ib R ἐπὶ Σιλανοῦ Σελευχέων ZM supra (ἔτους) Γ *Mionnet V* p. 276 n. 886, museum Berolinense. IIII) Beryti a) in adversa cum capite Augusti, R Permissu Silani *Eckhel III* p. 357, museum Berolinense; b) cum capite Tiberii et inscriptione Ti. Caes. August. F. Imper., eadem aversa atque in IIIIa *Mionnet V* p. 338 n. 26 cf. *Cohen I*² p. 207 n. 201.

In tanta nummorum Silani copia Sanelementius unus unum nummum Antiochenum (ceterum plane similem nummis Ia) inscriptum AM vidisse sibi visus est, quem ex rivulis suis in museum Vaticanum transisse scripsit *De vulgaris aerae emendatione* p. 348. Quem nummum in libro postea (a. 1809) edito *De notis chronologicis numismatum imperialium* suo loco p. 73, ubi de Silani nummis Antiochenis agit, silentio praeteriit. Facillime autem litterae ΔM, dummodo paululum detritae essent, accipi potuerunt pro AM. Itaque de hoc nummo mihi dubitandum esse videtur, dum testis magis idoneus talem re vera extare affirmaverit.

In consulatu: Q. Caecilius Q. f. M. n. Metellus Creticus Silanus *fasti Capitolini*, Q. Caecilius M[etellus] *fasti Praenestini I*² p. 72 = XIV 2963, Q. Caecilius Creticus ME.... editur in *fastis augurum I*² p. 60 = VI 1976 et adnotatur 'superest post ■ hasta, quae ex E et F remansisse potest'; Λ. (sic) Καίκιλιος Μέτελλος Κρητικός *Dio ind. l. 55*, Καίκιλιος Μέτελλος *Dio* 55, 30, ceterum plerumque Creticus *fasti*. — Silanus in nummis tituloque. — Creticus Silanus apud *Tacitum*, Silanus apud *Iosephum*.

Q. f. M. n. *fasti Capitolini*; propter Silani nomen filius naturalis Iunii Silani alicuius videtur, qui adoptione in Caeciliorum Metellorum familiam transiit; pater adoptivus potest esse Q. Caecilius Metellus Creticus supra n. 45. — Consul a. 7 p. C. *fasti*. — Legatus Syriae *Tac. a. 2, 4*; 2, 43, *Ioseph. ant.* 18, 2, 4, nummi; nummi, qui quidem certe descripti sunt, annos indicant tricesimum alterum usque ad tricesimum septimum scilicet aerae Actiacae (cf. *Eckhel III* p. 270) partim coniunctos cum annis imperii Tiberii usque ad tertium. Vnde sequitur Silanum a. 32 aerae Actiacae = intra mensem Septembrem a. 764/765 = a. 11/12 legationem inisse et a. 37 = Sept. a. 769/70 = a. 16/17 provincia decessisse. Anno 17 Tiberius, cum Germanicum in orientem mitteret, eum Syria demovit per adfinitatem conexum Germanico, quia Silani filia Neroni, vetustissimo liberorum eius,

pacta erat *Tac. a. 2, 43*; Iunia Silani filia) [spon]sa Neronis Caes[aris] *tit.*, unde sponsam ante nuptias mortuam esse apparet.

- 48 Caecilius Natalis (Natalis *Minucius Felix Octav. 16, 1. 2 ceterum ibi* Caecilius), interlocutor dialogi Octavii *1. 2. 4. 5. 14. 15. 16. 17. 40. Origine Cirtensis videtur cf. 'Cirtensis nostri oratio' ibd. 9, 6 = tuus Fronto 31, 2. — Cf. n. 49.*

- 49 M. Caecilius Natalis. *Tituli Cirtenses: a. 210 posuit ob honorem Illviratus imperatoribus Septimio Severo et filiis VIII 6996 (1), sub Antonino (Severi filio) arcum triumphalem extruxit, ad quem pertinent t. VIII 7095–7098 (2) plane iisdem verbis concepti, item VIII 7094 (3), qui eadem atque t. 2 in brevius contracta exhibet.*

Tria nomina exhibent vel exhibuerunt tituli omnes. — Q. f., tribu Quirina, aedilis, Illvir, quaestor, quinquennalis (scilicet quattuor coloniarum Cirtae Rusicadis Miler Chullu), praefectus coloniarum Millevitanae et Rusicadensis et Chullitanae (cf. VIII p. 619) tit.

Eundem esse Natalem Octavii n. 48 statuit Dessau Hermes XV p. 471 sqq., at cf. Teuffel-Schwabe, Römische Literaturgeschichte § 368⁶ adn. 1.

- 50 M. CAECILIUS NOVATILLIANUS. *Tituli publice ei positi: Beneventani IX 1571 (1). 1572 (2) a Beneventanis, Tarraconensis II 4113 (3) a Tarraconensibus.*

M. Caecilius Novatillianus, clarissimus vir *t. 1. 2. 3. —* Quaestor provinciae Africae *t. 1. 2*, tribunus plebis, praetor *t. 2*, legatus (*addit t. 3*) iuridicus Hispaniae citerioris *t. 2. 3*, iuridicus Apuliae et Calabriae *t. 2* (praefectus iuris d. Hispaniae cit. et Calabriae *t. 1*), allectus inter consulares, praeses provinciae Moesiae *t. 1. 2*, superioris *t. 2*.

Patronus Beneventanorum, qui privatim et publice patrocinio eius saepe defensi sunt *t. 1. 2*, patronus Tarraconensium *t. 3. —* Poeta et orator inlustris *t. 1. 2*.

Litteras t. 2 'aeui labentis' esse adnotavit Mommsen; praeterea hominem tertii saeculi et adlectio inter consulares et 'praeses Moesiae' satis indicant.

- 51 Q. CAEC(ILIVS) PVDENS, legatus Augustorum pro pr. (Germaniae superioris) *Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum 1608 t. in loco Jagsthausen repertus. Nomina Augustorum erasa sunt, supersunt IMP CAES INVICT. AVG Titulus certe post Caracallum positus est.*

- 52 Q. Caecilius Redditus, procurator Augusti (Norici) *memoratur in t. Norico beneficiarii III 5163.*

- 53 CAECILIUS RVFINVS a Domitiano senatu motus, quod saltabat *Dio 67, 13.*

- 54 M. CAECILIUS RVFINVS, M. Caccilii Fusciani Crepereiani Floriani filius *III 93 t. Bostranus.*

- 55 Q. CAECILIUS RVFINVS, proconsul Cretae et Cyrenarum *CIG* 2588 *t. Creticus*. Quod Böckh ibi statuit eundem memorari in *t. Tarraconensi* II 4201 posito Q. Caecilio Rufino Saguntino ob legationem, qua gratuita apud Hadrianum Aug. functus est, probari non potest.
- 56 Q. CAECILIUS RVFINVS CREPEREIANVS, consul (suffectus anno incerto), legatus Augustorum pr. pr. (Pannoniae inferioris) posuit *t. Aquincenses* III S. 10407. 10415.
- 57 M. CAECILIUS RVFINVS MARIANVS. Tituli: ipse posuit *Aquinci* III 3463 (1) et *Apuli* III 1142 (2) correct. *Additamenta* p. 1015.

Nomina pariter exhibent t. 1. 2, nisi quod in exemplis antiquis t. 2 nomen gentile corruptum est in ALCINVS vel ALCINVS. — Tribunus laticlavus legionis IV Fl(aviae) (in lapide pro FL. extat E.) *t. 1*, legatus legionis XIII Geminae *t. 2*.

- 58 C. Caecilius Salvianus, ὁ κράτιστος δίκαιόδότης διαδεχόμενος καὶ τὰ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν memoratur in papyro *Aegyptische Urkunden aus dem königlichen Museum zu Berlin* I n. 327 scripta ἔτους ιζ scilicet imperatoris Marci = a. 166, ut recte explicuit Krebs l. l.; nam C. Longinus Castor veteranus qui in hac papyro memoratur, testamentum fecit in altera n. 326 anno 189.

- 59 Caecilius Saturninus. 'In mappa Albensium invenitur: Haec depalatio et determinatio facta ante d. VI id. Octobres per Caecilium Saturninum centurionem cohortis VII praet(oriae) (VII et XX traditur) mensoribus intervenientibus Scipione Orfito et Q. Nonio Prisco consulibus' (= a. 149) *liber I coloniarum Schriften der Römischen Feldmesser* I p. 244, eadem depravata repetuntur lib. II p. 253, cuius auctor nomina in Cilicium Saturninum corrupit.

Mommsen Feldmesser II p. 171, *CIL* IX p. 371 coniecit, vera nomina huic fuisse L. Marculeium Saturninum, qui in *t. Albensi* IX 3923 dicitur veteranus Augusti cohortis VII praetoriae, IIIvir iure dicundo, quaestor rei publicae (Albae Fuentis). *Res satis incerta*.

- 60 Caecilius Secundus, amicus Martialis, cui ad Danuvium militanti misit epigrammaton librum septimum (a. 92) *Martialis* 7, 84. Fortasse idem est Secundus, qui memoratur a *Martiale* 5, 80.

- 61 L. C[aecilius] Secundus, C. f., tribu Ouf., praefectus [fabrum] a consule, IIIvir iure dicundo, pontifex (Comis) memoratur in titulo *Comensi Pais*, *Additamenta ad CIL* V n. 745, quem posuit [Caeci]lius Secundus filius. Vbi Mommsen adnotavit praefectum illum intellegi posse patrem naturalem Plinii minoris, sed eodem iure defendi posse coniecturam, quam antea post alios proposuerat, patrem huius esse L. Caecilium Cilonem *t. Comensis* V 5279. Vtraque igitur coniectura aequabiliter incerta est.

— C. PLINIVS CAECILIUS SECVNDVS.

- 62 CAECI(LIVS) SERVILIANVS. Nummi: *Thracici in adversa caput Comodi exhibentes et inscriptionem* Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρ(ήλιος)

Κόροδος, in *aversa inscripti* Ἡγεμο(νεύοντος) Καικι(λίου) Σερβειλιαν(οῦ) in *nummis Nicopolis ad Istrum* (Wiener) *Numismatische Zeitschrift* 1892 p. 51. 52 *vel plerumque* Ἡγε. Κα. Σερβειλιανοῦ in *nummis Pautaliae Catalog. Berolinensis I* p. 199 n. 8, *Philippopolis* p. 224 n. 22, *collectio Imhoof*. Multi praeterea minus accurate vel male descripti sunt veluti *Catalogue of the Greek coins in the British Museum, Thracia* p. 163 n. 18, *Mionnet I* p. 417 n. 347, *Suppl. II* p. 118 n. 359 — p. 119 n. 362, p. 456 n. 1495. 1496. 1497 etc.

Legatus (Aug. pr. pr.) Thraciae intra a. 182—190 nummi.

63 C. Caecilius Silvanus, pater Caecilii Virgiliani *II* 1177.

64 CN. CAECILIUS SIMPLEX (*praenomen exhibet solus Dio*), vir clarissimus, proconsul Sardiniae a. 67-68 memoratur in decreto M. Helvii Agrippae successoris *X* 7852; consul a Vitellio suffectus kal. Nov. a. 69 cum C. Quinctio Attico *Dio* 65, 17, *Tac. h.* 2, 60; consul mense Decembri *Tac. h.* 3, 68.

— TI. IVLIVS CANDIDVS CAECILIUS SIMPLEX.

— L. IVLIVS MARINVS CAECILIUS SIMPLEX.

65 C. CAECILIUS STRABO, consul designatus a. 103 vel 104, contra quem Plinius causam Corelliae Hispullae suscepit *Plin. epist.* 4, 17, 1-3; loco consulis designati in senatu sententiam dixit *ibid.* 4, 12, 4. Frater Arvalis a. 101. 105 *VI* 2074. 2075, in locum mortui (a. 117) ex litteris Traiani alius cooptatus a. 118 *VI* 2078 *acta Arvalium*.

66 Caecilius Virgilianus, C. Caecili [S]ilvani filius vir [p](erfectissimus), procurator Augusti ripae provinciae Baeticae *II* 1177 *t. mutilus Hispalensis semel et male descriptus, ubi procurationes ad ripam Baetis (II 1180) et provinciae Baeticae confusae esse videntur.*

— Furia Caecilia.

— IVLIA FLAVIA HERENNIA CAECILIA HONORATIANA OPTATA.

67 CAECILIA MATERNA, clarissima femina in titulo actoris *X* 1909 *t. Puteolanus*.

68 CAECILIA PAVLINA. Divae Caeciliae Paulinae Piae Augustae *X* 5054 *t. Atinas; eiusdem extant nummi Eckhel VII* p. 293, *Cohen IV*² p. 523 *in adversa inscripti* diva Paulina *cum capite velato eius, in aversa consecratio, quos nummos ad uxorem C. Iulii Maximini nummorum periti referre consuerunt, 'etsi certam, ut ait Eckhel, eius iudicii rationem non teneant'*. Apud scriptores nomen non invenitur. Vxorem Maximini truculenti illius imperatoris lenitate feminea animum mitigasse in Gordianorum actibus memoraverat *Ammianus Marcellinus* 14, 1, 8. A Maximino occisa *Zonaras* 12, 16 p. 124 *ed. Dindorf, Syncellus* p. 680 *ed. Bonnensis*.

— Aelia Caecilia Philippa.

69 CAECILIA VERISSIMA, clarissimae memoriae femina *VI* 1363 *t. urbanus, quem posuerunt Atilia Rufina clarissima femina et Caesonia Victorina amicae.*

70 SEX. CAECINA, (praetor) per(egrinus) a. 11 p. C. *fasti Arvalium* I² p. 70.

— A. Claudius Caecina.

— P. LICINIVS CAECINA.

71 A. CAECINA ALIENVS. A. Caecina *Sueton. Tit. 6*, Alienus Caecina *Tac. h. 1, 52*, Caecina Alienus *Ioseph. bell. 4, 11, 2*, Alienus *semper apud Dionem, ceterum ubique Caecina*.

Natus Vicetiae *Tac. h. 3, 8*. Hunc Galba in Baetica impigre in partes suas transgressum (a. 68) legioni praeposuit, mox compertum publicam pecuniam avertisse ut peculatorem flagitari iussit *ibd. 1, 53*. Anno 69 ineunte legatus legionis in Germania superiore ab imperatore Galba in Vitellium descivit; decorus iuventa, corpore ingens, animi immodicus, scito sermone, erecto incessu studia militum inlexerat *ibd. 1, 52. 53*. Legatus Vitellii exercitum Germaniae superioris trans Alpes in Italiam duxit; res ab eo contra Othonianos gestae *Tac. h. 1, 61. 67-70; 2, 20-26. 30. 31. 55. 56. 59. 67. 70. 92. 95, Plutarch. Otho 6. 7. 10. 11. 12. 13, Ioseph. bell. 4, 9, 9*.

Vitellius victor urbem ingressus ut (Fabio) Valenti et Caecinae vacuos honoris menses aperiret, aliorum consulatus coartavit *Tac. h. 2, 71; consul suffectus certe mense Octobri a. 69, ceterum cf. fastos; consularis Sueton. Tit. 6, (Vict.) Epitome 10*. Dux Vitellii contra Flavianos missus prodicionem molitus ad Vespasiani partes transiit *Tac. h. 2, 99-101; 3, 9. 13-14, Dio 65, 10. 11. 14, Ioseph. bell. 4, 11, 2*. Pridie kalendas Novembris consulatus, cuius unus dies supererat, ei abrogatus est *Tac. h. 3, 37*. A Flavianis victoribus ad Vespasianum missus benigne ab eo exceptus est *Ioseph. bell. 4, 11, 3*. Sub Vespasiano cum Marcello coniurationem iniit, qua patefacta Titus Caecinam vocatum ad caenam ac vixdum triclinio egressum confodi iussit urgente discrimine, cum etiam chirographum eius praeparatae apud milites concionis deprehendisset *Sueton. Tit. 6, Dio 66, 16*, ob suspicionem stupratae Berenices uxoris (sic) *Epitome 10*. — Vxor Salonia *Tac. h. 2, 20*.

Memoratur Tac. h. 1, 89; 2, 11. 17. 18. 19. 27. 51. 77; 3, 15. 36. 40; 4, 31, Plutarch. Otho 5. 18, Dio 66, 15.

72 Ti. Caecina Alienus *memoratur in fistula plumbea urbana Bullettino comunale 1886 p. 103*: Ti. Alieni Caecina(e). *Cum Caecinam nomen gentilicium originis Etruscae fuisse constet, in hoc titulo ordo nominum plane eodem modo mutatus est atque in titulo Largi Caecinae n. 74. — Certe parentela coniunctus cum A. Caecina Alieno*.

— C. LAECANIVS BASSVS CAECINA FLACCVS.

73 [Cae]cina Largus, praef. a (annonae?) a. 250 *tit. urbanus Bullettino comunale 1886 p. 370*.

74 Caecina Largus *nescio quis memoratur in t. Maximo Largi Caecinae (servo) posito VI 22331*.

- 75 C. CAECINA LARGVS, consul a. 42 cum Claudio Augusto II. *In consulatu*: [C.] Caecina Largus X 6638 *fasti Antiat.*, C. Caecina I 772, C. Largus Dio 60, 10, C[aeccin]a Largus VI 2015, *ceterum plerumque Largus fasti.* — C. Caecina Largus *acta Arvalium*, Caecina Largus *sive* Largus Caecina *apud scriptores.*

Consul *Asconius in Scaurian. p. 23 ed. Kirssling-Schöll*, per annum Dio 60, 10, *fasti.* A. 48 cum L. Vitellio Claudium imperatorem comitatus est, cum Ostia Romam rediret poenas de Messalina sumpturus *Tac. a. 11, 33. 34.* — Possidebat domum magnificam, quae aliquando fuerat Crassi oratoris, deinde M. Aemilii Scauri *Asconius l. l., Plin. n. h. 17, 5*, ubi Plinio iuveni crebro arbores quasdam insignes ostentabat *Plin. l. l.* — Frater Arvalis adfuit in collegio a. 38. 39. 40 et a. incertis Claudii VI 2028. 2029. 2030. 2032. 2035, *Ephem. ep. 8 p. 322. 324 acta Arvalium.*

- 76 C. CAECINA LARGVS memoratur in titulo Thracico III S. 7418 corr. 12337. Nummi a) Pautaliac, b) Serdicae, qui in parte adversa exhibent caput 1) Septimii Severi cum inscriptione nominis 2) Antonini, in arersa Ἰλγε(μονεόοντος) Καυρία Λάργους: a 1) *Catalogus Berolinensis I p. 200 n. 13, Catalogue of the Greek coins in the British museum, Thracia p. 143 n. 16; a 2) ibd. p. 144 n. 25; b 1) collectio Imhoof. Alii partim male descripti Mionnet Suppl. II p. 376 n. 1029. 1030, p. 383 n. 1075. 1077, p. 485 n. 1663, p. 486 n. 1664, p. 488 n. 1678, p. 511 n. 1807.*

Plena nomina exhibet tit., Caecina Largus nummi. — Legatus Augustorum pro pr. Thraciae *tit. nummi, a. 199 tit.*

— C. SILIVS A. CAECINA LARGVS.

- 77 CAECINA PAETVS, vir consularis *Plin. epist. 3, 16, 8, (consul suffectus anno incerto).* Cum Camillus Scribonianus arma in Illyrico contra Claudium moveret, Pactus partes illius secutus et occiso Scriboniano Romam tractus ac damnatus Arria uxore praeunte mortem sibi conscivit a. 42 *Plin. l. l. § 7 sqq., Dio 60, 16 (Zonaras 11, 9), Martial. 1, 13.* Filius eximia pulchritudine pari verecundia parentibus superstitionibus decessit *Plin. l. l. § 3; filia Arria cf. A 917.*

- 78 C. CAECINA PAETVS, consul (suffectus) XV kal. Dec. a. 70 cum L. Annio Basso VI 200. Caecina Pactus curator riparum et alvei Tiberis a. 74 terminavit *Ephem. ep. 4 n. 807 cippus urbanus.*

- 79 C. CAECINA PAETVS nescio quis patronus liberti cuidam t. posuit X 5375 prope Interamniam repertum.

- 80 A. CAECINA SEVERVS. A. Caecina *Tac. a. 1, 31. 72, Velleius 2, 112, 4; Caecina Severus Tac. a. 3, 18. 33, Dio 55, 29, Tertullian. de pallio 4; ceterum Severus.*

Consularis a. 6 p. C. *Velleius l. l., consul suffectus anno incerto.* Legatus Moesiae eodem anno auxilia contra Pannonios rebellantes adduxit et cum Batonibus pugnavit *Velleius l. l., Dio 55, 29. 30.*

Anno 14 legatus exercitus Germaniae inferioris *Tac. a. 1, 31*; legiones primam (Germanicam) et vicesimam rebellantes in civitatem Vbiorum reduxit et seditionem oppressit *ibd. 1, 37. 48*. Res ab eo contra Germanos gestae anno 14 *ibd. 1, 50*, anno 15 *ibd. 56. 60. 61. 63–67*; a. 15 insignia triumphalia ei decreta sunt ob res cum Germanico gestas *ibd. 1, 72*; a. 16 fabricandae classi a Germanico praepositus *ibd. 2, 6*. Anno 15 quadragesimum stipendium habuit *ibd. 1, 64* (unde postea sub a. 21 Tacitus a. 3, 33 minus accurate, cum Caecina certe etiam a. 16 militiae operam dedisset, cum dicentem facit plures per provincias quadraginta stipendia explevisse). In senatu a. 20 sententiam dixit *ibd. 3, 18*, a. 21 censuit, ne quem magistratum, cui provincia obvenisset, uxor comitaretur *ibd. 3, 33. 34*. — Vxor sex partus enixa memoratur *ibd. 3, 33*.

Ad hunc pertinere videntur, quae Tertullianus de pallio 4 scripsit: 'habes spectare, quod Caecina Severus graviter senatui impressit, matronas sine stola in publico'. Quamquam autem Caecina apud *Tac. a. 3, 33* in uxores praesidium graviter invehitur, nihil tale in oratione illius invenitur. Ad alium igitur scriptorem Tertullianus respexisse videtur.

- 81 A. CAECINA TACITVS (traditur AVLO CAECINAE IACFIO), [praetor] candidatus, praeses provinciae Bacticae, consul (suffectus a. incerto), VIIvir epulonum VIII 10988 t. Salanus.
- 82 Caecina Tuscus, filius nutricis Neronis *Sueton. Nero 35*. Fabius Rusticus auctor est scriptos esse a Nerone a. 55 ad Caecinam Tuscum codillos mandata ei praetoriarum cohortium cura, sed ope Senecae dignationem Burri retentam *Tac. a. 13, 20*. Praefectus Aegypti a. 67 a Nerone relegatus est, quod balneis in adventum Neronis extractis lavisset *Sueton. Nero 35, Dio 63, 18*. A. 69 Romae fuit *Tac. h. 3, 38*.
- 83 [C]AECINIA LARGA, A. f., [A. Larci Lepidi] uxor t. posuit *Antiatinum X 6659* cum L[a]rcia Priscilla filia marito, cuius nomen periit.
- 84 Caedicianus (Καἰδικιανός traditur et vulgo legitur, Καἰδικιανός scribendum est) in longaevis memoratur a Marco εἰς ἑαυτὸν 4, 50.
— Q. ABVRNIVS CAEDICIANVS.
- 85 Caedicius, 'poena ... saevior illis, quas et Caedicius gravis invenit et Rhadamanthus' *Juvenal. sat. 13, 196 sqq.*; aulicum Neronis crudelissimum fuisse vult intelligi, satellitem Neronis *schol. perperam*, cum nomen gravissimi iudicis intellegendum esse videatur. Dubium est, num idem intellegendus sit 'Caedicius facundus' (causidicus) *ibd. 16, 46*.
- 86 L. Caedicius (apud Frontinum traditur Caedius), primipilaris, praefectus castrorum eorumque, qui post cladem Varianam una circumdati Alisone immensis Germanorum copiis obsidebantur, dolo ac virtute sibi ad suos peperit reditum *Velleius 2, 120, 4, Frontinus strat. 4, 7, 8*.
- 87 C. CAEDICIUS AGRIPPA, curator riparum et alvei Tiberis aetate Tiberii ut videtur t. urban. Röm. Mitth. 1889 p. 284.

- 88 CAEDICIA (*traditur* Cadicia), Flavii Scaevini uxor ex Italia relegata a. 65 ream fuisse se (coniurationis Pisonianae) tantum poena experta *Tac. a. 15, 71*.
- 89 Caedicia Luc. . . . , L. f., memoratur in fragmento t. *Salonitani III 1988 positi Respe[cto] [cla]rissimo iuveni, quocum necessitudine nescio qua coniuncta fuisse videtur.*
- 90 Caelestinus, ut rerum scriptor de Valeriano iunioro citatur *vit. Valeriani 8, 1*.
- PVLLAIENA CAELIANA.
- 91 Caelianus, Afer quondam rhetor, magister (M. Opellii) Diadumenniani *vit. Diadumen. 8, 9*.
- M. Calpurnius Caelianus.
- TI. CLAVDIVS SAETHIDA CAELIANVS.
- L. IVNIVS VICTORINVS [F]L(AVIVS) CAELIANVS.
- Sempronius Caelianus.
- 92 Caelius, latro famosus aetate Horatii *Horat. sat. 1, 4, 69 cum schol.*
- 93 L. CAELI[VS], in versu ultimo t. *Cyprii mutili III 6051 . . . ino* et L. Caeli . . . nominari videntur consules anni incerti.
- 94 Apicius *Caelius. *Sub his nominibus fertur libellus, qui praecepta coquinaria continet. Num ad eundem verba corrupta vit. Aclii Caesaris 5, 9 (ubi traditur idem Ovidii ab aliis relata idem Apicii libros amorum BP, Apicii Caelii relata scripsit Peter) pertineant, plane incertum est. Titulus libelli non sanus videtur, fuit fortasse Caelii Apicius cf. Teuffel-Schwabe, Geschichte der Römischen Literatur § 283, 2^a.*
- 95 CAELIVS . . . ILLIANVS MAXIMVS, [curator] aedium sacrarum [et operum] publicorum anno 159 VI 857 c.
- 96 CAELIVS ATTIANVS, Caelius Attianus *vit. Hadrian. 1, 4* (Caelium Tatianum *cod. Palat.*, Celium Tacianum *Bamberg.*), ceterum Attianus (*corrupte traditur vit. Hadrian. 8, 7 Atutinum, Zonar. 11, 23 Τατιανός*). Eques Romanus *vit. Hadrian. 1, 4; 4, 2*, municeps P. Aelii Hadriani *Dio 69, 1 id est oriundus ex urbe Italica*. Tutor et amicus Hadriani *vit. Hadrian., Dio l. l.* Traiano mortuo cum Plotina dicitur Hadrianum ad imperium promovisse *Dio l. l. (Zonar. 11, 23) cf. vit. Hadrian. 9, 6*. Sub primis imperii diebus Hadrianum monuit, ut adversarios e medio tolleret *vit. Hadrian. 5, 5*. Reliquias Traiani una cum Plotina et Matidia ex Asia Romam detulit *ibid. 5, 9*. Praefectus praetorio Hadriani (*sine dubio iam sub Traiano praetorianis praefuit*); cum Hadrianus potentiam eius ferre non posset, nisus est eum obtruncare, sed revocatus est, quia iam quattuor consularium occisorum (*cf. vit. Hadrian. 7, 2*), quorum quidem necem in Attiani consilia refundebat, premebatur invidia; cui cum successorem dare non posset, quia non petebat, id egit, ut peteret, atque eum praef-

fectura summovit *vit. Hadrian.* 9, 3–5. Attianum ex praefecto praetorii Hadrianus ornamentis consularibus praeditum fecit senatorem *ibid.* 8, 7, postea hostium loco habuit *ibid.* 15, 12.

97 Caelius Calvus Velleius 2, 120, 6 vide Coelius Calvus.

98 CAELIVS CALVINVS, legatus Augusti pro pr. anno 185 *III* 6052; ex titulo reperto in Armenia maiore quem posuerunt vexill(arii) legionis XV Apollinaris, non satis apparet, utrum Calvinus fuerit legatus legionis eius an provinciae Cappadociae, cuius praesidi eo tempore ea legio parebat.

99 D. CAELIVS CALVINVS BALBINVS = IMPERATOR CAESAR D. CAELIVS CALVINVS BALBINVS AVGVSTVS. Plena nomina tituli nummique imperatoris indicant. Tituli: una cum M. Clodio Pupienio Maximo Augusto et M. Antonio Gordiano Caesare nominatur in miliariis Mauretaniae *VIII* 10342 (1). 10343 (2). 10365 (3), *Ephem. ep.* 7, 660 (4). 675 (5); nomina plena extabant in his omnibus, hodie Balbini extant et certe descripta sunt in t. 3. 4. Plane eodem modo nomina trium posita erant in miliariis Cappadociae *III* S. 6913. 6934. 6936. 6953 male scriptis, in quibus (certe in n. 6953) nomina Balbini et Pupieni postea crasa sunt errore provincialium cf. Mommsen *III* S. p. 1252. Praeterea nomina plena exhibet item coniuncta cum Pupieno et Gordiano papyrus graece scripta *Mittheilungen aus der Sammlung der Papyrus Erzherzog Rainer II. III* p. 23. — Privatus memoratur in fastis Saliorum *VI* 1981 (6) D. Caelius Ba[lbinus] et in consulatu altero a. 213: D. Caelius Balbinus *VI* 269. 1957. 2001, X 6422. 7225, XI 2633, ceterum plerumque Balbinus fasti.

Nummi: in nummis commatis Romani semper dicitur D. Cael(ius) Balbinus *Eckhel VII* p. 305, *Cohen V²* p. 8 sqq. Δεxμ. Καλ. Καλ. Βαλβινος in nummo Amisi Berolinensi cf. von Sallet, *Daten der alexandrinischen Kaisermünzen* p. 59 adn. In nummis Alexandrinis Δεx. Καλ. Βαλβινος *Catalogue of the Greek coins in the British Museum, Alexandria* p. 239 n. 1841. 1843, Δεx. Καλ. Βαλβινος *ibid.* 1840. 1842. 1844–1846. Singularis plane est nummus Alexandrinus musci Vindobonensis *Eckhel VII* p. 307 inscriptus A. K. Δεx. K. Av. Βαλβινος Σεβ., sed in hoc quin vitium monetarii subsit, postquam plena nomina ex titulis papyroque certe cognita habemus, nihil dubium mihi videtur.

Apud scriptores dicitur Caecilius (sic et in codice Oxoniensi) Balbinus *Vict. Caes.* 26, Clodius Balbinus *vit. Gordian.* 10, 1; 22, 1 (dubium num et vit. Maximini 20, 1), ceterum semper Balbinus.

Ἐὐπατριδης *Herodian.* 7, 10, 4; familiae vetustissimae, ut ipse dicebat, a Balbo Cornelio Theophane originem ducens, qui per Cn. Pompeium civitatem meruerat, cum esset suae patriae nobilissimus idemque historiae scriptor *vit. Maximi et Balbini* 7, 3 (ubi constanter Theophanes et filius adoptivus eius Cornelius Balbus). Consul I suffectus anno incerto saeculi II exeuntis vel III incuntis; consul II

a. 213 cum imperatore Antonino IIII *fasti*; ἐς δευτέραν ὑπατείαν ἐλη-
λακώς *Herodian. l. l., consularis vit. Max. et Balb. 1, 2, Gordian. 22, 1.*
Ἐθνῶν ἡγούμενος ἀμέμπτως *Herodian. l. l., quas provincias rexit*
nescimus. Salius Palatinus cooptatus (anno incerto post a. 189) t. 6.

Anno 238, postquam senatus comperit Gordianos in Africa contra Maximinum imperium sumpsisse, viginti viros ex senatus consulto rei publicae curandae (cf. *CIL. XIV 2902*) creavit, inter quos fuerunt Balbinus et Maximus *Zosimus 1, 15, vit. Gordian. 10, 1; 22, 1* cf. *infra adnot.* Post mortem duorum Gordianorum senatus Maximum et Balbinum imperatores creavit *Herodian. 7, 10, vit. Gordian. 22, 1, vit. Max. et Balb. 1-3.* Inde Imperator Caesar D. Caelius Calvinus Balbinus Augustus in titulis nummisque v. *supra; in papyro titulisque 1-5 ubi duo Augusti nominantur, primo loco semper Pupienus positus est.* Aestate fere a. 238 uterque Augustus simul a militibus occisus est *Herodian. 8, 10, vit. Max. Balb. 13-14, vit. Gordian. 22.* De tempore mortis et de spatio imperii cf. quae *supra adnotari ad A 664.*

Zosimus 1, 14 postquam rettulit senatum populumque romanum Gordianos agnovisse et contra Maximinum arma cepisse, pergit ἐπεὶ δὲ πᾶσι ταῦτα ἐδόκει, προχειρίζονται τῆς βουλῆς ἄνδρας εἰκοσι στρατηγίας ἐμπείρους· ἐκ τούτων αὐτοκράτορας ἐλόμενοι δύο Βαλβίνον καὶ Μάξιμον, προκαταλαβόντες τὰς ἐπὶ τὴν Πώμης γερούσας ὁδοὺς κτλ. id est viginti illis viris, qui pro Gordianis contra Maximinum rem publicam defenderent, Balbinum et Maximum praefecerunt cum summa potestate. (Minime enim apud Zosimum αὐτοκράτωρ idem valet atque Augustus sive imperator, id quod illi nusquam non exprimitur per vocem βασιλεὺς.) Quocum prorsus consentit biographus in vita Gordianorum 10, 1; 22, 1 cf. 14, 4. Certissimum autem est in hac vita non pauca ac polissimum quidem in ea parte quae ad Gordianum III spectat (inde ■ cap. 22) sumpta esse ex eodem auctore primario, a quo pendet Zosimus, quamquam perperam id negavit Mendelssohn. Atque probabiliter is auctor a plerisque putatur fuisse Dexippus. Itaque si biographus, quem sibi ipsum saepissime repugnare notum est, uno loco vit. Maximini 32, 3 scripsit 'addidit Dexippus tantum odium fuisse Maximini, ut interfectis Gordianis viginti viros senatus creaverit, quos opposeret Maximino' minus accurate hic quam alibi Dexippi sententiam repetiisse videtur, ita ut standum sit in iis de quibus Zosimus et biographus consentiunt.

- 100 Caelius Cursor, eques Romanus, ob falsa maiestatis crimina in Magium Caecilianum praetorem auctore principe et decreto senatus punitus a. 21 *Tac. a. 3, 37.*
- 101 Caelius Felicissimus, vir egregius, maritus Luriae Ianuariae clarissimae feminae tit. qui extat in coemeterio quodam christianorum suburbano, editus ab Armellino Cronichetta 1879 p. 76. Videtur christianus fuisse.
- 102 CAELIVS FELIX, consul (suffectus anno incerto) a Commodus occisus (post a. 189) vit. Commodi 7, 6. Cum auctor vitae scribat 'interemit — — sex simul ex consulibus', in quibus Caelium Felicem affert, ea verba secundum dicendi usum biographorum mihi ita interpretanda esse videntur, ut Commodum sex consulares interfecisse significant.

- 103 Q. CAELIVS FLAVIANVS, clarissimus vir, patronus coloniae Canusii a. 223 IX 338 *album Canusinum*.
- 104 M. CAELIVS FLAVVS PROCVLVS, Xvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavus legionis XX Valeriae victricis, Vvir turmae equitum Romanorum, quaestor, tribunus plebis candidatus, praetor candidatus, curator rei publicae Aquinatium XI 3883 t. *Capenas*.
- 105 Caelius Florus, procurator Aug. Lyciae sub Hadriano *memoratur in titulis graecis mausolei Rhodiopolitani Lyciae Reisen im südwestlichen Kleinasien II p. 83 col. IIIa, IIIb, IVa*.
- 106 CAELIVS IVLIANVS, clarissimus vir in tegula urbana XV 475.
- 107 M. CAELIVS IVLIANVS, tribunus laticlavus (legionis XIII Geminae) III 995 t. *Apulensis*.
- 108 P. CAELIVS OPTATVS, legatus Aug. pro pr. (Numidiae) a. 166 VIII S. 17958. 18067 t. *Numidici*. Idem videtur Caelius Optatus, ad quem Fronto scripsit ad amic. 1, 9.
- 109 CAELIVS ONERATVS. Nummi Thracici: a) Philippopolis in adversa caput Septimii Severi cum inscriptione nominis exhibent, in aversa Ἡ(ε)μονεύοντος) Κα(ι)λίου) Ὀνε(ρ)άτου) Φιλιπποπολιτῶν Catalogue of the Greek coins in the British Museum, Thracia p. 237 n. 27a; b) Pautaliae eadem adversa in aversa Ἡ(ε) T. Αἰλίου) Ὀνε(ρ)άτου) Οὐλπίας) Παυ(τ)αλίας Sestini, Museum Hedeu. I p. 62 n. 19 (inde Mionnet S. II p. 376 n. 1028), Ἡ(ε) T. Αἰλίου) Νε(ρ)ατῆ) Παυ(τ)α. Wiczey, Museum Hedeu. I 2388 (inde Mionnet n. 1025); collato nummo Londinensi iam mihi dubium non videtur, quin in nummis Pautaliae male lectis restituendum sit Κα(ι)λίου) Ὀνε(ρ)άτου). (Falsis descriptionibus deceptus supra A 162 nummos dubitanter rettuli ad T. Aelium Oneratum). — Κα(ι)λίου) Ὀνε(ρ)άτου) quidam Κη(ρ)ι(σ)ιεύς) invenitur in catalogo epheborum CIA III 1101 col. I 40.
Legatus pro praetore Thraciae sub Septimio Severo nummi.
- 110 L. CAELIVS PLAVTIVS CATVLLINVS, clarissimus vir, tribunicius, curator rei publicae (Sufetulae) VIII S. 11332 t. *Sufetulanus publice positus*.
- 111 Caelius Pollio (sic Tacitus, Pollio Dio), praefectus castrorum a. 51 castello Gorneis praefuit Tac. a. 12, 45. 46, Dio 61, 6.
- 112 C. CAELIVS RVFVS, consul a. 17 cum L. Pomponio Flacco. In consulatu: [C. Caeli]us Rufus fasti Arvalium I² p. 70, C. Caelius fasti Antiates X 6639 = I² p. 72, C. Caecilius (sic) fasti Lunenses XI 1356 = I² p. 73, Γ. Κα(ι)λίου) (sic) Νέ(ρ)ως) ἢ) Ῥοῦ(φ)ος Dio ind. l. 57, Γ(α)ί(ο)ς) Κα(ι)λίου) Dio 57, 17, C. Caelius Tac. a. 2, 41, VI 10051, C. Caecilius (sic) Cassiodor., ceterum Rufus fasti. — Nomina plena ei fuisse C. Caelium Rufum Caecilium Metellum Nepotem coniecit Nipperdey ad Tac. l. l. At eiusmodi cumulatio nominum vix convenit huius aetati et magis crediderim cognomen Nepotis obvium in Caeciliis Metellis, postquam Caelius in Caecilium corruptus est, falsa coniectura additum esse.

- C. f. *Dio ind. l. 57. Idem videtur ... lius Rufus pr(aetor) (aerarii)*
a. 13 VI 1496 = I² p. 74. Consul a. 17 *fasti*.
— CN. ARVLEIVS CAELIVS SABINVS.
- 113 CAELIA MAXIMA, clarissima femina memoratur in t. servi Milevitano
VIII 8209 cf. VIII S. 19328.
- 114 Caelobothras, regulus Indicus Muziri regnabat aetate Plinii *Plin.*
n. h. 6, 104.
- 115 Antonia Caenis. *Titulus eius sepulcralis urbanus VI 12037, ubi
plena nomina extant; Caenis apud scriptores. Antoniae Drusi liberta
et a manu, quam Vespasianus post mortem uxoris, quam privatus
amisit, dilectam quondam sibi revocavit in contubernium habuitque
etiam imperator paene iustae uxoris loco Sueton. Vespasian. 3, Dio
66, 14; Aug(ustae) liberta tit. Defuncta est imperante Vespasiano
Sueton. Vespasian. 21, Dio l. l. Grandes pecunias conquisivit vendi-
tans officia publica et honores auctore et conscio ut vulgo putabatur
Vespasiano ipso Dio l. l. Memoratur Sueton. Domitian. 12.*
- 116 Caepia Procula, Caepiae Proculae M. Regul(i) (uxoris) in fistula
plumbea urbana *Bullettino comunale 1891 p. 294. Femina nobilis
videtur, uxor fortasse M. Aquilii Reguli.*
- 117 Caepio, Tiberi Caesaris principatu *Plin. n. h. 21, 18, citatur ibd.,
auctor Plinii de herbis n. h. ind. l. 21. 22.*
— FANNIVS CAEPIO.
— RVSTIVS CAEPIO.
— T. RVSTIVS CAEPI(O).
- 118 CAEPIO CRISPINVS Granium Marcellum proconsulem Bithyniae
quaestor ipsius a. 15 maiestatis postulavit *Tac. a. 1, 74. Idem sta-
tuitur Crispinus Caepio VI 9341 in titulo servi sine idonea causa.*
- 119 A. CAEPIO CRISPINVS, consul (suffectus) cum Q. Asinio Marcello
in titulo mutilo in agro suburbano reperto *Römische Mittheilungen 1886
p. 128, ubi praecedunt consules ordinarii a. 96. Cf. A 1021. — Nescio
an ad eundem pertineat t. urbanus Bullettino comunale 1880 p. 138
n. 391 ossa A. Crispini Caepionis.*
— M. EPPVLEIVS PROCVLVS TI. CAEPIO HISPO.
— A. Crispinus Caepionianus.
- 120 [CAERELLIVS], [legatus Augusti pro pr.] Thraciae, Moesiae superioris,
Raetiae, Germaniae superioris et Brittaniae, et Modestiana (uxor) eius
et Caerellii Marcianus et Germanilla filii *Brambach, Corpus In-
scriptionum Rhenanarum 1003 t. Mogontiacensis.*
- 121 Q. CAERELLIVS, M. f., tribu Quirina, tribunus militum, quaestor,
tribunus plebis, praetor, legatus M. Antoni (scilicet eius qui fuerat
triumvir rei publicae constituendae), proconsul, pater Q. Caerellii
n. 122 VI 1364b.
- 122 Q. CAERELLIVS Q. f., (cf. n. 121), tribu Quirina, Illvir capitalis,
quaestor pro praetore, tribunus plebis, legatus pro praetore ter,

praefectus frumenti ex senatus consulto, legatus Ti. Caesaris Aug., proconsul VI 1364 a, titulum posuit patri 1364 b. — In lapide extat EX S. C. S. errore quadratarum ut videtur. De legatione iure praetorio repetita cf. Mommsen, *Res gestae d. Aug.* p. 181².

- 123 Q. Caerellius, cui Censorinus librum de die natali dedicavit *Censorin.* 1, anno 238 *id.* 18, 12; 21, 6; dicit eum officiis municipalibus functum, honore sacerdotii in principibus suae civitatis conspicuum, ordinis etiam equestris dignitate gradum provincialium supergressum *id.* 15. Laudes eloquentiae eius *ibid.* Annum quadragimum nonum transierat *ibid.*

- 124 C. CAERELLIVS FVFIDIVS ANNIUS RAVVS POLLITTIANVS, clarissimus vir, C. fil. (C. Caerelli Sabini et Fufidiae Pollittae ut videtur), tribu Oufentina, IIIvir monetalis aere argento auro flando feriundo, tribunus laticlavus legionis III Cyrenaicae, VIvir equitum Romanorum turmae primae, quaestor candidatus imperatoris Caesaris M. Aurelii Antonini Pii Felicis Aug. (inter a. 212-217), tribunus plebis candidatus, praetor hastarius; sodalis Marcianus Aurelianus Commodianus Helvianus Severianus VI 1365. Cf. n. 126.

- 125 CAERELLIVS MARCIANVS, [Caerellii] et Modestianae filius *Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum* 1003. Cf. n. 120.

- 126 C. CAERELLIVS POLLITTIANVS agnomine HELVINVS. Tituli plane similes ei positi sunt VI 1366 (1). 1367 (2). Agnomen praescriptum est in t. 2. — Clarissimus vir, proconsul Macedoniae t. 1. 2.

Eundem esse C. Caerellium Fufidium Annium Ravum aetatis Caracallae valde dubito num recte statuerit Henzen. Nam ex agnomine praescripto, quod omnino in titulis saeculi tertii perraro invenitur, titulum haud ita multo ante Diocletianum positum esse crediderim. Cui aetati etiam nomina Boncii Agentii, qui fuit in iis qui dedicarunt t. 2, aptius conveniunt.

- 127 CAERELLIVS PRISCVS. 'Ex epistulis divorum Hadriani et Antonini et fratrum ad Caerellium Priscum praetorem tutelarem' *Paulus Fragmenta Vaticana* 244. Praetor sub divis fratribus fuisse videtur.

- 128 C. CAERELLIVS SABINVS. Tituli Apulenses: ipse posuit in legatione III 1074. 1075. 1076. 1111 (1-4), memoratur in t. III 1092 (5).

C. Caerellius Sabinus, legatus Augusti pro pr. legionis XIII Geminae t. 1-5, a. 183/185 t. 5. Aetatem t. 5 determinavit *Borghesi ex nominibus Commodi adsumpto Pii* (inde ab a. 183 *Eckhel VII p. 111*), deficiente Felicis (ut dici coeptus est a. 185 *Eckhel p. 136*).

Fufidia Pollitta uxor eius t. 1-3. Filius eorum videtur C. Caerellius Fufidius Annius Ravus Pollittianus.

- 129 Caerellia 'mater' naufragio prope Baias periit, in quam Martialis scripsit *epigr.* 4, 63.

- 130 CAERELLIA GERMANILLA, [Caerellii] et Modestianae filia *Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum* 1003. Cf. n. 120.

- PICA CAERIANVS.
- AGRIPPA IVLIVS CAESAR.
- C. IVLIVS CAESAR.
- DRVSVS IVLIVS CAESAR.
- GERMANICVS IVLIVS CAESAR.
- L. IVLIVS CAESAR.
- NERO IVLIVS CAESAR.
- TI. IVLIVS CAESAR.
- Ptolemaeus Caesario.

131 Caesellius Bassus, origine Poenus, thesauros Didonis reginae sibi somnio monstratos ratus esse in Africa vastissimis specubus abditos ac posse erui Neroni indicat; vana re patefacta ipse se interfecit a. 65 *Tac. a. 16, 1-3, eadem nominibus omissis* ('indicio equitis Romani') *Sucton. Nero 31.*

132 Caesellius Vindex, grammaticus. *Cassiodorius de orthographia Grammatici Lat. VII p. 147 in recensu scriptorum, unde excerpta collegit, memorat: 'X. Ex Caesellio orthographo collecta sunt (cf. p. 202, 16), XI. Ex Lucio Caecilio Vindice deflorata sunt' (cf. p. 206, 16). Quamquam certum est (cf. quae exposuit Keil ibd. p. 139) duo genera excerptorum ad Caesellium Vindicem referenda et ex errore Cassiodorii quod posteriori Caecilii, non Caesellii nomen praescriptum est, repetendum esse, qui nomen grammatici in codice quo utebatur corruptum invenerat, praenomini Lucii, quod unus Cassiodorus posuit, utpote sumpto ex inscriptione corrupta fides neganda mihi videtur. Caesellius Vindex vel Caesellius vel Vindex alibi.*

Terentius Scaurus divi Hadriani temporibus grammaticus de Caesellii erroribus scripsit *Gellius 11, 15, 3, unde Vindicem vel eodem tempore vel non multo ante floruisse probabiliter colligitur; cui aetati genus studiorum eius optime convenit, nam in antiquissimorum scriptorum sermone indagando versatus est. Scripsit commentarios lectionum antiquarum qui citantur a Gellio 2, 16, 5; 3, 16, 11; 6, 2, 1; 11, 15, 2; 20, 2, 2 (idem libri intellegendi esse videntur ibd. 9, 14, 6; 18, 11, 1). Libri Caesellii Vindici litterarum ordine dispositi citantur a Charisio Grammatici Latini I p. 117, 13 (A litterae libro I), 239, 21 (libro B litterae), p. 195, 26 (libro L litterae); Caesellius Vindex in stromateo citatur a Prisciano II p. 210, 7, p. 230, 11 (sine titulo operis ibd. p. 229, 10; ut Caesellio Vindici placet). Propter similitudinem rerum quae a Gellio et a grammaticis afferuntur, probabilis est coniectura, quamquam non certa, unum atque idem opus significari, unde etiam orthographica excerpta sunt, quibus Cassiodorius usus est. — Memoratur praeterea inter grammaticos notos apud Arnobium I p. 41, 20 ed. Reifferscheid et Rufinum Gramm. Lat. VI p. 565, 3.*

133 Caesennius, qui *χηπουρικά* scripsit auctor Plinii *Plin. n. h. ind. l. 19, aliunde non notus.*

134 A. CAESENIVS GALLVS. *Tituli: memoratur in miliariis Galatiae III 312 (1). 318 (2), III S. 12218 (3), in t. liberti XIV 730 (4).*

Nummi: I) Caesareae Cappadociae, qui in adversa exhibent caput Titi et inscriptionem nominis, in aversa Ἐπὶ Γάλλου ἑτ(ους) γ' Mionnet Suppl. VII p. 663 n. 25. 26. II) Ad eundem referri possunt nummi originis incertae, qui in adversa exhibent caput Domitiani et inscriptionem Αὐτ. Δομετιανὸς Καῖς(αρ) Σεβ., in aversa Ἐπὶ Καεσεννίου Γάλλου Mionnet Suppl. IV p. 348 n. 325. 326 = Suppl. VI p. 687 n. 502. 503, Suppl. V p. 173 n. 1010.

Praenomen exhibent tituli, ceterum Caesennius Gallus sive Gallus. — Consul t. 3 suffectus anno incerto sub Vespasiano ut videtur. Legatus Aug. pr. pr. vias provinciarum Galatiae Cappadociae Ponti Pisidiae Paphlagoniae Lycaoniae Armeniae minoris stravit t. 1. 2. 3; anno 80 t. 2. 3, 82 t. 1. Legatus Galatiae et Cappadociae a. 80—82 t. 1. 2. 3, nummi. — XVvir sacris faciundis t. 3.

135 CAESENIVS ISAVRICVS, salius Palatinus collegio exiit anno 178 VI 1979.

— CAESENIVS MAXIMVS v. CAESONIVS MAXIMVS.

136 CAESENIVS PAETVS nominatur in t. Flaviae Sabinae (uxoris) XIV 2830. *Potest fuisse consul a. 61 vel proconsul Asiae n. 138.*

137 L. CAESENIVS PAETVS, consul a. 61 cum P. Petronio Turpiliano. *In consulatu: Caesennius (Caesenio cod. Mediceus) Paetus Tac. a. 14, 29, Καεσεννίου Παίτου Phleg. Mir. 20. — L. Caesennius Paetus Dio 62, 20 (Σένων traditur), Caesennius Paetus Tac. a. 15, 6, Ioseph. bell. 7, 3, 4; 7, 7, 1, ceterum Paetus.*

Consul a. 61 fasti. Eodem anno legatus Cappadociae ad bellum Parthicum missus hieme a. 61/62 in Armenia rem pessimo gessit indeque Romam revocatus est Tac. a. 15, 6. 7. 8. 10—17. 24. 25. 28, Dio 62, 20. 21. 22. Cum in Armenia bellum gereret, uxorem (fortasse Flaviam Sabinam cf. n. 136) et filium (parvolum) secum habuit et castello, cui Arsamosata nomen est, abdidit Tac. a. 15, 10. Alter filius a. 63 tribunus militum sub Corbulone militabat ibd. 15, 28.

Sub finem a. 70 Caesennius Paetus a Vespasiano in Syriam legatus missus est Ioseph. bell. 7, 3, 4 (ubi tempus iis definitur, quae ibd. enarrantur 7, 3, 1; 7, 4, 1); quarto anno Vespasiani (a. 72/73) in eadem legatione Antiochum Commagenes regem expulit regno ibd. 7, 7, 1—3. Hunc legatum eundem esse atque consulem a. 61 inde sequitur, quod ne maior quidem filius a. 70 aetatem consularem attingerat. Si uxor fuerit Flavia Sabina, quam e gente Vespasiani oriundam fuisse docent nomina, Paetus fortasse adfinitatis gratia ad legationem promotus est.

138 L. IVNIVS CAESENIVS PAETVS, consul (suffectus) mense Martio cum P. Calvisio Rusone a. incerto sub Vespasiano. *In consulatu: plena nomina exhibet triptychon Pompeianum Hermes XXIII (1888)*

p. 159, *Atti dell' Accademia Napolitana di archeologia XIV* (1890) p. 17; L. Caesennius Paetus VI 597. Tempus consulatus eo definitur, quod triptychon Pompeiis repertum est et P. Calvisius Ruso proconsul Asiae sub Domitiano fuit.

Vnde idem statuendus est Caesennius Paetus proconsul Asiae qui memoratur in t. Mylaseno Lebas-Waddington 358 et in nummis Ephesis: I) in adversa cum capite Domitiani et inscriptione Δομτιανὸς Καῖσαρ Σεβαστὸς Ἑρμηνεύς, in aversa Ἐπὶ ἀνθυ(πάτου) Καίσηνιου Παίτου. Ὁμόνοια Ἐφε(σίων) Ζευρ(ναίων) Waddington, *Fastes* n. 107, museum Berolinense, Leake, *Numismata Hellenica* p. 56, Mionnet III p. 94 n. 259, p. 226, 1263, Suppl. VI p. 133 n. 361–365; II) in adversa cum capite Domitiae et inscriptione Δομτία Σεβαστή, eadem aversa atque in I nisi quod ἐπὶ omisum est Waddington l. l., museum Berolinense, Mionnet III p. 95 n. 264, p. 227 n. 1267, 1268, Suppl. VI p. 135 n. 373. — Nummus Mionnet III p. 100 n. 297 (ex Sestinio) male lectus vel falsus est.

Cum Domitiano Germanici nomen inditum esset a. 83 exeunte vel incipiente a. 84 (cf. Eckhel VI p. 397), annus proconsularis Paeti non potuit incipere nisi post a. 83.

Filius videtur L. Caesennii Paeti cos. a. 61; de maiore natu, qui a. 62 tribunus militum fuit cf. n. 137, et propter temporum rationem et propter praenomen patris apte cogitari possit.

139 Caesennius Silvanus, propinquus Suetonii Tranquilli, qui ei a Plinio tribunatum militum impetravit *Plin. epist.* 3, 8.

— A. IVNIVS PASTOR L. CAESENIVS SOSPES.

— Arria Caesennia Paulina.

140 Caesernius, gener (Mestrii) Flori, amici Plutarchi *Plutarch. quaestiones convivales* 7, 4, 2; 7, 6, 2.

141 T. Caesernius Concessus Severus memoratur in t. Thagastino VIII S. 17217 Lartidiae Praenestinae uxoris. Fortasse homo nobilis.

142 T. Caesernius Macedo posuit ut heres t. Sirmianum III S. 10224 (1), memoratur in dipl. mil. III S. XXXVI (2).

Plena nomina exhibet t. uterque. Procurator Aug. t. 1, procurator Mauretaniae Caesariensis a. 107 t. 2. Potest pater esse Caeserniorum n. 144 et 145.

143 Caesernius Statianus, ὁ χράτιστος, curator (λογιστεύων) Nicomediae Bithynicae memoratur in t. Nicomediensi CIG 3771 sub Severo post a. 197 posito.

143a CAESERNIVS STATIVS memoratur in t. Cyprio graece scripto mutilo dedicato imperatori cuidam, cuius nomina perierunt, *The Journal of Hellenic studies IX* (1888) p. 252 n. 111; fortasse proconsul Cypri fuit.

144 T. CAESERNIVS STATIVS QVINCTIVS MACEDO QVINCTIANVS. Tituli: ei positus est V 865 (2) (cf. *Additamenta* p. 1025) Aquileiensi mutilus, qui cursum honorum ordine inverso exhibet, ipse posuit V 866 (2) Aquile-

leicensem et XIV 2253 (3) in agro Albano repertum, memoratur in t. liberti Aquileiensi V 482 (4).

Plena nomina exhibet integra t. 3; .. Caese..... Quincti..... Quinctian... t. 1, T. Caesernius Macedo Quinctianus t. 2, (T. Caesernius) Macedo t. 4.

T[riumvir au]ro argen[to aere flando feriundo], t[ribunus militum] l[egionis tr]icesimae Vlpiae Vi[ctricis], [quaestor] candidatus, [censitor? cf. Mommsen, Staatsrecht II^a p. 1092 per] Africam Maur[etianiam], [tribunus] plebis candida[tus], [praetor candidatus] inter cives et p[eregrinos], co[mes imp.] per orientem, legatus legio[nis] ... piaefidelis, p[raefectus alimentorum], [curator] viae Appiae t. 1, consul (suffectus anno incerto saeculi II) t. 1. 2. 3; sodalis Aug[ustalis] t. 1. — Certe arcta necessitudine coniunctus cum T. Caesernio n. 145, fortasse frater huius et filius T. Caesernii Macedonis n. 142.

145 T. CAESERNIVS STATIVS QVINTIVS STATIANVS MEMMIVS MACRINVS.

Tituli: ei positus est VIII 7036 (1) Cirtensis, ipse posuit in legatione Numidiae a. 141 VIII S. 17849 (2). 17850 (3) Thamugadenses mutilos, memoratur in t. prope Divionem reperto XIII 2 n. 5609 (4).

Plena nomina exhibet t. 1, us St[atius] t. 2, T. Caesern[ius] t. 3, Caesernius Statianus t. 4. — Patris nomen perit in t. 1, potest fuisse T. Caesernius Macedo n. 142; tribu Palatina.

XVvir (sic) stlitibus iudicandis, quaestor divi Hadriani, comes eiusdem in oriente, tribunus plebis, (~~praetura~~ omissa est in t. 1 errore quadratarum ut videtur), missus in dilectum iuniorum a divo Hadriano in regionem Transpadanam, legatus legionis XIII Geminac Martiae Victricis t. 1, legatus pr. pr. provinciae Africae t. 1. [2], co[n]sul designatus] a. 141 t. 2, consul (suffectus) t. 1 a. 141 vel 142, (legatus) co(n)s(ularis) (Germaniae superioris) a. 150 t. 4. — Pat[ronus III c]oloniarum (Cirtensium) t. 1, Thamugadensium t. 2. [3].

— L. APRONIVS CAESIANVS.

— M. IVVENTIVS CAESIANVS.

— (P.? NONIVS) ASPRENAS CAESIANVS.

— P. NVMICIVS PICA CAESIANVS.

— PLAVTIVS CAESIANVS.

— Plantius Caesianus.

146 [C]AESIDIIVS, cui positus erat t. Carthaginiensis VIII S. 12539 mutilus: ... [C]aesidio ... cos. [tr]ib. leg. [quaestor vel simile quid] [Vesp]asiani

— Q. FABIVS CAESILIVS TITIANVS.

147 L. CAESIUS, praefect[us] [aerari] [milit]aris (a. 21/39) V 8845 t. Veronensis.

148 C. CAESIUS APER. Tituli: ei publice positus est XI 6009 (1) Sestinas, memoratur in dipl. mil. III 2 (2). — Plena nomina exhibet t. uterque.

C. f., tribu Claudia t. 1, praefectus cohortis secundae (*addit t. 2*) Hispanorum equitatae t. 1. 2, anno 60 t. 2, tribunus militum, (*postea in ordinem amplissimum adlectus probabiliter a Vespasiano*), quaestor pro pr. Ponti et Bithyniae, aedilis plebis Cerialis, praetor, legatus pro pr. provinciae Sardiniae. — *Diversus est C. Caesius Aper mag. vic. XI 6013, item alius C. Caesius Aper Mestriae Saturnin(a)e sive Marci(a)e t. posuit XI 6021. Qui tituli cum et ipsi Sestini reperti sint, ibi Caesiorum Aprorum familiam floruisse docent.*

- 149 Caesius Bassus, amicus Persii *vita Persii Sucton. rel. ed. Reifferscheid p. 73*, qui ad eum scripsit saturam sextam; post mortem Persii Annaeus Cornutus librum satirarum Basso petenti, ut ipsi cederet, tradidit edendum *ibd. p. 74*. Fama est eum in praediis suis positum ardente monte Vesuvio et late ignibus abundante cum villa sua ustum *schol. ad Pers. sat. 6, 1. (Vnde quidam nomen eius latere loco corrupto Plin. epist. 6, 16, 8 suspicati sunt coniectura incerta cf. quae adnotavit Keil.)* — *Potest idem esse C. Caesius Bassus qui agrum quendam in finibus Tiburtinorum vendiderat XIV 3471.*

Poeta *vit. Persii p. 73*; 'iamne lyra et tetrico vivunt tibi pectine chordae, mire opifex numeris veterum primordia vocum atque marem strepitum fidis intendisse latinae, mox iuvenes agitare iocos et pollice honesto egregius lusisse senex' *Persius sat. 6, 2-6*. Si quis adicere velis (*scil. Horatio*), is erit Caesius Bassus, quem nuper vidimus, sed eum longe praecedunt ingenia viventium *Quintilian. 10, 1, 96*. Bassus in II lyricorum citatur *Priscian. Gramm. Lat. II p. 527, 16*.

Idem sine dubio est Caesius Bassus in libro de metris Victorin. Gramm. Lat. VI p. 209, 10 (= Aud. Excerpt. VII p. 337, 2); Bassus ad Neronem de iambis *Rufinus VI p. 209, 10*; citatur praeterea scriptor rei metricae a *Diomede I p. 513, 16*, *Terentiano VI p. 395, 2358*, *Rufino VI p. 565, 3*. *Tribuitur ei a recentioribus liber de metris qui extat Gramm. Lat. VI p. 255 sqq. cf. Keil ibd. p. 252.*

- 150 CAESIUS CORDVS, proconsul Cretae repetundarum addito maiestatis crimine a. 21 ab Anchario Prisco postulatus, a. 22 repetundarum damnatus est *Tac. a. 3, 38. 70*.

— TI. CATIVS CAESIUS FRONTO.

- 151 A. CAESIUS GALLVS, aedilis plebis Cerialis, praetor, flamen Augustalis, patronus coloniae (*incertum cuius*) XIV 3590 titulus, cui origo Tiburtina falso adscripta esse videtur *cf. quae adnotavit Dessau l. l.*

— C. Octavius Pudens Caesius Honoratus.

- 152 Caesius Longus, maritus Liciniae VI 1442 t. mutilus, ubi dubium est an fuerit in lapide LONGI[NI].
- 153 Q. Caesius Macrinus fana ab C. Vibio Varo patre inchoata perfecit et dedicavit *Rovigni V 308. 309*.
- 154 L. CAESIUS MARTIALIS, consul (suffectus secundo semestri) a. 57 cum Nerone II. *Consulatus memoratur in tabulis ccratis Pompeianis*

29. 31-34, II 2958, VI 268. *Plena nomina extant VI 268, tab. 34, ceterum L. Caesius sive Caesius Martialis fasti.*

155 CAESIUS NASICA, legatus legionis in Britannia a. 50 *Tac. a. 12, 40.*

156 C. Caesius Niger, Q. f., tribu Ter., ex prima admissione (*scil. amicorum Augusti vel Tiberii*), ex quattuor decuris (*ante imperatorem Gaium*), curio minor VI 2169 *t. sepulcralis.*

157 P. Caesius Phosphorus, libertus, cui Plinius ius Quiritium a Traiano petiit *Plin. ad Traian. 11, 2.*

158 Sex. Caesius Propertianus, Sex. f., flamen Cerialis Romae, procurator imperatoris a patrimonio et hereditatibus et a libellis, tribunus militum legionis IIII Macedonicae, praefectus cohortis tertiae Hispanorum, hasta pura et corona aurea donatus; quattuorvir iure dicundo, quattuorvir quinquennalis, pontifex (Mevaniae), patronus municipii (Mevaniae) XI 5028 *t. Mevanianensis publice positus.* — *Procuraciones illum accepisse ab imperatore Vitellio Bormann probabiliter inde statuit, quod Vitellius primus 'ministeria principatus a libertis agi solita' in equites Romanos transtulit (cf. Tac. h. 1, 58) et legio IIII Macedonica, cuius tribunus Propertianus fuerat, fuit in legionibus Germanicis, quae cum Vitellio in Italiam profectae sunt, neque memoratur unquam post annum 69, exauctorata scilicet a Vespasiano.*

— Q. PETILLIUS CERALIS CAESIUS RVFVS.

159 C. Caesius Sabinus *dedicavit dis deabusque Sassinae titulos editos a Bormanno Festschrift des Gymnasiums zum grauen Kloster 1874 p. 361 n. 1-4 (1-4), memoratur in mutilis ibidem repertis 5 (5) et 10 (6), qui ad Traianum pertinet.*

Nomina plena exhibent tituli, sed in t. 1-4 scripta C. C. Sabinus; apud Martialem Caesius Sabinus vel Sabinus. — Ex Sassina oriundus *Martial. 9, 58, 1-4 cf. 7, 97, 1 'Caesium montanae decus Umbriae Sabinum'.* Amicus Martialis, qui scripsit ad eum *epigr. 7, 97; 9, 58; 9, 60; 11, 8. 17.* — Ex posteris eius videtur Sex. Tettius Montanus Caesius Sabinus equo publico *in t. Sassinate l. l. n. 16.*

— Cornelia Caesia.

— Suillius Caesoninus.

160 L. CAESONIUS LVCILLVS MACER RVFINIANVS. *Tituli: ei positus est XIV 3902 (1) t. in agro Tiburtino repertus, posuit parentibus ibd. XIV 3900 (2). 3901 (3) t. sepulcrales, memoratur in actis Arvalium VI 2086. 2104 (4. 5).*

Plena nomina exhibet t. 1, L. Caesonius Lucillus t. 4. 5, Caesonius Lucillus t. 2. 3. C. filius t. 1 scilicet filius C. Caesonii C. f. Maeri Rufiniani et Maniliae Lucillae t. 2. 3; tribu Quirina t. 1. Vir clarissimus t. 3, electus in familiam patriciam t. 1.

Xvir stlitibus iudicandis, quaestor candidatus, praetor candidatus, curator rei publicae Puteolanorum, item Suessanorum, legatus pro

vinciae Africae eodem tempore vice proconsulis, consul (consularis t. 2) (*suffectus anno incerto saeculi III ineuntis ante a. 238*), curator alvei Tyberis et cloacarum urbis, curator aquarum et Miniciae, XXviros (*sic a plerisque traditur, in lapide fuisse videtur viro errore positum pro vir*) ex senatus consulto rei publicae curandae (a. 238), proconsul provinciae Africae, praefectus urbi, electus ad cognoscendas vice Caesaris (= Gordiani III) cognitiones (*cf. Mommsen, Staatsrecht II³ p. 985 not. 2*). — Frater Arvalis a. 213. 218 t. 4. 5.

161 C. CAESONIVS MACER RVFINIANVS. *Titulus sepulchralis eius a filio positus XIV 3900 in agro Tiburtino repertus.* — C. f., tribu Quirina.

IIIvir capitalis, tribunus legionis I Adiutricis donatus donis militaribus a divo Marco, quaestor provinciae Narbonensis, tribunus plebis, legatus provinciae Baeticae, praetor, legatus provinciae Asiae, curator rei publicae Asculanorum, legatus legionis VII Claudiae, proconsul provinciae Achaiae, curator rei publicae Tarricinensium, legatus Augusti pro praetore provinciae Lusitaniae, curator rei publicae Teanensium, consularis (*consul suffectus a. incerto saeculi II exeuntis vel III ineuntis*), curator alvei Tiberis, legatus Augusti pro praetore Germaniae superioris, curator aquarum et Miniciae, proconsul provinciae Africae, curator rei publicae Lanivinarum II, comes imperatoris Severi Alexandri Augusti; sodalis Augustalis *tit.*

Manilia Lucilla (uxor) XIV 3901, L. Caesonius Lucillus Macer Rufinianus filius.

162 CAESONIVS MAXIMVS (*sic Martialis 7, 44, 1, Caesennius Maximus Tac. a. 15, 71; ultra forma recta sit, certe diiudicari nequit; Maximus apud Senecam*), consul (*suffectus anno incerto ante a. 65*) *Martial. 7, 44, 5*; post coniurationem Pisonianam detectam a. 65 Maximus a Nerone Italia prohibitus est reum fuisse se tantum poena expertus *Tac. l. l.*, in Siciliam relegatus, quo cum Ovidius amicus comitatus est *Martial. 7, 44; 7, 45*. Amicus Senecae philosophi *Martial. ibd., Seneca epist. 87, 2*.

163 T. Caesonius Priscus, eques Romanus, officio a voluptatibus ab imperatore Tiberio praepositus *Sueton. Tiberius 42*.

164 L. CAESONIVS QVINTVS RVFINVS MANLIVS BASSVS, L. f., tribu Quirina, clarissimus vir; quaestor, praetor, salius Palatinus, pontifex maior (*non ante Aurelianum ut videtur*) X 1687 t. inter Neapolitanos servatus. *Filius videtur L. Caesonii Lucilli Macri Rufiniani.*

165 Caesonius Vectilianus memoratur in epistula ficta imperatoris Marci *vit. Avidii Cassii 5, 5*.

166 Caesonia, uxor Rufi (*incertum cuius*), nata die natali Domitiani = d. 24 mensis Octobris, in cuius natalem anno 93 Martialis scripsit *epigr. 9, 39 cf. quae adnotavit Friedländer*.

— MILONIA CAESONIA.

- 167 Caesonia Victorina Caeciliae Verissimae, clarissimae memoriae feminae, amicae cum Atilia Rufina clarissima femina t. dedicavit *VI 1363*.
- C. MATIVS (vel MATTIVS) SABINVS SVLLINVS VATINIANVS ANICIVS MAXIMVS CAESVLENVS MARTIALIS PISIBANVS LEPIDVS.
- 168 C. CAETRONIVS, legatus legionis primae (Germanicae) a. 14 *Tac. a. 1, 44*.
- 169 C. CAETRONIVS, c. v. leg. Augg. ... leg. leg. procos ... *II 2423 t. Bracarensis mutilus saeculo XVII imperite restitutus, ubi omnia fere prorsus incerta sunt*.
- 170 Caetronius Cus[p]ianus p(rimi)p(ilaris), procurator Aug. (*Alpium Graiarum et Poeninarum ut videtur*); Aegnatia Priscilla uxor *XII 112 t. Aximensis*.
- 171 Caetronius Pisanus, praefectus castrorum legionis III Augustae a. 70 a Valerio Festo legato proprias ob simulates vinctus *Tac. h. 4, 50*.
- Q. POSTVMIVS CAI.....
- Caicilianus, Caicilius v. Caecilianus, Caccilius.
- 172 CAL. VET(VS?), consul (suffectus) die 27 mens. Septembr. a. 51 cum Ti. Cla(udio) V in tessera gladiatoria *Bullettino del' Istituto 1871 p. 151. Quod nomen fuerit, incertum est; potest fuisse Cal(avius), Cal(estrius), Cal(idius), sed haud scio an Cal. minus accurate brevium sit ex Cal(purnio), Cal(visio) etc.*
- 173 CALAVIVS SABINVS, legatus legionis XII (Fulminatae) a. 62 *Tac. a. 15, 7*.
- VOLVMNIA CALEDA.
- 174 Calenus, maritus Sulpiciae poetriae, in quorum coniugium scripsit *Martialis epigr. 10, 38; memoratur ab eodem 10, 35, 21, in versu Sulpiciae allato ab scholiasta Vallae ad Iuvenal. sat. 6, 537, in carmine Sulpiciae quod fertur v. 62, a Sidonio Apollin. carm. 9, 263*.
- 175 Calenus (Callenus libri), ordinis equestris, condiscipulus et amicus M. Aurelii qui imperavit vit. *Marci 3, 9*.
- Iulius Calenus.
- 176 CALESTRIVS TIRO (sic in inscriptione *Plin. epist. 1, 22 et ibd. 7, 16, 1, ceterum Tiro*), amicus et aequalis Plinii iunioris, qui ad eum scripsit *epist. 1, 12; 6, 1; 6, 22; 9, 5*. Eodem tempore atque Plinius tribunus militum et quaestor Caesaris (circa a. 89/90) fuit, in tribunatu (circa a. 91) liberorum iure Plinium praecessit, practor eodem anno atque Plinius (a. fere 93) *ibd. 7, 16, 2; proconsul Baeticae (circa a. 106/107) ibd. 7, 16, 3; 6, 22, 7; 9, 5*.
- *MARIVS CALESTRIVS MAXIMVS.
- 177 Calgacus, dux Britannorum, qui ad Graupium montem contra Agricola pugnauerunt *Tac. Agricola 29. 30-32*.

- 178 Callicrates, Tyrius, 'Graecorum longe doctissimus scriptor' de originibus Aureliani qui imperavit, citatur *vit. Aureliani* 4, 2. 7; 5, 1.
- 179 Callidromus, servus aliquando Laberii Maximi a Dacis captus et a Decebalo Pacoro Parthorum regi muneri missus pluribus annis in ministerio eius fuit, deinde fugit et Nicomediam pervenit, unde a Plinio legato Romam missus est *Plin. ad Traian.* 74.
- TI. CLAUDIVS CALLIPPIANVS ITALICVS.
- M. VLPIVS CALLIPPIANVS.
- AEMILIA CALLISTA.
- AFINIA CALLISTE.
- 180 CALLISTO, filia Attali, neptis (Antonii) Polemonis sophistae, uxor Rusiniani (? 'Ρουσινανός traditur, vulgo editur 'Ρουζινανός) viri consularis, mater Hermocratis sophistae filio superstes *Philostratus vit. sophist.* 2, 25.
- 181 Callistratus, iure consultus, scripsit de cognitionibus libros sex, edicti monitorii l. sex, de iure fisci (et populi *Digest.* 48, 20, 1) l. quattuor, institutionum l. tres, quaestionum l. duos *Index Florentinus Digest.* Sub Severo et Antonino Augustis libros de cognitionibus perfecit *cf. Digest.* 1, 19, 3, 2; 50, 2, 11; in excerptis librorum de quaestionibus *cf. Digest.* 1, 3, 38 ('imperator noster Severus rescripsit') et de iure fisci *cf. ibd.* 49, 14, 2, 6 ('imperator noster Severus Augustus constituit') *Severus solus nominatur, unde Callistratus hos libros ante a. 198 scripsisse putatur; sed eam sententiam non esse certam et per se patet, cum Callistratus aliter omnino dicere nequiret, si de constitutione Severi ante a. 198 data ageret, et eo probatur, quod ex libro primo de cognitionibus Digest. 50, 4, 14, 4 verba afferuntur 'imperator noster Severus Augustus rescripsit'. Citatur passim in Digestis, fragmenta collegit Lenel, Palingenesia I p. 81 sqq.*
- Q. Veturius Callistratus.
- 182 Callistus, dux Romanorum in Asia a militibus, qui Valeriani cladem effugerant, electus Persas per Ciliciam et Lycaoniam dispersos aggressus fudit *Syncellus* p. 716 et eodem fonte usus *Zonaras* 12, 23 p. 142 ed. *Dindorf.* Idem videtur atque *Ballista* B 36.
- L. ACONIVS CALLISTVS.
- L. Aconius Callistus.
- C. Iulius Callistus.
- G. C(ORNELIVS?) CALP. RVFINVS.
- 183 Calpotanus, medicus celeberrimus apud principes *Plin. n. h.* 29, 7.
- 184 C. CALPETANVS RANTIVS QVIRINALIS VALERIVS FESTVS. Tituli: ei positus est V 531 (1) *Tergestinus*, qui cursum honorum exhibet, ipse posuit cippum terminalem VI 1238 (2), memoratur in t. in *Caluacia* reperto II 2477 (3) et in miliaris provinciae *Tarraconensis* II 4799 (4). 4802 (5). 4803 (6). 4838 (7). 4847 (8). 4854 (9), in tribus exemplis eiusdem tituli castrorum *Carnunti* III S. 11194. 11195. 11196 (10).

Plena nomina exhibent t. 2. 3. 5. 6. 7, exhibebant t. 1. 4. 8. 9. 10 plus minus mutili vel corrupti. — In consulatu: C. Valerius Festus VI 2016 = XIV 2242, [Γαῖος] Οὐαληρίου Φήστου CIG 5838 = IG I 760. — Valerius Festus apud scriptores.

C. f., tribu Pomp. t. 1. — IIIvir viarum curandarum, tribunus militum legionis VI Victricis, quaestor, sevir equitum Romanorum, tribunus plebis, praetor t. 1; legatus pro praetore exercitus Africani t. 1, a. 69 studia provincialium in Vitellium cum fide primo iuvit, mox nutavit Tac. h. 2, 98, a. 70 L. Calpurnium Pisonem proconsulem Africae interfecit ibd. 4, 49–50, Plin. epist. 3, 7, 12; consul t. 1 suffectus mense Maio a. 71 cum Domitiano Caesare fasti; donatus ab imperatore hastis puris III vexillis III coronis III vallari murali classica aurea t. 1 (propter res ut videtur in Africa contra Garamantes gestas cf. Tac. h. 4, 50 extr.); curator alvei Tiberis et riparum t. 1. 2, anno 73 t. 2; legatus Aug. pro praetore provinciae Pannoniae t. 1. 10, anno 73 t. 10; legatus Aug. pro praetore provinciae Hispaniae t. 1, 3–9, anno 79 t. 3, anno 80 t. 6. 7. 9. — Sodalis Augustalis (post praeturam), pontifex (post curationem riparum) t. 1. — Adfinis imperatoris Vitellii Tac. h. 4, 49. — Patronus Tergestinorum t. 1.

185 C. CALPETANVS RANTIVS SEDATVS METRONIVS primo loco inter tres curatores tabulariorum publicorum anno 46 VI 916 t. quem solus servavit anonymus Einsiedlensis; falso Mommseno auctore Henzen scripsit solvitque tabular(um) public(arum); id quod ille postea ipse reiecit cf. Staatsrecht II³ p. 558 not. 3. — Cum in t. post (per — —) Metronium scriptum sit M. Petronium Lurconem, dittographiam fortasse latere opinatus est Mommsen.

186 C. CALPETANVS STATIVS RVFVS memoratur in cippis terminalibus VI 1237 (1). 1266 (2). — C. f. t. 1.

Inter quinque curatores locorum publicorum iudicandorum, qui ex senatus consulto causa cognita ex privato in publicum restituerunt t. 2 (secundo loco); inter quinque curatores riparum et alvei Tiberis qui ex senatus consulto terminaverunt (sub Tiberio ut videtur) t. 1 (tertio loco). — Patronus fortasse C. Calpetani C. I. Cryphi VI 1815 aetatis Tiberianae.

187 CALPVRNIANVS, unus ex pueris senatorum filiis, qui Arvalibus ministraverunt a. 145 Ephem. ep. 8 p. 332 acta Arvalium.

188 Calpurnianus, ὁ κρᾶττος δικαιοδότης = iuridicus in papyro graece scripta saeculi II vel III Aegyptische Urkunden aus den königlichen Museen zu Berlin II n. 378.

189 Calpurnianus, ad eum Apuleius epistolium de dentifricio misit Apuleius apolog. 6; inimicus Apulei ibd. 60.

— M. ANTIVS CRESCENS CALPVRNIANVS.

— T. Aurelius Calpurnianus Apollonides.

— Crepereius Calpurnianus.

— Decrius Calpurnianus.

— A. PLATORIVS NEPOS CALPURNIANVS.

190 Calpurnius 'noster' dicitur ab imperatore Vero *Front. ad Ver. 1, 2 p. 115 ed. Naber; familiaris quidam Veri videtur.*

191 Calpurnius quidam memoratur in epistula ficta imperatoris Marci ad Faustinae vit. *Avidii Cass. 10, 9.*

192 C. CALPURNIVS, aedilis curulis, deinde a. 781 = 23 a. C. aedilis plebis suffectus *Dio 53, 33.*

193 T. Calpurnius, poeta. In libro *Th. Vgoleti qui olim continebat eclogas Calpurnii et Nemesiani, scriptum erat: Titi Calphurnii Siculi bucolicum carmen — — (sed Siculi omisit apographum Angelii). Siculi vocabulum utrum bucolico poetae pro libidine tributum, an re vera ad originem Calpurnii referendum sit, ut in eiusdem codicis subscriptionibus Nemesianus dicitur Carthaginiensis, in medio relinquendum est. De carminibus Calpurnii cf. Truffel-Schwabe, Geschichte der Römischen Literatur § 306⁵.*

— Iulius Calpurnius.

194 C. CALPV[RNIVS), consul (suffectus) a. 87 XI kal. Februarias, kal. Februariis cum L. Volusio Saturnino VI 2065 acta *Arralium.*

195 M. CALPURNIVS . . . CVS, consul (suffectus) VI id. Oct. cum Ti. Catio Frontone a. 96 III dipl. mil. 18 cf. III S. dipl. XXVI p. 1967, ubi adnotatur in M. CALPVRNIO CO ante CO quae praecedat littera, cum aut I aut T fuisse, vir R neque omnino posse restitui, id quod antea restituebatur, [FLAC]CO.

196 SEX. CALPURNIVS AGRICOLA memoratur in t. *Britannicis VII 225 (1). 758 (2). 773 (3) (fortasse etiam in frustulis t. 774), in t. Troesmensi veterani cuiusdam III S. 7505 (4).*

Plena nomina extant in consulatus indicatione III dipl. mil. 44, Sex. rn t. 1, Calpurnius Agricola t. 2, vit. Marci 8, 8, [Calpurni]us Agricola t. 3, [Cal]pur. Agricola t. 4. — Clarissimus vir t. 4.

Consul (suffectus) a. d. V kal. Octobres cum Ti. Claudio Iuliano intra a. 145/161 dipl. mil. A Marco et Vero sub initium imperii in Britanniam missus est vit. Marci 8, 8, quibus positus est t. 1; legatus Aug(ustorum?) pr. pr. (Britanniae) t. [1.] 2, co(n)s(ularis) t. 3. Cum in t. 4 veteranus quidam anno 170 missus honesta missione dicatur 'functus expeditione Germanica sub [Cal]pur. Agricola, Cl(audio) Fronto[n]e c. v.', apparet Agricolam ante a. 170 inter duces belli Marcomanici fuisse.

— C. Bellicius Calpurnius Apolaustus.

197 CALPURNIVS ASPRENAS, qui a Galba Galatiae ac Pamphylicae provinciis praepositus erat, anno 69 hominem, qui se Neronem esse fingeat, in Cythno insula cepit et interfecit *Tac. h. 2, 9, Zonaras 11, 15 p. 45 ed. Dindorf. Certe ex Noniorum gente oriundus cf. N 98.*

198 P. CALPURNIVS ATILIANVS ATTICVS (?), consul a. 135 cum L. Tutilio Luperco Pontiano. *In consulatu*: P. Calpurnius Atilianus *Ephem. ep.* 4, 774,rnius Atilianus XIV 4235, Atticus *per unum Chronographum traditur, ceterum Atilianus fasti.*

199 C. CALPURNIVS AVIOLA. *Nummi Smyrnaei*: I) *in adversa inscripti* Γάϊον Καίσαρα Γερμανικόν ἐπὶ Ἀουδύλλα, *in aversa* Γερμανικόν, Ἀγριππεῖναν. Ζμυρναίων Μηνοφάνης Waddington, *Fastes* n. 79, *muscum Berolinense, collectio Imhoof, Leake, Supplement to numismata Hellenica* p. 92, *Mionnet III* p. 220 n. 1228, 1229; II) *eadem adversa, in aversa cum imagine Drusillae Cereris habitu repraesentatae et inscriptione* Δρουσίλλαν Ζμυρναίων Μηνοφάνης Waddington l. l., *muscum Berolinense, collectio Imhoof, Mionnet III* p. 221 n. 1232; III) *in adversa* Γάϊον Καίσαρα ἐπὶ Ἀουδύλλα, *in aversa cum imagine Victoriae Ζμυρναίων Μηνοφάνης eadem collectiones, Leake l. l., Mionnet III* p. 221 n. 1231. — *Male descripti sunt* n. *Mionnet Suppl. V* p. 430 n. 943, *VI* p. 331 n. 1641; *falsus* n. *Mionnet II* p. 596 n. 550.

C. Calpurni(us) Aviol[a], consul suffectus a. 24 p. C. *fasti Arvalium CIL I²* p. 71; Aviola proconsul Asiae *nummi. Borghesi opp. II* p. 141, quem Waddington secutus est, *nummum II secundo demum semestri a. 38 post mortem Drusillae eusum esse statuit; at vivae ille nummus magis convenit quam mortuae, cum in decreto Cyziceno in honorem Antoniae Tryphaenae facto (vide supra A 718) vel viva dicatur* θεὰ νέα Ἀφροδίτη Δρουσίλλα. *Itaque statuendum est Aviolam Asiam rexisse anno proconsulari a. 37/38.*

200 Calpurnius Bassus, auctor Plinii *ind. l. n. h.* 16–19. 21. 22, *ceterum ignotus.*

201 (CALPURNIVS) BIBVLVS. Domitia Bibuli (uxor) *memoratur VI* 5876 (= *VI* 5 n. *898) *in t. libertae, de cuius sinceritate non constat, et VI* 9523; *liberta Domitiae Calviniae Bibuli f(iliae) VI* 16988, *sed incertum est num filiae vocabulum recto loco positum sit, cum omnino ordo tituli turbatus sit. Sine idonea causa viri docti hunc esse Bibulum ab Antonio Syriae praefectum (Appian. bell. civ. 4, 28) statuerunt, quem ultimum Bibulorum fuisse falso (cf. n. 202) sibi persuaserant. — Bibulus nescio quis memoratur et VI* 4257.

202 C. (CALPURNIVS) BIBVLVS, aedilis anno 22 p. C. *Tac. a.* 3, 52.

203 M. Ca[lpurnius] Bibulu[s] faciun[dum curavit] t. mutilus *Carthagine Nova qui olim extitit II* 3422, *de cuius aetate nihil certi statuere licet, cf. quae de Bibulis adnotavi ad n. 201.*

204 M. Calpurnius Caelianus *memoratur in miliaris Sardiniae X* 8011 (1). 8012 (2). 8033 (3) *cf. Auctar. Additam. p.* 1020, *Ephem. epigr.* 8, 751 (4). 774 (5). 782 (6); *item memorari videtur in miliario X* 8000 *haud certae lectionis.*

Plena nomina extant in t. 1, extabant in t. 2. 3. 5, 6 plus minus hodie mutila; Caelianus t. 4. — Vir egregius t. 4. 6. — Procurator

et praeses provinciae (Sardiniae) *t.* 1-6, sub M. Aemilio Aemiliano *t.* 1. 6, sub Valeriano et Galliceno *t.* 3. 4. 5.

205 Calpurnius Celerianus, cui Hadrianus de quaestione servi rescripsit *Ulpianus Digest.* 48, 18, 1, 22. *Fortasse magistratus.*

206 C. CALPURNIVS CRASSVS FRUGI LICINIANVS. *Titulus eius urbanus (sepulchralis ut videtur) Bullettino dell' Istituto* 1885 p. 23. *Ex posteris M. Licinii Crassi Frugi consulis a. 27 p. C. (infra I. 130) cum fuisse et nomina et locus, unde titulus cum aliis eiusdem familiae prodiit, satis indicant.*

Plena nomina exhibet tit., Κράσσος Καίπαύρνιος Dio 68, 3 (*Zonaras* 11, 20), Calpurnius Crassus (*Vict.*) *Epitome* 13, 7, Frugi Crassus *vit. Hadriani* 5, 5, Crassus *Dio* 68, 16.

Τῶν Κράσσων ἐκείνων ἔργων Dio 68, 3 *v. supra.* Consul (*suffectus anno incerto saeculi primi circantis*), pontifex *tit.* Cum sub Nerva imperium molitus esset cum (Agedia Quintina *tit.*) uxore Tarentum remotus est *Dio* 68, 3, *Epitome* l. l. Sub Traiano iterum coniurationis in principem reus *Dio* 68, 16. Relegatus in insulam cum sub initium imperii Hadriani denuo in suspicionem imperii venisset, egressus insula a procuratore occisus est *vit. Hadriani* 5.

207 SER. CALPURNIVS DOMITIUS DEXTER, consul a. 225 cum Ti. Manilio Fusco II. — *Tituli: ei post mortem a filia positus est t. in agro Romano repertus VI* 1368 = *XIV* 3993 (1), *ipse posuit filiae VI* 1369 (2), *memoratur in ara deae Circes X* 6422 (3) *t. Circeiensis.*

In consulatu: Ser. Calpurnius [Dexter] VI 1984, *ceterum Dexter fasti.* — *Plena nomina exhibet t.* 3, Se[r]. Cal[pu]r[nius] Dexter *t.* 1, Calpurn(ius) Domitius Dexter *t.* 2. — *Clarissimae memoriae vir t.* 1.

Triumvir monetalis, quaestor candidatus, praetor tutelaris, curator viae Aemiliae et alimentorum, curator rei publicae Minturnensium (*nonnulla perierunt in lapide*) item Calenorum, [legatus] (proconsulis) provinciae Asiae *t.* 1; consul *t.* 2, ordinarius *t.* 1, a. 225 *fasti*; XVvir sacris faciundis *t.* 1. 2. 3, promagister collegii a. 213 *t.* 3.

Calpurnia Rufria Aemilia Domitia Severa filia *t.* 1. 2.

208 L. Calpurnius Fabatus *publice honoratus titulo Comensi V* 5267, *cuius lectio utpote cranidi non ubique certa est.* — *Praenomen serravit titulus; Calpurnius Fabatus Tac. a.* 16, 8, *in inscriptione epistulae Plinii* 5, 11 *codex Asburnhamianus in indice l. V, ceterum Fabatus.*

L. f., tribu Oufentina *tit.*, Comensis *Plin. epist.* 5, 11, 2; 7, 32, 1; praefectus fabrum, tribunus iterum(?) legionis XXI Rapacis, praefectus cohortis VII Lusitanorum et nationum Gaetulicarum sex, quae sunt in Numidia; Vivir, IIIvir iure dicundo, flamen divi Augusti, patronus municipii Comi *tit.* — Anno 65 eques Romanus in causa Iuniae Lepidae quasi conscius accusatus damnationem effugit *Tac. a.* 16, 8.

Pater Calpurniae Hispullae, avus paternus Calpurniae uxoris Plinii tertiae, prosocer Plinii *Plin. epist.* 4, 1; 5, 14, 8; 8, 11. Plinius

ad eum scripsit *epist.* 4, 1; 5, 11; 6, 12. 30; 7, 11. 16. 23. 32; 8, 10. — Porticum Comi dedicavit sub suo filiique mortui nomine et in portarum ornatum pecuniam promisit *Plin. epist.* 5, 11. Villa eius Camiliana in Campania *ibid.* 6, 30, 1, praedia Amerina *ibid.* 8, 20, 3. Admodum senex *ibid.* 8, 10, 2, mortuus est, dum Plinius in Bithynia moratur a. 112 ad Traianum 120.

- 209 [CALPURNIVS?] FLACCVS publice honoratus a Salaminis Cypri *CIG* 2638 t. Cyprio. Titulum mutilum supplevit Marini, paulo aliter *Borghesi opp.* III p. 386. [Γάιον Καλπούρνιον] ab initio illi restituerunt, sed vel gentilicii nominis supplementum, utpote in cognomine satis vulgari, prorsus incertum est. Temere igitur *Borghesi l. l.* hunc Flaccum etiam in t. VI 10241 (cf. n. 214) memorari opinatus est.

[... Καλπούρνιον] Κυρεῖνα Φλάκκον [ὑπατον], [πρεσβευτήν] καὶ ἀντιστράτηγον αὐτοκράτορος Καίσαρος Τραιανοῦ Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ ἐπαρχείας Λουσιτανίας, [ἡγεμόνα] λεγιῶνος γ' Σεβαστῆς, ἐπιμελετήν ὁδῶν Ἀδριλίας καὶ τριουφαλῆς, [στρατηγόν], [δῆμαρχον, ταμίαν Ῥωμαίων, χιλίαρχον [λεγ] [ἀρχὴν ἄρξαντα] τῶν δ' ἀνδρῶν ὁδῶν ἐπιμελετήν [ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Σαλαμινίων τιμῆς χάριν.

Fuit ergo tribu Quirina, IIIVir viarum curandarum, tribunus militum legionis, quaestor, tribunus plebis, [praetor], curator viarum Aureliae [et triumphalis], [legatus] legionis III Augustae, [legatus] Augusti (= Hadriani) pro praetore provinciae Lusitaniae, [consul] (*suffectus anno incerto sub Hadriano*). — Post ὑπατον sacerdotium nescio quod periisse videtur.

- 210 Calpurnius Flaccus, cui servus legatus erat, de quo legato Sabinus (*sine dubio Masurius*) respondit *Pomponius Digest.* 40, 5, 34, 2. Fuit ergo sub Tiberio vel paulo post.

- 211 Calpurnius Flaccus, amicus Plinii, ad quem scripsit *epist.* 5, 2.

- 212 Calpurnius Flaccus, cui divus Hadrianus differendam accusationem adulterii rescripsit, si ventris nomine mulier missa sit in possessionem *Paulus Digest.* 37, 9, 8. Praetor vel praeses provinciae alicuius fuisse videtur. — Alius Calpurnius Flaccus, cui Severus et Antoninus rescripserunt memoratur ab *Vlpiano Digest.* 4, 4, 22.

- 213 Calpurnius Flaccus, rhetor, e cuius declamationibus excerpta erant in libris manu scriptis cf. *Teuffel-Schwabe, Geschichte der Römischen Literatur* § 351, 4. Sine ulla idonea causa *Borghesi opp.* III p. 387 hunc rhetorem eundem esse atque amicum Plinii (cf. n. 211) statuit; aetas rhetoris accuratius definiri nequit.

- 214 C. CALPURNIVS FLACCVS, consul (*suffectus*) XVIII kal. Ianuarias (anno incerto) cum L. Trebio Germano VI 10241 t. qui continet donationem T. Flavii Artemidori. Consulum par aetati Hadriani tribuit *Borghesi opp.* III p. 386 argumento haud ita firmo usus, quod circa eam aetatem Trebius Germanus legatus a Volusio Maeciano *Digest.* 29, 5, 14 memoratur. Titulum rix posterioris aetatis esse inde

*colligere licet, quod inde ab initio saeculi II privatorum in monumentis
suffectorum consulum nomina perraro posita sunt.*

— C. ARRIVS CALPURNIVS FRONTIVS HONORATIVS.

215 C. (CALPURNIVS) FRVGI memoratur in titulo liberti *Histrico V 495*:

C. Calpurnius C. Frugi l. Alexia.

216 CALPURNIVS GALERIANVS, C. (Calpurnii) Pisonis filius (*scilicet eius
qui in Neronem coniuraverat*); cum nomen insigne et decora ipsi
iuventa rumore vulgi celebrarentur essentque in civitate turbida, qui
principatus inanem famam ei circumdarent, anno 70 Licinii Muciani
iussu ad urbem occisus est *Tac. h. 4, 11*. Galerianus consobrinus et
gener L. Pisonis (*cos. a. 57*) *ibid. 4, 49*.

217 CALPURNIVS IVLIANVS, legatus legionis V Macedonicae, legatus
Aug. pr. pr. provinciae Moesiae *III 1566 t. Mehadiensis*;
*utrum fuerit [superioris] an [inferioris] ex apicibus litterarum qui
estant in lapide, discerni nequit cf. Hirschfeld Sitzungsberichte der
Wiener Akademie 1874 p. 365 not. 2; [superioris] confirmare studet
von Domaszewski Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus
Oesterreich XIII (1890) p. 144.*

218 Sex. Calpurnius Iulianus (Sex. Calpurnius *Fronto p. 170 v. 3*, Cal-
purnius Iulianus *ibid. v. 10*), eques Romanus, contubernalis Cornelii
Frontonis, cuius rogatu imperator Pius duas illi procurationes dedit
Fronto ad Antoninum Pium epist. 9 p. 170 ed. Naber.

219 Calpurnius Longinus, advocatus fisci a. 166 (*Vlpianus*) *Marcellus
Digest. 28, 4, 3.*

— TI. CL(AVDIVS) FLAVIANVS TITIANVS Q. VIBIVS PROCVLVS L. MAR-
CIVS CELER M. CALPURNIVS LONGVS.

— C. Vaternius Calpurnius Lucretianus.

220 P. CALPURNIVS MACER CAVLIVS RVFVS memoratur in titulo
*Troesmensi III 777 (1) et, ut recte suppleverit Bormann: sunt [in
Moesia inferiore sub P. Ca[l]purnio Macr]o, in diplomate admodum
mutilo III S. dipl. mil. XXXVIII (2), quod a Traiano ante annum
114 datum esse exposuit Bormann. Dubium est, utrum ad eum an
ad filium qui sequitur, pertineant frustula t. Tomitani, de quo vide
in filio.*

*Plena nomina exhibet t. 1, P. Ca[l]purnius Macer] t. 2, Calpurnius
Macer apud Plinium. — Legatus Aug. pro pr. Moesiae inferioris
t. 1. 2, a. 112 t. 1, eodem tempore legatus, quo Plinius Bithyniam
rexit Plin. ad Traianum 42. 61, 5. 62. 77, 1. Plinius ad eum scripsit
epist. 5, 18, ubi uxor et filius Macri nominibus omissis memorantur,
probabiliter et epist. 6, 24 quae in libris 'Macro' inscribitur.*

221 CALPURNIVS MACER RVFIANVS(?) fortasse memoratur in fragmento
*t. Tomitani Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich
XVII (1894) p. 89: ... liae mae Calpurn. Macri RVFIANIA
to Dubium videtur, utrum legendum sit 'Rufiani' et intellegendus*

filius quidam P. Calpurnii Macri Caulii Rufi legati Moesiae inferioris (cf. supra n. 220), an ad hunc ipsum t. referendus et legendum sit 'Rufi'. — Filius Calpurnii Macri (legati) nomine omisso memoratur Plin. epist. 5, 18, 1.

222 Calpurnius Marcellus, ὁ κρᾶτιστος, maritus Valentillae in titulo uxoris *Papers of the American school of classic. stud. at Athens II p. 186 n. 189.*

222a Calpurnius Maximus, imp. Commodus et Quintillo cos. (a. 177) sub e(ura) Calpurni Maximi in fistula plumbea urbana *Notizie degli scavi 1895 p. 346; procurator aquarum anno 177.*

223 Q. Calpurnius Modestus, C. f., tribu Quir., procurator Alpium, procurator Ostiae ad annonam, procurator Lucaniae XIV 161 t. *Ostiensis.*

224 (CALPURNIVS) PISO. 'Quibus etiam diebus (Augustus) multa per se, multaque per duces et legatos bella gessit; nam inter ceteros et Piso adversus Vindelicos missus est, quibus subactis victor ad Caesarem Lugdunum venit' *Orosius 6, 21, 22, qui ante haec verba rettulit Augustum Cantabrico bello confecto Romam rediisse. Nec tamen inde colligere licet eodem fere tempore Pisonem contra Vindelicos pugnasse. Nam Orosius cum de bellis Augusti ex epitoma Livii, Floro, Eutropio, Suetonio excerpta consarcinaret, temporum ordinem minime curavit. Immo expeditio Pisonis ad bellum quod a. 739 = 15 a. C. Tiberius et Drusus contra Noricos et Vindelicos gesserunt, pertinere videtur, quo tempore Augustus in Gallia egit Dio 54, 20. 21 cf. Eckhel VI p. 103.*

225 CALPURNIVS PISO recitavit καταστερισμῶν libros elegis scriptos *Plin. epist. 5, 17; mater et frater memorantur ibd. Dubito num de C. Pisone cos. a. 111 cogitari possit, quod Piso hic, quem Plinius circa a. 105/106 recitantem audivit, ab eo dicitur adulescens § 4 l. l.*

226 CALPURNIVS PISO, Scipionis Orfiti filius honoratus t. Attico CIA III 620. *De homine vide infra sub Ser. Calpurnio Scipione Orfito.*

227 C. CALPURNIVS PISO memoratur in actis Arvalium a. 38—63, ad eum referri potest t. *Dalmaticus III S. 12794: — — termini restituti a [P]isone leg. pro pretore (sic) [Ti.] Claudii Caesaris [Aug.] Germanici per — —. — Praenomen extat in actis Arvalium et Tac. a. 14, 65; 15, 84, h. 4, 11, Sueton. Cal. 25, Dio 59, 8.*

Calpurnio genere ortus ac multas insignesque familias paterna nobilitate complexus claro apud vulgum rumore erat per virtutem aut species virtutibus similes; namque facundiam tuendis civibus exercebat, largitionem adversus amicos et ignotis quoque, comi sermone et congressu; aderant etiam fortuita, corpus procerum, decora facies, sed procul gravitas morum aut voluptatum parsimonia, lenitati ac magnificentiae et aliquando luxu indulgebat *Tac. a. 15, 48. 'Piso bonus' praedicatur inter homines aetatis Claudiorum liberales in amicos Iuvenal. 5, 114 cf. Martial. 4, 40, 1; 12, 36, 8. Piso Calpurnius antiqua familia, scaenico habitu tragoedius actitavit (cf. Tac. a. 15, 65 Piso tragico ornatu canebat), in latrunculorum lusu tam perfectus et*

callidus, ut ad eum ludentem concurreretur — — magnificentissime vixit meritos sublevare inopes ex utroque ordine solitus, de plebe vero certos quotquot annis ad equestrem censum dignitatemque provehere *schol. Vallae ad Iur. l. l. In universum praedicatur carmine quod inscribitur panegyricus incerti in Pisonem.*

C. Caesar Liviam Orestillam C. Pisoni nubentem, cum ad officium et ipse venisset, ad se deduci imperavit intraque paucos dies repudiatam biennio post relegavit, quod repetisse usum prioris mariti tempore medio videbatur *Sueton. Calig. 25.* Cornelia Orestina sponsa ei a Gaio abducta est, πρὶν δὲ δύο μῆνας (*sic et Zonaras 11, 1*) ἐξελθεῖν ἀμφοτέρους σφᾶς ὥς καὶ συγγενομένους ἀλλήλους ἐξώρισε *Dio 59, 8 sub anno 37.* A C. Caesare repente relegatus est, quod consuetudinem pristinae uxoris abductae sibi ab ipso, deinde remissae repetisse existimabatur *schol. Iuvenal. l. l.* Sed C. Calpurnius inter fratres Arvales cooptatus est mense Maio a. 38, adfuit in collegio a. 38 et 40 *VI 2028, 2030 cf. Ephem. epigr. 8 p. 324.* Vnde apparet *Dionem de tempore relegationis errasse. Cum probabile sit (collatis verbis Suetonii et scholiastae) coniuges eodem fere tempore propter usum repetitum relegatos esse, statuendum est a. 38 nuptias fuisse, a. 40 (cf. Suetonii verba) Pisonem et Orestillam in exilium actos.*

Sub Claudio restitutus et post consulatum materna hereditate donatus est *schol. Iuvenal. Consul suffectus anno incerto sub Claudio; sub eodem Dalmatiam legatus rexit, ut recte cippus Dalmaticus ad eum referatur.* Romae fuit certe inde ab a. 57, collegio fratrum Arvalium adfuit a. 57. 58. 59. 60. 63 *VI 2039–2043, 2048.* Anno 62 Romanus (*libertus quidam ut videtur*) secretis criminationibus incusaverat Senecam ut C. Pisonis amicum, sed validius a Seneca eodem crimine percussus est; unde Pisoni timor et orta insidiarum in Neronem magna moles et impropera *Tac. a. 14, 65.* Anno 65 coepta simul et aucta coniuratio qua Nero tolleretur, Piso ad imperium eveheretur, in quam certatim nomina dederant senatores eques miles feminae etiam cum odio Neronis tum favore in Pisonem *Tac. a. 15, 48–58, Dio 62, 24.* Coniuratione prodita Piso domi venas exsolvit; testamentum foedis adversus Neronem adulationibus amoris Atriae Gallae uxoris dedit, quam degenerem et sola corporis forma commendatam Domitii Silonis amici matrimonio abstulerat *Tac. a. 15, 59.* — Calpurnius Galerianus filius *Tac. h. 4, 11.*

Coniuratio Pisoniana *paucis attingitur Sueton. Nero 36, vit. Lucani Suetonii reliquiae ed. Reifferscheid p. 78. Hic mihi intellegendus videtur vit. Pescenni Nigri 9, 2 'inde quod latet Vindex, quod Piso nescitur' nam haec referri non posse ad Pisonem, qui ab uno Trebellio Pollione dicitur rebellis contra Gallienum extitisse, docent verba vit. Clodii Albini 12, 10 'non eam gratiam mihi redditis quam maiores vestri contra Pisonianam factionem, quam item pro Traiano, quam nuper contra Avidium Cassium praestiterunt'.*

228 C. CALPURNIVS PISO, consul a. 111 cum M. Vettio Bolano. *In consulatu*: C. Calpurnius Piso VI 222, [C.] Calpurnius Piso XII 1840, C. Cal[purnius Pis]o XIV 3437 (?), ceterum Piso fasti.

229 C. CALPURNIVS PISO nescio quis memoratur in t. procuratoris VI 9831, liberti 14203.

230 CN. CALPURNIVS PISO, consul a. 747 = 7 a. C. cum Tiberio II. *Memoratur in nummis Augusti Babelon, Monnaies de la République Romaine I p. 306 n. 36 (1), 37 (2), 38, 39, 40 (3).*

Nominatur in consulatu: Cn. Calpurnius Piso X 924, Dio ind. l. 55; 55, 8, Calpurnius Piso Dionys. Halicarn. 1, 3; Cn. Piso I 747, V 8112, 83, VI 7461, IX 5308, Monumentum Ancyranum lat. 3, 26 = græc. 9, 4, Cassiodor.; ceterum Piso fasti. — Cn. Piso in nummis, apud scriptores Cn. Piso vel Piso.

Cn. filius numm. 3, Dio ind. l. 55, Fru(gi) filius numm. 2; filius Pisonis, qui civili bello resurgentes in Africa acerrimo ministerio adversus Caesarem iuvit, mox Brutum et Cassium secutus concessa reditu petitione honorum abstinuit, donec ultro ambiretur delatum ab Augusto consulatum accipere Tac. a. 2, 43. *Filius igitur Cn. Calpurnii Pisonis consulis a. 731 = 23 a. C. cf. infra n. 248.*

Ilvir aere argento auro flando feriundo nummi, collegis L. Surdinio C. Plotio Rufo numm. 1. *Eum monetalem fuisse non circa a. 739 = 15 a. C., sed circa a. 729 = 25 a. C. inde sequitur, quod moribundus a. 20 apud Tacitum a. 6, 16 monet Tiberium 'per quinque et quadraginta annorum obsequium'. Consul a. 747 = 7 a. C. fasti. Hispaniam ambitiose avareque rexit Tac. a. 3, 13 probabiliter legatus Hispaniae citerioris sub Augusto cf. Tac. a. 3, 12 'patris sui legatum fuisse'. Proconsul Africae Strabo 2, 5, 33 p. 130 incertum quo anno; ad hunc proconsulatum spectat quod Seneca dial. 3, 18 refert Pisonem tres milites innocentes ad supplicium duci iussisse cf. 'proconsulem' ibd. 19, 3. Annis 15 et 16 Romae fuit: sententiae ab eo in senatu dictae a. 15 Tac. a. 1, 74, a. 16 ibd. 2, 35, Dio 57, 15.*

Anno 17 Tiberius in locum (Caecilii Metelli) Cretici Silani Syria demoti Cn. Pisonem ei provinciae praefecit Tac. a. 2, 43, Sueton. Tiber. 52, Calig. 2. Aestate fere ineunte anni 18 (cf. Tac. a. 2, 55 collato c. 53 et 62 init.) celeri navigatione Germanicum praevenit et ante eum provinciam attigit Tac. a. 2, 55. Simultates ortae inter Germanicum et Pisonem ibd. 2, 57, 58. Inimicitiae auctae sunt, postquam Germanicus a. 19 ex Aegypto in Syriam remeans cuncta quae apud legiones aut urbem iusserat, abolita vel in contrarium versa cognovit ibd. 2, 68. Cum Germanicus Antiochiae aegrotans sibi persuasisset se a Pisone veneficia accepisse, amicitiam ei per epistulas renuntiavit Tac. a. 2, 70, Sueton. Calig. 4. Addunt plerique iussum provincia decedere (cui sententiae aperte repugnat Suetonius l. l.); Piso ancoras solvit moderabaturque cursui, quo propius regrederetur,

si mors Germanici Syriam aperuisset *Tac. l. l.* Cum apud Coum insulam Germanicum decessisse (die 10 m. Octobris) cognovisset, provinciam per vim repetere frustra temptavit; in castello Ciliciae, cui nomen Celenderis, a Cn. Sentio legato Germanici obsessus captusque in urbem redire cogitur *Tac. a. 2, 75–81.* Per Illyricum, ubi Drusum frustra adiit, Romam a. 20 venit *ibd. 3, 8* reversusque statim apud senatum a Vitellio Veranio aliisque Germanici amicis accusatus est et Germanicum peremisse et provinciae bellum intulisse; reus cum nullam spem salutis videret, gladio se transfixit *ibd. 3, 10–16.* Damnationem mortui Tiberius mitigavit statuitque, ne nomen Pisonis fastis eximeretur *ibd. 3, 17–18.* (*Quamquam nomina eius consulis in t. urbano VI 385 cf. Ephem. ep. 4 n. 740 crasa sunt.*)

Vxor (Munatia) Plancina; filii Cn. Piso, qui post damnationem patris L. Piso, et M. Piso *Tac. a. 3, 16. 17. 18.* Ingenio violentus et obsequii ignarus insita ferocia a patre, sed praeter paternos spiritus etiam Plancinae uxoris nobilitate et opibus accendebatur *ibd. 2, 43.* Vir a multis vitiis integer, sed pravus et cui placebat pro constantia rigor *Seneca dial. 3, 18, 3, ubi foedissimum crudelitatis eius exemplum narratur.* — Amicus Augusti et Tiberii *Tac. a. 3, 12. 16.*

Damnatio eius breviter memoratur Sueton. Calig. 2, Dio 57, 18 (Zonaras 11, 2); Germanicum veneno peremisse insimulatur et Plin. n. h. 11, 187 et Ioseph. ant. 18, 2, 5. Nominatur Vell. 2, 130, Tac. a. 1, 13; 2, 82; 3, 24; 6, 26, Dio 57, 20.

231 CN. CALPVRNIVS PISO, filius maior Cn. Calpurnii Pisonis consulis a. 747 = 7 a. C. et Plancinae, post damnationem patris L. Calpurnius Piso dictus est *Tac. a. 3, 17 cf. infra n. 237.*

232 CN. CALPVRNIVS PISO publice honoratus t. Attico *CIA III 602, vide sub C. Calpurnio Pisone Frugi.*

233 L. CALPVRNIVS PISO augur, consul a. 753 = 1 a. C. cum Cosso Cornelio Lentulo. *In consulatu:* L. Calpurnius Piso *Dio ind. l. 55, CIG 2943, L. Piso fasti minores XII, XIII CIL I² p. 69, 70, VI 8738. 10395, Cassiodor., L. Piso augur V 3257, Λεντούλου καὶ Αὔγουρος Epiphan. haeres. I p. 445 b, ceterum Piso fasti.* — Apud Tacitum Calpurnius Piso a. 4, 21, ceterum L. Piso, sed a. 2, 32 nomina in codice Mediceo non perscripta sunt, probabiliter tamen compendia L. P. ad hunc referuntur.

Cn. filius *Dio index l. 55, filius ergo Cn. Pisonis consulis a. 731 = 23 a. C., frater Cn. Pisonis consulis a. 747 = 7 a. C.* — Consul a. 753 = 1 a. C. *fasti. Augurem fuisse et sacerdotium ad distinguendum eum ab hominibus aliis cognominibus eiusdem aetatis nominis instar nonnunquam additum esse consulatus indicationes docent.*

Anno 16 in senatu sententiam dixit *Tac. a. 2, 32.* Eodem anno curiam urbemque relinquere statuerat, sed a Tiberio retentus est; haud minus liberi doloris documentum idem mox dedit vocata in ius

Vrgulania, quam supra leges amicitia Iuliae Augustae extulerat *ibid.* 2, 34. Anno 20 Cn. Pisoni (fratri) reo patronus adfuit 2, 11 (*cf. ibid.* 2, 12 'si quos propinquos sanguis aut fides sua patronos dedit'). A Tiberio anno 22 in senatu primus sententiam rogatus *ibid.* 3, 68. Anno 24 a Granio maiestatis postulatus reus receptus est neque peractus ob mortem opportunam; nobilis ac ferox vir *ibid.* 4, 21.

- 234 L. CALPURNIVS PISO *honoratus t. Pergameno*: ὁ δῆμος [Λε]ύκιον Καλπούρνιον Πίσωνα [τ]ὸν διὰ προγόνων εὐεργέτην τῆς πόλεως *Fränkel, Inschriften von Pergamon n. 425. Fortasse ad eundem referendus est t. Stratoniceae repertus*: Λεύκιον Καλπούρνιον Πίσωνα τὸν πάτρωνα καὶ εὐεργέτην διὰ προγόνων τῆς πόλεως ἡμῶν *Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 183, quamquam hunc titulum qui edidit ad finem liberae rei publicae pertinere opinatus est. Cogitari potest de proconsole quodam Asiae aetatis imperatoriae ineuntis.*

- 235 L. (CALPURNIVS) PISO, pater Calpurniae (uxoris) Asprenatis, memoratur in t. filiae VI 1371. Maritus potest esse L. Nonius Asprenas consul a. 6 p. C., de L. Pisone nihil constat *cf. quae adnotavi sub L. Pisone Frugi cos. a. 739.*

- 236 L. (CALPURNIVS) PISO, legatus Hispaniae citerioris a. 25 p. C. a quodam agresti nationis Terrestinae in itinere occisus est incertum quae ex causa; sed Terrestinorum dolo caesus habetur, quia pecunias e publico interceptas acrius, quam ut tolerarent barbari, cogebat *Tac. a. 4, 45. Consul igitur suffectus anno incerto saeculi primi ineuntis. — Filius creditur L. Pisonis consulis a. 739 = 15 a. C., unus ex Pisonibus, quos alloquitur Horatius in Arte poetica; at ea coniectura plane incerta est, cum plures Lucios Pisones aetate Augusti fuisse constet.*

- 237 L. CALPURNIVS PISO, qui ante damnationem patris Cn. CALPURNIVS PISO, consul a. 27 cum M. Licinio Crasso Frugi. — In consulatu: L. Calpurnius Piso II 2633, V 4919, VI 251, L. Calpur[nius] Piso] *fasti Arvalium I² p. 71; L. Calpurnius tabula cerata Pompeiana 2, Tac. a. 4, 62; L. Piso V 4920, Cassiodor., ceterum Piso fasti. — Apud scriptores L. Piso sive antea Cn. Piso.*

L. Piso Plancinae et Cn. Pisonis filius *Dio 59, 20 scilicet Cn. Calpurnii Pisonis consulis a. 747 = 7 a. C. filius is qui ante damnationem Cn. Piso dictus est. Cum pater a. 18/19 legatione Syriae fungeretur, omne id tempus Gnaceus in urbe egit Tac. a. 3, 16. Post necem patris a. 20 senatus censuit, ut pars bonorum paternorum Cn. Pisoni filio concederetur isque praenomen mutaret *ibid.* 3, 17. Vnde postea Lucius dictus est. Idem videtur Piso praefectus urbi sub finem imperii Tiberii, cui C. Caesar excessum Tiberii nuntiavit *Joseph. ant. 18, 6, 5. 10 (cui sub Gaio successit Sanquinius Maximus Dio 59, 13). Anno 38 proconsul Africae; cum Gaius vereretur, ne res novas moliretur, imperium exercitus Africani ei abstulit et copias**

misso in eam rem legato tradidit *Dio* 59, 20 (contra *Tacitus hist.* 4, 48 id factum esse a Gaio scripsit, cum M. Silanus Africam regeret). — L. Piso, pater Pisonis illius qui a Valerio Festo in Africa occisus est, dicere solebat neminem se videre in senatu, quem consul ipse sententiam rogavisset *Plin. epist.* 3, 7, 12, pater ergo L. Calpurnii Pisonis consulis a. 57.

238 L. CALPURNIVS PISO, consul a. 57 cum Nerone II. Memoratur in actis Arvalium a. 57. 58. 59. 60. 63 VI 2039. 2041. 2042. 2043. — In consulatu: L. Calpurnius Piso VI 845. 853, X 5204, tabula cerata Pompeiana 28, L. Calpurnius tab. 23–27. 30, L. Piso *Tac. a.* 13, 31, ceterum Piso fasti. — L. Calpurnius Piso sive L. Piso acta Arvalium, apud scriptores L. Piso sive Piso.

L. f. semper additur in actis Arvalium ad distinguendum eum ab homine cognomine; filius videtur L. Pisonis eius qui fuit consul a. 27. — Consul designatus a. 56 *Tac. a.* 13, 28, consul a. 57 fasti. Curator aquarum inde ab anno 60 usque ad annum 63 *Frontin. de aquis* 102. A. 62 cum duobus aliis consularibus a Nerone vectigalibus publicis praepositus est *Tac. a.* 15, 18. A. 69 proconsul Africam rexit, circa kalendas Ianuarias a. 70 Africam descivisse res novas moliente Pisone Romam nuntiatum est falsis rumoribus, cum Piso nequaquam turbidus ingenio esset *Tac. h.* 4, 38. Sub initium a. 70 Carthagine scelere Valerii Festi legati Numidiae interfectus est *ibid.* 4, 48–50, *Plin. epist.* 3, 7, 12.

Romae frater Arvalis adfuit in collegio a. 57. 58. 59. 60. 63 acta Arvalium. — (Calpurnius) Galerianus consobrinus eius generque *Tac. h.* 4, 49.

Consulem a. 57 patrem fuisse proconsulis a. 69/70 statuerunt de Vit in *Onomastico* II p. 86, qui apud Plinium *epist.* 3, 7, 12 L. Pisonem patrem ex contextu intellegendum esse unum ex consularibus Neronianis opinatur, et Nipperdey ad *Tac. a.* 13, 28 ratione non indicata. At quoniam aetate Neronis inter consulatum et proconsulatum consularem decem pluresque anni intercedebant, nullo modo consul a. 57 potuit pater esse proconsulis a. 69, sed veri simillimum est hunc esse eundem hominem atque illum. Plinius autem postquam exposuit nullum iam superesse ex consularibus Neronianis eo tempore quo scribebat epistulam 3, 17 (id est circa a. 101), pergit 'quamquam quid hoc miror? nuper L. Piso, pater illius, qui a Valerio Festo in Africa occisus est, dicere solebat neminem se videre in senatu, quem consul ipse sententiam rogavisset'. Scilicet non mirum esse post triginta fere annos ex consularibus Neronianis nullum superesse, cum vel id accidisset, ut omnes fere senatores qui fuerant circa a. 27 in senatu, per vitae unius hominis spatium morerentur. Neque propter vocabulum 'nuper' dictum illud Pisonis ad tempus quo Plinius scripsit, referri debet nec potest, quoniam eo vocabulo res vel ante saeculum actas significari nemo nescit.

- 239 L. CALPURNIVS PISO, praetor aerarii (intra a. 731 = 23 a. C. et 44 p. C.) cum M. Sallvio collega posuit cippum terminalem VI 1265.
- 240 L. CALPURNIVS PISO, L. f., publice honoratus t. Attico in eadem basi cum M. Licinio Frugi M. f. CIA III 607. Titulum pertinere ad saeculum primum et ad eam quidem aetatem, ubi clarae Pisonum et Liciniorum familiae adfinitate coniunctae fuerunt, exposuit Mommsen *Ephem. ep.* 1 p. 143 sqq. De hominibus t. Attici non satis constat. Mommsen proposuit intellegendos esse aut L. Pisonem consulem a. 739 et M. Crassum Frugi consulem a. 27 p. C. aut L. Pisonem consulem a. 57 et M. Crassum consulem a. 64. Quas coniecturas ut in re hodie parum cognita atque incerta neque refellere neque probare in animo est.
- 241 L. CALPURNIVS PISO L. f. et L. Cassius C. f. Longinus Ilviri (Polae) posuerunt t. Polensem V 54. Ad saeculum I titulus pertinere videtur.
- 242 L. CALPURNIVS PISO, consul a. 175 cum P. Salvio Iuliano. — In consulatu: L. Calpurnius Piso X 7457, *Bullettino comunale* 1885 p. 95 n. 1005, ceterum Piso fasti. — Frater videtur Ser. Calpurnii Scipionis Orfiti, in quo vide.
- 243 L. CALPURNIVS PISO nescio quis memoratur in t. libertorum VI 5458. 6001 (cf. 6000), servi 9246.
- 244 L. CALPURNIVS P[ISO], L. f. in t. mutilo Tiburtino XIV 3591/2 incertae aetatis, cum ne de cognomine quidem constet.
- 245 M. (CALPURNIVS) PISO, Cn. Calpurnii Pisonis et (Munatiae) Plancinae filius, legatus, ut videtur, patris in Syria Tac. a. 2, 57. 76. 78; a patre Romam praemissus datis mandatis, per quae principem molliret, et comiter a Tiberio exceptus est *ibid.* 3, 8; pater moribundus in codicillis salutem eius a Tiberio rogavit a. 20 *ib.* 3, 16; sententiam in senatu contra eum dictam Tiberius mitigavit, M. Pisonem ignominiae exemit concessitque ei paterna bona *ibid.* 3, 17. 18.
- 246 C. CALPURNIVS PISO CRASSVS FRVGI LICINIANVS. Titulus eius urbanus (sepulcralis ut videtur) *Bullettino dell' Istituto* 1885 p. 22. Fuit ex posteris M. Licinii Crassi Frugi consulis a. 27 p. C., artissima necessitudine coniunctus cum C. Calpurnio Crasso Frugi Liciniano cf. n. 206.
- 247 C. CALPURNIVS PISO FRVGI, L. filius publice honoratus t. Attico CIA III 601. 602 in eadem basi, ubi honoratur Cn. Calpurnius Piso. Illum filium fuisse minorem L. Pisonis pontificis (cos. a. 739), hunc filium maiorem Cn. Pisonis cos. a. 747 demonstrare studuit Dittenberger ad t. At cum notitia quam quidem hodie habemus Pisonum saeculi primi admodum manca et mutila sit, coniecturis eiusmodi parum potest tribui.
- 248 CN. CALPURNIVS PISO FRVGI, consul suffectus a. 731 = 23 a. C. — In consulatu: [Cn. Calpurn]ius Cn. f. Cn. n. Piso fasti Capitolini, Cn. Calpurnius Piso Dio index l. 53; Calpurnius Piso Dio 53, 30; Cn. Piso fasti minor. II CII, I² p. 58, Cassiodor., ceterum Piso fasti. — Cn. Piso apud scriptores; Frugi in nummis filii Babelon, *Monnaies de la république Romaine* I p. 306 n. 37.

Cn. f. Cn. n. *fasti Capitolini*, Cn. f. *Dio index l. 53*. Ad hunc referri potest nummus cusus ut videtur in Hispania a. 705 = 49 a. C. in adversa inscriptus Cn. Piso pro q(uaestore), in aversa Magn(us) pro co(n)s(ule) *Babelon I p. 303*. Anno 708 = 46 civili bello resurgentes in Africa partes acerrimo ministerio adversus Caesarem iuvit *Tac. a. 2, 43, Bell. African. 3, 18*. Mox Brutum et Cassium secutus concesso reditu petitione honorum abstinuit, donec ultro ambiretur delatum ab Augusto consulatum accipere *Tac. l. l.* Consul a. 731 = 23 a. C. *fasti*. Pater Cn. Calpurnii Pisonis consulis a. 747 = 7 a. C. *Tac. l. l. et L. Calpurnii Pisonis cos. a. 753 = 1 a. C.*

249 L. CALPURNIVS PISO FRUGI (?), consul a. 739 = 15 a. C. cum M. Livio Druso. — *Titulus eius Velcias XI 1182 (1), memoratur in actis Arvalium a. 14 VI 2023 (2), a. 20 Ephem. ep. 8 p. 318 (3), a. 27 VI 2024 (4); idem intellegendus videtur in t. VI 20743 (5) Iullae L. Pisonis pontif.*

In consulatu: Λ. Καλπούρνιος Λ. υἱ. Πίσων Φούρτιος (sic) *Dio index l. 54*, Καλπούρνιος Πίσων *Dio 54, 21*, L. *fasti min. VII CIL I² p. 64*, L. Piso Cassiodor., ceterum Piso *fasti*. — L. Calpurnius [Piso] pontifex *t. 2 v. 7*, L. Piso pontifex *ibid. v. 23*; L. Calpurnius Piso [pontifex] *t. 3*, ubi supplementum plane certum est, pontifex *t. 4 v. 2. 32*, unde apparet in actis Arvalium nominibus huius constanter additum esse pontificis vocabulum. L. Piso pontifex *t. 5, Tac. a. 6, 10*. Etiam in *t. 1* contra ordinem solitum scriptum est L. Calpurnius Piso pontif. cos., quasi 'pontif.' cum nominibus arte cohaereret. Φούρτιος in indice Dionis sine dubio corruptum est ex Φρούρ, sed dubitari potest, num cognomen recte huic tributum sit. Patri enim L. Calpurnio Pisoni Caesonino cognomen Frugi non fuisse contra Asconium (in *Pisonian. p. 2*) viri docti iure statuerunt cf. *Drumann II p. 63*. Et mirum est nostro, ut ab aliis Lucii Pisonibus distingueretur, vocabulum pontificis additum esse, non cognomen aetate Augusti sane rarum Frugi, quo tunc praeterea unus quantum novimus Cn. Piso cos. a. 731 usus est.

Luci filius *Dio index l. 53*, pater ei censorius fuit *Tac. a. 6, 10* scilicet L. Piso consul a. 696 = 58, censor a. 704 = 50 a. C. — Consul a. 739 = 15 a. C. Idem videtur L. Piso proconsul (scil. Transpadanae), apud quem Albucius Silus reum caedis Mediolani defendit *Sueton. de rhetor. 30*. Legatus Augusti Pamphylicae a. 741 = 13 a. C. *Dio 54, 34*; ad iter in provinciam susceptum spectare videtur *epigr. Antipatri Anthol. gr. 10, 25*. Inde in Thraciam translatus per triennium (a. 13—11) legatus Augusti cum Thraciae gentibus bellum gessit et ornamenta triumphalia meruit *Livius periocha l. 140, Velleius 2, 98, Tac., Dio l. l., Florus 2, 27, Seneca epist. 83, 14*. Praefectus urbi sub Tiberio *Velleius, Seneca, Tacitus l. l., Sueton. Tiber. 42, Plin. n. h. 14, 145* cf. *epigr. Antipatri l. l. 6, 335*. Anno 32 octogenarius mortuus *Dio 58, 19, Tac. a. 6, 11*, postquam praefectura XX per annos functus est, publico funere elatus *Tac. Vbi si*

numerus rectus est, *Piso a. 13 ab Augusto urbi praefectus est; contra Suetonius et Plinius l. l. discrete et plane a Tiberio (circa a. 17) Pisoni custodiam urbis mandatam esse referunt. Vnde veri mihi similis videtur numerum Taciti esse falsum sive errore ipsius sive culpa libreriorum cf. quae exposui Rheinisches Museum XLII (1884) p. 164 sqq., aliter Mommsen, Staatsrecht II³ p. 1059. — Pontifex, frater Arvalis v. supra.*

Potator strenuus *Seneca, Plinius, Suetonius l. l.*, officium tamen suum quo tutela urbis continebatur, diligentissime administravit *Seneca*. Mores eius esse vigore ac lenitate mixtissimos et vix quomquam reperiri posse, qui aut otium validius diligat aut facilius sufficiat negotio *Velleius l. l.* Nullius servilis sententiae auctor et quotiens necessitas ingrueret, sapienter moderans — — praecipua ex eo gloria, quod praefectus urbi recens continuam potestatem mire temperavit *Tac. a. 6, 10. — Patronus Antipatri Thessalonicensis poetae Anthol. gr. 6, 24. 244. 335; 9, 541. 552; 10, 25.*

Ad Pisones scripsit *Horatius* librum de arte poetica (Pisones alloquitur v. 6. 235, 'pater et iuvenes patre digni' v. 24, 'maior iuvenum' 366). *Ex carmine ipso nihil certi neque de tempore, quo scriptum sit, neque de personis Pisonum eruere licet nisi filium maiorem (cf. v. 366 sqq.) in carminibus pangendis versatum esse. 'Hunc librum ad L. Pisonem qui postea urbis custos fuit eiusque liberos misit; nam et ipse Piso poeta fuit et studiorum liberalium antistes' Porphyrio p. 344 ed. Meyer. Id quod num verum sit, post alios A. Michaelis (Commentationes Mommsen. p. 420 sqq.) non sine causa dubitavit. Sed qui fuerint re vera illi Pisones Horatii, nulla iam potest ratione definiri et monendum est omnino plures Augusti aetate fuisse Calpurnios Pisones quam adhuc viri docti admiserunt, ut apparet ex iis quae hic de illis composuimus.*

T. sepulchralis VI 1445 Liciniae Crassi Frugi pontif(icis) f(iliae) Magnae L. Pisonis pontificis uxoris ad quem pertineat, certe statui nequit. Maritum multi nostrum, cos. a. 739, intellexerunt, quod in hoc uno quantum adhuc scimus pontifex distinctionis causa ita additur, ut et in t. sepulchrali addi manifestum est. Contra dici potest in familia Liciniorum Crassorum cognomen Frugi non ante M. Crassum Frugi cos. a. 27 nobis notum esse, ita ut Licinium vel filiam vel ex posteris huius fuisse statuendum sit. Id quod cum veri similis videatur, maritus ille posterior quam noster fuit, quamquam aetatem accuratius definire non licet.

250 L. CALPURNIVS PISO FRUGI LICINIANVS. Tituli: ipse posuit cum *Scriboniano fratre cippum terminalem VI 1268 (1); sepulchralis urbanus eius et Veraniae uxoris Bullettino comunale 1885 p. 102 n. 1026 (2); adoptio eius memoratur in actis Arvalium a. 69 VI 2051 (3).*

[L.] Calpurnius [P]iso Frugi Licinianus *t.* 2 (Veraniae Geminiae Pisonis Frugi *ibd.*); Piso Frugi *t.* 1; III idus I[an.] adoptio facta L. Li[ciniani] — — im[molatum] — — [ob ad]optione[m Ser. Sulpici Gal]bae C[aesaris] *t.* 3. — L. Piso *Dio* 64, 5, Piso Frugi Licinianus *Sueton. Galba* 17, Piso Licinianus *Tac. h.* 1, 14, *ceterum* Piso.

Filius M. (Licinii) Crassi (Frugi) (cos. a. 27) et Scriboniae *Tac. h.* 1, 14, *Plutarch. Galba* 23; nobilis utrimque *Tac. l. l.*, Cn. Pompei (*scil. Magni per matrem proneptem eius*) et M. Crassi (*scil. divitis per patrem*) suboles *ibd.* 1, 15. Natus anno 38 *ibd.* 1, 48. Diu exul *ibd.* 1, 48 (*unde magistratus nullos gessit*); quindecimvir sacris faciundis *t.* 2. Galbae olim probatissimus testamentoque semper in bona et nomen adscitus *Sueton. l. l.* Dio 10 mensis Ianuarii a. 69 ab imperatore Galba adoptatus est *t.* 3, *Tac. h.* 1, 14–19, *Sueton l. l.*, *Plutarch. Galba* 23, *Dio* 64, 5 (*Zonaras* 11, 14); adoptionem paucis attingunt *Plin. epist.* 2, 20, 2, *Victor Cacs.* 6, *Philostratus vit. Apollonii Tyan.* 5, 32. Quadriduo post cum Galba occisus *Tac. h.* 1, 19–44, *Sueton. Otho* 6, *Plutarch. Galba* 28, *Dio* 64, 6. — Anno 70 in senatu referente Domitiano de restituendis Galbae honoribus, censuit Curtius Montanus, ut Pisonis quoque memoria celebraretur; patres utrumque censuere, de Pisono irritum fuit *Tac. h.* 4, 40.

Fratres (Cn. Pompeius) Magnus, (M. Licinius) Crassus (Frugi cos. a. 64) antea occisi, Crassus Scribonianus Liciniano superstes *Tac. h.* 1, 48 *cf.* 1, 15 *et t.* 1. Vxor Verania Gemina corpus occisi composuit *Tac. h.* 1, 48, *Plutarch. Galba* 28, *Plin. epist.* 2, 20, 2 *cf. t.* 2. — Vultu habituque moris antiqui et aestimatione recta severus, deterius interpretantibus tristior habebatur *Tac. h.* 1, 14.

Memoratur Tac. h. 3, 68; 4, 42, *Plutarch. Galba* 25, *Sueton. Otho* 5, *Polem. Silv. chron. min.* I p. 520.

- 251 L. CALPURNIVS PROCLUS. *Tituli: ipse posuit, cum legioni I Minerviae praecesset, t. Bonnensem Correspondenzblatt der Westdeutschen Zeitschrift II* (1883) p. 7 (1), publice honoratus est *t. Ancyrano CIG* 4011 (2).

L. Calpurnius Proclus *t.* 1, Καλποῦρνιος Πρόχλος *t.* 2. — Ἐκ συνκλητικῶν καὶ ὑπατικῶν *t.* 2, *origine probabiler Ancyranus*. Tribunus militum legionis XIII Geminiae in Dacia, (*quaestura in t. 2 omissa est sine dubio errore quadratarii*), tribunus plebis, praetor, curator viarum (ἐπιμελεθεὶς ὁδῶν), ἡγεμὼν λεγιῶνος α' Ἀθηνᾶς ἐν Γερμανίᾳ *t.* 2 = legatus Aug(usti) legionis I Minerviae Piaae Fidelis *t.* 1, proconsul Achaiae, legatus pro praetore provinciae Belgicae *t.* 2.

- 252 P. CALPURNIVS PROCVLVS, legatus Augustorum pro pr. (Daciae) *III* 1007 *t. Apulensis ab ipso positus*.

- 253 P. [CA]LPVR[N]IVS [PRO]C[LVS?] COR[N]ELIANVS, [συνκλητι]κός = vir clarissimus, maritus Serveniae Cornutae Corneliae Calpurniae Valeriae Secundae Cotiae (?) Procillae ... Lucillae *t. Ancyranus grace scriptus*

uxoris *Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich IX* (1885) p. 129.

254 Calpurnius Quadratus, procurator Augusti Iustinae uxori posuit *II 2642 t. Taraconensem.*

— C. SEIVS CALPVRNIVS QVADRATVS SITTIANVS.

255 CALPURNIVS REGINIANVS, δ λαμπρότατος ὑπατικός = consularis, pater L. Calpurnii Reginiani memoratur in titulo filii qui sequitur.

256 L. CALPURNIVS REGINIANVS, Calpurnii Reginiani f., senator (συν-
κλητικός) honoratus t. *Pisidico CIG 3979 = Lebas-Waddington 1189*
= *Papers of the American school of classical studies at Athens II*
p. 154 n. 139.

257 Calpurnius Repentinus, centurio legionis XXII, dum milites exercitus Germaniae superioris kalendis Ianuariis a. 69 imagines Galbae dirumpunt, eas protegere studuit et ob id paulo post Vitellii iussu occisus est *Tac. h. 1, 56. 59.*

— C(ORNELIVS?) AEMILIANVS CALPVRNIVS RVFILIANVS.

258 CALPURNIVS RVFVS, proconsul Achaiae, cui Hadrianus rescripsit *Ulpianus Digest. 1, 16, 10. Potest idem esse M. Calpurnius Rufus qui sequitur.*

259 M. CALPURNIVS RVFVS, M. f., tribu Col., praefectus frumenti ex senatus consulto, legatus pro(vinciae) Cypro pr. pr., et Ponto et Bithyniae, et pro(vinciae) Asiae *III 6072 t. Ephesius ei positus. Cf. n. 258.*

260 Calpurnius Sabinus, epistrategus Aegypti memoratur in titulo *Aegyptiaco Ptolemaide reperto Revue archéologique Série III t. XIII* (1889) p. 70 ἐπὶ Πομπηίου Πλάντα ἡγεμόνος ἐπιστρατηγούσης Καλπουρνίου Σαβείνου sub initium imperii Traiani, quando Plantam Aegyptum rexisse ex Plinii epistulis ad Traianum 7. 10 constat.

261 Calpurnius Salvianus anno 25 Drusum Tiberii filium praefectum urbi feriarum Latinarum causa auspicandi gratia tribunal ingressum adiit in Sextum Marium; quod a Tiberio palam increpitum causa exilii Salviano fuit *Tac. a. 4, 36.* — *Potest originem ducere, ut coniecit Borghesi opp. V p. 311, a Calpurnio Salviano, qui Cordubae a. 706 = 48 a. C. cum aliis contra Q. Cassium Longinum coniuravit Bellum Alexandrinum 53. 55. L. Calpurni Salviani cuiusdam libertus memoratur in t. Cordubensi II 2265.*

262 SER. CALPURNIVS SCIPIO ORFITVS. Calpurnius Sci[pio Orfi]tus salius Palatinus defunctus est a. 191 *VI 1980 v. 12. Eiusdem memorari videntur liberti Ser. Calpurnius Gemellus Orfiti et Pisonis libertus et procurator VI 9830, Ser. Calpurnius Helius Scipionis Orfiti (libertus) VI 14239, servus Orfiti et Pisonis VI 11501. Vnde veri simile est Orfitum et Pisonem fratres fuisse ac probabiliter ponemus domos Calpurniorum Pisonum et Corneliorum Scipionum Orfitorum, qui saeculo II floruerunt (vide infra sub Corneliis), per adfinitatem conexas fuisse. Consul*

ordinarius a. 178 *plene dicitur* Ser. Scipio Orfitus *III S. dipl. mil. LXXVI*, ceterum Orfitus *fasti*; eodem tempore fuit L. Calpurnius Piso consul a. 175 (*supra n. 242*). Itaque hi haberi possunt patroni illorum libertorum et prior salius Palatinus. Quamquam de anno consulari Calpurnii Orfiti dubitari potest, quod cum fratrum natu maiorem, ut ex tit. libertorum apparet, ita post minorem ad consulatum pervenisse statuitur. Itaque et idem haberi potest atque Orfitus consul a. 172, cuius reliqua nomina adhuc nescimus; nam Cornelius Scipio Orfitus, qui salius Palatinus creatus est a. 189 *VI 1980*, tunc temporis iuvenis fuit neque a. 172 neque a. 178 consulatu functus esse potuit.

Ad eandem aetatem stirpemque omnino pertinet Calpurnius Piso Scipionis Orfiti filius honoratus *t. Attico CIA III 620*; potest filius esse consulis a. 172 vel 178.

- 263 M. Calpurnius Seneca Fabius Turpio Sentinatianus. *Tituli*: ipse posuit *t. Villalvae repertum II 1267 (1)*, quem non omni fraudis suspicionem carere monuit Hübner; ei publice positus est *t. Hispalensis II 1178 (2)*; memoratur *III dipl. mil. 35 (3)*; ad eundem pertinet fragmentum *t. Ilipensis II 1083 (4)*.

Plena nomina exhibent *t. 1. 2*; M. Calpur... Seneca Fa..... Senti.... *t. 4*; M. Calpurnius Seneca *t. 1 in fine scil. 'honore usus impensam remisit'*; Calpurnius Seneca *t. 3*. — M. f., tribu Gal. *t. 1. 2*.

Primus pilus legionis I Adiutricis, procurator provinciae Lusitaniae et Vettoniae, praefectus classis praetoriae Ravennatis *t. 1. 2*, praefectus classis praetoriae Misenensis *t. 2. 3*, anno 134 *t. 3*. — Patronus coloniae Romulensis (Hispalensis) *t. 2*. Succonia Rustica uxor *t. 1*.

— (NONIVS) ASPRENAS CALPVRNIVS SER[R]ANVS.

- 264 L. CALPVRNIVS SQVILLIVS L. f., tribu Pub., quaestor imperatorum (*sic traditur vix recte; litterae IMP. male solutae videntur*), tribunus plebis, praetor, patronus (Veronensium) *V 3335 t. Veronensis semel saeculo XV descriptus*.

- 265 Calpurnius Statura, Persii poetae amicus, qui vivo eo iuvenis decessit *vita Persii Suetoni reliquiae ed. Reifferscheid p. 73*.

— C. BELLICIVS CALPVRNIVS [T]ORQVATVS.

— (C.? NONIVS) ASPRENAS CALPVRNIVS TORQVATVS.

- 266 CALPVRNIA, L. (Calpurnii) Pisonis filia, (L. Noni) Asprenatis (*cos. a. 6 p. C.*) uxor, mater L. Noni Asprenatis (*cos. a. 29 p. C.*) et Asprenatis Calpurni Ser[r]ani et Asprenatis Calpurni Torquati *VI 1371. 1370*.

- 267 CALPVRNIA, illustris femina ab Agrippina a. 49 pervertitur, quia formam eius laudaverat Claudius, nulla libidine, sed fortuito sermone; unde ira Agrippinae citra ultima stetit *Tac. a. 12, 22, Zonaras 11, 10* (*qui male: Καίπορυνίαν — — ἐφ'οργάδευσεν ἥ ὡς λέγεται καὶ ἀπέχτεινεν*). Anno 59 Agrippina occisa Calpurnia a Nerone ex exilio revocata est *Tac. a. 14, 12*.

- 268 CALPVRNIA, neptis Calpurnii Fabati ex filio, uxor Plinii tertia *Plin. epist. 4, 1, 1; 4, 19, 1; 5, 11; 8, 10; 8, 11*. Plinius scripsit ad eam *epist. 6, 4; 6, 7; 7, 5*. Maritum in Bithyniam comitata est *Plin. ad Traianum 120, 121*. Memoratur *Sidon. Apoll. epist. 2, 10, 5*.
- 269 Calpurnia, paelex Claudii nuptias Messalinae et C. Silii a. 48 ei indicavit *Tac. a. 11, 30*.
- 270 Calpurnia, uxor Titi qui contra imperatorem Maximinum rebellavit (*qui Quartinus dicitur Herodian. 7, 8*), sancta et venerabilis femina de genere Caesoninorum id est Pisonum *vit. trig. tyr. 32, 5-6, ubi vereor ne ficta sint omnia*.
- 271 Calpurnia, M. f. Messallae uxor ut videtur, praedia eius memorantur in cippo terminali VI 29782. Femina nobilis videtur.
- 272 Calpurnia Hispulla, filia Calpurnii Fabati, amita Calpurniae uxoris Plinii *Plin. epist. 4, 19; 5, 14, 8; ad Traianum 120, 121*. Ad eam scripsit Plinius *epist. 4, 19; 8, 11*.
- 273 Calpurnia Lepida, L. f., Orfiti (uxor) VI 14235. Vxor mariti nobilis videtur ex Calpurniorum vel Corneliorum familia.
- 274 CALPVRNIA PRAETEXTATA, virgo Vestalis maxima VI 2146, incertis supplementis ad eam referuntur frustula t. urbani *Bullettino comunale 1884 p. 6 n. 702*.
- 275 CALPVRNIA QVADRATILLA, uxor C. Arrii Antonini (*cf. A 894 VIII 2390 t. Thamugadensis publice positus*).
- 276 CALPVRNIA RVFRIA AEMILIA DOMITIA SEVERA, clarissima femina, filia Ser. Calpurnii Domitii Dextri (cos. a. 225) VI 1368, 1369.
- 277 CALPVRNIA SABINA, Q. Iulii Maximi clarissimi viri uxor, Q. Iulii Clari et Q. Iulii Nepotiani mater marito filiisque posuit t. sepulcrales *Eborenses II 112*. Fortasse eadem Calpurnia Sabina in t. servi VI 14778.
- SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNIA VALERIA SECVNDA COTIA PROCILLA ... LVCVLLA.
- IVLIVS CALVASTER.
- 278 Calvina, mulier cum Plinio minore adfinitate coniuncta, cui nubenti in dotem centum milia contulerat; Plinius ad eam scripsit *epist. 2, 4*.
- DOMITIA CALVINA.
- IVLIA CALVINA.
- IVNIA CALVINA.
- (Sallustia) Calvina.
- Q. VENIDIVS RVF(VS) MARIVS MAXIM(VS) L.(?) CALVINIANVS.
- 279 Calvinus, amicus Iuvenalis; 'intercepta decem quereris sestertia fraude sacrilega' (v. 70), qua de re poeta consolatur *satira XIII ad eum scripta*; 'stupet haec qui iam post terga reliquit sexaginta annos Fonteio consule (= a. 67) natus?' v. 16 seq.
- CAELIVS CALVINVS.
- D. CAELIVS CALVINVS BALBINVS.

- Domitius Calvinus.
- CN. DOMITIVS CALVINVS.
- Egnatius Calvinus.
- C. IAVOLENVS CALVINVS GEMINIVS CAPITO CORNELIVS POLLIO
SQVILLA Q. VVLCAIVS SCVPPIDIVS VERVS.
- C. Manilius Calvinus.
- P. Sextius Calvinus.
- 280 Calvisius, cliens Iuniae Silanae ob falsam Agrippinae insimulationem
anno 55 relegatus *Tac. a. 13, 19, 21, 22*; post necem Agrippinae a. 59
a Nerone revocatus est *ibid. 14, 12*.
- 281 P. CALVISIVS, consul (suffectus) cum Q. Futio anno incerto ante
a. 80 *X 827 t. Pompeianus*.
- 282 P. CALVISIVS, Rusonis (*scilicet filius P. Calvisii Ru-*
sonis) inter pueros senatorios, qui Arvalibus ministraverunt anno 87
VI 2065 acta Arvalium.
- Flavius Calvisius *cf. C. Calvisius Statianus*.
- Q. CLODIVS CALVISIVS HONORATVS.
- 283 Calvisius Patrophilus, ὁ κρᾶτιστος [δίκαιος] δότις iuridicus Alexandreae
a. 147-148 *papyrus Aegyptiaca graece scripta Revue archéologique*
ser. III tom. XXIV (1894) p. 70. Prima littera nominis gentilicii et
altera cognominis non certe leguntur, sed procul dubio restituantur.
- 284 CALVISIVS RV . . . , sub Calvisio Ru . . . in *t. mutilo Britannico VII 324*;
ex usu constanti titulorum Britanniae (cf. Hübner ad VII 275) ponen-
dum videtur Calvisium legatum Aug. pro pr. Britanniae fuisse.
- 284a C. Calvisius Rufus (C. Calvisius *Plin. epist. 4, 4*; Calvisius Rufus
ibid. 3, 1, 19 *codex Asburnhamianus*; 5, 19 *ubi male Ash. in indice l. V*
ad Calpurnium Rufum, *ceterum Calvisius*), avunculus Varisidii Nepotis
Plin. epist. 4, 4, 1; decurio Comensis *ibid. 5, 7, 4*; Plinii contubernalis
et amicus *1, 12, 12*; 3, 19, 1; 4, 4, 1; scripsit ad eum Plinius *epist.*
2, 20; 3, 1, 19; 5, 7; 8, 2; 9, 6.
- 285 P. CALVISIVS RVSO. Nummi Ephesii in *adversa caput Domitiani*
exhibent inscripti Δομιτιανὸς Καῖσαρ Σεβαστὸς Ἑρμηνεύς, in aversa Ἐπὶ
ἀνδοπαύτου Πούτωνος Ὀμόνοια Ἐφε(σίων) Ζευρ(ναίων) cum typis diversis
Waddington, Fastes nr. 106 n. 1, 2, museum Berolinense; Mionnet III
p. 94 n. 261, Suppl. VI p. 132 n. 357, 358, 359 p. 133 n. 360. — Memo-
ratur in actis Arvalium anni 87, ubi filii mentio fit VI 2065 (1), con-
sulatus eius VI 597 (2).
Plena nomina exhibet t. 2, Ruso nummi, P. Calvisius Ru-
sonis t. 1.
Consul cum L. Caesennio Paeto kal. Martis *t. 2* *suffectus anno*
incerto sub Flaviis. Proconsul Asiae sub Domitiano nummi, non ante
a. 84, quo Domitianus Germanicus dici coeptus est cf. Eckhel VI p. 397.
Fuit in vivis a. 87, ubi filius Arvalibus ministravit *t. 1*.

Eundem fortasse legatum Cappadociae fuisse adnotavit Waddington l. l. respiciens ut videtur nummum Cybistrensiū in Cappadocia, qui in adversa inscriptus est 'Επι 'Ρούσωνος, in aversa Κυβιστρέων Mionnet IV p. 437 n. 218. Alterum descripsit et ad eundem rettulit Pick Wiener Numismatische Zeitschrift XXIII (1891) p. 70, qui in adversa caput Traiani exhibet et inscriptionem Αὐτ. Νερ...ς Καῖσαρ Σεβ. Γερ. Δακ...., in aversa 'Επι Π. Κ. 'Ρούσωνος Σεβαστοπόλεως ΕΘΡ, id est anno 109 aerae Sebastopolitanae (cf. Marquardt, Staatsverwaltung I² p. 371 n. 7) = a. 107 aerae vulgaris. Quamquam Rusoni huic Waddington nomen Calvisii probabiliter tribuit, tamen plane incertum est, utrum legatus idem atque proconsul an (id quod magis crediderim) filius huius fuerit.

286 CALVISIVS SABINVS aetate Senecae philosophi fuit dives et patrimonium habebat libertini et ingenium; exempla stultitiae eius Seneca *epist.* 27, 5-8. Quamquam pertinere videtur ad domum consularem aetatis Iuliorum, tamen sine idonea causa eum fuisse consulem a. 750 = 4 a. C. statuit Borghesi *opp. V* p. 157.

287 C. CALVISIVS SABINVS, consul a. 715 = 39 a. C. cum L. Marcio Censorino. Memoratur in tabula triumphorum Barberiniana *CIL I² p. 77 (1)*, posuit miliarios viae Latinae X 6895. 6897-6901 (2). De titulis cf. et n. 288.

In consulatu: [C.] Calvisius *fasti minores VIII CIL I² p. 65*, Cassiodor., C. Sabinus *Dio 48, 34, Γ. υί. Σαβίνος Dio ind. l. 48*, ceterum Sabinus *fasti*. — C. Calvisius Sabinus *t. 2*, [C. C]alv[is]ius [S]abinus *t. 1*. — *Apud scriptores: plena nomina extant Caes. bell. civ. 3, 34*, ceterum C. Calvisius sive Calvisius Sabinus sive Sabinus.

C. f. *t. 2*, *Dio ind. l. 48*. — Anno 706 = 48 ante pugnam Pharsalicam cum quinque cohortibus iussu Caesaris omni Aetolia potitus est *Caes. bell. civ. 3, 34. 35*; quo negotio confecto cohortes ad Fufium Calenum in Achaïam duxit *ibid. 3, 55*. Fuit in senatu, cum Caesar dictator interficeretur *Nicolaus Damasc. rit. Caes. 26*. A Caesare ei provincia Africa destinata fuerat; *Cicero Philipp. 3, 26*, ubi sortitionem provinciarum ab Antonio die 28 m. Novembris a. 744 in senatu institutam irridet, dicit, 'C. Calvisius Africam (scil. per Antonium accepit), nihil felicius! modo enim ex Africa decesserat et quasi divinans se rediturum duos legatos Vticae reliquerat'. Vnde apparet cum post Caesaris necem in Africam profectum Q. Cornificio proconsuli Africae a senatu nuncupato cessisse cf. *Cic. ad Famil. 12, 25, 1*. Romae fuit a. 711 = 43 (circa tempus fere pugnae Mutinensis) *Cic. ibid. 10, 25, 3; 10, 26, 3*. Anno 715 = 39 consul v. *supra*. Annis 716 et 717 = 38 et 37 dux C. Caesaris filii contra Sex. Pompeium bellum gessit *Appian. bell. civ. 5, 80-84. 85. 86-88. 96. 102, Dio 48, 46-48. 54*. Anno 722 = 32 in senatu probra Antonii perstrinxit *Plutarch. Anton. 58. 59*. Anno 726 = 28 VIII kal. Iun. ex Hispania triumphavit *t. 1*. C. Calvisius Sabinus cos. imperator in miliariis

viae Latinae t. 2, quam post triumphum ex manubiis refecit cf. Sueton. August. 30. — Huius filius videtur consul a. 750 qui sequitur.

- 288 C. CALVISIVS SABINVS, consul a. 750 = 4 a. C. cum L. Passieno Rufo. *In consulatu: C. Calvisius Sabinus VI 456; C. Calvisius Monumentum Ancyranum lat. 3, 29 = gr. 9, 6, 7, VI 10395, X 5779, Cassiodor.; C. Calv[isius] fasti minor. XIII CIL I² p. 69, ceterum Sabinus fasti.*

C. f. fasti minores XII CIL I² p. 69, filius sine dubio C. Calvisii Sabini cos. a. 715 = 39 a. C., pater C. Calvisii Sabini cos. a. 26 p. C.

Nulla ratione diiudicari potest utrum ad hunc an ad filium pertineant hi tituli: 1) C. Calvisi C. f. Sabini patroni cos. VIIvir. epul. cur. max. XI 4772 t. prope Spoletium repertus; 2) C. Calvisio C. f. Sabino cos. X 6223 t. Fundanus; 3) ... Καλουεσίαν Φλακxίλαν Καλουεσίου Σαβείνου CIA III 868. Vel ad hunc vel ad patrem referri potest t. in agro Canusinorum repertus IX 414: C. Calvisio Sab. cos. patron. — In frustulo t. Helvetici XIII 5237 Claudio ... [Calv]isio Sabino ... supplementum incertum est.

- 289 C. CALVISIVS SABINVS, consul a. 26 p. C. cum Cn. Cornelio Lentulo Gaetulico. *Prababiliter ad hunc refertur t. Herculaneensis X 1468 (1).*

In consulatu: C. Ca. fasti Arvales CIL I² p. 71; C. Calvisius Sabinus II 2093, [C. C]alvisius Sabinus Ephem. ep. 5, 1463, [C. Cal]visius Sabinus VI 343; C. Calvisius Tac. a. 4, 46, X 896, Cassiodor.; Calvisius Sabinus XI 3805, ceterum Sabinus fasti. — C. Calvisius Sabinus t. 1, Calvisius Sabinus t. 2 et apud scriptores.

Filius videtur C. Calvisii Sabini consulis a. 4 a. C., nepos C. Calvisii Sabini a. 39 a. C. Consul a. 26 fasti. Anno 32 maiestatis postulat, sed discrimini exemptus est Tac. a. 6, 9. Legatus Pannoniae; cum e legatione recens Romam reversus a. 38 una cum Cornelia uxore accusatus esset (maiestatis ut videtur), coniuges venas exsolverunt Dio 59, 18. T. Vinus legatus eius uxorem in castris stupravit Tac. h. 1, 48; eadem de Nymphidio Sabino narrantur Plut. Galba 12. -- Consulatus eius memorari videtur in t. accensi VI 1963. 5180, ceterum vide de titulis sub patre.

- 290 Q. CALVISIVS SABINVS, clarissimus vir in signaculo servi *Borghesi opp. V p. 155.*

- 291 C. Calvisius Statianus. *Tituli: ei positus est V 3336 (1) Veronensis, memoratur in t. Alexandrino III S. 12048 (2). — Plena nomina extant in utroque titulo.*

C. f., tribu Poblilia (origine ergo probabiliter Veronensis), ab epistulis latinis Augustorum (scil. Marci et Veri) t. 1; praefectus Aegypti VII kal. Novembr. Flacco et Gallo cos. = a. 174 t. 2. — Patronus Veronensium advocatus populi t. 1. Idem sine dubio est qui dicitur in excerptis Dionis 71, 28 Φλάβιος Καλβίσιος praefectus Aegypti, qui a partibus Avidii Cassii rebellantis (a. 175) steterat, post rebellionem oppressam a Marco in insulam relegatus.

292 Calvisius Taurus (sic plene Gellius, ceterum Taurus), Berytius Suidas s. v. Ταῦρος, Hieronymus ad a. Abr. 2161, Syncellus p. 662; philosophus Platonicus sub Antonino Pio auctores laudati, aequalis Gellii, qui Athenis scholam habebat Gellius passim. Magister Herodis Attici Philostrat. vit. sophist. 2, 1, 14.

Sententiae eius vel dicta afferuntur Gell. 1, 9, 8; 1, 26; 2, 2; 7, 13; 8, 6; 9, 5, 8; 10, 19; 17, 8; 17, 20; 18, 10; 19, 6, 2; 20, 4. Ἐγραψε περὶ τῆς τῶν ὁγμῶν διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους, περὶ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων καὶ ἄλλα πλεῖστα Suidas; commentarii eius (Platonici) afferuntur Gell. 1, 26, 3; primus commentariorum quos in Gorgian Platonis composuit ibd. 7, 14, 5. — De sententiis philosophicis eius cf. Zeller, Philosophie der Griechen III 1 p. 807 n. 5.

293 P. CALVISIVS TVLLVS (sic plene VI 2016 fasti feriarum Latinarum) consul I (suffectus) a. 109 cum L. Annio Largo VI 2016; bis consul vit. Marci 1, 3 (consul II suffectus anno incerto); pater Domitiae Calvillae matris M. Annii Veri qui imperavit ibd. cf. infra sub L. Catilio Severo 'Avus meus P. Calvisius' Marcus ad Frontonem 3, 2 p. 41 ed. Naber. — Idem memorari videtur in titulo Puteolano servi Calvisi Tulli X 2625.

294 CALVISIA FLACCIL(L)A, filia C. Calvisii Sabini CIA III 868. Potest filia esse consulis a. 750 = 4 a. C. vel consulis a. 26 p. C.

295 T. CALVIVS, M. f. X 6520 cf. n. 296.

296 M. CALVIVS PRISCVS. Tituli eius Corani: X 6520 (1), cuius duo exempla saeculo XV confecta extant; alterius X 6521 (2), qui similis fuisse videtur, frustula semel descripta sunt.

T. 1 sic fere traditur: M. Calvi M. f. Pap(inia) Prisci fili, M. Calvi M. f. Pap. Prisci patr. adlecti in ordine senatorio a Ti. Claudio Caes. Aug. Germanico cens(ore) inter tribunicios, T. Calvi M. f. Titulus insolito more conceptus mihi pertinere videtur 1) ad M. Calvium Priscum patrem a Claudio in ordinem amplissimum adlectum, 2) ad filium cognominem, 3) ad Titum filium. — Calvius Priscus ex Cora oppido oriundos fuisse et locus titulorum et tribus docent.

297 CALVIA CRISPINILLA (Galvia traditur apud Tacitum), femina nobilis, ministra libidinum Neronis, quae in Graecia cuncta diripiebat Dio 63, 12. Post necem Neronis expostulata ad supplicium a Galba servata est; transgressa in Africam ad instigandum in arma Clodium Macrum famem populo Romano haud obscure molita; totius postea civitatis gratiam obtinuit consulari matrimonio subnixa et apud Galbam Othonem Vitellium illaesa, mox potens pecunia et orbitate Tac. h. 1, 73. Fortasse parentes eius memorantur in t. urbano VI 16586 Crispinillae Euhodi divi Aug. l. libertae — — C. Calvius Logus conlib. coniugi.

298 Calusidius, miles exercitus Germanici anno 14 Tac. 1, 35.

299 Calvus (et uetanus et catulinus codex Floriacensis) et Titianus, qui

themata omnia de Vergilio elicuerunt et deformaverunt ad dicendi usum *Serrius ad Aen. 10, 18. Titianus intellegendus videtur Iulius Titianus pater vel filius, qui sub initium saeculi tertii floruit; ad eundem fere aetatem Calvus rhetor haud scio an pertineat.*

- C. (LICINIUS) CALVVS STOLO.
- P. SERVILIUS CALVVS.
- T. IVLIVS MAXIMVS MA... BROCCIVS SERVILIANVS A. QVADRON[IVS] L. SERVILIUS VATIA CASSIVS CAM...
- .. ANNIVS CAMARS.
- A. ANNIVS CAMARS.
- T. ANNIVS [CAMARS?].
- C. LVCCEIVS CAMARS.
- CAEIONIVS CAMENIVS v. CEIONIVS.

300 Camerinus, poeta 'quique canit domitam Camerinus ab Hercule Troiam' *Ovidius ex Ponto 4, 16, 19 in recensu poetarum epicorum aetatis suae. Num recte cogitaverint de Q. Sulpicio Camerino consule a. 9 p. C., plane incertum est.*

- C. POMPONIVS CAMERINVS.
- SCRIBONIANVS CAMERINVS.
- Q. SVLPICIUS CAMERINVS.
- [C.] IVLIVS CAMILIVS GAL[ERIVS ASP]ER C...CIVS.

301 M. CAMILIVS SVRD..., a. 64 cooptatus in collegium sacerdotale nescio quod ex amplioribus *VI 2002.*

- ARRVTIA CAMILLA.

302 CAMILLVS nescio quis sive ex Arruntiis sive ex Furiis memoratur in *t. dispensatoris VI 9323.*

303 CAMILLVS, praeses provinciae nescio cuius in *t. Allifano ... Celeris legati eius IX 2335.*

- L. ARRVTIVS CAMILLVS SCRIBONIANVS sive FVRIVS CAMILLVS SCRIBONIANVS.
- L. Furius Camillus.
- M. FVRIVS CAMILLVS.
- OVINIVS CAMILLVS.

304 L. Cammiu[s] Secundi[nus], primipilaris, praefectus legionis X..., procurator Aug. (Norici) M. Gavio Maximo praefecto praetorio (*sub Pio cf. infra G 60*) amico dedicavit *t. Noricum III 5328.*

305 Camonius Rufus, Bononiensis, amicus Martialis, viginti annos natus ('bis denis annis' 9, 76, 3, *contra traditur 6, 85, 8 'viderat Alphei praemia quinta modo' cf. quae adnotavit Friedländer ad h. l.*) in Cappadocia, in cuius mortui memoriam Martialis scripsit *epigr. 6, 85; 9, 74; 9, 76.*

- SALVIVS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS CN. PLO[TIVS] MAXIMIVS T. (H)OENIVS SEVER[V]S SERVEIENVS V[RSVS].

306 M. Campanius Marcellus, M. fil. M. nepos, tribu Fal., praefectus cohortis III Breucorum, tribunus cohortis primae Hemesenorum, praefectus equitum alae Parthorum, procurator provinciae Cypri, procurator Augustorum ad Mercurium Alexandrinum X 3847 t. *Campanus, quem posuerunt ut videtur* [c(ives) R(omani) in provi]ncia Cypro (consistentes).

307 T. (*an* TITIVS? *in lapide est* TITI CAMPANI etc.) CAMPANIVS PRISCVS MAXIMINIANVS, vir consularis omnibus honoribus in urbe sacra functus; ..openda Valeriana, clarissima femina mater ei posuit t. *sepulcralem* XII 137 *Sedunensem*.

308 Campanus, iure consultus citatur *ab* (Aburnio) Valente *Digest.* 38, 1, 47 *et a Pomponio Digest.* 40, 5, 34, 1. *Vnde apparet cum de manumissionibus fideicommissariis post legem Aeliam Sentiam scripsisse (saeculo primo).*

309 Campanus, e primoribus Tungrorum anno 70 *Tac. h.* 4, 66.

— C. SECIVS CAMPANVS.

310 CAMPATIVS (*sic libri, vulgo* Carpathius), dictum eius in Titium Maximum *Quintilian. institut.* 6, 3, 71, unde ('in orchestra pila lusi') *senator fuisse videtur*.

311 Campester (Καμπέστριος), scriptor rei astronomicae Romanus citatur *Ioann. Lyd. de ostentis* 9 p. 20 *ed. Wachsmuth*; scripserat de cometis *ibid.* 10 p. 30, *Serv. ad Vergilii Aeneid.* 10, 272; *aetatis incertae*.

— M. Maenius Agrippa L. Tusidius Campester.

312 CAMPIA SEVERINA, virgo Vestalis maxima, cui a clientibus positi sunt t. *urbani* VI 2131 anno 240 *et* 2132.

313 Camsisoleus(?), natione Aegyptius, frater Theodoti qui Aemilianum ceperat, dux Gallieni Trebellianum in Isauria rebellantem oppressit *vit. trig. tyr.* 26, 4.

314 Camurius, miles legionis quintae decimae, quem crebrior fama imperatorem Galbam interfecisse tradidit *Tac. h.* 1, 41, *Plutarch. Galba* 27.

315 C. Camurius Clemens, C. f., tribu Lem., praefectus fabrum quater, praefectus iure dicundo imperatoris Caesaris Traiani Augusti, praefectus cohortis VII Raetorum equitatae, tribunus militum cohortis Vlpiae Petraeorum milliariae equitatae, praefectus alae Petrianae civium Romanorum bis torquatae, procurator Augusti ad Miniciam, procurator Augusti epistrategiae septem nomorum et Arsinoitae; patronus Treiensium XI 5669 t. *publice a Treiensibus positus, prope Attidium repertus*.

316 Q. CAMVRIVS NUMISIVS IUNIOR. *Tituli Attidiani: ei positus est t. mutilus* XI 5670 (1) *et similis* 5671 (2), *cuius initium extat; ipse posuit statuas a municipibus (Attidii) decretas* 5672 (3).

Q. Camurius Numi[sius] Iunior t. 2, [Q. C]amurius Numisius Iu[nior] t. 1, Numisius Iunior t. 3. *Patris nomen perit in t. 1. 2, tribu Lemonia t. 2.*

- IIIvir a(ere) a(rgento) a(uro) f(lando) f(eriundo), tr[ib(unus) mil(i-
tum)] leg(ionis) VIII Hi[spanae], sodalis Titialis [Flavialis?] (sodalis
Tit *et in t. 3*), quaest(or) urb(anus), aed(ilis) [cur(ulis)], praetor,
[le]g(atus) Aug(usti) leg(ionis) et [leg(ionis)] VI Victr[icis]
*t. 1 quem posuerunt et [Iu]nior patri, ubi praecessisse videntur
nomina filiae. Aedilis curulis designatus t. 3. Stertina L. f. Cocceia
Bassula Veneria Aeliana Iunioris uxor videtur, Q. Cornelius Flaccus
Noricus Numisius t. 3 nescio qua necessitudine cum iis coniunctus,
fortasse idem atque Iunior filius t. 1. Filia eorum ex nominibus videtur
Cocceia Bassula Numisia Procula M. Munatii Popiliani (uxor) VIII 626.*
- 317 KAN, legatus Germaniae superioris a. 116 *III dipl. mil. 27.*
— Aurelius Canartha.
- 318 Candace, regina Aethiopum aetate Augusti anno 730 = 24 a. C. in
Aegyptum hostiliter invasit, a Petronio praefecto Aegypti fugata et,
postquam exercitum Romanum in Aethiopiam duxit, pluribus proeliis
victa foedus facere coacta est a. 732 = 22 *Strabo 17, 1, 54 p. 820 sq.,
Dio 54, 5 cf. Plin. n. h. 6, 181. 182, Mommsen, Res gestae d. Aug.
p. 108. — Exploratores Neronis renuntiavere in Aethiopia regnare
feminam Candacen, quod nomen multis iam annis ad reginas transiit
Plin. n. h. 6, 186. — Alia Candace aetatis Tiberii memoratur Act.
Apostolorum 8, 27.*
— Macrobius Candidianus.
- 319 CANDIDVS, consul (*suffectus anno incerto aetatis imperatoriae*) . .
non. Maias cum Frontone *VI 15847.*
- 320 Candidus, dux peditum Romanorum, qui una cum Vindice, qui
equitibus praecerat, Langobardos et Olbios, cum bello Marcomanico
Istrum traiecissent, reppulit *Petrus Patricius fr. 6 FHG. IV p. 106.*
— TI. CLAVDIVS CANDIDVS.
— Ti. Cl(audius) Candidus.
— L. COIEDIVS CANDIDVS.
— M. HATERIVS CANDIDVS.
— IVLIVS CANDIDVS.
— Iulius Candidus.
— TI. IVLIVS CANDIDVS.
— TI. IVLIVS CANDIDVS CAECILIVS SIMPLEX.
— (TI. IVLIVS) CANDIDVS CELSVS.
— TI. IVLIVS CANDIDVS MARIVS CELSVS.
— M. PAPIRIVS CANDIDVS.
— SILVIVS CANDIDVS.
— L. VESPRONIVS CANDIDVS.
- 321/22 C. CANIANVS, vir clarissimus *V 5458 t. qui in agro Comensi repertus
dicitur, semel descriptus atque interpolatus.*
- 323 Canidia, venefica, in quam scripsit Horatius *epod. 5. 17, sat. 1, 8, 24 sqq.,
memoratur epod. 3, 8, sat. 2, 1, 48; 2, 8, 95; sub Canidia nomine*

Gratidiam Neapolitanam unguentariam intellegi vult *Porphyrio ad epod.* 3, 8 p. 148 ed. *Meyer* cf. *ad epod.* 5, 43 p. 153, *ad sat.* 1, 8, 23 p. 231.

324 CANIDIA ALBINA, clarissimae memoriae femina, mater Catinii Canidiani *II* 111 t. *Eborensis sepulchralis*.

— CATINIVS CANIDIANVS.

325 P. Caninius, C. f. sibi et L. Caninio Valenti filio posuit t. *V* 7547 *prope Aquas Statiellas repertum*.

326 Taurus Canin[ius] memoratur in t. *Tusculano XIV* 2620; homo nobilis ex praenomine videtur, fortasse necessitate quadam coniunctus cum Caniniis Rebilis, quorum Caninius C. f. Rebilus invenitur in t. et ipso *Tusculano* 2622.

327 Caninius Celer, rhetor graecus, magister M. Aurelii et L. Veri vit. *Marci* 2, 4, *Veri* 2, 5. Vide et *infra* sub *Celere* rhetore.

328 L. CANINIUS GALLVS memoratur in actis *Arvalium VI* 2024 (1). 2025 (2). 2027 (3), in cippo terminali *Notizie degli scavi* 1889 p. 70 (4). — Nummi ab eo sub Augusto cusi *Babelon, Monnaies de la République Romaine I* p. 311 n. 1–3, quorum n. 1 in adversa exhibet L. Caninius Gallus ob c(ives) s(ervatos) scilicet a Parthis receptos cf. *Eckhel VI* p. 95. 101.

Filius videtur L. Caninii Galli consulis a. 717 = 37 a. C. Illvir monetalis sub Augusto a. 734 = 20 vel paulo post nummi. Consul (suffectus) a. 752 = 2 primum cum Augusto *Velleius* 2, 100, deinde cum Q. Fabricio *Monumentum Ancyranum lat.* 3, 30 = *graec.* 9, 9, *CIL I* 799 in tessera gladiatoria. Curator riparum et alvei Tiberis (sub Tiberio) t. 4, ubi loco primo nominatur. — Frater Arvalis a. 27. 35. 36 t. 1. 2. 3; quindecimvir sacris faciundis *Tac. a.* 6, 12.

Idem videtur L. Caninius Gallus qui memoratur in t. *libertorum servique VI* 7987–7996, pater Gallae in t. *libertorum filiae VI* 14327.

329 CANINIUS REBILVS, (filius ut videtur Caninii Rebili consulis 742 = 12 a. C.) consularis, homo eiusdem infamiae atque Fabius Persicus (*cos. a.* 34 p. C.); pecunias magnas ab utroque oblatas repudiavit Iulius Graecinus *Seneca benef.* 2, 21. Haec cum cadant necesse sit in aetatem Tiberii, Rebilus ille non potest esse consul a. 742, sed suffectus anno incerto sub Tiberio, filius ut videtur illius. Ex primoribus peritia legum et pecuniae magnitudine cruciatus aegrae senectae misso per venas sanguine effugit anno 56, haud creditus sufficere ad constantiam sumendae mortis ob libidines muliebriter infamis *Tac. a.* 13, 30 (ubi C. Aminius Rebius cod. *Mediceus*).

330 C. CANINIUS REBILVS, consul suffectus anno 742 = 12 a. C.: [C. Caninius C. f.] C. n. Rebil(us) in mag(istratu) m(ortuus) e(st) *fasti Capitolini*, [C.] Caninius Rebilus *fasti minor. V CIL I*² p. 62, C. Caninius *fasti minor. VII* p. 64. Filius C. Caninii C. f. Rebili consulis a. 709 = 45 cf. *CIL I*² p. 158, pater eius qui praecedit. — C. Rebilus quindecimvir sacris faciundis a. 737 = 17 *acta saecularia*.

- 331 C. CANINIVS REBILVS, C. f., aedilis (Tusculi) collega C. Caelio C. f. Rufo XIV 2622 t. *Tusculanus. Titulus ad finem liberae rei publicae vel ad initium aetatis imperatoriae pertinere videtur; quis ex Rebilis intellegendus sit, non liquet.*
- 332 Caninius Rufus (sic plene codex *Asburnhamianus* in indice l. III, ceterum Caninius), Comensis, amicus Plinii, ad quem scripsit *epist.* 1, 3; 2, 8; 3, 7; 6, 21; 7, 18; 8, 4; 9, 33; bellum Dacicum versibus scribere paravit *ibid.* 8, 4; poeticum ingenium eius *ibid.* 9, 33, 1. 11.
— M. Cla(udius) Caninius Severus.
- 333 L. Caninius Valens, P. Caninii filius, procurator IIII publicorum Africae V 7547 t. *reptus prope Aquas Statiellas.*
- 334 CANINIA GALLA memoratur in t. L. Caninii, Gallae liberti, Anchiali et Caninae, Gallae libertae, Philematii VI 14327; filia igitur L. Caninii Galli (ut nomina liberti docent, qui more solito praenomen patris patronae accepit), consulis ut videtur a. 752 = 2 a. C.
— CLAVDIA CANINIA SEVERA.
— M. ACILIVS CANINVS.
- 335 Canius Rufus, Gadibus oriundus *Martial.* 1, 61, 9, amicus *Martialis*, poeta *id.* 1, 69, 2; 3, 20, 1; 3, 64, 6; 7, 69, 1; 7, 87, 2; 10, 48, 5, *Theophila* uxor 7, 69, 1. — *Dubium est num idem sit Rufus, quem Martialis alloquitur* 2, 11, 1; 2, 29, 1; 2, 48, 7; 2, 84, 4; 3, 82, 33; 3, 84, 1; 3, 100, 1; 4, 13, 1; 4, 82, 1.
- 336 Cannabas sive Cannabaudes, dux Gothorum ab imperatore Aureliano trans Istrum victus et interemtus *vit. Aureliani* 22.
- 337 CANNVTIVS MODESTVS, legatus legionis XXX Vlpiae victricis piae fidelis anno 223 *Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum* 151 t. *prope Cliviam repertus.*
— AEMILIVS SEVERVS CANTABRINVS.
- 338 Cantria Longina, uxor M. Pomponii Bassuli poetae, cui posuit t. *sepulcralem Aeclanensem* IX 1164; P. f., sacerdos divae Iuliae Piae Augustae (scilicet Titi filiae) IX 1153 t. *Aeclanensis ei publice positus.*
- 339 [C]ANVL[EIVS] memoratur in t. mutilo *Amastride* reperto CIG 4152 d *Addit. p. 1113*: [ὁπὲρ] [καὶ τῶν τέ]χν[ω]ν αὐτῶν καὶ τοῦ σ[ύ]μπαντος οἴκου ἐπὶ Κ]ανουλ[ή]ου τοῦ πρεσβευτοῦ καὶ ἀντ[ιστρατή]γου . . . ἐ]ν τῇ . . σ ἔτει, qui titulus intra annos 200-300 aerae Amastridis positus est. Quae unde coeperit quamquam adhuc ignoratur, tamen probabiliter (cf. *Marquardt, Staatsverwaltung* I² p. 421 n. 1) initium statuitur circa a. 65 a. C., ita ut titulus intra a. fere 136/236 dedicatus sit. Atque propter liberos Augustorum veri simili est eum pertinere ad divos fratres. Canuleius igitur circa a. 161/169 Bithyniae praefuisse videtur.
- 340 Canus, choraula celeberrimus ab imperatore Galba donatus *Sueton. Galba* 12, *Plutarch. Galba* 16; memoratur *Martial.* 4, 5, 8; 10, 3, 8.
— Iulius Canus.

— Sulpicius(?) Canus.

- 341 Q. CANVSIVS PRAENESTINVS memoratur in dipl. mil. III 40 (1), ipse posuit in finibus Nomentanorum t. XIV 3932 (2); idem nominari videtur in tegulis XV 913 (3), in fistula plumbea urbana Lanciani, sylloge aquaria 41 (4), in marmore rudi *Annali dell' Istituto* 1870 p. 188 n. 236 (5).

Plena nomina exhibent t. 1-4. Consul (suffectus) cum C. Lusio Sparso sub Pio circa a. 157 t. 1.

- 342 Canutia Crescentina, virgo Vestalis, cum a Caracallo incesti damnata esset, se ipsa in culmine domus praecipitavit *Dio* 77, 16.

- 343 Capella, poeta aetate Ovidii: 'cum — — clauderet imparibus verba Capella modis' *Ovid. ex Ponto* 4, 16, 36; scripsit igitur metro elegiaco.

— Antistius Capella.

— Caecilius Capella.

— C. NAEVIVS CAPELLA.

— Statilius Capella.

- 344 CAPELLIANVS (Καπελιανός apud *Herodianum* 7, 9, 2 traditur cf. *adn. Mendelssohnii*, item Capelianus ex *Herodiano Capitolinus*), τῶν ἀπὸ συγκλήτου. ἤγετο δὲ Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις. Νομάδων δὲ καλουμένων *Herodian. l. l.* Vnde cum perperam *Herodianus* Mauros et Numidas conflasset, *Capitolinus* vel auctor eius latinus scripsit vit. *Maximini* 19, 1, *Gordianorum* 15, 1 Capelianum Mauros rexisse narratione *Herodiani* ut semper fere haud accurate in brevius contracta. *Capellianum* legatum *Numidiae* fuisse cum inde quod ab *Herodiano* ordinis senatorii dicitur, tum ex rerum ab eo gestarum natura extra controversiam est.

Legatus *Numidiae* anno 238 contra M. Antonium Gordianum proconsulem *Africae* filiumque eius, postquam contra *Maximinum* imperium sumpserunt, exercitum duxit et rebelles acie victos oppressit *Herodian. 7, 9*, vit. *Maximini* 19, *Gordianorum* 15, 16. Nominatur vit. *Maximini* 20, 7. — In t. sepulcrali *Numidico VIII* 2170 memoratur qui pro amore Romano quievit ab hoc Capeliano captus.

— C. IVLIVS GEMINVS CAPELLIANVS.

— Iulius Capellus.

— Flavius Caper.

- 345 CAPITO. Nummi eius *Cyrenaici* ab altera parte inscripti Imp(erator) Aug(ustus) tr(ibunicia) pot(estate) ab altera a) Capito q(uaestor) *Müller, Numismatique de l'ancienne Afrique I* p. 168 n. 438, *Cohen I² Augustus* n. 799; b) eandem inscriptionem cum sella curuli exhibent nummi *Müller Suppléments* p. 30 n. 438 a, *Cohen* n. 798.

Quaestor *Cyrenarum* sub Augusto nummi.

- 346 CAPITO, (tribu) [Cl]u. Capito [patr]on(us) municipi, [III]vir viarum curan]darum, trib(unus) [leg(ionis)], quaestor IX 731 t. *Larinas mutilus*.

- 347 Capito, rhetor aetate Augusti *Seneca controuers. 10 praef. 12*; sententiae eius *ibd. 7, 2, 5-7; 9, 2, 9, 10*.
- 348 Capito, centurio anno 66 *Joseph. bell. 2, 14, 7*.
- 349 Capito, praefectus praetorio Probi a. 276 *vit. Probi 10, 6 in epistula ficta*.
- L. Antonius Capito.
 - C. ATEIVS CAPITO.
 - C. Ateius Capito.
 - T. At(eius) Capito.
 - (Betilienus?) Capito.
 - Caecilius Capito.
 - Claudius Capito.
 - [CLODIVS] [CAP]ITO NVS.
 - COSSVTIANVS CAPITO.
 - EGNATIVS CAPITO.
 - FONTEIVS CAPITO.
 - C. FONTEIVS CAPITO.
 - Herennius Capito.
 - C. LAVOLENVS CALVINVS GEMINVS CAPITO CORNELIVS POLLIO SQVILLA Q. VVLCACIVS SCVPPIDIVS VERVS.
 - Insteius Capito.
 - D. Iulius Capito.
 - Lucilius Capito.
 - SEX. NERANIVS CAPITO.
 - Cn. Octavius Titinius Capito.
 - M. OPPIVS CAPITO.
 - Sinnius Capito.
 - C. STATIVS CAPITO ARRIA[NVS].
 - C. TVLLIVS CAPITO POMPONIANVS PLOTIVS FIRMVS.
 - VALERIVS CAPITO.
 - Cn. Vergilius Capito.
 - Verginius Capito.
- 350 Capitolina, mulier honestissima Oeensis *Apulcius apolog. 61. 62, filius eius ibd. 62*.
- Aelia Flavia Egnat[ia] Capitolina.
- 351 CAPITOLINVS, consul a. 274 cum imperatore Aureliano II *fasti. C. Iulius Capitolinus dicitur in t. falso Panviniano VI 5, 3120**.
- 351a Capitolinus cum Gabba componitur *Martial. 10, 101; fuit ergo scurra imperatoris Traiani*.
- 352 [Ca]pitolinus, proc(urator) offic(iorum) imp. Caes. M. Aur(elii) Ant(oni) Aug. in *fistula plumbea originis dubiae Lanciani, sylloge aquaria n. 205*.
- [CLA]VDIVS BASSVS [CAPI]TOLINVS.
 - Cornelius Capitolinus.
 - L. Fl(avius) Capitolinus.

— Q. MAMIL(IVS) CAPITOLINVS.

353 Capreolus, quem pro Herode (Attico) causam dicturum esse opinatur Fronto *ad M. Caesarem* 3, 4 p. 43 N.

354 Caprius ut acerrimus latronum delator memoratur *Horat. sat.* 1, 4, 66. 70 *cum schol.*

355 CARACYLAEA, stirpis regiae (ἀπόγονον βασιλέων, θυγατέρα τῆς μητροπόλεως scilicet Ancyrae), (C.) Iulii Severi (consulis a. 155) uxor honorata t. Ancyrano CIG 4030.

355a Caratacus, Britannus. Caratacus apud Tacitum *practer ann.* 12, 36 *extr. ubi Cataratacus traditur*, Καταράταχος Dio (Xiphil.) 60, 20, Καράταχος Zonaras 11, 10, Καράταχος *excerpta Vaticana Dion. V* p. 191 ed. Dindorf; Caratacus recta forma probatur titulis nummisque cf. Holder, *Alt-Celtischer Sprachschatz* s. v.

Cunobellini filius, rex Silurum ab A. Plautio victus captusque *Tac. a.* 12, 33–37. 38–40, h. 3. 45, Dio l. l.

— MANILIVS CARBO.

— P. MANLIVS CARBO.

— C. PAPIRIVS CARBO.

356 Carfinia, 'est moecha Fabulla, damnetur si vis etiam Carfinia, talem non sumet damnata togam' *Iuvenal. sat.* 2, 68–70, ubi significatur matrona quaedam impudica aetatis fere Domitiani. Perperam Cuiacius mutare voluit, Carfania ex *Vlpiano Digest.* 3, 1, 1, 5 ubi memoratur Carfania improbissima femina, quae inverecunde postulans causam dedit edicto (scilicet ne feminae pro aliis postularent); at cf. *Valer. Maxim.* 8, 3, 2.

— IMP. CAESAR M. AVRELIVS CARINVS AVGVSTVS.

357 P. CARISIVS. Nummi ab eo cusi Babelon, *Monnaies de la République Romaine I* p. 318 sqq. in parte adversa caput Augusti exhibent cum inscriptione Imp. Caesar Augustus vel Caesar Aug. tribun(icia) potest(ate), in aversa P. Carisius leg(atus) pro pr. vel leg. n. 20. 30 vel leg. Augusti n. 26–29; in nummis n. 24–28 muri portaeque urbis Emeritae repraesentantur, in quibus inscriptum est Emerita vel Augusta Emerita. Similes nummi sine nomine Carisii Emeritae cusi apud Delgado, *Nuevo método de clasificación de las medallas autónomas de España II* p. 10 n. 24 sqq.

P. Carisius nummi, T. Carisius Dio 53, 25, ceterum Carisius; Dio cum confudisse videtur cum T. Carisio triumviro monetalis sub C. Caesare dictatore cf. Babelon I p. 318, qui fortasse idem est atque T. Carisius T. f. pr(aetor) Volcar(um) XII 1028. Huius potest filius esse P. Carisius. — Legatus Augusti pro praetore in Hispania nummi, anno 729 = 25 a. C. contra Astures pugnavit et Lanciam urbem cepit Dio 53, 25, Florus 2, 33, Orosius 6, 21. Iussu Augusti finito bello milites veteranos in Augustam Emeritam coloniam deduxit nummi, Dio 53, 26 cf. CIL II p. 52. Cum anno 732 = 22 Astures

propter luxuriam et avaritiam Carisii rebellassent et cum iis Cantabri simul defecissent, Carisius adiutus a C. Furnio legato Augusti rebelles acie devicit *Dio* 54, 5.

- 358 C. CARISTANIVS FRONTO *uxori t. posuit graece scriptum Antiochiae Pisidiae Papers of the American school of classical studies at Athens II* (1888) p. 134 n. 108 (1); *ei positus est t. graece scriptus Cadyandae in Lycia repertus Bulletin de correspondance Hellénique X* (1886) p. 46 (2).

Γαίου Κ[α]ριστανίου Φρόντωνος *t. 1*, [Γά]ιον Καριστάνιον [Φ]ρόντωνα *t. 2*. — Legatus Augusti pro praetore Lyciae et Pamphylicae *t. 1*, ubi nomen Augusti crasum est. Domitiani ut videtur; πρεσβευτὴς αὐτοκράτορος *t. 2*. Maritus Paullae *t. 1*; pater videtur C. Caristanii Paulini qui sequitur. — Plures Gai Caristanii enumerantur in *t. Antiochiae Pisidiae III S. 6852*, qui vel liberti eius fuisse vel civitatem opera eius accepisse videntur.

- 359 C. CARISTANIVS PAVLINVS, Car[istanii] filius publice honoratus *t. Cadyandae in Lycia reperto Bulletin de correspondance Hellénique X* (1886) p. 47. Videtur filius esse C. Caristanii Frontonis et Paullae.

- 360 CARMINIVS ATHENAGORAS memoratur in titulis Aphrodisiade repertis patris *CIG 2782* (1), filii *2783* (2); item in *t. Attudensi fratris Bulletin de correspondance Hellénique XI* (1887) p. 348 (3).

Origine Attudensis *t. 3*, filius M. Vlp[ii] Carminii Claudiani et Flaviae Appiae, nepos Carminii Claudiani per patrem, Flavii Athenagorae per matrem (*cf. stemma sub n. 365*) *t. 1. 2*, frater Carminii [Claudiani?] iunioris *t. 3*; pater M. Flavii Carminii Athenagorae Liviani, Carminii Claudiani, Appiae, (Carminiae) Livianae (Diotimae) *t. 1*; ex cognominibus duorum liberorum veri simile est uxorem ei fuisse Liviam vel Livianam aliquam. Vir clarissimus *t. 1*, consularis *t. 2*, proconsul Lyciae et Pamphylicae et Isauriae *t. 3*.

- 361 M. FL(AVIVS) CARM(INIVS) ATHENAGORAS LIVIANVS publice honoratus *t. Aphrodisiade reperto CIG 2783* (1), memoratur in *t. avi CIG 2782* (2).

Filius Carminii Athenagorae, nepos M. Vlp[ii] Carminii Claudiani (*cf. n. 360*), vir clarissimus *t. 1. 2*.

- 362 CARMINIVS CLAVDIANVS, filius Carminii Athenagorae, nepos M. Vlp[ii] Carminii Claudiani, vir clarissimus *CIG 2782 t. avi*.

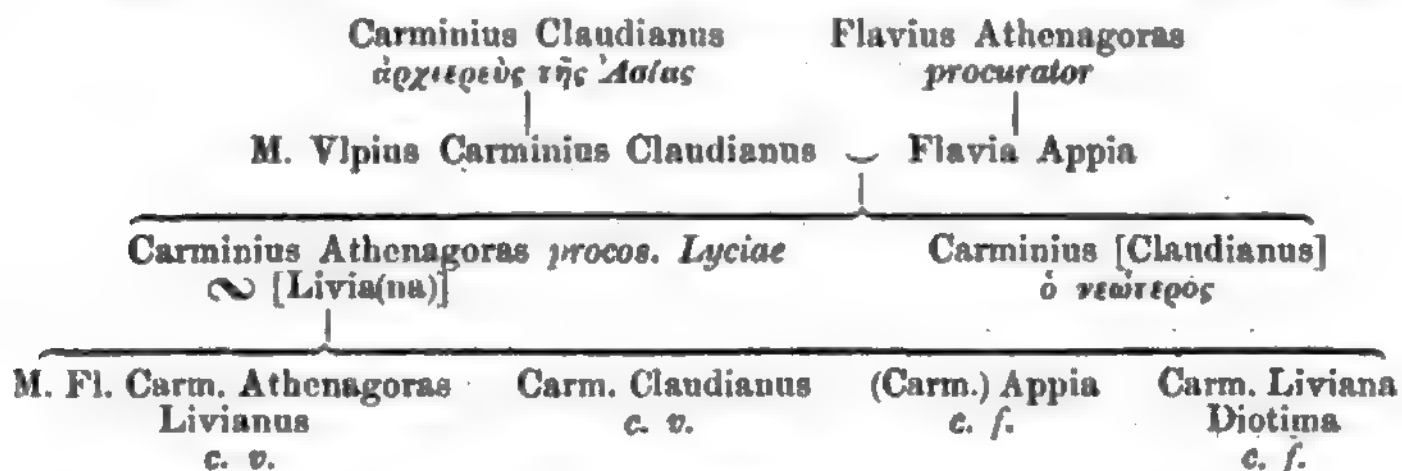
- 363 Car(minius) Claudianus, ἀρχιερεὺς τῆς Ἀσίας. pater M. Vlp[ii] Carminii Claudiani *CIG 2782 cf. n. 365*.

- 364 [Car]minius [Claudianus?] ὁ νεώτερος. filius (M. Vlp[ii]) Carminii Claudiani, origine Attudensis, frater Carminii Athenagorae publice honoratus *t. Attudensi Bulletin de correspondance Hellénique XI* (1887) p. 348. Cognomen in lapide periit; paternum propter νεώτερος restitui.

- 365 M. Vlp(ius) Car(minius) Claudianus publice a civitate Aphrodisiade honoratus *CIG 2782* (1) memoratur in *t. Attudensi filii Bulletin de correspondance Hellénique XI* (1887) p. 348 (2).

Origine Attudensis cf. n. 360. Filius Carminii Claudiani, maritus Flaviae Appiae, pater Carminii Athenagorae t. 1 et Carminii t. 2; curator Cyzicenorum t. 1. 2.

Clerc (*Bulletin* l. l. p. 349) ex collectione Waddingtonii duos nummos Attudenses sic descripsit: I) Τίτος Αἰλιος Καῖσαρ Ἀντωνεῖνος (caput Antonini), in aversa Μ. Οὐλ. Καρμίνιος Κλαυδιανὸς υἱὸς τοῦ δήμου Ἀττουδέων ἀνέθιξε (Cybele cum leonibus). II) Αὐρ. Κα. Ἀρ. Πα. Μη. Μ. Α. Ἀντωνεῖνος κ. Οὐῆρος (M. Aurelius et L. Verus manus iungentes), in aversa Διὰ Κ[αρμινίου] Κλαυδιανοῦ Ἀσιάρχου Ἀττουδέων (Cybele ut in n. I); inscriptionem partis adversae huius nummi haud accurate repetitam esse vel inde perspicitur quod Ἀρ(μηνιαχοί) Πα(ρθικοί) Μη(διχοί) omnino falso loco posita sunt. Quos nummos cum Clerc ad Carminium Claudianum ἀρχιερέα τῆς Ἀσίας rettulerit, mihi certe n. I ad filium eius M. Vlp(ium) Carminium Claudianum propter nomen Vlp(ii) pertinere videtur neque quidquam obstat, ne et hunc Asiarchen fuisse ponamus. De nummo autem altero dubitari potest, a quo cusus sit. Nam et ad eundem illum referri potest, ut qui in titulo quoque Attudensi simpliciter dicatur Carminius Claudianus omisso Vlpio, et de filio Carminio iuniore cogitare licet. Vtut est, ex nummo I apparet familiam illam Attudensem Carminiorum ad amplissimos honores inde ab aetate Antonini Pii pervenire coepisse. Cuius stemma subiecimus:

366 L. CARMINIVS LVSITANICVS, consul (suffectus) anno 81 XVIII k.

Oct., III k. Nov. cum M. Petronio Vmbrino VI 2060 acta Arvalium.

367 M. Carminius Pudens signo [I]thacius, M. f., tribu Pap., equo publico, electus ad causas fisci tuendas in provincia Alpium Maritimarum; patronus rei publicae Tergestinatorum, patronus plebis urbanae, patronus collegiorum dendrophorum et fabrum, curator rei publicae Mantuanorum, curator rei publicae Vicetinatorum, patronus Catubrinorum; sacerdos Laurens Lavinas; maritus Iuniae Valerianae, quae ei posuit t. *Bellunensem Notizie degli scavi* 1888 p. 408.

368 SEX. CARMINIVS VETVS, consul a. 116 cum L. Lamia Aeliano. In consulatu: Sex. Carmi(nius) Vetus *Bullettino comunale* 1885 p. 150 n. 1076, Σέξτου Καρμινίου Ουέτερος *Phlegon* fr. 38. 39 *FHG* III p. 619 loco corrupto, ubi duo verba priora ex fr. 38 falso in alium consu-

latum fr. 39 intrusa sunt; ceterum Vetus fasti. — Pater videtur consulis a. 150 qui sequitur.

- 369 SEX. CARMINIVS VETVS, consul a. 150 cum M. Gavio Squilla Gallicano. *In consulatu: Sex. Carminius Vetus II S. 5942, ceterum Vetus fasti. — Filius videtur consulis a. 116 qui praecedit.*
- 370 (CARMINIA) APPIA, clarissima femina, filia Carminii Athenagorae, neptis M. Vlpri Carminii Claudiani et Flaviae Appiae CIG 2782.
- 371 CARMINIA LIVIANA DIOTIMA, clarissima femina in fistula plumbea urbana *Bullettino comunale* 1886 p. 103 n. 1152. *Sine dubio eadem atque Liviana filia Carminii Athenagorae CIG 2782, de qua vide in patre.*
- 372 Carnulus(?), reus sub Tiberio mortem anticipavit *Sueton. Tiber. 61.*
- 373 Carioviscus memoratur ut dux quidam Romanorum vit. *Aureliani 11, 4 in epistula ficta Valeriani.*
 — Q. Fab[ius] Carpe vel Caspe
 — (Aurelius) Carpus.
 — M. Aurel(ius) Stertinius Carpus.
- 374 Carpophorus, gladiator, in quem scripsit *Martialis epigr. lib. spect. 15. 23. 27.*
- 375 C. CARRINAS memoratur in fastis minoribus VII CIL I² p. 64 (1), in senatus consulto Panamarensi *Bulletin de correspondance Hellénique XI (1887) p. 226 (2)*, in tabula triumphorum Barberiniana CIL I² p. 76 (3).
 C. Carrinas t. 1. 2, [C. Carr]inas t. 3, C. Carinas (sic) Dio 51, 21, Carrinas apud Appianum. — C. f. t. 1. 2, tribu Ko[υρίνα] vel Ko[λλίνα] t. 2; filius C. Carrinatis a Sulla occisi et proscripti (cf. Appian. bell. civ. 1, 93), unde lege Sullae iure honorum petendorum privatus erat Dio l. l. (Restitutus lege Caesaris a. 706 = 48 a. C) a Caesare a. 709 = 45 in Hispaniam contra Sex. Pompeium missus re minus bene gesta revocatus est Appian. bell. civ. 4, 83. 84. Sub finem anni 711 = 43 consul suffectus cum P. Ventidio Basso t. 1 cf. Dio 47, 15, fasti min. VII CIL I² p. 64. A. 713 = 41 legatus C. Caesaris Hispaniam rexit Appian. bell. civ. 5, 26. A. 715 = 39 Romae in senatu fuit t. 2. Bello Siculo, quod contra Sex. Pompeium gerebatur, tribus legionibus Caesaris praefuit Appian. bell. civ. 5, 112. Cum in Gallia Morinos vicisset, a. 726 = 28 ex [G]al[l]is prid. eid. Iu[n]. triumphavit t. 3, Dio 51, 21.
- 376 C. Carrinas honoratus t. Attico mutilo Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1891 p. 62: Γάιον Καρρίναν Γαί[ο]υ υἱὸν φιλο]χά[ι]σ[α]ρα τὸν ἐπώνυμον ἄρχοντα καὶ ἱερέα Δ[ρ]ού[σ]ου Propter sacerdotium Drusi (cf. Dittenberger Ephem. ep. 1 p. 116) t. ad aetatem imperatoris Claudii pertinere videtur. Lolling qui edidit l. l. supplevit Σεχοῦνδον et rettulit ad Carri-natem Secundum ministrum Neronis (v. infra), fortasse recte.

- 377 CARRINAS CELER, senator accusante servo maiestatis inter reos non receptus est *Tac. a. 13, 10*.
- 378 Carrinas Secundus, rhetor a Gaio, quia contra tyrannos declamaverat, in exilium pulsus *Dio 59, 20*; — — 'exitus Secundi Carrinatis; et hunc inopem vidistis Athenae nil praeter gelidas ausae conferre cicutas' *Juvenal. sat. 7, 204 sqq.*, Sec. Carrinas (*traditur Socrates*) veneno periit, cum fugeret paupertatem *schol. ibd.*
- 379 Carrinas Secundus, graeca doctrina ore tenus exercitus, a Nerone a. 64 cum Acrato in Asiam et Achaiam missus ad provincias spoliandas *Tac. a. 15, 45*. *Filius videtur eius qui praecedit. Cf. n. 376.*
- 380 CARSIDIUS SACERDOS, a. 23 reus tamquam frumento hostem Tacfarinatem iuvisset, absolutus est *Tac. a. 4, 13*; [Cars]idius Sa[cerdos] [urb.] (praetor) a. 27 *fasti Arvalium CIL I² p. 71*; praetorius a. 37 ut minister stuprorum Albucillae in insulam deportatus *Tac. a. 6, 48*.
- 381 Cartilius, iure consultus, cui Proculus assensus est *Pomponius Digest. 28, 5, 70*, citatur ab *Vlpiano ibd. 13, 6, 5, 13*.
- 382 Cartimandua, regina Brigantum, uxor Venutii, quo spreto Vellocatum armigerum eius in matrimonium regnumque accepit; unde bellum intestinum ortum est *Tac. a. 12, 36. 40, h. 3, 45*.
- 383 Carvilius Pictor (*Carbilius traditur*), cuius est liber in Vergilium scriptus titulo Aeneomastix *Donati vit. Vergilii p. 65 Sueton. rel. ed. Reifferscheid*; Vergiliomastix citatur *Serv. ad ecl. 2, 23*.
- 384 Carus, poeta et amicus Ovidii, ad quem scripsit *Ovidius ex Ponto 4, 13*; magister filiorum Germanici *ibd. v. 46*; de Hercule carmen pepigerat *ibd. v. 11 et ex Ponto 4, 16, 7*. *Ad eundem scripsisse videtur Ovidius Trist. 3, 5 cf. v. 16 sq. et ex Ponto 4, 13, 9*.
- 385 Carus, poeta aetate Domitiani agone Albano coronatus *Martialis 9, 23. 24*, qui ad eum scripsit et *epigr. 9, 54*; idem videtur Carus (*pars codicum: Carpus*) maritus Norbanae *id. 7, 74, 7*.
- 386 Carus, qui febre periit *Martial. 10, 77*; medicus fuisse videtur *cf. quae adnotavit Friedländer*.
- Aemilius Carus.
 - L. AEMILIUS CARVS.
 - IMP. CAESAR M. AVRELIVS CARVS AVG.
 - Iulius Carus.
 - D. IVNIVS CARVS.
 - Mettius Carus.
 - C. POPILIVS CARVS PEDO.
 - SALVIVS CARVS.
 - L. SALVIVS CARVS.
 - SEIVS CARVS.
- 387 CASCELLIVS. *Titulus ei positus est Marruvinus IX 3666 ab una parte hodie mutilus.*

Praenomen patris periit, tribu Sergia. — [II]Ivir viarum curandarum, tribunus militum legionis VIII, [qu]aestor, praetor, [praefectus fru]menti dandi, [proconsul p]rovinciae Siciliae. — *Versu extremo* I. DELAT. DEC. ET POPVLI *honor quidam municipalis ei delatus videtur memoratus esse.*

388 Cascellius, medicus *Martial.* 10, 56, 3.

389 A. CASCELLIVS *memoratur ut testis senatus consulti de Oropiis Inscriptiones Gracciae septentrionalis I 413.*

A. Cascellius *tit., Pomponius, Horatius, ceterum Cascellius.* A. f., tribu Romilia *tit.* — Fuit quaestorius nec ultra proficere voluit, cum illi etiam Augustus consulatum offerret *Pomponius Digest.* 1, 2, 2, 45. *Quaestor certe ante annum 681 = 73 a. C., quo anno testis senatus consulti fuit.* Senex et orbus temporibus triumvirum *Valerius Maxim.* 6, 2, 12. *In vivis eum fuisse, cum Horatius de arte poetica scriberet, ex versu 371 'nec scit quantum Cascellius Aulus' nequaquam statuere necesse est.*

Volcatius Cascellium ius civile docuit *Plin. n. h.* 8, 144; 'A. Cascellius Quintus Mucius Volusius auditor' *corrupte traditur apud Pomponium l. l. cf. adnot. Mommseni, qui coniecit 'Quinti Muci auditoris Volcacii auditor';* denique in illius honorem testamento Mucium nepotem eius reliquit heredem *ibd.* Iure consultus clarissimus *ibd., Valer. Maxim., Horat. l. l., Ammian.* 30, 4, 12. Cascellii scripta non extant nisi unus liber bene dictorum *Pomponius l. l.* Dicta eius *Quintilian. institut.* 6, 3, 87 = *Macrob. sat.* 2, 6, 1 et *ibd.* § 2. Sub triumviris compelli non potuit, ut de aliqua earum rerum, quas triumviri dederant, formulam componeret *Valer. Max. l. l. (cf. Macrob. l. l. 'iure consultus urbanitatis mirae libertatisque'). Perperam ex verbis Valerii Maximi iuris periti quidam, veluti Karlowa, Römische Rechtsgeschichte I p. 487 contra Pomponium statuerunt Cascellium tempore proscriptionum praetoris locum obtinuisse, cum Valerium non de praetore, qui formulas dabat, sed de homine privato, qui consulentibus componebat, agere manifestum sit. — Memoratur pluries in Digestis a Iavoleno et Vlpiano cf. Lenel, Palingenesia I p. 107.*

— M. ANTONIVS CASCELLIVS.

390 CASCONIA MARCELLINA, clarissima femina, quae vixit annis LVII; Casconia Marcellina filia, clarissima femina, posuit ei t. sepulcralem *III 1986 cf. III S. 8572 Salonitanum.*

— CN. PEDIVS CASCVS.

— Q. Fab[ius] Caspe . . . vel Carpe . .

391 Casperius, centurio anno 51 sub Caelio Pollione praefecto castello Gorneis in Armenia praecerat *Tac. a.* 12, 45. 46; anno 62 a Domitio Corbulone ad Vologaesem regem Nisibim legatus missus est *ibd.* 15, 5.

392 Casperius Aelianus, praefectus praetorio sub Domitiano *Philostrat. vit. Apollonii Tyan.* 7, 16–20. 22. 32. 40, *Dio* 68, 3; denuo sub Nerva,

contra quem seditionem praetorianorum movit *Dio l. l., (Vict.) Epitome 12*; propterea a Traiano sub initium imperii occisus est *Dio 68, 5*. — Amicus Apollonii Tyanaei *Philostrat. l. l.*

393 L. Casperius Aelianus *Amisi in Ponto dedicavit t. bilinguem III S. 6976*. Parentela coniunctus videtur cum Casperio Aeliano qui praecedit; num idem sit, plane incertum est neque minus ad quem pertineant tegulae Pompeianae inscriptae Casperi Aeliani *Notizie degli scavi 1887 p. 251*. — Ad familiam Casperii Aeliani praefecti fortasse pertinent et L. Casperius Abascantus et Casperia Aeliane parentes L. Casperi Fauni *XIV 2336*.

394 Casperius Aemilianus, homo nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus *vit. Septimii Severi 13, 4*.

395 Casperius Agrippinus, homo nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus *vit. Septimii Severi 13, 3*.

396 Casperius Niger, e militaribus viris a. 69, cum Capitolium a Vitellianis expugnaretur, occisus *Tac. h. 3, 73*.

— IVLIA CASSIANA.

397 IMPERATOR CAESAR M. CASSIANIVS LATINIVS POSTVMVS AVGVSTVS.

Tituli in columnis miliaris: a) Britanniae VII 1161 (1), ad eundem fortasse pertinent frustula l. 1162, praeterea invenitur cohors I Aelia Dacorum Postumiana VII 820. 822; b) Hispaniae Tarracensis II 4919 (2). 4943 (3); c) Germaniae Brambach, Corpus inscriptionum Rhenanarum 1948 (4) admodum mutilus; d) Galliae Fabretti, Inscriptiones antiquae p. 413 n. 362 (5), duos edidit de Villefosse Revue archéologique ser. II t. XXXVII (1879) p. 265 (6). 267 (7), duos alios idem indicavit l. l. p. 265.

Nummi extant plurimi descripti apud de Witte, Empereurs des Gaules p. 5 sqq., tab. 1-24, cf. de moneta Postumi Eckhel VII p. 445.

Plena nomina perscripta exhibent l. 1. 3. 7, reliqui breviata vel mutila. Imp. C. M. Cass. Lat. Postumus P. F. Aug. sive Imp. C. Postumus P. F. Aug. in nummis: — Cassius Labienus Postumus traditur (Vict.) Epitom. 32, ceterum Postumus apud scriptores, nisi quod Iulius Postumus dicitur vit. trig. tyr. 6, 6, ubi Iulii Atheriani cuiusdam verba se afferre nescio an fingat biographus.

Obscurissime natus Eutrop. 9, 9. Dux imperatoris Gallieni, qui ei curam riparum Rheni mandaverat, ut Germanos ab incursionibus in fines Romanorum arceret (sic Zonaras, ἀρχὴν ἐν Κελτοῖς στρατιωτῶν ἐμπεπιστευμένος Zosimus); cum Gallienus contra Gothos profectus filium maiorem (scilicet P. Licinium Cornelium Valerianum Caesarem, male Saloninum Zosimus nec minus male Zonaras παῖδα ἔχων ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος (= Γαλιῆνος) ὁμώνυμον) sub tutela Silvani (Albani Zonaras) in Colonia Agrippinensi reliquisset, ut Galliis praesset, Postumus inimicitias inter eum et Silvanum ortis Coloniam obsedit, Agrippinenses, ut Silvanum et Valerianum dederent, coegit deditosque interfecit at-

que ipse imperium sumpsit *Zosimus* 1, 38, *Zonaras* 12, 24, minus accurate *vit. Gallieni* 4, *vit. trig. tyr.* 3, *Victor Caes.* 33, *Epitome* 32, *Eutrop.* 9, 9. Agnitum cum esse in Galliis, Britannia, Hispania Tarraconensi docent tituli.

Gallienum duas expeditiones contra Postumum rebellem iniisse refert *Zonaras* l. l., sed nescio an altera, in qua Gallienus, cum urbem Gallicam obsideret, sagitta vulneratus esse perhibetur, inde solum orta sit, quod *Zonaras*, ut persaepe in hac operis parte, de eadem re ex diversis chronicis excerpta consarcinavit. Ad alteram *Zonarae* spectat et *vit. Gallieni* 4, 4 cf. *vit. trig. tyr.* 3, 5; legatio Gallieni ad Postumum memoratur *Continuat. Dionis V* p. 223 ed. *Dindorf*, confusa sunt quae praeterea afferuntur *vit. Gallieni* 7, 1, *trig. tyr.* 11, 3. *Zosimus* 1, 40 tantum memorat Gallienum rebus Scythicis occupatum Aureolo mandasse, ut Postumum ne in Italiam transiret, prohiberet.

Postumus ita imperavit, ut consumptas paene provincias ingenti virtute et moderatione reparaverit *Eutrop.* 9, 9, restitutor Galliar(um) in nummis 256 sqq. Germanos devicit *Vict. Caes.* 33, *trig. tyr.* 3, 6; Germanicus passim in nummis cf. victoria Germanica in numm. 331–335. Imperium quod tenebat Postumum, tamquam vere Romanum esset, instituisse tituli nummique indicant. Itaque et consul ipse se dixit quinquies (cos. V in nummis 239. 240) et invenitur in nummis aeneis 30–32. 37 etc. s(enatus) c(onsulto). Periit tumultu militari cum contra (Vlpium Cornelium) Laelianum rebellem profectus Mongontiacum urbem, cuius incolae Laelianum iuverant, militibus diripiendam tradere noluerat *Victor*, *Eutrop.* l. l. Imperavit annos decem *Eutrop.*, quocum consentiunt nummi indicantes trib. pot. X n. 239. 240, vo(ta) XX 240.

Trebellium Pollionem, cuius indolem recte iam pridem perspectam habuit *Eckhel*, idem in historia Postumi plus semel mentiri iure monuit cf. p. 446. 448. Veluti Postumus iunior, qui a patre Caesar ac deinceps Augustus nuncupatus est *vit. trig. tyr.* 4, 1 fictus est a Pollione ad numerum triginta tyrannorum explendum neque magis agnoscunt nummi (*M. Piavonium*) Victorinum a Postumo in participatum imperii vocatum. Cum Pollio propositum haberet, ut imperatores Galliarum summis laudibus vel ementitis efferret, contra consensum reliquorum scriptorum finxit plerosque tradidisse filium Gallieni non a Postumo, sed a Gallis occisum esse *vit. trig. tyr.* 3, 3. In huius 'auctoris totiens mendacis' testimonio unius positum est, quod viri docti usque adhuc regni spatium Postumi intra a. 258–268 statuerunt, quamquam *Eckhel* iure in dubium vocaverat. In actis enim fictis *vit. Claudii* 4, 4; 7, 4–5 auctor simulat Tetricum Gallias rexisse, cum Claudius imperium iniret, ita ut Postumum aliquanto ante sub Galliceno occisum esse ponere necesse esset. Quod mendacium quo probabilius efficeret, regnum Postumi in septem annos contraxit *vit.*

Gallieni 4, 5, trig. tyr. 3, 4; 5, 4. At Victorinum, cui Tetricus successit, sub Claudio demum imperium sumpsisse refert Epitome 34, et biennium quidem (Vict. Caes. 33, Eutrop. 9, 9) imperasse confirmat nummus inscriptus trib. pot. III de Witte Victorin. n. 69. Quocum consentit Zonaras 12, 26 p. 150, qui diserte Postumum etiam imperasse refert quo tempore Claudius imperator salutatus est; distulisse autem Claudium bellum contra tyrannum, ut antea Gothos imperio expelleret. — Accurate quando Postumus regnum inierit, quando fato functus sit, ideo definiri nequit, quod de tempore quo filius Gallieni obierit, non satis constat. Sed probabile est Postumum intra a. 259–269 imperium Galliarum tenuisse.

Memoratur vit. Gallieni 9, 1, Claudii 7, 4, trig. tyr. 4, 1; 5, 5. 8; 8, 1; 10, 14; 31, 2, Aureliani 8, 2, Probi 13, 5, Ammian. Marcellin. 21, 16, 10.

398 CASSIANVS. Titulus ei positus est urbanus mutilus VI 3830: fil(io) Cassian[o] (sic supplendum est, non Cassian[i], ut editur in Corp. Inscr.) o c(larissimo) v(iro) orato[ri] [c]onsul[i] (suffecto aetate incerta). Fortasse aetatis posterioris.

399 Cassianus, amicus quidam Martialis, ad quem scripsit epigr. 3, 64

400 Cassianus, sophista aequalis Flavii Philostrati Athenis docuit Philostrat. vit. soph. 2, 33.

— P. Antonius Cassianus.

— Q. ANTONIVS CASSIVS CASSIANVS.

— M. Aurelius Cassianus.

— M. AVRELIVS COMINIVS CASSIANVS.

— CLAVDIVS CASSIANVS.

— COCCEIVS CASSIANVS.

— C. EGGIVS AMBIBVLVS POM[PONIVS LON]GINVS CASSIANVS L. MAECIVS POS[TVMVS].

— IVLIVS CASSIANVS.

— TI. LICINIVS CASSIVS CASSIANVS.

— Cn. Pompeius Homullus Aelius Gracilis Cassianus Longinus.

— C. PRAECELLIVS AVGVRLNVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANVS VIBIVS VERVS CASSIANVS.

401 CASSIVS, praetor ab (Titio) Aristone in decretis Fronti[ni]anis(?) memoratus Pomponius Digest. 29, 2, 99.

402 Cassius, mimus Tac. a. 1, 73.

403 Cassius inter medicos celeberrimos, quibus ducena quinquagena HS annua mercedes fuere apud principes Plin. n. h. 29, 7. Atimetum servum imperatori Tiberio legavit Scribonius Larg. 120; 'ingeniosissimus saeculi nostri medicus' Celsus 1 praef. p. 11 ed. Darenberg; medicamenta eius Scribon. 120. 176, Celsus 4, 21; 5, 25, 12, Galen. XII p. 738, XIII p. 276. 286 ed. Kühn.

- 404 Cassius quidam circa tempus necis imperatoris Gaii Olympiam venit *Sueton. Caligul. 57.*
- 405 Cassius, miles insignis corporis robore anno 65 iussu Neronis Faenium Rufum vinxit *Tac. a. 15, 66.*
- 406 L. CASSIVS publice honoratus t. Attico III 605, quem ad L. Cassium Longinum cos. a. 30 sine ulla idonea causa rettulit *Dittenberger.*
- 407 L. CASSIVS, praefectus [aerari] [milit]aris imperatori Tiberio consuli IIII (intra a. 21/30) posuit t. V 8845 *Veronensem.*
- 408 L. CASSI[VS], proconsul (Africae) VIII 17329 t. *Thabracenus mutilus.*
- AVIDIVS CASSIVS.
- D. PIVS(?) CASSIVS.
- 409 [CA]SSIVS AGRI[PPA?] (vel AGRI[PPINVS?]), consul (suffectus) anno 130: [Ca]ssio Agri[ppa] Quarti[no] [c]os. XIII k. [April.] VI 2083 *acta Arvalium.*
- 410 M. Cassius Agrippa, M. f., procurator Augusti, M. Cassii Pollionis frater II 2112 t. *Cordubensis.*
- 411 CASSIVS AGRIPPINVS. *Titulus sepulcralis eius versibus conceptus VI 1372: ille ego qui quondam praetor paucisque diebus praetextatus agris iudex finisque regendi etc.; fortasse significatur praetor is qui de finibus regendis iurisdictionem exercuerat.*
- 412 M. CASSIVS APOLLINARIS, consul (suffectus) cum M. Petronio Marmertino kal. Aug. a. 150 *dipl. mil. III S. p. 2213.*
- 413 (CASSIVS) APRONIANVS, legatus Ciliciae sub Commodio Dio 69, 1; 72, 7, Dalmatiae (incerto tempore) id. 49, 36; pater Cassii Dionis Cocceiani l. l.
- 414 Cassius Asclepiodotus, Nicaenus, qui magnitudine opum praecipuus erat inter Bithynos, Bareae Soranum anno 66 accusatum non deseruit et ob id omnibus facultatibus exutus in exilium actus, sed postea a Galba restitutus est *Tac. a. 16, 33, Dio 67, 26.*
- T. IVLIVS MAXIMVS MA... BROCCIVS SERVILIANVS A. QVADRO-[NIVS] L. SERVILIUS VATIA CASSIVS CAM...
- Q. ANTONIVS CASSIVS CASSIANVS.
- TI. LICINIVS CASSIVS CASSIANVS.
- 415 CASSIVS CELER, C. f., IIIvir aere argento auro flando feriundo sub Augusto in nummis *Babelon, Monnaies de la République Romaine I p. 337.*
- 416 Cassius Chaerea, adulescens ferox animi a. 14 in exercitu Germanico militabat *Tac. a. 1, 32*; sub imperatore Gaio tribunus cohortis praetoriae, quem Gaius seniore iam ut mollem et effeminatum omni probro denotare consuevit; cum aliis in Gaium coniuravit, imperatorem interfecit et ob id a Claudio occisus est *Sueton. Caligul. 56-58, Ioseph. ant. 19, 1, 3 sqq.; 19, 2, 2. 3; 19, 4, 4. 5, Dio 59, 29; 60, 3 (Zonaras 11, 7. 8).* Vt interfector Gaii memoratur *Senec. dial. 2, 18, 3,*

epist. 4, 7, *Tac. a.* 1, 32, *Victor Caes.* 3, *Zosim.* 1, 6, *Plutarch. Moral.* p. 170 e.

417 CASSIVS CLEMENS, senator, cum Pescennii Nigri partes secutus reus factus esset, a Septimio Severo absolutus est dimidia parte bonorum concessa *Dio* 74, 9 (*Zonaras* 12, 8).

418 P. CASSIVS DEXTER memoratur in senatus consulto a. 138 VIII 270 = VIII S. 11451 (1) et in t. Camusino uxoris IX 330 (2).

Praenomen exhibent tituli. L. f., tribu Aemilia t. 1. — Quaestor a. 138 t. 1; proconsul, cui divus Pius rescripsit *Digest.* 36, 1, 17, 17; 40, 5, 30, 6; 42, 1, 31. VIIvir epulorum, maritus Anniae Rufinae t. 2.

419 CASSIVS DIO COCCEIANVS, consul II anno 229 cum imperatore Severo Alexandro. — In consulatu altero: Cassius Dio Cocceianus fragment. *Vatic.* 266 a, Cassius Dio III 3511. 5587, VI 2968, ceterum *Dio fasti.* — Δίων ὁ Κάσσιος χρηματίσας, ὁ ἐπὶ κλινὴν Κοκχίος, οἱ δὲ Κοκχιανός *Suidas* s. v. Δίων p. 1410 ed. *Bernhardy*; βιβλίον Κασσιανοῦ Κοκχιανοῦ ἢ Κοκχίου Δίωνος *Photius bibl.* 71 p. 35, ceterum vulgo Dio apud posteriores.

Patria ei fuit Nicaea urbs Bithyniae *Dio* 75, 15 (Νικαεὺς *Suidas* l. l.), pater (Cassius) Apronianus *Dio* 49, 36; 69, 1; 72, 7; cum Dione Cocceiano rhetore, qui et ipse Bithynus fuit, necessitudine quadam propter nomina coniunctus videtur, fortasse per matrem.

Natus circa a. 155, cum patre fuit in Cilicia, cum pater ei provinciae praesset *Dio* 72, 7. Anno 180 Romam translatus quaestura functus videtur, nam inde ab initio regni Commodi senator Romae fuit per totum eius imperium *Dio* 72, 4 cf. 16. 17. 20. 21. Ab imperatore Pertinace (m. Ian.—April. a. 193) cum aliis honoribus affectus tum praetor designatus est *Dio* 73, 12. Consul I suffectus anno incerto, cf. 60, 2 ἡμεῖς οἱ ὑπατεύοντες, 76, 16 ὑπατεύων εὖρον. Comes imperatoris Antonini (Caracalli) hieme a. 216/217 Nicomediae fuit *Dio* 77, 17. 18; 78, 8. Ab imperatore Macrino (a. 217/218) Smyrnaeis et Pergamenis praepositus (scilicet curator vel legatus ad corrigendum statum civitatum); hieme a. 218/219 Pergami fuit *Dio* 79, 7. Inde in Bithyniam profectus in morbum incidit, dein proconsul Africae nuncupatus (sub initium imperii Alexandri) in provinciam se contulit; unde in Italiam reversus recta paene in Dalmatiam cui legatus praesset, postea in Pannoniam superiorem missus est *Dio* 80, 1 cf. 49, 36. Ex Pannonia reversum Alexander altero consulatu ornavit, quem extra urbem in Campania iniit *Dio* 80, 5; consul II a. 229 cum Alexandro *fasti.* Cum Alexandrum in Campania adiisset, ab eo in patriam dimissus statim in Bithyniam navigavit, ubi reliquum vitae se transacturum esse profitetur 80, 5 cf. 80, 1.

Sub initium principatus Severi scripsit libellum περὶ τῶν ὀνειράτων καὶ τῶν σημείων, δι' ὧν ὁ Σεβῆρος τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔλπιε; qui cum imperatori placuisset, somnio monitus de rebus Commodi opus

confecit, quod cum item ab imperatore aliisque probatum esset, historiam populi Romani inde ab urbe condita usque ad Septimii Severi mortem scribere aggressus est additurus reliqua, quoad vita superesset *Dio* 72, 23. Ἐγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίῳς ὀγδοήκοντα, Περσικά, Γετικά, Ἑνόδια, τὰ κατὰ Τραϊανόν, βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου *Suidas* l. l. *Sed hic quoque Suidas ut solet diversorum opera confudisse videtur; nam ut Getica a Dione Chrysostomo scripta esse diserte testatur Philostratus vit. sophist. 1, 7, ita de reliquis libris quos praeter historiam Romanorum Suidas tribuit Cocceiano, ei fides vix habenda est.*

420 Cassius Festus, cui imperatores Severus et Antoninus rescripserunt *Ulpianus Digest. 48, 13, 5. Fortasse magistratus vel praeses.*

421 Cassius Hadrianus, cui divus Pius rescripsit *Marcianus Digest. 36, 1, 31.*

422 M. CASSIVS HORTENSIVS PAVLINVS, praetor urbanus, XVvir sacris faciundis *VI 318.*

423 C. CASSIVS INTERAMNANVS PISIBANVS PRISCVS, praetor a. 100 *VI 451.*

424 L. CASSIVS IVVENALIS, consul suffectus a. d. VI kal. Ian. a. 145/160 cum Q. Pomponio Musa *III dipl. mil. 42. 43 cf. III S. dipl. LXVIII. LXIX.*

425 Cassius Ligurinus, procurator Aug. (Septimii Severi ante a. 197) (Moesiae superioris) *III 6313 t. Moesiae sup.*

426 Cassius Longi[nus] nescio quis memoratus esse videtur in t. evanido ancillae *VI 22946.*

427 Cassius Longinus, vir gravissimus et sanctissimus, tutor Aemiliae Pudentillae uxoris Apulei *Apul. apol. 101.*

428 C. CASSIVS LONGINVS, consul suffectus anno 30 p. C. — Nummi Antiocheni eius in adversa caput Claudii exhibent et inscriptionem Imp. Ti. Claudius Aug. Ger(manicus), in aversa Ἐπὶ Κασσίου Ἀντιοχέων ἑτα(ους) ⅈϣ *Eckhel III p. 280, Mionnet V p. 167 n. 175 uterque ex Morellio; similis descriptus est a Fiorellio, Catalogo di Museo di Napoli, Medagliere I n. 8875; alterum eiusdem nummi exemplum inscriptum Δϣ item ex uno Morellio afferunt Eckhel l. l., Mionnet n. 174, de quo dubitandum est, dum testis idoneus agnoverit. Nummus prior indicat a. 96 aerae Caesariensis = ab autumno a. 800/801 = 47/48.*

Filius (minor) L. Cassii Longini consulis suffecti a. 11 p. C. et filiae Q. Aelii Tuberonis *Pomponius Digest. 1, 2, 2, frater C. Cassii Longini consulis ordinarii a. 30. Consul suffectus a. 30 cum L. Naevio Surdino X 1233, cum Quartino falso Pomponius l. l. Anno proconsulari 40/41 proconsul Asiae ab imperatore Gaio Romam adductus ut interficeretur, nece Gai servatus est Dio 59, 29 (ubi praenomen positum est), Sueton. Calig. 57. Legatus Syriae a. 47/48 numm., a. 49 Tac. a. 12, 11, in qua legatione (Vibio) Marso successerat*

Ioseph. ant. 20, 1, 1; res ab eo legato gestae *Tac. a.* 12, 12, 13, *Ioseph. ant.* 15, 11, 4; 20, 1, 1. Anno 58 delectus est Puteolanorum seditioni componendae *Tac. a.* 13, 48; sententiam in senatu dixit anno 58 *ibd.* 13, 41, anno 61 *ibd.* 14, 43-44. Cum L. Iunium Silanum filium fratris Lepidae uxoris educasset, ambo simul anno 65 a Nerone apud senatum imperium moliri insimulati sunt et Cassio quidem obiectatum est, quod inter imagines maiorum etiam C. Cassii (*percussoris Caesaris*) effigiem coluisset; senatus consulto Cassius in insulam Sardiniam deportatus est et senectus eius expectabatur *ibd.* 16, 7-9, *Pomponius l. l.*, (*male a Suetonio Ner. 37 dicitur occisus*), *Iuvenal. sat.* 10, 16. Revocatus a Vespasiano diem suum obiit *Pomponius l. l.* — Senex luminibus orbatus *Sueton. l. l.* — (Iunia) Lepida uxor *Tac. a.* 16, 7.

Ea tempestate Cassius ceteros praeminebat peritia legum *Tac. a.* 12, 12 (*sub anno 49*); prudentissimus vir, iuris auctor *Scriptores Grammatici I p.* 17, 124, 399, 403. Auditor Masurii Sabini *Paulus Digest.* 4, 8, 19, 2, cui successit *Pomponius l. l.*, Cassianae scholae princeps et parens *Plin. epist.* 7, 24, 8. Scripsit libros de iure civili: liber secundus citatur ab *Vlpiano Digest.* 29, 2, 25, 3, sextus ab eodem *ibd.* 26, 1, 3, 2, septimus *Paul. ibd.* 37, 6, 2, 5, octavus *Vlpian. ibd.* 7, 1, 7, 3; 7, 1, 9, 5, decimus ab eodem *ibd.* 7, 1, 71 pr. *Passim praeterea eius sententiae afferuntur a Gaio, in Digestis, in fragm. Vatic.; reliquias collegit Lenel, Palingenesia I p.* 109 sqq. Scripsit et notas ad Vitellium *Vlpian. ibd.* 33, 7, 12, 27.

429 L. CASSIUS LONGINVS, consul suffectus anno 11 p. C. cum T. Statilio Tauro. — *In consulatu*: [e]x k. Iul. L. Cassius L. f. . . n Longinus *fasti Capitol.*, suf. L. Ca[ssius] *fasti Arvalium CIL I² p.* 70, X kal. Octobr. T. Statilio Tauro C. Cassio Longino cos. XII 4333.

Gener Q. Aelii Tuberonis, iure consulti *Pomponius Digest.* 1, 2, 2, 51; pater L. Cassii Longini consulis ordinarii a. 30 p. C., C. Cassii Longini consulis suffecti eiusdem anni. — Severa eius disciplina *Tac. a.* 6, 15.

430 L. CASSIUS LONGINVS, consul (ordinarius) a. 30 p. C. cum M. Vinicio. — *In consulatu*: L. Cassius Longinus X 1233 (*fasti Nolani*), L. Cassius Long[inus] VI 29681, L. Cassius *fasti Arvalium CIL I² p.* 71, *Cassiodor., ceterum plerumque Longinus fasti.*

Filius (*ex praenomine maior ut videtur*) L. Cassii Longini consulis suffecti a. 11 p. C., frater C. Cassii Longini consulis suffecti a. 30 p. C. Consul a. 30 *fasti*, consularis *Sueton. Calig.* 24; Seianus ei auctor fuit, ut contra Drusum Germanici filium ageret *Dio* 58, 3. Anno 33 Tiberius ei Drusillam filiam Germanici in matrimonium dedit; Cassius plebei Romae generis, verum antiqui honoratique et severa patris disciplina educatus facilitate saepius quam industria commendabatur *Tac. a.* 6, 15. Anno 36 cum tribus aliis progenis Tiberii delectus est aestimando

- detrimento quod quisque ex Aventini incendio ceperat *ibid.* 6, 45. Imperator C. Caesar uxorem ei abduxit *Sueton.* l. l.
- 431 L. CASSIVS LONGIN(VS), C. f., Ilvir (Polae) cum L. Calpurnio Pisone *V* 54 *t. Polensis*; idem redit in *t. liberti Tergestino* *V* 583. *Posse esse L. Cassium Longinum consulem a. 30 adnotavit Mommsen; at hunc fuisse L. f. paene certum est.*
- 432 Q. Cassius Longinus, iuris peritus, vir egregius *V* 1026 *cf. Additam.* p. 1025 *t. Aquileiensis, qui propter egregiatum non ante finem saeculi II positus videtur.*
- 433 Cassius Longus, praefectus castrorum anno 69 *Tac. h.* 3, 14.
- 434 L. CASSIVS MARCELLINVS, legatus Augusti pr. pr. (Pannoniae inferioris), consul designatus *t. Aquincensis III S.* 10470. *Cf. n.* 440.
- 435 CASSIVS MAXIMVS, proconsul Achaiae sub Traiano ante annum 118, cui successit Valerius Severus *CIG* 1732 *t. Phocicus.*
- 436 Cassius Mont[anus], procurator Augusti provinciae . . . (cuius nomen periit) memoratur in *t. Arelatensi mutilo XII* 671.
- 437 L. Cassius Nomentanus (sic plene Porphyrio, ceterum Nomentanus) adeo sine respectu calculorum suorum prodigus, ut sestertium septuagies gulae ac libidini impenderit *Porphyr. ad Horat. sat.* 1, 1, 101 p. 188 *ed. Meyer*; ut nepos nominatur *Horat. sat.* 1, 1, 101; 1, 8, 11 (ubi sepulcrum eius memoratur); 2, 1, 22; 2, 3, 175. 224, ut homo gulosus cum Apicio componitur *Senec. dial.* 7, 11, 1.
- 438 CASSIVS PAPIRIVS, consul Avidii Cassii temporibus, iam prope exanimis in epistula ficta imperatoris M. Aurelii vit. *Clodii Albini* 10, 11.
- 438a Cassius Patavinus, homo de plebe cum convivio pleno proclamasset neque votum sibi neque animum deesse confodiendi Augusti, ab eo levi exilio punitus est *Sueton. August.* 51.
- 439 M. CASSIVS PAVLLINVS, Ilvir aere argento auro flando feriundo, tribunus militum legionis I Italicae, quaestor provinciae Macedoniae, ab actis senatus *VI* 1373.
- 440 CASSIVS PIVS MARCELLINVS, quaestor designatus, XVvir sacris faciundis anno 204 *acta saec.*; ad eundem pertinere videtur *t. Aquincensis III S.* 13371 positus pro s[alute] Casi (sic) Pi . . . Marcellin[i] laticlavi (tribuni) leg. II Ad(iutricis) etc. *Potest idem esse atque L. Cassius Marcellinus n.* 434.
- 441 Cassius Salanus, praeceptor Germanici Caesaris *Plin. n. h.* 34, 47 (Salan- liber Vindobonensis, Calan- Bambergensis). Idem est Salanus, ad quem scripsit Ovidius *ex Ponto* 2, 5; eloquium, facundia eius *ibid. v.* 40. 69, magister rhetoricus Germanici *v.* 41 *sqq.*, poeta *v.* 63 *sqq.*
- 442 P. CASSIVS SECVNDVS memoratur in senatus consulto a. 138 *VIII* 270 = *VIII S.* 11451 (1) et in *t. Lambaesitano VIII* 2534 (2); ipse posuit legatus cippos terminales *VIII S.* 19132 (3). 19133 (4). 19134 (5).
Plena nomina exhibent tituli omnes. — Legatus Augusti pr. pr. (Numidia) sub Hadriano *t.* 2-5. Consul (suffectus) idibus Octobribus a. 138 cum M. Nonio Muciano *t.* 1.

443 Cassius Severus. Augustus commotus Cassii Severi libidine, qua viros feminasque illustres diffamaverat, cognitionem de famosis libellis specie legis maiestatis tractavit *Tac. a. 1, 73*, anno 12 p. C. *ut videtur ex Dione 56, 27*. Anno 24 in senatu relatum est de Cassio Severo exule, qui sordidae originis, maleficae vitae, sed orandi validus, per immodicas inimicitias ut iudicio iurati senatus Cretam amoveretur effecerat; atque illic eadem actitando recentia veteraque odia advertit, bonisque exutus interdicto igni atque aqua saxo Seripho consenuit *Tac. a. 4, 21*. Vnde probabile est Severum ab Augusto circa a. 12 in Cretam exulatum esse et errasse Hieronymum, cum *chron. ad a. Abr. 2048 = 785 = 32 p. C.* adnotaret 'Cassius Severus orator egregius — — XXV exilii sui anno in summa inopia moritur'. — Immo, ut numero annorum exilii fides habenda sit, mortuus est sub finem imperii Tiberii.

Orator insignis: iudicia de dicendi genere eius *Seneca controvers. 3 praef. 1–8*, *Quintilian. institut. 10, 1, 116. 117*, *Tac. dial. 19. 26*. Sub Augusto Nonium Asprenatem Torquatum veneficii accusavit *Quintilian. institut. 10, 1, 22; 11, 1, 57*, *Plin. n. h. 35, 164*, *Sueton. Aug. 56* (de tempore accusationis cf. quae supra adnotavi p. 165). Multi ab eo accusati absoluti sunt, qua de re Augustus iocatus est *Macrob. sat. 2, 4, 9*. Publicam causam nunquam amplius agebat quam unam uno die; 'nec tamen scio, quem reum illi defendere nisi se contigerit' *Seneca l. l. § 5*. Accusatus est a Fabio Maximo *id. controvers. 2, 4, 11*. In causa privata contra M. Pomponium Marcellum egit *Sueton. de gramm. 22*. Orationes scriptas reliquit cf. locos supra de dicendi genere allatos; non ex his quae edidit aestimandus est, 'sunt quidem et haec quibus eloquentia eius agnoscat, auditus tamen (sic suppl. Bursian) longe maior erat quam lectus *Seneca praef. l. l. § 3*. Dicta eius *Seneca controvers. 2, 4, 11; 3 praef. 16; 4 praef. 11; 7, 3, 8; 9, 3, 14; 10 praef. 8; 10, 5, 20*, *Quintilian. institut. 6, 1, 43; 6, 3, 27. 78. 79; 8, 2, 2; 8, 3, 89; 11, 3, 133*, *Sueton. l. l., Plutarch. Moral. p. 60 d.*

Cum declamaret, infra multos erat; itaque raro declamabat et nonnisi ab amicis coactus *Seneca controuv. 3 praef. 7*; iudicium eius de declamatorum inanibus studiis *ibd. 8–18*; rixae eius cum Cestio *ibd. 16–17*; iudicium de Vario Gemino *id. suasor. 6, 11*; sententiae eius *id. controvers. 9, 2, 12; 10, 4, 2. 25*, color *ibd. 7, 3, 10*.

Praeter orationes cum alia scripta in iisque libellos famosos in homines illustres edidisse ex Tacito (v. supra) apparet; originem gentis Vitelliorum irriserat *Sueton. Vitell. 2*. Scripta eius senatus consulto abolita imperator Gaius requiri et esse in manibus lectitarique permisit *Sueton. Calig. 16*. Auctor Plinii *Plin. n. h. ind. l. 35*. Cassius Severus ad Maecenatem citatur *Charis. Gramm. Lat. I p. 104 = Priscian. II p. 333*, Cassius Severus (ex libro incerto) *Diomed. I p. 371*;

dubium videtur num Severus significetur Diomed. I p. 373 (ubi traditur Accius Cassius ad Tiberium) = Priscian. II p. 489 (ubi nude Cassius ad Tiberium). — Cassius Severus inter historicos laudatur Tertullian. ad nation. 2, 12 = apolog. 10, ubi collatis Mimuc. Fel. Octav. 21 et Lactant. institut. 1, 13 errorem subesse Tertulliani inter omnes constat.

Corporis magnitudine conspicuus *Seneca controv. 3 praef. 3*, ei Armentari murmillonis similitudo obiecta est *Plin. n. h. 7, 55 (inde Solin. 1, 82)*. — Summus Publilii Syri amator *Seneca controv. 7, 3, 8*. — Memoratur *Quintilian. institut. 12, 10, 11*. — *Perperam in codicibus quibusdam Horatii epod. 6 inscriptum est in Cassium Severum cf. Kiessling ad l. 1.*

— [STAT]ILIVS CASSIVS TAVRINVS.

444 CASTA, Caecilii Classici uxor, in causa mariti mortui a Plinio rea facta absoluta est *Plin. epist. 3, 9, 18-20. 29. 34*.

— Maria Casta.

445 Castellanus, libertus (L. Iunio) Gallioni simillimus *Plin. n. h. 7, 55*.

— C. IVLIVS SEPT(IMIVS) CASTIVS.

446 Castor, centurio in Aegypto, minister Avillii Flacci *Philo adversus Flaccum II p. 529 sq. ed. Mangey*.

447 Castor, cubicularius imperatoris Septimii Severi, optimus tunc omnium aulariorum *Dio 76, 14 (Zonaras 12, 10)*.

— Antonius Castor.

— ACCIA ASCLEPIANILLA CASTOREA.

448 Castr.... (fortasse Castr[icius]), [procurator] provinciae Africae memoratur in *t. Arelatensi mutilo XII 671*.

449 Castricius, qui *χηρουργία* scripsit, auctor Plinii *Plin. n. h. ind. l. 19, aliunde non notus*.

450 Castricius e reorum numero ab Augusto precibus ereptus, quod de coniuratione Murenae indicium tulerat *Sueton. August. 56*.

451 T. Castricius, rhetoricae disciplinae doctor, qui habuit Romae locum principem declamandi ac dicendi, summa vir auctoritate gravitateque et a divo Hadriano in mores atque litteras spectatus *Gellius 13, 21, 1; magister Gellii 1, 6, 4; 2, 27, 3; 11, 13, 1; 13, 22*. 'Castricius noster' *ut vivus memoratur Front. ad amic. 2, 2 p. 190 ed. Naber*.

451a Castricius Firmus, auditor Plotini philosophi *Porphyrus vit. Plot. 2*, cui dedicavit Porphyrius libros *περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων cf. 1, 1; 2, 1; 3, 1; 4, 1*.

452 A. CASTRICIVS MYRIO, Talenti filius, tribunus militum, praefectus equitum et classis, magister collegiorum Lupercorum et Capitolinorum et Mercurialium et paganorum Aventinensium, XXV Ivir XIV 2105 *t. Lanuvinus a fine mutilus*. — *Propter vigintisexviratum homo pertinet ad finem liberae rei publicae vel ad initium imperii Augusti*.

453 Castricus, poeta et amicus Martialis, ad quem scripsit Martialis *epigr. 6, 43; 6, 68; 7, 4; 7, 37; 7, 42*.

- 454 Castrius Cinna, ὁ κρᾶτιστος, procurator ducenarius, publice honoratus
t. *Milesio Revue archéologique série II vol. XXVIII (1874) p. 109.*
— L. Artorius Castus.
— L. Fulvius Castus Ful[vianus?].
— IVL(IVS) CASTVS.
— M. TINEIVS OVINIVS CASTVS.
— Valerius Statilius Castus.
— L. Iul(ius) Cat...
- 455 C. CATELIVS MODESTINVS, frater Arvalis anno incerto imperatoris
Marci VI 2095 acta Arvalium.
— AELIA CATELLA.
— L. POMPEIVS VOPISCVS C. ARRVNTIVS CATELLIVS CELER.
- 456 Catellius Rufinus imperatori Gordiano et Furiae Sabinae Tranquil-
linae uxori posuit VIII 9963 t. *Mauretan. Caesariens.*; procurator
eorum tit.
- 457 Catianus, ad quem Martialis scripsit epigr. 6, 46.
- 458 Catiena, scortum quoddam nobile *Iuvenal. sat. 3, 133.*
- 458a Catienus, actor tragoediarum nobilis *Horat. sat. 2, 3, 61 cum schol.*
- 459 Catilina (οὐχ ὁ συνωμότης, ἀλλ' ἕτερος) latine de re militari scripsit
Ioannes Lydus de magistr. 1, 47; ceterum ignotus.
- 460 CATILIVS SEVERVS dictus est ex proavo materno (cf. n. 463) prin-
cipio aevi sui qui postea fuit M. Annius Verus sive M. Aurelius
Antoninus vit. Marci 1, 9 cf. supra A 537 p. 71.
- 461 CN. CATILIVS SEVERVS, frater Arvalis adfuit in collegio anno 183
VI 2099 (anno incerto Marci VI 2098?) acta Arvalium.
- 462 CN. CATILIVS SEVERVS, frater Arvalis a. 213. 218 adfuit in collegio
VI 2086. 2104 acta Arvalium; idem videtur Catilius Severus, cognatus
Alexandri Severi, vir omnium doctissimus qui fuit in consilio eius
vit. Alexandri Sev. 68, 1.
- 463 L. CATILIVS SEVERVS, consul II anno 120 cum T. Aurelio Fulvo. —
Memoratur in t. Thyatireno CIG 3509; falso ad eum relatus est t.
mutilus Lyciae Bulletin de correspondance Hellénique X (1886) p. 46
cf. infra sub D. Rupilio Severo.
In consulatu altero: L. Catilius Severus VI 2080. 9100. 27041,
ceterum Severus fasti. — Catilius Severus tit., item apud scriptores.
Consul I (suffectus) anno incerto sub Traiano. Autumno anni 117
Hadrianus eum legatum Syriae praeposuit vit. Hadrian. 5, 10. Con-
sul II anno 120 fasti cf. vit. Pii 2, 10, vit. Marci 1, 4. Proconsul
Asiae (sub Traiano vel Hadriano) tit. Praefectus urbi anno 138 vit.
Hadrian. 24, 6, vit. Marci 1, 4; T. Aurelii Fulvi adoptionem tunc
factam esse (die 25 mensis Februarii a. 138 cf. supra p. 207) speciatim
doluit, cum sibi praepararet imperium; qua re prodita successore
accepto dignitate privatus est ibd.; Hadrianus graviter eum insecutus
est ibd. 15, 7.

Proavus maternus M. Annii Veri qui postea imperavit vit. *Marci* 1, 4. 9, scilicet pater P. Calvisii Tulli, patris Domitiae Calvillae, matris M. Annii Veri cf. stemma supra p. 73; nam cum Domitiam Calvillam sive rectius Lucillam (minorem) filiam P. Calvisii Tulli et Domitiae Lucillae (maioris), per matrem Cn. Domitii Lucani neptem fuisse constet (cf. D 157. 158), L. Catilius Severus proavus maternus M. Aurelii dici non potuit, nisi fuit avus paternus Domitiae minoris, pater P. Calvisii Tulli. Neque vero hunc nomina paterna omnino abiicisse ponere necesse est, sed more illius aetatis ut homo polyonymus illa conflasse potest cum aliis ab uno ex maioribus maternis deductis. Quod autem coniecit Mommsen (apud Kaibel, *Epigrammata graeca* p. 536 n. 888a) hunc L. Catilium Severum intellegendum esse Severum, patrem Vmmidi Qua[drati] ὃ βασιλεῖον Ἀρμονίῃ, θάλαμον πήξατ' ἐπ' εὐχαμίῃ (scilicet qui Asianorum regis alicuius filiam duxisset uxorem) in t. *Ephesio Ancient Greek Inscriptions III* p. 188 n. DXXXIX, ea coniectura a vero abhorreere mihi videtur. — Hic videtur proavus quem nominibus omissis laudat Marcus εἰς ἑαυτὸν 1, 4. — Amicus Plinii, qui ad eum scripsit epist. 1, 22; 3, 12.

- 464 L. Catillius Livianus, procurator M. Iulii Philippi Augusti memoratur in miliario Africano *Ephem. ep.* 7, 674. Idem videtur Livian(us) proc(urator) qui pro salute et victoria et reditu Gordiani (III) Augusti posuit t. *Mauretaniae Caesariensis Ephem. ep.* 5, 1044.

— L. FABIVS CILO SEPTIMIVS CATINIVS ACILIANVS LEPIDVS FVL-CINIANVS.

- 465 CATIN(IVS) CANIDIANVS, clarissimae memoriae vir, Canidiae Albinae filius, Catinae Acilianaе consobrinus *II 111 t. Eborensis u consobrina positus.*

- 466 CATINIA ACILIANA, M. f., clarissima femina, consobrina Catinii Canidiani, cui posuit t. *Eborensem II 111.*

- 467 T. Catius memoratur in titulo *Smyrnaco Lebas-Waddington 33; fortasse magistratus Romanus.*

- 468 TI. CATIVS CAESIVS FRONTO, consul (suffectus) anno 96 a. d. VI id. Oct. cum M. Calpurnioco. — Tituli: memoratur in actis *Arvalium VI 2074 (1). 2075 (2), in t. vilici IX 3571 (3), fortasse et in t. mutilo IX 3578 v. 11.*

In consulatu: Ti. Catius [Fro]nto *III dipl. mil. 18 cf. III S. dipl. XXVI. Plena nomina extant in t. 1. 2, Catius Fronto t. 3. Apud scriptores Catius Fronto sive Fronto.*

Consul mense Octobri a. 96 *dipl. mil. et Dio 68, 1, ubi dictum eius consulis de imperiis Domitiani et Nervae refertur.* Defendit in senatu reos Marium Priscum a. 99/100 *Plin. epist. 2, 11, 3. 18; a. 103/104 (C.) Iulium Bassum ibd. 4, 9, 15; a. fere 107 Varenum Rufum ibd. 6, 13, 3. — Frater Arvalis adfuit in collegio a. 101. 105 t. 1. 2.*

'Clarum militiae, Fronto, togaeque decus' quem alloquitur *Martialis* *epigr.* 1, 55, 2, quis significetur ignoramus; de *Catio Frontone* vix recte cogitatur, quippe qui in causis potissimum dicendis versatus esse videatur (cf. *Plin. epist.* 3, 11, 3 'vir movendarum lacrimarum peritissimus').

469 T. CATIVS CATVLLINVS SESTIVS SECVNDINVS, praetor urbanus regionis XII VI 760 (SESTL. pro SESTI in lapide) cf. *Mommsen, Staatsrecht* II° p. 516.

470 CATIVS CELER memoratur in titulis graece scriptis *Thraciae Bulletin de correspondance Hellénique* VI (1882) p. 183 n. 6 (1), qui t. Gordiano III dedicatus est, et in t. miliarii sub eodem positi *Revue archéol. sér. II* vol. XVIII (1868) p. 441 (2), qui male descriptus corrigendus est ex t. 1.

Κατίου Κελερ... t. 2, Καττίου Κέλερος t. 1 (ut omnino non semel in eodem homine inveniuntur formae Catius et Cattius veluti cf. n. 473). — Legatus Augusti pro pr. Thraciae sub Gordiano III t. 1. 2.

Cattius Celer qui cum tribus aliis Cattis in t. Cattiae mulieris cuiusdam memoratur in t. IX 2778 (cf. n. 480) reperto Boviano vetere, num idem sit, diiudicari nequit.

471 SEX. CATIVS CLEMENTINVS PRISCILLIANVS, consul a. 230 cum L. Virio Agricola. In consulatu: Sex. Catius Clementinus III *dipl. mil.* 51, Sex. Catius C[lementi]nus VI 1984; Pricillianus *fasti graeci*, Priscilianus *Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum* 231, ceterum Clementinus *fasti*.

471a Catius Crispus, municipalis (rhetor quidam aetate Augusti) *Seneca suasor.* 2, 16.

472 Catius Lepidus (nomen gentilicium servavit codex *Asburnhamianus*), amicus Plinii, ad quem scripsit *epist.* 4, 7.

473 P. CATIVS SABINVS, consul II anno 216 cum P. Cornelio Anullino. Tituli: ipse dedicavit urbanum versibus conceptum VI 313 (1), item carmen, quod pertinet ad ludos Castorum Ostiae celebratos XIV 1 (2); memoratur in t. urbano VI 364 (3).

In consulatu: P. Catius Sabinus III *dipl. mil.* 49, Catius Sabinus XIV 2596, Cattius Sabinus II 2221. 2663, ceterum Sabinus *fasti*. — .. Catius Sabinus t. 3, Catius t. 2 v. 5 Sabinus v. 6, Catius t. 1. — Vir clarissimus t. 1.

Praetor urbis (= urbanus) t. 1, item ad praeturam urbanam spectat quod ipse se dicit t. 2 'urbanis fascibus auctum'. Consul I suffectus anno incerto saeculi II incuntis. Curator aedium sacrarum operumque publicorum anno 210 t. 3. Consul II anno 216 *fasti*. — Potest idem esse P. Catius Sabinus, qui memoratur in t. servi V 7677.

— L. CATTIVS SEVERVS vide Cattius.

474 TI. CATIVS SILIVS ITALICVS. Consul anno 68 cum P. Galerio Trachalo. — Nummi a) Smyrnae b) Dorylaei c) Blaundi sub Vespasiano cusi, qui in parte aversa exhibent Ἀνθυ(πάτω) Ἰταλικῷ vel Ἐπὶ Ἰταλικῷ *Waddington, Fastes* n. 98.

In consulatu: plena nomina extant VI 1984. Silius Frontin. de aquis 102, Silius Italicus Prosper, ceterum Italicus fasti. — Italicus in nummis; Silius Italicus apud Tacitum, Plinium et in codicum inscriptionibus Punicorum; Silius apud Martialem, ceterum Italicus.

Consul anno 68 *fasti cf. Plin. epist. 3, 7, 9, 10, Martial. epigr. 7, 63, 9; 8, 66.* Sub Nerone credebatur sponte accusasse, sed in Vitellii amicitia sapienter se et comiter gesserat *Plin. l. l. § 3*; a Vitellio mense Decembri a. 69 ad colloquia de pace cum Flavio Sabino adhibitus *Tac. h. 3, 65.* Proconsul Asiae sub Vespasiano *nummi*, ex proconsulatu Asiae gloriam reportavit *Plin. § 3.* Deinde otiosus litteris operam dabat, cum esset inter principes civitatis sine potentia, sine invidia; novissime ita suadentibus annis ab urbe secessit seque in Campania tenuit; ibi in Neapolitano suo cum annum quintum et septuagensimum excessisset, anno fere 101 inedia vitam finivit *Plin. l. l.*

Orator et poeta: 'Silius Ausonio non semel ore potens' *Martial. 9, 86, 2*, 'hunc miratur adhuc centum gravis hasta virorum, hunc loquitur grata plurimus ore cliens' *id. 7, 63, 7-8 cf. 11, 48, 4.* Scribebat carmina maiore cura quam ingenio *Plin. l. l. § 5*, in iis Punica *Martial. 4, 14*, quae extant (*cf. Teuffel-Schwabe, Geschichte der römischen Literatur § 320^b*), sub Domitiano *Sil. Punica 3, 594 sqq.* Cum a scribendo vacaret, doctissimis sermonibus dies transigebat *Plin. l. l. § 4*, cum Epicteto philosophatus est *Epictet. diss. 3, 8, 7.* Patronus Martialis poetae qui ad eum scripsit *epigr. 4, 14; 7, 63; 8, 66; 9, 86; 11, 48. 49*, praeterea eum laudat *6, 64, 10.* Annaeus Cornutus (*cf. A 450*) ad Italicum de Vergilio libro X *Charis. Gramm. Lat. I p. 125.*

Liberos duos habuit, ex quibus minorem Severum nomine amisit *Plin. l. l. § 2*, in cuius mortem Martialis scripsit *epigr. 9, 86*; sed maiorem melioremque florentem atque etiam consularem reliquit *Plin. l. l.*, in cuius consulatum Martialis scripsit *epigr. 8, 66.* — Plures in isdem locis villas possidebat *Plin. l. l. § 8 (ubi de Campaniae locis si minus solum at potissimum cogitandum esse ex contextu apparet, cum Plinius de secessu Campano Sili agat.)* Possidebat monumentum Vergilii Neapolitanum et fundum qui quondam Ciceronis fuerat *Plin. l. l. § 8, Martial. 11, 48. 49.* *Id fuisse Tusculanum de Rossi Bullettino comunale 1882 p. 141 sine idonea causa sibi persuasit, quod Tusculi t. mutilus XIV 2653 repertus est D. M. Crescenti Sili Italici collegium salutarem . . . , qui t. sane ad poetam vel ad filium spectare potest.*

- 475 Catia, 'matronae praeter faciem nil cernere possis, cetera, ni Catia est, demissa veste tegentis' *Horat. sat. 1, 2, 95 sq.* Catia ob pulcritudinem crurum pudore neglecto alta veste utebatur; haec autem adeo vilis fuit, ut in aede Veneris theatri Pompeiani adulterium cum Valerio Siculo tribuno plebis admiserit *Porphyrion ad l. l. p. 196 ed. Meyer.*

- 476 Catia Cle[me]ntina, uxor Ialli Ba[ss]i, mater Ialliae Clem[en]tinae in t. filiae inscripto sarcophago reperto in crypta Lucinae quae dicitur de Rossi, *Roma sotterranea* I p. 369, II p. 366 tab. I n. 31, fig. 12 cf. *Bullettino di archeologia christiana* III (1865) p. 78 sq.: Ialliae Ialli Ba[ss]i et Catiae Cle[me]ntinae fil. pi[issim]ae matri Clem[en]tinae in pac[e] Ael. Cle[m]ens [f]ilius; unde filiam quidem et nepotem Christianos fuisse patet, sed parentes quoque a maiorum fide defecisse sine causa statutum est. Catia Clementina necessitudine coniuncta videtur cum Sex. Catio Clementino Priscilliano supra n. 471.
- 477 CATO, legatus Caes (Lusitaniae) posuit II 608 t. Metellinensem Augusto nescio cui saeculi primi ut videtur.
— M. PORCIVS CATO.
- 478 Catonius Iustus, primi ordinis centurio in exercitu Pannonico a. 14 Tac. a. 1, 29; praefectus praetorio a. 43 iussu Messalinae occisus Dio 60, 18, Seneca apocolocynt. 13.
— M. MACRINIVS AVITVS CATONIVS VINDEX.
- 479 Cattha, mulier fatidica, cui velut oraculo Vitellius adquiescebat Sueton. Vitell. 14.
- 480 L. CATTIVS SEVERVS, '[f]lorentissimus co(n)s(ulatus) L. Catti Severi' memoratur in t. mutilo IX 2778 Cattiiae mulieris cuiusdam et Cattiorum quattuor filiorum.
- 481 Catualda, nobilis Gotonum iuvenis profugus olim vi Marobodui, anno 18 hunc regno expulit; paulo post ipse pulsus Hermundurorum opibus et Vibilio duce receptus a Romanis et in coloniam Forum Iulium missus est Tac. a. 2, 62. 63.
— Blitius Catulinus.
- 482 Catulla, meretrix Iuvenal. sat. 2, 49; 10, 322.
- 483 Catulla, . . . ninia et Catulla . . . filiae et here[des] parentibus, quorum nomina perierunt, t. posuerunt VI 2121 mutilum, ubi pater dicitur pontifex maior, id quod ante Aurelianium non inveniri nescio num recte vulgo statuatur.
— Octavia Catulla.
— L. CAELIVS PLAVTIVS CATVLLINVS.
— T. CATIVS CATVLLINVS SESTIVS SECVNDINVS.
— Q. FABIVS CATVLLINVS.
— SEX. TEIDIVS CATVLLINVS.
— VALERIVS CATVLLINVS.
— Valerius Catullinus.
- 484 Catullus, mimographus Iuvenal. sat. 13, 111 cum schol.; Laureolus mimus eius pridie ante Gai imperatoris necem in scaenam ductus Tertullian. adversus Valent. 14, Iuvenal. l. l. cf. Sueton. Calig. 57, Ioseph. ant. 19, 1, 13, Martial. lib. spect. 7; Phasma Catulli Iuvenal. 8, 186; facundi scaena Catulli Martial. 5, 30, 3 cf. 12, 83, 4.

- 485 Catullus, τῆς Πενταπόλεως Λιβύης ἡγεμῶν Iudaeos quosdam in Cyrenaica rebellantes a. 73 oppressit, deinde alios innocentes et Cyrenaicos et Alexandrinos et Romae degentes in iisque Iosephum criminibus falsis frustra apud Vespasianum accusare studuit; paulo post mortuus est *Ioseph. bell. 7, 11 cf. vit. 76.*
- 486 Catullus, amicus Iuvenalis *Iuvenal. sat. 12, 29. 37. 93.*
 — Clodius Catullus.
 — L. VALERIVS CATVLLVS.
 — L. Valerius Catullus.
 — [VALERIV]S CATVLLVS MES[SALINV]S.
 — L. VALERIVS CATVLLVS MESSALINVS.
- 487 Catulus, 'vivant Artorius istic (= Romae) et Catulus' *Iuvenal. sat. 3, 29. 30; homo ceterum ignotus.*
- 488 Catulus, Memmia uxor Alexandri Severi, Sulpicii consularis filia, neptis Catuli fuit *vit. Alexandr. 20, 3; Memmia uxor Alexandri neque in titulis neque in nummis invenitur.*
- 488a Catulus; epistrategus Thebaidis (ταγὼς ὁ Θηβαϊδὸς) in carmine inscripto in Memnonis statua CIG 4745.
 — Cinna Catulus.
 — M. IVNIVS SILANVS LVTATIVS CATVLVS.
 — Otacilius Catulus.
 — Q. TARQVITIVS CATV[L]VS.
 — Q. TREB[ELL]I[VS] CATVLVS.
 — L. VOLVSENVS CATVLVS.
 — Q. IVNIVS CATVRICVS FAVSTINVS.
- 489 Catus Decianus, procurator Britanniae anno 61 post Camulodunum coloniam a Britannis expugnatam et dirutam odiis provinciae trepidus in Galliam transiit *Tac. a. 14, 32. 38, Dio 62, 2.*
 — .. CATVS? P. VALERIVS PRI[SCVS?] v. P. VALERIVS PRI[SCVS?].
 — SEX. AELIVS CATVS.
 — Q. EGNATIVS CATVS.
 — FIRMIVS CATVS.
 — L. IVLIVS CATVS.
 — L. MVMMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERINVS CAVCIDIVS TERTVLLVS.
 — P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS SATVRNINVS ATILIVS BRADVANVS CAVCIDIVS TERTVLLVS.
 — APPIA ANNIA REGILLA ATILIA CAVCIDIA TERTVLLA.
- 490 CAVDINA, clarissima femina [C]n. Octavio praefecto classis avunculo posuit X 6320 t. *Tarracinensem.*
 — P. CALPVRNIVS MACER CAVLIVS RVFVS.
- 491 T. CAVNIVS PRISCVS, legatus Augusti pro pr., consul designatus VIII 2588 t. *Lambaesitanus*; Vera uxor, Firminus et Prisca liberi *ibid.* — *Eadem extabant in altero eiusdem tituli exemplo hodie mutilo*

VIII 2583; coniectura plane incerta nomina eius restituta sunt a Reniero in t. mutilo VIII 2697 anni 186.

491a Cebes, puer Vergilii, quem ei donaverat Maecenas *Donati vit. Vergil. p. 57 Suet. reliq. ed. Reifferscheid, Servius in Vergil. ecl. 2, 15.*

492 CECROPIVS, vir clarissimus *VI 836 fortasse aetatis posterioris.*

493 Cecropius sive Ceronius, dux Dalmatarum, coniurationis in Gallienum particeps imperatorem telo percussisse dicitur *vit. Gallieni 14. — Cecrops Maurus, qui in editionibus antiquioribus Zosimi 1, 38 invenitur, a Zosimo alienus est; nam liber Vaticanus non Κέρκροπός γὰρ τοῦ Μαυροῦσιου, ut vulgo legebatur, sed μαυροπός exhibet cf. Mendelssohn ad l. l., qui et apud continuatorem Dionis V ed. Dindorf p. 220 dicitur Μέμωρ Μαυροῦσιος.*

494 Cecropius, dux ex disciplina militari imperatoris Probi *vit. Probi 22, 3.*

495 Ceionius (sic apographum Amerbachii, C. Eionius editio princeps), praefectus castrorum Quinctilii Vari a. 9 p. C. in clade Variana tarpe exemplum prodidit, qui, cum longe maximam partem absumpsisset acies, auctor deditiois supplicio quam proelio mori voluit *Velleius 2, 119, 4.*

496 L. CEI[ONIVS] anno 91 cooptatus (in collegium sodalium Augustalium Claudialium ut videtur) *VI 1988; Cei[onius] restitui, quia alia gens nobilis illius aetatis, cuius nomen a litteris CEI incipiat, non invenitur. Potest esse consul a. 106.*

497 CEIONIVS ALBINVS, praefectus urbi sub Valeriano *vit. Aureliani 9, 2 in epistula ficta; Nummius Albinus praefectus urbi anno 256 Chronographus. Vide infra sub M. Nummio Ceionio Annio Albino.*

498 Ceionius Albinus, homo nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus *vit. Severi 13, 3.*

— M. NVMMIVS CEIONIVS ANNIVS ALBINVS.

499 CAEIONIVS CAMENIVS, vir clarissimus et Caeionia Fusciana clarissima femina memorantur in t. nutritoris *VI 21787 saeculi IIII potius quam III.*

500 M. (CEIONIVS) CIVICA BARBARVS, consul anno 157 cum M. Metilio Regulo. *In consulatu: M. Civica Barbarus VI 376, XIV 2410, ceterum Barbarus fasti.*

Medio belli Parthici tempore (a. 164) imperator M. Aurelius Civicam patrum Veri et Lucillam filiam ad Verum in Syriam misit *vit. Marci 9, 4. Barbarus patruus Veri Galen. XIV p. 613. 619 K. — Frater ergo L. Aelii Caesaris, filius L. Ceionii Commodi cos. a. 106.*

501 L. CEIONIVS COMMODVS, consul anno 78 cum D. Novio Prisco. — *Memoratur in t. soceri VI 1348 (1), uxoris 1349 (2).*

In consulatu: L. Ceionius [Com]modus VI 2056, Καίωνιος Κομόδω ὄπα. in amphora picta Pompeiis reperta Sogliano, Di due epigrafi amforarie Pompejane p. 5; ceterum Commodus fasti. — Ceionius Commodus t. 1. 2.

- Consul a. 78 *fasti*; VIIvir epulorum t. 2. Maritus Appiae Severae t. 1. 2, gener Sex. Appii Severi t. 1. Pater L. Ceionii Commodi consulis a. 106, avus L. Ceionii Commodi qui postea L. Aelius Caesar, proavus L. Veri Augusti. — Vel hic vel filius intellegendus est Frontin. de aquis 70, ubi memoratur ager suburbanus qui nunc est Ceionii Commodi. — Familiam huius ex Etruria originem duxisse apparet ex vita Veri 1, 9: origo eius (= Veri) paterna pleraque ex Etruria fuit.
- 502 (L.) CEIONIVS COMMODVS, consul a. 106 cum Ceriale. In consulatu Commodus *fasti*. 'Huic (= L. Aelio Caesari) pater Ceionius Commodus fuit, quem alii Verum, alii L. Aurelium, multi Annium prodiderunt' vit. Aelii 2, 7 *perperam*, ut idem biographus in nominibus Aelii Caesaris et L. Veri eadem ratione titubat. Filius sine dubio L. Ceionii Commodi cos. a. 78 et Appiae Severae, pater naturalis L. Ceionii Commodi qui ab Hadriano adoptatus L. Aelius Caesar dictus est, et M. (Ceionii) Civeae Barbari. — Ex t. Avidiae Plautiae (C. Avidii) Nigrini filiae L. Aurelii Veri Aug. amitae X 6706 sequitur uxorem Commodi nostri post mortem huius nupsisse Nigrino v. supra A 1169. Vxori fortasse nomen Plautia erat, quod nomen praeter filiam eius et Nigrini etiam in Ceionia Plautia recurrit.

Hic magis quam pater, qui VIIvir epulorum fuit, potest esse L. Ce[onius] cooptatus a. 91 VI 1988 cf. n. 496.

- 503 L. CEIONIVS COMMODVS = L. AELIVS CAESAR. Tituli: ipse posuit a. 137, cum Pannoniis praecesset, Hadriano t. in Hungaria repertum III 4366 (1), ei positi sunt t. Ostiensis Ephem. ep. 7, 1197 (2), t. Vmbrius XI 5957 (3) a. 137, Britannicus VII 748 (4) a. 136/137, graece scripti a. 137 Mysicus Lebas-Waddington 1053 (5) et Pisidicus CIG 4380 b¹ Add. p. 1167 = Lebas-Waddington 1215 (6); t. sepulchralis eius in mausoleo Hadriani VI 985 (7); una cum parentibus adoptivis ei dedicatus Africanus mutilus VIII 799 (8), post mortem Hadriani ei positus Numidicus VIII S. 17848 (9). Memoratur in t. Ceioniae Plautiae filiae VIII S. 14852 (10), in t. Tomitano T. Flavii Longini Q. Marcii Turbonis (cf. F 199) quaestoris Arch.-Epigr. Mitth. aus Oester. VIII p. 20 n. 50 cf. p. 240 (11), in t. Ostiensi XIV 376 (12), P. Lucilii Gamalae IIviri praefecti L. Caesar. Aug. f., in t. Castrimocniensi ancillae XIV 2486 (13), in t. urbano L. Aurelii Nicomedis cubicularii VI 1598 (14), in t. Laodiceo graece scripto Anzeig. d. Wiener Akad. Phil.-Hist. Kl. 1893 p. 13 (15), in cippo terminali Mauretaniae Bulletin d'Oran 1895 p. 67 (16), ubi editur auspiciis L. Aeli C[aes.] imp. imp. fil. cos.; sed cum L. Aelius nunquam imperator fuerit, necesse est errorem aut quadratarum aut eius qui descripsit subesse.

Nummi Eckhel VI p. 525 sqq., Cohen II² p. 258 sqq. Nummum Alexandrinum, qui in parte adversa inscriptus est Α. Αἴλιος Καῖσαρ, in aversa Εἰρήνη (ἔτους) γ', unus descripsit Zoega cf. Eckhel p. 525,

von Sallet, die Daten der Alexandrinischen Kaisermünzen p. 33, qui iure mihi de hoc nummo dubitasse videtur. Pariter enim offendimur eo quod annus Caesaris, non Augusti, ut semper alias fieri solet in Alexandrinis, adscriptus esse dicitur atque tertio anno, unde adoptionem factam esse ante mensem Septembrem a. 136 efficeretur.

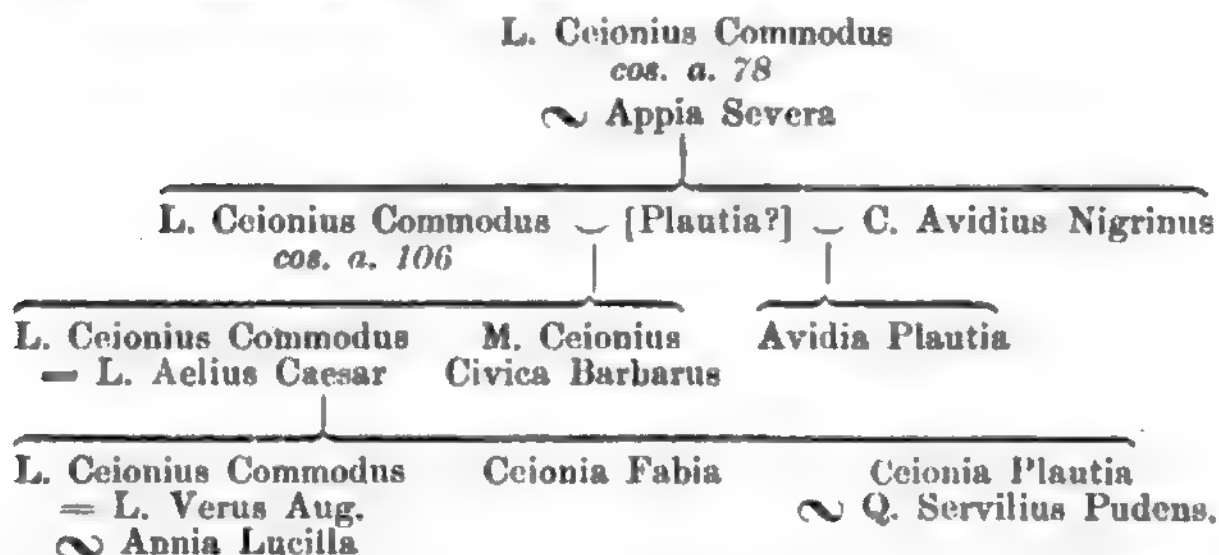
In consulatu I anno 136 dicitur L. Ceionius Commodus VI 975. 10242, III 720, XIV 2852 etc. sive Ceionius Commodus sive Commodus fasti; plane dubium est, num recte suppletum et ad a. 136 relatum sit [L. Ael]io Caesare cos. VI 2377. In consulatu II a. 137 semper L. Aelius Caesar fasti; item post adoptionem in nummis et titulis plerisque (L. Caesar t. 11. 13. 14. 15). Apud Dionem L. Commodus 69, 17. 20; 70, 1; 71, 1, L. Aelius Caesar Victor 14. Mira confusione scriptores qui dicuntur historiae Augustae in nominibus huius afferendis uti sunt: recte L. Ceionius Commodus vit. Marci 4, 5; 6, 2 vel Ceionius Commodus vit. Hadrian. 23, 10, Aelii 2, 1 vel L. Caesar Marci 5, 1. Contra Ceionius Commodus Verus vit. Hadr. 23, 11, Aelius Verus Caesar ibd. 23, 11. 24, 1 (in codicibus plerumque traditur Helius, vita 2, 1 Elius), L. Aelius Verus vit. Veri 1, 6, Aelius Verus sive Verus passim in vita, L. Aurelius Verus vita 2, 6, L. Ceionius Commodus Verus Aelius Caesar vita 6, 6. Neque nummi neque tituli, dummodo exceperis male suppletos, cognomen Veri in Ceionio Commodo aut L. Caesare agnoscunt. Accedit quod L. Commodum filium, qui postea imperavit, Veri cognomen non ut patrum habuisse, sed eo demum tempore quo imperium iniit, a M. Antonino fratre accepisse constat. Reiciendum est igitur testimonium biographorum, qui nomina privati et Caesaris, patris et filii, Veri et Marci foede conflarunt.

Huic pater Ceionius Commodus fuit, quem alii Verum, alii L. Aurelium, multi Annium prodidere vita 2, 7, immo L. Ceionius Commodus consul a. 106 cf. stemma. De cursu honorum quae afferuntur vita 3, vit. Hadrian. 23 plane eodem modo confusa sunt; utrobique narratur post adoptionem praetura honoratum et Pannoniis impositum esse decreto consulatu cum sumptibus, deinde secundo consulem designatum. Sed Commodus filius eius natus est d. 15 mensis Decembris in praetura patris sui vit. Veri 1, 8, a. 130, ut apparet inde quod dicitur post septimum annum in familiam Aureliam ductus ibd. 2, 10; praetor ergo pater fuit a. 130. Consul I a. 136 fasti. Ab Hadriano adoptatus est vita passim, vit. Hadrian. 23, Dio 69, 17 (Zonaras 11, 24), anno 136. Qui annus inde emergit, quod Commodus consulatum primum privatus, alterum Caesar iniit, et comprobatur eo quod in t. 1. 2. 3 dicitur L. Aelius Caesar trib. potest. cos. II, Hadrianus trib. potest. XXI (d. 10 mens. Decembris a. 136/137) cos. III imp. II. Cum veri sit simile Commodum eodem fere tempore et adoptatum esse et tribuniciam potestatem accepisse, quae in titulis nummisque semper sine iterationis nota invenitur, probabiliter sub finem a. 136

adoptatus est. Consul II a. 137 *fasti.* Eodem anno Pannonias pro consule rexit *nummi in aversa inscripti Pannonia Cohen n. 24–33 t. 1 cf. t. 15, vita 3, vit. Hadrian. 23, id est imperio proconsulari, quale fuerat Tiberio et Germanico Borghesi opp. VIII p. 457 cf. titulum [T. Statilii] Maximi iuridici pro praetore utriusque Pannoniae III S. 10336, quem eo munere insolito functum esse sub Aelio Caesare vidit O. Hirschfeld.* Cum de provincia (eodem anno) redisset atque orationem parasset, qua kalendis Ianuariis Hadriano patri gratias ageret, accepta potione, qua se aestimaret iuvare, kalendis ipsis Ianuariis a. 138 periit iussusque ab Hadriano, quia vota interveniebant, non lugeri *vita 4, 7–8.* Sepultus est in mausoleo Hadriani *vit. Veri 11, 1 cf. t. 6.* Hadrianus statuas ei per totum orbem colossas poni iussit, templa etiam in nonnullis urbibus fieri *vita 7, 1.* — Quindecimvir sacris faciundis *t. 1.*

Gener (C. Avidii) Nigrini *vit. Hadriani 23, 10 falso ut videtur cf. supra A 1169.* Liberi: L. Ceionius Commodus qui postea L. Aurelius Verus Augustus, Ceionia Fabia, Ceionia Plautia.

Subiecinus stemma Ceioniorum Commodorum:

- 504 L. CEIONIVS COMMODVS = L. AELIVS AVRELIVS COMMODVS = IMP. CAESAR L. AVRELIVS VERVS AVGVSTVS, filius L. Ceionii Commodi qui ab Hadriano adoptatus L. Aelius Caesar dictus est *vita 1, vit. Aelii 2, 9; 5, 12; 7, 1, vit. Pii 4, 5, Dio 69, 21; 71, 1.* Ante adoptionem L. Ceionii Commodi patris dicitur Ceionius Commodus *vit. Pertin. 10, 2* (quamquam ibi etiam de patre cogitari potest), L. Commodus *vit. Marci 5, 1; 7, 6.* Post adoptionem patris eadem ratione atque Ceioniae Fabia et Plautia sorores nomen gentilicium non mutavit, sed a. 138 in tegula urbana inscriptum est ex pr(aedis) L. Ce(ionii) Com(modi) C(aesaris) f(ili) Nigro et Camerin(o) cos. XV 732. Itaque aut pater liberos ante adoptionem emancipavit aut Hadrianus, ut coniecit Mommsen l. l., patrem lege singulari ita adoptavit, ut liberi eum non sequerentur. Adoptatus ab Antonino Pio L. Aelius Aurelius Commodus in *t. II 47. 1643, III 3843, VIII 50. 228, X 5051 etc. item in consulatu primo a. 154 IGI 1052, altero a. 161, VI 1984.* Imperium adeptus Imp. Caesar

L. Aurelius Verus Augustus *passim in titulis et nummis Eckhel VII p. 89 sqq., Cohen III² p. 171 sqq.*

Vt in patre (cf. n. 503), ita in nominibus huius mire hariolantur scriptores qui dicuntur historiae Augustae: L. Aurelius Ceionius Commodus Verus Antoninus vit. Aelii 2, 9, L. Ceionius Aelius Commodus Verus Antoninus, qui ex Hadriani voluntate Aelius appellatus est, ex Antonini coniunctione Verus et Antoninus vita 1, 3; Annii Verus vit. Hadriani 24, 1, vit. Pii 6, 10; Marcus imperium adeptus fratrem sibi participem in imperio designavit, quem L. Aurelium Verum Commodum appellavit — Antonini mox ipse nomen recepit et, quasi pater L. Commodi esset, et Verum eum appellavit addito Antonini nomine vit. Marci 7, 5–7. Antonini nomen falso ei tribuitur vit. Aelii 5, 12, Macrini 3, 4; 7, 7, Diadumen. 6, 6; 7, 4, Alexandri 10, 5. L. Annii Antoninus Verus, Verus Annii Antoninus Eutrop. 8, 9, 10, L. Annii Verus Epitome 16, 5. Ceterum apud scriptores plerumque L. Verus vel Verus.

Natus est Romae in praetura patris sui (= a. 130) d. 15 mensis Decembris, die quo et Nero (cf. Sueton. Nero 6) *vita 1, 8, fasti Philocali et Silvii I² p. 278, 279.* Origo eius paterna pleraque ex Etruria fuit, materna ex Faventia *vita 1, 9; avi et proavi et item maiores plurimi consulares ibd. 1, 7 cf. stemma ad n. 503.* Patre ab Hadriano a. 136 adoptato in familiam Aeliam devenit mortuoque patre kal. Ianuariis a. 138 in Hadriani familia remansit *ibd. 2, 1; id quod minus accurate dictum videtur, certe ita interpretandum est, ut Commodus non iure adoptionis in gentem Aeliam transierit (v. supra), sed in domo imperatoria usque ad adoptionem T. Aurelii Fulvi moratus sit.* Die 25 mens. Februarii a. 138 Hadrianus T. Aurelium Arrium Antoninum ea lege in adoptionem elegit, ut ille M. Annium Verum et L. Commodum sibi adoptaret *vita 2, vit. Pii 4, 5–6, Marci 5, 1, Severi 20, 1, Dio 69, 21; nominibus vel adoptionibus confusis vit. Hadriani 24, 1, Aelii 5, 12; 6, 9; 7, 2.* Post septimum annum in familiam Aureliam ductus Marci moribus et auctoritate formatus est *vita 2, 10.*

Educatus est in domo Tiberiana, educatorem habuit Nicomedem (cf. A 1281) *vita 2, 5, 9.* Audivit Scaurinum grammaticum Latinum, Scauri filium, qui grammaticus Hadriani fuit, Graecos Telephum atque Hephaestionem, Harpocratonem, rhetores Apollonium, Celerem Caninium et Herodem Atticum, Latinum Cornelium Frontonem (cf. *Veri et Frontonis epistulas*), philosophos Apollonium Chalcedonium (cf. *vit. Marci 3, 7*) et Sextum Chaeronensem (cf. *vit. Marci 3, 2*); hos omnes amavit unice atque ab his in vicem dilectus est, nec tamen ingeniosus ad litteras fuit *vita 2.* Quo die togam virilem accepit, Antoninus Pius ea occasione, qua patris templum dedicabat, populo liberalis fuit *vita 3, 1.* Quo pertinent nummi Pii cusi a. 145, qui liberalitatem III praedicant *Cohen II p. 318.* Ante tempus a Pio quaestor de-

signatus est *vit. Pii* 6, 10 mediusque inter Pium et Marcum resedit, cum quaestor populo munus daret *vita* 3, 2. Post quaesturam a Pio consul factus est *vit. Pii* 10, 3, cum (T.) Sextio Laterano *vita* 3, 3; consul I a. 154 *fasti*. Interiectis annis cum Marco fratre iterum factus est consul *vita* 3, 3; consul II a. 161 *fasti*. Diu autem et privatus fuit et ea honorificentia caruit, qua Marcus ornabatur; nam neque in senatu ante quaesturam sedit neque in itinere cum patre, sed cum praefecto praetorio vectus est nec aliud ei honorificentiae adnomen adiunctum est, quam quod Augusti filius appellatus est *vita* 3, 4-5. Id quod comprobatur titulis veluti II 1643, III 3843, ubi dicitur L. Aelius Aurelius Aug. f. Commodus; per abusum vivo Pio dictus est Caesar in t. Novariensi V 6573 et in tegulis a. 148 XV 733a. 150, 735 cf. 734. Augur vivo Pio fuit X 5051.

Antonino Pio die 7 mensis Martii a. 161 defuncto cum Marco soli senatus detulisset imperium, Marcus fratrem in imperii consortium vocavit Caesaremque atque Augustum dixit, tuncque primum Romanum imperium duos Augustos habere coepit *vita* 3, 8 sqq., *Marci* 7, 5 sqq., *Aelii* 5, 13, *Eutrop.* 8, 9, *Victor Caes.* 16, *Epitome* 16. Dato imperio et indulta tribunicia potestate Marcus cum Verum vocari praecepit suum in eum transferens nomen, cum ante Commodus vocaretur *vita* 4, 1 recte, *perperam vit. Marci* l. l. cf. *supra*. A. 169 non longe ab Altino subito in vehiculo morbo, quem apoplexin vocant, correptus depositus e vehiculo detracto sanguine Altinum perductus, cum triduo mutus vixisset, apud Altinum periit *vita* 9, 11, *vit. Marci* 16, 8, *Victor Caes.* 16, *Epitome* 16, *Eutrop.* 8, 10, *Aelian.* fr. 206 ed. *Hercher* (= *Suidas* s. v. ἀποπληξία), *Galenus* XIV p. 649 K. Corpus Hadriani sepulcro inlatum est *vita* 11, 1, ubi fuit titulus sepulcralis VI 991: imp. Caesari L. Aurelio Vero Aug. Armeniaco Medico Parthico pontifici tribunic. pot. VIII imp. V cos. III patri patriae.

Vixit annis quadraginta duobus, imperavit cum fratre annis undecim *vita* 11, 1; regnavit annis undecim *Eutrop.*, *Epitome* l. l.; annos IX *Eusebius Arm. ad a. Abr.* 2186, unde *Hieronymus chron. ad a. 2185 Eutropio simul adhibito scripsit* anno regni nono sive ut quidam putant, decimo extinctus; regnavit annis VII mensibus VIII diebus XII *Chronographus*. Verum intra d. 10 mens. Decembris a. 168 et d. 10 m. D. a. 169 obiisse docet t. sepulcralis, ubi dicitur tribunic. pot. VIII (nam nona tribunicia potestas Veri incipiebat d. 10 mens. Decembris 168), et confirmant nummi Alexandrini, qui non ultra nonum annum procedunt cf. von Sallet, *Daten der Alexandrinischen Kaisermünzen* p. 40; media autem hieme mortuum esse cum scribat *Galenus* l. l., *Verus mense fere Ianuario a. 169 mortuus est*.

Vxor: Annia Lucilla A 555, ubi vide de filia Veri ex Lucilla sublata.

505 Ceionius Postumianus, adfinis Clodii Albini *vit. Clodii Albini* 6, 1.

- 506 Ceionius Postumus, maritus Aureliae Messalinae, pater Clodii Albini qui imperavit *vit. Clodii Albini* 4.
- 507 C. Ce(ionius?) Si(lvanus?) in *t. dispensatoris* VI 9354.
- 508 M. CEIONIVS SILVANVS, consul anno 156 cum C. Serio Augurino. *In consulatu: M. Ceionius Silvanus* VI 222 *et in t. graece scripto Borghesi opp. VIII p. 276, ceterum Silvanus fasti.*
— Marcia Aurelia Ceionia Demetrias.
- 509 CEIONIA FABIA. *Tituli: ipsa posuit Aeliae Ap...eliae alumnae t. urbanum* VI 10643, ubi editur CHONIA FABIA, sed ex exemplis antiquis restituendum esse CEIONIA vidit Dessau (cf. *Addenda ad CIL* VI); memorantur horti Ceioniae Fabiae in fragmento formae urbis Romae tab. XII 58 ed. Jordan cf. adn. p. 60, ubi dubium est in codice Vaticano utrum sit CEIONIAE an CELONIAE. — Apud scriptores semper Fabia.
Soror (naturalis) L. Veri Augusti *vit. Veri* 10, filia ergo L. Ceionii Commodi qui postea L. Aelius Caesar nuncupatus est, soror Ceioniae Plautiae. Haec mihi videtur filia L. Ceionii Commodi, quae ab Hadriano a. 135/136 M. Annio Vero (= M. Aurelio Augusto) desponsata est *vit. Marci* 4, 5; quae sponsalia post mortem Hadriani soluta sunt *ibid.* 6, 2 cf. *supra* A 537. Postquam Faustina uxor Marci mortua est (anno 176), Fabia ut a Marco in matrimonium duceretur, frustra enixa est *ibid.* 29, 10. Verus frater ei nimium indulset, cuius potentiam Lucilla (uxor) ferre non posset; tanta sane familiaritas inter Lucium et eam fuit, uti hoc quoque usurpaverit rumor, quod inierint consilium ad Marcum e vita tollendum *vit. Veri* 10, 3-4. Eadem videtur soror (scilicet L. Veri), cui Marcus Lucillam filiam, cum ad nuptias Veri in orientem (a. 164) proficisceretur, commisit *vit. Marci* 9, 4. Sub Pertinace servus quidam, quasi filius Fabiae esset, Palatinam domum ridicule vindicavit *vit. Pert.* 10, 2 (*loco graviter corrupto*).
- 510 CAEIONIA FVSCIANA, clarissima femina VI 21787 v. *supra* sub Caecionio Camenio.
- 511 Ceionia Laena, uxor L. Aurelii Nicomedis VI 1598.
- 512 CEIONIA PLAVTIA. *Tituli ei positi sunt urbanus* CIG 5883 cf. *Additam.* p. 1262 = *IGI* 1036 (1) et *Tuccaburitanus* VIII S. 14852 (2).
Κειωνία Πλαυτία *t.* 1, [C]eion[ia] Plautia *t.* 2. — L. Aelii Caesaris (= L. Ceionii Commodi) filia, Q. Servilii Pudentis (cos. a. 166) uxor *t.* 2; ἀδελφὴ αὐτοκρατόρων *t.* 1, scilicet soror naturalis L. Veri Augusti, quamquam nulla consanguinitate cum M. Aurelio fratre eius adoptivo coniuncta.
- 513 Celadus, ut grammaticus una cum (Remmio) Palaemone memoratur *Juvenal. sat.* 7, 215.
- 514 Celadus memoratur in iis libertis, quos Augustus in honore et usu maximo habuit *Sueton. August.* 67; libertus Augusti *Ioseph. ant.* 17, 12, 2, nominatur *id. bell.* 2, 7, 2. Accuratus Augustae libertus dicitur in *t.* Octaviae P. f. Catullae Celadi divae August. l. uxoris VI 23338 et

- in t. in agro Tiburtino reperto XIV 3524, quem posuit M. Iulius Celadi Augustae l. l. Celer; at t. apud aquas Albulas repertum XIV 3908, quem [C]eladus Aug. lib. dedicavit, non ad hunc, sed magis ad T. Flavium Aug. l. Celadum VI 8484 rettulerim.*
- 515 CELER, de quo Martialis scripsit *epigr.* 7, 52. *Ex v. 3 sq.* 'ille meas gentis et Celtas rexit Hiberos, nec fuit in nostro certior orbe fides' *apparet aut legatum pro praetore Hispaniae citerioris fuisse aut legatum citerioris Hispaniae (cf. Ephem. ep. 4 p. 224).*
- 516 Celer, tribunus militum in Iudaea sub Ventidio Cumano ab Vmmidio Quadrato legato Syriae Romam missus a Claudio morte punitus est *Ioseph. ant.* 20, 6, 1. 2, *bell.* 2, 12, 6. 7.
- 517 Celer, architectus Neronis *Tac. a.* 15, 42.
- 518 Celer, eques Romanus ob incestum Corneliae virginis Vestalis a Domitiano necatus *Plin. epist.* 4, 11, 10.
- 519 Celer, ad quem Plinius scripsit *epist.* 7, 17; Nonio Celeri *inscribunt exempla ante Aldum expressa sine ulla auctoritate.*
- 520 Celer, rhetor, τεχνουργός id est qui artem rhetoricam scripserat, aequalis et inimicus Dionysii Milesii sophistae, βασιλικῶν ἐπιστολῶν ἀγαθὸς προστάτης *Philostrat. vit. sophist.* 2, 24 = *ab epistulis (graccis) Hadriani ut videtur. Celer ὁ γραμματεὺς ὁ βασιλικός memoratur Aristid. orat.* 26 I ed. *Dindorf p.* 519. *Idem est Celer Hadriani superstes, cuius meminit Marcus εἰς ἑαυτὸν* 8, 25. — *Eundem esse atque Caninium Celerem (cf. supra) coniecit Friedländer, Darstellungen I⁶ p. 187.*
- 521 Celer, primipilaris *Galen. XIII p.* 1031 K.
- 522 P. Celer, eques Romanus, procurator rei familiaris principis in Asia a. 54 M. (Iunium) Silanum proconsulem interemit *Tac. a.* 13, 1; a. 57 reum ex provincia Asia Nero, quia absolvere nequibat, traxit, senecta donec mortem obiret *ibid.* 13, 33.
- 523 ...VS CELER. *Titulus eius ab una parte mutilus Allifanus IX 2335. — M. f., tribu Ter.*
 ... [Xvir stli]tibus iudicandis, quaestor Ili co(n)s(ulis), legatus missus [c]um A. Plautio in Apulia ... [ad servos to]rquendos, aedilis Cerialis, ... [legatus] avunculi sui provincia, [legatus] Camilli in provincia, [proconsul pro]vinciam Cretam et Cyrenas [sortitus, legatus Ma?]rciani consobrini sui in provincia [Hispani]a ulteriore *tit.* — *A. Plautius est is qui consul suffectus fuit a. 29 et postea Britannos devicit; q. [L. Rube]lli cos. (ord. a. 29) supplevit Hirschfeld apud Mommsen, Staatsrecht II⁸ p. 1075 n. 3.*
- 524 ... CELER ... [M]AXIMVS CORNELIVS ... L. SINVS, Cn. f., tribu Clu., [tribunus legionis] V Macedonicae, Xvir [stlitibus iudicandis, quaestor pr]ovincia Achaiae, [aedilis?] Cer[ialis?], [praetor, praefectus frum?]ento [dando?] ... VI 3831 t. mutilus, semel descriptus.
- 524a Celer Verianus (*sic libri, Venerianus scripsit Peter*), ad quem epistula (*ficta*) Gallieni *vit. trig. tyr.* 9, 5-7.

- SEX. ASINIVS CELER.
- CN. AVIDIVS CELER.
- L. Bovius Celer.
- Caecilius Celer.
- L. CAECILIVS CELER RECTVS.
- TI. CL(AVDIVS) FLAVIANVS TITIANVS Q. VILIVS PROCVLVS L. MARCIVS CELER M. CALPVRNIVS LONGVS.
- Caninius Celer.
- CARRINAS CELER.
- CASSIVS CELER.
- CATIVS CELER.
- Corvinus Celer.
- Domitius Celer.
- P. Egnatius Celer.
- Insteius Celer.
- TI. [L]ARTIDIVS CELE[R].
- M. MAECIVS CELER.
- MAGIVS CELER VELLEIANVS.
- METIVS CELER v. M. MAECIVS CELER.
- Nonius Celer.
- C. Petronius Celer.
- L. POMPEIVS VOPISCVS C. ARRVNTIVS CATELLIVS CELER.
- PROPERTIVS CELER.
- Ragonius Celer.
- L. ROSCIVS AELIANVS MAECIVS CELER.

525 [C]elerianus, praefectus vehiculorum in *t. urbano mutilo* *Notizie degli scavi* 1884 p. 308: [mancipes et i]unctores [iumentarii viar]um Appiae Anniae [Aur]eliae novae cum [ramulis a]gentes sub cura [C]eleriani tiani [praeff. vehiculorum], *qui titulus certe suppletur ex t. integro eodem loco reperto et plane eodem modo concepto, dedicato anno 214* *Notizie* 1883 p. 457; in *tertio eiusdem generis titulo mutilo ibd. p. 458 dedicato anno 226 extat . . . sub cura . . . pi Celer . . . , fortasse fuit Celer[iani], quamquam et Celer[is] vel Celer[ini] suppleri potest.*

- Calpurnius Celerianus.

526 CELERINA (in lapide Caelerina) memoratur in *t. liberti Puteolano* X 2088 cf. *Add. p. 972*, quem posuerunt C. Prastina Pacatus (consul a. 147) et Celerina patroni; *soror vel uxor Prastinae videtur, certe arta necessitudine cum eo coniuncta.*

527 CELERINA. Bonae L. Venuleius et L. Venuleius Apro-
ni[anus], Laetilia et Celerina uxores XI 1735 *t. mutilus inter Pisam et Florentiam repertus, unde Celerina uxor L. Venulei Aproniani (consulis II a. 168) videtur.*

- FONTEIA CELERINA.
- Munia Celerina.
- NVMISIA CELERINA.
- POMPEIA CELERINA.
- 528 Celerinus, 'quondam Meroen iussus Nilumque tueri' (*scil. praefectus Aegypti*) post obitum Cari imperium a militibus oblatum respuit; avus Celerinae uxoris Palladii *Claudian. epithalamium Palladii et Celerinae v. 71-75.*
- Cuspidius Celerinus.
- L. POMPONIVS DEXTER CELERINVS.
- NONIA CELSA.
- P. ATTIVS PVDENS RVFINVS CELSIANVS.
- PLOTIVS GALLVS CELSIANVS.
- 529 Celsina, potens femina; dictum (Cn.) Domitii Afri oratoris in eam *Quintilian. institut. 6, 3, 85.*
- SABINIA CELSINA.
- CLODIVS CELSINVS.
- Clodius Celsinus.
- Iulius Celsinus.
- 530 Celsus, amicus Ovidii et (Paulli Fabii?) Maximi, de cuius morte Ovidius ad Maximum scripsit *ex Ponto 1, 9.* — *Sine idonea causa vulgo idem putatur atque Albinovanus Celsus.*
- 531 Celsus, eques Romanus fine a. 32 coniurationis (*scilicet Seiani*) crimine cecidit *Tac. a. 6, 14.*
- 532 Celsus, cui Balbus gromaticus (*v. supra B 34*) librum de expositione et ratione omnium formarum dedicavit *Balbus praef. Schriften der Römischen Feldmesser I p. 91 sqq. cf. Mommsen ibd. p. 147.* Inventum Celsi nescio quod gromaticum memoratur *ibd. p. 92, 16.*
- 533 Celsus, defectio Celsi sub imperatore Pio memoratur in epistula ficta *vit. Avidii Cassii 10, 1.*
- 534 Celsus, stipator Gallieni *trig. tyr. 10, 11 in epistula ficta.*
- 535 Celsus, qui privatus et ex tribunis in Africa positus in suis agris vivebat auctoribus Vibio Passieno proconsule Africae et Fabio Pomponiano duce limitis Libyci contra Gallienum imperator creatus septimo imperii die occisus est *vit. trig. tyr. 29; nominatur vit. Claudii 7, 4. Quarum rerum fides, quippe quae per unum Trebellium Polli-
onem tradantur, est nulla.*
- 536 Celsus, philosophus Epicureus aetate Neronis *Origenes adversus Celsum 1, 8.*
- 537 Celsus, amicus Luciani, qui ei libellum de vita Alexandri Abonoteichitae dedicavit *Lucian. Alex. 1. 61; sectator Epicuri ibd. 61; eius κατὰ μύθων συγγράμματα ibd. 21. Eundem memorat Origenes adversus Celsum 1, 8. 68 cf. n. 538.*

538 Celsus contra Christianos librum edidit, qui inscriptus fuit Ἀληθὲς λόγος, adversum quem Origenes octo libros scripsit, *Orig. adv. Cels. passim*, *Eusebius hist. eccles.* 6, 36, *schol. ad Luciani Alex. 1* (*Lucian. ed. Jacobitz IV p. 139*). Philosophus Epicureus Origenes *adv. C.* 1, 8, qui duos philosophos Epicureos fuisse unum aetate Neronis, alterum Hadriani καὶ κατωτέρω memorat. *Ex verbis Origenis adv. C.* 1, 68 *ed. Lommatzsch XVIII p. 127* οὐκ οἶδα εἰ ὁ αὐτὸς ὢν τῷ γράψαντι κατὰ μαγείας βιβλία πλείονα *et ibid.* 4, 36 *XIX p. 50* Ἐπικούρειος Κέλσος (εἰ γε οὗτός ἐστι καὶ ὁ κατὰ Χριστιανῶν ἄλλα δύο βιβλία συντάξας) *satis apparet Origenem ipsum de persona Celsi nihil certi compertum habuisse atque tantummodo propter nomen coniectura ut facili ita levi libros adversarii illius Christianorum dubitanter rettulisse ad amicum Luciani, unde pendent schol. Luciani et Eusebius. Origenes autem, qui coniecturam tantum in cognomine admodum vulgari posuerat, ipse dubitare coepit, cum adversarium Christianorum non Epicureum, sed Platonis sectatorem fuisse magis magisque recte intellexeret. Itaque cum amicum Luciani ut Lucianum ipsum Epicuri doctrinis plane deditum fuisse constet, Origenis coniectura reicienda est cf. Zeller, Philosophie der Griechen III 2³ p. 214, O. Heine Philologische Abhandlungen für M. Hertz p. 197 sqq.*

539 . . VS CELSVS. Titulus eius mutilus Pedemontanus originis incertae *V 7153*: . . f. tribu Cam., aed(ilis) pleb(is) Cerial(is), q(uaestor), adlect(us) . . . [in amplissim]um senatus ordinem ab [imp. Caes. Nerv]a Traiano Aug. Germ(anico) Dacic(o), praef(ectus) coh(ortis) Breuco[r](um), [omnibus honoribus functus in muni]cipio suo Alba Pompeia, patronus coloniarum [it]em municipior(um) Albae Pompeiae, Aug(ustae) Bagiennorum ens. Genuens(ium), Aquens(ium) Statiel(lorum) *Sine idonea causa titulum ad Publilium Celsum consulem II a. 113 rettulit Borghesi opp. V p. 34.*

540 . . . IVS CELSVS, frater Arvalis, adfuit in collegio anno incerto imperatoris M. Aurelii in *fragmento actorum Arvalium Ephem. ep. 8 p. 336.*

541 CELSVS AELIANVS, collega Claudii Iuliani memoratur in *epistula ficta*, „quae scripta est a consule sui temporis de Puppiano et Balbino“ (a. 238) *vit. Maximi et Balbini 17, ubi et consulatus et nomina ficta sunt.*

542 CELSVS PLANCIANVS, consul suffectus a. d. pr. non. Mai. intra a. 161/164 cum Avidio Cassio *III dipl. mil. 47.*

- AELIVS CELSVS.
- Albinovanus Celsus.
- Apuleius Celsus.
- Arruntius Celsus.
- Aurelius Celsus.
- Clodius Celsus.
- A. Cornelius Celsus.

- M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS PAPVS ARRIVS
PROCVLVVS IVLIVS CELSVS.
- Flavius Celsus.
- Furius Celsus.
- Iulius Celsus.
- C. Iulius Celsus.
- (TI. IVLIVS) CANDIDVS CELSVS.
- TI. IVLIVS CANDIDVS MARIVS CELSVS.
- C. IVLIVS CELSVS MAXIMIANVS.
- TI. IVLIVS CELSVS POLEMAEANVS.
- (Iuventius) Celsus.
- P. IVVENTIVS CELSVS.
- P. IVVENTIVS CELSVS T. AVFIDIVS [II]OENIVS SEVERIANVS.
- T. LORENIVS CELSVS.
- MARIVS CELSVS.
- P. MARIVS C[EL]S[VS].
- Q. MAR[I]VS CELSVS.
- Q. Munatius Celsus.
- L. PVBLILIVS CELSVS.
- L. PVBLIVS CELSVS PATRVINVS.
- ... [QV]ADRATVS MAESIANVS CELSVS.
- RAGONIVS CELSVS.
- L. SEMPRONIVS CELSVS [SERVI]LIVS FABIANVS.
- 542a Censennia, adultera praedives *Iuvenal.* 6, 136 sqq. *Num nomen
fictitium sit, dubium videtur.*
- M. Naevius Censitus.
- VICTORIANVS CENSITVS.
- 543 CENSOR. *In t. Britannico VII 287, cuius litteras ad initium saeculi
III rettulit Hübner, scriptum est XI kal. Septem. Censore II et
Lepido II cos., quos suffectos esse anni incerti statuit Hübner. At
prorsus inauditum esset illa aetate, qua homines privati suffectorum
nominibus uti dudum desierant, in oppido remotissimo Britanniae
annum per suffectos indicatum esse, cum vel ordinarii in t. Britannicis
semper fere singulis tantum nominibus significantur. Non sine proba-
bilitate coniecit Dessau (L 100) illos consules ab imperatore Postumo
nuncupatos et ob id fastis ignotos esse.*
- 544 CENSORINVS, vir plane militaris et antiquae in curia dignitatis, bis
consul; bis praefectus praetorii, ter praefectus urbi, quarto pro con-
sule, tertio consularis, legatus praetorius secundo, quarto aedilicius,
tertio quaestorius, extra ordinem quoque legatione Persica functus,
etiam Sarmatica; hic post Valerianum captum imperator nuncupatus
paulo post occisus est; extat eius sepulcrum circa Bononiam *vit. trig.
tyr.* 33; *nominatur ibd.* 31, 12; 32, 8. *Haec omnia a Trebellio Pollione
in epilogo libri de vitis triginta tyrannorum, ubi pro duabus 'tyran-*

nidibus' tyrannos duos substituere voluit, summa et impudentia et imperitia ficta sunt.

545 Censorinus, dictum eius a Cassio Severo laudatum *Seneca controu. 3 praef. 12*.

546 Censorinus, grammaticus anno 238 ad Q. Caerellium scripsit librum de die natali qui extat *Cens. 1. 18, 12. 21, 6*, qui liber memoratur *Sidon. Apollinar. carm. 14 praef. p. 233, 7 ed. Lütjohann et Cassiodor. de musica p. 573 ed. Garetii*. Censorinus doctissimus artis grammaticae *Priscian. Grammat. Lat. II p. 13, 19*, in grammaticis nobilibus ('ut Palaemon, Phocas, Probus et Censorinus') memoratur *Cassiodor. Grammat. Lat. VII p. 214, 25*; liber eius de accentibus *Priscian. III p. 27, 23*, unde verba afferuntur *ibid. p. 45 sqq. cf. Cassiodor. l. l. p. 577. Praeterea citatur Priscian. II p. 13, 9*.

— Q. AIACIVS CENSORINVS.

— M. Licinius C. Lucretius Censorinus.

— C. MARCIVS CENSORINVS.

— L. MARCIVS CENSORINVS.

— [Ma]rius Censo[rinus].

547 C. Censorius Niger, procurator Augusti (Norici) memoratur in *t. Noricis III 5174. 5181*; idem videtur Niger Censorius, amicus Frontois, de cuius testamento egit *Fronto ad Pium 3 p. 164 sqq. ed. Naber*; 'familiarissimus Turboni Marcio et Erucio Claro — — postea vero ex tuis (= *Pii*) etiam iudiciis ei plurimum et honoris et auctoritatis accesserat' *ibid. p. 165*; ad superiora igitur munera equestria a *Pio promotus videtur*.

548 M. CENSOR(IVS) PAVLLVS, legatus Augusti pro pr. provinciae Aquitanicae, consul designatus, maritus Cl(audiae) Varenillae in *t. uxoris Espérandieu, Épigraphe Romaine de Poitou p. 217 = XIII 1129*; in lapide scriptum esse PAVLLVS confirmavit *Hirschfeld qui vidit*.

549 C. CENTVLLIVS FORTVNATVS, adulescens clarissimus, filius M. Aur(elii) Dubitati, nepos M. Aur(elii) Dubitati *V 4870 t. Toscolanensis*.

— [CERB?]ONIVS TAVRVVS ride TAVRVVS.

— Cl(audia) Cerbonia.

— C. LVTATIVS CERCO.

550 Cercopithecus Paneros, facinator prope regio funere a Nerone elatus *Sueton. Nero 30*.

551 Cereyllius (Κερκύλλιος), cuius puerum Galenus sanavit *Galen. XI p. 105 K*.

552 CEREIVS MAECIANVS, senator aetate imperatoris Taciti, patruus Claudii Sapidiani *vit. Taciti 19, 3 in epistula ficta*.

553 Cerellius Apollinaris, praefectus vigilum anno 212 *VI 1063*.

554 Cerellius Faustinianus, homo nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus *vit. Severi 13, 6*.

- 555 Cerellius Iulianus, homo nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus *vit. Severi* 13, 6.
- 556 Cerellius Macrinus, homo nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus *vit. Severi* 13, 6.
- 557 CER[E]LLIA [PA]VLI[N]A, clarissima femina *l. in oppido Reims repertus Bulletin épigraphique de la Gaule II (1882) p. 289.*
- 558 Cerialis, consul a. 106 cum L. Ceionio Commodus *fasti.*
- 559 Cerialis, ad quem Plinius scripsit *epist.* 2, 19; fortasse idem atque Velius Cerialis, ad quem scripsit *epist.* 4, 19.
- 559a Cerialis a censibus, cui Antoninus (Severi filius) rescripsit *Vlpianus Fragm. Vatic. 204.*
- 560 C. Cerialis memoratur in inscriptione marmorum massae incisa *Annali dell' Istituto XLII (1870) p. 172 n. 1: ex m(etallo) n(ovo) Caesaris n(ostri) r(ationis) d(ominicae) A(ugustae) sub cur(a) C. Cerialis pr(o-curatoris) subseq(uent) Sergio Longo (centurione) legionis XXII Primig(eniae) etc.; non ante imperatorem Claudium. — In titulo legendum esse Cl(audius) Cerialis coniecit Hirschfeld, Untersuchungen aus der Römischen Verwaltungsgeschichte p. 79 adn. 4.*
- C. ANICIVS Cerialis.
 - Iulius Cerialis.
 - C. IVL(IVS) Cerialis.
 - M. MVNATIVS SVLLA Cerialis.
 - Q. PETILLIVS Cerialis CAESIVS RVFVS.
 - C. STATIVS Cerialis.
 - TVCCIVS Cerialis.
 - Turullius Cerialis.
 - Velius Cerialis.
 - SEX. VETTVLENVS Cerialis.
 - C. VETTVLENVS CIVICA Cerialis.
 - Ceronius *vide* Cecropius.
- 561 Cerrinius, amicus Martialis, poeta epigrammatarius *Martial.* 8, 18.
- 562 CERRINIVS GALLVS (Gallus Terrinius *libri; correxit P. von Rohden propter titulum L. Cestii Galli Cerrinii X 3722*), senator, quem mori destinantem Augustus consolando revocavit ad vitam *Sucton. Aug.* 53.
- L. CESTIVS GALLVS CERRINIVS IVSTVS LV[T]ATIVS NATALIS.
- 563 Cerronius Bassus, dux Aureliani *vit. Aureliani* 31 in epistula ficta.
- EGNATIA CERTIANA.
 - C. EGNATIVS CERTVS.
 - PVBLICIVS CERTVS.
 - Quintius Certus.
- 564 Cervarius Proculus, eques Romanus particeps coniurationis Pisonianae *Tac. a.* 15, 50. 66, qua patefacta festinatum indicium eius Nero impunitate remuneratus est *ibid.* 15, 71.
- 565 Q. Cervidius Scaevola, iure consultus. *Plena nomina extant Digest.*

28, 6, 38, 3, Cervidius Scaevola *index Florentinus*, *Digest.* 27, 1, 13, 2; 40, 5, 50, *ceterum* Scaevola.

Imperator M. Aurelius in iure constituendo eo praecipue usus est *vit. Marci* 11, 10. Magister Septimii Severi et Papiniani *vit. Carac.* 8, 3. Iure consultus clarissimus *Modestinus Digest.* 27, 1, 13, 2, magno ingenio de iure aperto respondit *Tryphoninus ibd.* 35, 1, 109. Scripsit *Digestorum* l. XL, quaestionum l. XX, responsorum l. VI, regularum l. IV, de quaestione familiae l. singularem *index Flor.*; praeterea memorantur liber singularis quaestionum publice tractatarum, notae ad Iuliani *Digesta* et ad Marcelli *Digesta* *cf. Lenel, Palingenesia II* p. 215 *sqq.*, *Teuffel-Schwabe, Geschichte der Römischen Literatur* § 369^b.

— ATTIA CERVIDIA VESTINA.

566 Cervius iratus leges minuitur et urnam *Horat. sat.* 2, 1, 47; Cervius *Ascanii libertus calumniator accusavit Cn. Calvinum (*consulem a. 701 ut videtur*) lege de sicariis *schol. Cruquian.* — Diversus est Cervius vicinus Horatii *sat.* 2, 6, 77.

567 Cerulus, libertus praedives ingenuum se et Lachetem mutato nomine coepit ferre, de quo iocatus est Vespasianus *Sueton. Vespasian.* 23.

568 C. CERVONIVS PAPVS, consul anno 243 cum L. Annio Arriano; *plena nomina exhibet dipl. mil. III* 52, *ceterum* Papus *fasti.*

— Ti. Claudius Proculus Ceryllianus.

— Fabius Ceryllianus.

— AELIVS CESETTIANVS.

— ... [PO]MPONIANVS SECVNDVS P. CEST.....IVS PRISCVS DVCENIVS PROCVLVS.

— Quintius Cestianus Ducenius Proculus.

569 C. CESTIVS, L. f., tribu Pob., epulo, praetor, tribunus plebis, VIIvir epulonum *VI* 1374 *t. monumenti Cestii.* In honorem C. Cestii mortui item scripti sunt tituli duo *VI* 1375, unde apparet eum ante a. 742 = 12 a. C. mortuum esse, cum inter heredes eius esset M. Agrippa; L. Cestius frater C. Cesti *ibd.* — Num idem sit C. Cestius praetor a. 710 = 44, qui provinciam ab Antonio oblatam repudiavit *Cic. Philipp.* 3, 26, dubium videtur, quod Cestius quidam etiam in proscriptis fuit *Appian. bell. civ.* 4, 26. — Quod in *t. sepulcrali Cestii* sacerdotium his enuntiatur, mihi inde explicandum videtur, quod priore loco cognominis instar nomini adhaeret, ut eadem ratione non semel 'augur' vel 'pontifex' ponitur (*cf. Calpurnios, Cornelios*) distinctionis causa hominum cognominum eiusdem aetatis.

570 L. CESTIVS. In nummis aureis cisis circa finem anni 710 = 44 a C.: L. Cestius C. Norban(us) pr(aetores) s(enatus) c(onsulto) *Babelon, Monnaies de la République Romaine I* p. 340 *cf. Mommsen, Römische Münzwesen* p. 652, 658, 741. — Idem videtur L. Cestius L. f. frater C. Cestii (cuius monumentum extat) *VI* 1375. — Vel idem vel filius

potest esse L. Cestius testis senatus consulti d. 23 mens. Mai a. 737 = 17 a. C. *acta saecularia*.

— SA DVS P. CESTI[VS] [VM]BRIVS DEXTER ... DVCENIVS

571 C. CESTIVS GALLVS, consul a. 35 cum M. Servilio Noniano. *In consulatu*: C. Cestius *Notizie degli scavi* 1893 p. 280, *Plin. n. h.* 10, 124, *Tac. a.* 6, 31, C. Gallus *Dio* 58, 25, *ceterum* Gallus *fasti*. — C. Cestius *apud Tacitum*.

Anno 21 senator de fictis maiestatis criminibus in senatu questus est *Tac. a.* 3, 36. Anno 32 Tiberius admonuit C. Cestium patrem (praetorem *coniecit Lipsius*) dicere senatui quae sibi scripsisset, suscepitque Cestius accusationem in Q. Servaeum et Minucium Thermum maiestatis reos *ibid.* 6, 7. Consul a. 35 *fasti*. — *Cum pater addatur nominibus, a. 32 filium cognominem senatorem habuit, qui videtur C. Cestius Gallus consul suffectus a. 42.*

572 C. CESTIVS GALLVS. Nummi eius Antiocheni sub Nerone cusi in adversa caput Neronis et inscriptionem nominis exhibent, in aversa inscripti a) 'Επὶ Κεστίου Ἀντιοχέων ἔτ(ου)ς ΔΙΡ *collectio Imhoof, Mionnet V p. 169 n. 189, b)* 'Επὶ Γαίου Κεστίου Ἀντιο(χέων) ἔτ(ου)ς ΕΙΡ *Mionnet Suppl. VIII p. 131 n. 144; 'Επὶ Γαίου Κεστίου Ἀντιοχέ(ων) ἔτο(ος) ΕΙΡ Leake, Numismata Hellenica p. 16, Mionnet V p. 169 n. 190, c)* 'Επὶ Κεστίου Ἀντιοχέων *Mionnet V p. 169 n. 191. In nummo ceterum simili numm. a, sed qui inscriptus esse dicitur ET.AIP Fiorelli, Medagliere n. 8878, dubium videtur an A male lectum sit pro Δ. — Anni inscripti sunt aerae Caesariensis 114 = ab autumno a. 65/66 et 115 = 66/67.*

[C. C]estius Gallus in consulatione VI 2095, C. Cestius sive Cestius nummi; Cestius Gallus *Tac. h.* 5, 10, C. Cestius *Plin. n. h.* 34, 48, Cestius Gallus sive Cestius *apud Iosephum*.

Filius videtur C. Cestii Galli consulis a. 35. — Consul (suffectus) ... [A]pr. cum C. [Caecina] Largo a. 42 VI 2095 *fasti feriarum Latinarum*, consularis *Plinius l. l.* Legatus Augusti pro praetore provinciae Syriae a. 66—67 nummi; res ab eo aestate et autumno a. 66 male contra Iudaeos gestae *Ioseph. bell.* 1 praef. 7. 8; 2, 14—19; 3, 2, 4; 3, 9, 2; 5, 1, 6; 5, 6, 3; 5, 7, 1; 6, 9, 3. Hieme a. 66/67 in Syria fuit *Ioseph. vit.* (5. 6. 7.) 8. 43. 65. 67. 71; vero a. 67 ei revocato Vespasianus successit *id. bell.* 3, 4, 2. Quando legationem inierit, non satis constat; 'Syriae executio Citio (sic *codex Mediceus*), copiae militares Corbuloni permissae' *Tac. a.* 15, 25 sub anno 63, ubi num vulgo recte corrigatur, C. Cestio, nonnihil dubii movent nummi, qui incipere videntur ab autumno a. 65. In legatione ipsa 'fato aut taedio occidit' *Tac. h.* 5, 10; ■ Iudaeis occisus male dicitur a *Lydo de mens.* 4, 69.

573 L. CESTIVS GALLVS VARENIANVS LVTATIVS NATALIS AEM[1]LIANVS, L. f., tribu Pompt., patronus municipii (Gaulitanorum) X 7506 *cf. Add. p. 994 t. Gaulitanus. Cf. n. 574.*

574 L. CESTIVS GALLVS CERRINIVS IVSTVS LV[T]ATIVS NATALIS, IIIIvir viarum curandarum, tribunus laticlavus legionis VIII Augustae, quaestor urbanus, ab actis [se]natus, aedilis curulis, praetor, legatus Augustorum legionis XX Valeriae Victricis, proconsul provinciae Narbonensis, praefectus aerari Saturni, cos. [II]; patronus coloniae (Vولturni) X 3722 t. *Vولturnensis*. — *Si minus idem at arta necessitudine coniunctus cum L. Cestio Gallo Vareniano Iutatio Natale Aemiliano.*

575 L. Cestius Pius, rhetor *Sueton. ind. l. de rhetor. 7 Sueton. rel. ed. Reifferscheid p. 99, ex Suetonio Hieronym. chron. ad a. Abr. 2004* Cestius Smyrnaeus rhetor latine Romae docuit; graecus homo *Seneca contrav. 7, 1, 27, nunquam graece declamavit ibd. 9, 3, 13. Scripsit declamationes contra orationes Tullianas ibd. 3 praef. 15, contra Milonianam Quintilian. institut. 10, 5, 20 cf. Senec. contrav. 3 praef. 16; ideo a M. Tullio Ciceronis filio punitus id. suasor. 7, 12.*

Homo nasutissimus *id. suasor. 7, 12, mordacissimus contrav. 7 praef. 8; rixae eius cum Albucio Silo contrav. 7 praef. 8. 9, Argentario ibd. 9, 3, 12, Cassio Severo ibd. 3 praef. 16. 17, Votieno Montano ibd. 9, 6, 10. 11. Dicta et iudicia eius Seneca suasor. 1, 5; 7, 12; contrav. 1, 1, 22 sqq.; 1, 3, 9; 1, 5, 3; 1, 6, 11; 2, 6, 8; 7, 7, 19; 9, 3, 12; narrationes, sententiae, divisiones, colores passim apud Senecam cf. indicem Kiesslingii.*

Auditores eius: Albius Flavius *id. contrav. 1, 1, 22; 2, 6, 8, Aetius Pastor ibd. 1, 3, 11, Argentarius ibd. 9, 3, 12, Quinctilius Varus ibd. 1, 3, 10, Surdinus suasor. 7, 12; imitatores: Argentarius l. l., Murellus contr. 9, 6, 12, Triarius ibd. 9, 6, 11.*

576 CESTIVS PROCVLVS, proconsul Cretae anno 56 a Cretensibus accusatus repetundarum absolutus est *Tac. a. 13, 30.*

577 CESTIVS SEVERVS, senator, delator famosus sub Nerone in senatu fuit anno 70 *Tac. h. 4, 41.*

578 Cestus, servus Instantii Rufi *Martial. 8, 51, 18 sqq., in quem Martialis scripsit epigr. 8, 46.*

— Cl(audia) Cethegilla.

— CORNELIA CETHEGILLA.

— CORNELIA CETHEGILLA AEMILIA PLANCINA.

— PVPIENIA SEXTIA PAV[LINA] CETHEGILLA.

579 CETHEGVVS, salius Palatinus obiit (anno incerto) VI 1981 *fasti Saliorum.*

580 CETHEGVVS LABEO, legatus legionis V (Alaudae) anno 28 *Tac. a. 4, 73.*

581 Cethegus Scipio in anulo *Notizie degli scavi 1893 p. 280 'in belli caratteri del secondo secolo'; fortasse ad eundem pertinet inscriptio tegulae IX 6078, 15 descriptae a Garruccio, ubi traditur Cethegi et Scipionis. Homo nobilis videtur.*

— TI. CLAVDIVS SAETHIDA CETHEGVVS FRONTIVS.

- CORNELIVS CETHEGVVS.
- M. CORNELIVS CETHEGVVS.
- SER. CORNELIVS CETHEGVVS.
- (CORNELIVS) LENTVLVS CETHEGVVS.

582 M. Cetius Faventinus, auctor epitomae librorum Vitruvii Pollionis quae extat *Vitruv. ed. Rose p. 285*; fuit certe ante Palladium, qui epitoma usus est cf. *Nohl Commentat. Mommsen. p. 64 sqq.*

583 Cetrius Severus, tribunus praetorianorum anno 69 *Tac. h. 1, 31. Fortasse idem memoratur in t. Pisauensi XI 6343 Sex. Cetri Severi spec(ulatoris) beneficiari (Iusii?) Getae (pr. pr. 48–51) ab comentaris custodiaru(m).*

584 Chabrias (sic codex Vaticanus, Χαρίδας vulgo) memoratur ita, ut arta quadam necessitate cum Hadriano coniunctus fuisse videatur, a Marco εἰς ἑαυτὸν 8, 37.

- Cassius Chaerea.

585 Chaeremon, celeberrimus augur; libri eius de auguriis memorantur a Galeno *XV p. 144 K.*

586 Chaeremon Aelium Gallum praefectum Aegypti Alexandria in Aegyptum ascendente comitatus est, homo astronomiae scientiam professus, γελῶμενος δὲ τὸ πλεόν ὡς ἀλαζών καὶ ἰδιώτης *Strabo 17, 1, 29 p. 806. Ex temporum ratione sequitur hunc non posse non diversum esse a Chaeremone magistro Neronis.*

587 Chaeremon, Alexandrinus, philosophus, magister Neronis qui imperavit et Dionysii Alexandrini, quem scholae successorem reliquit *Suidas s. v. Διονύσιος I p. 1394 ed. Bernhardt et Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος ibd. p. 204*; philosophus Stoicus *Porphyrius de abstin. 4, 6, Origenes contra Celsum 1, 51. Scripsit Aegyptiaca, περὶ τῶν ἱερῶν γραμμάτων, περὶ τῶν κομητῶν et grammatica quaedam; fragmenta collegit Müller FHG. III p. 495 sqq. cf. Zeller, Philosophie der Griechen III^a, 1 p. 688. — Chaeremon Stoicus Martial. 11, 56, 1 nomen fictum videtur.*

588 Chaerippus memoratur *Iuvenal. sat. 8, 95*; ex contextu non satis dilucido aut ex iis fuisse videtur, qui Cossutianum Capitonem et Numitorem(?) 'piratas Cilicum' (v. 94) repetundarum accusaverunt, aut ex accusatoribus *Pansae vel Nattae v. 96.*

589 Chaeron (pro Χαίρωνος traditur Χάρωνος), filius Plutarchi Chaeroneensis et Timoxenae, cuius mortem uxorem summa constantia tulisse praedicat *Plutarch. consol. ad uxorem c. 5 (p. 609 d).*

590 Charax, Περγαμηνός, ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, rerum scriptor, multo post Augustum fuit *Suidas s. v. Χάραξ*; idem memorari videtur a Marco εἰς ἑαυτὸν 8, 25: οἱ δὲ ὀριμεῖς ἐκείνοι, ᾧ προγνωστικοὶ ᾧ τετυφωμένοι, ποῦ; ὀριμεῖς μὲν Χάραξ κτλ. (scilicet diu ad inferos abierunt). Vnde ad aetatem fere Hadriani pertinere videtur. Scripsit Ἑλληνικά, Ἰταλικά, Χρονικά, fragmenta collegit Müller *FHG. III p. 636 sqq.*

- Oppius Chares.

- 591 Charicles, medicus Tiberii arte insignis *Tac. a. 6, 50, Sueton. Tiber. 73; nescio num idem memoretur Galen. XII p. 556. 558. 579. 581; XIII p. 94. 109. 282. 329 K.*
- 592 Charidemus sub Domitiano apro proiectus *Martial. 1, 43, 14.*
- 593 Charidemus, pater Hermogenis medici et historici in *t. filii Milesio CIG 3311; medicus et ipse citatur a Caesio Aureliano de morbis acutis 3, 15 p. 227 ed. Amman.*
- 594 Charilas, libertus imperatorum Marci et Veri *Fronto ad Verum 1, 4 p. 118 ed. Naber.*
- 595 Chariomerus, rex Cheruscorum a Chattis propter amicitiam Romanorum regno pulsus sociis quibusdam adiunctis primum in recuperando regno superior extitit, postea ab illis derelictus, cum Romanis obsides misisset, Domitianum supplex adiit; auxilio denegato accepit pecuniam *Dio 67, 5 (excerpta de leg.).*
- 596 Chariovalda, dux Batavorum in exercitu Germanici contra Cheruscos pugnans anno 16 cecidit *Tac. a. 2, 11.*
- 597 Charmis, Massiliensis, medicus celeberrimus aetate Plinii Romae magnam famam adeptus *Plin. n. h. 29, 10; a Claudio damnatus in Gallia exulavit, sed postea restitutus est ibd. 29, 22.*
- Betuus Chilo.
 - Mallius Chilo.
 - IVLIA CHILONIS.
- 598 Chione, vestitum scortum (*id est nobilius quoddam*) *Iuvenal. sat. 3, 135–136. Nomen obvium in meretricibus (cf. Friedländer ad Martial. 1, 34, 7) hoc quoque loco fictum videtur.*
- Aufidius Chius.
 - Chosrhoes *vide* Osrhoes.
 - M. Vlpianus Chresimus.
 - Plinia Chreste.
- 599 Chrestus, praefectus praetorio sub initium imperii Severi Alexandri collega Flaviano, quibus Domitius Vlpianus iure consultus a Mamaea praepositus est *Zosimus 1, 11; cum Flaviano ab Vlpiano occisus Dio 80, 2 (Zonaras 12, 15).*
- 600 Chrestus, scriptor Romanus, ex quo de Nili, Libyae, Aegypti natura plura exscripsit *Ioannes Lydus de mensibus 4, 68; ἐγὼ δέ, φησὶν ὁ Χρῆστος γενόμενος ἐν τῇ ἀκροτηρίῳ τῆς Μαυρουσίας ἐν τῷ στόμα τοῦ Ὁκεανοῦ κτλ. Certe non ante imperatorem Claudium fuit.*
- 601 Chrysippus, propinquus Postumii Marini, Mithridatis filius, maritus Stratonicae, pater Epigoni et Mithridatis, cui Plinius a Traiano civitatem petiit *Plin. ad Traian. 11.*
- 602 Chrysogonus a Scythis aetate imperatoris Valeriani honoratus, quia iis auctor fuerat, ut Nicomediam invaderent *Zosimus 1, 35.*
- 603 Chrysogonus, citharoedus aetate Iuvenalis *Iuvenal. sat. 6, 47; 7, 176.*

- 604 *Chumstinctus, 'bellum adversus transrhenanas gentes a (Ti. Claudio) Druso (a. 742 = 12 a. C. et sqq.) gestum — — in quo inter primores pugnaverunt *Chumstinctus et Avectius tribuni ex civitate Nerviorum' *Livius periocha l. 141. Nomen corruptum est cf. Holder, Alt-Celtischer Sprachschatz s. v.*
- CI... EGNATIANVS v. EGNATIANVS.
 - P. Cornelius Cicatricula.
 - CN. PINARIVS AEMILIVS CICATRICVLA POMPEIVS LONGINVS.
 - M. TVLLIVS CICERO.
 - Messius Cicirrus.
- 605 Cilix, gladiator *Juvenal. sat. 4, 121. Cf. A 1200.*
- Cilnius Maecenas *vide infra sub C. Maecenate.*
- 606 C. CILNIVS PAETINVS, P. f. tribu Pomp., tribunus militum, quaestor, tribunus plebis, praetor, legatus Ti. Caesaris Aug., proconsul VI 1376; *in t. qui honores ordine inverso exhibet, proconsul versu ultimo positum postea esse additum videtur.*
- L. Caecilius Cilo.
 - L. FABIVS CILO SEPTIMINVS CATINIVS ACILIANVS LEPIDVS FVL-CINIANVS.
 - Iunius Cilo.
 - SEX. PV[L]FENNIVS SALVTARIS M. LVCCIUS VALERIVS SEVERVS PLOTIVS CILO.
 - (Quinctius) Cincinnatus.
- 607 CINCIUS SEVERVS *ita memoratur Tertull. ad Scapulam 4, ut 'ex contextu appareat eum proconsulem Africae fuisse; n Septimio Severo occisus vit. Severi 13, 9. — Idem videtur Cincius (Cingius traditur) Severus, qui pontifex post Commodi necem nomine collegii in senatu dixit vit. Commodi 20, 3.*
- 608 CINGONIVS VARRO anno 61 in senatu sententiam dixit *Tac. a. 14, 45; anno 68 Nymphidio Sabino imperium contra Galbam molienti orationem composuit Plutarch. Galba 14; consul designatus, Nymphidio oppresso et ipse ut socius Nymphidii a Galba in via occisus est Tac. h. 1, 6. 37, Plutarch. Galba 15.*
- 609 Cinna Catulus, philosophus stoicus, magister imperatoris M. Aurelii *vit. Marci 3, 2; Catulus memoratur a Marco εἰς ἑαυτὸν 1, 13.*
- Castrius Cinna.
 - L. CORNELIVS CINNA.
 - CN. CORNELIVS CINNA MAGNVS.
- 610 Cinnamus *ut medicus memoratur Martial. 6, 64, 25.*
- Q. Caicilius Cisiacus Septicius Pica Caicilianus.
 - M. (CEIONIVS) CIVICA BARBARVS.
 - M. Helvius Rufus Civica v. M. Helvius Rufus.
 - C. VETTVLENVS CIVICA CERALIS.
 - SEX. VETTVLENVS CIVICA POMPEIANVS.

- Iulius Civilis.
- 611 Civis, causidicus *Martial.* 3, 38, 5.
- 612 M. CL , . . . aed. p[1.] trib. mil. [leg.] V Maced[onicae]
V 4326 t. *Brizianus mutilus.*
- 613 Cladus (an Cladius?), 'ad Cladi mensam' (scilicet argentarii) *Martial.* 2, 57, 7.
- AEMILIA CLARA.
- DIDIA CLARA.
- 614 Claranus, condiscipulus et amicus Senecae philosophi *Seneca epist.* 66, 1–4. *Potest idem esse grammaticus qui sequitur.*
- 615 Claranus ut doctus grammaticus memoratur *Martial.* 10, 21, 2, *Sidon. Apollin. epist.* 18, 27; idem videtur Claranus, qui citatur *Porphyr. ad Horat. sat.* 2, 3, 83 et *Serv. ad Vergil. Aen.* 11, 316, ubi traditur Clanarius.
- 616 *Clarius, oratio Plinii pro Clario (sic vulgo editur, proclamo vel pro Damo traditur) *Plin. epist.* 9, 28, 5.
- C. ERVCIVS CLARVS.
- M. Erucius Clarus.
- SEX. ERVCIVS CLARVS.
- GAVIVS CLARVS.
- Q. IVL(IVS) CLARVS.
- C. IVLIVS ERVCIVS CLARVS.
- Ragonius Clarus.
- L. Rufius Clarus Gallus.
- C. Septicius Clarus.
- Sicinius Clarus.
- C. SICINIVS CLARVS PO . . .
- TREBATIVS CLARVS.
- 617 CLASSETIV[S] RATVS, clarissimus puer IX 1574 t. *Beneventanus sepulchralis mutilus.*
- Iulius Classicianus.
- CAECILIVS CLASSICVS.
- Iulius Classicus.
- T. IV(LIVS?) CLATIVS(?) SEVERVS an T. I. VELATIVS SEVERVS?
vide sub Iuliis.
- 618 CLAVDIANA EVSEBIA, clarissimae memoriae femina, necessaria L. Ovinii Curii Proculi Modiani Africani VI 1479.
- TERENCE CLAVDIANA.
- Vibia Severa Claudiana.
- 619 Claudianus, Galeni amicus *Galen. XII p.* 423 K.
- 620 CLAVDIANVS (?) IVLIANVS (sic liber Florentinus, Claudius libri deteriores), praefectus urbi sub Alexandro Augusto *Paulus Digest.* 31, 87, 3; *vide infra sub Appio Claudio Iuliano.*

621 . . . VS CLAVDIANVS posuit t. Xanthi in Lycia repertum Benndorf, *Reisen in Lycien und Karien* p. 92 n. 76 (1) cf. *Nachträge* post p. 156; idem memorari videtur in fragmento t. ibidem reperti n. 74 (2) v. 5: [Κλα]υδιανῶ.

. . . ος Κλαυδιανὸς τὰς ἐν ἱππικῇ τάξει ἀρχὰς διελθὼν μέχρι ἐπιτροπικῶν πρῶτος συνκλητικὸς γενόμενος τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ πρεσβευτὴς ἀντιστράτηγος ἐπαρχειῶν Ἀχαιίας καὶ Ἀσίας λεγιῶνος δευτέρας Τραιανῆς ἰσχυρᾶς καὶ ἀνθύπατος Μακεδονίας τῇ πατρίδι . . . tit. 1. — Quae verba ante πρῶτος perierint, quod nude positum ferri nequit, non constat, quamquam sententia vix dubia est Claudianum primum gentis suae in ordinem amplissimum adlectum esse. Item dubitatur de iis quae ante [λεγεῶν]ος δευτέρας Τραιανῆς fuerint. Nam quod O. Hirschfeld suppleverat [καὶ], ita ut Claudianus esset legatus pro praetore provinciarum Achaiae et Asiae, item legionis II Traianae, Mommsen contra dixit legionem illam semper in Aegypto tetendisse eique praefuisse praefectum ordinis equestris. Itaque scribere maluit [ἐπαρχος]. At credi vix potest in hoc titulo, qui munera equestris, utpote inferiora, consulto non enumerat, in mediis honoribus senatoriis munus equestre insertum esse, ita ut cursus honorum plane confusus esset. Immo veri videtur similis fuisse [καὶ], sive ponimus legionem illam per aliquantum temporis extra Aegyptum castra habuisse sive titulum pertinere ad illam aetatem, ubi ab imperio fere Elagabali (cf. veluti VI 3839) distinctiones munerum equestrium et honorum ordinis senatorii non eodem rigore quo antea observabantur et praefecti praetorio viri clarissimi non semel inveniuntur.

Fuit ergo Claudianus origine Xanthius, ordinis equestris; postquam ad munera procuratoria pervenit, in ordinem senatorium adlectus legatus pr. pr. provinciarum Achaiae et Asiae, item legionis II Traianae, deinde proconsul Macedoniae fuit.

- Asellius Claudianus.
- CARMINIVS CLAVDIANVS.
- Carminius Claudianus.
- CL(AVDIVS) ARCHELAVS CLAVDIANVS.
- TIB. CLAVDIVS CLAVDIANVS.
- FL(AVIVS) ARCHELAVS CLAVDIANVS.
- T. FLAVIVS ARCHELAVS CLAVDIANVS.
- T. FLAVIVS CLAVDIANVS.
- T. F(LAVIVS) CLAVDIVS CLAVDIANVS.
- M. Vlp(ius) Carminius Claudianus.
- IVNIA CLAVDILLA.

622 CLAVDIVS in aedificio aliquo filiae extructo t. versibus conceptum inscripsit X 1688 Neapolitanum '[qui dedit A]eneadum fastis ex ordine consul [nomina], progenies Claudius Appiadum, [al]ta Sabinnillae dat dulci moenia natae anus genitor' etc. Ad Appium

Claudium Iulianum consulem a. 222 t. rettulerat Borghesi et suppleverat [Iul]ianus, quod ferri posse propter metrum negavit Bücheler, neque certe ex verbis progenies Appiadum colligitur huic Claudio fuisse praenomen Appium. Immo vel quis Claudius homo nobilis aetatis imperatoriae credere vel fingere potuit se ex Appiis Claudiis illis antiquis originem ducere. Itaque incertum est, quis fuerit hic consul ordinarius.

623 Claudius, avunculus Helvidii Prisci generi Thraseae Paeti ut videtur *schol. Vallae ad Iuvenal. 5, 36 loco non satis perspicuo.*

624 Claudius, cui divus Pius rescripsit de poena eorum, qui apud iudices instrumenta protulerunt, quae probari non possint *Callistratus Digest. 48, 10, 31. Magistratus vel praeses videtur.*

625 Claudius, latro aetate Septimii Severi, qui Iudaeam et Syriam praedabatur, quamquam studiose exquisitus, nunquam captus est *Dio 75, 2.*

626 Claudius. Elagabalus fecit praetectum annonae Claudium tonsorem *vit. Elagab. 12, 1 (censorem traditur).*

627 AP. CLAVDIVS, adulter Iuliae ab Augusto punitus *Velleius 2, 100. Fortasse idem memoratur in t. Claudiae Appi libertae Primae VI 4378.*

628 TIB. CL[AVDIVS?], [leg. leg.] XIII G(eminiae) sub Hadriano, ut videtur *III 953 t. Dacicus mutilus.*

— IMP. CAESAR M. AVRELIVS CLAVDIVS AVGVSTVS.

— M. Aur(elius) [Cl]audius.

629 CL(AVDIVS?) A N[AT]ALIANVS memoratur in *t. Bulgarico graece scripto Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich 1892 p. 211 n. 86, quem posuit civitas Nicopolis ad Istrum imperatori cuius nomen erasum est, ὑπατεύοντος ΚΑΙΛΑΥ. ΝΕΑΛΙΑΝΟΥ πρεσβ. Σεββ. ἀντιστρ. De nomine gentilicio vel nominibus non constat neque certum est, utrum quarta littera ab initio fuerit N an Y. — Legatus Augustorum pro praetore provinciae Thraciae tit.*

630 CL(AVDIVS) ACILIVS CLEOBOLES, filius Tib. Claudii Cleobolis cos., maritus Aciliae Manliolae, gener M.' Acilii Faustini cos. (a. 210), pater Aciliae Gavinae Frestanae memoratur in *t. Allifano filiae IX 2334 cf. 2333.*

631 Claudius Aelianus, Ἀλιανὸς ἀπὸ Ἰλραινέστοῦ τῆς Ἰταλίας, ἀρχιερεὺς καὶ σοφιστής, ὁ χρηματίσας Κλαύδιος *Suidas I 2 p. 31 ed. Bernhardt;* Ἀλιανὸς Ῥωμαῖος *Philostr. vit. sophist. 2, 31, 1; ipse Romanum se dicit var. hist. 2, 38; 12, 25; 14, 45; pontifex ut videtur municipalis Praenestinatorum. Vixit Romae tertio saeculo incunte, cum in Gynnida (= Elagabalum) mortuum (a. 222 p. C.) quaedam composuisset Philostr. l. l. § 3. Discipulus Pausaniae graecis litteris impense operam dedit et, cum declamando impar esset, ad scribendum conversus libris gloriam adeptus est; vixit ultra sexaginta annos neque liberos reliquit, Philostr. l. l. De scriptis cf. Christ, Geschichte der griechischen Literatur p. 608².*

632 CL(AVDIVS) AELIVS POLLIO, legatus Augusti pro pr. G(ermaniae) s(uperioris) *Brambach, Corpus inscript. Rhen. 982 t. Mogontiacensis.*

633 Claudius Agathemerus, medicus Lacedaemonius, amicus Persii *vit. Persii Sueton. rel. ed. Reifferscheid p. 74 (ubi pro Agathemeri traditur Agathurrini vel Agaturrini); Κλαύδιος ἰατὴρ Ἀγαθήμερος CIG 6197 = IGI 1750 t. urbanus sepulchralis eius versibus conceptus.*

— MARC(IVS) CLAVD(IVS) AGRIPPA.

634 CLAVDIVS AGRIPPINVS, vir clarissimus (συνκλητικός), maritus Aeliae Platonidis memoratur in *t. mausolei Rhodiopolitani, Benndorf, Reisen im südwestl. Kleinasien II p. 113 XVII A 7 (Κλαυδίου Ἀγρίππείνου), p. 114 XVIII D 12 (Κλαυδίου [Ἀγρίππείνου]. Potest idem esse Ti. Claudius Agrippinus, Ti. Claudii Iasonis filius, tribu Quirina Ῥωμαῖος καὶ Πατρεὺς καὶ Ξάνθιος καὶ Μυρσεύς, πολιτευόμενος δὲ καὶ ἐν ταῖς κατὰ Λυκίαν πόλεσι πάσαις, ἀρχιστράτηγος τῶν Σεβαστῶν καὶ γραμματεὺς Λυκίων τοῦ Κλαυδίου κτλ. honoratus t. Lyciis ibd. I p. 117 n. 89, p. 122 n. 93.*

635 TI. CLAVDIVS AGRIPPINVS, frater Arvalis adfuit in collegio anno 155 VI 2086 acta Arvalium. Cf. n. 634.

— T. Ant(onium) Cl(audius) Alfenus Arignotus.

636 [Ti. Claudius] Alpinus V 3356 = L. Bellicius Sollers v. supra B 85.

637 CL(AVDIVS) [A]POLLIN[ARIS], [l]eg(atus) leg. I M[inerviae] memoratur in *t. mutilo Germaniae inferioris edito Jahrbücher der Alterthumsfreunde im Rheinlande L. LI (1871) p. 188, posito [pro salute] im[p. M.] Aur. Com[modi] Aug. F[usciano] II et Silano I[ulio] (?) cos. (= a. 188?).*

638 Claudius Apollinaris, praefectus classis Misenensis anno 69 Tac. h. 3, 57. 76. 77.

639 Claudius Apollinaris, cui divi fratres rescripserunt Scaevola Digest. 22, 3, 29.

640 TI. CL(AVDIVS) APPIVS ATILIVS BRADVA REGILLVS ATTICVS sive M. ATILIVS ATTICVS BRADVA REGILLVS. Tituli: Atticus n. civibus Piraci positus *Athenische Mittheilungen VI (1881) p. 309 n. 1 (1), Olympicus publice ab Eleis positus (cf. infra n. 655) D p. XII n. 2 (2), memoratur in laterculo ephebo CIA III 1145 (3). Idem intellegendus est is filius, cuius mentio fit in carmine Trioepo IGI 1389 (4) et in t. urbano ab Herode patre in honorem Anniae Regillae dedicato IGI 1392 (5). Si recte tradatur in t. Spartano mutilo CIG 1256 συν[έ]φρητος Ἀττικοῦ τοῦ Ἡρώδου, hic quoque noster intellegendus sit; at titulus omnino male descriptus est.*

In consulatu: Atticus VIII S. 14683, *Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum 101, ceterum semper Bradua fasti.* — Ti. Claudius Appius Atilius Bradua Regillus Atticus t. 1, M. Atilius Atticus Bradua Regillus t. 2, Ti. Claudius Bradua Atticus t. 3. Plene nominatus esse videtur Ti. Claudius Atticus M. Appius Atilius Bradua Regillus, quorum nominum priora a patre, reliqua a stirpe matris deducta sunt, et eadem insigni libertate, cui et uxorem et reliquos liberos Herodis

indulsisse ex titulis dispicimus, et ipse in nominibus componendis usus esse. — Atticus apud Philostrat. vit. soph. 2, 1, 22.

Filius Ti. Claudii Attici Herodis sophistae et Anniae Regillae *t. 2, filiorum duorum (cf. infra n. 655) natu maior, ut ex nominibus apparet. Marathonijs, id est e demo Atheniensium Marathonio oriundus t. 2, 3. Infans dicitur quo tempore mater mortua est (id est a. 160/161) t. 4 v. 15 sq. δοῦν δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην νηπιάχῳ. ἀγνώτε κακῶν. ἔτι πάντων ἀπόστῳ κτλ. (Sed haec a poeta an minus accurate certe de puero dicta sint, dubitari potest; nam in causa gravissima quam Pio regnante contra Herodem Cornelius Fronto egit (vide infra in patre), ei 'dicendum (erat) de filio impio et paternarum precum immemore' Fronto p. 42 ed. Naber, quae verba ut de filio Herodis intellegenda sint, cum ad nostrum pertineant necesse sit, docent cum ante mortem matris infantiam certe egressum esse; quamquam et de Herode ipso impietatis in patrem mortuum insimulato cogitare licet cf. Philostr. vit. soph. 2, 1, 6.) Matre mortua imperator Pius eum εἰς τοὺς εὐπατρίδας ἐν Ῥώμῃ ἐνέγραψεν ἀνεγκὼν εἰς τὴν βουλὴν συνκλήτου ὁνόματι t. 5 cf. t. 4 v. 23 sqq. αὐτὰρ ὁ (scilicet βασιλεύς) ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα δῶκεν ἔχειν κτλ., ubi lunae ipsa mentio (scilicet churneae adsutae calceos senatorio, quod patriciorum erat insigne senatorum) satis docere poterat filium Herodis ab imperatore Pio inter patricios adlectum esse; εὐπατρίδης t. 3. Cum puer indocilis esset, adulescens nimis vino et veneri indulgeret, odio erat patri, qui mortuus tantum materna bona ei reliquit. Philostr. vit. soph. 2, 1, 22, 23. Consul anno 185 cum Materno fasti. Archon Athenis sub Commodο t. 3. — Κλαύδιος Ἀττικὸς Μαρσιθῶνιος κτρουὲ βουλῆς καὶ δήμου in plebiscito Attico CIA III 10 a. 209 ut videtur fortasse filius est consulis a. 185.*

641 Claudius Arabianus, homo nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus *vit. Severi 13, 7.*

642 CL(AVDIVS) ARCHELAVS CLAVDIANVS, consularis (*consul suffectus anno incerto*) publice honoratus *t. Philadelphiae reperto Μουσείον καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς Herz. I p. 119.*

643 CLAVDIVS ARISTOCLES honoratus *t. Olympico: Κλαύδιον Ἀριστοκλέα ῥήτο[ρα] ὑπατικόν Archäologische Zeitung XXXVII (1879) p. 36 n. 266. — Apud scriptores Aristocles.*

Pergamenus a consularibus originem ducens cum adulescentiam studio disciplinae Peripateticae dedisset, postquam Romae Herodem Atticum audivit, scholis eius interfuit et ad sophistas transiit; Pergamum reversus rhetor et rhetoricae magister inclaruit *Philostrat. vit. soph. 2, 3 (inde eadem fere repetiit Synesius Dio 35). Romam epistula imperatoris (M. Aurelii ut videtur) evocatus in senatum adlectus est Phot. bibl. cod. p. 100 b ed. Bekker; consularis tit. (Cum adlectio inter consulares non nisi tertio saeculo inveniatur, necesse est Aristocles consul*

suffectus fuerit sub Marco vel Commodo.) Decessit in ipso limine senectutis Philostr. l. l.

Scripsit Τέχνην ῥητορικὴν, Ἐπιστολάς, Περὶ ῥητορικῆς βιβλία ε'. Μελέτας, Πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ χρυσοῦ Suidas s. v. Ἀριστοκλῆς I p. 728 ed. Bernhardt. *Ex libro rhetorico nescio quo quaedam afferuntur in anonymi schol. εἰς στάσεις Rhet. gr. VIII p. 246 ed. Walz.*

Magister Aelii Aristidis Philostrat. vit. soph. 2, 14, 1, Suidas s. v. Ἀριστίδης I p. 721, Euodiani Philostrat. l. l. 2, 16, Rufi id. 2, 17, 2, Heraclidis id. 2, 26, 6.

644 Claudius Ariston, princeps Ephesiorum, homo munificus et innoxie popularis; inde invidia et a dissimillimis delator immissus; apud imperatorem Traianum causam dixit et absolutus est *Plin. epist. 6, 31, 3.*

645 CL(AVDIVS)ARRIANVS, vir clarissimus (συνκλαττικός), maritus Cl(audiae) Balbinae memoratur in t. uxoris Ancyrano graece scripto *Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich IX (1885) p. 127 n. 92. Potest idem esse qui sequitur.*

646 L. CLAVDIVS ARRIANVS, consul (*suffectus anno incerto*), cui t. Neapolitanum IGI 743 posuerunt Κρητόνδαι. — Cf. n. 645.

647 TI. CLAVDIVS ARTEMIDORVS, proconsul (Asiae), consobrinus Claudiae Caninae Severae, quae ei posuit t. Ephesium graece scriptum *Bulletin de correspondance Hellénique I (1877) p. 293 n. 82.*

648 Claudius Athenodorus, praefectus annonae VI 8470. *Fortasse idem patronus memoratur in t. Puteolano Ti. Claudii Athenodori liberti Hygini Ephem. ep. 8, 396.*

649 CLAVDIVS ATTALVS. Nummus eius Pautaliae in adversa caput Commodi exhibet cum inscriptione Αὐτ. Κα. Μ. Κόμμοδος, in aversa inscriptus Ἥγε(μονεύοντος) Κλ. Ἀττάλου Θόλπίας Παυταλίας *Eckhel catalog. musei Vindobonensis I p. 73 n. 10 (inde Mionnet Suppl. II p. 373 n. 1008).*

Legatus pro praetore Thraciae sub Commodo num., Dio 79, 3; a Septimio Severo tempore belli Nigriniani senatu motus, a Caracalla restitutus a. 218 ex sortitione provinciae Cypri proconsul ab Elagabalo occisus est, quod aliquando in Thracia Comazontem offenderat Dio l. l.

650 CLAVDIVS ATTALVS. Titulus acephalus nuper Trallibus repertus communicatus nobis a Mich. Pappaconstantino per O. Kern: Φιλίππου τοῦ κρατίστ[ου] ὑπατικοῦ, ἀδελφιδῆν Φλαβίου Ἀντωνεῖνου ὑπατικοῦ ἀνθυπάτου Ἀφρικῆς καὶ Φλαβίου Φαῖδρου ὑπατικοῦ, καὶ συγγενῇ (*duae tresve litterae quae sequuntur incertae sunt*) [Κλα]υδίου Ἀττάλου ὑπατικοῦ ἀνθυπάτου Ἀσίας, ἀνεψιαδῆν Κλαυδίου Ἀττάλου Πατερκληανοῦ ὑπατικοῦ ἡγεμόνος Βαιθυνίας.

Proconsul Asiae (*saeculo III ut videtur*) tit. *Potest idem esse L. Claudius Attalus n. 651 aut Ti. Claudius Attalus n. 652.*

651 L. CLAVDIVS ATTALVS. Tituli Aphrodisienses: publice honoratus a civitate Aphrodisiade CIG 2781b Addend. p. 1111 corr. Lebas-Waddington 1596 (1); fratri posuit CIG 2805a = Lebas-Waddington

1615 (2), qui in vicem ei dedicavit CIG 2805 b (3); memoratur in t. consobrinae CIG 2819 b Add. p. 1115 = Lebas-Waddington 1597 (4).

L. Claudius Attalus t. 1, ubi cum Boeckh exemplum Fellowsii secutus edidisset Τιβέριον, Waddington ex exemplo Deeringii emendavit Αούριον; Attalus t. 2. 3. 4.

Origine Aphrodisiensis t. 1, filius L. Antonii Claudii Dometini Diogenis t. 1, senator t. 1. 3, frater Claudii Diogenis t. 2. 3. 4, consobrinus Claudiae Antoniae Tatianae t. 4. Cf. n. 650.

652 TI. CL(AVDIVS) ATTALVS, συνκλητικός, pater Achillis mariti Tatianae CIG 2831 t. Aphrodisiensis. Cf. n. 650.

653 CLAVDIVS ATTALVS PATERCVLIANVS, consularis, praeses Bithyniae in t. graece scripto Trallibus reperto cf. n. 650.

654 TI. CLAVDIVS ATTICVS HERODES, pater Ti. Claudii Attici Herodis consulis a. 143. Tituli patris et filii cognominis quomodo distinguendi sint, cum antea viri docti de ea re multum erraverint, nunc t. Olympicis et Eleusino (infra n. 15) repertis ita constat, ut de paucis tantum iisque mutilis dubium maneat, ad utrum referendi sint. Et si quidem tituli, ubi quattuor nomina posita sunt, quamquam per se ad utrumque referri possunt, tamen aliis rebus aut patri aut filio attribuuntur. Ceterum autem in t. graece scriptis pater dicitur Ti. Claudius Atticus sive Claudius Atticus sive Atticus; contra filius Ti. Claudius Herodes sive Claudius Herodes sive plerumque Herodes, ita ut illi Graccorum more nomen principale Atticum, huic Herodem fuisse appareat. Neque omnino illi tituli, quibus consules a. 143 ad annum significandum afferuntur, ulla ratione hic in censum veniunt, ubi de titulis graecis hominis utriusque agitur.

Patri positi sunt: CIA III 3 (1) decretum publicum Atheniensium in honorem eius et Vibulliae uxoris factum; phylae Atticae ei et uxori posuerunt titulos eodem modo conceptos, quorum ipsius extant t. CIA 669 (2), quem dedicavit ἡ Π[τολε]μαίς, 670 (3), quem ἡ Θένρις, 671 (4) quem ἡ Κερρωπίς, 672 (5), quem ἡ Ἀντιοχίς, 673 (6), quem phyle cuius nomen periit, uxoris 674 (7), quem ἡ Πανδαιονίς; ἡ ἐξ Ἀρείου πά[ρου] β[ου]λῆ καὶ ἡ βουλή τῶν ἐξακοσίων (ante a. 126) καὶ ὁ ὄμιλος εἰ posuerunt CIA III 665 (8); Gythiatium civitas ei posuit Gythii t. Lebas-Foucart II 243 d (9), Athenis CIA III 668 (10); Megarensium civitas Megaris Inscript. Graeciae Sept. I 88 (11); τὸ κοινὸν συνέδριον τῶν Ἑλλήνων τῶν εἰς Πλατῆας συνιόντων Thebanum ibid. I 2509 (12). — Memoratur in t. Attico CIA III 476 (13) ἐπὶ ἱερέως Κλ(αυδίου) Ἀττικοῦ ἀποκράτορα Ἀδριανὸν Σεβαστὸν Ὀλύμπιον, qui t. propter agnomen Olympii non ante a. 129 positus est cf. Dürer, die Reisen des Kaisers Hadrian p. 44, in t. Herodiani filii, quem ἡ πόλις Ἰουλιετῶν in Cea insula dedicavit CIG 2371 (14), in t. Eleusino Herodis filii Ἐφιεμερίς ἀρχαιολογική 1894 p. 206 a (15).

Dubium est, utrum ad patrem an ad filium pertineant hi tituli: CIA III 485 Hadriano positus ἐπὶ ἐπρέως Τι. Κλ....., ibd. 675 ἡ βουλὴ καὶ ὁ [δῆμος τὸν ὑπατι]χὸν Τιβέρι[ον Κλαύδιον] Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθώνιον τὸν [εὐεργέτην], Ephesius CIG 2978 Ἀττικὸν Ἡρώδην....., Troade repertus incertae lectionis CIG 3579 .. Τι. Κ..... τικὸν....., ubi num omnino alter uter memoratus sit, prorsus incertum est.

Ti. Claudius Atticus Herodes dicitur vel dicebatur t. 1-8, Ti. Claudius Atticus 9. 12. 14, Claudius Atticus 10. 11. 13. 15; Atticus passim in iis titulis filii, ubi hic nuncupatur Ἡρώδης Ἀττικοῦ v. infra sub filio. Apud scriptores Atticus.

Filius (Ti. Claudii) Hipparchi Philostrat. vit. soph. 2. 1, 3, perperam Plutarchi Suidas s. v. Ἡρώδης. Μαραθώνιος t. 1. 2-6. 7. 8. 12. 15, id est e demo Atheniensium Marathonio oriundus. Cum bonis patris publicatis pauper factus esset, immensum thesaurum invenit, de quo ad Nervam imperatorem scripsit; inde homo praedives Philostrat. l. 1. Fortasse hic intellegendus est Irenaeus sat. 11. 1 'Atticus, eximie si cenat, lautus videtur'. Quomodo quando latum clarum adeptus sit, nihil traditur, sed probabiliter ponitur cum ab imperatore Nerva vel Traiano in amplissimum ordinem adlectum esse. Consul t. 10 cf. Sopatr. prolog. Aristid. III p. 739 ed. Dindorf (Ἡρώδης) ἀπὸ ὑπάτων κατέχετο. suffectus anno incerto sub Traiano ut videtur; ὁ τριετής Ἡρώδης ἐτέλει μὲν ἐκ πατέρων ἐς τοὺς ὑσιπάτους Philostr. l. 1. 2. 1, 1, ὁ αὐτοῦ (= Herodis) πατὴρ τοῖς ὑσιπάτοις συγκατελέχθη Suidas l. 1. Quamquam tali in re auctoritati verborum perplexorum Philostrati haud ita multum tribuerim, nihil Suidae, verum esse potest Atticum consulem iterum suffectum esse sub Hadriano. Proconsul Asiae Suidas l. 1.; at cum praeterea reliqua quae recte de rebus familiae Herodis eo capite Suidae traduntur, omnino e vita Philostrati derivata sint, qui et nominatim laudatur, illa autem quae a Philostrato discrepant, non tam ex alio fonte hausta quam ex narratione Philostrati neglegenter adhibita et corrupta per Suidam vel potius per auctorem unde pendet, orta esse rideantur, proconsulatus ille Attici, qui unius Suidae testimonio fertur, satis infirmo, vereor, fundamento nititur. Est sane cur suspicemur proconsulatum Attici in nulla alia re positum esse quam in male intellecta earum rerum enarratione, quae a Philostrato de correctura civitatum Asiae, qua Herodes filius functus est, in medium prolatae sunt. Ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν t. 2-6. 8. 10. 12. 15 (ιερεὺς t. 13). διὰ προγόνων t. 15, διὰ βίου t. 8, post annum 128 t. 13. Fuit in vivis, cum Herodes filius corrector civitatum liberarum Asiae, Arrins Antoninus (qui postea Pius Augustus) proconsul eiusdem provinciae esset (id est circa a. 135 cf. supra A 1257) Philostr. l. 1. § 4. 17. Cum Herodes filius sacerdotium iure hereditario inisset vivo Hadriano cf. CIA III 478, sequitur Atticum diem obiisse sub finem imperii Hadriani.

Hegesippus apud Euseb. hist. eccl. 3, 32 (ab Eusebio pendet Chronicon Paschale p. 471 ed. Bonnensis) narravit Simeonem alterum (qui fertur) episcopum Hierosolymitanum centum viginti annos natum martyrium passum esse ἐπὶ Τραιανοῦ Καίσαρος καὶ ὑπατικοῦ Ἀττικοῦ, unde vulgo pro certo statuitur Atticum patrem Herodis Syriae vel Iudaeae Palaestinae praefuisse. Atticus ille qui dicitur consularis scilicet legatus, nomisi Syriae praeses esse potuit, cum Iudaeam tunc temporis praetorii regerent. Sed ut incertum est in cognomine satis vulgari (vide supra p. 178), num apud Hegesippum intellegendus sit Ti. Claudius Atticus, ita auctor, cuius tota narratio de illo martyrio prorsus a vero abhorreere videtur, nescio an nullam mereatur fidem. Quae non potest non denegari verbis fortasse ab auctore ipso corruptis Martyr. Ignatii p. 307 acta Ignatii ed. Zahn ἐν ἔτει πέμπτῳ (ἐννάτῳ liber Oxon.) τῆς βασιλείας Τραιανοῦ Καίσαρος καὶ δευτέρῳ ἔτει ἐνυπατίας (ἐν ὑπατίᾳ Oxon.) Ἀττικοῦ καὶ Σουρβανοῦ (sic Oxon., καὶ Σουρβινόν Vatican, Ἀττικοῦ Σουβουρανοῦ scripsit Zahn) καὶ Μαρκέλλου; nam ut omnino auctor praeter consules a. 104 (Sex. Attium) Suburanum et (M. Asinium) Marcellum etiam legationem Attici memorare voluerit, hanc ex Eusebio, cuius historiam eum expilasse constat (cf. adnot. Zahnii ad l. l.), alieno loco eum intrusisse probabiliter coniecit Zahn. Falso igitur Asbach Jahrbücher des Vereins der Alterthumsfreunde in den Rheinlanden LXXII (1882) p. 39 loco pro arbitrio mutato uti studuit ad annos consulatus et legationis accuratius constituendos. — Neque probari potest sententia Dittenbergeri Hermes XIII (1878) p. 77 conicientis in t. 10, quo honorat civitas Gytheatium Atticum κηδεμόνα τοῦ ἔθνους (scil. Eleutherolaconum), significari his verbis proconsulem Achaiae vel legatum ad corrigendum statum; neque enim omitti potuit ἀνθύπατος et requireretur omnino pro ἔθνους voce ἐπαρχεία.

Vibullia Alcia uxor t. 1. 7. 15, liberi: Ti. Claudius Atticus Herodes, Ti. Claudius Atticus Herodianus. Claudia Athenais soror ut videtur v. infra sub Claudia. Homo summae liberalitatis, qua praecipue in cives Athenienses usus est Philostr. l. l. § 4–5. — Scopelianum sophistam hospitio excepit id. 1, 21, 13.

655 TI. CLAUDIVS ATTICVS HERODES, consul anno 143. De titulis eius et patris cognominis distinguendis et de titulis, qui ad utrum pertineant dubium est, in universum conferenda sunt quae supra n. 654 exposui. Titulos autem Olympicos, qui ad Herodem familiamque eius spectant, edidit et illustravit Dittenberger, De Herodis Attici monumentis Olympicis, Index scholarum Halensis a. 1892, unde quos infra attulimus, D littera et paginarum numeris adscriptis significavimus.

I) Ipse posuit a) Atticos: CIA III 69 (1), quo templum Athenae dedicavit; III 403 (2), quo monumentum nescio quod; Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1888 p. 189 (3), quo τὸ ἀγορανόμιον; posuit Anniae Regillae uxori vivae t. Eleusinum Ἐφημερίς ἀρχαιολογική III (1885) p. 152 n. 28 (4),

mortuae sepulcralem CIA III 1417 (5); *Flavio Dorotheo decreto publico* CIA III 663 (6); *Vibullio Polydeuci matris liberto* III 811. 813. 814 (7-9) una cum matre, quae eidem 815. 816 (10. 11), qui tituli ex Olympicis et Eleusino n. 23 corrigendi sunt; (*Marciae*) *Claudiae Alciae Eleusinum* Ἐφημερίς ἀρχαιολογική 1894 p. 207 b (12). b) *Olympicos hominibus domus imperatoriae*, quorum quattuor supersunt D p. XVI sq. n. I-III 2 (13-16), ubi in 13 aperto errore omissum est Ἡρώδης. c) *In Cercyra insula ephebo cuidam filio amici posuit* CIG 1883 (17). d) *Romae in honorem Regillae uxoris defunctae* IGI 1389 carmen *Triopei* (18) et 1390 (19), qui et ipse ad *Triopeum* spectat, 1392 (20), *bilinguem* 1391 = CIL VI 1342 (21).

II) *Herodi dedicati sunt*: a) *Atticus* CIA III 666 (22) ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων (ante a. 126) Ἡρώδην [Ἀττικοῦ τὸν ἑαυτοῦ] εὐεργέτην, qui titulus quamquam non certe, tamen probabiliter ad hunc Herodem refertur; *Eleusinus* κατὰ τὸ δῶγμα τῆς Κορινθίων βουλῆς positus Ἐφημερίς ἀρχαιολογική 1894 p. 206 a (23). b) *Olympicus publice ab Eleis positus* D p. V (24), cuius frustula supersunt [Τιβέριον Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην] Μαραθῶνιον] c) *Smyrnacus admodum mutilus* CIG 3187 (25).

III) *Memoratur a) in t. Atticis ut agoranomus* CIA III 160 (26), ut archon ibd. Add. p. 483 n. 69 a (27) et ibd. 735 (28). 736 (29) *ephebicis*, quorum n. 29 versibus conceptus est, ut ἱερεὺς vel ἀρχιερεὺς ibd. 478 (30). 1132 (31); nomina extant in fragmento ibd. 667 (32); deinde memoratur in t. *Regillae uxoris Athenische Mittheilungen VIII* (1883) p. 287 (33), in t. *sepulcrali Elpinices filiae* CIA III 1333 corr. a Dittenbergero p. XV l. l. (34), in t. *Marciae Claudiae filiae* CIA III 894 n (35). b) *In t. Olympicis Vibulliae matris* D p. VI (36), quattuor liberorum D p. XII n. 1-4 (37-40), patris et avi materni *Regillae* D p. VI. VIII (41. 42).

In titulis dicitur Ti. Claudius Atticus Herodes t. 17. 23. [24]. 34; Ti. Claudius Herodes t. 25. 28. 31; Τιβέριου [Κλαυ]δίου Ἡρώδου νε(ωτέρου) t. 27; Claudius Herodes t. 6. 30. 33. 35, in viginti novem aliis Herodes. Prorsus singularis esse traditur t. 12, quem sic edidit Skias l. l. [Τ]ιβέριος Κλαύδιος Ἡρώδου [υἱός] ἑπάρχος Μαραθῶνιος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Κλαυδίαν Ἀλκίαν μυθθεῖσαν κτλ. Hic titulus quin ad Herodem nostrum spectet, primum ideo dubitari nequit, quod in altero eiusdem basis latere inscriptus est t. 23 *Herodi a Corinthiis dedicatus*. Deinde *Herodes et uxori Eleusine posuit* t. 4 et recte dicitur ἐξηγητής, quippe qui fuerit e Cerycum gente t. 18 carm. *Triop.* v. 33 (cf. Dittenberger *Hermes* XX (1884) p. 2, 10 sqq.), quo pertinet quod imperator M. Aurelius ad eum scripsit se cupere μυθθῆναι, εἴη δὲ καὶ σοῦ μυσταγωγούντος *Philostr.* vit. soph. 2, 1, 31. Denique *Claudia Alcia non potest non intellegi Marcia Claudia Alcia Athenais filia illa Herodis*. At [Τ]ιβέριος Κλαύδιος Ἡρώδου [υἱός] nullo modo potest ferri neque *Gracorum* more, quo

ipse dicitur Ἡρώδης vel Ἡρώδης Ἀττικοῦ, pater uno nomine semper Ἀττικός, neque Romanorum, quo nemo unquam quisquam altero post Christum natum saeculo appellatus est Ti. Claudius cognomine omisso, sed hic appellari debuit Ti. Claudius Ti. f. Atticus Herodes sive Ti. Claudius Atticus sive Ti. Claudius Herodes. Itaque non dubito, quin in lapide fuerit [Τ]ιβέριος Κλαύδιος Ἡρώδ[ης]; num quid praeterea in fine versus perierit veluti ἱερεὺς, nisi lapide denuo examinato non potest diiudicari.

In consulatu: Ti. Claudius Atticus Herodes VI 20217. 24162, XIV 3692, Ti. Claudius Atticus VI 29335, ceterum Atticus fasti. — Apud scriptores: Ἡρώδης Ἰούλιος χρηματίσας perperam Suidas s. v. Ἡρώδης I p. 896 ed. Bernhardt; Herodes Atticus apud Gellium ubique, vit. Marci 4, 2, Veri 2, 5; Claudius Herodes Dio 71, 35, ceterum semper Herodes.

Atheniensis Philostr. vit. soph. 2, 1 init. (quod caput inde abhinc indicabimus infra per vocem 'vita' paragrapho adscripta ed. Westermann), Suidas l. l., Pausan. (v. infra); Marathonius t. 1. 4. 12. 27. 28. 34, epigramma sepulcrum vita 37, Suidas l. l. Filius Ti. Claudii Attici Herodis et Vibulliae Alciae t. 23 cf. t. 36; filius Attici, nepos Plutarchi (sic) Suidas l. l.; filius Attici, nepos (Ti. Claudii) Hipparchi recte vita 3 cf. stemma p. 355; Ἡρώδης Ἀττικοῦ (casu genetivo Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ) t. 1. 3. [22]. 24. 26. 32, epigramma sepulcrum l. l. Natus est circa a. 101/102, ut sequitur ex iis quae de mortis tempore traduntur v. infra.

Romae in domo P. Calvisii (Tulli), avi M. Aurelii qui imperavit, eruditus est Marcus ad Frontonem 3, 2 p. 41 ed. Naber. Athenis Scopeliano magistro usus est Philostr. vit. soph. 1, 21, 7, vita 14. Praeterea eum docuerunt Secundus Atheniensis sophista (Philostr. sophist. 1, 26), Theagenes Cnidius, Munatius Trallianus, (Calvisius) Taurus philosophus vita 31, inprimis Favorinus, quem Herodes magistri et patris loco habebat vita ibd., Philostr. 1, 8, 4, Suidas l. l. (Antonium) Polemonem Smyrnae audivit, quo tempore corrector civitatum Asiae erat, eiusque discipulum se professus est, cum ipse alios doceret Philostr. 1, 25, 13–18, vita et Suidas l. l. Adulescens in Pannonia coram imperatore oratione cecidit vita 31, scilicet Hadriano anno 118 vel a. 122 in Pannonia agente cf. Dürer, Die Reisen des Kaisers Hadrian p. 19. 35.

Athenis agoranomus fuit t. 26, archon t. 29, τρίτου ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας τοῦ μεγίστου αὐτοκράτορος Καίσαρος Τραιανοῦ Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ id est a. fere 127/128 cf. Dürer p. 43. Postea hipparchus t. 12. Iam ante a. 126 publice ab Atheniensibus honoratus videtur t. 22. Ἀρχιερεὺς (scilicet τῶν Σεβαστῶν) t. 31. 33, ἱερεὺς t. 30 sub finem imperii Hadriani (cf. t. 30) post mortem patris factus v. supra in patre.

Herodes cum filius viri clarissimi iure senatorii ordinis esset, prae-

torius utrum factus sit praetura functus an ab imperatore Hadriano adlectus inter praetorios, neque ex titulis neque ex scriptoribus perspicitur. Certe praetorius ἦρχε τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐλευθέρων πόλεων eodem tempore, quo T. Arrius Antoninus (qui postea imperavit) proconsul Asiae praecerat *vita* 4. 17 cf. *Philostr.* 1, 25, 13; legatus igitur missus ad corrigendum statum civitatum liberarum provinciae Asiae circa a. 132/135. Consul a. 143 cum C. Bellicio Torquato *fasti*, *Philostr.* 1, 25, 13, *t.* 4, consularis *t.* 34, *Gellius* 1, 2, 1; 9, 2, 1; 19, 12, 1. Morte Regillae uxoris commotus dicitur δευτέραν κλήρωσιν τῆς ὑπάτου ἀρχῆς ἀναβαλέσθαι *vita* 19, quae verba minus perspicua ad iteratam sortitionem proconsulatum consularium Asiae et Africae spectare videntur.

Imperator Pius Herodem magistrum M. Aurelii et L. Veri instituit *Dio* 71, 35, *vit. Marci* 4, 2, *Veri* 2, 5, *M. Aurelius ad Frontonem* 1, 6 p. 17. Romae sub Pio causam dixit atrocissimam, 'in qua dicendum (erat) de hominibus liberis crudeliter verberatis et spoliatis, uno vero etiam occiso, dicendum de filio impio et precum paternarum immemore' *Fronto* p. 42; causam egit Cornelius Fronto (patronus ut videtur Demonstrati Petiliani, pro quo tertiam orationem in Asclepidotum scriptam memorat *Fronto* p. 111), acturi Frontoni videbantur Capreolus et Marcianus et Villianus *id.* p. 43; qua de causa M. Aurelius et Fronto in vicem litteras scripserunt *ad M. Caes.* 3, 2-6. Quamquam Fronto de ea causa orationem in publicum emiserat, postea Herodes ei reconciliatus est *Fronto ad M. Aurel. Caes.* 4, 2 p. 61, *ad eundem imp.* 2, 8 p. 111, *ad L. Verum* 2, 9 p. 138. Vnde veri similis est coniectura Niebuhrii ad Herodem consolandum scripsisse Frontonem epistolam graecam, cuius extant fragmenta p. 243.

Cum Pio imperante in Graeciam reversus esset, inimicitiae inter eum et Quinctilios ortae sunt *vita* 24. 25, ὅπου ἄμφοι τῆς Ἑλλάδος ἡρχέτην, scilicet cum Sex. Quinctilio Condiano et Sex. Quinctilio Valerio Maximo fratribus, quorum hic legatus provinciae Achaiae fuit *CIL XIV* 2609, illum proconsulem fuisse ponendum est. Atheniensium, qui dominatione Herodis pressi sibi videbantur, Demonstratus Praxagoras Mamertinus alique plures adversarii Herodi extiterunt et eum apud proconsulem accusaverunt, cum apud eundem Herodes in vicem illos populum in se concitasse insimularet; adversarii autem, quorum primas partes agebat Demonstratus, ad imperatorem Marcum in oppido Pannoniae Sirmio (a. 170/171) agentem se contulerunt, quo Herodes causam dicturus et ipse profectus est *vita* 25-27. At haec narratio Philostrati minime accurata esse potest, quippe qui res ita rettulerit, quasi inimicitiae inter Herodem et Quinctilios Atheniensesque paulo ante a. 170 ortae essent. Quamquam enim per se poni potest Condianum post consulatum Achaiam rexisse (cf. quae adnotavi ad *A* 934) et Maximum propter necessitudinem, quamvis consularem,

suscepisse legationem, ut Gordianus filius post consulatum legatus fuit patris, tamen credi non potest utrumque sub initium belli Marcomanici quindecim fere annis post consulatum, quo ambo anno 151 functi sunt, illa munera praetoria iniisse. Itaque cum Philostratus res longo tempore diiunctas poetarum more in breve spatium contraxerit necesse sit, coniciam causam, quam Quinctilio Condiano proconsule adversarii Herodi intendere coeperunt, eandem esse atque causam, de qua Marcus et Fronto consilia communicaverunt (v. supra), actam imperante Pio, et Demonstratum (sic ter traditur) Petilianum, qui in ea a parte accusatorum stabat, eundem esse atque Demonstratum, qui a Philostrato memoratur. Quod si verum sit, ponendum est inimicitias tunc quidem nescio quo modo in tempus compositas esse, sed multo post denuo exarsisse. Cum Sirmii coram M. Aurelio Demonstratus acerrime in Herodem invectus esset, Herodes autem iratus imperatori ipsi crimina obiecisset, M. Aurelius satis habuit in liberos Herodis animadvertere *vita* 28–29.

Post res in Pannonia actas Herodes in Atticam reversus circa Marathonem et Cephisiam pagos degere solebat *vita* 30; villa Cephisia Herodis memoratur *Gell.* 1, 2, 2; 1, 10, 1; 18, 10, 1. Ad (Avidium) Cassium rebellantem (aestate a. 175) scripsit nihil nisi Ἡρώδης Κασσίω ἐμάνης *vita* 32. Ex castris hibernis imperator Marcus ad eum de morte Faustinae uxoris litteras dedit *vita* 31, id est hieme a. 175/176. Paulo post ut videtur decessit Marathone anno fere septuagesimo sexto; corpus Athenienses in Panathenaico sepelierunt *vita* 37; epigramma sepulcrum *ibid.*; Hadrianus sophista Herodi orationem funebrem habuit *Philostr.* 2, 10, 3.

Vxorem duxit Appiam Anniam Regillam Atiliam Caucidiam Tertullam, filiam Appii Annii Galli consularis *cf. A* 557, quam a. fere 160/161 amisit; nam Appius Annius Atilius Bradua consul (anno 160) vel consularis (εὐδοκιμώτατος ὢν ἐν τοῖς τότε ὑπάτοις), frater Regillae Herodem uxorem interemisse accusavit, cuius criminis absolutus est; defunctam immodice luxit (*cf. Lucian. Demonax* 33) et memoriam titulis monumentisque (*cf. t. 5. 18–21*) coluit et nomine eius theatrum Athenis extruxit dedicavitque *vita* 19, *Pausanias* 7, 20, 6. Ex Regilla uxore quattuor liberos tulit: 1) Appiam Anniam Atiliam Regillam Elpinicen Agrippinam Atriam Pollam, 2) Tiberium Claudium Appium Atilium Braduam Regillum Atticum sive M. Atilium Atticum Braduam Regillum, 3) Marciam Claudiam Alciam Athenaida Gavidiam Latia-rem, 4) L. Claudium Vibullium Regillum Herodem; qui liberi quo ordine nati sint, non constat. Duo ante matrem mortui sunt, quae duos superstites reliquit *t. 18 v. 15*, scilicet Elpinicen et Atticum Braduam. Herodem supra modum mortem filii (scilicet L. Claudii Vibullii Regilli) lugentem irrisit Demonax philosophus *Lucian. Dem.* 25 (ubi cum Vorstio pro ὁ δ' αὐτός, id quod nullo modo ferri potest, emen-

dandum videtur τῷ δ' αὐτῷ). Athenaida (falso Philostratus: Panathenaida) filiam Athenienses in solacium patris in urbe sepelierunt *vita* 22. Post mortem uxoris amisit Elpinicen *vita* 22. Itaque ex liberis unum superstitem reliquit Ti Atticum Braduam *vita* 23 cf. *supra* n. 640.

Libertos Achillem, Polydeucen (cf. *Lucian. Demon.* 33), Memnona tamquam ingenuos luxit, εἰκόνας γούν ἀνετίθει θηρώντων καὶ τεθρηραχότων καὶ θηρασόντων κτλ. *vita* 24; quo spectant tituli 8–11, quos in honorem *Vibullii Polydeucis* (scil. liberti matris) *Herodes* posuit t. 7. 8. 9, item t. 10, 11, quos *Vibullia Alcia mater*, cf. t. 8: Πολυδευχίονα ἐν ἀνθ' υἱοῦ ἔσπερξεν καὶ ἐνθάδε Ἡρώδης [ἀν]έθηκεν, ὅτι ἐνθάδε καὶ περὶ θήραν εἶχον. Alcimedontis liberti (cf. *vit.* 18) filias *Herodes* loco filiarum ipsius habuit et secum in Pannoniam duxit *vita* 27. 29.

Vir liberalissimus hominibus et civitatibus prospexit *vita* 2. Athenis suo sumptu Panhellenia et Panathenaica instituit *vita* 7, stadium trans Ilissum marmore ornavit et prope id templum *Fortunae* aedificavit *vita* 8, *Pausan.* 1, 19, 6; memoriae *Regillae* Odeum dedicavit *vita* 8, *Pausan.* 7, 20, 6; agoranomium t. 3, templum *Athenae* cum statua t. 1 extruxit; ephebos Athenienses albis vestimentis donavit *vita* 8, cuius rei mentio fit in t. 31. Corinthi theatrum aedificavit et templum *Isthmium* signis replevit *vita* 9, *Pausan.* 2, 1, 7; Delphis stadium marmore *Pentelico* exornavit *vita* 9, *Pausan.* 10, 32, 1, apud *Thermopylas* thermas aegrotantium usui exhibuit *vita* 9, *Olympiae* aquaeductum cum exedra perfecit, quae opera *Regilla* uxor *Iovi Olympio* dedicavit cf. *tit. Olympicum Archäologische Zeitung* 1878 p. 94 n. 149, et ibi statuas hominum domus imperatoriae collocavit cf. t. 13–16, in templo *Cereris* signa eius et *Proserpinae* *vita* 9, *Pausan.* 6, 21, 2 cf. *Lucian. Peregr. Prot.* 19. 20. Oricum urbem in *Epiro* labentem restituit *vita* 9. 30, *Canusium* oppidum aquaeductu auxit civitatesque *Euboeae* *Peloponnesi* *Boeotiae* aliam alia ratione iuvabat *vita* 9. Cum corrector civitatum *Asiae* esset, *Troadensibus* penuria aquarum laborantibus magno sumptu salubres aquas comparavit *vita* 4. *Isthmum* perfodere quamquam summopere cupiebat, non ausus est *vita* 10.

Summus orator temporis sui (cf. *Gell. l. l.*, *Lucian. Peregr. Prot.* 19, *Sopatr. prolegom. Aristides III* p. 737 ed. *Dindorf*) scholam Athenis habebat, quo undique iuvenes confluebant *Philostr. vit. soph. passim.*, *Alexandrum Peloplatonem* Athenis audivit et magnificentissime donavit *ibid.* 2, 5, 3–8; *Philagnus* sophista cum Athenis moratus arroganter se gereret, inimicitias cum eo contraxit *ibid.* 2, 8, 1–3. Discipuli eius: *Theodotus* *ibid.* 2, 2, 2, (*Claudius*) *Aristocles* 2, 3, 1. 2, *Hadrianus* 2, 10, 1–3, *Suidas* s. v. Ἀδριανός I p. 112, *Pausanias* 2, 13, *Ptolemaeus Naucratis* 2, 15. 1, *Rufus Perinthius* 2, 17, 2, *Onomarchus* 2, 18, 1, dubium an et *Heraclides* 2, 26, 6, *Aelius Aristides* 2, 9, 1, *Suidas* s. v. Ἀριστέδης. — *Philosophiae*

magistros qui publice Athenis iuvenes docerent, ut Herodes selegeret, ei imperator M. Antoninus mandare solebat *Philostr.* 2, 2, 2.

Iudicium Philostrati de eloquentia eius *vita* 34–35 cf. *W. Schmidt, Der Atticismus I* p. 192 sqq. Extat oratio quae inscribitur Ἡρώδου περὶ πολιτείας; argumentum orationis contra Stoicos habitae refertur a Gellio 19, 12. Ἐπιστολαὶ δὲ πλεῖσται Ἡρώδου καὶ διαλέξεις καὶ ἐφημερίδες, ἐγγχειρίδια τε καὶ καίρια τὴν ἀρχαίαν πολυμαθίαν ἐν βραχεῖ ἀπηνθισμένα *vita* 36 (inde *Suidas s. v. Ἡρώδης*); iudicium de epistulis Herodis *Philostr. epist.* p. 258 ed. *Kayser*.

656 TI. CL(AVDIVS) ATTICVS HERODIANVS, Ti. Cl(audii) Attici et Vibulliae Alciae filius *honoratus t. in Cea insula reperto CIG 2371, quum posuit ἡ πόλις Ἰουλιητῶν. Frater igitur Attici Herodis sophistae natu minor, ut ex nominibus apparet.*

657 Claudius Augustalis, adulescens, amicus Columellae *Col.* 11, 1, 1.

658 Tib. Claudius Augustanus, Tib. f., tribu Quir.; procurator Augusti provinciae Britanniae, pater (naturalis) Bellici Sollertis (= Ti. Claudi Alpini v. *supra B 85*), socer Claudiae Marcellinae, quae ei posuit *t. Veronensem V 3337.*

659 L. TI. CLAVDIVS AVRELIVS QVINTIANVS, consul a. 235 cum Cn. Claudio Severo. *Titulus Campanus ei a Ti. Cl(audio) Felice Hviro amico positus X 3850. — Plena nomina exhibet tit.; in consulatu: Ti. Claudius Quintianus VI 2001. 2009, ceterum Quintianus fasti.*

Tribu Quirina. Triumvir monetalis aere argento auro flando feriundo, quaestor candidatus, praetor, consul *tit.*, a. 235 *fasti*; pontifex *tit.*

660 TIB. CL(AVDIVS) AVR(ELIVS) TELEMACHVS, vir clarissimus, nepos Ti. Claudii Telemachi *memoratur in t. aci Benndorf, Reisen in Lycien p. 67 n. 62. Vide infra sub avo.*

661 Ti. Claudius B[a]l, procurator Aug. (Claudii vel Neronis) *honoratus t. Deliaco graece scripto Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 160 n. 9, quem posuit Ti. Claudius Novius (cf. CIA III 457. 652. 1085); in lapide superest ΒΑΛ, Βαλ[εριανόν] supplevit sine causa Homolle qui edidit; immo ex spatio litterarum supplendum videtur Βάλ[βον] potius quam Βαλ[βῖνον] vel Βαλ[βῆλλον].*

662 Ti. Claudius Balbillus *memoratur in t. Aegyptiis CIG 4699 (1). 4957 v. 28 (2), in t. libertae Portuensi IGI 1323 = CIG 6668 (3).*

Plena nomina exhibet t. 1, Balbillus t. 2, Claudia Balbilli l. t. 3; apud scriptores C. (sic traditur) Balbillus Tac. a. 13, 22, alibi Balbillus. — Praefectus Aegypti anno 55 nuncupatus Tac. l. l., Seneca natur. quaest. 4, 2, 13, Plinius n. h. 19, 3, tit. 1. 2. — Virorum optimus profectusque in omni litterarum genere rarissimi citatur Sen. l. l.

663 [CLA]VDIVS BASSVS [CAPI]TOLINVS, consul (suffectus anno incerto) *VI 3829 cf. Ephem. ep. 4, 820 t. urbanus mutilus scriptus 'litteris*

bonis saeculi fere secundi; in eodem fragmento memoratur . . . meria [Ma]rcella fortasse uxor vel filia.

664 TI. CLAVDIVS BI[TH]YNICVS, proconsul (Lyciae et Pamphyliae post a. 135 cf. Marquardt, *Staatsverwaltung* I² p. 376) memoratur in t. Sidensi mutilo CIG 4360 cf. Add. p. 1169.

— TI. CLAVDIVS BRITANNICVS vide TI. CLAVDIVS CAESAR BRITANNICVS.

665 A. Claudius Caecina . . . aeus (Καϊκίναν . . . αιν Κυζικηνόν), Cyzicenus ab imperatore Antonino Pio curator Iliensium (λογιστής) factus publice honoratus a civitate Iliensium t. ibi reperto *Archäologische Zeitung* 1873 p. 57.

— NERO CLAVDIVS CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS vide NERO CLAVDIVS DRVSVS GERMANICVS.

— TI. CLAVDIVS CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS vide TI. CLAVDIVS NERO GERMANICVS.

666 TI. CLAVDIVS CAESAR BRITANNICVS. *Tituli: ei positus est Tuscus originis incertae XI 3602 (1), ad cum probabiliter refertur VI 922 (2) urbanus mutilus, qui fuit fortasse in arcu Claudii; patri et ei et Neroni fratri, qui tertio loco nominatur, dedicatus t. Nemorensis Ephem. ep. 7, 1242 (3), nomen eius in massa aenea inscriptum est VII 1202 (4); memoratur in t. servi XIV 2769 (5), liberti patris VI 8873 (6). — Nummi Eckhel VI p. 254, Cohen I² p. 269.*

Ti. Claudius Caesar Britannicus in nummis commatis Romani, Ti. Claudius [Caesar] Brittanicus t. 1, [Ti.] Claudius [Caesar] [Bri]tannic[us] t. 2, [T]i. Claudius Brittanicus [Caesar] t. 3, Ti. Claudius Britannicus t. 5, Britannicus Aug. f. t. 4, Britannicus t. 5. — Κλαύδιος Τιβερίος Ἰσπαννικός Dio 60, 12, ceterum Britannicus apud scriptores.

Filius imperatoris Claudii et Valeriae Messalinae Sueton. *Claud.* 27, Dio 60, 12, Tac. a. 11, 32, Ioseph. ant. 20, 8, 1, bell. 2, 12, 8, Iuvenal. 6, 124 cum schol. et schol. ad Iuvenal. 6, 434. De anno natali discrepant scriptores: Suetonius l. l. ipse sibi repugnat, cum scribat Britannicum vicesimo imperii die (= 12/13 m. Febr. a. 41) inque secundo consulatu (= a. 42) natum Claudio; Dio 60, 12 cum agat de rebus a. 42, non dicit id quod dicentem facere solent, eo ipse anno Britannicum natum esse, sed transeundo, ut qua moderatione Claudius et anno 42 et alias usus esset illustraret, cum nihil splendide egisse, cum filius ei natus esset, memoravit. Apud Tacitum ann. 12, 25 Nero (qui natus est d. 15 m. Decembris a. 37 cf. n. 690) dicitur biennio (sic codex Mediceus, triennio coniecit Nipperdey) maior natu quam Britannicus. Sed cum sub initium a. 55 Tacitus a. 13, 15 referat Neronem turbatum esse propinquo, die quo quartum decimum aetatis annum explebat, (scilicet quo ex usu domus imperatoriae Britannicus iamiam togam virilem accepturus erat), veri simillimum videtur Britannicum die 12/13 m. Febr. a. 41 natum esse.

Primum a patre Ti. Claudius Germanicus dictus, deinde post Britanniam subiectam (a. 43) senatus consulto Britannicus nuncupatus est, ὥστε καὶ κυρίως τρόπον τινὰ Βρεττανικὸν αὐτὸν ὀνομασθῆναι *Dio* 60, 22, *Sueton. Claud.* 27. A Sosibio educatus *Tac. a.* 11, 1. 4, qui postea Agrippina moliente amotus et interfectus est *Dio* 60, 32. Nerone adoptato desolatus paulatim etiam servilibus ministeriis *Tac. a.* 12, 26. Cum a. 51 fratrem adoptatum Domitium salutavisset, Agrippina noverca eum adoptionem Neronis spernere apud Claudium insinulavit, qui criminibus illius commotus optimum quemque educatorem Britannici exilio aut morte affecit datosque a noverca custodiae eius imposuit *ibid.* 12, 41, *Sueton. Nero* 7, *Dio* 60, 32. Sub exitum vitae Claudius signa quaedam nec obscura paenitentiae de Neronis adoptione dedit et subinde obvium sibi Britannicum artius complexus hortatus est, ut cresceret rationemque a se omnium factorum acciperet *Sueton. Claud.* 43. Ab Agrippina ne cubiculo patris egrederetur prohibitus, dum ille animam efflaret *Tac. a.* 12, 68. Cum appropinquaret dies, quo quartum decimum aetatis annum Britannicus explebat, Nero sub initium a. 55 opera Lucustae veneficae eum epulantem veneno a medio sustulit corpusque raptim in campo Martio sepelivit *ibid.* 13, 15–17, *Sueton. Nero* 33, *Dio* 61, 1. 7, *Ioseph. ant.* 20, 8, 2, *bell.* 2, 12, 8, *Eutrop.* 7, 12. 14, *schol. ad Iuvenal. sat.* 1, 71; 6, 117; 8, 218, *Aelian. de nat. animal.* 5, 29. Titus Vespasiani filius qui familiarissime eo usus erat, postea statuam ei auream in Palatio posuit et alteram ex ebore equestrem, quae Circensi pompa praeferebatur, dedicavit prosecutusque est *Sueton. Tit.* 2.

Memoratur Tac. a. 11, 26. 34; 12, 2. 9. 65. 68. 69; 13, 10. 14. 19. 21; 14, 3, *Sueton. Nero* 6, *Herodian.* 4, 5, 6.

667 TI. CL(AVDIVS) CALLIPPIANVS ITALICVS, ὀπάτος, πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστράτηγος τῶν Σεβαστῶν, λογιτὴς καὶ ἐπανορθωτὴς τῶν ἐλευθέρων πόλεων *publice honoratus t. Attico CIA III* 631.

Fuit consul (*suffectus anno incerto*), legatus Augustorum pro praetore missus ad corrigendum statum civitatum liberarum Aethiopiae. *Ad aetatem Severi et Antonini rettulit Dittenberger Ephem. cp.* 1 p. 248.

668 TIB. CL(AVDIVS) CANDIDVS. *Titulus eius Tarraconensis II* 4114. — *Nomina plena exhibet titulus, Candidus apud Dionem.*

Praefectus cohortis secundae civium Romanorum, tribunus militum legionis II Augustae, praepositus copiarum expeditionis Germanicae secundae (*scilicet M. Aurelii et Commodi adversus Marcomanos a.* 178), procurator XX hereditatum per Gallias Lugdunensem et Belgicam et utramque Germaniam, allectus inter tribunicios, item praetorios, curator civitatis Teanensium, legatus pro pr. provinciae Asiae, logista civitatis splendidissimae Nicomedensium, item Ephesiorum; dux exercitus Illyrici expeditione Asiana *tit.* apud Nicaeam a. 194 vicit Pescennium Nigrum *Dio* 74, 6, item Parthica

- tit.* a. 195 a Nisibi cum Laterano et Laeto contra gentes vicinas missus *Dio* 75, 2, item Gallica (contra Clodium Albinum); consul (suffectus anno incerto sub Severo), legatus Augustorum (post a. 197) pro pr. provinciae H(ispaniae) c(iterioris) et in ea dux terra marique adversus rebelles H. H. P. P. (sic est in lapide cf. *Correspondenzbl. d. Westd. Zeitschr.* 1893 p. 37 n. 23, H. H. P. R. descripsit Hübner) *tit.*, solvendum videtur h(ostes) p(ublicos). — Quindecimvir sacris faciundis *tit.*
- 669 Ti. Cl(audius) Candidus. *Titulus eius Ancyranus mutilus III S. 6752 semel et male descriptus est. Traditur CANDIDI TRIBVNICIE APOLLIN OCT. IEI POM . . . Fuisse coniecit Mommsen trib. [l]e[g.] [XV] Apollinaris, deinde fortasse mentionem seviratus equitum Romanorum.*
- 670 M. Cla(udius) Caninius Severus, ὁ κράτιστος ἑφῆβος una cum Aelia Pithiade consobrina publice honoratus *t. Rhodio Inscriptiones graecae insularum I 95.*
- 671 Claudius Capito in senatu pro Bithynis contra Varenum Rufum egit *Plin. epist.* 6, 13, 2.
- 672 CLAVDIVS CASSIANVS, ὁ κράτιστος ὑπατικός (consul suffectus anno incerto) publice honoratus *t. Spartano CIG 1326.*
- 673 TIB. CLAVDIVS CLAVDIANVS. *Tituli: ipsi positus est Calamensis VIII 5349 (1) admodum detritus et semel haud accurate descriptus, sed qui facile suppletur ex t. 7; memoratur in Dacico III 905 (2), in Pannonicis III 3387 (3). 3745 (4), III S. 10616 (5), in Rusica-densibus uxoris VIII 7977 (6), sororis VIII 7988 (7).*
- Plena nomina exhibent t. [1]. 2. 3. 4. 5. 7, Claudius Claudianus t. 6. P. f., tribu Quirina additur sorori t. 7. — Clarissimus vir t. 1. 7.*
- Candidatus (trium) Aug(ustorum) (errore quadratarii vel minus accurate) et eis devotissimus praetor tutelaris *t. 7*, legatus legionis XIII Geminae et V Macedonicae piae *t. 1. 7*, anno 195 *t. 2*; praepositus vexillationum Dacicarum *t. 1. 7*; consul (suffectus a. 195/197) *t. 1*; legatus Augusti pro pr. annis 195/197 *t. 3*, Augustorum anno 198 *t. 4. 5*, legatus (trium) Aug(ustorum) pro pr. consularis provinciarum et exercituum Pannoniarum inferioris et superioris *t. 7* ([leg.] Auggg. Pann. inferioris et [superioris] *t. 1*). *Si recte scriptum at accurate dictum est in t. 1(?) et 7 Auggg., statuendum est Claudianum Pannonias inde ab a. 196/197 usque ad a. 209/211 rexisse. At potest negligentius Claudianus legatus trium Augustorum dictus esse, antequam Geta Augusti nomen legitime obtineret, ut Q. Anicius Faustus ipse se dicit leg. Augustorum in t. anno 197 posito VIII S. 17870. — Sacerdos Laurentium Lavinatium, sacerdos septemvir epulonum t. 7.*
- [P]omponia Germanilla uxor *t. 6*, Claudia Gallitta soror *t. 7.*
- T. FL(AVIVS) CLAVDIVS CLAVDIANVS.
- 674 Claudius Clemens, procurator Vespasiani Corsicae memoratur in epistula Vespasiani circa annum 72 data X 8038; praefectus classis (Alexandrinae) anno 86 III dipl. mil. 13.

- 675 TIB. CLAVDIVS CLEOBOLES, consul (*suffectus anno incerto sub initium saeculi III*), pater Cl(audii) Acilii Cleobolis, avus Aciliae Gavinae Frestanae memoratur in *t. Allifano nuptis IX 2334*.
- 676 Ti. Cl(audius) Clitianus, curator (λογιστής) Magnesia (ad Sipylum) honoratus *t. ibi reperto mutilo graece scripto Bulletin de correspondance Hellénique IX (1885) p. 395: ... πρωτεύοντα ἐν τε τῇ πατρίδι καὶ διάστημα ἐν τῇ ἐπαρχείᾳ*
- 677 [TI.] CLAVDI(VS) [CO?]GIDVBNVS, '[ex] auctoritate [Ti.] Claud. . . gidubni r. legati Aug. N. (sic excepit Hübner, alii N.) Brit. VII 11 cf. Add. p. 305 *t. Regnensis*; r(egis) legati Aug. in Brit(annia) vel n(ostri) Brit(anniae) proposuit Hübner, qui rettulit ad Cogidubnum regem vel filium quendam cognominem aetate fere Flaviorum 'dignitate legati Augusti ornatum'. At ut omittamus supplementum incertum cognominis, quamquam ex iis quae restant hunc hominem origine Celtica fuisse satis apparet (cf. Holder, *Alt-Celtischer Sprachschatz* s. v. dubno-), tamen non solum R. pro r(ege) positum, sed multo magis etiam offendit rex legatus, ex cuius auctoritate, quamquam nec Britanniae nec legioni praeerat, collegium fabrum Regnense templum extruxerit. Nam Iulium Cottium praefectum Segusinorum etc. V 7231 non recte contulit Hübner. Itaque aenigma tituli adhuc nondum certe solutum est.
- 678 Claudius Constans, procurator Augusti (Mauretaniae Caesariensis) VIII 9288 *t. Mauretaniae Caes. admodum mutilus positus ob victoriam quandam partem 'ducatu instantiaque' eius*.
- 679 CLAVD[IVS?] ... CORNELI[ANVS?]. Titulus eius mutilus Pompeiopolis Phrygiae repertus *Bulletin de correspondance Hellénique XIII (1889) p. 307 n. 14.ον Κλαύδιον ὁ]πατικοῦ [υῖόν] Κορνηλι[ανόν] ... ἀρχι]ερέα Σε[βαστοῦ σεπτεμου]σίων ἐπ[ουλώνο]υ, χ]ιλί-αρχον ... λεγ. γ' Κυρ[ηναικῆς τα]μίαν τοῦ [Καίσαρος] ἀποδεῶ[ειγμένον τὸν] πατέρων[α] ἡ] πατρί[ς] Supplementa Doubleti, quorum partem adscripsi, non usquequaque certa sunt ac ne de nominibus quidem satis constat. At certe fuit ille Claud[ius] vel Claud[ianus] ex Pompeiopolis oriundus, filius senatoris, tribunus legionis III Cyrenaicae, quaestor, patronus Pompeiopolis.*
- 680 Claudius Cossus, unus ex legatis Helvetiis anno 69 ad Vitellium missis qui civitatis Aventici excidium deprecarentur *Tac. h. 1, 69*.
- 681 M. CL(AVDIVS) DEMETRIVS, consularis (*consul suffectus anno incerto imperii Septimii Severi*), legatus pro pr. Augustorum (Severi et Antonini) (Bithyniae et Ponti) CIG. 3771 *t. Nicomedensis. Arta necessitudine coniunctus cum Ti. Claudio Demetrio Nicomedensi qui sequitur, fortasse filius*.
- 682 Tib. Cl(audius) Demetrius, domo Nicomedia, vir egregius, procurator Augustorum, item ducenarius episcopos chora inferioris (scil. Alpium maritimarum) V 7870 cf. p. 916 *t. Cemenelensis. Cf. n. 681*.

683 Claudius Demianus L. Antistium Veterem anno 65 accusavit, quem ob flagitia vinctum a Vetere proconsule Asiae Nero in praemium accusationis exsolvit *Tac. a. 16, 10*.

— Ti. Claudius Demonstratus *vide* Demonstratus.

684 CLAVDIVS DIOGENES, Aphrodisiade ortus, senator, frater (L.) Claudii Attali, consobrinus Claudiae Antoniae Tatianae *CIG 2819 Add. p. 1115 = Lebas-Waddington 1597 t. Aphrodisiade repertus*. Attalus frater ei posuit *ibidem t. CIG 2805 a = Lebas-Waddington 1615*, ipse Attalo *CIG 2805 b. De patre v. sub L. Antonio Claudio Dometino Diogene n. 685*.

684a Claudius Diognetus, procurator Augusti anno 197 in papyro Aegyptiaca graece scripta edita a Wilckeo *Hermes XXIII p. 593; διαδεχόμενος τὴν ἀρχιερωσύνην = ὁ παρὰ τοῦ ἀρχιερέως Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου πάσης, ut interpretatur Wilcken p. 599 sq.*

685 L. Antonius Claudius Dometinus Diogenes. *Tituli Aphrodisienses: publice honoratus t. mutilo CIG 2777 (1), memoratur in t. Attali filii CIG 2781 b Addend. p. 1111 = Lebas-Waddington 1596 (2).*

Plena nomina exhibet t. 2, τεινον Διογένην t. 1. — Ἀσίας ἀρχιερεὺς, νομοθέτης t. 1. 2, γυμνασίαρχος δι' αἰῶνος t. 1. — Pater L. Claudii Attali t. 2, ergo et Claudii Diogenis.

686 CL(AVDIVS) DOMITILLIANVS PROCVLVS publice honoratus t. *Sagalassensi Lanckoronski, Städte Pamphyliens und Pisidiens II p. 229 n. 212: Κλ. Δομετλλιανὸν Πρόκλον τὸν κρᾶτιστον συνκλητικὸν ἱερέα τοῦ πατρῷου Διονύσου ἢ πατρίς κτλ. Origine igitur Sagalassensis, vir clarissimus.*

687 TIB. CL(AVDIVS) DRACO memoratur in t. *Rhodio matris Inscriptiones graecae insularum I n. 95 (1) et in t. Ephesio sororis cuiusdam Ancient Greek inscriptions in the British Museum III p. 200 n. DLXII (2).*

Filius Ti. Claudii Hermiae et Aeliae Pithiadis t. 1 2, ὁ κρᾶτιστος t. 2, ὁπατικός t. 1 (consul suffectus anno incerto). Cf. n. 708.

688 (CLAVDIVS) DRVSVS, filius Ti. Claudii qui postea imperavit et Plautiae Vrgulanillae (filiae M. Plautii Silvani cos. a. 752) impuber Pompeiis periit piro per lusum in sublime iactato et hiatu oris excepto strangulatus, cum Claudius ei ante paucos dies filiam Seiani despondisset *Sueton. Claud. 27, anno 20 Tac. a. 3, 29, Dio 60, 32. Memoratur in t. Tiburtino XIV 3609 P. Plautii Pulchri fratris Plautiae qui dicitur avunculus Drusi Ti. Claudii Caesaris Augusti filii.*

689 NERO CLAVDIVS DRVSVS, post mortem NERO CLAVDIVS DRVSVS GERMANICVS. *Tituli: honoratus t. urbano mutilo Ephem. ep. 4, 775 (1), Vicetino V 3109 (2), Brixiano V 4310 (3), Atticis CIA III 443 (4), 449 (5); a. 752/757 = 2/4 Tiberius nomine suo et fratris mortui posuit t. Saepinatem IX 2443 (6); memoratur in miliaris viae Claudiae Augustae a Claudio positae V 8002. 8003 (7), in t. Gabino domus imperatoriae Claudii XIV 2794 (8), in t. Liviae matris II 2038 (9), IX 3304 (10), XI 1165 (11); passim in titulis Antoniae uxoris et Claudii filii et Atti-*

cis sacerdotum Drusi (v. infra). — Nummi cum capite eius et inscriptione nominis sub imperatore Claudio cusi Eckhel VI p. 176, Cohen I² p. 220.

Praenomen ei olim fuit Decimus, mox Nero *Sueton. Claud. 1.* Germanici cognomen ei post mortem decretum est *ibid. cf. infra.* Nero Claudius Drusus *t. 2. 3. 4. 11*, Drusus *t. 5*, Nero Claudius Drusus Germanicus *t. [1.] 6*, Drusus Germanicus *t. 9. 10*, Drusus pater *t. 7. 8*; *in monumentis Antoniae et Claudii plerumque Drusus.* Nero Claudius Drusus Germanicus imp. *in nummis.* — *In consulatu:* Nero Claudius Drusus *Dio ind. l. 55, VI 457.* — *Apud scriptores:* Claudius Drusus Nero *Dio 48, 44*, Tiberius Drususque Neronis *Sueton. Tiber. 4*, Drusus Claudius *Vell. 2, 97, 2*, Drusus Nero *Plin. epist. 3, 5, 4*, Drusus Germanicus *Val. Max. 4, 3, 3*, *Seneca cons. ad Polyb. 15, 5*, *Strab. 7, 1, 3 p. 291*, *Tac. h. 5, 19*, *Germ. 34*, ceterum Claudius Drusus sive Drusus.

Filius Ti. Claudii Neronis et Liviae Drusillae, quem mater cum gravida C. Caesari nupsisset, intra mensem tertium peperit a. 716 = 38, fuitque suspicio ex vitrico per adulterii consuetudinem procreatum *Sueton. Claud. 1, Tiber. 4, Tac. a. 1, 10, Dio 48, 44, Velleius 2, 95, 1.* Pater paulo post mortuus (a. 721? *cf. Sueton. Tiber. 4*) C. Caesarem tutorem reliquit *Dio ibid. A. 735 = 19* Augusto petente senatus decrevit, ut quinquennio maturius quam per leges liceret magistratus peteret *Dio 54, 10, Tac. a. 3, 29.* Quaestor fuisse videtur a. 736 = 18, male omnino *Sueton. Claud. 1* 'in quaesturae praeturaeque honore dux Raetici'. Iussu Augusti a. 738 = 16 cum Tiberio fratre munus gladiatorium exhibuit *Dio 54, 19.* Cum eodem anno Tiberius frater praetor Augustum in Galliam comitaretur, Drusus ex senatus consulto τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ πᾶσαν διήγαγεν *Dio ibid. A. 739 = 15* Raetos in Alpibus Tridentinis proelio fudit et ob id ornamenta praetoria accepit, dein montes transgressus cum Tiberio fratre Raetos Vindelicosque contudit *Liv. perioch. 138, Florus 2, 22, Strabo 4, 6, 9 p. 206, Velleius 2, 95, 2, Sueton. Tiber. 9, Claud. 1, Dio 54, 22.* Viam Claudiam Augustam, quam Drusus pater Alpibus bello patefactis dixerat, Claudius postea munivit *t. 7.* Praeterea ad bellum Raeticum pertinent *t. 2. 3.* Augusto auctore Horatius Vindelicam victoriam Tiberii Drusique celebravit *Sueton. vit. Hor. p. 46 ed. Reiff., carminibus 4, 4. 14.*

Cum Augustus a. 741 = 13 e Gallia Romam redisset, Drusum Galliis praefecit *Dio 54, 25*, qui censum ibi egit *Liv. perioch. 138 cf. orationem Claudii Allmer et Dissard, Musée de Lyon I p. 80.* A. 742 = 12 kal. Augustis Luguduni aram Romae et Augusti dedicavit *Dio 54, 32, Sueton. Claud. 2, Liv. perioch. 139.* Res ab eo a. 12 contra Germanos gestae *Dio l. l., Flor. 2, 30 cf. Tac. a. 4, 72, Strab. 7, 1, 3 p. 290.* Hieme appropinquante Romam venit et, quamquam ornamentis praetoriis honoratus erat, praetor urbanus creatus est *Dio l. l. ubi traditur ἀστονόμος, vulgo editur ἀγορανόμος ex coniectura Reimari in iudice Dionis s. v. ἀστονόμος, qui lectionem traditam mutan-*

dam falso putavit propter Suetonii verba minus accurata Claud. 1 'post praeturam confestim inito consulatu atque expeditione repetita'. *Hoc fere tempore auguratum accepit; augur t. 6.* Octaviam sororem Augusti a. 743 = 11 defunctam pro rostris oratione funebri laudavit *Dio 54, 35.* Vere ineunte a. 743 = 11 ad Gallias reversus exercitum contra Chattos, Cheruscos, Chaucos duxit; cum exercitum ad castella Romana reduceret, apud Arbalonem in summum discrimen venit, sed temeritate hostium evasit *Dio 54, 33 cf. Plin. n. h. 11, 55, Obseq. 72, Liv. perioch. 140.* Διὰ μὲν οὖν ταῦτα τὰς τε ἐπινικίους τιμὰς καὶ τὸ ἐπὶ χέλητος ἐς τὸ ἄστυ ἐλάσαι (= ornamenta triumphalia et ovandi ius *Sueton. Claud. 1*) τῇ τε τοῦ ἀνθυπάτου ἐξουσίᾳ, ἐπειδὴν διαστρατηγήσῃ, χρήσασθαι ἔλαβε· τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ αὐτοκράτορος ἐπεψηφίσθη μὲν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐκείνῳ τότε καὶ τῷ Τιβερίῳ πρότερον (*cf. 54, 31*), οὐ μέντοι παρὰ τοῦ Αὐγούστου ἐδόθη, καίπερ αὐτοῦ ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν ἔργων τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπικλήσεως ἀνέχσαντος (*scilicet imperator XI et XII acclamatus*) *Dio 54, 33.* *Imperium proconsulare ei decretum est, ἐπειδὴν διαστρατηγήσῃ, id est, quando praeturam peracturus esset, igitur in a. 744.* Anno 744 = 10 contra Chattos aliasque gentes Transrhenanas pugnavit, dein cum Augusto, qui in Gallia Lugdunensi egerat, Romam rediit *Dio 54, 36, Liv. perioch. 141.* Anno 745 = 9 consul cum T. Quinctio Crispino *fasti, t. 2. 6.* *Eodem fere tempore ab Augusto imperatorio nomine auctus Tac. a. 1, 3; imperator t. 2. 6, nummi.*

Eodem anno in Germaniam reversus et Chattorum fines ingressus omnia populando ad Albim fluvium pervenit; quem ne transgrederetur, divinae cuiusdam mulieris voce territus tropaeis constitutis recessit et in itinere, priusquam ad Rhenum perveniret, morbo decessit *Dio 55, 1; obiit in aestivis castris, quae ex eo Scelerata sunt appellata Sueton. Claud. 1; ἔστι δὲ καὶ Σάλας ποταμὸς (= die Saale?), οὗ μετὰ καὶ τοῦ Πήγνου πολεμῶν καὶ κατορθῶν Δροῦσος ἐτελεύτησεν ὁ Γερμανικός Strabo 7, 1, 3 p. 291; ex fractura, equo super crus eius conlapso, tricesimo die quam acciderat mortuus Liv. perioch. 142.* Intraverat penitus Germaniam et ibi signum Romani fixerunt, ubi vix ullos esse Romanos notum erat; in expeditione decesserat ipsis illum hostibus aegrum cum veneratione et pace mutua prosequentibus (*scilicet ad castra aestiva*) *Seneca consol. ad Marciam 3, 1; consul trigesimum annum agens mortuus Velleius 2, 97, 3.* Mortuus est XVIII kal. Oct. a. 745 = 9 a. C. *fasti Antiates CIL I² p. 248.* Haud procul a Teutoburgiensi saltu 'vetus ara Drusi' (*scilicet in castris illis aestivis extracta*) a Germanico a. 16 restituta est honori patris princeps ipse cum legionibus decucurrit *Tac. a. 2, 7.* — Res a Druso in Germania gestas paucis complectuntur *Velleius 2, 97, Florus 2, 30, Suetonius Claudus 1, Orosius 6, 21, Eutropius 7, 9.* Fossa Drusiana *Tac. a. 2, 8, agger ab eo inchoatus Rheno coercendo Tac. a. 13, 53, h. 5, 19.*

Iussu Augusti Tiberius Ticino, quo ad parentes complectendos venerat, ad Drusum aegrotantem in Germaniam contendit et ad moribundum pervenit *Dio* 55, 2, *Valerius Max.* 5, 5, 3, *Plin. n. h.* 7, 84. Tiberius corpus Drusi pedibus toto itinere praegrediens Romam usque pervexit *Sueton. Tiber.* 4, *Dio l. l.* Augustus asperrimo hiemis Ticinum usque progressus non abscedens a funere simul urbem intravit *Tac. a.* 3, 5. Corpus in campo Martio crematum et mausoleo Augusti inlatum est *Liv. perioch.* 142, *Sueton. Claud.* 1, *Dio* 55, 2. Duplex Drusi laudatio, una a Tiberio in ipso foro, altera in circo Flaminio ab Augusto habita *Livius, Dio l. l.* Augustus non contentus elogium tumulo eius versibus a se compositis insculpsisse, etiam vitae memoriam prosa oratione composuit *Sueton. Claud.* 1. Germanici cognomen ei posterisque decretum est *Sueton. ibd.*, *Dio* 55, 2, *Florus* 2, 30, *Ovid. fast.* 1, 597, *trist.* 4, 2, 39, *Porphyrr. ad Horat. ep.* 1, 3 p. 272 ed. *Meyer*. Ad ipsum Rhenum exercitus honorarium ei tumulum excitavit, circa quem deinceps stato die quotannis miles decurreret Galliarumque civitates publice supplicarent *Sueton. Claud.* 1, *Dio* 55, 2; monumentum Drusi apud Mogontiacum *Eutrop.* 7, 13. Monumentum Drusi urbanum *Sueton. Claud.* 46. Anno 6 p. C. Germanicus et Claudius filii in honorem patris defuncti Romae munus gladiatorium ediderunt *Dio* 55, 27. Claudius imperator factus diem natalem eius celebrari iussit *Sueton. Claud.* 11, *Dio* 60, 5. Herodes rex Iudaeorum in honorem eius turrin ad portum Caesariensem sitam Drusiam nominavit *Ioseph. ant.* 15, 9, 6, *bell.* 1, 21, 6. — Sacerdotes *Δροῦσου ὑπάτου* passim inveniuntur in titulis Atticis cf. *ind. CIA III* p. 319 et *Dittenberger Ephem. ep.* 1 p. 116 et ad *CIA III* 623, 624.

Ingenium ac mores *Velleius* 2, 97, *Sueton. Claud.* 1. Eximius favor populi in eum *Tac. a.* 2, 41; 6, 51. Dicebatur non dissimulasse pristinum se rei publicae statum, quandoque posset, restitutum *Sueton. Claud.* 1 cf. *Tac. a.* 2, 82. Tiberius odium adversus necessitudines in Druso fratre primum detexit prodita eius epistula, qua secum decogendo ad restituendam libertatem Augusto agebat *Sueton. Tiber.* 50.

Vxor Antonia minor, filia M. Antonii triumviri cf. *A* 711, quam in matrimonium duxit certe ante a. 739 = 15, quo anno Germanicus natus est cf. *Sueton. Calig.* 1. Constat Drusum usum veneris intra coniugis caritatem clausum tenuisse *Valer. Max.* 4, 3, 3. Ex qua complures quidem liberos tulit, verum tres omnino reliquit Germanicum, Livillam, Claudium *Sueton. Claud.* 1.

Memoratur *Senec. dial.* 11, 15, 5, *Plin. n. h.* 7, 80 (= *Solin.* 1, 74); 9, 172, *Tac. a.* 1, 41. 43; 6, 9, *Germ.* 34. 37, *Plin. epist.* 3, 5, 4, *Sueton. Aug.* 99, *Tiber.* 76, *Calig.* 1, *Eutrop.* 7, 12, *Vict. Caes.* 3, 2, *Epit.* 1, 26; 4, 1, *Orosius* 7, 4. 32, *Plutarch. Anton.* 87, *Dio* 55, 4. 5. 6. 8; 60, 2, *Ovid. ex Ponto* 2, 8, 47, *Claudian. de cons. Stilich.* 1, 193 sqq., de *IV cons. Honorii* 455, passim in *Consolatione ad Liviam*.

690 NERO CLAVDIVS DRVSVS GERMANICVS CAESAR = NERO CLAVDIVS CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS = L. DOMITIVS AENOBARBVS. Filius Cn. Domitii Aenobarbi, consulis ordinarii anno 32, et Iuliae Agrippinae, filiae Germanici et Agrippinae, proneptis Augusti *Sueton. N. 5. 6, Tac. 12, 3, Dio 60, 39; 61, 12, Vict. Caes. 5, Epitome 5, Ioseph. ant. 20, 8, 2; suboles [Agrippinae] acta Arvalium VI 2034, Cn. Domitius Aenobarbus pater Neronis Augusti acta Arvalium VI 2037. 2039 v. 22. 2041 v. 41. 2042 d v. 4. Ante adoptionem dictus est L. Domitius Aenobarbus sive L. Domitius sive Domitius: Tac. a. 11, 11; 12, 3. 8. 9. 25. 26, Dio 60, 32 (Zonaras 11, 10), Victor Caes. 5, contumeliose post adoptionem Domitius salutatus est a Britannico Tac. a. 12, 41 (Aenobarbus Sueton. N. 7), item (Iulius) Vindex postquam defecit, pro Nerone eum edictis publicis Aenobarbum appellavit Sueton. N. 41. *Miracratione Plinius maiora nomina gentilicium et adoptivum conflavit: Domitius Nero n. h. 2, 92; 4, 10. 22; 7, 45. 71; 11, 238; 37, 50; item Domitius Nero Epitome 5. Ceterum vulgo apud scriptores dicitur Nero.**

Natus est Antii^o die 15 mensis Decembris anno 37 *Sueton. N. 6, vit. Veri 1, 8, acta Arvalium a. 55. 57. 60*, qui diem natalem celebrabant. Anno 39 matre in Pontiam insulam relegata trimulus patrem amisit *Dio 59, 22, Sueton. N. 6*; cuius ex parte tertia heres ne hanc quidem integram cepit correptis per coheredem Gaium universis bonis *Sueton. l. l.* Inops igitur atque egens apud amitam (Domitiam) Lepidam nutritus est, sub duobus paedagogis saltatore atque tonsore *ibid.* Claudius imperium adeptus Agrippinam matrem ex exilio revocavit et Domitio bona paterna restituit *Dio 60, 4, Sueton. l. l.* Ditatus est et Passieni Crispi vitrici hereditate, cui Agrippina restituta nupserat *Plin. n. h. 16, 242, Sueton. l. l.* Tutore Asconio Labeone usus est *Tac. a. 13, 10*. Anno 47 circensibus ludis cum pueri nobiles equis ludicrum Troiae inirent interque eos Britannicus, Claudii filius, et L. Domitius, favor plebis acrior in Domitium loco praesagii acceptus est *Tac. a. 11, 11, Sueton. N. 7.*

Anno 49 Agrippina postquam Claudio nupsit, Annaeum Senecam venia exilii impetrata filio magistrum dedit simulque nuptias eius et Octaviae moliri coepit *Tac. a. 12, 3. 8, Sueton. N. 7, Zonaras 11, 10.* Agrippinae opera dissolutis sponsalibus L. Silani et Octaviae Claudii filia Domitio desponsa est *Tac. a. 13, 9, Sueton. l. l., Claud. 27, Dio 60, 33.* Anno 50 Claudius eum adoptavit rogataque lex, qua in familiam Claudiam et nomen Neronis transiret *Tac. a. 12, 25-26, Sueton. N. 7, Claud. 27, Dio 60, 33 (Zonaras 11, 10); die 25 mensis Februarii acta Arval. VI 2041 v. 27.*

Adoptatus dicitur Nero Claudius Caesar Drusus Germanicus in t. qui fuit in arcu Claudii VI 921, 4, Nero Claudius Drusus Germanicus [Caesar] in actis Arvalium VI 2034, Nero Caesar Germanicus XIV 2794, Nero Caesar ibid. 2995, Nero Claudius Caesar IX 1108,

Nero Claudius Caesar Drusus sive Nero Claudius Drusus Germanicus in nummis *Eckhel VI p. 260, Cohen I² Nero n. 96. 311, p. 311 n. 4.* Ti. Claudius Nero Caesar semel in t. Neapolitano X 932, item ex Dione apud Zonaram 11, 8 p. 32 ed. Dindorf Τιβέριον Κλαύδιον Νέρωνα Δροῦσον Γερμανικὸν Καίσαρα.

Anno 51 virili toga Neroni maturata (scilicet data, antequam decimum quartum annum explevisset) senatus decrevit, ut vicesimo aetatis anno consulatum iniret atque interim designatus proconsulare imperium extra urbem haberet et princeps iuventutis appellaretur; additum nomine eius donarium militi, congiarium plebi *Tac. a. 12, 41, Sueton. N. 7.* Eodem anno sacerdos cooptatus in omn(ia) conl(egia) supra num(erum) ex s(enatus) c(onsulto) nummus *Cohen n. 311*, consul designatus, princeps iuventutis nummi supra allati, VI 921; pontifex, augur, XVvir sacris faciundis, VIIvir epulonum VI 921 cf. *Eckhel p. 361*; in fastis sodalium Augustalium VI 1984 sub anno 51: adlectus ad numerum ex s(enatus) c(onsulto) [Nero Claudius] Caesar Aug(usti) [f(ilius)] Germanicus.

Anno 52 Octaviam uxorem duxit *Tac. a. 12, 58, Sueton. Claud. 27, N. 7, Dio 60, 33 (Zonaras 11, 11)*, utque studiis honestis et eloquentiae gloria enitesceret, pro Bononiensibus latine, pro Rhodiis (cf. epigramma Antiphili Anthol. Pal. 9, 178) et Iliensibus graece verba fecit *Tac. l. l.* postquam nuptias memoravit sub a. 52, *Sueton. l. l.* ('apud eundem (= Claudium) consulem (scilicet quintum) — — verba fecit') hanc ad annum 51 rettulit. Auspicatus est et iuris dictionem praefectus urbi feriarum latinarum causa, celeberrimis patronis non tralaticias et breves, sed maximas plurimasque postulationes certatim ingerentibus, quamvis interdictum a Claudio esset *Sueton. l. l. qui et hanc praefecturam, fortasse recte, ante nuptias posuit.*

Claudio mortuo die 13 mensis Octobris a. 54 Nero a praetorianis imperator consalutatus eodem die in curiam delatus honoribus imperatoris cumlatus est *Tac. a. 12, 69, Sueton. N. 8, Dio 61, 1, Seneca apocol. 2*; III idus Oct. dies imperii eius VI 2041 v. 9 acta Arvalium. Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus plerumque in titulis nummisque nec tamen raro imperatoris praenomine adsumpto Imperator Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus. Consul II a. 57, III a. 58, IIII a. 60, V a. 68 fasti. Mortuus est die 9 mensis Iunii a. 68: regnavit a. XIII m. VII d. XXVIII *Hieronym. chron. p. 155 ed. Schöne, item Zonaras 11, 13 extr. (apud Xiphil. 68, 29 ἐβίω δὲ ἔτη τριάκοντα καὶ μῆνας ὀκτώ, ἀφ' ὧν ἤρξεν ἔτη δέκα τρία καὶ μῆνας ὀκτώ, ubi apparet Xiphilinum contra usum Dionis dies omisisse)*, a. XIII (sic) m. V (sic) d. XXVIII *Chronographus*; dies necis Neronis inde confirmatur, quod Galba, quem die 15 mens. Ian. a. 69 occisum esse constat, dicitur occisus mense imperii ac die septimo *Ioseph. bell. 4, 9, 2, Vict. Caes. 6, quorum uterque imperium Galbae ab excessu Neronis computavit.*

Vxores post Claudiam Octaviam, quam anno 62 domo in Campaniam expulit *Tac. a. 14, 60*, Poppaeam Sabinam, quam duodecimo die post divortium Octaviae duxit *Tac. l. l., Sueton. N. 35*, anno 65 amisit *Tac. a. 16, 6, Dio 62, 27*; post cuius mortem Statiliam Messalinam Vestino Attico marito anno 65 occiso (*Tac. a. 15, 68-69*) in matrimonium accepit *Sueton. l. l., schol. ad Iuvenal. sat. 6, 434*. Ex Poppaea Sabina filiam tulit Claudiam Augustam v. *infra sub Claudia*.

Post necem Neronis multi eum reversurum esse credebant *Sueton. N. 67, Dio Chrysost. orat. 21 I p. 300 ed. Dindorf*, unde plures Neronēs falsi extiterunt *Tac. h. 2, 8*: 1) Othone imperante servus e Ponto sive, ut alii tradidere, libertinus ex Italia Neronem se esse simulans adiunctis desertoribus Cythnum insulam invasit, ubi a Calpurnio Asprenate, praeside Galatiae, oppressus est *Tac. h. 2, 8. 9, Dio 64, 9 (Zonaras 11, 15)*; 2) alius falsus Nero nomine Terentius Maximus Tito imperante in Asia extitit et ad Parthos fugit *Zonaras 11, 18*; 3) tertius homo condicionis incertae sub Domitiano extitit, qui se Neronem esse iactabat et a Parthis vehementer adiutus vix redditus est *Sueton. N. 57 cf. verba Tac. h. 1, 2* 'mota prope etiam arma falsi Neronis ludibrio'.

- 691 Claudius Etruscus (sic *Statius silv. praef. l. 1 et 3, ceterum Etruscus*), amicus Statii et Martialis, quo deprecante pater a Domitiano ab exilio revocatus est *Martial. epigr. 6, 83, Stat. silv. 3, 3, 156 sqq.*; de morte patris eum consolati sunt *Martial. epigr. 7, 40 et Stat. silv. 3, 3 cf. praef. l. 3*. Balneum ab eo exstructum laudatur *Martial. epigr. 6, 42, Stat. silv. 1, 5 cf. praef. l. 1*.

Patris nomina non traduntur; ex nomine filii, qui cognomen ab Etrusca matre sumpsit, Claudius nominatus esse videtur; quamquam ex iis quae de vita constant apparet eum ab imperatore Ti. (Iulio) Caesare manu missum esse. Sed ut liberos palatinos nomina gentilicia ex nominibus imperatorum non semel mutasse constat (cf. *Friedländer, Darstellungen etc. I^o p. 95 adn. 2*), ita hic quoque, postquam Claudii regnare coeperunt, nomen eorum sumere potuit. — Pater oriundus fuit ex oppido Smyrna et puer servus Romam delatus in palatium venit, ubi adolescentulus ab imperatore Tiberio manu missus est *Stat. silv. 3, 3, v. 61-69*; imperatorem C. Caesarem in Gallias comitatus est *ibid. v. 70 sqq.*, ab imperatore Claudio ad munera ampliora promotus *ibid. v. 76 sqq.*; a summis rationibus *v. 86 sqq.* certe sub Nerone post Pallantem, fortasse successor eius, quod munus ex Statii versibus apparet eum per vices temporum retinuisse et sub Domitiano quoque administrasse; in ordinem equestrem receptus *ibid. v. 143 sqq.*; a Domitiano senex in Campaniam relegatus, sed paulo post filio deprecante revocatus Romae obiit anno fere 92 annos prope nonaginta natus *ibid. v. 156 sqq., Martial. 6, 83; 7, 40*.

Etrusca viri consularis soror uxor ante maritum defuncta *Stat. silv.* 3, 3, 111 sqq. 207 cf. *Martial.* 7, 40, 3 sqq. Filii duo patri superstites *Stat. l. l. v.* 22. 145. 152. 154, *Martial. l. l. v.* 3.

692 Claudius Eumolpus, qui Prusae ad Olympum, dein Nicomediae Plinium legatum appellavit contra Cocceianum Dionem *Plin. ad Traian.* 81.

693 Claudius Faventinus, centurio, per ignominiam a Galba dimissus classem Misenensem sub finem a. 69 fictis Vespasiani epistulis ad defectionem traxit *Tac. h.* 3, 57. — *Eundem esse* Ti. Claudium Faventinum qui aram Casali quae dicitur dedicavit VI 31098, post alios coniecit *Wieseler, die Ara Casali p. V sq.*; at anaglypha arae ad aetatem Vespasiani referri non posse, sed ad tertium saeculum spectare pro certo statuit *Friedrichs, Bausteine zur Geschichte der griechisch-römischen Plastik p. 494*, dubitanter *Wolters in nova eius libri editione (die Gipsabgüsse antiker Bildwerke 1885 p. 815)*, quippe qui perperam sibi persuasisset Tiberii praenomen in Claudiis primum potissimum saeculum p. C. indicare. Sed et propter litterarum formas inscriptionis basim *Helbig quoque, Führer durch die öffentlichen Sammlungen klassischer Alterthümer in Rom I p. 89*, ad tertium saeculum reiecit.

694 Claudius Flavianus, cui divus Pius rescripsit *Vlpianus Digest.* 5, 1, 2, 3; fortasse magistratus vel praeses.

695 TI. CL(AVDIVS) FLAVIANVS, Ti. Cl(audii) Paulini et Claudiae Marciolae filius *CIG 4380 b Add. p. 1168 t. Cibyriticus anno 180 publice positus. Ex posteris eius videtur is qui sequitur.*

696 TI. CL(AVDIVS) FLAVIANVS TITIANVS Q. VILIVS PROCVLVS L. MARCIVS CELER M. CALPVRNIVS LONGVS. *Titulum eius Pataris Lyciae repertum edidit Kalinka, Eranos Vindobonensis (1893) p. 90 adn. 2:* δέκα ἀνδρῶν πρώτ[ω]ν(?), χειλάρχον πλατύσημον λεγεῶνος πέμπτης Μακεδονικῆς, ταμίαν Κύπρου, δῆμαρχον [κ]α[λ]ι στρατηγὸν δῆμου Ῥωμαίων, πρεσβευτὴν Πόντου καὶ Βειθυνίας, ἑπαρχοῦν σιτομετρίου δῆμου Ῥωμαίων, ἀνθύπατον Κύπρου, ἐπιμελετὴν ὁδοῦ Κλωδίας Κασσίας Ἀννίας Κυμινίας ἐτι δὲ καὶ Φλαμινίας Οὐλίας Ἠρόκλα τὸν φίλτατον πατέρα.

Fuit ergo decemvir (stlitibus iudicandis), tribunus laticlavus legionis V Macedonicae, quaestor (pro pr. provinciae) Cypri, tribunus plebis, praetor, legatus (provinciarum) Ponti et Bithyniae, praefectus frumenti dandi, proconsul (provinciae) Cypri, curator viarum Clodiae Cassiae Anniae Ciminiae Flaminiae; pater Viliae Proculae tit. Cf. n. 695.

697 TI. CLAVDIVS FRONTINVS memoratur in t. filiorum X 1122 (1). 1123 (2) *Abellinatibus*, *CIG 1327* (3) *Spartano et in t. nepotis Abellinate X 1124* (4).

Ti. Claudius Frontinus t. 4, Ti. Frontinus t. 3, Claudius Frontinus t. 1. 2. — Consul (suffectus anno incerto saeculi II) t. 1. 2. 3. — Filii: Ti. Claudius Saethida Caelianus t. 2, Ti. Claudius Fronto

Niceratos *t.* 1. 3; nepos Ti. Claudius Saethida Cethegus Frontinus *t.* 4. — *Potest idem esse Claudius Frontinus, cui imperator T. Antoninus rescripsit Iulianus Digest. 4, 2, 18 pr.*

- 698 TI. CLAVDIVS FRONTINVS NICERATVS. *Tituli: ei positi sunt X 1122 (1) Abellinas, CIG 1327 (2) Spartanus et CIG 1130 (3) Argivus plane similis Spartano, sed minus integer; cum fratre a. 164 imperatori L. Vero dedicavit t. Messeniaceum III 495 (4), memoratur in t. filii Abellinate X 1124 (5).*

Plena nomina exhibent t. 1. 2. 4, Ti. Claudius Frontinus t. 5, Niceratus t. 3. — Filius Ti. Claudii Frontini cos. t. 1. 2, tribu Quirina t. 1. 2.

Xvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavus legionis III Flaviae *t.* 1. 2. 3 (leg. leg. *t.* 5), quaestor pro praetore provinciae Achaiae *t.* 1. 2. 3, ab actis senatus *t.* 1 (ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων τῆς συνκλήτου Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνεῖνου Γερμανικοῦ *t.* 2. 3 cf. Mommsen, *Staatsrecht II*³ p. 901 adn. 5), aedilis curulis, praetor *t.* 1. 2. 3. — Sodalis Hadrianae *t.* 1. 2. 3; patronus coloniae Abellini *t.* 1.

Frater (*minor ut videtur, cum nomen huius postponatur*) Ti. Claudii Saethidae Caeliani *t.* 4, pater Ti. Claudii Saethidae Cethegi Frontini *t.* 5.

- 699 M. CLAVDIVS FRONTO. *Tituli: ei positus est, cum Dacias regebat III 1457 (1) Sarmizegetusensis, post mortem urbanus VI 1377 (2) servatus ab uno Iigorio non sine interpolationibus quibusdam; memoratur in t. veterani III S. 7505 (3); ad eundem spectare videntur frustula t. Dacici III 6250.*

M. Claudius Fronto *t.* 1. 2, Cl. Fronto *t.* 3, Fronto *Lucian. quomodo hist. conscrib. sit 21. — Ti. filius t. 1 [2], tribu Quirina t. 1. 2. — Clarissimus vir t. 3.*

Decemvir stlitibus iudicandis, quaestor urbanus, ab actis senatus, aedilis curulis, praetor, legatus divi Antonini Augusti (d. A. A. *omisit t. 1*) legionis XI Claudiae *t.* 1. 2; legatus Augustorum (= *Marci et Veri*) legioni I Minerviae in expeditionem Parthicam deducendae *t.* 2 (leg. leg. I Min. *t.* 1); legatus Augustorum pro pr. exercitus legionarii et auxiliorum per orientem in Armeniam et Osrhoenam et Anthemusiam ductorum, missus ad iuventutem per Italiam legendam *t.* 2, curator operum locorumque publicorum, consul (*suffectus anno fere 166 vel paulo antea*) *t.* 1. 2; donatus donis militaribus bello Armeniaco et Parthico ab imperatore Antonino Augusto et a divo Vero Augusto corona murali item vallari item classica item aurea, item hastis puris quattuor, item vexillis quattuor *t.* 1. 2. Dux belli Parthici sub Vero memoratur *Lucian. l. l.; dona militaria in triumpho Parthico accepit a. 166 consularis, ut quaterna dona docent. Comes divi Veri Augusti t. 1. 2 sub initium belli Marcomanici ut videtur. Legatus Aug. pr. pr. trium Daciarum et Moesiae superioris t. 1; in t. 2 traditur leg. Aug. pr. pr. provinciarum Daciar. et super. simul leg.*

Aug. pr. pr. provincia Daciar. leg. Augg. pr. pr. Moesiae super. Daciae Apulesis simul leg. Augg. pr. pr. provinciae Moesiae super. *Titulum hoc loco foede a Ligorio corruptum esse nemo non videt. Vt verba haud certe restituuntur, ita de rebus nihil dubii est. Fuit simul legatus provinciarum Daciarum trium et Moesiae superioris, quam legationem vivo imperatore Vero (ut recte tradatur in t. 2 Augg.) anno fere 168 iniit. Huic senatus auctore imperatore M. Aurelio Antonino Augusto, quod post aliquot secunda proelia adversum Germanos et Iazyges ad postremum pro re publica fortiter pugnans ceciderit, armatam statuam [poni] in foro divi Traiani pecunia publica cen[suit] t. 2. Expeditio Germanica sub [Cal]pur. Agricola Cl. Frontone c. v. memoratur in t. 3; cum indidem appareat anno 170 Cornelium Clementem praesidem Daciarum fuisse, eo ipso anno Frontonem cecidisse colligitur. — Patronus coloniae Sarmizegetusae t. 1. — Filius huius habetur is qui sequitur.*

700 M. CLAVDIVS FRONTO NEOCYDES, salius Palatinus factus a. 170 VI 1978. *Filius vulgo putatur M. Claudii Frontonis qui praecedit, sed rectius fortasse Claudii Neocydis v. infra.*

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS SILIVS DECIANVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS AVGVSTANVS ALPINVS BELLICIVS SOLLERS IVLIVS APER DVCENIVS PROCVLVS RVTILIANVS RVFINVS SILIVS VALENS VALERIVS NIGER CL. FVSCVS SAXA AMYNTIANVS SOSIVS PRISCVS.

701 *Claudius Galenus, medicus. Galenum dicit se ipse περί τοῦ προγινώσκειν c. 3. 5. 7. 10 XIV p. 614. 619. 625. 637. 656 ed. Kühn, περί τῶν ἰδίων βιβλίων c. 1 XIX p. 9; librum falso inscriptum Γαληνός ἰατρός memorat ipse ibd. p. 8. Item Galenus dicitur in inscriptionibus librorum manu scriptorum et apud scriptores.

Claudii nomen Galeno omnes recentiores certe ab initio saeculi quinti decimi (cf. infra adn.), nescio an ante, usque adhuc tribuere solent, quamquam nemo unquam ne philologorum quidem nostrae aetatis, qui eo nomine usi sunt, quo fundamento niterentur, verbo indicavit. Et Galeno nomen gentilicium Romanum omnino fuisse, inde veri mihi simillimum videtur, quod nisi filius civis Romani fuisset, cum civitate Romana, cum esset archiater Caesarum, donatum esse ponendum est. Nam eo munere qui fungebantur, cives aut esse aut fieri solebant cf. Friedländer, Darstellungen I^o p. 131. Sed cum Romanorum scriptorum qui extant nemo praeter Rufinum (qui nomen ex Eusebio sumpsit) et Isidorum Galeni mentionem fecerit, neque titulus Galeni inventus sit, parum probabile est a Graeco quodam nomen gentilicium servatum esse. (Quamquam a huius sylloges consilio prorsus alienum fuit locos posteriorum Graecorum, ubi Galenus memoratur, colligere omnes et persuasum habeo augeri posse numerum ducentorum

fere quinquaginta, quos infra indicavi.) Nam inde ab saeculo tertio post Christum natum scriptores Graeci (exceptis dumtaxat locis, ubi antiquiorum scriptis usi sunt) gentiliciis Romanorum uti ita supersederunt, ut vel scriptores Romanarum rerum veluti Herodianus semper gentilicium omiserint. Quae cum ita sint, ne libris quidem manu scriptis Galeni, quamquam parum certi adhuc de iis novimus, gentilicium eius servatum esse crediderim. Atque Iwanus Müller, vir in scriptis Galeni maxime versatus, a me rogatus se nunquam neque in inscriptionibus neque in subscriptionibus librorum eius manu scriptorum Claudii nomen invenisse testatus est. Itaque nihil dubito, quin hoc renascentium demum litterarum antiquarum aetate falso Galeno tributum sit sive ortum fortasse ex compendiis scripturae male solutis sive ex alio errore. Sed eam rem cum ad finem perducere extra meam provinciam sit, persequantur opto homines litterarum illius aetatis periti. Interim cur nomen per saecula traditum auctoritate antiqua carere mihi videretur, hoc loco exposuisse satis habendum erat.

Vitam Galeni qui scripserunt, eorum unus Labbeus dignus est qui memoretur. Qui postquam libello inscripto 'vita Claudii Galeni' (Parisiis a. 1660 edito) locos multos ex libris Galeni, qui ad vitam ipsius spectant, composuit, altero libello eodem anno edito inscripto 'Claudii Galeni chronologicum elogium' vitam ex temporum ordine dispositam breviter enarravit. Et hanc quidem vitam Ackermann in editione quarta bibliothecae graecae Fabricii ab Harlessio curata V p. 378 sqq. additis quibusdam locis ex Galeni libris ceterum immutatam fere repetiit. Ab Ackermanno autem (cuius vita in editione Galeni operum quam Kühn paravit I p. XXI sqq. rursus typis impressa est) quicunque recentiorum hoc saeculo vitam Galeni vel paucis attigerunt vel pluribus exposuerunt sive philologi sive philosophi sive medici, ad unum omnes usque adhuc pendent. Nam Clinton, *Fasti Romani* I p. 151. 155. 159 pauca quaedam de sententiis Labbei mutavit in peius.

Pergamenus *Athen.* 1, 1 f, *Syncell.* p. 666 ed. *Bonnensis*, *Suidas* s. v. Γαλινός I p. 1067 ed. *Bernhardy*; Pergamum patriam Galenus dicit ipse ὑγιαίνων 5, 8 VI p. 278, περὶ τροφῶν δυνάμεως 3, 17 VI p. 697, περὶ τῶν πεπονθότων τόπων 2, 5 VIII 132, περὶ τῆς τῶν ἀπλῶν φαρμάκων κράσεως 10, 2. 9 XII p. 255. 272 etc. Natus est anno fere 128/129, ut ex iis apparet quae ipse de itineribus Romam factis tradidit v. infra. Filius Niconis geometrae et architecti *Suid.* l. l. cf. N 63; patrem geometriae, arithmeticae, architectoniae, astronomiae, logices peritissimum fuisse memorat ipse (nomine patris nusquam allato) περὶ ψυχῆς παθῶν c. 8 V p. 41, περὶ εὐχυμίας καὶ καχοχυμίας τροφῶν c. 1 VI p. 755, περὶ τῆς τάξεως τῶν ἰδίων βιβλίων c. 59 cf. VI p. 784, VIII p. 587, X p. 609, XIV p. 608, XVI p. 223, XIX p. 43; matrem morosam (cuius nomen tacuit) memorat περὶ ψυχῆς παθῶν c. 8. A patre diligenter educatus postquam annum quartum decimum explevit, ad studia philosophica con-

versus Pergami philosophos Stoicum discipulum Philopatoris, Platonium discipulum Gai, Peripateticum Aspasii discipulum, denique Epicureum quendam audivit ipse *l. l.* Annos septemdecim natus patre auctore ipse *l. l.*, θεραπευτικῆς μεθόδου 9, 3 X p. 609, περὶ τοῦ προγινώσκειν c. 2 XIV p. 608 medicinae operam dare coepit et primum in patria Satyri medici discipulus fuit ipse περὶ τῆς τάξεως τῶν ἰδίων βιβλίων c. 3 XIX p. 57, περὶ ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων 1, 1. 2 II p. 217. 224, περὶ τῶν ἀντιδότων 1, 14 XIV p. 69, εἰς Ἱπποκράτους περὶ φύσιος ἀνθρώπου ὑπόμνημα c. 6 XV p. 136, in eiusdem περὶ χυμῶν ὑπομν. 3, 34 XVI p. 484, ἐπιδημιῶν ὑπομνήματα 1, 29 XVII 1 p. 575, προρρητικῶν ὑπομνήματα 1, 5 XVI p. 524; item Pergami Stratonico et Aeschrione magistris usus est περὶ μελαίνης χολῆς c. 4 V p. 119, περὶ τῆς τῶν ἀπλῶν φαρμάκων κράσεων κτλ. 11, 24 XII p. 356. Viginti annos natus patrem amisit περὶ εὐχυμίας καὶ καχοχυμίας τροφῶν c. 1 VI p. 756. Smyrnam migravit, ut Pelopem medicum et Albinum Platonium audiret περὶ τῶν ἰδίων βιβλίων c. 2 XIX p. 16; Pelops magister Galeni περὶ τῆς τάξεως τ. ἰδ. βιβλ. c. 3, περὶ ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων 1, 1 II p. 217, εἰς Ἱπποκρ. περὶ φύσιος ὑπόμνημα c. 6 XV p. 136, περὶ μελαίνης χολῆς c. 3 V p. 112, περὶ τῶν πεπονθότων τόπων 3, 11 VIII p. 194, εἰς Ἱπποκρ. προρρητικῶν ὑπομνήματα 1, 5 XVI p. 524. Praeterea Aeficiano (? cf. *Ivan Müller praef. p. LXIV vol. II scriptorum minorum Galeni ed. Teubn.*) εἰς Ἱπποκρ. περὶ χυμῶν ὑπομνήματα 3, 34 XVI p. 484, in eiusdem ἐπιδημιῶν 1, 29 XVII 1 p. 575 et Numisiano magistris usus est, quem Corinthi audivit περὶ ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων 1, 1 II p. 217 sq. Deinde Alexandriae studiorum causa aliquantum temporis degit θεραπευτικῆς μεθόδου 1, 7 X p. 53 sq., περὶ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων κτλ. 9, 2 XII p. 177, περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους 6, 2 XII p. 905, ubi cum Heracliano medico versabatur εἰς Ἱπποκρ. περὶ φύσιος ἀνθρ. 2, 6 XV p. 136. Puer et adulescens febribus aliisque morbis saepe correptus inde a vicesimo octavo aetatis anno firma valetudine usus est περὶ εὐχυμίας κτλ. c. 1 VI p. 756. 757, ὑγιεινῶν 5, 1 VI p. 309, περὶ τρόμου κτλ. c. 7 VII p. 638, περὶ τῶν πεπονθότων τόπων 4, 2 VIII p. 226.

Cum vicesimum nonum annum agere coepisset, in patriam reversus consulto sacerdotum (ἀρχιερεῖς) Pergamenorum munus curationis gladiatorum suscepit περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ γένη 3, 2 XIII p. 599, εἰς Ἱπποκρ. περὶ ἀγμῶν 3, 21 XVIII 2 p. 567. *Quinque vel sex annos, scilicet a. 158–164 Galenum Pergami tunc versatum esse scripsit Labbeus p. 5 afferens verba Galeni l. l. XIII p. 600 ὁ μετὰ τὸν ἐγχειρίσαντά μοι τότε τὴν θεραπείαν (scilicet gladiatorum) δεύτερος ἀρχιερεὺς ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε τὴν ἐπιμέλειαν τῶν μονομάχων κατὰ μῆνας ἑπτὰ μέσους· ὁ μὲν γὰρ πρῶτος περὶ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσομερίαν, ὁ δὲ δεύτερος ἀκμάζοντος τοῦ ἔρος ἱρχιερεύσατο· πάλιν δ' ἐπὶ τούτῳ σωθέντων ἀπάντων ὁ τρίτος καὶ ὁ τέταρτος καὶ ὁ πέμπτος ὡσαύτως ἐνεχείρισάν μοι τὴν θεραπείαν τῶν μονομάχων. Quinque igitur sacerdotes deinceps (probabiliter*

ii qui templo Aesculapii Pergameno praeerant), quod Galeno curam gladiatorum mandaverant, Labbeus cum sacerdotes illos 'annuos' fuisse statueret, Galenum quinque sexve annos Pergami versatum esse conclusit. Sed neque id certe ex his Galeni verbis colligere licet et obstare videtur alter locus Galeni, quem omisit Labbeus, περὶ τῶν οὐχ ἐωραμένων Ἱπποκράτει ἐκπτώσεων init. XVII 1 p. 347: μετὰ τὸ τριακοστὸν ἔτος ἐν Ῥώμῃ διέτριψα. At hoc loco numerum annorum corruptum esse et Galenum inde ab 156/157 usque ad a. 161/162 Pergami fuisse statim apparebit ex iis quae de itinere Romam facto certe statuere licet.

Primum Romam profectus est sub initium imperii M. Aurelii: ἄρχειν ἀρχομένου τοῦ καὶ νῦν ἄρχοντος Ἀντωνεῖνου ἴπσε περὶ ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων 1, 1 II p. 215. Tres annos tunc Romae moratus est: ἔτεσι δὲ τρισὶν ἄλλοις ἐν Ῥώμῃ διατρίψας ἀρέαμένου τοῦ μεγάλου λοιμοῦ παραχρῆμα τῆς πόλεως ἐξῆλθον ἴπσε περὶ τῶν ἰδ. βιβλ. c. 1 extr. XIV p. 15, rediit autem in patriam, δταν ἐπονθανόμην πεπαῦσθαι τὴν στάσιν (scilicet bellum Parthicum) ἴπσε περὶ τοῦ προγινώσκειν c. 9 XIV p. 648, et antequam L. Verus e Syria Romam reversus esset cf. verba Galeni l. l. p. 649: μετὰ χρόνον δ' οὐ πολὺ (scilicet postquam ἴπσε Italia excessit) ἐπανεληλυθότος τοῦ Λευκίου κτλ. Bello autem Parthico confecto a. 164/165 L. Verum Romam remeasse a. 166 et eodem anno cum fratre triumphasse cum ex aliis testimoniis tum ex dipl. mil. III S. p. 1991 certissime constat. Itaque Galenus Romam a. 162 venit et ibi a. 163–165 moratus a. 165 exeunte vel a. 166 ineunte in patriam revector est. Paulo postquam primum Romam advenit, Flavio Boetho, Sergio Paulo, (Ceionio Civica) Barbaro (qui a. 164 in orientem profectus est cf. supra n. 500), Claudio Severo, viris clarissimis, demonstrationes anatomicas exhibuit iisque familiariter uti coepit περὶ τοῦ προγινώσκειν c. 2 XIV p. 612 sqq.

Litteris imperatorum (scilicet Marci et Veri) Aquileia datis Galenus in Italiam revocatus per Thraciam et Macedoniam itinere facto (cf. περὶ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων συνθ. 9, 2 XII p. 171) sub initium hiemis a. 168/169 paulo ante quam L. Verus moreretur (qui defunctus est mense fere Ianuario a. 169 cf. supra p. 330), Aquileiam venit; unde peste grassante paulo post Veri mortem Romam se contulit περὶ τῶν ἰδ. βιβλ. c. 2 XIX p. 18.

Haec quae de Galeni itineribus ex verbis ipsius statuimus, docent et Labbeum p. 6. 7 errasse, cum Galenum primum intra a. 164–167 Romae fuisse, dein anno 168 in patriam rediisse, iterum a. 169 in Italiam profectum esse poneret, et perperam Clintonium locis supra laudatis scripsisse Galenum sub divis fratribus tria itinera in Italiam fecisse, primum Romam a. 162 advenisse, dein iterum (nescio unde) in urbem reversum ibi per a. 164–167 moratum esse et tertium a. 168/169 in Italiam rediisse. Vnde porro sequitur et annum natalem Galeni qui vulgo statuitur secundum Labbeum a. 131, a Clintonio a. 130, corrigendum esse. Galenus enim scripsit περὶ τῶν ἰδ. βιβλ. c. 2 init. ἐπανῆλ-

θον μὲν οὖν ἐκ Ρώμης εἰς τὴν πατρίδα πεπληρωμένων μοι τῶν ἐκ γενετῆς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα *atque hunc numerum recte traditum esse inde confirmatur, quod ibd. c. 1 p. 15, cum de rebus sub primum Romam adventum factis ageret, memoravit: καὶ γὰρ ὃν καὶ νέος ὢν ἔτι τοῦτ' ἔπραξα τέταρτον ἔτος ἄγων καὶ τριακοστὸν. Cum autem in patriam Roma rediret sub finem a. 165 vel sub initium a. 166, postquam annum tricesimum septimum aetatis explevit, natus est anno 128 vel 129.*

Galenus anno 169 Romam reversus, cum imperator M. Aurelius in bellum Marcomanicum profectus eum se sequi cupiisset, comitatum deprecatus mansit in urbe medicus Commodi Caesaris *περὶ τῶν ἰδ. βιβλ. c. 2, περὶ τοῦ προγινώσκειν c. 9 XIV p. 650. Deinde Romae degit et apud M. Aurelium (cf. περὶ τοῦ προγινώσκειν c. 11 XIV p. 660) imperatoresque deinceps et apud homines nobiles summa et auctoritate et gratia usus est περὶ τῶν πεπονθότων τόπων 3, 3 VIII p. 144. Iterum autem in patriam eum nescio quo tempore post a. 169 profectum esse ex iis apparet quae de itinere in Lemnum insulam repetito ipse memoravit περὶ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων κτλ. 9, 8 XII p. 216, cf. ibd. 9, 2 XII p. 171. Scripta eius pleraque Romae magno incendio urbis conflagrarunt περὶ συνθέσεως φαρμάκων κατὰ γένη 1, 1 XIII p. 362, περὶ ἀντιδότων 1, 13 XIV p. 66 regnante Commodο cf. Dio 72, 24, Herodian. 1, 14, 2, Euseb. arm. chron. ad a. Abr. 2202 = Hieronym. 2204. Sub Pertinace publice demonstravit: περὶ τῶν ὑπὸ Περτίνακος δημοσίᾳ ῥιζέντων (βιβλίον) ἐν memoratur ab ipso περὶ τῶν ἰδ. βιβλ. c. 13, ut omnino Romae in templo Pacis demonstrationes publicas exhibere solebat περὶ τῶν ἰδ. βιβλ. c. 2. Imperatori (Septimio) Severo antidotum composuit περὶ ἀντιδότων 1, 13 XIV p. 65. Septuaginta annos natus mortuus est Suidas l. l., anno fere 198 vel 199, modo accuratus sit numerus π Suida traditus. Πολλὰ συντεταχῶς ἱατρικά τε καὶ φιλόσοφα, ἔτι δὲ γραμματικά καὶ ῥητορικά Suidas l. l.; τοσαῦτ' ἐχδέδωκε συγγράμματα φιλόσοφά τε καὶ ἱατρικά ὥς πάντας ὑπερβαλεῖν τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν οὐδενὸς ὢν τῶν ἀρχαίων ἀδυνατώτερος Athenaeus 1, 1 f, qui eum interlocutorem convivii *dipnosophistarum* induxit cf. 1, 26 c, 3, 115 c – 116 a. De scriptis Galeni cf. Ackermann Fabr. V p. 398 sqq., Ilberg Rheinisches Museum XLIII (1889) p. 207 sqq. et XLVII (1892) p. 489 sqq. — Epigramma in eum scriptum Anthol. gr. 16, 270, memoratur et epigr. 7, 559, 2.*

Memoratur vel citatur Euseb. hist. eccl. 5, 28, 14 (inde Rufin. h. eccl. 5, 28); Syncell. p. 666 = Cedren. I p. 439, 4 = Isidor. chron. 275, qui praeterea ex eo verba affert Orig. 20, 2, 37, Tzetzes chil. 3, 32; 7, 808; 12, 5 sqq. Apud medicos: ducentis circiter locis memoratur ab Oribasio compositis Oeuvres d'Oribase ed. Bussemaker et Daremberg VI p. 705, viginti eptem ab Alexandro Tralliano, a quo plerumque citatur ὁ θειότατος Γαληνός, cf. indicem ed. Puschmann. — Sententiae philosophae Galeni memorantur Themist. paraphr. ed. Spengel p. 270, 12. 25; 315, 16; 321, 16, Alex. Aphrod. in Arist. Topic. p. 549

ed. *Berolinensis, Simplic.* p. 325. 573. 708. 718. 719. 1039, *Ioann. Philopon.* in *Aristot. Phys.* p. 576, *Eustrat.* in *Ethic. c. Nicom.* 73. Num in excerptis *Damascii vitae Isidori* 275 *Galenus* qui memoratur, medicus intellegendus sit, non satis dispicio. — De figura logica quae fertur *Galen*i cf. *Prantl, Geschichte der Logik* I p. 570, II p. 295 adn. 112.

Spretis et Ackermanni et bibliographorum (Panzeri, Hainii, Graessii, Brunetii) indicationibus inscriptionum editionum *Galen*i typis impressarum, quas minime accuratas esse collatis libris ipsis expertus sum, hae sunt editiones antiquissimae, in quibus nomina *Claudii Galeni* adhuc inveni: 1) *Claudii Galeni* de sectis medicorum *Georgio Valla* interprete. *Libellus Alexandri Aphrodisei* medici clarius, de febribus eodem interprete. *Hippocratis* de natura humana *Andrea Brentio Patavino* interprete. *Parisiis* in officina *Henrici Stephani* a. 1518. *Georgius* autem *Valla* anno 1499 mortuus est, postquam multos libros *Galen*i latine versos in publicum misit. Earum versionum, quas mihi adhuc non licuit ipsi examinare, nonnullas enumerant *Wagner, Grundriss d. klass. Bibl.* p. 23 et *Manget, Bibl. script. medic.* II 2 p. 437. Apparet autem editionem *Parisina*m ex antiquiore repetitam esse. — 2) *Claudii Galeni Pergameni* libri tres de crisi-bus, *Nicolao Leonicensi* interprete nunc denuo recusi et sibi plene restituti atque ad graeci exemplaris fidem recogniti quam fidelissime. *Lutetiae.* Apud *Christianum Wechel*, (in pagina extrema:) *Parisiis* anno virginei partus 1528, in pagina aversa folii primi: *Ioannes Heteropolites (= Guinterius Ioannes Andernacus)* caudido lectori salutem) etc. 3) *Claudii Galeni Pergameni* liber de plenitudine. *Polybus* de salubri victus ratione privatorum. *Guinterio Ioanne Andernaco* interprete etc. apud eundem eodem anno. 4) *Cl. Galeni* aliquot libelli per *Guinterium Ioannem Andernacum* partim recogniti, partim nunc primum versi, quorum catalogum indicabit pagina haec versa. *Froben. Basileae* auno MDXXIX (qui liber male descriptus est ab *Ackermann*o p. 485). 5) *Cl. Galeni* de semine I. *Guinterio Andernaco* interprete, *Parisiis* apud *Simonem Colinaeum* a. 1528, quem librum nonnisi ex descriptione *Hoffmanni*, *Bibl. Lex.* II² p. 135 novi. *Nicolaus* autem *Leonicensis* neque in versionibus latinis, quas ipse edidit, neque in aliis scriptis (*Nicolai Leonicensi Vicetini* philosophi et medici clarissimi opuscula, *Basileae* 1532) *Claudii* nomine usus est. Itaque *Ioannes Guinterius Andernacus* (id est 'Winter aus Andernach'), qui quattuor illorum librorum auctor est ac postea deinceps plura alia scripta '*Claudii Galeni*' latine versa edidit, versioni *Leonicensi* repetitae proprio Marte *Claudii Galeni* nomen praefixit. Atque dubitari potest an simile quid factum sit in editione *Parisina* versionis *Vallae*. — 6) *Claudii Galeni Pergameni* secundum *Hippocratem* medicorum facile principis opus de usu partium corporis humani magna cura ad exemplaris graeci veritatem castigatum, universo hominum generi apprime necessarium, *Nicolao Regio Calabro* interprete. *Parisiis.* Ex officina *Simonis Colinaei.* 1528.

Praeterea vidi librum inscriptum: *Thaddei Florentini* medicorum sua tempestate principis in *C. (sic) Gal. Micratechnen* commentarii secunde editionis emaculati et ab oblivionis iniuria nuperrime vindicati studio *Thome Dionysii Polii* Neap. edit. *Neapoli* anno MDXXII, ubi in parte aversa folii primi legitur: *Adriano VI summo pont. Thomas Dionysius Polius* Neap. 8. P. D. Cum superiori anno beatiss. pr. *C. Galeni Micratechnen* opus de medicina plane pulcherrimum publice exponerem etc.; eodem spectat libellus, cuius titulum omnino non accurate indicat *Panzer, Annales typographici* VII p. 430 n. 44:

Thomae Dion. Polii Neapol. prelectio in Claudii Galeni Dicratechne (immo Micratechne) habita in Napolitana (sic) divi Thomae Aquinatis Academia decima VI id. Decembris MDXXI.

- 702 CL(AVDIVS) GALLVS, legatus Augustorum [pr. pr.] (Numidia) *VIII* 2741 t. *Lambaesitanus*. Idem videtur Cl(audius) Gallus legatus Augustorum (= Severi et Antonini) pr. pr. (Dacia) *III* 1564 t. *Mehadiensis* semel descriptus, ubi traditur C. L. GALLVS, correxit CL. *Borghesi opp. VIII* p. 477. Vt idem probabiliter coniecit, hic est Gallus consul ordinarius anno 198 fasti.
- 703 Claudius Geminus, arabarches et epistrategus Thebaidis t. in *Memnonis* statua inscripsit *CIG* 4751.
- 704 TI. CLAVDIVS GORDIANVS. *Tituli Numidici: ipse posuit in legatione VIII* 2495 (1). 2499 (2); ei positus est *VIII* 4230 (3), memoratur in t. uxoris *VIII* 8326 (4); ad eundem spectare videntur frustula t. *VIII* 2365.
- Ti. Claudius Gordianus t. 3. 4, [Ti. Claudi]us [G]ordia[nus] t. 1, Cl. Gordianus t. 2. — Clarissimus vir t. 1. 3. 4. — Legatus Aug. pro praetore (Numidia) t. 1-4, anno 188 t. 1. Iulia T. filia Chilonis uxor t. 4.
- 705 CLAVDIVS GORGVS, vir clarissimus lenocinii damnatus est ab imperatore Septimio Severo *Vlpianus Digest.* 48, 5, 2, 6.
- 706 Claudius Hadrianus, cui divus Pius rescripsit *Vlpianus Digest.* 37, 10, 3, 1; fortasse magistratus vel praeses.
- 707 TI. Cl(audius) Heracla, procurator fer(rariarum) (Noricarum) *III* 4809 t. *Noricus*. Fortasse procurator privatus.
- 708 CL(AVDIVS) HERENNIANVS, vir clarissimus, legatus Augustorum pro pr. (Dalmatiae) a. 247 in *miliario Dalmatico Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich IX* (1885) p. 10 = *III S.* 10174.
- 709 TI. CLAVDIVS HERMIAS memoratur in t. *Ephesio acephalo filiae cuiusdam Ancient Greek inscriptions in the British Museum III* p. 200 n. *DLXII* (1), quem posuit Φλ. Ζωτικὸς τὴν ἰδίαν πατρῶνισαν honorans. Idem in insula Teo huic Zotico t. sepulcralem *CIG* 3109 (2) posuit.
- Τιβ. Κλ. Ἑρμ..... t. 1, Τιβερί(ο)ς Κλαύδι(ο)ς Ἑρμείας t. 2. — Ὁ λαμπρότατος ὑπατικός t. 1 (consul suffectus anno incerto), maritus Aeliae Pithiadis, pater Ti. Claudii Dracontis, Sosipatrae, Theonidis t. 1; tertiae filiae nomen periit in t. 1.
- 710 TI. CLAVDIVS HERODIANVS, clarissimus vir, legatus provinciae Siciliae, patronus coloniae Panhormit(anorum) *X* 7286 t. *Panhormitanus*. Ad Herodianum rerum scriptorem titulum male rettulit *Borghesi opp. III* p. 120 cf. *V* p. 228. — Claudius Herodianus cui anno 203 imperatores Severus et Antoninus rescripserunt, memoratur *fragment. Vatican.* 191. 208. 247 (Clodius H.), *cod. Iustinian.* 5, 66, 1. Potest praetor fuisse et idem atque legatus noster vel necessitudine quadam cum hoc coniunctus esse.

- 711 CL(AVDIVS) HIERONYMIANVS, legatus legionis VI Victricis VII 240 t. *Eburacensis*.
- 712 CLAVDIVS HIERONYMIANVS (*pro Hieronymiano manus prima libri Florentini Hieroniano*), vir clarissimus, cui Vmbrius Primus domum per fideicommissum reliquit, qua de re Hieronymiano Papinianus respondit *Ulpianus Digest. 33, 7, 12, 40. Cf. n. 713.*
- 713 *L. CLAVDIVS HIERONYMIANVS, praeses Cappadociae (*sub finem saeculi II*), qui cum Christianos crudeliter vexasset, paene Christianus decessit *Tertullian. ad Scapulam 3; traditur Claudius Lucius Hierorainianus vel Hierorainianus vel Geronimianus, vulgo legitur Herminianus; de cognomine quin Hieronymianus restituendum sit, non dubito, sed nescio an vitium altius subsit in verbis Claudius Lucius, quia Tertullianus vix unquam quantum memini praenomen postposuit. Cf. n. 712.*
- 714 (TI. CLAVDIVS) HIPPARCHVS, pater (Ti. Claudii) Attici (Herodis), avus (Ti. Claudii Attici) Herodis sophistae, cuius bona ob crimen maiestatis ab Atheniensibus publicata sunt *Philostrat. vit. sophist. 2, 1, 3; τὰ Ἰππάρχου χωρία τὰ ὑπὸ φίσκου πραθέντα memorantur CIA III 38. — Perperam apud Suidam s. v. Ἡρώδης avus Herodis dicitur Plutarchus.*
- 715 L. Cl(audius) Iberinus Eudaemon, curator civitatis Aphrodisiadis, ὁ κράτιστος CIG 2791 t. *Aphrodisiade repertus.*
- 716 CLAVDIVS ILLYRIVS. *Titulus eius mutilus Atticus in acropoli repertus Δελτίον ἀρχαιολογικόν V (1889) p. 133 n. 14 (1): τὸν λαμπρότατον ἀνθύπατον Κλαύδιον Ἰλλύριον, ἔγγονον Λεοντικῶ τοῦ ἀνθυπατεύσαντος, παῖδα Τήβεντος τοῦ τὴν ἐπὶ[ν] μὲν ἀρχὴν ἄρξαντος τὸν ἀνθύπατον καὶ Ἀρεοπ[αγί]την καὶ εὐεργέτην ἢ [πόλις] ἐπιμελουμένον Μάρκου Ἰουλίου Μ[ι]νο[υ]κ[ι]αν[ο]ῦ. Alterum eiusdem t. exemplum ibidem repertum fuit CIA III 705 (2), in cuius frustulis agnoscitur [Ἰλ]λύριον. Idem Ἰλλύριος dedicavit disticha CIA III 399 (3). 400 (4), quae ad moenia Atheniensium restituta pertinent.*
- Fuit origine Atheniensis, filius (Claudii) Tebentis, nepos (Cn. Claudii) Leontici, proconsul (Achaiae), Areopagita t. 1. Ob muros patriae restitutos t. 3. 4 publice honoratus t. 1. 2. *Pertinet ad saeculum tertium cf. infra sub avo.*
- 717 CL(AVDIVS) IVLIANVS. Nummum Smyrnacum sic descripsit Waddington, *Fastes n. 138: Οὗρος Καῖσαρ [Φ]αυστει[ν]α Σε(βαστή), capita iuvenile M. Aurelii et Faustinae, ἢ Ἐπ[ι] [Κ]λ. Ἰουλιανοῦ Ἐφεσίων. Quamquam per se et [Φ]λ. suppleri potest, tamen probabilius de uno ex Claudii Iulianis cogitatur, quippe quorum plures illa aetate ad summos honores pervenisse constet. At nummum illum cusum esse eo ipso anno, quo nuptiae Marci et Faustinae celebratae sunt, id est a. 145 (cf. supra A 537. 553, non a. 146 ut statuit Waddington), quamquam pro certo hic affirmavit, nullo modo potest evinci. Itaque acquiescendum est in eo quod Iulianus Asiam rexit sub Antonino Pio.*

Ad eundem rettulit Waddington, Sur la vie du rhéteur Aelius Aristide (Mémoires de l'Institut XX VI (1867) p. 211) titulum Ephesium, quem postea ex lapide accurate edidit Hicks, Ancient Greek Inscriptions III n. CCCCXCI p. 156, qui continet epistulam Pii datam anno 145; ibi memoratur proconsul, cuius nomen [Ιο]υλιανός Waddington in ectypis sibi legisse visus est, cum Hicks hodie quidem in lapide tantum litteras λανος extare affirmet. Itaque quis fuerit Asiae proconsul anno 145, omnino in medio relinquendum neque minus adhuc prorsus incertum est, Iulianus proconsul ab Aristide memoratus (cf. supra A 859) quis quando Asiam provinciam obtinuerit.

718 CL(AVDIVS) IVLIANVS, legatus Aug. pro praetore (Germaniae inferioris) anno 160 Dessau, *Inscriptiones selectae* 2907 t. *Bonnensis*. — *Claudii Iuliani aetatis Antoninorum qui memorantur quatenus seiungendi an componendi sint, quoniam de iis quorum praenomina tacentur certe nulla ratione statuere licet, singulos seorsim, ne vanis vilibusve indulgeatur coniecturis, hoc loco afferre par mihi visum est.*

719 CL(AVDIVS) IVLIANVS qui et NAUCELLIVS. In indice l. I epistularum Frontonis ad amicos p. 172 ed. Naber scriptum est Cl. Iuliano ad epist. 5, 17, 18; mi Naucelli Fronto 1, 5 p. 177 et 1, 18 p. 186. Sed vix Iuliano verum cognomen Naucellius fuit, sed agnomen quoddam, ut plane eadem ratione Sex. Cornelium Repentinum, praefectum praetorio (c. infra sub Corneliis), Fronto ad amic. 2, 4 appellat 'frater Contucci'.

Iulianus provinciam cum exercitu rexit Fronto epist. ad amic. 1, 5, sub Marco et Vero id. 1, 18 p. 186 v. 7.

720 CLAVDIVS IVLIANVS, consul Pupieno et Balbino Augustis (anno 238) in epistula ficta vit. *Maximi et Balbini* 17, 2.

721 Claudius Iulianus, paulo ante imperium Vitellii praefectus classis Misenensis; ab imperatore Vitellio in Campaniam missus, ut classem nutantem retineret, in Vespasiani partes transgressus a L. Vitellio captus et iugulatus est Tac. h. 3, 57. 76. 77. — Potest idem esse Iulianus curans gladiatorium munus Neronis principis Plin. n. h. 37, 45.

722 Claudius Iulianus, praefectus annonae, cui Hadrianus rescripsit *Vlpianus fragment. Vatican.* 235.

723 Cl(audius) Iulianus, perfectissimus vir, praefectus annonae anno 201 VI 1603. Idem memoratur Cl. Iulianus praefectus annonae in t. *Portuensi* CIG 5973 = IGI 917 Severo et Antonino circa a. 202 dedicato.

724 APP. CLAVDIVS I[VLIANVS?], consul suffectus anno incerto (fortasse intra a. 138 et 146) dipl. mil. III S. p. 1983.

725 APPIVS CLAVDIVS IVLIANVS, consul II anno 224 cum C. Bruttio Crispino. In consulatu: Appius Claudius Iulianus XI 2702, XIV 125, Claudius Iulianus VI 3023. 3070, IGI 2090 = CIG 6707, ceterum Iulianus fasti.

Dubitari non potest, quin in Digest. 31, 87, 3 pro Claudiano Iuliano (vide supra n. 620) corrigendum sit Claudio Iuliano et noster fuerit praefectus urbi sub Severo Alexandro. Idem est App. Claudius Iulianus, vir clarissimus, patronus coloniae Canusii a. 223 IX 338 album Canusinum.

726 TI. CLAVDIVS IVLIANVS, legatus Aug. (legionis XI Claudia) sub Antonino Pio III 7474 t. *Moesiae inferioris. Idem videtur Ti. Claudius Iulianus consul a. d. V kal. Oct. (suffectus anno incerto intra a. 145/161) cum Sex. Calpurnio Agricola III dipl. mil. 44.*

727 TI. CLAVDIVS IVLIANVS. *Tituli: ei posuerunt curiales mun(icipii) Cin(caritani) VIII S. 14769 (1) Cincaritanum; memoratur VIII S. 17521 = VIII 4845 (2) Numidiae proconsularis.*

Tria nomina exhibet t. 1, Claudius Iulianus t. 2. — Clarissimus vir t. 2. — Proconsul (Africae) t. 1. 2, sub Antonino Severi vel Elagabalo t. 2.

728 Ti. Claudius Iulianus nescio quis memoratur in t. urbano Ti. Claudii Phlegontis VI 15202.

729 TI. CLAVDIVS IVNCVS, proconsul (Cypri) memoratur in t. Cyprio graece scripto Lebas-Waddington 2726.

730 Claudius Labeo, praefectus alae Batavorum anno 70 Tac. h. 4, 18. 56. 66. 70.

731 APPIVS CL(AVDIVS) LATERANVS, XVvir sacris faciundis, consul designatus, legatus Augusti pro pr. legionis III Italicae III 5793 t. *Augustae Vindelicum repertus; praefuit et Raetiae et legioni III non ante imperatorem Marcum.*

732 CN. CLAVDIVS LEONTICVS. *Tituli: Megaricus Inscriptiones Graeciae sept. I 91 (1), quem posuit [Πο.] Ἐρέννιος Ἰππολ[ε]μαῖος, Delphicus Bulletin de correspondance Hellénique VI (1882) p. 449 n. 79 (2), Epidauricus Ἐφημερίς ἀρχαιολογική III (1884) p. 30 n. 76 (3); memoratur in t. Attico nepotis Δελτίον ἀρχαιολογικόν V (1889) p. 133 n. 14 (4).*

Tria nomina exhibent t. 1. 2. 3, Leonticus t. 4. -- Proconsul (Achaiae?) t. 4. Ὁ λαμπρότατος ὑπατικός καὶ ἐπανορθωτής t. 1. 2. 3, τῆς Ἑλλάδος t. 2, τῆς Ἀχαιῆς t. 3; consularis (consul suffectus anno incerto circa finem saeculi II) et missus ad corrigendum statum civitatum Achaiae. — Pater (Claudii) Tebentis, avus Claudii Illyrici t. 4 vide sub nepote. — Leonticum imperatoribus fere Severo et Antonino floruisse inde sequitur, quod qui dedicavit t. 1 fuit pater P. Heremii Dexippi rerum scriptoris.

733 Ti. Claudius Lepidus, Lepidi filius, ἀρχιεὺς τοῦ Ἰόντου, ἐπιστάτης (plane incertum est quae deinde fuerint), publice honoratus t. *Amastride reperto CIG 4149; titulo et ipso Amastriano 4150 laudatur Claudia Lepida, Claudii Lepidi et Claudiae Marcianae filia. Vel idem est vel certe cum hoc arta propinquitate conexus Lepidus ille, Amastrianus*

homo Epicuri sectae Alexandro Abonitichitae maxime adversarius
Lucian. Alex. 25. 43.

- 734 Ti. Claudius Livianus, Ti. f., tribu Quirina imperatori Claudio dedicavit *t. Sidymensem graece scriptum Benndorf, Reisen in Lykien und Karien p. 64 n. 32 cf. p. 63 n. 30. — Pater vel avus videtur Ti. Claudii Liviani qui sequitur.*

- 735 Ti. Claudius Livianus. *Tituli: ei positus est VI 1604 (1), memoratur in t. servi VI 718 (2), in fistula plumbea XIV 3439 (3); ad eundem referri possunt tegulae Praenestinae XIV 4090, 30 (4) et urbanae XV 932 (5).*

Ti. Claudius Livianus *t. 1. 2. 3*, Cl. Livianus *t. 4. 5*, Claudius Livianus *Dio 68, 9; vit. Hadriani 4, 2 traditur Liviani Turbonis, correxit Liviani et Turbonis O. Hirschfeld.*

Praefectus praetorio *t. 1. 3, Dio l. l.*; dux Traiani bello Dacico primo *Dio l. l.*; memoratur in viris ordinis equestris, quorum amicitia Hadrianus tempore belli Parthici usus est *vit. Hadriani 4, 2; itaque tunc quoque Traianum comitatus esse videtur. Vt recte ad eum referatur t. 5, fuit in vivis anno 128. — Ex posteris videtur Ti. Claudii Liviani qui praecedit.*

- 736 CLAVDIVS LVCANVS, consularis ab imperatore Commodo occisus *vit. Commodi 7, 7.*

- 737 M. CL(AVDIVS) MACRINIVS VINDEX HERMOGENIANVS *memoratur in t. Venafranis uxoris X 4861 (1) et consoceri 4860 (2). — M. [Cl.] Macrini Vindicis Hermogeniani t. 1, Cl. [Her]mogenianus t. 2, ita ut non constet utrum Macrinus an Macrinus fuerit. Vir clarissimus t. 1. 2.*

Consularis *t. 1*, pro[consul] Africae *t. 2. — Maritus Laberiae Pompeianae t. 1, consocer L. Gabinii Cosmiani t. 1. 2 scilicet per filiam, quae nupsit Gabinio Aspro filio Cosmiani. — Ex nominibus apparet eum parentela quadam coniunctum esse cum M. Macrinio Vindice praefecto praetorio sub M. Aurelio et cum M. Macrinio Avito Catonio Vindice cf. infra M 16. 19.*

- 738 CLAVDIVS MARCELLINVS defendit in senatu Flavium Marcianum a. 100 *Plin. epist. 2, 11, 16.*

- 739 M. CLAVDIVS MARCELLVS. *Titulus eius Pompeianus X 832 (1); memoratur Monum. Ancyrr. lat. 4, 23 = gr. 11, 13 (2), fortasse etiam in t. liberti VI 15038.*

M. Claudius Marcellus *t. 1*, M. Marcellus *t. 2 lat., Velleius 2, 93, 1, Sueton. Tiber. 10, Dio 48, 38, ceterum Claudius Marcellus vel plerumque Marcellus.*

Filius C. Claudii Marcelli *t. 1, Plutarch. Anton. 87, Marcell. 30 (cf. Anton. 31, Sueton. Caes. 27, Nicol. Damasc. frag. 100 FHG. III p. 433) et Octaviae sororis Augusti Plutarch., Velleius l. l., Sueton. August. 63, Dio 53, 27, Strabo 14, 5, 14 p. 675, Seneca consol. ad*

Marciam 2, *Plin. n. h.* 19, 24; 37, 11, *Serv. in Aen.* 6, 861. ³ Natus a. 712 = 42 a. C., nam vigesimo anno obiisse dicitur *Propert.* 4, 18, 15, male octavo decimo *Serv. in Aen.* 6, 861. Magister eius Nestor Tarsensis *Strabo* l. l.

Anno 715 = 39 Sex. Pompeius ei filiam despondit *Dio* 48, 38, *Appian. bell. civ.* 5, 73. Anno 725 = 29 Actiaco triumpho currum Augusti comitatus est dexteriore funali equo *Sueton. Tiber.* 6 et Augustus in gratiam eius pueris congiarium dedit *Dio* 51, 21 (cf. *Sueton. August.* 41). Anno 729 = 25 Augustus per eum et Tiberium privignum militibus ludos exhibuit in ipsis castris *Dio* 53, 26 scilicet *Hispaniae* cf. epigramma *Crinagorae Anth. graec.* 6, 161, quod scripsit ad *Marcellum proficiscentem in bellum Hispanum*; eodem anno Iuliam filiam ei in matrimonium dedit nuptiasque absens per Agrippam Romae celebrari iussit *id.* 53, 27, *Velleius* 2, 93, 2, *Plut. Anton.* 87, *Marcell.* 30, *Sueton. August.* 63; ad eas nuptias pertinet *Horatii carm.* 1, 12. Anno 730 = 24 senatus eum adlegit et praetorium locum sententiae dicendae ei dedit simulque decrevit, ut decennio maturius quam per leges liceret consulatum peteret *Dio* 53, 28. Anno 731 = 23 aedilis curulis ab Augusto adiutus magnificentissimos ludos edidit, per totam aestatem forum velis inumbravit, dactyliotheam in aede Palatini Apollinis consecravat *Velleius* 2, 99, *Plin. n. h.* 19, 24; 37, 11, *Tac. a.* 1, 3, *Plutarch. Marcell.* 30, *Serv. in Aen.* 5, 4. Ab Augusto pontificatu ornatus *Tac. a.* 1, 3. Propter gratias, quas Augustus ei tribuebat, similitates inter eum et Agrippam ortae sunt, ita ut Agrippa Mytilenas secederet *Velleius* 2, 99, 2, *Sueton. August.* 66, *Tiber.* 10, *Dio* 53, 31. 32. Sub finem anni 23 (cf. *Dio* 53, 30, *Plin. n. h.* 19, 24) aegrotans apud Baias subito decessit et publico funere elatus laudatusque ab Augusto in campo Martio sepultus est *Propert.* 4, 18, 6, *Velleius* 2, 99, 1, *Tac. a.* 2, 41, *Dio* 53, 30, *Serv. in Aen.* 1, 712; 3, 718; 5, 4; 6, 861. — Perperam filius ab Augusto adoptatus dicitur *Plutarch. Anton.* 87, *Serv. in Aen.* 6, 861.

In honorem et memoriam mortui Octavia mater bibliothecam extruxit *Plutarch. Marcell.* 30, Augustus theatrum Marcelli nomine a. 743 = 11 a. C. dedicavit *ibid.* cf. t. 2: theatrum ad aede (sic) Apollinis in solo magna ex parte a p[ri]vatis empto feci, quod sub nomine M. Marcell[i] generi mei esset, *Dio* 53, 30; 54, 26, *Liv. per. l.* 141, *Plin. n. h.* 8, 65, *Sueton. August.* 29. 43; theatrum Marcelli memoratur *CIL IX* 9230 (falso Allifan.) *Fest. p.* 178 s. v. Octavia, *Ascon. in Scaur. p.* 24, 1, *Plin. n. h.* 7, 121, *Martial.* 2, 29, 5; 10, 51, 11, *Tac. a.* 3, 64, *Suet. Vesp.* 19, vit. *Sev. Alexandri* 44, 7, *Forma urbis Romae tab. IV fragm.* 28 ed. Jordan, *Notitia region. IX, Curios. reg. IX.* — Crinagoras poeta scripsit ed eum epigr. *Anthol. graec.* 6, 161; 9, 546. — Memoriam mortui praedicarunt poetae Vergilius

Aen. 6, 860–886 cf. *Donati vit. Vergilii Sueton. rel. ed. Reifferscheid* p. 62 et *Propertius elegia* 4, 18.

Memoratur Plin. n. h. 7, 109, *Tac. h.* 1, 15, *a.* 1, 74; 6, 51, *Dio* 53, 33; 54, 3, *Consolat. ad Liviam v.* 67. 441.

- 740 M. CLAVDIVS MARCELLVS AESERNINVS, consul a. 733 = 22 a. C. cum L. Arruntio. *Memoratur in fastis Capitolinis ad a.* 737 (1) et in *actis saecularibus Augusti* (2).

In *consulatu*: plena nomina exhibet *Dio ind. l.* 54, M. Marcellus *Dio* 54, 1, *Cassiodor.*, Aeserninus *fasti Hydat.*, ceterum plerumque Marcellus *fasti*. — M. Claudius Marcellus t. 1, M. Marcellus t. 2.

M. f. M. n. t. 1, M. f. *Dio ind.*, filius videtur M. Marcelli Aesernini quaestoris a. 706 = 48 *Dio* 42, 15. Consul v. *supra*. — Anno 737 = 17 a. C. magister collegii quindecimvirum sacris faciundis t. 1. 2. — *Vxorem duxit filiam C. Asinii Pollionis, ex qua genuit Marcellum Aeserninum qui sequitur.*

- 741 M. CLAVDIVS MARCELLVS AESERNINVS. *Tituli: memoratur in fastis Arvalium CIL I² p.* 70 (1), in *cippo urbano VI* 1237 (2), in t. *liberti Neapolitano X* 1448 (3).

M. Claudius Marcellus t. 1. 2, (M. Claudius) Marcellus Aeserninus t. 3; Aeserninus Marcellus *Tac. a.* 3, 11, *Plin. n. h.* 12, 12, *Seneca rhet. passim*; Aeserninus *Tac. a.* 11, 6. 7, *Sueton. August.* 43; Claudius Marcellus sive Marcellus *passim apud Senecam.*

M. f. t. 2, filius scilicet M. Claudii Marcelli consulis a. 732 = 22 a. C., nepos C. Asinii Pollionis (ex filia) *Sueton. August.* 43; *Seneca contro.* 4 *praef.* 3. 4. — Praetor peregrinus a. 19 p. C. t. 1; inter quinque curatores riparum et alvei Tiberis (*quarto loco*) t. 2. *Consulem suffectum esse ex verbis Taciti a.* 11, 6 'ad summa provectos' *Borghesi opp. III p.* 346 *haud certe collegit; neque enim ex contextu verborum necesse est ponere hoc loco 'ad summa' idem valere atque 'ad summos honores'.*

Puer tantae indolis, ut Pollio ad illum pertinere successionem eloquentiae suae crederet *Seneca contro.* 4 *praef.* 4. Inter insignes oratores recentiores memoratur *Tac. a.* 11, 6. Cn. Piso reus anno 20 frustra eum patronum petiit *ibid.* 3, 11. Sententiae eius *Seneca suas.* 2, 9; 6, 4, 10, *controvers.* 2, 5, 9; 7, 1, 5. 22; 7, 2, 10; 7, 4, 1.

In Troiae luso, quem Augustus edidit, puer crus fregit *Sueton. l. l.* — Ditis familiae heres *Tac. a.* 11, 7. — Liberti eius *Plin. n. h.* 12, 12 et t. 3.

- 742 IMP. TI. CL(AVDIVS) MAR(INVS) PACATIANVS AVGVSTVS. Sic nomina exhibent nummi eius *Cohen VI² p.* 181 vel Imp. Ti. Cl. Mar. Pacatianus P. F. Aug. Eum imperium in Pannonia vel in Moesia sumpsisse *Eckhel VII p.* 339 recte inde collegit, quod nummi ceterum admodum rari inveniuntur plures in museis Austriacis. Nummus *Cohen p.* 182 n. 7 inscriptus est in aversa Romae aeter(nae) an(no) mill(e-

simo) et primo = a. 249. Itaque certum est eundem esse Marinum qui dicitur Zosim. 1, 20, 21, Zonar. 12, 19; Marinus a legionibus Pannoniae et Moesiae (sic Zosim., solum Moesiam memorat Zonar.) imperator nuncupatus sub finem imperii Philippi paulo post ab iisdem interfectus est; contra seditionis auctores (C. Messius) Decius, qui subinde imperavit, a Philippo missus est Zosimus, Zonaras l. l. ex eodem auctore.

- 743 APPIVS CL(AVDIVS) MARTIALIS. Nummi Thracici: a) *Serdicae* in parte adversa exhibet caput nudum imperatoris L. Veri et inscriptionem Αὐ. Κα. Α. Αὐρήλιος Οὐῆρος, in aversa Aesculapium stantem et inscriptionem Ἥγς(μονεύοντος) Κλ. Ἀππίου ΜΑΡΤΙΑΑΟΥ Σερδῶν Fröhlich, *Quattuor tentamina* II p. 216, Eckhel, *Catalog. musei Vindobonensis* I p. 61 n. 1 (inde Mionnet *Suppl.* II p. 484 n. 1657), sed postea Eckhel, *Doctr. Num.* II p. 47 cf. p. 20 legit ediditque ΜΑΡΤΙΑΑΟΥ; idem *Catalog.* l. l. post num. a attulit: '2 Alius, sed caput laureatum, et mulier sedens s. cornucopiae' (inde Mionnet l. l. n. 1658), quae verba qui legit, non potest non putare hunc nummum ceterum eadem inscripta habere atque num. a. Atque Eckhel ipse *Doctr.* l. l. Martialem Serdicae 'in binis nummis Veri' memorari scripsit. At re vera num. 2 in parte aversa nihil nisi nomen Serdicae inscriptum habet. b) Male descriptus est nummus Serdicae Wiczay, *Museum Hedervarianum* I p. 95 n. 2459 (inde Mionnet l. l. n. 1656). c) Falsus est nummus Anchiali, quem ex Agostino (cf. Eckhel, *Doctr. numm.* II p. 20) sumpsit Vaillant, *Numismata imperatorum* p. 22 (inde Mionnet *Suppl.* II p. 216 n. 63). d) Genuinus esse potest nummus Anchiali a Sestinio descriptus *Lettere e dissertazioni numismatiche di continuazione* IV p. 51 (inde Mionnet *Suppl.* II p. 217 n. 69), qui in adversa exhibet caput M. Aurelii et inscriptionem Αὐ. Κα. Μ. Αὐρήλι(ος) Ἀντωνεῖνος, in aversa traditur ΗΓΕ. Μ. (immo ΗΓΕΜ.) ΑΠ. ΚΑ. ΜΑΡΤΙΑΑΟΥ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ.

Quod in nummo a Eckhel modo ΜΑΡΤΙΑΑΟΥ, modo ΜΑΡΤΙΑΑΟΥ legit, cum Martilli cognomen nusquam quod sciam inveniatur, rem inde fortasse explicandam cogitaveram, quod in hoc nummo, ut saepe in Thracicis, A litterae forma aperta, quae nihil diversa est a lambda littera, adhibita esset. Quamquam autem in ΚΑ. ΑΠΠΙΟΥ Α et Α litterae certe distinctae sunt, ut Iulius von Schüller Vindobonensis nummo denuo examinato mihi scripsit et confirmat ectypum, quod idem benevole misit, tamen litterae post ΜΑΡΤ ita detritae sunt, ut certe diiudicari non possit, utrum fuerint ΑΑ an ΛΑ. Itaque dum nummus melius servatus et certe descriptus in publicum prodeat, veri mihi similis videtur illum hominem fuisse Martialem, non Martillum. Vix autem autem opus est monere Graecos nomen Martialis reddidisse et per Μαρτιάλιος et per Μαρτιάλης et per Μαρτιάλης cf. CIG III Add. 3846 n³⁴, IGI 1572 = CIG 6512, IGI 2545 = CIG 6959.

Legatus (Augustorum pro praetore) provinciae Thraciae intra a. 161/169 nummi.

- 744 CLAVDIVS MAXIMVS, legatus Pannoniae superioris anno 150 *kal. Aug. III S. dipl. mil. p. 2213*, anno 154 *III dipl. mil. 39. Potest idem esse qui sequitur.*
- 745 CLAVDIVS MAXIMVS, proconsul Africae, apud quem Apuleius causam dixit imperante Antonino Pio *Apul. apolog. 85*; in proconsulatu successit (L.) Lolliano Avito *ibid. 94. 95. Cum Lollianus consul a. 144 esset, cum proconsulatum Africae circa a. 156/158 adeptum esse veri est simile, unde Maximus sub finem imperii Pii Africam rexit. — Memoratur passim in apologia. Cf. n. 744.*
- 746 Claudius Maximus, philosophus Stoicus, magister M. Aurelii qui imperavit *vit. Marci 3, 2*; eum Marcus laudat εἰς ἑαυτὸν 1, 15. 16. 17; ut mortuum memorat 8, 25, ubi Secunda quae superstes ei dicitur, dein mortua uxor fuisse videtur.
- 747 Ti. Claudius Maximus nescio quis nominatur in tegulis urbanis XV 248–255 factis intra annos fere 123–135 ex pr(aediis) Ti. Claud. Maximi Isiac(is an (tegula) Isiaca?); annum 123 indicat n. 248, a. 124 n. 249, a. 134 n. 250, a. 135 n. 251.
- 748 TI. CL(AVDIVS) ME [P]RISC[VS] RVF[INVS] [I]VN(IOR). Titulus eius X 3723 Volturnensis. — Ti. f. (fortasse filius Ti. Claudii Rufini equo publico honorati t. Campano X 3909), tribu Pal., clarissimus vir; tribunus militum legionis VII Claudiae, allectus inter quaestorios, praetor urbanus, legatus provinciae Narbonensis, legatus provinciae Crete (sic), praefectus Min(iciae) (non ante aetatem Septimii Severi), proconsul provinciae Achaiae, legatus provinciae Africae; p(atronus) c(oloniae) (Volturni) tit.
- 749 Ti. Claudius Menecrates (sic plene tit., ceterum Menecrates), Zeophletensis Caelius Aurelianus. *de morb. chronic. 1, 4 p. 323 ed. Amman*, tribu Quirina, cui ἱατρῷ Καίσαρων καὶ ἰδίας λογικῆς ἐναργοῦς ἱατρικῆς χτίστῃ ἐν βιβλίοις ρητ'. δι' ὧν ἐταιμήθη ὑπὸ τῶν ἐνλογίμων πόλεων φηφίσμασιν ἐντελέσει, οἱ γινώριμοι τῷ ἑαυτῶν αἰρεσιάρχῃ τὸ ἱρῶον dedicaverunt *Romae IGI 1759 = CIG 6607*. Liber Menecratis de medicamentis inscriptus αὐτοκράτωρ ὀλογράφματος, quia sine notis integris syllabis expressus erat, memoratur *Galen. XIII p. 502. 995, XIV p. 31 ed. Kühn*.
- 750 L. CLAVDIVS MODESTVS, frater Arvalis, adfuit in collegio anno 155 et anno incerto sub imperatore M. Aurelio VI 2086. 2095 *acta Arv.*
- 751 Claudius Neocydes, iuridicus Aegypti (δικαιοδότις) in papyro graece scripta *Aegyptische Urkunden aus den Königlichen Museen zu Berlin I n. 245*; idem memoratur *ibid. II n. 378*; illam saeculo secundo tribuit dubitanter Viereck, hanc secundo vel tertio Krebs. — Fortasse pater Ti. Claudii Frontini Neocydis supra n. 700.
- 752 TI. CLAVDIVS NERO GERMANICVS = TI. CLAVDIVS CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS. Tituli privati: ei in arcu Ticinensi V 6416 ultimo loco dedicatus ut videtur fuit n. 10 (1); Polensis V 24 (2), Alexandria Troade repertus III 381 (3), quorum uterque Gaio imperante positus est;

memoratur in *l. Liviae Medullinae sponsae* X 6561 (4). Nominatur praeterea in *l. servi* III 321 (5), passim in *l. libertorum et servorum* in monumento Drusi VI 4334 (6). 4338. 4340. 4346. 4348 (10). 4356. 4359. 4362. 4363. 4376 (15).

Ti. Claudius Nero Germanicus *l. 1. 2. 3. 4*, Ti. Claudius Germanicus *l. 5. 6. 10. 15(?)*; Ti. Germanicus in *titulis reliquis*. Appellatus est primum Ti. Claudius Drusus, mox fratre maiore (Germanico) in Iuliam familiam adoptato (*anno 4 p. C.*) Germanici cognomen assumpsit *Sueton. Cl. 2 minus accurate, quod Claudius certe post pueritiam, ut tituli docent, praeter Germanicum Neronis cognomine, nunquam Drusi usus est.* Ti. Claudius Nero Germanicus *Dio 60, 2 (Zonaras 11, 8)*, Ti. Claudius Nero *id. 55, 27, ceterum plerumque Claudius.*

Natus est kalendis Augustis a. 744 = 10 a. C. *Sueton. Claud. 2, fasti Vallenses CIL I² p. 240, Antiates p. 248*; Luguduni *Sueton. ibd., Seneca apoc. 6.* Per omnem pueritiae atque adulescentiae tempus variis et tenacibus morbis conflictatus est, adeo ut animo simul et corpore hebetato ne progressa quidem aetate ulli publico privatoque muneri habilis existimaretur *Sueton. l. l., Zonaras 11, 8 p. 24 ed. Dindorf.* Ob hanc valetudinem et gladiatorio munere, quod anno 6 p. C. simul cum fratre memoriae patris edebat, palliolatus praesedit *Sueton. l. l., Dio 55, 27* et togae virilis die circa mediam noctem sine sollemni officio lectica in Capitolium latus est; Augustus ei nullum praeter auguralis sacerdotii honorem impertiit *cf. l. 1 positum circa a. 7/8 p. C., ubi nomina nude ponuntur, et l. 2. 3, ubi dicitur augur*; ac ne heredem quidem nisi paene inter extraneos nuncupavit legato quoque mediocri prosecutus *Sueton. Cl. 4 extr.*

Eques Romanus usque ad imperium Gai *Sueton. Calig. 15, Dio 59, 6*; ordo equester eum patronum perferendae pro se legationis elegit, cum deportandum Romam corpus Augusti humeris suis a consulibus exposceret *id. Cl. 6.* Anno 14 ad numerum sodalium Augustalium sorte ductorum extra ordinem adiectus est *Tac. a. 1, 54, Sueton. Cl. 6.* Tiberius ei petenti honores consularia ornamenta detulit, sed instantius legitimos flagitanti abnuvit irridendo *Suet. Cl. 5*; cum senatus censuisset, ut ei dicendae inter consulares sententiae ius esset, Tiberius decretum abolevit *ibd. 6.* Cum anno 20 cineres Germanici ad urbem portarentur, Drusus Tiberii filius cum Claudio Tarracinam obviam progressus est *Tac. a. 3, 2. 3.* Eodem anno cum in senatu Valerius Messalinus censuisset ob vindictam Germanici Tiberio et Augustae aliisque Germanici consanguineis grates esse agendas omissa Claudii mentione, nomen eius postea additum est *ibd. 3, 18*; per idem tempus Claudii filio (Claudio Druso *cf. n. 688*) filia Seiani desponsa est *ibd. 3, 29.* Anno 31 Seiano oppresso iterum patronus ordinis equestris apud consules gratulatus est *Sueton. Cl. 6.* Tiberius sub finem vitae etiam de Claudio tradenda re publica agitabat, quod is composita

aetate, bonarum artium cupiens erat, sed imminuta mens eius obstitit *Tac. a. 6, 46*. Qui tamen moriens eum in tertiis heredibus nuncupatum legato haud mediocri prosecutus insuper exercitibus et senatui populoque Romano inter ceteras necessitudines nominatim commendavit *Sueton. Cl. 6*.

Gaius imperium adeptus eum senatorem fecit et collegam sibi in consulatu assumpsit *Sueton. Calig. 15, Cl. 7*; consul suffectus ex kal. Iuliis a. 37 per duos menses cum C. Caesare *fasti*. In ipso consulatu, quod Neronis et Drusi fratrum Caesaris statuas segnius locandas ponendasque curasset, paene honore summotus est *Sueton. Cl. 9*. Anno 39 cum detecta (M. Aemilii) Lepidi (*cf. supra A 249*) et (Cornelii Lentuli) Gaetulici coniuratione, Claudius inter legatos ad gratulandum in Germaniam missus esset, Gaius indignatus patrum potissimum ad se missum esse eum paene interfecit *Sueton. Cl. 9, Dio 59, 23*. Atque ex eo nunquam non in senatu novissimus consularium sententiam dixit ignominiae causa post omnis interrogatus *Sueton. l. l.* Omnino Gai aulæ ludibrio erat *Sueton. Calig. 23, Cl. 8. 9, Seneca apocol. 15*; a Polluce servo apud Gaium accusatus *Ioseph. ant. 19, 1, 2*. Gaius cum Iupiter Latiaris adorari coeptus esset, inter sacerdotes numinis sui et Claudium instituit, qui coactus pro introitu novi sacerdotii sestertium octogies impendere ad summas rei familiaris angustias decidit *Sueton. Cl. 9 cf. Calig. 22, Dio 59, 28*.

Postquam Gaius d. 24 mensis Ianuarii a. 41 occisus est, Claudius cum in palatium se abdidisset, a latebris a militibus productus et imperator salutatus in castra praetoria delatus est; cum in senatu per biduum de libertate restituenda frustra actum esset, Claudius postero die post Gai necem milites in nomen suum iurare passus et dein ab omnibus imperator agnitus est *Sueton. Cl. 10 cf. Calig. 60, Dio 60, 1 (Zonaras 11, 8), Vict. Caes. 3, Ioseph. ant. 19, 3 sqq., bell. 2, 11*. Ti. Claudius Caesar Augustus Germanicus *passim in titulis nummisque cf. Eckhel VI p. 235 sqq., Cohen I² p. 250 sqq.*; praenomine imperatoris abstinuit *Sueton. Cl. 12*. Consul II a. 42, III a. 43, IIII a. 47, V a. 51 *fasti*. Mortuus est Romae die 13 mensis Octobris anni 54, ut vulgo putabatur, veneno occisus, sive boleto medicato accepto sive veneno hausto *Tac. a. 12, 66–69, Sueton. Cl. 44–45, Ner. 33, Dio 60, 34 (Zonaras 11, 11), Plin. n. h. 2, 92; 11, 189; 22, 42, Martial. 1, 20, 4, Iuvenal. 5, 147; 6, 621 cum schol., Ioseph. ant. 20, 8, 1*.

Sponsas admodum adulescens duas habuit: Aemiliam Lepidam Augusti proneptem, quam virginem adhuc repudiavit, quod parentes eius (*scilicet L. Aemilius Paullus cos. a. 1 p. C. et Iulia neptis Augusti cf. A 295*) Augustum offenderant, et Liviam Medullinam, cui et cognomen Camillae erat, quam ipso die, qui erat nuptiis destinatus, ex valetudine amisit (*cf. tit. sepulcralem eius X 6561*) *Sueton. Cl. 26*. Vxores deinde duxit primam Plautiam Vrgulanillam triumphali patre

(scilicet *M. Plautio Silvano* cos. a. 2 a. C. cf. *infra* P 361), quacum ob libidinum probra et homicidii suspicionem divortium fecit; alteram Aeliam Paetina filiam viri consularis (cf. A 197), quam ex levibus offensis dimisit; post has Valeriam Messalinam (regnante Gaio ut videtur), filiam (Valerii) Barbati Messallae (v. *infra* sub Valeriis) Sueton. l. l. Messalina anno 48 interfecta Iuliam Agrippinam Germanici fratris sui filiam anno 49 in matrimonium duxit Sueton. l. l., Tac. a. 12, 5 sqq. cf. *infra* I 425. Liberos ex tribus uxoribus tulit: ex Vrgulanilla (Claudium) Drusum et Claudiam, ex Paetina (Claudiam) Antoniam (cf. A 708), ex Messalina (Claudiam) Octaviam et (Claudium) Britannicum Sueton. Cl. 27.

753 Claudius Pacatus, servus fugitivus, dein centurio a Domitiano domino redditus. Dio 67, 13.

754 P. CLAVDIVS PALLAS HONORATIVS REPENTINVS, adlectus inter tribunicios, legatus pro pr. provinciae Africae, praetor, legatus pro pr. provinciae Asiae, legatus Augusti legionis X Geminae III 4567 t. Vindobonensis.

755 C. CL(AVDIVS) PATERNVS a. 198 cooptatus in collegium sacerdotum nescio quod ex amplioribus; vita functus a. 200 VI 2004.

756 Cl(audius) Paternus Clementianus. Tituli a) Raetici: ipse posuit III 5775 (1). 5777 (2), ei positus est 5776 (3); b) memoratur in Norico III S. 14361 (4).

Praefectus cohortis classicae, tribunus militum legionis XI Claudia, praefectus equitum alae Silianae torquatae civium Romanorum t. 1. 3; procurator Augusti provinciarum Iud(aeae) v(ices) a(gens) l(egati), Sar[diniae], Africae et t. 3, procurator Augusti (vel Raetiae vel Norici) t. 1. 2. 4. — Cl(audia) Clementi[na] mater t. 2.

757 TI. CL(AVDIVS) PAVLINVS memoratur in t. Cibyaticis filii CIG 4380 b² Addenda p. 1168 (1) = Lebas-Waddington 1216 et servi Bulletin de correspondance Hellénique II (1878) p. 610 (2).

Plena nomina exhibet titulus uterque. — Consularis t. 1. 2; in t. 1 annus 159 aerae Cibyraticae (= a. 183 p. C.) verbis perscriptus est, in t. 2 in lapide esse traditur ἔτος πρ' = a. 120 (= a. 145 p. C.); at lectio t. 2 non plane certa est. Igitur definiri nequit utrum idem sit atque legatus Britanniae qui sequitur an, id quod probabilius videtur, pater huius.

Claudia Marciola uxor, Ti. Claudius Flavianus filius t. 1.

758 TI. CL(AVDIVS) PAVLINVS memoratur in titulis mutilis positus imp. Caes. M. Aur[elio] pio f[elici] ... VII 1045 (1). 1046 (2), ubi cognomen imperatoris post M. Aurelium erasum est, item in t. 2 agnomen ex cognomine imperatoris cohorti inditum, cum in t. 1 Hübner eius vestigia exceperit AI Tib. Cl. Pau[linus] t. 1, in t. 2 Hübner legit CL. AP/LLINI, at (ne error Hübneri subsit) non mihi dubium videtur lapicida quin erraverit, quoniam uterque titulus ab

eadem cohorte aperte eodem tempore positus est. Accedit quod sine dubio idem memoratur Claudius Paulinus in t. Thorigniacensi Allmer et Dissard, Musée de Lyon V p. 31, ubi leg. [B]ritanniae in lapide extare testatur Hirschfeld qui vidit. In titulis autem Britannicis restituendum est COH. I. P. VARDVL. A[LEXANDRIANA].

Legatus Aug. pr. pr. provinciae Lugdunensis, decessor Aedinii Iuliani (*sub Alexandro*) *t. 3 I v. 15*, item legatus eiusdem Britanniae *t. 1. 2. 3.*

759 Cl(audius) Perpetuus, procurator (Mauretaniae Caesariensis) sub imperatore Commodus *Ephem. ep. 5, 952 cf. 7, 491 t. in Mauretania Caesariensi prope Auziam repertus.*

760 Cl(audius) Perpetuus Flavianus Eutychus, rationalis imperatoris Septimii Severi anno 193 *VI 1585 a. b.*

761 CL(AVDIVS) PISO, legatus legionis (I Adiutricis piae fidelis) anno 207 *III S. 11082 = III 4364.*

762 Claudius Pollio, centurio Diadumenianum filium Opellii Macrini cepit *Dio 78, 40.*

703 Ti. Claudius Pollio. *Nomina plena exhibet t. urbanus quem dedicavit ipse VI 3720 corr. Ephem. ep. 4, 759; Claudius Pollio apud Plinium epist. 7, 31, ubi eum commendat (C. Iulio) Cornuto (Tertullo).*

Praeerat alae miliariae eodem tempore quo Plinius militabat *Plin.*, praefectus alae Flaviae miliariae *tit.*; praefectus gentium in Africa *tit.*; postea promotus ad amplissimas procuraciones *Plin.*; procurator Augusti XX hereditatium, procurator Alpium Graiarum *tit.*; a Corellio (Rufo) ex liberalitate imperatoris Nervae emendis dividendisque agris (*cf. Dio 68, 2*) adiutor adsumptus *Plin.* Flamen Carmentalis *tit.* — Librum de vita Annii Bassi amici edidit *Plin.*

764 L. CL(AVDIVS) POLLIO IVLIVS IVLIANVS GALLICANVS. *Tituli: X 1249 (1) Nolanus, X 1111 (2) Sarnensis.* — L. Cl. Polio Iulius Iulianus Gallicanus *t. 2*, [L.] Cl. Pollio Iulianus [Iulius] Gallicanus *t. 1.* — Clarissimus vir *t. 1*, clarissimae memoriae vir *t. 2.*

Xvir scitibus iudicandis, quaestor candidatus, adlectus inter praetorios, proconsul provinciae Baeticae, legatus provinciae Asiae *t. 1*; consul *t. 2 (suffectus saeculo III ut videtur).* — Patronus coloniae Nolae *t. 1. 2* et constitutor Nolae (*incertum quid in lapide perierit*) *t. 2*; flamen perpetuus (Nolae) *t. 1 cf. X p. 142.*

765 Claudius Polyaenus, Prusiacus, qui Claudio Caesari domum legaverat *Plin. ad Traian. 70, 2.*

766 CLAVDIVS POMPEIANVS, imperatoris Marci nepos ex Lucilla et ex (Ti. Claudio) Pompeiano (cos. II a. 173) natus a Caracallo occisus est et ita quidem, ut videretur a latronibus interfectus *vit. Carac. 3, 8, Herodian. 4, 6, 3 nomine omisso.* — Potest idem esse Ti. Claudius Pompeianus tribunus militum legionis I Minerviae qui dedicavit pro salute Septimii Severi *t. Lugdunensem Boissieu, Inscriptions de Lyon*

p. 60 n. 44 et Pompeianus cos. a. 209, cuius nomen gentilicium adhuc ignoratur.

767 CLAVDIVS POMPEIANVS, consul anno 231 cum T. Flavio Sallustio Paeligniano. *In consulatu*: Claudius Pompeianus VI 2108. XIV 2267, ceterum Pompeianus *fasti*. *Filius videtur eius qui praecedit*.

768 TI. CLAVDIVS POMPEIANVS, consul II anno 173 cum Cn. Claudio Severo II. *Tituli*: ei positus est t. Troesmensis III 6176 (1), memoratur in dipl. mil. III 46 (2).

In consulatu altero: Ti. Claudius Pompeianus IX 4970, Tib. Cl. P[ompeianus] VIII S. 18068, ceterum Pompeianus *fasti*. — Tib. Cl. Pompeianus t. 1, Claudius Pompeianus t. 2. *Apud scriptores* Claudius Pompeianus sive Pompeianus. — Clarissimus vir t. 1.

Equitis Romani filius, genere Antiochensi nec satis nobili vit. *Marci* 20, 6. *Consul I* suffectus anno incerto ante a. 167; male vita l. l. 'quem postea (scilicet post Lucillae nuptias) bis consulem fecit'. Anno 167 legatus (Aug. pro pr.) Pannoniae inferioris t. 2. Anno 169 post Veri obitum Marcus ad bellum Marcomanicum proficiscens Anniam Lucillam filiam non decurso luctus tempore ei uxorem dedit vit. *Marci* l. l., *Herodian.* 1, 6, 4; 1, 8, 3, vit. *Pertin.* 2, 4, vit. *Caracalli* 3, 8. Dux belli Marcomanici vit. *Pertin.* 2, 4, *Dio* 71, 3. *Consul II* anno 173 *fasti*; bis consul t. 1, vit. *Marci* 20, 6, *Caracalli* 3, 8. Anno 180 in castris apud Vindobonam fuit *Herodian.* 1, 6, 4. Commodus ei pepercit *Dio* 72, 4, cum propter timorem Commodi plerumque ruri ageret excusando senectutem et morbum oculorum id. 73, 3. Post mortem Commodi in senatum venit summis honoribus a Pertinace affectus ibd. Frustra Pertinax eum ad imperium hortatus est vit. *Pert.* 4, 10 et Didius Iulianus e Tarracinensi ad participatum imperii evocavit vit. *Did.* 8, 3.

Filii eius memorantur *Dio* 72, 20; ex priore matrimonio tulerat Claudium Pompeianum (Quintianum) *Dio* 72, 4, ex Lucilla Claudium Pompeianum n. 766.

Perversa de eo afferuntur in epistulis fictis vit. Avid. Cassii 10, 3; 11, 8; 12, 2; *perperam* a Commodio occisus *perhibetur vit. Commodi* 5, 12.

769 CLAVDIVS POMPEIANVS QVINTIANVS (Claudius Pompeianus *Dio*, vit. *Commodi*, Quintianus *Herodianus*, *Ammianus*), filius ut videtur Ti. Claudii Pompeiani cos. II a. 173 ex matrimonio priore natus, filiam Lucillae (novercae) et L. Veri uxorem duxit, sed simul cum Lucilla rem habuit *Dio* 72, 4. Quamquam Commodio familiaris, cum Lucilla in eum coniuravit, sed coniuratione detecta occisus est anno 183 *Dio* l. l., vit. *Comm.* 4, 2; 5, 12, *Herod.* 1, 8, 4-6, *Ammian.* 29, 1, 17.

770 Ti. Claudius Priscianus. *Tituli Mauretaniae Caesariensis*: VIII 9363 (1) cf. *Additamenta* p. 974 ei positus, ipse posuit 9364 (2); ex t. Campano hodie deperdito verba quaedam afferuntur X 3849 (3).

- Ti. Cl. Priscianus *t.* 1. 2, Claudius Priscianus *t.* 3. — Ti. f., tribu Fal. *t.* 3. — Procurator Augusti, procurator provinciae Pannoniae superioris, procurator regi Norici, procurator XX hereditatium, procurator provinciae *t.* 1 (*ubi versum excidisse putat Mommsen, at fortasse, quamquam insolenter, intellegendum est Mauretaniae*); procurator XX hereditatium *t.* 3; procurator Aug. (Mauretaniae Caesariensis) *t.* 2.
- 771 CLAVDIVS PROCVLVS, praetor, ad quem Hadrianus rescripsit *Vlpianus Dig.* 37, 9, 1, 14.
- 772 Ti. Claudius Proculus Ceryllianus memoratur in *t. liberti VI* 16574. *Fortasse homo nobilis.*
- 773 L. CLAVDIVS PROCVLVS CORNELIANVS, consul (*suffectus anno incerto saeculi I ut videtur*) memoratur in *t. Tiburtino Herenniae Helvidiae Aemilianae (uxoris) XIV* 4239, quem posuit Ti. Claudius Liberalis Aebutianus, *certe parentela quadam cum Aebutio Liberali amico Senecae coniunctus. Eiusdem nomen latere in t. X* 7828 in agro Caralitano reperto, qui et ipse positus est Herenniae M. f. Helvidia[e] L. Claudi Procu[li] (*traditur PROCVR*) vidit *Dessau Römische Mittheilungen* 1889 p. 184.
- 774 TI. CL(AVDIVS) PRO[CVLEIANVS?], proconsul (Achaiae) *CIA III* 634 *t. mutilus, ubi cognomen non certe restituitur.*
- 775 (CLAVDIVS) PVLCHER in nummis aereis cunis intra annos fere 740—750 = 14—4 a. C. cf. *Mommsen, Münzcesen* p. 744, qui in adversa inscripti sunt Pulcher, Taurus, Regulus (*cum typis diversis*), in aversa IIIvir(i) a(ere) a(rgento) a(uro) f(lando) f(eriundo) *Babelon, Monnaies de la République Romaine I* p. 358.
- 776 Claudius Pulcher, cui divus Marcus rescripsit *Fragmenta Vatic.* 205.
- 777 AP. CLAVDIVS PVLCHER (sive PVLCHER). *Tituli: Herculani ei posuerunt Herculanienses post mort(em) X* 1424 (1), ipse ibidem dedicavit 1423 (2), memoratur in *tabula triumphorum Barberiniana CIL I*² p. 76 (3).
- Ap. Claudius Pulcher *t.* 1. 2. 3 (Pulcher), *Dio ind. l.* 48. C. f. *t.* 1. 2, *Dio l. l.*, filius scil. C. Claudii Pulchri, praetoris a. 698 = 56 a. C. (*cf. Waddington, Fastes n.* 31), fratris P. Clodii tribuni plebis. C. Claudius duos filios habuit, qui Appii Claudii ambo appellati adolescentuli patris sui mortem persequabantur *Ascon. in Milonian. p.* 29 ed. *Kießling-Schöll. Maior an minor natus fuerit is de quo hic agendum est, cum nulla ratione possit diiudicari, de rebus ab utroque libera re publica gestis adeatur Drumann II* p. 383.
- Consul anno 716 = 38 cum C. Norbano *Dio ind. l.* 48; 48, 43; 49, 22, *Cassiodor., Chronogr., fasti Hydat., chron. Pasch.*; consul *t.* 1. 2. Ex Hispania k. Iuniis triumphavit *t.* 3 anno 721 vel 722 = 33 vel 32, ut ex contextu tabulae apparet; imperator *t.* 1. 2. — VIIvir epulonum *t.* 2.
- 778 AP. (CLAVDIVS) PVLCHER, in nummo originis incertae, qui in adversa exhibet caput M. Antonii vel potius Appii et inscriptionem Ap.

Pulcher procos., in *aversa* C. Cassius C. f. Ilvir C. . . . DIF. S. C. C. II Imhoof-Blumer, *Monnaies grecques* p. 231 n. 17. Idem duovir invenitur in nummis n. 15 et 16 cuspis anno 727 = 27 a. C., in quorum utroque post Ilvir litterae extant C. I. C. F. C. (vel G.). Quartus huius generis nummus est in museo Berolinensi ceterum similis nummo 15 ab Imhoofio descripto et in *adversa* inscriptus Imp. Caes. [A]ugusto cos. VII, sed qui in *aversa* exhibet C. Cassius C. f. Ilvir .. Agrippa cos. III DIF. S. C. C. R., ubi si omnino litterae quaedam post Ilvir perierunt, id quod non iam certe perspicitur, duarum summum litterarum (non quinque ut in nummo 15) spatium est. Nummos 15, 16 Mionnetum II p. 403 n. 101, p. 404 n. 104 sine causa ad Sinopen rettulisse monuit Imhoof. Atque etiam A. von Sallet fabricam nummi Berolinensis prorsus alienam esse a moneta Sinopensi pro certo iudicavit. Quamquam autem veri simile est in litteris C. I. C. F. C. (vel G.) latere nomen coloniae, cuius duovir C. Cassius fuit, mihi anquirenti quae ex c(coloniis) I(uliis) intellegenda esset, non contigit ut statucrem. Neque nummi illi ad ullam ex iis coloniis referri possunt, in quarum nummis adhuc duoviri reperti sunt cf. Head, *Historia nummorum* p. 784. Itaque cuius provinciae proconsul Appius hic fuerit, in medio relinquendum est.

779 P. CLAVDIVS PVLCHER, P. f. Ap. n. Ap. pron. VI 1282, filius scilicet P. Clodii Pulchri inimici Ciceronis et Fulviae, nepos Appii Claudii Pulchri cos. a. 675 = 79 a. C. cf. Borghesi opp. II p. 176, Henzen CIL I² p. 37. Parvulus puer, cum pater occideretur anno 702 = 52 Ascon. in *Milonian.* p. 30 ed. Kiessling-Schöll (ubi nomen tacetur). P. Clodius in optima spe puer repositus Antonius ad Ciceronem epist. ad Att. 14, 13 A 2 (anno 710 = 44); puer Clodius Cicero ibd. B 4. Quaestor, quaesitor, praetor, augur tit. Praeterquam quod enervem et frigidam iuventam egit, perditio etiam amore vulgatissimae meretricis infamis fuit mortisque erubescendo genere consumptus est Val. Max. 3, 5, 3.

780 P. CLAVDIVS PVLCHER, consul, patronus X 1250 t. Nolanus semel descriptus, qui ad finem rei publicae vel ad initium aetatis imperatoriae pertinere videtur. Consul suffectus anno incerto.

781 Claudius Pyrrhicus, trierarchus Liburnicarum in Corsica navium anno 69 iussu Decumi Pacarii interfectus Tac. h. 2, 16.

782 TI. CLAVDIVS QVARTINVS. Tituli: ei positus est Lugdunensis a fine mutilus Boissieu inscriptions de Lyon p. 254 n. 36 (1) cf. III S. p. 1979, epistulam dedit ad Pompaelonenses II 2959 (2), memoratur in dipl. mil. a. 134 III S. L (3).

Tria nomina exhibet t. 1, Claudius Quartinus t. 2. 3. — Ti. filius, tribu Palatina t. 1. — Tribunus militum legionis III Cyrenaicae, adlectus a divo Traiano Parthico in splendidissimum ordinem, quaestor urbanus, aedilis plebis, praetor, legatus [pro pr.] provinciae Asiae,

legatus divi Traiani Parthici et imp. Caes. Hadriani Aug. [iuridi]cus provinciae Hispaniae citerioris Tarra[conensis] *t. 1*; legatus Tarraconensis anno 119 *t. 2*; [praepositus?] iussu imp. Hadriani Aug. [legioni II Traianae?] fort[i] et III Cyre[naicae] *t. 1*, ubi extrema sunt incerta; cf. von Domaszewski *Westdeutsche Zeitschrift XIV* (1895) p. 25. Consul suffectus anno incerto sub Hadriano; fortasse idem atque Quarti[nus] consul (suffectus) XIII k. [Apriles] a. 130 VI 2083 *acta Arval.* Legatus Germaniae superioris anno 134 *t. 3*. — [VIIvir epul]on. dubito num recte suppleatur post quaesturam in *t. 1*. — Rescriptum Hadriani ad Claudium Quartinum *Vlpianus Digest. 48, 18, 1*. — Potest idem esse Quartinus inter testes senatus consulti a. 138 VIII S. 11451.

783 Tib. Cl(audius) Quintilianus, procurator Augusti (Daciae) a. 157 III 836 *t. Porolissensis.*

— IMP. CAESAR M. AVRELIVS CLAVDIVS QVINTILLVS AVGVSTVS.

784 C. Cl(audius) Rectus (c. CLVDIO traditur), Recti filius, tribu Aniensi, procurator monetae, praefectus fabrum, flamen provinciae Hispaniae citerioris II 4206 *t. Tarraconensis.*

785 CLAVDIVS RESTITVTVS, vir exercitatus et vigilans et quamlibet subitis paratus, Hispanum et Probum in causa Caecilii Classici repetundarum reos in senatu defendit *Plin. epist. 3, 9, 16*. Idem videtur Restitutus, cui Plinius scripsit *epist. 6, 17*. — Fortasse idem Restitutus facundus, patronus celeberrimus, in cuius diem natalem scripsit *Martial. epigr. 10, 87*.

786 M. Claudius Restitutus, Q. f., tribu Quir., tribunus legionis VII Geminae, praefectus cohortis I Gaetulorum, procurator Augusti ad putandas rationes Syriae civitatum, ludi matutini, dioeceseos regionis Hadrumetinae et Thevestinae VIII 7039 *t. Cirtensis.*

787 Ti. Cl(audius) Ruf..., procurator Au[g.] (Pannoniae superioris) III 4046 *t. Poetovionensis mutilus.*

— C. ATILIVSVS IVLIANVS CL(AVDIVS) R[VFI]NVS.

— C. ATILIVS [L. CVSPI]VS IVLIANVS CL(AVDIVS) RVFINVS.

788 Claudius Rufus, vir nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus *vit. Severi 13, 1*.

789 TI. CLAVDIVS SACERDOS IVLIANVS, frater Arvalis anno 101 VI 2074 *acta Arvalium.* Ti. Claudius Sacerdos consul (suffectus) IV kal. Ian. cum L. Roscio Aeliano anno 100 VI 451.

790 TI. CLAVDIVS SAETHIDA CAELIANVS. *Tituli: ei positus est X 1123 (1) Abellinas, ipse posuit cum fratre anno 164 imperatori L. Vero III 495 (2) Messeniacum, memoratur in t. Spartano CIG 1318 = Lebas-Foucart 319 (3) M. Aurelio Caesari imperante Pio dedicato.*

Plena nomina exhibent tituli omnes. Filius Ti. Claudii Frontini cos., tribu Quirina *t. 1*; frater (maior ut videtur, quippe cuius nomen priore loco ponatur) Ti. Claudii Frontini Nicerati *t. 2*.

Xvir stlitibus iudicandis, tribunus legionis III Gallicae, quaestor provinciae Siciliae candidatus imp. Antonini et Veri Augustorum, legatus, tribunus plebis, praetor fideicommissarius, legatus legionis XI Claudiaae t. 1. — Sodalis Hadrianalis, augur, patronus coloniae Abellini t. 1; ἀρχισπέρης τῶν Ἑλλήνων διὰ βίου καὶ Ἑλλαδάρχης t. 3.

Foucart (Explications p. 159) coniecit et huic et fratri cognomina graeca indita esse, quod mater fuerat graeca et ex Messenia quidem oriunda propter nomen Saethidae, quocum Aethidas Messenios Pausan. 4, 32, 2 composuit.

791 TI. CLAVDIVS SAETHIDA CETHEGVS FRONTINVS. *Tituli: ei positus est X 1124 (1) Abellinas, ipse posuit nutrici urbanum VI 16440.*

Plena nomina exhibet t. 1, Ti. Cl. Saetida Cetegus (sic) t. 2. — Filius Ti. Claudii Frontini (Nicerati), nepos Ti. Claudii Frontini cos. t. 1; tribu Quirina t. 1; patronus coloniae Abellini t. 1.

792 Claudius Sagitta, praefectus alae Petrianae anno 70 *Tac. h. 4, 49.*

793 Claudius Sanctus, miles exercitus Germanici anno 70 *Tac. h. 4, 62.*

794 CLAVDIVS SAPILIANVS, senator anno 275; epistula eius (*ficta*) *vit. Taciti 19, 3.*

795 C. Claudius Sardus, C. f. C. n., praefectus cla(ssis) *nescio cuius VI 3165.*

796 CLAVDIVS SATVRNINVS, legatus Belgicae, cui Hadrianus rescripsit *Fragmenta Vaticana 223. Vide sub Ti. Claudio Saturnino n. 800.*

797 CLAVDIVS SATVRNINVS, praetor sub divis fratribus *Vlpianus Digest. 17, 1, 6, 7. Vide sub Ti. Claudio Saturnino n. 800.*

798 Claudius Saturninus, liber singularis eius de poenis paganorum citatur *Digest. 48, 19, 16*, qui in indice *Florentino* numeratur in scriptis *Venulei Saturnini*. *Vnde multi (cf. Karlowa, Römische Rechtsgeschichte I p. 729 sqq.) unum Claudium Venuleium Saturninum fuisse sine idonea causa statuerunt. 'Claudius Saturninus in hac quoque materia (scilicet de coronis) praestantissimus auctor' et liber eius de coronis citatur Tertullian. de coron. 7, memoratur ibd. 10. 12. 13. — Incertum est num idem sit atque unus ex Claudiis Saturninis, quos praeterea hic composuimus.*

799 Claudius Saturninus, cui t. posuit liberta *VI 15252.*

800 TIB. CL(AVDIVS) SATVRNINVS, legatus Augusti pro pr. (Moesiae inferioris) sub Antonino Pio *III S. 7474 t. Durostori repertus. Idem videtur Claudius Saturninus, cui Pius rescripsit Marcianus Digest. 20, 3, 1, 2; 50, 7, 5 pr. Vel pater vel idem est qui praecedit sub n. 796, filius videtur n. 797.*

801 TI. CLAVDIVS SATVRNINVS. D. M. Ti. Claudi Saturnini Ti. f. VIIviri epulorum *tit. novicius in castello quodam Britanniae, fortasse haud accurate ex antiquo expressus cf. Addenda ad CIL VI.*

802 Ti. Claudius Secundinus L. Staius Macedo. *Tituli: ei positus est V 867 (1) Aquileiensis, memoratur in fistula plumbea Ostiensi XIV 2008 (2).* — *Plena nomina exhibet t. 1, Cl. Secundinus t. 2.* — Ti. fil., tribu Pal. t. 1.

Primus pilus legionis IIII Flaviae felicis, tribunus cohortis primae vigilum, tribunus cohortis XI urbanae, tribunus cohortis IX praetoriae, primus pilus iterum, praefectus legionis II Traianae fortis, procurator XX hereditatium, procurator provinciarum Lugdunensis et Aquitanicae t. 1; a rationibus Aug. t. 1, Antonini Pii t. 2; praefectus annonae t. 1.

803 Claudius Seleucus Papinianum consuluit *Papinianus Digest. 34, 9, 13.*

804 Claudius Senecio, adolescentulus decorus, liberto Caesaris (= *Claudii*) patre genitus, a Nerone in conscientiam amoris Actae assumptus *Tac. a. 13, 12*; eques Romanus coniurationis Pisonianae anno 65 participes *ibid. 15, 50. 56, 57, occisus 15, 70.*

805 Ti. Cla(udius) Senill(us?), p(rocurator) r(ationum) s(ummarum) *III 5121 t. Noricus.* — *Lectio tituli certa est, at solutio compendiorum dubiis non caret.*

806 Ti. Claudius Servilius Geminus, sub quo anno 96 sunt duae cohortes auxiliae in Sardinia *dipl. mil. III 18*; procurator ergo et praeses Sardiniae et Corsicae.

807 Claudius Severianus, praefectus vehiculorum anno 214 memoratur in t. urbano *Notizie degli scavi 1883 p. 457.*

808 CLAVDIVS SEVERVS, philosophus peripateticus, magister M. Antonini vit. Marci 3, 3. Pater sine dubio Cn. Claudii Severi cos. II a. 173, ipse fortasse idem atque Cn. Claudius Severus Arabianus cos. a. 146 infra n. 813. Vel pater vel filius intellegi potest Claudius Severus, cui Fronto commendavit Sulpicium Cornelianum *Fronto ad am. 1, 1 p. 172 ed. Naber.*

Apud Marcum εἰς ἑαυτὸν 1, 14 traditur παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου (αὐτοῦ liber Darmstadensis) Σεουήρου τὸ φιλοίκειον — — καὶ τὸ δι' αὐτοῦ (correct Stieh, αὐτῶν vel αὐτὸν traditur) γινῶναι Θρασέαν Ἑλβίδιον Κάτωνα Δίωνα Βροῦτον κτλ. Locus qui vulgo ad nostrum refertur, vix sanus est neque facili correctura Οὐίρου restituitur. Nam neutri recte convenit, quod Marcus opera eius de quo hic agit homines stoicae sectae clarissimos se cognovisse scribit et veri parum est simile Marcum appellasse fratrem eum qui erat consocer.

809 CL(AVDIVS) SEVERVS, clarissimus vir nescio quis memoratur in t. servi IX 447 Aecano.

810 Claudius Severus, Helvetiorum dux anno 69 *Tac. h. 1, 68.*

811 CN. CLAVDIVS SEVERVS, consul II anno 173 cum Ti. Claudio Pompeiano. Titulus eius Pompeiopoli Paphlagoniae repertus *CIG 4154 corr. Borghesi opp. V p. 429, denuo sic descriptus est a G. Doublet Bulletin de correspondance Hellénique XIII (1889) p. 305: Ἀγαθὴ τύχη*

Γν. Κλαύδιον Σεβήρον Καίσα . . . ὕπατον ποντίφι[κα] καὶ γαμβρὸν αὐτοκράτορος Καίσαρος Μάρκου Αὐρηλίου Ἀντωνεῖνου Σεβ[αστοῦ π]άτρωνα καὶ χτίστην ἡ μητρόπολις τῆς Παφλαγονίας Πομπηόπολις διὰ — — τῷ ρπγ' ἔτει. *Doublet legit supplevitque* Καίσα[ρα]; *priores* δὲς ὕπατον. *Sed ut lectio vera sit, non potest non falsum esse Antoninum huic genero nomen Caesaris indidisse, quod inde ab Hadriano successoris imperii destinato reservatum esse satis constat. Itaque aut errorem provincialium quamvis mirum aut potius Doubletii ponere necesse est. Annus autem significari videtur 171/172 p. C.; epocha enim aerae Pompeiopolis si minus certe at probabiliter statuitur autumnus anni 747 = 7 a. C. cf. Kubitschek Real-Encyclopädie I p. 546.*

*In consulatu altero: Cn. Claudius Severus IX 4970, Notizie degli scavi 1889 p. 9, Cn. Cl. Se[verus] VIII S. 18068, ceterum Severus fasti. Cn. Claudius Severus *Caes[ar] tit., alibi Claudius Severus vel Severus.*

Filius Claudii Severi n. 808. Consul I (suffectus) non post a. 163, ut apparet ex Galeno XIV p. 613 cf. p. 629. 647. 653. 654. 656; apud Gal. p. 613 dicitur ὕπατος ὢν, quod si recte traditum et accurate dictum est, sequitur Severum a. 162 aut a. 163 consulatu functum esse. Sed dubitari potest, quae est hodie condicio librorum Galeni, an scripserit ὕπατιχός. Accedit quod scriptores graeci aetatis posterioris non semel minus accurate pro ὕπατιχός posuerunt ὕπατος. Gener Marci tit. cf. Dio 79, 5, ubi dicitur Annia Faustina (Elagabali) Claudii Severi et M. Antonini ἀπόγονος. Consul II a. 173 cum altero M. Aurelii genero fasti. Idem videtur Severus vir consularis, qui cum imperatore Marco Athenis fuit (anno 176) Philostr. vit. sophist. 2, 10, 7. — Aristotelis disciplinae operam dedit Galen. XIV p. 613.

Filiarum M. Aurelii et Faustinae quae quidem ad pubertatis aetatem pervenerunt, ab Annia Lucilla a. 169/170 iterum nupta Ti. Claudio Pompeiano aetate proxima erat (Aurelia) Fadilla. Itaque hanc Marcus Severo despondisse videtur. Filius utriusque est Ti. Claudius Severus Proculus cos. a. 200.

812 CN. CLAVDIVS SEVERVS, consul anno 235 cum Ti. Claudio Quintiano. *In consulatu: Cn. [Claudius Se]verus VI 2009, ὕπατειας Κλαυδ[ίου] Σεουήρου κατλ. Lebas-Waddington 2215, ceterum Severus fasti. Filius videtur Ti. Claudii Severi Proculi cos. a. 200.*

813 CN. CLAVDIVS SEVERVS ARABIANVS, consul anno 146 cum Sex. Erucio Claro II. *In consulatu: Cn. Claudius Severus VI 678. 1008, CIG 5898 = IGI 1084; Claro II et Arabiano Annali dell' Instituto L (1878) p. 159 n. 17 = XV 3863, ceterum Severus fasti. Cf. n. 808. — Necessitate coniunctus, sed diversus est Claudius Arabianus n. 641.*

814 TL CLAVDIVS SEVERVS PROCVLVS, consul anno 200 cum C. Aufidio Victorino. *In consulatu: Ti. Claudius Severus VI 1054. 2004, XIV 252; Claudius Proculus III S. 8237, ceterum Severus fasti. — Filius est*

Cn. Claudii Severi cos. II a. 173 (et Fadillae?), nepos M. Aurelii. Ad hunc fortasse pertinent verba Herodiani 4, 6, 3: (Ἀντωνῖνος) τὴν τε Κομμόδου ἀδελφὴν, πρεσβυτὴν ἤδη καὶ πρὸς πάντων βασιλέων ὡς Μάρκου θυγατέρα τετιμημένην, ἀπέχτεινεν αἰτίαν ἐπαγαγὼν ὡς θαυροσάσῃ παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τοῦ παιδὸς φόνῳ, quamquam et de Vibia Aurelia Sabina et de filio eius ignoto cogitari potest.

Ramsay, The cities and bishoprics of Phrygia I (1895) p. 290 sqq. ad hunc et familiam eius rettulit titulos graece scriptos repertos in confinio Phrygiae et Pisidiae: p. 290 n. 127 cf. p. 310 (1) dedicatus ἔτους ρπβ' — — ὑπὲρ σωτηρίας — — καὶ σωτηρίας Ἀννίας Φαυστείνης καὶ Τιβερίου Κλαυδίου κτλ., cuius annum 182 aerae Cibyraticae = a. 207/208 p. C. statuit Ramsay; p. 291 n. 128 cf. p. 311 (2) [ὑπὲρ σω]τηρίας Ἀννίας Φαυστείνης κτλ., qui t. aetate aliquot annis praecedit t. 1; p. 291 n. 129 cf. p. 312 (3) ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν καὶ σωτηρίας Σεβήρου καὶ Φαυστείνης κτλ. positus fere sub Caracallo. Anniam Faustinae quae memoratur in t. 2, filiam esse coniecit Ramsay Faustinae Vmmidiai Cornificiae nominatae in t. ibidem reperto p. 287 n. 124, quae sine dubio fuit filia Anniae Cornificiae Faustinae sororis Marci (cf. A 546) et M. Vmmidii Quadrati (cos. a. 167); eam nupsisse Ti. Claudio Severo cos. a. 200 et una cum marito nominari in t. 1; filiam utriusque esse Faustinae in t. 3, plene dictam in t. ibidem reperto p. 289 n. 126 ὑπὲρ σωτηρίας Ἀνίας Αὐρηλίας Παυστρίνης (sic) τῆς κ[ρα]τίστης atque eandem quam postea Pomponio Basso nuptam Elagabalus abduxit in matrimonium.

Annia Faustina uxor Elagabali filia Ti. Claudii Severi, neptis Cn. Severi, proneptis imperatoris Marci dudum statuitur v. supra A 547. Neque minus certe ex titulis novis apparere videtur uxorem Ti. Severi fuisse Anniam Faustinae (maiores). De cuius origine cum nomina nihil doceant nisi per patrem vel matrem eam genus duxisse e gente imperatoris M. Aurelii, coniectura illa quam de parentibus eius Ramsay proposuit solum in eo posita est, quod per hereditatem videtur possedisse fundos, qui antea fuerant Anniae Cornificiae Faustinae. Quae coniectura ut probabilis est, ita dubiis non caret.

- 815 C[L(AVDIVS) SOLLEMNIUS?] MARINVS, clarissimus puer, Cl. Sollemni Pac[atiani?] filius III 94 cf. Additamenta p. 969. Num Waddington recte restituerit Sollemnius, plus quam dubium est; potest fuisse et quodlibet nomen derivatum a matre vel a propinquis.
- 816 CL(AVDIVS) SOLLEMNIUS PAC[ATIANVS?], legatus Augusti pro pr. (Arabiae), vir clarissimus, pater C[l. Sollemnii?] Marini III 94 cf. Additamenta p. 969 t. Bostranus, quem posuit Fl. Severus optio legionis IIII Cyr. Severianae [Alexandrianae] aetate Severi Alexandri.
- 817 TI. CL(AVDIVS) STASITHEMIS, Ti. Claudii Telemachi et Tiberiae Claudiae Arsasis filius, Sidymaeus, senator memoratur in t. Lyciis parentum Benndorf, Reisen in Lycien p. 67 n. 41. 42, vide in patre.

- 818 CL(AVDIVS) STRATONICVS publice honoratus t. Aezanitico Lebas-Waddington 884 = CIG 3840 Addit. p. 1067, qui dedicatus est στρατηγούντος τὸ β' Κλ. Ἀπολλιναρίου; idem homo recurrit in t. Aezanitico Lebas-Waddington 874 = CIG 3838 Addit. p. 1065 posito a. 196.

Origine Aezaniticus, consul tit. (suffectus anno incerto aetatis fere Commodi vel Septimii Severi). — Stratonici nescio qui inveniuntur et in t. Aezanitico mutilo Lebas-Waddington 838 = CIG 3846^z Add. p. 1079.

- 819 CL(AVDIVS) SVLPICIANVS, unus ex pueris senatoriis, qui Arvalibus ministraverunt anno 183 VI 2099. Vel idem vel filius eius qui sequitur.

- 820 Claudius Sulpicianus, homo nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus vit. Severi 13, 4.

- 821 TI. CL(AVDIVS) SVLPICIVS IVLIANVS, clarissimus vir in fistula plumbea originis incertae Lanciani, sylloge aquaria n. 495.

- 822 IMP. CAESAR M. CLAVDIVS TACITVS AVGVSTVS. Plena nomina exhibent tituli imperatoris nummique, Tacitus apud scriptores.

Originem trahere voluit ex Cornelio Tacito rerum scriptore vita 10, 3. Mense Septembri natus vita 13, 6. Consul I suffectus anno incerto, consularis Victor Caes. 36, 1. Senex post Aureliani necem anno 275 a senatu imperator electus et a militibus agnitus est vita 3-8. Consul II a. 276 fasti. Contra Gothos profectus insidiis militaribus occisus est Zosimus 1, 63, vita 13, 5, ut alii dicunt sexto mense morbo vita ibd. cf. 16, 1; ducentesima regni luce Tyanae mortuus Victor Caes. 36, 2; intra sextum mensem mortuus Eutrop. 9, 16; ducentesimo imperii die apud Tarsum febris mortuus Epitome 36, 1; apud Pontum occisus regnavit menses sex Hieronym. chron. ad a. Abr. 2293 = Euseb. Armen. 2294 (ex Hieronymo Orosius 7, 24); a militibus occisus οὐπω ἑβδομον μῆνα παρὰ τῇ βασιλείᾳ ἀνύσας, κατὰ δέ τινας μὴ ὅλους δύο ἐνιαυτούς Zonaras 12, 28 extr.; regnavit menses octo dies duodecim Chronographus.

Annis, quo Tacitus imperator creatus est, constat per consulatus annorum 275 et 276; illo enim Aurelianus consul VII, hoc Tacitus consul II fuit. Aureliano autem septimum annum tribuunt nummi Alexandrini ipsius non rari, Severinae permulti cf. von Sallet, Daten der alexandrinischen Kaisermünzen p. 81. Vnde efficitur non ante mensem Septembrem Alexandriae Taciti electionem cognitam esse. Tacitum autem sex septemve menses imperasse praefer testimonio supra allato eo confirmatur quod Florianus vere fere ineunte a. 276 imperium sumpsit cf. A 488 et 1288. Itaque verum esse potest quod biographus vit. 13, 6 scripsit Tacitum mense Septembri imperatorem electum esse, sed cave ne actis senatus a. d. VII kal. Octobr. ibd. 3, 2 sqq. fidem habeas, quae biographus omnino proprio Marte confinxit. Quamquam autem aliquot hebdomades intercessisse probabile est inter necem

Aureliani et electionem Taciti, interregnum sex mensium sive septem, quod refertur *vita* 1, 1; 2, 1. 6, *Epitome* 35, 9, prorsus fictitium est.

Frater: P. Annius Florianus. Liberos permultos reliquit *vita* 16, 4.

823 APPIVS CLAVDIVS TARRONIVS DEXTER, vir clarissimus deo Mithrae dedicavit *t. X* 1479 *Neapoli* qui hodie extat. Fortasse saeculi *IIII* cf. *Borghesi opp. VIII* p. 199, *Seeck praef. Symmach. p. LI*.

824 CL(AVDIVS) TEBENS, pater Claudii Illyrii in *t. filii Δελτίον ἀρχαιολογικόν V* (1889) p. 133 n. 14. Vide supra sub filio.

825 TI. CL(AVDIVS) TELEMACHVS. *Tituli Lycii graece scripti: ipsi positus est Sidymensis Benndorf, Reisen in Lykien* p. 67 n. 42 (1), memoratur in *t. Sidymae repertis ibd.* p. 67 n. 41 (2) uxoris, p. 71 n. 50 (3), p. 73 n. 52 (4), in *t. Xanthio CIG 4274 Addit. p. 1124 = Lebas-Waddington 1257* (5).

Tria nomina exhibent *t. omnes*, in *t. 3*, ubi nomina imperatoris erasa sunt, nomina Telemachi post rasuram restituta sunt. — Civis Xanthi et Sidymae *t. 1. 3*, princeps gerusiae Sidymae *t. 4*, Lyciarcha *t. 3. 5*. — Quaestor Achaiae, legatus Asiae et (in ea legatione) oecista Laodiceae et Hierapolis, curator civitatis Callatianorum Moesia (inferioris), consularis (cos. *suffectus* anno incerto sub finem saeculi *II* ut videtur) *t. 1*.

Maritus Tiberiae Claudiae Arsasis *t. 2*, pater Ti. Claudii Stasithemidis et Claudiae Arsinoes *t. 1. 2*, avus Ti. Claudii Aurelii Telemachi *t. 2*. — Pater Telemachi videtur Stasithemis Si[dymaeus] honoratus *t. Xanthio mutilo Monatsberichte der Berliner Akad. 1865* p. 612.

Potest idem esse Claudius Telemachus quem memorat Paulus *Digest. 4, 4, 38 pr.*

826 TI. CLAVDIVSLA THEOPROPVS, ὁ κράτιστος ὑπατικός = consularis (cos. *suffectus* anno incerto saeculi *II* vel *III*) honoratus *t. Chalcetico Inscriptiones graecae insularum I* 959. — Pater huius videtur Theopropus Olympionica, quem celebrat epigramma Olympiae repertum Kaibel, *Epigrammata graeca* 934 εὐπατριδὴν Ῥόδιον συνκλητικῶν γενετῆρα.

— Ti. Claudius Thrasyllus vide Thrasyllus.

827 Claudius Timarchus, Cretensis in senatu reus anno 62 *Tac. a. 15, 20*.

828 C. CL(AVDIVS) TITIANVS memoratur in *t. Eleusino Bulletin de correspondance Hellénique VI* (1882) p. 436 mulieris cuiusdam, cuius nomen periit, quae dicitur ἀδελφιδῇ C. Claudii Titiani, filia Ph[ilip]pae (filiae) Cl. Demonstrati.

Vir clarissimus (συνκλητικός), tribunus (militum), Xvir (stlitibus iudicandis), quaestor provinciae Achaiae, tribunus plebis, praetor, proconsul Cretae *tit.* — Cum Claudius Demonstratus idem videatur atque Demonstratus adversarius Attici Herodis, *t. ad finem saeculi II referendus est*.

829 Claudius Tryphoninus, iure consultus in consilio principis (Antonini Severi f.) fuit Paulus *Digest. 49, 14, 50*; rescriptum Antonini ad eum

anno 213 *cod. Iustinian.* 1, 9, 1. Scripsit notas in digesta Cervidii Scaevolae *Digest.* 34, 9, 26 et passim, disputationum libros XXI *index Florentinus*, qui citantur passim in *Digestis*. Reliquias collegit *Lenel, Palingenesia II* p. 351 sqq.

830 CL(AVDIVS) VARENVS, consul (*suffectus anno incerto*), pater Cl(audiae) Varenillae memoratur in *t. filiae Espérandieu, Épigraphe Romaine du Poitou* p. 217 = XIII 1129.

831 Claudius Venacus, orator amplissimus, consiliarius imperatoris Severi Alexandri *vit. Alexandri* 68, 1.

832 Ti. Cl(audius) Vibianus Tertullus. *Titulus eius bilinguis Ephesius III S. 7126 = III 6574; nomina solus servavit graecus, honores uterque.* — Ab epistulis graecis, a rationibus Augustorum, praefectus vigulum *tit.*

833 L. CLAVDIVS VIBVLLIVS REGILLVS HERODES publice honoratus ab *Elcis titulo Olympico Dittenberger (cf. n. 655) p. XII n. 4 (1); statuam in civitate Delphorum decretam posuit pater Delphis Bulletin de correspondance Hellénique I (1877) p. 409 (2).*

Nomina ordine quo supra attulimus, exhibet t. 1, L. V[ib]ullius Regillus Claudius Herodes t. 2. Filius (Ti. Claudii Attici) Herodis et (Anniae) Regillae t. 1. 2. Infans mortuus parentibus superstitibus cf. n. 655.

834 Claudius Victor, filius sororis Civilis inter duces Germanorum anno 69 rebellantium *Tac. h.* 4, 33.

835 CL(AVDIVS) XENOPHON. *Tituli Britannici: memoratur VII 715 (1), in miliario Ephem. ep. 7, 1115 (2), nomen eius recte restituit Haverfield in frustulis t. ibd. 7, 1021 (3): per Cl. [Xenophontem] leg. pr. [pr. instante] Sep(timio) Nil(o)....., cum idem Septimius Nilus VII 585 nominetur in t. anno 221 posito.*

Cl. Xenophon (sic) t. 1. 2. Legatus Augusti Britanniae t. 1, sub Severo Alexandro t. 2, — Filius videtur eius qui sequitur.

836 T. Cl(audius) Xenophon. *Titulus eius III S. 7127 = III 6575 (1) Ephesius, memoratur in t. Dacico III S. 8042 (2). — Tria nomina exhibet t. 1, Cl. Xenophon t. 2. — T. f., tribu Papinia t. 1.*

[Pro]curator Augusti ad bona cogenda in Africa, procurator provinciae Asiae, subpraefectus annonae urbis t. 1; procurator Illyrici per Moesiam inferiorem et Dacias tres t. 1, sub Commodio t. 2; procurator argentariarum Pannoniarum et Dalmatiarum, procurator Daciae Apulensis, procurator in Aegypto ad epistrategiam septem nomorum et Arsinoitum, procurator viarum urbis t. 1.

837 Ti. Claudius Zeno Vlpianus. *Titulus eius Pisaurensis publice positus XI 6337 semel descriptus. Post nomina traditur VE = v(ir) e(gregius), id quod coniectura alia exempla supplent VERRAE F.*

*Origine Pisaurensis. — Praefectus cohortis I Asturum, tribunus cohortis I Flaviae Brittonum, praefectus alae I Claudiae *miscell.*

(*fortasse* miliariae), adiutor ad census, ex sacra iussione adhibitus in consilium praefecti praetorio item urbi, procurator ad bona damnatorum, procurator silicum viarum sacrae urbis, subpraefectus vigilum, procurator privatae regionis Ariminensium; patronus coloniae Pisaurensium *tit.*

838 Tib. Cl(audius) Zoilus origine Sardinianus, procurator Augusti ὁ ἀπα-
τιστος publice honoratus *t. Sardibus reperto Athenische Mittheilungen*
VI (1881) p. 268 n. 9.

839 CLAVDIA (*sic Suetonius, Κλωδία Plutarchus*), filia P. Clodii (inimici Ciceronis) et Fulviae, privigna M. Antonii, quam C. Caesar (qui postea Augustus) a. 711 = 43 a. C. reconciliatus Antonio expostulantibus utriusque militibus duxit uxorem vixdum nubilem et a. 713 = 41 similitate cum Fulvia socru orta dimisit intactam adhuc et virginem *Sueton. August. 62, Plutarch. Anton. 20 cf. Dio 46, 56; 48, 5, Vell. 2, 65, 2.*

840 CLAVDIA, filia Ti. Claudii qui postea imperavit et Plautiae Vrgulanillae; cum Claudius eam ex liberto suo Botere conceptam crederet, quamvis ante quintum mensem divortii natam aliquae coeptam, exponi tamen ad matris ianuam et nudam iussit abici *Sueton. Claud. 27.*

841 CLAVDIA AVGVSTA (*sic Suetonius Nero 35, acta Arval. a. 63 cf. Cohen I² p. 316*), filia Neronis et Poppaeae Sabinae a. 63 ineunte Antii nata et statim Augusta nuncupata *Tac. a. 15, 23, Sueton. l. l.*; ob adventum Neronis et Poppaeae Augustae et Claudiae Augustae III idus (*mensis periiit*) a. 63 immolaverunt fratres Arvales *VI 2043*. Intra quartum mensem periiit *Tac. l. l.* Consecrata est: diva Claudia Neronis filia *in nummo, qui ab una parte inscriptus est diva Claud. Ner. f., ab altera diva Poppaea Aug. Eckhel VI p. 287, Cohen I² p. 315, diva Claudia virgo passim in actis Arvalium a. 66 VI 2044.*

842 CLAVDIA M. Silani (consulis a. 15 p. C.) filia dicitur *Tac. a. 6, 20. 45, quae alibi Iunia Claudilla, vide infra sub Iuniis I 571.*

843 CLAV[DIA], uxor(?) M. Aurelii Cominii Cassiani *VIII 2585 t. Lambacsitani mutilus.*

844 Claudia, vidua, dein Statii poetae uxor, ad quam scripsit *silv. 3, 5, cf. v. 51 sqq., praef. silv. l. 3.*

845 Claudia *Martial. 5, 78, 31 loco prorsus obscuro, ubi ne hoc quidem constat, num mulier intellegenda sit cf. quae adnotavit Friedländer.*

846 Claudia, filia Crispi, fratris imperatoris Claudii (Gothici), uxor Eutropii, mater Constantii Caesaris *vit. Claudii 13, 2, ubi suspecta sunt omnia.*

847 Claudia, soror imperatoris Probi, quae corpus fratris sepelivit, id quod in ephemeride legisse se meminit auctor *vit. Probi 3, 4 fide suspecta.*

— TEN[A]GENONIA CLAVDIA.

848 Claudia Acte. *Tituli: ipsa posuit Pisanum XI 1414 (1), memoratur in fistulis plumbeis repertis Velitris Lanciani, sylloge aquaria n. 214 (2), Puteolis n. 226 (3), in t. libertorum VI 8760 (4). 15137 (5). 15176 (6), X 7640 (7). 7984 (8), Olbiensi Notizie degli scavi 1892 p. 105 (9), servi VI 17898 (10); Claudia Aug. l. Pythias Acteniana X 7980 (11).*

Claudia Acte in titulis plerisque, Acte apud scriptores. — Ex Asia serva Romam vendita Dio 61, 7, liberta Tac. a. 13, 12, Sueton. Nero 28, manu missa videtur ab imperatore Claudio vel a Nerone, cum liberti eius t. 5. 6. 7. 8. 9 Tiberio praenomine utantur; Nero eam in gentem Attali rettulit Dio l. l., summissis consularibus viris, qui regio genere eam ortam peierarent Sueton. l. l. Quo pertinere videtur quod in t. 11 liberta quaedam Augusti ab ea cognomen alterum traxit plane eadem ratione atque liberti, qui plurimum deinceps hominum amplissimorum servi fuerant (cf. Hülsen Römische Mittheilungen III p. 222 sqq.).

Cum Nero in amorem Actes incidisset, Annaeus Senecae simulatione amoris adversus eam illius cupidines velavit praebuitque nomen, ut quae princeps furtim mulierculae tribuebat, ille palam largiretur; amoris eius vehementissime adversata est Agrippina Tac. a. 13, 12-13. Postea paulum afuit, quin Nero iusto matrimonio eam sibi conciliaret Sueton. l. l. Incestum Neronis et Agrippinae interventu eius prohibitum est Tac. a. 14, 2. Amorem eius Neroni exprobrabat Poppaea Sabina ibd. 13, 46. Corpus Neronis composuit Sueton. Nero 50. — Agros eam in Italia et in Sardinia possedissee docent t. 2. 3. 7. 8. 9. 11.

— MARCIA CLAVDIA ALCIA ATHENAIS GAVIDIA LATIARIS.

849 .. CLAVDIA LA ALFIDIANIS. *Tres tituli urbani coniuncti dominis benignissimis a servo positi sunt VI 1429: a sinistra parte ad hanc pertinet, a dextra ad L. Insteium Flaccianum, medius Claudiae Papiae Netoniae Insteiae Praenestinae dedicatus est. Itaque ille maritus, haec filia Claudiae Alfidae videtur.*

— (CLAVDIA) ANTONIA v. ANTONIA.

850 CLAVDIA ANTONIA TATIANA, ἡ κρατίστη ἀνεψιὰ Κλαυδίου Διογένους (cf. supra n. 684) καὶ Ἀπτάλου (cf. n. 651) συνκλητ[ι]κῶν publice honorata t. Aphrodisiensi CIG 2819b Addend. p. 1115 = Lebas-Waddington 1597. Fortasse eadem Tatiana, Achilles uxor, Ti. Claudii Attali nurus, quae memoratur in t. et ipso Aphrodisiensi CIG 2831.

851 TIB. CL(AVDIA) ARSASIS, e Xantho et Pinaris oriunda (Ξανθία καὶ Πινάρης), ἡ κρατίστη ὑπατική, uxor Tib. Claudii Telemachi, mater Ti. Claudii Stasithemidis et Claudiae Arsinoes publice honorata t. Sidymensi Benndorf, Reisen in Lykien p. 67 n. 41.

852 CLAVDIA ARSINOE, ἡ κρατίστη, filia Ti. Claudii Telemachi memoratur in t. Sidymensi patris Benndorf, Reisen in Lykien p. 67 n. 42.

853 CL(AVDIA) ARTEMIDORA, clarissima femina, uxor L. Marii Vegetini

Marciani Miniciani Myrtiliani praetoris, mater L. Marii Vegetini Lucani Tibereni VI 1458 cf. 1455.

854 CLAVDIA ATHENAIS. *In eodem epistyllo marmoris ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων (ante a. 126) καὶ ὁ δῆμος dedicaverunt dextra t. CIA III 664 Κλαυ[δ]ίαν Ἀθηναῖδα εὐεργεσίας ἔνεκεν, sinistra t. 665 τὸν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν διὰ βίου Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθῶνιον. Vbi cum temporum et sacerdotii ratione habita Atticus pater Herodis non possit non intellegi, quoniam cum eo Claudiam Athenaida agnatione coniunctam esse nomen et tituli docent, soror Attici maior natu videtur; nam de filia ideo cogitare noluerim, quod filiae statuat dextro loco positam fuisse credi vix potest.*

855 CL(AVDIA) BACCHIS, clarissima femina, cui Sextius Lateranus cos. (a. 154? a. 197?) et Aquilius Orfitus heredes posuerunt t. VI 1378.

856 CL(AVDIA) BALBINA honorata t. graece scripto Ancyrano *Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich IX (1885) p. 127 n. 92: ἡ ἐκ προγόνων βασίλισσα scilicet oriunda ex stirpe regia Galatarum, μήτηρ τῆς μητροπόλεως (Ancyrae), uxor Cl(audii) Arriani viri clarissimi.*

857 CLAVDIA CANINIA SEVERA, ἡ κρατίστη ὑπατική, consobrina Ti. Claudii Artemidori, proconsulis Asiae, cui posuit t. *Ephesium graece scriptum Bulletin de correspondance Hellénique I (1877) p. 293 n. 82.*

858 Cl(audia) Cethegilla L. Cornelio Pausaniae posuit t. VI 16273. *Fortasse femina nobilis.*

859 Cl(audia) Cerbonia memoratur in fistula plumbea urbana Lanciani, *sylloge aquaria n. 43. Fortasse femina nobilis.*

860 Cl(audia) Clementi[na], Induti filia, mater Cl(audii) Paterni Clementiani III 5777 t. *Raeticus.*

861 TIB. CLAVDIA EVPATORIS MANDANE ATTICILLA honorata t. *Asiatico Bulletin de correspondance Hellénique XVIII (1894) p. 7; ὑπατικὴν ἐγγόνην καὶ προσγγόνην editur, at quadratarum aut eius qui t. descripsit error necesse est corrigatur in ὑπατικ[ῶν].*

862 CLAVDIA FADILLA, Ti. filia, clarissima femina origine Allifana, sacerdos divarum Augustarum IX 2347 t. *Allifanus publice positus; eadem Cl(audia) Ti. fil. Fadilla, c. f., C. Fadio Auct[o] parenti posuit IX 2390 t. et ipsum Allifanum.*

863 Claudia Gallitta, P. f., tribu Quirina, Ti. Claudii Claudiani soror, Q. Austurnii Lappiani equo publico uxor VIII 7978 t. *Rusicadensis a marito positus.*

— (CLAVDIA) LIVIA v. LIVIA.

864 CLAVDIA MAGNA, T. f., (uxor) C. Pantulei Iusti, mater C. Pantulei Graptiaci, X 6265 t. *Puteolanus.*

865 (CLAVDIA) MARCELLA maior. Octavia Augusti soror ex C. Claudio Marcello (cos. a. 704 = 50 a. C.) duas filias peperit, quarum utrique nomen Marcella fuit *Plutarch. Anton. 87, Sueton. August. 63. Mar-*

cella maior VI 4655, minor VI 4421. 4637. 8755 in t. libertorum servorumve; ceterum neque in his (cf. VI p. 909 et VI 15091. 15497) neque apud scriptores distinguuntur sorores, ita ut et de matrimoniis earum non plane certe statuere liceat. Id unum certe a Plutarcho Anton. 87 traditum est eandem Marcellam primum Agrippae per plures annos uxorem fuisse, deinde Antonio nupsisse atque aetatis ratione habita veri similis videtur hanc fuisse maiorem, non minorem, ut statuerat Borghesi opp. IV p. 69. Reliqua autem quae de nuptiis Marcellarum viri docti coniecerunt, dubiis non carent.

Nata est ante a. 714 = 40, quo Octavia marito defuncto M. Antonio desponsa est Dio 48, 31. Augustus cum M. Agrippae in matrimonium dedit, qui ex ea plures liberos tulit Plutarch., Sueton. l. l., Dio 53, 1, ex cuius verbis nequaquam sequitur eas nuptias anno 726 = 28 factas esse. Anno 733 = 21 Augusti iussu Agrippa cum ea divortium fecit Dio 54, 6. Dein nupsit Iullo Antonio Plutarch. Anton 37 cf. Tac. a. 4, 44, Vell. 2, 100, ex quo certe duos filios Iullum et Lucium Antonios peperit v. supra A 637.

‘Marcella maior rogata a matre sua, gauderetne se nupsisse, respondit: ‘ita valde, ut amplius nolim’ Hieronym. adversus Iovinianum 1, 46 II p. 313 ed. Vallarsi. Quae num pertineant ad filiam Octaviae, ideo dubitari potest, quod Hieronymus, ut ex contextu apparet, Marcellam illam feminam univiram fuisse putavit. Quamquam cum id recte statuisset ex dicto quod affert non certe efficitur.

866 (CLAVDIA) MARCELLA minor. De nomine vide in sorore quae praecedit. — Nata videtur a. 714/715 = 40/39 a. C., cum a. 714 Octavia mater vel praegnas ab C. Caesare fratre M. Antonio desponsa sit Dio 48, 31. Marcellam alteram utram Paulo Aemilio cuidam nupsisse viri docti iam pridem (cf. Borghesi opp. I p. 415, V p. 191) coniecerunt ex t. urbano VI 9000: Faustus Marcellae Paulli pistor; eodemque pertinet t. Signinus X 5981: C. Claudius Marcellae Paulli l(ibertus) [T]imon. Quae coniectura inde probatur, quod in monumento familiae Marcellae CIL VI p. 909 tituli libertorum servorumque Aemiliorum Paullorum reperti sunt. Itaque Mommsen l. l. maritum alterum Marcellae et minoris quidem Paullum Aemilium Lepidum (cos. a. 720 = 34 a. C.) fuisse coniecit, qui L. Aemilium Paullum (cos. a. 754 = 1 p. C.) et M. Aemilium Lepidum (cos. a. 759 = 6 p. C.) filios ex Cornelia genuit, quae a. 736 = 18 mortua est cf. supra A 259, (non ex Marcella, id quod in stemmate a Mommseno l. l. delineato errore positum est). Extant autem in t. Paulli libertorum et Marci (n. 4457. 4510. 4695) et Lucii Aemilii (n. 4499. 4500). Et Iuciorum quidem patronum fuisse L. Paullum cos. a. 1 p. C., maritum Iuliae neptis Augusti, inde constat, quod Paulli nomen erasum est cf. A 268. De patrono autem Marcorum res dubia est. Nam quod Mommsen Paullum Aemilium cos. a. 720 praenomen Marci habuisse, sed usu eius abstinuisse

scripsit, refellitur testimoniis supra A 259 conlatis. Vnde apparet huic Aemilio solum in ind. l. 55 Dionis praenomen Lucii, ceterum semper Paulli inditum esse. Sed sive erravit auctor indicis sive hic Lepidus primum re vera Lucius dictus postea solum praenomen Paulli agnovit, debuit libertis, quibus praenomen nobile non conveniebat, praenomen aliud in gente sua usitatum tribuere, ut tribuerunt Iullus Antonius, Appii Claudii, Cossi Lentuli libertis suis. Itaque in re dubia veri simillimum videtur Paullum Lepidum post Corneliae mortem, quamvis aetate pro-
 vectum Marcellam et minorem quidem in matrimonium duxisse. Nam de M. Aemilio Lepido cos. a. 6 p. C., cui nusquam Paulli praenomen cognomenve tribuitur, ne propter temporum quidem rationes cogitare licet. — Minorem autem Marcellam Paulli uxorem fuisse ex titulo eius qui monumentum Marcellae dedicavit veri simile fieri observavit Bormann apud Mommsenum l. l.: C. Claudius Marcellae minoris l(ibertus) Phasis decurio monumentum dedicavit et decuriae epulum dedit etc. Unus mihi restat scrupulus, quod mirum videtur, quae tunc aetas esse solebat virginum nubentium (cf. Friedländer, *Darstellungen aus der Sittengeschichte* I^o p. 565), mulierem clarissimam domus imperatoriae viginti tres fere annos natam primum in matrimonium collocatam esse. Fortasse igitur maritum iam alium experta et ipsa iteratas nuptias cum Paulo fecit.

Marcellam viri docti alii maiorem alii minorem dudum collegerunt nupsisse M. Valerio Messallae Barbato cos. a. 742 = 12 a. C. qui in consulatu mortuus est (fasti Capitolini), quod Suetonius Claud. 26 rettulit Claudium duxisse Valeriam Messalinam Barbatii Messallae consobrini sui filiam. Atque extant tituli servorum libertorumque in monumento Marcellae et M. Valerii Messallae et Valeriae Messalinae VI p. 909, unde demonstratur Marcellas coniunctas fuisse cum domo Valerii Messallae. Itaque veri simile est minorem Marcellam post Paulli mortem nupsisse M. Valerio Messallae Barbato, patri filii cognominis, avo Valeriae Messalinae uxoris Claudii.

867 CLAVDIA MARCELLINA. Tituli Veronenses: ipsa posuit marito V 3336 (1) ante adoptionem eius, socero V 3337 (2), ei dedicatus est 3338 (3).

Ti. filia t. 1. 2. 3, uxor [Ti. Claudii] Alpini t. 1, qui postea (L.) Bellicius Sollers t. 3 (vide supra B 85), nurus Ti. Claudii Augustani t. 2. — Eadem Claudia Marcellina in tegulis urbanis XV 934 a. 123, 935 a. 125, 936 a. 126.

868 CLAVDIA MARCIOLA, uxor Ti. Claudii Paulini, mater Ti. Claudii Flaviani memoratur in t. Cibyratico filii CIG 4380 b² add. = Lebas-Waddington 1216.

869 CLAVDIA MARIA MAXIMA MARTIA SECVNDA, clarissima femina, uxor P. Attii Pudentis Rufini Celsiani VI 1379.

870 Claudia Nerviana, uxor T. Licinii Hierocletis; Licinii Hierocles, Hieroclia Paulina et Axia filii eorum t. Mauretaniae Caesariensis

Comptes rendus de l'Académie des inscriptions et belles lettres 1889 p. 202.

871 CLAVDIA OCTAVIA. *Tituli: urbanus in arcu Claudii VI 921 n. 5 (1), ubi ab initio duo versus periisse dicuntur a Florentio, qui unus titulum deperditum olim descripsit; Samius graece scriptus Guérin, Description des îles de Patmos et de Samos p. 215 (2); memoratur in t. libertae VI 9015 (3), servarum VI 5539 (6). 9037 (7), libertae matris VI 8943 (8) et passim in actis Arvalium. — Nummi eius in coloniis cusi Eckhel VI p. 285 sq., Cohen I^a p. 312 sqq.*

Nomen gentilicium positum est in t. 2; num fuerit in t. 1, incertum est. Num ea nomen gentilicium re vera gesserit, dubitari potest, cum in actis Arvalium semper nude dicatur Octavia. Sed fortasse nomen paternum abiecit, postquam in aliam gentem adoptata est. Quod autem in t. 3 memoratur Claudia, Octaviae divi Claudii f. liberta, Peloris inde nihil de Claudiae nomine concludere licet, quoniam notum est mulieris liberos sumpsisse nomen gentilicium patris patronae. Octaviae Caes. Aug. f. t. 6, Aug. f. t. 7, Caes. Aug. (uxor) t. 8. — Octavia in nummis et apud scriptores.

Imperatoris Claudii et Valeriae Messalinae filia Tac. a. 11, 34, Sueton. Claud. 27, Ioseph. ant. 15, 8, 1. De anno natali non constat; a. 62 puella vicesimo aetatis anno dicitur occisa Tac. a. 14, 64, unde nata erat a. 42 vel 43. Suetonius autem cum scribat: (Claudius) liberos tulit — — ex Messalina Octaviam et Britannicum (qui anno 41 natus est cf. supra n. 666), sine dubio filiam natu maiorem statuit et Dio 60, 5 narrat anno 41 Claudium eam Silano despondisse; unde Nipperdey ad Tac. l. l. coniecit Tacitum scripsisse duoetvicesimo. Vtuncque de verbis Taciti iudicatur, certum videtur Octaviam ante Britannicum natam esse.

Anno 41 desponsa est L. Iunio Silano (Torquato) Dio 60, 5, Tac. a. 12, 3, Sueton. Claud. 24. 27. Anno 48 exeunte Claudius Agrippina instigante, quae nuptias Octaviae et Neronis moliebatur, adfinitatem Silani diremit Tac. a. 12, 4. Anno 49 Claudius eam Neroni despondit ibd. 12, 9, Sueton. Claud. 27 et in aliam gentem adoptandam dedit, ne fratri adoptivo nuberet Dio 60, 33 (Zonaras 11, 10). Anno 53 Neroni nupsit Tac. a. 12, 58, Sueton. Nero 7. Nero cito Octaviae consuetudinem aspernatus corripientibus amicis sufficere illi debere respondit uxoria ornamenta et in Actes libertae amorem delapsus est Sueton. Nero 35, Tac. a. 13, 12. Dolorem necis Britannici dissimulavit Tac. a. 13, 16. Anno 62 Nero, ut nuptiis Poppaeae domum vacuum faceret, Octaviam amoliri parat, quamvis modeste ageret, nomine patris et studiis populi invisam ibd. 14, 59. Specie sterilitatis domo pulsa et in Campaniam seposita est addita militari custodia ibd. 14, 60–61. Nerone auctore Anicetus libertus adulterium eius confessus est; Nero edicto correptam insula Pandateria clausit et paucis post diebus

venas solvere iussit anno 62 *ibid.* 14, 62-64, *Sueton. Nero* 35, . *Dio* 62, 13 (*Zonaras* 11, 12), *Ioseph. ant.* 20, 8, 1, *Eutrop.* 7, 14, *schol. a l. Iuvenal.* 8, 215. Interfecta est eodem die quo postea Nero periit *Sueton. Nero* 57, *id est die 7 mensis Iulii.*

Memoratur Tac. a. 12, 2. 68; 13, 19; 14, 1, h. 1, 13, Sueton. Nero 46, *Dio* 61, 7. (*Vict.*) *Epitome* 5, 5. — *De interitu eius agit praetexta auctoris incerti, quae inscripta est Octavia.*

872 CLAVDIA PAPIA NETONIA INSTEIA PRAENESTINA, clarissima puella *VI* 1429 *cf. supra n. 849.*

873 CL[AVDIA] PAVLA, ἡ κρατίστη συγκαλητικὴ *memoratur in t. Sinopensi mutilo CIG* 4157 *fratris, qui, quamquam nomina perierunt, fuisse videtur [ἐχρονος] Κλαυδ[ίου] cuiusdam.*

— BAEBIA FVLVIA CLAVDIA PAVLINA GRATIA MAXIMILLA.

874 Claudia Peregrina, in nuptias eius et A. Pudentis centurionis *Martialis* scripsit *epigr.* 4, 13.

875 CLAVDIA PVLCHRA, sobrina Agrippinae (uxoris Germanici) anno 26 p. C. a Domitio Afro impudicitiae et maiestatis accusata et damnata est *Tac. a. 4, 52; filia videtur Claudiae Marcellae alterius utrius, neptis Octaviae Mater Quinctilii Vari, qui anno 27 postulatus est ibid. 4, 66, uxor igitur P. Quinctilii Vari caesi a. 9 p. C.*

876 CLAVDIA REGILLA, uxor M. Antonii Antii Lupi *VI* 1343.

877 Claudia Rufina, ex Britannis oriunda, ut mater familiae praedicatur *Martial.* 11, 53.

878 CLAVDIA SABINILLA, filia Claudii consulis ordinarii *nescio quo anno X* 1688 *t. Neapolitanus. Vide in patre supra n. 622.*

879 Claudia Sacrata, mulier Vibia *Tac. h. 5, 22.*

879a Claudia Salvia, L. Titinii Clodiani procuratoris uxor *VIII* 8329 *t. Cuiculitanus.*

880 CLAVDIA SESTIA COCCEIA SEV[E]RIANA, uxor Q. Lolliani Plautii Aviti, mater Lollianæ Plautiae Sestiae Servillae *memoratur in t. urbano Bullettino comunale* 1883 p. 216.

881 Claudia Taurilla, Ti. filia, Q. Marcii Victoris uxor, mater Q. Marcii Faustianiani *XIV* 2931 *t. Praenestinus.*

— ...IA ASINIA [CLA]VDIA TIBERIAATIA STATILIA PAVLLINA IVLIANA PHILIPPA.

882 CL(AVDIA) VARENILLA, Cl(audii) Vareni cos. filia, M. Censorii Paulli uxor, post mortem publice honorata a civitate Pictonum *t. Espérandieu, Épigraphe Romaine du Poitou* p. 217 = *XIII* 1129.

883 M. Aurelius Cleander. *Plena nomina extant in inscriptione signaculi aenei in agro Romano reperti Bullettino comunale* 1887 p. 323: M. Aureli Cleandri a cubiculo Aug. n., *ceterum apud scriptores Cleander.*

Origine Phryx, servus Romae venum datus ad aulam venit, (ab imperatore M. Aurelio ut videtur manumissus) princeps libertorum aulicorum fuit et a cubiculo imperatoris Commodi *Dio* 72, 10. 12, *Herodian.*

1, 12, *vit. Commodi* 6, 13, *tit.* (Aelium) Saoterum, qui ante eum cubicularius Commodi fuerat, interfecit *Dio* 72, 12. Cum graviter Perennem praefectum praetorio odisset, ad eum tollendum operam praebuit *Dio* 72, 9. Post necem Perennis (a. fere 185) quasi domino liberatus summam potentiam egit *Dio* 72, 10, *Herodian.* l. l., ex arbitrio praefectos praetorio retinuit removit occidit *vit. Comm.* 6, 8; cum Aebutianum praefectum occidisset, 'in eius locum ipse Cleander cum aliis duobus, quos ipse delegerat, praefectus est factus, tuncque primum tres praefecti praetorio fuere, inter quos libertinus, qui a pugione appellatus est' (scilicet ■ plebe per ludibrium) *vit. Comm.* 6, 12–13; praefectus praetorio sub Commodo *Ammianus* 26, 6, 8. In unum annum viginti quinque consules nuncupavit, senatores et patricios legit; cum omnia venditaret, ingentem pecuniam collegit *vit. Comm.* 6, 9–10, *Dio* 72, 12. (M. Aurelium Papirium Dionysium) a praefectura Aegypti summovit *Aelian.* fr. 86 ed. *Hercher* cf. *supra* A 1283. Thermas extruxit et sub nomine Commodi dedicavit *vit. Comm.* 17, 5, *Dio* l. l., *Herodian* l. l. § 4. Cum ex gravitate annonae (cf. *vit. Comm.* 14, 1) seditio plebis Romae orta esset, Commodi iussu interfectus est *vit. Comm.* 7, 1, *Dio* 72, 13, *Herodian.* 1, 12, 5–1, 13, 6 (quorum narrationes nonnihil discrepant). Occisus videtur anno 189; nam ex *vit. Comm.* 14, 8 apparet Cleandrum non plus quam triennium praefectura functum esse, quam anno fere 186 acceperat.

Damostratiam Commodi concubinam duxit uxorem *Dio* 72, 12. Constupravit alias etiam Commodi concubinas, de quibus filios suscepit, qui post eius interitum cum matribus interempti sunt *vit. Comm.* 7, 3; filii cum patre occisi *Herodian.* 1, 13, 6, filius *Dio* 72, 13.

884 Cledonius a Sapore ad (M. Fulvium) Macrianum Valeriano capto missus *Anonymus post Dionem* ed. *Dindorf* V p. 219.

885 Clemens, Agrippae Postumi servus, dominum se esse simulans post mortem Agrippae a. 16 seditiones excitavit, dein captus et occisus est *Tac. a.* 2, 39. 40, *Sueton. Tiber.* 25, *Dio* 57, 16 (*Zonar.* 11, 2).

886 Clemens, Atestinus, maritus Sabinae, ad quem Martialis scripsit *epigr.* 10, 93.

887 Clemens, amicus Apulei, poeta *Apuleius florid.* 1, 7.

888 Clemens, praeses ut videtur aetate imperatoris Marci (fortasse Daciae) *Dio* 71, 12.

889 Clemens, Byzantius, celeberrimus tragoediarum actor aetate Septimii Severi *Philostrat. vit. soph.* 2, 27, 2.

— L. Alpinus Clemens.

— M. ARRECINVS CLEMENS.

— M. Arrecinus Clemens.

— Attius Clemens.

— Aurelius Clem[ens].

— Q. AVR(ELIVS) PACTVM[EIVS ...] CLEM[ENS].

- C. Camurius Clemens.
- CASSIVS CLEMENS.
- Claudius Clemens.
- Coelius Clemens.
- P. Cominius Clemens.
- T. Cornasidius Vesennius Clemens.
- SEX. CORNELIVS CLEMENS.
- FLAVIVS CLEMENS.
- P. Fl(avius) Clemens.
- M. HELVIVS CLEMENS DEXTRIANVS.
- M. HERENNIVS FAVSTVS [TI.] IVLIVS CLEMENS TADIVS FLACCVS.
- Julius Clemens.
- C. IVLIVS OPPIVS CLEMENS.
- L. Naevius Clemens.
- P. PACTVMEIVS CLEMENS.
- CN. PINARIVS CORNELIVS CLEMENS.
- SALIENVS CLEMENS.
- Salienus Clemens.
- T. Suedius Clemens.
- Terentius Clemens.
- TINEIVS CLEMENS.
- Q. TINEIVS SACERDOS CLEMENS.
- Truttadius Clemens.
- T. Varius Clemens.
- L. Volusenus Clemens.

890 CLEMENTIANA publice honorata t. Eleusino versibus concepto Ἐφε-
 μερις ἀρχαιολογική 1883 p. 141 n. 15; filia et neptis (ἔχγονον ἡδὲ θυγα-
 τέρα) duorum Arrianorum consulum. Titulus ad saeculum III per-
 tinere videtur.

- Antonia Clementiana.
- Claudius Paternus Clementianus.
- Catia Clementina.
- Cl(audia) Clementi[na].
- Iallia Clem[en]tina.
- SEX. CATIVS CLEMENTINVS PRISCILLIANVS.

891 T. Clementius Silvius posuit t. Aquincenses III 3424 (1), III S.
 10424 (2). — Tria nomina exhibet t. 2, Clementius Silvius t. 1. —
 Vir egregius, a(gens) v(ices) p(raesidis) Pannoniae inferioris t. 1. 2,
 anno 267 t. 1.

- CLAVDIVS ACILIVS CLEOBOLES.
- TIB. CLAVDIVS CLEOBOLES.

892 Cleodamus, Byzantius ab imperatore Gallieno instaurandis urbibus
 muniendisque praepositus, quae a Gothis devastatae erant vit. Gal-
 lienī 13, 6.

- 893 Cleodemus, Atheniensis Claudio (Gothico) regnante barbaros, qui Graeciam invaserant, vicit *Zonaras* 12, 26 p. 151 ed. *Dindorf*.
- 894 Cleomenes, statuarius, cuius Thespiades in monumentis Asinii Pollionis erant *Plin. n. h.* 36, 33; in inscriptione statuæ viri Romani CIG 6158 = IGI 1247 Κλεομένης Κλεομένου Ἀθηναῖος ἐποίησεν, quæ ad initium ætatis imperatoriae spectare videtur, alterum utrum Cleomenem eundem esse atquem artificem a Plinio memoratum coniecit *Löwy, Inschriften griechischer Bildhauer* p. 244.
- 895 Cleon, Mysius dux quondam latronum, cum bello Actiaco ab Antonio ad Caesarem defecisset, ab eo honoratus partem regionis Morenes quasi princeps rexit *Strabo* 12, 8, 8. 9 p. 574 sq.
- 896 Cleonicus, libertus Annaei Senecæ (philosophi) *Tac. a.* 15, 45.
- 897 CLEOPATRA SELENE. Nummi argentei et aerei Mauretani extant alii Cleopatrae unius nomine inscripti Κλεοπάτρα βασίλισσα et caput diadematum exhibentes, plerique inscripti in adversa Rex Iuba regis Iubai f. vel Rex Iuba, in aversa Κλεοπάτρα βασίλισσα Müller, *Numismatique de l'ancienne Afrique III* p. 108 sqq. cf. *Suppl.* p. 74; insignis est nummus n. 102a p. 74 inscriptus Ἰόβη βασίλειω (sic) ἢ Σελένη.

Ex Cleopatra M. Antonius liberos gemellos tulit Alexandrum et Cleopatram, postquam a. 37/36 reginam in Syriam advocatam loco iustæ uxoris habere coepit *Plutarch. Anton.* 36; *Dio* 49, 32 sub a. 718 = 36 προληπτῶς in universum de liberis Antonii et Cleopatrae et de regnis iis attributis agit. Vt Antonius Alexandro nomen Solis, ita Cleopatrae Selenes indidit *Plutarch. l. l.*, *Dio* 51, 21; Seleno dicitur in nummo 102a (v. supra), *Sueton. Calig.* 26, *Euseb. armen. ad a. Abr.* 1990 cf. *Syncell.* p. 588, *Hieronym.* 1988 (Luna), *Suidas* s. v. Ἰόβης I 2 p. 999 ed. *Bernhardy*.

Nata est igitur a. 36/35. Anno 34 pater ei regnum Cyrenaicum destinavit *Dio* 49, 41. Ab Augusto a. 29 in triumpho ducta est *Dio* 51, 21, *Eusebius-Hieronimus* l. l. Augustus eam Iubæ regi, quem regno Bocchi donaverat, in matrimonium collocavit *Plutarch. Anton.* 87, *Dio* 51, 15 cf. *Sueton. Cal.* 26, *Strabo* 17, 3, 7 p. 828, *Suidas* l. l. (ubi perperam dicitur Cleopatrae et C. Caesaris filia); in coniugium scripsit *Crinagoras epigr. Anth. graec.* 9, 235. Regnum Bocchi Augustus Iubæ a. 729 = 25 dedit *Dio* 53, 26, inde a quo anno Iuba annos regni numeravit, ut docent nummi cf. Müller II p. 115; nummus Iubæ et Cleopatrae n. 87 in aversa caput Cleopatrae et inscriptionem nominis exhibet, in adversa inscriptus est Rex Iuba regis Iubai f. r(egni) a(nno) VI, unde veri simile fit Iubam eam circa id tempus, id est a. fere 20 uxorem duxisse. Mortua est ante annum 5 a. C., quo fere Iuba Glaphyram viduam Alexandri Herodis filii occisi a. fere 7 a. C. (v. supra A 361) in matrimonium duxit *Ioseph. ant.* 17, 13, 1, *bell.* 2, 7, 4. Itaque nummus Iubæ n. 88, qui in aversa inscriptus R(egni anno) XXXI caput muliebri diadematum exhibet, quod Cleo-

patrae esse statuit Müller, negavit Mommsen Ephem. ep. 1 p. 277, omnino non nisi mortuae imaginem revocare potest cf. Müller Suppl. p. 75.

898 Cleopatra, imperatoris Claudii paelex *Tac. a. 11, 30.*

899 Cleopatra, Gessii Flori uxor, amica Poppaeae Neronis *Ioseph. ant. 20, 11, 1.*

— Ti. Cl(audius) Clitianus.

900 Cloatilla (*sic recte traditur libris optimis Quintiliani, nisi quod uno loco 8, 5, 16 codex Ambrosianus aperto errore exhibet Domitilla, ut antea perperam omnino edi solebat*), mulier a filiis, fratre, paternis amicis accusata, quod virum, qui inter rebellantes fuerat (*fortasse particeps motus Scriboniani*), sepelisset, a Domitio Afro defensa et ab imperatore Claudio absoluta est *Quintilian. institut. 8, 5, 16; 9, 2, 20; 9, 3, 66; 9, 4, 31.*

901 Cloatius Verus, grammaticus scripsit libros verborum a Graecis tractorum *Gellius 16, 12, Macrob. sat. 3, 18, 4; Ordinatorum graecorum libri citantur Macrob. 3, 19, 6; 3, 20, 1, liber secundus id. 3, 6, 2, quartus 3, 18, 8; 3, 19, 2. Idem videtur Cloatius, ex cuius alio opere nescio quo quaedam afferuntur Fest. p. 141 ¶ 25, 189 ¶ 25, 193 a 4, 213 a 29, 309 a 26, 318 a 24.*

902 Clodianus, cornicularius, particeps coniurationis in Domitianum *Sueton. Domit. 17, (Vict.) Epit. 11, ubi traditur Parthenio — et Stephano et tum ob fraudem interceptae pecuniae supplicium suspectante Clodiano; cum haec verba ('ob fraudem' etc.) apud Suetonium, unde sumpta sunt, ad Stephanum potius pertineant, aut error auctoris Epitomae neglegenter Suetonio usi subest aut alterum et ante Clodiano ponendum est.*

— M. Aemilius Clodianus.

— M. ANNAEVS SATVRNINVS CLODIANVS AELIANVS.

— Q. MAESIVS FRONTINVS CLODIANVS.

— L. Titinius Clodianus.

— L. Titinius Maximus Clodianus.

903 CLODIVS, consularis aedum sacrarum anno 280 *IGI 993 t. urbanus.*

904 APPIVS CLODIVS nescio quis memoratur in *t. urbano liberti Bullettino comunale 1886 p. 387 n. 1592.*

905 SEXTVS CLODIVS NIANVS, proconsul Cypri sub Septimio Severo vel filiis eius memoratur in *t. graece scripto Cyprio Lebas-Waddington 2728 dedicato Iuliae Domnae.*

906 C. CLODIVS ADIVTOR, C. f., tribu Quirina, quaestor, tribunus plebis, praetor X 3851 *t. Campanus positus 'quod ex reditu 118 n. legato a Clodis rei publicae Campanorum viae tutela praestatur'; haec verba item, quamquam hodie mutila, repetuntur in t. una cum priore reperto dedicato . . [Clodio] P. f. . . [Capi]toni X 3852; arta igitur necessitate hi Clodii coniuncti fuisse videntur.*

- 907 Q. CLODIVS CALVISIVS HONORATIVS, clarissimus puer VI 1380.
- 908 [CLODIVS] [CAP]ITO NVS, P. f., [triu]m vir capitalis, quaestor, praetor, [ad censu]s provinciae [Pann]oniae X 3852 t. *Campanus repertus una cum t. C. Clodii Adiutoris cf. supra n. 906.*
- 909 Clodius Catullus, praefectus vigilum anno 191 VI 414 b.
- 910 CLODIVS CELSIVS, maritus Fabiae Fuscinillae clarissimae feminae, cui posuit t. sepulcralem urbanum Gruter. p. 1141 n. 1 cf. *Addenda ad CIL VI.*
- 911 CLODIVS CELS[IVS] memoratur in t. Iasi in Caria reperto *Bulletin de correspondance Hellénique XIV (1890) p. 615 ἡγεμονεύοντος Κλωδίου Κέλσ..... τοῦ κρατίστου [ἀνθυπάτου?], ubi ex spatio litterarum Κέλσ[ίνου] potius quam Κέλσ[ου] supplendum est; proconsul Asiae ut videtur.*
- 912 Clodius Celsinus, Hadrumetinus, adfinis Clodii Albini a senatu laudatus vit. Severi 11, 3.
- 913 Clodius Celsus, Antiochenus, amicus imperatoris Galbae *Plutarch. Galba 13.*
- 914 C. CLODIVS CRISPINVS, consul a. 113 cum L. Publilio Celso. In consulatu: C. Clodius Crispinus VI 221, XI 3614, Clodius Crispus (sic) in tegula XIV 4089, 6 = XV 2157, ceterum Crispinus fasti.
- 915 T. CLODIVS EPRIVS MARCELLVS. Tituli: ei positi sunt in provincia Cypro X 3853 (1) *Campanus, a populo Tloensium CIG 4238 b Lycius (2), a civitate Dorylaeo t. graece scriptus Athenische Mittheilungen XIX (1894) p. 306 (3) Dorylensis, memoratur in dipl. mil. III 9 (4); ad eum pertinere videntur frustula t. Tusculani XIV 2612 (5) ... pro cos. Asiae per tri[ennium] hic lectus est ab divo Claud[io] [provinciam] rem obtinuit.*

Nummi: a) *Cymae* 1) in adversa cum capite laureato *Vespasiani et inscriptione Αὐτοκράτορα Καίσαρα Οὐεσπασιανόν ἢ Ἀνθυ(πάτω) Ἐπρίω Μαρκέλλω τ(δ) γ Κυ(μαίων) cum typo mulieris tridentem tenentis museum Berolinense, Waddington, Fastes n. 96 p. 143 n. 1, Mionnet III p. 10 n. 64; 2) idem atque n. 1, nisi quod in adversa exhibet Βασπασιανόν collectio Imhoof, Streber, Numismata ex museo Bavarico (Abhandlungen der Bayrischen Akademie I [1835]) p. 208 tab. 3 f. 8; 3) Θεὸν σὺν-αλγίτον cum capite iuvenili *Senatus ἢ Ἀνθυ. Ἐπρίω Μαρκέλλω γ' Κυ. cum eodem typo atque in 1 museum Berolinense, Waddington l. l. n. 2, Mionnet S. VI p. 17 n. 137. — b) Laodiceae in adversa Δῆμος Λαοδι-κίων cum capite barbato Populi ἢ Ὀμόνοια ἐπὶ Μαρκέλλου ἀνθυ. Wad- dington l. l. — c) Sardium in adversa Ἐπὶ Τι. Κλα. Φιλίνου στρ. cum capite Palladis ἢ Ἐπὶ Μαρκέλλου τὸ β' Σαρδιανῶν Imhoof-Blumer, Mon- naies grecques p. 388 n. 31, Waddington l. l., male Mionnet Suppl. VII p. 415 n. 449 ex Gessnero. — d) Synai Θεὰν Ἰώμην ἐπὶ Μαρκέλλου τὸ γ' cum muliere diademata ἢ Συνα[ει]τῶν Ἀπολοφάνου ἀρχ(οντος) cum Apol- line Waddington l. l.**

Plena nomina exhibent t. 1. 3 et in consulatu altero t. 4, Eprius Marcellus t. 3. — In nummis a Eprius Marcellus, in reliquis Marcellus. — Apud scriptores Eprius Marcellus sive Eprius sive Marcellus.

Capuae sordide et abiecte natus *Tac. dialog. 8, M. f. tribu Fal. t. 1.* Praetor peregrinus *t. 1*, anno 48 a. d. IIII kal. Ian., cum L. Silanus praeturam eiurare adactus esset, in eius locum reliquus praeturae dies (*scilicet III kal. Ian.*) in Marcellum collatus est *Tac. a. 12, 4 cf. Sueton. Claud. 29.* Legatus Lyciae (*cf. t. 2*) ex provincia repetundarum postulatus est, sed eo usque ambitio praevaluit, ut quidam accusatorum eius exilio multarentur *Tac. a. 13, 33.* Proconsulem Cypri fuisse ex *t. 1* non certe colligitur. Consul I suffectus circa annum 60. Iussu Neronis anno 66 una cum Cossutiano Capitone Thraseam Paetum accusavit et damnavit *ibd. 16, 22. 26. 28. 29;* ob id quinquagies sestertium ei decernitur *ibd. 16, 33.* Anno 69 exeunte acre iurgium inter eum et Helvidium Priscum in senatu fuit *Tac. h. 4, 6–8;* anno 70 frustra idem accusationem in eum tendere studuit *ibd. 4, 43 cf. dial. 5.* Proconsul Asiae sub Vespasiano a. 70–73 *t. 1. 3, nummi;* ad annum primum pertinent nummi Laodiceae, ad alterum Sardinum et *t. 3, ad tertium nummi reliqui;* proconsul III *t. 1. (5?).* Consul II (suffectus) a. d. XII kal. Iun. a. 74 cum Q. Petilio Ceriale Caesio Rufo *t. 4.* Apud Vespasianum multum valuit *Tac. dial. 8. 13.* Cum Caecina Alieno (*vide supra n. 71*) in Vespasianum coniuravit et coniuratione patefacta a senatu damnatus guttur novacula praecidit *Dio 66, 16 (Zonaras 11, 17).* — Augur, curio maximus, sodalis Augustalis *t. 1.*

Ab ineunte adulescentia causis forensibus et oratorio studio se dedidit *Tac. dial. 8;* acri eloquentia *ibd., a. 16, 22.* Domus eius titulis ac statuīs repleta *id. dial. 8;* homo praedives *ibd. cf. h. 4, 7.* — Liber singularis Columellae ad Eprium Marcellum memoratur in libris manuscriptis Columellae *cf. Schneider, Scriptores rei rust. II 1 p. 19, 2 p. 673.* — Hic ut videtur Marcellus memoratur *Sidon. Apollinar. epist. 5, 7, 3.*

- 916 C. CLODIVS FABRICIVS NVMISIVS VICTORINVS, praetorius (*traditur praetorio*) vir, cui Numisius Victorinus, vir perfectissimus, pater posuit *t. sepulcralem VI 1381.*
- 917 L. Clodius Fronto, cui civitas Veliocassium posuit *t. VI 1382. Homo nobilis videtur.*
- 918 CLODIVS GRANIANVS, proconsul Achaiae anno 118 memoratur in *t. Phocico CIG 1732.*
- 919 C. CLODIVS LICINVS, consul suffectus anno 4 p. C. cum Cn. Sentio Saturnino. In consulatu: C. Clodius Licinus *fasti Capitolini, VI 1263. 1264, C. Clodius Licin[us] fasti Arvalium CIL I² p. 70, C. Clodius fasti min. XIb p. 68.*

C. f. C. n. *fasti Cap.* Consul suffectus ex kal. Iul. a. 4 *fasti* — Ovidio poetae familiarissimus fuit Clodius Licinus consularis, historicus, qui eum admodum pauperem decessisse tradit et liberalitate sua, quoad vixerit, sustentatum *Sueton. de gramm.* 20; Clodius Licinus in libro tertio rerum Romanarum refert *Liv.* 29, 22, 10 (*de rebus a. 560 = 194 gestis*); Licinus (*traditur* Licinius) rerum Romanarum libro vicesimo primo citatur *Non. s. v. patibulum* p. 221, Clodius (*traditur* Claudius) rerum Romanarum libro duodecimo *id. s. v. pristis* p. 535.

920 M. CLODIVS LVNENSIS, consul (suffectus) XIII k. Octob. cum P. Licinio Crasso *sub initium saeculi I post a. 105 XIV 4057 t. Fidenas, quem posuit libertus quidam Iulii Quadrati cos. II.*

921 Clodius Macer, de quo imperator Hadrianus ad Vitrasium Pollionem legatum provinciae Lugdunensis rescripsit *Modestinus Digest.* 27, 1, 15, 17; *fortasse ex posteris eius qui sequitur.*

922 L. CLODIVS MACER. Nummi eius permulti extant cusi post Neronis necem in Africa, quos composuit Müller, *Numismatique de l'ancienne Afrique II* p. 170 n. 380 — p. 171 n. 392. Ad quorum rationem et formam illustrandam haec exempla sufficiant: a) n. 380 L. Clodius Macer, caput nudum *Macri*, in campo S. C. l̄ Proprae(tore) Africae, b) n. 385 L. Clodi Macri Liberatrix, caput Africae, S. C. l̄ *signa legionaria*, ad quae adscriptum est Leg(io) III Aug(usta) Lib(eratrix), c) n. 383 L. Clodi Macri S. C. l̄ *ad signa legionaria* Leg(io) I Lib(eratrix) *Macriana*.

Plena nomina exhibent nummi, Clodius Macer apud scriptores. — Legatus in Africa Tac. h. 4, 41, Sueton. Galba 11, scilicet legionis III Augustae in Numidia tendentis. Sub finem imperii Neronis descivit neque Galbae se adiunxit Plutarch. Galba 6. Id quod confirmant nummi, in quibus semper fere additur s(enatus) c(onsulto) et imprimis nummus a, ubi Clodius se ipse dicit non iam legatum, sed pro praetore in morem liberae rei publicae. Itaque eadem ratione atque Verginius Rufus, quocum Plutarchus l. l. cum composuit, iudicium de republica constituenda primum senatui populoque Romano reservasse videtur. Nec tamen postquam Galba a senatu imperator agnitus est, se subiecit, sed speciem restitutoris liberae rei publicae prae se ferre perseveravit; ἀλλ' ὁ μὲν Κλώδιος ἐν ἀρπαγαῖς πραγμάτων γεγονώς καὶ φόνοις ἀνδρῶν δι' ὁμότητα καὶ πλεονεξίαν ὁ γὰρ ἦν ἐν τῷ μήτε κατέχειν μήτε ἀφιέναι τὴν ἀρχὴν δύνασθαι περιφερόμενος Plutarch. l. l. Legioni III Augustae agnomen liberatriei addidit numm. b; in Africa legio cohortesque delectae a Clodio Macro, mox a Galba dimissae Tac. h. 2, 97, unde collato nummo c apparet Macrum legionem tertiam et auxilia eius novis dilectibus habitis transformasse in novam legionem I Liberatricem Macrianam. Atque eo quod legioni vocabulum ex ipsius cognomine deductum impertiit, confirmatur cum dubium nulasse inter partes specie rem publicam defendentis, re vera imperium sumpturi.

Cum Galba ad urbem adventaret, Nymphidius Sabinus ei terrorem inicere studuit scribendo Macrum in Africa naves frumentarias retinere *Plutarch. l. l. 13*. Calvia Crispinilla in Africam transgressa est ad instigandum in arma Macrum famem populi Romani haud obscure molita *Tac. h. 1, 73*. Haud dubie res turbans in Africa a Trebonio Garutiano iussu Galbae occisus est *Tac. h. 1, 7. 11. 37, Sueton. G. 11, Plutarch. G. 15*.

- 923 Q. CLODIVS MARCELLINVS anno 169 cooptatus in collegium sacerdotum nescio quod ex amplioribus VI 2003.
- 924 (Clodius?) Maximus, pater M. Clodii Pupieni Maximi, qui imperavit anno 238; faber ferrarius ut nonnulli dicunt, ut alii raedarius; ex Prima uxore suscepit filium qui imperavit, cui fratres quattuor pueri fuerunt, quattuor puellae, qui omnes intra pubertatem perierunt *vit. Maximi et Balbini 5, 1-2*.
- 925 C. CLODIVS NVMMVS, C. f., tribu Maecia; tribunus legionis XIII Geminae, Xvir stlitibus iudicandis, quaestor provinciae Asiae; ei [L. Ster]tinus Quintilianus [C.] Curiatius Maternus Clodius Nummus Acilius Strabo (*cf. X 1486*) filius posuit III 429 t. *Ephesium*.
— L. STERTINVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO C. CVRIATIVS MATERNVS CLODIVS NVMMVS.
- 926 CLODIVS POLLIO, praetorius vir, in quem est poema Neronis, quod inscribitur Luscio *Sueton. Domitian. 1*.
- 927 CLODIVS POMPEIANVS, consularis aedium sacrarum a. 244 IGI 1045.
- 928 M. Clodius Postumus, epistrategus (Thebaidis) anno 1 p. C. memoratur CIG 4715 t. *Tentyrae repertus*.
- 929 M. CLODIVS PVPIENVS (sive PVPIENIVS) MAXIMVS = IMPERATOR CAESAR M. CLODIVS PVPIENVS MAXIMVS AVGVSTVS. *Plena nomina tituli nummique imperatoris indicant. Tituli: una cum D. Caelio Calvino Balbino Augusto et M. Antonio Gordiano Caesare nominatur in miliaris Mauretaniae VIII 10342 (1). 10343 (2). 10365 (3), Ephem. ep. 7, 660 (4). 675 (5); nomina plena extabant in omnibus, hodie Pupieni extant et certe descripta sunt in t. 3, 4, ubi dicitur Pupienius. Plane eodem modo nomina trium posita erant in miliaris Cappadociae III S. 6913. 6934. 6936. 6953 male scriptis, in quibus (certe in t. 6953) nomina Pupieni et Balbini postea erasa sunt errore provincialium cf. III S. p. 1252. Praeterea nomina exhibet item coniuncta cum Balbino et Gordiano papyrus graece scripta Mittheilungen aus der Sammlung der Papyrus Erzherzog Rainer II. III p. 23, ubi extat Μάρκω Κλωδίου Πουπιανού. Denique privatus memoratur in t. filiae VI 1087 a (6) Pupieni Maximi c. v. cos. II, et in t. liberti ut videtur: [M.] (traditur 1) CLODIVO PVP. L. BELLAEIO IX 5765.*

In nummis commatis Romani dicitur plerumque M. Clod. Pupienus, rarius Pupienus Maximus *Eckhel VII p. 306 sqq., Cohen V² p. 14 sqq.*; in nummis Alexandrinis A. K. M. Κλω. Πουπιανός Εὐσ. *Catalogue of the*

Greek coins in the British Museum, Alexandria n. 1834. 1837 sqq., A. K. M. Κλω. Πουπ. Μάξιμος Σεβ. n. 1836. Item Pupienus plerumque in nummis reliquis cf. (Berliner) Zeitschrift für Numismatik VIII (1881) p. 27.

Apud scriptores: Clodius Pupienus Victor Caes. 26, Clodius id. 27, Pupienus Eutrop. 9, 1 (inde Hieronym. chronic. ad a. Abr. 2256, Oros. 7, 19), Epitome 26, Chronographus, Polemius Silc. chron. min. I p. 521; Maximus semper apud Herodianum, Zosim. 1, 14, Zonar. 12, 16, Dexippum teste Capitolino qui fertur vit. Maximini 32, 3, Maximi et Balbini 1, 2; 15, 5, ita ut recte hic observasse videatur graecos scriptores collegam Balbini nominasse Maximum, latinos Pupienum (traditur in vitis hist. Augustae semper Puppien-) vit. Maximini 33, 3-5. Sed ridiculum in modum idem auctor titubat modo Maximum eundem esse atque Pupienum coniciens modo diversos ponens cf. vit. Maximini 24, 5, Gordianorum 10, 1, Maximi et Balbini 1, 2; 11, 1; 15, 4-5; 16, 2, 7. — Quod hic dicitur modo Pupienus modo Pupienius, conferri potest quod similiter variantur formae Passienus et Passienius, Alfenius et Alfenus (in eodem fortasse homine supra A 375. 376). Quae res inde explicanda videtur, quod homines aetatis posterioris non iam sentiebant rariora nomina cadentia in -enus vera esse gentilicia.

Maximo pater fuit Maximus unus e plebe, ut nonnulli dicunt, faber ferrarius, ut alii raedarius, mater Prima vit. Max. et Balb. 4, 1-2; ignobilis genere vit. Maximini 20, 1. Pueritiam omnem in domo parentis Pinarii fecit; operam grammatico ac rhetori non multum dedit, si quidem semper virtuti militari studuit; tribunus militum fuit et multos egit numeros et postea praeturam sumptu Pescenniae Marcellinae, quae illum loco filii suscepit et aluit; inde proconsulatum Bithyniae egit et deinceps Graeciae ac tertio Narbone; missus praeterea legatus Sarmatas in Illyrico contudit atque inde translatus ad Rhenum rem contra Germanos satis feliciter gessit vit. Max. et Balb. 4, 3-9, ἐν πολλαῖς στρατοπέδων ἀρχαῖς γενόμενος Herodian. 7, 10, 4. Consul I suffectus anno incerto saeculi tertii incuntis; consularis vit. Max. et Balb. 1, 2, Gordian. 22, 1. Praefectus urbi Herodian. l. l., vit. Max. 20, 1, Max. et Balb. 4, 10. Consul II (suffectus anno incerto) nummi Cohen n. 26-30, t. 6.

Anno 238 senatus postquam comperit Gordianos in Africa contra Maximinum imperium sumpsisse, viginti viros ex senatus consulto rei publicae curandae creavit, inter quos fuerunt Maximus et Balbinus Zosimus 1, 15, vit. Gordian. 10, 1; 22, 1 cf. quae adnotari p. 260. Post mortem duorum Gordianorum senatus Maximum et Balbinum imperatores creavit Herodian. 7, 10, vit. Gordian. 22, 1, vit. Max. et Balb. 1-3. Inde Imperator Caesar M. Clodius Pupienus Maximus Augustus in titulis nummisque v. supra; in papyro titulisque 1-5, ubi duo Augusti nominantur, priore loco semper Pupienus positus est.

Aestate fere a. 238 uterque Augustus simul a militibus occisus est *Herodian. 8, 10, vit. Max. et Balb. 13-14, Gordian. 22. De tempore mortis et de spatio imperii vide quae exposui sub A 664.*

Pupienia Sextia Pau[lina] Cethegilla filia *t. 6 cf. infra P 805; filius eius videtur T. Clodius Pupienus Pulcher M[aximus].*

930 T. CLODIVS PVPIENVS PVLCHER M[AXIMVS]. *Titulus Tiburtinus ei publice positus XIV 3593. M. f., (filius eius qui imperavit ut videtur), clarissimus vir, triumvir monetalis, quaestor kandidatus, praetor urbanus, proconsul provinciae Macedoniae, vice operum publicorum, electus iudicio sacro ad [census] acceptandos per provinciam Velgicam, curator aedium sacrarum et operum publicorum, consul (suffectus anno incerto saeculi III); XVvir sacris faciundis; curator rei publicae Leptim(agnensium) et Tripolitanorum, rei publicae Beneventanorum, Catinensium, patronus municipii (Tiburtium) tit.*

931 P. Clodius Quirinalis, rhetor *Sueton. ind. libr. de rhetor. 13, Arelatensis Romae insignissime docet Hieronymus chron. ad. a. Abr. 2063 = a. 47 p. C. e Suetonio.*

— P. Palpellius Clodius Quirinalis.

932 Q. CLODIVS RVFINVS, legatus Augusti pro. pr. (Numidia) sub Commodo *VIII 4211 t. Verecundensis; frater Arvalis a. 193 VI 2102; idem videtur Clodius Rufinus inter nobiles ab imperatore Septimio Severo occisos vit. Severi 13, 5.*

933 L. CLODIVS RVFVS. *Nummi Agrigentini in aversa caput Augusti exhibent cum inscriptione Augus(tus) p(ater) p(atriciae) Agrigentini(i), in aversa Salasso Comitiae Sex. Rufo IIvir(is) in campo L. Clodio Rufo pro cos. Salinas, Le monete delle antiche città di Sicilia p. 35 n. 342-349 (tab. XIII n. 25-32), Catalogue of the Greek coins in the British Museum, Sicily p. 22 n. 160-164, ubi male editum est SEX. REO pro RVFO cf. Salinas n. 344, Fiorelli, Catalogo del Musco di Napoli, Medagliere I n. 4066.*

Proconsul Siciliae sub Augusto post annum 752 = 2 a. C. nummi, quo patris patriae vocabulum recepit. — Propinquitate coniuncti videntur Clodius Rufus eques Romanus, qui posuit *t. Thermitanum X 7346, et P. Clodius C. f. Rufus Latro, qui dedicavit Ti. Caesari Divi f. Augusto t. in ora septentrionali Siciliae repertum Notizie degli scavi 1884 p. 163.*

934 Clodius Sabinus, rhetor aetatis Augusti, in quem uno die et graece et latine declamantem multa urbane dicta sunt *Seneca controv. 9, 3, 13. 14. — Vulgo idem putatur Sex. Clodius, Siculus latinae simul graecaeque eloquentiae professor, magister M. Antonii, qui ab eo consule ingens congiarium accepit Sueton. de gramm. et rhet. 29 cf. praeterea Cic. Philipp. 2, 43; 3, 22, ad Att. 4, 15, 2, qui citatur Sex. Clodius sexto de diis graeco Arnobius 5, 18 = Lactant. instit. 1, 22, 11.*

At valde dubito, num idem fuerit hic, cuius lepores et sales laudantur, atque malus ille rhetor actatis Augusti, cuius declamationes irrisui publico erant.

935 CLODIVS SATVRNINVS, legatus Cappadociae III S. 12213 t. mutilus miliarii ad Tyana reperti.

936 TI. CLODIVS SATVRNINVS, clarissimus vir X⁸⁰⁵⁹, 120 in signaculo.

937 D. CLODIVS SEPTIMIVS ALBINVS CAESAR == IMP. CAESAR D. CLODIVS SEPTIMIVS ALBINVS AVGVSTVS. *Tituli pro salute Severi Augusti et Albini Caesaris positi: XIV 6 Ostiensis, ubi nomina practer Septi[mi] crasa sunt, VIII 1549 Africae proconsularis mutilus, ubi praenomen perit; VIII S. 17726 Numidia, ubi nomina crasa sunt ita, ut legi possint. Plena nomina exhibent nummi Caesaris et Augusti Eckhel VII p. 162 sqq., Cohen III² p. 415 sqq. Clodius Albinus vel Albinus apud scriptores. Septimii nomen fuerunt qui conicerent Albinum accepisse per adoptionem L. Septimii Severi, de qua tacent scriptores. At recte observavit Eckhel p. 166 id ipsum nomen legi adhuc in nummis Albini Augusti neque veri simile esse Albinum eo tempore, quo hostem se Severi professus est, usurum fuisse nomine, quod per adoptionem accepisset.*

Fuit familia nobili *vita* 1, 3, *Herodian.* 2, 15, 1, Hadrumetinus tamen ex Africa *vita* 1, 3; 4, 1; 12, 8; originem traxit a Romanis familiis Postumiorum et Albinorum et Ceioniorum *vita* 4, 1. Natus lare modico, patrimonio pertenui (*aliter Herodian. l. l. ἐν πλούτῳ καὶ τροφῇ ἐκ πατέρων ἀνατραφεὶς*), patre Ceionio Postumo, matre Aurelia Messalina primus suis parentibus fuit *vita* 4, 3. Natus VII kal. Decembres *vita* 4, 6 in epistula. *Vt haec de originibus ita omnia quaecunque de rebus Albini hominis privati in vita enarrantur, sublesta sunt fide.* Omnem puertiam in Africa transegit eruditus litteris graecis ac latinis mediocriter *vita* 5, 1. Adulescens statim se ad militiam contulit atque Antoninis per Lollium Serenum et Baebium Maccianum et Ceionium Postumianum suos adfines innotuit; egit tribunus equites Dalmatas, egit et legionem quartanorum et primanorum *vita* 6, 1-2. *Ordo munerum militarium et civilium quae sequuntur in vita plane confusus est: quaesturae gratia ei facta est; qua concessa aedilis non amplius quam decem diebus fuit, quod ad exercitum festino missus est; praeturam egit sub Commodio famosissimam, nam eiusdem ludis Commodus et in foro et in theatro pugnas exhibuisse perhibetur vita* 6, 6-7; Bithynicos exercitus eo tempore, quo Avidius rebellabat (*a. 175*), fideliter tenuit *vita* 6, 2, legatus igitur Bithyniae post praeturam ut videtur; quod si recte traditum est, praetura necesse est functus sit sub M. Antonino, non sub Commodio. Sub Commodio una cum Pescennio Nigro gloriose in Dacia pugnavit *Dio* 72, 8. Consul suffectus anno incerto, ut ex nummis et legatione Britanniae apparet; sub Com-

modo, ut videtur. Nam quod in epistula ficta vita 10, 11 Marcus post rebellionem Avidii Cassii de Albino traditur scripsisse 'habemus igitur virum dignum consulatu, quem sufficiam in locum Cassii Papirii' etc., nullam fidem meretur. Dein per Commodum ad Galliam translatus, in qua fuis gentibus transrhenanis celebre nomen suum fecit; quibus rebus accensus Commodus ei Caesareanum nomen obtulit et dandi stipendii facultatem et pallii coccini utendi, quibus omnibus ille prudenter abstinuit vita 6, 4-5. Haec ficta esse videntur, cum idem auctor postea 13, 4 sqq. Albinum Britannicos exercitus regentem Caesareanum nomen repudiasset scribat. Minus accurate apud scriptorem quendam, a quo pariter auctor vitae Albini 1, 1, Victor Caes. 20, 9, Epitome 20, 2, Eutrop. 8, 18 pendunt, narratum erat Albinum post Pertinacis necem in Gallia Caesarem se fecisse, cum re vera Caesaris nomen in Britannia, in Gallia Augusti sumeret. Vnde in vita provinciam aliquam Galliarum rexisse fertur. Ad eundem auctorem ignotum referendum est quod auctor vitae 14, 6, Victor, Eutropius l. l. tradunt Albinum occidendi Pertinacis Didio Iuliano auctorem vel socium fuisse. Denique Iunii Cordi (cf. vit. 5, 10; 7, 3; 11, 2) commenta male redolent ea quae de Caesareano nomine a Commodio oblato passim in vita Albini proferuntur. (Num idem narraverit auctor vit. Severi 6, 9, ubi verba corrupta traduntur, valde dubito.)

Legatus Britanniae eodem tempore, quo Pescennius Niger in oriente, Septimius Severus in Illyrico (*id est aestate ineunte a. 193*) sumpsit imperium Dio 73, 14. Severus per litteras Caesarem eum agnovit Dio 73, 15, Herodian. 2, 15, 2-5. D. Clodius Septimius Albinus Caesar t. 2 et in nummis. Consul a Severo declaratus est eo tempore, quo illum sibi paraverat subrogare vita 6, 8, cuius auctor consulatum primum ignoravit, cf. vit. Septimii Severi 6, 9. Consul II a. 194 cum imp. Caes. L. Septimio Severo Aug. II fasti. Consul II passim in nummis; male lectus videtur nummus n. 19 Cohen, qui in aversa exhibere dicitur Fel. P. R. P. M. Tr. P. Cos. III.

Severus Pescennio Nigro devicto Albinum insidiis e medio tollere frustra studuit vita 8, Herodian. 3, 5 et ne Caesaris quidem amplius honores tribuit Dio 75, 4. Vnde Albinus in Gallia contra Severum rebellis extitit et Augusti nomen sumpsit Dio l. l., Herodian. 3, 7, vit. Severi 10, 1, anno 196 ut videtur. Imp. Caes. D. Clodius Septimius Albinus Aug. nummi. Apud Tinurtium vit. Severi 11, 1 (Lugdunum reliqui) d. 19 mensis Februarii a. 197 ibd. 11, 7 a Severo victus periit vita 9, Dio 75, 4-9, Herodian. 3, 7, Victor Caes. 20, 11, Epitome 20, 2, Eutrop. 8, 18.

Fuit Albino unus, ut aliqui dicunt, filius, ut (Marius) Maximus dicit, duo, quibus Severus primum veniam dedit; postea vero eos cum matre percussit et in profluentem abici iussit vita 9, 5 cf. vit. Severi 11, 9. Pescennius Princeps filius vita 7, 8 in epistula. — Marius

Maximus Avidium Marci temporibus (tyrannum), Albinum et Nigrum Severi non suis propriis libris, sed alienis innexuit *vit. Firmi, Saturnini etc.* 1, 1.

- 938 P. CLODIVS THRASEA PAETVS, consul suffectus anno 56 mensibus Novembri et Decembri cum L. Duilio Avito. *In consulatu*: P. Clodius Thrasea *tabula cerata Pompeiana* 15, P. Clodius *tab.* 13. 14. 16. 17, X 826. — *Apud scriptores*: P. Thrasea Pactus *Dio* 61, 15, *ceterum* Thrasea Pactus *sive* Thrasea *sive* Pactus.

Origine Patavinus *Tac. a.* 16, 21, *Dio* 62, 26. Consul a. 56 *fasti*, consularis *Tac. a.* 16, 28; quindecimvir sacris faciundis *ibid.* 16, 22 *cf.* 27. 28. Anno 57 Cossutianum Capitonem ex Cilicia provincia repetundarum postulatum damnavit *ibid.* 16, 21 *cf.* 13, 33. Anno 58 in senatu sententiam dixit *ibid.* 13, 49. Anno 59 cum de Agrippina referretur, senatu egressus est *ibid.* 14, 12; 16, 21. Anno 62 ne Antistius praetor a senatu maiestatis capite damnetur, obstitit *ibid.* 14, 48–49. Anno 62 tulit, ne praesidibus provinciarum gratia ageretur *ibid.* 15, 20–22. Aliae sententiae ab eo in senatu dictae *ibid.* 16, 21. 22, *h.* 2, 91, *Dio* 61, 15. Cum senatus anno 62 Antium sub recentem partum Claudiae effunderetur, Thrasea a Nerone prohibitus est *ibid.* 15, 23. Inde ab anno 63 per triennium abstinuit senatu *Tac. a.* 16, 22, *Dio* 62, 26. Instigante Nerone, qui olim ei infensus erat, a Cossutiano Capitone et Eprio Marcello anno 66 eodem tempore atque Barea Soranus maiestatis accusatus est; damnatus mortis arbitrio dato venas exsolvit *Tac. a.* 16, 21–35, *h.* 4, 8, *Dio* 62, 26, *Sueton. Nero* 37, *schol. Iuvenal.* 5, 36.

Gener Caecinae Paeti et Arriae maioris *Plin. epist.* 3, 16, 10, maritus Arriae minoris et pater Fanniae *ibid.* 7, 19, 3, *Tac. a.* 16, 34, socer Helvidii Prisci *Plin. ibid.*, *Tac. a.* 16, 28. 35, *h.* 4, 5. 6. Persius poeta decem fere annis summe dilectus est a Thrasea, ita ut peregrinaretur quoque cum eo aliquando, cognatam eius Arriam uxorem habente *vit. Persii* p. 74 *Sueton. rel. ed. Reifferscheid.* Amicus Vespasiani *Tac. h.* 4, 7; Avidius Quietus familiaris eius *Plin. epist.* 6, 29, 1.

Dicta eius *Plin. epist.* 6, 29, 1. 7; 8, 22, 3, *Dio* 61, 15. Scripsit de vita Catonis Uticensis *Plutarch. Cato min.* 25. 36. Laudatus libro edito ab Aruleno Rustico *Tac. Agricola* 2, *Sueton. Domitian.* 10. Pomponius Secundus ad Thraseam citatur (de rebus grammaticis) a *Charisio Grammatici Latini* I p. 125, 23, *Diomedes* *ibid.* p. 371, 18, *Prisciano* II p. 538, 29.

Memoratur *Martial.* 1, 8, 1; 4, 54, 7, *Iuvenal.* 5, 36, *Marc. sic* *ἐαυτόν* 1, 14, *Dio* 66, 12.

- 939 Clodius Turrinus pater, rhetor aetate Augusti; natus erat patre splendidissimo, avo divi Iulii hospite, sed civili bello attenuatas domus nobilis vires excitavit et eloquentia pecuniam ac dignitatem, quam primam in provincia Hispania habuit, usque ad summum sibi

peperit *Seneca controvers. 10 praef. 14-16*. Sententiae, divisiones, colores eius passim apud *Senecam*. — Filius eius cf. n. 940.

Coniectura prorsus incerta ad hunc rettulit Borghesi opp. II p. 71 nummos aureos et argenteos a. 711 = 43 cunos, qui in parte aversa inscripti sunt P. Clodius M. f. Babelon, Monnaies de la République Romaine I p. 355.

- 940 Clodius Turrinus, filius patris cognominis, filiis Senecae rhetoris fraterno amore coniunctus; dedit et ipse dicendo operam, 'adulescens summae eloquentiae futurus, nisi mallet exercere quantum habet quam consequi quantum potest' *Seneca controvers. 10 praef. 14-16*.
- 941 Clodius Tuscus (sic *Gellius, Lydus, Serv. Verg. Aen. 12, 657, alibi Clodius*), grammaticus, cuius commentarii citantur *Serv. Aen. 1, 52; 2, 229; 12, 657*, Clodius scriba commentariorum libro quarto *id. 1, 176*. Scripsit et ephemerida totius anni, quam in graecum transtulit Ioannes Lydus cf. *Lyd. de ostentis p. 114 ed. Wachsmuth: ἐφημερίς τοῦ παντός ἐνιαυτοῦ ἡγούον σημείωσις ἐπιτολῶν τε καὶ δυσμῶν τῶν ἐν οὐρανῷ φαινομένων ἐκ τοῦ Κλαυδίου (sic) τοῦ Θούσκου καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν et p. 155 καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσκου ἱερῶν πρὸς λέξιν*. Litterae Sinnii Capitonis (*grammatici aetatis Augusti*) ad Clodium Tuscum citantur *Gell. 5, 20, 2*.
- 942 [CLODIV]S VESTALIS. *T. Forocloidiensis mutilus XI 3311: cos. [C.? Clodiu]s C. f. Vestalis f(ilius) [X]vir stl. iud. m. 'Filius' hic quoque (cf. A 62. 637 C 153) additum mihi videtur ad filium a patre cognomine distinguendum, qui in titulo praecessisse videtur et cui ibidem positus est XI 3310 a cf. n. 943.*
- 943 C. CLODIVS VESTALIS, C. f., proconsul *XI 3310 t. Forocloidiensis, quem posuerunt Claudenses ex praefectura Claudia urbani patrono. Ad eundem referendi sunt nummi aurei et argentei inscripti in aversa C. Clodius C. f., in aversa Vestalis Babelon, Monnaies de la République Romaine I p. 354, cusi intra annos fere 717-738 = 37-16 a. C. cf. Mommsen (Berliner) Zeitschrift für Numismatik XV (1887) p. 204. — Cf. et n. 942.*
- 944 TI. CLODIVS VIBIVS VARVS, consul anno 160 cum Appio Annio Atilio Bradua. *In consulatu: Ti. Clodius Vibius Varus Orelli 2322, Ti. Vibius Varus VI 162. 2896, ceterum Varus fasti.*
- 945 CLODIA LAETA, virgo Vestalis ab Antonino Severi filio per vim vitata, dein iussu eius viva sepulta *Dio 77, 16*.
- 946 CLODIA MACRINA, clarissima femina memoratur in *t. Muzuccensi VIII S. 12058*.
- 947 Q. CLOELIVS, M. f., tribu Quirina inter testes senatus consulti a. 715 = 39 *Bulletin de correspondance Hellénique XI (1887) p. 226. — Q. ATRIVS CLONIVS.*
- 948 Clusinius Figulus mediis Augusti temporibus Vrbinae hereditatem petiit, cum filium eius se esse contenderet; acie victa, in qua stetisset,

fugisse iactatumque casibus variis, retentum etiam a rege (*nescio quo*) tandem in Italiam atque patriam suam *Marginos (Marrucinos *Romnell*) venisse atque ibi agnosci; cum causam eius Labienus defenderet, Asinius Pollio contra dixit servisse eum nomine Sosipatrum Pisauri dominis duobus, medicinam factitasse, manu missum alienae se familiae venali immiscuisse, a se rogantem, ut ei serviret, emptum *Quintil. instit.* 7, 2, 4. 5. 26.

- 949 Clusinius Gallus, amicus Plinii, ad quem scripsit *epist.* 4, 17. 'Clusinius (an dusinius?)' *codex Asburnhamianus in indice libri quarti Stangl Philologus XLV (1886) p. 655, .sinio ga... suo codex Florentinus in margine ad epist. 4, 17, ceterum traditur Gallo; vulgo editur Asinio Gallo. Cum in scriptura minuscule quae dicitur litterae cl et d non semel vix dignoscantur et a librariis persaepe confusae sint, lectio Clusinius inde confirmatur, quod id nomen, quod a Clusio oppido derivatum videtur, invenitur Quintilian. institut. 7, 2, 5 Clusinius Figulus (cf. et C. Cluseni Galli IX 967, C. Numisius Clusinus XIV 4031). Contra Dusiinii nominis nec vestigium nec ratio apparet.*

- 950 Clutorius Priscus. *Sic recte Tac. a. 3, 49, Γάιος Λουτῳρίος Πρίσχος Dio, qui apud scriptorem latinum quendam legerat C. Lutorius.*

Eques Romanus post celebre carmen, quo Germanici suprema defleverat, a Tiberio pecunia donatus anno 21, cum Drusus aeger esset, per vaniloquentiam iecerat se composuisse, quod, si Drusus extinctus esset, maiore praemio vulgaretur; ob id a delatore apud senatum accusatus capitis damnatus ac statim interfectus est *Tac. a. 3, 49-51, Dio 57, 20.*

- 951 Clutorius Priscus (*traditur sutor- vel utor-, vulgo editur Lutor-, scribendum est Clutor-*) Paczontem o spadonibus Seiani enormi pretio mercatus est; 'quam quidem iniuriam lucri fecit ille mercatus in luctu civitatis, quoniam arguere nulli vacabat' *Plin. n. h. 7, 129, scilicet Priscus (= ille) eam iniuriam, quam commisit eo quod enormi pretio 'libidinis non formae' hominem sordidum mercatus est, impune fecit in tristi rerum publicarum statu post interitum Seiani. Vnde apparet hunc esse diversum ab eo qui praecedit.*

- 952 Cluvidienus Quietus coniurationis crimine in insulam Aegaei maris amotus anno 65 *Tac. a. 15, 71.*

- 953 Cluvienus, poeta aetate Iuvenalis *Iuvenal. 1, 80.*

- 954 C. CLVVIVS nummos aereos (cf. *Mommsen, Münztesen p. 654 adn. 552*) in Hispania a. 708/9 = 46/45 a. C. cudit, qui in adversa inscripti sunt Caesar dic(tator) ter(tium), in aversa C. Clovi(us) praef(ectus) Babelon, *Monnaies de la République Romaine I p. 366. Praefectus igitur Caesaris bello Hispaniensi. A. 709 = 45 Roma in Galliam (Cisalpinam) profectus est, cum 'ei negotium (nescio quod) datum esset a. C. Caesare, non iudicium'; quo tempore Cicero ei res municipii Atellani commendavit Cic. ad Fam. 13, 7. Idem videtur C. Cluvius*

maritus sororis Turiae, qui memoratur in laudatione Turiae *VI* 1527, 1 r. 5. 16. 47; 2, 9, fortasse et Cluvius qui sequitur.

955 L. CLVVIVS (*praenomen ponit Dio* 49, 44) cum M. Antonio in Armenia agente anno 721 = 33 a. C. fuit, quo tempore Antonius ei consulatum dedit statimque detraxit *Dio* 49, 44. Quamquam consulatu non functus, ab Augusto anno 725 = 29 inter consulares adscriptus est *id.* 52, 42. — Fortasse loco priore, ubi nomen gentilicium corrupte traditur, in praenomine quoque erratum est et idem fuit atque C. Cluvius qui praecedit.

956 Cluvius(?) Fuscus (Cluvius liber *Dresdensis*, Claudius *alii*), gener Caecilii Classici a Plinio et Luccio repetundarum accusatus, sed absolutus *Plin. epist.* 3, 9, 18.

957 P. CLVVIVS MAXIMVS PAVLINVS, salius Palatinus factus anno 181 *VI* 1979 *fasti Saliorum*.

958 CLVVIVS RVFVS, consularis anno 41 (*consul suffectus anno incerto*) neci imperatoris Gai interfuit *Ioseph. ant.* 19, 1, 13. Nero cum publice cantaret, et Romae et in Graecia eo praecone usus est *Sueton. Nero* 21, *Dio* 63, 14. Perinde dives et eloquentia clarus nulli unquam sub Nerone periculum facessivit *Tac. h.* 4, 43. Principio a. 69 Hispaniae Tarraconensi legatus praefuit, vir facundus et pacis artibus, bello inexpertus *ibd.* 1, 8. Cum milites Hispaniae in Othonem iurassent, per edictum eius laudatus est *ibd.* 1, 76. Cum statim Hispania in Vitellium conversa esset, Rufus Luceium Albinum procuratorem utriusque Mauretaniae res novas molientem oppressit *ibd.* 2, 58–59. Omissa Hispania Vitellium a Lugduno digressum adsecutus est, apud quem criminationibus Hilari liberti petitus erat; sed liberto punito Vitellius eum comitatu principali adiecit non adempta Hispania, quam absens rexit *ibd.* 2, 65; 4, 39. Anno 69 exeunte Romae fuit *ibd.* 3, 65.

Historiarum scriptor *Plin. epist.* 9, 19, 5; verba eius afferuntur *Tac. a.* 13, 20; 14, 2, *Plutarch. Otho* 3, *quaestion. Rom.* 107.

— C. MARIVS MARCELLVS OCTAVIVS PVBLIVS CLVVIVS RVFVS.

959 Cluvia, 'Mevia non lambit Cluviam' *Iuvenal.* 2, 49; *meretrices videntur, certe feminae impudicitia notae*.

960 CN. CO NS, legatus (Germaniae superioris) in titulo miliarii *Germaniae superioris mutilo Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum* 1955; traditur: Caesar no, cos Cn. Co te leg supplendum fortasse Co[nstan]te.

— Aur(elius) *Co . . . erus.

— CASSIVS DIO COCCEIANVS.

— Dio Cocceianus.

— L. SALVIVS OTHO COCCEIANVS.

961 SEX. COCCEIVS ANICIVS FAVSTVS PAVLINVS, proconsul provinciae Africae *VIII* 1437 cf. *VIII S.* 15254 t. quem in oppido Thubursico

Bure posuit res publica [col]loniae !!!!! Augustae; nomen coloniae ab Augusto nescio quo deductum erasum est. Litteras tituli Wilmanns qui vidit tertii saeculi iudicavit. — Arta necessitate coniunctus cum Aniciis Faustis supra A 439–442.

- 962 L. Cocceius Auctus, L. (Coccei et) C. Postumi libertus, architectus posuit *t. Putcolanum X 1614*. Cocceius architectus aetate Augusti cryptam inter Avernum lacum et Cumas fecit *Strabo 5, 4, 5 p. 245* (τοῦ Κοκκηίου τοῦ ποιήσαντος τὴν αἰώρυγα ἐκείνην τε καὶ ἐπὶ Νέαν πόλιν ἐκ Δικταρχείας ἐπὶ ταῖς Βαίαις, *ubi verba extrema num sana sint, dubitatur*).

- 963 C. COCCEIVS BALBVS, αὐτοκράτωρ = *imperator publice honoratus t. Attico CIA III 571. Imperator certe intra a. 709–727 = 45–27 a. C. cf. Mommsen, Staatsrecht I³ p. 125, fortasse legatus M. Antonii.*

- 964 COCCEIVS CASSIANVS, clarissimus vir, qui Rufinam ingenuam honore pleno dilexerat, mortuus aetate Septimii Severi et Antonini *Papinianus Digest. 34, 9, 16, 1.*

- 965 M. Cocc(eius) Genialis, vir egregius, procurator Augustorum provinciae Daciae Porolissensis *III S. 7662 t. Napocensis.*

- 966 Cocceius Iulianus Synesius, Antiochenus, ὁ κράτιστος δοικηνάρης, maritus Aeliae Matronae, pater Coccei Benniani *IGI 1347 t. urbanus. — Incertum est, num idem sit Cocceius Iulianus, frumentarius vicea agens principis peregrinorum VI 3326.*

- 967 COCCEIVS [I]VSTVS, proconsul (Macedoniae) memoratur in *t. graece scripto Heuzey, Le Mont Olympe et l'Acarnanie p. 487 n. 49.*

— .. LABERIVS IV ... [C]OCCEIVS LEPIDVS PROC[VLVS].

- 968 Cocceius Minic[ianus], rationalis et *VI 9031 t. urbanus mutilus, quem correxit Hülsen Römische Mittheilungen III (1888) p. 232.*

- 969 M. COCCEIVS NEPOS. *Titulus eius Ravennas XI 13, quamquam medio aevo restitutus videtur, omnino sincerus est. — M. f., tribu Pol.*

Xvir stlitibus iudicandis, sevir equitum Romanorum, tribunus militum legionis XI Claudiae, quaestor, legatus pro pr. provinciae Siciliae, tribunus plebis designatus *titulus.*

- 970 L. COCCEIVS NERVA, consul (suffectus) anno 715 = 39 a. C. — [L.] Cocceius *fasti minores VIII CIL I³ p. 65 in consulatus indicatione; L. Cocceius Nerva Porphyrio p. 215 ed. Meyer, L. Cocceius Appian. bell. civ. 5, 60, Cocceius apud Horatium.*

Amicus Caesaris et M. Antonii aetate anni 713 = 41 ab illo ad Antonium in Syria agentem missus (*scilicet ob seditionem L. Antonii*) et Antonium anno sequenti in Italiam comitatus apud Brundisium amicitiam et foedus inter triumviros composuit *Appian. bell. civ. 5, 60–64. Consul anno 715 = 39 v. supra. Anno 717 = 37 Maecenas et Cocceius 'missi magnis de rebus uterque legati, aversos soliti componere amicos' Brundisium profecti sunt Horat. sat. 1, 5 v. 27 sqq. et foedus inter triumviros renovarunt (Tarenti) Porphyrio l. l. T. Livio*

in libro CXXVII teste laudato; at, modo recte numerus libri tradatur, Porphyrio falso non ad Tarentinum foedus, sed ad Brundisium satiram Horatii rettulit. Nam ex periochis librorum Livii apparet, foedus Tarentinum libro centesimo vicesimo octavo demum memorari potuisse.

Frater videtur M. Coccei Nervae consulis a. 718 = 36 cf. n. 971. Perperam dicitur avus Nervae qui imperavit Porphyr. l. l. — Coccei villa, quae super est Caudi cauponas Horat. l. l. v. 50 sq.

- 971 M. COCCEIVS NERVA, consul anno 718 = 36 a. C. cum L. Gellio Poplicola. Nummi: a) in adversa caput M. Antonii exhibentes inscripti: M. Ant. imp. aug. Illvir r. p. c. M. Nerva proq. p., in aversa caput L. Antonii: L. Antonius cos. Babelon, Monnaies de la République Romaine I p. 367 n. 1; 2) eadem adversa nisi quod adscriptum est M. Nerva q. p., in aversa caput C. Caesaris cum inscriptione Caesar imp. pont. Illvir r. p. c. Babelon n. 2.

In consulatu: M. Cocceius Nerva Dio ind. l. 49; M. Cocceius fasti min. VIII CIL I² p. 65, Cassiodor.; M. Coceio (sic) I 795 in tessera gladiatoria; Cocceius Nerva Dio 49, 1, ceterum Nerva. — M. Nerva nummi.

Q(uaestor) n. 2, pro q(uaestore) anno 713 = 41 a. C. n. 1; p. littera post q. quid significet non constat; perperam omnino legit Babelon p(rovincialis), p(ro praetore) proposuerat Eckhel IV p. 248. — Hic videtur frater L. Nervae, quem in gratiam Lucii servavit Caesar Appian. bell. civ. 5, 61; eodem pertinent verba Senecae de clem. 1, 10: (Augustus) 'Sallustium et Cocceios et Dellios et totam cohortem primae admissionis ex adversariorum castris conscripsit' etc., ubi ex contextu apparet Nervam quendam contra Caesarem pugnasse, postea veniam ab eo impetrasse. Et veri est simile M. Nervam bello Perusino a partibus L. Antonii stetisse. Consul a. 718 = 36 v. supra. — Idem videtur M. Cocceius quindecimvir sacris faciundis anno 737 = 17 a. C. acta saecularia, pater eius qui sequitur.

- 972 M. COCCEIVS NERVA, consul (suffectus ante annum 24 p. C.) cum C. Vibio Rufino. — Memoratur in fistula plumbea urbana Lanciani, sylloge aquaria n. 567 a.

Plena nomina extant in consulatus indicatione VI 1539. 9005, in fistula, apud Frontinum; ceterum Cocceius Nerva sive Nerva.

M. f. VI 1539, filius ut videtur M. Nervae consulis a. 718 = 36 a. C. Consul (suffectus anno incerto Tiberii ante a. 24) VI 1539, mense Augusto VI 9005; consularis Tac. a. 4, 58. Curator aquarum a. 24—33 Frontin. de aq. 102; ad hanc curam pertinet fistula supra memorata. Anno 26 Tiberium in Campaniam secedentem comitatus est Tac. a. 4, 58; Caesari familiarissimus Pomponius Digest. 1, 2, 2, 48. Anno 33 cum continuus Tiberio fuisset, integro statu, corpore inlaeso moriendi consilium cepit et, quamquam Tiberius ei summo opere refragabatur, vitam inedia finivit Tac. a. 6, 26, Dio 58, 21.

Omnis divini humanique iuris sciens *Tac. a. 6, 26*; scientia iuris illustris *Frontin. l. l.* Ateio Capitonem Masurius Sabinus successit, Labeoni Nerva, qui adhuc eas dissensiones auxerunt (*scilicet quae fuerant inter Capitonem et Labeonem*) *Pomponius l. l. Citatur a Gaio inst. 2, 15. 195; 3, 133 et passim in Digestis cf. Lenel, Palingenesia I p. 789. — Divi Nervae avus Frontin. l. l.*

- 973 (M. COCCEIVS) NERVA, iure consultus, pater imperatoris. *Apud iure consultos semper dicitur Nerva filius, scilicet filius eius qui praecedit. Nervae (patri) successit Proculus, fuit eodem tempore et Nerva filius Pomponius Digest. 1, 2, 2, 52. Aetate annorum decem et septem aut paulo maiore fertur Nerva filius et publice de iure responsitasse Ulpianus Digest. 3, 1, 1, 3. Liber eius de usucapionibus memoratur a Papiniano Digest. 41, 2, 47. Citatur saepius in Digestis cf. Lenel, Palingenesia I p. 791.*

Quod Prosper post consules anni 38 affert Publicola et Nerva, multi eos consules suffectos a. 40 et Nervam hunc fuisse patrem imperatoris putaverunt. At Prosper errore nescio unde orto consules a. 718 (cf. n. 971) repetivit.

- 974 M. COCCEIVS NERVA = IMP. NERVA CAESAR AVGVSTVS. *Privatus posuit l. Sentini XI 5743: M. Cocceius [M. f. Nerva], augur, sodal[is August.], [praetor, quaestor] urb., Vivir turma[e eq. R.], [salus] Palat., triumphalib[us ornamentis] honoratus, patron[us]*

In consulatu primo tria nomina posita sunt VI 1984, X 4734. 5405, in altero VI 621. Alias praeter titulum praenomen non ponitur, Cocceius Nerva sive Nerva apud scriptores.

Filius sine dubio M. Cocceii Nervae n. 973; mater Sergia Laenatis f. Plautilla Dessau, Inscr. sel. 281. Nobilitatis mediae Eutrop. 8, 1, Narniensis Victor Caes. 12, Epitome 12. Natus est die 8 mens. Novembris fasti Philocali et Silvii I² p. 276. 277, anno fere 35 v. infra. Vivir equitum R., quaestor urbanus tit. Praetor designatus a. 65; coniuratione Pisoniana detecta et punita Nero cum triumphalibus ornamentis honoravit ita extollens, ut super triumphales in foro imagines apud Palatium effigiem eius sisteret Tac. a. 15, 72 cf. tit. Neroni coniunctus erat studiis poeticis; Nero in carminibus eum Tibullum sui temporis nominaverat Martial. 8, 70; 9, 26 cf. Plin. epist. 5, 3, 5. Ante consulatum augur, sodalis Augustalis, salus Palatinus tit. Consul I cum imperatore Vespasiano III a. 71, consul II a. 90 cum imperatore Domitiano XV fasti. Sub Domitiano calumniantibus mathematicis, quod genituram imperatoriam haberet, in summum discrimen venit Dio 67, 15. A Domitiano Tarentum relegatus Philostrat. vit. Apollonii 7, 8, 1 cf. 8, 7, 34 sqq., cui vix fides habenda est. Prorsus absurde Victor Caes. 12 refert eum Domitiani metu ad Sequanos confugisse ibique imperium arbitrio legionum sumpsisse.

Postquam Domitianus d. 18 mensis Septembris a. 96 occisus est

- (*Sueton. Domit. 17, VI 472*), operam dante Petronio Secundo praefecto praetorio et Parthenio interfectore Domitiani Nerva admodum senex imperator nuncupatus est *Dio 67, 15; 68, 1, Eutrop. l. l.* Imp. Nerva Caesar Augustus sive imp. Caesar Nerva Augustus passim in titulis nummisque. Consul III a. 97, IIII a. 98 *fasti*. Autumno a. 97 (*cf. Epitom. 12, 9*) M. Vlpium Traianum adoptavit *Plin. panegy. 7. 8. 10, Dio 68, 3, Victor Caes., Epitome, Eutropius l. l.* Mortuus est anno aetatis sexagesimo tertio, die quo solis defectio facta est, imperavit menses sedecim dies decem *Epitome 12 extr. = mortuus d. 27 mens. Ianuarii a. 98*; imperavit annum unum menses quattuor dies decem *Clemens Alexandr. Strom. 1, 21 p. 406 ed. Potter.* (Quamquam omnino mense Ianuario a. 98 solem in terris nusquam defecisse apparet ex *Oppolzero, Canon der Finsternisse p. 126.*) Regnavit annum unum menses quattuor dies novem, vixit annos sexaginta quinque menses decem dies decem *Dio 68, 4 (idem spatium regni e Dione sumptum apud Cedrenum p. 433 ed. Bonnensis).* Mortuus est Romae post annum et quattuor menses imperii sui ac dies octo, aetatis septuagesimo et altero *Eutrop. 8, 1, ἐτελεύτησεν πρὸς τὴν καλὴν δῶν φεβρουαρίων = d. 25 m. Ianuarii Chron. Pasch. p. 469 ed. Bonn.* Secundum Dionem statuendum est Nervam natum esse d. 17/18 mensis Martii (id quod repugnat fastis Philocali) a. 32, secundum Epitomen a. 33, Eutropium a. 26. Cum veri simile sit hominem nobilem amicum Neronis principis praetura suo anno, id est trigesimo aetatis, vel paulo post functum esse, Nerva, qui praetor fuit a. 66, natus esse videtur a. 35.
- 975 M. (COCCEIVS) NERVA nescio quis memoratur in titulo libertae VI 15923: Coccoia M. Nervae l. Felicula.
- 976 Cocceius Proculus, speculator *Tac. h. 1, 24.*
- 977 COC(CEIVS?) RVFI[NVS], legatus (Arabiae) memoratur in t. graece scripto Arabico Lebas-Waddington 2070.
- 978 Cocceius Verus, homo nobilis ab imperatore Septimio Severo occisus *vit. Severi 13, 4.*
- 979 COCCEIVS VIBIANVS, quindecimvir sacris faciundis anno 204 acta saecularia. Potest idem esse qui sequitur.
- 980 SEX. COCCEIVS VIBIANVS, proconsul provinciae Af(ricae) VIII 84 (1) t. Tamallensis, *Ephem. ep. 8 p. 293* (2) urbanus. XVvir sacris faciundis t. 2, patronus municipii Tamallensis t. 1. — Cf. n. 979.
- 981 Cocceia Bassula Numisia Procula, M. Munatii Popiliani (uxor) VIII 626 t. Mactaritanus. Certe cognatione coniuncta cum Stertinia Cocceia Bassula Veneria Aeliana XI 5672, fortasse filia eius et Q. Camurii Numisii Iunioris v. supra n. 316.
- CLAVDIA SESTIA COCCEIA SEV[E]RIANA.
- 982 M. COCVLNIVS QVINTILLIANVS. Tituli Cirtenses: ei positi sunt VIII 7041 (1) et 7042 (2) mutilus; ipse posuisse videtur 6993 (3), cuius frustula extant.

- M. Coculnius Quintillianus *t. 1. 2* (*ubi* Quintilianus), M. Coculni[us] *t. 3.* Origine Cirtensis *t. 1.* — Lato clavo exornatus ab imperatore L. Septimio Severo *t. 1. 2*, quaestor designatus post flamonium et honores omnes, quibus in colonia Cirta functus est *t. 1.*
- 983 Codrus, poeta *Juvenal. 1, 2 v. infra sub Cordo.*
- 984 Codrus, homo doctus quidam et pauper *Juvenal. 3, 103 sqq.*
— *APPIA VETVRIA AIRVLA COECIVA SABINILLA.
- 985 *Coedes, libertus imperatoris L. Veri *vit. Veri 9, 5.*
- 986 COELIANVS, fortasse legatus Lusitaniae in *t. Severo et Antonino dedicato II 259 cf. Addenda p. 693; t. in agro Olisiponensi semel accurate saeculo XVI descriptus interpolatus est a Resendio. Illud exemplum exhibet* [IV]LIAE AVG. M[A]TRIS CAS[TR]. DIVI COELIANVS; *in litteris divi latere D. Iul[ius] vel simile quid coniecit Hübner.*
- 987 Q. COELIVS, L. f., praetor, aedilis plebis Cerialis, pro praetore ex senatus consulto, quaestor ex voto suscepto pro incolumitate Ti. Caesaris divi Aug. f. Augusti pontificis maximi Concordiae d. d. auri p. XXV VI 91. — *Titulus pertinere videtur ad annum 16, quando ob detecta nefaria M. Iabonis consilia (cf. CIL. I^a p. 329) senatus dona Iovi Marti Concordiae decrevit Tac. a. 2, 32.*
— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTIVS SILIVS DECIVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS AVGVSTANVS ALPINVS BELLICIVS SOLLERS IVLIVS APER DVCENIVS PROCVLVVS RVTILIANVS RVFINVS SILIVS VALENS VALERIVS NIGER CL. FVSCVS SAXA AMYNTIANVS SOSIVS PRISCVS.
— M. ROSCIVS COELIVS.
- 988 P. COELIVS APOLLINARIS, consul anno 169 cum Q. Pompeio Senecione Sosio Prisco. *In consulatu: P. Coelius Apollinaris VI 1984. 2003, XI 405; Coelius Apollinaris XIV 2408, ceterum Apollinaris fasti.*
- 989 P. COELIVS BALBINVS memoratur in titulo libertorum Salonitano III 2295.
- 990 P. COELIVS BALBINVS VIBVLLIVS PIVS, consul anno 137 cum L. Aelio Caesare II. *Titulus ei anno 136 positus VI 1383.*
In consulatu: P. Coelius Balbinus Vibullius Pius III 1933, [Vibu]llius Balbinus XIV 2390, P. Coelius Balbinus IX 5839, ceterum Balbinus fasti. — Titulus plena nomina exhibet.
P. fil., tribu Ser.; Xvir stlitibus iudicandis, Vivir equitum Romanorum turmae quintae, tribunus militum legionis XXII Primigeniae piae fidelis, adlectus inter patricios ab imperatore Caes. Hadriano Aug., quaestor Augusti, praetor de fidei commissis, consul designatus; salius Collinus (*ante quaesturam*), flamen Vlpialis (*post eam*) tit. Consul a. 137 fasti.
- 991 *C. COELIVS BALBVS. Nummi Bithyniae feruntur in adversa cum capite Claudii et inscriptione nominis, in aversa inscripti a) Γάιος Κοήλιος Βάλβος ἀνθύπατος *Mionnet S. V p. 81 n. 408 = p. 172 n. 995*

ex Morellio, b) Γ. Κοῦλιος Βαλβός Mionnet S. V p. 171, 994 ex Vaillantio = p. 172 n. 996. Quisquis incredibilem pacne levitatem et temeritatem, qua Morellius et Vaillantius in nummorum inscriptionibus legendis usi sunt, perspectam habuerit, non dubitabit, quin nummi illi re vera ad L. Mindium Balbum proconsulem Bithyniae sub Claudio (cf. M 425) pertineant.

- 992 Coelius Calvus, adolescens vetustate familiae suae dignissimus clade Variana a Germanis captus complexus catenarum, quibus vinctus erat, seriem ita illas inlisisit capiti suo, ut protinus expiraret Velleius 2, 120, 6; Caelius edidit Halm editionem principem secutus, sed apographum Amerbachium recte exhibere Coelius inde sequitur, quod hic Calvus sine dubio fuit ex posteris C. Coelii Caldi consulis a. 660, cuius de nomine constat fastis Capitolinis CIL I² p. 77 et titulo Campano X 3772.
- 993 Coelius Clemens, affinis socrus Plinii a Traiano in Bithyniam translatus, quo tempore Plinius provinciam regebat Plin. ad Traian. 51. Munere quodam equestri velut procuratoris functus esse videtur.
- 994 L. COELIVS FESTVS, adlectus inter tribunicios, praetor, praefectus frumenti dandi ex senatus consulto, legatus imperatoris Antonini Augusti Asturiae et Callaeciae, praefectus aerarii Saturni, proconsul provinciae Ponti et Bithyniae, consul (suffectus anno incerto); patronus Velleiatium XI 1183 t. Velcias publice positus. Quem titulum accurate conceptum esse quoniam nihil est cur negemus, cum legato Augusti non addatur 'pro praetore', necesse est Festum intellegere legatum iuridicum per Asturiam et Callaeciam (cf. Ephem. epigr. 4 p. 224) neque quicquam obstat, ne eum legatum Antonini Pii fuisse ponamus, ad cuius aetatem recte rettulit titulum Brandis Hermes XXXI (1896) p. 164. Sine idonea causa igitur Borghesi opp. VIII p. 329, quem secutus est Marquardt, Römische Staatsverwaltung I² p. 255 not. 3, titulum ad Caracalli aetatem reiecit. Nam quod C. Iulius Cerealis titulo Legionensi II 2661 dicitur leg. Aug. pr. pr. pr(ovinciae) H(ispaniae) n(ovae?) c(iterioris?) Antoniniana post divisionem provinciae primus ab eo m[issus], Festus noster si eodem munere functus esset, provinciam novam eadem ratione atque illic significari expectandum esset et desideraretur 'pro praetore'. — Num recte ad eundem Borghesi l. l. rettulerit titulum Praenestinum acephalum XIV 2941, parum certum videtur.
- 995 Q. COELIVS HONORATVS, praefectus frumenti dandi, legatus Siciliae, legatus Ponti et Bithyniae, proconsul Cypri Lebas-Waddington 2814 t. Cyprius graece scriptus, cuius litteras saeculi primi exeuntis vel secundi incuntis esse iudicavit Waddington.
- 996 COELIVS MARTIALIS, clarissimus vir, ... liae Honoratae filius, Cn. Coelii Senecionis clarissimi viri et Coelii Senecae equitis Romani frater VIII S. 20449 t. Mauretaniae Sitifensis. Vel idem est vel pater

- T. Coel(ius) Mar(tialis) egregius vir anno 244 *VIII* 10907 corr. *Ephem. ep. 7, 461* = *VIII S. 20429 t. ibidem repertus*.
- Q. ROSCIUS COELIVS MVRENA SILIVS DECIVS VIBVLL(I)VS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERC(V)LANVS POMPEIVS FALCO.
- 997 Cn. Coelius Seneca, . . liae Honoratae filius, Coeliorum Senecionis et Martialis frater, eques Romanus *VIII S. 20449 t. Mauretaniae Sitifensis*.
- 998 COELIVS SENEIO, clarissimus vir, . . liae Honoratae filius, Cn. Coelii Senecae et Coelii Martialis frater *VIII S. 20449 t. Mauretaniae Sitifensis*.
- 999 L. COELIVS TARPINVS(?), proconsul (Cypri) in *t. Cyprio graece scripto The Journal of Hellenic studies IX (1884) p. 243 n. 68 B; lectio cognominis non certa est, de qua qui edidit, adnotavit: 'there is a space for an I between P and Φ and the name may be Γαπρίων; Τάρπινον is not impossible'*.
- 1000 COELIA CLAVDIANA, virgo Vestalis maxima *VI* 2136. 2137 (*utrumque positus* anno 286), 2138. 2139. 2140; Coelia Nerviana soror 2139, Coelia Claudiana clarissima femina soror 2140.
- 1001 COELIA CLAVDIANA, clarissima femina cum Nicomede . . . [coniuge] Coeliae Claudianae sorori, virgini Vestali maximae posuit *t. VI* 2140 *mutilum*.
- 1002 Coelia Nerviana cum Pierio coniuge ac liberis Coeliae Claudianae sorori, virgini Vestali maximae posuit *t. VI* 2139.
- 1003 Coenus, Neronis libertus a Vitellio anno 69 occisus *Tac. h. 2, 54*.
- 1004 Coeranus, philosophus graecus, amicus Rubellii Plauti *Tac. a. 14, 59*; Coeranus philosophus auctor Plinii inter graecos *Plin. n. h. ind. l. 2*.
- (AELIVS) COERANVS.
- P. AELIVS COERANVS.
- [TI.] CLAVD(IVS) [CO?]GIDVBNVS.
- 1005 Cogidumnus, rex Britannorum, qui a Romanis civitatibus quibusdam donatus inde ab imperio Claudii usque ad Flavios fidissimus Romanis mansit *Tac. Agricola 14*.
- Atilius Cognitus.
- 1006 L. COEDIVS CANDIDVS, L. f., tribu Aniensi, tribunus militum legionis VIII Augustae, Ilvir capitalis, quaestor Ti. Claudii Caesaris Augusti Germanici, quaestor aerari Saturni, curator tabularum publicarum (*cf. Dio 57, 16*); hunc Ti. Cl. Caesar Augustus Germanicus reversum ex castris donis militaribus donavit corona aurea murali vallari hasta pura, eundem[quo] cum haberet inter suos quaestores, eodem anno et aerarii Saturni quaestorem esse iussit (*cf. Tac. a. 13, 29*) *XI* 6163 *t. publice positus Suasae in Umbria repertus*.
- POMPEIVS COLLEGA.
- CN. POMPEIVS COLLEGA.

- 1007 Collinus, poeta sub Domitiano agone Capitolino corona quercea ornatus *Martial.* 4, 54; idem ad eum scripsit *epigr.* 4, 20.
- 1008 Colonus, ad quem Plinius scripsit *epist.* 9, 9.
- 1009 Columbus, murmillo ab imperatore Gaio occisus *Sueton. Calig.* 55.
— M. (Iunius) Columella.
— L. Iunius Moderatus Columella.
— PVBLIA VALERIA COMASIA.
— P. VALERIUS COMAZON EVTYCHIANVS.
- 1010 Comidius (Cornidius *liber Bambergensis*, Chonidius *Nazarianus*, *correxerit Mommsen*), centurio sub M. Crasso (a. 29/28 a. C.) in Moesia militavit *Florus* 2, 26.
— Valeria Cominiana.
— Badius Cominianus.
— Vibius Cominianus Valerius Pius.
- 1011 C. Cominius a. 24 maiestatis postulatus propter carmen probrosum in Tiberium precibus fratris, qui senator erat, ab imperatore concessus est *Tac. a.* 4, 31; *frater videtur Cominius Proculus n. 1018.*
- 1012 C. Cominius dedicavit pro salute Augustorum *t. mutilum Germaniae superioris Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum 1737*; *fortasse legatus provinciae vel legionis.*
- 1013 L. COMINVS, pedarius a. 743 = 11 a. C. Messallae Corvino curatori aquarum adiutor datus *Frontin. de aquis* 99.
- 1014 C. Cominius Aufillanus Minicianus P. Statio Paulo Postumio Iuniori amico posuit *V 4129 t. inter Cremonam et Brixium repertum.*
- 1015 .. Cominius Bo..... Agricola [Aur]elius Aper, tribu Claudia, praefectus cohortis tertiae Bracaraugustanorum, tribunus legionis I Adiutricis, procurator Augustorum ad annonam provinciae Narbonensis et Liguria, praefectus alae miliariae in Mauretania Caesariensi *XII 672 t. Arclatensis.*
— M. AVRELIVS COMINVS CASSIANVS.
- 1016 P. Cominius Clemens. *Tituli Concordienses: V 8659 (1) integer publice positus, alter ab una parte et a fine mutilus Notizie degli scavi 1890 p. 173 (2).* — P. f. *t. 1. [2]*, tribu Claudia *t. 2.*
Honorat. e[quo publico?], [praef.] cohortis V Lingo[rum, trib. mil. leg. I] Adiutricis piae fidelis, [in] expeditione Germanica et corona murali has[tis puris donatus ab impera]toribus Caes. An[tonino et Vero] Armeniacis Me[dicis Parthici], praefectus alae I si[ngularium civium Romanorum] *t. 2 (in t. 1: omnibus equestribus militiis functus)*; procurator Aug. XX hereditatium per Hispaniam citeriorem *t. 1. 2*, procurator Aug. ad familiam gladiatoriam Transpadanam *t. 1. 2*, subpraefectus annonae *t. 1*, procurator Aug. provinciae Daciae Apolensis (*sic*) *t. 1. 2*, procurator Aug. provinciae Lusitaniae, procurator Aug. XX hereditatium (*Romae*), praepositus a censibus, praefectus classium praetoriarum Misenensis et Ravennatis *t. 1. 2 (in t. 1 id munus ab*

initio positum est, in t. 2 ante procuracionem Daciae). Pontifex (Concordiae), patronus coloniarum Concordiensis, Aquileiensis, Parmensis, Venafranae t. 1.

1017 L. Cominius Maximus, L. f., domu Mantua, primus pilus bis, procurator M. Antonini Augusti, praefectus legionis II Trojanae (*sic*) fortis (ducenarius); tribunus chortis VII praetoriae, XIII urbanae, III vigulum; centurio chortis I praetoriae, X urbanae, V vigulum; evocatus Augustorum, beneficiarius praefecti praetorio; Numitoria Moschis coniunx ei posuit *t. sepulcralem XIV 3626 Tiburtinum.*

1018 COMINIUS PROCVLVS. Nummi Cyprii: a) in adversa cum capite Claudii et inscriptione Ti. Claudius Caesar Aug. Ἐπὶ Κλαυδίου Πρώτου ἀνθυπάτου Κυπρίων museum Berolinense, Leake, Numismata Hellenica Suppl. p. 161, Mionnet III p. 671, 7 = Cohen I² p. 262 n. 132; b) eadem aversa, in adversa Ti. Claudius Caesar Aug. P. M. Tr. P. Numismatic Chronicle ser. III vol. XI (1891) p. 146. — Titulus apud Muratori p. 713 n. 2 falsus est cf. VI 5 n. 2200*.

Proconsul Cypri sub Claudio nummi. — Cf. n. 1011.

1019 COMINIUS SECVNDVS, legatus Pannoniae inferioris a. 150 *dipl. mil. III S. p. 2213.*

1020 L. Cominius Vipsanius Salutaris, domu Roma, subprocurator ludi magni, procurator alimentorum per Apuliam Calabriam Lucaniam Bruttios, procurator provinciae Siciliae, procurator *capiend. vec. et (*sic vel capiend. vect. traditur corrupte; quid re vera fuerit, incertum*), procurator provinciae Baeticae, a cognitionibus L. Septimii Severi Augusti, perfectissimus vir II 1085 *t. Ilipensis.*

1021 COMINIA VIPSANIA DIGNITAS, L. f., clarissima femina IX 2336 *t. Allifanus.*

— LARTIDIA COMINIA.

1022 Commiades, qui de conditura vini scripsit, auctor Plinii *Plin. n. h. l. 14. 15*; citatur *ibid. 14, 120. (Ex indice l. 15 'Commiade' offertur Priscian. Gramm. Lat. II p. 248, 10.)* — Aetatis incertae.

— C. COSCONIVS COMMODIANANVS.

— T. FL(AVIVS) APER COMMODIANVS.

1028 [COM?]MODVS, consularis (Palaestinae) memoratur in *t. mutilo Hierichunte reperto III S. 6645, qui imperatori L. Vero positus est. Nec supplementum nominis certum est et dubium, num hic fuerit idem atque Commodus, quem a. 157 Syriae praefuisse ex nummis constat cf. infra sub C. Iulio Commodo Orfitiano I 185 et Addenda sub eodem.*

— IMP. CAESAR M. AVRELIVS COMMODVS ANTONINVS AVGVSTVS.

— L. CEIONIVS COMMODVS.

— Q. Fabius Commodus.

— C. IVLIVS COMMODVS ORFITIANVS.

1024 Comosicus, post Dicineum rex Gothorum in Dacia *Jordan. Getica 1, 73.*

— GALLIENVS CONCESSVS.

— T. Caesernius Concessus Severus.

— [A]ur(elius) Concordiu[s].

— SEX. QVINTILIVS CONDIANVS.

1025 Conopas, homo minimus in deliciis Iuliae Augusti neptis fuit *Plin. n. h. 7, 75.*

1026 CONSIDIVS, praetorius anno 31 Pomponium Secundum accusavit *Tac. a. 5, 8. Fortasse idem atque Considius Proculus v. infra.* — M. Considius (*nescio quis*) et Considia memorantur in *t. servi VI 8730 b.*

1027 Considius Aequus, eques Romanus, quod cum Caelio Cursore fictis maiestatis criminibus Magium Caecilianum petivisset, auctore Tiberio ac decreto senatus anno 21 punitus est *Tac. a. 3, 37.*

1028 L. CONSIDIVS GALLVS, L. f., praefectus urbis, quaestor, tribunus plebis, praetor inter civis et peregrinos; XVvir sacris faciundis *t. urbanus Bullettino comunale 1883 p. 223 n. 639.*

1029 Considius Proculus anno 33 a Q. Pomponio maiestatis damnatus et interfectus est, frater Sanctae (*v. infra S 130*) *Tac. a. 6, 18. Cf. n. 1026.*

1030 CONSIDIA, M. Servilii consularis (*cos. a. 35*) filia a Democrate medico curata *Plin. n. h. 24, 43.*

1031 L. Consitius (*Cossitius traditur apud Gellium, fortasse scribendum est Considius*), Thysdritanus die nuptiarum ex femina in marem mutatus, quem vidit Plinius in Africa *Plin. n. h. 7, 36, cuius verba repetit Gellius 9, 4, 15.*

1032 CONSIVS QVARTVS, quaestorius praetorius ... *II 1270 t. Baeticus mutilus.*

1033 CONSIVS QVARTVS, clarissimus vir in signaculo *X 8059 n. 123. Vtrum idem sit atque is qui praecedit an diversus ab eo, nequit discerni; ex posteris eorum videtur M. Aur(elius) Consius Quartus Iunior, c. v., corrector Flaminie et Piceni (intra a. fere 290–364) VI 1700.*

— Ael(ius) Constans.

— Claudius Constans.

— Ra[e?]cius Constans.

1034 Constantina, soror imperatoris Claudii (Gothici), nupta tribuno Assyriorum in primis annis decessit vit. *Claudii 13, 3; haec ficta sunt omnia.*

— Aur(elius) Cons[antin]us.

— C. (Flavius) Consus.

— SEX. CORNELIVS REPENTINVS qui et CONTVCCIVS.

1035 Coponius, eques Romanus ab Augusto anno 6 procurator Iudaeae praepositus *Ioseph. ant. 18, 1, 1; 18, 2, 2, bell. 2, 8, 1.* — L. Coponius quidam memoratur in *t. servae VI 9881.*

1036 Coranus, scriba, qui Nasicam socerum captatorem testamento delusit *Horat. sat. 2, 5, 55–69.*

1037 Coranus, miles, quem pater captavit *Iuvenal. 16, 54–56.*

— Hortensius Corbio.

1038 Corbulo ut homo fortissimus memoratur *Iuvenal.* 3, 251; alii dicunt athletam illius temporis fortem Corbulonem fuisse, alii genus navis *hariolatur schol.*; fuerunt qui cogitarent de Domitio Corbulone collato *Tac. a.* 13, 8.

— CN. DOMITIVS CORBVLO.

1039 Cordius (Γόρδιος *Dio*), auriga *Dio* 79, 15, ab Elagabalo praefectus vigilum factus *vit. Elagabal.* 6, 3; 12, 1, ab aula remotus *ibd.* 15, 2.

1040 M.' CORDIVS RVFVS. Titulus ei positus XIV 2603 Tusculanus; nummi ab eo cusi intra a. 705/711 = 49/43 *Babelon, Monnaies de la République Romaine I* p. 383 sqq. n. 1-9.

M.' Cordius Rufus *tit. nummi*, M.' f. *tit.*; originem Tusculanam praeter *tit.* confirmant nummi (1. 2) capita Dioscurorum exhibentes. — Illvir monetalis (circa a. 705 = 49) nummi, praetor, pro consule *tit.*; aedilis lustralis monitor sacrorum Tusculi *tit.*

— Aelius Corduenus.

1041 Cordus, alpha paenulatorum, in quem Martialis scripsit *epigr.* 2, 57, 4; 5, 26, 1; non equestris ordinis *id.* 5, 23, 8.

1041a Cordus (sic *codex Pithoeanus, Serv. Aen.* 11, 458; Codrus manus recentior *cod. P., Serv. Aen.* 1 p. 4, 2 *ed. Thilo*), poeta aetate Iuvenalis, qui Theseida scripsit *Iuvenal.* 1, 2.

— Aelius Iunius Cordus.

— CAESIVS CORDVS.

— A. CREMVTIVS CORDVS.

— Q. IVLIVS CORDVS.

— MARIVS CORDVS.

— Valerius Cordus.

1042 CORELLIVS, consul (suffectus anno incerto) cum Vettoniano XIV 4276.

1043 Corellius, eques Romanus Ateste genitus *Plin. n. h.* 17, 122, a quo castanea Corelliana nomen accepit *ibd.* 15, 94; aetatis incertae.

1044 CORELLIVS PANSA, consul a. 122 cum M'. Acilio Aviola. In consulatu: Corellius Pansa VI 10048, ceterum Pansa fasti.

1045 Q. CORELLIVS RVFVS (plena nomina extant in *dipl. mil. III S. XIV*, Corellius Rufus sive Corellius apud Plinium), consul suffectus anno incerto, legatus Germaniae (superioris) a. 82 *dipl.*; ab imp. Nerva emendis dividendisque agris praepositus collega Claudio Pollione *Plin. epist.* 7, 31, 4. Sponte decessit (a. 97 vel 98) annos natus sexaginta octo per triginta tres annos pedum dolore correptus *ibd.* 1, 12. — Maritus Hispullae, frater Corelliae, pater Corelliae Hispullae *ibd.* 1, 12, 9; 7, 11, 3; 4, 17; amicus Plinii *ibd.* 4, 17, 8; 5, 1, 5; 9, 13, 6; dictum de Domitiano *ibd.* 1, 12, 8; laudes mortui *ibd.* 1, 12; 3, 3, 1; 4, 17, 4-10; 9, 13, 6.

1046 CORELLIA, soror Corellii Rufi, uxor Minicii Iusti *Plin. epist.* 7, 11, ad quam Plinius scripsit *epist.* 7, 14.

1047 CORELLIA HISPVLLA, filia Corellii Rufi et Hispullae *Plin. epist.*

4, 17, 1 *cf.* 1, 12, 3, 9; ad eam scripsit Plinius *epist.* 3, 3; defensa a Plinio contra C. Caecilium consulem designatum a. 102/103 *ibid.* 4, 17, 1, filius eius *ibid.* 3, 3 *cf.* 1, 12, 3.

— AVFIDIVS CORESNIVS MARCELLVS.

— STATILIVS CORFVLENVS.

1048 Corinthus stupidus *Iuvenal.* 8, 197.

1049 T. Cornasidius Sabinus, T. f., tribu Fabia, egregiae memoriae vir; praefectus cohortis I Montanorum, tribunus legionis II Augustae, praefectus alae veteranorum Gallorum, subpraefectus classis praetoriae Ravennatis, procurator Alpium Atractianarum et Poeninarum iure gladii, procurator Augusti Daciae Apulensis; Laurens Lavinas; augur, aedilis, Ilvir, quaestor, quinquennalis perpetuus, patronus coloniae (Faleriensium) IX 5439 *t. Faleriensis*; T. Cornasidius Vesennius Clemens filius *ibid.*

1050 T. Cornasidius Vesennius Clemens, T. Cornasidii Sabini filius, equo publico, Laurens Lavinas IX 5439 *t. Faleriensis*.

— RVFRIA OVINIA CORNELIANA *vide sub Ovinia*.

1051 CORNELIANVS, consul (suffectus) cum Aureliano idibus M[a]jis circa a. 183 VIII 10570.

1052 Cornelianus, ad quem Plinius scripsit *epist.* 6, 31.

1053 Cornelianus, ab epistulis graecis imperatorum (= *Marci et Commodi*), cui Phrynichus dedicavit ἐκλογὴν ῥημάτων καὶ ὀνομάτων Ἀπικῶν *Phryn.* p. 1. 225. 379. 418 *ed. Lobeck*. Idem videtur Cornelianus pater Metrophanis rhetoris *Suidas s. v. Μετροφάνης*.

— ATTIDIVS CORNELIANVS.

— L. ATTIDIVS CORNELIANVS.

— M. Attius Cornelianus.

— Aurunculeius Cornelianus.

— P. [CA]LPVR[N]IVS [PRO]C[LVS?] COR[N]ELIANVS.

— CLAVD[IVS?] ... CORNELI[ANVS?].

— L. CLAVDIVS PROCVLVS CORNELIANVS.

— Q. F(ABIVS) IVLIANVS OPTATIANVS L. FABIUS GEMINVS CORNELIANVS.

— M. Maenius Cornelianus.

— C. MARIUS PVDENS CORNELIANVS.

— L. MVMIVS FELIX CORNELIANVS.

— L. OVINIVS RVSTICVS CORNELIANVS.

— P. POMPONIVS CORNELIANVS.

— T. Porcius Cornelianus.

— C. SERVAEVS FVSCVS CORNELIANVS.

— (SEXTIVS) CORNELIANVS.

— Sulpicius Cornelianus.

— Q. VOLVSIVS FLACCVS CORNELIANVS.

1054 Cornelius, ad quem Martialis scripsit *epigr.* 1, 35; nomen non fictici-
cium videtur.

- 1055 Cornelius, miles Romanus, frater Longi *Ioseph. bell.* 6, 3, 2.
- 1056 Cn. Cornelius, architectus aetate Augusti *Vitruvius praef.* l. I.
- 1057 L. CORNELIVS, consul suffectus kal. Iuliis a. 722 = 32 a. C. *fasti min.* IX CIL I^a p. 66, *min.* X p. 68. — *Dubium est, num idem sit atque L. Cornelius Balbus.*
- 1058 M. CORNELIVS, M. f., (augur?) cooptatus VI 1976 = I^a p. 60 *in fragmento fastorum, quos propter unum hominem ad augures rettulit Borghesi. Neque magis certa est M. Cornelii huius aetas, a quo incipit decuria II*
- 1059 P. CORNE[LIVS], legatus Augusti pro pr. (Germaniae superioris) *Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum* 1559. 1560.
- 1060 P. Cornelius. *In versu ultimo t. Forulani mutili* IX 4395 *extat* P. Cornelio, *versus qui sequebatur erasus est. Incertum est, num fortasse consules memorati sint, ex quibus unus damnatus erat.*
- 1061 Q. CORNELIVS, inter pueros senatorum filios, qui Arvalibus ministraverunt anno 155 VI 2086 *acta Arvalium.*
- 1062 C(ORNELIVS?) AEMILIANVS CALPVRNIVS RVFILIANVS, [v(ir) c(larissimus)], [l]e[g](atus) Augustorum (Britanniae) VII 98; O. AEMILIANVS *traditur, C(ornelius) coniecit Hübner, sed vix unquam id nomen per c litteram singularem expressum est et utrum omnino littera an foliolum in lapide fuerit, plane incertum est.*
- 1063 T. CORNELIVS ANNEVS FVSCVS, salius Palatinus factus a. 170 VI 1978.
- 1064 P. CORNELIVS ANVLLINVS, consul II cum M. Aufidio Frontone anno 199. *Titulus ei positus est* II 2073 *Iliberritanus mutilus corr.* II S. 5506 (1), *ubi ordo honorum confusus est, memoratur in t. prope Carthaginem reperto* VIII 1170 (2).
- In consulatu altero:* P. Cornelius Anullinus VI 2270, *ceterum* Anullinus *fasti.* — P. Cornelius Anullinus t. 1, Cornelius Anullinus t. 2, *ceterum* Anullinus. — P. f., tribu Galeria t. 1. — *Clarissimus vir* t. 2.
- Quaestor, tribunus plebis, praetor, legatus provinciae Narbonensis, proconsul provinciae Baeticae, legatus legionis VII Geminae [p(iae) f(idelis)] t. 1, consul I suffectus anno incerto ante a. 193, proconsul provinciae Africae t. 1. 2, a. 193 t. 2; a. 194 dux Septimii Severi Pescennium Nigrum vicit Dio 74, 7, item legatus eius in expeditione Parthica a. 195 id. 75, 3, consul II a. 199 *fasti (in t. 1 errore iterationis nota deest)*, praefectus urbi (*circa idem tempus*) t. 1; *in t. 1 praeterea leguntur non suo loco* [leg.] Aug. pr. pr. pro[v.], curat. a[l]v[e]i et [rip. Tiberis]. — *Idem videtur Anullinus ex amicis Severi, quos ditavit (Vict.) Epitome* 20, 6.
- 1065 P. CORNELIVS ANVLLINVS, consul anno 216 cum P. Catio Sabino II. *In consulatu:* P. Cornelius Anullinus III *dipl. mil.* 49, Cornelius Anullinus II 2221. 2663, XIV 2596, *ceterum* Anullinus *fasti.*
- Filius sine dubio P. Cornelii Anullini consulis II a. 199; idem*

videtur Cornelius Anullinus, salius Palatinus, in cuius locum auguris facti alius cooptatur anno 201 VI 1982. 1983.

1066 P. COR(NELIVS) AN[VLLIN?]VS, legatus Augusti (Germaniae superioris) *Brambach, Corpus Inscriptionum Rhenanarum 1559 cf. quae adnotavit Haug Jahrbücher des Vereins der Alterthumsfreunde in den Rheinlanden LV. LVI (1875) p. 156. — Intellegi potest alter uter eorum qui praecedunt; at supplementum cognominis non certum est.*

1067 *CORN(ELIVS) AQVILA III S. 6974 vide Cornutus Aquila.

1068 CN. CORNELIVS AQVILIVS NIGER, legatus legionis I Minerviae piae fidelis, item (sic) proconsul Galliae Narbonensis, item sodalis Hadrianialis posuit t. *Bonnensem Brambach, Corpus inscriptionum Rhenanarum 463. — Si modo t. genuinus sit, legioni post proconsulatum praefuit; at vox 'item' perperam bis posita suspicionem movet.*

1069 CORNELIVS AQVINVS, legatus legionis una cum Fabio Valente Fonteium Capitonem legatum Germaniae inferioris occidit anno 68 *Tac. h. 1, 7.*

1070 CORNELIVS ARCHELAVS, vir clarissimus, patronus collegii sacerdotum domus Augustae Palatinae aetate Commodi VI 2010.

1071 Cornelius Avitus (*libri plerique Abitus*) Chalcedonem urbem Gallieni aetate subversam postea reparavit *Iordanes Get. 20, 107.*

1072 Cornelius Balbus, praeses quidam vel dux imperatoris M. Aurelii Antonini vit. *Pescennii Nigri 4, 1-4 in epistula ficta.*

1073 L. CORNELIVS BALBUS, P. f., *acta triumph. Capitol. CIL I² p. 50*, filius fratris Cornelii Balbi maioris, Gaditanus cum patruo civitatem Romanam accepit *Plin. n. h. 5, 36*. Bello civili Caesar mense Martio a. 705 = 49 a. C. eum ad L. Lentulum consulem cum litteris cum mandatis cum promissione provinciae misit, ut Romam rediret *Cic. ad Att. 8, 9, 4; 8, 11, 5; 9, 6, 1; epistula eius ad Ciceronem de ea re data ibd. 8, 15 A; litterae eius ad Ciceronem scriptae anno 707 = 47 memorantur ibd. 11, 12, 2, anno 709 = 45 ibd. 12, 38, 2; 13, 49, 2*. Apud Dyrrachium castra Pompeianorum ingressus saepius cum Lentulo egit *Velleius 2, 51*. Anno 710 = 44 quaestor in Hispania C. Asinii Pollionis Gadibus rapinas caedesque exercuit et grandi pecunia coacta kal. Iuniis ad Calpen in regnum Bogudis se traiecit *Pollio apud Cic. ad Fam. 10, 32, 1-3*. Ludis, quos Gadibus edidit, praetextam de suo itinere ad L. Lentulum proconsulem sollicitandum posuit et, cum ageretur, flevit *id. § 3, 5*.

Ex privato consularis *Velleius l. l.*, qui si accurate scripsit, Balbus nullo magistratu post quaesturam functus inter consulares sedem obtinuit. Sed auctoris et opusculi indolis ratione habita concedi potest eundem fortasse esse L. Cornelium consulem (suff.) a. 32 vide supra n. 1057. Proconsul Africae Garamantes vicit et VI k. April. a. 785 = 19 de Garamantibus triumphavit *acta tr., Velleius l. l., Plin. n. h. l. l. (inde Solin. 29, 7), Strabo 3, 5, 3 p. 169. — Pontifex Vell. l. l. — Anno*

741 = 13 a. C. theatrum Romae dedicavit spectaculis editis et tunc in honorem theatri Tiberius eum primum in senatu sententiam rogavit *Dio* 54, 25; theatrum Balbi memoratur *Sucton. August.* 29, *Tac. a.* 3, 72, *Plin. n. h.* 36, 60, *Dio* 66, 24; *Notitia region. urb. IX, Curios. region. IX*; num crypta Balbi quae ibidem in regione IX memoratur, ad theatrum pertineat, incertum est. — Potest idem esse Cornelius Balbus, qui de Hymenaeo citatur *Serv. Verg. Aen.* 4, 127, de rebus sacris ἐὲρρηγῶν libro octavo decimo *Macrobian. sat.* 3, 6, 16.

Ex posteris eius videtur L. Cornelius L. f. tribu Pob. Balbus Norbanus, cui positus est V 3575 t. Veronensis.

1074 Cornelius Bocchus, auctor Plinii *Plin. n. h. ind. l.* 16. 33. 34. 37; citatur de rebus Hispaniae *ibid.* 16, 216; 37, 24. 97. 127. Idem videtur Bocchus, ex quo chronologica quaedam hausit *Solinus* 1, 97; 2, 11. 18. Cf. n. 1075.

1075 L. Cornelius Bocchus. Tituli ei positi sunt Lusitani II 35 (1) Salaciensis, II S. 5184 (2) Caetobrigensis. — L. Cornelius C. f. Bocchus t. 1, [L. C]ornelius C. f. (traditur L. f.) Bocchus t. 2; flamen provinciae (Lusitaniae), tribunus militum t. 1. 2 legionis III Augustae t. 2. — Vel idem atque auctor Plinii vel parentela cum eo coniunctus.

1076 G. C(ORNELIVS?) CALP. RVFINVS, vir clarissimus II 2395 a–d t. interpolati et lectionis dubiae.

1077 Cornelius Capitolinus, rerum scriptor de Zenobia laudatur *vit. trig. tyr.* 15, 8.

1078 A. Cornelius Celsus. Sic plene in inscriptionibus librorum de medicina, Cornelius Celsus sive Celsus apud scriptores. Corneliū Celsum et Iulium Atticum auctores aetatis suae dicit *Columella* 1, 1, 14; 3, 17, 4; 4, 8, 1; (Iulius) Graecinus (qui a Caligula interemptus est *Tac. Agricola* 4) Celsum transcripsit *Plin. n. h.* 14, 33, scilicet libros de agricultura confectos certe aetate Tiberii. Sub Nerone (circa a. 61 vel postea) librum singularem de ratione belli contra Parthos gerendi scripsit v. *infra*. Cornelius Celsus, mediocri vir ingenio, non solum de his omnibus conscripsit artibus (scilicet quae ad philosophos atque oratores pertinent), sed amplius rei militaris et rusticae et medicinae praecepta reliquit, dignus vel ipso proposito, ut eum scisse omnia illa credamus *Quintil. inst.* 12, 11, 24. Non solum agricolationis, sed universae naturae prudens vir *Col.* 2, 2, 15. Celsus libros suos a varietate rerum cestos vocavit *schol. Plaut. Bacch.* 69. Artium liber sextus in libris manu scriptis primus de medicina inscribitur. — Singillatim memorantur:

I) Libri quinque de re rustica sub Tiberio confecti v. *supra*, quibus totum corpus disciplinae complexus est *Col.* 1, 1, 14 cf. 3, 17, 4; 4, 8, 1; 4, 10, 1; 9, 2, 1; citantur passim apud *Columellam* et *Gargilium Martialem*; *Plinius* iis usus est *n. h. ind. l.* 7. 8. 10. 11. 14. 15. 17–20. 31, laudat *n. h.* 10, 150; 20, 20; 21, 176; 27, 132. —

II) Libri octo de medicina qui extant, scripti post libros de re rustica *cf. principium prooemii.* — III) De arte rhetorica scripsit *Quintil.* 3, 1, 21; libri rhetorici citantur passim a *Quintiliano*, qui plerumque sententiis *Celsi* adversatur, et a *Fortunatiano Rhet. min. ed. Halm* p. 121. — IV) Opiniones omnium philosophorum qui sectas varias condiderunt usque ad tempora sua, sex parvis voluminibus quidam *Celsus* absolvit; nec redarguit aliquem, sed tantum quid sentirent aperuit — — cum centum fere philosophos nominasset *Augustin. de haeres. prol. VIII ed. Bened. p. 3*; scripsit non parum multa (de philosophia) *Cornelius Celsus Sextios (Stoicos)* secutus, non sine cultu ac nitore *Quintil.* 10, 1, 124, unde propter *Sextiorum* mentionem sequitur *Celsum* praeter opiniones philosophorum etiam alia philosophica edidisse. — V) In iis qui latine de disciplina militari scripserunt, memoratur *Veget. de re mil.* 1, 8, *Ioann. Lyd. de magistr.* 1, 47; liber singularis eius de ratione belli contra Parthos gerendi *Lyd. ibd.* 3, 33, ubi expeditionis (Cn. Domitii) *Corbulonis* (a. 60) mentionem fecerat *Lyd. ibd.* 3, 34. — *Epigramma sub nomine eius fertur Anthol. lat.* 899.

1079 (CORNELIVS CETHEGVVS), pater M. Cornelii Cethegi consulis a. 170, proconsul Asiae post a. 170 *Lucian. Demon.* 30 *cf. n.* 1080.

1080 M. CORNELIVS CETHEGVVS, consul anno 170 cum C. Erucio Claro. *In consulatu:* M. Cornelius Cethegus VI 1978, XI 619, ceterum Cethegus fasti. — Cum Cethegus consularis per Graeciam in Asiam profisceretur, ut apud patrem proconsulem Asiae legati munere fungeretur, multa ridicule fecit, ob quae *Demonax* eum inrisit *Lucian. vit. Demon.* 31. Cum *Lucianus* vitam *Demonactis* sub finem imperii M. Antonini vel paulo post scripsisse videatur, haec cadunt in tempora Marci post a. 170.

Anno 180 in locum Cornelii Cethegi salii Palatini alius cooptatus est VI 1979; potest esse consul a. 170 (id quod perperam negavit *Waddington, Fastes n.* 152 *cf. Marquardt, Staatsverwaltung III*² p. 429 adn. 1) vel filius.

1081 SER. CORNELIVS CETHEGVVS, consul cum L. Visellio Varrone anno 24. *In consulatu:* Ser. Cornelius Cethegus VI 10051, *Frontin. de aquis* 102, *Dio ind.* l. 57, [Ser. Co]rnelius Cethegus fasti Arvalium I² p. 71; Ser. Cor. I 765 in tessera gladiatoria; Cornelius Cethegus *Tac. a.* 4, 17, ceterum plerumque Cethegus fasti. — Ser. filius *Dio l. l.*

1082 P. Cornelius Cicatricula, P. f., tribu Sab., primus pilus bis, praefectus equitum, praefectus classis, praefectus cohortium civium Romanorum quatuor in Hispania, tribunus militum; Ilvir et Ilvir quinquennalis, pontifex (Pisauri) XI 6344 t. *Pisauensis publice positus.*

1083 L. (CORNELIVS) CINNA, frater Arvalis in actis Arvalium a. inc. imperii incuntis Augusti *Ephem. ep.* 8 p. 316. De homine nihil constat.

1084 CN. CORNELIVS CINNA MAGNVS, consul anno 758 = 5 p. C. cum L. Valerio Messalla Voleso. — Memoratur in t. liberti VI 1961 (1),

dubium est, num ad hunc spectet fragmentum t. urbani Ephem. ep. 4, 819 (2).

In consulatu: Cn. Cornelius Cinna Magnus *fasti Capitolini*, Dio ind. l. 55, Cn. Cinna Magnus II 1343, VI 851. 10294, Cn. Cinna *fasti min. XI CIL I^a p. 68, Cassiodor., ceterum plerumque Magnus fasti.* — (Cn. Cornelius) Magnus t. 1, Cn. Cinna ... t. 2; Cn. Cornelius Dio 55, 14; L. Cinna Seneca de clem. 1, 9, 2. 6 (*errore auctoris ut videtur*), Cinna id. de benef. 4, 30, 2.

L. f. *fasti Cap.*, Dio ind.; Magni Pompei nepos *fasti Cap.*, Seneca clem. 1, 9, 3 ex filia Dio 55, 14, filius ergo L. Cornelii Cinnae (praetoris a. 710 = 44) et Pompeiae Magni filiae. Bellis civilibus contra C. Caesarem (filium) pugnavit, sed captus veniam victoris, patrimonium, sacerdotium obtinuit Seneca l. l. § 8. Anno 4 p. C. contra Augustum coniuravit; coniuratione detecta hic non solum ei ignovit, sed etiam consulem designavit Seneca clem. 1, 9, ben. 4, 30, 2, Dio 53, 14–22. Consul anno 5 p. C. *fasti*. Mortuus est imperante Augusto, qui solus heres ei fuit Seneca clem. 1, 9, 12.

1085 SEX. CORNELIVS CLEMENS. *Tituli: ei positus est VIII 9365 (1) Caesariensis, memoratur in t. Troesmensi III S. 7505 (2).*

Tria nomina exhibet t. 1, Cornelius Clemens t. 2. — Sex. f., tribu Fal. t. 1. — Clarissimus vir t. 2. — Consularis et dux trium Daciarum t. 1. 2, anno 170 t. 2.

— CN. PINARIVS CORNELIVS CLEMENS.

1086 Cor[nelius] Dexter, proc(urator) Gal(liarum?) et Ger(maniarum?) *memoratur in t. Attico b(eneficiarii) III 553.*

1087 Cornelius Dext[er] *nescio quis recensetur in laterculo quodam urbano inedito una cum Quintillo, [P]isibanio Lepid[o], [C]urtio Crispino.*

1088 Sex. Cornelius Dexter. *Tituli Saldenses: ei positus est VIII 8934 (1), ipse dedicavit 8925 (2).*

Sex. Cornelius Dexter t. 1. 2, Sex. f., tribu Arn. t. 1. 2. *Originem Saldis traxisse confirmat t. VIII 8935, ubi Sex. Cornelius L. f. Arn. Dexter Maximus et Sex. Cornelius Sex. f. Arn. Dexter Petronianus statuas propatruui sui restituerunt.*

Praefectus fabrum III, praefectus cohortis V Raetorum, tribunus legionis VIII Augustae, praefectus alae I Augustae geminae colonorum, praefectus classis Syr(iacae), (*in hac praefectura*) donis militaribus donatus a divo Hadriano ob bellum Iudaicum hasta pura et vexillo, procurator Neaspoleos et Mausolei (Alexandreae) t. 1; iuridicus Alexandreae t. 1. 2; procurator Asiae t. 1; patronus coloniae (Saldensium) t. 1. — P. Blaesus Felix adfinis, qui dedicavit t. 1.

1089 CORNELIVS DOLABELLA, ἐπεφανὴς νεανίσκος ἐν τοῖς Καίσαρος ἐταίροις Alexandreae a. 724 = 30 a. C. Plutarch. Anton. 84. — *Vix potest esse cos. a. 10 p. C., quippe qui a. 47 p. C. in vivis fuerit, neque verisimile est iuvenem nobilem comitem Caesaris post quadraginta demum*

annos consulatum adeptum esse. Itaque statuendum erit Dolabellam cos. a. 10 non filium, ut Dittenberger *Ephem. ep.* 1 p. 254 posuit, sed nepotem cos. a. 710 = 44 a. C. fuisse. — Fortasse ad hunc pertinet *t. CIA III* 591. Quod si recte ponitur Dolabella Plutarchi fuit P. Cornelius P. f. Dolabella praetor.

- 1090 CN. CORNELIVS DOLABELLA. Cn. Dolabella *Sueton. Galba* 12, Cornelius Dolabella *Tac. h.* 1, 88, Dolabella *Tac. h.* 2, 63, 64, *Plutarch. Galba* 23, *Otho* 5.

Filius ut videtur P. Dolabellae cos. a. 10. Erant qui adoptionem eius Galbae suaderent *Plutarch. Galba* 23; Galbae imperatori suspectus *Sueton. l. l.* Ab Othone imperatore a. 69 in coloniam Aquinatem sepositus nullum ob crimen, sed vetusto nomine et propinquitate Galbae monstratus *Tac. h.* 1, 88, *Plutarch. Otho* 5. Post mortem Othonis Romam reversus iussu Vitellii Interamnae occisus est *Tac. h.* 2, 63–64. — Petronia A. Vitellii, dein Dolabellae uxor *ibid.* 64. *Filius eorum est Ser. Cornelius Dolabella Petronianus n.* 1096.

- 1091 P. CORNELIVS DOLABELLA, P. f., praetor *CIA III* 591 *cf. n.* 1089.

- 1092 P. CORNELIVS DOLABELLA, consul a. 10 p. C. cum C. Iunio Silano. *Tituli: in legatione Illyrici ei posuerunt civitates superioris provinciae Hillyrici t. Ragusanum III* 1741 (1), memoratur in *t. Iadestino III* 2908 (2), in *t. Dalmatico III S.* 9967 (3), in *miliariis Dalmaticis III* 3198, 3199 = *III S.* 10156 (4), 10157 (5).

Nummi oppidi incerti provinciae Africae I) in adversa caput Tiberii exhibent cum inscriptione a) Ti. Cae. divi Aug. f. Aug. imp., in aversa Permis(su) P. Corneli Dolabellae pro cos. C. P. CAS. D. D., *in campo* C. P. I. Müller, *Numismatique de l'ancienne Afrique II* p. 156 n. 336, *Mionnet VI* p. 584 n. 22, *Cohen I² Tiberius* n. 220; b) Ti. Cae. divi Aug. f. Aug. imp. VIII cos. IIII, *in aversa* Permis. P. Dolabellae pro cos. C. P. G. CAS. D. D. *in campo* C. P. I. Müller n. 335, *Mionnet* n. 23, *Cohen* n. 219; c) idem atque nummus b nisi quod *in aversa* exhibet C. P. GAVIO CAS. Müller n. 337, *Mionnet* n. 24, *Cohen* n. 221; d) item similis nummo b, *in aversa* aliam imaginem et litteras C. P. G. CAS. exhibet Müller n. 338, *Mionnet* n. 25, *Cohen* n. 218 vel C. P. GAVIO CASCA Müller n. 339. II) *In adversa caput Drusi et inscriptionem Druso Caesari exhibent, in aversa* Perm. Dolabellae pro cos. C. P. G. CAS. Müller n. 340, *Mionnet* n. 28, *Cohen Drusus* n. 16.

In consulatu: P. Cornelius Dolabella *fasti Capitolini, Dio ind. l.* 56, VI 1384, [P. Corn]elius Dolabella *fasti min. XVI CIL I²* p. 72; P. Dolabella *kalend. Praenest. I²* p. 231, *Cassiodor., ceterum* Dolabella *fasti.* — *In nummis:* P. Cornelius Dolabella Ia, P. Dolabella Ib, c, d, Dolabella II. — P. Cornelius Dolabella t. 1. 2. 3, P. Dolabella t. 4. 5. — P. Dolabella sive Cornelius Dolabella *Tacitus, Dolabella Velleius.*

P. f. P. n. *fasti Cap., P. f. Dio ind. l.* 56, VI 1384; nepos videtur P. Dolabellae consulis a. 710 = 44 *cf. n.* 1089. — Consul t. 1, anno 10 p. C.

fasti. Legatus pro pr. divi Augusti et Ti. Caesaris Augusti (superioris provinciae Illyrici) *t.* 1, leg. pro pr. *t.* 2. 3. 4. 5; cum Augusto mortuo Germaniae Pannoniaeque exercitus rebellarent, Dolabella in maritima parte Illyrici omnia in summa pace et quiete continuit *Velleius* 2, 125; in *t.* 4 indicatur a. 16/17, in *t.* 2 a. 18/19, a Dolabella praeterea positi esse videntur miliares III 3200. 3201, quorum, posterior et ipse indicat a. 18/19. Praefuit ergo Illyrici parti ei quae postea Dalmatia provincia fuit, inde ab a. 14 usque ad a. 18/19. — Annis 20 et 21 Romae in senatu sententiam dixit *Tac.* a. 3, 47. 69. Proconsul Africae nummi, annis 23—24 Tacfarinatem devicit *Tac.* a. 4, 23—26; per biennium eum provinciam rexisse apparet ex *Tac.* a. 4, 23 collato a. 3, 74. — Anno 27 cum Domitio Afro Quinctilium Varum propinquitate conexum accusavit *ibid.* 4, 66. Anno 47 in senatu sententiam dixit *ibid.* 11, 22. — VIIvir epulo, sodalis Titialis *t.* 1.

1093 P. CORNELIVS DOLABELLA nescio quis memoratur in titulis libertorum VI 5864. 10103.

1094 SER. CORNELIVS DOLABELLA METILIANVS. *Tituli*: memoratur in *t.* Corfiniensibus IX 3152 (1). 3153 (2); ipse posuit nutrici urbanum VI 16450 (3).

Plena nomina exhibent t. 1. 3,rneli Dolabellae Metiliani *t.* 2. — Consul *t.* 1 *suffectus* anno incerto saeculi II incunantis; nam M. Atilius Bradua cos. et M. Acilius Aviola cos. bonorum possessores eius in *t.* 1 sunt consules a. 108 (cf. A 1083) et a. 122 (cf. A 42), ut inde sequitur, quod Ser. Cornelius Dolabella Metilianus Pompeius Marcellus quaestor divi Traiani in *t.* 2 frater vel filius nostri intelligendus esse videtur.

1095 SER. CORNELIVS DOLABELLA METILIANVS POMPEIVS MARCELLVS. *Tituli Corfinienses*: ei publice positus est IX 3154 (1), ipse posuit 3153 (2) mutilum.

Plena nomina exhibet t. 1, cellus *t.* 2. — Ser. filius, P. nepos, P. pronepos, P. abnepos *t.* 1.

IIIvir aere argento auro flando feriundo, salius Palatinus *t.* 1. 2, quaestor divi Traiani Parthici, sevir equitum Romanorum turmae III, praetor, consul (*suffectus* anno incerto sub Hadriano), flamen Quirinalis; patronus Corfiniensium *t.* 1.

Frater vel filius videtur Ser. Cornelii Ser. f. Dolabellae Metiliani n. 1094 qui memoratur in *t.* 2; ut fuerit frater, cum noster dicatur P. nep., non possunt esse filii Ser. Cornelii Dolabellae Petroniani, ut statuit Mommsen ad IX 3152, quippe quem filium fuisse Cn. Cornelii Dolabellae et Petroniae paene certum videatur.

1096 SER. CORNELIVS DOLABELLA PETRONIANVS, consul a. 86 cum Domitiano Aug. XII, ex XI kal. Febr. cum C. Secio Campano. *In consulatu*: Sex. (sic) Cornelius Dolabella Petronianus III *dipl.* 13, Ser. Cornelius Dolabella VI 398. 2064, *Censorin.* 18, 15; Cornelius

Dolabella *rit. Pii* 1, 8, nelio Dolabella VI 815, ceterum Dolabella *fasti*. — *Filius est Cn. Dolabellae (n. 1090) et Petroniae, ut nomina docent.*

1097 [CORNELIVS DOLA]BELLA VERANIANVS, unus ex pueris senatoriis, qui Arvalibus ministraverunt anno 105 VI 2075 *acta Arvalium*.

1098 L. Cor(nelius) Domitianus, pater Cor(neliae) Domitiae *memoratur in t. filiae Melio Athenische Mittheilungen I (1876) p. 247 n. 3, ἐξεργέτης τῆς πόλεως; fortasse homo nobilis.*

1099 P. CORNELIVS FELIX ITALVS, quaestor provinciae Siciliae, tribunus plebis, praetor, legatus provinciae Achaiae, iuridicus per Flaminiam et Umbriam (*non ante imperatorem Marcum*); patronus Arimini XI 377 *t. Ariminensis.*

1100 SEX. CORNELIVS FELIX PACATVS, C. fil., tribu Quirina, IIIvir viarum curandarum, tribunus laticlavus legionis III Cyrenaicae; patronus coloniae (Simitthu) VIII S. 14559 *t. Simitthensis publice positus.*

1101 CORNELIVS FIDVS, Ovidii Nasonis gener in senatu flevit, cum (Domitius) Corbulo eum struthocamelum depilatum dixisset *Seneca dialog. 2, 17, 1.*

1102 M. CORNELIVS FIRMVS, curator aquarum inter tres curatores tertio loco memoratur, quorum primus est A. Didius Gallus (*secundum Frontinum de aquis 102 curator aquarum a. 38—49*) VI 1248.

1103 CORNELIVS FLACCVS, legatus legionis sub Cn. Domitio Corbulone anno 58 *Tac. a. 13, 39.*

1104 Q. Cornelius Flaccus *nescio quis in t. servi dispensatoris VI 9366; titulus, qui ibi ex exemplis antiquis repetitus est, postea cum lapis in lucem rediisset, tamquam novus editus est Notizie degli scavi 1892 p. 160.*

1105 Q. Cornelius Flaccus Numisius Noricus (*periit fortasse Iunior*) *honoratus t. Attidiano XI 5672, quem posuit Q. Camurius Numisius Iunior cf. supra n. 316.*

1106 M. CORNELIVS FRONTO. *Tituli: ei ante consulatum posuerunt principes Calamenses VIII 5350 (1) Calamensem, memoratur in t. M. Aufidii Frontonis pronepotis Pisaurensi XI 6334 (2); ad eum et fratrem spectare videntur fistulae plumbeae urbanae Lanciani, sylloge aquaria n. 44 (3) Cornelio(rum) Front(onis) et Quadra[ti] et n. 45 (4) Corneli. Fronto. et Quadrati.*

M. Cornelius Fronto *t. 1, 2, Marcus apud Fronton. p. 26 ed. Naber, Cornelius Fronto t. 3, 4; M. Fronto Gellius 2, 26, 1, Sidon. Apollinar. epist. 8, 10, ceterum Cornelius Fronto sive Fronto. — T. f., tribu Quirina t. 1. Originem Cirtensem ipse testatur p. 200. 201 cf. p. 122. 242; Cirtensis noster (nomine non allato) Minuc. Octav. 9, 6.*

IIIvir capitalis, quaestor provinciae Siciliae *t. 1* imperante Hadriano, quem in senatu saepe orationibus laudavit *Fronto p. 25; aedilis plebis,*

praetor *l. 1*; consul *l. 2*. *Fronto ad Marcum Caes. 1, 7, 8 p. 18*, *passim libro II ad eundem, Gellius 2, 26, 1*; consul suffectus a. 143 (cum Marcus duos et viginti annos natus esset *Fronto p. 23*) ex kalendis Iuliis usque ad kalendas Septembres *Fronto p. 32. 34. 254, Ansonius grat. act. 7, 32. 33*; gratiarum actionem in senatu idibus Augustis se recitaturum esse scribit *p. 25 cf. ad Pium 1, 2 p. 163, ad Marcum Caes. 2, 2 p. 27*. Circa a. 155 Asiam provinciam proconsularem sortitus valetudine coactus se excusavit *ad Pium 8 p. 169 cf. ad Marcum Caes. 5, 36 p. 86*. Mortuus est imperante Marco non ante a. 175 *cf. p. 161*: 'nummum Antonini aut Commodi aut Pii'. Frontoni statuam Marcus a senatu petiit *vit. Marci 2, 5*.

Discipulus Athenodoti et Dionysii *p. 73. 154. 244*. Causarum celeberrimus actor sub Hadriano *Dio 69, 18*; causas sub Pio actas memorat *p. 83. 86. 169. 252*. Orationes in laudes Hadriani habitae et gratiarum actio de consulatu *v. supra*; oratio in Herodem Atticum sub Pio dicta *p. 42. 138 (cf. supra p. 375)*; sub Marco et Vero tertia pro Demonstrato Petiliano *p. 111. 137*, pro Bithynia *p. 183*; praeterea memoratur oratio pro Ptolemaeensibus *Charisius Gramm. Lat. I p. 138, 11*, in Pelopem *Sidon. Apoll. epist. 8, 10*, in Christianos *Minuc. Octav. 9, 6*, gratiarum actionis pro Carthaginensibus frustula extant *p. 260*. — Magister M. Aurelii et L. Veri *Dio 71, 35, vit. Marci 2, 5, Veri 2, 5, Eutrop. 8, 12, Hieronym. chron. ad a. Abr. 2180, vir. ill. 24 l. II p. 851 ed. Vallarsi, Marcus sic ἱαυτόν 1, 11, Fronto passim*.

Gratia uxor *p. 32. 48*, de cuius morte queritur *epistula ad M. Aurelium Augustum de nepote amisso p. 236 et ad L. Verum Augustum 2, 9 p. 137*, quae scripta est postquam Verus e Syria rediit; uxor ergo mortua est intra a. 166–168. Quinque liberos amisit *p. 232*. Gratiam filiam unicam C. Aufidio Victorino despondit *p. 200*; de nepotibus ex filia sublati *cf. supra A 1160*. — Frater Frontonis *p. 32. 134. 235, vide sub Cornelio Quadrato*.

Omissis locis quibus verba Frontonis afferuntur, memoratur *Gell. 13, 28, 2; 19, 8; 19, 10; 19, 13, Minuc. Octav. 31, 2, Panegyri. 5, 14, Hieronym. epist. 125, 12 I p. 934 ed. Vallarsi, Macrobi. sat. 5, 1, 7, Martiani. Cap. 5, 432, Artemidor. de somn. 4, 22, Sidon. Apollinar. epist. 8, 3, 3, Claudian. Mamert. epist. ad Sap. p. 206 ed. Vindobonensis*.
1107 Cornelius Fuscus, procurator in Pannonia anno 69, vicens aetate, claris natalibus; prima iuventa quaestus cupidine senatorium ordinem exuerat; idem pro Galba dux coloniae suae eaque opera procurationem adeptus, susceptis Vespasiani partibus acerrimam belli faciem praetulit *Tac. h. 2, 86*; praefectus classis Ravennatis a militibus destinatus *ibid. 3, 12*; postquam Flaviani urbe potiti sunt (mense Decembri a. 69), praetoria insignia ei ob res contra Vitellianos gestas (*cf. h. 3, 4. 42*) decernuntur *ibid. 4, 4*.

Praefectus praetorio sub Domitiano *Sueton. Domitian. 6, Eutrop.*

7, 23, *Lydus de magistrat.* 2, 19; 3, 22; in secunda expeditione Dacica Domitiani, qui ei belli summam commiserat, a Dacis victus et occisus est *Sueton.*, *Eutrop.* l. l., *Orosius* 7, 10, *Petrus Patric. FHG. IV fragm.* 4 p. 185, *schol. ad Iuvenal.* 4, 112, *Iordanes Get.* 13, 77; in mortuum epigramma *Martial.* 6, 76.

Adfuit consilio Domitiani de mullo *Iuvenal.* 4, 112. — Nominatur *Tac. h.* 3, 66, *Dio* 68, 9.

1108 Cornelius Gallicanus, cuius mulier anno 65 infantem capite Anubidis peperit *Phlegon fragm.* 52 *FHG. III* p. 622. Fortasse pater eius qui sequitur.

1109 C. CORNELIVS GALLICANVS memoratur in t. cornicularii prope Genavam reperto *XII* 2602 (1), in dipl. mil. *III S. XVI* (2), in tabula alimentaria *Veleiale XI* 1147, 2, 37; 3, 12; 5, 38. 56; 7, 31 sqq. (3).

C. Cornelius Gallicanus t. 2, Cornelius Gallicanus t. 1. 3. — Legatus Augusti anno 83 t. 1, scilicet provinciae Lugdunensis ut ex contextu tituli et loco, ubi repertus est, apparet. Consul (suffectus) a. d. III nonas Sept. a. 84 cum C. Tullio Capitone Pomponiano Plotio Firmo t. 2. Vt ex indulgentia optimi maximique principis imperatoris Caesaris Nervae Traiani Augusti Germanici pueri puellaeque alimenta accipiant, obligationes praediorum facit t. 3 ante annum 102.

1110 CORNELIVS GALLVS, praetorius in venere mortuus *Valer. Max.* 9, 12, 8, *Plin. n. h.* 7, 184 aetatis incertae.

1111 C. Cornelius Gallus. Tituli: ipse posuit mense Aprili a. 725 = 29 a. C. in insula Philis trilinguem *Sitzungsberichte der Berliner Akademie* 1896 p. 469 sqq. (1); ad eundem referendus videtur urbanus *Bullettino comunale* 1886 p. 332 n. 1367 (2): C. Cornelius Galli libert. Hermia.

C. Cornelius Gallus t. 1. 2, pars librorum *Eutropii* 7, 7 et *Paeonius*, item ex *Eutropio Hieronym. chron.* ad a. Abr. 1985; Cn. Cornelius Gallus libri *Eutropii meliores*, ceterum Cornelius Gallus sive Gallus. — Cn. f., eques Romanus t. 1.

Foroiuliensis mortuus XLIII aetatis suae anno *Hieronym.* ad a. 1990; natus igitur a. 685 = 69 a. C. Condiscipulus Vergilii *Probus in Verg. ecl.* p. 6 ed. *Keil.* Ex infima fortuna ab Augusto provectus *Sueton. August.* 66. Dux Caesaris anno 724 = 30 in Aegypto rem contra Antonium gessit *Dio* 51, 9, *Plutarch. Anton.* 79, *Orosius* 6, 19. Eodem anno primus praefectus Aegypti nuncupatus *Sueton.* l. l., *Eutrop.* 7, 7 (inde *Hieronymus* 1985), *Ruf. Fest.* 10; *Dio* 51, 17, *Serv. Verg. ecl.* 10, 1; pos[t] reges a Caesare Deivi f. devictos praefect[us Alex]andreae et Aegypti primus defectioni[s] Thebaidis intra dies XV, quibus hostem v[icit] bis a[scie] victor V urbium expugnator (τὰς μὲν δὲ ἐφ' ὅδου, τὰς δὲ ἐκ πολιορκί[ας] καταλαβόμενος t. 1 graece scriptus): Bore[se]os, Copti, Ceramices, Diospoleos Meg[ales], Op[hien], ducibus earum defectionum interf[ectis], exercitu ultra Nili catarhacte[n] transducto, in quem locum neque populo Romano neque regibus Aegypti

[arma ante s]unt prolata Thebaide communi omn[i]um regum formidine subact[a] (σὺν τῇ στρατιᾷ ὑπεράρας τὸν καταράκτιν ἀβάτου στρα-
τ[οῖς χώ]ας πρὸ αὐτοῦ γενομένης καὶ σύμπασαν τῇ[ν] Θηβαΐδα μὲν ὑπο-
ταγείσαν τοῖς βασιλεῦσιν [ὑποτάξ]ας), leg[at]is re[g]is Aethiopum ad Philas
auditis eoq[ue] rege in tutelam recepto tyrann[o] Tr[iakontas]choen[i]
.... Aethiopiae constituto — — [d(onum) d(at)] ([τό]ραννόν τε τῆς
Τριακονταρχοῖνου τοπαρχ[α]ς) μιᾶς ἐν Αἰθιοπίᾳ καταστήσας) *l. 1*. Γάλλος μὲν
γε Κορνήλιος, ὁ πρῶτος κατασταθεὶς ἑπαρχος τῆς χώρας ὑπὸ Καίσαρος, τήν
τε Ἱερῶν πόλιν ἀποστᾶσαν ἀπελθὼν δι' ὀλίγων εἰλε, στάσιν τε γενηθεῖσαν
ἐν τῇ Θηβαΐδι διὰ τοὺς φόρους ἐν βραχεὶ κατέλυσε *Strabo 17, 1, 53 p. 819*;
Thebae Aegypti usque ad solum erutae Hieronym. ad a. Abr. 1990
— 727 = 27 *cf. Euseb. arm. ad a. 1991 (vel 1992), Syncell. p. 583, 18*;
exhausit civitatem (Thebas) plurimis interceptis *Ammian. 17, 4, 5*.
Expeditionem contra Thebaida finitam esse vere incunte a. 725 = 29
docet l. 1 aegyptiace scriptus, cuius initium vertit Erman l. l. p. 474:
'im Jahre 1 im 4. Wintermonat (dem sogenannten Pharmuthi) am
20. Tage' etc. *id est mense Aprili a. 725*.

Statuas sibi per universam Aegyptum posuit (*cuius rei testis est l. 1*) et acta sua in pyramidas inscripsit *Dio 53, 23*. Cum multa perperam fecisset, revocatus (*a. 727 vel 728 = 27/26*) et a Valerio Largo accusatus est; Augustus ei ob ingratum et malivolum animum domo et provinciis suis interdixit; post id senatus consulto damnatus se interemit anno 728 = 26 *Sueton., Dio, Ammian. l. l., Hieronym. 1990, Serv. Verg. ecl. 10, 1*.

Cytheridem mimam cum Bruto et Antonio amavit *de vir. ill. 82, 2*, meretricem Voluminii libertam, quae eo spreto Antonium euntem ad Gallias est secuta *Serv. Verg. ecl. 10, 1, fragmenta Bobiensia Grammat. Lat. VII p. 543*; Cytheridem sub Lycoridis nomine carminibus celebravit *Verg. ecl. 10, Ovid. trist. 2, 445, amor. 1, 15, 29, Propert. 3, 34, 91, Martial. 8, 73, 6*; poeta eximius, nam et Euphorionem transtulit in latinum sermonem (*cf. Proh. in Verg. ecl. 10, 50* Euphorionis colorem secutus videtur Cornelius Gallus) et amorum suorum de Cytheride scripsit libros quattuor *Serv. l. l.*; inter poetas elegiacos celeberrimos nominatur *Ovid. ars am. 3, 334, trist. 4, 10, 53; 5, 1, 17*; durior (Tibullo et Propertio) *Quintilian. 10, 1, 93*. Versus affertur u *Vibio Seq. p. 5, 21 ed. Bursian*.

Familiaris Asinii Pollionis *Asin. apud Cic. ad Fam. 10, 32*, Caecilii Epirotae *Sueton. de gramm. 16*. Amicus Vergilii *vit. Verg. Val. Probi p. 53 ed. Reifferscheid, Donati p. 59, Plocae p. 70 v. 31, Serv. l. l.*; Vergilius ad eum scripsit eclogam decimam, eum celebrat *ecl. 6, 64 sqq.* Fuit amicus Vergilii adeo, ut quartus georgicorum liber a medio usque ad finem eius laudes teneret, quas postea iubente Augusto in Aristaei fabulam commutavit *Serv. ecl. 10, 1, georg. 4, 1*. At vitam Vergilii fabulis posteriorum refertam esse satis constat et prorsus incredibile

est Vergilium dimidium fere libri quarti, ubi de apibus agit, laudibus Galli complexisse. Gallo dedicavit Parthenius libellum περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων Parthen. praef.

Memoratur Orid. amor. 3, 9, 64, remed. am. 765. -- Corneliana charta a Cornelio Gallo praefecto Aegypti primum confecta Isidor. orig. 6, 9 = Sueton. rel. p. 132. — Oratio Labieni sive illa Cornelii Galli est in Pollionem Quintilium, inst. 1, 5, 8.

1112 P. CORNELIVS GEMINVS, frater Arvalis adfuit in collegio a. 119. 122 VI 2079. 2081 acta Arvalium.

1113 Cornelius Hispanus, rhetor aetate Augusti; sententiae eius et colores passim apud Senecam rhetorem cf. indicem Kiesslingii.

1114 Sex. Cornelius Honoratus. Tituli ex testamento eius positi sunt Portumagnenses VIII 9760 (1) ipsi, 9757 (2) Getae Caesari dedicatus.

Sex. fil., tribu Quirina, Portumagnensis l. 1, egregiae memoriae vir l. 1, 2. — Militiis equestribus exornatus l. 1; procurator l. 1, 2, Severi et Antonini l. 2, sexagenarius provinciae Mesopotamiae l. 1; obiit sub Severo l. 2.

1115 Cornelius Labeo primo Fastorum libro citatur Macrobi. 1, 16, 29, de oraculo Apollinis Clarii id. 1, 18, 21, de dis Penatibus id. 3, 4, 6, Labeo in libris de dis animalibus Serr. Aen. 3, 168, καθολικῇ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνην περὶ κεραυνῶν καὶ ἄλλων καταστημάτων ἐκ τῶν Λαβειῶνος Ioann. Lyd. ostent. 42 cf. Wachsmuth praef. p. XXIII. Citatur praeterea passim apud Augustinum, Lydum, Macrobius, Fragmenta collegit G. Kettner programme Portensi 1877 p. 19–31 cf. Teuffel-Schwabe, Geschichte der Römischen Literatur § 390^b.

1116 Cornelius Laco, ex assessore praefectus praetorio imperatoris Galbae anno 68 Sueton. Galba 14, Tac. h. 1, 13, 19, Plutarch, Galba 13; summa apud Galbam potentia, arrogantia socordiaque intolerabilis Sueton. l. 1, Tac. h. 1, 6, 13; res ab eo anno 69 actae Tac. h. 1, 14, 19, 26, 33, 39, Plutarch. G. 26; una cum Galba occisus ab Othone Tac. h. 1, 46, Plutarch. G. 27. — Memoratur Plutarch. G. 29, (Vict.) Epitome 6, 2. — IMP. CAESAR VLP(IVS) COR(NELIVS) LAELIANVS AVG.

1117 Cornelius Latinianus, cui divus Hadrianus rescripsit Vlpianus Digest. 48, 5, 28, 6.

1118 (CORNELIVS) LENTVLVS. 'Quis tibi Maecenas, quis nunc erit aut Proculeius aut Fabius? quis Cotta iterum, quis Lentulus alter?' Iuvenal. sat. 7, 94–95, ubi apparet imperatoriae aetatis homines nobiles patronos poetarum memorari. Cogitari potest de Cn. Cornelio Lentulo Gaetulico cos. a. 26 (vide infra), qui fuit et ipse poeta.

1119 (CORNELIVS) LENTVLVS, homo nobilis, maritus adulterae Iuv. 6, 78–81.

1120 (CORNELIVS) LENTVLVS, homo nobilis, qui Laureolum mimum egit Iuvenal. 8, 187–188; deprehensus in falso cruci fixus est hariolari ridetur schol. verbis Iuvenalis 'iudice me dignus vera cruce' male intellectis.

1121 CN. CORNELIVS LENTVLVS, consul anno 736 = 18 a. C. cum P. Cornelio Lentulo Marcellino. *In consulatu*: Cn. Cornelius Lentulus *Dio index* l. 54, Cn. C[ornelius] *fasti min. VII CIL I² p. 64*, Cn. Le[ntulus] *fasti min. VIII p. 65*; Cn. Lentulus *Monument. Ancyrlat. 1, 37 = graec. 3, 12, lat. 3, 40 = graec. 9, 21, Dio 54, 12, Cassiodor., ceterum Lentulus fasti.* — Cn. Lentulus *apud Tacitum, ceterum Lentulus.*

L. filius *Dio ind. l. 54.* Consul *Tac. a. 4, 44*, anno 736 = 18 a. C. *fasti.* Legatus Augusti contra Dacos Danuvium transgressus exercitum duxit et Sarmatas a Danuvio prohibuit *Florus 2, 28, 29*; triumphalia de Getis (degetes *lib. Mediceus*) meruit *Tac. a. 4, 44 cf. Mommsen, Res gestae divi Aug. p. 131².* Anno 14 p. C. aetate et gloria belli insignis Drusum in Illyricum comitatus est *Tac. a. 1, 27.* Annis 16 et 22 in senatu sententias dixit *ibid. 2, 32; 3, 68.* Anno 24 extremae senectutis intimus Tiberii amicus accusatus, sed statim exemptus est *ibid. 4, 29, Dio 57, 24.* Anno 25 obiit; praeter consulatum et ornamenta triumphalia gloria fuerat paupertas bene tolerata, dein magnae opes innocenter partae et modeste habitae *Tac. a. 4, 44.* Eius filius videtur Cossus Cornelius Lentulus *cos. a. 753.*

1122 CN. (CORNELIVS) LENTVLVS memoratur in l. *Vrbinate XI 6058* duobus exemplis servato: T. Mario Siculo — — tr. mil. leg. XII, praef. duor(um) prin(cipum) [*haec unum exemplum exhibet, omisit alterum*], praefect(o) in el(asse?) Cn. Lentuli praet(or)is in Sicilia. *Titulum ad Augusti aetatem rettulit Bormann verba praef. duor. prin. interpretatus Augusti et Agrippae. Quae interpretatio quamquam ferri nullo modo posse mihi videtur atque de lectione tradita dubitandum esse, tamen titulum propter vocem 'praetoris' ad aetatem Augusti incuntem pertinere et ipse putarim.*

1123 CN. CORNELIVS LENTVLVS nescio quis honoratus l. *Attico CIA III 585 aetatis imperatoriae incuntes.*

1124 COSSVS CORNELIVS LENTVLVS, consul anno 753 = 1 a. C. cum L. Calpurnio Pisone. *Nummi eius Babelon, Monnaies de la République Romaine I p. 430*: a) Augustus R. Cossus Cn. f. Lentulus, b) Augustus cos. XI R. M. Agrippa cos. ter. Cossus Lentulus. — *Memoratur in l. M. Iunii Silani pronepotis VI 1439.*

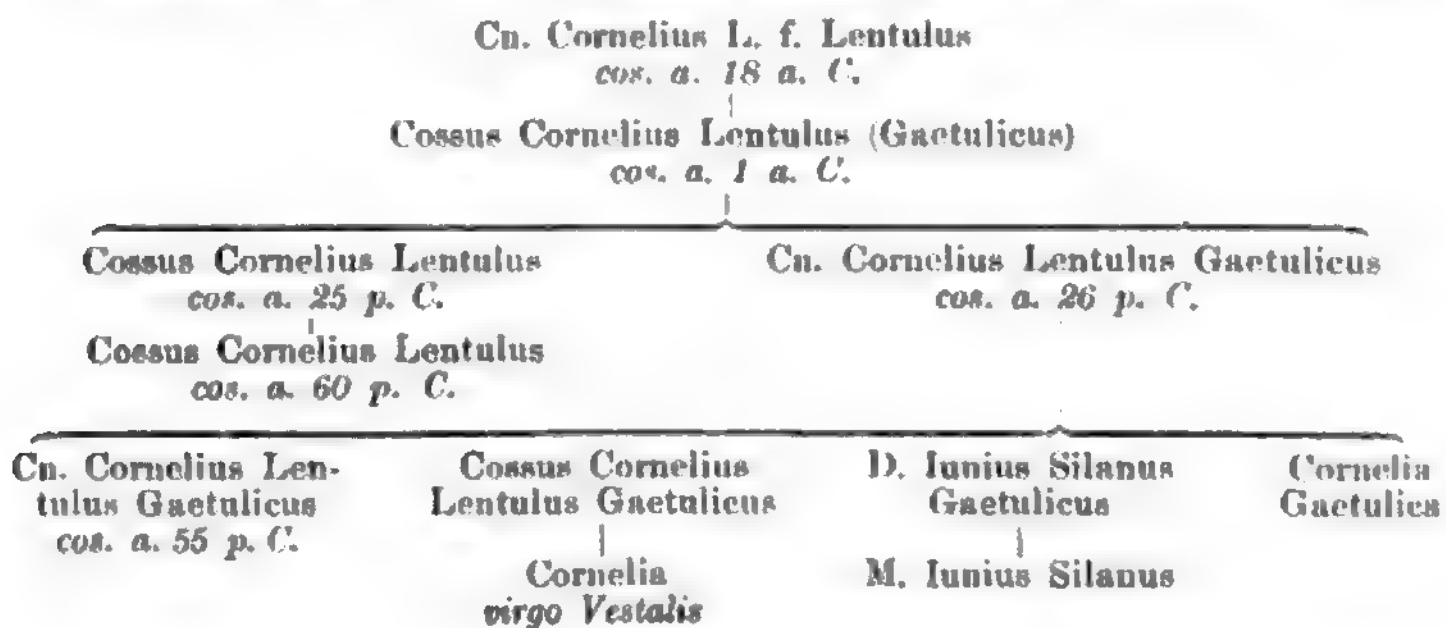
In consulatu: Cossus Cornelius Lentulus *Dio ind. l. 55, V 3257, CIG 2943*; Cossus Cornelius *VI 8738. 10395*, Cossus Lentulus *Cassiodor., ceterum Lentulus fasti.* — Cossus Lentulus *nummi*, Cossus Cornelius *Dio 55, 28*, Cossus Velleius *2, 116, Florus 2, 31, Orosius 6, 21, Seneca epist. 83, 15.* Gaetulici nomen eum sumpsisse dicunt *Dio et Florus l. l., et Velleius*: 'sed Cossus victoriae testimonium etiam in cognomen filii contulit'; *quamquam haec verba minus perspicua etiam ita interpretari licet, ut Velleium dicere voluisse ponamus Cossum quidem ipsum abstinuisse usu cognominis, indulsisse filio; utrum re vera gesserit an non, monumentis non diiudicatur.* Filius maior

natu consul a. 25 semper dicitur Cossus Cornelius Lentulus, minor consul a. 26 Cn. Cornelius Lentulus Gaetulicus, ita ut pater illi praenomen, huic cognomen victoria paterna partum indidisse videatur. — Cossus in tit. pronepotis.

Perperam et huic et filio maiori vulgo praenomen Gnaci tribui solet. Sed et in his et in aliis Cossis Lentulis, de quibus infra agemus, testimonia monumentorum scriptorumque ad unum omnia consentiunt Cossum fuisse tunc temporis praenomen. Ut enim aetate Augusti Aemilii Fabii-que praenomine Paulli, Scauri Mamerci, Antonii Iulli utebantur, ita Lentulorum stirps Cossi. Id quod cum virorum doctorum non pauci non cognovissent, permulta falsa de Lentulis aetatis imperatoriae in medium prolata sunt. Sed ea plerumque silentio hic praeterii.

Cn. f. numm. a. Dio ind. l. 55. Filius videtur Cn. Cornelii Lentuli consulis a. 736 = 18 a. C., quamquam si hoc ponimus, spatium temporis inter annos consulatum patris filique paulo minus quam solet esse efficitur. — Ilvir monetalis sub Augusto (circa a. 736 = 18) nummi. Consul a. 753 = 1 a. C. fasti. Anno 759 = 6 p. C. Musulamios et Gaetulos vicit meruitque ornamenta triumphalia Velleius 2, 116, Florus 2, 31, Orosius 6, 21, Dio 55, 28. Tiberius Cossum fecit urbis praefectum (scilicet post L. Aelium Lamiam mortuum anno 33 exeunte vide supra A 149), virum gravem moderatum, sed mersum et vino madentem, adeo ut ex senatu aliquando, in quem e convivio venerat, oppressus inexcitabili somno tolleretur; huic tamen multa Tiberius manu sua scripsit neque Cossus aut privatum secretum aut publicum elapsus est Seneca epist. 83, 15. Hae ad patrem magis quam ad filium consulem a. 25 ideo rettulerim, quod et Piso (cos. a. 739 = 15 a. C.) et Lamia (cos. a. 756 = 3 p. C.), qui ante Cossum urbis praefectura functi sunt, triginta fere annis post consulatum ad id culmen honorum ordinis senatorii pervenerunt. Perperam autem Borghesi opp. III p. 324, IX p. 260 de patre cogitari posse negavit, cum plane confunderet Gnaeos et Cossos Lentulos.

Filii: Cossus Cornelius Lentulus cos. a. 25, Cn. Cornelius Lentulus Gaetulicus cos. a. 26. — Subieci stemma familiae Cossorum:

- 1125 COSSVS CORNELIVS LENTVLVS, consul anno 25 cum M. Asinio Agrippa. *In consulatu*: Cossus Cornelius Lentulus *fasti Arvalium CIL I² p. 71, Dio ind. l. 57, VI 10051, XI 3613, Cossus Cornelius Cassiodor., Cornelius Cossus Tac. a. 4, 34, Cornelius Le... (L. f. traditur) V 5594, ceterum plerumque Lentulus fasti.* — Cossi filius *Dio ind. l. 57 scilicet consulis a. 1 a. C. qui praecedit; pater Cossi qui sequitur.*
- 1126 COSSVS CORNELIVS LENTVLVS, consul anno 60 cum imperatore Nerone IIII. *In consulatu*: Cossus Lentulus Cossi filius *VI 2042 acta Arvalium, VI 396, Cossus Cossi filius Frontin. de aquis 102, Cornelius Cossus Tac. a. 14, 20, Cossus tabula cerata Pomp. 120, ceterum Cornelius sive Lentulus fasti.* — Cossi filius *v. supra, scilicet filius consulis cognominis a. 25 qui praecedit, nepos consulis a. 1 a. C.*
- 1127 COSSVS (CORNELIVS LENTVLVS) ut homo nobilis nominatur *Iuvenal. 3, 184. Incertum est, num idem sit Cossus captator id. 10, 202; ut nomen nobile Cossus ponitur id. 8, 21.*
- 1128 COSSVS [CORNELIVS LENTVLVS] honoratus t. mutilo *Erythraeo graece scripto Lebas-Waddington 48, quem posuerunt [... αὐτοῦ] Βουλουμνία καὶ Παβερία, quarum una fortasse mater, altera uxor fuit.*
- 1129 COSSVS (CORNELIVS LENTVLVS) nescio quis memoratur in titulo liberti: L. Corneli Primigeni Cossi n(ostri) liberti *VI 16287. Libertum non praenomine patroni uti non est mirum, cum praenomina nobilia clararum gentium (cf. supra p. 408) ad libertos omnino non transeant.*
- 1130 L. CO[RNELIVS LENTVLVS] publice honoratus t. *Thyatireno Bulletin de correspondance Hellénique XI (1887) p. 457 n. 19: 'Ο δ[ῆμος ἐταίμασεν] Λεύκιον Κορνήλιον υἱὸν] Λέντλον εἰσεργέτην καὶ πατέρα]να τοῦ δ[ῆμου] Titulus ad aetatem imperatoriam ineuntem pertinet.*
- 1131 L. CORNELIVS LENTVLVS, consul anno 751 = 3 a. C. cum M. Valerio Corvino Messalla. Nummi ab eo sub Augusto cusi in aversa inscripti sunt *Lentulus flamen Martialis Babelon, Monnaies de la République Romaine I p. 431. Ad hunc pertinere videtur t. CIA III 588 ὁ δ[ῆμος] Λεύκιον [Κορνήλιον] Λευκίου υἱὸν] Λέντλον.*
In consulatu: L. Cornelius Lentulus *Dio ind. l. 53, [L. Cornelius Lentulus] flam. Mart. Notizie degli scavi 1890 p. 214, L. Lentulus I 748, IV 2450, VI 10395 = fasti min. XIII CIL I² p. 69, Monumentum Ancyrr. lat. 3, 29 = graec. 9, 7, Cn. (sic) Lentulus Sueton. Galba 4, ceterum plerumque Lentulus fasti.* — L. [Cornelius] Lentulus *tit., Lentulus nummi, Institution. 2, 25.*
L. f. Dio ind., tit. — Illvir monetalis sub Augusto nummi (intra annos fere 734/739 = 20/15 a. C. cf. Mommsen Zeitschrift für Numismatik 1884 p. 80), consul a. 751 = 3 a. C. fasti; flamen Martialis nummi, cf. supra in consulatu. Decessit Augusto regnante in Africa filia superstita Institut. l. l. fortasse in proconsulatu Africae.

1132 CN. CORNELIVS LENTVLVS AVGV, consul anno 740 = 14 a. C. cum M. Licinio Crasso. *Tituli: epistula eius ad Nysaros data CIG 2943 (1), memoratur in actis Arvalium VI 2023 (2), in l. libertorum IX 3099 (3).*

In consulatu: Cn. Lentulus Augur Monumentum Ancyrr. lat. 3, 23 = graec. 8, 20, Cn. Cornelius Lentulus Dio ind. l. 54, C[n. Co]rn[elius] fasti minor. VIII CIL I² p. 65, Cn. Cornelius Dio 54, 24; Cn. Lentulus I 745. 797 (in tesserae gladiatoris), VI 23532, X 885. 886. 1938, Cassiodor.; Augur Chromographus, ceterum Lentulus fasti. — Ἰνναῖος Λέντυλος Αὔγουρ l. 1, [Cn. Corneliu]s Lentulus Augur l. 2 (Cn. Cornelius) Lentulus Augur l. 3; Cn. Lentulus Augur Seneca de ben. 2, 27, Sueton. Tiber. 49, Lentulus Augur Tertullian. de pallio 4, Augur Lentulus Tac. a. 3, 59.

Augurem hunc verum cognomen gessisse docet titulus graecus, sump- tum ut videtur ex sacerdotio quo ornatus erat, distinctionis causa. Recte autem vidit Nipperdey ad Tac. a. 1, 27 omnibus locis, quibus certe de nostro Lentulo agitur, semper additum esse illud cognomen, ut distingueretur a Cn. Cornelio Lentulo aequali cos. a. 18 a. C. Nam quod Mommsen, Res gestae divi Aug. p. 131 adn. contra nititur iis locis, quibus Augur re vera deest, omnes ad unum sunt consulatus indicationes, ubi non id agitur, ut singuli consules quam accuratissime significentur, sed idunum, ut annus clare designetur. Cuius rei causa cum homines aetatis Augusti bina nomina ponere satis habere consueverint, non mirum est annum 740 plerumque designari per M. Crassum (vel M. Licinium) et Cn. Lentulum (vel Cn. Cornelium) consules. Nec minus recte Nipperdey l. l., quamquam ei adversatus est G. Zippel, die Lösung der consularischen Proconsuln Königsberg 1883 p. 9, docuit diversa tradita esse de Cn. Lentulo cos. a. 18 a. C. et Lentulo Augure cos. a. 14 a. C.

Cn. f. l. 2, Dio ind. l. 54. — Consul a. 740 = 14 a. C. fasti. Proconsul Asiae a. 753 = 1 a. C. die XVII μηνός Δακτίου, id est mense Maio ineunte (cf. Ideler, Chronologie I p. 419) rescripsit Nysaeis l. 1, fuit ergo proconsul anno proconsulari 752/753 = 2/1 a. C. (non anno 753/754, ut falso statuit Waddington, Fastes n. 61). In senatu sententiam dixit anno 22 Tac. a. 3, 59, anno incerto Tertullian. de pallio 4. Divitiarum maximum exemplum, antequam illum libertini pauperem facerent; ingenii fuit sterilis, tam pusilli oris quam animi; cum esset avarissimus, nummos citius emittebat quam verba: tanta illi inopia erat sermonis Seneca de ben. 2, 27. Cum ei census maximus esset, metu et angore ad fastidium vitae a Tiberio actus, ut ne quo nisi ipso herede moreretur Sueton. Tiber. 49. — Magister fratrum Arvalium l. 2, augur.

1133 (CORNELIVS) LENTVLVS CETHEGVS memoratur in l. nutricis VI 6072, infans ut videtur mortuus.

1134 CN. CORNELIVS LENTVLVS GAETVLICVS, consul anno 26 cum C. Calvisio Sabino. *Tituli: memoratur in fastis Arvalium CIL I² p. 71 (1), in actis eorundem VI 2029 (2), in t. filiae VI 1392 (3), nepotis VI 1439 (4), liberti VI 9834 (5).*

In consulatu: Cn. Cornelius Gaetulicus *II* 2093, [Cn. Lent]ulus Gaetu[licus] *VI* 343, Cn. [Lentulus] *X* 896, Cn. Gaetulicus *Cassiodor.*, ceterum plerumque Gaetulicus *fasti.* — Cn. (Cornelius) Lentulus Gaetulicus in *t.* 5 Cn. Cornelii Atimeti, [Cn. Le]ntulus Ga[etuli]cus *t.* 1, Cn. Lentulus Gaet[ulicus] *t.* 2, Gaetulicus *t.* 3. 4. — Lentulus Gaetulicus *Tac. a.* 4, 42; 6, 30, *Sueton. Calig.* 8, *Dio* 59, 22, *Plin. epist.* 5, 3, 5, ceterum Gaetulicus.

Cossi filius *t.* 4, ubi M. Iunius Silanus dicitur Gaetulici nepos, Cossi pronepos. *Filius ergo Cossi Cornelii Lentuli cos. a.* 753 = 1 a. C., frater minor Cossi Cornelii Lentuli *cos. a.* 25 p. C. cf. *stemma supra p.* 452, — Cossus (pater) victoriae testimonium etiam in cognomen filii contulit *Velleius* 2, 116.

Practor peregrinus anno 23 *t.* 1. Anno 25 consul designatus Aquiliam adulterii delatam cum Vario Ligure damnavit *Tac. a.* 4, 42. Consul anno 26 *fasti.* Legatus provinciae Germaniae superioris per decem annos *Dio* 59, 22 (scilicet per annos 29–39); Gaetulicus ea tempestate (anno 35) superioris Germaniae legiones curabat mirumque amorem consecutus erat, effusae clementiae modicus severitate *Tac. a.* 6, 30 cf. *Sueton. Galba* 6. Ab imperatore Gaio anno 39 occisus *Dio l. l.*, *Sueton. Claud.* 9. Ante diem VI k. Novembres a. 39 immolarunt fratres Arvales ob detecta nefaria con[silia in C. Caes. Aug. Germanic]um Cn. Lentuli Gaet[ulici] *t.* 2.

Inter poetas eroticos nominatur *Plin. epist.* 5, 3, 5, *Sidon. Apollin. carm.* 9, 259, inter lascivos *Martial. praef. l.* 1; Caesennia amica ab eo versibus celebrata *Sidon. epist.* 2, 10, 6; tres versus de Britannis affert *Probus in Verg. Georg.* 1, 227. Gaetulici epigrammata graeca novem extant in *anthologia graeca* cf. *Jacobs XIII p.* 896. — Testimonium eius de urbe natali imperatoris Gai refellerat *Plinius Secundus Sueton. Cal.* 8, unde opus aliquod historicum confecisse videtur.

Genor L. Apronii; ipse L. Seiani filium generum destinaverat *Tac. a.* 6, 30. Liberi: Cn. Cornelius Lentulus Gaetulicus, Cossus Cornelius Lentulus Gaetulicus, D. Iunius Silanus Gaetulicus, Cornelia Gaetulica. — *Memoratur Senec. natur. quaest. 4 praef. 15.*

1135 CN. (CORNELIVS) LENTVLVS GAETVLICVS, consul suffectus mense Decembri a. 55 (ut videtur) cum T. Curtilio Mancina. *In consulatu:* Cn. Lentulus Gaetulicus *VI* 2037 corr. *Ephem. ep.* 8 p. 328, Cn. Lentulus *tab. cerat. Pompeian.* 50. 127. — *Filius certe Cn. Cornelii Lentuli Gaetulici cos. a.* 26 p. C. *Huius filia potest esse [Cor]nelia Cn. Lentuli [Ga]etulici filia Caesia VI* 1391.

1136 COSSVS CORNELIVS LENTVLVS GAETVLICVS. *Tituli: posuit liberto patris VI 9834 (1), memoratur in l. concubinae VI 17170 (2).*

Cossus Cornelius Lentulus Gaetulicus *l. 1*, Cossus Gaetulicus *l. 2*; Cn. Lentuli Gaetulici (*cos. a. 26 p. C.*) filius *l. 1*; Cornelia virgo Vestalis filia *l. 2*.

1137 (CORNELIVS LENTVLVS) MALVGINENSIS, filius Ser. Maluginensis anno 28 in locum patris defuncti flamen Dialis factus *Tac. a. 4, 16*.

1138 CORNELIVS (LENTVLVS) MALVGINENSIS nescio quis memoratur in *l. Corneliae Memoris libertae VI 7700*.

1139 SER. CORNELIVS LENTVLVS MALVGINENSIS, consul suffectus anno 763 = 10 p. C. cum Q. Iunio Blaeso. *In consulatu: Ser. Cornelius Lentulus Maluginensis flamen Dialis fasti Capitolini, Ser. Lentulus fasti min. XVI CIL I² p. 77, Ser. Lentulus Maluginensis VI 4418, Bullettino comunale 1880 p. 75 n. 361, Ser. Lentulus) X 8070, 4 = 1 p. 201, Maluginensis VI 25617. — Ser. Maluginensis apud Tacitum.*

Cn. f. Cn. n. *fasti Cap.* Consul ex kal. Iuliis per secundum semestrem a. 10 p. C. *fasti*. Flamen Dialis *fasti Cap.*, *Tac. a. 3, 58, 71; 4, 16*. Anno 22 frustra postulavit, ut Asiam sorte haberet *Tac. a. 3, 58, 71*. Defunctus anno 23; Maluginensis filius *ibid. 4, 16*.

1140 CN. CORNELIVS LENTVLVS MARCELLINVS, P. f., legatus pro praetore (Cyrenarum), patronus Cyrenensium publice honoratus *l. Cyrenaico graece scripto Smith and Porcher, History of the recent discoveries at Cyrene p. 109 n. 1 cf. tab. 77. Potest filius esse consulis a. 736 = 18 a. C., qui sequitur.*

1141 P. CORNELIVS LENTVLVS MARCELLINVS, consul a. 736 = 18 a. C. cum Cn. Cornelio Lentulo. *In consulatu: P. Cornelius Lentulus Marcellinus Dio ind. l. 54, P. Cornelius fasti min. VII et VIII CIL I² p. 64, 65, P. Lentulus Monument. Ancyr. lat. 1, 37 = graec. 3, 12, lat. 3, 40 = graec. 9, 21, Dio 54, 12, Cassiodor., ceterum Lentulus fasti. — P. filius fasti min. VII, Dio ind. l. 54. Huius filius potest esse qui praecedit.*

1142 P. CORNELIVS LENTVLVS SCIPIO, consul suffectus anno 755 = 2 p. C. cum T. Quinctio Crispino Valeriano. *In consulatu: P. Cornelius Scipio fasti Capitolini, L. (sic) Lentulus Scipio X 2039 a, VI 1385, P. Lentulus fasti minor. XI CIL I² p. 68, X 2039 a.*

Cn. f., Cn. n. *fasti Cap.*, Cn. f. VI 1385; filius fortasse putari potest Cn. Cornelii Cn. f. Lentuli Auguris consulis a. 740 = 14 a. C., quamquam spatium quattuordecim tantum annorum, quod intercessit inter consulatus eorum, huic opinioni minus favet.

Consul suffectus kal. Iuliis a. 2 p. C. *fasti*. Vel ad hunc vel ad filium cognominem qui sequitur pertinet *l. Smyrnaeus CIG 3186 ὁ δῆμος Πόπλιον Λέντλον Σκιπίωνα ἀνθρώπου εὐεργέτην ὄντα διὰ προγόνων τῆς πόλεως, qui propter insignem simplicitatem et brevitatem certe ad initium aetatis imperatoriae spectat; alter uter ergo fuit proconsul Asiae.*

1143 P. CORNELIVS LENTVLVS SCIPIO, consul suffectus anno 24 cum L. Calpurnio Aviola. *Titulus ei positus est V 4329 Brixianus.*

P. Scipio *fasti Arvalium CII. I² p. 71*, P. Cornelius Len[tulus] Scipio *tit.*, Cornelius Scipio *Tac. a. 3, 74*, ceterum Scipio. — *Filius consulis a. 2 p. C. qui praecedit.*

Praetor aerarii, legatus Ti. Caesaris Augusti legionis VIII Hispanae *tit.*, cui in Africam propter bellum cum Tacfarinate missae prae-fuit sub Iunio Blaeso proconsule anno 22 *Tac. a. 3, 74*. Consul suffectus anno 24 *fasti Arvalium*. Anno 47 in senatu sententiam dixit *Tac. a. 11, 4*. — Pontifex, fetialis *tit.* Maritus Poppaeae Sabinae anno 47 (*quae ante nupta fuerat T. Ollio*) *Tac. a. 11, 2, 4*. — *De proconsulatu Asiae vide in patre.*

1144 P. CORNELIVS (LENTVLVS?) SCIPIO, consul anno 56 cum Q. Volusio Saturnino. *In consulatu: P. Cornelius Scipio X 1574, tab. cerat Pompeian. 21, Phlegon mirab. 27; item restituendum est [P.] Corn. Sc[ip.] in titulo Mogontiacensi Westdeutsche Zeitschrift II (1883) p. 431 cf. Correspondenzblatt III (1884) p. 32; P. Cornelius X 1401, tab. cer. 18. 20, P. Scipio Tac. a. 13, 25, ceterum plerumque Scipio fasti. — Filius videtur consulis a. 24 qui praecedit.*

— Pomponius Cornelius Lollianus Hedianus.

1145 CORNELIVS LVPVS. Nummi Cretenses capita diri Augusti et Tiberii cum inscriptionibus nominum exhibent et diversum in modum abbreviata ἐπὶ Κορνελίου Λύπου: a) Polyrrhenii Mionnet II p. 257 n. 1 accuratius Suppl. IV p. 336 n. 265, in parte adversa monogramma solvendum est Πολυρρηνίων non Ἀνθοστ(άτου), ut perperam solvit Borghesi opp. I p. 437; b) Axi Revue numismatique ser. III tom. III (1885) p. 159 n. 3; c) Cydoniae α) Eckhel II p. 302 ex Morellio, catalog. musei Britannici p. 32 n. 37 (nummus similis Mionnet II p. 258 n. 2 = 274 n. 132 est falsus); β) Imhoof-Blumer, Monnaies grecques p. 215 n. 17, Eckhel II p. 302 ex Morellio (inde Mionnet Suppl. IV p. 313 n. 121), Mionnet II p. 258 n. 5 melius Suppl. IV p. 313 n. 120; d) Eleuthernarum Τ. ΚΑ. Σεβαστός. Κορ. Αὐ. caput Tiberii laureatum ἢ Θεῶ Σεβαστῶ Κρητῶν Ἐλευθ. caput Augusti radiatum collectio Imhoof-Blumer, catalog. Lond. p. 35 n. 18; minus bene descripti vel servati Eckhel II p. 302 ex Morellio (inde Mionnet II p. 276 n. 153), Mionnet Suppl. IV 317 n. 144; e) Gortynae Eckhel II p. 302, Mionnet II p. 258 n. 4 = Suppl. IV p. 321 n. 170; f) Hierapytnae α) [Τιβέριος Κ.] Σεβαστός α. Κορ. Αὐ. caput Tiberii laureatum ἢ Θεός [Σεβαστός] Κρητης Ἱερα. caput Augusti radiatum museum Berolinense; β) Eckhel II p. 301, minus accurate Mionnet II p. 285 n. 217 = Suppl. IV p. 296 n. 1.

Sub Tiberio proconsul Cretae Cyrenarum nummi. Consul (suffectus) anno 42: (C. Caecina) Largo (*cf. supra n. 75*) et Lupo eos. *Gaius 3, 63*; a P. Suillio circumventus *Tac. a. 13, 43*; amicus Claudii ab eo occisus *Seneca apocolocynt. 13*.

1146 D. CORNELIVS MAECIANVS, legatus Augusti anno 79 (legionis VII Geminae Felicis) II 2477 t. *Aquifluriensis*.

1147 CORNELIVS MARCELL(INVS) (vel MARCELL(VS)), 'libertorum et familiae Scriboniae Caesar(is) et Corneli Marcell. f(ili)' VI 26033. Scribonia, antequam a C. Caesare (qui postea Augustus) uxor duceretur (anno 714 = 40 a. C.), duobus consularibus nupta fuit, ex altero etiam mater Sueton. August. 62. Alterum fuisse vulgo statuitur P. Cornelium Scipionem (cos. a. 716 = 38 a. C. cf. infra n. 1174), ex quo filium cognominem (consulem a. 738 = 16) et Corneliam uxorem Paulli Aemilii Lepidi peperisset cf. n. 1175 et 1206, alterum patrem Marcellini nostri Cn. Cornelium Lentulum Marcellinum (Dio ind. l. 39), consulem a. 698 = 56. Cui opinioni verba Suetonii eo adversantur, quod secundum eum Scriboniam ex uno eodemque marito et Corneliam filiam et filium vel filios peperisse ponendum est atque P. Cornelius Scipio cos. a. 716, quem ante a. 714 cum Scribonia divortium fecisse necesse est, quo tempore eam in matrimonio habebat, nondum consularis fuit. At cum Propertius eleg. 5, 11 discrete testetur v. 29 sq. 37 sq. Corneliam originem paternam e stirpe Scipionum duxisse atque duos illius aetatis Scipiones notos habeamus, qui ex temporum rationibus pater fraterque Corneliae apte haberi possunt, veri similis mihi videtur Suetonium rem minus accurate tractasse quam Propertium aequalem Corneliae cuidam e stirpe Lentulorum ea aetate, qua stirps Scipionum nondum evanuerat, originem e familia Africanorum falso finxisse. Itaque quae vulgo de maritis Scriboniae statuuntur, si minus certa, at probabilia videntur.

1148 L. CORNELIVS MARCELLVS memoratur in t. Agrigentino X 7192 (1), ipse posuit Panormitanum 7266 (2). — Plena nomina exhibent tituli, Cornelius Marcellus apud Tacitum.

Quaestor pro pr. provinciae Siciliae t. 1, 2, M. Haterii Candidi proconsulis t. 1; legatus pro praetore provinciae eiusdem, praetor d[esignatus] t. 2. Anno 65 in causa Iuniae Lepidae quasi conscius accusatus damnationem evasit Tac. a. 16, 8; anno 68 a Galba in Hispania occisus id. h. 1, 37.

1149 Cornelius Martialis, tribunus cohortis praetoriae anno 65 tribunatu exutus Tac. a. 15, 71.

1150 Cornelius Martialis, primipilaris anno 69 inter obsessos in Capitolio a Vitellianis occisus Tac. h. 3, 70. 71. 73. Potest idem haberi atque is qui praecedit, si ponitur Martialem post tribunatum primipilatum iterum (cf. CIL V 867) adeptum esse.

1151 C. Cornelius Minicianus (praenomen exhibet tit.), conterraneus et amicus Plinii, cui a (Q. Pompeio) Falcone tribunatum petiit epist. 7, 22; scripsit ad eum epist. 3, 9; 4, 11. Eundem honoravit patronum plebs urbana Bergomi V 5126: C. f., tribu Vot., praefectus cohortis primae Damascenorum, tribunus militum legionis III Augustae, prae-

fectus fabrum, curator rei publicae Otesinorum; IIIIvir iure dicundo, pontifex, flamen divi Claudii Bergomi; flamen divi Traiani Mediolani.

- 1152 M. CORNELIVS NIGRINVS CVRIATIVS MATERNVS. *Eiusdem tituli duo exempla extant, unum Liriae II S. 6013 (1), unde corrigitur lectio alterius in agro Valentino reperti II 3783 (2).*

M. fil., tribu Galeria, consul, legatus Augusti pro praetore provinciae Moesiae, provinciae Syriae t. 1. 2. — Num idem sit atque Maternus consul (ordinarius) a. 185, plane incertum est.

- 1153 M. Cornelius Octavianus. *Tituli: publice ei positus est VIII S. 12296 (1) Bisicensis, ipse dedicavit VIII 8435 (2) Sitifensem mutilum.*

Tria nomina exhibet uterque tit. — Vir perfectissimus, praefectus classis praetoriae Misenensis, dux per Africam Numidiam Mauretaniamque (non ante saeculum III), patronus municipi Bisicensis t. 2.

- 1154 SER. CORNELIVS ORFITVS, consul anno 51 vide infra Ser. Cornelius (Scipio) Salvidienus Orfitus.

- 1155 A. CORNELIVS PALMA, consul I a. 99 cum Q. Sosio Senecione, consul II a. 109 cum Tullo. — *Tituli: memoratur in t. graece scripto in Batanaea reperto Lebas-Waddington 2296 (1); nomina eius probabiliter restituit Waddington in t. ibidem reperto 2305 (2), ad eundem rettulit Borghesi opp. V p. 31 t. acephalum VI 1386 (3).*

In consulatibus: A. Cornelius Palma II VI 2186, ceterum plerumque Palma fasti. — A. [Cornelius Palma] t. 2, Cornelius Palma t. 1, Palma apud scriptores.

Consul I anno 99 fasti. Legatus Hispaniae citerioris a. 100/101 *Martial.* 12, 9. Legatus Syriae inde ab a. fere 104-105 t. 1. 2, *Dio* 68, 14 Arabiam Petracam a. 105/106 subiecit et in provinciae formam redegit *Dio* l. l. cf. nummos Arabia acquisita *Eckhel* VI p. 420; sed hos nummos non anno 105, sed anno 106 tribuendos esse sequitur et ex narratione *Dionis* et ex epocha aerae *Bostranae* cf. *Marquardt, Staatsverwaltung* I² p. 431. Consul II a. 109 fasti. A Traiano statua honoratus *Dio* 68, 16; inscriptionis eius fragmentum extat in t. 3. Sub finem imperii Traiani in suspicionem affectae tyrannidis lapsus vit. *Hadrian.* 4, 3; anno 118 coniurationis reus iussu senatus Tarrae cinis occisus est *ibd.* 7, 2.

- 1156 Cornelius Pinus, pictor Romae aetate Vespasiani *Plin. n. h.* 35, 120.

- 1157 CORNELIVS PLOTIANVS, legatus (legionis II Adiutricis) III S. 10507 t. *Aquincensis.*

— C. IAVOLENVS CALVINVS GEMINVS CAPITO CORNELIVS POLLIO SQVILLA Q. VVLCACIVS SCVPPIDIVS VERVS.

— D. CVTIVS BALBINVS M. CORNELIVS POTITVS L. ATTIVS IVNIVS ROMVLVS.

- 1158 Cornelius Primus, cliens Vespasiani *Tac. h.* 3, 74.

- 1159 Cornelius Priscianus, advocatus anno 166 rem legatarii cuiusdam apud imperatorem M. Antoninum egit (*Vlpianus*) *Marcellus Digest.* 28, 4, 3.

- 1160 CORNELIVS PRISCVS memoratur in *l. Ephesio Ancient Greek inscriptions in the British Museum III n. CCCCLXXXVI*, qui continet epistulam imperatoris Hadriani a. d. V kal. Octobr. a. 120 ad gerusiam Ephesiorum datam.

Consularis in senatu sententiam dixit *Plin. epist. 5, 20, 7 a. fere 105/106*; sub idem fere tempus consul suffectus fuit. Proconsul Asiae anno proconsulari 120/121 *tit.* — Plinius ad eum scripsit *epist. 3, 21*.

Idem fortasse vel filius memoratur in l. urbano Bullettino comunale 1880 p. 136: Sulpicia C. f. Platorina Corneli Prisci (uxor).

- 1161 COR(NELIVS) PROC(VLVS) memoratur in signaculo servi X 8059, 377.

- 1162 P. CORNELIVS PROCVLVS, legatus Pannoniae superioris anno 133 *dipl. mil. III S. XLVII*.

— CN. ARRIVS CORNELIVS PROCVLVS.

· · · · · L. FVLVIVS · · · · · C. BRVTIVS PRAESENS MIN · · · · · VALERIVS MAXIMVS POMPEIVS L · · · · · VALENS CORNELIVS PROCVLVS · · · · · AQVILIVS VEIENTO.

- 1163 L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECIO PROCVLVS. *Titulum sepulcralem ei posuerunt Corneliae Procula et Placida filiae VI 1387. Plena nomina exhibet tit.; nomina principalia huic fuisse Q. Cornelium Proculum ex nominibus et filiae maioris et Q. Cornelii Senecionis Proculi filii VI 1388 apparet. Proconsul Asiae tit. Rescriptum divorum fratrum ad Cornelium Proculum Vlpianus de officio proconsulis Digest. 48, 18, 1, 4, datum probabiliter ad proconsulem Asiae. Alterum eorundem rescriptum ad Cornelium Proculum (cum praeesset provinciae nescio cui) memorat Paulus Digest. 26, 5, 24, unde Proculum imperatoriam provinciam rexisse perperam collegit Waddington, Fastes n. 150. Neque enim in universo tit. V ulla fit distinctio inter legatum et proconsulem neque verbum 'praesidis', quo utitur rescriptum, speciem quandam rectorum provinciarum significat, sed generaliter de omni genere usurpatur.*

Rescriptum Antonini Pii ad Cornelium Proculum Digest. 2, 8, 7 propter temporum rationes ad Cn. Arrium Cornelium Proculum (supra A 901) rettulimus. — Num in titulo Sagalassensi Lanckoronski, Städte Pamphyliens und Pisidiens II p. 226 n. 200 V omnino supplendum sit [ἐπὶ Κορνηλίου] Πρόχλου τοῦ σεμνοτάτου ἡγεμόνο[ς], ut supplevit qui edidit, in cognomine satis vulgari plane incertum est.

- 1164 Cn. Cornelius Pulcher. *Titulus eius Argolicus CIG 1186 descriptus est a Chandlero, Inscriptiones antiquae pars II p. 81 n. 137, quocum consentit fere exemplum antea a Fourmonto datum: Γν. Κορνήλιον Τιβερίου υἱὸν Φαβία Ποῦλχρον χειλιάρχον λεγ. ὁ Σκυθικῆς Δ' (sic Boeckh cum Fourmonto, ΔΚ Chandler) ἀνδρῶν ἀντιστράτηγον ἐν Κορίνθῳ εὐθη- [ν]ίας ἐπιμελητὴν, ἀγωνοθέτην Καίσαρῶν Νερουανῶν Τραιανῶν Σεβαστῶν Γερμανικῶν Δακῶν καὶ Ἰσθμίων καὶ Καίσαρῶν καὶ ἀγωνοθέτην Σεβαστείων Ἀσκληπείων καὶ στρατηγὸν καὶ γραμματέα τῶν Ἀχαιῶν καὶ*

ἀρχιερέα καὶ ἐπίτροπον Καίσαρος Γν. Κορνήλιος Φιλίσκος τὸν αὐτοῦ φίλον
ψιφίσματι βουλῆς.

Boeckh p. 592 *Pulchrum* post tribunatum 'duumvirum' fuisse statuit, quamquam qualis hic duumvir sit, se nescire profitetur; postea propraetorem (sic) Achaiae, factum esse, quo munere cum fungeretur, annonae curatorem in Achaia, ludorum agonothetam et praetorem scribamque Achaeorum fuisse. At patet hunc hominem ordinis equestris post tribunatum legionis ad procuratoriam imperatoriam pervenisse, honores autem et munera omnia reliqua quae memorantur in titulo esse municipalia vel provincialia. Δὲ ἀνδρῶν ἀναστράτηγος nisi intelligendus sit praefectus duovirum Corinthi, qua alia ratione explicari possit, equidem non video. Nam de 'duoviro pro praetore' cogitari vix potest; 'duoviri praetores' enim et 'quattuorviri praetores' (nunquam 'pro praetore') praeter Italiam non inveniuntur nisi in Gallia Narbonensi, in qua una provincia Romani magistratibus municipalibus antiquum 'praetoris' nomen indulserunt cf. quae exposui *Philologus Suppl. VI* (1891—1893) p. 672. Coloniae autem Corinthum anno 710 = 44 deductae magistratus qui praecerant inde ab initio semper 'duoviros' appellatos esse confirmant nummi cf. *Eckel II* p. 238 sqq. — Propter ludos memoratos homo ad aetatem Traiani vel Hadriani pertinere videtur.

Idem videtur Cornelius Pulcher, cui dedicavit Plutarchus libellum inscriptum πῶς ἂν τις ὅπ' ἐχθρῶν ὠφελεται; ex prooemio enim apparet *Pulchrum* hominem fuisse in rebus publicis multum versatum.

1165 L. CORNELIVS PVSIO, L. f., tribu Gal., IIIIvir viarum curandarum, tribunus militum legionis XIII Geminae, quaestor, tribunus plebis, praetor, legatus Augusti legionis XVI (ante Vespasianum) t. urbanus *Römische Mittheilungen* 1892 p. 199.

1166 Cornelius Quadratus memoratur in fistulis urbanis Lanciani, sylloge aquaria n. 44 Cornelio(rum) Front(onis) et Quadra[ti] et n. 45 Corneli(orum) Fronto(nis) et Quadrati. Frater videtur M. Cornelii Frontonis rhetoris, qui scripsit de nepote amisso p. 235 ed. Naber: cum fratre optimo concordissime vixi, quem patris vestri (= Pii) bonitate summos honores(consulatum?) adeptum gaudeo, vestra vero amicitia satis quietum et multum securum video; praeterea frater memoratur p. 32. 134.

1167 CORNELIVS REPENTINVS, gener Didii Iuliani, quem imperium adeptus in locum Sulpiciani praefectum urbi anno 193 fecit vit. *Did. Iulian.* 3, 6; 8, 6. Maritum esse Didiae Clarae, quae patre regnante Augusta nuncupata est cf. *Eckhel VII* p. 151, certum videtur; alii autem coniuges intellegendi sunt vit. *Pertin.* 14, 4, ubi Didius Iulianus filiam filio fratris despondisse narratur.

1168 SEX. CORNELIVS REPENTINVS qui et CONTVCCIVS memoratur in fistula plumbea urbana Lanciani sylloge aquaria n. 172 (1) et in t. *acephalo VI* 1564 (2).

Sex. Cornelius Repentinus *t. 1*. Cornelius Re[pentinus] *t. 2*. — Cornelius Repentinus in *inscriptione epistulae Frontonis ad amic. 2, 4*; 'frater Contucci' *Fronto cum adloquitur in epistula ipsa. Sed magis crediderim signi instar Contuccium ei fuisse quam cognomen, similiter atque Naucellium in Claudio Iuliano cf. supra n. 719. 'Frater' autem item a Frontone honorifice appellatur Passienus Rufus ad amic. 1, 8, Caecilius Optatus ibd. 1, 9, (M. Gavius) Squilla Gallicanus ibd. 1, 25 cf. et Friedländer, Darstellungen aus der Sittengeschichte I^a p. 137.*

Praefectus praetorio *t. 1*, a commentariis Corneli Re[pentini pr. pr.] *t. 2*, Cornelio Repentino [p]r. [pr.] *restituendum videtur in inscriptione epistulae l. l., ubi traditur fr.; Antoninus Pius in locum Tatii Maximi demortui duos praefectos substituit Fabium Repentinum et Cornelium Victorinum vit. Pii 8, 8 traditur errore sive biographi sive librariorum; intellegendi sunt, ut vidit Borghesi, Cornelius Repentinus et Furius Victorinus. Ut recte tradatur in t. 1 c(larissimus) [v.], ex praefectura praetorii in ordinem amplissimum adlectus est. — Fronto ad eum scripsit epist. l. l.*

— L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENEIO PROCVLVS *vide supra n. 1163.*

1169 Cornelius Sabinus, tribunus praetorianorum coniurationis contra imperatorem Gaium particeps *Sueton. Calig. 58, Dio 59, 29 (Zonaras 11, 7). Ioseph. ant. 19, 1, 7-14; 19, 4, 4, 5; ipse se interemit Dio 60, 3 (Zonaras 11, 8). Ioseph. ant. 19, 4, 6.*

1170 P. CORNELIVS SAECVLARIS, consul II anno 260 cum C. Iunio Donato II. *In consulatu: P. Cornelius Saecularis XI 5748. 5750, ceterum Saecularis fasti. — Cornelius Saecularis praefectus urbi a. 258--260 Chronographus.*

— P. LICINIVS CORNELIVS SALONINVS VALERIANVS CAESAR.

1171 L. CORNELIVS SALVIVS TVSCVS, salius Palatinus cooptatus anno 181 *VI 1979 fasti Saliorum.*

1172 CORNELIVS SATVRNINVS, vir clarissimus *VI 1389.*

1172a Cornelius Saturninus, sculptor quidam Oeensis *Apul. apol. 61. 62. 63.*

1173 (CORNELIVS) SCIPIO, adulter Iuliae Augusti filiae punitus (anno 2 a. C.) *Velleius 2, 100, 5. Diversus sit necesse est a P. Scipione cos. a. 738 = 16 a. C., qui frater uterinus fuit Iuliae.*

1174 [P.] CORNELIVS (SCIPIO), consul suffectus anno 716 = 38 a. C. *fasti minores VIII CIL I^a p. 65. Pater videtur P. Corneli P. f. P. n. Scipionis cos. anno 738 = 16 a. C. et Corneliae uxoris Paulli Aemilii Lepidi censoris, quam e gente paterna Scipionum filiam Scriboniae fuisse elegia Propertii 5, 11 constat v. infra n. 1206; cf. Sueton. August. 62: 'Scribonia, antequam a. C. Caesare (qui postea Augustus) uxor duceretur, duobus consularibus nupta fuit, ex altero etiam mater' cf. supra n. 1147.*

1175 P. CORNELIVS SCIPIO, consul anno 738 — 16 a. C. cum L. Domitio Ahenobarbo. *Tituli: ei positus est CIA III 580 (1), epistula eius ad Thyatirenos data Bulletin de correspondance Hellénique X (1886) p. 400 (2).* — Nummus Pitanes Mysiar in museo Berolinensi in aversa inscriptus [Σεβας]τὸν Ἡτταῶνι caput Augusti laureatum, in adversa Ἡ. Σειπίωνα caput nudum Scipionis exhibet; eundem descripsit Waddington, *Fastes* n. 56, exempla minus integra ibd. et in museo Berolinensi.

In consulatu: P. Cornelius Scipio *Dio ind. l. 54*, P. Corne.... *fasti min. VIII CIL I² p. 65*, P. Co..... *fasti min. VII p. 64*, P. Scipio *Dio 54. 19*, *Cassiodor.*, ceterum Scipio *fasti*. — P. Cornelius Scipio *t. 1*, P. Cornelius S[cipio] *t. 2*, P. Scipio *nummi*.

P. f. P. n. *Dio ind. l. 54*, P. f. *t. 1*. *Filius videtur P. Cornelii Scipionis consulis suffecti a 716 = 38 a. C. qui praecedit et Scriboniae, frater Corneliae n. 1206.*

Quaestor pro praetore (provinciae Achaiae) *t. 1*. Consul a. 738 — 16 a. C. *fasti*. Proconsul Asiae *numm.*, *t. 2* circa a. 750 — 4 a. C. quo tempore Augustus proconsulibus Asiae et Africae indulserat, ut *nummi capita* eorum referrent. Cum Asinius Gallus (cos. a. 742 = 12) Asiam regeret anno proconsulari 748/749 = 65 (cf. supra A 1017), probabile est Scipionem provinciae praefuisse anno 747/748 = 76.

1176 (P. CORNELIVS) SCIPIO nescio quis memoratur in titulo liberti VI 16203.

1177 P. CORNELIVS SCIPIO ASIATICVS, consul (suffectus) mense Octobri et Decembri anni 68 cum C. Bellicio Natale. *In consulatu:* P. Cornelius Scipio Asiaticus *dipl. mil. III S. VI, VI 471. 8680*, P. Cornelius Scipio *dipl. mil. III 4. 5*.

1178 . . CORNELIVS SCIPIO ORFITVS, salius Palatinus cooptatus anno 189 VI 1980, exiit collegio anno incerto VI 1981 *fasti saliorum*. Propter aetatem certe diversus est et ab Orfito cos. a. 172 et ab Ser. Scipione Orfito cos. a. 178.

1179 L. CORNELIVS SCIPIO ORFITVS. *Titulos posuit VI 402 (1). 505 (2). 506 (3).* — *Plena nomina exhibent t. 2. 3*, Scipio Orfitus *t. 1*. Clarissimus vir, augur *t. 1. 2. 3*; taurobolium fecit anno 295 *t. 2*.

1180 SER. (CORNELIVS) SCIPIO ORFITVS, consul anno 178 cum P.(?) Velio Rufo. *In consulatu:* Ser. Scipio Orfitus *dipl. mil. III S. LXXVI*, ceterum Orfitus *fasti*. — *Huic nomen Cornelii fuerit an Orfito consuli a. 172, cuius reliqua nomina adhuc ignoramus, dubium est cf. quae supra adnotavi ad. n. 262. Alter uter videtur filius esse Ser. Cornelii Salvidieni Scipionis Orfiti cos. a. 149, frater mulieris quae nominatur IX 663 Ser. Cor(neli) Scipionis Orfiti cos. filia, Orfiti cos. soror.*

1181 SER. CORNELIVS (SCIPIO) SALVIDIENVVS ORFITVS, consul anno 51 cum Claudio Augusto V. *In consulatu:* Ser. Cornelius Orphitus X 6638 *fasti Nolani*, Ser. Cornelius Orfitus VI 353. 1984; Ser. Cornelius *Tac. a. 12, 41* (ubi Orfitus glossemate additur), Ser.

Cornel.... II 4095; Cornelius Orfitus *Plin. n. h.* 2, 99, *ceterum Orfitus fasti.* — Cornelius Orfitus *Tac. a.* 16, 12, Orfitus *id. h.* 4, 42, Salvidienus Orfitus *Sueton. Nero* 37. — *Scipionis cognomen praeterea huic fuisse inde veri mihi videtur simillimum, quod et posterius (cf. n. 1182. 1183) eodem usi sunt et omnino apud Cornelios Orfiti cognomen in una stirpe Scipionum invenitur. Itaque unus ex Cornelis Scipionibus aetate Augusti vel Tiberii, sive pater nostri sive ipse, ex cognatione vel affinitate nomina Salvidieni Orfiti adsumpsisse videtur.*

Consul anno 51 *fasti cf. verba Taciti h.* 4, 42 'cum ex funere rei publicae raptis consularibus spoliis — — inlustres senes — — prosterneres', quibus significatur Aquilius Regulus (*M. Licinium*) Crassum (consulem a. 64) et Orfitum perdidisse. Anno 65 in senatu sententiam dixit *Tac. a.* 16, 12. Intra a. 66/68 cum accusante Aquilio Regulo ei obiectum esset, quod tabernas tres de domo sua ad stationem locasset, a Nerone occisus et domus eius subversa est *id. h.* 4, 42, *Sueton. Nero* 37. — *Vel hic vel unus ex posteris potest esse patronus Ser. Cornelii Orfiti l. Restituti IX 6116.*

Pater videtur Salvidieni Orfiti qui sequitur, avus Ser. (Cornelii) Scipionis Salvidieni Orfiti consulis a. 110.

1182 (SER. CORNELIVS SCIPIO) SALVIDIENVS ORFITVS (apud Suetonium Salvidienus Orfitus, *Philostratum* Orfitus), consularis (consul suffectus anno incerto sub Flaviis) a Domitiano in insulam relegatus, postea occisus *Sueton. Domit.* 10, *Philostr. vit. Apoll.* 7, 8, 33; 8, 7, 36. *Videtur filius consulis a. 51 qui praecedit, pater consulis a. 110 qui sequitur.*

1183 SER. (CORNELIVS) SCIPIO SALVIDIENVS ORFITVS, consul anno 110 cum M. Peducaeo Priscino. *In consulatu:* Ser. Scipio Salvidienus Orfitus *dipl. mil. III* 25, Ser. Salvidienus Orfitus *VI* 10243, *ceterum Orfitus fasti.* *Idem videtur Orfitus, praefectus urbi, qui ab Antonino Pio successorem petiit et impetravit vit. Pii* 8, 6. — *Probabile est cum filium fuisse Orfiti qui praecedit, patrem consulis a. 149.*

1184 SER. CORNELIVS SCIPIO SALVIDIENVS ORFITVS, consul anno 149 cum Q. Nonio Sosio Prisco. *Tituli: ipse dedicavit Antonino et Vero VIII* 24 (1) *Tripolitanum, memorari videtur in t. filiae Ausculano mutilo IX* 663 (2).

In consulatu: Ser. Scipio Orfitus *II* 327, ... Σκιπίωνος Ὀρ[φίτου] *Lebas-Waddington* 2307, Σαλβιδιηνὸς Σκιπίωνος Ὀρ[φίτου] in *t. graece scripto Borghesi opp. VIII* p. 276, A. (sic traditur rix recte) Σκιπίου Σαλβιδιηνὸς Ὀρ[φίτου] *Athenische Mittheilungen* 1896 p. 256, Scipio Orfitus *VI* 644, *Liber colom. Gramat. I* p. 244, 253 (utroque loco Scipione corrupto in priore vel seniore), *ceterum Orfitus fasti.* — Ser. Co[rnelius] Orfitus *t.* 1. Ser. Cor(nelius) Scip(io) Orfitus *t.* 2. — Scipio Orfitus *Apul. florid.* 17.

Filius videtur Ser. Scipionis Salvidieni Orfiti cos. a. 110. — Consul t. 2, anno 149 fasti. Proconsul Africae t. 1, Apul. l. l. Cum in t. 1

Verus dicatur Armeniacus, quod nomen recepit sub finem anni 163, sed desit Antonino, qui recepit anno 164 (cf. Eckhel VII p. 72. 90), efficitur annus proconsularis Orfiti a. 163. 164. — Filiae nomen perit in t. 2.

1185 Cornelius Senecio, eques Romanus splendidus ac dives, amicus Senecae philosophi, subito mortuus *Seneca epist. 101, 1-4.*

1186 Q. CORNELIVS SENECIO ANNIANVS. *Titulus eius Carteiensis II 1929 honores ordine inverso exhibet. — Patris nomen perit, tribu Galeria.*

Quaestor urbanus, tribunus plebis, praetor, curator viae Latinae, legatus legionis VII Geminae Felicis, curator viae Appiae, proconsul Ponti et Bithyniae, consul (*suffectus anno incerto*); *proconsulatu utrum consularis an praetorius functus sit, ex titulo non apparet cf. quae adnotavi supra ad A 934; in fine sacerdoti Herculis extra ordinem reliquorum honorum additur, unde recte Hübner intellexit sacerdotium Herculis Gaditani.*

1187 Q. CORNELIVS SENECIO PROCVLVS, frater Corneliarum Proculae et Placidiae, *filius ergo L. Stertini Quintiliani Acilii Strabonis Q. Cornelii Rustici Apronii Senecionis Proculi VI 1387 cf. supra n. 1163, praetoricus legatus provinciae Asiae VI 1388 t. sepulchralis a sororibus positus; legatus patris proconsulis Asiae decessisse videtur.*

1188 Cornelius Senex inter legatarios Dasumii nominatur *VI 10229 v. 28.*

1189 Cornelius Severus, poeta aetatis Augusti, ad quem Ovidius scripsit *ex Ponto 4, 2; 'vates magnorum maxime regum' ibd. v. 1; 'quique dedit Latio carmen regale Severus' id. ex Ponto 4, 16, 9.* Etiam si versificator quam poeta melior, si tamen ad exemplar primi libri bellum Siculum perscripsisset, vindicaret sibi iure secundum locum (*scilicet inter poetas carminis heroi*) *Quintil. instit. 10, 1, 89.*

— M'. ACILIVS GLABRIO CN. CORNELIVS SEVERVS.

1190 CORNELIVS SISENNA, senator, cui anno 741 = 13 a. C. in senatu propter uxoris vitam crimina obiecta sunt *Dio 54, 27.*

In nummis I) sub Augusto non ante a. 742 = 12 a. C. cussis (cf. Mommsen, Münzwesen p. 744) memorantur quattuor IIIviri aere argento auro flando feriundo Sisenna, Apronius, Galus, Messalla Babelon, Monnaies de la République Romaine I p. 432. Item nummi II) aetatis Augusti in Sicilia ut videtur cusi in parte adversa caput Augusti exhibent inscripti Augustus, in aversa Sisenna pr. cos. L. Staius Flaccus, P. Cotta Bal. IIvir(i) museum Berolinense, collectio Imhoof, Borghesi opp. II p. 324, Numismatic chronicle XIV (1852) p. 123 cf. XVII (1855) p. 218.

Nummos omnes ad eundem hominem memoratum a Dione referendos esse censuit Borghesi l. l. p. 326, cum nummos I paulo post pugnam Actiacam cussos esse falso opinaretur. Postquam autem illud monetarium collegium non ante a. 742 fuisse constitit, veri parum simile videtur Cornelium Sisennam qui fuit senator anno 741, quaestor ergo

fueraſt ante, poſtea monetalem fuiſſe. Immo duo homines cognomines aetatis Auguſti diſtinguendi mihi videntur ſive pater filiusque ſive fratres. Vter proconſul Siciliae fuerit, non magis definire licet quam ad utrum referendus ſit titulus liberti VI 1900: V. L. Cornelius Siſennae libert. Hilarus etc. — Perperam Siſennam Dionis memorari ab Horatio ſat. 1, 7, 8 ſtatuit Borghesi.

1191 CORNELIVS SVLLA fuit inter prodigos et ob flagitia egentes, quos Tiberius anno 17 movit ſenatu aut ſponte cedere paſſus eſt *Tac. a. 2, 48.*

1192 FAVSTVS CORNELIVS SVLLA, conſul ſuffectus anno 31. *In conſulatu: Faustus Cornelius Sulla X 1233 faſti Nolani, XIV 2466, [Faustus Cor]nelius [Sulla] VI 2298; Faustus Sulla faſti Arvalium CIL I² p. 71, Sulla Digest. 48, 2, 12 pr.*

Suffectus VII idus Mai. uſque in kal. Oct. a. 31, collegis Sex. Teidio Valerio Catullo uſque in kal. Iul., dein L. Fulcinio Trione faſti.

Poteſt idem eſſe qui memoratur in t. Corneliae Fausti l. Vrbanae nutricis Faustae (filiae) VI 16470. Filius huius videtur Faustus Cornelius Sulla Felix conſul a. 52.

1193 L. CORNELIVS SVLLA, conſul anno 749 = 5 a. C. cum Auguſto XII. *Titulum ei poſuerunt clientes VI 1390.*

In conſulatu: L. Cornelius Sulla IX 4644, X 2381; L. Sulla Plin. n. h. 7, 60, Caſſiodor.; L. [Cornelius Sulla] faſti min. XII CIL I² p. 69, ceterum Sulla faſti.

P. f., praetor, conſul, VIIvir epulonum tit.

1194 L. (CORNELIVS) SVLLA, iuvenis nobilis, de cuius irreverentia Domitius Corbulo anno 21 in ſenatu queſtus eſt; ei patrocinati ſunt Mamercus Scaurus patruus ſimul ac vitricus et L. Arruntius aliique propinqui *Tac. a. 3, 31. Filius videtur Sextiae (cf. A 280); cum de patre nihil conſtet, incertum eſt num idem ſit atque L. Cornelius Sulla Felix cos. a. 33.*

1195 L. (CORNELIVS) SVLLA, ſenator, cui cum prae ſenio in ſenatu quaedam audire non poſſet, ab imperatore Claudio anno 42 conceſſum eſt in praetoriis ſubſelliis ſedere *Dio 60, 12.*

1196 (CORNELIVS) [SVLLA] FELIX, frater Arvalis anno 21 VI 2023b. *Inter Sullas Felices illius aetatis, qui quidem adhuc noti ſunt, cogitari poſſit de uno conſule anni 33 (cf. n. 1198); at is vix anno 21 fuit frater Arvalis et flamen ut videtur collegii.*

1197 FAVSTVS CORNELIVS SVLLA FELIX, conſul anno 52 cum L. Salvio Othone. *In conſulatu: Faustus Cornelius Sulla Felix dipl. mil. III 1, Faustus Cornelius Ephem. ep. 1, 176, Faustus Sulla Tac. a. 12, 52, ceterum Sulla faſti. — Faustus Cornelius Sulla Felix in actis Arvalium VI 2037. 2039. 2040, Cornelius Faustus Sulla Zonaras 11, 9 p. 30 ed. Dindorf, Faustus Sulla Sueton. Claud. 27; Cornelius Sulla Tac. a. 13, 23. 47, Sulla ibd. 14, 57. 59.*

Filius videtur Fausti Cornelii Sullae cos. a. 31. Ἀδελφὸς τῆς Μεσσαλίνης (uxoris Claudii) Zonaras l. l., sed ne de uterino quidem cogitari poterit neque novimus ullam aliam propinquitatis rationem, qua cum Messalina coniunctus fuerit. — Consul anno 52 fasti. Claudius post Cn. Pompeium interfectum Antoniam filiam ei in matrimonium dedit Sueton. Claud. 27, Tac. a. 13, 23. Quamquam ingenium eius socors, natura maxime despecta et nullius ausi capax erat, Neroni suspectus anno 58 Massiliam amotus est Tac. a. 13, 47, unde in actis Arvalium a. 58 nomen eius non legitur nisi ab initio. Anno 62 iussu Neronis Massiliae occisus ibd. 14, 57. 59. — Frater Arvalis adfuit in collegio a. 55. 57. 58 acta Arv. — Ex Antonia imperante Claudio filium tulit Zonaras l. l.

1198 L. CORNELIVS SVLLA FELIX, consul anno 33 cum Ser. Sulpicio Galba. Memoratur in fastis Arvalium CIL I² p. 71.

In consulatu: L. Sulla Felix X 1233 fasti Nolani, L. Cornelius Dio 58, 20, L. Sulla I 770. 771 in tesseris gladiatoriiis, Tac. a. 6, 15, ceterum Sulla fasti. — L. Sulla fasti Arval.

Praetor peregrinus anno 29 fasti Arval., consul anno 33 fasti. — Dubium est, num idem sit L. (Cornelius) Sulla n. 1194 vel (Cornelius) [Sulla] Felix n. 1196.

1199 Cornelius Tacitus, eques Romanus, procurator Galliae Belgicae, cuius filium ἐκτράπελον Plinius viderat Plin. n. h. 7, 76.

1200 P. CORNELIVS TACITVS memoratur in t. Mylaseno Bulletin de correspondance Hellénique XIV (1890) p. 621, accuratius edito ab Hula et Szanto Sitzungsberichte der Wiener Akademie Phil.-Hist. Classe 1895 p. 18 (1), fortasse et in testamento Dasumii VI 10229 (2).

P. Cornelius Tacitus codex Mediceus in subscriptionibus libri primi et tertii annalium; C. Cornelius Sidon. Apoll. epist. 4, 22, 2, C. Tacitus ibd. 4, 14, 1 falso ut videtur; Cornelius Tacitus t. 1, ubi in lapide est [ἀνθυπάτω Κορνηλίω Τακίτῳ, non ut ante edebatur Π(ο)βλίω Κορνηλίω Τακίτῳ; Cornelius [Tacitus?] t. 2, ceterum apud scriptores Cornelius Tacitus sive Tacitus.

Cum Cornelio Tacito procuratore Belgicae (n. 1199) certe parentela coniunctus, probabiliter filius. Aetate propemodum aequalis, maior tamen Plinio Plin. epist. 7, 20, 2. 4, natus fere circa a. 55. Anno 77 Cn. Iulius Agricola filiam ei iuveni despondit ac post consulatum collocavit Tac. Agr. 9. 'Mihi Galba Otho Vitellius nec beneficio nec iniuria cogniti; dignitatem nostram a Vespasiano inchoatam, a Tito auctam, a Domitiano longius provectam non abnuerim' ipse h. 1, 1. Ex quibus verbis obscurioribus, quae alii aliter interpretati sunt, nulla unquam ratione Taciti cursus honorum qui fuerit ante praeturam accurate colligi poterit. Probabiliter cum ordini sequestris esset, a Vespasiano latum clavum ita accepit, ut ad vigintiviratum admitteretur et stipendia legitima tribuum militum laticlavius mereretur. Quaestura

autem sub Vespasiano an sub Tilo functus sit non magis certe statuere licet quam utrum tribunus plebis aut aedilis Tilo fuerit an Domitiano imperante. Praetor, quindecimvir sacris faciundis anno 88 ludis saecularibus adfuit ipse a. 11, 11. Per quadriennium Roma absens fuit (probabiliter, ut praetorius provinciam administraret vel legioni praeesset), cum Agricola moreretur (anno 93), sed ante finem imperii Domitiani in urbem rediit ipse Agr. 45. Consul (suffectus) anno 97 publice laudavit Verginium Rufum *Plin. epist.* 2, 1, 6 cf. quae exposui *Rheinisches Museum XLVIII (1889) p. 273 sqq.*; consularis Sidon. *Apoll. epist.* 4, 14, 1. Proconsul (Asiae sub Traiano) t. 1.

Auditor M. Apri et Iulii Secundi, quos in iudiciis non modo studioso audiebat, sed domi quoque et in publico adsectabatur ipse *dial.* 2; Plinius adolescentulus eum, cum iam fama gloriaque floreret, sequi studuit *Plin. epist.* 7, 20, 4; laudator eloquentissimus *ibd.* 2, 1, 6, *σπυρίων* dicere eximium orationi eius inerat *ibd.* 2, 11, 17. Cum Plinio anno fere 100 Marium Priscum accusavit *ibd.* 2, 11.

Amicus Fabii Iusti, cui dedicavit dialogum de oratoribus *dial.* 1, Asinii Rufi *Plin. epist.* 4, 15, 1; cum Plinio familiaritate et communione studiorum coniunctus *ibd.* 7, 20; 9, 23; Plinius scripsit ad eum *epist.* 1, 6. 20; 4, 13; 6, 9. 16. 20; 7, 20. 33; 8, 7; 9, 10. 14. Cum Plinio fortasse memoratur inter legatarios Dasumii t. 2 cf. *Plin. epist.* 7, 20, 6.

Postquam per totum imperii Domitiani spatium librum in publicum non emisit, post excessum Nervae anno 98 vitam Cn. Iulii Agricolae edidit ipse Agr. 3 cf. 43. Eodem anno scripsit librum de Germania cf. *Germ.* 37. Vtrum sub idem fere tempus, ut alii statuunt (cf. Schanz, *Geschichte der Römischen Litteratur II* p. 362), an regnante Tito, ut alii (cf. Teuffel-Schurabe, *Geschichte der Römischen Litteratur* § 334, 2^b), dialogum de oratoribus confecerit, non certe dispicere licet. Neque enim inde quod colloquio illi, quod habitum esse anno 75 finxisse videtur cf. *dial.* 15, 'iuvenem admodum' se interfuisse dicit *dial.* 1, efficere necesse est Tacitum cum haec scriberet, hominem fuisse aetatis propectae, praesertim cum more Romano homo pueritiam egressus, priusquam ad senectutem venisset, non aliter diceretur nisi iuvenis. Neque reliqua argumenta ex indole libri petita quae in utramque sententiam disputata sunt, rem certe diiudicant. — Deinde Tacitum intra a. 104–109 in Historiis scribendis versatum esse docent Plinii epistulae 6, 16. 20; 7, 20. 33; 8, 7, immortales historias Taciti fore auguratur *id.* 7, 33, 1. Post historias quas memorat ipse a. 11, 11, scripsit libros ab excessu divi Augusti, in quorum altero conficiendo sub finem imperii Traiani versatum esse recte a plerisque (cf. *adn.*) ex verbis a. 2, 61 statuitur 'exin Elephantinen ac Syenen, claustra olim imperii Romani, quod nunc Rubrum ad mare patescit'.

Imperator (M. Claudius) Tacitus Cornelium Tacitum, scriptorem historiae Augustae, quod parentem eundem suum diceret, in omnibus

bibliothecis conlocari iussit, neve lectorum incuria deperiret, librum per annos singulos decies scribi publicitus *euicos archiis iussit et in bibliothecis poni *vit. Taciti* 10, 3. A Cornelio Tacito originem ducere voluit et Polemius, praefectus praetorio Galliarum *Sidon. Apoll. epist.* 4, 14, 1.

Memoratur vel citatur Tertull. apol. 16 = *ad nation.* 1, 11, *ad nation.* 2, 12, *vit. Aureliani* 2, 1, *Probi* 2, 7, *Hieronym. in Zachar.* 3, 14 *VI p.* 913 *ed. Vallarsi, Oros.* 1, 5, 1; 1, 10, 1. 3. 5; 7, 3, 7; 7, 9, 7; 7, 10, 4; 7, 19, 4; 7, 27, 1; 7, 34, 5, *Cassiodor. Var.* 5, 2, *Iordan. Get.* 2, 13, *Sidon. Apollin. epist.* 4, 22, 2, *carm.* 2, 192; 23, 154, *schol. ad Iuven.* 2, 99; 14, 102, *Serv. Aen.* 3, 399, *auctor fingitur Cornelius Tacitus libro facetiarum Fulgent. p.* 183 *ed. Muncker.*

Verba Taciti a. 2, 61 quae supra attulimus referenda esse ad expeditionem a Cornelio Palma susceptam itaque scripta esse posse post a. 108 (immo a. 106 cf. supra n. 1155) statuit Asbach Raumers Historisches Taschenbuch 1887 p. 147, qui mare Rubrum quod dicit Tacitus sinum Arabicum intellegit. Quamquam mare Rubrum (id est oceanus Indicus) in duos dividitur sinus, Persicum et Arabicum, ut ait Plin. n. h. 6, 108, tamen apud Tacitum mare Rubrum intellegendum esse sinum Persicum apparet ex verbis eius a. 14, 25. Atque ea interpretatio confirmatur conferentibus nobis verba Eutropii 8, 3: (Traianus) usque ad Indiae fines et mare Rubrum accessit atque ibi tres provincias fecit Armeniam Assyriam Mesopotamiam, cf. Ruf. Fest. 20: in mari Rubro classem instituit.

1201 Cornelius Titianus, amicus Plinii, qui ad eum scripsit *epist.* 1, 17; *idem videtur Titianus, ad quem dedit epist.* 9, 32.

1202 Cornelius (Tusculus?) Mamercum Scaurum una cum Servilio anno 34 maiestatis postulavit *Tac. a.* 6, 29; iidem accusatores postea, quia pecuniam a Vario Ligure omittendae delationis ceperant, in insulas interdicto igni atque aqua demoti sunt *ibid.* 6, 30. *Alteri utri cognomen Tuscum fuisse apparet ex verbis Senecae rhetoris suasor.* 2, 22: 'Tusculus ille qui Scaurum Mamercum — — maiestatis reum fecerat, homo quam improbi animi tam infelicis ingenii dixit' (*in declamatione suasoriae*) etc.

1203 [COR]NELIVS VALENTI[NVS] [H]ONESTIANVS IVNIANVS, [quaestor prov. A]chaiae, tribunus plebis, [praetor, cu]rat(or) via[rum] *VIII S.* 18269 *t. Lambaesianus mutilus.*

1204 Cornelius Valerianus, auctor Plinii de animalibus et arboribus *Plin. n. h. ind. l.* 8. 10. 14. 15, citatur *ibid.* 10, 5; 14, 11. *Dubium videtur, num idem intellegendus sit Valerianus ibid. ind. l. 3 et 3, 108.* — P. LICINIVS CORNELIVS VALERIANVS CAESAR.

1205 Cornelius Vrsus (*sic plene in inscriptione epist.* 4, 9; 5, 20, ceterum Vrsus), amicus Plinii, qui ad eum scripsit *epist.* 4, 9; 5, 20; 6, 5. 13; 8, 9.

1206 CORNELIA (*nomen ponitur v.* 13. 43), de cuius morte Propertius consolatur maritum *elegia* 5, 11.

E gente paterna Scipionum *v.* 30, filia ut videtur P. Cornelii Scipionis consulis suffecti *a.* 716 = 38 *a. C.* vide supra n. 1174; filia Scri-

- boniae, quae postea (*cf. Sueton. August. 62*) C. Caesari nupsit, soror uterina Iuliae Augusti filiae *v. 55 sqq.*, soror (*germana*) P. Cornelii Scipionis consulis *a. 738 = 16 a. C.* Vxor Paulli Aemilii Lepidi censoris *a. 732 = 22 cf. v. 67*, mater (L. Aemilii) Paulli et (M. Aemilii) Lepidi *v. 63 et filiae v. 65.* Defuncta est fratre consule = 16 a. C. *v. 66.*
- 1207 CORNELIA publice honorata *t. Thespiaco Inscript. Graeciae Septentr. I 1854*: [Ὁ δῆμος Θεσπιέων Κορνελίαν Σισέγγα [Σταπύλου] Ταύρου ἀνέθικεν. *Dubium videtur, utrum hic intellegenda sit Tauri uxor an filia, ea fortasse Statilia Cornelia quae memoratur VI 6264 cf. 6322. 6371. 6424, de qua vide infra sub Statilia.*
- 1208 CORNELIA anno 23 virgo Vestalis capta *Tac. a. 4, 16.*
- 1209 CORNELIA, uxor Calvisii Sabini sub Gaio accusata, quod in legatione mariti vigilias et exercitia militum inspexisset, se interemit *Dio 59, 18*; in ipsis principiis stuprum ausa est et criminis huius reus T. Vinus arguebatur *Tac. h. 1, 43, Plutarch. Galba 12, qui nomen tacent.*
- 1210 CORNELIA, e Scipionum gente, uxor L. Volusii Saturnini praefecti urbi (*a. 42—56*), mater Q. Volusii Saturnini consulis (*a. 56*) *Plin. n. h. 7, 62.* [C]orneliae L. f. Volusi Saturnini p[raef. urbi] *in t. urbano Bullettino comunale 1887 p. 182 n. 1915, Cornelia L. [Volusi in t. servae VI 7387. — In t. servi dispensatoris Q. et Corneliae n(ostrae) VI 9343 vel de nostra et filio eius Q. Volusio Saturnino cos. a. 56 vel de filio filiaque cogitari potest.*
- 1211 CORNELIA, Cossi Gaetulici filia, virgo Vestalis memoratur *in t. VI 17170*; cum Cossus (*vide supra n. 1136*) videatur filius Cn. Lentuli Gaetulici consulis *a. 26, eadem esse potest Cornelia ex familia Cossorum, quae anno 62 virgo Vestalis capta est Tac. a. 15, 22.*
- 1212 CORNELIA, virgo Vestalis maxima a Domitiano incesti damnata et viva defossa *Plin. epist. 4, 11, 6—11, Sueton. Domit. 8, Eusebius arm. ad a. Abr. 2106 = Hieronymus 2107; rem attingit nomine non allato Juvenal. 4, 9—10.*
- (STATILIA) CORNELIA.
- [VAL]ERIA MAR[CIA] HOSTILIA CRISPINA MOECIA CORNELIA.
- VOLVSIA CORNELIA.
- 1213 [COR]NELIA CAESIA, Cn. Lentuli [Ga]etulici filia *VI 1391 t. mutilus. cf. supra n. 1135.*
- SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNIA VALERIA SECVNDA COTIA(?) PROCILLA ... LVCVLLA.
- 1214 CORNELIA CETHEGILLA publice honorata a civitate Mytilenacorum *t. graece scripto Lesbio Ephem. ep. 2 p. 6. 19*: M. Gavii [Squillae] Gallicani consularis (*cos. a. 127*) et Pompeiae Agrippinillae filia, M. Pompei Macrini Theo[ph]anis neptis.
- 1215 CORNELIA CETHEGILLA AEMILIA PLANCINA posuit Corneliae Piae libertae *t. urbanum Bullettino comunale 1881 p. 18 n. 456.*
- LVCIA LORENIA CORNELIA CRISPINA.

1216 (CORNELIA) DOLABELLINA memoratur in titulo libertae VI 5096.

1217 Cor(nelia) Domitia, L. Cor(nelii) Domitiani filia publice honorata t. *Melio Athenische Mittheilungen I* (1876) p. 247 n. 3. Femina nobilis videtur.

1218 CORNELIA GAETVLICA, Gaetulici filia VI 1392 t. in monumento Scipionum repertus, filia scilicet On. Cornelii Lentuli Gaetulici consulis a. 26.

1219 CORN(ELIA) MARVLLINA, L. f., clarissima femina IX 662 t. Ausculanus mutilus servatus libro Filonardiano. Vbi sequitur fragmentum n. 663: 'Ser. Cor. Scip. Orfiti coa. [fi]liae NI (sic traditur editurque, quid subsit nescio), Orfiti coa. sorori L. Lucilius Pansa Priscilianus sanctissimae fecit'; hoc cum priore fortasse iungendum esse opinatus est Mommsen. Quod qui fieri possit non video, nisi in t. priore pro CORN. L. F. scribitur CORNEL.

1220 [C]ornelia Ocel[la], (uxor) M. Arrecini Clementis *Ephem. ep.* 8, 79 t. *Rubensis mutilus.*

1221 CORNELIA ORESTINA dicitur Dio 59, 8 (Zonaras 11, 5), quae Livia Orestilla Sueton. Calig. 25, uxor C. Pisonis a Gaio abducta marito v. supra p. 280.

— IVLIA CORNELIA PAVLA AVGVSTA.

1222 CORNELIA PLACIDA, soror Corneliae Proculae VI 1387. 1388 cf. n. 1225.

1223 CORNELIA PRAETEXTATA, clarissima femina in fistulis plumbeis Ostiae repertis XIV 1986; eadem esse potest Cornelia Praetextata, quae posuit anno 239 imperatori Gordiano t. VI 1089.

1224 CORNELIA PRIVIGNA, L. f., uxor L. Iulii Larcii Sabini ut videtur XI 1431 t. sarcophagi Pisani mariti certae lectionis, sed insolito more conceptus.

1225 CORNELIA PROCVLA. Tituli: posuit urbanos una cum sorore patri VI 1387 (1), fratri 1388 (2) sepulcrales ut videtur; filio V 7791 (3) Albingaunensem sepulcrem et ipsum.

Cornelia Procula t. 1. 2. 3, Q. f. t. 3, filia L. Stertini Quintiliani Acilii Strabonis Q. Cornelii Rustici Apronii Senecionis Proculi t. 1, soror Q. Cornelii Senecionis Proculi t. 2 et Corneliae Placidae t. 1. 2; mater M. Vibullii Proculi t. 3.

— OSCIA MODESTA CORNELIA PVBLIANA.

1226 Cornelia Quinta, uxor P. Livii Larensis VI 2126.

1227 CORNELIA SALONINA AVGVSTA, uxor imperatoris P. Licinii Gallieni Augusti passim in titulis nummisque Eckhel VII p. 418 sqq., Cohen V³ p. 496 Iuliae nomen ei tribuitur in nonnullis nummis urbium Cariae ut Antiochiae et Aphrodisiadis, ubi dicitur 'Ιου(λ)ία Κορ(νη)λία Σαλωνίνα Eckhel VII p. 420; Salonina vit. Gall. 21, 3, Epitome 33, 1, Porphy. vit. Plotini 12. Plotini philosophi amica Porphy. l.l. Eam ad finem imperii mariti advixisse docent nummi eius Alexandrini, qui ei quintum deci-

mum annum (Gallieni) tribuunt; nam nummis Gallieni, qui sextum decimum exhibere feruntur, fides abroganda est cf. von Sallet, Daten der Alexandrinischen Kaisermünzen p. 73. Erat cum Gallieno, cum Mediolanium anno 268 obsideret Zonaras 12, 25 p. 147 ed. Dindorf (nomine omisso). Probabile igitur est post necem mariti et ipsam interfectam esse.

— AEMILIA CORNELIA SCRIBONIA MAXIMA.

1228 CORNELIA SEVERINA, P. f., mater Valerii Vegeti consulis (a. 91), flaminica Aug. II 2074 t. Iliberritanus publice positus.

— Aufidia Cornelia Valentilla.

— LICINIA CORNELIA VOLVISA TORQVATA.

— Annius Cornicula.

1229 L. CORNIFICIVS, L. f. Dio ind. l. 49, anno 711 = 43 a. C. C. Caesare (filio) auctore M. Brutum accusavit (*lege Pedia*) Plutarch. Brut. 27. Legatus Caesaris bello a. 716–718 = 38–36 contra Sex. Pompeium gesto interfuit Velleius 2, 79, 4, Appian. bell. civ. 5, 80, 86. 111. 113, Dio 49, 6–7. Consul a. 719 = 35 cum Sex. Pompeio Dio ind. l. 49; 49, 18. 33, Cassiodor., Chronograph., fasti Hyd., chron. Pasch. III non. Dec. (a. 721 vel 722 = 33/32 ut videtur) ex Africa (proconsul) triumphavit tab. triumph. Barberiniana CIL I² p. 76. Augusto auctore aedem Dianae restituit Sueton. August. 29.

1230 Cornificius Gallus Vergilii Georgica irrisit versu quem affert Cle-
donius Gramm. Lat. V p. 43. — Fortasse idem est Cornificius gram-
maticus qui citatur Fest. p. 123. 166 b. 170 b. 182 a. 194 b. 217 b. 282 a.
359 b, Arnob. 3, 39, Serv. in Verg. ecl. 2, 39 p. 54 ed. Thilo cf. adn.,
georg. 1, 55, Aen. 3, 332 (ubi traditur Cornificius Longus), Philarg.
in ecl. 3, 106; Cornificius Etymorum libro tertio Macrob. sat. 1, 9, 11,
in Etymis ibd. 1, 17, 62 cf. 1, 17, 9; 1, 17, 33; 1, 23, 2.

— VELIVS CORNIFICIVS GORDIANVS.

1231 CORNIFICIA, filia M. Aurelii et Faustinae, cuius dies natalis a patre memoratur Front. ad Antonin. imp. 1, 1 p. 94 ed. Naber. Certe minor natu quam Fadilla cf. supra A 1133; nata igitur circa a. 165. Ab Antonino Severi filio mori iussa venas exsolvit Dio (ecl. de sententiis Vaticanæ) V p. 214 ed. Dindorf. Eodem spectare videtur Herodian. 1, 6, 3 τὴν τε Κομμόδου ἀδελφὴν πρεσβύτην ἤδη καὶ πρὸς πάντων βασιλέων ὡς Μάρκου θυγατέρα τετιμημένην ἀπέχτεινεν, αἰτίαν ἐπαγαγὼν ὡς θαυροσίστη παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τοῦ παιδὸς φόβῳ, sed nescio an auctor levissimus filium quem dicit confuderit cum Ti. Claudio Severo Proculo cf. n. 814 (ubi p. 400 l. 5 pro 'Vibia Aurelia' corrigendum est 'Cornificia'). Cornificia Augusti (= Commodi) soror memoratur in t. servi VI 8721. — Eadem videtur Cornificia, quam infamissime Pertinax dicitur dilexisse vit. Pert. 13, 8.

— FAVSTINA VMMIDIA CORNIFICIA vide sub VMMIDIA.

- VOLTEIA CORNIFICIA.
- ANNIA CORNIFICIA FAVSTINA.
- 1232 (Cornificia) Faustilla memoratur in *t. libertae VI 16481. Femina nobilis videtur.*
- SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNA VALERIA SECVNDA COTIA (?) PROCILLA ... LVCVLLA.
- 1233 Cornutus, amicus Tibulli, qui in diem natalem eius scripsit elegiam 2, 2, eum adloquitur 2, 3, 1. *Potest idem esse Cerinthus, ad cuius amores spectant carmina Tibulli 4, 2-6 et Sulpiciae 4, 7-12.*
- 1234 CORNVTVS AQVILA, legatus Augusti pro pr. (Galatiae) anno 748 = 6 a. C. *III S. 6974, ubi editum est Corn(elio); in lapide legit Cornuto Bérard Bulletin de correspondance Hellénique XVI (1892) p. 420 cf. III S. 12217.*
- L. Annaeus Cornutus.
- M. CAECILIUS CORNVTVS.
- FVVICIVS CORNVTVS.
- C. IVLIVS PLAVCIVS VARVS CORNVTVS.
- C. IVLIVS CORNVTVS TERTVLLVS.
- C. Licinius Cornutus Gabinianus.
- MANILIUS CORNVTVS.
- L. SERVENIVS CORNVTVS.
- 1235/36 Corocotta, latro in Hispania nobilis actate Augusti *Dio 56, 43.*
- 1237 (Corvinus) Aemilianus, procurator Augustorum (Pannoniae inferioris), pater Q. Corvini Severiani *III 3281 t. Mursensis.*
- 1238 Q. Corvinus Severianus, (Corvini) Aemiliani filius *III 3281 t. Mursensis.*
- 1239 Corvinus, amicus Iuvenalis, ad quem scripsit *sat. 12 (nomen ponitur v. 1. 93).*
- 1240 Corvinus memoratur ut homo nobilis prosapiae pauper factus *Iuvenal. 1, 108; videtur fuisse e gente Valeria cf. Tac. a. 13, 34.*
- TAVRVS STATILIVS CORVINIVS = T. STATILIVS CORVINVS TAVRVS.
- M. VALERIVS MESSALLA CORVINVS.
- 1241 Corvinus Celer, quaestor Oeensis *Apuleius apol. 101 p. 111, 27 ed. Krüger; Corvinus Clemens loco interpolato p. 112, 5.*
- 1242 *P. CORVIVS RVSTICVS, consul (suffectus) XVI k. Sept. (anno incerto ante annum 79). *Sic nomina Borghesi in titulo Pompeiano graphio exarato IV 1554 agnovisse sibi visus est; sed litterae pessimae (cf. tab. XV 1) nomina consulum ne probabiliter quidem statuere sinunt.*
- 1243 Corvus, rhetor actate Augusti *Seneca suasor. 2, 21.*
- 1244 Coryllus, rex Gothorum post Comosieum in Dacia per quadraginta annos suis gentibus imperavit *Jordan. Get. 12, 73; Scoryllus probabiliter coniecit A. von Gutschmid collato Frontino strat. 1, 10, 4 'Scorylo dux Dacorum'.*

1245 COSCONIANVS, curator operum publicorum cum Nigro VI 1472
t. mutilus saeculi incerti aetatis imperatoriae.

1246 Cosconius, poeta, quem Martialis perstringit epigr. 2, 77; 3, 69.
Nomen non ficticium videtur.

1247 C. COSCONIVS COMMODIANVS, clarissimus puer VI 1393 = VI 4229.

1248 M. Cosconius Fronto. Tituli: ei positi sunt Caralitani X 7584 (1)
corr. Additam. p. 995 et 7583 (2) mutilus, sed plane in eundem modum
conceptus atque t. 1; ipse posuit in Foro Traiani X 7860 (3).

M. Cosconius Fronto t. 1. 3; Fronto t. 2. — M. f., tribu Poll.
t. 1. [2].

Praefectus fabrum a consule adlectus, praefectus cohortis I IV
(sic legit Mommsen in ectypis, incertum quid subsit), tribunus militum
legionis I Italicae, procurator Augustorum ad vectigal XX hereditatium
per Pontum et Bithyniam et Pontum mediterraneum et Paphla-
goniam, procurator Augustorum item ad vectigal XX hereditatium
per Asiam Lyciam Phrygiam Galatiam insulas Cyclades, subprae-
fectus annonae urbis, procurator Augustorum ad vectigal ferrariarum
Gallicarum t. 1. 2, procurator Augustorum et praefectus provinciae
Sardiniae t. 1. 2. 3.

1249 COSCONIVS GENTIANVS. Nummi Moesiae a) Nicopolis ad Istrum,
b) Marcianopolis in adversa caput Septimii Severi laureatum exhibent:
a) 1) Αὐτ. Κα. Α. Σεπ. Σεουῆρος Ῥ. Ὑπ(ατικοῦ) Κοσχ. Γεν ου Νικο-
πολιτῶν πρὸς Ἰστρὸν catalogus musei Berolinensis I p. 73 n. 5, 2) Αὐ.
Κα. Α. Σεπτ. Σεουῆρος Παρ. Ῥ. ΓΗ. ΚΟΣΕΙ [Νι]κοπολιτῶν πρὸς Ἰσ(τρὸν)
catalogus musei Atheniensis p. 114 n. 837, ubi patet Postalaccam in-
scriptionem aversae non recte legisse. b) 1) Eadem adversa atque in
a 2, in aversa Υ. Κ. Γεντιανοῦ Μαρκιανοπολιτῶν Eckhel, catalogus Vindo-
bonensis I p. 54 n. 5 (non accurate inde Mionnet Suppl. II p. 72 n. 104),
2) cum alio typo in aversa, ceterum idem atque n. b 1 Revue numis-
matique ser. III vol. I (1883) p. 375. — Alii plerumque male descripti
Mionnet l. l. p. 72 n. 103. 105–107, p. 74 n. 115, p. 77 n. 136.

Legatus (Augusti pro praetore) provinciae Moesiae inferioris sub
Septimio Severo nummi.

1250 Cosconia, uxor Urbici Martial. 11, 55, 5.

1251 P. COSINIVS FELIX, vir clarissimus, legatus Augustorum pro pr.
(Pannoniae inferioris) III 3421 t. Aquincensis.
— Agilius Cosmianus.

1252 Cosmus, Augusti servus Sueton. August. 67.

1253 Cosmus, myropola Martial. 1, 87, 2; 3, 55, 1; 9, 26, 2; 11, 8, 9;
11, 18, 9; 11, 50, 6; 12, 65, 4; 14, 59, 2; 14, 110, 1; 14, 146, 1, Juvenal.
8, 86, cf. Petron. fragm. XVIII ed. Bücheler p. 111^a.

1254 Cossinus (fortasse Cosinius), eques Romanus, amicitia Neronis notus
a medico Aegyptio interemptus Plin. n. h. 29, 93.

1255 L. COSSO[NIVS], IIIvir aere [argento auro flando feriundo], pont[ifex] IX 1122 t. *Aeclanensis mutilus*.

1256 L. COSSONIVS EGGIVS MARVLLVS, consul anno 184 cum Cn. Papirio Aeliano. In consulatu: L. Cossonius Eggius Marullus VI 2099; L. Eggius Marullus VI 723 (Maryllus). 1993, IX 4686, X 5160, XII 1782, XIV 3663, ceterum Marullus fasti.

In locum L. Cossonii Eggii Marulli, salii Palatini, qui flamen factus collegio exierat, alius cooptatur anno 170 VI 1978 fasti saliorum.

— C. PASSIENIVS COSSONIVS SCIPIO ORFITVS.

— Claudius Cossus.

1257 COSSVTIANVS CAPITO, legatus Ciliciae anno 57 ex provincia repetundarum damnatus Tac. a. 13, 33; 16, 21, quo pertinent versus 'quam fulmine iusto et Capito et Numitor ruerint damnante senatu piratae Cilicum' Iuvenal. 8. 92-94; verba quaedam accusatoris affert Quintil. inst. 6, 1, 14. Gener Tigellini Tac. a. 14, 48; 16, 17, cuius precibus paulo post damnationem senatorium ordinem recepit et anno 61 Antistium Sosianum accusavit ibd. 14, 48; anno 66 Paetum Thraseam ibd. 16, 21. 22. 27-28, ob id praemiis donatus ibd. 16, 33. — Memoratur ibd. 11, 6; 16, 26.

— PEDANIVS COSTA.

1258 Costunius(?) Rufinus sub Antonino Pio Pergami templum Iovis Asclepii extruxit Galenus II p. 224 K.

— SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNIA VALERIA SECVNDA COTIA(?) PROCILLA ... LVCVLLA.

1259 Cotiso, rex Dacorum Flor. 2, 28, rex Getarum, cui Caesarem (qui postea Augustus) Iuliam filiam despondisse, quo tempore sibi quoque in vicem filiam regis in matrimonium petiisset, insimulaverat M. Antonius Sueton. August. 63; occidit Daci Cotisonis agmen Horat. carm. 3, 8, 18, quod scripsit in kal. Martias a. 725 = 29, cum M. Licinius Crassus (cos. a. 724) proconsul in Macedoniam missus contra Thraces et Getas bellum gereret Dio 51, 23 sqq. Cf. Mommsen, Res gestae divi Augusti p. 130³.

1260 COTTA VI 1395 fragmentum tituli urbani, quod nihil praeter nomen exhibet; num recte inter titulos hominum ordinis senatorii relatum sit, non magis apparet quam quis intellegendus sit.

1261 Cotta, eques Romanus Claudii iussu a Narcisso interfectus Seneca apocol. 13.

1262 Cotta, quem Lucanus poeta adlocutus est versu laudato a Martiale 10, 64, 6.

1263 Cotta, senex impudicus Martial. 6, 70, 2.

— AVRELIVS COTTA.

— M. AVRELIVS COTTA MAXIMVS = M. AVRELIVS COTTA MAXIMVS MESSALIVS.

- 1264 A. COTTIVS, proconsul Hispaniae (*scil. ulterioris*), maritus Pacullae, pater A. Cotti et Cottiae Gallae, quae posuit parentibus et fratri *t. VI 1396*.
- 1265 A. COTTIVS, A. Cotti et Pacullae filius, Cottiae Gallae frater, quaestor, aedilis plebis *VI 1396*.
 — M. Iulius Cottius.
 — (VESTRICIVS?) COTTIVS.
- 1266 COTTIA, uxor Vestricii Spurinnae; ad coniuges Plinius scripsit *epist. 3, 10*; memoratur 'uxor singularis exempli' *ibid. 3, 1, 5*.
- 1267 COTTIA GALLA, A. Cotti et Pacullae filia, Memmiae Gallae neptis, A. Cotti soror *VI 1396*.
- 1268 Cotys, rex Thraciae. *Ipsa posuit in oppido Thraciae Bizye parentibus t. graece scriptum Rangabé, Antiquités Helléniques II p. 784 n. 1236 (1). Eundem memorari in t. Attico CIA III 552 = Loisy, Inschriften griechischer Bildhauer p. 226 n. 315 a: βασιλέα 'Ραισκοῦπόριν Κότυος ἀρετῆς ἐνεκεν τῆς εἰς ἑαυτὸν. Ἀντίγνωτος ἐποίησε[ν] statuit Mommsen Ephem. ep. 2 p. 253 adn. 6; at recte Dittenberger obiicit ad n. 552 hunc titulum separari non posse ab altero 553, ubi idem statuarius memoratur: 'Ο δῆμος βασιλέα Κότυον βασιλέως 'Ραισκοῦπόριδος ὕδν ἀρετῆς ἐνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτὸν. Ἀντίγνωτος ἐποίησαν. Ab altera autem parte eiusdem lapidis (n. 553) scriptus est titulus honorarius Paulli Fabii Maximi consulis a. 11 a. C., ita ut illos reges hoc pluribus decenniis antiquiores esse Dittenberger recte iudicasse videatur. Itaque etiam nummi in adversa inscripti βασιλεὺς Κότυς, in aversa βασιλέως 'Ραισκοῦπόριδος Eckhel II p. 59, catalogus musei Britannici Thracia p. 209, musei Berolinensis I p. 335 ad idem illud par regum aetatis liberae rei publicae mihi referendi videntur. Nam quae A. von Sallet de iis proposuit cat. musei Berol. I p. 334, refelluntur titulo Attico altero, quem ille et ipse neglexit.*
- Filius Sadalae et Polemocratiae *t. 1*, unde apparet Dionem 47, 25 errasse, cum scriberet M. Brutum anno 712 = 42 a. C. occupasse regnum Sadalae, ἅπαις γὰρ τελευτῶν τοῖς 'Ρωμαίοις αὐτὴν (*scil. χώραν*) κατέλιπε. Rectius apud Appianum *bell. civ. 4, 75* traditur Πολεμοκρατία γυνή τινος τῶν βασιλέων (*scil. Sadalae*) ἀναιρεθέντος αὐτῇ τοῦ ἀνδρός ὑπ' ἐχθρῶν δαίσασα περὶ τῷ παιδὶ ἑπτα παιδίῳ ἤκεν αὐτὸν φέρουσα καὶ ἐνεχείρισαν Βρούτῳ, ἐνεχείρισε δὲ καὶ τοὺς τοῦ ἀνδρός θησαυρούς. δὲ δὲ τὸν μὲν παῖδα Κυζικηνοῖς ἀνατρέφειν παρέδωκε κτλ.
- Cotys hic quando regnum paternum recuperaverit non traditur, recuperasse omnino apparet ex *tit. 1*. Obierat a. 738 = 16, quo Rhoemetalces patruus et tutor liberorum Cotyis memoratur *Dio 54, 20*; Rhescuporis filius eius *id. 54, 34*.
- 1269 Cotys, rex Thraciae. *Tituli: memoratur in decretis Cyzicenis in honorem Antoniae Tryphenaë factis Monatsberichte der Berliner Akademie 1874 p. 17 (1), Athenische Mittheilungen XVI (1891) p. 141 (2). — De nummis ei falso tributis cf. n. 1268.*

Filius Rhoemetalcis regis Thraciae, quo defuncto Augustus partem Thracum Rhescuporidi fratri eius, partem filio Cotyi permisit *Tac. a. 2, 64*; rex *t. 1*. Regnum adeptus erat, cum Ovidius ad eum scriberet epistulam ex *Ponto 2, 9*, id est anno fere 12 p. C. Patruus sub Augusto cunctanter regnum Cotyis infestare, dein sub Tiberio palam arma movere coepit, et cum uterque ab imperatore arma ponere iussus esset, simulata pace Cotyn ad colloquium illectum dolo cepit interfecitque (intra a. 14—15) *Tac. a. 2, 64—66*, *Velleius 2, 129, 1*, *Strabo 12, 3, 29 p. 556*. Vxor Antonia Tryphaena *t. 1, 2* (cf. *A 718*) Rhoemetalcen in senatu occisi mariti accusavit *Tac. a. 2, 67*. Filii: Rhoemetalces, Polemo, Cotys (*n. 1270*) *t. 1*. — Cotyi mite et amoenum ingenium erat *Tac. a. 2, 64*; 'iuvenum mitissime' cum adloquitur *Ovidius l. l. v. 5* cf. *v. 50*; poeta *id. v. 51 sqq.* Antipater in eum scripsit epigr. *Anth. gr. 4, 75*. Memoratur *Tac. a. 3, 38*; *4, 5*.
 1270 Cotys, rex Armeniae minoris, memoratur in *t. Cyziceno Antoniae Tryphena* cf. *n. 1269 Monatsberichte p. 17*.

Filius tertius Cotyis regis et Antoniae Tryphena, frater Rhoemetalcis et Polemonis; tres fratres anno 37/38 imperator Gaius in regna avita restituit *tit.*; et Cotys quidem Armeniam minorem (quam Polemo avus maternus quondam obtinuerat *Dio 49, 33*) accepit *id. 59, 12*, rex Armeniae minoris *Ioseph. ant. 19, 8, 1*. Anno 47 cum Mithridates Armeniam occuparet, paululum cunctationis attulit rex Armeniae minoris Cotys, versis illuc quibusdam procerum Armeniorum, dein litteris imperatoris Claudii coercitus est *Tac. a. 11, 9*.

1271 Cotys, rex Bospori. Tituli Ponticapaecenses graece scripti: ipse posuisse videtur Neroni mutilum Latyschev, *Inscriptiones regni Bosporani n. 32 (1)*: — — [Κότυς] ὁ Ἀσπούργου [β]α[σ]ι[λ]εύς φιλόχαιταρ καὶ φιλοφώμυιος εὐσεβὴς ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν διὰ βίου καθ'ιέρωσεν; in altero *ibd. n. 37 (2)* versibus concepto praedicatur quod fons repertus sit virtute υἱέος Ἀσπούργου, εὐσεβέος Κότυος καὶ.

Nummi: Köhne, *Description du Musée de Kotschoubey II p. 218 sqq.*, *Catalogue of the Greek Coins, Pontus etc. p. 52*: a) sine anno in parte adversa exhibet sellam curulem, supra eam coronam auream, in latere sceptrum inscriptus Τευχὰ Βασιλέως Κότυος, in aversa arma militaria τοῦ Ἀσπούργου Köhne *n. 1*, *Cat. n. 10*; b) nummi aurei et aerei qui capita Claudii, Britannici, Agrippinae, Neronis exhibent cum inscriptionibus nominum et nomine regis per monogramma indicato; anni aerae Bosporanae indicantur inde ab a. βμζ' = 342 = 45/46 usque ad ζντ' = 357 = 60/61 Köhne *n. 2—13*, *Cat. 1—9*; c) aureus in aversa caput divi Claudii exhibet, in adversa caput Neronis et Νέρων(ν) Κ(αῖσαρ) monogrammate scriptum, infra θντ' = 359 = 62/63 Köhne *n. 14*, von Sallet *Zeitschrift für Numismatik III (1877) p. 304*; d) monogramma regum Cotyis, ut alii rei nummariac peritorum posuerunt, repetitum est in statere aureo inscripto εἰτ' = a. 365

= 68/69, qui nummus ad Vitellium referri solet Köhne n. 15 cf. Sallet l. l. p. 305, quamquam alii (cf. Latyschev praef. p. XLV) hunc nummum ad Rhescuporidem I (a. 71-92) rettulerunt.

Aspurgi regis Bospori filius l. 1. 2 (cf. A 1048) numm. a, frater Mithridatis, regis Bospori Tac. a. 12, 18. A fratre Mithridate, rege Iberorum (sic), cum res novas moliretur, Romam ad imperatorem Claudium missus est, ὁ δὲ παραπρεσβεύσας πάντα αὐτῷ κατεμήνυσε καὶ βασιλεὺς Ἰβηρίας κατὰ Μιθριδάτου γίνεται Petrus Patricius fr. 3 Fragg. Historic. Graec. IV p. 185, ut eadem ratione in excerptis Vaticanis Dionis V p. 191 ed. Dindorf Mithridates Bosporanus et Ponticus confunduntur. Frater Cotys proditor olim, deinde hostis Tac. l. l.; (A.) Didius (Gallus) exercitu Mithridatem regno expulit (ante a. 49) et Cotyn iuventa rudem regem constituit paucis cohortium cum Iulio Aquila equite Romano relictis id. a. 12, 15. Contra quos Mithridates anno 49 regnum repetere frustra conatus est id. a. 12, 15-18.

Cum de nummo d iudicium adhuc parum certum videatur, num Cotys hic Neroni superstes fuerit non licet diiudicare. Sed omnino potestatem regiam eius anno 63 a Nerone imminutam esse recte Sallet l. l. inde conclusit, quod inde ab eo ipso anno (quo et Pontus Polemoniacus in provinciam redactus est) monogramma regis in nummis sub Nerone cisis non iam invenitur.

- 1272 Ti. Iulius Cotys, rex Bospori. Titulus eius Panticapaecensis Latyschev, Inscriptiones regni Bosporani n. 27: [ὕπ]ε[ρ] βασιλέως [βασιλέ]ων Ἰβηρίου Ἰουλίου Κόττι[ος] φιλοχαί[α]ρος καὶ φι[λ]ο[ρ]ωμ[α]τ[ί]ου — — ἐν τῷ κϛ' ἔτει καὶ μηνί Δαεισίῳ κζ' id est anno 420 aerae Bosporanae = 123/124.

Nummi aurei et aerei in adversa caput Cotys exhibent cum inscriptione βασιλέως Κόττος, in aversa caput Hadriani et annos aerae Bosporanae inscriptos inde ab a. 420 usque ad a. 429 = 123/124 — 131/132 Eckhel II p. 378, catalog. musei Londinensis p. 61 sq., Köhne II p. 255 sqq. cf. p. 381.

Rex Bospori a. 123/124 — 131/132 tit., nummi, Phlegon fr. 20 Fragg. Historic. Graec. III p. 607. Mortuus est a. 131/132, quo tempore Flavius Arrianus Bosporum navigavit et de ea re ad Hadrianum scripsit Periplum qui extat: ἐπεὶ δὲ ἐπονθανόμην Κόττον τετελευτηκέναι τὸν βασιλέα τοῦ Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου καλουμένου ἐπιμελὲς ἐποιήσαμην καὶ τὸν μέχρι τοῦ Βοσπόρου πλοῦν δηλῶσαι σοι κτλ. Peripl. c. 17 ed. Hercher.

- 1273 Ti. Iulius Cotys, rex Bospori memoratur, in titulis Tanaiticis graece scriptis Latyschev, Inscriptiones regni Bosporani n. 432 (1). 452 (2). 453 (3); fortasse et in mutilo 455. — Nummi Eckhel II p. 380, catalogus musei Londinensis p. 72, Köhne II p. 316 sqq., in adversa caput regis exhibent cum inscriptione βασιλέως Κόττος, in aversa caput Alexandri Severi et annos aerae Bosporanae inscriptos inde ab a. 524 usque ad a. 530.

- Ti. Iulius Cotys *t. 1. [2. 3]*, Cotys nummi, (Ti. Iulii) Rhescuporidis filius, *t. 1. [3]*. Rex Bospori tituli, nummi, φιλόχαισαρ καὶ φιλοπόμειος *t. 1. [2]*, anno 525 = a. 228/229 *t. 2.*, 527 = a. 230/231 *t. 3.*, a. 524 — 530 = 227/228 — 233/234 nummi. Cum ultimus nummus Rhescuporidis patris cusus sit a. 525 (cf. *catal. Lond. p. 71 n. 10*), sequitur Cotyn per annum una cum patre participem imperii regnasse.
- 1274 Cotys, porticus Cotyis quae appellabatur Epidauri ab Antonino senatore restituta est *Pausan. 2, 27, 6*. Quis intellegendus sit, incertum est.
- 1275 Cr.... Severinus nominatur in *t. VI 3001 graphio exarato anno 225*, qui ad sebaciaria cohortium vigilum spectat; praefectus vigilum anno 225 ut videtur.
- 1276 L. Crassitius, genere Tarentinus, ordinis libertini cognomine Pasicles mox Pansam se transnominavit; hic initio circa scaenam versatus est, deinde in pergula docuit, donec commentario Zmyrnae edito inclaruit; cum doceret iam multos ac nobiles, in his Iullum Antonium, ut Verrio quoque Flacco compararetur, dimissa repente schola ad Q. Sexti philosophi sectam transiit *Sueton. gramm. 18*.
- C. CALPVRNIVS CRASSVS FRVGI LICINIANVS.
 - C. CALPVRNIVS PISO CRASSVS FRVGI LICINIANVS.
 - Galerius Crassus.
 - Iunius Crassus.
 - M. LICINIVS CRASSVS.
 - P. LICINIVS CRASSVS.
 - L. Lic(inius) Crassus Damasippus.
 - M. LICINIVS CRASSVS FRVGI.
 - (LICINIVS) CRASSVS SCRIBONIANVS.
 - SVLPICIVS CRASSVS.
- 1277 Craterus, ut medicus celeberrimus nominatur *Horat. sat. 2, 3, 161*, *Pers. sat. 3, 65*; Augusti temporibus nobilis *schol. utriusque*; medicus Pomponii Attici *Cic. ad Att. 12, 13, 1; 12, 14, 4*. Idem memorari videtur *Galen. XIII p. 96 ed. Kühn, XIV p. 147 et XIII p. 80 (ubi Κρατσοῦ editur), Porphy. de abstin. 1, 17*.
- 1278 Craterus, statuarius domus Caesarum replevit probatissimis signis *Plin. n. h. 36, 38*.
- 1279 Craterus Monocerotis cognomine, recenti fama, quod in Erizena regione Asiae corvorum opera venabatur *Plin. n. h. 10, 124*.
- Cn. Sergius Craterus.
- 1280 Crato, rhetor Asianus ab Augusto donatus *Seneca controv. 10, 5, 21, 22*.
- M. PETRONIVS CREMVTIVS.
- 1281 A. CREMVTIVS CORDVS (praenomen solus posuit *Seneca consol. ad Marciam 1, 2*), rerum scriptor liberius dictis Seianum offenderat, qui eum clienti suo Satrio Secundo congiarium dedit *Seneca l. l. 22, 4*; anno 25 a Satrio Secundo et Pinario Natta maiestatis in senatu

accusatus, quod editis annalibus laudatoque M. Bruto C. Cassium Romanorum ultimum dixisset, vitam inedia finivit *Tac. a. 4, 34–35, Dio 57, 24, Seneca l. l. 22, 6 cf. Sueton. Tib. 61.*

Edidit annales, quibus civilia bella deflevit, proscribentes in aeternum ipse proscripsit *Seneca l. l. 26, 1*; verba eius de morte Ciceronis afferuntur *Seneca suavor. 6, 19, 23*; de lectione senatus a. 736 = 18 a. C. laudatur *Sueton. August. 35*; auctor Plinii *Plin. n. h. ind. l. 7. 10. 16, citatur ibd. 10, 74 (= Solin. 14, 19); 16, 108.* Libri post damnationem senatus consulto per aediles cremati sunt, sed manserunt occultati et opera Marciae filiae permissu imperatoris Gaii denuo editi sunt *Tac. a. 4, 35, Dio 57, 24, Seneca ad Marc. 1, Sueton. Calig. 16*, quamquam circumcisis quae dixisse Cordo nocuerat *Quintil. inst. 10, 1, 104.*

1282 Cremutius Ruso, a quo ut una secum causam Triarii agat, Plinius petit *epist. 6, 23*; ad Rusonem eiusdem data est *epist. 9, 19.*

— Q. CAECILIUS RVFINVS CREPEREIANVS.

— M. CAECILIUS FVSCIANS CREP[E]REIANVS F[L]OR[I]ANVS.

1283 Crepereius Calpurnianus, Pompeiopolitanus de bello Parthico imperatoris L. Veri scripsit Thucydidem imitando *Iucian. quomodo hist. conscrib. 15.*

1284 Crepereius Gallus, familiaris Agrippinae, matris Neronis, anno 59 periit *Tac. a. 14, 5.*

1285 Crepereius Pollio, qui triplicem usuram praestare paratus circumit et fatuos non invenit *Iuvenal. 9, 5–8*; Pollio mendicus *id. 11, 43.*

1286 L. CREPEREIVS PROCVLVS, consul (*suffectus anno incerto*), proconsul *IGI 744 = CIG 5798 t. Neapolitanus, quem posuerunt Ἀπρζυῖαν ἐπὶ τοῦ πρ. De nominibus hominis tria quae extant tituli exempla dissentiunt: A. ΚΡΕΠΕΡΕΙΑΝ Fabius Iordanus, A. ΚΡΕΠΕΡΕΙΑΝ Capaccius, A. ΚΡΕΠΕΡΕΙΟΥ ΠΡΟΚΛΑΟΥ Marc. Ant. Surgens.*

1287 L. CREPEREIVS ROGATVS signo SECVNDIVS. *Titulus eius VI 1397 (1), memoratur in t. uxoris 1398 (2).* — L. Crepereius Rogatus *t. 1, Crepereius Rogatus t. 2. — Secundini t. 1.*

Clarissimus vir *t. 1. 2*, pontifex dei Solis (*non ante Aurelianum*), septemvir (epulonum) et insignis Lupercus *t. 1. — L. Baebia Sallustia Crescentilla uxor t. 2.*

1288 Crescens, Neronis libertus anno 60 Carthagine epulum plebi dedit ob laetitiam recentem imperii Othonis *Tac. h. 1, 76.*

1289 Crescens, philosophus Cynicus, qui Antoninorum temporibus Romae degebat, contra quem Iustinus Christianos defendit *Iustin. apolog. 2, 3*; insidias Iustino et Tatiano struxit *Tatian. adversus gent. 19*; auctor supplicii Iustini *Euseb. hist. eccles. 4, 17 (ubi verba Iustini et Tatiani afferuntur), Euseb. arm. chron. ad a. Abr. 2168 = Hieronym. 2170 = Syncell. p. 663, 6, Hieronym. de vir. ill. 23 II p. 851 ed. Vallarsi, Suidas I p. 1018 ed. Bernhardt.*

— M. Aemilius Crescens.

- M. ANTIVS CRESCENS CALPVRNIANVS.
- Atilius Crescens.
- P. Bassilius Crescens.
- Sex. Caccilius Crescens Volusianus.
- C. MEVIVS SILIVS CRESCENS FORTVNATIANVS.
- SATTIVS CRESCENS.
- [Sem]pronius Cresce[n]s.
- Tarquitius Crescens.
- VAL(ERIVS) CRESCENS FVLV[I]ANVS.
- Aurelia Crescentia.
- Q. AIACIVS [MO]DESTVS CRESCENTIA[NVS].
- L. BAEBIA SALLYSTIA CRESCENTILLA.
- Canutia Crescentina.
- [Q.] [C]AECILIVS M[ETELLVS] CRETICVS].
- [Q. CAECILIVS METELLVS CR]ETICVS IVNIVS SILA[NVS].
- Q. CAECILIVS METELLVS CRETICVS SILANVS.
- Iulius Creticus.
- Cretonius, aedificator insanus, opes fregit *Juvenal.* 14, 86–95; filius pariter amens *ibid.* v. 94.

1290 Crinagoras, poeta, memoratur in duobus t. *Mytilenaeis* apud Cichorium, *Rom und Mytilene* p. 12. 43, *Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1889 p. 962 sqq., cf. *Mommsen ibid.* p. 975 sqq. et *Sitzungsber.* 1895 p. 897 sqq. Mytilenaeus clarus aetate Strabonis *Strabo* 13, 2, 3 p. 617; Callippi filius tituli. Bis inter legatos Mytilenaeos fuit, qui ad Caesarem dictatorem a. 709 = 45 a. C. et ad Augustum a. 728/729 = 26/25 missi sunt *tit. cf. Mommsen l. l.* Postea diu Romae versatus et in domo Octaviae sororis Augusti familiariter egit: scripsit in (M. Claudium) Marcellum ex Hispania reversum (anno fere 729 = 25 cf. *supra* n. 739) *epigr. Anth. graec.* 6, 161, praeterea 9, 545; in coniugium Cleopatrae et Iubae *epigr.* 9, 235; ad Antoniam (minorem) *epigr.* 9, 239, in puerperium eius viva Octavia *epigr.* 6, 244 (intra a. 739/743 = 15/11), in (Ti. Claudium) Neronem fratrem Drusi *epigr.* 16, 61 (certe non post a. 757, quo Tiberius ab Augusto adoptatus est, probabiliter intra a. 739/746 = 15/18). Qui epigrammati in *Tiberium* scripto cum plane respondeat alterum in victorias 'Germanici' compositum 9, 283, viros doctos olim recte id in Drusum rettulisse puto. Neque enim ullum epigramma, cuius tempus certe definire licet, res post a. 746 actas memorat et in tanta familiaritate Crinagorae et Antoniae sane mirum esset nullum extare epigramma in maritum (qui memoratur πόντις nomine omisse 6, 244), in quem eximius favor et familiae imperatoriae et populi Romani erat. Quod autem Germanici cognomen Druso post mortem publice decretum est (cf. *supra* p. 368), non obstat, ne privatim id vel antea adulatorie usurpatum esse ponamus, qualia sescenties in appellationibus honorificis aetate imperatoria facta sunt. Sin autem recte *Mommsen et Rubensohn* (p. 19) in illo

epigrammate filium Drusi intellexerunt, necesse est pertinere ad expeditiones a. 15-16 p. C. Prout quisque horum vel priorum iudicium probabit, ita Mommseni sententiae (die Oertlichkeit der Varus-Schlacht p. 62 sqq.) assentietur aut refragabitur epigr. 9, 291 ad cladem Varianam referentis. Quamquam ut re vera Crinagoras ad imperium Tiberii adrikerit, verba eius epigrammatis aptius ad Germanici expeditionem a. 16 p. C. referenda esse iure Rubensohn p. 21 observasse mihi videtur. Atque Mommsen ea carmina, quae ad Germanicum Drusi filium et ad cladem Varianam rettulerut, aliter posse explicari ipse postea non negavit (Sitzungsb. p. 981). — Augusti laudes praedicavit Crinagoras epigr. 9, 291, 419, 562, ad (C. Sallustium) Crispum (infra S 61) scripsit epigr. 16, 40. Parthenius poeta librum ei dedicavit inscriptum Κρυναγόρας cf. Etym. Magn. s. v. ἀπρος. Memoratur epigr. Philippi 4, 2, 8. — Poemata collegit Rubensohn, Crinagorae Mytilinaei epigrammata.

- 1291 Crinas, Massiliensis, medicus celeberrimus aetate Neronis, qui HS. C reliquit muris patriae moenibusque aliis paene non minore summa exstructis *Plin. n. h.* 29, 9.

— VLPIVS CRINITVS.

- 1292 CRISPINA, T. Vinii filia corpus patris occisi a. 69 composuit *Tac. h.* 1, 47, *Plutarch. Galba* 28; vidua *Tac. h.* 1, 13, *Plutarch. Galba* 17; a Tigellino servata *Tac. h.* 1, 72.

— ASINIA CRISPINA.

— (BRVTIA) CRISPINA = CRISPINA AVGVSTA.

— LVCIA LORENIA CORNELIA CRISPINA.

— NOVIA CRISPINA.

— [VAL]ERIA MAR[CIA] HOSTILIA CRISPINA MOECIA CORNELIA.

— C. PRAECELLIVS AVGVRIVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANVS
VIBIVS VERVS CASSIANVS.

- 1293 CRISPINILLA, mater C. Valerii Terentiani clarissimi [viri] *III 1989 t. Salonitanus*.

— CALVIA CRISPINILLA.

— MARCIA CRISP[INILL]A.

- 1294 C. Crispinius Hilarus, ex ingenua plebe Facsulana aetate Augusti prole insignis *Plin. n. h.* 7, 60.

- 1295 CRISPINVS, consularis a. 238 Aquileiam contra Maximinum defendit *Herodian.* 8, 2, 5; 8, 3, 4, 7, inde *vit. Maximini* 21, 22 et *vit. Maximi et Balbini* 12.

- 1296 Crispinus, centurio, qui sanguine Fontei Capitonis se cruentaverat, ■ Vitellio anno 69 militibus ut piaculum obiectus et occisus est *Tac. h.* 1, 58.

- 1297 Crispinus, 'cum pars Niliacae plebis, cum verna Canopi Crispinus Tyrias umero revocante lacernas ventilet aestivum digitis sudantibus aurum nec sufferre queat maioris pondera gemmae, difficile est saturam non scribere' *Juvenal.* 1, 26-30. In eum invehitur *id.* 4, 1-33:

succinctus patria quondam papyro v. 24, magna qui voce solebat vendere municipales fracta de merce siluros v. 32-33, incestus cum quo nuper (*scilicet sub Domitiano*) vittata iacebat v. 9, mullum sex milibus emit v. 15, monstrum nulla virtute redemptum v. 2, matutino sudans amomo adest consilio Domitiani de mullo v. 108; iam princeps equitum v. 32, 'magister equitum Romanorum factus est' *perperam schol.* — Scripsit Martialis ad eum *epigr.* 7, 99 ('tua Memphis' v. 2), de abolla eius subrepta *epigr.* 8, 48.

Origine ergo Aegyptius sub Domitiano potentia et opibus florebat, probabiliter ad munus superius nescio quod ordinis equestris promotus. Eum praetorianos rexisse haud certe coniecit Borghesi opp. V p. 513 sqq. falso opinatus purpurcam abollam insigne praefecti praetorio fuisse, cum eam non nisi delicatis hominibus convenire aperte indicaret Martialis 8, 48, 6.

1298 Crispinus, origine Ravennas, *στολάρχης* in *l. sepulcrali versibus* concepto *Cyziceno* CIG 3694 = Kaibel, *Epigrammata graeca* 337; praefectus classis Ponticae, quae inde ab Antonino Severi stationem *Cyzici* habebat cf. Marquardt, *Staatsverwaltung II*² p. 504 adn. 3.

1299 Q. CRISPINVS, praetor a. 752 = 2 a. C. ludos edidit *Dio* 55, 10.

1300 A. Crispinus Caepionianus VI 16587 *l. sepulcralis*; videtur infans generis nobilis.

— M. ANTONIVS CRISPINVS.

— C. BRVTTIVS CRISPINVS.

— L. BRVTTIVS CRISPINVS.

— L. BRVTTIVS QVINTIVS CRISPINVS.

— CAEPIO CRISPINVS.

— A. CAEPIO CRISPINVS.

— C. CLODIVS CRISPINVS.

— [C]urtius Crispinus.

— ... NIVS GALLVS VECILIVS CRISPINVS MANSVANIVS MARCELLINVS NVMISIVS [S]ABINVS.

— L. LORENIVS CRISPINVS.

— L. NOVIVS CRISPINVS MARTIALIS SATVRNINVS.

— Plotius Crispinus.

— Procilius Crispinus.

— T. QVINCTIVS CRISPINVS SVLPICIANVS.

— T. QVINCTIVS CRISPINVS VALERIANVS.

— RVFRIVS CRISPINVS.

— RVTILIVS CRISPINVS.

— Tullius Crispinus.

— Varius Crispinus.

— (VETTIVS) CRISPINVS.

1301 CRISP[VS], consularis, maritus [Ni?]nus, pater Iuliae Valentillae memoratur in titulo filiae *Lydio graece scripto* haud certae lectionis *Lebas-Waddington* 705.

- 1302 Crispus, antiquus rhetor *Seneca controvers.* 7, 4, 9.
 1303 Crispus, amicus Senecae, ad quem scripsit *epigr.* 6 *Sen. I* p. 262 *ed. Haase.*
 1304 Crispus, centurio bello Iudaico *Ioseph. bell.* 6, 2, 10.
 1305 Crispus, frater imperatoris Claudii (Gothici), pater Claudiae *tit. Claudii* 13, 2, 9; *homo fictus videtur.*

— ALBIVS CRISPVS.
 — Catius Crispus.
 — Iulius Crispus.
 — C. Iulius Erucianus Crispus.
 — Iunius Crispus.
 — P. Marcius Crispus.
 — Metilius Crispus.
 — C. PASSIENVS CRISPVS.
 — C. Sallustius Crispus.
 — M. Servilius Sulpicius Victo[r] Crispus Considianus.
 — M. TARQVITIVS CRISPVS FRONTO.
 — Q. VIBIVS CRISPVS.

- 1306 Criton, medicus ut videtur aetate Domitiani *Martial.* 11, 60, 6.

- 1307 Criton, medicus domus imperatoriae *Galenus* περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους 1, 3 *XII* p. 445 *ed. Kühn*; imperatorem Traianum bello Dacico comitatus est *Lydus de magistr.* 2, 28; 'Ροῦφος, Ἐφέσιος, ἱατρὸς γεγονώς ἐπὶ Τραιανοῦ σὺν Κρίτῳ *Suidas II* p. 628 *ed. Bernhardt.*

Ἐγραψε τέτταρα βιβλία κοσμητικῶν ἃ πάντες ἔχουσιν *Galen.* l. l. 1, 3 *XII* p. 446 *sqq.*, ubi *Galenus conspectum quattuor librorum dedit, praeterea*: liber primus eorum citatur *id.* l. l. 1, 2, 4, 5 *XII* p. 435. 452 *sq.* 458, liber secundus *id.* περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ γένη 7, 14 *XIII* p. 1040, tertius *id.* περὶ συνθ. φαρμ. τῶν κατὰ τόπους 1, 2, 7; 5, 1, 2 *XII* p. 401. 463. 816 *sq.* 827. Plures libros de medicamentis scripsit *id.* l. l. 6, 9 *XII* p. 989, περὶ συνθ. φαρμ. τ. κατὰ γένη 2, 1 *XIII* p. 463; quinque libri τῆς τῶν φαρμάκων συνθέσεως memorantur *id.* l. l. 5, 3 *XIII* p. 786, liber primus περὶ φαρμάκων *id.* περὶ συνθ. φαρμ. τ. κατὰ τόπους *XII* p. 587, liber quartus *XIII* p. 786 *sqq.*, liber quartus περὶ ἀπλῶν φαρμάκων *id.* περὶ συνθ. φαρμ. τ. κατὰ γένη 6, 1 *XIII* p. 862, liber tertius τῶν φαρμακτικῶν *id.* περὶ ἀντιδότων 1, 17 *XIII* p. 103. *Praeterea a Galeno memoratur* περὶ συνθ. φαρμ. τ. κατὰ τόπους *XII* p. 402. 439. 588. 591. 593. 659. 825. 830. 880. 933. 934. 935. 953. 987. 991. 993 *XIII* p. 14. 35 *sq.* 38. 43. 257; περὶ συνθ. φαρμ. τ. κατὰ γένη *XIII* p. 483. 502. 515 *sq.* 708. 713-715. 809-813. 863. 867-873. 877. 882-884. 903. 905 *sq.*; περὶ ἀντιδότων *XIV* p. 89; περὶ θηριακῆς *XIV* p. 307. 310.

Eundem esse Critonem qui Γετικά scripsit, unde pauca quaedam a Suida afferuntur, coniecerunt Bernhardt ad Suidae l. l. et Müller

Fragm. Histor. Graec. IV p. 373, fortasse recte, cum et Lydus l. l. quaedam de praedis belli Dacici e Critone afferret.

— Statilius Critonianus.

1308 Cronius (*pars librorum Chronius*), amator cercopithecii *Martial. 7, 87, 4.*

— Q. TERENTIUS CVLLEO.

— Q. Torius Culleo.

— Ventidius Cumanus.

1309 Cunobellinus, rex. *Nummi eius Evans, The coins of the ancient Britons p. 324 sqq., tab. IX–XIII cf. Supplement (1890) p. 557 sqq., Catalogue des monnaies Gauloises de la Bibl. nat. p. 223 sq., de la Tour, Atlas de monnaies Gauloises tab. XLIIII. XLV, Zeitschrift f. Num. XV (1887) p. 2, Academy 1890 n. 942 p. 358 sq.: I) ab altera parte inscripti Cam. vel Camu. vel Camul, ab altera Cun., Cuno., Cunobelin. Evans tab. IX 1–14, Catal. 9557–9563; II) in adversa Cunobelinus (Cunobelini tab. XII, 1, Cat. 9575, Zeitschrift l. l.) cum capite regis, in aversa Tasciovani f. Evans tab. XII 1. 2, Catal. 9569. 9575; Cunob. R. Tasciovantis Evans tab. XII 3, Catal. 9573, Academy n. 3; III) Cunobelinus rex R. Tasc. Evans tab. XII 5, Catal. 9574, R. Tasciovanus (sic, sed dubito num recte descriptus sit) Academy n. 1.*

Tasciovani (vel Tasciovantis) filius nummi II. III. Adminio Cynobellini regis Britannorum filio, qui pulsus a patre cum exigua manu ad Romanos transfugerat, in deditionem recepto imperator Gaius, quasi universa tradita insula, magnificas Romam litteras misit *Sueton. Calig. 44 (inde Orosius 7, 5, 5, ubi traditur Mino-cynobelinum Britannorum regis filium). Camulodunum τὸ τοῦ Κονοβαλλίνου βασιλείου Dio 60, 21, nummi I. Mortuus erat, cum A. Plautius in Britannium traiceret (anno 43) id. 60, 20. Filii: Adminius v. supra, Caratacus cf. supra n. 355 a, Togodumnus Dio 60, 20.*

1310 C. Cupiennius Libo (*sic plene Porphyrio, Cupiennius Horatius*), mirator cunni albi *Horat. sat. 1, 2, 36; Augusti familiaritate clarus, corporis sui diligentissimus fuit sectator matronarum concubitus Porphyr. p. 192 ed. Meyer. — C. Cupiennius Primitivus quidam invenitur in titulo Cumano X 3699 v. 7.*

— HERENNIA CVPRESSENIA ETRVSCILLA AVGVSTA.

— Asudius Curianus.

1311 Curiatius, grammaticus citatur *Fest. p. 166 b 3, 170 b 27, 355 a 7, ceterum ignotus.*

1312 Curiatius, Tibure mortuus *Martial. 4, 60.*

1313 Curiatius Maternus (*sic plene Tac. dial. 2, ceterum Maternus*), orator et poeta aetate Neronis et Flaviorum *Tac. dial. 3 passimque; 'ego autem sicut in causis agendis efficere aliquid et eniti fortasse possum, ita recitatione tragoediarum et ingredi famam auspicatus sum, cum quidem imperante Nerone (traditur in Neronem) improbam*

Vatinii potentiam fregi et hodie, si quid nobis notitiae ac nominis est, magis arbitror carminum quam orationum gloria partum; ac iam me deiungere a forensi labore constitui nec comitatus istos et egressus aut frequentiam salutantium concupisco non magis quam aera aut imagines, quae etiam me nolente in domum meam inruperunt' *cum dicentem facit Tac. dial. 11*. Medea, Thyestes, Cato, Domitius tragoediae eius *ibid.* 2. 3. Interlocutor dialogi Taciti. — *Diversus videtur Maternus* rhetor (σοφιστής), qui cum contra tyrannos declamasset, a Domitiano anno 91 occisus est *Dio 67, 12 (Zonaras 11, 19)*.

— M. CORNELIVS NIGRIVS CVRIATIVS MATERNVS.

— L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO C. CVRIATIVS MATERNVS CLODIVS NVMMVS.

— L. OVINIVS CVRIVS PROCVLVS MODIANVS AFRICANVS.

— Caelius Cursor.

1314 T. CVRTILIVS MANCIA, consul suffectus anno 55 mense Decembri cum Cn. Lentulo Gaetulico. *In consulatu*: T. Curtilius M.... *VI 2037 corr. Ephem. ep. 8 p. 328, T. Curtilius tab. cer. Pomp. 7*. — T. Curtilius Mancina *Phlegon mir. 27, Curtilius Mancina alibi*.

Consul a. 55 *fasti*; legatus Germaniae superioris a. 56 *Phlegon l. 1, a. 58 Tac. a. 13, 56*. Perosus generum suum Domitium Lucanum filiam eius instituit heredem *Plin. epist. 8, 18, 4*.

1315 T. Curtisius, quondam praetoriae cohortis miles anno 24 primo coetibus clandestinis apud Brundisium et circumiecta oppida, mox positus propalam libellis ad libertatem vocabat agrestia servitia, sed paulo post oppressus et in urbem tractus est *Tac. a. 4, 27*.

1316 Curtius, eques Romanus, deliciis diffuens aetate Augusti *Macrob. sat. 2, 4, 22*.

1317 Curtius, causicus *Iuvenal. 11, 34 cum schol.*

1318 Curtius Atticus, eques Romanus illustris, Tiberium anno 26 in Campaniam comitatus est *Tac. a. 4, 58*; Seianus Iulio Marino particeps eum oppressit *ibid. 6, 10*.

1319 [C]urtius Crispinus nescio quis recensetur in laterculo quodam urbano inedito una cum Quintillo, [P]isibanio Lepido, Cornelio Dext[ro].

1320 Cn. Curtius Dexippus, curator (λογιστής) civitatis Chaeronensium *Inscriptiones Graeciae Septentr. I 3426 t. Chaeronensis*.

1321 C. CVRTIVS IVSTVS. *Tituli*: ei positus est V 5809 (1) *Mediolanensis mutilus, memoratur in t. veteranorum Viminacensi III S. 8110 (2) honesta missione missorum, qui militare coeperant a. 134 et 135*.

Plena nomina quamquam litteris mutilatis exhibet t. 1, Cur[tius Ius]tus t. 2. — C. f., tribu Pol. t. 1. — Consul (suffectus sub Hadriano vel Pio), sodalis Augustalis t. 1; legatus imp. Caes. T. Aelii Antonini Pii t. 1 = [leg. Aug.] pr. pr. (Moesiae superioris) circa a. 155 vel paulo post t. 2.

1322 CVRTIVS MONTANVS, probae iuventae, tamquam detestanda carmina fecisset, re vera quia protulerat ingenium, ab Eprio Marcello in senatu anno 66 accusatus, sed patri concessus est praedicto, ne in re publica haberetur *Tac. a. 16, 28. 29. 33*; (postea restitutus) anno 70 in senatu sententiam dixit *Tac. h. 4, 40*, contra Aquillium Regulum invectus est *ibid. 42. 43*.

1323 C. CVRTIVS [PROCVLVS?] *Titulus eius publice positus a colonia Sarmizegetusa III 1458, quamquam ab uno Zamosio falsario servatus, sincerus est, etiamsi lectio non ubique certa est, veluti prorsus dubia in cognomine, ubi traditur TROGVS. Patris nomen perit, tribu Pollia.*

[IIIVir] viarum curandarum, quaestor urbanus, [adlectus] inter tribunicios a divo Hadriano, praetor peregrinus, IIIVir equitum Romanorum turmis ducendis (*seviratus a Zamosio inepto loco interpolatus est*), praefectus frumenti dandi, curator viarum Clodiae Anniae Cassiae Ciminiae, legatus imperatoris Antonini Augusti Pii legionis XX Valeriae Victricis, proconsul provinciae (GOLLIAE traditur), legatus imperatoris Antonini Augusti Pii provinciae Daciae; patronus Sarmizegetusensium *tit.* — *Filius huius videtur C. Curtius Rufinus.*

1324 P. Curtius [P]ropinquus ([Π]ρόπινκον Κούρτιον [Π]ρώπινκον) publice honoratus a civitate Magnesia ad Maeandrum *t. ibidem reperto Bulletin de correspondance Hellénique XVIII (1894) p. 12 n. 10. Fortasse homo nobilis.*

1325 C. CVRTIVS RVFINVS. *Tituli III 1459 (1) Sarmizegetusensis publice positus, V 5810 (2) Mediolanensis.*

C. Curtius Rufinus *t. 1. 2.* — C. f., tribu Pollia *t. 1*, filius ut videtur C. Curtii (*Proculi?*). — Tribunus militum (laticlavus *t. 2*) legionis XIII Geminae *t. 1. 2*, IIIVir aere argento auro flando feriundo *t. 1. 2*, VIIVir turmis ducendis *t. 2*.

1326 CVRTIVS RVFVS, gladiatoris filius, ut quidam prodidere *Tac. a. 11, 21*, sectator et comes quaestoris provinciae Africae *Tac. l. 1., Plin. ep. 7, 27, 2*; Romam degressus quaestor, praetor candidatus imperatoris Tiberii, consul (*suffectus anno incerto*) *Tac.*; legatus pro praetore Germaniae superioris indeque anno 47 ornamenta triumphalia adeptus *Tac. a. 11, 20. 21*; admodum senex proconsul Africae ibique mortuus est *Tac., Plin. epist. 7, 27, 2. 3.*

1327 Q. Curtius Rufus, rhetor *Sueton. ind. l. de rhet. p. 99 ed. Reifferscheid, ubi memoratur post M. Porcium Latronem, ante L. Valerium Romanum. Idem est Q. Curtius Rufus (sic in inscriptionibus librorum manu scriptorum) auctor historiarum Alexandri. Ad initia imperii Claudii spectant verba Curt. 10, 9, 3-6, ut recte plerique iam ponunt cf. Teuffel-Schwabe, Geschichte der Römischen Literatur § 292⁵, 1.*

1328 Curtius Severus, praefectus equitum in Syria anno 52 *Tac. a. 12, 55.* — P. Alfius Alennius Maximus Curtius Valerianus.

— CN. DOMITIVS AFER TITIVS MARCELLVS CVRVIVS LVCANVS.

1329 M. CVSINIUS, M. Cusinii et Fictoriae filius, tribu Vel., aedilis plebis, aerario praefectus (*sub Augusto ut videtur intra a. 727/731 = 27/23 cf. Tac. a. 13, 29*), praetor XIV 2604 t. Tusculanus.

1330 M. Cusinius, . . filius (*nomen patris periit*) tribu Vel., maritus Fictoriae, pater M. Cusinii et Cusinae XIV 2604.

1331 Cusinia, M. Cusinii et Fictoriae filia, M. Cusinii praetorii soror XIV 2604.

— Caetronius Cus[p]ianus.

1332 CVSPIDIUS CELERINVS, senator anno 238 vit. Maximini 26, 5 in actis senatus fictis.

1333 CVSPIDIUS FLAMINIVS SEVERVS, legatus Cappadociae anno 238 Pupieno et Balbino Augustis, Gordiano Caesare in miliaris Cappadociae III S. 6913. 6934. 6936. 6953; Flaminius nomen plus minusve in exemplis titulorum corruptum est.

1334 CVSPIDI[VS] SEVE[RVS], [decemv]ir stl[itibus iudicandis] fragmentum tituli urbani ineditum cf. Addenda ad CIL VI.

1335 CVSPIDIA SEVERA, clarissima femina t. sepulchralis urbanus ineditus cf. Addenda ad CIL VI.

1336 C. Cuspius Fadius. Praenomen exhibet t. liberti VI 16691: C. Cuspius Fadi l. Euphemus, ceterum Cuspius Fadius. — Procurator Iudaeae a. 44—46 Ioseph. bell. 2, 11, 6, ant. 15, 11, 4; 19, 9, 2; 20, 1, 1. 2; 20, 5, 1. 2 (*inde Eusebius hist. eccl. 2, 11*).

1337 L. CVSPIVS PACTVMEIVS RVFINVS, consul (*suffectus anno incerto*), origine Pergamenus, sacerdos Iovis Olympii (*Pergameni*) honoratus titulo Pergameno graece scripto Fränkel, Inschriften von Pergamon n. 434.

1338 L. CVSPIVS RVFINVS, consul anno 142 cum L. Statio Quadrato. In consulatu: L. Cuspius Rufinus XIV 67, VI 160, C. C. Ruf. XV 1065 in tegulis; Cuspius Rufinus in t. Moesiae inferioris Archäologisch-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich XIV (1891) p. 30 n. 62 = III S. 12495, ceterum Rufinus fasti. — Fortasse homo polyonymus, qui duo praenomina habuit. Pater eius videtur qui sequitur.

1339 L. CVSPIVS RVFINVS, consul anno 197 cum T. Sextio Laterano. In consulatu: L. Cuspius Rufinus Boissieu, Inscriptions de Lyon p. 36 n. 26, C. Cuspius Rufinus VIII 8937 (*cf. n. 1337*), ceterum Rufinus fasti.

Filius videtur consulis a. 142 qui praecedit, idem Cuspius Rufinus, ad quem divus Severus rescripsit Modestinus Digest. 26, 6, 2, 2. Vel ad hunc vel ad patrem pertinet tegula Praenestina XIV 4091, 35 inscripta ex fig. Cuspi Rufini Brittio (= Bruttio) cos.

1340 D. CVTIVS BALBINVS M. CORNELIVS POTITVS L. ATTIVS IVNIANVS ROMVLVS. Tituli Hispalenses II 1172 (1). 1173 (2) positi ei a parentibus. — Plena nomina exhibet t. 1, Cutius Romulus t. 2. — Balbini et Priscae filius t. 1. 2, Illvir viarum curandarum t. 1.

1341 CVTIVS LVPVS, quaestor anno 24. cui provincia vetere ex more Cales (*traditur colles*) evenerant, coeptantem servitiorum apud Brundisium et circumiecta oppida coniurationem disiecit *Tac. a. 4, 27*.

1342 M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS PAPVS ARRIVS PROCVLVS IVLIVS CELSVS. *Tituli Baetici: ipse dedicavit anno 128 Hadriano II 1371 (1), anno 147 Antonino Pio II 1282a (2), ei dedicatus est II 1283 (3), memoratur II 1282c (4).*

Plena nomina exhibent t. 2. 3, M. Messius Rusticus Aemilius Papus Arrius Proculus Iulius Celsus t. 1, Aemilius Papus t. 4. — M. f., tribu Gal. t. 3. [2]. Clarissimus vir t. 4.

IIIvir viarum curandarum, tribunus militum legionis III Augustae (*in t. 3 falso VII*), quaestor pro pr. provinciae Africae, tribunus plebis, praetor peregrinus, curator viae Aureliae, legatus Augusti legionis XX Valeriae Victricis *t. 1. 3 (unde cum his honoribus ante a. 128 functum esse apparet)*; praefectus aerarii Saturni *t. 3*; consul (*suffectus anno incerto intra a. 128-147*) *t. 2. 3*; legatus Augusti pro pr. provinciae Dalmatiae a. 147 *t. 2. 3*. — Sodalis Augustalis (*iam anno 128, scilicet post praeturam*) *t. 1. 3*.

— M. MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS AFER CVTIVS ROMVLVS PRISCIANVS ARRIVS PROCVLVS.

1343 Cyane venalis, *copa Iuvenal. sat. 8, 162*.

1344 Cydas memoratur *Martial. 10, 83, 8 versu incertae explicationis cf. quae adnotavit Friedländer*.

— AVRELIA CYEREMA(?).

— ARIA CYRIACE.

— IVNIA CYRIACE.

— Licinius Cyriacus.

1345 Cyriades *vit. trig. tyr. 2, vide infra Mareades*.

— Aurelia Cyrilla.

— (FLAVIVS) CYRILLVS.

1346 Cytheris, Volumnii liberta *Serr. Verg. ecl. 10, 1*; mima a M. Bruto, Antonio, Cornelio Gallo amata *de rir. ill. 82, 2*; Gallus amavit Cytheridem meretricem, quae eo spreto Antonium euntem ad Gallias est secuta *Serr. l. l. Vide et supra in Cornelio Gallo p. 449*.

Pister'sche Hofbuchdruckerei Stephan Geibel & Co. in Altenburg.

PROSOPOGRAPHIA
IMPERII ROMANI

SAEC. I. II. III

EDITA

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE SCIENTIARVM REGIAE BORVSSICAE

BEROLINI

APVD GEORGIVM REIMERVV

MDCCCLXXXVII

PROSOPOGRAPHIA IMPERII ROMANI

SAEC. I. II. III

PARS II

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE SCIENTIARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

HERMANNVS DESSAV

BEROLINI

APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXXVII

PRAEFATIO EDITORIS

Post ea quae E. Klebs volumini primo praefatus est, nihil superest nisi lectorem monere, volumen hoc alterum imprimi coeptum anno 1892, ad finem perductum esse anno 1895. Noli igitur mirari, multa antiquitatis monumenta, non pauca etiam virorum doctorum scripta, quae post annum 1892 lucem viderunt, in hoc volumine non esse adhibita. — Grato animo memorandi sunt Th. Mommsen et O. Hirschfeld, qui singulas voluminis plagas, antequam prelum relinquerent, perlegerunt et observationes suas mecum communicaverunt; item Fr. Imhoof-Blumer et B. Pick, quibus bona ex parte debentur quae ex nummorum thesauris passim attulimus.

Scr. Berolini mense

Ian. 1897.

H. DESSAU.

PROSOPOGRAPHIA
IMPERII ROMANI.

SAEC. I—III.

PARS II.

D—O.

D

- 1 *Dagellius Fuscus, ut auctor citatus *trig. tyr.* 25, 2. Cf. Arellius Fuscus.
- 2 Dalmatius pater Probi imperatoris *Victor ep.* 37.
- 3 Damostratia Commodi concubina, a Cleandro uxor ducta *Dio* 72, 12.
- 4 Damasippus, e nobili ludius *Juvenal.* 8, 185.
- 5 DANACIA QVARTHILLA AVHELIANA clarissima femina *VIII S.* 11152.
- 6 Dapyx Getarum regulus, a M. Crasso occisus a. 725 *Dio* 51, 20.
- 7 Dareus, Artabani regis Parthorum filius, obses datus Tiberio *Iosephus ant.* 18, 4, 5. Gai currum comitatur per Baianum sinum *Suet. Cal.* 19; *Dio* 59, 17.
- 8 Dareus praefectus equitum regis Agrippae iunioris *Iosephus bell.* 2, 17, 4.
- 9 L. DASVMIVS (TVSCVS?). [Α]πόλλας Δασόμπος . . . t. *Milesius CIGr.* 2876 cf. *Waddington fastes* n. 120, praeterea Dasum-; de cognomine v. *infra*. Sub Traiano Asiae proconsul t. *Milesius*. Hic sine dubio in consulatu auctor senatus consulti Dasumiani de fideicommissariis libertatibus *Dig. XL* 5, 36 pr., 51, 4. Post annum 103 consulem cum fuisse statuit *Mommsen Herm.* 3 p. 45 not., ideo quod senatus consultum Dasumianum factum est post Rubrianum, hoc autem factum a Rubrio Gallo et M. Eppandio Proculo Carpine Hispano consulibus, quos fasces gessisse a. 103 vel paullo postea idem collegit ex *Plin. ep.* 4, 9, 16; contra *Waddington fastes* n. 120 consulem cum statuit fuisse circ. anno 99, proconsulatum eius adtribuens anno circ. 114. Ab eodem ut videtur factum a. 108 testamentum lapidi inscriptum nuntium *VI* 10229 cf. p. 1349. Huius fortasse filius adoptivus L. Dasumius, P. Tullii Varronis f. Tullius Tuscus, cf. *VI* 10229 r. 4; quodsi ita est, cognomen ei videtur fuisse Tuscus.
- 10 L. DASVMIVS TVLLIVS TVSCVS. Tituli: Tarquiniensis *XI* 3365 positus a liberto ut videtur patris (1); Tarquiniensis alter acephalus coniectura ad eum relatus *XI* 3366 (2); urbanus *VI* 1526 positus a *Langdunensibus* cuius non extat nisi fragmentum (3); Pammonicus *III* 4117 (4). L. Dasumius P. f. Tullius Tuscus *tit.* 1. L. Tullius Tuscus t. 4, [T]ullius

Tuscanus *t. 3.* Genitus videtur a P. Tullio Varrone, cui Tarquiniiis ab eodem homine titulus XI 3364 dicatus est, in nomen assumptus a L. Dasumio Tusco qui praecedit (*cf. Mommsen Corp. VI p. 1349*). Tribu Stel. *t. 1.* Triumvir monetalis, trib. mil. legionis IIII Flaviae, quaestor Antonini Pii, legatus (*proconsulis*) provinciae Africae, praetor, praefectus aerarii Saturni, consul (*suff. a inc.*) *t. 1.* Legatus pro pr. provinciae Pannoniae superioris *t. 1. 4.* Augustorum duorum (Marci et Veri) *t. 4.* Legatus pro pr. provinciae Germaniae superioris, curator operum publicorum *t. 1.* Augur *t. 1. 3;* sodalis Hadrianalis, sodalis Antoninianus *t. 1.* Comes Augusti (*M. Aurelii?*) *t. 1.* — Tarquiniensibus thermas perfecit *t. 2.* — Patronus Lugdunensium *t. 3.*

11 M. DASYMIVS TVLLIVS VARRO, L. f., tribu Stellatina *t. VI 1400* positus a Lugdunensibus. Videtur filius praecedentis etiamtum puer.

12 Datus Atellanarum histrio, Neronem lacessit *Suet. Ner. 39.*

13 Datus, interfectus a Macrino *Dio 78, 15.*

14 Decebalus (*sic titulus Romae publice positus VI 1444, item auctores Graeci; Latinorum codices plerumque praebent Decibalus, item III 4150 p. 1, 9 de alio Decebalo cf. VII 866*), rex Dacorum victus a Traiano *Plin. ep. 8, 4. 2 (nomine non posito); Dio 67, 6. 7. 10; 68, 6-14; Victor Caes. 13, 3; Eutropius 8, 2. 6; Ruf. Festus 8; Hieronymus ad a. Abr. 2118; Petrus Patricius exc. de leg. (Mueller fr. hist. IV p. 185); Zonarus 11, 21.* Eius adfinis Regalianus tyrannus *trig. tyr. 10, 8 (nugatorie).* Memoratur *Plin. ad Trai. 74.*

— NERATIA ANTEIA RVFINA NAEVIA DECIANA.

15 Decianus. Ei Martialis librum secundum epigrammatum inscripsit *Mart. lib. 2 praef.* Origine Emeritanus *Mart. 1, 61, 10;* Stoicae sectae deditus *id. 1, 8,* idem carminum conditor *id. 1, 61 cf. praeterea 1, 24; 1, 39; 2, 5.*

— Catus Decianus.

— C. MACRINVS DECIVS.

— T. SATIRVS DECIVS.

— M. VALERIVS TREBICIVS DECIVS.

— P. ATTIVS DECIVS FELIX MATVTINVS.

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS SILIVS DECIVS *et. SOSIVS PRISCVS.*

— Q. ROSCIVS COELIVS MVRENA SILIVS DECIVS VIBVLLIVS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERCLANVS POMPEIVS FALCO.

— DOMITIA DECIDIANA.

— . . . DOMITIVS DECIDIVS.

16 Decimanus, amicus vel propinquus Frontonis, cuius mortem plangit *ep. de nep. amisso 2 p. 236 Naber.*

17 DECIM(IVS) SECVNDIVS v. c., proconsul (Achaiae) III 568. *Saeculi p. C. III potius quam IV.*

— M. AVRELIVS DECIMVS.

- T. FLAVIVS DECIMVS.
- Q. HERENNIVS ETRVSCVS MESSIVS DECIVS CAESAR.
- IMP. CAESAR C. MESSIVS QVINTVS TRAIANVS DECIVS AVG.
- 18 *DECIVS ET RVSTIC(I)VS *par consulum fictitium*, *Malal. X p. 260 Bonn.*
- L. Aemilius Decius Andromachus.
- 19 Decius Mundus, eques Romanus, Paulinae, nobilis feminae, uxoris Saturnini, amore vecors, per dolum stuprum ei intulit: cognita re a Tiberio relegatur *Iosephus ant. 18, 3, 4. Cf. Dessius Mundus.*
- 20 Q. Decius Saturninus, Q. f. M. n., pontifex minor Romae, tubicen sacrorum publicorum p. R. Quiritium, praefectus fabrum consulis ter, curator viarum Labicanae et Latinae, tribunus militum, praefectus fabrum iure dicundo et sortiendis iudiciis in Asia; Veronae quatuorvir iure dicundo; Aquini plurimis honoribus functus (principatu Tiberii, ante a. 29) *tituli Aquinates X 5393. 5394 cf. 5392.*
- AELIVS DECIVS TRICCIANVS.
- 21 Q. DECIVS VALERIANVS. *Miliarii reperti ad Bracaram, II 4756. 4759. 4788. 4816. 4826. 4828. 4831. 4834. 4853. 4858. 4870. 4874. 4886. 4887 (mutili plerique vel imperfecte lecti; Huebnerus vidit unum n. 4756). Quintus Decius Valeri[a]nus 4816, . . . ius Decius Val . . . 4831, . . . Valerinus (?) 4828 (ubi li superest ex legati vocabulo), Quintus us 4834, plerumque Q. Decius sine cognomine (nomen plane perit 4874). Legatus pro pr. provinciae Tarraconensis a. 238 tituli. Fuisse cum qui postea imperavit quidam posuerunt (cf. Huebner ad II 4756).*
- 22 Q. Decius Vindex, proc(urator) t. *Dacicus III 1404.*
- 23 DECIA TERTVLLA (Dacia trad.) clarissima femina t. ab uno Accursio descriptus VI 1399.
- 24 Decrianus architectus iussu Hadriani transfert colossum de loco in quo factum est templum urbis *vit. Hadr. 19, 12.*
- T. Aelius Decrianus.
- 25 Decrius, praefectus castelli in Africa non longo a Pagyda flumine, a. p. C. 20 contra Numidas fortiter pugnans cecidit *Tac. ann. 3, 20.*
- 26 Decrius Calpurnianus, praefectus vigilum, ut conscius libidinum Messallinae a. 48 interfectus *Tac. ann. 11, 35.*
- 27 Deculo, auctor Plinii *Plin. h. n. 1, 10, 35; 35, 70. Scripsisse post Tiberium apparet ex 35, 70.*
- 28 Deldo, Bastarnarum rex occisus a M. Crasso a. 725 *Dio 51, 24.*
- 29 Q. Dellius (ἀδελφός codd. Strabonis; Deillius Velleius, Seneca suasor. 1, 8, Seneca de clem. 1, 10, 1). *Cf. Drumann I p. 391, 64; Bürecklein, Quellen der römisch-parthischen Feldzüge in den Jahren 713—718 (Berl. 1879) p. 7 seq.; Peter, hist. Rom. fragm. p. 250. Anno 711 a Dolabella ad Cassium transit, deinde a Cassio ad Antonium Seneca suas 1, 8 cf. Vell. 2, 84. Ab hoc missus ad Cleopatram Plut. Ant. 25, in Iudaeam Iosephus ant. 14, 15, 1; 15, 2, 6; bell. 1, 15, 3, in*

- Armeniam *Dio* 49, 39, ad milites legendos in Thraciam Macedoniamque *Dio* 50, 13. Interest Antonii expeditioni Parthicae, καὶ αὐτὸς ἡγεμονίαν ἔχων, *Strabo* 11, 13, 3 p. 523. Transit ad Caesarem paullo ante pugnam Actiacam *Vell.* 2, 84; *Plut. Ant.* 59; *Dio* 50, 23 cf. *Seneca suas.* l. c.; *Seneca de clem.* l. c. — Historicus *Plut. Ant.* 59. Citatur a *Strabone* et a *Plutarcho* ll. cc. Ad eum scriptum carmen *Horatii* 2, 3 teste ipso *Horatio* v. 4, adstipulante *Porphyrione*.
- P. DELPHIVS PEREGRINVS ALEIVS ALENNIVS MAXIMVS CVRTIVS VALERIANVS PROCVLVS M. NONIVS MVCIANVS v. M. NONIVS MVCIANVS P. DELPHIVS PEREGRINVS.
- Sergia Demetria.
- FL(AVIA) DEMETRIA FLACCILLA.
- 30 Demetrianus. Contra eum scripsit Cyprianus libellum qui inscribitur ad Demetrianum. Cf. *Lactantius inst.* V 4; *Hieronymus* ep. 70, 3. Proconsulem vel proconsulis assessorem eum fuisse ex c. 12 vix recte collegit *Morcellius Afr. chr.* 2 p. 125.
- Q. Iulius Maximus Demetrianus.
- Marcia Aurelia Ceionia Demetrias.
- 31 Demetrius, philosophus Cynicus *Tac. a.* 16, 34, *hist.* 4, 40; *Suet. Vesp.* 13; *Lucianus de salt.* 63, *adv. indoct.* 19. Ducenta milia ei oblata a C. Caesare non accipit *Seneca de benef.* 7, 11. Familiaris Senecae ('Demetrius noster' *dial.* 1, 3, 3; ep. 20, 9; 62, 3; 67, 14; 91, 19) qui passim eum laudat vel dicta eius affert. Familiaris Thraseae Pacti *Tac. ann.* 16, 34, cuius supremis interest *ib.* c. 35 (inde *Valla ad Iur.* 5, 36 p. 231 *Jahn*). A. 70 P. Egnatium Celerem defendit *Tac. hist.* 4, 40. Contumax adversus Vespasianum *Suet. Vesp.* 13. Ab eo in insulam relegatus *Dio* 66, 13. Memoratur *Lucian. de salt.* (62 *Bekk.*) c. 63, ubi scholiasta p. 144 *Iacob. male ait eum vixisse sub Augusto, adv. indoctum* (49 *Bekk.*) c. 19. — Amicus Apollonii Tyanensis et sectator eius Corinthi *Philostratus vit. Apoll.* 4, 25 (Corinthi degentem facit eum etiam *Lucianus adv. ind.* 19); Roma pulsus a Tigellino *ib.* c. 42 cf. 7 c. 16; Athenis moratur, Nerone in Graccia praesente *id.* 5, 19, Puteolis sub Domitiano *id.* 7, 10; 8, 10. — Demetrium aliquem Suniensem inducit *Lucianus Toxar. c.* 27 fortasse cogitans de hoc.
- 32 Demetrius causidicus (an Cynicus? *Pith.*) qui multos Neroni detulit *schol. ad Iuv. sat.* 1, 33. Videtur error subesse.
- 33 Demetrius manceps, Neronis principatu (ab unguentariis ut videtur) apud consules accusatus quod eius opera pretia nescio quarum rerum immodice aucta essent *Plin. h. n.* 33, 164.
- 34 Demetrius comoediarum actor, aetate Quintiliani *Quint. inst. or.* 11, 3, 178. 179; *Iuvenalis sat.* 3, 99.
- 35 Demetrius Sugalassensis, scriptor belli Parthici L. Veri *Lucianus quom. hist. scrib.* c. 32.

- 36 Demetrius servus librarius Martialis *Martialis* 1, 101.
- 37 Demetrius Alexandrinus, Favorini amicus, rhetor Romae declamans Marci Aurelii temporibus *Galenus* περί τοῦ προγινώσκαι c. 5 (XIV p. 627. 629 K.).
- 38 Demetrius archiater sub M. Aurelio, comes expeditionis Germanicae, in qua moritur *Galenus* περί ἀντιδοτῶν 1, 1 (XIV p. 4 K.). Memoratur περί τῆς θηριαχῆς c. 12 (XIV p. 261 K.).
 - M. CL(AVDIVS) DEMETRIVS.
 - Tib. Cl(audius) Demetrius.
 - Claudius Demianus.
 - Servilius Democrates.
- 39 Demonax praefectus Parthicus in Armenia ab Hiberis fusus *Tac. ann.* 11, 9.
- 40 Demosthenes adulter Iuliae *Macrobius sat.* 1, 11, 17.
- 41 Demosthenes capto Valeriano Caesaream Cappadociae contra Persas defendit, capta urbe effugit *Zonar.* 12, 23.
- 42 DEMOSTRATVS ἀνὴρ τῶν ἐκ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς *Aelianus de nat. anim.* 15, 19. Scripta eius citantur *Aelian.* l. c. 13, 21 (λόγοι ἀλευ-τικοί) 15, 4. 9. 19 cf. *epilog.* Fortasse idem qui sequitur. — Vix idem *Demonstratus* auctor *Plinii h. n.* 1, 37; 37, 34; 35, 86.
- 43 Demonstratus (*Demonstratus* *codex utraque loco*) Petilianus (Pet. *om. ep. ad Verum*), defensu a Frontone *Fronto ad Anton. imp.* II 8 p. 111 N., *ad Verum* II 9 p. 137 N. Idem ut videtur Ti. Claudius Demonstratus Atheniensis pago Melitensis *CIAtt.* 3, 676. 679. 907. 1283, adversarius Herodis Attici *Philostratus vit. soph.* 2, 1, 8. 11; 2, 2.
 - Iulius Densus.
 - Sempronius Densus.
 - Q. CAECILIVS MARCELLVS DENTILIANVS.
- 44 L. Dercius, una cum uxore Paconia Agrippina honoratus a Rhodiis *Revue archéol.* 13 (1866) p. 154. Actatis fortasse *Claudiamae*, propter nomen uxoris.
- 45 Dessius Mundus, auctor *Plinii Plinius h. n.* 1, 17.
- 46 DESTICIVS IVBA vir clarissimus, leg. Augg. propr. Britanniae inter annos 253—259 VII 107. Videtur diversus ab eo qui sequitur.
- 47 T. DESTICIVS IVBA. Tituli: *Concordiensis* Pais 1228 = *Notizie* 1885 p. 178 positus ei ab amico M. Claudio Moderato (1); *Concordiensis* V 1875 positus ei ab ordine *Concordiensi* (2); *Industriensis* V 7473 pro salute eius et uxoris et filiorum positus a serco (3). Memoratur in t. *Concordiensi* libertar V 1876 (4). Praenomen exhibent t. 1. 2. 4. T. filius t. 1. 2. Tribu Claudia t. 1. 2., origine sine dubio *Concordiensis*. C. v. t. 2. 3. 4. Praetorius t. 2. Patronus *Concordiensium* t. 2. — Uxor Sallustia Plotina t. 3.

- 48 [DESTICIVS IV]BA ... [MA]CER ... [R]VFVS ... TILIVS ... AVIVS
C. f., decemvir stlitibus iudicandis *fragmentum Concordiense V 1879*
cum supplementis Mommseni valde incertis; cf. Bertolini notizie degli
scavi 1885 p. 178.
- 49 (T.) DESTICIVS SALLVSTIVS IVBA cl. iuvenis, filius T. Desticii Iubae
(D. 47) *V 7473. Idem fortasse T. Desticius Sal[ustius t. Concordiensis*
Notizie 1886 p. 65 (ubi pro LIB post nomina conieceris IVB).
- 50 T. Desticius Severus. Tituli: *Concordiensis V 8660 positus a de-*
curionibus exercitus Raetici (1); Concordiensis alter, Notizie degli
scavi 1885 p. 115 = Pais n. 1227, positus ab amico M. Claudio
Paterno (2); Concordiensis tertius mutilus V 1877 (3); Aquilciensis
V 1189, ex quo restat solum nomen (4); praeterea memoratur in dipl.
LXI Eph. ep. 2 p. 460 (5). T. Desticius T. f. Severus t. 1. 2. 4
(... Dest. . . t. 3, ... sticius Severus t. 5). Tribu Claudia t. 1. 2. 4.
Origine sine dubio Concordiensis. Primipilus legionis X geminae;
subpraefectus vigilum; proc. Aug. prov. Daciae superioris; proc.
prov. Cappadociae, item Ponti mediterranei et Armeniae minoris et
Lycaoniae An[tioch]ianae (hoc vocabulum suppletum a Bemdorfio
habet solus t. 1, om. 2); proc. Augustorum provinciae Raetiae t. 1. 2.
anno 166 t. 5; procurator provinciae Belgicae t. 2. Concordiae
flamen divi Hadriani et pontifex; patronus coloniae t. 1. 2. — Ad-
finis sine dubio T. Desticii T. f. Iubae (D. 47), cuius titulus positus a
M. Claudio Moderato repertus est una cum huius titulo n. 2, vix
pater eius, quod statuit Bertolinus notizie 1885 p. 178.
- 51 DESTICIA PLOTINA VI 16816. Filia, ut nomina ostendunt, T. Desticii
Iubae n. 47 et uxoris eius Sallustiae Plotinae (cf. Bertolini notizie degli
scavi 1885 p. 178).
- 52 Deudorix Baetorigis, fratris Maelonis, filius, Sugamber, ductus in
triumpho Germanici (a. p. C. 17) *Strabo 7 p. 292.*
— C. Iulius Deximachus.
— P. Herennius Dexippus.
- 53 DEXTER cos. ord. a. 263 cum (Nummio) Albino II (solus Prosper
collegam Albini Maximum praebet, errore repetens nomina consulum
a. 227).
- 54 Dexter tribunus (cohortium praetorianarum) Gai iussu Lepidum inter-
ficit *Seneca ep. 4, 7.*
- 55 Dexter amicus Martialis, venandi studiosus *Martialis 7, 27, 3; 11, 69, 3.*
— CN. AFRANIVS DEXTER.
— SER. CALPVRNIVS DOMITIVS DEXTER.
— P. CASSIVS DEXTER.
— Sex. Cornelius Dexter.
— C. DOMITIVS DEXTER.
— Egnatius Dexter.
— NYMMIVS AEMILIANVS DEXTER.

— Subrius Dexter.

— Q. TARRONIVS FELIX DEXTER.

— L. TVRPILIVS DEXTER.

56 CIVS DEXTER AVGV[S](TANVS ALPIN)VS BELLICIVS SOLLERS METILIVS VS RVTILLIANVS (*sic. tit., Δέξτρος; carmen Graecum titulo adscriptum*). T. f., tribu Claudia, decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis tertiae Augustae, [sevir equestrium turm]a(rum), septemvir epulonum, sodalis (vel Augustalis Claudialis vel Flavialis vel Hadrianalis vel Antoninianus), quaestor, tribunus plebis, praetor fideicommissarius, legatus legionis quartae Seythicae, legatus Augusti propr. provinciae Ciliciae *tit. rep. in Cilicia, Journal of hell. studies 1890 p. 251*. Pro salute eius de provincia decedentis et consulatu vota facit Lucius medicus, amicus *ib.* *Vix idem Rutilianus praeses nescio cuius provinciae a. 215.*

— L. POMPONIVS DEXTER CELERINVS.

— SA DVS P. CESTI[VS . . . VM]BRIVS DEXTER DVCENIVS . . .

— Caccilius Dextrianus.

— M. HELVIVS CLEMENS DEXTRIANVS.

— Diabolenus *vide* C. Octavius Tidianus L. Iavolenus Priscus.

— M. OPELLIVS DIADYMENIANVS.

57 Diadumenus, Aug. l. a rationibus VI 8415; X 3347 (*ubi cum altero apographo legendum Diadumenus A[ug. l.] a rationib. . .*). *Eius fortasse fistula plumbea rep. Romae in monte Caelio (Bull. com. 1886 p. 104 n. 1158): Diadumeni Aug. . . . — Fortasse idem qui sequitur.*

58 Diadumenus Aug. l., proc., Antonianus. *Eius dispensator Macrinus parieti cuniculi cuiusdam inter Puteolos et Neapolim nomen suum inscripsit d. 12. Jan. anni 65 Eph. ep. 8, 335–337 cf. Mommsen Hermas vol. 18 p. 159.*

— Cn. Haius Diadumenus.

59 Q. DIDIVS praeses Syriae a. 724 *Ios. bell. 1, 20, 2, ant. 15, 6, 7; Dio 51, 7.*

60 A. DIDIVS GALLVS. *Tituli: cippi positi ab eo cum curator aquarum esset una cum duobus collegis sive adiutoribus, VI 1248 (1); Olympius III S. 7247, mutilus, enumerans honores eius praecipuos, non omnes (2). A. Didius Gallus t. 1 et Frontinus, A. Didius G t. 2, A. Didius Tac. ann. 12, 40, Didius Gallus Quintilianus et Tac. Agr. 14, Didius Tacitus passim. Gravis senectute anno fere 53 Tac. a. 12, 40, natus igitur non post a. 10 a. Chr. Praefectu[s] equitat(us) t. 2, i. e., iudice Mommseno, praefectus alae (sub Augusto iuvenes ordinis senatorii etiam a praefectura alae militiam auspicabantur). (Praefectum fuisse equitatus omnis bello Britannico coniecit Domaszewskius Röm.*

Mith. 1891 p. 166.) — . . . sine t. 2 (fort. legatus prov. Asiae). Proconsul Siciliae t. 2. Consul suff. a. inc. Proconsul [Asia]e vel [Africa]e t. 2. Curator aquarum t. 1, inde a mense Iulio a. 38 ad a. 49 *Eron-tius de aq.* 102, ubi erratum est (vitio codicis puto) cum constet inter hos annos Didium Gallum occupatum fuisse extra Romam. Scilicet paullo ante a. 49 vel etiam ante a. 46, pulso Mithridate, Cotyn regno Bosporano praeficit Tacitus a. 12, 15, legatus ut videtur Morsiae. Triumphalibus ornamentis t. 2. Fortasse in hac legatione posuit Olympiae t. 2 [imperatoris iussu?]; nam quod nunc in hoc titulo appellatur [leg]atus [Ti.] Claudii Caesaris Aug. Germanici sine mentione provinciae, ostendit cum eo ipso tempore quo titulum posuit, fuisse legatum, de legatione autem Britannica vix cogitari potest. (Legatum provinciae Morsiae distinguit a curatore aquarum eodemque legato Britanniae Domaszewskius l. c. p. 165.) Legatus Britanniae, ab a. ut videtur 52 Tac. ann. 12, 40, usque ad a. 58 Tac. Agr. 14 conlat. ann. 14, 29. — Irrisus a Domitio Afro cum provinciam aliquam ambitiose petisset, mox impetrata ea tamquam coactus quereretur *Quint. inst.* 6, 3, 68. — Quindecimvir sacris faciundis t. 2.

- 61 A. DIDIVS GALLVS FABRICIVS VEIENTO. *Titulus Moguntiaccensis, Korrespondenzblatt der Westd. Zeitschrift* 3 p. 86 cf. p. 100. A. Didius Gallus Fabricius Veiento tit., A. Fabricius *Dio* 61, 6, Fabricius Veiento vel Veiento reliqui scriptores (Fabricius *Iuvenalis* 3, 129, cum praecedat Veiento). Initio principatus Neronis praetor, ludis circensibus canes induxit pro equis *Dio* 61, 6. A. 62 propter editos libros quibus codicillorum nomen dederat, probra in senatores continentes, Italia pulsus Tac. ann. 14, 50. Sub Domitiano delationes exercet *Victor* ep. 12. Cenat apud Domitianum *Iur.* 4, 113, 123, 129. Consul ter tit., annis incertis (unum certe consulatum gessit sub Domitiano *Vict.* l. c., sed vix primum). Quindecimvir sacris faciundis, sodalis Augustalis, sodalis Flavialis, sodalis Titialis tit. Gratosus etiam Nervae, apud quem cenat *Plin. ep.* 4, 22, 4; *Victor* ep. A 97 sententiam in senatu dicit primus inter consulares *Plin. ep.* 9, 13, 13, 19, 20. Votum solvit Moguntiacy Nemetona deae tit. (fortasse, ut coniecit *Mommsen*, inter legatos a. 97 a senatu ad Traianum nuntios adfectionis missos, sed et alia excogitari possunt). Deformis *Iuvenalis* 6, 113. Memoratur *Iuvenalis* 3, 185. — Uxor Attica tit.

- 62 L. DIDIVS MARINVS clarissimus vir, patronus Canusinorum anno 223 IX 338. Fortasse filius eius qui sequitur.

- 63 L. Didius Marinus, vir egregius, trib. coh. I praetoriae, procurator familiarum gladiatoriarum per Asiam Bithyniam Galatiam Cappadociam et provincias adiacentes, procurator vectigaliorum populi Romani citra Padum, procurator alimentorum per Transpadanam Histriam Liburniam, procurator Minucia, procurator familiarum gladiatoriarum per Gallias Britannias Hispanias Germanias et Raetiam, procurator Galatiae,

procurator Augusti provinciae Arabiae *titulus III 249 positus ei Ancyrae a nutritore eius, eo tempore ut videtur quo a procuratore Galatiae ad procuracionem Arabiae promotus est.*

- 64 T. DIDIUS PRISCUS, M. f., tribu Pap. (origine sine dubio Ticinensis), triumvir capitalis, sevir turmae V equitum Romanorum, tribunus milit. legionis III Aug., quaestor pro pr. provinciae Galliae Narbonensis, tribunus plebis, praetor; patronus municipii Ticinensis *t. Ticinensis V6419.*

- 65 DIDIUS PROCVLVS, filius Petronii Didii Severi, frater Didii Iuliani *vit. Didii Iul. 1.*

- 66 Didius Scaeva a. 69 in Capitolio a Vitellianis irrumpentibus obtruncatus *Tac. h. 3, 73.*

- 67 DIDIUS SECVNDVS praeses ut videtur provinciae alicuius, certe magistratus: rescriptum Traiani ad eum *Dig. 48, 22, 1.*

— PETRONIVS DIDIVS SEVERVS.

- 68 M. DIDIUS SEVERVS IVLIVS. *Tituli: urbanus positus ei a civitate Africae Bisica Lucana, cum proconsul esset Africae, VI 1401 (1); lateres rep. in Germania inferiore, Brambach 1789 (2).* M. Didius Severus Iulianus nummorum eusorum ipso imperante pars fere dimidia (*Cohen ed. 2 III p. 398 seq.*), . . . erus Iulianus *t. 1* (Severus cognomen tunc etiam *vita c. 7*). M. Didius Iulianus nummi alii, Didius Iulianus lateres n. 2 itemque scriptores plerique, M. Iulian. nummi nonnulli; Didius Salvius Iulianus *Victor Caes. 19* (Didius *c. 18*, Salvius *c. 20*), Salvius Iulianus *Eutrop. 8, 17.*

Ortu Mediolanensis *Victor ep. 19 cf. Dio 73, 11.* Pater Petronius Didius Severus, mater Aemilia Clara *vit. 1, 2.* Avus paternus Insulber Mediolanensis, maternus ex Hadrumentina colonia *ib.*, nominibus non positus. Nepos Salvii Iuliani qui sub divo Hadriano perpetuum composuit edictum *Eutrop. 8, 17; contra proavum ei fuisse Salvium Iulianum iuriconsultum ait vita 1, 1; illud solum verum esse potest (cf. Borghesi opp. 7 p. 529); utrumque fictum esse, cuique fictioni ausam dedisse nomen Iuliani, coniecit O. Hirschfeld. Vixisse cum cum scribat Dio 73, 17 annos sexaginta menses IV d. IV, natus sit oportet d. 29 vel 30. Ian. 133; quattuor annis minorem cum facit vita 9, 3.* Educatus apud Domitiam Lucillam matrem Marci Caesaris *vit. 1, 3; eius suffragio decemvir stlitibus iudicandis factus vit. 1, 4 cf. t. 1.* Tribunus leg. . . *t. 1.* Quaestor consulum *t. 1*, ante legitimam aetatem *vit. 1, 4.* Aedilis suffragio Marci factus *vit. 1, 5*, item praetor *vita l. c. cf. t. 1.* Legatus legionis vicesimae secundae Primigeniae *vit. 1, 6 (om. t. 1?).* Legatus proconsulis provinciae Achaiae; legatus proconsulis provinciae Asiae *t. 1 (om. vita).* 'Inde Belgicam sancte ac diu rexit; ibi Cauchis, Germaniae populis, qui Albim fluvium adeolebant, erumpentibus restitit tumultuariis auxiliis provincialium, ob quae consulatum meruit testimonio imperatoris, Catos etiam debellavit' *vit. 1, 7, 8; (leg. Aug. pr. prov.) Belgicae t. 1, circ. a. 172—174.* Consul suff. una cum

P. Helvio Pertinace *vit.* 2, 3, *vit. Pert.* 14, 5, anno 175 aut paullo antea (*vide* P. Helvius Pertinax). *Cf. fr. Vat.* 203: divus Marcus Pertinaci et Aeliano (*scr.* Iuliano) cons. rescripsit. Rescriptum divi Marci ad eum *Dig.* 28, 1, 20, 9. Legatus pro pr. Dalmatiae *vit.* 1, 9; *t.* 1. Legatus pro pr. Germaniae inferioris *vit.* 1, 9; *t.* 2 (... [Germaniae *t.* 1). Praefectus alimentorum (*cf. Hirschfeld Veru.* 1 p. 118) *vit.* 2, 1 (*om. t.* 1). 'Tunc factus est reus per quendam Severum Clarissimum (?) militem coniurationis cum Salvio contra Commodum' *vit.* 2, 1; absolutus *ib.*; Mediolanum relegatus *Dio* 73, 11 (*nisi hoc spectat ad aliud tempus*) 'Absolutus iterum ad regendam provinciam missus est; Bithyniam deinde rexit' *vit.* 2, 2; leg. Aug. pro pr. prov. Ponti et Bithyniae *t.* 1. Proconsul Africae *t.* 1; *vit.* 2, 3; successor Portinacis *vit.* 2, 3; *vit. Pert.* 14, 5, anno 191/2 aut paullo antea. (Apud eum accusatus adulterii Septimius Severus adolescens et absolutus *vit. Ser.* 2, 2, *male*, ubi praeterea male perhibetur Severum Iuliani in consulatu fuisse collegam et in praesulatu successorem. *Hirschfeldius Wiener Studien* 6. 1884 p. 123 coniecit Septimium Severum absolutum esse a Iuliano praetore.) Occiso Pertinace d. 28 Mart. 193 a praetorianis in castra admissus et imperator salutatus. Praefectum vigillum cum fuisse eo tempore ait Victor *Caes.* 19, *male*. Occisus d. 1 Iun. 193. — Iuris peritus, primus edictum composuit Victor *Caes.* 19 confundens eum cum aro; iure peritissimus *Enstrop.* 8, 17 (= Victor *ep.* 19), hoc quoque rix recte. — Uxor: Manlia Scantilla.

69 DIDIA CLARA, Didii Iuliani filia. Patrem incitat una cum matre ad imperium ambiendum *Herod.* 2, 6, 7 (*qui nomen non ponit*). Augusta a senatu appellata *vit. Did.* Iul. 3; *munni ap. Eckhel* 7 p. 151, *Cohen*² III p. 403. Emancipata a patre dato patrimonio, quod ei occiso patre una cum Augustae nomine ablatum *vit. Iul.* 8. Maritus Cornelius Repentinus *vit. Iul.* 3, 6; 8, 6. — Vix haec filia Iuliani quam is imperante Pertinace despondebat fratris filio *vit. Pert.* 14, 4 *cf. vit. Iul.* 2, 3.

70 DIDIA QVINTINA uxor L. Vetinae Prisci legati XI 1773.

71 Didymus, Tiberii libertus, custodiae Drusi in Palatio praepositus *Tac. ann.* 6, 24.

72 Diegis (*sic Dio exc. Urs.*; *Diegis Mart.*) Dacus, frater Deccehali, missus a Deccehale ad Domitianum: cum Domitianus diademate regio ornavit *Dio* 67, 7 *cf. Martialis* 5, 3.

73 L. DIGITIVS BASSVS, frater Arvalis a. 145 *acta Arr. (bull. comunale 1886 p. 361)*.

74 DIGNILLA Iunii Pastoris (consulis a. 163) uxor *t. Moguntiacensis Bramb.* 1052.

— COMINIA VIPSANIA DIGNITAS.

75 DILLIVS APONIANVS, legatus legionis tertiæ (Gallicæ) a. 69 Tac. hist. 3, 10, 11; curator riparum et alvei Tiberis a. 73 cippus terminalis *Notizie degli scavi 1886 p. 363.*

76 C. DILLIVS VOCULA. Titulus: VI 1402 post mortem ab uxore positus, descriptus Romæ ut videtur ab Anonymo Einsidlensi. C. Dillius A. f. Vocula tit. cit., Dillius Vocula Tacitus. Tribu Sergia t. Tribunus militum legionis primæ; quattuorvir viarum curandarum; quaestor provinciae Ponti et Bithyniæ; tribunus plebis; praetor; legatus in Germania legionis XXII Primigeniæ tit. *Quomodo in hac legatione, postquam exunte anno 69 summa rerum ab Hordeonio Flacco legato pro praetore exercitus Germanici ei permissa est (Tac. hist. 4, 26), cum adversus hostes tum adversus milites seditiosos se gesserit, fusc narrat Tacitus hist. 4, 24-27, 33-37, 56-59. Iussu Classici misso Aemilio Longino desertore primæ legionis occiditur Tac. 4, 59 cf. c. 62 (a. 70). Uxor Helvia T. f. Procula tit.*

77 Dinarchus praefectus Aegypti (Ἀγροστάτης) sub Antonino Pio, a rebellibus occisus Malalas l. XI (p. 280 ed. Bonn). Dubiae fidei narratio.

— M. AEMILIVS MACER DINARCHVS = M. AEMILIVS DINARCHVS.

77 Dinis Thrax Poppaeo Sabino se tradit a. 26 Tac. a. 4, 50.

78 Dio Cocceianus (Cocceianus Dio Plin. ad Trai. 81, 1; 82, 2. praeterea Dio; Χρυσόστομος; agnomen non reperitur ante saeculum p. C. IV), rhetor et philosophus. Pasieratis f., Bithynus ex Prusa ad Olynpum Photius Bibl. cod. 219; Suidas s. r., cf. Plin. l. c., ex familia honoratissima ipse or. 44. 46 (II p. 114. 125 Dindorf). Avus eius amicus imperatoris et ab eo civitate donatus ipse or. 41 (II p. 103 Dindorf), ipse igitur sine dubio civis Romanus natus, nec demum per Nervam. Discipulus Musonii Fronto ad Verum 1, 1 p. 115 Nab. A. 70 Alexandriae Vespasianus cum eo et Euphrate et Apollonio Tyanensi deliberat de optima rei publicae forma Philostratus vit. Apoll. 5, 27 seq., rugans puto. Romae docet or. XIII 1 p. 259. Roma pulsus a Domitiano or. XLV 2 p. 118, propter amicitiam viri divitis et nobilis ob id ipsum interfecti or. XIII 1 p. 241. Diu exul vagatur or. XI 2 p. 89; quo tempore adit Graeciam or. I 1 p. 11, adit Pontum Euxinum or. XXXVI 2 p. 48. Domitiano interfecto Nervam veterem amicum adire non potest morbo impeditus or. XLV 2 p. 118. Sub Traiano in patriam reversus calumnias perpetitur a civibus, maxime propter aedificationem aliquam cuius curam susceperat Plin. ep. ad Trai. 81, 82; ipse or. XI 2 p. 90 seq. XLV p. 122. XLVI p. 127. XLVII p. 133 seq. Cf. Philostratus vit. soph. 1, 7; Synesius Δίον; Photius bibl. cod. 209.

— CASSIVS DIO COCCEIANVS.

— Marc[i]us Dioc[los].

— Licinius Diocletianus.

- 80 Diodorus Siculus, ex Agyrrio ipse 1, 4 (Syracusanus *Plin. h. n. in recensu auctorum l. III. V errore, nisi forte alius Diodorus ex Sicilia significatur*), scripsit quadraginta libris historiam mundi usque ad consulatum C. Caesaris primum (a. u. c. 695) ipse l. c., quam inscripsit διὰ θεοδότην. In hac opera occupatus triginta annos; eius causa magnam partem Europae et Asiae peragrat; Romae diu moratur *ib.* Scripsisse Diodorum post mortem Caesaris apparet ex 1, 4, scripsisse post a. 723 ex 16, 7 collegit Mommsen *röm. Forsch. 2 p. 549 not.* (ad a. Abr. 1968 = u. c. 705 mentionem eius facit Hieronymus *chron.*; γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐγούστου Καίσαρος καὶ ἐπ' αὐτοῦ *Suidas s. v.*). Memoratur a Plinio *hist. nat. praef. 25*, deinde a Iustino martyre aliisque. Cf. Fabricius *bibl. Gr. ed. Harles IV p. 361 seq.*
- 81 Diodorus nobilis citharoedus Neronis temporibus *Dio 63, 8, 20. A* Vespasiano ducenta sestertia accepit *Suet. Vesp. 19.*
- AELIVS DIDOTVS.
- 82 Diogenes grammaticus, cum Rhodi Tiberium offendisset, Romae postea ab eo non admissus *Suet. Tib. 32.*
- 83 Diogenes, philosophus cynicus, pleno theatro in Titum et Berenicen invehitur; virgis caesus *Dio 66, 15.*
- M. Aurelius Diogenes.
- CLAVDIVS DIOGENES.
- FVLIVS DIOGENIANVS.
- 84 Diognetus (Diogenetus *vitar codices*), Marci Aurelii adolescentis magister in pingendo *vita Marci 4, 9.* Idem ut videtur Diognetus *Marc. Anton. 1, 6.*
- 85 Diomedes, Augusti dispensator *Suet. Aug. 67.*
- 86 Diomedes rhetor, Romae curatus a Galeno *Galenus περὶ τοῦ προγνώσκειν c. 5 (XIV p. 625 K.).*
- 87 Dionysius Aroi philosophi, Augusti amici, filius, et ipse contubernalis Augusti *Suet. Aug. 89.*
- 88 Dionysius Halicarnassius, Alexandri f. ipse *ant. Rom. 1, 8*, rhetor, Romae degens inde ab anno 724 *ib. c. 7*, familiaris complurium nobilium virorum *ib.*, in his Q. Aelii Tiberonis (consulis sine dubio a. 743), ad quem dedit librum περὶ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτήρος, item Cn. Pompeii, ad quem scripsit iudicium de Platone. Scripsit Πωμακτῆς ἀρχαιολογίας libros XX editos anno 747 *ant. 1, 3 cf. 7*; eam ipse in epitomen redegit librorum V *Photius bibl. cod. 84. De reliquis scriptis eius cf. Fabricius Bibl. Gr. ed. Harles IV p. 394 seq. Ἠρότωνος τοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ γεγονότος Ἀττικιστοῦ Suidas s. v.* Memoratur ab aequali Strabone 14 p. 656, postea a Quintiliano *inst. 3, 1, 16; 9, 3, 89. c. 4, 88. Plutarcho, aliis.*
- 89 Dionysius Milesius, rhetor. De eo Philostratus *vit. soph. 1, 22.* Auditor Iseae Philostratus l. c. et c. 20. Docet primum Lesbo in

insula, postea Ephesi *Philostratus* l. c. cf. 2, 4. Hadrianus ei ob-
trectat *Dio* 69, 3; nihilominus ab Hadriano equo publico exornatus
et nescio cui provinciae praepositus, item adscriptus τοῖς ἐν τῷ Μου-
σαίῳ αἰουμένοις *Philostratus* l. c. Sepultus Ephesi in foro *ib.*

- 90 Dionysius Alexandrinus, Glauci f., grammaticus *Suidas* s. v., addens:
ὅστις ἀπὸ Νέρωνος συνῆν καὶ τοῖς μέχρι Τραϊανῶς, καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν
προὔστη (procurator bibliothecarum cf. *Hirschfeld Veric. p.* 189) καὶ
ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ πρᾶξεων ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων (ab epistulis).
ἦν δὲ καὶ διδάσκαλος Ηλβετινίου τοῦ γραμματικοῦ, μαθητὴς δὲ Χαρίμωνος
τοῦ φιλοσόφου, ἐν καὶ διετέλετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. (Cf. *Friedlaender*
*Sittengesch. I*⁶ p. 183. — *Diversus Dionysius auctor descriptionis*
orbis quae extat; is enim vixit temporibus Hadriani (*Leae Philol.*
42, 1882 p. 175; *O. Crusius Jahrb. f. Phil.* 1888 p. 528); sed tamen
etiam hunc Romae bibliothecarium fuisse per annos viginti tradit
saeec. XII Guido Pisanus geogr. c. 25.

- 91 Dionysius rhetor, magister Frontonis *Fronto* ep. ad *M. Ant. de or.*
p. 154, ep. ad *Herodem Att.* p. 244 ed. *Naber.*

- 92 Dionysius pistor *Plinius* ep. ad *Trai.* 74, 1.

— P. Aelius Dionysius.

— M. Aurelius Papirius Dionysius.

— C. IVL(IVS) DIONYSIVS HONORATVS.

- 93 Diotimus Hadriani amicus ut videtur *M. Aurel.* εἰς αὐτὸν 8, 37
(cf. 8, 25).

— CARMINIA LIVIANA DIOTIMA.

- 94 Divixtille c. f. Maerini leg. filie c. f. c. t. provinciae Belgicae, *bull.*
épigr. de la Gaule 1883 p. 125, editus a *Vilfosasio* qui legit *Divix-*
tillae egregiae feminae, Maerini legati filiae. *Vix fuit mulier nomine*
Gallico filia legati provinciae Belgicae.

- 95 Diurpaneus (sic. *Oros.*, *Dorpan- Jord.*; *Diuppan- VI* 16903 *de alio*
Daco), Dacorum rex: eius proelia cum (Cornelio) Fusco duce Do-
mitiani Romanorumque clades *Orosius* 7, 10, 4 (ex *Tac. hist.*);
Iordanes Getic. 13, 76. 77. Cf. *Tillemont note sur Domitien VII*;
Mommsen ind. in Jord. p. 148.

- 96 DOLABELLA iocatur cum Augusto *Quintil. inst.* 6, 3, 79. *Fortasse*
P. Cornelius Dolabella cos. a. p. C. 10.

- 97 . . . DOLABELLA (homo sine dubio nobilis) *fragmentum Tarraconense*
II 4129.

- 98 Dolabella auctor gromaticus *Ser. gromatici* p. 302 ed. *Iachmann.*

— P. CORNELIVS DOLABELLA.

— SER. CORNELIVS DOLABELLA METILIANVS POMPEIVS MARCELLIVS.

— SER. CORNELIVS DOLABELLA PETRONIANVS.

— . . [CORNELIVS DOLA]BELLA VERANIANVS.

— (CORNELIA) DOLABELLINA.

- DOMITIA DOMITIANA.
- 99 Domitianus, dux Aureoli *vit. Gallien.* 2, 6; *trig. tyr.* 12, 14; 13, 3. Originem se trahere dicebat a Domitiano imp. et Domitilla *trig. tyr.* 12, 14.
- 100 Domitianus, sub Aureliano novarum rerum suspectus et continuo occisus *Zosimus* 1, 49.
- T. FLAVIVS DOMITIANVS = IMP. CAESAR DOMITIANVS AVG.
- IASDIVS DOMITIANVS.
- FLAVIA DOMITILLA.
- Flavia Domitilla.
- 101 *DOMITIVS senator a Nerone coactus mimum agere *schol. ad Iur. sat.* 8, 228, *hariosans*; intelligit *Iuvenalis quicquid ex minoribus Neronis.*
- 102 Domitius, praefectus praetorio. Ei Gordianus rescripsit n. 240 *cod. Iust.* 1, 50, 1. Idem fortasse Domitius, quo hortante Romae, comperto Gordiani senioris interitu, praefectus urbis reliquique iudices a praetoriis cohortibus caesi sunt *Victor Caes.* 26, 5.
- 103 Domitius, amicus Martialis, Romam relinquit Vercellas profecturus *Martial.* 10, 12. *Vix idem cum L. Domitio Apollinari (D. 114).*
- 104 Domitius grammaticus, cognomento Insanus *Gellius* 18, 7.
- 105 M. [D]omitius . . . , proc. Sardiniae sub Severo *milliarins Sardus X 8025.*
- 106 CN. DOMITIVS AFER (*sic Frontinus*; Domitius Afer vel Afer scriptores plerique; modo Cn. Domitius modo Afer Domitius modo Domitius Afer inscriptiones operis doliaris, *XV p. 268*), Nemausensis *Hieron. ad a. Abr.* 2062. Anno 26 recens praetura accusavit Claudiam Pulehram *Tac. ann.* 4, 52 cf. *Dio* 59, 19 mox Quintilium Varum filium eius *Tac. ann.* 4, 66. Sub Gaio a. 39 periculum adiit, sed callide evasit *Dio* 59, 19, et statim consul factus est *Dio* 59, 20. Anno 42 testamentum fecit *Plin. ep.* 8, 18, 5. Curator aquarum ab anno 49 usque ad a. 59 *Frontinus ag.* 102, quo mortuus est *Tac. ann.* 14, 19, ex cibi redundantia in cena *Hier. ad a. Abr.* 2062, aetate exacta *Quintil.* 12, 11, 3 cf. *Tac. a.* 4, 52. Lucanum (*D. 107*) et Tullum (*D. 143*) in nomen adsumpsit eodem ut videtur testamento facto anno 42 quod memorat *Plinius l. c.* — Summus illius aetatis orator *Quint.* 12, 11, 3 cf. *Tac. dial.* 13. Actiones eius citantur a Quintiliano passim, item a C. Iulio Victore *art. rhetor.* p. 256, 33 *Or.*, urbane dicta eius, quorum etiam libri circumferebantur (*Quint.* 6, 3, 42), item a Quintiliano passim et a Dione 60, 33 (*Zon.* 11, 10). Eloquentia praeterea celebratur a Tacito Dione *Plin. ep.* 2, 14, 10—12. — Libertus eius et accensus *XI 3245 (Sutrii).* — Incertum num hic Cn. Dom[itius] frater Arvalis sub Claudio *act. Arr. (Claud. B):* item incertum num huius uxor Tertulla Afri *VI 9330.*

107 CN. DOMITIVS AFER TITIVS MARCELLVS CURVIVS LVCANVS.

Titulus Fulginius XI 5210 (1): cum fratre Tullo memoratur in cippo terminali urbano Bull. com. 1882 p. 161, 560 (2) et in inscriptionibus operis fidelis et urbani et Pompeiani, CIL. XV p. 269 (3). Cf. Dressel Ziegelsteindruck d. Gens Domitia p. 7, CIL. XV p. 266. Plene nomina exhibet t. 1, Domitius Lucanus Plinius, Lucanus Martialis; duo Domitii t. 2, duo Domitii, Cn. Cn. Domitii, Domitii Lucanus et Tullus, duo Domitii Lucanus et Tullus, Cn. Cn. Domitii Lucanus et Tullus t. 3, de ipso et fratre; Cur(v)ii fratres Martialis 5, 28, 3 ex emendatione Friedländeri. Sex. l., tribu Volt. t. 1. Pater eius (Sex. Curvius Marcellus?) inter annos 42 et 59 a Cn. Domitio Afro accusatus et damnatus Plin. ep. 8, 18, 5. Ipse ab eodem Domitio Afro una cum Tullo fratre in nomen adsumptus Plin. l. c. Quattuorvir viarum curandarum; tribunus militum legionis V Alaudae; quaestor pro pr. provinciae Africae; tribunus plebis; praetor t. 1. Adlectus inter patricios t. 1, a Vespasiano et Tito censoribus ut videtur, id est a. 73 vel 74. Praefectus auxiliorum omnium adversus Germanos, a Vespasiano et Tito Caesare donatus donis militaribus; legatus praetorius imperatoris Caesaris Augusti (Domitiani) prov. Africae (scil. Numidia); consul (a. inc.); proconsul provinciae Africae; legatus Tulli fratris proconsulis provinciae Africae (iam proconsul, cum Tullus frater minor certe post eum fuerit proconsul, fortasse ipso anno qui sequebatur proconsulatum ipsius); septemvir epulonum t. 1. Patronus Fulginiatum t. 1. Gener T. Curtilii Manciae consulis a. 55 Plin. ep. 8, 18, 4. Consors fratris Plin. ep. 8, 18, 4, scilicet videntur patrimonium non divisum administrasse, unde nomina eorum coniuncta leguntur t. 2, 3. Filiam in adoptionem dat fratri, ut testamentum socii circumscribat Plin. l. c. Pietatem eius et fratris mutuam celebrat Martialis 1, 36; rus eius et fratris commemorat idem 3, 20, 17; eum ipsum ut videtur alloquitur 8, 75, 15; mortem eius plangit (anno circiter 94) 9, 51.

108 CN. DOMITIVS AHENOBARBUS, L. f., Cn. n., cos. a. 722, moritur ipso anno pugnae Actiacae Suet. Ner. 3; Dio 59, 13. Cf. Drumann III p. 24 seq.; Borghesi opp. 2 p. 51 seq.

COS. 722.

109 CN. DOMITIVS AHENOBARBUS (sic plene act. Are. a. 38 et III S. 6809, Cn. Domitius Vell. 2, 10, 72, Tac. ann. saepius, Cn. Ahenobarbus Tac. a. 12, 3, Gnaeus Tac. a. 12, 64, L. Domitius Suet. Galb. 6, errore, Domitius Ahenobarbus Viet. ep. 5, 1, Δομίτιος Ἀηνόβαρβος Ios. ant. 20, 8, 1, Domitius Suet. Ner. 6; Galb. 5; Dio 58, 20, 27; 61, 2; Viet. Caes. 5, 1; Ἀηνόβαρβος Plut. Ant. 87; in consulatu Cn. Domitius Ahenobarbus, Cn. Domitius vel Dom., Domitius Ahenobarbus, Ahenobarbus). Filius L. Domitii Ahenobarbi (D. 110) Vell. 2, 72; Suet. Ner. 5. Iuvenis appellatur a Vellero 2, 10, 72

(a. 30). Comes ad Orientem C. Caesaris iuvenis *Suet. Ner. 5*, vix recte, nam comes C. Caesaris, defuncti a. p. C. 4, anno 28, quo uxorem duxit Cn. Ahenobarbus, et a. 32, quo consul factus est, diu post se reliquerat actatam vel nuptiarum vel consularem, nec iuvenis appellari potuit a. 30; fortasse comes fuerat Germanici Caesaris anno p. C. 17 et 18. Duovir in civitate Pisidiae Antiochia III S. 6809. Frater Arvalis act. *Arr.* inde ab a. 27, cf. *Bull. dell' Inst.* 1882 p. 201. Praetor aurigarios mercede palmarum fraudat *Suet. Ner. 5*. A. 28 uxorem ducit Agrippinam Germanici filiam *Tac. a. 4*, 75 cf. 6, 45; 12, 64; *Iosephus ant.* 20, 8, 1; *Plut. Ant.* 87; *Suet. Ner. 5*; *Galb.* 5. Consul a. 32 cum L. Arruntio Camillo Scriboniano, ex k. Iul. cum A. Vitellio X 1233; *fast. Arr.*; cf. *Suet. Vit.* 2 (per integrum annum fasces tenuit *Dio* 58, 20). Delectus una cum reliquis progenieris Tiberii ad aestimanda damna incendii a. 36 *Tac. a. 6*, 45. Maiestatis et adulteriorum reus a. 37 *Suet. Ner. 5* cf. *Tac. a. 6*, 47; *Dio* 58, 27. Moritur Pyrgis anno 40 *Suet. Ner. 5* cf. 6. — Flagitia eius *Suet. Ner. 5*, 6. — Pater Neronis *Suet. Ner. 5*, 6, 28 cf. *Tac. a. 12*, 3; *Dio* 61, 2; *Vict. Caes.* 5, 1; *epit.* 5, 1; *Ps.-Senec. Octav.* 249. Memoriae eius Nero honores maximos habuit *Suet. Ner. 9* cf. *Tac. a. 13*, 10. Natali eius, III idus Decembres, fratres Arvales immolant in via sacra ante domum Domitianam act. *Arr.* a. 55, 57, 58, 59. — Hic fortasse Domitius nobilissimus vir consulatu functus qui thermas prospicientes viam sacram aedificavit, postea declamare coepit *Seneca contr.* 9, 4, 18.

- 110 L. DOMITIVS AHENOBARRVS. Tituli: Attiens C¹Lat. 3, 581 (huius potius quam avi) dedicatus a populo Atheniensi (1); Uticensis VIII 1180 ab ipso positus (2); tabula patronatus VIII 68 (3). Filius Cn. Domitii Ahenobarbi consulis a. u. c. 722 (Cn. f. t. 3, act. *Arr.*, *Dio ind.* l. 54), nepos L. Domitii Ahenobarbi consulis a. u. c. 700 (L. n. t. 3, Cn. n. *Dio l. c.*, error). In adolescentia aurigandi arte clarus *Suet. Ner. 6*. Aedilis a. 732 L. Plancum censorem via sibi decedere coegit *Suet. l. c.* Praetor *Suet. l. c.* Consul a. 738 cum P. Cornelio Scipione. In praetura et consulatu quomodo se gesserit, narrat *Suet. l. c.* Proconsul Africae a. 742 *tit.* 2, 3. Postea Illyrico ut videtur praepositus (τὸν πρὸς τῇ Ἰστροῦ χερσὶν ἔρχεν *Dio*) Germaniam penetravit longius quam quisquam priorum, Albim transcendit *Tac. ann.* 4, 44; *Dio* 55, 10^a. A. 752 ad Rhenum transgressus (πρὸς τὸν Ῥῆνον μεταβὼν) cum Cheruscis rem habet *Dio l. c.*, eodem fere tempore inter Rhenum et Amisiam pontes longos aggerat, de quibus *Tac. ann.* 1, 63. Ornamenta triumphi accipit *Suet. Nero* 4; *Tac. ann.* 4, 44. Frater Arvalis a. 14 act. *Arr.* Emptor familiae pecuniaeque in testamento Augusti *Suet. l. c.* Obiit anno 25 *Tac. ann.* 4, 44. Ut defunctus memoratur *Vellei.* 2, 72. Uxor: Antonia M. Antonii et Octaviae filia maior *Suet. Ner. 5* [minor *Tac. a. 4*, 44; 12, 64, errore ut videtur cf. *Borghesi*

- opp. 5 p. 190] destinata ei iam a. 717 Dio 48, 54 (qui tamen pro eo patrem eius nominat, errore sine dubio) cf. Plutarch. Anton. c. 87; filii: Cn. Domitius Ahenobarbus (D. 109), Domitia (D. 148), Domitia Lepida (D. 155). — Ant. huius aut ari consulis a. 700 libertus XI 2638.
- 111 L. DOMITIVS AHENOBARBUS (praenomen testantur Plut. Ant. 87; Vict. Caes. 5, 1), filius Cn. Domitii Ahenobarbi consulis a. 32, a. 50 d. 25 Febr. adoptatus a Claudio. V. Nero (Claudius Caesar).
- 112 DOMITIVS ANE . . . (ANIL lapis), frater Arvalis act. a. 221.
- 113 Cn. Domitius Annius Ulpianus fistula aquaria rep. in litore suburbanano, XI 3587. Fortasse non diversus a Domitio Ulpiano celeberrimo iuris auctore (cf. infra).
- 114 L. DOMITIVS APOLLINARIS (praenomen habet titulus servi eius VI 9340). Consul designatus a. 97 sententiam dicit Plin. ep. 9, 13, 3. Legatus (ἑκκροβύτης) Lyciae (CIGr. 4236). Ad eum data epistula Plin. 5, 6, item 2, 9 Apollinari inscripta. Eundem Apollinarem Martialis saepius commemorat, modo carmina sua ei varie commendans 4, 86; 7, 26; 11, 15, modo laudans villam eius Formianam 10, 30 (praeterea 7, 89, 2). — Filius eius, tribunus ut videtur legionis XVI Flaviae Firmae, honoratur a senatu Tloensium CIGr. 4236 (nomen filii perit).
- 115 DOMITIVS ARISTAEVS ARABIANVS legatus provinciae Asiae, proconsule Tincio Sacerdote (sub finem regni Septimii Severi), tit. Phrygius CIGr. 3882g add. p. 1100 = Waddington 1707.
- 116 IMP. CAESAR L. DOMITIVS AVRELIANVS AVG. (sic inscriptiones, L. Dom. vel D. Aurelianus nummi; Valerius Aurelianus epistula suppositicia ap. scriptorem vitae Aureliani c. 17, item falsus titulus VI 1123; Cl. Domitius Aurelianus errore nonnulli orto ex male lecta inscriptione nummorum imp. C. L. Dom. Aurelianus).
- Natus d. 9 Sept. CIL. I p. 356, anno incerto (cf. infra). Oriundus Dacia ripensi Eutrop. 9, 13 (hoc repetit et alia de origine Aureliani addit vita c. 3), genitus patre mediocri et, ut quidam ferunt, Aurelii clarissimi senatoris colono inter Daciam et Macedoniam Victor ep. 35. De privati eius vita multa narrat biographus c. 4—18, sed plerumque commenticia; imprimis de consulatu eius privati quae narrat c. 11, 8 et c. 13, 4 refutantur ea re quod Aurelianus primum consulatum gessit imperator. Auctor caedis Gallieni Vict. Caes. 33, 21; Zonaras 12, 25. A Claudio moriente dignus imperio pronuntiatus Zonar. 12, 26. Imperator factus a. 270. Consul a. 271 cum Pomponio Basso, cos. II a. 274 cum Capitolino, cos. III a. 275 cum Marcellino. Apud Caenophurium 'falsa quadam suspitione ab amicis suis interemptus' Lactant. de mort. pers. 6 alii, a. 275 cf. Tillemont Aurel. not. 3, Eckhel 6 p. 485. Vixit annos LXI Malalas l. XII p. 301 B., quod potest verum esse, annos LXXV chron. Pasch. p. 509 B., male, cf. Tillemont not. 1. Uxor: Ulpia Severina.

- 117 DOMITIUS BALBUS, praetorius, senex pecuniosus et orbus. Ei testamentum a propinquo subditum; quod maleficio in senatu convictum a. 61 *Tac. ann. 14, 40.*
- 118 Domitius Caccilianus, ex intimis amicis Thraseae *Tac. ann. 16, 34.*
- 119 Domitius Calvinus, auctor Plinii *Plin. h. n. 1, 11, 18.*
- 120 CN. DOMITIUS CALVINVS, M. f. M. n. (*patris et avi praenomina citant acta triumph. Cap. a. 718, patris praenomen etiam tituli VI 1301 et X 8043, 1).* Praetor a. u. c. 608; consul a. 701; cos. II a. 714. Triumphavit ex Hispania a. d. XVI k. Sextil. a. 718 *acta triumph. Capit. et fast. min. XVI.* Pontifex VI 1301. *Nom videtur adierisse ad proelium Actiacum. Cf. Drumann III p. 3 seq.*
- 121 Domitius Celer, ex intima Pisonis amicitia, post nuntium de morte Germanici adlatum, in insula Co consilio habito, Pisoni, ut Syriam provinciam repeteret, suavit, ipse Laodiceam adpulsus legionem sextam temptavit *Tac. ann. 2, 77-79.*
- 122 CN. DOMITIUS CORBULO (*praenomen habet Dio 59, 15*), praetorius, a. 21 queritur in senatu de irreverentia nobilis juvenis; mox ei satisfactum *Tac. a. 3, 31.* Vias Italiae incuria magistratuum et fraude redemptorum male habitas esse clamitans, postquam effecit ut inquisitio huius rei ei iniungeretur *Tac. l. c.*, sub Gaio potissimum multos accusationibus vel delationibus vexat *Dio 59, 15*; qua re gratus Gaio consul factus est a. ut videtur 39, sed sub Claudio amittit quae accusationibus illis lucrificerat *Dio l. c. cf. 60, 17 (cf. Mommsen Staatsr. 2 ed. 3 p. 1078 not. 2, qui narrationem Dionis pertinere putat ad eum Corbulonem qui sequitur).* — Idem fortasse Corbulo qui Cornelium Fidum Ovidii Nasonis generum in senatu offendit *Senec. dial. 2, 17.*
- 123 CN. DOMITIUS CORBULO. *Tituli ipsi positi non cstant, memoratur in Armeniacis III S. 6741, 6742, 6742^a (1); in Palmyreno Herm. 19 p. 514 (2); in Gabino XIV 2795 (3); in fragmento urbano VI 16983 (4). Nummi: 1) Docimensium ex Phrygia, in parte adversa imaginem Claudii cum inscriptione Κλαύδιος Καῖσαρ vel ΤΙ. Κλαύδιον Καίσαρα habentes, in aversa Cybelen et inscriptionem Κορβούλωνος vel ἐπὶ Κορβούλωνος ἀνθεπαύτων, Δοκιμίων (Waddington fastes n. 82; coll. Imhoof; corrupte Mionnet S. VII 555); 2) Dioshieritanorum ex Lydia, in aversa Νέρων Καῖσαρ, in aversa Κορβούλων, Διοσερευτῶν (Mionnet IV 36, 186; Waddington fastes n. 68); 3) alius Dioshieritanorum, unicus (mus. Arosen), habens in aversa Ζεὺς Νέρων Καῖσαρ cum capitibus Ioris et Neronis, in aversa Διοσερευτῶν, Κορβούλων (Eckhel 3 p. 100, inde Mionnet IV 36, 185; melius ap. Pick Zeitschr. f. Num. 17 p. 181 not. 2).*

Cn. Domitius Corbulo t. 1 et 3 et *Dio 60, 30*, Domitius Corbulo vel Corbulo reliqui. Filius eius puto qui praecedit et Vistiliae *Plin. h.*

n. 7, 39, frater uterinus Caesoniae coniugis Gai principis *Plin. l. c.* Consul suffectus anno inc. Legatus in Germaniam inferiorem missus a. 47 *Tac. 11, 18*, post res bene gestas, de quibus *Tac. 11, 18-20 et Dio 60, 30*, triumphalia ornamenta accipit *Tac. et Dio ll. cc.* — Proconsul Asiae sub Claudio numm. 1 (nummi 2, 3 quo spectent, incertum est; ipsi anno 51 proconsulatum Corbulanis attribuire non licet, propterea quod tunc proconsul erat M. Iunius Silanus; nec magis licet interpretari Νέπωv Κρίσσοv nummorum illorum de Nerone nondum Augusto, quod voluit Waddingtonius *fustes n. 82*). A Nerone retinendae Armeniae praepositus a. 54 *Tac. a. 13, 8*. Quas res gesserit in partibus Orientis adversus Parthos primum ut legatus Cappadociae et Galatiae, deinde (a. 62) ut legatus Syriae (*cf. Tac. a. 15, 6*), rursus ut legatus Cappadociae, sed aucta potestate (a. 63, *Tac. a. 15, 25*), enarrant *Tac. a. 13, 8-9, 34-41; 14, 23-26; 15, 1, 3-6, 8, 9-17, 25-31 et Dio 62, 19-23 cf. Plin. h. n. 2, 180; 5, 83; 6, 23, 40; Frontin. str. II 9, 5; III 1, 21, 28; 2, 3; 7, 2; Stat. silv. 5, 2, 35; Tac. hist. 3, 24; Ampelius 39, 4; Lydus de mag. 3, 34 p. 227 Becker*. Ziata castellum munit per legionem III Gallicam a. 64 *t. 1*. Rescriptum eius ad Barbarum nescio quem de vectigalibus Syriae citatur *t. 2*. — Infamatur apud Neronem secretis sermonibus Arrii Vari qui sub eo militaverat *Tac. hist. 3, 6*. Honorificentissime accitus in Gracciam a. 67, Cenchreis mori iussus *Dio 63, 17 cf. Tac. hist. 2, 76; Ammianus 15, 2, 5*. — Ut exemplum disciplinae militaris nominatur a *Iuvenali 3, 251* (scholiasta *haviolatur*). Virtutes eius *Dio 62, 19*; corpore ingens, verbis magnificis et super experientiam sapientiamque etiam specie inanium validus *Tac. a. 13, 8*. — Commentarii eius adhibiti a *Tacito (a. 15, 16)* et a *Plinio in rebus Orientis Plin. h. n. 2, 180; 5, 83; 6, 23, 40 cf. ind. librorum V et VI*.

124 ... DOMITIUS DECIDIUS. Titulus urbanus semel descriptus *VI 1403, T. f. t. 1*. Tribu Voltinia *t.*, oriundus puto ex provincia Narbonensi, ex qua etiam generum legit Cn. Iulium Agricolum (*cf. infra*). Triumvir capitalis *t.* [Electus a Claudio qui primus [quae]stor per triennium citra [sortem] praecesset aerario Saturni *t. (suppl. Mommsen)*, a. 44 *cf. Tac. a. 13, 29; Dio 60, 24*. Praetor *t.* Patrem fuisse Domitiae Decidianae, uxoris Cn. Iulii Agricolae, vidit *Borghesi opp. 4 p. 148*.

125 C. DOMITIUS DEXTER. Praenomen innotuit ex mentionibus consularum alterius *V 6649. X 1786*. Consul suffectus a. inc. Legatus pro pr. Syriae anno octavo Commodi tanno ut videtur 183 *cf. Mommsen Staats. II° p. 800 not. 2, 801 not. 2) t. Suadensis ap. Waddington 2308*. Praefectus urbi factus in locum Bassi *vit. Ser. 8, 8, a. 193 cf. Borghesi opp. 9 p. 331*. Consul iterum ordinarius a. 196 cum L. Valerio Messalla Thraxea Prisco.

— SER. CALPURNIUS DOMITIUS DEXTER.

- 126 M. DOMITIVS EYPHEMVS, ὁ λαμπρότατος ὑπατικός καὶ θαυλόγος τῶν τῆς μυστηρίων; frater M. Domitius Timoleo ὁ κρ(άτιστος) μυστάργης *titulus repertus prope Hadrianopolim Bithyniae* (CGr. 3803).
- 127 DOMITIVS FLORVS, sub Severo ab actis senatus, nec tamen aedilis (ut debuit) factus propter Plautianum (*ante a. igitur 203*). sub Macrino obtinuit ut tribunus plebis designaretur *Dio* 78, 22.
- 128 L. DOMITIVS GALLICANVS PAPINIANVS, clarissimus vir, consul (suff. a. inc.), legatus Augusti pro pr. Dalmatiae, legatus Aug. pro pr. provinciae Hispaniae citerioris, legatus Aug. pro pr. provinciae Germaniae inferioris *lit. Tarraconensis II* 415. *Idem fortasse memoratur in l. Dalmatico III S.* 10051.
- 129 Q. DOMITIVS HISPANVS, P. f., tribu Quir., tribunus militum legionis XVI Flaviae Firmae, quaestor urbanus *VIII* 5179 cf. *VIII S.* p. 1639 (*l. positus publice a Zaltarensibus*). — *Hunc haberem pro filio Domitii Apollinaris D.* 114, nisi praenomen patris esset diversum.
- 130 L. DOMITIVS HONORATVS, clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 *IX* 338.
- CN. DOMITIVS LYCANVS r. CN. DOMITIVS AFER TITIVS MARCELLVS CVRVIVS LYCANVS.
- 131 Domitius Marsus (*sic Quintil.* 6, 3, 102 et *Suet. de gramm.* 9, 16, *Domitius Quint.* 3, 1, 18 et *Philargyr. ad Buc.* 3, 90, *Marsus reliqui*). Epigrammatum scriptor notissimus (*fragmenta apud Bashrens fragm. poet. Rom.* p. 346 seq.), laudatus saepe a Martiali (*lib. I proem., praeterea* 2, 71, 3; 2, 77, 5; 5, 5, 6; 7, 29, 8; 7, 99, 7; 8, 56, 21). Amazonis eius *Martialis* 4, 29, 9. De urbanitate diligentissime scripsit *Quint.* 6, 3, 102. — Orbilii discipulus *versutus ap. Suet. de gramm.* 9. Maecenati familiaris *Martial.* 8, 56, 21. Vergilio et Tibullo, cuius exitum (a. 735) flevit carmine servato in codicibus Tibullianis, superstes, moritur aliquantum ante quam Ovidius relegaretur *Ovid. ex Ponto* 4, 16, 5.
- 132 DOMITIVS NE... (?) clarissimus vir (*casu secundo Domiti N-E-N-C-V*). *signaculum Matrili adservatum II* 4975, 18.
- 133 DOMITIVS NERO *per abusum dictus Nero Caesar, Plin. h. n.* 2, 92; 4, 10, 22; 7, 45, 71; 11, 238; 37, 50; *Vict. ep.* 5, 1.
- 134 Domitius Nigrinus. Medicamentum ei cum morbo articulari laboraret compositum describit *Galenus* *περί συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ γένος* 1, 7 c. 12 (*XIII* p. 1021 K.) *Facile homo nobilis vel certe dives.*
- 135 L. Domitius Paris (*Paris scriptores: praenomen, tractum a patre patronae L. Domitio Ahenobarbo D.* 110, et *gentilicium firmat L. Domitius Agathemer.* *Paridis lib. XIV* 2886), Domitiae Neronis amitae libertus *Tac. a.* 13, 19, pantomimus *Dig.* 12, 4, 3, 1, histrio *Tac. l. c. Suet. Ner.* 54, *δρῶντής Dio* 63, 18. Familiaris Neroni *Tac. a.* 13, 20, 22. Anno 55 Agrippinam res novas moliri falso insinulat *ib.* A. 56

ingenuus iudicatus iussu Neronis *Tac. a. 13, 27*; *Nervatius apud Ulpianum Dig. 12, 4, 3, 5*. A. 67 interfectus a Nerone, quod saltare eum non docuit *Dio 63, 18*; *Suet. Ner. 54*.

- 136 Domitius Piso, auctor Plinii *Plin. h. n. 1, 17*. An idem Cn. Domitius Piso X 7399 (*Thermis in Sicilia*)? (*Buecheler mus. Rhen. 40, 1885 p. 305.*)

- 137 Domitius Pollio (*codex Comic. pro Domit., deinde Polio*). Eius filia sacerdos Vestalis creata a. 19, praelata filiae Fonteii Agrippae *Tac. a. 2, 86*.

— L. ANNEIVS DOMITIIVS PROCVLVVS.

- 138 L. Domitius Rogatus, L. f., tribu Quir.; praefectus cohortis primae Dalmatarum, praefectus cohortis primae Flaviae equitatae, tribunus militum legionis sextae Victricis, praefectus equitum alae primae Aravacorum; ab epistulis Lucii Aelii Caesaris (*a. 137*); procurator monetae Augusti; procurator provinciae Dalmatiae; accensus velatus, pontifex minor *l. sepulchralis Romae repertus VI 1607*. Uxor Domitia Venusta *ib.*

— C. SALVIVS DOMITIIVS RVFINVS.

- 139 Domitius Rufus. Ei rescripserunt divi fratres de tutela ab eo suscepta *fr. Vat. 154*. *Fortasse homo de plebe.*

- 140 Domitius Sabinus, tribunus militum in exercitu Iudaico (legione ut videtur decima quinta Apollinari) Titi lateri adhaerens fortem ac praestat et in Iotapatorum et in Hierosolymorum obsidione *Iosephus bell. 3, 7, 34; 5, 8, 1*.

- 141 Domitius Sabinus principilaris, a. d. XVIII kal. Febr. a. 69 iussus a Galba Germanicos milites e Libertatis atrio accessere *Tac. hist. 1, 31*.

- 142 Domitius Silus, amicus C. Pisonis, cui uxorem Atriam Gallam concesserat *Tac. a. 15, 59*.

- 143 CN. DOMITIIVS TVLLIVS. *Titulus Fulginius XI 5211 accephalus coniectura Marini ad eum velatus (1); inscriptiones operis fictilis, aliae communes ei cum fratre Lucano (v. sub hoc) (2), aliae eius solius nempe scriptae post fratris mortem, XV 1002 1007 cf. p. 269 (3); inscriptio cippi terminalis communis ei cum fratre (v. sub hoc) (4). Cf. Dressel Ziegelstempel d. Gens Domitia p. 8. CII. XV p. 266. Cn. Domitius Tullus vel Domitius Tullus l. 2, 3. Domitius Tullus Plinius, Tullus Mart., Tull[us] titulus fratris XI 5210; praeterea Curvii nomen ei fuisse colligi potest ex Martial. 5, 28, 3 (cf. sub fratre). Frater Cn. Domitii Afri Titi Marcelli Curvii Lucani *Plin. ep. 8, 18, 4*, natu minor *Mart. 9, 51, 4*, ideoque huic postpositus l. 2 (excepto l. X 8048, 9). Simul cum fratre a Domitio Afro in nomen adsumptus *Plin. ep. 8, 18, 5*. Decemvir adlitibus iudicandis; tribunus militum legionis quintae Alaudae; quaestor imperatoris (Neronis); tribunus plebis l. 1. Adlectus inter patricios l. 1. a Vespasiano et Tito censoribus ut videtur, id est a. 73 vel 74. Praefectus auxiliorum adversus*

Germanos; 'qui cum esset candidatus Caesaris praetor designatus, missus est ab imp. Vespasiano Augusto legatus pro praetore ad exercitum qui est in Africa, et absens inter praetorios relatus'; donatus donis militaribus a Vespasiano et Tito Caesare *l. 1. Consul suff. a. inc. Proconsul provinciae Africae titulus fratris XI 5210, successor puto fratris (cf. sub hoc). Fetalis l. 1. Patronus Fulginiatum l. 1. — Senex et omnibus membris captus uxorem duxit feminam nobilem, et ipsam actate declivem Plin. 8, 18, 8. Fratris filiam adoptavit; eandem heredem reliquit Plin. 8, 18, 2, 4, nepotes et proneptem legatis prosecutus ib., quae progenies potest orta esse ex alia uxore quam duxerat iuvenis. De testamento recens defuncti Plinius agit l. c. epistula ser. a. circ. 108. — Memoratur una cum fratre a Martial. 1, 36, 1; 3, 20, 17; 9, 51.*

144 M. DOMITIVS VALERIANVS legatus Augusti pro praetore (Ciliciae) *l. rep. Hierapoli Ciliciae, Journal of hellenic studies 11, 1890 p. 246.*

— L. SERVILIUS DOMITIVS VALERIUS FRONTO LVCIANVS.

145 (Domitius?) Ulpianus (*gentilicium coniectura nititur cf. infra*). Tyrius, grammaticus, agnomine Κυρσόκλυτος, amicus Athenaei, ab eodem inductus in convivio quod scripsit Athenaeus I p. 1 d, e cf. V p. 209 f, 221 a, VI 228 c, 234 c. Moritur paulo post convivium illud Athenaeus XV p. 686 c. De Domitio Ulpiano iuris consulto, et ipso Tyrio, certum est non cogitavisse Athenaeum, cum non solum longe diversa tradat, sed etiam scripserit ante hunc aduultum, potest cogitavisse de patre eius praeterea ignoto.

146 Domitius Ulpianus. Domitius Ulpianus Alexander imp. cod. Iust. 4, 65, 4; 8, 37, 4, Modestinus Dig. 27, 1, 13, 2, Dio 80, 1, vita Alexandri 68, Diocletianus cod. Iust. 9, 41, 11, Victor Caes. 24, 6, Domitius Lactantius inst. 5, 11 extr., Ulpianus reliqui. Cf. Hirschfeld Unt. p. 234 n. 72. Tyro oriundus ipse libro de censibus (Dig. 50, 15, 1 pr., de se ipso agit etiam Dig. 4, 2, 9, 3; 40, 2, 8). Papiniano praefecto praetorii in consilio, vit. Pesc. Nigri 7; Alex. 26, postea aut memoriae magister aut libellorum (utrum non adparct). vit. Pesc. Nigri 7. Ab Elagabalo remotus vit. Elag. 16. Praefectus annonae mense Martio a. 222 cod. Iust. 8, 37, 4. Mamaeae Aug. gratia Flaviano et Chresto praefectus praetorii collega additus, ante kal. Dec. 222, quo die praefectus praetorio appellatur ab Alexandro cod. Iust. 4, 65, 4, mox eos subvertit Dio 80, 2; Zosim. 1, 11. (Iam sub Elagabalo fuisse eum praefectum praetorio perhibet Victor Caes. 24, 6 cf. vit. Alex. 26, 5). Multum potest sub Alexandro vit. Alex. 15, 6; 26, 5; 27, 2; 31, 2; 34, 6; 51, 4; 67, 2; Symecllus p. 673 R., parens ab eo appellatus cod. Iust. 4, 65, 4. (Consiliarius Alexandri et magister serinii vit. Alex. 26, adessor vel serinii magister Entrop. 8, 23, assessor Alexandri Hieronymus chr. ad a. Abr. 2242 = p. C. 228; Orosius 7, 18, 8). Praetorianis suspectus Zos. 1, 11, seditione coorta

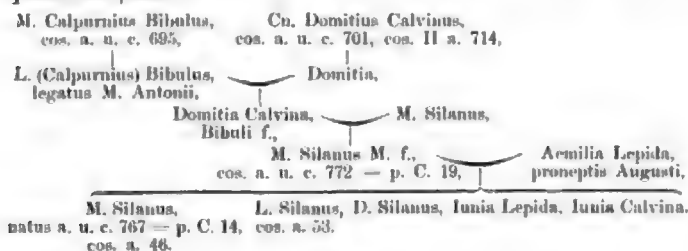
ab eis occiditur, nequicquam ab Alexandro protectus *Dio* 80, 2, *Zos.* 1, 11, *Symeellus* p. 673 B. cf. *vit. Alex.* 51, 4. — Auctor plurimorum de iure civili librorum; scriptorum eius nomulla emissa imperantibus Severo et Caracalla, pleraque inter annos 211 et 217; cf. *Mommсен Zeitschr. f. Rechtsgesch.* 9 (1870) p. 113. — Fortasse idem Cn. Domitius Annianus Ulpianus (*D.* 113).

- 147 DOMITIA Bibuli (uxor) tituli libertorum et servorum VI 5876 (num genuinus? cf. VI 5, 898*, 899*). 9523. Maritus potest fuisse Bibulus Syriae praefectus ab Antonio (*Appian. b. c.* 4, 28), filius ut videtur M. Calpurnii Bibuli cos. a. u. c. 695. Filia ut videtur Cn. Domitii Calvini consulis a. 701 et 714. (Cn. filiam fuisse ostendit libertus eius VI 5876 hoc praenomine usus). Cf. Domitia Calvina.

- 148 DOMITIA, amita Neronis *Tac. et schol. Iur.*, soror Ahenobarbi *Quint.*, filia igitur L. Domitii Ahenobarbi consulis a. u. c. 732 et soror Domitiae Lepidae. (Neronis filia *Dig.* 12, 4, 3, 5 errore). Uxor C. Passieni Crispi cos. II a. 44, qui eam in pecuniaria lite contra fratrem eius Ahenobarbum defendit *Quint.* 6, 1, 50; 6, 3, 74, *schol. Iur.* 4, 81, postea, relicta ea, Agrippinam in matrimonium duxit *schol. cit.* Inimicitiae inter eam et Agrippinam; per libertos eius insidiae Agrippinae struuntur a. 55 *Tac. a.* 13, 19–21. Paris histrio libertus eius *Tac. a.* 13, 19, eripitur ei ingenuus iudicatus iussu Neronis *ib. c.* 27; *Neratius apud Ulpianum Dig.* 12, 4, 3, 5. Veneno interimitur a Nerone a. 59 vel paullo post *Suet. Ner.* 34, *Dio* 61, 17. — Praedia eius Baiana et Ravennatia *Dio* 1, c., *Tac. a.* 13, 21 cf. *Suet. l. c.* — Huius fortasse Domitiae horti Domitiae trans Tiberim *Notitia urbis, vit. Pii* 5, *vit. Aureliani* 49, cf. *Lanciani bull. comunale* 1889 p. 173, 174.

- 149 DOMITIA (nomen non ponitur). Cn. Domitii Corbulonis filia, Annii Viniciani uxor *Tac. a.* 15, 28; *Dio* 62, 23.

- 150 DOMITIA CALVINA, Bibuli f. VI 16988, filia igitur Domitiae Bibuli uxoris (nisi forte in titulo turbato filiae vocabulum hoc loco errore positum est). Eadem Calvina VI 16989, 16990. *Mommсенus eph. ep. I* p. 64 n. 5 coniecit hunc nuptum Silano alicui matrem extitisse M. Silani consulis anno p. C. 19 et aviam Iuniae Calvinae. *Stemma potest hoc fuisse:*

- 151 DOMITIA DECIDIANA, nupsit Cn. Iulio Agricolae a. 61 *Tac. Agr. 6. Filia sine dubio Domitii Decidii praetoris a. 44, ut perspexit Borgkensis opp. 4 p. 118.*
- 152 DOMITIA DOMITIANA, clarissima femina, uxor ut videtur Vibii Cominiani Valerii Pii V 5228.
- 153 DOMITIA FAVSTINA, M. Aurelii Caesaris filia, mortua antequam pater Augustus fieret (a. 161) *t. sepulchralis VI 995. Faustina de cuius agrotatione Marcus Caesar queritur non ita multum post uxorem ductam (cf. Mommsen Herm. 8 p. 205) et respondet Fronto (ep. ad M. Caes. 4, 11, 12 p. 72 Nab.) non haec videtur fuisse, sed soror eius Annia Galeria Aurelia Faustina (cf. Dittenberger archäol. Zeitung 36, 1878, p. 103).*
- FABATIA POLLA FABIA DOMITIA GELLIOLA.
- 154 DOMITIA HERACLIA, clarissimae memoriae femina VI 1404.
- 155 DOMITIA LEPIDA (*sic Tac. a. 12, 64. Lepida Tac. a. 11, 37; Surt. Ner. 5, 6.* Soror Cn. Domitii Ahenobarbi (*D. 109 Tac. a. 12, 64; Surt. Ner. 5, amita Neronis Tac. l. c.; Surt. Ner. 6, 7.* filia igitur L. Domitii Ahenobarbi (*D. 110*) et Antoniae maioris (minoris *Tac. a. 12, 65*). Mater Valeriae Messallinae, quae postea Claudio nupsit *Tac. a. 11, 37*, uxor igitur aliquando Valerii Messallae Barbati. Sub finem Tiberii frater eius incesti cum ea accusatus *Surt. Ner. 5*. Sub Gaio fratris filius (Nero) apud eam educatus *Surt. Ner. 6*. Claudio auctore nubit C. Ap. Iunio Silano *Dio 60, 14 (nomen non ponit)*. Ex huius caede ortae sine dubio discordiae eius cum filia Messallina *Tac. a. 11, 37*. Tamen supremis Messallinae necessitatibus non deest *ib. c. 37, 38*. Anno 54 Agrippinae artibus accusata; mors ei indicta *Tac. a. 12, 64, 65 cf. Surt. Ner. 7*. — Latifundia eius Calabrica *Tac. a. 12, 65*.
- 156 DOMITIA LONGINA. *Cognomen habent nummi Iapyensium ex Creta (Eckhel 6 p. 401; Mionnet Suppl. IV p. 326, 199) et Suetonius Dom. 1. Filia Cn. Domitii Corbulonis XII' 2795 (cf. VI 16983); Dio 66, 3 (Cn. f. X 1422).* Nupta L. Aelio Lamiae (qui et L. Lamia Aelianus) *Suet. Dom. 1; Dio 66, 3*. Huic abducta a Domitiano a. 70 *Suet. l. c.; Dio l. c.* Domitia Cn. f. Domitiani Caesaris *t. theatri Herulanensis X 1422*. Domitianus ex ea filium suscepit in secundo suo consulatu (a. 73) *Suet. Dom. 3*. — nescio an cum quem defunctum et consecratum memorant Statius *silv. 1, 1, 99*, Martialis 4, 3, 8, Silius 3, 629 quiq. dicitur divus Caesar in nummis matris, — 'alteroquo anno consulatavit Augustam' *Suet. l. c.* (consulatu filium vit pro consulatavit *cod. Memm.; sed etiam altero anno videtur corruptum*); cf. Hieronymus ad a. Abr. 2097, Augusta act. Arr. inde a kal. Oct. 81 saepius; nummi ap. Eckhel 6, 401, Cohen I ed. 2 p. 535 seq.; *t. Cretensis Bull. de corr. hell. 1885 p. 22; Notizie 1890 p. 13; t. servorum et libertorum VI 8570, 8667; IX 3419, 3432 (hi fortasse scripti post a. 96).* Romana Iuno

Statius silv. 3, 4, 18. Titus cum ea putabatur consuetudinem habuisse *Suet. Tit.* 10; *Dio* 66, 28 = *Zon.* 11, 18. Ob adulterium cum Paride histrione commissum repudiata a marito, sed mox reducta *Suet. Dom.* 3; *Dio* 67, 3; *Zon.* 11, 19; cf. *schol. Juv.* sat. 6, 87. Filium ex ea ut videtur Domitiano natum iri nuntiat a. 90 *Martialis* 6, 3. Conscia coniurationis in maritum a. 96 *Dio* 67, 15 = *Zon.* 11, 19; *Victor Cues.* 11; *epit.* 11. — Favet Iosepho *Iosephus* vit. 76. — *Multum supervixit marito; appellatur enim Domitia Domitiani* (sic XV 548, 550). Domitia Domit., Domit. Domitian., Domit. Dom., Dom. Domit., Dom. Dom., Dom. Dom., D. D. alibi in *legulis urbanis factis* a. 123 et 126 et aliis eiusdem fere aetatis, XV 548, 549, 553, 554 cf. 550–552, 555–557. Domitia Domitiani t. *sercorum et libertorum* VI 8959, 11569, 17115, 19718, 20492, 24655; *Notizie* 1884 p. 80; IX 3469; X 1738, 7649 item *pulo* a. 96 recentiores, cf. *Dressel CIL.* XV p. 158. — 'In honorem memoriae domus Domitiae Augustae' aedes exstructa Gabilis eaque a. 140 reipublicae Gabinorum in tutelam data XIV 2795. Natalis eius, III idus Februarias, celebratus, vivo marito X 444, post mortem ipsius a libertis eius XIV 2795.

157 DOMITIA LVCILLA maior. Domitia Cn. f. Lucilla *tegula urbana* semel descripta XV 1010, Domitia Lucilla *tegulae aliae permultae*, sed quarum pars maior pertinet ad Domitiam Lucillam minorem (discernere duarum Domitiarum tegulas studuit *Dressel* XV p. 269 seq.); apud scriptores nomen eius non ponitur. Filia Cn. Domitii Lucani; heres instituto ab avo materno Curtilio Mancina, si manu patris esset emissa; propter hoc adoptata a patruo Cn. Domitio Tullo; quo defuncto et huius et patris extitit heres *Plin. ep.* 8, 18, ubi nomen non ponitur, significari hanc vidit primus *Marinus iscr. dol. ad n. 46*. Idem vidit matrem eam fuisse Domitiae P. f. Lucillae matris *Marci* imperatoris, uxorem igitur P. Calvisii Tulli cos. a. 109. Defunctum esse a. 123 probare studuit *Dressel Ziegelstempel* p. 34 seq., C. XV p. 271.

158 DOMITIA LVCILLA minor. Cf. *Marini iscr. dol. ad n. 46*; *Borghesi opp.* 3 p. 36 seq.; *Dressel Ziegelstempel der Gens Domitia* p. 14, *CIL.* XV p. 266. Domitia P. f. Lucilla (vel Dom. P. f. Lucill. vel Dom. P. f. Luc. vel D. P. f. L.) *tegulae urbanae*, XV n. 1025 seq. Domitia Lucilla *aliae tegulae*, nummus *Nicaenarum* ap. *Cohen* ed. 2 III p. 134, vit. *Did. Jul.* 1, 3, Domitia Calvilla vit. *Marci* 1, 3, ubi Calvilla aut alterum cognomen est aut corruptum ex altero gentilitio Calvisia aut denique totum ortum ex errore, Lucilla vit. *Marci* 6, 9. Mater *Marci* imperatoris vit. 6, 9, vit. *Did. Jul.* 1, 3, item vit. *Marci* 1, 3 quamquam variatur in nomine cf. *supra*, quem peperit VI kal. Maias a. 121 vit. *Marci* 1, 4 et *Anniae Cornificiae* ib. 1, 8 cf. 7, 4. Filia P. Calvisii Tulli cos. a. 109 vit. *Marci* 1, 3. Matrem ei fuisse Domitiam Lucillam Cn. Domitii Lucani filiam vidit *Marinus*. Ipsam natam esse circa a. 105 argumentis non certis probare studuit *Dressel*.

- Uxor Annii Veri *cit. Marci 1, 1* cf. *tegulae inscriptae* Domitia Lucill. Veri et Lucilla Veri XV 131. 617-619. 1068. 1071. 1072. 1077. 1078. 1080-1082. 1085. 1086. 1089. 1090. cf. item Marcus imp. ελε ἱατρῶν 8. 25. Ad eam datae Frontonis epistolae duae Graecae p. 239-243 ed. Naber (αὐτῇ Κατὰ 290; inscriptae). Hae domina mater (M. Caesaris) (parens p. 5) sacissime memorata in epistolis Frontonis ad M. Caesarem et in vicem, Fronto ed. Naber p. 8. 25. 27. 36. 37. 47. 48. 49. 55. 57. 71. 78. 79. 80. 81. 83. 84. 85. 87. 88. 89. 90. 92 (domina nuda potest esse etiam Faustina, cf. Mommsen *Herm.* vol. 8 p. 208 not. 1). In vivis est a. 155 XV 1090. Mortua ante quam filius fieret Augustus.
- 159 DOMITIA MELPIS, clarissima femina, coniux Q. Petronii Melioris viri consularis, patrona Tarquiniensium t. *Tarquiniensis* XI 3368.
- 160 DOMITIA PAVLINA, Gadibus orta, mater Hadriani postea imperatoris *cit. Hadr. 1*.
- 161 DOMITIA PAVLINA. *Tituli: Fundanus* X 6220 (1); *Cretensis, ap. Hultberr Museo Italiano di antich. class. 3, 1890 p. 669 (2); Attaliensis Pamphyliac. Lebas-Waddington 1360 (3)*. Domitia Paulina t. 1, Paulina reliqui. Filia eius qui praecedat, soror imp. Hadriani *tituli: cit. Hadr. 1, 2; Dio 69, 12*. Nupta L. Iulio Urso Serviano *cit. Hadr. l. c. cf. 2, 6, 15, 8*. Mortuae Hadrianus nullos honores tribuit *Dio l. c.*
- CALPURNIA RVFRIA AEMILIA DOMITIA SEVERA.
- 162 DOMITIA VETTILLA, Patruini f., uxor L. Roscii Paculi consulis designati t. *Vercellensis* V 6657. — *Eadem sine dubio Vettilla Paculi* II 468.
- 163 DOMITIA VICTORINA, clarissima femina, Aureliani clarissimi viri uxor t. *Brixianus* V 4311.
- IVLIA DOMNA.
- 164 Donatius Valens, centurio legionis XXII Primigeniae, kal. Ian. a. 69 Galbae imagines cum protegeret, a militibus vinctus, mox iussu Vitellii occisus *Tac. hist. 1, 56, 59*.
- IVLIVS DONATVS.
- C. IYNIVS DONATVS.
- M. SAENIVS DONATVS.
- C. MEVIVS DONATVS IVNIANVS.
- 165 Donnes apud Artagira C. Caesarem vulneravit, statim interfectus *Ruf. Fest. 19*.
- 166 Donnus (sic V 7231, Donn- vel Don- traditur ap. Orid., Ὀδρων- ap. Strabonem; nomen Donnus reperitur etiam in nummis ap. Eckhel 1 p. 74, Mionnet I p. 89, 52). Rex V 7231, regionis postea a filio eius Alpium Cottiarum vocabulo nuncupatae cf. *Strabo 4, 6, 6 p. 204*. — *Quando viserit, inde apparet, quod filius arcum Augusto dicavit* *Sequione a. n. c. 745 vel 746*. Incertum num eius liberti C. Iulius Donni l. Erastus, Iulia Donni l. Cyprius V 7232; si fuerunt, ipse civis

- Romanus fuit et dictus C. Iulius Donnus. Filius: (M. Iulius) Cottius; ex posteris eius: Vestalis Orid. ex P. 4, 7.*
- L. FLAVIVS SVLPICIANVS DORIO POLYMNIS.
- 167 Doryphorus Aug. I., Neroni a libellis *Dio 61, 5*. Ei Nero denupsit *Suet. N. 29 (idem Tac. a. 15, 37 narrat de Pythagora)*. Sestertium centies donatur a Nerone *Dio l. c.* Obiit anno 62, veneno interemptus, ut credebatur, a Nerone *Tac. 14, 65*.
- TI. CL(AVDIVS) DRACO.
- 168 Druncianus, gener Avidii Cassii, a Marco servatus *vit. Marci 26, 12 - vit. Avid. Cass. 9, 3*.
- M. Flavius Drusianus.
- AELIA FLAVIA DRVSIANA.
- 169 Drusilla, Agrippae maioris, Iudaeorum regis, et Cypri, Phasaeli filiae, Herodis neptis, filia *Iosephus ant. 18, 5, 4, bell. 2, 11, 6*. Desponsata a patre Epiphani regis Commagenae filio *id ant. 19, 9, 1*; ab hoc spreta nubit Azizoe Emesenorum regi *ib. 20, 7, 1*, et hoc relicto Antonio Felici procuratori Iudaeae *ib. 2*; *act. apost. 24, 24*.
- 170 Drusilla, uxor Antonii Felicis, Cleopatrae et Antonii neptis *Tac. hist. 5, 9*.
- IVLIA DRVSILLA.
- LIVIA DRVSILLA.
- 171 Drusus Proculus, procurator Augusti (Noric) *titulus quem Celsiar possit beneficiarius eius III 5170. Idem fortasse [Dr]uss[us] Pr[ocul]us] fr. Venusinum IX 506*.
- 172 Drusus, Agrippae maioris, Iudaeorum regis, filius, in pueritia defunctus *Iosephus ant. 18, 5, 4*.
- NERO CLAVDIVS DRVSVS.
- (RVBELLIVS) DRVSVS.
- M. SCRIBONIVS LIBO DRVSVS.
- DRVSVS IVLIVS CAESAR.
- M. LIVIVS DRVSVS LIBO.
- FL(AVIVS) DRYANTIANVS.
- SVLP(ICIA) DRYANTILLA AVG.
- M. AVR(ELIVS) DVBITATVS.
- SA DVS P. CEST[IVS] [VM]BRIVS DEXTER
... DVCENIVS ...
- 173 A. DVCENIVS GEMINVS (*sic III S. 9973; Ducenius Geminus Tac.; Mecenius Geminus male traditur III 2883*). Consul suff. a. inc. A Nerone una cum aliis duobus consularibus vectigalibus publicis praepositus a. 62 *Tac. a. 15, 18*. Legatus pro praetore provinciae (Dalmatiae) *III 2883. III S. 9973*. Praefectus urbis sub Galba *Tac. hist. 1, 14*.
- 174 C. DVCENIVS PROCVLV8, consul suffectus a. 87 mensc Maio cum C. Bellico Natale Tebaniano *act. Arr.*
- [PO]MPONIANVS SECVNDVS P. CEST[IVS] IVS PRISCVS
DVCENIVS PROC[VLV8].

- . . . Quintius Cestianus Ducenius Proculus.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MYRENA *cel.* DVCENIVS PROCVLVVS *cel.* SOSIVS PRISCVS.
- 175 DVCENIVS VERVS consul *Celsus Dig. 31, 29, suff. a. inc., temporibus ut videtur Flaviorum, cum in consilio ei fuerit Iuventii Celsi praetoris a. 106 vel 107, consulis II a. 129 pater.*
- 176 L. Dudistius Novanus, L. f., tribu Vol., praefectus alae Hispanae, adiutor ad census provinciae Lugdunensis, procurator Augusti Alpium Cottianarum; pontifex Laurentinorum, flamen coloniae Aquensis *l. Massiliensis XII 408.*
- 177 *DVLIVS (an DYLIVS? *Casaub.*) SILANVS, occisus a Commodo *vit. Comm. 7, 5. Fortasse hic Silanus cos. ord. a. 189 cum Q. Servilio Silano.*
- 178 Dumnobellaunus (sic *Mon. Anc. Lat.; Δουνοβελλάνης Graec.;* Dubnovellaunos *nummi*) rex Britannorum qui supplex confugit ad Augustum *Mon. Anc. Lat. 6, 2 cf. Mommsen comm. ed. 2 p. 139, ubi et de nummis eius agitur.*
- 179 Duras Decebalus Dacorum regi principatu sponte cedit *Dio 67, 6 (exc. Val.).*
- 180 M. DURMIVS, triumvir monetalis sub Augusto *nummi apud Cohen ed. 2 August. n. 426—433. Idem fortasse M. Durmius aedilis Tusculanus XIV 2627 (cf. VI 17079. X 6582).*
- C. VMMDIVS DURMIVS QVADRATVS.
- 181 L. DVVIVS AVITVS. *Titulus: XII 1354 agri Vasionensis acephalus, sed coniectura valde probabili Renieri ad eum relatus. L. Duvius Avitus tabula cerata Pompeiana (ap. de Petram n. 14). L. Duvius aliar tabular eiusdem generis (ap. de Petram n. 13. 15—17). [L. D]uvius X 826; Dubius Avitus codices Pliniani et Taciteus. Origine ut videtur Vasionensis, cf. Hirschfeld ad tit. cit. Honores ante praeturam ignorantur. Praetor tit. Legatus pro pr. provinciae Aquitanicae tit.; Plin. h. n. 34, 47. Consul exeunte a. 56 cum P. Clodio Thrasea Pacto tabular ceratae Pompeianae (vide supra; cf. Mommsen Herm. 12 p. 128). Legatus pro pr. exercitus Germaniae inferioris, a. 58 tit. et Tac. a. 13, 54. Res ab eo in Germaniae gestae Tac. a. 13, 54—56.*
- 182 Dynamis. *Tituli: Phanagorienses, CIGr. 2122 = Latyscher inscr. orae Ponti II n. 354 positus ab ea Augusto (1); Latyscher l. c. n. 356 (2). Memoratur in Panticapæensi, Latyscher l. c. n. 25 (3). Nummus aureus ann. inst. arch. 1841 p. 320, item ap. Koehn mus. Kotchoubey II p. 156 cf. Sallet Beiträge zur Numism. der Könige des cimm. Bosporus p. 15, cum nomine Βασιλίσσης Δυναμίδος; et anno ΑΠΣ (a. 281 aerae Bosporanae = 737.8 a. u. c.) Monogrammate aliquo quod cernitur in quibusdam aliis nummis regni Bosporani nomen eius contineri aliquando creditum est, sed via recte, cf. Sallet l. c. p. 63 seq.; Mommsen eph. ep. 1 p. 272. Pharnacia, regis Bosporani filia, Mithri-*

dati neptis t. 2; Dio 54, 24. Haece est fortasse filia Pharnacis a patre Caesari dictatori ut uxorem duceret oblata a. 707, Appian b. c. 2, 91. Nubit Asandro patriis interfectori et postea regi Bospori Dio l. c. Una cum hoc marito appellatur *παρὰ τὴν ἀνδρῶν* t. 3. Eo defuncto nubit Scribonio Dio l. c. Hoc fere tempore videtur casus esse nummus cit., cf. Sallet l. c. p. 16. Hoc quoque occiso auctore Augusto nubit Polemoni, a. 740 Dio l. c. Non multo post videtur defuncta esse cf. Mommsen oph. ep. 1 p. 272.

183 Dyteutus, Adiatorigis Galli f., ab Augusto post triumphum Actiacum sacerdotio Comanensi exornatus Strabo 12 p. 558—560.

E

— Flavius Earinus.

1 Echio citharoedus Iuvenalis 6, 76.

— Eclectus, Ecloge v. Eglectus, Egloge.

2 Q. EG . . . PERPETVVS v. c., pater Q. Eg. . . (Q·E·C·L·L traditur) Tarronii Pisonini c. v. titulus Allifanus semel tantum descriptus IX 2340.

— T. Aurelius Egatheus.

3 L. Eggius, praefectus castrorum sub Varo in Germania Velleius 2, 119, 4.

4 C. EGGIVS AMBIBVLVS POM[ONIVS LON]GINVS CASSIANVS L. MAECIVS POS[TVMVS]. Titulus Aeclanensis IX 1123 (1). Ad eundem pertinent fragmenta duo minuta alterius tituli Aeclanensis IX 1124 (2).

[C. Eggius] Ambibulus Pom[ponius] (potius quam Pom[peius], cf. Mommsen ad IX 1165) [Lon]ginus Cassianus L. Maccius Pos[tumus] t. 1, . . . L. Ma[ecius] t. 2; in consulatu plerumque nudo Ambibulus (. . . olus VI 10299, Bibulus cit. Pert. 15, 6, Ambiguus Prosper). Eggius tegula XV 108, Egg. XV 109, Egg. Amb. XV 506, Eggius Ambibulus VI 4228, C. Egg[ius Ambibulus] VI 970. — Pater ignotus; mater videtur fuisse soror M. Pomponii Bassuli Longiniani, cf. IX 1165. Tribu Cornelia t. 1, origine sine dubio Aeclanensis. Decenvir stultitibus iudicandis t. 1, 2; tribunus militum legionis undecimae Claudiae piaie fidelis t. 1; sevir equitum Romanorum t. 1; a Traiano adlectus inter patricios t. 1 cf. t. 2; quaestor candidatus Traiani t. 1, 2; (legatus (non proconsul) pro|vinciae Macedoniae t. 1; praetor candidatus t. 1. Consul ordinarius a. 126 cum M. Annio Vero III. Salius Collinus, flamen Claudialis t. 1. Aeclani duovir quinquennalis, item patronus vel curator t. 1. — Idem ut videtur Ambibulus iunior, qui avunculo Pomponio Bassulo Longiniano posuit titulum IX 1165. Eiusdem fuit signaculum originis incertae X 8059, 144 inscriptum C. Eggi (traditur Eccii) Amb.

- 5 C. EGGIVS MARVILLVS, curator riparum et alvei Tiberis sub Claudio *Bull. comunale* 1887 p. 306.
- 6 L. Eggivs Marullus, curator municipii Canusinorum (vel operis alicuius publici apud Canusinos) *fistulae plumbeae* IX 343. *Videtur diversus a L. Cossonio Eggio Marullo consule a. 181.*
- 7 L. COSSONIVS EGGIVS MARVLLVS.
- 7 Eglectus (Eiectus *traditur* *vit. Comm. 15. vit. Pert. 4. Eiectus vit. Pert. 11; Έδακτος Graeci*) natione Aegyptius *Herod. 1, 17, 6.* cubicularius Quadrati interfecti a Commodo a. 182 *Dio 72, 4.* mox ipsius Commodi, cui in harena depugnanti astitit *Dio 72, 1.* Commodum interficiendum curat una cum Marcia et Aemilio Laeto *Dio 72, 22: vit. Comm. 15: Herod. 1, 16, 5 c. 17.* Cum eisdem Pertinaei imperium defert *Dio 73, 1: Herod. 2, 1, 2: vit. Pert. 4.* Occisus una cum Pertinae *Dio 73, 10 (Zon. 12, 6): vit. Pert. 11.*
- 8 Eglectus (Ecl- *traditur*) unus ex improbis libertis Veri, post mortem patroni non cum aliis similibus a Marco abiectus, sed retentus *vit. Veri 9.* Idem cum Commodi interfectore *ib., vix recte.*
- 9 . . . itius Eglectus Iulianus, perfectissimus vir, magister a studiis Augustorum duorum, procurator provinciae Asiae, procurator . . . , procurator hereditatum . . . , VI 1608.
- 10 Egloge (Ecl- *traditur*) Neronis nutrix, reliquias eius composuit *Suet. Ner. 50.*
- 11 Cl . . . EGNATIANVS (Eign- *traditur*) legatus (Germaniae superioris? an legionis XXII Primigeniae) a. 217 t. *Moguntiacensis semel descriptus. Brambach n. 974.*
- 12 Egnatius Calvinus, praefectus Alpium, auctor citatus a *Plin. h. n. 10, 134.*
- 13 EGNATIVS CAPITO, consul *vit. Comm. 4. suff. a. inc.* Magister fratrum Arvalium sub Marco anno incerto *act. Arr. VI 2091.* Occisus a Commodo *vit. Comm. 4. fortasse a. 182 cf. Marini atti p. 492.*
- 14 Q. EGNATIVS CATVS, legatus legionis decimae quintae Apollinaris a. 73 t. *Carnuntini III S. 11194—11196.* Legatus Augusti pro pr. legionis III Augustae a. 75 VIII 10119, a. 76 VIII 10016 cf. VIII 1851 (*tibi v. 2 ser. Cato pro gato*).
- 15 P. Egnatius Celer (*tria nomina coniuncta posuit Dio; P. Egnatius Tac. a. 16, 32; Publius Celer Tac. hist.; Ignatius schol. ad Iur. sat. 6, 552; Celer schol. ad Iur. 1, 33*), Berytius *Dio 62, 26 cf. Iur. 3, 117.* philosophus sectae stoicae Barcam Soranum amicum et patronum filiamque testimonio suo percussit *Tac. a. 16, 32; Dio 62, 26; schol. ad Iur. sat. 1, 33, 47; cf. Iur. 3, 116.* quamquam filiam ad magicam discendam ipse hortatus *schol. ad Iur. sat. 6, 552;* ideo praemiis et honoribus affectus *Dio l. c.* Exeunte a. 69 accusatus in senatu a Musonio Rufo *Tac. hist. 4, 40,* a. 70 damnatus et in exilium pulsus *ib. c. 40; Dio l. c.; schol. ad Iur. 1, 33.*

- 16 C. EGNATIVS CERTVS, C. f., consul suffectus a. inc. IX 1578; *Eph. ep.* 8, 862 cf. 376.
- 17 Egnatius Dexter: ad eum Herennius Modestinus dedit libros de excusationibus *Dig.* 27, 1, 1 pr.
- IMP. CAESAR P. LICINIVS EGNATIVS GALLIENVS AVG.
- 18 EGNATIVS LEO, A. Egnatii Proculi et Laberiae Gallae filius VI 1406.
- 19 EGNATIVS LVCILIANVS, legatus Augusti pro praetore provinciae Britanniae sub Gordiano VII 445. 1030.
- 20 EGNATIVS MARCELLINVS, quaestor provinciae cuiusdam *Plin. ep.* 4, 12. *Fortasse ad eum scripsit Plin. ep.* 5, 16 et 8, 23 Marcellino *inscriptas*.
- 21 EGNATIVS POSTVMVS, consul suff. mense Maio a. 183 cum M. Herennio Secundo *act. Arr.*
- 22 EGNATIVS PROCLIANVS, A. Egnatii Proculi et Laberiae Gallae filius, quattuorvir viarum curandarum VI 1406.
- 23 A. EGNATIVS PROCVLVS, A. f., tribu Palatina, legatus Augusti provinciae Africae dioeceseos Numidiae, legatus legionis octavae Augustae piaefidelis, praefectus frumenti dandi, praefectus aerarii Saturni, consul (suff. a. inc.); curator Concordiensium, Albensium Fucentium, Bovianensium VI 1406. Uxor: Laberia Galla; filii: Egnatii Secundilla, Proclianus, Leo *ib.*
- 24 Q. EGNATIVS PROCVLVS, consul suff. a. inc. IX 6414 b. Uxor: Maria Aurelia *vel* Aureliana Violentilla *ib.*
- 25 EGNATIVS PROC(V)LVS, corrector civitatum Achaiae *tit. Laconicus CIGr.* 1341. *Fortasse non diversus ab A. Egnatio Proculo.*
- C. LVXILIVS SABINVS EGNATIVS PROCVLVS.
- 26 M. EGNATIVS RVFVS (*tria nomina habet Dio* 53, 24; M. Genatius *vel* Genutius *traditur ap. Suet. Aug.* 19) in aedilitate favorem populi colligit, incendiis privata familia opem ferens *Vell.* 2, 91; *Dio* 53, 24. Aedilitati praeturam continuat (a. 728) *Vell.* 1, c.; *Dio* 1, c. Edictum eius superbe de Augusto *Dio* 1, c. Prohibitus consulatum petere a C. Sentio Saturnino consule a. 735 *Vell.* 2, 92. Coniurat in Augustum *Vell.* 2, 91; *Seneca brev. vit.* 4, 5, *de clem.* 1, 9, 6; *Suet. Aug.* 19. In carcere interfectus *Vell.* 2, 91, *Tac. a.* 1, 10.
- 27 EGNATIVS SATTIANVS clarissimus vir, patronus collegii cuiusdam Beneventani cooptatus a. 257 IX 1681.
- Q. VI[R]IVS EGNATIVS SVLPICIVS PRISCVS.
- 28 EGNATIVS TAVRINVS, proconsul Baeticae sub Hadriano *Ulpianus de officio proconsulis (coll. I, 11)*.
- 29 L. EGNATIVS VICTOR LOLLIANVS. *Tituli: Atheniensis CIA.* 3, 632 *positus ei ab Arcopago* (1); *Thebanus CIGr.* 1624 = *Lebas* 2, 518 *positus a Plataeensis* (2); *alter Thebanus CIGr. vol. II p. 844 ad n. 3516* = *Lebas* 2, 519 *positus a Thespiensis* (3); *Prusiacus Rh. Mus.* 27 p. 149 = *arch. ep. Mitth. aus Osterr.* 7 (1883) p. 171 (4). *Memoratur praeterea in Pannonico III 4364* (5); *in miliario Ancyrano*

III S. 6900 (6); in fastis sacerdotum qui videntur esse sodales Antoniniani VI 2001 (7). (Falsum est fragmentum mus. Rhen. 21 p. 401). L. Egnatius Victor Lollianus t. 1-4. 6. 7. Egnatius Victor t. 5. Consul suff. a. inc. Corrector Achaiae t. 2 (cf. κτῆσιμονία τῶν Ἀθηνῶν t. 1: εὐεργέτης; dicitur a Thespiensibus t. 3; ὁ λαμπρότατος ἑπαρχὸς t. 2. 3). Legatus Augusti pro pr. provinciae Bithyniae et Ponti t. 4. Legatus Augustorum duorum pro pr. provinciae Pannoniae superioris a. 207 t. 5. Cooptatus inter sodales Antoninianos a. 213 t. 7. Legatus pro pr. provinciae Galatiae a. 218 t. 6. — 'Ο ῥήτωρ t. 1: 'intelligendus homo facundia insignis, non qui artem rhetoricam docuerit' Dittenberger ad hunc t. Pater ut videtur eius qui sequitur.

- 30 L. EGNATIVS VICTOR LOLLIANVS. *Tituli Asiae CIGr. 2870 (1). 3516 (2). 3517 (3). CIL. III 468 (4). Mitth. d. athen. Inst. 8 p. 316 (5); ineditus descriptus Magnesiae ab Hillero von Gaertringen (6); titulus urbanus VI 1495 (7). L. Egnatius Victor Lollianus t. 6, L. Egnatius Lollia[nus] t. 7, Egnatius Lollianus t. 1. 2, Lollianus t. 3. 4. 5, item chronographus. Filius ut videtur eius qui praecedit. Proconsul Asiae t. 1-7, per annos tres t. 4-6 (secundus annus memoratur t. 1. 3), anno tertio sub Philippo t. 6 (idem ex t. 5 nummisque quibusdam collegit Waddington ad Borghesii opp. 9 p. 384 not.). Hunc esse Lollium proconsulem memoratum in actis SS. Leonis et Paregorii, act. Sanct. mens. Febr. III p. 59, coniecit Sterrett Mitth. d. athen. Inst. 8 p. 312. — Praefectus [urbi] t. 7, a. 254 chronographus a. 354. — Hunc Lollium Borghesius opp. 4, 520 significari putavit his Firmici Materni mathes. (2, 32) ad Marvortium Lollium praefectum urbis a. 342 verbis: ob adulterii crimen in exilium similiter datus, sed demum de exilio raptus in administrationem Campaniae primum destinatus est; deinde in Achaiae proconsulatum, post vero ad similem Asiae proconsulatum devectus est, ac postremo ad urbis Romanae praefecturam omnium patrum est consensu promotus (ed. Venet. 1497 f. 1s, ed. Basil. 1551 p. 42), non recte; nam hic fuit, ut ex praecedentibus apparet, filius consulis ordinarii iterum; praeterea hic cursus honorum mihi videtur indicare aetatem aliquanto posteriorem.*

- 31 EGNATIA CERTIANA clarissima femina, C. Egnatii Certi consulis filia IX 1578.

- 32 Egnatia Maximilla, uxor Glitii Galli, maritum in exilium comitatur a. 65, 'magnis primum et integris opibus, post ademptis' Tac. a. 15, 71. Ab Andriis statua honoratur una cum marito CIGr. 2349 i (vol. II p. 1068). Marito titulum ponit Faleriis XI 3097. Ancilla eius Romae sepulta; huius ancillae maritus C. Egnatius VI 9540.

- 33 EGNATIA SECVNDILLA, A. Egnatii Proculi et Laberinae Gallae f. VI 1406.

- 34 Egnatuleius Honoratus, vir nobilis a Severo occisus vit. Sept. Sev. 13.

- 35 L. Egnatuleius Sabinus, P. f., tribu Galeria (origine ut videtur Thyadritanus). Tribunus legionis quartae Scythicae et Geminac, praefectus gentis Cinithiorum, procurator Aug. ad census accipiendos Macedoniae, procurator Aug. ad epistrategian Thebaidos, procurator Aug. quadragesimae Galliarum, pontifex Palatualis *tit. Thyadritanus VIII 10500*.
- C. VIBIVS MAXIMVS EGRILIANVS.
- 36 A. Egrilius Plarianus, Ostiensis, pater consulis et patroni coloniae Ostiensis (nempe ut puto M. Acilii Prisci Egrilii Plariani pater naturalis) *XIV 399 cf. 346. 467; idem fortasse O(lus) Aegrilius Plarianus XI 1075. (Patronus dendrophorum Ostiensium XIV 281 non videtur fuisse hic, sed Larcus Lepidus Plarianus)*.
- 37 Q. EGRILIVS PLARIANVS, legatus proconsulis Africae a. 159 *VIII 800. 1177. VIII S. 11026 cf. 11030*. Ad hunc ut videtur dedit *Fronto epistulam ad am. 1, 4 p. 202 M., p. 176 Nab. (Acrilius Plarianus legit Maius, correxit Borghesi in epistula ad Gerhardium, arch. Zeitung 1845 p. 111)*.
- M. ACILIVS PRISCVS EGRILIVS PLARIANVS.
- 38 Eleazarus cognomento Gigas, ab Artabano dono Tiberio missus *Iosephus ant. 18, 4, 5*.
- 39 Eleazarus (alazarus *cod. Tac.*), dux Iudaeorum rebellium templum Hierosolymitanum occupat *Tac. hist. 5, 12*. Est Eleazarus Simonis f., de quo *Iosephus bell. 2, 30, 3; 4, 4, 1; 5, 1, 2*. Opprimitur ab Iohanne Gischaleno *Tac. l. c. cf. Iosephus l. c. 5, 3, 1*.
- 40 Eleazarus castellum Masadam fortiter contra Romanos defendit, postremo se ipsum cum suis interfecit *Iosephus bell. 7, 8, 1 seq. c. 9, 1*.
- ALPIA ANNIA ATILIA REGILLA AGRIPPINA ELPINICE ATRIA POLLIA.
- P. MANILIVS VOPISCVS VICINILLIANVS L. ELVFRIVS SEVERVS IVLIVS QUADRATVS BASSVS.
- 41 Encolpius, familiaris Severi Alexandri, cuius vitam scripsit *vit. Alex. 17, 1; 48, 7*.
- 42 Encolpius servus Plinii, lector *Plin. ep. 8, 1, 2*.
- 43 Encolpus, Pudentis centurionis puer delicatus, capillos Apollini vovit pro primipilatu domini *Martialis 1, 31; 5, 48*.
- 44 L. Ennius eques Romanus: eum maiestatis postulatum a. 22 recipi inter reos vetuit Tiberius *Tac. a. 3, 70*.
- 45 Manius Ennius (*sic Dio; Mennius traditur ap. Tac.*) *προόρρχος Σιστίας* a. p. C. 8 *Dio 55, 33*. Praefectus castrorum, a. 14 vexillariis legionum Germaniae inferioris in Chaucis tendentibus praepositus, seditionem eorum reprimat *Tac. a. 1, 38*.
- 46 ENNIVS PROCVLVS, proconsul Africae sub Antonino Pio *Dig. 50, 6, 6, 1*.
- 47 Ennia Thrasylla (*sic Dio 58, 28; praeterea Ennia, nam apud Suetonium Cal. 12 scribendum Ennia Naevii, non, ut traditur, Naevia*), uxor

Naevii Sertorii Macronis praefecti praetorio sub Tiberio, impulsu mariti Gaium Caesarem adolescentem amorem fingendo sibi devincit *Tac. a. 6, 45*; *Dio 58, 28*, nesciente marito amorem cum C. Caesare exercet *Philo leg. ad Gaium p. 551. 554*; is ei matrimonium promittit, si imperio potitus fuisset *Suet. Cal. 12*. Postea ab eodem mori coacta una cum marito *Philo leg. ad Gaium p. 554*, in Flaccum *p. 519*; *Suet. Cal. 26*; *Dio 59, 10*.

- 48 Entellus, Domitiano a libellis, coniurationis in eum particeps *Dio 67, 15* (*Zon. 11, 19*). Domus eius *Martinis 8, 68*. Ex servis eius M. Ulpus Aug. lib. Cladus Entellianus *Wilmanns 286* (cf. *Friedländer Sitteng. I^o p. 178*).

- 49 Epagathus Aug. l. (Κασιπάτος), multum potest sub Caracalla *Dio 77, 21*. Idem ut videtur post pugnam Antiochensem a Macrino Diadumenianum ad Parthos ducere iussus *Dio 78, 39*. Idem puto sub Alexandro, cum causa necis Ulpiano fuisset, sub specie praefecturae Aegypti Roma remotus et in insula Creta interfectus *Dio 80, 2*.

- 50 Epaphroditus Caesaris Aug. l., capta Alexandra Cleopatrae custos datus a Caesare *Plut. Anton. 79*; *Dio 51, 10, 13*; *Zon. 10, 31*.

- 51 Epaphroditus, Neronis libertus *Tac. a. 15, 55*, a libellis eius (successor ut videtur Doryphori defuncti a. 62) *Suet. Ner. 49* (τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως Νέρωνος *Suidas s. v. Ἐπίκτιτος*, errans, viz alium intellegens), postea Domitiano a libellis *Suet. Dom. 14*. Memoratur primum a. 65 *Tac. a. 15, 55*. A. 68 patronum Roma profugum comitatur *Dio 63, 27*; *Victor ep. 5*, eumque ferrum sibi adigentem adiuvit *Suet. Ner. 49, Dom. 14*; *Dio 63, 29*. Ob id a Domitiano interfectus *Suet. Dom. 14*; *Dio 67, 14*. — Eius monitu Iosephus res Iudaicas scribere adgressus est *Iosephus ant. I proem. 2, vit. c. 76*. Ad eum dati libri contra Apionem duo *Iosephus c. Ap. 1, 1; 2, 1, 41*. (Alium hunc Epaphroditum putaverunt nonnulli, cf. *Friedländer Sittengesch. I^o p. 178*, quod vita Iosephi scripta esset post a. 100; sed ea vita edita est vivo Domitiano). Eius libertus Pinytus grammaticus *Stephanus Byz. s. v. Πινύτιον*. Eius servus Epictetus philosophus *Suidas s. v. Ἐπίκτιτος* (memoratur diss. *Epict. 1, 1, 19, 26*). Ab eo appellati horti Epaphroditiani *Frontinus aq. 68*.

- 52 Epaphroditus, Aug. l., ab epistulis, frater Fortunati Aug. l., accensi divi Vespasiani *VI 1887*.

— T. AELIVS AVRELIVS EPIANVS.

— Asinius Epicadus.

- 53 Epicharis, mulier libertina, nomina coniuratorum in Neronem, quamvis tormentis dilacerata non prodidit, postremo se ipsam enecavit *Tac. a. 15, 51, 57*; *Dio 62, 27*; *Polyaenus strat. 8, 62*. Amica Annaei Melae *Polyaen. l. c*.

- 54 Epictetus, philosophus stoicus. Oriundus Hierapoli Phrygiae *Suidas s. v. Epaphroditu* (τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως Νέρωνος?) servus *id. (ser-*

visse cum testantur etiam *Fronto ad Verum* 1, 1 p. 115 N.; *Gellius* 2, 18, 10 = *Macrob. sat.* 1, 11, 45; *Anth. Pal.* 7, 676). *Claudius Fronto* l. c.; *Anth.* l. c.; *Suidas*. Sub Domitiano Nicopolim secedit *Gellius* 15, 11, 4, 5; *Suidas* s. r.; cf. diss. *Epict.* 1, 19, 25; 2, 6, 21 cet. Eum in summa familiaritate habuit *Hadrianus vit. Hadr.* 16, 10. Vixit usque ad *Marcum Antoninum Suidas*. *Dieta* eius memorabilia edidit *Flavius Arrianus* cf. *Gellius* 1, 2, 6; 17, 19, 1; 19, 1, 14; *M. Antonin.* 1, 7; 4, 41; 11, 34 seq., quorum extant libri IV; ab eodem etiam *enchiridion Epicteti* quod extat editum esse ait *Simplicius* (comm. ad *enchir.*, praef.).

55 L. EPIDIVS TITIVS AQUILINVS (plene nomen exhibet t. *Creteusis CIGr.* 2562 v. 19 cf. *Mnemosp.* vol. 2 p. 38, *Tit. Aquil.* tegula XV 504, plerumque *Aquilius* tantum; *Quintillus Prosper*, errore) consul ordinarius a. 125 cum L. Valerio Asiatico II fasti.

56 Epigonus Chryssippi fil.: ei *Plinius* civitatem impetrat *Plin. ad Trai.* 11.

57 Epiphanes (Epiphanes Antiochus *Iosephus bell.* 5, 11, 3), Antiochi (IV) regis Commagenae filius (rex *Tacitus*, βασιλεύς; titulus filii III 552, 4). *Imagines* eius et fratris *Callimici*, quibus adscriptum βασιλέως υἱός, in nummis patris, ap. *Eckhel* 3 p. 258, *Mionnet* 5 p. 132, 133, 8 p. 102. *Cicem Romanum* fuisse et C. Iulium dictum probabile est propter titulum filii III 552, 1. Ei desponsata *Drusilla Agrippae Iudaeorum regis* filia, sed postea spreta *Iosephus ant.* 19, 9, 1; 20, 7, 1. A. 69 apud *Bedriacum* pro *Othone* impigre pugnam ciens vulneratur *Tac. hist.* 2, 25. A. 70 in exercitu *Titi* frustra murum *Hierosolymorum* oppugnat *Ios. bell.* 5, 11, 3. A. 72 una cum patre regno privatur *ib.* 7, 7, 1-3. — Pater *Philopappi* (qui et C. Iulius Antiochus Epiphanes *Philopappus*).

— C. IVLIVS ANTIOCHVS EPIPHANES PHILOPAPPVS.

58 Epitynchanus Diotimi, Hadriani amici, amicus, *Marco Aurelio* adulescenti ut videtur notus *Marc. Anton.* 8, 25.

59 T. Eppius Latinus, T. f., tribu Quirina, procurator imp. Hadriani ad censum a[cc]ipiendos] . . . , procurator quattuor publicorum Africae; duovir Latobici in Pannonia III 3925.

60 EPPIA (v. l. Ippia; cf. *Oppia*), senatoris uxor, quae relicta domo gladiatorem adamatum secuta est *Alexandriam Iuvenalis* 6, 82 seq., 104 seq., 114.

61 Epponina (sic *Tacitus*; Empona *Plutarchus*, addens significari hoc vocabulo ἱρῶσα; Παπωνίνα *Dio*) uxor Iulii Sabini Lingonis, una cum marito per novem annos sub terra delitescit, duos filios eo tempore enixa, a. 79 interficitur una cum marito *Plut.* ἑρωταῖος c. 25 p. 770 D.; *Dio* 66, 16; cf. *Tac. hist.* 4, 67.

62 M. EPPVLEIVS PROCVLVS TI. CAEPIO HISPO. *Tituli: Ravennas XI 14*, fortasse in fine mutilus (1); *Mediolanensis* vel certe *Mediolani adscriptus*, positus a *Patavinis*, acrophalus, propter munera plane eadem a me huc relatus, V 5813 (2). *Nomen* servavit t. 1. L. f., tribu

Claudia *t. 1.* Tribunus militum legionis septimae Claudiae Piaae fidelis, decemvir stlitibus indicandis, quaestor urbanus, tribunus plebis, praetor *t. 2.* Proconsul provinciae Hispaniae Baeticae *t. 1. 2.* Praefectus aerarii militaris *t. 1. 2.* Consul *t. 1,* suff. a. inc. Pontifex *t. 1.* Proconsul provinciae Asiae *t. 1. 2.* — Idem ut videtur Caepio Hispanentiam in senatu tulit, fortasse consul designatus, a. 103 vel 104 *Plin. ep. 4. 9, 16* (consularem cum tunc fuisse putat Waddington *fastes n. 119, qui proconsulatum eius Asiaticum collocat c. a. 113*); consul cum Rubrio Gallo sub Traiano *Dig. 40, 5, 26, 7* (traditur Caelio pro Caepione). — Huius servus Onesimus Caepionis Hispanis dispensator *VI 9357, libertus ut videtur Ti. Caepio Hieronymus ib.* — *Vix idem* (quod coniecerat Waddington) *M. Ca. . . . III 6079 = III S. 7128.*

— T. CLODIVS EPRIVS MARCELLVS.

— Aemilius Equester.

63 Erato Tigranis (II) regis Armeniorum filia, mortuo patre cum fratre Tigrane (III) eodemque marito regnum per aliquot annos exercet, (paullo ante a. 748) nummi inscripti Ἐρατὸ βασιλέως Τιγράνου ἀδελφῇ *ap. Langlois num. de l'Arménie p. 39; Tac. a. 2. 3* (qui nomen hoc loco non ponit); significat eam et fratrem *Ovidius art. amat. 195.* Defuncto fratre regno se abdicat *Dio 55, 10^a.* Postea rursus in regnum admissa, sed brevi pulsa *Tac. a. 2, 4. Cf. Mommsen mon. Anc. p. 113, 114.*

64 Eros, rerum Augusti in Aegypto procurator (ὁ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἑσπικῶν), propter luxuriam ab Augusto servili supplicio affectus *Plutarchus apophthegm. p. 207 B.*

65 Eros, Aureliano τῶν ἔκθεαν φερομένων ἀποκρίσεων μηχανὴς τεταγμένος, (ὡς δὲ πινεὶ ἱστοροῦσιν, ὠτακουστῆς καὶ προσαγγέλλων τῇ βασιλεῖ τὰ παρά τινων περὶ αὐτοῦ λεγόμενα addit Zonaras) auctor caedis Aureliani *Zosim. 1, 62; Zonaras 12, 27* (Mnesteus appellatur *vit. Aurel. 36*).

66 Erotion puella, deliciae Martialis, defuncta anno vitae sexto *Martialis 5, 34. 37; 10, 61.*

— Q. OCTAVIVS FORTVNATVS ERVCIANVS STELLA STRATONIANVS.

67 C. ERVCIVS CLARVS. Memoratur in titulo uxoris Ephesino, *ap. Waddington ad n. 1842^a (1) et in Berytio filii III 175 (2).* Erucius Clarus *t. 1,* C. Erucius Clarus (traditur CIAPI pro CLARI) *t. 2; in consulari C. Erucius Clarus XI 619, praeterea Clarus.* Consul ordinarius a. 170 cum M. Cornelio Cethego *fasti.* Legatus pro pr. provinciae Iudaeae imp. M. Aurelii Antonini (fortasse anno 170, cum in titulo appelletur ὑπατος, non ὑπατικός) *t. 1.* Uxor: Pomponia Triaria *ib.* Filii: Pomponius Erucius Triarius *t. 2; item ut videtur C. Iulius Erucius Clarus.*

68 M. Erucius Clarus (praenomen innotuit ex *t. VIII 170 = VIII S. 11451, modo recte suppletus sit*), pater eius qui sequitur, causarum patronus 'vir sanctus, antiquus, disertus' *Plin. ep. 2, 9, 4.* Aut hic aut filius Erucius ad quem scripsit *Plin. ep. 1, 16.*

69 SEX. ERVCIVS CLARVS. Sextus Erucius *Plin. ep. 2, 9, 1*, Erucius Clarus *reliqui scriptores*, [Sex. Eruciu[s] M. f. Clarus *VIII 270 = VIII S. 11451* (modo recte suppletus sit); in consulatu Sex. Erucius Clarus *VI 678, 1908*, Erucius Clarus *IX 1617, vit. Sever. 1, 3, praeterea Clarus*.

M. f., tribu Quirina *senatus consultum VIII 270 = VIII S. 11451*. Filius eius qui praecedit et Septiciae sororis C. Septicii (Clari) *Plin. ep. 2, 9*. Plinii suffragio latum clavum obtinet ab imperatore, item quaesturam candidatus principis: inter annos circiter 97 et 100 tribunatum petebat *Plin. ep. 2, 9, 2*. Legatus legionis (ὑποστράτης) sub Traiano Seleuciam capit una cum Iulio Alexandro *Dio 68, 30*. — Consul suffectus a. incerto (*quem consulatum anno 117 adtribuit Norisius epist. cons. 2, 120, propterea quod Prosper inter nomina consulum ordinariorum a. 117 et a. 118 interponit: Claro et Alexandro, rix recte*). — Scribendo adest senatus consulto facto id. Oct. 138 *VIII 270 = VIII S. 11451* (modo recte supplevit Wilmanns: [Sex. Eruciu[s] Clarus; offendit vir dudum consularis nominatus loco paene extremo). Praefectus urbi *Gellius 7, 6, 12; 13, 8, 2*. Rescriptum Antonini Pii ad eum *Paulus de officio praefecti vigillum (Dig. 1, 15, 3, 2), praefectum urbi ut puto (noli cogitare de alio Erucio Claro praefecto vigillum)*. Consul II ordinarius a. 146 una cum Cn. Claudio Severo *fasti (cf. Gellius 13, 18, 2)*. 'Senatorii ordinis vir primarius' *Fronto ad Ant. Pium 3 p. 165 Nab*. 'Vir morum et litterarum veterum studiosissimus' *Gellius 13, 18, 2*. — Ad hunc puto pertinet fistula *Romae rep. inscripta Sex. Eruci Clari Bull. comunale 1886 p. 104 n. 1159*. *Servus de domu Eruci Clari VI 22471*.

— C. IVLIVS ERVCIVS CLARVS.

— TERENCEVS STRABO ERVCIVS HOMVLLVS.

70 [ER]VCIVS SEVERVS, legatus pro pr. provinciae Arabiae *tituli mutili III 6028 = Lebas-Waddington 2057^b (1); Lebas-Waddington 2070^c (2)* ([ἐπὶ 'Ερ]ουκίω Σεβήρῳ t. 2, ... Severo *LEC AM RP COC DI* traditur t. 1, scr. leg. Aug. pr. pr. cos. des.), fortasse sub M. Aurelio, cf. *Waddington ad n. 2057^b*.

— POMPONIVS ERVCIVS TRIARIVS.

71 IMP. CAES. C. PIVS ESVVIVS TETRICVS AVG. *Tituli: Parisiacus, Journal des savans 1873 p. 643 (1); miliarii Gallici: ib. p. 650 = Revue arch. 16, 1867 p. 58 (2), Revue arch. 26, 1873 p. 131 (3), Espérandieu épigr. du Poitou tab. III (4), Decombe et Espérandieu les milliaires de Rennes p. 55, 56 n. 11 (5), 12 (6), 13 (7); miliarii Britannici VII 1150 (8), 1151 (9) non bene descripti. Memoratur in miliario filii, Revue épigr. du midi de la France 1890 p. 28 (10). Nummos plenissime recenset de Witte empereurs des Gaules (Lyon 1868) p. 124 seq. tab. XXXII—XLIV.*

Imp. Caes. C. (C. *perit in t. 3*) Pius Esuvius (Esuv. *perit in t. 7*) Tetricus pius felix invictus Aug. *t. 3. 4. 5. 6. 7. 10* (Poesuvius *traditur t. 9*), Gaius Esuvius Tetricus pius felix invictus Aug. *t. 2. . . vius Tetricus . . . superest ex t. 1*; imp. C. C. P. Esuvius Tetricus Aug. *nummi de Witte n. 139. 154*, imp. C. C. (G. n. 161) P. Esu. Tetricus Aug. *nummi 135. 153. 161*, [imp.] C. C. P. Esu. Tetricus p. f. Aug. *nummus 13*, imp. Tetricus Aug., imp. Tetricus p. f. Aug., imp. Tetricus pius Aug., imp. C. Tetricus p. f. Aug. *nummi alii*; *scriptores Tetricus*.

Familia nobili *Victor Caes. 33. 14*, senator *Eutrop. 9. 10*, senator populi Romani *trig. tyr. 24*. Praeses Aquitaniae *Victor Caes. 33. 14*; *Eutrop. 9. 10*. Occiso Victorino absens a militibus imperator electus *Eutrop. l. c.*, cf. *Ausonius parent. 6. 10*; instigante Victoria Victorini matre *Victor l. c.*, *trig. tyr. 5. 3*; *24. 1*; *31. 2*, apud Burdigalam purpuram sumpsit *Eutrop. l. c.*, ante Claudium Gothicum Romae agnitum *vit. Claud. 4*, sed quae narratio est nullius fidei. Cos. II *nummi ap. de Witte n. 108*, cos. III *ib. 24^a et p. 179 n. 7. 8*. Imperavit biennium *Victor Caes. 35*. In *nummis reperitur tr. p. II de Witte 105. 106*, tr. pot. III *ib. 107. 108*. Vietus ab Aureliano apud Catalaunos *Eutrop. 9. 13*, *Oros. 7. 23. 5*, ipso prodente exercitum suum *ib.*, *Victor Caes. 35*, *vit. Aurelian. 32. 3*, *trig. tyr. 24. 2*; cf. *Zosim. 1. 61*. In triumpho ductus ab Aureliano; postea ab eodem corrector Lucaniae factus *Victor Caes. 35. 5*, *epit. 35. 7*, *Eutrop. 9. 13*, *vit. Aureliani 32. 34. 39*, corrector totius Italiae *trig. tyr. 24* (cf. *Mommsen cph. ep. 1 p. 140*, *Staats. II^a p. 1086*).

- 72 C. PIVS ESVVIUS TETRICVS CAESAR. *Miliarii Gallici: Reimesius 3. 45* = *Histoire de l'Académie des inscriptions t. 2, 1731 p. 387 (1)*; *Journal des savans 1873 p. 647 vidit Longpérier (2)*; *Rev. épigr. du midi de la France 2, 1888 p. 371 (3)*; *ib. 1890 p. 28 (4)*; *Decombe et Espérandieu les milliaires de Rennes p. 57. 3 (5)*. *Nummi ap. de Witte imperateurs des Gaules p. 181 seq. tab. XLV—XLIX, ipsius et patris p. 177 seq. tab. XLIV*. Filius eius qui praecedit. C. (Caius *t. 2*) Pius Esuvius (P. Esuvius *t. 1*, Pius . . . *t. 3*) Tetricus nobilissimus Caes. *miliarii*, C. Pius Esuvius Tetricus Caes. *nummus musci Gratianopolitani ap. de Witte p. 181 n. 4 tab. XLV*, C. Piu. Esu. Tetricus Caes. *nummi plurimi ap. de Witte p. 181 seq.*, C. P. Es. vel E. Tetricus Caes. *nummi alii*. Puerulus Caesar appellatus a Victoria *trig. tyr. 25. 1*; *Victor Caes. 33. 14*. Cum patre per triumphum ductus, postea omnibus senatoriis honoribus functus est *trig. tyr. 25. 2*; *Victor Caes. 35. 5* cf. *vit. Aureliani 39*. Augustum eum non fuisse inde colligitur quod in *nummis caput eius numquam est laureatum* (dicitur Augustus in *nummis cum patre*; nobilissimus Caes. p. f. Aug. *t. 1*).

- 73 Etrilius Afer, pater fortasse Etriliae Afrac titulus *Tuccitanus II 1674*.

- 74 M. ETRILIUS LVPERCVS, legatus proconsulis provinciae Cypri a. 29 *titulus Cyprius Lebas-Waddington 2773.*
- 75 C. ETRILIUS REGILLVS LABERIVS PRISCVS, legatus pro praetore imp. Antonini Pii provinciarum Ciliciae Isauriae Lyconiae, consul suff. a. inc. *tituli duo gemelli Isaurenses, bull. de corr. hell. 1885 p. 433 = Papers of the American archaeological school III p. 1145.*
- 76 ETRI[LIA] AFRA, uxor Valerii Vegeti (consulis a. 91?) *titulus Iliberritanus II 2077. Fortasse filia Etrilii Afri II 1674.*
- 77 Etrusca, mater Claudii Etrusci, soror consulis *Statius silv. 3, 3, 111 seq. 207 cf. Martialis 7, 40, 3.*
- HERENNIA CYPRESSENTIA ETRVSCILLA.
- CLAVDIVS ETRVSCVS.
- M. VALERIVS ETRVSCVS.
- Arruntius Euariatus.
- M. VLPIVS EVBIOTVS LEVRVS.
- Aurelius Eabulus.
- 78 Eucaerus tibicen, natione Alexandrinus, stupri cum Octavia accusatur *Tac. a. 14, 60.*
- 79 Eudamon, amicus Hadriani et 'conscius imperii', postea ab eodem ad egestatem perductus *rit. Hadr. 15, 3.* Idem ut videtur memoratur inter homines acres (δραστής) dudum mortuos a *M. Anton. 8, 25.* *Ad eundem pertinere coniecit O. Hirschfeld (ap. Friedländer Sitteng. I^a p. 187) titulos duos acephalos III 431 et Bull. de corr. hell. 3 p. 257, propterea quod in hoc ex nomine honorati relictum est . . . ἑσθλα. Id si ita est, fuit Eudamon procurator Hadriani ad dioecesein Alexandriae, procurator bibliothecarum Graecarum et Latinarum, ab epistulis Graecis, procurator Lyciae Pamphyliae Galatiae Paphlagoniae Pisidiae Ponti, procurator hereditatum et procurator provinciae Asiae, procurator Syriae.*
- 80 Eudemus, Liviae Drusi Caesaris medicus et amicus, insidiarum Druso a. 23 paratarum conscius *Tac. a. 4, 3, 11; adulter Liviae Plin. hist. n. 29, 20.*
- 81 Eudemus, philosophus peripateticus *Galenus II p. 218, XIV p. 605 Kuehn.* praeceptor Galeni *ib. XIV p. 624,* amicus Sergii Pauli et Flavii Boethi consularium *ib. XIV p. 612; una cum his interest dissectionibus a Galeno explicatis ib. II p. 218.* Alium Eudemum medicum ut videtur, Pergamenum, senem quem ipso viderat memorat *Galenus X p. 454.* Ab hoc porro diversus Eudemus ἰατρὸβότανος medicus *Galenus XIII p. 291.*
- 82 Eugamius, rhetor Graecus, praeceptor Maximi Caesaris *rit. Max. 27, 5.*
- Fl(avius) Eugenitor.
- Euhodus v. Euodus.
- Claudius Eumolpus.
- C. APPIVS EVNOMIVS SAPEDIANVS.
- 83 Eunones rex Aorsorum, a Cotye rege Bospori in societatem ad-

- sumptus in bello contra Mithridatem fratrem; ei deinde Mithridates se tradidit *Tac. a. 12, 15. 18-20.*
- 84 Euodus, Tiberii libertus, quem maximi faciebat patronus *Ioseph. ant. 18, 6, 8, 9.*
- 85 Euodus libertus, missus a. 48 in hortos Lucullianos qui Messallinae caedem festinaret *Tac. a. 11, 37. Fortasse non diversus ab eo qui praecedit.*
- 86 Euodus, Aug. 1. *Dio 76, 6.* Caracallae nutritor; per eum insidiae Plautiani patefactae *Dio 76, 3.* Honores ei a senatu decretos Severus inhibuit *ib. c. 6.* Postea interfectus a Caracalla *ib. et 77, 1 (Zon. 12, 12).*
- 87 (Ti. Iulius) Eupator rex Bospori. *Nummi: Koehn musée Kotschoubey II p. 267 seq., Buratschkov tab. XXIX n. 195 seq. Memoratur in titulis Tanaiticis (IGr. 2132 c = Latyschev inscr. Ponti Euxini 2, 422 (1); Latyschev 2, 438 (2); ib. 439 (3). Eupator Iulianus Alex. 57, βασιλεὺς Εὐπάτορος nummi. Τιβέριος Ἰούλιος Εὐπάτωρ φιλόμαχος καὶ φιλορώμαος, εὐσεβής; tit. Negotium inter eum et Rhometalcem regem Bospori, cui postea successit, Antoninus Pius ita diremit, ut Rhometalcem in regnum remitteret *vit. Ant. Pii 9, modo recte curatorem quod traditur, Carius hist. des rois du Bosphore p. 64 mutaverit in Eupatorem. Rex Bospori inde ab a. 451 aerae Bosp. (154/5 p. Chr.) usque ad a. minimum 467 (160/1 p. Chr.), fortasse usque ad a. 471 (174/5 p. Chr.) nummi. Legatus eius tributum annuum in Bithyniam (ad legatum sine dubio pro praetore) ferentes memorat Iulianus l. c.**
- AVRELIA EVPHEMIA.
- 88 Euphemus, Domitiani servus vel libertus; sub eius cura cena imperatoris *Martialis 4, 8, 7.*
- M. DOMITIVS EVPHEMVS.
- 89 Euphorbus, regis Iubae medicus, frater Antonii Musae *Plin. h. n. 25, 77.*
- 90 Euphorio (Euf. libri) litterator, quo magistro ad prima elementa usus est Marcus imp. *vit. Marci 2, 2.*
- 91 Euphrates, Tyrius *Philostratus vit. soph. 1, 7; 25, 5.* Syrus Epiphaniensis *Stephanus Byz. s. v. Ἐπιφάνεια (p. 274 Mein.),* philosophus stoicus *Stephanus l. c.* In Syria auditur a Plinio iuniore tribuno militum *Plin. ep. 1, 10.* Romae docet a. 97 *ib.* Sponte moritur Romae a. 118 *Dio 69, 8.* Gener Pompeii Iuliani principis provinciae Syriae *Plin. l. c.* Memoratur a *Frontone ad Verum I p. 115 Nab. (p. 125 M.); Euseb. sub a. Abr. 2136 (p. C. 122).* Adversarius et obtrectator Apollonii Tyanensis *Philostratus vit. Apoll. 1 c. 13; 2 c. 27; 5 c. 27, 31, 33, 34, 37, 38, 39; 6 c. 7-9, 13; convicia Apollonii in eum ib. 8 c. 7, 11.*
- 92 Euphrates a rationibus (ὁ καθολικός), sub Marco, temporibus expeditionis Germanicae *Galenus περὶ ἀντιδοτῶν 1, 1 (XIV p. 4 K.)* Ab hoc fortasse non diversus Euphrates memoratus a Marco Anton. 10, 31. — Aur(elius) Euphrates ὁ κράτατος ἐπίτροπος τοῦ Σεβαστοῦ t. *Milesius Revue arch. 28 (1874) p. 111, fortasse idem. Alius videtur Euphrates*

- Aug. lib., procurator XIV 2087. *De alio denique Euphrate cf. Hirschfeld Röm. Mitth.* 1887 p. 212 not. 2.
- 93 Euphronius, praeceptor liberorum M. Antonii et Cleopatrae, post pugnam Actiacam missus ad Caesarem *Plut. Ant.* 72.
- 94 Euprepes auriga, interfectus a Caracalla a. 211 *Dio* 77, 1.
- 95 Euryalus gladiator *Iuvenalis* 6, 81.
— C. Iulius Eurycles.
- C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANVS.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA *et.* C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS *et.* SOSIVS PRISCVS.
- Q. ROSCIVS COELIVS MVRENA SILIVS DECIANVS VIRVLLIVS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERCVLANVS POMPEIVS FALCO.
- CLAVDIANA EVSEBIA.
- 96 Eutropius, pater Constantii Caesaris *vit. Claud.* 13, 2.
— P. (M.?) VALERIVS COMAZON EVTYCHIANVS.
- 97 EVTYCHIVS PROCVLVS Siccensis, grammaticus Latinus, quo magistro Marcus imp. usus est, quem postea ad proconsulatum usque provexit oneribus in se receptis *vit. Marci* 2. (*Apud M. Anton. 1, 6 pro Βαρυζίου vel Βαρύζου codicum Gataker coniecit Εὐτροπίου, de hoc cogitans*).
- 98 Eutychus quidam Augusto apud Actium descendenti cum asino occurrit; et ipsi et bestiae simulacra posita *Suet. Aug.* 96.
- 99 Eutychus Agrippae Iudaei libertus, raedarius, dominum apud Tiberium accusat *Ioseph. ant.* 18, 6, 5, 6.
- 100 Eutychus agitator factionis prasiniae, Gaio acceptissimus *Ioseph. ant.* 19, 4, 4; *Suet. Cal.* 55.
- 101 Eutychus: ei Phaedrus misit fabularum librum tertium *Phaedrus III prol. 1 seq.*; multis officiis occupatus *ih.*, item *cpil.* 3. *Fortasse idem qui praecedit (Buecheler mus. Rhen. 37, 1882 p. 333).*
— Cl(audius) Perpetuus Flavianus Eutychus.
- 102 Exedares, Armeniae a Parthis rex impositus, postea ab eis destitutus, Traiani aetate *Dio* 68, 17 (*exc. de leg.*).
— T. MESSIVS EXTRICATVS.

F

- 1 IMP. M. F . . . RV . . . IOTAPIANVS (im. C. *pro imp. nummus* 2 ap. *Cohen, R. pro Ru. nummi* 1 et 3) *nummi argentei* ap. *Cohen* vol. 5 ed. 2 p. 183. — Iotapianus Alexandri tumens stirpe *Victor Caes.* 29, 2, in Oriente (in Syria *Victor*, in Cappadocia *Silvius*) contra Philippum rebellavit et facile oppressus est *Zosimus* 1, 20, 21; tyrannus sub Philippo *Polemius Silvius laterc. p.* 243 M. Caput eius ad Decium delatum *Victor L. c.*

- 2 . . . ELIVS FA . . Q. f., decemvir stlitibus iudicandis, aedilis curulis, praetor, legatus . . . *t. Brissinius V 4364 (cf. 4365) suspectus.*
- 3 FABATIA POLLIA FABIA DOMITIA GELLIOLA, Lucii f., consularis femina, lampadifera *tit. orac. Mauretaniae VIII 8993 (libertus et procurator eius M. Fabatius Domitius Pancratius ib.).*
- 4 Fabatus, Caesaris Augusti servus vilicus (*δῶμαρχος*) a Syllaco Arabe e medio sublatus *Joseph. ant. 17, 3, 2, bell. 1, 29, 3.*
- L. Calpurnius Fabatus.
- Rubrius Fabatus.
- 5 Fabianus, causarum actor, familiaris Frontonis. Ei Cornelius Repentinus praef. praet. existimationem incolamem servavit *Fronto ad Cornel. Repentin. (ad amic. II 4 p. 191 Nab., p. 215 M.).*
- 6 NIVS FABIANVS, salius Palatinus factus a. 189 VI 1980. *Esse L. Annium Fabianum cos. ord. a. 201 putavit Marinus; posse cogitari etiam de L. Sempronio Fabiano VI 1513 dixit Henzen.*
- L. ANNIVS FABIANVS.
- C. FABIVS FABIANVS VETILIVS LYCILIANVS.
- Masticus Fabianus.
- Papirius Fabianus.
- L. SEMPRONIUS C CELSVS [SERVI]LIVS FABIANVS.
- M. SERVILIVS FABIANVS MAXIMVS.
- VALERIVS FABIANVS.
- 7 Fabillus litterator Gracaeus, quo magistro usus est Maximus Caesar *vit. Maximin. 27, 3.*
- 8 Fabius, declamator nec clari nominis nec ignoti *Seneca contr. 10 praef. 13. A Kießlingio (ind. p. 539) idem habetur atque Fabius Maximus citatus contr. 2, 4, 9.*
- 9 Fabius, eques Romanus, a Claudio occisus inter conscios nuptiarum Messallinae et Silii *Seneca apoc. 13.*
- 10 FABIVS . . . CILIANVS quaestor, . . . *fragmentum Tarraconense II 4116.*
- 11 FABIVS AGRIPPINVS, Syriae praeses, ab Elagabalo interfectus *Dio 79, 3.*
- 12 C. FABIVS AGRIPPINVS (*praenomen exhibet dipl. mil.*), legatus Thraciae sub Antonino Pio *nummi Perinthiorum (Mionnet S. II 404, 1203; Brit. Mus. p. 150, 23) et Topiritarum (Mionnet S. II 500, 1751; Leake Eur. p. 107; Brit. Mus. p. 175, 1-3).* Consul suffectus mense Oct. a. 148 cum M. Antonio Zeno (Zenone?) *dipl. mil., Revue arch. 17, 1891 p. 216. Videtur consul factus esse etiamtum legatus Thraciae, cum in nummis Perinthiorum appelleretur ὠπαρχός.*
- 13 Q. FABIVS ALLOBROGICINVS MAXIMVS titulus urbanus a Smetio descriptus VI 1407. *Sine dubio affinitate coniunctus cum reliquis Fabiis Maximis aetatis imperatoriae, Paulla, Persico, Africano, Numantino.*

- 14 Q. FABIVS BALBVVS curator riparum et alvei Tiberis *Notizie* 1889 p. 70.
- 15 Q. FABIVS BARBARVS VALERIVS MAGNVS IVLIANVS (*nomen plenum exhibet t. Africanus, Q. Fabius Barbarus dipl.*) legatus pro pr. exercitus Africani a. 97 *t. editus a Villefosio c. r. de l'Académie des inscr.* 1891 p. 293. Consul suffectus mense Aug. a. 99 cum A. Caecilio Faustino *dipl. mil.*
- 16 Q. FABIVS CAESILIVS TITIANVS nepos Q. Aquilii Nigri *tit. Panormitanus X* 7287. *cf. stemma Eph. ep. 4 p. 154.* Huius fortasse libertus Q. Fabius Titiani l. Ingenuus aevir Augustalis Regii X 1.
- 17 Q. Fab[ius] Caspe vel Carpe . . . , Q. f., tribunus militum legionis, praef[. f. eq.], procurator Aug. provinciae Achaiae; curator viae Nomentanae *titulus Corinthiacus III S.* 7271.
- 18 Q. FABIVS CATVLLINVS. *Tituli Lambaesiani VIII* 2532 (1). 2533 (2). 2609 (3). 2610 (4); *urbanus, bull. comun.* 1881 p. 21 n. 457 (5). *Nomen plenum exhibent t. 3, 4, item mentiones consulatus VI* 208, 219, 10299. *Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1888 p. 883 (Q. Fab. Cat. XV 1436) Legatus Numidia *t. 1-4, a. 129 t. 2.* Consul ordinarius a. 130 cum M. Flavio Apro *fasti.* Curator operum publicorum *t. 5.* — *Idem fortasse Fabius Catullinus memoratus ut longaevus a M. Antonino 4. 50, dem 12, 27.*
- 19 Fabius Ceryllianus, rerum scriptor, 'tempora Cari, Carini et Numeriani sollertissime persecutus est' *vita Cari 4.*
- 20 L. FABIVS CILO SEPTIMINVS CATINIVS ACILIANVS LEPIDVS FVL-CINIANVS. *Tituli ei positi VI* 1408 (1). 1409 (2). 1410 (3). *CIGr.* 5896 = *Kaibel inscr. Gr. Sicil. Ital.* 1078 (4) *urbani omnes; ab eo positus in praetura urbana VI* 312 (5); *pro salute eius positus III* 4120 *Pannonicus* (6). *Fistulae eius nomine inscriptae, ap. Lancianum syll. aq. n.* 167 (7). 381 (8). *Praeterea memoratur in albo Ostiensi XIV* 251 (9) *et in miliaris Pannonicis magna ex parte evanidis et plerisque male descriptis III* 4617 *cf. arch. ep. Mitth. aus Oestr.* 14 p. 92 (10). 4622 (11). 4638 (12). 4640 (13). 4642 (14). *Falsus videtur esse titulus fractus CIGr.* 6826^b *cf. Kaibel ad inscr. Gr. Ital. n.* 1078.

*Plena nomina exhibet t. 1; L. Fabius Cilo Septiminus t. 2. 9, L. Fabius Septiminus Cilo t. 3, L. Fabius Cilo t. 4. 8, L. F. Cilo t. 6, praeterea Fabius Cilo vel Cilo (Chilo t. 7, vita Comm. 20). — M. f. t. 1. 2. 3. Tribu Galeria ib. Honores usque ad praefecturam urbis enarrant t. 1. 2, hic in ordine honorum interdum accuratior. Decemvir stilibus iudicandis, tribunus mil. legionis XI Claudia, quaestor provinciae Cretae Cyrenarum, tribunus plebis, legatus pro pr. provinciae Narbonensis (huius legationis mentionem ad proconsulatum adnectit t. 2 *cf. infra*), praetor urbanus t. 1. 2. Herculi invicto ad aram maximam dona dedicat carmine subscripto t. 5. Sodalis Hadrianalis t. 1. 2 (hic collocat t. 2). Legatus legionis XVI Fl. f. Samosat(a)e t. 1. 2. Proconsul provinciae Narbonensis t. 1 (procos. itemque leg. prov. Narbonensis t. 2). Praefectus aerarii militaris t. 1. 2. Consul*

designatus, cum Commodus occideretur; ei corpus Commodi ad sepulturam concessum *vit. Comm. 20*; consul *suffectus* igitur a. 193. Legatus Aug. (Augg. t. 2, minus recte) provinciae Galatiae t. 1. 2. Praepositus vexillation(ibus) Perinthis pergentib(us) t. 1, contra Nigrianos ut videtur (*vit. Sev. 8, Dio 74, 6*), a. 194. Comes imperatoris Septimii Severi t. 1, sive comes Augg. t. 2 (*ex quo tempus huius officii discimus*). Legatus pro pr. provinciae Ponti et Bithyniae, item provinciae Moesiae superioris t. 1. 2. Dux vexill(ationum) t. 2, dux vexill(ationum) per Italiam exercitus imp. Severi et Antonini Augustorum t. 1, collocans hoc munus ante legationes Ponti et Moesiae. Chiloni rescripserunt Severus et Caracalla a. 197 *cod. Iust. 2, 50, 1, incertum num huic*. Legatus Augg. (Aug. t. 1) pro pr. provinciae Pannoniae superioris t. 1. 2, 10-14, certe a. 201 t. 11. 12 (*fortasse iam a. 198, cf. t. 14 cum nota Mommseni*). Curator Min(iciae) t. 1 (*om. t. 2*). Praefectus urbis t. 2. 3. 4. 7; *Dig. 1, 12, 1; 1, 15, 4; 48, 19, 8, 5; 48, 22, 6, 1; Dio 77, 4*. Eo tempore pro Macrino deprecatur *Dio 78, 11*. Consul II t. 3. 4, a. 204, una cum M. Annio Flavio Libone *fasti*. (Iterum praefectus et consul *vit. Carac. 4, errore puto*). 'Amicus noster' Severus et Caracalla *Dig. 1, 15, 4. A Severo ei successorem in praefectura datum esse colligi potest ex Dione 77, 4*. Magni habitus a Caracalla *Dio 77, 5 cf. vit. Carac. 3, 2*. Concordiae inter Caracallam et Getam auctor *vit. Carac. 4*. Interfecto Geta periculum mortis adiit, raptus a militibus in Palatium, sed servatus est *Dio 77, 4; vit. Car. 3, 4*. Filii nepotesque memorantur t. 6. — Patronus Mediolanensium t. 2, patronus Ancyranorum t. 4. Curator Interamnatum Nartium et Graviscanorum, item Nicomedensium t. 1. Patronus ordinis corporatorum lenunculariorum Ostiensium t. 9. — Domus Cilonis *Notitia urbis reg. XII*; [domus C]ilonis forma urbis Romae (*tab. IX 43 ed. Jordan*). Fortasse ad eam domum pertinuit t. 7, cf. Henzen *bull. dell' Inst. 1859 p. 164*.

- 21 Q. Fabius Commodus tribunus legionis secundae Adiutricis t. *Aquin-censis, arch. ep. Mitth. 14 p. 63. Fortasse tribunus laticlavius.*
- 22 C. FABIVS FABIANVS VETILIVS LVCILIANVS, clarissimus vir, legatus Augusti pro pr. (legionis tertiae Augustae et provinciae Numidiae) sub Severo Alexandro, consul designatus *VIII 2737 cf. VIII S. 10990. Aut ipse C. Fabius Lucilianus n. 33 aut filius eius.*
- 23 FABIVS FABVLLVS legatus legionis V (Alaudae) a. 69 *Tac. hist. 3, 14*. Idem fortasse Fabius Fabullus, quem circumtulisse caput Galbae fama erat *Plut. Galba 27 (taet de hac re Tac. hist. 1, 41), nimirum non-dum legatus.*
- 24 M. FABIVS FABVLLVS, tribunus militum legionis decimae tertiae Geminae, legatus Aug. (Aug. vocabulum Mommsenus adiectum credit errore) provinciae Africae pr. pr., legatus Aug. legionis decimae tertiae

- Geminae titulus agri Poetovionensis III 4118. Diversum ab eo qui praecedit putat Borghesi opp. 5, 325, eundem Mommsen ad tit. cit.
- 25 Q. Fabius Felix, Q. f., tribu Quirina, procurator Augusti VI 1609.
— C. POMPVSIDIVS FABIUS FRATERNVS.
- 26 L. FABIUS FORTVNATVS (M. pro L. VI 2107 v. 19), frater Arvalis act. Arr. a. 224, 231 (VI 2107, 2108). Fortasse idem . . . Fo[r]tunatus Victorinus frater Arvalis a. 241.
— Q. F(ABIVS) IVLIANVS OPTATIANVS L. FABIUS GEMINVS CORNELIANVS.
- 27 Fabius Hispanus, Baeticus tamquam minister Caeecilii Classicii proconsulis provinciae repetundarum rei in quinquennium relegatus a. 101 Plin. ep. 3, 9, 12-17.
- 28 Q. Fabius Honoratus, unus ex amicis M. Antonii Antii Lupi occisi a Commodio qui a. 193 sepulcrum eius perficiendum curaverunt VI 1343.
- 29 M. FABIUS IVLIANVS HERACLEO OPTATIANVS (sic VI 2086 v. 46 et bull. comun. 14 p. 361 bis; M. Fabius Heracleo Octavianus (sic) VI 2086 v. 8, Fabius Iulianus Heracleo v. 52, . . . [Op]tavianus v. 21, . . . Heracleo Optatianus VI 2079 v. 3) frater Arvalis act. Arr. a. 119, 145 (bull. comun. 14, 1886 p. 361) 155.
- 30 Q. F(ABIVS) IVLIANVS OPTATIANVS L. FABIUS GEMINVS CORNELIANVS M. f., tribu Galeria, consul (suff. a. inc.) titulus urbanus a solo Ligorio descriptus Eph. ep. 4, 821. Affinis sine dubio eius qui praecedit.
- 31 Fabius Iulius (nomen fortasse corruptum), filii luxuriam non ferens, in flumen se praecipitare voluit (sub Hadriano ut videtur) Dio 69, 23.
- 32 L. FABIUS IVSTVS (praenomen est VI 2185, 10244). Familiaris Plinii et M. Aquilii Reguli Plin. ep. 1, 5, 8. Ad eum scripsit Plinius ep. 1, 11, fortasse etiam ep. 7, 2 Iusto tantum inscriptam. Eidem Tacitus inscripsit dialogum de oratoribus Tac. dial. 1. Consul suff. a. 102 cum L. Iulio Urso Serviano II VI 2185, 10244.
- 33 C. FABIUS LVCILIANVS, sodalis Augustalis Claudialis, magister sodalium II a. 213 VI 1987 = XIV 2391.
- 34 M. FABIUS MAGNVS VALERIANVS (sic tit. Clusinus; praeterea Fabius Magnus) M. f., tribu Quir.; decemvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavius legionis XI Claudia p. f., quindecimvir sacris faciundis, quaestor candidatus, sevir (equitum Romanorum) turma quinta, tribunus plebis, praetor, lupercus, curator rei publicae Velitrensium, curator viae Latinae, iuridicus regionis Tusciae et Piceni, legatus Augustorum duorum legionis primae Italicae; patronus Clusinorum t. Clusinus XI 2106. Curator operum et locorum publicorum a. 193 VI 1585^b v. 41. Ut quindecimvir sacris faciundis memoratur etiam a. 204 act. saec. Sever. — Valerianus dux Severi a. 194 Dio 74, 7 fortasse idem, ut coniecit Henzen; quamquam noster Magnus potius videtur appellatus esse quam Valerianus.

35 Fabius Marcellinus, rerum scriptor *vit. Alex.* 48; *vit. Prob.* 2. Vitam Traiani attigit *vit. Alex.* l. c.

— FABIVS MAXIMIVS v. FABIVS POSTYMINVS.

36 Fabius Maximus, Narbonensis, equestri loco natus, Pompeianas partes secutus, aliquot libros ad Stoicam philosophiam pertinentes conscripsit *Porphyrio ad Hor. sat.* 1. 1. 13. Irrisus ab Horatio *Hor.* l. c.

37 AFRICANVS FABIVS MAXIMVS. Nummi (cum ipsius imagine, cf. *Waddington revue num.* 1867 p. 125 = *mélanges de num.* 2 p. 156): *Hadrametinus*, ap. *Mueller num. de l'Afrique* 2 p. 52 n. 29 (1), *similis*, *sine oppidi nota*, *ib.* p. 61 n. 37 (2).

Afric. Fabius Max. nummus 1, Afr. Fa. Max. nummus 2. In consularu Africanus Fabius *Notizie* 1888 p. 224 (titulus positus ab Augusto), Fabius Africanus *Suet.* Cl. 2, Q. Fabius Africanus *Dio ind.* l. 54, Fabius Maximus *Dio* 55. 1, Africanus *Cassiod.*; Africanus et Maximus fasti plerique de eo et collega Iulio Antonio, cui alterum ex cognominibus collegae tribuerunt.

Q. f. *Dio ind.* l. 54, frater ut videtur *Paulli Fabii Maximi* (F 38), ubi cf. de maioribus eius et de nomine Africani. Consul ord. a. 744 cum Iulio Antonio fasti. Proconsul Africæ nummi. Septemvir epulonum *idem*. — Huius sine dubio libertus: Q. Fabius Africani l. *Cytisus* VI 1845.

38 PAVILLVS FABIVS MAXIMVS. Tituli ipsi positi: *Eph. ep.* 8, 207 (1); *CLAU.* 3, 587 positus ab *Arcojago* (2), *ib.* 588 positus a populo *Atheniensi* (3); *Pergamensis Jahrb. d. preuss. Kunstsammlungen* 1, 1880 p. 216 positus a populo *Pergameno* (4). *Ipsc* posuit *Hispanum* II 2581 (5). *Memoratur in t. uxoris* *CIGr.* 2629 (6). *Præterea pertinent ad eum fragmenta titulorum Asianorum* *CIGr.* 3902^b (7), *athen. Mitth.* 6, 1891 p. 236 (8), *ib.* p. 283 (9). Nummi *Hierapolitanorum* (*Eckhel* 3 p. 156; *Mionnet* S. VII 571, 385; *Borrell num. chron.* 8, 1846 p. 28; *Pinder num. ant. ined.* p. 8; *Waddington revue num.* 1867 p. 107 = *mélanges de num.* 2 p. 138, *fastes des prov. asiat.* n. 59, 1-3; cf. *Borghesi opp.* 1 p. 178, 253) cum inscriptione *Φάβιος Μακρίνος*; et ipsius imagine (cf. *Waddington l. c.*).

Paullus Fabius Maximus t. 1-7, act. *Arr.*, Fabius Maximus Paullus *Porphyrio ad Hor. carm.* 4, 1, 10, Fabius Maximus nummi, *Quintil.* 6, 3, 52, *Tac.* a. 1, 5; Paullus Maximus *Horat. carm.* 4, 1, 10, Maximus (sidus Fabiae, Maxime, gentis ex P. 3, 3, 2, Fabiae lux, Maximo, gentis *ib.* 4, 6, 9) *Ovidius*, Fabius *Plin. h. n.* 7, 159; in consularu Paullus Fabius Maximus *Mon. Ancyrr. Gr.* 3, 13, X 1935. 5906, *Plin. h. n.* 8, 65, *Frontinus de aq.* 99, 100, 104, 106, 108, 125, 127, *Dio ind. lib.* 54, Paulus Fabius I 799, *Dio* 54, 32, *Obsequens c.* 72, *Cassiodor.*, alibi Maximus.

Quinti filius l. 4, act. *Arr.* a. 14 c. 4, *Dio ind.* l. 54. Inter maiores eius (cf. *Borghesi opp.* 1 p. 250) videtur fuisse Q. Fabius Maximus Aemi-

- lianus consul a. u. c. 609, filius L. Aemilii Paulli consulis a. 572 et 586, cum huius celeberrimum cognomen asciverit loco praenomini; similiter frater eius (n. 37) a fratre consulis anni 609, P. Cornelio Scipione Africano Aemiliano, mutuatus est nomen Africani, fratris filius (n. 40) ab eodem nomen Numantini. — Legatus Caesaris in Hispania t. 5 (fortasse ante a. 727, cum Caesar nondum Augustus dictus sit, cf. Henzen act. Arr. p. 186). Proconsulem Cypri fuisse inde videtur colligi posse, quod uxori eius ibi positus est t. 6. — Consul ordinarius a. 743 cum Q. Aelio Tuberone fasti. Proconsul Asiae t. 7, 9, nummi, ante a. 750 cf. Waddington fastes n. 59 (a. 746/7, Usener bull. dell' Inst. 1874 p. 80, sine iusta causa). In proconsulatu auctor fuit civitatibus Asiae, ut annum aliter ordinarent et principium statuerent diem natalem Augusti t. 7, 8, 9 cf. CIG. 3957. — Frater Arvalis act. Arr. a. 767/14. A. 767/14 Augustum comitatur Planasiam ad visendum Agrippam Tac. a. 1, 5. Paulo post obit; credebatur mortem sibi concivisse, quod eius culpa secretum Augusti cum Agrippa colloquium Liviae innotuisset Tac. l. c.; Plutarch. de garrul. p. 508 A (ubi Fulvius traditur pro Fabius), cf. Plin. h. n. 7, 150. — Patronus coloniae Hadriae t. 1. — Ad eum dedit Ovidius epistulas ex P. 1, 2; 3, 3, fortasse etiam 1, 5; 1, 9; 3, 8 (sed quae item datae esse possunt ad alios Maximos). Item hunc ut videtur Paullum Maximum honorifice memorat Horatius carm. 4, 1, 9, 10, adolescentem etiamtum ('centum puer artium'). — Dictum eius de congiariis Augusti Quintil. 6, 3, 52. Fabianus (sic traditur; editur Fabius) nobilissimus vir qui accusavit Cassium Severum, propter declamationem aliquam citatur a Seneca contr. 2, 4, 11, 12, fortasse idem (Fabius Maximus citatur ib. 2, 4, 9). — Paulus et Fabius Maximus ut nobiles aetatis Augusti memorantur a Seneca de clem. 1, 9, 6, hic et frater Africanus Maximus (n. 37); item ut nobiles Fabii memorantur a Iuvenale 2, 146; 8, 14, 191. — Uxor: Marcia. Liberti: Q. Fabius Maximi l. Zeno VI 9219. [Q. F.]abius Maximi l. Ipitus VI 6873, huius et fratris Q. Fabius Maximorum l. Amicus VI 9219.
- 39 Fabius Mela (sic Dig. 43, 23, 1, 12, praeterea Mela) auctor iuris Dig. 15, 3, 7, 2; 19, 1, 17, 6; 19, 2, 13, 8; 19, 5, 20, 1; 27, 3, 1, 6; 33, 9, 3, 10; 46, 3, 39; 47, 10, 17, 2. Videtur vixisse temporibus Augusti, cf. Teuffel hist. litt. 265, 6.
- 40 FABIUS NYM[ANTINVS], cooptatus in collegium aliquod sacerdotale a. 59 VI 2002. Frater fortasse Fabiae Numantinae (n. 62), ubi cf.
- 41 Fabius Paulinus, inter viros nobiles a Severo occisos vit. Sept. Ser. 13.
- 42 PAVLLVS FABIVS PERSICVS. Tituli urbanus Bull. comunale 1887 p. 306 (1); Ephesus III 6073 (2). Paullus Fabius Persicus act. Arr., Paullus Fabius Persi[cus] t. 1. [Paullus Fabius Persicus] t. 2, Fabius Persicus Seneca de benef. 2, 21, 5; 4, 30, 2, Persicus Claudii or. Lugd.;

- in consulatu Paullus Fabius Pers[ic]us] XI 3781. Paullus Fabius X 901. 902, Tac. a. 6. 28. Fabius Persicus Frontin. aq. 102, vita Persii (p. 72 Reiff.) Dio 58, 24, alibi Persicus (Priscus Prosper). E posteris Allobrogi consulis a. 633 Claudii or. Lugd. cf. Seneca de benef. 4, 30, 2, filius ut videtur Paulli Fabii Maximi consulis a. u. c. 743. Consul ord. a. p. Chr. 34 una cum L. Vitellio fasti. Punitus una cum collega Dio 58, 24 (nescio an errore). — Proconsulem Asiae cum fuisse fortasse colligi potest ex t. 2, cf. Waddington fustes n. 81. — Curator riparum et alvei Tiberis sub Claudio t. 1, non ante a. 47 ut videtur (cf. Gatti bull. com. l. c. p. 313). Pontifex, sodalis Augustalis, frater Arvalis t. 2 ('sacerdos non in uno collegio' Sen. de benef. 4, 30, 2). Memoratur inter fratres Arvales iam a. 20 (Eph. ep. 8 p. 318), fortasse a. 21, certo a. 35. 36, incerto anno Tiberii, a. 38. 39 (cf. Eph. 8 p. 322), denique duobus annis sub Claudio (Claud. A. D. cf. Eph. 8 p. 326) act. Arr. Honorifice memoratur a Claudio a. 48 Claudius or. Lugd. — Defunctus, cum Seneca scribebat libros de beneficiis, ubi mores eius tanguntur 2, 21, 5; 4, 30, 2. — Non huc pertinet Q. Fabius Persicus VI 17583.
- 43 L. FABIVS POLLIO, L. f., tribu Galeria; quaestor imperatoris, leg(at)us)... trib. plebis, [praetor], proc[os.] provinc. VI 1411 titulus semel tantum descriptus.
- 44 Fabius Pomponianus, dux limitis Libyci sub Gallieno, auctor Afris Celsum imperatorem appellandi Treb. Pollio trig. tyr. 29, 1.
- 45 FABIVS POSTUMINVS (Posthuminus sola ed. Ald., Postumius codex Dresdensis cum editionibus nonnullis antiquis, Maximinus codex Medicus) a. 97 inter primos (post consularem, ante praetorios) in senatu sententiam rogatur Plin. ep. 9, 13, 13. — Idem fortasse Postuminus proconsul Asiae sub Traiano Inscriptio Lebas III 841 (epistula eius ad Aezanitanos, in qua ex nomine proconsulis superest [H]ετορουμ[ε]νο[ι]); mummus Thyatirenorum ex musco Britannica prolatus a Waddingtonio fastes n. 115 cum inscriptionibus αὐ. [Κατ. Νεπ. Τραυζ]όν τ' ἐπ. Δαυιδόν et αὐθι. ΠΟΤΙΟ... ΝΩ Θουαυρυών. — Eiusdem esse coniecit Waddington (l. c.) titulum Praenestinum XIV 2933, in quo ex nomine proconsulis non restat nisi .. Post....
- 46 FABIVS PRISCVS, legatus legionis quartaedecimae (Geminiae Martiae Victricis) a. 70 Tac. hist. 4, 79.
- 47 (Fabius) Quintilianus pater eius qui sequitur (Quintilianus senex Seneca contr. 10 praef. 2), rhetor, Romae declamavit Seneca contr. 10 praef. 2, 10, 4, 19; Quintil. inst. 9, 3, 73.
- 48 M. Fabius Quintilianus (sic institutionis oratoriae codices, item Suetonius de gramm. et rhet. ind., et Hieronymus ad a. Abr. 2084, Fabius Ausonius profess. Burdigal. 7, praeterea Quintilianus). Ex Hispania Calagurritanus Hieronymus a. 2014; Ausonius prof. Burd. 7. Colit adolescentulus Domitium Afrum defunctum a. 59 ipse inst. or. 5, 7, 7; 10, 1, 86; 12, 11, 3; Plin. ep. 2, 14, 10, item Remmiam Palaemonem

schol. Iuv. 6, 452. Deinde cum in patriam ut videtur rediisset, 'Romam a Galba perducitur' *Hieronymus ad a. Abr. 2084.* Causas agit, in his unam apud reginam Beronicen pro ipsa *inst. or. 4, 1, 19*; edit tantum actionem habitam in causa Naevii Arpiniani ductus iuvenali cupiditate gloriae *ib. 7, 2, 24.* Publice declamat *ib. 11, 2, 39.* Praeceptor eloquentiae clarissimus ('Quintiliane, vagae moderator summe iuventutis' *Martialis 2, 90, 1 cf. Iuvenalis 6, 75, 280*); viginti annos erudiendis iuvenibus deditus *ipse inst. or. I proem. 1.* Inter discipulos eius Plinius Secundus *Plin. ep. 6, 6, 3.* Primus Romae publicam scholam et salarium e fisco accepit *Hieronymus ad a. Abr. 2104 (p. Chr. 90).* Domitianus sororis suae nepotum ei curam delegat *inst. or. IV proem. 2.* Consularia ornamenta accipit per (Flavium) Clementem *Ausonius grat. act. 8, 31.* Dives *Iuvenalis 7, 186.* Uxorem quam duxit iam maior natu amittit nondum expleto aetatis anno undevicesimo *inst. or. VI proem. 4,* deinde minorem ex duobus quas illa peperat filiis annos natum quinque *ib. 6, 8,* postremo alterum quoque filium, annum agentem decimum, nomine Quintilianum *ib. 9, 13.* — Sub nomine eius duo ferebantur artis rhetoricae libri, sed neque editi ab ipso neque editioni destinati *inst. I proem. 7.* Edit librum de causis corruptae eloquentiae *inst. or. VI proem. 3,* postea libros de institutione oratoria ad Vitorium Marcellum XII, qui extant. — Vitam eius scripsit Suetonius *index libri Suetoniani de rhetoribus (p. 99 ed. Reifferscheid).* — Declamationes ei subditae (*cf. Teuffel hist. litt. 323, 11*) memorantur *trig. tyr. 4, 2, Auson. prof. Burd. 16, alibi.*

- 48* (FABIVS) QVINTILIANVS, filius eius qui praecedit, adolescens, teste patre omnis bonae spei; adoptatus a viro quodam consulari, avunculo praetori gener destinatus, moritur aetatis anno decimo *Quintil. inst. VI proem. 9-13.*
- 49 Fabius Repentinus et Cornelius Victorinus post mortem Tatti Maximi praefecti praetorio facti a Pio *vid. Pii 8, 8; videtur dicere debuisse biographus Cornelius Repentinus et Furius Victorinus cf. Borghesi mem. dell' Inst. 2 p. 288 (in epistula non recepta in opp. eius), Hirschfeld Verw. p. 226.*
- 50 Fabius Romanus, ex intimis Lucani amicis, patrem eius Annaeum Melam accusat a. 66 *Tac. a. 16, 17.*
- 51 C. FABIVS RVFINVS LVCELLVS clarissimus puer *XIV 3914.*
- 52 Fabius Rusticus, rerum scriptor sui temporis clarissimus *Tac. Agr. 10,* citatus a Tacito in rebus Neronis enarrandis *Tac. a. 13, 20; 14, 2; 15, 61,* item de situ Britanniae *Tac. Agr. 10.* Amicus Senecae *Tac. a. 13, 20.* *Sunt qui hunc credant significari Quintiliani scribentis a. 90 vel paullo postea his verbis: 'Superest adhuc et ornat aetatis nostrae gloriam vir saeculorum memoria dignus, qui olim nominabitur, nunc intellegitur'. Cf. Teuffel hist. litt. 314, 4; Peter hist. Rom. fragm. p. 316.* — Idem fortasse Fabius Rusticus, cui legatur in testamento

- scripto n. 108 *VI* 10229 n. 24; ab hoc rursus vix diversus Rusticus amicus Plinii *Plin. ep.* 2, 29.
- 53 (Fabius) Sabinus, eius qui sequitur pater *vit. Alex.* 68.
- 54 Fabius Sabinus, Sabini insignis viri filius, Cato temporis sui, Alexandro in consilio *vit. Alex.* 68. Aut ipse aut pater potest esse Sabinus consularis vir ab Elagabalo occidi iussus, sed errore centurionis servatus *vit. Elag.* 16, ubi turpi errore additur hunc Sabinum eum esse ad quem *Ulpianus* libros scripsit.
- 55 FABIVS SENATOR praetor, in lactis haustu uno pilo strangulatus *Plin. h. n.* 7, 44.
- 56 L. FABIVS SEVERVS, tribu Pupinia, Tergestinus, filius Fabii Veri egregii viri, quaestor urbanus *V* 532. Admodum adulescens multas causas pro patria Tergeste apud principem Antoninum Pium egit; pro simili merito statua a civibus suis honoratus *ib.*
- MAESIVS FABIVS TITIANVS.
- C. MAESIVS AQUILLIVS FABIVS TITIANVS.
- M. Calpurnius Seneca Fabius Turpio Sentinatianus.
- 57 FABIVS VALENS, natus Anagninae, equestri familia *Tac. hist.* 3, 62. 'Procax moribus neque absurdus ingenio, famam urbanitatis per lasciviam petere; ludicro Iuvenalium sub Nerone velut ex necessitate, mox sponte mimos actitavit, scite magis quam probe' *ib.* Legatus legionis primae in Germania inferiore *Tac. hist.* 1, 57. Verginium (Rufum) 'et fovit et infamavit' *ib.* 3, 62 ('detecta ab eo Verginii cunctatio' *ib.* 1, 52). Legionem suam in verba Galbae adigit *Plut. Galb.* 10. Legatum Germaniae inferioris Fonteium Capitonem tamquam novas res molientem occidendum curat *Tac. hist.* 1, 7, 52; 3, 62. *Plut. Galb.* 15. Postea infensus Galbae tamquam ingrato, Vitellio auctor extitit imperii capessendi *Tac. hist.* 1, 52, eumque primus imperatorem consulat *ib.* c. 57, *Plut. Galb.* 22. Res ab eo gestas in bello contra Othonianos enarrant *Tac. hist.* 1, 61-66, 74; 2, 14, 24, 27-31, 34, 41-43, 51, 54; *Plut. Otho* 6, 7, 11, 13 cf. *Ioseph. bell.* 4, 9, 9. Litterae eius ad consules post pugnam Bedriacensem *Tac. hist.* 2, 55. Ipse Vitellio Luguduni praesto est *ib.* c. 59, eique comes itineris ad urbem *ib.* c. 70, 71 cf. c. 67. Ludos edit amplissimos die natali Vitellii *ib.* c. 95. Consulatus ei destinatus, quem videtur gessisse mensibus Aug. Sept. Oct. 69 *Tac. hist.* 2, 71 cf. *Mommsen cph. ep.* 1 p. 191. Potentia eius *Tac. hist.* 2, 92, 93, et avaritia *ib.* c. 56, 3, 41; *Dio* 64, 15. Adversa valetudine impeditus tarde proficiscitur contra Flavianos *Tac. hist.* 2, 99, 100; 3, 36, 40 cf. c. 15. Cognito eventu pugnae Cremonensis in Galliam fugit *ib.* 3, 41, 42. Captus apud Stoechadas *ib.* c. 43. Urbini in custodia interfectus *ib.* c. 62. Nominatur *ib.* 2, 77; 3, 66.
- 58 Fabius Valens (Fabius Valens *edd. princ. et Rom.*, Fabius *Florantinus*, Valens *ceteri*), amicus Plinii, ad quem is dedit *ep.* 4, 23, Plinio natu minor *ib.* 4, 23, 7.

- M. IALLIVS BASSVS FABIVS VALERIANVS.
- 59 Fabius Vestalis (qui de pictura scripsit *Plin. ind. l. 35*) auctor Plinio *lib. 7, 34, 35, 36*; citatur *ib. 7, 213*.
- 60 FABIA, P. f., uxor M. Sextilii, triumviri aere argento auro flando feriundo X 6661.
- FABATIA POLLA FABIA DOMITIA GELLIOLA.
- 61 FABIA H. LA (Hadrianilla supplevit Mommsen, Hispanilla propter *Fabium Hispanum supra n. 27* O. Hirschfeld), Q. f., consularis [filia?, consularis uxor? (cf. *Friedländer Sitteng. I⁶ p. 372*)], senatoris soror, senatoris mater, pueris puellisquo alimentariis Hispanensium pecuniam legavit *titulus Hispanensis II 1174*.
- 62 FABIA NYMANTINA (sic XI 1362, Numantina *Tac. a. 4, 22*). *Numantinae cognomen cum ductum sit sine dubio ab expugnatore Numantinae P. Cornelio Scipione Aemiliano, fratre Q. Fabii Maximi Aemiliani, videtur haec mulier fuisse ex eadem stirpe qua Paulus Fabius Maximus cos. a. 743 et Fabius Maximus Africanus cos. 744, fortasse huius filia, cum hic quoque cognomen sumpserit a Scipione; cf. Borgh. opp. 5 p. 310. Uxor Plantii Silvani Tac. a. 4, 22, postea ut videtur Sex. Appuleii XI 1362. A. 24 accusata priori marito carminibus et veneficiis recordiam iniecisae absolvitur Tac. l. c. Filius eius: Appuleius Sex. f. Sex. nepos Sex. pronepos ultimus gentis suae XI 1362.*
- 63 FABIA ORESTILLA, Antonini proneptis, Gordiani senioris uxor, iunioris mater vit. *Gordian. 17, 4. Narratio suspecta.*
- Gavia Fabia Rufina.
- MAESIA FABIA TITIANA.
- 64 Fabia V. . . . a (V. . . . I. . . . A vel V. . . . T. . . . A editur) Iovina coniux L. Luceii Hadriani, viri perfectissimi, rationalis, patrona Cirtensium *titulus Cirtensis semel descriptus VIII 7043*.
- 65 Fabricius, primipilaris: de eius monumento sepulchrali epigramma *Martialis 1, 93*.
- 66 L. FABRICIVS nummus ap. Müller num. de l'ancienne Afrique I p. 165 n. 429 cf. III p. 191. Videtur fuisse proconsul Cyrenarum. *Vocabulum Patellii . . . quod iuxta in eodem nummo legitur, vix crit cognomen eius.*
- 67 Q. FABRICIVS consul suffectus exeunte a. 752 cum L. Caninio mon. *Ancy. 3, 30; tessera gladiatoria, 1749. Uxor: Paulla Antonia titulus Attirus CIA. III 867. — Falsus est t. X 741*, quo nixus Tissot bull. d'Oran 2 p. 104, Borghesi schedas secutus, Q. Fabricium recenset inter proconsules Asiae.*
- T. MVSTIVS HOSTILIVS FABRICIVS MEDVLLA AVGVRIIVS.
- C. CLODIVS FABRICIVS NYMISIVS VICTORINVS.
- 68 Fabricius Tuscus, auctor Plinio *h. n. l. III. IV. VI. Praeterea ignotus.*
- A. DIDIVS GALLVS FABRICIVS VEIENTO.

- 69 Fabul..., inter amicos Dasumii (*fortasse* Fabul[la eius] *sc.* Minicii Iusti) *testamentum Dasumii VI 10229 v. 19.*
- 70 Fabulla moecha *Iuvenalis 2, 68.*
 — L. AEMILIUS NANO FABULLINUS.
 — FABIVS FABVLLVS.
 — M. FABIVS FABVLLVS.
 — ARRIA FADILLA.
 — AVRELIA FADILLA.
 — CLAVDIA FADILLA.
 — IVLLIA FADILLA.
 — IVNIA FADILLA.
 — Titia Statilia Valeria Agrippiana Fadilla.
- 71 L. Fadius Gallus: ancilla eius *VI 27393. Fortasse homo nobilis.*
- 72 M. FADIVS PRISCVS (*apographa variant inter Fad- et Fab-*), quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis primae, quaestor provinciae Achaiae *t. Tarracensis II 4117.*
- 73 Fadius Rufinus (*sic optimus codex Medicus. Fabius ali?*), equeus Romanus ('vir egregius') ex municipio quodam, amicus Plinii *Plin. ep. 9, 23, 4. Ad hunc Rufinum potest scripta esse Plin. ep. 8, 18.*
 — C. Cuspius Fadius.
- 74 L. Faenius Rufus (*praenomen dat tegula XV 1136, Faenius Rufus tegula XV 1137 et Tac., Rufus Dio*). Praefectus annonae factus a. 55 *Tac. a. 13, 22*; rem frumentariam sine quaestu tractat *ib. 14, 51*. Praefectus praetorio a. 62 *Tac. a. 14, 51*; a Tigellino collega pro nihilo habitus *Dio 63, 13* *exc. Val. cf. Tac. a. 14, 57*. Particeps coniurationis Pisonianae *Tac. a. 15, 50. 53. 58, 61; 16, 12; Dio 62, 24*; exitus eius *Tac. c. 66. 68. Cf. Hirschfeld Verr. p. 221 n. 13. — Alius ut videtur L. Faenius Rufus, Boissieu inscr. de Lyon p. 52.*
- 75 Faenius Telesphorus: de monumento sepulchrali, quod is struxerat Antullae filiae *Martialis 1, 114. 116.*
- 76 Faenia Antulla, filia eius qui praecedat *Martialis ep. 1, 114. 116.*
 — L. TVRCIVS FAESASIVS APRONIANVS.
- 77 L. Faesellius Sabinianus, L. f., tribu Aniensi (origine sine dubio Ariminensis), equo publico, procurator vicesimae hereditatum regionis Campaniae Apuliae Calabriae, procurator imp. Antonini Pii provinciae Pannoniae inferioris; Arimini augur, triumvir, duovir quinquennalis, flamen; patronus coloniae Ariminensium *t. Ariminensis semel descriptus XI 378.*
- 78 Faesidius, causarum actor *Iuvenalis 13, 32 cum schol.*
- 79 Fago (Phago?): eius voracitate delectabatur Aurelianus *vit. Aurel. 50, 5.*
- 80 Faianius (Falanius *editur, male, cf. Huchner eph. ep. 2 p. 66*) medicus equeus Romanus, maiestatis accusatus a. 15 *Tac. a. 1, 73.*
 — Q. POMPEIVS FALCO SOSIVS PRISCVS.

- Q. ROSCIUS COELIVS MVRENA SILIVS DECIVS VIRIVLLIVS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERCLANVS POMPEIVS FALCO.
- Q. SOSIVS FALCO.
- M. SOSIVS AELIVS PONTIVS FALCO.
- SOSIA FALCONILLA.
- 81 FALCONIVS PROBVS, proconsul Asiae factus post mortem Aureliani in locum Arellii Fuscii *Yopiscus vita Aureliani* 40. *Videtur scribendum Faltonius Probus* cf. *Herm.* 24 p. 352 not. 3.
- Grattius Faliscus v. Grattius.
- MAECIVS FALTONIVS NICOMACHVS.
- 82 Faltonius Restitutus, perfectissimus vir, praefectus vigilum inter annos 226 et 244 VI 266. Praeses Mauretaniae Caesariensis sub Gordiano 1, non longe a Sitifi repertus, ap. *Cagnat l'armée romaine d'Afrique* p. 780.
- M. OPSIVS NAVIVS FANNIVS.
- 83 Fannius, hostem cum fugeret, se ipse interfecit *Martialis* 2, 80.
- 84 Fannius, inventor chartae Fannianae *Plinius h. n.* 13, 75, 78.
- 85 C. Fannius, causarum actor, scripsit exitus occisorum a Nerone aut relegatorum, quod opus imperfectum reliquit *Plinius* ep. 5, 5.
- 86 FANNIVS CAEPIO, princeps coniurationis in Augustum a. 732 *Dio* 54, 3; *Vell.* 2, 91, 93; *Seneca brev. vit.* 4, 5, de clem. 1, 9, 6; *Suet. Aug.* 19. Maiestatis accusatur a Ti. Nerone et absens damnatur *Suet. Tib.* 8; *Dio l. c.* A servo adiutus fugam temptat, Neapolim usque pervenit *Macrobius sat.* 1, 11, 21. Ab alio servo proditus occiditur *Dio l. c.*; *Vell. l. c.* Hic servus a patre Caepionis in crucem actus, ille manumissus *Dio l. c.* — *Sine causa idem putatur frater C. Proculii, Scipio dictus a Porphyryone* ad *Hor. carm.* 2, 26, ubi corrigunt Caepio (cf. *Kießling zu august. Dichtern* p. 55 not. 9).
- 87 T. Fannius Sabinus (pro- Fann- traditur Phann-; fratres curatores quae vocabula post nomen fuisse traduntur, iudice Mommseno orta sunt aut ex F. C. aut ex V. C.) tubus plumbeus *Trebulae rep.* X 4565.
- 88 FANNIA filia P. Clodii Thraseae Paeti *Plin.* ep. 7, 19, 3 et *Arriae* id. 9, 13, 3; *Tac. a.* 16, 34 (ubi nomen non ponitur), neptis Caecinae Paeti et *Arriae maioris* *Plin.* ep. 3, 16, 2, 3, uxor Helvidii (Prisci) id. 7, 19, 3, Helvidii iunioris noverca id. 9, 13, 3. Bis maritum in exilium secuta est id. 7, 19, 4. Eius rogatu Herennius Senecio libros de vita Helvidii Prisci composuit ib. 5. Propterea tertium relegata publicatis bonis ib. 6 cf. 3, 11, 3. Ab exilio rediit a. 97 id. 9, 13, 5. Aegrotat 7, 19. De moribus eius ib.
- 89 Faraxen rebellis, in Mauretania Caesariensi captus et interfectus, a. 260 vel paullo ante VIII 3047. — Gentiles Fraxinenses qui provinciam Numidiam vastabant caesi sub C. Macrinio Deciano legato Numidiae VIII 2615, fortasse, ut coniecit Wilmannus, nomen ab eo traxerunt; dux eorum famosissimus captus ib., ipse Faraxen.

- 90 Faventinus et Fuficulenius: eis debuit Saufeius, ut magna turba stiparetur (res incerta) *Martial*, 2, 84, 7.
 — Claudius Faventinus.
 — MARCIA FAVONILLA.
- 91 Favor archimimus, in funere Vespasiani faceto cum imitatus est *Suet. Vesp.* 19.
- 92 Favorinus, sophista, oriundus Arelate *Philostratus vit. soph.* 1, 8, 1, *Suidas* s. v. cf. *Dio* 69, 3, διφοῦς ἐπέχθη καὶ ἀνερθλός *Philostratus l. c.*; *Suidas l. c.* cf. *Lucianus Demon.* 12, *emuch.* 7, nihilo minus incesti accusatus *Philostratus l. c.* Γεγονὸς ἐπὶ Τραυανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ παραταίνας μέγα τῶν Ἀδριανοῦ γρόνιον *Suidas*; memoratur ab *Euschio chron.* s. a. *Abr.* 2148 p. C. 134. Discipulus Dionis Chrysostomi *Philostratus l. c.* § 3. Sacerdotium sibi delatum in patria primum recusavit immunitatem praetendens utpote philosophus, postea tamen recepit *ib.* Amicus Plutarchi *Plut. quest. conv.* 8, 10 p. 734 D, qui ei dedicavit librum περὶ τοῦ πρώτου φογγῶ *Plut. mor.* p. 945 E. 955 C., paullo post bella Dacica Traiani *ib.* 949 E. Necessarius Herodis Attici *Philostratus l. c.* § 4. Iurgia eius cum Polemone, primum in Asia, cum ei Ephesii, Polemoni Smyrnaei faverent, postea Romae *ib.* § 5. Familiaris Hadriani *vit. Hadr.* 16, 10, intercedentibus tamen simultatibus *Philostratus* § 2; *Dio* 69, 3; *vit. Hadr.* 15, 12. Amicus Gellii *Gellius* passim. In viris fuisse cum post a. 143, quo Fronto consul fuit, apparet ex Gellio 2, 26. — De scriptis eius cf. *Müller fr. hist. Gr.* III p. 577 seq.; *Morres de Favorini Arelatensis vita studiis scriptis (Traiecti ad Rh. 1853)*.
 — L. MVMNIVS MAXI[MVS] FA[VST]IANVS.
 — Cornificia Faustilla.
 — ANNIA CORNIFICIA FAVSTINA.
 — ANNIA FVNDANIA FAVSTINA.
 — ANNIA GALERIA AVRELIA FAVSTINA.
 — DOMITIA FAVSTINA.
 — MAECIA FAVSTINA.
 — RVPILIA FAVSTINA.
 — VITRASIA FAVSTINA.
- 93 FAVSTINIANVS (*sic vit. Gallien.* 5, 2, *Hydat. cum chron. Pasch.*, *Faustianus chronogr.* a. 354, *Faustinus alibi*) consul ord. a. 262 cum Gallieno quintum fasti.
- 94 Faustianus, Statiani, amici Frontonis, filius: cum stipendia ut videtur sub Claudio Iuliano facturum, huic commendat *Fronto ad am.* 1, 5 p. 177 *Naber*.
 — M. AEMILIUS MACER FAVSTINIANVS.
 — CAERELLIVS FAVSTINIANVS.
 — L. IVLIVS FAVSTINIANVS.
 — Q. MARCIUS FAVSTINIANVS.

- M. SEMPRONIUS PROCVLVS FAVSTINIANVS.
- 95 . . . NIA FAVSTINILLA clarissima femina *Ianciani syll. aq. 196* — *Notizie 1891 p. 57.*
- 96 FAVSTINVS praetor (*si recte pro Faustum quod traditur scripserunt Faustino, de qua re dubitant Hirschfeld et Klebs, putantes faustum vocabulum defendi posse*), post necem Getae orationem Caracallae in senatu recitat *rit. Getae 6.*
- 97 Faustinus, praeses; eius dolo milites in Tetricum excitati *Victor Caes. 35, 4.*
- 98 Faustinus, amicus Martialis. Eum admonet Martialis, ut carmina sua tandem edat *Martialis ep. 1, 25.* Villa eius sita in agro Tiburtino *ib. 4, 57; 7, 80, 12.* prope Trebulam *ib. 5, 71;* villa eius Baiana *3, 58.* Praeterea adloquitur eum *Martialis 1, 114; 3, 2, 25, 39, 47, 58; 4, 10; 5, 32, 36; 6, 7, 53, 60; 7, 12; 8, 41; 10, 51.*
- 99 Faustinus, adulescens, amicus Apulei Madaurensis ('Faustine filii' *de phil. mor.*), ad quem verba fecit *Apuleius de philos. mor., idem de mundo.*
- M'. ACILIVS FAVSTINVS.
- M. ACILIVS VIBIVS FAVSTINVS.
- A. CAECILIVS FAVSTINVS.
- FVLVIVS FAVSTINVS.
- Q. IVNIVS CATVRIVS FAVSTINVS.
- C. IVNIVS FAVSTINVS POSTVMIANVS.
- CN. MINICIVS FAVSTINVS.
- SEX. MINICIVS FAVSTINVS . . IVLIVS SEVERVS.
- POMPEIVS APPIVS FAVSTINVS.
- POMPEIVS FAVSTINVS SEVERIANVS.
- C. PONTIVS FAVSTINVS GRANIANVS.
- C. SABVCIVS MAIOR PLOTINVS FAVSTINVS.
- 100 . . M [F]AVSTVS consul suff. mense Apr. a. 121 *act. Arr. (VI 2080 v. 56).*
- 101 Faustus: ad eum datum rescriptum nescio cuius imperatoris *fr. Vat. 38.* *Videtur fuisse praeses provinciae vel certe magistratus.*
- 102 Faustus quidam, scripsit tragoedias Thebas et Tereu *Juvenal. 7, 12.*
- 103 Faustus: balnea Fausti memorat *Martialis 2, 14, 11.*
- Q. ANICIVS FAVSTVS.
- SEX. ANICIVS FAVSTVS.
- SEX. ANICIVS FAVSTVS PAVLINIANVS.
- ANICIVS FAVSTVS PAVLLINVS.
- Annius Faustus.
- P. CAECILIVS ALLENIVS FAVSTVS MAXIMVS SEVERIANVS.
- SEX. COCCIVS ANICIVS FAVSTVS PAVLINVS.
- M. HERENNIVS FAVSTVS [TL.] IVLIVS CLEMENS TADIVS FLACCVS.
- Papius Faustus.
- C. Attius Alcimus Felicianus.

- 104 Felicio, cohortibus praetorianis praepositus a Gordiano *vita Gord.* 25, 2 (*epist. ficticia*).
- 105 Felicissimus, rationalis, quo auctore sub Aureliano monetarii in urbe bellum moverunt *Vict. Cues.* 35, 6; *Entropius* 9, 14; *Iopiscus Aurel.* 38.
 — Aurelius Felicissimus.
 — Sabinia Felicitas.
- 106 Felix auriga: de eius funere *Plin. h. n.* 7, 186.
- 107 Felix praefectus Aegypti *Iustinus martyr apol. ad Anton. c.* 29. *Rexisse Aegyptum non eo tempore, quo scripsit Iustinus (quae sententia fuerat Letronmii, cf. CIG. III p. 312), sed paullo ante Hadrianum, fortasse temporibus, observavit Waddington mémoire sur Aristide (mém. de l'Ac. des inser. 26, 1 p. 266).*
- 108 Felix dux Valeriani *Zosimus* 1, 36.
 — Antonius Felix.
 — M. ANTONIVS FE[LIX].
 — ANTONIVS FELIX MAGNVS.
 — M. Aquilius Felix.
 — P. ATTIVS DECIVS FELIX MATVTINVS.
 — Bulla Felix.
 — CAELIVS FELIX.
 — P. CORNELIVS FELIX ITALVS.
 — SER. CORNELIVS FELIX PACATVS.
 — FAVSTVS CORNELIVS SVLLA FELIX.
 — L. CORNELIVS SVLLA FELIX.
 — P. COSINIVS FELIX.
 — Q. Fabius Felix.
 — Q. MARCIVS VICTOR FELIX MAXIMILLIANVS.
 — M. Minucius Felix.
 — L. MVMMIVS FELIX CORNELIANVS.
 — L. OCTAVIVS FELIX.
 — Pollius Felix.
 — Sextilius Felix.
 — Q. TARRONIVS FELIX DEXTER.
 — Tuscanus Felix.
- 109 Fenestella, historiarum scriptor et carminum septuagenarius moritur sepeliturque Cumis *Hieronymus ad a. Abr.* 2035 (p. C. 19); obiit novissimo Tiberii Caesaris principatu *Plin. h. n.* 33, 52, 146. *Quod ipse ait (apud Plutarchum Crass. 5), vidisse se mulierulam quae M. Crasso anno ante Chr. circiter 86 officia praestiterit, magis cum Hieronymi testimonio conciliatur quam cum Pliniano. De scriptis eius cf. L. Mercklin de Fenestella historico et poeta (Dorpat 1844); Truffet hist. litt. 259; Peter historicorum Rom. fragm. p. 272 seq.*
 — TI. IVLIVS FEROX.
 — CN. POMPEIVS FEROX LICINIANVS.

- Urseius Ferox.
- Aurelius Festinus.
- 110 Festus quidam rhetor *Seneca contr.* 7, 4, 8.
- 111 Festus, praefectus cohortis, in Mauretania occisus a. 69 *Tac. h.* 2, 59.
- 112 Festus, amicus Domitiani, qui cum tetro morbo correptus esset, ferro se transegit *Martial.* 1, 78, 4. *Fortasse, ut coniecit Friedlaender, C. Calpetanus Rantius Quirinalis Valerius Festus.*
- 113 Festus, Caracallae libertus eique a memoria, defunctus Illy et magnifice sepultus *Herod.* 4, 8, 4, 5. *Idem fortasse Marcius (potius quam Marcus) Festus, [a cubiculo?] et a memoria] Antonini Pii [Felicia] invicti max[im]ique Aug. XIV 3638, ut hic libertus fuerit non ipsius imperatoris, sed adsumptus in domum imperatoriam.*
- 114 Festus, Caracallae ἀβόκτος *Dio* 78, 32, non diversus fortasse ab eo qui praecedit.
- 115 Festus: eo patrocinante Macrinus postea imperator anulis aureis donatus esse dicebatur *vit. Macrini* 4, collibertus *Macrini, si recte Kienstingius pro non liberto suo scribi iussit conliberto suo.*
 - C. CALPETANVS RANTIVS QVIRINALIS VALERIVS FESTVS.
 - L. COELIVS FESTVS.
 - Geminus Festus.
 - TIB. IVLIVS FESTVS.
 - Marcius Festus.
 - M. Marius Festus Caecilianus.
 - Pescennius Festus.
 - Sex. Pompeius Festus.
 - Porcius Festus.
 - M. POSTVMIVS FESTVS.
 - C. PRAECELLIVS AVGVRVNVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANVS VIBIVS VERVS CASSIANVS.
 - Q. RANIVS TERENCEIVS HONORATIANVS FESTVS.
 - RVFIVS FESTVS.
 - C. Rufius Festus.
 - C. RVFIVS FESTVS LAELIVS FIRMVS.
 - VALERIVS FESTVS.
 - Annus Fetialis.
- 116 . . . FETIALIS (*sic videtur legendum esse; M. Fetialis primus editor*) legatus pro pr. Raetiae a. 183 vel 184 *t. rep. Pfänz ad litem Raetiae, III S 11833.*
- 117 Fictoria C. f., mater M. Cusinii praetoris *XIV 2604.*
 - M. Aurelius Fidelis.
 - Pomponia Fidicula.
- 118 Fidus Optatus, grammaticus *Gellius* 2, 3, 5.
 - Annaeus Fidus.
 - CORNELIVS FIDVS.

- Julius Fidus Aquila.
- C. MEMMIVS FIDVS IVLIVS ALBIVS.
- VELIVS FIDVS.
- Q. VOCONIVS SAXA FIDVS.
- C. FLAVIVS FIGVLVS.
- L. FLAVIVS FIMBRIA.

119 FIR... PHILOPATRVS legatus Moesiae inferioris imperante Alexandro ante mortem ut videtur Iuliae Maesae nummi Marcianopolitani, alii cum capite solius Alexandri (*Mionnet S. II 106, 305-307; Brit. Mus. cat. III p. 37, 74; Leake num. hell. Eur. p. 70; Mus. Berol. cat. numm. I p. 67, 58; mus. Athen. p. 113, 832, 833*), unus (mus. Athen. p. 113, 835) in quo capiti Alexandri coniunctum est caput quod videtur esse Maesae (sed ex huius inscriptione tantum *Ἰουλιὰς Μ...* superest, ita ut cogitari queat etiam de Mamaea).

- Q. IVLIVS STRABO TERTVLIVS FIRMIDIANVS.

120 FIRMINVS, T. Caunii Prisci, legati Numidiaae, et Verac filius *VIII 2583. 2588*.

- HOSTILIVS FIRMINVS.
- M. LAELIVS FIRMINVS FVLIVS MAXIMVS.
- Firmius v. Furnius.

121 M. Firmius Amyntianus (Amuntianus *VI 1063*) subpraefectus vigillum a. 210. 211. 212 *VI 1058, 1059, 1063; t. Ostiensis Eph. ep. 7, 1207*.

122 FIRMIVS CATVS, senator, Drusum Libonem fraude inlectum maiestatis accusat a. 16 *Tac. a. 2. 27, 30*. Ob hoc praetura extra ordinem ornatus *ib. c. 32*. A. 24 quod falsis maiestatis criminibus sororem petivisset, senatu pulsus, exilium Tiberio deprecante *ib. 4, 31*.

123 ... FIRMVS, [T]i. vel [Cn.] f., tribu Pomptina (origine puto Arretinus), [quattuorvir viarum] c(urandarum) (?), tribunus militum legionis IIII [Scyth]ic, legatus Augusti Vespasiani, quaestor Augusti orn(amentis)[p]ractoricis a senatu auctoribus imperatoribus Vespasiano et Tito adlectus, [ab eisdem? i]mperator(ibus) donis militaribus donatus, praetor titulus *Arretinus XI 1834*.

124 Firmus, Aureliani temporibus Aegyptum sibi vindicavit, mox ab Aureliano superatus *vita eius plane nugatoria Vopisco tributa in corpore scriptorum hist. Aug., cf. vit. Aurelian. 32, 2; vit. Prob. 24, 7*. Reliquis scriptoribus hic Firmus ignotus. — Nummi quoque ad eum relati, in quibus appellatur *αὐτ. Μ. Φίππος*, ficticii, sunt, cf., post Eckhelium 7 p. 496. Sallet *die Daten der alex. Kaisermünzen* p. 11, 12; Cohen² 6 p. 219.

125 Firmus, praefectus Aegypti, diversus(?) a Firmo tyranno *Vopiscus vita Firmi 3*.

126 Firmus, dux limitis Africani idemque proconsule, aequalis Firmi tyranni, sed ab eo diversus *Vopiscus vit. Firmi 3*.

- L. Antonius Firmus.

- Baebius Valerius Firmus.
 M. CORNELIVS FIRMVS.
 --- P. PASIDIENVS FIRMVS.
 --- Plotius Firmus.
 --- Romatius Firmus.
 --- C. RVFIVS FESTVS LAELIVS FIRMVS.
 --- Satorius Firmus.
 --- C. TVLLIVS CAPITO POMPONIANVS PLATIVS FIRMVS.
 127 C. FISIVS PO..., cooptatus in collegium aliquod sacerdotale a. 59
 VI 2002.
 --- L. INSTEIVS FLACCIVS.
 --- TIB. IV[LIVS] FLACCI[ANVS].
 128 Flaccilla mater Martialis *Martial. 5, 34, 1.*
 --- ARTORIA FLACCILLA.
 --- CALVISIA FLACCI(L)A.
 --- FL(AVIA) DEMETRIA FLACCILLA.
 --- IVNIA FLACCINILLA.
 --- VARINIA FLACCINA.
 --- Valerius Flaccinus.
 129 FLACCVS sub Caracalla a Manilio delationibus petitus, a. 217 in eius
 locum curator frumenti factus *Dio 78, 22.*
 130 FLACC(VS) AELIANVS clarissimus puer *legatus urbanus factus ut*
videtur saec. II cecule, XV 434. Aut C. Iulius Flaccus Aelianus
legatus Cappadociae a. 198, aut filius eius.
 --- AMMIVS FLACCVS.
 --- L. Avianius Flaccus.
 --- L. Avillius Flaccus.
 --- C. CALPVRNIVS FLACCVS.
 --- CORNELIVS FLACCVS.
 --- Q. Cornelius Flaccus.
 --- Q. Cornelius Flaccus Noricus Numisius.
 --- M. HERENNIVS FAVSTVS [TI.] IVLIVS CLEMENS TATIVS FLACCVS.
 --- Q. Horatius Flaccus.
 --- HORDEONIVS FLACCVS.
 --- C. IVLIVS FLACCVS AELIANVS.
 --- L. IVLIVS VRSVS VALERIVS FLACCVS --- C. VALERIVS FLACCVS
 IVLIVS VRSVS.
 --- C. LAECANIVS BASSVS CAECINA FLACCVS.
 --- C. NORBANVS FLACCVS.
 --- A. Persius Flaccus.
 --- Pompeius Flaccus.
 --- L. POMPONIVS FLACCVS.
 --- Septimius Flaccus.
 --- CN. SVELLIVS FLACCVS.

- THORIVS FLACCVS.
- Toranius Flaccus.
- C. Valerius Flaccus Setinus Balbus.
- M. Verrius Flaccus.
- Vesularius Flaccus.
- Q. VOLVSIVS FLACCVS CORNELIANVS.
- L. VITRASIVS *POS. FLAMINIVS.
- CVSPIDIVS FLAMINIVS SEVERVS.
- 131 L. . . . Flamma, L. f., status Deli honoratus *Bull. de corr. hell.* 3 p. 160. *Fortasse Augusto antiquior.*
- *OCCIUS FLAMMA.
- P. PORCIVS OPTATIVS FLAMMA.
- FLAVIA FLAVIANILLA.
- 132 Flavianus praefectus praetorio sub Severo Alexandro, collega Chresti *Dio* 80, 2 (*Zonar.* 12, 15); *Zosimus* 1, 11. Occiditur ab Ulpiano *Dio* l. c.
- P. AFRANIVS FLAVIANVS.
- C. Annius Flavianus.
- Q. CAELIVS FLAVIANVS.
- TI. CL(AVDIVS) FLAVIANVS.
- Cl(audius) Perpetuus Flavianus Eutyechus.
- FLAVIVS FLAVIANVS.
- FI(AVIVS) POLLIO FLAVIANVS.
- Iulius Flavianus.
- L. IVLIVS FLAVIANVS.
- C. Iunius Flavianus.
- P. Maenius Flavianus.
- L. TAMPIVS FLAVIANVS.
- 133 FLAVIVS (Φλαβ. *Iosephi* *codex optimus Vat.*, Φαβ. *alii codices, fortasse recte*) ὁ ἐν Λιβύῃ στρατηγός (proconsul ut apparet Cyrenarum) primis ut videtur temporibus Augusti (certe ante a. 741, quo Romam rediit Agrippa) *Iosephus ant.* 16, 6, 5.
- 134 . . FLAVIVS P. f., allectus inter praetorios, patricius, consul *VI* 1412 tit. urbanus *semel tantum descriptus.*
- 135 C. FLAVIVS, legatus Vibii Crispi proconsulis Africae *Plin. h. n.* 19, 4.
- 136 T. Flavius Abascantus (*praenomen et gentilicium firmiter tituli libertorum VI* 2214. 8713 cf. *infra*). (*Falsus est titulus C. VI* 5, 3060*). Abascantus Aug. lib. ab epistulis tituli servorum *VI* 8598, 8599, a Domitiano ad id officium promotus *Statius silv.* 5, 1, 83 seq. Eum orbatum coniuge Priscilla consolatur (a. 95 aut 96) *Statius silv.* 5, 1 cf. *praef.* Sepulcrum coniugis ad viam Appiam extractum magnifice exornat *ib.* v. 222 seq. *Id sepulcrum, sibi et uxori destinatum, curare voluit aedituos ex libertis suis, cf. VI* 2214: T. Flavius Epaphroditus aedituus Abascanti et Priscillae patronor., *VI* 8713 T. Flavius

- aeditos T. Flavi [Abascanti] Caesar[is Aug. ab epistulis?]. — Balneum Abascanti in regione urbis prima *Notitia urbis, fortasse ab hoc extractum vel appellatum*. — *Dicensus* T. Flavius Aug. lib. Abascantus, maritus Flaviae Hesperidis et ab ea sepultus *VI 8628*.
- 137 M. FL(AVIVS) AGRIPPA pontifex, duumviral(is) col(oniae) I (*i. e.* primae) Fl. Aug. Caesareae, orator *t. Caesareae rep.*, editus *Zeitschr. des deutschen Palaestina-Vereins* 13 (1890) p. 25 a Zangemeistero, qui oratoris vocabulum accipit de legato et titulum refert ad Agrippam filium Iosephi historici natum a. 77/78 (*vit. c.* 75, 76).
- 138 FL(AVIVS) AELIANVS legatus Augusti pro pr. Pannoniae inferioris a. 228 titulus *Aquincensis III 3524 cf. 3258 p. 1041*.
- 139 M. FLAVIVS ALPINVS (praenomen extat *VI 2104^b, 29; 2105, 5*) frater Arvalis a. 213, 218, 220, magister collegii a. 213 *act. Arr.*
- 140 T. Flavius Anterotianus, subpraefectus vigilum a. 156 *VI 222*.
- 141 FLAVIVS ANTIOCHIANVS (gentilicium exhibet *chronographus*; Atticiannus *vit. Claud. II, 3*) praefectus urbi a. 269, 270, 272 *chronographus a. 351*, Consul ordinarius II a. 270 cum Orfito *fasti*.
- 142 FLAVIVS APER (*variatur inter Flav- et Fab- quod fortasse praefereendum*) in senatu sententiam dicit a. 105 vel 106 *Plin. ep. 5, 13, 5. Fortasse non diversus a consule anni 130*.
- 143 Flavius Aper tegulae urbanae *XV 209 (a. 157), 210, 1144, (a. 151) 1145—1148. Fortasse non diversus ab eo qui sequitur*.
- 144 M. FLAVIVS APER (*sic VI 208, 219, 10299; XV 1436, M. Φαίρος Άπρις t. Heracleae Ponti rep., Sitzungsber. der berl. Akad. 1888 p. 883*), consul ord. a. 130 cum Q. Fabio Catullino *fasti*. Flavius Aper, cui Hadrianus rescripsit *Dig. 38, 2, 22, fortasse idem*.
- 145 M. FLAVIVS APER (*sic plene X 1843*) (consul suffectus anno inc.), consul II ordinarius a. 176 cum T. Vitrasio Pollione II *fasti*.
- 146 T. FL(AVIVS) APER COMMODIANVS (Fl. Br. 464, T. F. Br. 151) legatus Aug. pro pr. Germaniae inferioris a. 222, 223 *Brambach 151, 464*.
- 147 Flavius Arabianus praefectus annonae sub Aureliano *vit. Aureliani 47*.
- 148 T. FLAVIVS ARCHELAVS (praenomen extat *VI 2104^b, 28; 2107, 19; Archesilaus pro Archelaus actu a. 219, VI 2067*) frater Arvalis a. 218, 219, 220, 224; magister creatus a. 219; magisterio iterum fungitur a. 220 *act. Arr. (Eiusdem nominis vir, sed viz idem, testibus titulis editis Philolog. suppl. 1, 1866 p. 199, 200, Olympiae quater θεοδόκου munere functus est, tertium a. 244—248, quartum a. 264—268)*.
- 149 FLAVIVS) ARCHELAVS CLAVDIANVS ἑπαρχός *t. rep. Philadelphinae in Lydia, ap. Lebas-Waddington 637*.
- 150 T. FLAVIVS ARCHELAVS CLAVDIANVS legatus Augusti (aut Asturiae et Callaeciae, aut universae provinciae Tarraconensis) *II 2408. Fortasse filius T. Flavii Archelai aut T. Flavii Claudiani; cf. Borghesi opp. 8, 281, 596*.

— T. FLAVIVS ARCHESILAVS v. T. FLAVIVS ARCHELAVS.

- 151 Flavius Archippus, Prusensis, philosophus, a Velio Paulo proconsule falsi damnatus, postea a Domitiano agro donatus et proconsuli commendatus, a Prusensibus publice laudatus, a Plinio vacationem petit iudicandi ut philosophus *Plin. ad. Tr.* 58. Accusatus apud Plinium a Furia Prima *ib.* 59, 60. Insectatur Cocceianum Dionem *ib.* 87.
- 152 FL(AVIVS) ARISTVS vir clarissimus X 3859.
- 153 T. FL(AVIVS) ARISTVS VLP(IVS) clarissimus puer, lectus in patricias familias, filius T. Flavii Secundi Philippiani t. *Langdaunensis Allmer et Dissard musée de Lyon I p.* 28.
- 154 FLAVIVS ARRIANVS (sic *Dig.* 49, 14, 2, 1 et *Dio* 69, 15, Φ. Ἀρριανός t. *Sebastopolitanus infra citatus*). Cf. *Nissen Rh. Mus.* 43 (1888) p. 236 seq. (*Falsus videtur titulus editus Έλληγ. φιλ. σφιδας. 2, 1864 p.* 253, 5).

Natus Nicomediae ibique educatus *Photius bibl. cod.* 93 cf. *cod.* 58; *Synecellus* 662, 18; *Suidas s. v.* Ἀρριανός. Natum cum esse c. a. 90—95 probabiliter statuit *Nissenus p.* 236. In patria sacerdos Cereris et Proserpinae *Photius cod.* 93. Audit Epictetum *Lacianus pseudom.* c. 2, imperante Traiano diss. *Epict.* 3, 7 (cf. *Plin. ep.* 8, 24); 3, 17, 4; 3, 22, 22; eius dicta memorabilia postea edidit et dedicavit L. Gellio diss. *Epict. praef.* (cf. *Gellius* 1, 2, 6; 17, 19, 2; 19, 1, 14), enchiridion Epicteteum Messalino cuidam *Simplicius comm. ad enchir.*, praef. Novus Xenophon dictus *Photius cod.* 58; *Suidas*; cf. *ipse cymeg.* 1, 4. Propter doctrinam et alii honores ei delati et consulatus *Photius cod.* 58; *Suidas*. Fortasse hic *Arrianus*, consul suffectus cum Severo anno incerto (circa a. 123—130), *legulae XV* 244, 552 (de anno cf. *Dressel ad C. XV* 244, item *1208 seq.*, item cf. *Borghesi opp.* 4 p. 157, 6 p. 466). Aenum et Savaum vidit *ipse Ind.* 4, 15, sine dubio militia fungens. Ad eum rescribit *Hadrianus Dig.* 49, 14, 2, 1, sine dubio in magistratu aliquo positum. Legatus Cappadociae sub *Hadriano Dio* 69, 15. Pontum Euxinum navigavit, qua de re rettulit ad *Hadrianum* scripto periplo qui extat, eo tempore quo defunctus est *Cotys rex Bosphori peripl.* c. 26, i. e. anno aerae Bosphoranae 429 [= 131 2 p. Chr.]. Motum Albanorum reprimit *Dio l. c.* Legatus Cappadociae etiam tum a. 137 t. rep. *Sebastopoli in Ponto Cappadocico, tractatus a Reviero journal des savans* 1876 p. 442, *revue arch.* 33 p. 199, correctus a *Wilsono journal of philology* 11, 1882 p. 154. (Etiam in titulo *CIG.* 2108 f. = *Latyschev inser. Ponti Euxini* 2, 33, quem *Hadriano* posuit *Panticapuri Rhœmndulces rex successor Cotyis*, *Arriani* nomen fuisse coniecerunt nonnulli, cf. *Nissen p.* 238 not. 5; traditur Α. ΟΥ... ΦΑΔΡΙΑΝΟΥ vel ΑΙΟΥΦ... ΙΑΝΟΥ). — Civitate Attica donatus *ipse cymeg.* 1, 4. Fl(avius) Arrianus archon eponymus *CIA.* III 1116, a. 147 secundum probabilem rationem *Neubaueri comm. ep.* p. 16, demo Ηλαριώδης *CIA.* III 1032 cf. 1029. — Alexandri Ana-

basim scripsit Athenis *cf. anab.* 3, 16, 8, annis circ. 166—168 ut statuit Nissen p. 248 (num recte, viderint alii). Praeter scripta eius quae extant, vitam Tilloborae latronis legerunt Iacianus pseudom. c. 2, Photius cod. 58. 92, 93 Parthica Bithynica alia. Vitam eius scripsit Cassius Dio Suidas s. v. *Δάων ὁ Κάρπιος*.

155 M. FL(AVIVS) ARRIVS OSCIV[S] HONORATVS (nepos vocabulum non videtur accipiendum esse pro cognomine) nepos Osciae Modestae Corneliae Publianæ clarissimæ feminae; quattuorvir (viarum curandarum), tribunus (militum leg. .), VI 1478.

156 T. Flavius Artemidorus, paneratiastes, vicit primo agone Capitolino (a. 86) 1. Neapolitanus CIG. 5806 = Inscr. Gr. Ital. 746. Memoratur Martial. 6, 77, 3. Cf. Friedländer Sitteng. 2°, 633.

157 Flavius Athenagoras: eius bona publicata; filiae decies centena dotis nomine numerata a fisco iussu Severi imp. Papinianus Dig. 22, 1, 6.

158 FL(avius) Athenagoras, procurator Augusti, pater FL(aviae) Apphiae ἀρχιερέας Ἀσίας et per hanc avus Carminii Athenagoræ proconsulis Lyciae et Pamphyliae, proavus eius qui sequitur titulus Aphrodisiensis CIG. 2782, *cf. stemma propositum a Boeckhio ad tit. citatum, item bull. de corr. hell.* 11 p. 349.

159 MAR(CVS) FL(AVIVS) CARMINIVS ATHENAGORAS LIVIANVS (*sic* 2783; Carminius Athenagoras 2782, 11), συγκαταξός CIG. 2782, 2783.

160 Q. FL(AVIVS) BALBVS (*pro* FL in titulo Tusculano traditur EL vel EI) legatus Aug. pro pr. Arabiae tit. Bostrensis III 95. Consul (suff. a. inc.) tit. Tusculanus XIV 2576.

161 T. FLAVIVS BASSVS consul suff. cum L. Arr(un)tio mense Nov. a. inc. X 6785.

— L. IVNIVS VICTORINVS [F]L(AVIVS) CAELIANVS.

162 FLAVIVS BOETHVS (Φλάβιος Βοηθός Galen. II p. 215 XIV p. 626; solum gentilicium habet Galen. XIV p. 612 errore fortasse librariorum, solum cognomen Galenus sarpheus) consularis Galenus περί ἀνατομ. ἐγγερ. vol. II p. 215 Kuehn, περί τοῦ προγινώσκαι XIV p. 612, 627 K., περί τῶν ἰδίων βιβλίων XIX p. 13 K. (scilicet consul suffectus aut sub Antonino Pio aut ipso principio M. Aurelii), oriundus Ptolemaide *id.* II p. 245. Philosophiae studiosus, magistro usus Alexandro Damasceno philosopho peripatetico *ib.* XIV p. 612, 627 *cf.* II p. 248. Galenus cum primum Romae commoraretur (c. a. 161—166), ei innotescit per Eudemum philosophum XIV p. 612. Galenus anatomicen ei demonstrat II p. 248; XIV p. 612, 627. In eius usum multa scribit Galenus argumenti plerumque anatomici II p. 245 seq.; XIX p. 13 seq. Uxor eius, item alter ex filiis nomine Cyrillus curati a Galeno *ib.* XIV p. 635 seq. Romam relinquit ante Galenum *ib.* XIX p. 16, id est ante annum 168 (*cf. Galen.* XIV p. 649) iturus in patriam Ptolemaidem II p. 215, ἀφῆκον τῆς Σοφίας Παλαιστίνης XIX p. 16, in qua moritur *ib.* (ut mortuus memoratur II p. 246).

- 163 Flavius Calvisius, praefectus Aegypti, particeps rebellionis Cassianae, a Marco in insulam relegatur *Dio* 71, 28.
- 164 Flavius Caper (*gentilicium exhibent Charisius ap. Keil Gr. Lat. I, 118, 1, Rufinus ib. 6, 556, 20*) grammaticus, scripsit de Latinitate, item libros dubii sermonis; citatur a *Servio ad Aen.* 10, 344, 372. *Charisio, Prisciano, aliis.* Sub Capri nomine traditi libelli inscripti 'de orthographice' et 'de verbis dubiis' (*Grammat. Lat. ed. Keil. vol. 7 p. 92, 107, ex huius scriptis derivati. Videtur vixisse circa finem saec. p. Chr. II, cf. Keil l. c. p. 90, Teuffel Lit. 343, 3.*
- 165 L. Fl(avius) Capitolinus, Flavii Philostrati sophistae filius, frater et avunculus (vel patruus) senatorum *l. Erythraeus bull. de corr. hellén. 4 p. 153.*
- 166 Flavius Celsus: ei rescripserunt divi fratres de pollicitatione facta a Statio Rufino reipublicae Gabinorum *Dig. 50, 12, 8. Non videtur fuisse magistratus publicus.*
- 167 T. FL(AVIVS) CLAVDIANVS, tribu Quirina, consul, augur *VI 1413.* Filius Flavius Pius *ib.*
- 168 T. FLAVIVS CLAVDIANVS clarissimus vir *fistula plumbea auri Ardeatini X 6767. Fortasse non diversus ab eo qui praecedit.*
- 169 T. F(LAVIVS) CLAVDIVS CLAVDIANVS clarissimus vir (c. v. *addidit Lanciani bull. com. 1881 p. 17*) fistulae urbanae ap. *Lancianum syll. aq. n. 66.*
- 170 FLAVIVS CLEMENS (*praenomen non traditur*) patruelis Domitiani *Suet. Dom. 15; Dio 67, 14, filius scilicet Flavii Sabini, fratris Vespasiani (cf. stemma propositum infra p. 78). Maritus Flaviae Domitillae, quae et ipsa affinis Domitiani (scilicet Domitiani sororis filia) Dio 67, 14 (Clementi τῆν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ in matrimonium dedisse Domitianum narrant Philostratus vit. Apoll. 8, 25, ubi pro ἀδελφὴν scr. ἀδελφεῖν), ex qua videtur genuisse septem liberos, cf. VI 8942 cum nota. Duos filios eius parvulos successores palam destinavit Domitianus Suet. l. c. Horum praeceptorum Quintiliano ornamenta consularia impetrat Ausonius grat. act. 8, 31. (Etiam Flavios Sabinum et Titianum, sepultos in coemeterio Domitillae teste titulo Graeco edito a Rossio bull. crist. 1875 p. 40, huius filios fuisse coniecit Rossius l. c. p. 67). Consul ord. a. 95 cum Domitiano XVII fasti. Contemptissimae inertiae *Suet. Dom. 15.* Impietatis (ἀθεΐτης) una cum uxore accusatus, quippe qui Iudaicae (intellege, Christianae) sectae deditus esset, et occisus *Dio 67, 14; Eusebius (?) ap. Syncellum 650, 16; ex tenuissima suspitione tantum non in ipso consulatu occisus Suet. l. c.; cf. Philostratus vit. Apollon. 8, 25; Eutrop. 7, 23 (qui nomen non ponit).**
- 171 P. Fl(avius) Clemens, procurator Mauretaniae Caesariensis sub Severo Alexandro *VIII 10470.*
- 172 C. (Flavius) Consus (*Consus l. 1, praenomen innotuit ex t. 2*), pater Flaviae, P. Paquii Scaevae uxoris *IX 2846 (1); VI 1484 (2).*

- 173 (FLAVIVS) CYRILLVS Flavii Boethi consularis f., curatus a Galeno (*Galenus* πρὸ τοῦ προϋστάτου c. 7 (XIV p. 635 seq. *Kuehn*).
- 174 T. FLAVIVS DECIMVS clarissimus vir, proconsul provinciae Africae a. 209 (potius quam anno 208) *I. Vagensis VIII S. 14395*.
- 175 (FLAVIVS) DOMITIANVS: ita, abolito priore nomine, appellatus alter e duobus Flavii Clementis parvulis filiis, quos Domitianus successores sibi destinavit *Suet. Dom. 15*. Quintilianus praeceptor eius *Quint. inst. or. 4 prooem. 2*.
- 176 T. FLAVIVS DOMITIANVS = IMP. CAESAR DOMITIANVS AVGVSTVS. De praenomine cf. *Fabretti inser. p. 322, Pick Zeitschr. f. Num. 13, 1885 p. 232 not. 1*. Filius T. Flavii Vespasiani et Flaviae Domitillae, natus d. 25 Oct. *Suet. Dom. 1*, a. 51 (scilicet occisus mense Sept. a. 96 anno aetatis quadragesimo quinto *Suet. Dom. 17, Dio 67, 18*). In adulescentia inops et infamis *Suet. 1*. Romae relictus a patre, exeunte a. 69, appropinquantibus ducibus Flavianis, de fuga deliberat *Tac. h. 3, 59*. In Capitolium confugit ad patrum Flavium Sabinum *ib. c. 69*; *Iosephus bell. 4, 11, 4*, incenso Capitolio delitescit *Tac. c. 74*. (*Tangunt has res Silius Italicus 3, 609; Statius Theb. 1, 21, silv. 1, 1, 79; Martialis 9, 101, 13; Philostratus vit. Apoll. 5, 30*). Occiso Vitellio Caesar consulatur *Tac. c. 86; Suet. 1; Dio 66, 1*. A. 70 praetor urbanus consulari potestate *Suet. 1, Tac. h. 4, 3, 39* ('Caesar Aug. f. pr(a)ctor' *nummi ap. Eckhel 6 p. 368*). Una cum Muciano res urbanas administrat *Suet. 1 c., Tac. h. 4, 39, Agr. 7, Dio 66, 2*; licenter agit *Suet. 1 c., Tac. h. 4, 2, Agr. 7*. Domitiam Longinam Aelio Lamiae abducit *Suet. 1, 10; Dio 66, 3, cf. sub Domitia Longina*. Expeditionem contra Germanos inchoat *Suet. 2, Tac. h. 4, 68, cf. Iosephus bell. 7, 4, 2, Silius Ital. 3, 608, Martial. 2, 2, 4*, sed non ultra Lugdunum procedit *Tac. h. 4, 85, 86*. Patri redeunti non Brundisium obviam it, sed Beneventum *Dio 66, 9*. Consul suffectus mense Apr. a. 71 cum Cn. Pedio Casco *dipl. mil., mense Mai. et Iun. cum C. Calpetano Valerio Festo fast. fer. Lat.; CIG. 5838*. In consulatu *Zonaras 11, 17*, triumphum patris et fratris Iudaicum equo albo comitatur *Suet. 2, Iosephus bell. 7, 5, 5; Zon. 11, 17*. Consul II ordinarius a. 73 cum L. Valerio Catullo Messalino *fasti*. Consul III, IV, V, VI suffectus *Suet. 2, fortasse a. 75 76 77 79, cf. Pick Zeitschr. f. Num. 13, 1885 p. 366; de consulatu, quem ordinarium a. 77 tradit chronographus a. 354, cf. ib. p. 370*. Consul VII ordinarius a. 80 cum Tito *fasti*. Mortuo Tito d. 13 Sept. 81 *Suet. Tit. 11*, imperator Romae agnitus die ut videtur insequenti *cf. Henzen act. Arv. p. 64*. Septem veteribus consulatibus decem addidit, ordinarios omnes, scilicet consul processit VIII a. 82, IX a. 83, X a. 84, XI a. 85, XII a. 86, XIII a. 87, XIII a. 88, XV a. 90, XVI a. 92, XVII a. 95 *fasti cf. Suet. 13*. — Occisus d. 18 Sept. 96 *Suet. Dom. 17, cf. VI 473 cum nota*. De filio nato ei ex Domitia Longina *cf. sub hac*.

- 177 M. Fl(avius) Drusianus, tribu Quirina, v(ir) em(inentissimus), pater Aeliae Flaviae Drusianae clarissimae feminae *titulus semel ut videtur descriptus VI 1414.*
- 178 FLA(VIVS) DRYANTIANVS ὁ κρᾶτιστος συγγραφεύς *catalogus ephoborum C.I.A. III 1177, scriptus iudice Dittenbergero inter annos 212 et 222.*
- 179 Flavius Earinus (*nomen gentilicium habet inscriptio carminis Statiani*) spado amatus a Domitiano *Dio 67, 2, eiusdem libertus Statius silv. lib. 3 praef. Pergamo oriundus Statius silv. 3, 4 v. 12 seq. Apollini Pergameno dedicat capillos Statius silv. 3, 4; Martialis 9, 16. 17. 36; de eo praeterea Martialis 9, 11—13.*
- 180 Fl(avius) Eugenitor (Εὐγενέτωρ), procurator Thraciae t. *Madyti in Thracia descriptus, ann. inst. arch. 1842 p. 138.*
- 181 C. FLAVIVS FIGVLVS quaestor provinciae Cypri a. 29 *Lebas-Waddington 2773.*
- 182 L. FLAVIVS FIMBRIA consul suff. cum C. Atilio Barbaro mense Iul. anno ut videtur 71 *titulus Neapolitanus CIG. 5838 = Kaibel inscr. Gr. Sicil. Ital. 760; tessera gladiatoria I 773; cf. Borghesi 3, 343. Incertum num ex posteris C. Flavii Fimbriae consulis anno a. u. c. 654 et filii eius qui in Asia perit a. 670.*
- 183 FLAVIVS FLAVIANVS clarissimus puer, filius Raniae Flaviae Iulianae Optatae t. *Carthaginensis VIII S. 12545. Pater ei videtur fuisse Flavius Pollio Flavianus, v. stemma propositum s. v. Flavia Optata.*
- 184 T. Flavius Gallicus, T. f., tribu Quir., procurator Aug. provinciae Africae tractus Karthaginensis, praefectus classis . . . t. *Thisiducensis VIII 1269 = VIII S. 14763.*
- 185 T. Flavius Genialis (*praenomen ex VI 214*) praefectus praetorio sub Didio Iuliano *vit. Iul. 3. 8. — Idem puto T. Flavius Genialis tribunus cohortis ut videtur praetoriae a. 185 VI 214.*
- 186 T. Flavius Germanus, T. f., procurator ad alimenta [Lucaniae] Bruttii Calabriae et Apuliae, procurator vicesimae hereditatum Umbriae Tusciae [regionis] (*cf. Hirschfeld Veric. p. 65 not. 3*) Campaniae, procurator regionum urbis, adiuncto sibi officio viarum sternendarum urbis partibus duabus, procurator ludi matutini, procurator ludi magni, procurator patrimonii, procurator vicesimae hereditatum; curator triumphii Germanici secundi imp. Commodi (a. 180); pontifex minor; Praeneste plurimis honoribus functus, patronus coloniae t. *Praenestinus XIV 2922. Socer L. Mantennii Sabini, avus L. Mantennii Severi XIV 2955.*
- 187 FLAVIVS HERACLEO, Severi Alexandri dux, in Mesopotamia a suis ipsius militibus interfectus *Dio 80, 4.*
- 188 L. [F]l[avius] Honoratus (*gentilicium non est certum*), pro[c. et] praef. prov. (Sardiniae) *tit. Sardus X 7859. Uxor Flavia T. f. Ter-tulla, filii Honoratia[nus] et [Marc]ellina ib.*
- 189 Flavius Iosephus (*gentilicium habent inscriptiones librorum eius inde-*

que ii qui eos libros adhibuerunt; de Iosephi vel potius Iosepi nomine cf. Niese ed. maior vol. I [1887] praef. p. V), Iudaeus, Matthiae filius bell. 1 praef. 1, vit. 2. De nobilitate sua ipse vit. 1 cf. ant. 16, 7, 1. Natus a. p. Chr. 37 ant. 20, 11, 2 cf. vit. 15. Annos natus viginti sex iter Romam suscipit ad captivos quosdam liberandos vit. 3. A. 66 cum Iudaei a Romanis deficerent, utrique Galilaeae praepositus bell. 2, 20, 4, vit. 7. Res in Galilaea a se gestas exponit bell. 2, 20, 5 seq.; 3, 4, 1. c. 6, 3. c. 7, 2. Iotapatæ obsessus bell. 3, 7, 3 seq. Capto hoc oppido in potestatem Vespasiani pervenit bell. 8, 1-8, cui imperium praedicat ib. 9. Suet. Vesp. 5, Dio 66, 1. Ab imperatore Vespasiano vinculis exsolutus bell. 4, 10, 7. Vespasianum comitatur Alexandriam vit. 75, c. Ap. 1, 9. Redit cum Tito in Iudaeam, ubi adest obsidioni Hierosolymorum c. Ap. 1, 9, bell. 5, 9, 2 seq., c. 13, 3. Titum Romam comitatus, civitate donatur a Vespasiano, item opibus, item agris in Iudaea vit. 76; agri eius in Iudaea siti immunes facti a Domitiano ib. Ionathas Cyrenensis cum calumniatur sed frustra ib. bell. 7, 11, 3. — Uxores duxit tres ib. 75, 76. Filii Hyrcanus, Iustus, Simonides qui et Agrippa (cf. supra M. Flavius Agrippa) ib. — Post scriptam de bello Iudaico historiam sermone patrio bell. 1 praef. 1, edidit de eodem bello libros Graece scriptos VII ib. 12, qui extant, iam Domitiano puto imperium adepto, propter mentiones eius honorificas 4, 11, 4; 7, 4, 2, deinde impulsu Epaphroditii ant. 1 praef. 2, vit. 76, antiquitatum libros XX, anno Domitiani decimo tertio ant. 20, 11, 2, mox de vita sua librum cf. ib., denique contra Apionem libros duos ad eundem Epaphroditum c. Ap. 1, 1; 2, 1, 41. 'Ob ingenii gloriam statuam meruit Romae' Hieronymus de vir. ill. 13. Quando mortuus sit, ignoratur.

190 T. FLAVIVS IVLIANVS QVADRATIANS (Iulianus Iucundus, Iulianus exempla sequiora et derivata), vir clarissimus, praetor urbanus, quindecimvir sacris faciundis VI 314*.

191 L. FLAVIVS IVLIANVS, L. f., tribu Quir., adest scribendo senatus consulto de Cyzicenis sub Antonino Pio III S. 7060.

— M. AEMILIUS FLAVIVS IVLIANVS LATINIANVS.

— L. NAEVIUS FLAVIVS IVLIANVS TERTVLLVS AQUILINVS.

192 Flavius Iuvenalis (gentilicium est vit. Sev.) praefectus praetorio sub Didio Iuliano et sub Severo vit. Sever. 6, vit. Get. 2, 4; VIII 2755. Cf. Hirschfeld Veric. p. 230 n. 57. — Idem puto Flavius Iuvenalis centurio in legione tertia Augusta anno 162 Eph. ep. 5, 1276.

193 T. FL(AVIVS) LAR...., συλληγὴς t. Phrygius OIG. 3858^m (add. vol. III p. 1093).

194 T. Flavius Latinianus praefectus vigillum t. Lugdunensis Boissieu p. 3.

195 Flavius Leontius (Loomt- lapis) vir perfectissimus, dux per Africam t. Lambacesitanus Eph. ep. 5, 752. Fortasse quarti potius quam tertii p. Chr. saeculi.

- 196 Flavius Liberalis, Ferentinensis, scriba quaestorius, Flaviam Domitillam in ingenuitatem asseruit *Surt. Vesp. 3.*
 — *T. F(FLAVIUS) LIBO consul cum Traiano vel Hadriano *t. urbanus VI 207 sed male lectus.*
 — M. ANNIUS FLAVIUS LIBO.
- 197 FL(AVIUS) LOLLIANVS clarissimus vir *tegula Firmana musci de Minicis IX 6078, 87.*
- 198 FL(AVIUS) LOLLIANVS vir clarissimus, praefectus [urbi?], Herculi sacrum fecit *t. urbanus, Bull. com. 1889 p. 42, litteris, teste Lancianio, fortasse medii tertii, certe tertii potius quam quarti p. Chr. saeculi. Diversus igitur a Marotio Lolliano praefecto urbis a. 342 (C. X 1695. 1696, alibi), sed item diversus ab eo Lolliano qui fuit praefectus urbis a. 254; is enim appellabatur L. Equatius Victor Lollianus.*
- 199 T. FLAVIUS LONGINVS Q. MARCIUS TYRBO. *Tituli ei positi in legatione Moesiae Tomis, alter ab Heracleensibus ex Chersoneso arch. epigr. Mitth. aus Oesterr. 8 p. 20 n. 60 cf. p. 249 (1), alter a corniculario eius III 767 (2). Praeterea memoratur in titulo item Moesico III S. 7449 (3). T. Flavius Longinus Q. Marcius Turbo t. 1. 2, . . . Longinus t. 3. Filius fortasse Q. Marcii Turbonis praef. praet. Hadriani, aut naturalis aut adoptivus. Patrem naturalem ei fuisse T. Flavium Longinum, veteranum et decurionem complurium municipiorum Daciae (III 1100) coniecit Hirschfeld ad t. 1. Tribu Palatina t. 1. [Praefectus] cohortis primae Germanorum ib., lato clavo nondum videlicet accepto. Sevir turmae tertiae equitum Romanorum, quaestor L. Caesaris (a. 136 vel 137), aedilis, praetor, legatus legionis primae Adiutricis, legatus pro pr. Galliae Lugdunensis, curator locorum operumque publicorum t. 1. Consul (suff. a. inc.) ib. Legatus Aug. pro pr. Moesiae inferioris t. 1. 2, a. 155 t. 3. Curator (Heracleensium ex Chersoneso?) t. 1. Flavius Longinus, cui divus Pius rescripsit Dig. 3, 5, 5, 14. — Idem fortasse Flavius Longinus, clarissimus vir, curator r. p. Puteolanorum a. 161 X 1813.*
- 200 FL(AVIUS) LVCILL[IA]NVS legatus pro pr. Moesiae inferioris sub Maximino III S. 7605.
- 201 L. FLAVIUS LVCILLIANVS, clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338.
- 202 T. Flavius Macer, T. f., tribu Quir.; praefectus gentis Musulaminorum, curator frumenti comparandi in annonam urbis factus ab imp. Traiano, procurator Aug. praediorum saltuum Hipponiensis et Therestini, procurator Aug. provinciae Siciliae; Ammaedarae duovir et flamen perpetuus *t. Calamensis VIII 5351.*
- 203 T. Flavius Magnus. *Titulus ab eo positus VI 3761 (1); memoratur VI 220 (2). P. Flavius Mag[nus] t. 1, Magnus t. 2. T. f., tribu Pom. t. 1. Praefectus vigiliu inter annos 198 et 201 t. 1, certe ex pr.*

- kal. Iun. a. 199 usque ad idus Febr. 200 t. 2. Cf. *Hirschfeld Verie.* p. 147 n. 16.
- 204 FL(AVIVS) MARCIANVS co(n)s(ularis) Pannoniae inferioris sub Severo Alexandro *Eph. ep. 2. 696.*
- 205 Flavius Marcianus Afer (Leptitanus puto), insimulatus a Mario Prisco proconsule eadem equitis Romani emisit et ob id damnatus *Plin. ep. 2. 11, 8 seq.*
- 206 FLAVIVS MATERNIANVS (sic *Dio 78, 4, praeterea Maternianus*). Ei Caracalla curam rerum urbanarum commisit *Herod. 4. 12. 4: τῶν ἐν τῇ ἀστὶ σιγαλιωτῶν ἀρχῶν* (num praefectus urbi?) *Dio 78, 4.* Caracallae ut insidias Macrini caveat scribit *Dio l. c., Herod. 4. 12. 6 cf. Dio 78, 7.* Interficetur a Macrino *Dio 78, 15.*
- 207 T. Flavius Maximus. *Titulus Urbisalviensis IX 5529: dis deabusq(ue) Urbisalviensibus* T. Flavius Maximus proc. Aug. ab Orient. donum misit.
- 208 T. Flavius Maximus Κρῆς Ἰορδάνος, φιλόσοφος, sepultus Carthagine *VIII S. 12924.*
- 209 P. FLAVIVS MENANDER AFRICANVS, clarissimus iuvenis, quattuorvir viarum curandarum; mater Gavia Procula *titulus Campanus X 3855.* — Flavius Menander, cui rescripsit imp. Alexander *fragm. Vat. 266*, fortasse idem.*
- 210 T. FLAVIVS MINIANVS, T. f., clarissimus iuvenis *VIII 2296.*
- 211 FLAVIVS MOSCHYLVS (Moscyllus *inscr. lat.*), vir clarissimus, Isiacus Ostiae t. *Ostiensis XIV 352.*
- 212 Flavius Nepos, tribunus cohortis praetoriae, ob suspicionem coniurationis tribunatu exutus a. 65 *Tac. a. 15, 71.*
- 213 T. FL(AVIVS) NOVIVS RVFVS (sic t. *Troesmensis; ὁπ. Νοβίου vel Νοβ. Πούπου nummi; ὁπ. Α. Νοβίου, quod in quibusdam lectum esse dicitur et quod fictum indicaverat Waddington comptes rendus de l'Académie des inscr. 1866 p. 34, sine dubio legendum est ὁπ. Α. Νοβίου*), legatus Moesiae inferioris sub Elagabalo t. *Troesmensis III 6170; nummi Nicopolitanorum ad Histrum (Mionnet I 360, 41, S. II 167, 644–175, 685; catal. mus. Berol., Beschr. der antiken Münzen I p. 84 seq. Revue numismatique 1892 p. 75, 76, cet.), fortasse, ut coniecit Pirk, primis temporibus Elagabali, cum caput eius in nummis sit imberbe.*
- 214 FL(AVIVS) PANNONIUS ὁ ἀπάστος t. *rep. prope Tomos, arch. ep. Mitth. 14 p. 20.*
- 215 T. Flavius Petro, Reatinus, avus Vespasiani; olim centurio Pompeianarum partium, postea domi coactor argentarius *Suet. Vesp. 1. Uxor Tertulla ib. c. 2.*
- 216 T. FL(AVIVS) PHILINVS oriundus Thespiis; quaestor provinciae Asiae, tribunus, praetor, legatus Cypri, proconsul Lyciae Pamphylicae *titulus Thespiensis, Inscr. Graec. septentr. I n. 1866.*
- 217 Flavius Philostratus (sic *epistula dedicatoria vitarum sophistarum, item tituli infra citati, qui huius videntur esse, praeterea Philostratus*),

Φλοστράτου τοῦ καὶ Βήρου, Ἀθηναίου σοφιστοῦ (cf. paulo post Φλόστρατος ὁ πρῶτος, Ἀθήνιος, υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου σοφιστοῦ), καὶ αὐτὸς δεῦτερος (?) σοφιστὴς, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, εἰτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἕως Φιλίππου Suidas, agens de auctore vitarum sophistarum et vitae Apollonii; idem Lemnius appellatur ab Eunapio vit. philos. et soph. praef., item a Synesio in libri de Dione principio, Atheniensis ab Eusebio contra Hieroclem et ab ipso Hierocle citato ab Eusebio πρὸς τὰ ὑπὸ Φλοστράτου κτλ. § 2. 5 cf. Kayser praef. ed. Turic. p. 11; ipse (vit. soph. 2 c. 27, 5; 30, 3; 31, 2; 33, 2. 3) Lemnium appellat alium Philostratum. (De patre eius Suidas habet: γεγωνὶς ἐκὶ Νέρωνος, aperto error). Versatur in aula Iuliae Domnae (ματῆχων τοῦ περὶ αὐτὴν λόγου), cuius iussu conscripsit de vita Apollonii libros vit. Apoll. 1, 3. Vitas sophistarum dedicat Antonio Gordiano proconsuli vit. soph. epist. dedic. Huius nepos ex filia Philostratus iunior Philostr. iun. imag. prooem. 1 (Suidas turbat). — Flavius Philostratus ὁ σοφιστὴς tituli Olympius arch. Zeitung 2. 1878 p. 102 n. 174; Erythraeus, bull. de corr. hell. 1880 p. 153, Atheniensis t. Olympius (quem titulum posuit ἡ λαμπροτάτη πατρίς), is ipse ut videtur. Uxor Aurelia Melitina, filius L. Flavius Capitolinus t. Erythraeus.

218 L. Fla(vius) Philostratus, Atheniensis, pago Σταυριᾶς, archon eponymus Athenia CIA. 3, 1202, anno ut videtur 262/3, fortasse 254/5 vel 258/9 (Dittenberger comm. Momms. p. 242 seq.). Videndum num fuerit ex gente Flavii Philostrati sophistae.

219 T. FLAVIVS PHOEBIANVS [P]al. c. [i.] (?) (traditur T. FLIAL. PHOEBIANVS C. L., nec restitutio certa) tit. Fundanus X 622A.

220 FLAVIVS PIVS, T. Flavii Claudiani consulis, auguris filius VI 1413.

221 FL(AVIVS) POLLIO FLAVIANVS clarissimus vir, curator . . . t. Ammaedarensis VIII S. 11536. Pater Iuliae Flavinae Herenniae Caeciliae Honoratianae Optatae ib., item nisi fullor Flaviorum Flaviani et Flavianillae, maritus Raniae Flavinae Iulianae Optatae, cf. stemma propositum infra sub Flavia Optata.

222 T. FL(AVIVS) POSTVMIVS VARVS. Tituli: Britannicus VII 95 (1); urbani VI 1416 (2). 1417 (3). Nomen plenum dant tituli, Postumius Varus chronogr. M. Postumii Festi oratoris pronepos et sectator t. 2. V. c. t. 1. 3. Legatus (aut provinciae Britanniae aut legionis II Augustae) t. 1. Cos. (suff. a. inc.) t. 2. 3. Praefectus urbi a. 271 chronographus a. 354; t. 3. Augur, quindecimvir t. 3. Orator ib. T. Flavii Postumii Titiani consulis ord. a. 301, qui et ipse fuit M. Postumii Festi pronepos (VI 1418), fratrem fuisse propter aetatis differentiam negavit Henzen.

223 M. FLAVIVS POSTVMVS. Tituli Cirtensis VIII 7044 (1); Minturnensis X 6008 (2). T. f., tribu Quir. t. 1; origine ut videtur Cirtensis. Quaestor, curator coloniae Ardentinorum, adlectus inter tribunicios ab imp. An-

- tonino Aug., praetor, legatus legionis sextae Ferratae, 'ordinatus in Gallia at quinque fascos' (i. e. *legatus Augusti extra ordinem in Galliam missus*, cf. *Mommsen ep. ep. 1 p. 129*), praefectus aerarii militaris *t. 1*. Patronus quattuor coloniarum Cirtensium *t. 1*. Patronus Minturnensium *t. 2*.
- 224 Flavius Proculus, eques Romanus, apud Claudium Caesarem in censura eius quadringentos reos postulavit, quod ornamenta ordinis equestris usurpassent *Plin. h. n. 33, 33*.
- 225 Flavius Proculus: rescriptum divi Hadriani ad eum *Dig. 49, 14, 3, 7*. *Magistratus aliquis vel officialis (procurator)*.
- 226 P. FL(AVIVS) PVDENS POMPONIANVS signo Vocontius, clarissimus vir, erga civeis patriamque prolixo cultor exercitiis militaribus effectus(?), multifariam loquentes litteras amplians, Atticam facundiam adaequans Romano nitore titulus positus a *Thamugadensibus VIII 2391* cf. *Eph. ep. 7 p. 239 n. 745*. Idem Flavius Pomponianus citatus a Charisio *p. 145, 29* ed. Keil, cf. *Buecheler mus. Rhén. 42 p. 473 qui cum supparem putat Iulio Romano*.
- 227 .. [Fl]avius Quadratus Laetianus? [pr]aefectus cohortis I, [pro]curator? pro]vinciae Ting[itanae] *VIII S. 11176*.
- 228 FLAVIVS RESPECTVS praetor (temporibus Traiani, consuluit enim Iuventium Celsum) *Dig. 4, 4, 3, 1*.
- 229 M. FLAVIVS SABARRVS VET[TIVS] SEVERVS, M. f., clarissimus vir, proconsul provinciae Africae *VIII 1639*.
- 230 Flavius Sabinus, pater Vespasiani imp.; egit publicum quadragesima in Asia; postea fenus apud Helvetios exercuit ibique diem obiit *Suet. Vesp. 1*. Uxor Vespasia Polla *ib. c. 11*. Liberi praeter Sabinum et Vespasianum puella quae non perennavit *ib. c. 5*.
- 231 FLAVIVS SABINVS. *Fragmentum tituli rep. in foro Romano, undique mutilum, coniectura tantum ad eum relatum: Bull. communalr 1883 p. 224*. Filius Flavii Sabini et Vespasiae Pollae, frater Vespasiani maior, natus igitur non post annum p. C. 8 *Suet. Vesp. 1*. 'Quinque et triginta stipendia in re publica fecerat', cum mortuus est a. 69 *Tac. hist. 3, 75*, primos igitur honores videtur cepisse a. 34. In Britannia sub fratre legato legionis cum hoste confligit *Dio 60, 20*. Legatus Moesiae per annos septem *Tac. hist. 3, 75* cf. *tit.* [Curator census?] Gallici *tit.* Nero eum urbi praefecit *Tac. hist. 1, 46*, in locum L. Volusii defuncti a. 56 (*Plin. h. n. 7, 14, 62; Tac. a. 13, 30*), obtinuit enim praefecturam annis duodecim *Tac. hist. 3, 75*, nec tamen sine intermissione, cum a. 61 in praefectura occisus sit Pedanius Secundus *Tac. a. 14, 42*. (*Borghesius opp. 3 p. 327, mutans numerum duodecim apud Tac. hist. 3, 75 in totidem vel in VII, Flarium coniecit fuisse successorem Pedanii*). Vespasianum, cui auctoritate et pecunia superior erat, adiuvat domo agrisque pignori acceptis *Tac. hist. 3, 65; Suet. Vesp. 4*. Praefectura ablata ei a Galba, redditur

ab Othone *Tac. hist. 1, 46; Plut. Otho 5*. Accepto nuntio pugnae Bedriacensis milites urbanos in verba Vitellii adigit *Tac. hist. 2, 55*. Cornelius Dolabella apud eum accusatus *ib. c. 63*. Dicebatur Caecinam ad defectionem incitavisse *ib. c. 99*. Adpropinquantibus Flavianis ut Roma fugeret admonitus, remanet in urbe *Tac. hist. 3, 59*. Cum eo agit Vitellius de imperio deponendo *ib. c. 64, 65; Suet. Vit. 15*. In Capitolium compulsus ibique obsessus *Tac. hist. 3, 69, 70*. Incenso Capitolio ad Vitellium perductus occiditur; corpus in Gemonias abiectum *ib. c. 73, 74, 85; Iosephus bell. 4, 11, 4; Suet. Vitell. 15, Dom. 1; Dio 65, 17; Victor Caes. 8, epit. 8; Eutropius 7, 18; Orosius 7, 8; Symcellus p. 645, 19*. Funus censorium ei ductum *Tac. hist. 4, 47*, vadimon[iis honoris cau]sa dilatis *tit.*; [clupeus?] ei positus auctore Vespasiano, item in foro divi Augusti statua *tit.* — Vir mitis et abhorrens a caedibus *Tac. hist. 2, 63; 3, 65; sermonis nimius ib. c. 75*. — Obiter nominatur *Tac. hist. 3, 78, 79, 81*; mentio eius fit *Iosephus bell. 4, 10, 3*.

232 FLAVIVS SABINVS curator operum publicorum (sub Tito vel ante Titum) VI 814. Eundem T. Flavius Sabinum consulem a. 82 habuit *Borghesius opp. 4, 155, nulla causa cogente*.

233 T. FLAVIVS SABINVS (praenomen extat *act. Arr. et fast. fer. Lat.*) consul designatus in annum 69 a Nerone aut Galba *Tac. h. 1, 77*. Ab Othone militibus praepositus quibus Martius Macer praefuerat *ib. 2, 36*. Mortuo Othone ad Vitellianos transit *ib. c. 51*. Consul suffectus a. 69 cum Cn. Aruleno Caelio Sabino mense Apr. Mai. Iun. *act. Arr.* Consul iterum a. 72 cum C. Licinio Muciano III *act. Arr., fast. fer. Lat.* Alienum fuisse a Flavio Sabino et Vespasiano fortasse ex silentio Taciti colligi potest.

234 T. FLAVIVS SABINVS (praenomen extat VI 20, 3828) Flavii Sabini praefecti urbis filius *Dio 65, 17, patruelis Domitiani Suet. Dom. 10, A, 69* accitus a patre in Capitolium, cum Capitolium incenderetur, evasit *Dio 65, 17 cf. Tac. h. 3, 69*. In matrimonio habet Iuliam Titi filiam *Philostratus vit. Apollon. 7, 7*. Gener fratris, de cuius albatris ministris querebatur Domitianus nondum princeps *Suet. Dom. 12, hic sine dubio*. Consul ordinarius a. 82 cum Domitiano VIII *fasti, cf. VI 20, 3828*. Occisus a Domitiano *Suet. Dom. 10, Philostratus l. c., 'quod eum comitorum consularium die destinatum perperam praeco non consulem ad populum sed imperatorem pronuntiasset' Suet. l. c.*

235 T. FLAVIVS SALLUSTIVS PAELIGNIANVS. Sallustius Paelinianus *fistula X 6769; in consulatu plerumque Paelignianus (Felicianus Prosper, male), Sall. Paelignianus XIV 2267, T. Fl. act. Arr. a. 231, qui locus actorum semel tantum, a Marinio tamen, descriptus est; T. Fl. T. f. Qu[ir.] Paeligni[anus] fragmentum urbanum VI 17968^a et fortasse paullo melius ap. Lanciani bull. rom. 1883 p. 223, de quo tamen dubitari potest, num pertineat ad hunc. Clarissimus vir fistula*

plumbea prope Ardeam rep., X 6769, unde praedia ei fuisse illo loco colligi potest. Consul ord. a. 231 cum Claudio Pompeiano *fasti*. — Paelignianus, ad quem rescripsit imperator (Caracalla ut videtur) *Dig.* 50, 15, 3, 1, fortasse *idem*.

236 FLAVIVS SCAEVINVS, senatorii ordinis, solutis moribus, auctor coniurationis in Neronem a. 65 *Tac. a.* 15, 49, 53, 74. Ex domo eius proditio coepit *ib. c.* 54–56. Mox ipse socios edit *ib. c.* 56, 66. Perit c. 70. Uxor Caedicia Italia pulsa c. 71. Amicus Petronii *ib.* 16, 18.

237 T. Flavius Scapula C. Rutillii Gallici praefecti urbis sub Domitiano amicus ut videtur V 6988.

238 T. FLAVIVS SECVNDVS PHILIPPIANVS vir clarissimus; tribunus mil. legionis septimae Geminae, allectus inter quaestorios tribunicios praetorios, legatus legionum I Minerviae et XIII Geminae, legatus Augustorum trium provinciae Lugdunensis *tit. Lugdunensis, Allmer et Dissard musée de Lyon I p.* 128 (*vidit Hirschfeld*). Redhibita et suscepta provincia Bonae Menti et Fortunae reduci aram constituit *ib.* Uxor Iulia Nepotilla, filii T. Flavius Victorinus Philippianus et T. Flavius Aristus Ulpianus *ib.*

239 L. FLAV(IVS) SEPTIMIVS APER OCTAVIANVS, L. f. (*ita certe unum ex apographis*), clarissimus vir; decemvir stlitibus iudicandis, sevir turmae secundae equitum Romanorum, quaestor provinciae Cypri, tribunus plebis; sodalis Hadrianalis VI 1415. Filia Flavia Neratia Septimia Octavilla *ib.*

240 T. Fl(avius) Serenus, [a cognitionib[us Aug.], utrubique p[raes]es optimus (*i. e. fortasse praeses Mauritaniae utriusque*) titulus orar *Mauritaniae VIII* 9002.

241 Flavius Severianus. Rescriptum Severi ad eum citatur *fragm. Vat.* 201. *Videtur fuisse magistratus.*

242 P. FLAVIVS(?) SILVA praetor nummus Siculus (*his in mus. Berol., his apud Imhoofium, cf. mon. gr. p.* 37; minus recte ap. *Borghesium bull. nap. n. s.* 6 p. 32, item ap. *Klein röm. Verw.-Braunre I p.* 90). *Videtur fuisse propractor Siciliae primis temporibus Augusti (Mommsen R. Münzesen p.* 374 not. 27).

243 L. FLAVIVS SILVA NONIVS BASSVS (Φλάβιος Σιλβας *Iosephus*; in consulatu L. Flavius Silva Nonius Bassus *act. Arr.*, L. Flavius Silvanus VI 10243, Flavius Dio 66, 26, Silva *chronogr.*, Silvanus Prosper, Galva *Hylat.*). Legatus Iudaeae a. 73 (*cf. v. Rohden de Palaestina et Arabia p.* 37) *Iosephus bell.* 7, 8, 1. Consul ord. a. 81 cum Asinio Pollione Verrucoso *fasti*.

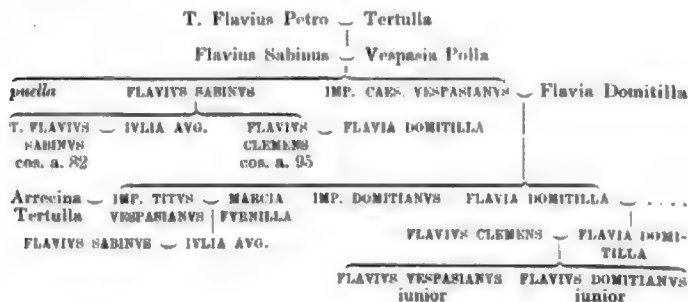
244 CN. FLA[V]IVS STRAB(O) praetor urbanus a. 31 *fasti mag. fratrum Arvalium*.

245 T. FLAVIVS SVLPICIANVS (*sic act. Arr. saepius*, Flavius Sulpicianus Dio et *vit. Pert.* 13, 7, Sulpicianus *Herod.*) socer P. Helvii Pertinacis *vit. Pert.* 13, 7, Dio 73, 7, *Herodian.* 7, 6, 8, scilicet pater Flaviae

- Titianae*. Frater Arvalis, adest in collegio anno incerto inter a. 169 et 177, a. 183. a. 193, promagister fratrum Arvalium a. 186 *act. Arr.* (*fragmentum editum Eph. cp. 8 p. 336 non recte relatum est ad a. 166-169*). Consul anno incerto *Herod. l. c.* A. 193 praefectus urbi factus a Pertinace genero *Dio 73, 7, vit. Pert. 13, vit. Iulian. 2, 6, Herod. l. c.*, vir eo honore dignus *Dio*. Forte in castris praetoriis cum Pertinax interficeretur *Dio 73, 11* (*paullo aliter Herod.*), agit cum praetorianis de imperio sibi conferendo, sed superatur a Didio Iuliano *Dio 73, 11, Herod. 2, 6, 8, 9, vit. Iuliani 2*. Interficetur iussu Severi ut fautor Albini *Dio 73, 8*. (Claudius Sulpicianus sine causae dictione occisus a Severo *vit. Severi c. 13*, fortasse idem est, aut errore biographi dictus *Claudius pro Flavio*, aut pleno nomine appellatus *Flavius Claudius Sulpicianus*, ut coniecit *Marinius Arr. p. 391*). — Praedia habet in agro Praenestino *fistula XIV 2838*.
- 246 L. FLAVIUS SULPICIANUS DORIO, pater eius qui sequitur *tituli Cretenses filii* (*cf. sub hoc*). M. Aurelio et Vero statuas dicavit Hierapytnae *CIG. 2581. 2582*. — T. FLAVIUS SULPICIANUS DORIO qui a. 129 Hadriano statuas dicavit Gortynae *Bull. de corr. hell. 1889 p. 58*, fortasse pater eius.
- 247 L. FLAVIUS SULPICIANUS DORIO POLYMNIS. *Tituli Cretenses CIG. 2590 mutilus et insuper male descriptus* (1); *Bull. de corr. hell. 1885 p. 212 et paullo plenius Museo ital. di ant. class. 3 p. 624 paene integer* (2). Praenomen servavit t. 1, confirmatum praenomine patris; . . . Σουλπίκιαν[ος] (hoc litteris dimidiatis) Δωρίων Πολύμνις t. 2. Filius L. Flavii Sulpiciani Dorionis t. 2 *cf. t. 1*. Quaestor pro pr. Bithyniae t. 1. 2. Adlectus inter tribunicios, praetor designatus t. 2.
- 248 Q. FLAVIUS TERTIVLLVS consul suff. cum Q. Iunio Rustico mense Iul. a. 193 *dipl. mil. rep. in Hungaria (archaeologini értesitő 6, 1886 p. 208)*; *VI 858*.
- M. VLPIVS FLAVIVS TISAMENVS.
- 249 FL(AVIVS) TITIANVS clarissimus vir *legulae urbanae*, *XV 526. 527*, factae, ut ex litterarum forma ac sigillorum specie *Dressel* colligere posse sibi visus est, saeculo II exeunte; in parte regularum ornamentum cernitur, quo fidem Christianam subindicari putat *Rossius bull. crist. 1875 p. 68*.
- 250 FLAVIVS TITI[ANVS] vir clarissimus, curator reip[ubl.] (Clusinorum) t. *Clusinus XI 2101*. Fortasse saec. p. C. quarti.
- 251 Flavius Titianus, procurator Alexandriae (ἐπιτροπάρχων ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ) sub Caracalla, auctore Theocrito occisus *Dio 77, 21*. Praefectum Aegypti cum fuisse nonnulli statuerunt (*cf. Franz CIG. III p. 313*), non recte ut puto.
- 252 . . . FL(avius) Titianus, T. f., tribu Quir., procurator Galatiae, procurator patrimonii, procurator provinciarum Lugdunensis et Aquitanicae t. *Lugdunensis, Boissieu inscr. de Lyon p. 251*.
- 253 Flavius Titianus, procurator Norici *tituli Celebensis III 5164. 5172*.

- 254 Flavius Titianus vir perfectissimus *t. Cirtensis VIII 7045.*
- 255 T. FL(AVIVS) TITIANVS legatus Augustorum duorum pro pr. provinciae Tarraconensis *tituli Tarraconenses II 4076 (1). 4118 (2).* Proconsul provinciae Africae *t. 2. Nomen uxoris, quod extabat in t. 1, legi non potuit (POSTVMIVSLLA excepit Huebner).*
- 256 T. FL(avius) Titianus, praefectus Aegypti a. 126 *III 41.*
- 257 T. Flavius Titianus (*praenomen habet solus t. 1*) praefectus Aegypti a. 164. 166 *tituli Aegyptiaci CIG. 4831^b (add. p. 1215) (1); 4701 (2).* Idem fortasse Titianus inter duces belli Parthici enumeratus a Luciano quomodo *hist. conscr. sit 21 (cf. Napp de rebus imperante M. Aurelio in Oriente gestis p. 74).* Idem ut videtur memoratur in titulo Ephesio *ap. Wood discoveries from the great theatre n. 10: Φλ. Τιτιανός ἑκαρχος Αἰγύπτου.*
- 258 FLAVIVS VALENS vir clarissimus *V 5670.*
- 259 FLAVIVS VALERIANVS clarissimus iuvenis fistula plumbea *Romae rep., bull. comunale 1886 p. 103 n. 1154.*
- 260 FL(AVIVS) VAL(ERIVS) THEOPOMPVS (THEOPOMP-*lapis*) ROMANVS clarissimus puer, patricius natus, quaestor candidatus designatus *VI 6993.*
- 261 ... FL(AVIVS) VEDIUS ANTONINVS, clarissimus vir fistula aquaria *Romae rep., ap. Lancianum syll. aq. n. 77a (vidit Henzen). Cf. Vedius Antoninus, item M. Cl. P. Vedius Antoninus Phaedrus Sabinianus (titulus Ephesius, Herm. 7 p. 32).*
- 262 (FLAVIVS) VESPASIANVS: ita, abolito nomine priore, appellatus alter e Flavii Clementis filiis, quos Domitianus successores sibi destinavit *Suet. Dom. 15. Quintilianus praeceptor eius Quint. inst. or. 4 proem. Nummum Smyrnaeorum cum capite iuvenili et inscriptione Οὐεσπασιανὸς υἱὸς Κλεμεντὸς (Eckhel 6, 402; Cohen I² p. 339) ad hunc pertinere coniecit Eckhel (l. c.) sed dubitans.*
- 263 T. FLAVIVS VESPASIANVS = IMP. CAESAR VESPASIANVS AVGVSTVS. Natus a. p. Chr. 9 *Suet. Vesp. 2 cf. Dio 66, 17, d. 17 Nov. Suet. l. c., Philocalus CII. I p. 354. 356., in Sabinis ultra Reate, vico cui nomen Falacrine Suet. l. c. cf. Sil. Ital. 3, 594 seq., patre Flavio Sabino, matre Vespasia Polla Suet. 1. Compulsus a matre latum clavum sumpsit Suet. 2. Tribunus militum in Thracia ib. Quaestor Cretae et Cyrenarum ib. Aedilis a. 38 Dio 59, 12; Suet. 2. 5. Praetor a. 40 Suet. 2; infensus senatui foede Gaio adulatur ib. Uxorem ducit Flaviam Domitillam Suet. 3, ex qua liberos tulit Titum a. 39, Domitianum a. 51, Flaviam Domitillam. Defuncta uxore Caenidem Antoniae Augustae libertam, dilectam quondam sibi, revocavit in contubernium, habuitque etiam imperator paene iustae uxoris loco Suet. Vesp. 3, Dom. 12; Dio 66, 14. Huius defunctae loco complures concubinas habuit Suet. Vesp. 21. — Sub Claudio Narcissi gratia missus in Germaniam legatus legionis secundae Augustae, cum qua mox in Britanniam transit Suet. 4 cf. Tac. hist. 3, 44, Iosephus bell. 3, 1, 2.*

Fortiter facta eius in Britannia A. Plantii ipsiusque Claudii ductu *Suet. l. c., Dio 60, 20, 30, cf. Iosephus l. c., Tac. Agr. 13, Valerius Max. Argon. 1, 7, Sil. Ital. 3, 597.* Triumphalia ornamenta accipit et duplex sacerdotium *Suet. l. c.* Consul suff. mense Nov. Dec. a. 51 *Suet. ib. et Dom. 1, 17.* — Arbiter electus a Licinio Crasso Scriboniano et L. Calpurnio Pisone Liciniano, filiis M. Licinii Crassi consulis a. 27, ad nescio quos fines regendos *VI 1268.* — Proconsul Africae *Suet. 4, Tac. h. 2, 97, Sil. Ital. 3, 599.* Inter comites Neronis peregrinatione Achaica (a. 66) *Suet. 4, Iosephus bell. 3, 1, 3, spectaculi incuriosus gravissimam contraxit offensam Suet. l. c.; a Phoebo Neronis liberto increpitus est Dio 66, 11 (id Romae a. 65 factum esse narrat Tac. a. 16, 5, simile quiddam Suet. 14).* Cum extrema metueret, missus est in Iudaeam legatus pro praetore *Suet. l. c., Iosephus bell. 3, 1, 3; Tac. h. 5, 10.* Res ab eo gestae in Iudaea per duas aestates *Iosephus bell. 3, 6 seq.* Imperator appellatus d. 1 Iul. 69 Alexandriac a Ti. Alexandro *Tac. h. 2, 79, Suet. 6, praesens a Iudaico exercitu d. 3. Iul. (sic Tac.; V idus pro V nonas Iul. Suet.) ib. Alexandriam proficiscitur Iosephus bell. praef. 9; 4, 11, 5, Suet. Vesp. 7, Tac. h. 2, 82; 3, 48; 4, 81, Dio 66, 8, Orosius 7, 9, 3 cf. Philostratus vit. Apoll. 5, 27.* Brundisium navigat *Dio 66, 9, Romam ingreditur Iosephus bell. 7, 4, 1.* Triumphat cum filio *Ioseph. bell. 7, 5, 4 seq.; Suet. Vesp. 8; Entrop. 7, 20,* quamvis senatus utrique suum triumphum decrevisset *Ios. bell. 7, 5, 3, Domitiano consule, id est mense Aprili vel Maio vel Iunio 71 Zon. 11, 17.* Consulatus octo veteri addidit *Suet. 8; consul II a. 70 cum Tito filio, III a. 71 cum M. Coecilio Nerva, IIII a. 72 cum Tito II, V a. 74 cum Tito III, VI a. 75 cum Tito IIII, VII a. 76 cum Tito V, VIII a. 77 cum Tito VI, IX a. 79 cum Tito VII fasti.* Suscepit et censuram *Suet. l. c., ante kal. Iulias a. 73 VI 1238 cf. Plin. h. n. 3, 66; 7, 162 (censor designatus II S. 5217. XI 3605); lustrum condidit a. 74 Censorinus de die nat. 18.* — Defunctus d. 24 Iun. 79 *Suet. Vesp. 24, cf. Dio 66, 17, Entrop. 7, 20.* — Subiecti stemma domus Flaviae imperatoriae:

264 T. FLAVIUS VESPASIANVS = IMP. T. VESPASIANVS AVGVSTVS filius eius qui praecedit et Flaviae Domitillae, Natus d. 30 Dec. *Suet. Tit. 2, Philocalus CH. I p. 356, a. p. Chr. 39, natus scilicet annos XXXIX menses V dies XXV, cum patri succederet (d. 24 Iun. a. 79) Dio 66, 18, defunctus anno 81 altero et quadragesimo aetatis anno Suet. Tit. 11; erravit igitur Suetonius c. 2 cum scripsit cum natum anno insigni Gaiana nece. cf. Tillemont Tit. not. 1; O. A. Hoffmann de temporibus Titi imperatoris recte definiendis (diss. Argent. 1883) p. 1, 2. Educatus cum Britannico Suet. Tit. 2. Eximiae dotes eius *ib. c. 3 (inde Eutrop. 7, 21); actiones et carmina eius memorat etiam Plin. h. n. praef. 5, 2, 89. Tribunus militum in Germania ib. c. 4 cf. Tac. h. 2, 77, et in Britannia Suet. l. c. (In Britannia patrem ab hostibus circumventum servat Dio 60, 30, ubi error videtur subesse). Foro operam dedit 'honestam magis quam assiduam' Suet. c. 4. Uxorem ducit Arrecinam Tertullam *ib.*, et ea defuncta Marciam Furnillam, cum qua, sublata filia Iulia, divortium fecit *ib.* Quaestor *ib.* Legatus legionis in Iudaea sub patre *ib.* Iussu patris quintam et decimam legiones Alexandria in Iudaeam ducit Iosephus bell. 3, 1, 3; 3, 4, 2. Fortiter facta eius in Iudaea 3, 7, 31; 3, 10, 1 seq.; 4, 1, 10 alibi; Suet. l. c. Missus ad Galbam ad gratulandum Iosephus 4, 9, 2, Tac. h. 1, 10; 2, 1, Suet. 5, cum Corinthi audisset Galbam interfectum, revertitur Iosephus l. c., Tac. h. 2, 1-4, Suet. l. c., Zonaras 11, 16. Consiliorum inter Vespasianum et Mucianum nuntius Tac. h. 2, 79 cf. Iosephus 4, 1, 5. Patrem imperatorem factum comitatur Alexandriam Iosephus bell. praef. 10; 4, 11, 5; 5, 1, 1. Cura belli Iudaeici ei commissa Tac. h. 2, 82; 4, 51; Dio 66, 4; Suet. Tit. 5. A. 70 Hierosolyma obsidet Iosephus 5, 1, 6 seq.; Tac. h. 5, 1 seq., et expugnat, partim die 10. 11 Iulii mensis Iosephus bell. 6, 4, 5-6; 6, 1, id est ut videtur d. 10. 11 Aug., imperator a militibus acclamatus *ib.* 6, 6, 1 cf. Suet. Tit. 5, partim d. 7. 8 mensis Gorpiae Iosephus bell. 6, 7, 4, 5, id est ut videtur d. 6. 7 mensis Septembris (cf. O. A. Hoffmann de temporibus Titi imperatoris p. 4, 24). Romam reversus triumphat cum patre Ioseph. 7, 5, 4 seq., Suet. Tit. 6, mense Apr. vel Mai. vel Iun. a. 71 (cf. sub patre). Praefectus praetorio Plin. h. n. praef. 3, Suet. Tit. 6, Viet. Caes. 9, 10, capit. 10, 4. Collega patris in septem consulatibus Suet. 6, scilicet consul ordinarius a. 70, II a. 72, III a. 74, IIII a. 75, V a. 76, VI a. 77, VII a. 79 fasti. Censuram suscepit una cum patre Suet. l. c., ante kal. Iulias a. 73 t. *Sestinas Bull. dell' Inst. 1856 p. 141, lustrum condidit a. 74 (cf. sub patre). Defuncto patre Augustus appellatus d. 24 Iun. 79 (cf. sub patre). Consul octavum cum Domitiano septimum a. 80 fasti. Defunctus d. 13 Sept. a. 81 Suet. Tit. 11 cf. Dio 66, 26; Eutrop. 7, 22, 1.***

265 T. Flav(ius) Victor agens vices legati (sic Mommsen qui coniecit litteras a. v. l. contignatas fuisse in lapide, cum in apographo sit con-

- signatio nescio quarum litterarum*) et (p. *traditur*) legionis secundae Adiutricis t. *Aguineensis III 3426 semel descriptus*.
- 266 T. FL(AVIVS) VICTORINVS PHILIPPIANVS clarissimus iuuenis, tribunus militum legionis V Maedonicae; filius T. Flavii Secundi Philippiani tit. *Lugdunensis*, Allmer et Dissard *musée de Lyon I p. 128*.
- 267 FL[avius] V[i]talinus, epistrategus Thebaidis (ann. inc.) *CIU. 4753* (add. p. 1205).
- 268 M. FL(AVIVS) VITELLIVS SELEVCVS Commodio statuan posuit Romae *Hull. comunale 1884 p. 7*. Aut idem qui sequitur, aut pater eius. — Vitellius consul cum Severo (anno ut videtur 189) *vita Getae 3, 1*, fortasse idem.
- 269 M. FL(AVIVS) VITELLIVS SELEVCVS (sic Dio ind. l. 79, quamquam pro Φλ. Βετλλ. in codice legerint ΦΑΒΙΤΕΑΑ.; M. Vitellius Seleucus dipl. mil. a. 221, Eph. 2 p. 465, Ο[υ]τ[ε]λλ[ος] Σελευος t. *Laodicensis Lebus-Waddington 3 1839 expl. p. 437*; praeterea Seleucus), consul ordinarius a. 221 cum C. Vettio Grato Sabiniano *fasti*.
- 270 FL(AVIVS) VLPIANVS legatus Moesiae inferioris sub finem regni Severi, cum etiam Geta dictus esset Augustus, id est inter annos 209 et 211 nummi *Marcianopolitarum* (*Mionnet I, 358, 32, S. 73, 109—74, 114; 77, 132—134; 80, 149—151; 86, 189—191; Brit. Mus. p. 28, 5; 29, 11; 31, 25 seq.; Mus. Berol. p. 31, 25, 26; p. 59, 16, 17; p. 60, 20; Revue num. 1883 p. 376, 6*) et *Nicopolitanorum* (*Mionnet S. II, 123, 391—124, 395; 139, 481—483, 485—140, 489; 145, 520—146, 525; Brit. Mus. p. 45, 32; 46, 38; Mus. Berol. p. 81, 46, 47; Leake num. hell. Europa p. 78*), Severi caput, vel Caracallae, vel Getae Augusti, alii Caracallae et Getae capita coniuncta, nonnulli (*Mionnet S. I p. 77, 132—134*) Caracallae et Domnae capita praefereutes. (*Male Elagabali caput dicitur esse ap. Mionnet S. II 175, 686*).
- 271 FL(AVIVS) VLP(IVS) A . . . IVS legatus propraetore Thraciae saec. ut videtur p. C. III titulus *Thracicus bull. de corr. hell. 6 p. 183 n. 5*.
- 272 T. FL(AVIVS) VMIRIVS ANTISTIVS SATVRNINVS FORTVNATIANVS signo Hydatius, clarissimus vir titulus *Hadracmetinus VIII 61*.
- 273 Flavius Ursus. Eum consolatur Statius de amissione pueri delicati *Stattus silv. 2, 6 cf. proem. libri 2*. 'Iuuenis candidissimus et sine iactura desidia doctissimus' *proem. Filium fuisse Ursi consulis sub Domitiano* (*Dio 67, 3, 4*) coniecerunt nonnulli.
- 274 FLAVIA. Tituli arcae *Histoniensis*, in qua cum marito condita est, IX 2846 (1) *spectans ad ipsam*, 2845 (2) *spectans ad maritum*. Titulus urbanus libertorum et familiae eius et mariti VI 1484 (3). Filia C. Consi t. 1. 2 (*praenomen patris dat t. 3*) et Sinniae t. 1, Scapulae et Sinniae neptis t. 1 cf. 2, Barbi et Dirutiae proneptis t. 1 cf. 2. Consobrina eademque uxor P. Paquii Scaevae t. 1. 2 cf. t. 3. Cf. *stemma propositum sub P. Paquio Scaeva*.

- 275 FLAVIA ALEXANDRIA (Flab. titulus) clarissima femina titulus uni Sirmondo visus VI 1420.
- 276 FL(AVIA) DEMETRIA FLACCILLA ὑπατικὴ l. Teius CIG. 3104.
- 277 Flavia Domitilla Statilii Capellae equitis Romani Sabratenis delicata, Latinae condicionis; mox ingenua et civis Romana recuperatorio iudicio pronuntiata, patre asserente Flavio Liberali Ferentini genito, scriba quacatorio; postremo uxor Vespasiani, cui peperit Titum et Domitianum et Domitillam; obiit marito adhuc privato Suet. Vesp. 3, cf. Vict. ep. 10, 1; 11, 1. Vespasiano imperante nondum Augustae positus ei tit. X 1419. — Diva Domitilla Aug. nummi apud Eckhel. 6 p. 345, Cohen I² p. 426; sacerdos divae Domitillae, mulior, Patavii V 2829; consecrata igitur, fortasse sub Tito demum. (Nummus Alexandrinus inscriptus Φλαυία Δομιτῖλλα ap. Eckhel 6 p. 349, nullius fidei videtur esse).
- 278 FLAVIA DOMITILLA Vespasiani et Domitillae filia, mortua patre adhuc privato Suet. Vesp. 3. Soror Domitiani Quintil. inst. 4 proem. 2 qui nomen non ponit; similiter nomine non posito memoratur apud Statium sil. 1, 1, 89. 'Memoriae Domitillae s. p. q. R.' nummi cusi sub Tito, ap. Eckhel 6 p. 346 = Cohen 1² p. 427, 428, ad hanc recte ut videtur ab Eckhelio relati.
- 279 FLAVIA DOMITILLA συγγενής Domitiani Dio 67, 14, [divi] Vespasiani neptis VI 8942 cf. 948, nata igitur ex Flavia Domitilla Vespasiani filia; id ipsum nisi fallor, ἐξ ἀδελφῆς αὐτοῦ (Domitiani) natam Domitillam, rettulerat auctor is (non christianus, ut ait Eusebius hist. eccl., Βρῆτονος teste Syncello) a quo pendet Eusebius hist. eccl. 3, 18 et in chronico (vers. Arm. ad a. Abr. 2110, Hieronymus ad a. 2112, cf. Syncellus p. 650, 16), sed Eusebius errore αὐτοῦ accepit de Flavio Clemente, cuius nomen paullo ante positum fuisse putandum est, ita ut non coniungem eius sed sororis eius filiam putaret Domitillam (Flavii Clementis ἐξαδελφῆ Sync., ex sorore neptis Hieron.); ceterum certe in historia ecclesiastica Eusebii verum relatum fuisse videtur indicare interpretēs eius Rufinus, hic enim ab eo (Domitiano) Flaviam Domitillam sororis filiam, Flavii Clementis unius tunc e consulibus viri furorē?] poena adfectam esse narrat. (Errorem Eusebii sive codicum eius et alii defenderunt et nuper Rossius bull. crist. 1875 p. 72 seq.; scilicet duas Domitillas fuisse, alteram de qua verba facit Dio, neptem Vespasiani, alteram, de qua Eusebius, sororis Flavii Clementis filiam). Pater ignotus; Flavium et ipsum fuisse non certum est, nam Domitilla potest Flaviae nomen traxisse ab avo materno. Nupta Flavio Clementi patrueli Domitiani Dio 67, 14. De liberis eius cf. sub Flavio Clemente. A. 95 una cum marito impietatis (ἀσεβείας) accusata, utpote Iudaicae (vel potius Christianae) sectae dedita, et in Pandateriam insulam relegata Dio l. c. (ubi Pandateria videtur errore posita esse pro Pontia); anno Domitiani decimo quinto

(95/6) propter Christi testimonium in insulam Pontiam relegata *Euseb. l. c.* Exilium Flaviae Domitillae in insula Pontia memorat etiam *Hieronymus ep. 108. 7 (I p. 689 Vall.)*. Domitillae procurator Stephanus in Domitianum coniuravit *Suet. Dom. 17. Huius ut videtur Domitillae servus Felix Flavias Domitil. later urbanus XV 1139*. Ex indulgentia Flaviae Domitillae, scilicet in praediis eius, sepulcrum sibi et suis fecit *P. Calvisius Philotas VI 16246 titulus repertus prope Romam ad viam Ardeatinam in fundo dicto Tor Marancia, unde coemeteriis christianorum eo loco sitis Domitillae nomen fuisse putant, cf. de Rossi Roma sott. I p. 267. Falsi sunt tituli Domitillam memorantes IX 412* et 412* add. (p. 49*)*. — Aliam Domitillam, virginem, modo neptem Domitiani, modo neptem Plautillae sororis Clementis dictam, in Pontianam insulam relegatam, deinde Turracinam perductum ibique morte adfectam narratur in actis sanctorum Nerei Achillis et Domitillae, act. sanct. Mai. t. 3 p. 6-13; horum actorum narrationem tueri conatur *Rossius bull. crist. 1865 p. 20*.

— AELIA FLAVIA DRVSIANA.

280 FLAVIA FLAVIANILLA clarissima puella, filia Raniae Flaviae Iulianae Optatae t. Carthaginensis VIII S. 12545. Cf. stemma propositum sub *Flavia Optata*.

— IVLIA FLAVIA HERENNIA CAECILIA HONORATIANA OPTATA.

281 (FLAVIA) IVLIA (gentilicium nusquam ponitur; Iuliam Sabinam dictam fuisse olim multi crediderunt inducti fraude Goltzii, cf. *Eckhel 6 p. 365*), T. Flavii Vespasiani iunioris et Marciae Furnillae filia *Suet. Tit. 4*, nata eo die quo postea Titus Hierosolyma cepit *Suet. 5 (significatur fortasse dies 11 Aug., cf. sub patre)*, anno incerto. Domitianus nuptias cum eo facere recusant *Suet. Dom. 22*, nuptam T. Flavio Sabino *Philostratus vit. Apoll. 7, 7*, ultro corrumpit *Suet. l. c.* — Augusta nummi cusi sub Tito (dicta igitur ita a patre) et Domitiano, ap. *Eckhel 6 p. 365/6*; act. *Arv. 3 Ian. 81 1 Oct. 81, item a. 87*; tituli *V 4313 IX 2588 cf. X 1632*. Orbata patre et viro palam dilecta a Domitiano *Suet. Domit. 22* (occiso Sabino nuptias cum ea facit Domitianus *Philostratus l. c.*; *schol. Iuvenal. 2, 29*); idem causa mortis ei extitit, coactae conceptum a se abigere *Suet. l. c.*; *Plin. ep. 4, 11, 6*; cf. *Iuvenal. 2, 32*. — Diva Iulia Augusta nummi cusi partim Domitiano consule decimum quintum id est a. 90 vel 91, partim eodem consule decimum sextum id est a. 92 vel 93 vel 94; mortua igitur et consecrata ante finem anni 91; cf. *Martialis 6, 3, 6*; *6, 13*; *9, 1, 7*. Sacerd. flam(inica) divae Iuliae Piaae Augustae *IX 1153*.

— AVRELIA FLAVIA IVLIANA.

282 FL(AVIA) MAMILIA, virgo Vestalis maxima a. 242 *VI 2133*.

283 FL(AVIA) NERATIA SEPTIM(IA) OCTAVILLA, clarissima puella (pro C-Q traditur CQ vel CF, correxit *Henzen*), filia L. Flavii Septimii Apri Octaviani *VI 1415*.

- 284 FLAVIA OPTATA clarissima femina, filia Raniae Flaviae Iulianae Optatae t. *Carthaginiensis VIII S. 12515. Eadem puto Iulia Flavia Herennia Caecilia Honoratiana Optata, filia Flavii Pollionis Flaviani VIII S. 11536. Inde sequitur hoc stemma:*

Fl. Pollio Flavianus — Rania Flavia Iuliana Optata

Flavius Flavianus	Flavia Optata (eadem Iulia Flavia Herennia Caecilia Honoratiana Optata)	Flavia Flavianilla
-------------------	---	--------------------

L. Ranius Optatus Acontianus (VI 1507; XII 3170) et Q. Ranius Terentius Honoratianus (Mur. 517, 4) quomodo cum Rania Iuliana Optata et Flavia Honoratiana Optata parentela iunctae fuerint, non liquet.

- 284^a FL(avia) Pollitta, uxor Manilii cuiusdam, CX matronarum, quae ludis saecularibus anni 204 Iunoni sacrificaverunt, prima *eph. ep.* 8 p. 287.

- 285 FL(AVIA) PRISCA clarissima femina t. *Dalmaticus III S. 8350.*

- 286 FLAVIA PVBLICIA, L. f. (*patris nomen dant tituli Notizie p. 450, 451*), virgo Vestalis maxima tituli ei positi in urbe VI 2134. 2135. *Notizie degli scavi 1883 p. 450—452, tabella athenica VI 2147; a. 247 VI 2134, Notizie p. 450, a. 257 Notizie p. 452.*

- 287 FLAVIA SABINA, T. [f.], Caesennii Paeti uxor titulus agri Praenestini XIV 2830. *Affinem fuisse domus Flaviae nomina ostendunt. — Hygia Flaviae Sabiniae opstetrix VI 6647, fortasse huius.*

- 288 Flavia Seia Isaurica (sic n. 1122, alibi Seia vel Saeia Isaurica vel Seia Isauric. vel Seia Isaur. vel Sci. Isaur. vel Sci. Isau. vel Se. Is. vel Isaur.) tegulae urbanae aetatis Hadriani XV 11. 12. 49. 50. 207 (a. 134). 208. 421. 652. 674 (a. 131). 1118 (a. 123). 1420 (a. 124). 1421 (a. 141). 1422—1425. *‘Mulier certe nobilissima, sed aliunde ignota, propter cognomen Isauricae quodammodo pertinere videtur ad Plotiam Isauricam; praeterea cum Flavio Apro affinitate coniuncta videtur fuisse’ Dressel l. c. p. 15.*

- 288^a Flavia Speranda coniunx Onesiphori cuiusdam t. repertus in coemeterio Domitillae, editus a Rossio *bull. crist.* 1881 p. 67, qui Flaviam Sperandam senatorii ordinis fuisse sibi persuasit propter litteras C. F. collocatas post Onesiphori nomen; sed videtur eas litteras rectius interpretatus esse Hirschfeldius (*ap. Friedlaenderum Sittengesch. I⁶ p. 506 not. 7*): cum filiis.

- 289 FL(AVIA) STATIANILLA, clarissimae memoriae femina, avia L. Servaei Amici Potentiani viri clarissimi VIII 236 = VIII S. 11335, item ut puto avia Servaeae Novellae Rufinae Potitiana et Servaeae Flaviae Statianillae Valerianae, VIII S. 11336. 11337.

— SERV[A]EA F[IL(AVIA)] STATIANILLA VALERIANA.

- 290 Flavia Tertulla, T. f., uxor L. [F][avi](?) Honorati proc. et praef. provinciae Sardiniae X 7859.

- 291 FLAVIA TITIANA Flavii Sulpiciani filia, Pertinacis uxor, a senatu Augusta appellata, id quod maritus non recepit Dio 73, 3 (*qui nomen Titianae non ponit*); vit. Pert. 5, 4. 6, 9. 13, 7. Augusta titulus Mediomatrici rep. Orell. 895, item nummi quidam Graeci ap. Eckhel 7 p. 147, Cohen² 3 p. 397 (*ex parte licet suspecti, cf. Sallet alex. Kaisermünzen p. 43; Alexandrinum tuctur Stäbe Zeitschr. f. Num. 13, 1885 p. 245*); scilicet in provinciis modestiam imperatoris vel nescierunt vel non curarunt. — De moribus eius vit. Pert. 13, 8.
- 292 FLAVIA VENUSTA, T. f., Tuscenii alicuius consulis vel consulis filii, fortasse L. Ragonii Tuscenii Quintiani, aut coniunx aut affinis VI 1506.
- 293 [F]L(AVIA) VITELLIA SEL[E]VCIANA clarissima femina tubus plumbeus Viterbii rep. XI 3016 (*traditur L pro FL, deinde SELFVCIANA. Filia fortasse M. Flavii Vitellii Seleuci (F. 269).*
- TERENCE FLAVOLA.
- 294 FLAVONIA MENODORA, C. Novii Prisci consulis uxor, C. Novii Rustici Venuleii Aproniani mater tituli Antiochiae Pisidiae III S. 6815. 6816.
- 295 Flavius, Cheruscus, frater Arminii, stipendia facit apud Romanos, militaribus donis donatus Tac. ann. 2, 9. 10. A. 16 in exercitu Germanici cum fratre conloquitur ib. Filius eius Italicus ib. 11, 16. 17.
- 296 Flavius, unus ex ducibus Gallorum pro Vindice bellantium Tac. hist. 2, 94.
- 297 Flavius, amicus Martialis, in Hispaniam proficiscitur a. 98 Martial. 10, 104.
- Alfius Flavius.
- M. CAELIVS FLAVVS PROCVLVS.
- Sergius Flavius.
- Subrius Flavius.
- Sulpicius Flavius.
- Verginius Flavius.
- 298 Flora, meretrix vel certe mulier impudica Iuvenal. 2, 49.
- Q. Septimius Florens Tertullianus.
- 299 Florentinus, auctor iuris, Ulpiani et Pauli ut videtur aequalis; eius institutiones adhibitae in Digestis. Cf. Hommel palingenesia I p. 175 seq.; Lenel palingenesia I p. 172 seq.
- 300 ... INIVS SEXTVS FLORENTINVS, L. f., Pal., triumvir auro argento (aere) flando (feriundo), tribunus militum legionis primae Minerviae, quaestor provinciae Achaiae, tribunus plebis (*practurae mentio desideratur*), legatus legionis nonae Hispanae, proconsul provinciae Narbonensis (*lectio non certa*), legatus pro pr. provinciae (Arabiae) (*in lapide non videtur fuisse Arabiae vocabulum*) III 87 p. 268 titulus Petrae ter descriptus, nec tamen ita ut de lectione semper constet. Videtur

Florentinus vixisse non post Hadrianum, cum huius temporibus legio nona Hispana esse desierit, cf. Rohden de Palaestina et Arabia p. 49. — Vir hic Florentinus, qui domum se aedificasse gloriatur Canathue in Batanaca, Waddington 2349 = Kaibel epigr. Gr. 1057 (quod coniecerat Waddington l. c.).

— M. Marius Florentinus.

— Aelius Florianus.

— IMP. CAESAR M. ANNIVS FLORIANVS AVG.

— M. CAECILIVS FVSCIANVS CREP[E]REIANVS F[L]OR[1]IANVS.

— Public(i)us Florianus.

301 T. FLORID(IVS) NATALIS legatus legionis in Britannia VII 222.

302 ... FLORVS unus ex patronis ordinis senatorii collegii alienius Ostiensis (temporibus Antonini Pii) XIV 249.

303 Florus, auditor Porcii Latronis *Seneca contr.* 9, 2, 23.

304 Florus medicus Antoniam Drusi matrem curat *Galenus XII p. 768 Kuehn.*

— P. Annius Florus.

— L. AQVILLIVS FLORVS.

— L. AQVILLIVS FLORVS TVRCIANVS GALIVS.

— Caelius Florus.

— DOMITIVS FLORVS.

— Gessius Florus.

— Iulius Florus.

— L. MESTRIVS FLORVS.

— Sulpicius Florus.

305 Fontanus, scriptor carminum ut videtur bucolicorum *Ovid. ex P.* 4, 16, 35.

306 ... FONTEIVS Q. f., quaestor (provinciae Africae puto) *tit. urbanus, scriptus vel Augusti temporibus vel etiam antea, bull. comun. 1882 p. 160 n. 559.*

307 Fonteius (codd. plerumque Φωντίος, raro Φρωτίος vel Φρόντιος) auctor adhibitus a Io. Lydo *de mag. proem.* 2, 12; 3, 42 p. 119, 177, 235 *Becker*, *de ostent.* 3 p. 276 *Beck.* = p. 6 *Wachsm.*; liber eius περὶ ἀγαμάτων *Lydus de mens.* 4 p. 51 *Becker*; βροντοσκοπία ἐκ τῶν Φοντίου τοῦ Πρωμαίου κατ' ἐμπειρίαν πρὸς λέξιν *Lydus de ostent.* p. 332 *Becker* = p. 84 *Wachsm.* *Videtur vixisse aetate labente, III vel IV p. C. saec.; cf. Wachsmuth praef. p. XXI. XXXII.*

308 FONTEIVS AGRIPPA, accusator Drusi Libonis *Tac. ann.* 2, 30. Filiam in locum virginis Vestalis defunctae offert *ib. c. 86.*

309 C. FONTEIVS AGRIPPA (C. Fonteius *tabula cecrata Pompeiana*, Agrippa *Jordanes, praeterca* Fonteius Agrippa). Consul cum M. Valerio Messalla Corvino, mense Iunio vel Iulio a. 58 (suffectus in locum Neronis III) *tabula cecrata Pompeiana ap. Petram p. 76 n. 122, cf. Mommsen Herm. 12 p. 129 (consulem hunc C. Fonteium non diversum esse*

a Fonteio Agrippa proconsule Asiae non certum, sed probabile est). Curator aquarum ab a. 66 ad a. 68 *Frontinus de aq.* 102. Proconsul Asiae a. 68 *Tac. hist.* 3, 46; cf. *t. Ephesus III* 6083. Moesiae praepositus a. 69 *Tac. l. c.*; cf. *Iordanes Get.* 13, 76. Cum Sarmatis pugnans occiditur *Iosephus bell.* 7, 4, 3.

310 FORTEIVS CAPITO consul ordinarius a. 67 cum L. Iulio Rufo *fasti* (Capito vulgo; gentilicium perit in *t. X* 5405, neque alibi id positum invenimus; plane omissum nomen est in *fastis VI* 8639 = *VI* 6637, de qua re cf. *infra*). Hic fortasse Fonteius quo consule natus Calvinus Iuvenalis amicus *Iuvenal.* 13, 17 (ut statuit *Borghesius opp.* 5 p. 75). — Legatus Germaniae inferioris, a. 68 Iulium Paulum falso rebellionis crimine interfecit *Tac. h.* 4, 13. Sordes et avaritia eius *ib.* 1, 52; nihilominus militibus gratus *ib.* 1, 58. Galliam contemnit *Dio* 64, 2 (si quidem hic Capito significatur). Crimen ac mox insidiae ei struuntur a Iulio Burdone praefecto classis Germanicae *Tac. hist.* 1, 58. Novas res moliens interfecit a Cornelio Aquino et Fabio Valente legatis legionum *ib.* 1, 7 cf. *c.* 8, 37; 3, 62; *Plut. Galb.* 15; *Suet. Galb.* 11, patrante caedem Crispino centurione *Tac. hist.* 1, 58. Hic exitus causa fuisse videtur, quod nomen eius omissum est ubi poni debuit, sub anno 67, in *fastis* scriptis non multo postea *X* 6637 (cf. *Mommsen l. c.*). — Filius fortasse eius qui sequitur, frater minor C. Fonteii Capitonis consulis a. 59.

311 C. FORTEIVS CAPITO consul a. 12. Nomen plenum *fasti Cap.*, et alibi saepius. C. f. *fast. Cap.*, *Dio ind. lib.* 56, filius ut videtur C. Fonteii Capitonis consulis suffecti a. n. c. 721, C. n. *fast. Cap.* Consul a. p. C. 12 cum Germanico Caesare *fasti*. Consul nullo in numero habitus (πάνο τὴν ἄλλως ἱριθμεῖτο) *Dio* 56, 26. Proconsul Asiae (a. p. C. 23-4?) *Tac. a.* 4, 36. Accusatus a Vibio Sereno a. 25, sed absolutus *ib.*

312 C. FORTEIVS CAPITO consul a. 59. Nomen plene extat *act. Arr. X* 1504, item *V* 5607 (nam hic potius significatur quam consul anni 12), C. Fonteius *Tac. ann.* 14, 1, Fonteius *Plin. h. n.* 2, 180; alibi Capito. Filius ut videtur eius qui praecedit. Consul ord. a. 59 cum C. Vipstano Aproniano *fasti*. — Aut huius aut patris liberti *VI* 18523. (Fonteium Capitonem legatum Germaniae inferioris occisum a. 68 non hunc crediderim fuisse, sed consulem a. 67, propter omissionem nominis in *fastis* quibusdam, cf. *super n.* 310).

313 D. FORTEIVS FRONTINIANVS L. STERTINIVS RVFINVS (sic plene *t.* 2, 3, 5, 15) legatus Numidiae *tituli Numidiae VIII* 2353 (1), 2579 d (2), 2579 e (3), 2694 (4), 2738 (5), 2739 (6), 2740 (7), 4203 (8), 4204 (9), 4205 (10), 4206 = *S.* 18510 (11), 4232 (12), 4582 (13), 4589 (14), 4599 (15), 7046 (16), 8208 (17); *VIII S.* 18065 (18), 18509 (19), 18511 (20); *Eph. cp.* 7, 798 (21), a. 160 *t.* 8, 9, 19, a. 162 *t.* 14, 18. Clarissimus vir *t.* 1, 21. Consul designatus *t.* 2, 3, 5, 6, 11, 14, 18, 20, a. 162 *t.* 14, 18. Consul *t.* 7, 15, anno ut videtur 162 excurrente aut a. 163. Consularis *t.* 12,

Videtur igitur legatus fuisse ab a. 160 ad a. 163. Patronus Verecundensium t. 12, Dianensium t. 14, 15. Uxor Numisia Celerina t. 6, 12.

314 Fonteius Magnus, Bithynus, accusator Varenii Rufi proconsulis *Plin. ep. 5, 20, 4; 7, 6, 2, 6; 7, 10.*

315 FORTEIVS PIVS laticlav[us] II 3776 fragmentum nescio qua fide descriptum.

316 FORTEIA CELERINA clarissima femina tit. *Beneventanus IX 1581.*

317 FORTEIA FRONTINA, consularis (femina), C. Maesii Titiani uxor titulus *Thermitanus X 7348.*

318 C. FOR... (sic *Schmidt ad octypum sed dubitans; C. Fi... Wilmanns*), C. f., senator, scribendo adest senatus consulto facto id. Oct. 138 VIII 270 = VIII S. 11451.

— T. FI(AVIVS) VMBRIVS ANTISTIVS SATVRNINVS FORTVNATIANVS.

— C. Iulius Fortunatianus.

— C. MEIVS SILIVS CRESCENS FORTVNATIANVS.

319 Fortunatus Agrippae Iudaeorum regis libertus, a patrono missus ad Gaium cum epistula qua is Herodem tetrarcham criminabatur *Ioseph. ant. 18, 7, 2.*

320 Fortunatus L. (Antistii) Veteris (cos. 55) libertus, accusavit patronum a. 65 *Tac. a. 16, 10.*

321 Fortunatus: eius balnea memorat *Martialis 2, 14, 11.*

322 ... FO[R]TIVNATVS VICTORINVS frater Arvalis a. 241 *act. Arv.*

— M. CENTVLLIVS FORTVNATVS.

— L. FABIVS FORTVNATVS.

— Q. OCTAVIVS FORTVNATVS ERVCIANVS STELLA STRATONIANVS.

— C. POMPVSIDIVS FABIVS FRATERNVS.

— C. PONTILIVS FREGELLANVS.

— ACILIA GAVINIA FRESTANA.

— FORTEIA FRONTINA.

— SALLVSTIA FRONTINA.

— SOSIA FRONTINA.

— AEMILIVS FRONTINIANVS.

— D. FORTEIVS FRONTINIANVS L. STERTINIVS RVFINVS.

323 Frontinus, cum ischiade laboraret, curatus a Galeno *Galenus περί συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τῆς τοῦ l. 10 c. 2 (XIII p. 339, 340 Kuehn).*

— AEMILIVS FRONTINVS.

— C. ARRIVS CALPVARNIVS FRONTINVS HONORATVS.

— TI. CLAVDIVS FRONTINVS.

— TI. CLAVDIVS FRONTINVS NICERATVS.

— TI. CLAVDIVS SAETHIDA CETHEGVS FRONTINVS.

— Iulius Frontinus.

— SEX. IVLIVS FRONTINVS.

— Q. VALERIVS LVPERCVS IVLIVS FRONTINVS.

- 324 FRONTO consul suff. a. inc. cum Candido VI 15847.
- 325 FRONTO ὁ κόμης ἡγεμὼν t. *Bostrensis*, ap. *Lebas-Waddington* 1907.
Videtur fuisse legatus Arabiae, et quidem primis temporibus provinciae,
ut iudicat Waddington propter formam litterarum inscriptionis.
- 326 FRONTO Apellae f., Apellae pater, senator ut videtur Romanus,
 A. Iulii Quadrati (cos. II a. 105) Pergameni aut affinis aut ex posteris
Aristides Or. X (I p. 116 cf. p. 114 Dindorf).
- 327 .. [F]RONTO [con]sularis... t. *mutulus musei Coloniensis, Bram-*
bach 420h (fieri potest ut Fronto fuerit beneficiarius consularis, vel
simile quid).
- 328 IVS FRONTO, aedilis curulis, Puteolanis opera publica de sua
 pecunia extruxit X 16388. *Fortasse Augusto antiquior.*
- 329 Fronto, ex amicis Titi, captis Hierosolymis iussus de captivis con-
 stituere *Joseph. bell. 6, 9, 2. Idem fortasse Linternius Fronto, ib. 6, 4, 3.*
- 330 Fronto, 'clarum militiae togaeque decus'; ad eum datum *Martialis*
ep. 1, 55.
- 331 Fronto, pater *Martialis* v. *Valerius Fronto.*
- 332 Fronto: in eius domo poetae recitabant *Iuvenalis 1, 12.*
- 333 Fronto poeta, scripsit fabulam *Aristaei schol. Bern. ad Verg. georg.*
4, 283.
- 334 Fronto stoicus *Martialis 14, 106.*
- ANTONIVS FRONTO SALVIANVS.
 - M. AVFIDIVS FRONTO.
 - C. CARISTANIVS FRONTO.
 - TI. CATIVS CAESIVS FRONTO.
 - M. CLAYDIVS FRONTO.
 - M. CLAYDIVS FRONTO NEOCYDES.
 - M. CORNELIVS FRONTO.
 - M. Cosconius Fronto.
 - M. HIRRVIS FR[ONTO] NERATIVS PANSA.
 - Iulius Fronto.
 - Linternius Fronto.
 - Q. Marcius Turbo Fronto Publicius Severus.
 - M. METILIVS AQVILLIVS REGVLVS NEPOS VOLVSIVS TORQVATVS FRONTO.
 - SEX. OCTAVIVS FRONTO.
 - Q. PACTVMEIVS FRONTO.
 - Papirius Fronto.
 - L. SERVILIVS DOMITIVS VALERIVS FRONTO LVCIVS.
 - M. TARQVITIVS CRISPVS FRONTO.
 - Vibius Fronto.
 - C. CALPVRNIVS PISO CRASSVS FRVGI LICINIANVS.
 - C. CALPVRNIVS CRASSVS FRVGI LICINIANVS.
 - CN. CALPVRNIVS PISO FRVGI.

- L. CALPURNIVS PISO FRVGI.
- L. CALPURNIVS PISO FRVGI LICINIANVS.
- TL. IVLIIVS FRVGI.
- LIBO FRVGI.
- M. LICINIVS CRASSVS FRVGI.
- M. TITTIIVS FRVGI.
- 335 M. FRVTICIVS M. f., praetor, aedilis, tribunus plebis *t. Veronensis* V 3339. *Videtur vixisse primis temporibus Augusti, cf. Mommsen Staatsr. I³ p. 536 not. 2 = I³ p. 555 not. 1.*
- 336 P. FV..... PONTIANVS. *Praenomen exhibet solus nummus Nicopolitarorum in museo Gothano adservatus, inscriptus Ὡ. Π. Φῶ. Νικολιτανῶν editus a Mionnet S. II p. 158, 594 ex Sestinio, cuius lectionem confirmat ectypum musei Berolinensis (cf. catal. mus. Berol. I p. 81, 48), idemque videtur fuisse in nummo simili museo Berolinensis (catal. I. c.), ubi extat . . . Π. Φῶ. Νικολιτανῶν; in aliis nummis Nicopolitarorum, ap. Mionnet S. II 165, 631-633 dicitur fuisse Ὡ. Αἰ. Νικολιτανῶν vel Ὡ. Αἰ. . . Νικολιτανῶν, in Marcianopolitano ap. Mionnet II S. 74, 115 Ὡ. Αἰ. Νικολιτανῶν, errore sine dubio; reliqui nummi omnes cognomen tantum exhibent. Legatus Moesiae inferioris sub Macrino nummi Marcianopolitarorum multi (Mionnet I p. 358, 34, S. II p. 87, 198 p. 88 seq. n. 202-221, Brit. Mus. p. 31 n. 27-38, Leake Europe suppl. p. 133, cat. mus. Berol. I p. 60 seq. n. 22-32), Nicopolitarorum pauci (Mionnet S. II p. 158, 594, p. 165, 631-633, cat. mus. Berol. I p. 81, 48) cum Macrini et Diadumeniani capitibus (Severi esse dicuntur nummi similes ap. Mionnet S. II p. 74, 115, p. 77, 136 male sine dubio).*
- 337 FVFICIVS CORNVTVS legatus propraetore Pannoniae superioris inter annos 138 et 146 *dipl. mil.*
- 338 Fuficlenus (Fusic- pars codicum; nomen redit VI 18619. 18621. 18622 XIV 3772, alibi); ei et Faventino debuit Saufeius, ut magna turba stiparetur *Martialis* 2, 74, 7.
- 339 Fufidius auctor iuris *Gaius inst.* 2, 154; *Dig.* 34, 2, 5; 40, 2, 25; 42, 5, 29. *Videtur scripsisse temporibus Claudii et Neronis, cf. Teuffel* 298, 5.
- C. NERATIVS FVFIDIVS ANNIVS.
- C. CAERELLIVS FVFIDIVS ANNIVS RAVVS POLLITTIVS.
- 340 C. Fufidius Atticus egregiae memoriae vir, pater eius qui sequitur IX 2450.
- 341 C. FVFIDIVS ATTICVS. *Tituli Saepinates IX 2450 (1). 2451 (2). 2452 (3). 2453 (4). Praenomen habet solus t. 1. Filius C. Fufidii Attici egregiae memoriae viri t. 1. Clarissimus vir, quaestor designatus t. 2. 3. C. v. (v. c. t. 1), consul t. 1. 4. Uxor Neratia Marullina t. 1. Filii C. Neratius Fufidius Priscus, C. Neratius Fufidius Annianus, (hi duo certe geniti ante quaesturam patris), C. Neratius Fufidius Atticus t. 2-4. Cf. stemma propositum a Mommseno CIL. IX p. 280.*

— C. NERATIVS FVFIDIVS ATTICVS.

- 342 L. FVFIDIVS POLLIO (Fufid. Pollio *tit. Ancyranus*; in *consulatu* L. Fufidius Pollio VI 165, 360, *l. Africanus Mélanges d'arch. et d'hist.* 1892 p. 23, L. Fufidius Polio XIV 4148, *alibi* Fufidius Pollio *vel* Pollio), consul ordinarius a. 166 cum Q. Servilio Pudente *fasti*. Legatus Gal(atiae) *titulus Ancyranus* III S. 6759.

— C. NERATIVS FVFIDIVS PRISCVS.

- 343 FVFIDIA POLLITTA, C. Caerellii Sabini legati sub Commodio legionis XIII Geminae uxor *tituli Apulenses* III 1074, 1075, 1076. Filia sine dubio L. Fufidii Pollionis cos. ord. a. 166, mater C. Caerellii Fufidii Annii Ravi Pollittiani VI 1365–1367.

- 344 FVFIVS GEMINVS, a. u. c. 719 a Caesare in Pannonia cum parte copiarum relictus *Dio* 49, 38. *Pater ut videtur eius qui sequitur*.

- 345 C. FVFIVS GEMINVS. *Titulus ab eo datus (si recte nomen mutilum suppletum est ab Henzeno) Concordiae* VI 3675. C. Fu[f]i[us] G[e-minu]s *tit.*, Γάιος 'Ροῦφος 'Επύκνος *Dio* 58, 4 (*corr. Nipperdey ad Tac. ann.* 5, 2), Fufius Geminus *Tac. a.* 6, 10, Fufius *Tac. a.* 5, 2; in *consulatu* C. Fufius Geminus V 5832. VI 10243, C. Fufius G. *fast. Arv.*, C. Fufius Cassiodor., Fufius Geminus *Tertullian. adversus Iudaeos* 8, Fufius *Tac. a.* 5, 1; Geminus *passim* (Rufinus Geminus, Rufus *hic illic, errore*). Filius ut videtur eius qui praecedit. Floret gratia Augustae, alliciendis feminarum animis aptus *Tac. ann.* 5, 2. Tribunus militum legionis [VIII H]ispanae, quaestor pro praetore, tr[ibunus] pl[ebis], le[g. Au]lg. pro pr., [prae]fectus frumenti d[andi], [praetor], proconsul *tit. Concordiae* votum solvit pro salute Tiberii *id.* Consul ordinarius a. 29 cum L. Rubellio Geminio *fasti*. Oblique perstringitur a Tiberio *Tac. l. c.* Maiestatis accusatus in senatu a. 30 vel 31 sua ipsius manu perit *Dio* 58, 4, mox subsequuta uxor eius Mutilia Prisca *ib.* Mater eius Vitia necata a. 32, quod filii necem flevisset *Tac. a.* 6, 10. — *Libertus eius* C. Fufius Gemini l. Politicus IX 5744.

- 346 C. FVFIVS IVNIVS TADIUS MEFITANVS (*sic* VI 2060 v. 21, C. Iunius Tadius Mefitanus 2056, 22, 2059, 5, 15, 38, 2060, 2, C. Iunius Mefitanus 2056, 33, 2060, 13, 18, 29, 35, 41, C. Tadius Mefitanus 2056, 14) frater Arvalis a. 78, 80, 81, magister collegii a. 81 *act. Arv.* (VI 2056, 2059, 2060).

- 346* Fufius Pollio, maritus Helviae VI 9361 (*cf. sub Helvia*).

- 347 M. FVFIVS STRIGO, M. f., (*sic fasti Cap.*; M. Strigo *act. saec.*) magister quindecimvirum sacris faciundis a. 737 *fasti Cap.* (CIL. I p. 442); *act. lud. saec. (eph. ep.* 8 p. 233 *cf. p.* 241).

— L. FABIUS CILO SEPTIMIVS CATINIVS ACILIANVS LEPIDVS FVLCINIANVS.

- 347* C. FVLCINIVS FABIUS MAXIMVS OPTATVS clarissimus vir, quaestor, tribunus plebis, praetor, legatus provinciae Baeticae *titulus nuper* in

Mauretania repertus (Revue critique 1893 p. 156). Filius fortasse C. Fulcinii Optati, VIII 9663.

- 348 Fulcinius Priscus (*cognomen est Dig. 31, 49, 2) auctor iuris Dig. 24, 1, 29; 25, 1, 1, 3; 25, 2, 3, 4; 25, 2, 6; 31, 49, 2; 39, 6, 43. Cf. Lenel Palingenesia iuris civilis p. 179, Teuffel 342, 10.*
- 349 1. (C.?) FVLGINIVS TRIO (*praenomen L. est in fastis Nolaensis et Arvalium sub a. 31, C. in fastis Arr. sub a. 24, ubi fieri potest ut significatur frater Lucii, cf. infra*). Celebre inter accusatores Trionis ingenium iam a. 16, cum accusaret Libonem *Tac. a. 2, 28, 30*. Accusator Pisonis a. 20 *ib. 3, 10, 13*. 'Fulcinio suffragium ad honores pollicitus (Tiberius) monuit, ne facundiam violentia praecipitaret' *ib. c. 19*. Praetor peregrinus a. 24 *fast. Arr., fortasse diversus a consule a. 31, cum praenomen sit C.* Consul suffectus a. 31 ex kal. Iuliis *fasti Nolaensis, fasti Arr.* Altereatur cum P. Memmio Regulo collega *Tac. a. 5, 11 cf. 6, 4*. Ob amicitiam Seiani accusatus sua sponte obit *Tac. a. 6, 38, Dio 58, 25*.
- 350 Fullonius Saturninus librorum matheseos peritissimus conditor *Apolinaris Sidenius ep. 8, 11, 10, carm. 22 praef.*
- 351 Fulvianus amicus Frontonis, ad quem dedit epistolam *ad am. 1, 19 (p. 172 cf. p. 187 Nab.)*. Idem fortasse qui iussu Veri imperatoris exemplaria litterarum a ducibus ad Verum scriptarum et picturas quasdam Frontoni dedit *Verrus imp. ap. Frontonem ep. ad Verum 2, 3 (p. 131 Nab.)*, ubi dicitur Sallustius noster, nunc Fulvianus, deinde nude Fulvianus.
- M. ANNAEVS MAXIMVS AQVILA FVLVIANVS.
- VAL(ERIVS) CRESCENS FVLV[I]ANVS.
- 352 FVLVIIVS, a Pertinace Africae proconsule damnatus, a Didio Iuliano ut videtur Severi gratia in primis promotus (nescio ad quem honorem) *Dio exc. Val. p. 730 (ad 73, 17)*.
- 353 FVLVIIVS praefectus urbi sub Elagabalo, a. 222 a populo militibusque discerptus *Dio 79, 21. Eundem esse cum Fulvio Diogeniano coniecit Borghesi opp. 9 p. 356*.
- 354 Fulvius, amicus Augusti senis, cum eius culpa secretae voces Augusti ad Liviam perlatae essent, sibi ipse mortem conceivit una cum uxore *Plutarchus de garrulitate p. 508 A. Intellegitur sine dubio Fabius Maximus (F. 38), ubi vide*.
- 355 1. FVLVIIVS C. BRVTIVS PRAESENS MIN . . . VALERIVS MAXIMVS POMPEIVS L VALENS CORNELIVS PROCVLVS AQVILIVS VEIENTO (sic X 408, nisi quod praenomen C. derst; C. Bruttius Praesens VI 7582 IX 4512; in consulatibus C. Bruttius Praesens V 7465 VI 10234, C. Brittius Praesens VI 1979, .. Bruttius Praesens VI 1984, .. Brut[i]us Praes[ens] dipl. mil. anni 153, plerumque Praesens, [B]ροῦτιος [A]νατολίαν; t. Amorginus bull. de corr. hell. 1891 p. 574 errore ut videtur). — Titulus Lucanus X 408 (1); memoratur in

- titulis agri Sabini IX 4512 (2) et urbano VI 7582 (3). C. f., tribu Pom. t. 1. Tribunus militum legionis tertiae (Gallicae, [donis militariibus donatus?]) ab Antonino Pio, quaestor Augusti, [tribunus plebis vel aedilis], praetor t. 1. Consul ordinarius anno 153 cum A. Iunio Rufino fasti. Sodalis Antonin[ianus item Verianus item?] Marcianus t. 1. Comes imperatorum M. Antonini et Commodi Augustorum] expeditionis Sarmaticae t. 1. Consul iterum t. 1. 2. 3, ordinarius a. 180 cum Sex. Quintilio Condiano fasti. Pater Crispinae Augustae, socer imperatoris Commodi t. 1, cf. vit. Marci 27, 8. Pater C. Bruttii Praesentis consulis t. 2, et L. Bruttii Quintii Crispini consulis t. 3.*
- 356 L. FVLVIVS ABRVNIUS VALENS (*sic t. urbanus, Aburnius Valens Dig. 4, 4, 33; 32, 78, 6, praeterea Valens; Sabernius Valens Galemus vel codices Galem). Titulus urbanus VI 1421. C. f., tribu Popin. (sic) t. Equo publico, clarissimus iuvenis t. (cf. Mommsen Staatsr. III p. 470 not. 4). Praefectus urbi feriarum Latinarum a. 118, triumphator aere argento auro flando feriundo, quaestor Augusti, tribunus plebis designatus candidatus Augusti; pontifex t. Auctor iuris: eius libri fideicommissorum VII adhibiti in Digestis Dig. ind. et alibi, cf. Lenel Palingenesia iuris civilis II p. 1201 seq., item actionum eius liber septimus Dig. 36, 4, 15 (nisi hoc loco cum Kruegero pro Valente legendum est Venuleius). — Medicamentum Pompeii Sabini ei praeparatum Galemus XIII p. 1021. 1027 ed. Kuhn.*
- 357 FVLVIVS AEMILIANVS: ei rescripsit imp. Marcus de excusationibus a tutelis fr. Vat. 189. 210. Videtur fuisse praetor tutelarius nec diversus a L. Fulvio Gario Numisio Petronio Aemiliano.
- 358 FVLVIVS AEMILIANVS (*sic VI 1872; Orell. 4075; Dig. 24, 1, 32, alibi Aemilianus; Milianus chronogr. a. 354, Aelianus Prosper*) consul ord. a. 206 cum M. Nummio Umbrio Primo Senecione Albino fasti. Idem, iudice Borghesio opp. 4 p. 301, Barbis Fulvius Aemilianus quaestor, aedilis plebis, praetor (V 864).
- 359 FVLVIVS AEMILIANVS (*sic tituli urbani VI 1447 et VI 863 p. 839, ...lvius Aemilianus dipl. a. 249, alibi Aemilianus*) consul ord. a. 244 cum Armenio Peregrino, consul II ord. a. 249 cum L. Naevio Aquilino fasti.
- BARBIVS FVLVIVS AEMILIANVS.
- 360 M. FVLVIVS APRONIANVS, promagister fratrum Arvalium a. 155 act. Arr.
- 361 Fulvius Asprianus, res gestas Carini scripsit vita Carini 17.
- 362 Fulvius Boius, dux Raetici limitis sub Valeriano vit. Aureliani c. 13.
- 362* L. Fulvius Castus (Kast-lapis) Fulvianus?, procurator provinciae Africae tractus Carthaginiensis et Galliae Narbonensis VIII 1578.
- 363 FVLVIVS DIOGENIANVS, vir consularis; inepta vox eius in senatu a. 218 Dio 78, 36. 37.
- 364 FVLVIVS FAVSTINVS vir praetorius, maritus Naeviae Naevillae VIII 7054-7056.

- 365 FVLVIVS FVSCVS GRANIANVS quaestor Augustorum a. 204, quindecimvir sacris faciundis acta saec. Severian. *eph. ep.* 8 p. 203.
- 366 L. FVLVIVS GAVIVS N[VMISIVS] AEMILIANVS. *Primi honores ignorantur. Praetor candidatus, electus ab imp. Severo Alexandro ad [dilectum habendum?] per regionem Transpadanam, consul; pontifex, [etialis] (vel f[rater] Arvalis) titulus Campanus, positus a Lugdunensibus, dimidiatus X 3856. Diversus videtur a L. Fulvio Gavio Numisio Petronio Aemiliano praetore tutelario, fortasse filius eius.*
- 367 L. FVLVIVS GAVIVS NVMSIVS PETRONIVS AEMILIANVS. *Tituli: urbanus VI 1422 rep. ad viam Appiam positus ab uxore fortasse defuncti (1); Lugdunenses, Allmer et Dissard musée de Lyon p. 118 (2), p. 123 (3), p. 125 (4). Fistula plumbea, Lanciani syll. n. 234 (5). Nomen plenum exhibet t. 1, exhibebat t. 2 (extat. . . . [N]umisius Pe[tr]on. Aem[il]ianus); Fulvius Petronius Aemilianus t. 5, . . Fulvius Aemilianus t. 4. L. f. t. 1. Tribu Ouf. t. 1. C. v. t. 3. 5. Sevir turmae primae equitum Romanorum t. 1 cf. t. 2. Triumvir monetalis a. a. f. f. t. 1. Praefectus feriarum Latinarum t. 1. 2. Salius Collinus t. 1. 2. [Sodalis F]lavialis t. 2 (om. t. 1). Pontifex promagister t. 1. Hacc sacerdotia videtur obtinuisse ante quaesturam. Quaestor candidatus Augustorum duorum t. 1. 2. Curator t. 2 (om. t. 1). Praetor tutelarius candidatus Augustorum duorum t. 1. 2. Propter praeturam tutelariam idem habendus est Fulvius Aemilianus, cui de excusationibus a tutelis rescripsit divus Marcus (fragm. Vat. 189. 210). Obtinuit igitur hos honores a divis fratribus. Ad consulatum num pervenerit, incertum. Patronus (Lugdunensium?) t. 2. Uxor: Attia Cervidia Vestina t. 1. 4.*
- 368 M. FVLVIVS GILLO. *Tituli: Sabinus IX 4776 (1); Ephesii, Journal of philology 7 (1877) p. 145 = Greek inscr. in the British museum III p. 162 (2); Μουσείον τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς 3, 1878—80 p. 180 cf. Waddington bull. de corr. hell. 6, 1882 p. 286 (3). M. f. t. 1. Nescio num ex posteris Q. Fulvii Gillonis praetoris a. u. c. 554 (Liv. 31, 4, 4 c. 6, 2 cf. 30, 21, 12). Consul t. 1, suffectus exeunte anno 76 cum Galeone Tettieno Petroniano dipl. mil. Proconsul Asiae t. 2. 3 (circa a. 86, ut videtur). Libertus eius M. Fulvius M. l. Leitus IX 4794. Fundos videtur habuisse in ea parte agri Sabini, ubi extant t. 1 et titulus liberti supra citatus.*
- 369 Q. FVLVIVS GILLO BITTIVS PROCVLVS (sic act. Arr. saepius, Q. Bittius Proculus act. Arr. a. 120, Bittius Proculus Plinii epistularum codex Medicus, sed in editionibus ex Bittio factus est Vettius, Βέτιος Πρόχλος t. Ephesius, Br., potius quam Bzt. Προχ. . . . nummus infra citatus, cf. Hensen act. Arr. p. 187, . . . ως Πρόχλος t. Cyzicenus). Fortasse filius eius qui praecedit. Vitricus uxoris Plinii Plin. ep. 9, 13, 13, maritus ut videtur Pompeiae Celerinae. A. 97 sententiam dicit in senatu ib. Collega Publicii Certi ib., in praefectura aerarii ut videtur ib. § 11. Consul factus in ipsa praefectura ib. 9, 13, 23. (Consulem fuisse Vct-

- tium Proculum cum Iulio Iupo statuerunt propter titulum Grut. 1071, 4, sed Ligorianum, cf. VI* 616). Frater Arvalis; adest in collegio a. 101. 105. 117. 118 act. Arr. Proconsul Asiae nummus Hyrcanorum ap. Waddington fastes n. 118, bull. de corr. hell. 6, 1882 p. 288; t. Ephesius, ap. Wood inscr. from the temple of Diana n. 13 = Greek inscr. in the British museum III p. 164; t. Cyzicenus, Bull. de corr. hell. 12 p. 63, anno 115 vel 116, ut inde colligi potest, quod in t. Cyziceno Traianus dicitur imp. XI, quamquam mirum est in t. Ephesio Traianum non dici Optimum. In locum eius fratris Arvalis alius substitutus d. 7. Febr. 120 act. Arr.
- 370 M. Fulvius Gillo Scribonius Fidus procurator Octaviae Lucanae t. Hispanus Carthaginiensis II 3437. Nomen indicat hominem nobilem; officium sane humile. (Mommmsen olim coniecit ante Scribonii vocabulum alterum praenomen perisse, ut fuerint duo procuratores, Fuleius Gillo et Scribonius Fidus).
- 371 IMP. CAESAR T. FVLVIIVS IVNIVS MACRIANVS AVG. Imp. C. Ful. Macrianus p. f. Aug. nummi ap. Eckhel 7 p. 466, Cohen² 6 p. 3 seq. (caput iuvenile praefereutes omnes, ita ut de patre cogitari nequeat); α. K. T. Φ. 'Ιου. (vel 'Ιουν.) Μακριανός & (vel αὐτ.) Σεβ. nummi Alexandrini ap. Mionnet VI p. 466 n. 3402-3404 (in alio nummo Alexandrino, l. c. 3405, dicitur esse α. K. Μα. Φου. Μακριανός & Σεβ.); T. Φουλ. 'Ιου. Μακριανός Σεβ. nummus Nicacensis ap. Eckhel 7 p. 467, Mionnet II p. 464, 296 (in alio nummo Nicacensi, ap. Mionnet S. V p. 165, 962 dicitur esse αὐτ. 'Ιουλ. Μακριανός Σεβ.); αὐτοχράτωρ Καῖσαρ T... Φ... ου (scr. T. Φου. vel T. Φ. 'Ιου.) Μακριανός (scr. Μακριανός) t. Bithynicus CIG. 3710 ita ut editus est a Turnero (aliud apographum habet αὐτοχράτωρ Καῖσαρ Φλαβιανός); Macrianus scriptores (Macrinus Polemius Silvius).
- Macriani (infra n. 374) filius (maior) Zonaras 12, 24, trig. tyr. 12, 10, matre nobilis trig. tyr. 13, 3. Capto Valeriano una cum fratre imperator appellatus Zonaras 12, 24, una cum patre et fratre trig. tyr. 12, 12, (olim tribunus a Valeriano factus trig. tyr. 12, 10). Initio Caesarem cum fuisse, nondum Augustum, colligitur ex nummo inscripto: Macrianus nobil. Caes., ap. Eckhel 7 p. 466, Cohen² 6 p. 4 n. 4. Perit una cum patre Zonaras l. c., vit. Gall. 2, 7, trig. tyr. 12, 13; 13, 3 (cf. sub patre). Memoratur Polem. Silv. latere. (ap. Mommsen chron. min. I p. 521).
- 372 IMP. CAESAR T. FVLVIIVS IVNIVS QUIETVS AVG. Imp. C. Ful. Quietus p. f. Aug. nummi ap. Cohen² 6 p. 6 seq., α. K. T. Φ. 'Ιου. Κούητος & (vel & &) Σεβ. nummi Alexandrini ap. Mionnet VI p. 466, 467 n. 3406, 3409, T. Φουλ. 'Ιου. Κούητος Σεβ. nummus Nicacensis musei Berolinenses, ap. Friedländer Zeitschr. f. Num. 7, 1880 p. 220 (ubi cf. de simili nummo ap. Mionnet S. V p. 165, 963), Φουλ. 'Ι. Κούητος alius nummus Nicacensis ap. Mionnet II p. 464, 297; Quietus scriptores (Κούητος codices Graeci).

Macriani filius iunior *Zonaras* 12, 24. Capto Valeriano una cum fratre (et patre) imperator appellatus *trig. tyr.* 12, 12; 14, 1; *Zonaras* 12, 24 (olim tribunus a Valeriano factus *trig. tyr.* 12, 10). A patre in Oriente relictus, ut bellum contra Persas gereret *Zonaras* l. c. Emesae ab Olenatho obsessus *excerpta post Dionem* (*Dio ed. Dindorf* 5 p. 225) cf. *Zonaras* l. c.; ab oppidanis occisus *ib.*; *vit. Gallien.* 3, 2. Memoratur *Polem. Silr. laterc.* (ap. *Mommsen chron. min.* I p. 521).

- 373 C. FVLVIVS LVPVS SERVILIANVS, C. f., tribu Volt. (origine Nemausensis); praefectus alae Longinianae; adlectus inter praetorios ab imp. Vespasiano; in patria quattuorvir ad acrium, pontifex, praefectus vigilum l. *Nemausensis* XII 3166. Uxor Iulia Concessa *ib.*

— L. IVNIVS AVRELIVS NERATIVS GALLVS FVLVIVS MACER.

- 374 M. FVLVIVS MACRIANVS. Macrianus *vit. Gall.* 2, 2 seq., *trig. tyr.* 12 seq., Macrinus *Gracci* vel certe *Gracorum* codices, item *vit. Gall.* 1 (Macrianus ipse, filius Macrinus *trig. tyr.* 11, 2 secundum codices); α. K. M. Φου. Μακρίανδς εὐ. εὐα. nummus Alexandrinus musei Britannici, ap. *Cohen* 2 6 p. 2 (idem aut similis ap. *Eckhel* 7 p. 467 ex *Sestinio*), quem caput barbatus huius Macriani esse indicat. Primus ducum Valeriani *trig. tyr.* 12, 1 cf. *trig. tyr.* 10, 14; 12, 15 seq., ὁμαρς τῶν ὁμοαυτῶν καὶ ἐπεστὰς τῇ ἀγορᾷ τοῦ σίτου *excerpta post Dionem* (*Dio ed. Dindorf* 5 p. 219). Capto Valeriano Samosatae, ubi substiterat, copias Romanorum collegit; ad Valerianum ire recusat *ib.* Imperium ei oblatum a. 261 *vit. Gall.* 1, 2; id recusat quod claudus esset, filios sibi substituens *Dionysius Alexandrinus* ap. *Eusebium* h. eccl. 7, 9, *Zon.* 12, 24, recusat propter aetatem sed demum cum filiis imperator factus *trig. tyr.* 12, 4–12. Ipsum imperatorem dici noluisse documento est paucitas nummorum, si ulli fuerunt. Agnitus in Asia *Zonaras* l. c. In Aegypto agnitus esse, praeter nummos filiorum et fortasse ipsius Alexandrinos, testatur *Eusebius* h. eccl. 7, 22. Pisonem mittit contra Valentem in Achaia *vit. Gall.* 2, 2, *trig. tyr.* 19, 21. Relicto in Oriente Quietio filio *Zonaras* l. c., *vit. Gall.* 2, 5, per Asiam in Illyricum venit *vit. Gall.* l. c. Missus contra eum a Gallieno Aureolus *Zonaras* l. c. cf. *trig. tyr.* 11, 2, ab Aureolo Domitianus *vit. Gall.* 2, 6, *trig. tyr.* 12, 14; 13, 3. Desertus a parte suorum atque una cum filio interfectus *Zonaras*, cf. *vit. Gall.* 2, 7; *trig. tyr.* 11, 13.

- 375 [C.?] FVLVIVS MAXIVS, C. f. *Honores enumerantur in carmine ab eo dedicato Bonnac, Brambach* 484. Nomen et patris praenomen exhibet subscriptio carminis. Divum sodalis carmen, fuit igitur ex sodalibus vel Flacialibus vel Hadrianalibus vel Antoninianis, consul et verno die, sc. consul suff. ex kalendis Martiis anni incerti. (*Mommseno* ad C. XII 4324 add. p. 845 habetur consul ordinarius, is qui sequitur). Pergit carmen: et post Sicanos, postque Picentis v[ir]o[s], ac mox Hiberos Ce[lt]as Venetos Delmatas, na ([Libur]na supplevit Zangemeister) regna, post feros lapudas, scilicet

videtur fuisse proconsul Siciliae, iuridicus Piceni, legatus Hispaniae Tarraconensis, legatus ad corrigendum statum Venetiae vel simile quid, legatus Dalmatiae. Germaniarum consularis carmen, legatus Aug. pro pr. subscriptio carminis, legatus scilicet Germaniae nempe inferioris (Germaniae in carmine poetice dici videntur). Pater filiorum duorum (parens adultae prolis geminae liberum carmen).

- 376 C. FVLVIVS MAX(IMVS) consul cum Num(m)io Albino XII 4324 add. (p. 845). Noli cogitare de consulatu ordinario a. 263, quo anno consules fuerunt Albinus et Dexter (solus Prosper errore posuit Albinum et Maximum), potest cogitari de consulatu ordinario anni 227, modo statuamus M. Laetio Maximo M. Nummii Albini collegae, etiam Fulvii nomen fuisse; C. praenomen quod excepit Hirschfeld, fortasse cum aliis apographis habendum est pro O et trahendum ad nomen quod praecessit alterius consulis. Num idem sit qui praecedit, [C.?] Fulvius Maximus consul verno die, incertum.

— M. LAELIVS FIRMINVS FVLVIVS MAXIMVS.

— M. LAELIVS FVLVIVS MAXIMVS.

- 377 FVLVIVS PIVS (sic VI 816, item athen. Mith. 1891 p. 270, vulgo Pius) consul ordinarius a. 238 cum Pontio Proculo Pontiano fasti.

- 378 Fulvius Pius, avus paternus (maternus?) Septimii Severi vit. Sev. 1.

- 379 C. FVLVIVS PLAVTIANVS. Tituli ei positi: Ianensis XI 1337 (1); Patavinus V 2821 (2); Lugdunensis, Allmer et Dissard musée de Lyon I p. 112 (3); Atheniensis CIAtt. 3, 633 (4). Tegulae urbanae eius nomine inscriptae XV 47 (5). 160 (6). 184 (7). 185 (8). 197 (9). 206 (10). 240 (11). 241 (12). 406 (13). Praeterea memoratur in titulo filiae VI 1074 (14), in titulo hominis privati Ephesio III 6075 (15), denique in titulis positis a militibus urbanis VI 224 (16). 225 (17). 226 (18). 227 (19). Excerptis t. 1 et 3, item tegulis, nomen eius crasum est, ut etiam in mentionibus consulatus, sed interdum ita ut pars eius relicta sit, interdum ita ut etiam crasa legantur. (In titulis VI 1035. VIII S. 17872 = Eph. ep. 7, 744 nomen eius videtur fuisse, sed in locum eius substituta sunt alia verba).

Plautianus scriptores plerique, Fulvius vit. Pescennii Nigri 2; C. Fulvius Plautianus VI 220, C. Ful. Plaut. tegulae, praeterea praenomen C. lectum est in t. 1. 2. 18. 19. Origine Afer Herod. 3, 10, 6. C. l. t. 1. Tribu Quirina t. 1. De vita eius privata ante principatum Severi pauca habet Herod. l. c. A Septimio Severo missus ad occupandos Nigri filios vit. Severi 6; vit. Pescennii Nigri 5. Eo auctore Pescennianas reliquias persequitur Severus vit. Severi 15. (Exeunte a. 196 a Plautiano nondum praefecto praetorii, sed tribuno cohortis decimae praetoriae partem copiarum Severi ductam esse ex Illyrico in Galliam contra Albinum, comiecit A. v. Premmerstein arch. ep. Mith. 12 p. 13 seq., referens ad eum titulum III 4037 Poetovione in Pannonia Iovi praestiti sacratum ab illius cohortis tribuno quodam, cum

proficisceretur 'ad opprimendam factionem Gallicanam', cuius tribuni nomen erasum est. Sed obstat coniecturae Premiersteinii, quod Plautianus iam mense Iunio 197 non solum praefectus praetorio fuit, sed aut praefectus praetorio solus aut reliquis praefectis longe honoratior, cf. infra. Vestigia nominis Plautiani in lapide Poetovionensi certa nulla agnovit Hirschfeld, cf. III S. 10868). Praefectus praetorio Dio 75, 4; Herod. 3, 10, 5; vit. Get. 4, cum Aemilio Saturnino, quem e medio tollit Dio 75, 14. (Collegam fuisse ei etiam Flavium Iuvenalem ex vita Getae 4 non satis tuto colligitur). Praefectus praetorio solus Dio 1, c., cf. Herodian. 3, 13, 1. Ornatus ornamentis consularibus Dio 46, 46, postea in senatum adlectus ib.; clarissimus vir t. 16, 18, qui tituli scripti sunt ante consulatum Plautiani. Imaginibus et statuis colitur magis quam ipsi imperatores Dio 75, 14; una cum imperatoribus colitur a militibus urbanis t. 16-19. Eo potentiae progressum Plautianum iam mense Iunio 197 ostendit t. 16. Comes Augustorum per omnes expeditiones eorum t. 14. Potentia, avaritia, crudelitas eius Dio 75, 14-16 cf. 58, 14. Iuliae Severi infensus Dio 76, 15 cf. 76, 4; 78, 24. Filiam Antonino Severi f. despondet Dio 75, 15, collocat a. 202 Dio 76, 1 cf. vit. Sever. 14; Herod. 3, 10, 5. Necessarius vel adfinis Augustorum t. 1. 2. 3. 14. 15. 19. Pontifex t. 14 (in quo titulo nondum dicitur consul). Consul ord. a. 203 cum P. Septimio Geta fasti, dictus cos. II propter ornamenta consularia Dio 46, 46 cf. fasti (c. v. cos. II tegulae 5-13, & & & t. 4). Severus ei alienatus 'praecipue quod inter propinquorum et adfinium Severi simulacra suam statuum ille posuisset', sed mox cum eo in gratiam rediit vit. Severi 14; Dio 75, 16. Postea, anno nondum interiecto (Dio 75, 16), insimulatus insidias struxisse Severo et Antonino in Palatio occiditur Dio 76, 2-4; Herod. 3, 11, 4 — c. 12, 12; Ammianus 25, 6, 8; 29, 1, 17, d. 22 Ian. 203 chron. Paschale p. 496 Dind. (de anno iure dubitavit Bormann bull. dell' Inst. 1867 p. 218), immo post d. XI kal. Sept. 203 cf. VIII 2557, sed ante d. 28 Mai. 205, quo die successores eius iam praefecturam praetorii susceperant VI 228. (Etiam in actis ludorum saecularium anni 204 mentionem honorificam praefecti praetorio non ad alium nisi ad Plautianum posse pertinere putat Mommsen eph. ep. 8 p. 295). Corpus eius in viam proiectum, sed mox iussu Severi sepultum Dio 76, 4. De nomine eius craso cf. supra. Commemoratur Dio 76, 7; 78, 11; Herodianus 3, 13, 2; vit. Carac. 1, 7. — Procurator ad bona Plautiani (interfecti et confiscati) III 1464.

380 (Fulvius) Plautius (Plantius Dio 76, 6; 77, 1; Herodianus nomen non ponit) C. Fulvii Plautiani filius, interfecto patre Liparam relegatus Dio 76, 6; Herodianus 3, 13, 3 pro Lipara habens Siciliam. A Caracalla occisus Dio 77, 1.

— Q. Gavius Fulvius Proculus.

- 381 Fulvius Propinquus, causarum fortasse actor *Quintilianus inst. VI 3, 100.*
- 382 L. FVLVIVS RVSTICVS AEMILIANVS legatus Augusti propractore Galatae, consul *tit. Ancyranus CIG. 4012 positus a Trebio Alexandro, eodem ut videtur Trebio Cocceio Alexandro qui C. Iulium Severum consulem ord. a. 155 honoravit titulo Ancyrae posito CIG. 4029, ita ut de actute qua viril Fulvius Rusticus Aemilianus, fere constet. Eundem cum Fulvio Aemiliano praetore tutelario (supra n. 357, 367) indicavit Borghesius opp. 4 p. 300, sine causa.*
- 383 L. Fulvius Rusticus Vettius] Secundus *V 5357 (tit. pro salute eius a serco positus). Nomen videtur indicare hominem nobilem.*
- 384 FVLVIVS SABINVS, praetor urbanus sub Aureliano *vita Aurel. c. 19.*
- 385 Fulvius Sparsus, declamator *Seneca contr. passim, cf. ind. Kiesslingii p. 539.*
- Q. GAVIVS FVLVIVS TRANQVILLVS.
- 386 Fulvia, illustris femina (τῶν ἐν ἀριστοῦ γυναικῶν), Saturnini uxor, quomodo a nebulonibus quibusdam Iudaeis circumventa sit, narrat *Iosephus ant. 18, 3, 5.*
- BAEBIA FVLVIA CLAVDIA PAVLINA GRATIA MAXIMILLA.
- 387 Fulvia Pia, mater Septimii Severi *vit. Sept. Sev. 1.*
- 388 FVLVIA PLAVTILLA AVGVSTA. Fulvia Plantilla Aug. *tituli VI 220 X 7736 III S. 10850, item nummi urbium Graccarum plerique, cf. Eckhel 7, 226; Φοκ. vel Φουλβ. Πλαυτιανή nummi urbium nonnullarum Lydiae, cf. Sallet Wiener num. Zeitschr. III p. 97 seq. et Percy Gardner num. chron. 1875 p. 35 seq.; Plantilla nummi Romani, item Dio (reliqui scriptores nomen non ponunt).*
- Filia C. Fulvii Plantiani praefecti praetorio, sponsa Caracallae *Dio 75, 15, nubit Caracallae a. 202 Dio 76, 1, vit. Sev. 14, 8, Herod. 3, 10, 5, 7. A marito nullo in honore habita Dio 76, 2; Herod. 3, 10, 8, ipsa impudica Dio 76, 3. Occiso patre Liparam relegata Dio 76, 6; Herod. 3, 13, 3. 4, 6, 4 pro Lipara ponit Siciliam. A Caracalla rerum potito occisa Dio 77, 1; Herod. 4, 6, 4. Nomen eius crasum, III S. 10850 VI 220 (ita ut legi queat) VI 180, fortasse VI 1074; in locum nominis eius crasi alia substituta, VI 1035 VIII 2557 Eph. ep. 7, 744 = VIII S. 17872.*
- 389 FVLVIA PRISCA clarissima femina, mater L. Iunii Aurelii Neratii Galli Fulvii Maeri clarissimi iuvenis *VI 1433.*
- 390 FVLVIA PROCVLA clarissima femina, Celsiae Flaviae filia *t. Tarraconensis II 4119.*
- 391 FVLVIA SATVRNINA ἡ κρατίστη, τοῦ λαμ[πρότατου] . . . *Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1095.*
- 392 Fulvia Sisennia (Sisenna vel Sinenna quidam vitae codices) mater Persii Flacci *vita Persii (Suet. p. 73 Reiff.); schol. Pith. ad. Pers.*

sat. 6, 6, post mortem prioris mariti nupsit in Liguriam *schol.*, nupsit Fusio equiti Romano *vita*.

393 FVLVVS (Fulvius *Hydat.*, Flavius *Prosper*) consul ord. a. 89 cum Atratio *fasti*. Vulgo creditur Aurelius Fulcus pater Antonini Pii (*vit. Pii* 1, 3), nulla causa cogente.

— T. AVRELIVS FVLVVS.

— T. AVRELIVS FVLVVS BOIONIVS ARRIVS ANTONINVS = IMP. CAESAR T. AELIVS HADRIANVS ANTONINVS AVGVSTVS.

— GALERIA FVNDANA.

394 C. Fundanius (*praenomen habet Porphyrio*) comoediarum scriptor, temporibus Horatii *Horat.* sat. 1, 10, 42 cum nota *Porphyrio*nis; idem fortasse memoratur sat. 2, 8, 19.

395 T. FVNDANIVS VITRASIVS POLLIO salius Palatinus factus a. 170 VI 1978. *Filius videtur T. Pomponii Proculi Vitrasii Pollionis et Anniae Fundaniae Faustinae*.

— ANNIA FVNDANIA FAVSTINA.

— C. MINICIVS FVNDANVS.

396 L. FVNISVLANVS VETTONIANVS. *Tituli: Pannonicus III 4013 (1); Foropopiliensis XI 571 mutilus et insuper confusus (2); fistula plumbea agri suburbanum XIV 4016 (3); praeterea memoratur in privilegiis militaribus duobus, III p. 835 (4), Eph. 5 p. 93 (5). Nomen plenum exhibent t. 1. 4. 5; L. Funisu. Vettonianus t. 3, Funisulanus Vettonianus Tac., s. Vettonianus t. 2. L. f. t. 1. 2. Tribu Aniensi t. 1. 2. Triumvir monetalis t. 2 (om. t. 1). Tribunus militum legionis sextae Victricis; quaestor provinciae Siciliae t. 1. 2. Tribunus plebis t. 1. Praetor t. 1. 2. Legatus legionis quartae Scythicae t. 1 (om. t. 2). cum qua a. 62 sub Caesennio Pacto Armeniam ingressus est Tac. a. 15, 7. Praefectus aerari Saturni t. 1. 2 (hic loco non suo, inter questurum et tribunatum). Curator viae Aemiliae t. 1. 2. Consul t. 1 (hic inter honores loco suo) 2. Septemvir epulonum t. 1. Legatus pro pr. provinciae Dalmatiae, item provinciae Pannoniae, item Moesiae superioris t. 1. 2; legatus Pannoniae fuit a. 84 t. 5, et a. 85 t. 4. Donatus donis militaribus a Domitiano bello Dacico t. 1. Curator aquarum t. 2 (ubi ponitur loco ut videtur non suo, ante legationes provinciarum). Sodalis Augustalis ib. Proconsul provinciae Africae ib. — Patronus Andautonensium in Pannonia t. 1. — Pater fortasse Mamiliani Rufi Antistiani Funisulani Vettoniani VII 164. — Funisul[an]us Vetto[ni]anus tribunus cohortis Dacorum in Britannia VII 811, incertum qua parentela cum nostro coniunctus.*

— P.(?) ONIVS MAMILIANVS RVFVS ANTISTIANVS FVNISVLAN[VS] VETTONIANVS c. sub MAMILIANVS.

397 Funisulana Vettulla uxor C. Tetti Africani praef. Aegypti Memnonem audivit d. 12 Febr. 82 III 35.

- 398 **Furius Anthianus** (*Ανθιος ἦτοι Φούριος Ἀνθιανός *index*) auctor iuris *Dig. 2, 14, 62. 4, 3, 40. 6, 1, 80, item index Digestorum Florent. Incertum quando vixerit.*
- 399 **L. Furius Camillus**, M. f., vixit annos XVI (*in numero annorum auctores variant*) VI 18752. *Borghesio (opp. 5 p. 245) iudice filius M. Furii Camilli eius qui sequitur.*
- 400 **M. FURIUS CAMILLVS** (*praenomen exhibent fasti Capit., Dio 55, 33 et ind., Cassiod., sub consulatu eius a. p. Chr. 8*), M. f. *Dio ind. l. 55, P. f. fasti Capit., P. n. fasti Cap. Ex gento Camilli dictatoris Tac. a. 2, 52. Consul ord. a. p. C. 8 cum Sex. Nonio Quintiliano fasti. Proconsul Africae a. 17 Tacfarinatem fudit; ob id ornatus ornamentis triumphalibus Tac. l. c. cf. ib. 3, 20, 21. Frater Arvalis fuit, inque defuncti eius locum sub Caligula filius M. Furius Camillus substitutus, si recte Mommsenus (Herm. 3 p. 133 not. 8) locum quendam mutilum actorum (VI 2031 v. 10, ap. Henzen act. Arv. p. LII) supplerit. — Ex huius aut ex filii familia: Thalamus M. Furi Camilli ab horr. VI 9469, M. Furius Camilli l. Endemus VI 18768.*
- 401 **M. FURIUS CAMILLVS** frater Arvalis, adest in collegio a. 98 act. Arv. *Cooptatio eius videtur memorari in fragmento actorum, ap. Henzen p. LII (C. VI 2031), cf. Mommsen Herm. 3 p. 133 not. 8. — Filius ut videtur eius qui praecedit, frater fortasse Furii Camilli Scriboniani.*
- **FURIUS CAMILLVS SCRIBONIANVS** v. **L. Arruntius Camillus Scribonianus.**
- 402 **Furius Celsus** res prospere gessit in Mauretania Tingitana Alexandro imperante vit. *Alexandri 58. Videtur fuisse procurator Tingitanae.*
- 403 **C. FURIUS OCTAVIANVS** (*praenomen est III S. 8169. IX 338; Furius Octavius fr. Vat.) clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 album ordinis Canusini IX 338. Consul (suffectus a. inc.), pontifex VI 1423. A servo eius in Moesia positus titulus III S. 8238; pro salute eius 'Fortunae aeternae domus Furianae', 'pecunia Octaviana' in eadem regione positus titulus III S. 8169; videtur igitur praedia habuisse in illa regione. Legatum Moesiae superioris cum fuisse suspicatur Domaszevskius ad III S. 8169. Mater Furia Caecilia VI 1423. — Do Alcimo liberti materno eius Ulpianus fragm. Vat. 220 cf. Borghesi opp. 3 p. 121; Hirschfeld ad III S. 8169.*
- 404 **C. Furius Rufus** C. f., statua honoratus a populo Pergameno l. *Pergamenus ap. Fränkel Inschr. v. Pergamon n. 430. Incertum quis fuerit et quo tempore vixerit; vix recte ab Urlichsio (pergam. Inschriften p. 6) creditur esse is Rufus, quem proconsulem Asiae sub Domitiano fuisse ex nummo quodam male habito musei Taurinensis collegit Waddington fastes des prov. asiat. n. 108.*
- 405 **C. Furius Sabinus** Aquila Timesitheus. *Tituli: Lugdunensis, Allmer et Dissard musée de Lyon I p. 167 (1); urbanus mutilus et male de-*

scriptus VI 1611 et ad aliud apographum Röm. Mitth. 1890 p. 91 (2). Nomen servavit t. 1; . . us Timesitheus t. 2 (Timis- alterum apographum), Misitheus vit. Gord. (Mysith- 24, 2), Timesicles Zosimus, Timesocles Zonaras. Praefectus cohortis primae Gallicae in Hispania; procurator rationis privatae per Belgicam et duas Germanias, procurator provinciae Arabiae ibi vice praesidis bis, procurator in urbe magister vicesimae (cf. Hirschfeld Verh. 1 p. 66 not. 4) ibique logista thymelae (cf. Hirschfeld l. c. p. 185), procurator provinciae Syriae Palaestinae ibique exactor reliquorum annonae sacrae expeditionis (videtur intellegi bellum Persicum Severi Alexandri), vice procuratoris patrimonii provinciae Belgicae et duarum Germaniarum, ibi vice praesidis provinciae Germaniae inferioris, procurator provinciae Bithyniae Ponti Paphlagoniae tam patrimonii quam rationis privatae ibique vice procuratoris quadragesimae (portiorum), procurator provinciae Asiae ibique vice (procuratoris) vicesimae et quadragesimae itemque vice proconsulis, procurator provinciae Lugdunensis et Aquitanicae t. 1. Eius filiam uxorem duxit Gordianus adulescens, priusquam ad bellum Persicum proficisceretur vit. Gord. 23, 6, Zosimus 1, 17, Zonaras 12, 18 (hunc intellegi, licet scriptores nomen Timesitheii varie corruerint, vidit Eckhel 7 p. 318), anno ut videtur 241 (cf. sub Furia Sabinia Tranquillina); doctissimus vir, quem causa eloquentiae dignum parentela sua putavit Gordianus vit. Gord. l. c., τὸν ἐν παιδείᾳ διαβοῶντων ἀνδρῶν Zosimus. Praefectus praetorio factus a Gordiano ib. Praefectura videtur memorari t. 2 (alterum apographum praef. praetorio, alterum . . AEFF PRETOLL MMVY, ut certum sit in titulo fuisse [pr]aef. praet. cecm. vv., unde Mommsenus Röm. Mitth. l. c. collegit Timesitheum per aliquod tempus habuisse collegam in praefectura; fortasse Timesitheus per aliquod tempus vices egerat praefectorum praetorio eminentissimorum virorum). Generum consiliis adiuvat vit. Gord. l. c.; Zosimus (epistulae eius ad Gordianum et invicem ficticiae, vit. Gord. 24, 25). Opera eius in bello Persico et egregiae dispositiones vit. Gord. 27, 2; 28, 2; Zosim. 1, 18. Honores ei decreti a senatu vit. Gord. 27, 9 seq. (de inscriptione relata a biographo cf. Hirschfeld Verh. I p. 237). Moritur vit. Gord. 28, Zosim. l. c., Zonar. l. c., 'quantum plerique dicunt artibus Philippi, qui post eum praefectus praetorio est factus, ut alii morbo' vit. Gord. l. c., herede Romana rep. ib., anno 243 ib. 29, 1. Memoratur vit. Gord. 31, 1; 32, 7.

406 Furius Saturninus Volesum Messalam (consulem a. p. C. 5) ex proconsulatu Asiae reum condemnavit Seneca contr. 7, 6, 22 cf. Tac. a. 3, 68. Maius nomen habuit in foro quam in declamationibus; sed solebat tamen declamare Seneca l. c.

407 P. FVRIVS SATVRNINVS. Tituli Dacici III 943 (1). 1171 (2). 1177 (3). 1412 — III S. 7902 (4). 1460 (5). Nomen plenum exhibent t. 1. 2. 3. 5. P. F. S. t. 4. Legatus pro pr. Daciae t. 2-5, anno 161 t. 2, leg

Augusto[r]. *l. 4* (etiam *l. 2* positus est *M. Aurelio et Vero Augustis*). Consul designatus *l. 2* (*Marco et Vero iam Augustis*), consul *l. 1, 3, 5* (sed mirum in titulis *3, 5* Saturninum dici leg. Aug., non leg. Augg.). — Saturninum memoratum a Luciano quomodo hist. conscr. sit c. 21 inter duces belli Parthici *L. Vero* imperatore gesti eundem esse coniecit Napp de rebus imperatore *M. Aurelio in Oriente* gestis (diss. Bonn. 1879) p. 73.

408 FVRIVS SCRIBONIANVS, filius (L. Arruntii) Camilli Scriboniani, in exilium actus a. 52, nec multo post mortuus incertum fato an veneno *Tac. a. 12, 52*.

409 Furius Victorinus, praefectus praetorio sub Marco et Lucio, 'amissus' belli Marcomanici initio (a. 167) vit. *Marci 14*. Fortasse praefectus factus in locum Tullii Maximi, collega Cornelii Repentini, cf. supra sub Fabius Repentinus.

410 Furia Caecilia L. f., mater Furii Octaviani consulis et pontificis *VI 1423*. *Servi* eius memorantur in *l. Moesico III S. 8240*.

411 Furia Prima accusatrix Flavii Archippi Prusiensis *Plin. ad Trai. 59, 60*.

412 FVRIA SABINIA TRANQVILLINA AVG. *Tria nomina sic exhibent tituli plerique Italiae* (*VI 1095, 1096. IX 1458. X 209, 5965. XI 1178. Eph. ep. 7, 1211*) et Hispaniae, item nummi urbium Graccarum ap. Eckhel 7 p. 318 (sed hi interdum *Φρ., Φρ., Φρρ. pro Φρρ.*; item *Φρρρρ* *l. Epidaurius Eph. archaeol. 1883 p. 30 n. 11*) Sabinia Furia Tranquil[l]. *VII 344*; *Furiac* nomen omittunt nummi Romani, item tituli Africani; Sabina pro Sabinia *XI 1178*, item nummi complures Graeci, ap. Eckhel *l. c.* (*Σαβινάρη* *l. Philippopolitanae arch. ep. Mitth. aus Oesterr. 10, 1886 p. 206*), Tranquillina Sabina *VI 130*; Tranquillina *Entrop. 9, 2* (reliqui scriptores nomina non ponunt).

Coniux M. Antonii Gordiani Aug. (Gordiani III) tituli. Tranquillinam Gordianus admodum puer uxorem duxit, priusquam ad bellum Persicum proficisceretur *Entrop. 9, 2, 2*, Misitheo, quem praefectum fecit, filiam vit. *Gord. 23*, similiter, sed pro Misitheo Timesiclem vel Timesoclem appellantes, Zosimus *1, 17* et Zonaras *12, 18*, qui omnes nomen uxoris non ponunt, sed hanc sine dubio significant, quam filiam C. Furii Sabinii Aquilae Timisitheo fuisse nomen eius ostendit (cf. sub patre). Nuptias eas sub anno 241 narrat vit. *Gord. 23*; nupsisse Tranquillinam Gordiano anno eius quarto, id est ante d. 29 Aug. 241, nummi Alexandrini ostendunt, cf. Sallet *Daten der alexandr. Kaiser-münzen* p. 59. Ad vota harum nuptiarum causa suscepta pertinere videtur fragmentum actorum Arvalium lectu difficile *CIL. VI 2114* (cf. Henzen act. Arv. p. CCXXIV). De reliqua vita eius nihil compertum.

— ANTONIA FVRNILLA.

— MARCIA FVRNILLA.

413 Furnius, adulter Claudiae Pulchrae, damnatur a. 26 *Tac. a. 4, 52*.

414 C. FVRNIVS tribunus plebis a. u. c. 704 *Cic. ad Att. 5, 2, 1; 5, 18, 3*,

cf. ad fam. 8, 10, 3; 8, 11, 2; 15, 14, 5, *ad Att.* 6, 1, 11. Per eum mensae Martio a. 705 Cicero Caesaris litteras accepit *Cic. ad Att.* 9, 6; 9, 11^a. A. 711 legatus L. Munatii Planci proconsulis Galliae et ab eo cum mandatis litterisque ad senatum et ad Caesarem iuniorem missus *Cic. ad fam.* 10, 8, 5; 10, 10, 1; 10, 12, 1; 10, 24, 4. 7. A. 713 arma fert pro partibus Antonii contra Caesarem; Perusiae obsidetur *Dio* 48, 13; *Appian. b. c.* 5, 30, 40. M. Antonius cum in Africam mittere vult *Appian. b. c.* 5, 75. Asiam regens nomine M. Antonii *Dio* 49, 17; *Appian. b. c.* 5, 137, Sex. Pompeium bellum cientem opprimit (a. u. c. 719) *Dio* 49, 17, 18; *Appian.* 5, 137 144; *Orosius* 6, 19, 2. Causam aliquam agit coram Antonio *Plut. Ant.* 58. Devicto Antonio venia impetrata ei apud Caesarem a filio *Seneca ben.* 2, 25. Cum consul designatus esset, sed alius locum eius occupavisset, adlectus inter consulares a Caesare a. 725 *Dio* 52, 42 (*cf. Mommsen Staatsr. II^a p. 942 not. 3*). Filio (consuli a. u. c. 737) supervixit *Hieronymus*. — Orator clarus habetur *Hieronymus ad a. Abr.* 1980 (= 717 a. u. c.); inter oratores memoratur *Tac. dial.* 21.

415 C. FVRNIVS (Firmius *Orosius* 6, 21, 6 *errore*, Firmus *etiam codices Flori*), filius eius qui praecedit. Patri Antonii partes secuto veniam impetrat a Caesare *Seneca ben.* 2, 25. Legatus Augusti in Hispania rem bene gerit contra Cantabros *Florus* 4, 12, 51 [2, 33] (*inde Orosius* 6, 21, 6); *Dio* 54, 5 (ipso Augusto Tarracone hibernante, i. e. anno 728 vel 729 *Florus*, a. 732 *Dio*, qui addit eorum fuisse legatum *ideoque a barbaris contemptum*). Consul ordinarius a. 737 *fasti*. — Oratur clarus habetur *Hieronymus ad a. Abr.* 1980 (= 717 a. u. c.). *Hic potius quam pater Furnius memoratur ab Horatio sat.* 1, 10, 86. Moritur ante patrem *Hieronymus l. c.*

416 SEX. FVRNIVS SVLPICIANVS magister sodalium Augustalium Claudialium a. 213 VI 1987 = XIV 2391.

417 Furtius Quadorum rex, sub M. Aurelio regno pulsus *Dio* 71, 13.

418 FVSCIANVS clarissimus iuvenis XIV 2606.

— C. ALLIVS FVSCIANVS.

— M. CAECILIUS FVSCIANVS CREP[E]REIANVS F[L]OR[I]ANVS.

— SEIVS FVSCIANVS.

— [SEIA] FVSCINILLA.

— MATVCCIA FVSCINA.

419 Fuscinus: eum (amicum ut videtur suum) alloquitur *Iuvenalis* 14, 1.

— L. MATVCCIVS FVSCINVS.

420 Fuscus, causidicus ut videtur celebris, dominus villae Tiburtinae; ad eum *Martialis* 7, 28. Aut ad eundem aut alium Fuscum *Martialis* 1, 54.

421 Fuscus (iudex ut videtur vel patronus), memoratur *Iuvenal.* 16, 46.

422 Fuscus: coniux eius propter sitim memoratur *Iuvenal.* 14, 45.

423 P. FVSCVS (gentilicium, quod fuit litterarum circiter duodecim, exlatat V 6649, sed praeter litteras septimam et octavam, quae

CO vel CC fuisse videntur, perit vel certe legi non potuit; Fuscus V 6596) consul cum C. Domitio Dextro II tituli locorum non longe inter se distantium V 6596. 6649, mense Iunio V 6596. Cum C. Domitius Dexter consul iterum fuerit a. 196 cum L. Valerio Messalla Thrasea Prisco, videtur hic Fuscus in locum Prisci suffectus esse cf. *Borghesi opp.* 7 p. 233 seq.

- Q. Acilius Fuscus.
- C. ALLIVS FVSCVS.
- Annius Fuscus.
- ARELLIVS FVSCVS.
- Arellius Fuscus.
- M. Aristius Fuscus.
- Clavius (an Claudius?) Fuscus.
- Cornelius Fuscus.
- T. CORNELIVS ANNEVS FVSCVS.
- *Dagellius Fuscus.
- FVLVIVS FVSCVS GRANIANVS.
- MAECILIVS FVSCVS.
- TI. MANILIVS FVSCVS.
- (PEDANIVS) FVSCVS.
- CN. PEDANIVS FVSCVS SALINATOR.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA *ed.* CL(AVDIVS) FVSCVS SAXA [AM]YNTIANVS SOSIVS PRISCVS.
- C. SERVAEVS FVSCVS CORNELIANVS.
- C. Valerius Fuscus.
- 424 Fusius (sic vitae codex Gudianus, Fuscus vel Ruscus alii codices) eques Romanus, secundus maritus Fulviae Sisenniae Persii poetae matris vita Persii (Suet. p. 73 Reiff.).
- 425 Q. FVTIVS consul suffectus cum P. Calvisio anno incerto (ante a. 80) t. *Pompeianus* X 827.
- 426 T. Fuvius (Fu[l]vius?) Magnianus v. (videtur supplendum esse v. a. i. e. vices agens, fortasse praefecti annonae) n. 250 t. *urbanus Bull. com.* 1886 p. 370 cf. de Rossi *ib.* 1889 p. 360.

G

- 1 Gabba, scurra parasitus Caesaris Augusti *Martialis* 1, 41, 16; 10, 101; *Iuvenalis* 5, 3; *Plutarchus amat.* p. 759 f. (Appicius Galba sub Tiberio scurra nobilis fuit, scholiasta Vallae ad *Iuven.* l. c. p. 229 Iahn).
- 2 Gabbara, homo procerissimus, ex Arabia (Iudaeae gentis homo *Colum.*), Romae monstratus sub Claudio ludis circensibus *Columella* 3, 8, 2 (qui nomen non ponit); *Plinius h. n.* 7, 74 (inde *Solin.* 1, 89).
- Sex. Iulius Gabinianus.

- 3 Q. Gabinius Barbarus vir egregius; a commentariis praefectorum praetorio, praefectus vehiculorum per Flaminiam, procurator provinciae Siciliae, procurator hereditatium, procurator trium Augustorum (i. e. sub finem imperii Severi) praefectus provinciae Sardiniae t. *Caluritanus* X 7585.
- 4 Gabinius Maximus (Gavius coni. van de Water); ei rescripsit Hadrianus *Dig.* 22, 5, 3, 4. *Magistratus aliquis vel praeses provinciae.*
- Q. ASCONIVS GABINIVS MODESTVS.
- 5 A. GABINIVS SECVNDVS, consul suffectus a. inc. III S. 6983; X 4881, ante annum ut videtur 45 p. Chr., propterea quod nomen eius praecedat nomen Tauri Statilii Corvini consulis a. 45 in t. III S. 6983.
- 6 P. GABINIVS SECVNDVS (P. Gabinius Dio, Gabinius Secundus Suet.). Chattos (Chaucos?) devicit et aquilam legionariam, quae sola ex Varianis desiderabatur, recepit Dio 60, 8 sub a. 41. Chaucia gente Germanica devictis Claudius Chaucii cognomen ei usurpare concessit Suet. *Cl.* 24. *Borghesio iudice non diversus ab eo qui praecedat, ita ut Dio in praenomine erraverit.*
- 7 L. GABO ARVNCVLEIVS P. ACILIVS SEVERVS, Brixianus origine, tribu Fab., filius ut videtur aut nepos L. Gabonia Arunculeii Valeriani equitis Romani, clarissimus vir, iuridicus regionis Transpadanae, proconsul designatus provinciae Cypri t. *Brixianus* V 4332 cf. 4333.
- LICINIVS GABOLVS.
- Seia Gaetula.
- CORNELIA GAETVLICA.
- CN. CORNELIVS LENTVLVS GAETVLICVS.
- COSSVS CORNELIVS LENTVLVS GAETVLICVS.
- IVLIVS GAETVLICVS.
- C. IVLIVS TIRO GAETVLICVS.
- D. (IVNIVS) SILANVS GAETVLICVS.
- Ulb(ius) Gaianus.
- Gaiobomarus v. Gaviomarus.
- 8 Gaius auctor iuris, cuius extant libri quattuor institutionum paene integri, et multa alia in Digestis Iustiniani: institutiones videtur inchoavisse sub Antonino Pio *inst.* 1, 53, 74, 102, absolvit post Pii mortem *ib.* 2, 195. Scripsit etiam post annum 178 (librum singularem ad senatus consultum Orfitianum, factum illo anno) *Dig.* 38, 17, 9. *Ex Asia oriundum fuisse Gaium coniecit Mommsen 'Gaius ein Provinzialjurist' (Jahrbuch d. gemeinen deutschen Rechts 3, 1859 p. 1 seq., cf. Zeitschr. f. Rechtsgeschichte 9, 1870 p. 95). Cf. post alios Karlowa Roem. Rechtsgeschichte I p. 720 seq.*
- 9 Gaius, (L. Arruntii) Camilli Scriboniani l. Dio 60, 16 (Zon. 11, 9).
- 10 A. Galba (sic 27, L. Galba 62, praeterea Galba) homo dicax Quintil. *inst.* 6, 3, 27, 62, 64, 66, 80, 90.

- C. SVLPICIUS GALBA.
- SER. SVLPICIUS GALBA.
- Sulpicia Galbilla.
- Claudius Galenus.
- GALEO TETTIENVS PETRONIANVS r. sub Tettien-.
- GAL(EO) TETTIENVS SEVERVS r. sub Tettien-.
- CALPVRNIUS GALERIANVS.
- 11 G. Galerius (Γ[άλ]ος Γ[α]λ[α]μ[ος] *tit.*, Galerius *Plin.*) praefectus Aegypti sub Tiberio *tit. Aegyptiacus CIG. 4711 (a. 21); Plin. h. n. 19, 3.*
- C. IVLIUS GALERIUS ASPER.
- [C.] IVLIUS CAMILIUS GAL[ER]IVS ASP[ER].
- 12 M. GALERIUS AVRELIUS ANTONINVS imp. Antonini Pii filius VI 989, M. Γαλέριος Ἀντωνεῖνος αὐτοκράτορος Ἀντωνεῖνου υἱός *nummus originis ignotae ap. Eckhel. 7, 42, Cohen ed. 2 II p. 443; in cuius altera parte cum sit θεὰ Φαυστίνα, videtur Antoninus ille superstes fuisse Faustinae, i. e. vixisse post a. 141. Hic est alter ex filiis maribus Antonini Pii, vit. Pii 1, 7.*
- 13 Galerius Crassus tribunus militum Tiberii temporibus, Beta cognominatus quod hac herba libenter vescebatur *Ptolemacus Hephaestion nov. hist. ap. Photium bibl. cod. 190 (p. 151 Bekk).*
- 14 GALERIUS MAXIMVS, proconsul Africae, successor Aspasii Paterni, Tusco et Basso cos. (a. 258) *passio Cypriani (Hartel p. CX seq.) 2, 3, 4. Deceasit paucos dies post supplicium Cypriani (d. 14 Sept) ib. c. 5.*
- 15 ...IVS GALERIUS MAXIMVS decemvir stlitibus iudicandis, quaestor candidatus, flamen Claudialis *titulus Veliternus X 6566.*
- 16 P. GALERIUS TRACHALVS (sic *fistulae aquariae ap. Lancianum syll. aq. n. 586 et bull. mun. 1880 p. 326, Galerius Trachalus Tac., Trachalus Quint.; in consulatu P. Galerius Trachalus VI 8639 = X 6637, .. Galerius Trachalus VI 1984, X 5405, Galerius Trachalus Frontin. aq. 102, Trachalus alibi; errore Prosper loco eius Turpilianum nominat, repetens nomen consulis anni 61; Τολκωνλιανός ὁ καὶ Τρόχελος Malulus lib. 10 p. 257). Consul ordinarius a. 68 cum Ti. Catio Silio Italico *fasti. Causarum actor non inceleber Quintil. 12, 5, 5. 6 cf. c. 10, 11; ex actionibus eius contra Spatalen nonnulla refert idem 8, 5, 19, cum citat praeterea 6, 3, 78. Genus orationis eius, aptum ad implendas populi aures et tonans Tac. h. 1, 90. Othoni imperatori credebatur orationes componere ib. Post victoriam Vitellii adversus criminantes protectus a Vitellii uxore Galeria ib. 2, 60. Fortasse ad hunc spectat fragmentum quoddam inscriptionis Mediolanensis (V 5812), in quo ex nomine honorati Trachalus tantum cognomen serratum est; id si ita est, Galerius Trachalus fuit ante consulatum tribunus plebis et praetor, postea proconsul Africae, praeterea septemvir epulonum, item patronus Mediolanensium.**
- 17 GALERIA L. f., C. Pontii Rufi quaestoris, aedilis plebis uxor VI 1498.

- ANNIA GALERIA AVRELIA FAVSTINA.
- ANNIA GALERIA FAVSTINA AVG.
- 18 GALERIA FYNDANA (*cognomen habet solus Suet.*), patre praetorio, nupsit A. Vitellio, cui duos liberos peperit *Suet. Vit. 6. Memoratur Tac. h. 2, 60, 64; Plut. Ottho 5 (qui nomen non ponit); Dio 65, 4, 22. Natalis eius III non. Iunias act. Arc. a. 69.*
- 19 Galeria Lysistrate Galeriae Faustinae Augustae ut videtur liberta, concubina imp. Antonini Pii VI 8972.
- LVSIA GALERIA RVFINA.
- 20 . . . Galla fistula plumbea urbana, notizie degli scavi 1885 p. 187.
- ATRIA GALLA.
- CANINIA GALLA.
- COTTIA GALLA.
- LABERIA GALLA.
- Memmia Galla.
- Numisia Galla.
- Pomponia Galla.
- Quintia Galla.
- SOSIA GALLA.
- C. VALERIVS GALLIANVS HONORATIANVS.
- 21 GALLICANVS senator origine Carthaginensis, consulatu paullo ante a. 238 functus, a. 238 trucidatis qui in senatum venerant militibus populum in milites conceitat *Herod. 7, 11, 3-7 (inde vit. Maximin. 20, 6; vit. Gordian. 22, 8).*
- 22 Gallicanus tribunus militum in exercitu Iudaico a. 67 *Iosephus bell. 3, 8, 1.*
- 23 Gallicanus declamator *Fronto de orat. 1 p. 160 Nab. (3 p. 179 Mai).*
- L. CL(AVDI)VS POLLIO IVLI)VS IVLIANVS (vel IVLIANVS IVLI)VS GALLICANVS.
- C. CORNELI)VS GALLICANVS.
- L. DOMITI)VS GALLICANVS PAPINIANVS.
- M. GAVI)VS SQVILLA GALLICANVS.
- Moesius Gallicanus.
- T. Flavius Gallicus.
- Iulius Gallicus.
- C. RVTHILI)VS GALLICVS.
- [LICINIA] GALLIENA.
- 24 GALLIENVS CONCESSVS vir clarissimus *diptychon eburneum Romae rep., bull. arch. municipale 1874 tab. VII cf. p. 101 seq. A P. H. Viscontio (l. c. p. 112) creditur P. Licinii Valeriani Augusti socer, Gallieni avus; et videtur vixisse saec. p. Chr. tertio.*
- IVNIVS GALLIENVS.
- IMP. CAESAR P. LICINI)VS EGNATI)VS GALLIENVS AVG.
- IVNIVS GALLIO.

- L. IVNIVS GALLIO.
- P. Novanius Gallio.
- Claudia Gallitta.
- IVLIA AEMILIA [G]ALLITTA.
- 25 Gallius (*vel* Gallus): eum adloquitur *Iuvenalis sat.* 16, 1.
- 26 M. GALLIVS senator: ab hoc Tiberius puer testamento adoptatus hereditate adita mox nomine abstinuit, quod Gallius adversarum Augusto partium fuerat *Suet. Tib.* 6. Idem ut videtur memoratur ut Antonianus *Cic. Phil.* 13, 12, 26, *cf. etiam ad Att.* 10, 15, 4, 11, 20, 2, *ad fam.* 8, 4, 1.
- 27 C. GALLIVS LYPERCVS C. f., triumvir monetalis sub Augusto (*cf. Mommsen hist. rei numm. p.* 744 *not.* 15) *nummi aenei ap. Cohen I² August.* 434—436.
- 28 GALLONIVS AVITVS, legatus Thraciarum, ad quem dedit Aurelianus epistolam *ap. Vopiscum quadrig. tyr.* 15. *Ficta omnia.*
- 29 Gallonius Basilus: per eum indumenta regia Claudio Ticinum mittit Gallienus moriens *Victor epit.* 34.
- 30 C. GALLONIVS [Q. MARCIVS?] TVRBO C. f., pr(aetor?); C. Gallonius Q. Marcius Tur[bo], fortasse pater eius *t. urbanus eph. ep.* 4, 822 *mutilis. Cf. infra* Q. Marcius Turbo Fronto Publicius Severus.
- 31 GALLONIA OCTAVIA MARCELLA clarissima femina, uxor L. Accii Iuliani Asclepiani consulis *titulus Uticensis VIII* 1181.
- 32 GALLVS consul suffectus tertio nundino a. 119 *act. Arv. a.* 118.
- 33 GALLVS cos. suff. cum Marcello sub Antonino Pio circiter ann. 149/153 mensae Dec. *dipl. mil. (de anno accuratius determinando cf. Mommsen III S. p.* 1988). *Esse Appium (Annius) Gallum, ut consulem designatum memoratum III S. 7060, coniecit Perrot adsentiente Mommseno.*
- 34 GALLVS consul ord. a. 198 cum Saturnino *fasti.*
- 35 . . . GALLVS quindecimvir [s. f., consu]laris *fragmentum Tarraconense II* 4129.
- 36 *C. I. GALLVS (Claudius Gallus *potius quam* C. Iulius Gallus, *Borghesi opp.* 8 p. 477) legatus pro pr. Daciae sub Severo et Caracalla (198/211) *t. Dacicus ab uno Cayrophilo descriptus III* 1564.
- 37 Gallus Antipater, scriptor historiae Augustae, citatur *vit. Claudii* 5, 4.
- Gallus Aquila v. Iulius Aquila.
- 38 GALLVS HOSTILIANVS imperator *Eutrop.* 9, 5 (*ind. Oros.* 7, 21). *Vide* C. Valens Hostilianus Messius Quintus Caesar *et imp. Caesar C. Vibius Trebonianus Gallus Augustus.*
- 39 . . . NIVS GALLVS VECILIVS CRISPINVS MANSVANIVS MARCELLINVS NYMISIIVS [S]ABINVS (*gentilicium videtur fuisse Nonius vel Annius*), L. f., tribu Stel.; [tribunus] mil. legionis XXI Rapacis, triumvir capitalis, legatus Asiae, quaestor provinciarum Ponti et Bithyniae, tribunus plebis, praetor, curator viarum Clodiae Cassiae Anniae Ciminiae Traianae novae, praefectus frumenti dandi, legatus legionum

I Italicæ et II Traianæ fortis, proconsul provinciæ Sardiniae, sodalis Flaviæ, legatus Augusti pro pr. provinciarum Galatiæ Pisidiæ Paphlagoniæ l. rrp. prope Antiochiam Pisidiæ III S. 6813. *Primos honores videtur adeptus esse sub Domitiano, post cuius tempora legio vicesima prima non memoratur, legatus legionis secundæ Traianæ videtur fuisse sub Traiano sed ante a. 109, quo anno hæc legio iam in Aegypto fuisse reperitur et sine dubio non a legato regebatur sed a præfecto.*

- C. Aelius Gallus.
- L. AFINIVS GALLVS.
- ANNIVS GALLVS.
- APP. ANNIVS GALLVS.
- APPIVS ANNIVS TREBONIVS GALLVS.
- Sex. Annius Gallus.
- ANTONINVS GALLVS.
- L. AQUILLIVS FLORVS TVRCIANVS GALLVS.
- C. ARMINIVS GALLVS.
- C. ASINIVS GALLVS.
- L. AVRELIVS GALLVS.
- A. CAESENIVS GALLVS.
- A. CAESIVS GALLVS.
- L. CANINIVS GALLVS.
- CERRINIVS GALLVS.
- C. CESTIVS GALLVS.
- L. CESTIVS GALLVS CERRINIVS IVSTVS LV[T]ATIVS NATALIS.
- L. CESTIVS GALLVS VARENIANVS LVTATIVS NATALIS AEMILIANVS.
- CL(AVDIVS?) GALLVS.
- L. CONSIDIVS GALLVS.
- CORNELIVS GALLVS.
- Cn.(?) Cornelius Gallus.
- Crepereius Gallus.
- A. DIDIVS GALLVS.
- A. DIDIVS GALLVS FABRICIVS VEIENTO.
- P. GLITIVS GALLVS.
- HERENNIVS GALLVS.
- C. IVLIVS GALLVS.
- L. IVNIVS AVRELIVS NERATIVS GALLVS FVLVIVS MACER.
- C. LIVIN(EIVS) GALLVS.
- L. MYNATIVS GALLVS.
- M. NONIVS GALLVS.
- PLOTIVS GALLVS CELSIANVS.
- C. POMPEIVS LONGVS GALLVS.
- RVBRIVS GALLVS.
- T. RVSTIVS NYMMIVS GALLVS.

- TOGONIVS GALLVS.
- M. Valerius Romulus Timotheus V[er]n[u]l[us] V[er]n[u]leius Gallus.
- Vibius Gallus.
- IMP. CAESAR C. VIBIVS AFINIVS GALLVS VELDVMIANVS VOLVSIANVS AVG.
- IMP. CAESAR C. VIBIVS TREBONIANVS GALLVS AVG.
- VIPSTANVS GALLVS.
- 40 Gannys Elagabali educator, in pugna contra Macrinum dux *Dio* 78, 38. Ab Elagabalo occisus *Dio* 79, 6. Memoratur *Dio* 78, 39.
- 41 GARGILIVS ANTIQVVS proconsul Asiae sub Hadriano (ante mortem Sabinae ut videtur) t. *Laodicensis*, ap. *Ramsay American journal of archaeology* 3 (1887) p. 345. Fortasse pater L. Pullaeni Gargilii Antiqui legati Thrucae a. 161 (cf. *III S.* 7394), avus eius qui sequitur.
- 42 GARGIL[IVS] ANTI[QVVS] quindecimvir sacris faciundis a. 204 act. saec. (cph. cp. 8 p. 288 cf. p. 293). Fortasse nepos eius qui praecedit, filius L. Pullaeni Gargilii Antiqui.
- L. PVLLAIENVS GARGILIVS ANTIQVVS.
- 43 Q. GARGILIVS MACER ACIDIVS tribu Arn.; triumvir capitalis, tribunus militum legionis X Geminae, quaestor urbanus, tribunus plebis, praetor, proconsul Cretae et Cyrenarum *II* 4120.
- 44 Gargilius Martialis scriptor rei rusticae; 'de hortis scripsit pulcherrime, nutrimenta olerum et virtutes eorum diligenter exposuit' *Cassiodorus de institutione divm.* litt. 28; citatur a *Palladio* 4, 9, 9 et alibi. Ex scriptis eius complura ad nos perreuerunt, alia sine nomine eius et coniectura tantum ad eum relata, ut medicinae ex oleribus et pomis, adiunctae ad *Plinianae medicinae* libros tres (cf. *Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilii Martialis medicina* ed. Valent. Rose, 1875), alia sub nomine Martialis (cf. *A. Mai class. auctor.* 3, 418) vel etiam Gargilii Martialis (cf. *Schneider scriptores rei rusticae* 4, 1, 168). Vixit Martialis saec. p. Chr. tertio, cum laudaverit *Galenum*, ipse adhibitus sit a *Palladio*. — Gargilius Martialis scriptor historiae Augustae vit. *Probi* 2, Gargilius scriptor temporis Severi Alexandri vit. *Alex.* 37, videtur idem esse. Nec diversus fortasse is qui sequitur.
- 45 Q. Gargilius Martialis, Q. Gargilii Martialis et Iuliae Primae filius, eques Romanus, militiae petitor t. prope Auziam *Mauretaniae* repertus *Eph.* cp. 5, 1300; eques Romanus, decurio Auziae et Rusguniis; praef. cohortis primae Asturum in Britannia, tribunus cohortis Hispanorum in Mauretania; [a] mil[itari]s; praepositus cohorti singularium et vexillationi equitum Maurorum 'in territorio Auziensi praetendentium'; eius virtute ac vigilantia Faraxen rebellis cum satellitibus suis captus et interfectus; periit 'insidiis Bavarum deceptus' a. 260 vcl paullo ante; ei dedicatus titulus ab ordine coloniae Auziensis d. 26 Mart. 260 t. Auziensis VIII 9047. Fortasse idem qui praecedit, cf. *Cichorius Leipziger Studien zur class. Philologie* 10, 1887 p. 319 seq.

- 46 Gargonius (codices Senecae interdum Gorgonius, semel [contr. 10, 5, 25] Gargius), declamator, Buteonis auditor, postea scholae quoque successor *Seneca contr.* 1, 7, 18. Citatur vel vituperatur a Seneca suas. 2, 16; 7, 14; *contr.* 9, 1, 15; 10, 5, 25. Eundem esse Gargonium notatum ab Horatio *sat.* 1, 2, 27 ('facetus pastillos Rufillus olet, Gargonius hirrum') 1, 4, 92 coniecit Bentleius.
- 47 .. Gargonius [P]raesens, C. f., tribu Pol., praefectus vigilum t. *Faventinus XI* 629.
- Trebonius Garutianus.
- 48 Gaudianus: ab eo deceptus Gordianus III *vit. Gord.* 25.
- 49 Gaudiosus dux ex disciplina Probi *Vopiscus vita Probi* 22.
- P. TEBANVS GAVIDIVS LATIARIS.
- MARCIA CLAVDIA ALCIA ATHENAIS GAVIDIA LATIARIS.
- 50 GAVIDIA TORQVATA, L. Annii Italici Honorati, legati legionis XIII Geminiae sub Caracalla vel Elagabalo, uxor tituli *Apulenses III* 1071. 1072.
- ACILIA GAVINIA FRESTANA.
- 51 Gaviomarus (Γαϊομαρξος traditur; nomen correxit et interpretatus est Mullenhof *Herm.* 2 p. 318) rex Quadorum interfectus a Caracalla *Dio* 77, 20.
- 52 (GAVIVS) T. Tiburtinus XIV 4238 mutus: . . . [tr. pl.?] candid., q[ua]est., tr. mil.] leg. III Fl., Xv[ir. stl. iud.], fetialis, Gav[ia ..] Bassilla nor[is] et] . . . Procula fil[ia] . . heredes ex [test.].
- 53 M. Gavius Apicius (Μάρκος Γάβιος Ἀπίκιος *Dio* 57, 19. M. Apicius *Plin. h. n.* 8, 209; 9, 66, Ἀπίκιος Μάρκος *Suidas s. v.*; Apicius *passim*; alius Apicius, item propter luxuriam famosus, vixit temporibus Marianis, teste Posidonio ap. Athenaeum 4 p. 168^a, unde colligi potest Apicii nomen M. Gaudio propter luxuriam demum inditum esse). Homo dives et prodigus *Tac. a.* 4, 1; 'nepotum omnium altissimus gurgis' *Plin. h. n.* 10, 133; ut homo gulosus memoratur *Seneca dial.* 7, 4, cp. 99, 42; 120, 19; *Iuvenal.* 4, 23. Dicebatur Seianus adolescens eius παῖδά fuisse *Tac. a.* 4, 1; *Dio* 57, 19. Sestertium milies dapibus consumpsit *Seneca dial.* 12, 10, 9 (sestertium sescenties *Martial.* 3, 22), singulis commisationibus 'tot principum congiaria et ingens Capitolii vectigal' *Seneca l. c.*, unde colligi potest cum amicitia principum ditatum, fortasse redemptorem Capitolii fuisse; cum computavisset sibi sestertium centies superfuturum, veneno vitam finivit *Seneca dial.* 12, 10, 9; *Martialis* 3, 22; *Dio* 57, 19; *Isidor. or.* 20, 1, 1. Memoratur ut particeps convivii alicuius una cum Iunio Blaeso, Asconio Pediano, aliis *Suidas s. v.* Μάρκος (= *Aelian. fr.* 110 *Hercher*). Ostreorum causa navigat in Africam *Athenaeus I* p. 7. Ἐπὶ τῆς Ἀναξίου τροφῆς scripsit Apio grammaticus *Athenaeus VII* p. 294. Scientiam popinae professus *Seneca dial.* 12, 10, 8. Inventa eius et praecepta in hac scientia citat *Plinius h. n.* 8, 209; 9, 66; 10, 133; 19, 137, 143;

num ipse praecepta haec litteris tradita reliquerit, dubium; certe non ab hoc compositi sunt Caelii Apicii de re coquinaria libri qui extant. 'Coquinae apparatus Apicius quidam primus composuit' Isidor. or. 20, 1, 1. L. Aelius Caesar 'Ovidii ab aliis relata, idem Apicii libros amorum in lecto semper habuit' vit. Aelii 5, 9 (ubi locum videtur mutavisse vocabula Ovidii et Apicii). 'Apicius auctor praeceptendarum cenarum, qui scripsit de iuscellis' schol. ad Iuv. sat. 4, 23. Eum imitari studuit Elagabalus vit. Elag. 18, 4; 20, 5; 24, 3. Nomen ponitur ad homines gulosos vel delicatos significandos Martial. 2, 69, 3; 2, 89, 5; 10, 73, 3; Juvenal. 11, 3; Tertullian. de pallio 5, de ieiun. 12. — Alius Apicius qui vixit sub Traiano memoratur Athenaeus I p. 7^d.

54 M. GAVIUS APPALIUS MAXIMUS T. f., tribu Vel., clarissimus vir, quaestor Aug., legatus provinciae Narbonensis; sodalis Hadrianalis t. Tusculanus XIV 2607. Parentela videtur fuisse coniuncta cum M. Gario Maximo et cum T. Appalio Alfino Secundo; fortasse ex hoc gnatus ab illo fuerat adoptatus.

55 Gavius Bassus (Gavius Quint., Gaius Bassus Lydus de mens.), grammaticus, citatus a Quintiliano inst. 1, 6, 36, adhibitus a Gellio 2, 4, 3; 3, 9; 3, 18, 3; 3, 19, 1; 5, 7; 11, 17, 4; Macrob. 3, 18, 2. Liber eius de diis Macrob. sat. 1, 9, 13 cf. 3, 6, 17; Lactantius inst. 1, 22, 9; Lydus de mens. 4, 2 p. 52 Becker. Videtur vixisse circa aetatem Augusti, cf. Gell. 3, 9, 8.

56 Gavius Bassus, praefectus orae Ponticae Plin. ad Trai. 21, 22, 86.

57 GAVIUS CLARVS, senator, modicis opibus. Frontonem a prima aetate studiosae coluit. Quaestor, aedilis. Praeturae sumptum ei Antoninus Pius de fisco expendit. Vero Augusto commendatus a Frontone Fronto ad Verum II 7 p. 133—135 Nab. (p. 138⁹ Mai.).

58 Q. Gavius Fulvius Proculus, Q. f., Q. nepos, Q. pronepos, Q. abnepos, Q. adnepos, tribu Fal. (origine Caiatinus), tribunus cohortis quintae-decimae voluntariorum, tribunus legionis octavae Augustae; patronus Caiatinorum X 4579. Fortasse frater, certe affinis eius qui sequitur.

59 Q. GAVIUS FVLVIVS TRANQVILLVS, Q. f., tribu Fal. (origine Caiatinus); quaestor urbis, quaestor provinciae Narbonensis; patronus Caiatinorum X 4580.

60 M. Gavius Maximus. Tituli: Firmani tres IX 5358 (1). 5359 (2). 5360 (3); Treverensis Brambach 798 (4); Noricus III 5328 (5). Memoratur in titulis urbanis VI 1009 (6); Bull. dell' Inst. arch. 1885 p. 250 (7); 254 (8); 255 (9), item ut videtur in signaculo IX 6083, 125 (10).

M. Gavius Maximus t. 1 itemque fere t. 4, 5 (praenomen exhibet etiam t. 2), M. G. M. t. 10, plerumque Gavius (Gavius codex Frontonis) Maximus. M. f. t. 1, 3, 4. Origine sine dubio Firmanus, ut ostendunt tituli Firmi ei positi. Tribu Palatina t. 1, fortasse, ut coniecit Mommsen, quod erat filius libertini. De vita eius ante praec-

fecturam praetorii nihil compertum est ([pr]oc. Aug. in t. 3 *videtur spectare ad eum qui titulum posuit*). Praefectus praetorio Antonini Pii *vit. Pii* 8, 7, cf. t. 1-10, cum (Sex.) Petronio Mamertino t. 6-9 (*cuius nomen constanter ipsius nomini praepositum est*), a. 139 t. 7, a. 140 t. 6, a. 142 t. 8, a. 143 t. 9; usque ad vicensimum annum praefecturae cum pervenisset, successorem accepit Tatum Maximum (anno ut videtur 158) *vit. Pii* l. c. Consularibus ornamentis ornatus t. 1, 2 cf. *vit. Pii* 10, 6. Vir severissimus *vit. Pii* 8, 7. 'Clarissimus et nobis observandus vir' *Fronto ep. ad M. Aurel., inter epistulas ad Antoninum Pium* 4 (p. 167 *Naber*). Ad eundem dedit Fronto epistulam quae est ad *Pium* 7 (p. 168 *Nab.*). — Fortasse filius eius M. Gav... M[aximus?], tribu Vel. t. *Firmanus* IX 5479; cf. etiam supra M. Gavius Appalius Maximus. — Nullus fuit C. Gavius Strabo Maximus C. f., consul VI 5, 3115* (*titulus ficticius*).

61 M. GAVIVS ORFITVS (sic plene VI 164 et dipl. mil. anni 165, plerumque Orfitus) consul ord. a. 165 cum L. Arrio Pudente *fasti*.

— PONTIVS GAVIVS MAXIMVS.

— L. FVLVIVS GAVIVS NVMISIVS| AEMILIANVS.

— L. FVLVIVS GAVIVS NVMISIVS PETRONIVS AEMILIANVS.

62 Gavius Sabinus (*pro Gav-* codices modo gab-, modo cav-, semel grav-, suas. 2, 5 autem al-) declamator *Seneca suas.* 2, 5, *contr.* 7, 1, 16; 2, 1, 6, 19, 21.

63 GAVIVS SATVRNINVS clarissimae memoriae vir t. *Hispellae* XI 5270.

64 C. Gavius Silvanus. *Nomen plenum exhibet titulus Taurinensis* V 7003, Gavius Silvanus *Tac.* — L. f. tit., tribu Stellatina *id.*, origine sine dubio Taurinensis. Primipilaris legionis octavae Augustae t. Donis militaribus donatus a divo Claudio bello Britannico t., fortasse cum in legione octava Augusta centurio esset (*cf. Hübner CIL. VII p. 305*). Tribunus coh. secundae vigilum, tribunus coh. decimae tertiae urbanae, tribunus cohortis duodecimae praetoriae t. Patronus coloniae Taurinensis *id.* Particeps coniurationis Pisonianae a. 65; ea patefacta sua manu perit *Tac.* a. 15, 50, 60, 71.

65 Gavius Silo causas agit Tarracone, praesente Augusto *Seneca contr. X pr. 14*. Declamationes eius citantur *Seneca contr. X*, 2, 7, 16; 3, 14; 4, 7; 5, 1.

66 M. GAVIVS SQVILLA GALLICANVS. *Memoratur in titulo Lesbio filiae, Eph. ep. 2 p. 6 n. 23 cf. p. 21 not.* — Μάρκος Γάβριος (Σ)κυλλας (ΕΚΥΓΙΑΑΑ traditur cas. 2) Γαλλικανός *lit. Lesbios*; in consulatu M. Squil. Gal. XV 1431, M. Squil. Ga. XV 1432, M. Squi. Cal. XV 1430, Squilla XV 40, 1045, [Squ]illa XIV 3679, Squill. XV 77, Squil. XV 1210; alibi Gallicanus. Consul ord. a. 127 cum T. Atilio Rufo Titiano *fasti. Υπατικός tit. Lesbios*. Uxor Pompeia Agrippinilla, filia Cornelia Cethegilla *ib.* — Nescio qua parentela cum eo coniunctus M. Gavius M. f. Pob. Squillianus, Veronensis ibique honoribus functus V 3401

- 67 M. GAVIVS SQVILLA GALLICANVS (Squilla Gallicanus *Fronto*; in *consulatu* M. Gavius Sq...lla Gallicanus *II S. 5992, praeterea* Gallicanus), filius sine dubio eius qui praecedit, consul ord. a. 150 cum *Sex. Carminio Vetere fasti*. Ad eum ut videtur, non ad patrem dedit *Fronto* epistolam *ad am. I 25 p. 188 Nab. I 27 p. 212 Mai*, qua videtur agi de filio eius causam aliquam agente.
- *C. GAVIVS STRABO MAXIMVS *c. sub* M. Gavius Maximus (n. 60) *fn.*
- 68 Q. GAVIVS STAT[IV]S HELVIVS POLLIO (Status *om. act. a. 118*) ex pueris senatorum filiis Arvalibus ministrantibus a. 118. 120 *act. Arv.*
- 69 C. Gavius Tertul[us].... Peregrinus procurator (*Augusti?*) VI 1612. — *Fortasse huius filia* [T]ertulla Gavia VI 18895.
- 70 GAV[IA?] .. BASSILLA soror senatoris XIV 4238.
- 71 Gavia Fabia Rufina, M. f., uxor M. Aurelii ... procuratoris summarum rationum X 1785.
- 72 [G]AVIA PROCVLA [c]ll(ariissima) f(emina), mater P. Flavii Menandri Africani clarissimi iuvenis X 3855.
- 73 C. GAVIVIVS MAXIMVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338.
- 74 Gellianus, Nymphidii Sabini amicus, ab eo in Hispaniam ad Galbam missus *Plut. Galba 9. 13*.
- Sp. Turranius Proculus Gellianus.
- FABATIA POLLA FABIA DOMITIA GELLIOLA.
- 75 A. Gellius, qui scripsit *Noctium Atticarum* volumina viginti. *De vita eius cf. Friedländer Sittengesch. III° p. 470 seq.* Discipulus Sulpicii Apollinaris grammatici *ipse 4. 17. 11; 11. 15. 8; 12. 13. 1; 13. 20. 1; 16. 5. 5; 18. 4. 1; 19. 13. 1; 20. 6* quem audivit adolescens colloquentem cum (Sex.) Erucio Claro praefecto urbis (sub Antonino Pio, circa annum 146) 7, 6, 12. Sectatur etiam Antonium Iulianum rhetorem 9, 1, 2; 9, 15, 1; 15, 1, 2; 18, 5, 1; 19, 9, 2, item Favorinum 1, 21, 4; 2, 22, 1; 2, 26, 1; 3, 1, 1; 3, 19, 1; 4, 1, 1; 8, 2; 9, 8, 4; 12, 1, 1; 13, 25, 2; 14, 1, 1; 14, 2, 11; 16, 3, 1; 17, 10, 1; 17, 19, 1; 18, 1; 18, 7, 2; 20, 1, 2; Frontonis quoque familiaritate utitur 2, 26, 1; 13, 29, 2; 19, 8, 1; 19, 10, 1; 19, 13, 1. A praetoribus lectus in iudices 'ut iudicia quae appellantur privata susciperet' 14, 2, 1; a consulibus iudex extra ordinem datus 12, 13, 1. Iuvenis moratur Athenis studiorum causa 1, 2, 1; 2, 21, 1; 15, 2, 3 *cf. praef. 4. 10*; ibi in familiaritatem pervenit Herodis Attici consularis 1, 2; 9, 2; 18, 1; 19, 12, vidit Peregrinum Protea 8, 3; 12, 11, 1. A noctibus longinquis, quae in agro terrae Atticae studiis impendit, commentationibus suis nomen indidit *Noctium Atticarum praef. 4. De mentionibus Noctium Atticarum apud posteros, et usu eorum, cf. Hertz in ed. mai. (1885) II p. seq.* Liberos suos memorat *praef. 1. 23*.
- 76 Gellius Bassus epistrategus septem nomorum sub Hadriano, paullo ante a. 135 ut videtur *papyrus Graece scripta, Urkunden aus den königl. Museen zu Berlin fasc. I n. 19*.

- 77 GELLIUS MAXIMVS, medici filius, legatus legionis quartae Scythicae in Syria a. 219 imperium affectans occiditur *Dio* 79, 7.
- 78 GELLIUS PVBLICOLA, quaestor C. Silani in Asia, eiusdem a. 22 accusator *Tac. a. 3*, 67. Cum *Prosper* post nomina consulum anni 39 exhibeat Publicola et Nerva, hunc *Gellium Publicolam* consulem a. 40 cum M. Cocceio Nerva fuisse putaverunt nonnulli; sed *Prosper* mero errore nomina consulum anni u. c. 718 videtur repetivisse, cf. *Mommsen Korrespondenzblatt d. Westdeutschen Zeitschr.* 7, 1868 p. 58 not. 2.
- 79 L. GELLIUS PVBLICOLA (Poplic- plerumque scribitur) a. u. c. 712 cum insidias M. Bruto et C. Cassio pararet, deprehensus, M. Messallae fratri condonatur *Liv. ep.* 122; *Dio* 47, 24; nihilominus ad Caesarem et Antonium transfugit *Dio* l. c. Consul ord. a. u. c. 718 cum M. Cocceio Nerva *fasti*. In pugna Actiaca classis Antonianae dux *Velleius* 2, 85; *Plut. Ant.* 65. 66. Num supervixerit pugnae Actiacae, incertum. Mater eius Polla *Dio* l. c. Uxor Sempronia L. f. *CIAtt.* III 866. — Fortasse non diversus ab hoc L. Gellius Poplicola, L. f., duovir Minturnis X 6017.
- GELLIUS RUTILIUS LVPVS r. sub Rutil-.
- 80 Q. GELLIUS SENTIVS AVGVRIVVS proconsul (Macedoniae) sub Hadriano III 586. Idem fortasse Sentius Augurinus carminum scriptor *Plinius ep.* 4, 27 (ubi ante repertum titulum III 586 *Serium* pro *Sentio* scribendum esse coniecerat *Borghesius opp.* 6 p. 299) 9, 8.
- 81 L. GELLIUS SEVERVS L. f. tribu Ter., quaestor sub Antonino Pio, adest scribendo senatus consulto de Cyziconis III S. 7060.
- 82 GELLIA AGRIPPINA clarissima puella VI 1424 (Glaucopi et Veneri signa non ad Agrippinam spectare videntur, sed ad eos qui titulum posuerunt).
- Herennius Gemellinus.
- Viridius Gemellinus.
- 83 Gemellus, Alexandri Herodis regis filii, cum Romae degeret moderator, ab Herode aula expulsus *Iosephus ant.* 16, 8, 3.
- 84 Gemellus proc(urator) [Augusti?] XII 4186.
- P. AELIVS GEMEL(L)VS.
- VERANIA GEMINA.
- 85 Geminus, eques Romanus, amicus Seiani, a. 33 damnatus *Tac. a. 6*, 14.
- 86 C. Geminus (var. lect. C. Germanus, G. Germanius) amicus Corellii Ruffi et Plinii *Plin. ep.* 1, 12, 9.
- 87 C. RVFVS GEMINIVS *Dio* 58, 4. V. C. Fufius Geminus.
- C. LAVOLENVS CALVINVS GEMINIVS CAPITO CORNELIVS POLLIO SQUILLA Q. VVLCACIVS SCYPPIDIVS VERVS.
- 88 Geminus Festus rationalis temporibus Carini t. urbanus *Bull. comunale* 1889 p. 31, eodem officio functus etiam sub Maximiano *Eph. ep.* 4 p. 278 n. 795.
- C. BVLTIVS GEMINIVS MARCELLVS.

- 89 Q. GEMINVS MARCIANVS Q. f. tribu Quir., clarissimus vir, quaestor candidatus a duobus imperatoribus (Caracalla et Geta, a. 211/2) designatus *titulus Thibilitanus VIII 5528*.
 — P. IVLIVS GEMINVS MARCIANVS.
- 90 Geminus Maternus: ad eum rescripsit imp. Antoninus *Cod. Iust. 4, 26, 1. Videtur fuisse praeses vel procurator provinciae alicuius*.
- 91 GEMINVS MODESTVS, praetorius vir, maritus Sabiniae Celsinae *titulus Cirtensis VIII 7054*.
 — ...AL... GRAN... GRATTIVS ... GEMINVS R....
- 92 T. Gem[ini]us Rufinus procurator duorum Augustorum (Marci et Veri) in Pannonia *III 4117*.
 — C. BVLTIVS GEMINVS TITIANVS.
- 93 GEMINVS TVTICIVS AEMILIANVS clarissimus vir, patronus regionis Hortensianae nescio cuius oppidi a. 241 *tit. Salerni descriptus X 521*.
 — AFINIA GEMINIA BAEBIANA.
- 94 GEMINIA BASSA clarissima femina fistula urbana *ap. Lancianum syll. aq. n. 134*.
- 95 GEMINIA VVLGACIA, Q. Octavii Volusii Thuscenii uxor *tit. Ulicensis VIII 1182 — VIII S. 14312*.
- 96 GEMINVS: ei rescripsit imp. Pius *Dig. 48, 6, 6. Praeses provinciae ut videtur*.
- 97 GEMINVS, praetor ... *titulus suspectus (ab uno Theudio Veliterno traditus) X 6554*.
- 98 Geminus (Geminus traditur utroque loco) multum potuit apud Verum *vita Veri 9*, apud Marcum et Verum *vita Marci 15*.
- 99 Geminus comoedus: eo magistro usus est M. Aurelius adolescens *vita Marci 2*.
 — M. ARTORIVS GEMINVS.
 — ATIDIVS GEMINVS.
 — TI. CLAVDIVS SERVILIUS GEMINVS.
 — P. CORN[EL]IVS GEMINVS.
 — A. DVCENIVS GEMINVS.
 — Q. F(ABIVS) IVLIANVS OPTATIANVS L. FABIVS GEMINVS CORNELIANVS.
 — C. FVFIVS GEMINVS.
 — M. HELVIVS GEMINVS.
 — C. IVLIVS GEMINVS CAPELLIANVS.
 — LIVIVS GEMINVS.
 — T. PRIFERNIVS PAETVS ROSIANVS GEMINVS.
 — L. RVBELLIVS GEMINVS.
 — L. Rubellius Geminus Caesianus.
 — *TALIVS GEMINVS.
 — TERENCEIVS TVLLIVS GEMINVS.
 — Q. VARIUS GEMINVS.

- Viridius Geminus.
 - M. Cocc(eius) Genialis.
 - Flavius Genialis.
 - Julius Genitor.
 - Q. HEDIVS RVFVS LOLLIANVS GENTIANVS.
 - LOLLIANVS GENTIANVS.
 - D. TERENTIVS GENTIANVS.
 - L. TVTILIVS PONTIANVS GENTIANVS.
- 100 Genucius Marin[ia]nus *fistula plumbea*, *Bull. com.* 1887 p. 255.
- 101 Gepaepyris (*olim propter nummum non recte lectum*, ap. *Eckhel* 2 p. 375, *credebatur dicta esse Pepaepiris*) Mithridatis, regis Bosporani sub Claudio, uxor (vel mater) nummi inscripti βασιλίσσης Γ'ηπαίπυρας; ap. *Koehné musée Kotschoubey* II p. 215. 216; *Buratschkov catal. numm. tab.* 26 n. 93. 94.
- 102 Gerellanus, tribunus cohortis praetoriae *Tac. a.* 15, 69.
- GERMANICVS v. GERM. IVLIVS CAESAR.
 - CAERELLIA GERMANILLA.
 - [P]OMPONIA GERMANILLA.
 - T. Flavius Germanus.
 - L. TREBIVS GERMANVS.
 - M. IVLIVS GESSIVS BASSIANVS.
- 103 Gessius Florus (*sic Iosephus et Tacitus*, Γ'εστ- pro Gess- *Sync.*, *Cest- Hieronymus*, *Fest- Sulp. Scr.*) origine Clazomenius, in matrimonio habens Cleopatram Poppaeae amicam *Iosephus* 20, 11, 1, Albino succedit in procuratione Iudaeae *Iosephus bell.* 2, 14, 2, *ant.* 20, 9, 5, c. 11, 1; *Tac. hist.* 5, 10; *Eusebius chron.* (*vers. Arm.* ad a. 2079; *Hieronymus* ad a. 2080; *Syncellus* p. 637, 2), a. 64 *Ioseph. ant.* 20, 11, 1. Facinora eius, et quomodo Iudaeos exacerbaverit ad bellum Romanis inferendum, narrat *Ios. bell.* 2, 14, 2-9 c. 15. 16. 17. 18. 1, c. 19, 4, c. 20, 1 cf. *ant.* 18, 1, 6; 19, 9, 2; 20, 11, 1 (*ex Iosepho Eusebius h. eccl.* 2, 29; *Hieronymus chron.* ad a. 2084; *Syncellus* 637, 3); cf. *Sulpic. Sever. chron.* 2, 29.
- 104 Gessius Marcianus, Syrus ex urbe Arce, procurationibus quibusdam functus *Dio* 78, 30, maritus Iuliae Mamaeae *ib.* (*Ad has nuptias cum viro equestris dignitatis videtur pertinere privilegium concessum Iuliae Mamaeae, ut in consulari dignitate permaneret, memoratum ab Ulpiano Dig.* 1, 9, 12; cf. *Mommsen Staatsr.* III p. 468 not. 4). *Non recte a Marinio (Arr. p. 509) idem habitus est M. Iulius Gessius Bassianus frater Arealis* anno 213, ut monuit O. Hirschfeld *Göttinger Gel. Anzeigen* 1869 p. 1512. Pater Bassiani (imperatoris Severi Alexandri) *Dio* 1, c. Huius ut videtur Marciani filia generique caesi a. 218 *ib.* c. 34.
- 105 Geta servus, cum Scribonianum Camerinum se ferret, turbas excitavit; mox agnitus et interfectus *Tac. h.* 2, 72.

- CN. HOSIDIVS GETA.
- M. HOSIDIVS [GET]A.
- Q. Hosidius Geta.
- Lusius Geta.
- P. Septimius Geta.
- P. SEPTIMIUS GETA.
- P. (vel L.) SEPTIMIUS GETA CAESAR.
- C. VITORIVS HOSIDIVS GETA.

106 Gillo, a femina, cum qua commercium stupri habuit, heres ex deinceps relictus *Juvenalis* 1, 40.

107 Gillo, servus Aureliani, cui dominus plurimum detulit *vit. Aurel.* 50.

- M. FVLVIVS GILLO.
- Q. FVLVIVS GILLO BITTIVS PROCVLVS.

108 Glabrio vir illustris (ὁ πᾶν), amicus ut videtur Aristidis *Aristides ἱερῶν λόγος* IV (I p. 530 Dindorf). *Proconsulem Asiae* (sub Antonino Pio) cum fuisse coniecit Waddington *mém. de l'acad. des inser.* 26, 1 (1867) p. 246 cf. *fastes des prov. asiat.* n. 140 referens ad eum verba *Aristidis paullo post subiecta: ὁ σοφιστὴς, ὃς μακρὸν πρόθετον ἐμνήσθη, ἔργον; sed res incerta est.*

- M. ACILIVS GLABRIO.
- M'. ACILIVS GLABRIO.
- M'. ACILIVS GLABRIO CN. CORNELIVS SEVERVS.
- M. ACILIVS MEMMIUS GLABRIO.

109 Glaphyra, Archelai regis Cappadocum filia, nubit Alexandro, Herodis Iudaeorum regis filio *Iosephus ant.* 16, 1, 2 cf. *bell.* 1, 23, 1. Ex eo mater fit duorum filiorum Tigranis et Alexandri *id. bell.* 1, 28, 1, *ant.* 17, 1, 2. Vicissitudines eius in aula Iudaeorum usque ad mortem mariti narrat *Iosephus bell.* 1, 24, 2, 3, c. 25, 1, 5, *ant.* 16, 7, 2, 4, c. 8, 6, c. 10, 1, 7. Post mortem mariti cum dote remittitur ad patrem *id. bell.* 1, 28, 1, *ant.* 17, 1, 1. Postea nupsit Iubae regi Mauretaniae *id. bell.* 2, 7, 4, *ant.* 17, 13, 4. Ab hoc ut videtur repudiata (non post mortem Iubae, ut ait *Iosephus*, cf. sub Iuba) nupsit a. 750 vel paullo post Archelao ethnarchae, prioris mariti fratri *id. ant.* 17, 13, 1, 4, *bell.* 2, 7, 4. Moritur c. a. p. C. 6 *ibid.* — Ad eam videtur spectare titulus *Atheniensis* *CIAtt.* 3, 549 cf. *Mommsen epik. ep.* I p. 277.

110 Glaphyrus una cum citharoedo et choraule nominatur a *Juvenal.* 6, 77; cf. *Martial.* 4, 5, 8. Fortasse idem Ti. Claudius Glaphyrus choraules Actionica et Sebastonica VI 10120. Eiusdem nominis tibicen est etiam *anth. Pal.* 9, 517. Cf. *Friedlaender Sitteng.* II^a p. 627.

111 Glaucia (sic *Martial.* 6, 29) vel Glaucias (sic *Martial.* 6, 28) Atedii Melioris libertus, deliciae patroni, defunctus annorum tredecim *Martial.* 6, 28, 29. Epicedium in eum scripsit *Statius silv.* 2, 1 cf. 2 *praef.* Sepultus ad viam Flaminiam *Statius l. c.* 176, *Mart.* 6, 28, 5.

- M. MARCIUS BIETIS GLAVCVS.

112 Glitius, primus maritus Vistiliae, matris Corbulonis et Caesoniae Gai principis *Plinius h. n.* 7, 39.

113 P. GL[ITI]VS ... ANVS (nomen non ita certum, nam pro GL... in titulo *Faleriensi* *Michaelis* descripserat Cl... copians de *Cilnio*, Gl[iti]... proposuit *Garruccius*, idque videtur confirmari altero titulo *Faleriensi* XI 3097), P. f., triumvir aere argento auro flando feriundo, salius Palatinus, quaestor [T. Caesaris (cf. *Mommsen Staatsr.* II² p. 570 not. 2), praetor, flamen Augustalis, hasta pura donatus per censuram (a. 73 vel 74) ab imp. Vespasiano Caes. Aug. et Tito imp. Caesare Aug. f., consul (suffectus a. inc.) t. *Faleriensi* XI 3098.

114 Q. GLITIUS ATILIUS AGRICOLA. *Tituli Taurinenses omnes*, V 6974 (1). 6975 (2) scripti ante obitum Nervae, 6976—6981 (3—8) scripti post secundum consulatum a. 103, 6982—6987 [6984 = CIG. 6763] fragmenta incerti temporis (9—14).

Nomen plenum exhibent t. 2, 6, 8, item dipl. mil. anni 103 (CIL. III p. 863). P. f. t. 2, 6, 8, 9, 10. Tribu Stellatina t. 1, 3, 4, 6, 8—10, origine sine dubio Taurinensis (cf. V 7087, 7088). Sevir turmae equitum Romanorum t. 1, 2. Decemvir stlitibus iudicandis t. 1, 2. Tribunus militum legionis I Italicae t. 1, 2. Quaestor divi Vespasiani t. 1, 2 cf. t. 7. Aedilis curulis t. 1, 2. Praetor t. 1, 2, 3, 4, 7. Legatus (iuridicus) citerioris Hispaniae t. 1, 2, 3, 4, 7. Legatus legionis VI Ferratae t. 1, 2, 3, 4, 5, 7. Legatus pro pr. imp. Nervae pro pr. provinciae Belgicae t. 1, 2, 3, 4, 5, 7. Consul t. 2 (suff. a. inc. sub Nerva). Septemvir epulonum t. 1—8. Legatus pro pr. imp. Traiani provinciae Pannoniae, donatus ab imp. bello Dacico donis militaribus t. 3—7. Consul II t. 3, 4, 6—8, cum M. Laberio Maximo II a. 103 d. 19 Ian. dipl. mil., suffectus sine dubio illis Ianuariis in locum Traiani consulis quintum. Sodalis Augustalis Claudialis t. 3—8. Praefectus urbi t. 7. — Atili Agricolae ser(va) VI 14740.

115 Q. Glitius Felix, Vergilianus poeta VI 638, 639.

116 P. GLITIVS GALLVS. *Tituli: Andrius*, CIG. 2349 i vol. II p. 1068 (1): *Faliscus* XI 3097 semel tantum et male descriptus (2). Praenomen dant tituli, Glitius Gallus Tac. (P. Glitio l. Gal. traditur nomen in t. 2). Tribunus militum legionis, triumvir capitalis t. 2. Quaestor prov. Hispaniae(?) t. 2 (op. velis p. q. traditur: secutus sum *Mommsenium*). A. 65 ab Afranio Quintiano amico coniurationis in Neronem insimulatus et in exilium actus Tac. a. 15, 56, 71, comitante uxore Egnatia Maximilla ib. Ab Andriis, apud quos videtur exul egisse, status honoratus una cum uxore t. 1. Titulus sepulchralis ei positus ab uxore Faleriis t. 2. — Non huius, sed hominis ex eadem stirpe libertus L. Glitius [G]liti Galli [lib.]... V 5345 (Comi).

117 Glyco athleta *Horat. ep.* 1, 1, 30, origine Pergamenus *anth. Pal.* 7, 692; cf. *Fränkel Inschriften v. Pergamon* n. 534, 535.

- 118 Glyco, tragœdus *Persius sat.* 5, 9. Vergilii tragœdi servus, libertatem nanciscitur per Neronem *schol. Pith. ad Pers.* l. c.
- 119 Glyco Spyridion (Glyco cui Spiridion fuit cognomen *Quint. inst.* 6, 1, 41) rhetor *Seneca rhetor passim* (cf. *ind. Kierstlingii* p. 540). Memoratur *Quint. inst.* 6, 1, 41.
- GNAEA SEIA HERENNIA SALLUSTIA BARBIA ORBIANA AVGVSTA r. sub Seia.
- 120 M. Gongius Nestorianus (*praenomen habet solus tubus plumbeus*), procurator trium Augustorum (i. e. sub finem imperii Severi) vectigalis ut videtur Illyrici tit. *Pactovionensis III 4024*. Praefectus classis Ravennatis inter annos 214 et 217 *dipl. mil. (CIL. III S. p. 1996)*. Nomine eius inscriptus tubus plumbeus urbanus *Notizie degli scavi 1888 p. 135*.
- VLPIA GORDIANA.
- IMP. CAES. M. ANTONIVS GORDIANVS AVG.
- IMP. CAES. M. ANTONIVS GORDIANVS SEMPRONIANVS ROMANVS AFRICANVS AVG.
- AVRELIVS GORDIANVS.
- TI. CLAVDIVS GORDIANVS.
- Maecius Gordianus.
- VELIVS CORNIFICIVS GORDIANVS.
- CLAVDIVS GORGVS.
- 121 Gotarzes rex Parthorum. Cf. *Gutschmid ap. Ersch u. Gruber allgemeine Encyclopädie sect. I vol. 75 p. 36 seq. = Kleine Schriften III p. 43 seq., Geschichte Irans p. 123 seq.* Gotarzes Tacitus, Καταρζης vel Ἰχουαρζης traditur ap. *Iosephum ant.* 20, 3, 4; in nummis ap. *Gardner Parthian coinage p. 49 tab. V n. 18 seq.*, plerumque legitur βασιλεύς βασιλέων Ἀρσάκου εὐεργέτου δικαίου ἐπιφάνους φιλόκληρος, nomine proprio solito more suppresso, sed semel βασιλεύς βασιλέων Ἀρσάκου ἐπιφάνους δικαίου εὐεργέτου Γωτάρζου; de alio nummo, in quo dicitur esse Γωτάρζης βασιλεύς βασιλέων ὡς ἸΕΚΑΑΥΜΕΝΟΣ Ἀρταβάνου, cf. *Olshausen Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1878 p. 176 et Gutschmid Geschichte Irans p. 123*. — Frater Vardanis *Iosephus ant.* 20, 3, 4, *Tac. a.* 11, 9, filius Artabani *Iosephus l. c.* Artabani filium adoptivum fuisse coniecit *Olshausen Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1878 p. 177*. Artabanum fratrem coniugemque et filium eius e medio tollit *Tac. a.* 11, 8. A fratre Vardane regno pulsus *Tac. a.* 11, 8. Bellum renovat auctus Daharum Hyrcanorumque opibus; mox pace composita sponte in Hyrcaniam cedit *Tac. a.* 11, 8, 9. Vardane insidiis interfecto iterum regno Parthorum potitur *Tac. a.* 11, 10; *Iosephus ant.* 20, 3, 4 (*qui de priore regno Gotarzi tacet*). Regnum videtur tenuisse inde ab anno 46 certe usque ad anni 51 mensem Iunium, testibus nummis, cf. *Gardner Parthian coinage p. 50, Gutschmid Geschichte Irans p. 127, 128*. Saevitia et luxu subiectis exosum se reddit *Tac. a.* 11, 10;

12, 10. Meherdatem Roma accitum et regem a Claudio a. 49 Parthis datum superat (a. ut videtur 50) *Tac. a. 12, 10-11*. Obiit morbo *Tac. a. 12, 14*, ἔκ ἐκφυλῆς; *Iosephus l. c.* — Nomen Golarzis lectum est in inscriptione incisa in viva rupe prope Bisidum *Curdistaniae CIG. 4674*; infra dicitur legi σατραπὴς τῶν σατραπῶν, alio autem loco Γωτάρσης ΓΕΟΠΘΡΟΣ; quid subsit incertum; hunc tamen Golarzem significari putant tam *Gutschmidius Kleine Schriften III p. 46* quam *Olshausen l. c. p. 179*. — Aliam Golarzem, et ipsum regem Parthorum, ex narrationibus Persarum recentiorum eruisse sibi visus est *Gutschmidius Kleine Schriften III p. 107, 109, 113* (multo cautius idem *Geschichte Irans p. 130, 133*).

122 GRACCHVS, praetor a. 33; ei quaestio adversus feneratores obvenerat *Tac. a. 6, 16*.

123 [G]RAC[CHVS], praetor peregrinus a. 37 *fasti Arr. (supplementum non certum)*.

124 Gracchus, homo nobilis, qui munere Neronis depugnavit *Juvenalis 2, 143-148*; 8, 199-210 *cf. schol. p. 195 Jahn*.

125 Gracchus, homo nobilis (patricius, nam arma saliorum tulisse dicitur), qui 'cornicini, sive hic recto cantaverat acre', denupsit *Juvenalis 2, 117 seq. cf. schol. p. 193 Jahn*.

126 Gracchus maritus Celerinae (homo ut videtur nobilis) *Bull. com. 1896 p. 328* (ἐπὶ ἐπαθὴν ὁδὸν Κελερτίαν στήσατο Γράχχος).

127 Gracchus poeta tragicus *Ovidius ex P. 4, 16, 31*; *Priscianus I p. 206, 269 Hertz*. A nonnullis idem putatur *Sempronius Gracchus occisus anno p. C. 14 (Tac. a. 1, 53)*; *cf. Teuffel Lit. 254, 4*.

128 C. Gracchus Granium Marcianum senatorem maiestatis postulavit a. 35 *Tac. a. 6, 38*. Videtur non diversus a C. Sempronio Graccho a. 23 accusato et absoluto (*Tac. a. 4, 13*).

— C. SEMPRONIUS GRACCHVS.

— TI. SEMPRONIUS GRACCHVS.

— AELIVS GRACILIS.

— Cn. Pompeius Homullus Aelius Gracilis Cassianus Longinus.

— POMPONIA GRAECINA.

129 P. Graecinius Laco. *Tituli Veronensis V 3340 (1)*; urbanus, *Bull. com. 1889 p. 152*; Laco praef. vig. XIII (2). P. Graecinius Laco *t. 1*, Graecinus Laco *Dio 58, 9*, praeterea Laco, P. f. *t. 1*. Tribu Poblilia *t. 1*, origine sine dubio Veronensis. Praefectus vigilum a. 31, Macronem in opprimendo Seiano adiuvat *Dio 58, 9, 10*. Ob id ornamenta quaestoria ei decreta *ib. c. 12*. In praefectura vigilum a singulis regionibus urbis statuas ei positas esse fortasse colligi potest ex *t. 2* (numerus enim XIII vic aliter explicari posse videtur quam statuum positam esse a regione decima tertia). Sub Claudio procurator Galliarum statuum a senatu accipit et ius cum Claudio curiam intrandi *Dio 60, 23*, item ornamenta consularia *ib.*; *t. 1*.

- IVLIVS GRAECINVS.
- C. (P.?) POMPONIVS GRAECINVS.
- 130 ...AL... GRAN... GRATTIVS ...GEMINIVS R.....
(...al... *superesse ex Valerii nomine coniecit Huebner*) [quaestor, tribunus plebis *vel* aedilis], praetor, XV[vir sacris] faciundia, legatus Aug.] legionis VI Victricis, legatus provinciae A[fricae?], consul, curator [alvei et riparum] Tiberis et cloaca[r. urbis, leg. Aug. pr. pr. prov.] Germaniae inferio[r]is, procos.] provinciae Asiae *titulus nutilus Tarracensis II S. 6084.*
- 131 Grandaus, Asianus declamator *Seneca contr. 1, 2, 23.*
- CLODIVS GRANIANVS.
- FVLVIVS FVSCVS GRANIANVS.
- Iulius Granianus.
- Q. LICINIUS SILVANVS GRANIANVS.
- Q. LICINIUS SILVANVS GRANIANVS QVADRONIVS PROCVLVS.
- C. PONTIVS FAVSTINVS GRANIANVS.
- 132 Granii: adversus eos Apuleius uxoris Pudentillae causam egit *Apul. de mag. 1.*
- 133 Granius (*conjectura Lipsii non certa; traditur gravius*) Calpurnium Pisonem maiestatis accusavit a. 24 *Tac. a. 4, 21.*
- 134 Granius medicus, auctor Plinio *Plin. h. n. 1, 28; 28, 42.*
- 135 Granius Licinianus auctor citatus a *Macrob. sat. 1, 16, 30; Serr. ad Aen. 1, 737.* (Licinianus *ap. Solinum 2, 12 num idem sit, incertum*).
• *Sub eiusdem nomine servatae annalium reliquiae, cf. Granii Liciniani quae supersunt emendatiore edidit philologorum Bonnensium heptas Lips. 1858. De aetate qua vixerit non constat: diversus a Granio Flacco qui ad Caesarem de indigentibus scripsit (Censorin. d. n. 3, 2).*
- 136 M. GRANIVS MARCELLVS (*praenomen innuit ex nummo*) 'praetor' (*significatur proconsul; 'procos.' nummus*) Bithyniae (paullo ante a. p. Chr. 15) *Tac. a. 1, 74, sub Augusto nummus a nescio qua civitate casus, ap. Muret bull. de corr. hell. 5 p. 120.* A quaestore ipsius Caepione Crispino a. 15 maiestatis accusatus hoc crimine absolvitur, de pecuniis repetundis ad recuperatores itum est *Tac. l. c.*
- 137 GRANIVS MARCIANVS senator, a C. Graccho maiestatis postulat, voluntaria morte vitam finivit a. 35 *Tac. a. 6, 38.*
- 138 P. Granius Paulus, avunculus Q. Lollii Urbici praefecti urbis *VIII 6705.*
- GRANIVS SERENVS r. Q. LICINIUS SILVANVS GRANIANVS QVADRONIVS PROCVLVS.
- 139 Grania Honorata, mater Q. Lollii Urbici praefecti urbis *VIII 6705.*
- C. PANTVLEIVS GRAPTIACVS.
- 140 Graptus, Caesaris libertus, inde a Tiberio 'usu et senecta domum principum edoctus', a. 58 Cornelio Sullae insidias astitit *Tac. a. 13, 47.* — *Filius eius Ti. Iulius Grapti f. Nata[li]s X 6638 c v. 1.*

— C. VETTIA GRATA.

— Gratius Faliscus r. Grattius.

141 GRATIA (sic codex Frontonis in Latinis constanter, Κρατία in epistula Graeca p. 246 ed. Naber; sed vere Gratiam, non Grattium dictum esse hanc, ut et filiam, colligi potest ex usu verborum Frontonis ep. ad M. Caes. 3, 11 p. 48 Nab.), uxor M. Cornelii Frontonis Fronto ad M. Caes. 2, 8 p. 32 Nab., missa a marito consule a. 143, ut Lucillae matri Marci natalem celebraret Fronto ad M. Caes. 2, 8 p. 32 Nab., et in epistula Graeca ad matrem Caesaris p. 242 Nab. (memoratur etiam in epistulis M. Caesaris ad Frontonem 2, 2 p. 27 Nab., et ipsa scripta anno 143, et 4, 6 p. 70 Nab.). De eius morte queritur Fronto M. Antonino Augusto Fronto de nep. amisso 2, p. 236 Nab., item Vero Augusto ad Verum imp. 2, 9 cf. 10 p. 137. 138 Nab. (mortua igitur vivo Vero, sed eodem ex Syria reverso, inter annos igitur 166–169, cf. Mommsen Herm. vol. 8 p. 209).

142 GRATIA (Gratia minor Fronto ad M. Caes. 2, 13 p. 36 ed. Naber, Gratia minuscule ad M. Caes. 7, 6 p. 70 Nab.; de ipso nomine cf. ad eam quae praecedit) M. Cornelii Frontonis (et Gratiae eius quae praecedit) filia Fronto ad M. Caes. 4, 12 p. 74 Nab., puella M. Aurelio Caesari et matri eius grata Fronto ad M. Caes. 4, 6; 5, 33 (48) p. 70. 86 Nab. Nupsit C. Aufidio Victorino Fronto ad am. 2, 10 p. 200 Nab., cf. 1, p. 12 181 Nab., cui plures liberos peperit, quos nepotes suos memorat Fronto ad am. 1, 12 p. 181 et alibi (nupsisse aliquanto ante annum 161 ex mentione nepotum in epistula quae prima est inter epistulas a M. Aurelio Augusto ad Frontonem datas, p. 94 Nab., col- legit Mommsen Herm. 8 p. 210).

— L. TEREIVS AQUILA GRATIANVS.

— TARIVS GRATIANVS.

— NONIVS GRATILIANVS.

— VERVLANA GRATILLA.

— VETVRIA GRATILLA THAIS.

143 Grattius (sic codices cynegeticon; gratius vel gracios codices Ovidii; cf. Buecheler mus. Rhén. 35, 407), scripsit cynegeticon libros r. Bachrens Poetae Lat. min. 1 p. 29 seq. Aequalis Ovidii, a quo memoratur ex Ponto 4, 16, 34. Vulgo dicitur Faliscus propter cyn. r. 40, errore.

— ...AL... GRAN... GRATTIVS... GEMINIVS R....

— Baebia Fulvia Claudia Paulina Grattia Maximilla.

144 GRATVS proconsul Asiae, cuius temporibus secta cataphrygas appellata initium cepit Eusebius hist. eccl. 5, 19, i. e. circa a. 172 Eusebius chron. ad a. Abr. 2188, Hieronymus ad a. 2187. Cf. Waddington fastes des prov. asiat. n. 154.

145 GRATVS consul ord. a. 280 cum Messalla fasti.

146 Gratus, praefectus copiarum pedestrium Herodis regis, post mortem

huius Iudaeis seditionis restitit *Iosephus bell. 2, 3, 4. c. 4, 2. 3. c. 5, 2; ant. 17, 10, 3, 6. 7. 9.*

147 Gratus procurator Augusti (Alpium Graiarum?) *XII 5717.*

- Iulius Gratus.
 - L. Iulius Veh[ili]us Gr[at]us Iulianus.
 - Munatius Gratus.
 - L. POMPONIVS GRATVS.
 - Valerius Gratus.
 - VETTIVS GRATVS.
 - C. VETTIVS GRATVS SABINIANVS.
 - C. VETTIVS GRATVS ATTICVS SABINIANVS.
 - Pompeius Grosphus.
- 148 Gryllus: eius balnea tenebrosa memorat *Martialis 1, 59, 3; 2, 14, 12.*
- PLOTIVS GRYPVS.
 - L. PLOTIVS GRYPVS.
 - C. VOLCACIVS GVRGES.

H

— L. HOSTILIVS HA.....

1 Hababa (Ababa *vel* Abara *codices Iordanis*) mater Maximini imperatoris *vit. Maximin. 1, 6 (inde pendet Iordanes Get. 15, 83).*

— A. VIRIVS HABITVS.

2 HADRIANVS vir consularis (Πατριάρχης ὁπάτης), auribus captus *Galenus III p. 895 Kuehn.*

2* HADRIANVS proconsul Asiae sub Traiano ante a. 114 *nummi (vel potius nummus, nam nummus 1 Waddingtonii non diversus videtur esse a nummo 2) Thyatirenorum Lydiae ap. Waddington fastes n. 117. (Cum is, de quo solus constat, nummus incertae lectionis sit, rem incertam esse de Hadriano proconsule monet Pickins).*

3 (AVRELIVS?) HADRIANVS M. Aurelii Antonini Augusti filius *t. Ephesius CIG. 2968 = Lebas 3, 153 (t. incertae originis CIG. 3709 non videtur diversus esse). Videtur defunctus esse infans, quoniam alibi non memoratur.*

4 Hadrianus, sophista, Tyro oriundus, auditor Herodis Attici *Philostratus vit. soph. 2, 10.* Romae versatur una cum Flavio Boetho consulari e Ptolemaide (ante a. 167), nondum rhetoricam publice professus *Galenus XIV p. 627. 629 Kuehn.* Athenis cathedram rhetoricae obtinebat, cum Marcus imperator eo veniret mysteriorum causa (a. 176); postea Romam translatus (καταργῶν καὶ τὸν ἀπὸ θρόνου) ibique defunctus annos natus fere octoginta, cum paullo ante aegrotanti ei Commodus dedisset codicillos quibus eum fecit sibi ab epistulis, cum excusatione

- quod non fecisset prius *Philostratus vit. soph.* 2, 10, qui cum memorat etiam 2, 12, 2; 18, 1; 19, 2; 20, 3; 21, 1, 3; 23, 2; 24, 1; 26, 6; 29, 2.
- Aelius Hadrianus.
- P. AELIVS HADRIANVS = IMP. CAESAR HADRIANVS AVGVSTVS.
- P. AELIVS HADRIANVS AFER.
- Cassius Hadrianus.
- L. Lucecius Hadrianus.
- T. STATILIVS MAXIMVS SEVERVS HADRIANVS.
- Ulpius Hadrianus.
- 5 Haemus, comoedus, mollis *Iuvenalis* 3, 99; 6, 198.
- SEPTIMIVS HAERANES.
- SALVIVS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAM[ANIANVS] CN. PLO[TIVS] MAXIMVS T. (H)OENIVS SEVER[V]S SERVEIENVS V[RSVS].
- 6 Cn. Haius Diadumenianus, procurator Augustorum (trium ut videtur, i. e. sub finem regni Severi) u[t]q[ue] Mauretaniarum Tingitana[e] et Caes.) *VIII* 9366. Idem liberto titulum posuit Puteolis *Notizie* 1891 p. 204.
- 7 Halotus, spado, praegustator Claudii; ab eo Claudio venenum datum *Tac. a.* 12, 66; *Suet. Cl.* 44. Maleficus sub Nerone, nihilominus a Galba procuratore ornatur *Suet. Galb.* 15. Idem fortasse Halotus Aug. l. proc. *VI* 8833 (tit. servi).
- 8 Hamillus (Amill- *Mart.*) magister, infantium corruptor *Iuvenalis* 10, 224 cf. *schol. ad l. l.* p. 327 *Jahn*; de eodem ut videtur *Martialis* 7, 62.
- 9 Hannibal: id nomen uni ex servis indidit Mettius Pomposianus *Surt. Domit.* 10.
- Antonia Harmeris(?).
- 10 Harpocras (arpocras *libri Senecae*), Claudii libertus, cui patronus lectica per urbem vehendi et spectacula publice edendi ius tribuit *Suet. Cl.* 28. A Claudio occisus *Seneca apoc.* 13. Idem ut videtur Arphocras Aug. lib. procurator *VI* 9016.
- 11 Harpocras (arpocr- *cod.*) polyphagus natione Alexandrinus, sub Nerone Romae visus *chronographus anni* 354 (p. 146 ap. *Momms. chr. min. I*); eundem ut videtur nomine non posito memorat *Suetonius Ner.* 37.
- 12 Harpocras Aegyptius, ex nomo Memphitico, iatralipta: ei Plinius civitatem impetrat a Traiano *Plin. ep. ad Trai.* 5, 6, 7, 10.
- 13 Harpocratio grammaticus Graccus auditus a Vero *rita Veri* 2, 5. Fortasse idem Aelius Harpocratio, cuius scripta rhetorica enumerat *Suidas s. v.* Ἀρποκρατίων. Fuerunt, qui non diversum putaverint *Valerium Harpocratem*, cuius extant λέξεις τῶν ὀλίγων ῥητόρων.
- Nin(n)ius Hasta.
- Q. NINNIVS HASTA.
- 14 HATERIANVS legatus Aug. pro pr. provinciae Ciliciae t. Britannicus *VII* 108 acephalus semel descriptus (ante Haterianus vocabulum traditur ...ius Cl. filius Q. n., vix recte).

- 15 Haterianus (actherianus *Macrobiani codices*), grammaticus, citatus *Macrobiani*, *sut.* 3, 8, 2; *schol. Veron. ad Verg. Aen.* 7, 337; 9, 360, 390, 397; 10, 243.
- Iulius Haterianus.
- 16 Haterius testamentorum captator, homo (ut ex contextu intelligitur) nobilis *Seneca de ben.* 6, 38, 4.
- 17 Q. HATERIVS, celeberrimus suis temporibus orator *Seneca ep.* 40, 10. Familia senatoria *Tac. a.* 4, 61. *Haterius memoratus a Cic. ad fam.* 9, 18, 3 *proscriptus a.* 711, *App. b. c.* 4, 29 *potest fuisse frater eius; Borghesi* 5 p. 122. Consul suff. a. inc. (consularis *Tac. a.* 2, 33). *Ercuntii a.* 745 consulatum eius tribuit *Borghesius* 5 p. 122 *perquam infirmis de causis.* A. p. C. 14 in senatu Tiberium offendit *Tac. a.* 1, 13 *cf. Sueton. Tib.* 29; eum deprecaretur, paene a militibus interfectus *Tac. l. c. cf. Sueton. Tib.* 27. A. 16 verba facit in senatu in luxum civitatis *Tac. a.* 2, 32; a. 22 immodica censet de honoribus Drusi *ib.* 3, 37. Decessit fine a. 26 *ib.* 4, 61, prope nonagenarius *Hieronymus chron. ad a. Abr.* 2040 (p. C. 24). — Idem fortasse Q. Haterius... nescio quam provinciam sortitus, tr. pl., pr., VII[*vir epuloni*], a., sepultus ad viam Nomentanam *VI* 1426. Mortem Sex. filii (sic *Kiesling*; sex filiorum *trahitur*) imbecillo animo tulit *Seneca contror. IV* pr. 6. — 'Promptus et popularis orator' *Hieronymus l. c.* Iudicia de ingenio eius *Seneca contror. IV* pr. 7–11 (*inde Hieronymus adv. Iohannem Hierosolymitanum* 12); *Seneca minor ep.* 40, 10; *Tac. a.* 4, 61. Multa de eo refert *Seneca rhetor* (*cf. Kieslingii ind. p.* 540). — Ex huius ut videtur Q. Haterii familia homines *VI* 9251, 9252.
- 18 D. HATERIVS AGRIPPA (sic *plene in consulatu Dio ind. l.* 57, *VI* 562 10051 *XI* 1356; D. Haterius *Tac. a.* 3, 52 *in consulatu et Cassiodor. chron.*, alibi Haterius Agrippa), Q. f. *Dio ind. l.* 57, scilicet filius Q. Haterii qui praecessit. Propinquus Germanici *Tac. a.* 2, 51, fortasse natus filia M. Agrippae, a quo videtur traxisse cognomen. Tribunus plebis a. 15 *Tac. a.* 1, 77. Praetor suffectus in locum Vipstani Galli defuncti a. 17 *ib.* 2, 51. Consul designatus a. 21 in senatu condemnat Clutorium Priscum *ib.* 3, 49, 51. Consul ord. a. 22 cum C. Sulpicio Galba *fasti.* A. 32 in senatu consules anni prioris invadit *ib.* 6, 4. Illustribus viris perniciem meditatur *ib.* De moribus eius *ib.*
- 19 Q. HATERIVS ANTONINVS (sic *plene in consulatu tab. cerata Pompeiana ap. Petram n.* 125 *et Phlego mir.* 7, Q. Haterius *Tac. a.* 12, 58, Antoninus *chronographus anni* 354 *et alii*; Haterius Antoninus *Tac. a.* 13, 34). Filius ut videtur D. Haterii Agrippae cos. a. 22. Consul ordinarius a. 53 cum D. Iunio Silano Torquato *fasti.* Cum 'avitas opes' per luxum dissipasset, annua pecunia ei statuta a principe a. 58 *Tac. a.* 13, 34.
- 20 M. HATERIVS CANDIDVS, proconsul Siciliae *tit. Agrigentinus X* 7192.

- Fuit proconsul fortasse temporibus Neronis, si quidem quaestor eius L. Cornelius Marcellus memoratur apud Tac. a. 16, 8, h. 1, 37.*
- 21 T. HATERIVS NEPOS. T. Fulginius XI 5213 *acephalus sed coniectura Borghesii* 5 p. 24 *ad hunc relatus*. Praefectus cohortis, tribunus militum, praefectus equitum; censor Brittonum Anavionensium, procurator Aug. Armeniae maioris (intra annos 114-117), ludi magni, hereditarium et a censibus, a libellis Augusti, praefectus vigilum *tit.* Praefectus Aegypti *titulus*, a. 121 (d. 18 Febr. audit Memnonem) III 39, a. 124 *papyrus Aegyptiaca ap. Mommsenium Zeitschr. der Savigny-Stiftung f. Rechtsgeschichte Röm. Abth. XII p. 285.*
- 22 T. HATERIVS NEPOS ATINAS PROBVS PVBLICIVS MATENIANVS. *Titulus Fulginius XI 5212. Nomen plenum exhibet t. Fulginius.* T. Haterius Nepos *dipl. a. 134, act. Arc. a. 120, Haterius Nepos dipl. a. 138. Frater Arvalis, adest in collegio a. 118. 120, magister factus a. 120 in annum 121 act. Arc. (in t. Fulginiatē hoc sacerdotium non commemoratur). Pontifex t. Cos. t., suffectus mense Apr. a. 134 cum T. Vibio Varo dipl. mil. (CIL. III p. 877). Legatus Pannoniae superioris a. 138 dipl. mil. (CIL. III p. 879). Triumphalibus [ornamentis honoratus] t. Diversum esse T. Haterium Nepotem triumphalibus ornamentis honoratum a consule anni 134 et legato Pannoniae anno 138 putavit Borghesius, sed sine iusta causa; cf. Bormann ad titulum Fulginiatē.*
- 23 TL. HATERIVS SATVRNINVS (Ater- pro Hater- XIV 246), legatus Augustorum (Marci et Veri aut Marci et Commodi) provinciae Pannoniae inferioris III 3473. 3479 (de tempore cf. XIV p. 482 ad n. 246). Patronus nescio cuius corporis Ostiensis XIV 246 col. I 18. 19. Filius eius III 3473.
- 24 Haterius Rufus (Hatur- pro Hater- Paridis epitome) eques Romanus, memorabili quodam casu Syracusis periit *Valerius Maximus* 1, 7, 8.
- 25 Hedra Antoniae Maximillae liberta; ei ius Quiritium a Traiano petivit *Plinius ep. ad Trai. 5, 2.*
- 26 L. HEDIVS RVFVS LOLLIANVS AVITVS. *Titulus Smyrnaeus Roehl schedae epigraph. p. 9, ad hunc relatus a Waddingtonio bull. de corr. hellén. 6 p. 291 (1). Memoratur in actis fratrum Arvalium a. 155, VI 2086 (2) et in fastis saliorum Palatinorum VI 1978 v. 10 (3) et 1979 v. 2 (4).*
- L. Hedijs Rufus Lollianus Avitus t. 3, L. Lollianus Avitus t. 2, 4, Αἰδῶνος; Ἀσασίτης t. 1 (corr. Waddington). *Filius ut videtur L. Lolliani Aviti consulis a. 144 (cf. stemma propositum sub L. Lolliano Avito), frater eius qui sequitur Q. Hedii Rufi Lolliani Gentiani maior, quippe qui ante eum inter salios receptus sit, praeterea patris praenomine utatur. Inter pueros Arvalibus ministrantes a. 155 t. 2. Salius Palatinus factus a. 170 t. 3, exit e collegio a. 178 t. 4. Consul suffectus videtur fuisse sub Commodō. Proconsul Asiae t. 1. — Huius et fratris affinis puto*

Pomponius Cornelius Lollianus Hedianus, ὁ Ἀσιάρχης καὶ ῥήτωρ, ὁπατικῶν συγγενής, titulo honoratus a Smyrnaeis *CI Gr.* 3191.

- 27 Q. HEDIVS RVFVS LOLLIVS GENTIANVS. *Tituli: Tarraconenses duo, alter positus ei in legatione Hispaniensi a militibus II 4122 (1), alter honores plenos enumerans post proconsulatum Asiae II 4121 (2); militarii Asiae III 471 (3). Lebas-Waddingt. n. 9 (4), bull. de corr. hell. 12 p. 66 (5). Memoratur in fastis saliorum Palatinorum VI 1978 v. 16 (6).*

Q. Hedius Rufus Lollianus Gentianus *t. 2*: Q. Hedius ... Lollianus [Gentianus] *t. 1*, Q. Hedius Rufus Lollianus Gentianus *t. 6*, Lollianus Gentianus *vit. Pert.*, Ἀλλιάνης Γεντιάνης *t. 3* (*idemque fuit in t. 4, Ἀλλ. Γεντιαν... t. 5*), Lollius Gentianus *Vict. ep. 18. L. f. t. 2, filius ut videtur L. Lolliani Ariti consulis a. 144. Tribu Pollia t. 2. Triumvir aere argento auro flando feriundo, tribunus legionis septimae Geminae piaee feliciae, quaestor candidatus, praetor candidatus, legatus legionis X|XII Primigeniae (haec tria munera inverso ordine enumerantur); curator Puteolanorum et Veliternorum t. 2. Consul suff. n. inc., ante a. 193 *vit. Pert. 7*. A. 193 in senatu queritur de Pertinace *vit. Pert. l. c.* Leg. Augustorum duorum (Severi et Caracallae) pro pr. prov. Hispaniae citerioris *t. 1. 2*, item censor Hispaniae citerioris *t. 2*. Comes Severi et Antonini Augg. ter *t. 2*. Censor provinciae Lugdunensis, item Lugdunensium *t. 2*. Proconsul Asiae *t. 2. 3. 4. 5*, anno 209 *t. 5*, si vere, ut coniecerunt editores, numerus tribuniciae potestatis Caracallae fuit 18 (*traditur B; reliqui numeri servati non sunt*), certe sub finem regni Severi, cf. Waddington *fastes n. 165*. Salus Palatinus factus a. 171 *t. 6*, ex quo sacerdotio postea nescimus quo anno exiit. Augur *t. 2*. Patronus imperatoris Pertinacis *Vict. epit. 18*, quod patrociniū accepit sine dubio a patre (*nisi error est Victoris patri filium substituentis*).*

- 28 Helena, Monobazi cognomento Bazaci, regis Adiabenun, soror et uxor, mater Monobazi et Izatis, Claudii temporibus ritus Iudaeorum amplectitur *Iosephus ant. 20, 2. 1-4*. Hierosolymis commorans famem populi lenit *ib. § 5 c. 5, 2*. Palatium (τὰ βασιλικά) Helenae Hierosolymis in urbe situm memorat *Iosephus bell. 5, 6, 1; 6, 6, 3*. Defunctae eius ossa condita in monumento quod sibi ipsa aedificaverat ante Hierosolymorum portam *Iosephus ant. 20, 4, 3*. Id monumentum memorant *Iosephus bell. 5, 4, 2; Pausanias 8. 16, 5; Hieronymus ep. 108, 9*, cf. Eusebius *hist. eccl. 2, 12*. Sepulcra hodie dicta regum (*Kubür es-Salatin*) ad mausoleum Helenae pertinere hodie plerique putant cf. *Schuerer Gesch. des jüd. Volks II² p. 563 not. 287*.
- 29 Helenius Acro grammaticus, commentator Terentii Charisius sapiens (cf. *Keil in indice ad Charisium p. 566*) et Horatii Porphyry, ad *Hor. sat. 1, 8, 25*, fortasse etiam Persii schol., ad *Persii sat. 2, 56*. Antiquior sine dubio Iulio Romano, cf. *Teuffel Litt. 374, 1*. De scholis Horatianis sine causa Acroni tributis cf. *Teuffel 374, 2*.

- 30 Helico servus natione Aegyptius, Gai principis cubicularius, dominum in Iudaeos instigat *Philo leg. ad Gaium c. 26-28 p. 570 seq.* A Claudio occiditur *ib. c. 30 p. 576.*
- 31 Heliodorus philosophus stoicus, delator, qui Licinium [L. Iunium *Lipsius*] Silanum discipulum suum testimonio oppressit *schol. ad Iur. sat. 1, 33*; eo deferente (Baebius) Massa et (Mettius) Carus occisi *ib. ad v. 33. Narratio confusa (cf. etiam Demetrius caesidicus supra D 32).*
- 32 Heliodorus philosophus, amicus Hadriani *vit. Hadriani 16, 10*; nihilo minus ab eodem famosissimis litteris lacessitus *ib. 15, 5.*
- 33 Heliodorus Arabs, sophista, missus in Galliam ut causam patriae apud imperatorem (Caracallam ut videtur) ageret favorem eius nactus non solum eques Romanus ab eo factus est una cum filiis sed etiam praefectus τῇ μεγίστῃ τῶν κατὰ τὴν Πόλιν ἐνηγοριῶν (i. e. advocatus fisci factus, cf. *Hirschfeld Unters. p. 51 not. 3*); mortuo imperatore in insulam relegatus, propter homicidii crimen Romam retractus, a praefectis praetorio absolutus est; vivebat Romae cum Philostratus scriberet 'μήτε σπουδαῖος μὴτ' ἀμελόμενος' *Philostr. vit. soph. 2, 32. Eundem esse T. Aurelium Heliodorum Palmyrenum, ap. Kiehel inser. Gr. Sicil. Ital. 969-971, coniecit Mommsen.*
- (AVIDIVS) HELIODORVS.
- C. Avidius Heliodorus.
- 34 Helius, Claudii Aug. l. (*Dio 63, 12*), rei familiari principis in Asia impositus M. Silanum proconsulem veneno necat a. 54 *Tac. a. 13, 1.* A Nerone cum in Achaiam proficisceretur rebus urbanis praepositus *Dio 63, 12*; *Suidas s. v. ἡλιόδωρος* = *Aelian. fr. 119.* Sulpicium Camerinum cum filio interficit *Dio 63, 18.* Neronem ut rediret frustra hortatus *ib. c. 19*; *Suet. Ner. 23*, in Achaiam profectus reduxit *Dio l. c.* A Galba occisus *Plut. Galb. 17*; *Dio 64, 3.* Memorari videtur *Tac. h. 1, 37* (modo recte *Lipsius* pro Aegialii codicis reposuerit Helii).
- 35 Helius gladiator *Martialis 5, 24, 5.*
- 36 Helpis Herodis Magni concubina, mater Salomes *Iosephus ant. 17, 1, 3, bell. 1, 28, 4.*
- 37 HELVIDIVS PRISCVS praetor a. 70. *De praeponimine constaret, si certum esset eum esse unum ex Helvidiis Priscis infra n. 39-41.* Oriundus e municipio Claviis, regione Italiae Carecina *Tac. h. 4, 5* (de hoc municipio cf. *Mommsen ad CIL. IX 2999, de regione ib. p. 257*). Pater primipilaris *Tac. l. c.* Quaestor Achaiac *schol. Iur. 5, 36*, sub Nerone *id., hoc ut videtur errore.* Legatus legionis in Syria a. 51 Taurum transceudit *Tac. a. 12, 49.* (Diversum fuisse hunc legatum legionis a nostro propter testimonium scholiastae *Iuvnalis* statuit *Lipsius*). Tribunus plebis a. 56 *Tac. a. 13, 28.* A. 66 Thrascae socii

causae mixtus Italia pellitur *Tac. a. 16, 28, 33, 35, hist. 4, 6*. Apolloniam secedit *schol. Iur. l. c.* Restituitur a Galba *id.* Accusationem Eprii Marcelli adgreditur, sed mox omittit *Tac. h. 4, 6*. Praetor designatus a. 69 *Tac. h. 2, 91; 4, 4*. Galbam sepeliendum curat *Plut. Galb. 28, silente Tacito*. Liberae actiones in senatu *Tac. h. 2, 91; 4, 4, 9, 10; Dio 65, 7*; 'non aliter quam libero civitatis statu egit' *schol. Iur. l. c.* Altereatur in senatu cum Eprio Marcello *Tac. h. 4, 6-8, 43, dial. 5*. Praetor a. 70 arcem Capitolii lustrat *Tac. h. 4, 53*. In Vespasianum invehitur *Suet. Vesp. 15; Dio 66, 12*; 'quo nomine reus ac praeter spem absolutus est' (?) *schol. Iur. l. c.* Postea relegatus *Plin. ep. 7, 19, 4; Suet. Vesp. 15*. Interfectus invito ipso imperatore *Suet. l. c.* De vita eius libros composuit Herennius Senecio rogatu Fanniae uxoris *Plin. ep. 7, 19, 3; Tac. Agr. 2; Dio 67, 13*. Laudes eius edidit Iunius Rusticus *Suet. Dom. 10*. De moribus studiisque eius *Tac. h. 4, 5; cf. Plin. ep. 4, 21, 4*. Memoratur *Iuvenal. 5, 36; Marc. Antonin. 1, 14*. — Filium habet Helvidium, cuius matre defuncta vel dimissa uxorem duxit Fanniam P. Clodii Thraseae Pacti filiam, adhuc quaestorius *Tac. h. 4, 5*, quae bis maritum in exilium comitata, superstes ei fuit (*cf. sub Fannia*). De priore uxore *cf. infra sub P. Helvidio Prisco*. Ab hoc descendere videtur L. Valerius Helvidius Priscus Publicola, item ut coniecit Mommsen (*ind. Plin.*) L. Valerius Messalla Thrasea Priscus, Helvidii Prisci vitam enarrare nuper inchoavit Carmelus Mancini atti dell' arc. archeol. di Napoli vol. 11 (1882/3) I p. 59-152, vol. 12 (1884/6) II p. 1-156.

- 38 HELVIDIVS (PRISCVS) filius eius qui praecedit. *Cognomen nusquam ponitur*. Privignus Fanniae *Plin. ep. 9, 13, 3*, natus ante annum 56, quo pater iam duxerat Fanniam (*cf. sub patre*). Consul (suffectus a. inc.) *Plin. ep. 9, 13, 2* (fortasse hic Priscus consul suffectus mense Sept. a. 87 *act. Arv.*, quod coniecit Mommsen). 'Metu temporum nomen ingens paresque virtutes recessu tegebat' *Plin. ep. 9, 13, 2*; nihilominus offendit Domitianum, 'quod quasi scaenico exodio sub persona Paridis et Oenones divortium eius cum uxore tractasset' *Suet. Dom. 10*; accusatus ergo in senatu et capitis damnatus, verba faciente potissimum Publicio Certo *Plin. ep. 9, 13, 2 seq. cf. 3, 11, 3; Tac. Agr. 45; Suet. Dom. 10*, paullo post mortem Agricolae (23 Aug. 93) *Tac. l. c.* Uxor Antea ei superstes *Plin. ep. 9, 13, 4*. Liberos reliquit virilis sexus unum, feminas duas *Plin. ep. 4, 21, 4*. Occiso Domitiano Plinius ultionem Helvidii in senatu suscepit, actionemque tunc habitam et libellos eiusdem argumenti edidit *Plin. ep. 4, 21, 3; 7, 30, 4; 9, 13*.
- 39 C. Helvidius Priscus, C. f., tribu Arniensi l. agri Praenestini XIV 2844. Fortasse Helvidius Priscus praetor anno 70, nam etiam hic tribu Arniensi fuisse putandus est, oriundus municipio Cluvii, cuius municipii principes, ut etiam aliorum eiusdem regionis (*cf. Kubitschek imp. Rom. trib. descr. p. 270*), Arniensem tribum habuisse videtur *cf. ad*

- IX 2999 (honores amissi esse possunt quod mortuus est in exilio), certe ex eadem stirpe.*
- 40 C. Helvidius Priscus arbiter ex compromisso inter actorem municipii Histoniensium et procuratorem Q. Tillii Sassi *IX 2827. Incertum num idem qui praecedat.*
- 41 P. Helvidius Priscus maritus Plautiae Quinetiliae; ei videtur superstes fuisse, sed postea eodem loco humatus *t. agri Praenestini XIV 2845. Hic quoque potest cogitari de praetore anni 70; Plautia Quinetilia potest esse prior eius uxor, quam ante Fanniam duxit.*
- L. VAL(ERIVS) HELVIDIVS PRISCVS [P]OBLICOLA.
- 42 HELVIDIAE sorores, Helvidii filiae, Helvidii Prisci praetoris a. 70 neptes, pereunt primo in flore, utraque a partu, utraque filiam enixa *Plin. ep. 4, 21. Alterius earum tutor Cornutus Tertullus Plin. ep. 9, 13, 16.*
- HERENNIA HELVIDIA AEMILIANA.
- 43 Helvidia Priscilla C. f., uxor M. Vettii Marcelli (qui vixit temporibus Neronis) procuratoris Augustorum *IX 3019. Potest fuisse vel soror vel amita Helvidii Prisci praetoris a. 70. — Ilias Helvidiae Priscillae delictum VI 19673. Significatur potius una ex neptibus praetoris anni 70 quam haec.*
- 44 M. Helvius a Claudio occisus inter conscios nuptiarum Messallinae et Sillii *Seneca apoc. 13.*
- 45 L. HELVIVS AGRIPPA, proconsul Sardiniae a. 68/69 *decretum eius d. 18 Mart. 69 factum X 7852. Idem ut videtur Helvius Agrippa pontifex, sub Domitiano cum pontifices de virginibus Vestalibus cognoscere, repente exanimatus Dio 67, 3.*
- M. ACCENNA HELVIVS AGRIPPA.
- 46 T. HELVIVS BASILA T. f., aedilis, praetor, proconsul, legatus Caesaris Augusti *tituli Atinates X 5056, 5057. Summa Atinatibus ab eo legata X 5056. Pater Helviae Proculae X 5056, 5086.*
- 47 M. HELVIVS CLEMENS DEXTRIANVS legatus Raetiae sub Marco et Commodus, a. ut videtur 179 *tit. Reginensis cph. ep. III 1001.*
- 48 M. HELVIVS GEMINVS L. f., tribu Fal.; triumvir aere argento auro flando feriundo, tribunus militum legionis XVI in Germania, quaestor Caesaris, praetor, legatus Macedoniae pro praetore, legatus Asiae pro pr.; adlectus a Claudio (a. 48) inter patricios (fortasse antequam honores capesseret, certe ante praeturam, cum ad eam pervenerit neque tribunatu neque aedilitate functus), salius Palatinus *titulus Ephesius III 6074.*
- 49 P. HELVIVS PERTINAX = IMP. CAES. P. HELVIVS PERTINAX AVG. Oriundus ex oppido Liguria Alba Pompeia *Dio 73, 3, natus in Appennino in villa matris vit. Pert. 1, 2, natus apud Ligures in agro aquilido Lolli[an]i Gentiani Victor epit. 18, d. 1 Aug. vit. 15, 6, Philorulus CHL. I p. 356, a. 126 vit. l. c. (tam annum quam diem natalem con-*

firmat Dio 73, 10 cum scribit vixisse Pertinacem annos septuaginta septem, quattuor mensibus diebus tribus minus; minus accurate alii scriptores, cf. Tillemont *Pertin.* vol. 3; in *vita Pertin.* 15, 6 ser. annis LXVI pro LX). Humili loco natus Dio 71, 22. 73, 3; *epit.* 18, patre Helvio Successo *vit.* 1, 1, libertino *vit.* 1, c., *epit.* 1, c., Lolliani Aviti cliente *vit.* 1, 5, qui tabernam coactiliariam in Liguria exercuerat *vit.* 3, 3; nomen Pertinacis ei impositum a patre 'ex continuatione lignariae negotiationis, quod pertinaciter eam rem gereret' (?) *vit.* 1, 1. Grammaticae studuit sub Sulpicio Apollinari *vit.* 1, 4, deinde ipso grammaticen professus est *vit.*; *epit.* 18; Dio 73, 3. Cum in ea minus quaestus proficeret, centurionatum impetravit per Lollium Avitum *vit.* 1, 5. Praefectus cohortis in Syria, ante annum 161 *vit.* 1, 6; a praeside Syriae, quod sine diplomatibus cursum publicum usurpaverat, pedibus ab Antiochia ad legationem (ser. legionem) suam iter facere coactus est *ib.* Bello Parthico (Veri) bene meritus *vit.* 2, 1; in Britanniam translatus ac 'retentus' (?) *ib.* (sine dubio altera militia equestri fungens, tribunatu ut puto legionario, de quo cf. statim; praefectura cohortis prima militia equestris Pertinacis fuisse videtur). Tribunus militum angusticlavus in legione aliqua opera Claudii Pompeiani factus Dio 73, 3. Praefectus alae in Moesia *vit.* 2, 2. Fortasse hic pertinet titulus repertus Sirmii non longe a confiniis Moesiae: I. o. m. et Marti custodi P. Helvius Pertinax praef. III 3232. Procurator alimentorum per viam Aemilianam *vit.* 2, 2. Praefectus classis Germanicae *ib.* In Germania matrem amisit *vit.* 2, 5. Procurator in Dacia ad a sestertia ducenta *vit.* 2, 4. Marco imperatore 'quorundam artibus' suspectus, 'remotus' est; sed postea per Claudium Pompeianum, generum Marci, quasi adiutor eius futurus vexillis regendis adscitus est *vit.* 1, c. (videtur igitur sub Claudio Pompeiano legato, nam is iam anno 167 legatus fuit Pannoniae inferioris, vexillationibus nescio quibus praefuisse); in eo munere adprobatus adlectus est in senatum *vit.* 2, 5. Res a Pompeiano et Pertinace in bello Marcomanico gestas memorat etiam Dio 71, 3 (Pompeianum et Pertinacem tunc legatos legionum fuisse ex vocabulo ὑποστράτηγων, quo sane uti solet Dio de legatis legionum, colligere nolim). Postea iterum re bene gesta, prodita factione quae illi concinnata erat, a Marco imperatore, iniuriae compensandae causa, inter praetorios lectus et legioni primae praepositus *vit.* 2, 6; statimque Ractias et Noricum ab hostibus vindicavit *ib.* In regione Quadorum cum exercitu paene siti oppressus est, sed precationibus militum Christianorum(?) servatus Eusebius *chron.* (vers. Arm. ad a. 2188, Hieronymus ad a. 2189 = p. Chr. 175, *chron. Pasch.* p. 486, 19) cf. Dio 71, 8 qui eandem rem tangit, sed sine mentione Pertinacis. Consul designatus studio Marci imperatoris (oratio Marci laudes eius continens apud Marium Maximum) *vit.* 2, 7; ob virtutes consul factus

Dio 71, 22, paullo ante quam Avidius Cassius a Marco descivit (anno igitur 175 vel paullo ante) *vit.* 2, 10 *cf.* *Borghesi opp.* 3 p. 112. Consul cum Didio (Severo) Iuliano *vit.* 14, 5, *vit. Did. Iul.* 2, 3. *Cf. fr. Vat.* 203: divus Marcus Pertinaci et Aeliano (scr. Iuliano?) cons. rescripsit. (*Titulus urbanus VI 3702 rix pertinet ad hunc consulatum Pertinacis; mihi videtur Pertinacis vocabulum superesse ex nominibus Septimii Severi*). Consulatum gessit absens *vit.* 3, 2. 'Cassiano motu composito e Syria' (*videtur igitur anno 175 Marcum comitatus esse in Orientem*) 'ad Danuvii tutelam profectus', primum Moesiam utramque, deinde Daciam rexit *vit.* 2, 10 (*cf. s[ac]lerdos [i]n[st]itutus ab Hel. Pertinace [c]o(n)u(lari) l. Dacicus III S. 7751*). Apud exercitus Illyrici optimam sui famam reliquit propter virtutem et humanitatem *Herodianus* 2, 9, 9. 'Bene gestis his provinciis Syriam meruit' *vit.* 2, 11. Commodio imperante Romam reversus, tunc primum curiam ingressus est *vit.* 3, 2. A Perenne in Liguriam secedere iussus est fuitque illic per triennium (a. 182—185) *vit.* 3, 3 *seq.* Ibi pecuniae studuit, mercaturas per servos suos exercuit *vit.* 3, 1—4; 13, 4; propter avaritiam popularibus dictis laceatus *vit.* 3, 1; 9, 4; 13, 4, cum antea integre se gesserit *vit.* 3, 1 (*aliter vita* 9, 6). Occiso Perenne (a. 185) legatus praetore Britanniae factus *vit.* 3, 5, legiones tumultuantes compressit *vit.* 3, 6 *seq.*, Dio 73, 4. Venia legationis impetrata praefectus alimentorum factus est *vit.* 3, 10; 4, 1. Proconsul Africae *vit.* 4, 1, non post annum 190/1 (*nam successit ei Didius Iulianus proconsul Africae non post annum 191/2, cf. sub Didio Severo Iuliano*). Praefectus urbi *vit.* 4, 3, *Vict. Caes.* 17, *Eutrop.* 8, 16, successor (Scii) Fusciani *vit.* 4, 3. Consul iterum ordinarius a. 192 cum Commodio septimum fasti. Occiso Commodio imperator appellatus kalendis Ianuariis a. 193 a militibus et a senatu *vit. Pert.* 4, 8, Dio 73, 1, *Vict. Caes.* 17. — Occisus d. 28 Mart. 193 (nempe cum imperavisset dies octoginta VII) Dio 73, 10 (minus accurate alii scriptores, *cf. Tillemont Pertin.* not. 3). — Uxor: Flavia Titiana (*cf. sub hac*). Reliquit superstites filium (*cf. infra*) et filiam *vit.* 13, 7 *cf.* Dio 73, 7.

- 50 P. HELVIUS PERTINAX (*sic Orell. 895, Helvius Pertinax vit. Carac. et vit. Gel., reliqui scriptores nomen non ponunt*) eius qui praecedit filius. *Hic fortasse . . . ax iun(ior) inter senatorum filios Arvalibus ministrans a. 186 act. Arc. (VI 2100^a v. 18) cf. de Rossi bull. dell' Inst. 1855 p. LIII.* Postquam pater imperator factus est, senatus eum Caesarem appellavit; quam appellationem pater distulit *vita Pertinacis* 6; Dio 73, 7 *cf. Herod.* 2, 4, 9; *Eusebius chron. (vers. Arm. et Hieronym.) ad a. 2209; chron. Pasch. p. 492, 19. Nihilominus Caesar appellatur in l. Mediomatrici rep. Orell. 895, item in nummo Alexandrino quem elidit Sallet Zeitschr. f. Num. 1874 p. 314 cf. Cohen² 3 p. 397.* Sub Severo patri flamen factus *vita Pertinacis* 15. Consul suffectus (a. inc.) *vit. Carac.* 4, 8 (*consulem anno 212 fuisse statuerunt, sine*

- causa*). Iocus eius de Caracalla Getae interfectore *vit. Carac.* 10, 6; *vit. Getar.* 6, 6. Occisus a Caracalla *ib.*; *Herod.* 4, 6, 3.
- Q. GAVIVS STAT[IV]S HELVIVS POLLIO.
- 51 M. Helvius Rufus (*praenomen ex t. infra citato*) miles gregarius, a. 20 proelio apud Thalam commissio servati civis decus rettulit, ob quam rem donatus est a proconsule torquibus et hasta, a Tiberio civica corona *Tac.* a. 3, 21. Eum postea ad primum pilum pervenisse, item agnomen Civicae adsumpsisse ostendit hic titulus *rep. Vicoeuri agri Tiburtini XIV 3472*: M. Helvius M. f. Cam. Rufus Civica, prim. pil., balneum municipibus (*Tiburtinis puto*) et incolis dedit (*Camilia tribus est Tiburtinorum*).
- 52 Helvius Successus, libertinus, pater Pertinacis imperatoris *vit. Pert.* 1, cliens Lolliani Aviti consularis viri (eos. a. 144) *ib.* 1, 5, tabernam coactiliariam (*sic Scaliger et Momms.*, coactiliriam traditur, coctili-
ciam *vulgo*) in Liguria exercuerat *ib.* 3, 3. Cf. sub filio.
- 53 Helvia, Annaei Senecae uxor, Novati Senecae Melae mater, ad quam Seneca filius ex exilio Corso dedit librum *de consolatione* (*dial.* 12). Pater etiam tunc in vivis *ib.* 18, 9. De vita prioris eius *ib.* 2, 4, 5. Soror eius nupta praefecto Aegypti *ib.* 19, 6.
- 54 (Helvia) soror eius quae praecedat (*nomen non ponit Seneca*), uxor praefecti Aegypti (*Aemilii Recti ut videtur, cf. Borghesi opp.* 4, 439 seq.), per sedecim annos cum marito Aegyptum habitat *Sen. dial.* 12, 19, 6. Maritum in navigatione amisit *ib.* 12, 19, 4, 5.
- 55 Helvia, uxor Fufii Pollionis *t. a dispensatore eius positus VI 9361*. Nobilem feminam fuisse titulus indicat; fortasse eadem Rubria Helvia *VI 9525 cf. 5063*.
- 56 HELVIA PROCVLA, T. Helvii Basilae filia *X 5056. 5086*. Huius ut videtur servus Albanus Helvi(ae) Procula(e) dispensator *VI 9324*.
- 57 HELVIA PROCVLA, C. Dillii Voculae (occisi in Germania a. 70) uxor *VI 1402*.
- 58 Hephaestio (? traditur fertio) grammaticus Graecus auditus a Vero *vit. Veri* 2, 5. Eundem esse Hephaestionem Alexandrinum, cuius extat libellus (ἐχρησθίων) de re metrica, coniecit Casaubonus.
- DOMITIA HERACLIA.
- 59 Heraclammon, Tyaneus, cum patriam Aureliano prodidisset, capta urbe a militibus occisus est *Vopiscus Aurelian.* 23, 24.
- M. FABIVS IVLIANVS HERACLEO OPTATIANVS.
- FLAVIVS HERACLEO.
- 60 Heraclianus, Gallieni dux (praefectus praetorio *Zosimus* 1, 40, praefectus equitum Dalmatarum *Ioannes Antiochenus, fontem sibi et Zosimo communem neglegenter excerptens*), a Palmyrenis victus *vit. Gallien.* c. 13. Consilium inquit de occidendo Gallieno *ib.* c. 14; *Zosimus* 1, 40; ipsum interfecit *Io. Antiochenus err. de ins. (Müller fr. h. Gr. IV p. 599)*: *Zonaras* 12, 25.

- 61 Heraclitus, missus a Severo ad obtinendas Britannias *rit. Severi* 6, ad obtinendam Bithyniam *rit. Pesc. Nigri* 5 (*illud verum esse videtur; cf. Huebner mus. Rhen. 12 p. 64*).
- 62 Heraclitus procurator, ut videtur, portorii Illyrici, ad quem Severus et Caracalla rescripserunt de immunitate Tyrannorum anno 201 *III 781. Fortasse non diversus a Septimio Heraclito praefecto Aegypti sub Caracalla, Herm. 20 p. 469.*
 — Antonius Septimius Heraclitus.
 — Septimius Heraclitus.
- 63 Heras philosophus cynicus, cum in Titum et Berenicem convicia iecisset, capite truncatus *Dio* 66, 15.
- 64 Herculanus: ei dedicat Plutarchus librum περί τοῦ ἐκποτῶν ἐπαίνειν ἀναπρόβνως (*p. 339 A*).
 — C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANVS.
 — Q. POMPEIVS SENECIO *cel.* C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS *cel.* SOSIVS PRISCVS.
 — Q. ROSCIVS COELIVS *cel.* IVLIVS EVRYCLES HERC(V)LANVS POMPEIVS FALCO.
- 65 Herennianus: ab eo placari Claudium iubet Gallienus *rit. Claudii Gothici* 17.
- 66 Herennianus, filius Odaenathi et Zenobiae, parvulus a patre una cum Timolao fratre relictus *rit. Gallien. 13, trig. tyr. 15, 17, 27, 28, 30, 2, rit. Aurelian. 38*; eius et Timolai nomine Zenobia imperavit *trig. tyr. 27, 30, 2 (id ipsum negatur rit. Aurel. 38, 1)*; in triumpho ductus ab Aureliano *trig. tyr. 24. Praeterea ignotus, et dubito num umquam extiterit. Si extitit, dictus fuit potius Haeranes, quod nomen alibi invenitur in gente Odaenathi, cf. sub Septimio Haerane.*
- 67 Herennianus dux ex disciplina Probi *rit. Probi* 22.
- 68 Herennianus, Proculi tyranni filius *rit. Firm. 12.*
 — L. ALFIDIVS HERENNIVS.
 — CL(AVDIVS) HERENNIVS.
- 69 Herennius vitia Vergilii collegit *Donatus rit. Vergil. (Sueton. ed. Reifferscheid p. 65).*
- 70 Herennius Capito ultimis Tiberii annis et sub Gaio procurator Iamniae (*quae urbs testamento Salomes, sororis Herodis, facta erat Liviae et post huius mortem Ti. Caesaris cf. Ioseph. ant. 18, 2, 2) Iosephus ant. 18, 6, 3, 4; Philo leg. ad Cai. c. 30 p. 575 (ubi minus accurate ut videtur Capito dicitur φέρων ἐκλογὰς τῆς Ἰουδαίας).*
- 70^a Herennius Dexippus, eius qui sequitur filius *CIAnt. III 717. 1202.*
- 71 P. Herennius Dexippus. *Tituli Athenienses omnes, CIA. III 714 ab eo positus patri (1); 715 positus ab eo cum esset archon (2), 70^a positus ab eo cum esset agonotheta (3); 716 (4) et 717 (5) positi ei a*

- plius*. P. Herennius Dexippus, Ptolemaei c., Atheniensis, pago Her-
 mius *tituli*. Δέκιππος Δέκιππου, ὁ Ἐρέννιος ὑπαρχὸντας. Ἀθηνῶν *Suidas*.
 Munera et sacerdotia eius Atheniensia, in his archontatum duplicem,
 et regis qui dicebatur, et eponymum enumerant *tituli*. Floruit sub
 Valeriano Gallieno Claudio Aureliano *Suidas* (*Aureliani res gestas ipse*
attigit, cf. fr. 24 III p. 682 Muell.) cf. *Eunap. vit. Porphyrii sub fin.*
Agonotheta Panathenaeis I. 3, 4, Panathenaide ut videtur tricesima
 quinta, quae videtur incidisse in a. p. C. 262/3 cf. *Dittenberger comm.*
Momms. p. 253. Eo duce Athenienses Gothos fugant a. circ. 267
vit. Gallien. 13, 8 cf. *Dexippi fr.* 21 p. 680 Muell. Orator et histo-
 riarum scriptor I. 4. De scriptis eius agunt *Photius bibl. cod.* 82 cf.
cod. 77, et continuator chronicorum eius *Eunapius hist. fr.* 1 (exc. de
 sent., IV p. 11 Muell.); fragmenta eorum v. ap. *Mueller fr. hist. Gr.*
 III p. 667-687. Diversus a Dexippo philosopho, cum quo confunditur
 a *Ioh. Tzetze* cf. *Bussae Hermac* vol. 23 p. 402 seq.
- 72 C. HERENN[IVS] [DOL]A[B]ELLA (cognomen sic supplere *Heuzen* pro-
 habiliter) consul suffectus exeunte anno 119 cum [R]ufo quodam act.
Arr. (VI 20890).
- 73 Q. HERENNIVS ETRVSCVS MESSIVS DECIVS CAESAR (postea AVGVSTVS).
Nomina plene perscripta exhibent tituli II 3735, 4058, III 3746,
 VI 1101 alique. Q. Her. Etr. Mes. Decius nummi plerique commatis
Romani (*Cohen*² 5 p. 214); Here. Etru. Mes. Qu. Decius nummi non-
 nulli (ap. *Cohen* n. 1, 2, 9, 35, 40); Q. Here. Traianus Decius nob. C.
 nummi unius antica ap. *Eckhel* 7 p. 348, ubi Here. Traianus sine
 dubio male lectum est pro Her. Etr. Mes.; Herennius Polemius
Silvius, Etruscus (Etruscus *cod. Bodl.*) *Victor Caes.* (*Rusticus Prosper*
in indicando consulatu a. 251), Decius *Victor epit.*, Decii de ipso et
patre Treb. Pollio vit. Valerian. 5, 4, *Vit. Caes.*, *Ammian.* 31, 5, 16,
idem plerumque Decii vocabulo appellatur in indicando consulatu quem
gressit cum patre a. 251 (Decio III et Decio Caes. *chronographus*
a. 354 et Hydattus, duobus Deciis consa. *Treb. Pollio Valerian.* 5, 4,
dd. nn. imp. Decio Aug. III et Decio Aug. cos. titulus urbanus
notizie 1885 p. 187), cum tamen non raro hic consulatus meris numeris
 ter et semel significetur (cf. *Borghesi opp.* 7, 44); Messii Decius et
 Quintus de ipso et fratre miliarius *Rasticus* III 5988/9. — Filius
 C. Messii Q. Traiani Decii Augusti (et Herenniae Cupresseniae Etru-
 scillae, cf. *sub hac*), a patre Caesar factus *Victor Caes.* 29, *Eutrop.* 9, 4,
epit. 29, *Oros.* 7, 21, 3, statimque in Illyrios praemissus *Victor*. Consul
 ordinarius a. 251 cum patre tertium fasti (cf. *etiam supra*). Augustus
 nummi, ap. *Cohen* p. 216 seq. n. 7, 16, 18, 19, 30, 37, 41, 42; initio
 anni 251 fuisse etiam Caesarem declarat *titulus* VI 1101. Periit
 una cum patre in barbarico *Dexippus ap. Syncellum* p. 376 (*Mueller*
fr. hist. Gr. III p. 674, 16); *Victor Caes.* I. c., *epit.* I. c., *Eutrop.* I. c.,
Oros. I. c., *Ammian.* 31, 5, 16, *Polemi Silvi laterculus*, *Zonaras* 12, 20.

- 74 M. HERENNIVS FAVSTVS [TI.] (ET *pro* TI in lapide legerunt) IVLIVS CLEMENS TADIVS FLACCVS, M. f. tribu [Q]u[ir.] (OVIB *pro* QVIR exceperunt), X[vir atliti]bus iudicandis, [se]v[ir] tu[rm]ar. equestr., trib.] mil. leg. III [A]u[g.], quaestor, trib. pl[eb.], leg. Aug. leg. XII..., consul suff. a. inc.; VII[ir opulonum], sodalis Augustalis, Memnonem audivit (a. 205?) III 52 add. p. 908.
- 75 HERENNIVS GALLVS, legatus legionis primae in Germania inferiore a. 69 Tac. h. 4, 19. 20. 26. Vincetus a seditiosis ib. c. 59; occisus c. 70. — Fortasse ex maioribus eius M. Herennius M. f. Gallus duovir Caiatae X 4587.
- 76 Herennius Gemellinus vir egregius, procurator Augustorum duorum, titulus Bukaresti adservatus III 1625, procurator Augustorum trium t. Sarmizegetusensis III S. 7901, agens vicea praesidis (Daciae ut videtur) III 1625.
- 77 Q. Herennius Labeo, pontifex Sutrii XI 3254 r. 8. Idem fortasse memoratur in titulo servili VI 4636.
- 78 Herennius Macer C. Caesarem Gaium salutavit, unde hic ei iratus Seneca dial. 2, 18, 4.
- 79 Herennius Modestinus, praefectus vigilum inter annos 226 et 244 VI 266. — Iuris consultus, studiosus Ulpiani, qui ei de causa aliqua Dalmatica rescripsit Ulpianus Dig. 47, 2, 52, 20. Eo magistro usus est Maximinus iunior vit. Maximin. 27, 5. 'Non contemnendae auctoritatis iuris consultus' Gordianus a. 239, cod. Iust. 3, 42, 5. Scripta eius enumerantur index Dig. Florent.; pleraque edita post mortem Caracallae (cf. Fitting das Alter d. Schriften d. römischen Juristen p. 53 seq.), nonnulla certe sub Alexandro cf. Dig. 48, 10, 29. Libri de excusationibus inscripti Egnatio Dextro Dig. 27, 1, 1 pr.
- 80 Herennius Nepos, inter viros nobiles a Severo occisos vit. Severi 13.
- 81 HERENNIVS ORBIANVS frater Arvalis aetate ut videtur Antonini Pii act. Arr. (Ant. P. fr. A. VI 2087). 'Aevs potest fuisse vel prouus Gnaeae Seiae Herenniae Sallustiae Barbiar Orbianae Aug. coniugis Alexandri Aug.' Henzen.
- 82 Herennius Philo (sic Origenes c. Celsum 1, 15, Stephanus Byzantius s. v. Δουπράχιον sub fin. et s. v. Κύπριος, Lydus de mens. p. 116 Bekk., Suidas s. v. Ἑρέννιος et s. v. Φίλων Βύβλιος, vulgo Philo) Byblius, grammaticus. Familiaris Herennii Severi Suidas s. v. Ἑρμῆπιος, cuius consulatu annum egit octavum et septuagesimum Suidas s. v. Φίλων. Γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἐγγὺς Νέρωνος καὶ παρέτεινεν εἰς μακρὸν Suidas, qui inter scripta eius recenset etiam librum de imperio Hadriani. Fragmenta scriptorum eius collegit Mueller fr. hist. Gr. III p. 560 seq. Cf. etiam Niese de Stephani Byzantii auctoribus (Kiliae 1873) p. 26.
- 83 M. HERENNIVS PICENS M. f., M'. n. (patrem et avum dant fasti Cap., patrem etiam titulus Veicens), consul suffectus a. n. c. 754 fasti Cap.

Proconsul Asiae *tit. Ephesus ap. C. Curtium Herm. 4 p. 195 et Waddingtonium fustes n. 51, item Greek inscriptions in the British museum III p. 176. Patronus Veientum intramuranorum t. Veius XI 3797. Nomen eius impressum amphoris repertis Aquileiae et Carthagine V 8112, 44, VIII 10477, 4. Filius fortasse fuit M. Herennii consulis anno 720.*

- 84 M. HERENNIVS POLLIO (*praenomen habent tegulae*) consularis, a. 103 vel 104 Bithynis Iulium Bassum repetundarum postulantibus adest *Plin. ep. 3, 9, 14. Nominatur in tegulis urbanis XV 1179-1182.*
- 85 Q. HERENNIVS POTENS vir clarissimus *titulus rep. ad viam Appiam, semel tantum descriptus, VI 1427^a.*
- 86 Q. Herennius Potens praefectus praetorio(?) (*pro praef. praet. traditur prf. prt.*) *titulus rep. una cum titulo Q. Herennii Potentis viri clarissimi qui praecedit VI 1427^a.*
- 87 Herennius Ptolemaeus, Atheniensis, inter ephebos Panathenaide tricesima quinta (a. 262?) *CIAtt. III 1202. Filius ut videtur maior P. Herennii Dexippi rerum scriptoris cf. Dittenberger comm. Momms. p. 248.*
- 88 P. Herennius Ptolemaeus, Atheniensis, pago Hermius, pater P. Herennii Dexippi rerum scriptoris *titulus Atheniensis CIAtt. III 714 cf. 716, 717, 1149; t. Megarensis Inscr. Gr. sept. 91 (a Lenormant venit fragmentum Inscr. Gr. sept. I 3475).*
- 89 Herennius Rufinus socer Licinii Pontiani, privigni Apulei, auctor accusandi Apuleium *Apuleius apol. 60, 71, 74, 75, 76, 78, 82, 83, 84, 87, 92, 94, 96, 97, 98, 100.*
- 90 M. HERENNIVS RVFVS M. f., tribu Mae., praefectus) Cap(uam) Cum(ae), q(uaestor) *t. Alsensis XI 3717.*
- 91 M. HERENNIVS SECVNDVS consul suff. cum M. Egnatio Postumo a. 183 *act. Arr.*
- 92 HERENNIVS SENECIO, oriundus ex provincia Baetica *Plin. ep. 7, 33, 5. Quaestor in eadem provincia ib. Post quaesturam nullos alios honores petit Dio 67, 13. Defendit Valerium Licinianum accusatum incesti a. 90 Plin. ep. 3, 11, 12. Accusat una cum Plinio Baebium Massam repetundarum ex provincia Baetica et condemnat a. 93 Plin. ep. 7, 33; ab hoc rursus impietatis postulatus ib. Acerbe dictum eius de Aquilio Regulo Plin. ep. 3, 7, 5; qui rursus memoriam eius mortui insectatur ib. 1, 5, 3. Libros componit de vita Helvidii Prisci Tac. Agr. 2; Plin. ep. 7, 19, 5; Dio 67, 13; propterea accusante Mettio Caro capitis damnatus Plin. ep. 7, 19, 5; Dio l. c. cf. Tac. Agr. 2, 45; Plin. ep. 1, 5, 3; 3, 11, 3.*
- 93 HERENNIVS SEVERVS consul *Suidas s. v. Φίλων Βέβλιος. Eius familiaris Herennius Philo Byblius Suidas s. v. Ἑρμῆπιος et Φίλων Βέβλιος. Idem sine dubio Herennius Severus vir doctissimus, imaginis illustrium virorum in bibliotheca sua congregans Plin. ep. 4, 28, 1.*

Vidit etiam regnum Hadriani Suidas s. v. Ἡρηννός. Fortasse, ut coniecit Borghesius (v. ad tegulus C. XV 552), hic est Severus qui fuit consul suffectus cum Arriano quodam circa a. 123—130 (cf. supra sub Flavio Arriano); non recte alii confuderunt eum cum L. Cutilio Severo consule ordinario a. 120, alii cum T. Hornio Severo consule ordinario a. 141. Verba Herennii Philonis a Suida s. v. Φίλων Βόβλιος relata (ὁπατον γούδν Σεβήρον τὴν Ἡρηννιον γρηματίσαντα αὐτὸς εἶναι φησιν, ὅταν ἦγαν οἱ ἱστοί, ἀλωμαδι δὲ οἱ) si spectant proprie ad tempus quo fasces gessit Severus, neque error inest in numeris, fuit consul Olympiade centesima vicesima, id est inter annos 103—107. — Plane incertum num huc spectet P. Herennius Severus pro cuius salute Valentiae servus ponit titulum II 3731.

- 94 Q. HERENNIUS SILVIUS MAXIMVS origine Telesinus; sevir turmae equitum Romanorum, curio, quaestor urbanus, aedilis Cerialis, praetor, iuridicus per Calabriam Lucaniam Brittios, legatus legionis II Italicae et alae Antoninianae (i. e. sub Caracalla vel Elagabalo) t. Telesinus IX 2213.

- 95 M. Herennius [Victor] (cognomen suppleri ex t. Thibilitano VIII S. 18892), M. f., tribu Quir., vir egregius, advocatus [fisci, procurator?] ad studia, procurator [vicesimae hereditatum per Umbriam Tu]sciam Picenum et tractum Cam[paniae], procurator [regio]num sacrae urbis, procurator Augustorum duorum ad fu[n]ctionem (supplet Mommsen) frumenti et res populi per [tractus] utriusque Numidiae t. Thibilitanus VIII S. 18909.

— IVLIA FLAVIA HERENNIA CAECILIA HONORATIANA OPTATA.

- 96 HERENNIA CYPRESSENIA ETRUSCILLA AVGUSTA. Nomina sic perscripta exhibet t. Carseolitanus IX 4056, Ἡρ. Κοοπ. Αἰτροουσκίλλα Σεβ. nummi Alexandrini (Eckhel 7 p. 348 cf. Sallet alex. Kaisermünzen p. 67), Erenian. Cupris, Etruscilla nummus Mallensium in Cilicia ap. Cohen² 5 p. 213. 42; Herennia Etruscilla saepe in nummis et inscriptionibus (scriptores eius non meminerunt). Coniux (C. Messii Q. Traiani) Decii Augusti III 4011. IX 4056 (cum Decio sociatur in nummo coloniae Rhesaenae ap. Eckhel 7 p. 348). Mater Augg. nn. et castror. IX 4056; matrem fuisse Q. Herennii Etrusci Messii Decii Caesaris etiam nomina ostendunt.

- 97 HERENNIA HELVIDIA AEMILIANA, M. f., L. Claudii Proculi Cornelianus consulis uxor t. Tiburtinus XIV 4239; t. Sardus X 7828 cf. eph. ep. 8, 718.

- 98 Herennia Hermonactia Dexippi rerum scriptoris filia CIA. III 717.

— GNAEA SEIA HERENNIA SALLUSTIA BARBIA ORIANA AVG.

- 99 HERIVS PRISCVS proconsul Sardiniae a. 88 dipl. mil.

- 100 Hermagoras, rhetor, auditor Theodori Gadarei; Romae docuit temporibus Caesaris Augusti Quintilian. 3, 1, 18; Seneca contrar. saepius

(cf. index Kiesslingii p. 541); Suidas s. v. *De eo, item de aliis eiusdem nominis rhetoribus*, cf. Susenmühl *Gesch. der griech. Litteratur in der Alexandrinerzeit II* p. 471.

101 Hermes gladiator nobilis *Martialis* 5, 24.

101* Hermes Plinii libertus *Plin. ep.* 7, 11.

— [V]allerius Hermes.

— Caecil(ius) Hermianus.

— TI. CL(AVDIVS) HERMIAS.

— Nonia Arria Hermionilla.

102 Hermogenes amicus Serrani, Vegeti, Senecae *carmen Senecae ut videtur attriburandum* (*Bachrens Poetae Lat. min. IV* p. 72).

103 Hermogenes Tarsensis, historiarum scriptor, occisus a Domitiano *Suet. Domit. 10*. Cf. *Mueller fr. hist. Gr. III* p. 523.

104 Hermogenes, medicus Hadriani *Dio* 69, 22. (*Alios eiusdem nominis medicos habes CIG. 3311; anth. Pal. 11, 114, 257; Galen. 11, 492 Kuehn*).

105 Hermogenes rhetor auditus a M. Aurelio imperatore *Dio* 71, 1; *Philostratus vit. soph. 2, 7*. Tarso oriundus; procedente aetate facultatem dicendi amisit *Philostratus l. c.* (cf. *Suidas s. v.*). *Scripta eius ap. Walzium Rhetores Graeci I* p. 9 seq. *III* p. 1 seq.

— M. IVNIVS HERMOGENES.

— L. Iunius Septimius Verus Hermogenes.

— Q. Marcius Hermogenes.

— M. CL(AVDIVS) VINDEX MACRINIVS HERMOGENIANVS.

— Herennia Hermonactia.

106 Herodes, cognomento Magnus (*Ioseph. ant. 18, 5, 4*), Iudaeae rex. *De eo Iosephus ant. 14, 9, 2—17, 8, bell. 1, 10, 4—fin.* Nummi ap. *Madden coins of the Jews (1881)* p. 105—114. Cf. *Schurer Geschichte d. jüd. Volks¹ I* p. 294 seq. — Antipatri, qui nomine Hyrcani regnum Iudaeae administrabat, filius, Phasaeli frater minor *Ioseph. ant. 14, 9, 2, bell. 1, 10, 4*. *Civem Romanum cum fuisse probabile est, siquidem iam patrem eius a Caesare dictatore civitate Romana donatum esse narrat Ios. ant. 14, 8, 3, bell. 1, 9, 5* (regum ex stirpe eius ultimus Agrippa dicebatur *M. Iulius*; sed alius ex eius posteris *C. Iulius*, cf. *infra* sub *C. Iulio Agrippa*). Vivo patre Galilaeae praefectus *Iosephus l. c.* A Sex. Caesare, qui iussu Caesaris dictatoris Syriam obtinebat, et postea a C. Cassio nescio quae potestas in Syria Coele ei commissa *bell. 1, 10, 8, ant. 14, 9, 5, bell. 1, 11, 4, ant. 14, 11, 4*. Malichum patris interfectorem e medio tollit *ant. 14, 11, 6, bell. 1, 11, 8*. Post pugnam Philippensem frustra accusatus apud M. Antonium, defensus a M. Messalla, tetrarcha Iudaeae constituitur *ant. 14, 13, 1, bell. 1, 12, 5*. Cum Parthi Antigonum in regnum Iudaeae reducerent, aegre evasit; Romam cum confugisset, a senatu rex appellatus est *ant. 14, 14, 4, bell. 1, 14, 4* cf. *Appian. h. c. 5, 75*. In Iudaeam redux, post varios eventus ope C. Sosii Hierosolyma expugnat (a. u. c. 717) *Ioseph. ant. 11, 16, 2, bell.*

1, 18, 2; Dio 49, 22 (tempus accurate indicat Iosephus ant. 14, 16, 1, cf. Schuerer l. c. p. 292 not. 11). Post pugnam Actiacam Caesar Octavianus, Rhodi ab Herode conventus, regnum Iudaeae non solum ei confirmat ant. 16, 6, 6, bell. 1, 20, 2, Strabo 16, 2, 46 p. 765, sed mox etiam auxit Iosephus ant. 15, 7, 3, bell. 1, 20, 3 itemque postea Iosephus ant. 15, 10, 1 seq., bell. 1, 20, 4; Dio 54, 9; cf. Tac. h. 5, 9. — Βασιλεύς Ἡρώδου nummi. Βασιλεὺς Ἡρώδης κορίνθιος Lebas-Waddington 2364. Ὁ δῆμος βασιλεῖ Ἡρώδην Φιλορωμαίων εὐεργεσίας ἔνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτὸν t. Athenis in arce repositus CIA. III 550 (dedicationes ab Herode Atheniensibus factas memorat Iosephus bell. 1, 21, 11). — Uxorem habuit Doridem ant. 14, 12, 1, bell. 1, 12, 3 c. 22, 1, deinde hac dimissa Mariammen Alexandri et Alexandrae filiam, Hyrcani et Aristobuli regum Iudaeae neptem ant. 14, 13, 7 c. 15, 14; 16, 1, bell. 1, 12, 3; 1, 17, 18; eam necat (a. u. c. 725) ant. 15, 7, 4, bell. 1, 23, 5; de reliquis uxoribus concubinisque Herodis cf. Iosephus ant. 17, 1, 3; bell. 1, 28, 4. Filios e medio tollit, primum (circa a. u. c. 747) Alexandrum et Aristobulum natos ex Mariamme Nicolaus Damasc. fr. 5 (Mueller jr. hist. Gr. III p. 351, 352), Iosephus bell. 1, 27, 6, antiq. 16, 11, 6 cf. Strabo 16, 2, 46 p. 765, Macrob. sat. 2, 4, 11 (de tempore cf. Schuerer l. c. p. 305 not. 18), quinto ante mortem die Antipatrum natum ex Doride Nicolaus l. c. (p. 353 Mueller); Iosephus bell. 1, 33, 7, ant. 17, 7. Decessit a. u. c. 750 (a. Chr. 4), herede regni nuncupato Archelao, in partem vocatis Herode Antipa et Philippo ant. 17, 18, 1, bell. 1, 33, 8 (annum indicat Iosephus l. c., cf. Schuerer l. c. p. 343 not. 165).

107 Herodes Herodis Magni et Cleopatrae filius, Philippi tetrarchae frater Iosephus ant. 17, 1, 3, bell. 1, 28, 4.

108 Herodes Herodis Magni ex Mariamme (Simonis pontificis filia) filius Iosephus bell. 1, 28, 4, ant. 17, 1, 3 cf. 18, 5, 1, 4. Propter culpam matris ex testamento patris expungitur bell. 1, 31, 7, ant. 17, 4, 2. Uxorem habuit Herodiadem Aristobuli filiam, quae nata filia Salome ab eo discessit ant. 18, 5, 1, 4.

109 Herodes tetrarcha Galilaeae et Peraeae (Herodes Antipas). Cf. Schuerer Geschichte des jüd. Volks² I p. 358 seq. Nummi ap. Eckhel 3, 486 seq.; Madden coins of the Jews (1881) p. 119, 122. Herodis Magni filius natu minimus Iosephus bell. 1, 32, 7, ant. 17, 6, 1, natus ex Malthace Samaritana, Archelai frater Iosephus bell. 1, 28, 4, ant. 17, 1, 3, Antipas proprio nomine dictus (ita appellatur a Iosepho ant. 17, 1, 3, c. 8, 1 c. 9, 1, 5, c. 11, 4, bell. 1, 28, 4, c. 32, 7, 33, 7, 2, 2, 3, 1, c. 6, 3 nondum tetrarcha constitutus, Ἡρώδης ὁ καλεῖται Ἀντίπας bell. 2, 9, 1, praeterea tam a Iosepho quam ab aliis Herodes). Romae apud privatum quendam educatus Iosephus ant. 17, 1, 3. Testamento patris postremo tetrarcha Galilaeae et Peraeae constitutus, confirmatus ab Augusto, cum frustra, nisus testamento patris priore, Archelao fratri

litem de successione regni movisset *Iosephus ant.* 17, 48, 1. c. 9, 4, 11, 4, *bell.* 1, 33, 7, 2, 2, 3 seq. c. 6, 3. Ἡρώδης τετραρχῆς nummi, item tituli Cons CIG. 2502 et *Delius Bull. de corr. hell.* 3, 1879. p. 366, item *Matthaeus* cr. 14, 1. *Lucas* 3, 19, 9, 7 (sed procedente oratione ap. *Matth.* 14, 9, item ap. *Marcum* 6, 14 dicitur βασιλεύς). Urbes condit Tiberiadem aliasque *Ioseph.* ant. 18, 2, 1, 3, *bell.* 2, 9, 1. Regem Parthorum et L. Vitellium legatum Syriae, extructo ponte super Euphrate flumine, convivio excipit *ant.* 18, 4, 5. Herodiadis, quae nupta erat fratri ipsius Herodi, amore captus, uxorem suam Aretae Arabum regis filiam repudiare constituit; inde bellum cum Areta; vincitur *Herodes ant.* 18, 5, 1. Herodiadem uxorem ducit *ant.* 18, 5, 4. Huius fratri Agrippae per aliquod tempus victum suppeditat *ant.* 18, 6, 2. Iohannem Baptistam in carcere interficit *Iosephus ant.* 18, 5, 2; *Matthaeus* 14, 3 seq.; *Marcus* 6, 17 seq.; *Lucas* 3, 19, 9, 9. In Iesum captivum Hierosolymis, ubi forte aderat, inquit *Lucas* 23, 9. Agrippa regnum adepto, impulsu Herodiadis in Italiam navigat, ut et ipse regiam dignitatem a C. Caesare impetret, verum ab Agrippa clam insinulatus apud C. Caesarem, in exilium mittitur Lugdunum (anno p. Chr. 39) *Ioseph.* ant. 18, 7, 2 cf. *bell.* 2, 9, 6 (ubi Lugduni loco legitur Hispania). (De nummo cuso anno potentiae eius quadragesimo quarto cf. *Madden* p. 122).

110 Herodes, Salampsionis, Herodis Magni filiae, et Phasacli filius *Iosephus ant.* 18, 5, 4.

111 Herodes Chalcidis rex. Nummi, ap. *Eckhel* 3, 492. Cf. *Schurer Geschichte des jüd. Volks I² 606* seq. Aristobuli et Bereniceos filius, Herodis Magni nepos, regis Agrippae frater, infans a patre relictus *Iosephus ant.* 18, 5, 4, *bell.* 1, 28, 1. Uxorem ducit Mariamnen Iosephi filiam *Iosephus ant.* 18, 5, 4 cf. *bell.* 2, 11, 6, postea Bereniceen Agrippae fratris filiam *ant.* 19, 5, 1, *bell.* 2, 11, 5, 6. Intecedente Agrippa a Claudio constituitur rex Chalcidis *ant.* 19, 5, 1, *bell.* 2, 11, 5 cf. *Dio* 60, 8 (rex appellatur a Claudio iam in edicto a. 41, apud *Iosephum ant.* 19, 5, 3). Ornatus ornamentis praetoriis, Graece gratias agit Claudio in senatu *Dio* 60, 8. Βασιλεὺς Ἡρώδης Φιλοκαίσαρος nummi. (Item huius Herodis esse putatur a *Dittenbergero* titulus Atheniensis C.I.A. III 551 [ὁ ἑ]λῆνος [βασι]λέα Ἡρώδην Εὐσεβῆ καὶ Φιλοκαίσαρα [ἡ]ρωετῆς ἔννα καὶ εὐεργεσίας). Cum fratre Agrippa Tiberiade convenit *Ioseph.* ant. 19, 8, 1. Post mortem Agrippae Silam interficiendum curat *ant.* 19, 8, 3. Ius pontifices creandi a Claudio impetrat *ant.* 20, 1, 3 cf. 20, 5, 2. Decessit anno Claudii octavo *ant.* 20, 5, 2. Filios reliquit ex Mariamne Aristobulum, ex Berenice Berenicianum et Hircanum *ant.* 20, 5, 2, *bell.* 2, 11, 6.

112 Herodes Aristobuli et Salomae filius, Herodis eius qui praecedit nepos *Iosephus ant.* 18, 5, 1.

113 Herodes vir gravis (ὁ αἰμώτατος), liberos Iosephi de bello Iudaico

comprobat *Iosephus c. Apion. 1, 9. Videtur coniunctus fuisse cum regia stirpe Iudaeorum. Fortasse non diversus ab eo qui praecedit.*

- 114 Herodes, filius Odaenathi non ex Zenobia sed ex alia uxore, a patre imperator appellatus, cum eo occisus a Maconio *vit. Gallien. 13, 1; trig. tyr. 15, 3, 5, 16; 17, 1. Fuerunt qui cum non diversum putarent a Septimio Vorode nobili Palmyrino. ap. Labas-Waddington 2606-2610; cf. Mommsen Rom. Gesch. V p. 434 not. 1 et infra sub Septimio Vorode.*

- Herodes Agrippa *v. M. Iulius Agrippa.*
- Herodes Antipas *v. Herodes supra n. 109.*
- Herodes Archelaus *v. Archelaus.*
- TI. CLAVDIVS ATTICVS HERODES.

- 115 Herodianus, qui scripsit ab excessu divi Marci usque ad principatum Gordiani libros octo qui extant: aequalis temporum eorum quae scripsit *ipse 1, 2, 5. ministeriis quibusdam in aula Caesarum vel publicis functus (ἐν βασιλικῇ καὶ ὑπουργίαις ὑπαρχαίαις γενόμενος) ib. Oriundus videtur fuisse ex Graecia vel ex Oriente, sed certi nihil statui potest; cf. Kreutzer de Herodiano rerum scriptore (diss. Bonn, 1881) p. 7 seq.*

- TI. CLAVDIVS HERODIANVS.

- 116 Herodias Aristobuli et Berenices filia, regis Herodis Magni neptis, regis Agrippae soror *Iosephus bell. 1, 28, 1. Nupsit Herodi, Herodis Magni ex Mariamne filio (v. supra n. 108) ant. 18, 5, 4. desponsa ei iam ab avo Herode bell. 1, 28, 2, eique peperit Salomen ant. 18, 5, 4; hoc relicto uxor fit Herodis tetrarchae, fratris mariti ib. cf. 18, 5, 1. (A Matthaeo *ev. 14, 3 et a Marco 6, 17 prior maritus Herodiadis dicitur fuisse Philippus, non recte, ut videtur; cf. Schürer Geschichte d. jüd. Volks I² p. 362 not. 19).* Per filiam a marito necem Ioannis Baptistae impetrat *Matthaeus 14, 6 seq., Marcus 6, 22 seq.* Pro Agrippa fratre ad inopiam redacto intercedit apud maritum *ant. 18, 6, 2. Agrippa regnum adepto maritum incitat ut in Italiam profectus et ipse regium nomen petat a C. Caesare; sed ab hoc una cum marito in exilium missa ant. 18, 7, 1, 2, bell. 2, 9, 6.**

- 117 Hesperus, procurator Augusti in Asia proconsule Avidio Quieto *III 355.*

- ACCIA HEBRESIS VENANTIVM.

- 117* Hiberina, mulier uno viro non contenta *Iuvenal. 6, 53.*

- 118 Hiberus (Ἰβηρος Dio; apud Philonem pro Ἰβηρ traditur vel certe *editur Σιβηρ*.) Aug. I, post mortem Vitrasii Pollionis Aegypto praefectus a. 32 *Dio 58, 19; ei paullo post defuncto in praefectura succedit Avillius Flaccus Philo in Flaccum c. 1 p. 517 cf. c. 3 p. 159. Libertum crediderim fuisse Antoniae Drusi et M. Antonium dictum, ut ex posteris eius fuerit M. Antonius Hiberus consul a. 133.*

- M. ANTONIVS HIBERVVS.

- Plotia Hieria.
- 119 Hiero praefectus Parthus *Tac. a. 6. 42. 43.*
- 120 Hierocles, Caricum mancipium, Elagabali subactor *Dio 79. 15. 16; cf. Elag. 6.* Eum cum milites ad supplicium deposcerent, vitam ei impetravit Elagabalus *Dio 79. 19*, sed ipsum removit; mox reposcivit *cf. Elag. 15.* Occisus cum Elagabalo *Dio 79. 21 (Zon. 12. 14).*
- 121 ...[HIE]ROCLES PERPETVVS v. c., e[ur]ator]... *l. incerti loci VI 1223. (Mentio provinciae Britanniae in eodem titulo quo spectet, nescio). Diocletiano rex antiquior.*
- T. Licinius Hierocles.
- Licinia Hieroclia.
- L.(?) CLAVDIVS HIERONYMIANVS.
- 122 Hierus et Asylus, pueri formosi, gemelli *Martialis 9. 103.* Idem fortasse Hierus et Asylus Ti. [Cl(audii)?] Liviani servi qui clavum Herculi dedicaverunt *VI 280, cf. Huelsen Berliner philol. Wochenschrift 1889 p. 683.*
- 123 Hilarianus procurator provinciae Africae, quam vice proconsulis Minucii Oppiani defuncti rexit *Passio S. Perpetuae c. 6 (Ruinart act. martyr. p. 95; Harris and Gifford acts of martyrdom of Perpetua p. 47; Robinson texts and studies contr. to biblical literature vol. I fasc. 2 p. 71).* Memoratur *Tertullian. ad Scapulam 3.*
- P. AELIVS HILARIANVS.
- 124 Hilario Caesaris Augusti l. *Suetonius Aug. 101.*
- 125 Hilarus dispensator, 'Caeretani cultor notissimus agri' *Martial. 6. 73.*
- 126 Hipparchus Theophili, qui res M. Antonii Corinthi procurabat, filius, primus ex familia Antonii ad Caesarem transit; postea Corinthi domicilium collocavit *Plutarch. Anton. 67. 73.* Memoratur *Plin. h. n. 35. 200.*
- 127 Hipparchus sestertium milies possessor, defensus a Salvio Liberale *Suet. Vesp. 13.*
- 128 Hipparchus Atheniensis, (Ti. Claudii) Attici pater, Herodis Attici avus, cum in suspitionem novarum rerum venisset, bonis multatus *Philostratus vit. soph. 2. 1. 2.*
- 129 M. HIRRVVS FR[ONT]O NERATIVS PANSa, *Titulus ei positus Hieropoli sive Comanis Cataoniae. bull. de corr. hell. 7 p. 129 (1). Memoratur in titulo Pessimumio a. 79. Perrot expl. de la Galatie p. 209 (2). Nummi Ancyran, communis Galatae, Caesareae Cappadociae (cf. infra). — Nomen paene plenum extat in t. 1 (Μάρκον Ἰρρον [Φ]ιλόντων Νεράτιον Πάνσαν). M. Ἰρρον... t. 2; [Ner]atius Pansa tit. consularis Laugduensis ap. Borgeusium opp. 5 p. 349. 'Est M. Ἰρ. Φ. Νεράτιος Πάνσα κρᾶβζου. ἀνα. nummus Ancyranus musei Berolinensis (male ap. Mionnet suppl. VII 633. 11). ἐπὶ Μάρκου Νεράτιου Πάνσα κρᾶβζου. τοῦ nummus Ancyranus ap. Mionnet IV 377. 16, suppl. VII 631. 2. Muret melanges num. III p. 331, ἐπὶ Μ. Νερᾶ. Πάνσα κρᾶβζου τοῦ num-*

mus *Caesariensis* ap. Mionnet suppl. VII 663, 28, nummus *Galaticus* ib. 631, 3 et ap. Muret l. c. p. 329, ἐπὶ Μ. Παύλου πρεσβευ. nummi *Caesarienses* ap. Mionnet suppl. VII 662, 18-20, ἐπὶ Παύλου πρεσβευτοῦ nummi *Caesarienses* musei *Berolinensis* cf. Mionnet IV 411, 29, suppl. VII 663, 27. — Consul (suff. a. inc.) t. *Lugdunensis* supra citatus. Legatus *Galatiae* et *Cappadociae* nummi (cf. supra), alii cum *Vespasiani*, alii cum *Titi capite*; tituli (cf. supra).

130 *Hirrus*, pupillos circumscipit *Juvenalis* 10, 222.

— SEX. PEDIVS HIRRVTVS.

— SEX. PEDIVS HIRRVTVS LVCILIVS POLLIO.

— Sex. Pedius Lusianus *Hirrutus*.

131 *Hispanus*: ad eum scripsit *Plinius* ep. 6, 25. Fortasse hic est *Baebius Hispanus* ad quem *Plinius* scripsit ep. 1, 24.

— *Baebius Hispanus*.

— *Cornelius Hispanus*.

— Q. DOMITIVS HISPANVS.

— *Fabius Hispanus*.

— HISPANVS [P]OMPEIVS MARCEL[LVS VMB]ONIVS SILO II 3839. Cf. infra sub *Pompeio Marcello* (P. 478).

132 *Hispo*, cinaedus *Juvenalis* 2, 50 (nomen fortasse fictum).

— M. EPPVLEIVS PROCVLVS TI. CAEPIO HISPO.

— *Romanus Hispo*.

133 *HISPVLLA*, uxor *Corellii Rufi* *Plin.* ep. 1, 12, mater sine dubio *Corelliae Hispullae* (*Plin.* ep. 3, 3).

134 *Hispulla* *Juren. sat.* 6, 74; 12, 11.

— *Calpurnia Hispulla*.

— CORELLIA HISPVLLA.

— TERENCEIA HISPVLLA.

135 *Hister*, homo infamis *Juvenalis* sat. 2, 58 cum schol.

— *Pacuvius Hister*.

— SEX. PALPELLIVS HISTER.

— P. IVVENTIVS CELSVS T. AVFIDIVS [H]OENIVS SEVERIANVS.

136 T. HOENIVS SEVERVS (sic plene VI 161. 635. XIV 400; t. *Fabrianensis* ap. *Wilmanns* 692*; plerumque *Severus*) consul ordinarius a. 141 cum M. *Peducaeo Stloga* *Priscino fasti.* (Non recte in t. urbano *Bull. comun.* 1885 p. 150 n. 1076 collega *Priscini* dicitur *Stloga*).

137 T. HOENIVS SEVERVS, filius puto eius qui praecedit, salius *Palatinus*, exit e collegio consul factus a. 170 VI 1978 c. 2.

— SALVIVS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS CN. PLO[TIVS] MAXIMVS T. (H)OENIVS SEVER[VS] SERVEIENVS V[RSVS].

138 *Homilus* *Gaius* principi ab admissionibus (ἐπὶ τῶν πρεσβευτῶν) *Philo leg.* ad *Gai.* c. 28 (p. 572).

139 Homu^{ll}us Traiano quid dixerit de arte imperandi vit. *Sev. Alexandri* 65, 5. *Fortasse* Valerius Homullus.

— IVNIVS (H)OMVLLVS.

— Cn. Pompeius Homullus Aelius Gracilis Cassianus Longinus.

— L. TERENTIVS HOMVLLVS IVNIOR.

— M. VALERIVS HOMVLLVS.

— .. [COR]NELIVS VALENTI[NVS H]ONESTIANVS IVNIANVS.

140 LIA HONORATA clarissima femina, mater Coeliorum *Martialis* et Senecionis clarissimorum virorum t. *rep. in Mauretania, Eph. ep.* 5, 1297, *Pouille mém. de la société de Constantine* 26 p. 386.

— Grania Honorata.

— IVLIA FLAVIA HERENNIA CAECILIA HONORATIANA OPTATA.

— IASDIVS AEMILIANVS HONORATIANVS.

— Mevius Honoratianus.

— Q. RANIVS TERENTIVS HONORATIANVS FESTVS.

— VIVS (vel VVS) SATVRNIVS HONORATIANVS.

— C. VALERIVS GALLIANVS HONORATIANVS.

141 Honoratus praefectus praetorio temporibus Severi Alexandri, eminentissimus vir (pro em. v., quod in lapide esse crediderim, *descriptum est c. m. v.*) t. *Alexandrinus III S. 12052. Cf. infra sub Merio Honoratiano.*

142 Honoratus Macrinus tegulae urbanae artatis, ut iudicat Dressel, fere *Pii CIL. XV 1189. Fortasse nobilis aliquis.*

— L. AEMILIVS HONORATVS.

— ANNIVS HONORATVS.

— L. ANNIVS ITALICVS HONORATVS.

— Antonius Honoratus.

— C. ARRIVS CALPVRNIVS FRONTINVS HONORATVS.

— AXILIVS HONORATVS.

— P. CLAVDIVS PALLAS HONORATVS REPENTINVS.

— Q. CLODIVS CALVISIVS HONORATVS.

— Q. COELIVS HONORATVS.

— Sex. Cornelius Honoratus.

— L. DOMITIVS HONORATVS.

— Egnatulcius Honoratus.

— Q. Fabius Honoratus.

— M. FL(AVIVS) ARRIVS OSCIV[S] HONORATVS.

— L. [F][AVIVS] Honoratus.

— C. IVL(IVS) DIONYSIVS HONORATVS.

— Iulius Honoratus.

— M. Lollius Honoratus.

— MINVCIVS HONORATVS MARCELLVS AEMILIANVS.

— C. OCTAVIVS PVDENS CAESIVS HONORATVS.

— M. Petronius Honoratus.

- Septimius Honoratus.
- 143 HONORINVS legatus Carthagine Severiani proconsulis Africae, patris sui, praetor designatus *Apuleius florid.* 2, 9.
- L. VOLVMINVS HORATIANVS.
- 144 Q. Horatius Flaccus. *Vita a Suetonio composita, ap. Reifferscheid Sueton. reliq. p. 44 seq.* Natus Venusiae sat. 2, 1, 34, a. u. c. 689 ipse epod. 13, 6, carm. 3, 21, 1 cf. epist. 1, 20, 27, Sueton., d. 8 Dec. Suet., patre libertino sat. 1, 6, 6. 45, ep. 1, 20, 20 et coactore sat. 1, 6, 86 (auctionum coactore Suet.). Educatum Romae sat. 1, 6, 76, epist. 2, 2, 41. Athenis philosophiae studet epist. 2, 2, 43 seq. Bello civili relictis Athenis ep. l. c., tribunus militum legionis sat. 1, 6, 48, in exercitu M. Bruti carm. 2, 7, 2, interfuit proelio Philippensi a. 712 carm. 2, 7, 9, ep. 2, 2, 49. Victis partibus venia impetrata Suet., (Romae) scriptum quaestorium comparavit id., cf. sat. 2, 6, 36. Versus facere incipit ep. 2, 2, 51. Amicus Maecenatis factus a. u. c. 716 sat. 2, 6, 40, comitatur eum Brundisium (a. u. c. 717) sat. 1, 5 (de anno cf. Franke fast. Horat. p. 96). Per Maecenatem Augusto innotescit Suet. Epistularum officium ab Augusto sibi delegatum recusat Suet. Iussu Augusti saeculare carmen composuit a. 737 Suet. (nomen Horatii extat in actis ludorum saecularium anni 737 v. 149, cph. ep. 8 p. 233). De reliquorum carminum Horatii temporibus, cf. C. Franke fasti Horatiani (Berol. 1839). Decessit d. 27 Nov. 746 Suet.
- 145 M. Hordeonius ..., sub Ti. Caesare procurator ut videtur provinciae Narbonensis VI 92 add. (p. 831).
- 146 HORDEONIVS FLACCVS, legatus Germaniae superioris Tac. h. 1, 9, a Galba missus successor Verginio Rufo Plut. Galb. 10, propter senectutem et pedum debilitatem a militibus contemptus Tac. l. c.; Plut. Galb. 18. Exercitum a Galba desciscere sinit Tac. h. 1, 56; Plut. Galb. 22. A Vitellio utraque Germania ei permissa Tac. h. 2, 57. Inclinato in Vespasianum animo Civilem et auxilia Batavorum retinet Tac. h. 4, 13 cf. 2, 97; 5, 26. Primos Civilis conatus dissimulans alit ib. 4, 18. Adversus Batavos desciscentes languida eius consilia et imperia Tac. h. 4, 18. 19. 24. 25. Post pugnam Cremonensem milites in verba Vespasiani adigit ib. c. 31. A seditiosis militibus occiditur ib. c. 36. Nominatur ib. 1, 52; 2, 57; 4, 27. 55. 77. — M. Hordionius M. f. Flaccus memoratur in tit. Foropoliensi 11, 583, viz idem.
- 147 P. Hordeonius Lollianus ὁ σαρπητής, statua et epigrammate honoratus ab Atheniensibus CIA. III 625 = Kaibel ep. Gr. 877. Esse Lollium Ephesium, Isaai discipulum, cathedrae Atheniensis primum professorem, de quo habemus Philostratum vit. soph. 1, 23, viderunt Kayser P. Hordeonius Lollianus (Heidelb. 1841) et paullo ante cum Clarisse (loco ap. Kaibelium laudato). Ipse praeterea memoratur in fragmento nuper rep. Athenis (Δελτικὸν ἀρχαῖον. 1892 p. 38), filia eius Pulchra in titulo Ephesio CIGr. 3003 (cf. add. vol. II p. 1125).

- 148 Hormus, Vespasiani libertus *Tac. h. 3, 12. 27. 28.* Dignitas equestris ei data *ib. 4, 39.*
— M. (Hortensius) Hortalus.
- 149 . . IVS Q. HORTENSIVS . . *ISINVS Q. f. proconsul (provinciae Cypri) *t. Paphius Journal of hell. studies IX p. 251, 1076.* Videtur proconsul fuisse sub Domitiano; nam in hunc potissimum quadrant quae ex nomine imperatoris relicta sunt in titulo [αὐτοκρατορα Κα]ίσαρα Θεοῦ Σεβαστοῦ υἱὸν [Δομετιανὸν] Σεβαστὸν, viz in ullum alium imperatorem.
- 150 Hortensius Corbio, nepos Q. Hortensii oratoris, vita obscaenus *Valerius Maximus 3, 5, 4.*
- 151 M. (Hortensius) Hortalus (praenomen habet *Tacitus*), nepos Q. Hortensii oratoris, permodica re familiari, ab Augusto liberalitate decies sestertii adductus est ut uxorem duceret et quattuor ex ea liberos tolleret. A. 16 cum Tiberii opem imploraret, repulsam tulit. Unde domus eius ad pudendam inopiam delapsa *Tac. a. 2, 37. 38; Suet. Tib. 47.*
- 152 HORTENSIVS PAVLINVS clarissimus vir *tegulae urbanae XV 415. 416. 417 cf. p. 125.* Idem fortasse, ut coniecit *Marinius, M. Cassius Hortensius Paulinus praetor urbanus (VI 318). Diversus puto M. Hortensius Paulinus aequalis Bellicii Sollertis consulis (V 3338).*
— M. CASSIVS HORTENSIVS PAVLINVS.
- 153 Hosidius Geta (*pro Hosid- codex optimus Agebardinus Vosid-*) 'Medeam tragoediam ex Vergilio plenissime exsuxit' *Tertullianus de praescript. haeret. 39.* Talis cento extat in codice *Anthologiae Salmasiano (apud Riese anthol. Lat. Ip. 49 seq.).* Hosidio illi tribui solitus.
- 154 [HOSIDIVS] GETA (gentilicium supplere *Mommsen ex tegulis Histoniensibus IX 6078, 96. 97. 99,* quattuorvir viarum cur., quaestor provinciae . . . , quaesitor . . . fragmentum tituli *Histoniensis IX 2844.* Potest esse unus ex eis qui sequuntur.
- 155 CN. HOSIDIVS GETA (*ex posteris sine dubio C. Hosidii Getae proscripti a triumviris, Dio 47, 10, Appian. b. c. 4, 41, cf. Mommsen Roem. Münceesen p. 640 n. 287,* post praeturam legatus Claudii in Mauretania, exercitum ducit in desertum *Dio 60, 9.* A. 43 in Britannia cum hoste confligit; ornamenta triumphalia accepit nondum consul *Dio 60, 20.* Consul suff. cum L. Vagellio exeunte anno vel 45 vel 46 *X 1401 cf. p. 51 not. 1.*
- 156 M. HOSIDIVS [GET]A (*cognomen in a desinens recte ita supplere Mommsen*), M. f., tribu A[rn.], adest scribendo senatus consulto de *Cyzicenis III S. 7060.*
- 157 Q. Hosidius Geta C. f. *tegulae Histonienses IX 6078, 97 (praenomen patris et cognomen in uno tantum exemplo agnita sunt). Aut huius aut unius eorum qui praecedunt servi Montanus Hosidi [G]eta[e] signaculum incertae originis IX 6083, 96, Aphtonius H. G. tegula prope Anazarum rep. IX 6078, 36.*

- C. VITORIVS HOSIDIVS GETA.
- 158 CN. HOSIDIVS MAVRICVS consul (suff. a. inc.) *t. pictus in amphora quadam*, *CIL. XV 4617 descripsit Dressel, de lectione dubitans*.
- 159 Hostilius philosophus, a Vespasiano in insulam relegatus *Dio 66, 13*.
- 160 Hostilius mimographus *Tertullian. apol. 15. Cf. Teuffel Lit. § 363, 5*.
- *SEVERVS HOSTILIANVS.
- C. VALENS HOSTILIANVS MESSIVS QVINTVS CAESAR.
- T. MVSTIVS HOSTILIVS FABRICIVS MEDVLLA AVGVRIVS.
- 161 HOSTILIVS FIRMINVS, legatus Marii Prisci proconsulis Africae, permixtus eius causae *Plin. ep. 2, 11, 23*. Poenae causa a sortitione provinciae exclusus *ib. 2, 12*.
- 162 L. HOSTILIVS HA..... clarissimus puer *titulus ad urbem rep., Comptes rendus de l'Académie des inscr. et belles lettres 1888 p. 111*.
- 163 Hostilius Rufus praefectus castrorum Drusi in Germania a. 743 *Obsequens c. 72*.
- [VAL]ERIA MAR[CIA] HOSTILIA CRISPINA MOECIA CORNELIA.
- 164 Hostius Quadra homo impudicus, quem cum a servis esset occisus, Augustus indignum vindicta iudicavit *Seneca nat. q. 1, 16*.
- 165 Hostia amica Propertii, Cynthia ab eo in carminibus dicta *Apuleius apol. 10*.
- 166 Hybreas, Mylasensis, humili loco natus, ad principatum civitatis suae pervenit *Strabo 14 p. 659*; memoratur in nummis Mylasensium *Mionnet III p. 355 n. 303 (ὑβρέας ὄντος Ὑβρέου), ib. suppl. VI p. 509 n. 358 seq.* Libera vox eius coram M. Antonio *Plut. Ant. 24*. Labieno et Parthis Asiam invadentibus restitit *Strabo 14 p. 660*. Summus orator *Strabo 13 p. 630; Hieronymus ad a. Abr. 1984 (n. c. 721)*. Disertissimus vir *Seneca suas. 7, 14*. Copiosae atque concitatae facundiae orator *Valerius Maximus 9, 14 ext. 2*. Declamationes eius Graecae citantur a *Seneca suas. 4, 5, contr. 1, 2, 23. 4, 11; 2, 5, 20; 7, 4, 10; 9, 1, 12. 15. 6, 16*.
- 167 Hybroas, filius eius qui praecedit. Cum eo M. Cicero filius proconsul Asiae causam aliquam apud se agente altercatur *Seneca suas. 7, 14*.
- Hydatius v. T. Fl(avius) Umbrius Antistius Saturninus Fortunatianus.
- 168 HYDRIA TERTVLLA clarissima femina, uxor Terentii Mus(a)ei, mater Axiae Aelianae *t. sarcophagi anaglyphis ornati XII 675 (Arelate)*. Aliqua parentela coniuncta cum Axio Aeliano qui vixit temporibus Severi Alexandri, ut colligi potest ex nomine filiae. Christianam fuisse indicant ornamenta sarcophagi (cf. Leblant *inscr. chrét. de la Gaule II p. 255 n. 517*).
- 169SIVS HYGINIANVS, quaestor pro pr. provinciae Siciliae X 7235.
- 170 Hyginus (Hygenus *codices corporis gromaticorum nonnulli*): sub eius nomine complura in corpore scriptorum gromaticorum *Scr. gromatici ed. Lachmann I p. 108—134. 166—208*. Scripsit sub Traino *ib. p. 121*.

- Augusti libertus codices nonnulli gramaticorum (ib. p. 166 adnot. ad v. 1. 2), dubitatur num recte. Scripta illa duobus diversis auctoribus tribuunt plerique cum Lachmanno, cf. l. c. II p. 136 seq., item Gemoll *Herm.* 11 p. 174. (Mero casu in codicibus etiam libello de munitionibus castrorum subscriptum est nomen Hygini). — De Hygino, fabularum quae extant et astronomiae auctore, cf. infra sub C. Iulio Hygino.
- C. Iulius Hyginus.
- 171 Hylas pantomimus clarus temporibus Augusti, Pyladis discipulis *Macrob. sat.* 2, 7, 12–19. Ab Augusto flagellis verberatus *Suet. Aug.* 45.
- 172 Hyllus, scripsit librum de diis *Macrob. sat.* 3, 2, 13 (*Hyginum intellegi coniecit Mommsen CIL. I p. 26 ad n. 58*).
- Plotia Hypsaea.
- 173 Hyrcanus Herodis, regis Chalcidis, filius *Iosephus ant.* 20, 5, 2, *bell.* 2, 11, 6.
- 174 Hyrcanus Iosephi historici filius natu maximus *vit. Iosephi* 1. 76.

I

- 1 I.....cianus praefectus classis praetoriae Ravennatis a. 249 *dipl. mil.* (III p. 899).
- 2 M. IALLIVS BASSVS FABIVS VALERIANVS. *Titulus: agri Helvorum XII 2718, mutilus, ad exempla duo non bona restitutus ab Hirschfeldio (1); ad eum fortasse pertinet etiam fragmentum eodem loco repertum XII 2719 (1^b). Memoratur in t. urbano VI 1119 (2) et in Troesmitano III 6169 (3) et in alio Moesiae inferioris arch.-ep. Mitth. 14 p. 158 (4). Nomen plenum exhibebat t. 1 (M. Fanius Bassus . . . Valerianus ex. I, . . . assus IABIVS VALIRIANVS ex. II), M. Iallius Bassus t. 4, Iallius Bassus t. 2. 3. M. f. t. 1, tribu Volt. t. 1, oriundus ut videtur ex Helvis. Primi honores ignorantur. Consul (suff. a. inc.) t. 1. Praef. aerari? t. 1. [Leg. Aug. pro pr.] provinciae Pannoniae inferioris t. 1. Curator operum publicorum a. 161 t. 2 cf. t. 1. Legatus pro pr. Moesiae inferioris sub Marco et Vero t. 3. 4 cf. t. 1. Comes Augustorum Par[th]i[c]a[e] e[re]x[peditionis?] t. 1 (ultima adsunt tantum in ex. II). — Legatus pro pr. provinciae Pannoniae superioris t. 1^b (si ad hunc pertinet). — Vix ad huius Iallii Bassi filiam, fortasse ad mulierem ex eadem stirpe, pertinet sarcophagus repertus ad urbem in coemeterio christianorum quod dicunt cryptas Lucinae, cum titulo: Ialliae, Ialli Ba[ss]i et Catiae Cle[m]entinae fil. pii[ssim]ae, matri, Clem[en]tinae, in pac[e] Ael. Clemens [fili]us (de Rossi *Roma sott. vol. I tab. XXXI fig. 12 cf. de Rossi bull. crist. 1865 p. 78, Roma sott. vol. I p. 309, vol. II p. 366*).*

- 3 IALLIA BASSIANA femina clarissima (ἡ λαμπροτάτη) t. *Graecus positus ei Romae a senatu populoque Tauromenitano, Inscr. Gr. Ital. Sicil. 1091.*
- 4 Iallia Clem[en]tina, Ialli Ba[ss]i et Catiae Cle[me]ntinae filia, Aelii Clementis mater v. sub M. Iallius Bassus Fabius Valerianus (fin.).
- 5 Iamblichus Iamblichi reguli Arabum ab Antonio interfecti filius: ei regnum paternum ab Augusto confirmatur a. 734 *Dio 54, 9 cf. 50, 13; 51, 2.*
- LVRIA IANVARIA.
- 6 ... [IAN]VARIV[S] legatus Aug. exercitus Africani a. 126 t. *Thamugadensis VIII S. 17845 [VIII 2358:9 cf. Eph. ep. 7, 743] (modo recte fragmentum VIII 2359 a solo Delamario descriptum eo rettulerit Poullius; praeterea num recte litteras ex nomine legati relictas exceperit Delamarius auctor ceteroquin accuratissimus, licet dubitare).*
- 7 Ianuarius procurator Sardiniae sub Valeriano et Gallieno miliarius *Sardus non bene descriptus X 8028. Nomen fortasse non recte exceptum; cf. infra sub P. Maridio Maridiano.*
- Aurelius Ianuarius.
- AVR(ELIVS) ZENO IANVARIVS.
- Octavius Ianuarius.
- 8 [IASDIVS] ... (nomen supplevit Hensen propter nomen in fine tituli memoratum *Iasdi Domitiani*), tribunus laticlavus l[egionis] (nescio cuius), [quaestor prov.] Achaiae, aedilis curulis, [praetor], [legatus] l[e]g. XIII Geminae, [curator viae Aem]iliae praefectus al[im]entorum, legatus provinciarum complurium; [curator rei] p[ub]licae Fulginatium t. *mutilus VI 1428 (restitutus ab Henseno, melius quam a Borghesio opp. 5, 339).*
- 9 IASDIVS AEMILIANVS HONORATIANVS magister fratrum Arvalium a. 241 *act. Arv.*
- 10 IASDIVS DOMITIANVS legatus Aug. pro pr. Daciae sub Severo Alexandro t. *Dacici III 797. 798 (vix huc pertinet C. Ias.... t. Dacici III 952 = III S. 7723). Iasdius Dom[itianus] memoratur VI 1428.*
- 11 Iason mercator(?) *Iuvenalis 6, 153.*
- 12 C. IAVOLENVS CALVINVS GEMINIVS CAPITO (Kap- lapis) CORNELIVS POLLIO SQVILLA Q. VVLACIVS (Vulkae- lapis) SCVPIDIVS VEVRS decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum leg. V Macedonicae, quaestor provinciae Africae, tribunus plebis candidatus, praetor candidatus divi Hadriani, legatus legionis III Gallicae, legatus Aug. pro pr. provinciae Lusitaniae, proconsul provinciae Baeticae, consul (suff. a. inc.) t. *agri Tusculani XIV 2499.*
- C. OCTAVIVS TIDIVS TOSSIANVS L. IAVOLENVS PRISCVS.
- 13 Iccius, amicus Horatii, philosophiae studiosus, ad quem is dedit *carm. 1, 29; ep. 1, 12. Procurator Agrippae in Sicilia ep. 1, 12, 1 cum Porphyrione.*

- 14 Icelus (hic eius traditur *Suet. Ner. 49*), Galbae libertus, a. 68 primo tumultu in vincula coniectus a Nerone *Suet. Nero 49*. Postea vinculis exsolutus, ut corpus Neronis cremaretur permisit *ib.* Septem diebus itinere in Hispaniam confecto Galbae nuntiat Neronis mortem *Plut. Galb. 7* cf. *Suet. Galb. 22*. Anulis aureis et Marciani cognomine ornatus *Tac. h. 1, 13*; *Suet. Galb. 14*; *Plut. l. c.* Summa apud Galbam potentia *Tac. h. 1, 13*; *Suet. Galb. 14*, paedagogus eius vulgo dictus *Suet. l. c.* (inde *Victor ep. 6*); cf. *Plut. Galb. 20*. Vinium odit *Tac. h. 1, 33* cf. *c. 13*. Avaritia eius *Tac. h. 1, 37*. Occiso Galba in eum ut in libertum palam animadversum *Tac. 1, 46*. — Ferebant eum a Galba stupratum *Suet. Galb. 22*. — Nominatur *Tac. h. 2, 95*.
- 15 L. Icius (sic *Torrentius*; Licius vel Lycius vel Litiis *libri*), adulescentulus honeste natus, ab Augusto publice exhibitus 'quod erat bipedali minor, librarum septemdecim et vocis immensae' *Suet. Aug. 43*.
- 16 Ide, Decii Mundi equitis Romani liberta, dolum per quem patronus Paulina potiretur composuit: cognita re in crucem tollitur *Iosephus ant. 18, 3, 4*.
- 17 Ilasarus rex Arabum Rhammanitarum, quorum oppidum Mariaba frustra obsedit Aelius Gallus (a. u. c. 730) *Strabo 16, 4, 24 p. 782*. — Iulius Indus.
- 18 INGENVVS (Ingebus *Victor*) sub Gallieno Pannonias regebat *trig. tyr. 9*; *Vict. Caes. 33, 2*, coniugi Gallieni suspectus *Anonymus post Dionem* (*Dio ed. Dindorf V p. 221*); is comperta Valeriani clade *Victor l. c., a. 258 trig. tyr. l. c., a. Moesiis legionibus imperator est dictus trig. tyr. l. c., Zonaras 12, 24*; Sirmii (tyrannus fuit) *Polemii Silvii laterculus*. Eum Gallienus apud Mursam devicit *Victor l. c., Eutrop. 9, 8, Oros. 7, 22*, circa Sirmium *Zon.*, egregia Aureoli opera in ea pugna usus *Zon.* Ingenuus in fuga a stipatoribus suis occisus *Zon.* (cf. *trig. tyr. 9, 4, sed is locus corruptus est*). In eius socios crudeliter saevitum a Gallieno *trig. tyr. 9, 3 seq.*; *Anonymus post Dionem* (*Dio ed. Dindorf V p. 221*). Memoratur *trig. tyr. 10, 1, 14*; *vit. Claudii 7, 4*; *Ammian. Marc. 21, 16, 10*. — Nummi (si exceperis fictos, vel aliorum male lectos, cf. *Cohen ed. 2 VI p. 1*) nulli innotuerunt.
- C. IVLIVS INGENVVS.
- 19 Inguiomerus, Arminii patruus, vetere apud Romanos auctoritate, a. 15 in partes Arminii transit *Tac. a. 1, 60*. Contra Romanos pugnat *ib. c. 68*; *2, 17, 21*. Cum manu clientium ad Maroboduum perfugit *ib. c. 45, 46*.
- 20 (Ti. Iulius) Ininthimaeus rex Bospori. Nummi: *Koehnée musée Kotschoubey II p. 325 seq., Buratschkov tab. XXXII n. 311 seq., Giel Beiträge zur Numismatik Südrusslands (Moskau 1886) p. 19. Memoratur in titulis Tanaiticis Latyschev inscr. Ponti Euxini 2, 433, 434, item ut videtur 435. Βασιλεὺς Τιβερίος Ἰούλιος Ἰννιθιμαῖος φιλοκλαῖσαρ καὶ φιλο-*

ρωμαϊκῶς εἰσαβῆς t. 434 (idem fuit in t. 433, .. νινθ ... t. 435); βασιλέως Ἰννθιμαίου vel Ἰννθιμαίου nummi. Regnavisse eum ab a. 531 aerae Bosporanae (234/5 p. Chr.) usque ad a. 536 (239/240 p. Chr.) docent nummi. De nummo cum inscriptione βασιλέως Ἰνθίου cf. A. v. Sallet Zeitschrift f. Numismatik 4, 311.

— Q. SERVAEVS INNOCENS.

20^a INSTANTIVS RVFVS fautor Martialis *Martial.* 7, 68. 8, 51, 21. 8, 73. 12, 95 (incertum num hic Rufus ad quem *Martial.* 6, 82. 8, 52, 5). Proconsul Baeticae a. 101/2, successor Macri *Martial.* 12, 98.

— Insteius centurio v. Insteius Capito.

21 M. Insteius, in pugna navali Actiaca mediam Antonii aciem cum M. Octavio obtinuit *Plut. Ant.* 65.

22 Q. INSTEIVS T. f., tribu Pup., [quaestor], tribunus plebis, praetor, consul (suffectus a. inc.), legatus consularis provinciae....., honoratur a Praenestinis *XIV 2924*. Uxor eius, filius, frater memorantur *ib.*

23 M. INSTEIVS BITHYNICVS (pro Inst- traditur Ibst-) consul (suff. a. inc.) t. *Amalfiae u Vallamberto descriptus X 522*.

24 Insteius Capito (sic c. 39, Insteius c. 9) centurio missus ab Ummidio Quadrato ad obsides Parthorum accipiendos *Tac. a. 13, 9*. Praefectus castrorum a. 58 bene rem gerit adversus Armenios *ib. c. 39*.

25 Insteius Celer (Instius *cod.*), praeses provinciae puto vel magistratus (fortasse praetor tutelarius). Rescripta divi Pii et divorum fratrum ad eum *Ulpianus Dig.* 26, 5, 12.

26 L. INSTEIVS FLACCIVS L. f., tribu Hor.; decemvir stlitibus iudicandis, sevir t[ur]mae] ... , quaestor, tribunus plebis, praetor candidatus; sodalis Hadrianalis *VI 1429*. Pater fortasse, certe propinquus, *Claudiae Papiae Netoniae Insteiae Praenestinae clarissimae puellae*.

— .. [I]VLIVS I..... [IN]STEIVS PAVLI[NVS].

27 INSTEIVS TERTVLLVS vir clarissimus *VIII 876*. Videtur distinguendus esse ab Insteio Tertullo qui floruit temporibus Diocletiani (*V 2818*; *laticulus praefectorum urbis sub a. 307*).

28 L. INSTEIVS TERTVLLVS sodalis Augustalis, magister collegii a. 214 *VI 1987*.

— CLAVDIA PAPIA NETONIA INSTEIA PRAENESTINA.

— C. CASSIVS INTERAMNANVS PISIBANVS PRISCVS.

29 Iohannes (quem et Barbagioram — scr. Bargioram — vocabant *addit codex Tacit.*, errore aut Taciti aut interpolatoris, nam Simonem, non Iohannem fuisse Barbagioram constat ex *Iosepho*), Levi f., Giscalenus *Iosephus bell.* 2, 20, 6. c. 21, 1, vita 10, dux factionis Iudaeorum obsidione Hierosolymorum *Tac. h. 5, 12*; *Iosephus bell. lib. 4. 5. 6 passim*. In potestatem Romanorum pervenit *Iosephus bell.* 6, 9, 4.

30 Ionius Aug. I. ab epistulis fistula plumbea ap. *Fabrettium* 539, 60.

- 31 *Iortius (Ἰόρτιος — *nomen sine dubio corruptum; fortasse Ἐόρτιος*) parasitus Maecenatis Plutarchus (vel potius Aelianus, v. Aelian. fr. 108) apud Suidam s. v. ἰργάνιος τράπεζα, Ἰόρτιος, θῶπα.
- 32 Iosephus Herodis Magni fratris filius, gener idem Herodis ducta filia eius Olympiade Iosephus bell. 1, 28, 4, ant. 17, 1, 3. Pater Mariammes quam duxit Herodes rex Chalcidis ant. 18, 5, 4. Post mortem Herodis turbis exortis Hierosolymis, Quinctilio Varo obviam procedit bell. 2, 5, 2 cf. ant. 17, 20, 9.
- Flavius Iosephus.
- 33 Iotape Artavasdis regis Medorum filia, desponsa Alexandro Antonii ex Cleopatra filio, post pugnam Actiacam patri reddita Dio 49, 40. 44; 51, 16.
- 34 Iotape Sampsigerami Emesenorum regis filia, nupsit Aristobulo, Aristobuli filio, Herodis Magni nepoti Iosephus ant. 18, 5, 4.
- 35 Iotape filia eius quae praecedit et Aristobuli, surda Iosephus ant. 18, 5, 4, bell. 2, 11, 6.
- 36 Iotape (Ἰωτάπη βασίλισσα nummi), Antiochi (IV) regis Commagene uxore nummi Sebastenorum Ciliciae cum imaginibus ipsius et Antiochi, ap. Eckhel 3 p. 257, Babelon monnaies des rois de Syrie de la bibliothèque nationale p. 221; nummi cum sola ipsius imagine cusi a Selnuntis Ciliciae, ap. Babelon l. c. p. 216, Loebbecke Zeitschrift für Num. 17, 17. Βασίλισσα Ἰωτάπη φιλάδελφος nummi tam Commagene quem Iacanatium in Cilicia cum sola ipsius imagine, ap. Eckhel l. c., Mionnet V p. 131 cf. suppl. 8 p. 101, Babelon l. c. p. 221. 222. Mater sine dubio eius qui sequitur, item ut videtur Epiphanis (supra E 57) et Callinici.
- 37 Iotape Antiochi (IV) regis Commagene filia Iosephus ant. 18, 5, 4, nata sine dubio ex Iotape quae praecedit. Nubit Alexandro, regis Tigranis filio, quem Vespasianus regem insulae Ciliciae fecit Iosephus l. c.
- IOTAPIANVS imperator v. IMP. M. F... RV.... IOTAPIANVS (F 1).
- Fabia V.... a Iovina.
- 38 Irenaeus rhetor, auctor Herodi Antipae ut cum fratre Archelao de regno contenderet Iosephus ant. 17, 9, 4, bell. 2, 2, 3.
- Flavia Seia Isaurica.
- Plotia (Servilia) Isaurica.
- Q. ANTONIVS ISAVRICVS.
- CAESENIVS ISAVRICVS.
- 39 Isidorus Characenus, qui scripsit de orbe terrarum, adhibitus a Plin. h. n. lib. 2-6 cf. 1, 4-6; 2, 242. 245. 246; 4, 9. 102. 121; 5, 40. 47. 127 seq.; scripsit etiam περίγησιν Παρθίας Athenaeus III p. 93^d. Reliquias eius collegit C. Mueller Geogr. Graec. minor I p. 244 seq. cf. praef. p. LXXX seq. — Dionysium Charace genitum, terrarum orbis

- situs recentissimum auctorem, ad commentanda omnia in Orientem praemisit divus Augustus ituro in Armeniam maiore filio *Plin. h. n. 6, 141*, ubi *Dionysii nomen errore positum esse, cum Plinius cogitaverit de Isidoro Characeno, observavit Bernhardt ad Dionys. perieg. p. 496.*
- 39^a Isidorus athleta annos natus XCI, verba faciens inducitur in convivio aliquo una cum Apicio, Asconio Pediano, aliis *Suidas s. v. Ἰσίδωρος Μάρκος (= Aelian. fr. 110 Hercher).*
- 40 Isidorus cynicus, in publico Neronem corripit *Suet. Ner. 39.*
- 41 Isidorus sacerdos Aegyptius, dux rebellionis Bucolicae quae dicebatur sub Marco *Dio 71, 4.*
- 42 Isidorus Lysias: quid in eius causa divi fratres constituerint, memorat *Fronto ep. ad am. 2, 7 (p. 194 Naber).*
- C. Caecilius Isidorus.
- 43 ISOAEMVS vir consularis: eius uxorem Aetheriam Caesareae Cappadociae rapuit Palmatus *Hesychius Milesius hist. fr. 1 (Müller fr. h. Graec. IV p. 145). Narratio suspecta.*
- ANNIA ITALICA.
- 44 Italicus, Flavi filius, Romae educatus, a Claudio rex Cherusciae petentibus datus a. 47 *Tac. a. 11, 16.* Regni eius variae vices *ib. c. 17.*
- 45 Italicus, Sueborum rex, a. 69 a ducibus Flaviani in partes adsumptus *Tac. h. 3, 5.* Contra Vitellianos pugnat *ib. c. 21.*
- ANNIVS ITALICVS.
- L. ANNIVS ITALICVSATVS.
- L. ANNIVS ITALICVS HONORATVS.
- TI. CLAUDIVS CALLIPPIANVS ITALICVS.
- M. STATIVS PRISCVS LICINIVS ITALICVS.
- P. CORNELIVS FELIX ITALVS.
- C. Minicius Italus.
- M. VALERIVS ITALVS.
- 45^a ITE(IVS?) vel ITI(VS?) RVFVS legatus Thraciae sub Hadriano nummus *Bizyensium ex Thracia inscriptus* ἐπ. Εἰσα. Ρούφου πρεσ. καὶ δυν. τοῦ Σεβασ. (*Mionnet I p. 374, 74 cf. Imhoof monn. gr. p. 44; nummi huius generis extant Florentiae, Parisiis, Gothae, Gothani ectypum in museo Berolimensi; lectio certa est; noli corrigere cum Borghesio opp. 3 p. 275 ἐπὶ τοῦ Τα. Ρούφου).*
- 46 Iturius (tyturius uno loco [*a. 14, 12*]; fortasse nomen fuit Titurius) Silanae cliens, Agrippinam accusat a. 55 *Tac. a. 13, 19, 21, relegatur ib. c. 22.* Poena exsolvitur post mortem Agrippinae *Tac. a. 14, 12.*
- .. LABERIVS IV.... [C]OCCEIVS LEPIDVS PROC[VLVS].
- 47 IV.... COMMODOVS legatus Thraciae sub Antonino Pio nummi urbium Thracicarum, Anchiali (*Mionnet S. II 216, 64*), Hadrianopolis (*Brit. Mus. cat. III p. 116, 2*), Perinthis (*Mionnet I 403, 270, S. II 404, 1024, 1025*), Topiri (*Mionnet S. II 500, 1752, 1753; Brit. Mus. p. 175, 4; Mus. Berol. catal. numm. I p. 238, 1-4*) inscripti ἐπὶ τοῦ Κομόδου (sic

nummi Topiri; male lectus est nummus ap. Mionnet. S. II 500, 1753) vel ἴγα. ἴου. (ἴγα. Mionnet S. II 404, 1024 puto pro ἴγε. ἴ.) Κομμάδου. Cf. etiam infra C. Iulius Commodus Orfitianus.

- 48 Iuba rex Mauretaniae. *Nummi ap. Mueller num. de l'Afrique 3 p. 103 seq., 4 p. 74. Cf. R. de la Blanchère de rege Iuba (Paris. 1883). Rex Iuba, regis] Iubae filius, regi[s] Iempealis n., regis Gau[dae] pronepos, regis Masiniss[ae] pronepotis nepos tit. Carthaginiensis novae II 3417, scilicet filius Iubae regis Numidia devicti ad Thapsum a. 708. In triumpho ductus a dictatore Caesare, parvulus adhuc Plut. Caes. 55; App. b. c. 2, 101. (A Romanis captus et verberatus, nec tamen interfectus, propter eruditionem Suidas). Educatus in Italia, Augusto comes belli quo vicit ad Actium Dio 51, 15. Restituitur in regnum paternum Dio l. c. Pro huius parte a. 729 accipit Mauretanium Dio 53, 26; cf. Strabo 6, 4, 2 p. 288, 17, 3, 7 p. 828; Tac. a. 4, 5; Vict. Caes. 4, 2; 'primus utrique Mauretaniae imperitavit' Plin. h. n. 5, 16. Iol oppidum sedem regni in honorem Augusti Caesarem appellat Strabo 17, 3, 12 p. 831; Mela 1, 30; Plin. h. n. 5, 20; Solinus 25, 16, Caesarem condit in honorem Augusti Eutropius 7, 10; Ampelius 38. Gaetulorum seditionem perpetitur (a. p. Chr. 6) Dio 55, 28. Uxorem duxit Cleopatram Selenen M. Antonii et Cleopatrae filiam Plut. Ant. 87; Dio 51, 15; cf. Strabo 17, 3, 7 p. 828; Suet. Cal. 26, non post annum 734 testibus nummis cf. Mommsen eph. epigr. I p. 276, ex qua genuit filium Ptolemaeum; postea Glaphyram Archelai regis Cappadocum filiam Iosephus bell. Iud. 2, 7, 4, ant. 17, 13, 4 (mutilum titulum Atticum CIA. III 549 spectare ad Iubam et Glaphyram coniecit Mommsenus Eph. ep. I p. 277), quam mox videtur dimisisse (morte mariti Glaphyram novo matrimonio vacuam factam esse ait Iosephus, sed errore). Civitate Romana eum donatum esse ab Augusto colligi potest ex eo quod libertae eius nonnullae dicebantur Iuliae, Eph. V 1015. 1020 cf. 1016. Memoratur in titulis filii VIII 841; CIA. III 555; CIG. 4269^b. Liberti libertaeque eius in titulis Caesariensibus VIII 9344. 9348. 9349. 9350; Eph. V 1012. 1015. 1016. 1019. 1020. 1021; regis Iubae mima VI 10110. Regnavit annos duodequingenta, nummi hoc numero notati cf. L. Mueller num. de l'Afrique 3 p. 114 qui post alios probatum iit annos regni numerari ab a. 729; videtur igitur excessisse a. p. C. 23 (ut vivus memoratur a Strabone 6, 4, 2 p. 288, idem ut videtur sub a. 23 a Tacito ann. 4, 4, ut nuper mortuus memoratur a Strabone 17, 3, 7 p. 828. 829; 17, 3, 25 p. 840; cf. Ruckl Jahrb. f. Phil. 1878 p. 543). Duovir Gadibus Avienus ora marit. 284. Duovir Carthagine nova nummi ap. L. Mueller num. de l'Afrique 3 p. 111 n. 108; titulus Carthaginiensis II 3417; eiusdem coloniae patronus id. 'Studiorum claritate memorabilior etiam quam regno'. Plin. h. n. 5, 16; valde multa scripsit Suidas. De scriptis eius cf. Mueller fr. hist. Graec. III p. 467 seq. Libros de Arabia (de Arabica expeditione Plin. 6, 141)*

- dedicavit C. Caesari Augusti filio *Plin. h. n.* 6, 141; 12, 56; 32, 10. — Iocose dictum Iubae narrat *Quintil.* 6, 3, 90, sed incertum an huius.
- 49 Iuba qui scripsit de re metrica, adhibitus a *Priscian.* de metris *Terentii*, *Rufin. comm. in metra Terentiana*, aliis (cf. *Keil gramm. Lat. ind.*, vol. VII p. 602). 'Iuba artigraphus' *Servius ad Aen.* 5, 522. Cf. *O. Hense de Iuba artigrapho (act. soc. phil. Lips.* 4, 1875). *Vixisse sub finem tertii saeculi vel initio sequentis coniecit Hense l. c. p. 13.*
- DESTICIVS IVBA.
- T. DESTICIVS IVBA.
- (T.) DESTICIVS SALLVSTIVS IVBA.
- M. Vesperius Iucundianus.
- 50 Iu...udius (Iu[c]u[n]dius?) Marcus proc. Aug. (vectigalis Illyrici) *t. Viminaciensis III* 1647.
- 51 Iucundius Peregrinus vir perfectissimus, p(rae)ses (intellege Mauretaniae sive Caesariensis sive Sititensis) *VIII* 8811. *Videtur esse saeculi p. C. IV, cf. VIII* 8479.
- 52 Iucundus praefectus equitum (ἱππάρχης) frustra tumultum Caesareae a. 66 ortum sedare studet *Iosephus bell.* 2, 14, 5. *Incertum num idem Acunius Iucundus praefectus alae memoratus ib.* 2, 19, 7.
-IA ASINIA [CLA]VDIA TIBERIAATIA STATILIA PAVLLINA IVLIANA PHILIPPA.
- AVRELIA FLAVIA IVLIANA.
- IVLIA IVLIANA.
- SEXTIA IVLIANA.
- T. FLAVIVS IVLIANVS QVADRATIANVS.
- 53 IVLIANVS missus a Domitiano contra Dacos pugna commissa prope Tapas victor extitit *Dio* 67, 10. *Fortasse Tettius Iulianus consul suffectus a. 83 (cf. Gsell mélanges de l'école fr. de Rome* 8, 1888 p. 77 seq.).
- 54 IVLIANVS proconsul Narbonensis sub Alexandro *cod. Iust.* 9, 9, 4 (sine anno).
- 55 IVLIANVS ([Ἰουλιανός]) proconsul Asiae a. 145/6 *t. Ephesius ap. Waddington mém. de l'ac. XXVI* 1 p. 216; nummus ap. eundem. Cf. *Waddington fastes des prov. asiat.* n. 138. *V. supra* Claudius Iulianus.
- 56 IVLIANVS [leg.] Aug. pr. [pr. pr]ovinc. [Germaniae superioris] fragmentum *Argentorati rep., Brambach* 1887.
- 57 IVLIANVS, inter pueros sonatorum filios qui Arvalibus ministrabant a. 241 *acta Arv.*
- 58 Iulianus praefectus praetorio Commodi *vit. Comm.* 7, 4; 11, 3; *Dio* 72, 14. *V. infra* L. Iulius Vehilius Gratus Iulianus.
- 59 Iulianus praefectus praetorio Macrini *Herodian.* 5, 4, 3; *vit. Macrini* 10. *V. infra* Ulpius Iulianus.
- 60 Iulianus gladiatorium munus Neronis curavit *Plin. h. n.* 37, 45. *Non diversus videtur a Claudio Iuliano praefecto classis Miscensis (Tac. h.* 3, 57), cf. *Hirschfeld Verw.* I p. 124.

- 61 Iulianus, amicus M. Caesaris: eum morbo affectum visit Fronto scribitque de ea re Marco Fronto ad M. Caes. 4, 1. 2 p. 59. 60 Naber (p. 67. 68 Mai.). Videtur idem qui sequitur; viz idem Claudius Iulianus ad quem dedit Fronto epistulas complures (p. 172 N.).
- 62 Iulianus, M. Caesari notus, diu vitam produxit, una cum aliis longaevis memoratur M. Anton. et̃ ταυτὸν 4, 50. Videtur esse idem qui praecedit.
- 63 Iulianus: eo delatore contra Pescennii Nigri fautores usus est Severus Dio 74, 9.
- 64 Iulianus centurio Romanus, ■ Bithynia oriundus (τῶν ἀπὸ τῆς Βιθυνίας), in obsidione Hierosolymorum fortiter pugnans occisus est Ioschphus bell. 6, 1, 8.
- 65 Iulianus praefectus praetorio (p. p. delendum censet Krueger), cui rescripserunt Severus et Antoninus (a. 202 ut videtur) cod. Inst. 7, 33, 1.
- 66 Iulianus Nestor (sic Dio 78, 15; Nestor id. 79, 3) sub Caracalla τῶν ἀγγελιαφόρων ἡγούμενος (i. e.: centurio frumentarius? Hirschfeld Veric. p. 232), a Macrino praefectus praetorio factus una cum Ulpio Iuliano Dio 78, 15. Occisus ab Elagabalo in Syria Dio 79, 3.
- ACCIVS IVLIANVS.
- L. ACCIVS IVLIANVS ASCLEPIANVS.
- M. AEDINIVS IVLIANVS.
- M. AEMILIVS FLAVIVS IVLIANVS LATINIANVS.
- Antonius Iulianus.
- C. Antonius Iulianus.
- M. Antonius Iulianus.
- Apicius Iulianus.
- M. AQVILA IVLIANVS.
- C. ASINIVS NICOMACHVS IVLIANVS.
- C. ATILIVS VS IVLIANVS CL(AVDIVS) RVFINVS.
- TI. ATTIVS IVLIANVS.
- Aufidius Iulianus.
- M. Aurelius Iulianus.
- CAELIVS IVLIANVS.
- M. CAELIVS IVLIANVS.
- C(a)erellius Iulianus.
- CALPVRNIVS IVLIANVS.
- Sex. Calpurnius Iulianus.
- CLAVDIVS IVLIANVS.
- Claudius Iulianus.
- AP. CLAVDIVS IVLIANVS.
- L. CL(AVDIVS) POLLIO IVLIVS IVLIANVS (vel IVLIANVS IVLIVS) GALLICANVS.
- TI. CLAVDIVS SACERDOS IVLIANVS.

- TI. CLAVDIVS SVLPICIVS IVLIANVS.
- Cocceius Iulianus Synesius.
- M. DIDIVS SEVERVS IVLIANVS.
- ...itius Eglectus Iulianus.
- Q. FABIVS BARBARVS VALERIVS MAGNVS IVLIANVS.
- M. FABIVS IVLIANVS HERACLEO OPTATIANVS.
- Q. F(ABIVS) IVLIANVS OPTATIANVS L. FABIVS GEMINVS CORNELIANVS.
- L. FLAVIVS IVLIANVS.
- Iulius Iulianus.
- C. IVLIVS IVLIANVS.
- L. IVLIVS IVLIANVS.
- TI. IVLIVS ALEXANDER IVLIANVS.
- L. Iulius Veh[il]ius Gr[at]us Iulianus.
- IVNIVS IVLIANVS.
- L. NAEVIVS FLAVIVS IVLIANVS TERTVLLVS AQVILINVS.
- L. OCTAVIVS IVLIANVS.
- Pescennius Iulianus.
- PLOTIVS IVLLIANVS.
- Pompeius Iulianus.
- POMPONIVS IVLIANVS.
- SABINVS IVLIANVS.
- P. SALVIVS IVLIANVS.
- Sergius Iulianus.
- SIMONIVS PROCVLVS IVLIANVS.
- P. STA[TIVS] IVLIANVS P(A)ELIGNIANVS.
- L. STATIVS PROSPER IVLLIANVS.
- TETTIVS IVLLIANVS.
- Ulpius Iulianus.
- T. VINICIVS IVLLIANVS.
- Volusius Iulianus.

- 67 IVLIVS senatorii ordinis, delator, in insulam deportatus a Macrino *Dio* 78, 21.
- 68 Iulius, inter amicos quorum Dasumius testamento meminit primo loco nominatus *VI* 10229 v. 15.
- 69 (IVLIVS?) iuridicus Hispaniae citerioris, pater Iuliorum Gaetulici et et Iuliae Proculae: praedia eius prope Sitifim sita *VIII* 8421.
- 70 Iulius (var. lect. Iunius) propter staturam fibula ferrea dictus a Sarmiento *Quintilian.* 6, 3, 58 (de Sarmiento cf. *Horat. sat.* 1, 5, 52, *Iuvenal.* 5, 3 cum schol., *Plutarch. Anton.* 59).
- 71 Iulius nus vir egregius, praeses provinciae Sardiniae sub Caro *militarius Sardus Eph. ep.* 8, 776.

- 72 A. IVLIVS (*traditur* A. Iulius AV ODV) inter patronos ordinis senatorii collegii alicuius Ostiensis XIV 249 (*titulus male descriptus*).
- 73 G. IVL(IVS) ... leg. Aug. pr. pr. (Britanniae) t. *mutilus* VII 967.
- 74 TL IVL[IVS] cos. suff. XII k. Oct. a. inc. VI 31.
- 75 Ti. Iuliusus epistrategus (Thebaidis) t. *Tentyriticus* ap. *Lum-broso bull. dell' Inst.* 1877 p. 52.
- Aurelius Iulius.
- M. AVRELIVS IVLIVS.
- Fabius Iulius.
- MODIVS IVLIVS.
- 76 IVLIVS A ... (AI *apographa*) legatus Aug. pr. pr. Numidiae anno ut videtur 242 *fragmenta titulorum duorum gemellorum rep. in extrema Numidia VIII S.* 17988. 17989 (= VIII 8779 a. b). *Eundem esse I. Iulium Apronium Maenium Pium Salamallianum coniecit Pallu de Lessert fastes de la Num. p. 149, recte fortasse; quamquam hic, ut monuit Schmidt, nomine correpto dici solet L. Apronius Pius.*
- 77 ..VS C. IVLIVS ADVRIVS [PATE]RNVS clarissimus vir; consul ordinarius, septemvir epulonum, curator viae Appiae, proconsul pro[v. Asiae sort]e f[act]us excusat(us), praefectus urbi t. *urbanus mutilus* VI 3832. *Ab Henzeno l. c. creditur Ovinus Paternus praefectus urbi a. 281, idem ut videtur consul ordinarius a. 267 aut a. 268 aut a. 269 (quibus annis alter consul fuit Paternus), ita ut Ovinii nomen inserendum sit aut ante Paterni aut ante C. Iulii nomen; sed potest cogitari etiam de Paterno consule ordinario anno 233.*
- 78 P. Iul(ius) Aemilius Aquila ὁ ῥάτιστος t. *Pergensis, op. Lanckoronski Städte Pamphyliens I* p. 167, 34.
- 79 Iulius Africanus, e Santonis, Gallica civitate, a. 32 damnatus *Tac. a. 6, 7.*
- 80 Iulius Africanus, e Gallia *Quint. inst. 8, 5, 15*, filius ut videtur eius qui praecedit. Orator sui temporis fere praestantissimus *Quint. inst. 10, 1, 118, cf. 12, 10, 11; Tac. dial. 15; Plin. ep. 7, 6, 11. A. 59* apud Neronem verba fecit nomine Galliarum *Quint. inst. 8, 5, 15*. Vitam eius composuit Iulius Secundus *Tac. dial. 14* (ubi *codd. Iulius Asiaticus pro Iulius Africanus; corr. Nipperdey*).
- 81 Iulius Africanus, nepos praecedentis, causarum actor *Plin. ep. 7, 6, 11. 12.*
- 81^a C. Iulius Africanus *tegulae Histricae V, 8110, 97.*
- 82 Sex. Iulius Africanus (Ἀφρικανὸς ὁ Σέκτος χρηματιστής *Suidas*, Ἰούλιος Ἀφρικανός *Eusebii chronicon. ad a. 2237* cum Hieronymo *de vir. ill. 63, item vet. mathem. p. 274*), φιλόσοφος Ἀἰβος *Suidas* (*sed ex Palaestina oriundum fuisse Africanum videtur colligi posse ex eis quae sequuntur*). Versatur in aula Abgari regis Osroenorum filiique eius Manni ipse in κεστῶν capite περὶ βέλους (*veter. mathemat. ed. Thévenot p. 300*). Imperante Severo Alexandro (*ita Syncellus, temporibus Elagabali*

eandem rem adscripsit Eusebius) legatione suscepta pro vico Palacestinae, cui nomen Emmaus, ius civitatis et nomen Nicopolis (*cf. Mommsen III S. p. 1216*) ei vico impetravit *Eusebius chron. ad a. Abr. 2237 cf. Hieronymus de vir. ill. c. 63; Syncellus p. 676 Bonn.* Eidem Alexandro *αποστόλιν* libros dedicavit *Syncellus l. c.* Chronica scripsit desinentia in *Macrino Photius bibl. cod. 34. De his reliquisque scriptis eius cf. H. Gelzer Sextus Iulius Africanus und die byzant. Chronographie (Lips. 1880) I p. 12 seq.*

- 83 Iulius Agrestis centurio, missus a Vitellio ad vires hostium explorandas, voluntaria morte eis quae rettulit fidem addidit *Tac. h. 3, 54.*
- 84 CN. IVLIVS AGRICOLA (*sic Tac. Agr. 4; Dio 66, 20; Iulius Agricola inscriptio codicum libri Tacitei, praeterea Agricola*). *Cf. C. L. Ulrichs de vita et honoribus Agricolae (Wircb. 1868).* Natus C. Caesare ter consule (i. e. a. 40) *Tac. c. 44 (quem annum impugnaverunt multi, cf. Wex ad Tac. Agr. p. 199 seq., tutatus est post alios Mommsen Staatsr. 1^a, 556 not. 1) idibus Iuniis Tac. l. c., Foroiulii, patre Iulio Graecino, matre Iulia Procilla, avo utroque procuratore Caesaris Tac. c. 4. Educatus Massiliae ib. Tribunus militum in Britannia c. 5. Romae uxorem ducit Domitiam Decidianam c. 6. Filium ex ea tollit, quem brevi post amisit ib. Quaestor provinciae Asiae proconsule Salvio Titiano (a. 64?) ib. Augetur ibi filia ib. Tribunus pl. ib. Praetor (a. 68 ut videtur, certe non postea) ib. Electus a Galba ad dona templorum recognoscenda ib. Matrem amittit a. 69 c. 7. Ad sollemnia pietatis profectus, accepto nuntio de imperio Vespasiani in partes eius transgreditur ib. A Muciano missus ad dilectus agendos, mox praepositus legioni XX Valeriae Victrici in Britannia ib. Adseitus inter patricios a Vespasiano (a. 79) c. 9. Legatus provinciae Aquitaniae minus triennio (a. 74—76) ib. Consul (suffectus a. 77) ib. Consul Tacito filiam despondet, post consulatum collocat ib. Pontifex ib. Mox in Britanniam missus ib., cui praefuit per annos septem (a. 78—85) c. 33. Filium natum sibi cum annum quintum in Britannia ageret, anno insequenti amisit c. 29. Res ab eo gestas in Britannia enarrat *Tac. c. 18—38 cf. Dio 39, 50; 66, 20.* Triumphalibus ornamentis et status auctore Domitiano a senatu honoratus *Tac. c. 39 (a Tito triumphalibus ornamentis honoratus Dio 66, 20 minus recte).* Reversus in urbem otio se dedit, ut suspiciones Domitiani vitaret *Tac. c. 40. 41 (ἐν ἀτιμῇ καὶ ἐνδείῃ vixit Dio l. c.).* Cum adesset annus, quo proconsulatum Africae et Asiae sortiretur, se excusavit *Tac. c. 42.* Decessit d. 23. Aug. a. 93 *Tac. c. 44 (VI° et quinquagesimo anno ib., errore codicum manifesto), non sine suspicione dati a Domitiano veneni c. 43 (occisus a Domitiano Dio).**
- 85 Iulius Agrippa, mixtus coniurationi Pisoniano in exilium actus a. 65 *Tac. a. 15, 71.*

- 86 Iulius Agrippa, primipilaris, patruus maior Iuliae Domnae *Scaevola* Dig. 32, 38, 4.
- 87 C. IVLIUS AGRIPPA regis Alexandri filius, quaestor pro pr. provinciae Asiae l. *Ephesius* ap. Curtium *Herm.* 4 p. 190 (= *Greek inscr. in the British Museum* III p. 187 n. 537). Patrem Mommsenus (*Herm.* l. c.) putat Alexandrum, Tigranis regis Armeniae sub Nerone filium, a Vespasiano regem insulae Ciliciae constitutum (*Ioseph. ant.* 18, 5, 4 cf. *Marquardt Staatsr.* I² p. 385).
- 88 [M.] Iulius Agrippa (I) Iudaeae rex. De eo *Iosephus ant.* 18, 5, 3-8, 8; 19, 4, 1-9, 3, bell. 2, 9, 5 seq. c. 11, 2 seq. Nummi ap. Madden *Coins of the Jews* (1881) p. 129-139. Cf. Schürer *Gesch. d. jüd. Volks* I² p. 459 seq. — Agrippa tam scriptores quam nummi lapidesque, Iulius Agrippa l. Atheniensis *CIAth.* III 556; M. praenomen ei fuisse docet idem praenomen in filio, nam hic nisi a patre a nullo id habere potuit (titulum Lebas-Waddington 2552, in quo extat praenomen Marci, ad filium potius pertinet); Herodes act. apost. 12 (unde plerisque recentioribus dicitur Herodes Agrippa). — Aristobuli et Berenices filius *Ioseph. ant.* 18, 5, 4, bell. 2, 9, 5 cf. *ant.* 18, 6, 6, Herodis Magni nepos, natus a. u. c. 744 (quippe annum agens quinquagesimum quartum mortuus est a. p. Chr. 44 = u. c. 807 *Ioseph. ant.* 19, 8, 2 cf. *infra*). Ante avi obitum Romam missus in familiaritatem pervenit Drusi Caesaris Ti. filii *Ioseph. ant.* 18, 6, 1. Consumptis opibus, post Drusi mortem (a. p. Chr. 23) in Iudaeam revertitur *ib.* Inopia pressus ab Herodiadis sororis viro Herode Antipa paulum sublevatur *ib.* 2. Ab hoc ad (L. Pomponium) Flaccum praesidem Syriae se contulit; a cuius amicitia exclusus, aegre navem solvit in Italiam *ib.* 3. Tiberium Capreis convenit *ib.* c. 4; Herodem Antipam frustra accusavit bell. 2, 9, 5. C. Caesarem adolescentem colit *ib.* Ab Eutycho liberto Tiberio delatus, in vincula conicitur (sex mensibus ante Tiberii mortem) *ant.* 18, 6, 5. 6 cf. bell. 2, 9, 5. A C. Caesare rerum potito vinculis solutus, rex constituitur earum regionum quas Philippus Herodis filius et Lysanias tetrarchae rexerant *ant.* 18, 7, 10, bell. 2, 9, 6 cf. *Philo adv. Flaccum* c. 5 p. 521. Ornamentis praetoris honoratus *Philo adv. Flaccum* c. 6 p. 523. A. 39 Gaius, in exilium misso Herode Antipa, Galilaeam et Peraeam ei attribuit *Ioseph. ant.* 18, 7, 2, bell. 2, 9, 6 cf. *ant.* 19, 8, 2, a. 41 Claudius, cui auctor fuerat imperii capessendi, reliquum regnum Herodis Magni *ant.* 19, 5, 1, bell. 2, 11; *Dio* 60, 8. Foedus cum Agrippa ictum *Iosephus ant.* l. c.; tabulae aereae in Capitolio collocatae bell. 2, 11, 5. Ad hoc foedus pertinet nummus adhuc unicus (ap. Madden p. 136), de quo egit Mommsen *Wiener num. Zeitschr.* 3, 1872 p. 449, in cuius parte aversa conspiciuntur manus duae imetae, et legitur [Φιλ]ία βασιλέως Ἀγρίππα πρὸς τὴν σύγκλητον [καὶ τὸν δῆμ]ον Ῥωμαίων καὶ συμμάχων ΧΑΙ(?)Υ(?). Ornatus ornamentis consularibus *Dio* 60, 8; una cum Herode fratre, cui regnum Chalcidis im-

petraverat, Claudio in senatu gratias agit *ib.* In regnum suum revertitur *Iosephus ant.* 19, 6, 1. — Βασιλεὺς μέγας Ἀγρίππας φιλοκαίσαρ nummi Caesarensium cum ipsius imagine, ap. Madden p. 133 (in aliis nummis nomen tantum eius legitur βασιλεὺς Ἀγρίπα vel βασιλ. Ἀγρίπ.), βασιλεὺς μέγας Ἀγρίππας φιλοκαίσαρ εὐσεβῆς καὶ φιλορωμαῖος in titulo filii Lebas-Waddington 2365 (Ἀγρίππας ὁ μέγας etiam *Ioseph. ant.* 18, 5, 4, similiter *vit.* 9). Hierosolymis novos muros circumdare coepit *Iosephus ant.* 19, 7, 2, *bell.* 2, 11, 6; 5, 4, 2. Quinque reges populi Romani amicos apud se excipit *ant.* 19, 8, 1. Christianos persequitur *act. apost.* 12, 1 seq. Repentino morbo correptus obit Caesarene *Iosephus ant.* 19, 8, 2, *bell.* 2, 11, 6 cf. *act. apost.* 12, 19 seq., a. 44 *Iosephus l. c.* Uxor: Cyprus Phasacli filia, Herodis Magni neptis; ex ea filii Agrippa (*is qui sequitur*), Drusus, Berenice (v. Iulia Berenice), Mariamme, Drusilla *Ioseph. ant.* 18, 5, 4; 19, 9, 1; *bell.* 2, 11, 6.

- 89 M. Iulius Agrippa (II). Nummi ap. Madden *Coins of the Jews* (1881) p. 144 seq. Cf. Schürer *Gesch. des jüd. Volks I*² p. 490 seq. Praenomen est in nummo ap. Madden p. 146 n. 5, item in titulo Lebas-Waddington 2552 (sed is fortasse pertinet ad patrem). Filius eius qui praecedit, natus a. p. Chr. 28, quippe decimum septimum annum agens, cum pater mortuus est a. 44 *Iosephus ant.* 19, 9, 1; eo tempore Romae degebat *ib.* 2. Propter aetatem imbecillam Claudius regnum paternum ei non concessit *ib.* Pro Iudaeis apud Claudium intercedit *Iosephus ant.* 15, 6, 4; 20, 1, 2; 20, 6, 3. Herode Chalcidis rege defuncto a. 48, huius regnum ei Claudius tribuit *ant.* 20, 5, 2, *bell.* 2, 12, 1 (factum id esse non a. 48, sed a. 49 vel 50 videtur colligi posse ex *ant.* 20, 7, 1, *bell.* 2, 14, 4), mutato consilio a. 53 eundem regionibus quas Philippus et Lysanias tetrarchae rexerant praefecit *ant.* 20, 7, 1, *bell.* 2, 12, 8; Nero adiecit quasdam Galilaeae et Peraeae partes *ant.* 20, 8, 4, *bell.* 2, 13, 2. Nescimus cur annos regni interdum numeraverit ab a. 61 (testes huius numerationis sunt nummi cum capite Domitiani inscripti imp. Cas. d. Vesp. f. Dom. Au. Ger. [similiter] cos. XII [a. 86]. cusi ἐπὶ βασι. Ἀγρί. ἐτ. κ'); alia computatio, quae coepit ab a. 56 (ut collegit Mommsen *Wiener num. Zeitschr.* 3, 1872 p. 451 ex nummo ἔτους α' τοῦ καὶ ε' cuso sub Nerone) potest pertinere ad illam Neronis donationem. Ἐπὶ βασιλείᾳ μεγάλῳ Ἀγρίππᾳ φιλοκαίσαρος εὐσεβοῦς καὶ φιλορωμαίου, τοῦ ἐκ βασιλείᾳ μεγάλῳ Ἀγρίππᾳ φιλοκαίσαρος εὐσεβοῦς καὶ φιλορωμαίου l. extans in Batanaea, Lebas-Waddington 2365; etiam in aliis titulis Batanaeae et Auranitidis, Lebas-Waddington 2112. 2135. 2211. 2329. 2413^b. 2552, mentio fil regis Agrippae (βασιλείᾳ μεγάλῳ Ἀγρίππᾳ 2135, φιλοκαίσαρος καὶ φιλορωμαίου 2329. 2552), huius potius quam patris, quippe qui longe diutius regnaverit; certe ad hunc pertinet l. Auraniticus arch. ep. Mitth. aus Oesterr. 8 p. 189, 27 (ἔτους λζ' τοῦ καὶ λβ' βασιλείᾳ Ἀγρίππᾳ). — Caesaream Philippi Neroniadem appellat *Ios. ant.* 20, 9, 4. Exeunto a. 54 iubetur copias parare

belli Parthici causa *Tac. a. 13, 7*. A. 60 vel 61 Caesarene fuit una cum sorore Berenice (Porcium) Festum procuratorem Iudaeae salutandi causa, qua occasione Paulum apostolum sibi productum audivit *act. apost. 25, 13 seq.*, a. 66 Alexandrinae fuit, ut Ti. Alexandro de praefectura Aegypti gratularetur *Iosephus bell. 2, 15, 1*. Mox Hierosolyma profectus Iudaeis seditiosis patientiam suadet *bell. 2, 16*; in regnum revertitur *ib. 2, 17, 1*. Rebellionem exorta Cestio Gallo et Flavio Vespasiano ducibus Romanorum praesto est eosque copiis adiuvat *bell. 2, 18, 9. c. 19, 3; 3, 2, 4. c. 4, 2. c. 9, 7; 4, 1, 3*. Galba rerum potito Romam proficiscitur gratulandi causa, nec revertitur quamvis nuntium de caede Galbae in itinere accepisset *bell. 4, 9, 2*; Romam relinquit, sicubi per occultos nuntios de imperio Vespasiani certior factus est *Tac. h. 2, 81*. Titum in obsidione Hierosolymorum adiuvat *ib. 5, 1*. Vespasianus regnum eius auget *Photius bibl. cod. 33 ex Iusto Tiberiensi*. A. 75 Romam cum venisset cum sorore Berenice, ornamentis praetoriis honoratur *Dio 66, 15*. Rumores de consuetudine eius cum Berenice *Iosephus ant. 20, 7, 3; Iuvenal. 6, 158* (quae mentio Agrippae in scholiis non recte trahitur ad Agrippam Caesarem). Ut mortuus memoratur *Ios. vit. 65*; mortuus anno Traiani tertio *Photius bibl. cod. 33 ex Iusto Tiberiensi*, addens usque ad eum annum historiam a Iusto productam esse (de testimonio Photii dubitaverunt Tillemont ruine des Juifs not. *XLI* et post eum alii, cf. Schürer l. c. p. 501 not. 43, non sine causa; nam non triginta, sed viginti fere annis post bellum Iudaicum historiam Iusti editam esse indicat *Iosephus l. c.*, et ipsa *Iosephi* vita, scripta post mortem Agrippae, edita videtur esse ante annum 96, propter mentionem honorificam Domitiani c. 76). Ad tricesimum quintum regni annum pervenisse Agrippam testantur nummi Domitiani in parte aversa inscripti *ἔτος λε' βα. Ἀγρίππα* (ap. Madden p. 159); qui numerus si vere computatus est, ut numeri aliorum nummorum Agrippae cusi sub Flaviis, ab a. 61 (cf. Mommsen l. c. p. 455), Agrippa superstes fuit certe a. 95.

90 IVLIVS AGRIPPINVS vir clarissimus, sponsus filiao Avinii(?) Octaviani (a. 259) *cod. Gregor. 2, 3, 1*.

90* Iulius Agrippinus: ad eum rescripsit Caracalla a. ut videtur 213 *collat. 10, 9*. Fortasse homo de plebe.

— C. MEMMIVS FIDVS IVLIVS ALBIVS.

91 Iulius Alexander origine Emesenus, cum percussores sibi missos a Commode, item adversarios quos habuit inter Emesenos, interfecisset, fugae se dedit; in qua deprehensus se ipsum et puerum amatum interfecit *Dio 72, 14*. Alexander a Commode defecit, postea se et suos interemit *vit. Comm. 8, 3* fortasse idem.

92 Ti. Iulius Alexander. Memoratur in titulo Aegyptiaco *CIGr. 4957 (1)* et in Aradio *CIGr. 4536 f* restituto a Mommseno *Herm. vol. 19 p. 644 (2)*. Ti. Iulius Alexander tituli, Ti. Alexander scriptores. Filius Alexandri

- Iudaei τοῦ καὶ ἀλαβάρχησαντος ἐν Ἀλεξανδρίᾳ *Iosephus ant.* 20, 5, 2, *cf. bell.* 5, 5, 3 (natione Aegyptius *Tac. h.* 1, 11); *civitate Romana a Ti. Caesare donatum crediderim iam patrem.* A moribus patriis descivit *Ios. a. l. c.* *Inlustris eques Romanus Tac. ann.* 15, 28 (*sub a.* 63). Procurator Iudaeae a Claudio factus in locum Cuspī Fadi; mox ei substitutus Cumanus *Iosephus ant.* 20, 5, 2 *cf. bell.* 2, 11, 6. A. 63 minister bello Armeniaco datus Corbuloni a Nerone venit in castra Tiridatis *Tac. a.* 15, 28. A Nerone Aegypto praefectus a. 66 *Ioseph. bell.* 2, 15, 1. Tumultum Iudaeorum Alexandriae reprimat *Ioseph. bell.* 2, 18, 7. 8. Praefectus Aegypti etiam sub Galba *t.* 1; *Tac. h.* 1, 11. Cum eo Mucianus consilium transferendi in Vespasianum imperii communicat *Tac. h.* 2, 74. Legiones sacramento Vespasiani adexit primus, kal. Iulius a. 69 *Tac. h.* 2, 79; *Suet. Vesp.* 6 *cf. Iosephus bell. Iud.* 4, 10, 6. Mox relicta Aegypto sub Tito in Iudaea exercitui praestat *Iosephus bell.* 5, 1, 6 (πάντων τῶν στρατευμάτων ἐπάρχων *Iosephus bell.* 6, 4, 3, [ἐ]πάρχος [τ]οῦ Ἰουδαίου στρατοῦ) *t.* 2; *cf. Mommsen ad III S. 6809 = eph. ep.* 5 p. 578). Interest obsidioni et expugnationi Hierosolymorum *Iosephus bell.* 5, 12, 2; 6, 4, 3. — Ad hunc videtur verba facere auctor libri περὶ πόλεως falso Aristoteli tributi (in principio praefationis: ὦ Ἀλέξανδρα, item in fine: πρέπει δ' οἶμαί γε καὶ σοί, ὅνα ἡγεμόνων ὀρίσῃ, τὴν τῶν μεγίστων ἱστορίαν μαρτυρεῖν), *cf. Bernays ges. Schriften* 2, 278 seq. (sed aliter *Zeller Sitzungsber. d. berl. Akad.* 1885 p. 402 seq.). — Incertum num hic Ti. Iulius Alexander in *t. originis incertae VI* 294. — T. Iulius Alexander[er] honoratus a Gytheatis (*Lebas-Foucart* 245^c) si umquam fuit, nec tantum excogitatus a Lenormantio (*mus. Rhen.* 1866 p. 397 n. 256), diversus fuisse putandus est.
- 93 Ti. Iulius Ale[zan]der, C. [f.], tribu Corn., equestribus militiis perfunctus, procurator imp. Traiani provin[cia] Cre]tae, item [provinciae] Asiae *t. Ephesius III S.* 7130.
- 94 C. IVLIVS ALEXANDER BERENICIANVS proconsul Asinae sub Hadriano *t. Ephesius descriptus a Cyriaco, ap. Riemann bull. de corr. hell. I p.* 292 n. 80. Post mortem Sabinae, i. e. post a. 136, proconsulem fuisse statuit *Riemann*, propterea quod in titulo Sabina dicitur θεά (Σαβίναν τὴν θεὸν Σαβαστὴν γυναικα αυτοκράτορος κτλ.); mihi videtur sic potuisse scribi etiam viva Sabina. — Oriundus videtur ex stirpe regia Iudaeorum, in qua nomen Bereniciani etiam alibi invenitur, fortasse C. Iulii Agrippae (*supra* n. 87) filius.
- 95 TI. IVLIVS ALEXANDER IVLIANVS (sic *act. Arv. a.* 118; Ti. Iulius Iulianus Alexander *act. Arv. a.* 119 v. 4 et a. 145, Ti. Iulius Iulianus *act. Arv. a.* 119 v. 8, si idem est, Iulius Alexander Dio). Fortasse filius aut nepos Ti. Iulii Alexandri (*supra* n. 92). Bello Parthico Traiani legatus legionis (διοστράτηγος) Seleuciam capit una cum Erucio Claro Dio 68, 30. (Consulem suffectum fuisse a. 117 una cum Sex.

Erucio Claro statuit Norisius propterea quod Prosper inter nomina consulum ordinariorum a. 117 et a. 118 interponit: Claro et Alexandro, cf. supra sub Sex. Erucio Claro, et praeterea Mommsen chron. min. I p. 255). Frater Arvalis a. 118. 119. 145 act. Arv. (VI 2078. 2079; cph. ep. 8 p. 333). promagister collegii a. 119, item fortasse pro flamine act. Arv. (VI 2079 v. 8 cf. Henzen act. Arv. p. CLVI not. 7).

96 Iulius Alpinus, e principibus Helvetiorum, ut concitor belli iussu Caecinae necatus a. 69 Tac. h. 1, 69.

97 Iulius Altinus mixtus coniurationi Pisonianae in exilium actus a. 65 Tac. a. 15, 71.

98 C. IVLIVS ANTIVS (Iulii et Antii nomina coniuncta reperiuntur etiam in C. Antio A. Iulio Quadrato) consul suff. a. 149 cum Q. Passieno Licino dipl. mil. nuper rep. (III S. p. 1986).

99 C. IVLIVS ANTIOCHVS EPIPHANES PHILOPAPPVS. *Mausolei, quod sibi extruxit Athenis (cf. infra) tituli tres, III 552 = CIA. III 557^{a.b.d} (1. 2. 3), nam duo reliqui spectant ad maiores eius. Praeterea ipse posuit Lycosurae in Arcadia titulum editum 'Αρχαιολ. Δελτίον 1890 p. 45 (4); ipsi positus est Atheniensis CIA. III 78 (5); memoratur CIA. III 238^a p. 494 (6), fortasse etiam CIA. 1020 (7), denique in titulo Aegyptiaco CIG. 4815^c et melius ap. Wescher comptes rendus de l'ac. des inscr. n. s. 7 p. 290 (8).*

Φιλόπαππος t. 3, Φιλόπαππος ὁ βασιλεὺς t. 8. *Plutarchus q. symp. 1, 10, 1, βασιλεὺς 'Αντίοχος Φιλόπαππος t. 2; C. Iulius Antiochus Philopappus t. 1, . . . 'Ιούλιος[ς] Φιλόπαππος[ς] t. 6, Γάιος 'Ιούλιος 'Αντίοχος 'Επιφανὴς Φιλόπαππος t. 5, βασιλεὺς 'Ιούλιος 'Επιφανὴς Φιλόπαππος t. 4 (hos titulos propter Epiphanis nomen, quod abest a t. 1, nolim credere diversi hominis esse; videtur Epiphanis nomen, quod proprium fuit patri Philopappi, interdum etiam ipsi tributum esse, non tamen in titulis monumenti sepulchralis, ubi diserte filium regis Epiphanis se scripsit). Epiphanis filius t. 3, regis Epiphanis filius t. 2, scilicet filius Epiphanis, nepos Antiochi, qui a. p. Chr. 72 regno Commagenae privati sunt (cf. supra n. 57). Regis vocabulo ipsi uti licuit cf. Plut. l. c., t. 2. 4. 8. C. f., tribu Fab. t. 1. Allectus ab imp. Traiano inter praetorios ib. Consul (suff. a. inc.) ib. Frater Arvalis ib. — Inter Athenienses pago Βησαυός t. 3. 5. Archon Athenis t. 5, inter annos fere 90—100 cf. Dittenberger ad l. 5 (item in t. 7 videtur memorari hic Philopappus ut archon). Agonothea Athenis t. 5; Plut. quaeest. symp. 1, 10, 1. Verba faciens inducitur a Plutarcho l. c. Monumentum ei extractum Athenis in colle Musarum t. 1—3, inter annos 114—116 t. 1 (cum Traianus ibi appelletur Optimus, non appelletur Parthicus), sine dubio iussu ipsius; (memorat id monumentum Pausanias 1, 25, 6 nomine eius non posito). Athenis domicilium cum habuisse ex his apparet. — Hic fortasse Philopappus, cui Capito qui-*

- dam poeta *Alexandrinus* dedicavit libros ὑπομνημάτων (*Athenaeus* 8 p. 350^c cf. 10 p. 425^c).
- 100 IVL(IVS) ANTONIVS SELEVCVS legatus Moesiae inferioris sub Elagabalo nummi *Marcianopolitanorum cum capitibus vel Elagabali solius* (*Mionnet S. II* 93, 230 seq., *Mus. Berol. cat. numm. I* p. 63, 37—64, 40, alibi) vel *Elagabali et Maesae* (*Mionnet S. II* 99, 264 seq., *Mus. Berol. cat. numm. p. 64, 43—65, 46, alibi*) vel *Elagabali et Soaemiadis* (*Revue num. belge III* 1865 tab. 17, 6; *Revue num.* 1893 p. 72, 16) inscripti ὄν. 'Ιουλ. 'Αντωνίου vel 'Αντ. Σελεύκου. Cf. *Pick Wiener numism. Zeitschr.* 23 p. 38.
- 101 Iulius Apella: ad eum rescripserunt Valerianus Gallienus Saloninus *III* 412. Incertum cuius ordinis homo (ἄνθρωπος appellatur ab imperatoribus).
- 102 L. IVLIVS APRONIVS MAENIVS AVITIANVS clarissimus puer, frater ut videtur Luciorum Iuliorum Aproniorum Maenii Pii et Maeniae Salamalliadis et Alfensae Agrippinae, filius fortasse L. Iulii Apronii Maenii Pii Salamalliani *t. Lambaesisanus eph. ep. 7, 396 = VIII S. 18271*.
- 103 L. IVLIVS APRONIVS MAENIVS PIVS clarissimus puer, frater eius qui praecedit, filius fortunae eius qui sequitur *t. Lambaesisanus eph. ep. 7, 396 = VIII S. 18271*.
- 104 L. IVL(IVS) APRONIVS MAENIVS PIVS SALAMALLIANVS. *Tituli, Numidici omnes: VIII* 8782 (1); *Eph. ep. 5, 669 (2), ib. 7, 395 (3), 793 (4). Nomen plenum (ut et cursum honorum) solus exhibet t. 3, L. Apronius Pius t. 2. 4. . . pron[i]us . . . us t. 1. Tribunus laticlavus legionis X Geminae, adlectus inter qq. (= quaestorios), praepositus actis senatus, aedilis curulis, praetor, legatus Augusti vice quinque fascium provinciae Belgicae, legatus legionis I Adiutricis, legatus Aug. pro praetore provinciae Gallatiae t. 3. Legatus Augusti pro praetore (Numidiae) t. 4 cf. t. 1. 2, clarissimus vir t. 4; eodem videntur spectare verba lacera in fine tituli 3: item [leg. Aug.?] pr. pr. c. v. . . . (sequitur rasura). Consul designatus t. 4. Patronus coloniarum Cirtensium t. 4. Pater puto L. Iulii Apronii Maenii Avitiani, L. Iulii Apronii Maenii Pii, Iuliae Aproniae Alfensae Agrippinae, Iuliae Aproniae Maeniae Salamalliadis (cf. sub his). — Legatum Numidiae fuisse eum medio fere tertio p. Chr. saeculo ex t. 2, quo continebatur edictum eius, recte collegit Schmidtius, legatus fuit a. 242, si recte coniecit Pallu de Lessert (fastes de la Num. p. 149) eundem esse Iulium A. . . . (supra n. 76) memoratum in titulis VIII S. 17988. 17989.*
- 105 Iulius Aquila (Gallus Aquila *index Dig.*, errore ut videtur) auctor iuris: liber responsorum eius *Dig. 26, 7, 34; 26, 10, 12 cf. index digestorum Florent.*
- 106 Iulius Aquila, qui de Etrusca disciplina scripsit, auctor Plinii *Plin. h. n. I, 2, 11*.
- 107 C. Iulius Aquila (sic *t. Alexandrinus*, Ἀχιλλεύς Iosephus) praefectus

- Aegypti sub Augusto *Iosephus ant.* 19, 5, 2, anno p. Chr. 10/11 t. *Alexandrinus Eph. ep.* 7 p. 448.
- 108 C. Iulius Aquila. *Tituli: incisus rupi prope Amastrim, III S. 6983 (1); viae Apamea Nicacam ducentis, III 346 cf. add. p. 976 (2), bilinguis uterque. Praenomen servarunt tituli. Origine ut videtur Amastrianus, ibique divi Augusti perpetuus sacerdos tit. 1. Praefectus fabrum bis in aerarium delatus primum ab A. Gabinio Secundo cos. a. inc., deinde a Tauro Statilio Corvino cos. a. 45 t. 1. A. 49 in Thracia cohortibus praepositus copias ducit adversus Mithridatem et Zorsinem Tac. a. 12, 15. Ornatus ornamentis praetoriis ib. c. 21. A. 58 procurator Ponti et Bithyniae t. 2. — C. Iunius Aquila iunior, στρατηγόμενος, ἐπιτροπέας, λαυκαρχήσας tit. Neapolitani CIGr. 5790, idem habitus a Cavedonio bull. 1852 p. 76 (pro 'Ιόν- scribente 'Ιούκ-), sed vix recte.*
- 109 Iulius Aquilinus, philosophiae et eloquentiae deditus, Romae disputat de Platonicis disciplinis; a Frontone commendatus Egrilio Plariano *Fronto ad am.* 1, 4 p. 176 Naber.
- 110 Ti. Iulius Aquilinus, procurator Raetiae a. 107 *dipl. mil. (III p. 867).*
- 111 M. IVLIVS AQVILLIVS TERTVLLVS Gorgiae f., aedilis Cerialis t. *urbanus Bull. comunale 1887 p. 126 n. 1846.*
- 112 Iulius Archelaus Chelciae f., Iudaeus: ei deponsata Mariamne regis Agrippae I filia *Iosephus ant.* 19, 9, 1. A Iosepho libros de bello Iudaico sibi comparat *Ios. contr. Ap.* 1, 9.
- 113 Iulius Asiaticus: eius vitam composuit Iulius Secundus *Tac. dial.* 14. *Ser. Iulius Africanus, ubi cf.*
- 114 IVLIVS [AS]PER, salius Palatinus, ex quo sacerdotio exit a. 201 f[lamen] factus VI 1982. A *Borghesio (opp. 7 p. 96) creditur is qui sequitur, C. Iulius Asper cos. II a. 212, a Waddingtonio (fastes des prov. asiat. n. 168) filius eius sed diversus a C. Iulio Galerio Aspro collega patris in consulatu. Res incerta; notandum, certe C. Iulium Galerium Asprum plebeium fuisse. Vide ne lectio nominis ex duobus fragmentis, quorum alterum periit, concinnati mendosa sit.*
- 115 C. IVLIVS ASPER. *Tituli: Tusculani XIV 2514 (1). 2515 (2), fortasse etiam 2516 acephalus (3). Memoratur in titulo nepotis C. Iulii Camilii Galerii Aspri Bull. comunale 1887 p. 176 (4). Iulius Asper Dio 77, 5; 79, 4. . . lius ... As[per] t. 4, Asper t. 1. 2, Dio 78, 22; in consulatu C. Iulius Asper VI 2003, praeterea Asper. Consul primum sine dubio temporibus circiter Commodi. Hic fortasse Asper proconsul Africae, Scapula nescimus quot annis superior, memoratus a Tertulliano adv. Scapulam 4. Cos. iterum t. 1. 4, ordinarius a. 212 una cum alio C. Iulio Aspro VI 2003 (As[pro] et Aspro cos. VI 1063, Aspris II cos. XIV 119, duobus Aspris cos. saepius), filio sine dubio suo (cf. infra C. Iulius Galerius Asper). Praefectus urbi t. 1. 2. 4, fortasse sub idem tempus. A Caracalla contumeliose in patriam redire iussus Dio 77, 5. Proconsulatum Asiae deprecatur a Caracalla; iussus a Macrino suscipit,*

mox ab eodem Macrino eo munere prohibetur *Dio* 78, 22. Romam redire ei permittit Elagabalus *Dio* 79, 4. Vir οὐδ' ἄλλως εὐκαταφρόντος καὶ διὰ παιδείαν καὶ διὰ φρόνημα ὢν *Dio* 77, 5. Orator praestantissimus, defensor clientium fidelissimus *t. 3, si ad hunc pertinet.* [Patronus] provinciarum quinque, Hispaniarum trium et Mauretaniarum duarum *ib.* Uxor [Aspa]sia(?) Paterna *t. 2.* Filios memorat *Dio* 77, 5 (*unus ex eis C. Iulius Galvrius Asper collega patris in consulatu*). Filia Iulia Iuliana *XIV* 2517.

— Iulius Atherianus v. Iulius Haterianus.

116 Iulius Atticus de vitium cultura edidit librum singularem *Columella* 1, 1, 4. Passim adhibitus a *Columella* 3, 3, 12, 11, 9, 16, 3, 17, 4, 18, 1, 4, 1, 1, 6, 2, 2, 8, 1, 10, 1, 13, 1, 28, 2, 29, 1, 3, 4, 30, 1, 33, 4; a *Plinio* 17, 90 *cf. ind. lib. XIV. XV. XVII. (Liber u Plinio in libris XV. XVII adhibitus fortasse diversus est).*

117 Iulius Atticus, speculator, occisum a se Othonem Galbae praedicavit *Tac. hist. 1, 35; Plut. Galb. 26.*

118 Iulius Atticus, amicus Corellii Rufi *Plin. ep. 1, 12, 10.*

119 M. Iulius Atticus, C. f., tribu Vol., procurator provinciarum duarum *t. Viennensis XII* 1854. *Provinciae videntur fuisse Lugdunensis et Aquitanica (Allmer, Hirschfeld).*

120 Iulius Augurinus, eques Romanus, particeps coniurationis Pisonianae *Tac. a. 15, 50.* — Idem fortasse C. Iulius Augurinus praefectus alae Gallorum Petrianae a. 56 *t. Moguntiacensis Korrespondenzblatt der westdeutschen Zeitschrift III* p. 31.

121 IVLIVS AVITVS decessit in nave, cum e quaestura rediret, superstitibus fratre matre sororibus *Plin. ep. 5, 21, 3.* Fortasse frater Iulii Nasonis *cf. Plin. ep. 6, 6, 6, 7.* Idem videtur Avitus ad quem *Plin. ep. 2, 6.*

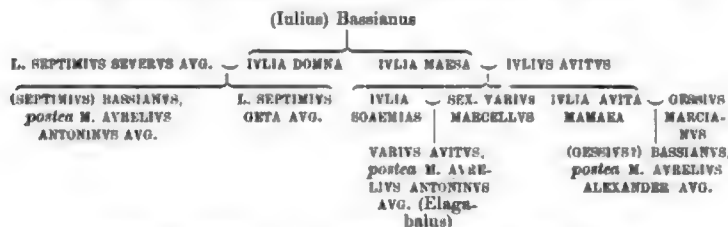
122 IVLIVS AVITVS (*sic sine dubio scripsit Dio* 78, 30, *ubi editur* ἐξ Ἰουλίου τοῦ ἀνδρὸς ὁπατευκότος, *scribendum esse* ἐξ Ἰουλίου Ἀουίτου ἀνδρὸς ὁπατευκότος *vidit Boissevain Mnemos. 1885* p. 320; *praeterea* Ἀουίτος) maritus Iuliae Maesae, pater Sosemiadis et Mamaeae; consul (suff. a. inc.); proconsul Asiae, a Caracalla in Cyprum missus (*haec videntur colligi posse ex verbis laceris Dionis ita suppletis in editionibus:* [παρὰ] μὲν τοῦ Καρ[α]λλοῦ ἐς] Κύπρον ἐκ τ[ῆς] Μεσοπο[τα]μίας μετὰ τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν [παμφθελὲς κλη]ρωτῇ τινὶ σ[ύ]ναδρος ὑπὸ] τε γῆρας καὶ ὑπ' ἀρρωστίας ἔφθην [συναρρώμενος]· τὰ δὲ τοῦ αὐτοῦ, ἐπ[α]... ἐτελεύτησ[εν]... *ubi non pauca dubia sunt, cf. Waddington fastes n. 166*) *Dio* 78, 30. Avus Elagabali *ib. cf. 79, 16.*

123 C. Iulius Avitus *fistula urbana, Bull. comunale* 8 p. 22 = *Lanciani syll. aq. n. 100. Incertum utrum maritus Maesae.*

124 IVLIVS AVR(ELIVS) AVXON LEONIDAS vir clarissimus, quaestor, praetor, curator et patronus Capuensium *X* 3857. *Quarti potius quam tertii p. Chr. saeculi.*

- 125 L. IVL(IVS) AVR(ELIVS) SVLP(ICIVS) VRA(NIVS) ANTONINVS (sic nummi aurei, nisi quod in nonnullis deest Ura.) nummi aurei cum capite ipsius laureato, quos plenissime recensuit Froehner *annuaire de la société française de numismatique* 10 (1886) p. 189 seq. (cf. etiam Sallet *num. Zeitschr.* 17, 1890 p. 242), unum addidit Blanchet *revue numism.* 1893 p. 41 n. 4 (cf. Eckhel 7, 289; Cohen² 4 p. 503); ἀντὸν. Σουλπ(ίκιος) Ἀντωνίνος Σεβ. nummi aerei cusi ab Emesenis Syriae, ap. Froehner l. c. p. 192 seq.; in quibusdam ex his nummis legitur numerus ΕΞΦ, ut certum sit Uranium Antoninum imperavisse anno Seleucidarum 565 sive p. Chr. 253/4, in uno aureorum saeculares Augg. et praeterea in imagine cippi cuiusdam cos. I, quod derivatum esse ex similibus nummis Philipporum cusis a. 248 vidit Froehner (in eo, quem edidit Blanchet, legitur p. m. t. p. XVIII cos. III p. p., ductum ex nummis Caracallae). Apparet errore ab auctoribus (cf. infra) Uranii imperium tribui temporibus Severi Alexandri. (Mommsen *chron. min.* I p. 521 not. coniecit duos fuisse Uranios, alterum cuius extant nummi, alterum huius fortasse patrem, cuius imperium memoratur apud auctores). — Uranius Edessae imperator appellatus, opprimitur ab Alexandro cum contra Persas bellum gereret Syncellus p. 674. 675 Bonn., ubi Edessa ponitur pro Emesa errore etiam alias apud Syncellum obvio (cf. Froehner p. 196). — Antoninus a militibus imperator constitutus (sub Alexandro); et cum hic imperii pertaeus (τὸν ἔργον οὐκ ἐνεχόντων τῆς ἀρχῆς) fuga se e medio abstulisset (ἐφυγῆ κατέστρεψεν αὐτὸν ἀφανῆ), Uranius quidam ex servili genere imperator appellatus est, sed mox ad Alexandrum adductus Zosimus 1, 12; ubi non recte distinguitur Antoninus ab Uranio. Uranius, Seleucus atque Taurinus tyranni fuerunt (sub Elagabalo) Polem. Silvius laterc. (ap. Mommsen *chron. min.* I p. 521). Alexandro imperante, Taurinus Augustus effectus 'ob timorem ipse se Euphrate fluvio abiecit' Victor cp. 24, ubi eadem res videtur intellegi, quam de Antonino narrat Zosimus. Syriam sedem fuisse imperii Uranii etiam ex his apparet. — Praeterea inter eos qui contra Gallienum rebellaverunt Antoninum recenset Zosimus 1, 38.
- 126 Iulius Auspex, e primoribus Remorum, in concilio Galliarum pacis suavor a. 70 Tac. h. 4, 69.
- 127 IVLIVS BALBVS cui imperator M. Antoninus rescripsit, praetor puto fideicommissarius Papinianus Dig. 36, 3, 5.
- 128 Q. IVLIVS BALBVS cos. suff. mense Septembr. a. 85 cum D. Aburio Basso *dipl. mil.* (III p. 855).
- 129 Q. IVLIVS BALBVS cos. suff. mense Febr. a. 129 cum P. Iuventio Celso *dipl. mil.* (III p. 875). — Aut hic aut is qui praecedit Q. Iulius Balbus proconsul Asiae t. Milesius III S. 7150 (= CIGr. 2870).
- 130 (Iulius) Bassianus, Syrus, avus maternus Caracallae, item avus

Soaemiadis, sacerdos Solis Heliogabali *Victor ep. 21, 2. 23, 2. Pater scilicet Iuliarum Domnae et Maesae. Stemma videtur fuisse hoc*

— M. IVLIVS BASSIANVS v. M. IVLIVS GESSIVS BASSIANVS.

131 IVL(IVS) BASSVS legatus Aug. pro pr. Daciae sub Pio III 1078.

132 Iulius Bassus (Iov- pro Iul- libri *Senecae contr. 1, 3, 4*) rhetor, passim laudatus a *Seneca contr. cf. ind. Kiesslingii p. 542*. — Γ. Ιουλίῳ Βάσσῳ ῥήτορος *urnula rep. Romae in Esquilino, ap. Kaibel Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1675, quam ad eundem pertinere coniecit Kiessling*. — *Incertum num hic Bassus poeta, memoratus ab Ovidio trist. 4, 10, 47.*

133 Iulius Bassus (Tullius Bassus *coni. Meyer Geschichte der Botanik II p. 23*) medicus *Scribonius Largus 121. Cf. sub Tullio Basso.*

134 C. IVLIVS BASSVS (*praenomen habent act. Arv. sub a. 105, item dipl. mil. a. 105*), originis clarae *Plin. ep. 4, 9, 4. Quaestor provinciae Bithyniae ib. 4, 9, 6. Accusatus sub Vespasiano, sed absolutus ib. 4, 9, 1. 'Titum timuit ut Domitiani amicus' ib. 4, 9, 2. A Domitiano relegatus ib. Revocatus a Nerva ib. Proconsul Bithyniae ib., Plin. ad Trai. 56, 57. Fortasse huc pertinet nummus cum capite Traiani nondum Dacici (id est ante finem anni 102) inscriptus ... Βάσσου ἀνθορά. (Mo. ind. Plin.). Ex ea provincia accusatus; defensus a Plinio aliisque aegre absolvitur (a. 103 vel 104) *Plin. ep. 4, 9, 5, 20, 1, 6, 29, 10*; acta tamen eius rescissa *Plin. ad Trai. 56, 4, 57, 2. Consul suffectus a. 105 mense Mai. cum Cn. Afranio Dextro act. Arv.; dipl. mil. a. 105 (nam videtur idem homo).**

135 C. Iulius Bassus una cum Publicia Bassilla Torquata clarissima femina nominatur VIII 7065.

— L. IVLIVS BETVLENVS APRONIANVS v. L. IVLIVS POMPILIUS BETVLENVS APRONIANVS.

136 Iulius Briganticus, Batavus, sorore Civilis genitus *Tac. h. 2, 22, 4, 70. Praefectus alae apud Placentiam cum paucis equitum ad Vitellianos transit ib. 2, 22. Praefectus alae singularium, cum qua a Vitellio ad Vespasiani partes transgressus contra Civilem pugnat ib. 4, 70. Pugnans cecidit ib. 5, 21.*

137 L. Iul(ius) Brochus Valer(ius) Bassus P. f., tribu Vol., origine Viennensis, praefectus fabrum bis, honoribus et Viennae et Novio-

duni functus *XII* 2606. 2607; *inscr. Helvet.* 116. *Videtur cognatione fuisse coniunctus cum T. Iulio Maximo Ma.... Broccho Serviliano (cf. sub hoc).*

138 Iulius Burdo, praefectus classis Germanicae, creditus Fonteio Capiti in insidias struxisse, irae militum a Vitellio subtrahitur *Tac. A.* 1, 58.

139 AGRIPPA IVLIVS CAESAR (*sic X* 405 *cf. infra*), antea M. (VIP-SANIVS) AGRIPPA, M. Agrippae et Iuliae, Augusti filiae, filius *Suet. Aug.* 64, post patris mortem (a. 742) natus *Vell.* 2, 104, *Dio* 54, 29, 5, inde dictus Postumus Agrippa *Plin. h. n.* 7, 150, *Tac.* a. 1, 6, 53, 2, 39, 3, 30, Agrippa Postumus *Tac.* a. 1, 3, Πόστουμος [*scr. Πόστουμος*] *Plut. de garr.* p. 508 A; pupillus Agrippa *VI* 18548 (*in t. servili*), pup(us) Agrippa *X* 924 (*in titulo serri posito a. 747*), pup(us) Agrippa M. f. *II* 1528; Ἀγρίππας Ἀγρίππου καὶ Ἰουλίας (τῆς Ἰουλίας *Mionnet* 408) οἶός nummi nescio ubi cusi, *ap. Mionnet* 6 p. 672 n. 408 (= *Eckhel* 6 p. 175) 409, Μάρκος Ἀγρίππας Μάρκου Ἀγρίππα οἶός t. *Deli positus ab Atheniensibus bull. de corr.* 8 (1884) p. 155, M. Agrippa M. f. Augusti nepos *XI* 3305 (*titulus positus a. 749*), [M. Agrippa M. (fil. Augusti n. *Roem. Mittheil.* 1892 p. 327, M. Agrippa Augusti nepos *X* 1240. — Inter nobiles pueros Troiam lussit a. 752 *Dio* 55, 10. Adoptatus ab Augusto eodem die quo Tiberius (i. e. d. 26 Iun. 757 u. c. = p. Chr. 4 *cf. C. I* p. 395) *Vell.* 2, 104, 112; *Suet. Tib.* 25; *Euseb. chron. (vers. Arm. s. a. 2017, Hieronymus s. c. 2018)*. Inde dictus Agrippa Iulius Augusti f. divi n. Caesar t. *Volceiensis Lucaniae X* 405; Agrippa Caesar nummi cusi *Corinthis cum imagine eius, ap. Eckhel* 6 p. 174, *Cohen I* p. 117. Togam virilem sumpsit a. p. Chr. 5 *Dio* 55, 22 (*Zon.* 10, 36). Ob ingenium sordidum et ferox abdicatus et Surrentum sepositus *Suet. Aug.* 65 *cf. Tib.* 15, mox Planasiam transportatus *Tac.* a. 1, 3, *Suet. Aug.* 65, *Dio* 55, 32 (*Zon.* 10, 37), *Victor epit.* 1, 29, a. p. Chr. 7 *Dio* 55, 32, cautumque de exilio eius senatus consulto *Tac.* a. 1, 6; *Suet. l. c.* Sub eius nomine Iunius Novatus quidam asperissimam de Augusto epistolam in vulgus edidit *Suet. Aug.* 51. Conspiratio rapiendi eum ex insula *Suet. Aug.* 19. Ad eum visendum paucis ante mortem mensibus (a. p. Chr. 14) Augustus dicebatur Planasiam pervexisse *Tac.* a. 1, 5; *Plutarchus de garrulitate* p. 502 A; *Dio* 56, 30 (*Zon.* 10, 38); *cf. Plin. h. n.* 7, 150. Occisus statim post Augusti mortem *Tac.* a. 1, 6 *cf. I.* 53, 3, 30, *Suet. Tib.* 22, *Dio* 57, 3 (*Zon.* 11, 1). — Vivere eum mentitus servus eius res novas molitus est a. p. Chr. 16 *Tac.* 2, 39, 40 *cf. Suet. Tib.* 25.

140 C. IVLIVS CAESAR, antea C. OCTAVIVS, postea IMP. CAESAR, IMP. CAESAR AVGVSTVS. Natus a. u. c. 691 *Vellei.* 2, 36, *Plut. Cic.* 44, *Suet. Aug.* 5, d. 23 Sept. kalendaria (*cf. CII. I* p. 402) *XI* 3303, *XII* 4333, *Suet. Aug.* 5, *Gell.* 15, 7, *Dio* 56, 30, patre C. Octavio, matre Atia *Cic. Phil.* 3, 6, 15–17, *Nic. Damascenus Bíos Καίσαρος c. 2. 4*

(fr. hist. Gr. III p. 428 Muell.), Vell. 2, 59, 60, Suet. Aug. 4, Plut. Cic. 44, Dio 45, 1 cf. VI 1311. Togam virilem sumpsit d. 18 Oct. kalendaria (cf. CIL. I p. 404), a. 706 Suet. Aug. 8 (a. 705 Nic. Dam. c. 4). Pontifex creatur Nic. Dam. c. 4; Vell. 2, 59 cf. Cic. Phil. 5, 17, 46. A. 709 cum C. Caesare dictatore avunculo magno in Hispania Nic. Damasc. c. 11, Vell. 2, 59, Suet. Aug. 8. Ab eodem Apolloniam praemisus Vell. l. c., Suet. l. c., App. b. c. 3, 9, Dio 45, 3. Magister equitum designatus in annum 710 App. l. c., Dio 43, 51 cf. fasti Capitolini sub a. 710. Occiso C. Caesare dictatore, cum heredem se ab eo institutum ex dodrante et insuper in nomen familiamque adsumptum esse audisset Suet. Caes. 83, Romam reversus hereditatem adiit Vell. 2, 60, Suet. Aug. 8, dictus inde C. Iulius Caesar (cf. t. Bririensis V 4305 ad hunc recte ut videtur relatus a Mommseno; t. Saticulensis IX 2142) — Caesar Octavianus Cicero ep. ad fam. 12, 23, 25, Octavianus Cic. ep. ad Att. 15, 12, 16, 8, 9, 11, 14, Pollio ap. Cic. ad fam. 10, 33 —; C. Iulii nominibus abstinere et imp. Caesar vocari coepit anno ut videtur 714 cf. Mommsen Staatsr. II² p. 768. Exeunte a. 710 privata impensa exercitum comparavit Cic. ad Att. 16, 8, 1, Phil. 3, 2, 3, mon. Ancyrr. 1, 1, Vell. 2, 61; cum senatus eum pro praetore esso iussisset Cic. Phil. 5, 16, 45, 11, 8, 20, Liv. 118, Vell. 2, 61, fasces sumpsit d. 7 Ian. 711 feriale Cumanum, fasti Praenestini cf. CIL. I p. 383. Bello Mutinensi primum imperator consalutatus mense Aprili 711 Cic. Phil. 14, 9, 25, Dio 46, 38 cf. Mommsen Herm. 17 p. 636. Cum ambo consules bello cecidissent, consul creatus d. 19 Aug. mon. Ancyrr. 1, 7, Liv. 119, Tac. a. 1, 10, Dio 46, 45 cet. (diem firmat Dio 56, 30 cf. Drumann 1, 336). Societate inita cum M. Antonio et M. Lepido triumvir creatus rei publicae constituendae Appian. b. c. 4, 7, Dio 46, 55 seq., alii, cf. Drumann I p. 361 seq., d. 27 Nov. fasti Colotiani (CIL. I p. 466). A. 712 una cum M. Antonio exercitibus in Macedoniam traiecit apud Philippos Cassium et Brutum superavit Vell. 2, 70, Appian. b. c. 4, 108 seq., Dio 47, 39 seq. cet. cf. Gardthausen Augustus und seine Zeit I p. 166 seq., II p. 77 seq. A. 718 adiutore M. Agrippa Sex. Pompeium Sicilia expulit Vell. 2, 79, Appian. b. c. 5, 98 seq., Dio 49, 1 seq. cf. Gardthausen I p. 263 seq., II p. 135 seq. Consul iterum ord. a. 721 fasti. Consulatus tertium usque ad undecimum continuavit, scilicet consul tertium a. 723, quartum a. 724 et sic deinceps fasti cf. Suet. Aug. 26. Apud Actium vicit d. 2 Sept. a. 723 Vell. 2, 85, Plut. Ant. 65 seq., Dio 50, 32 seq. cet., cf. Gardthausen I p. 369 seq., II p. 189 seq.; diem habent kalendaria (cf. CIL. I p. 401) et Dio 51, 1. A. 725 Romam reversus triumphavit mense Aug. acta triumph. Barberiniana (CIL. I p. 478), Liv. ep. 133, Dio 51, 21, alii, cf. Mommsen ad mon. Ancyrr. p. 10. A. 727 cum provincias senatui populoque Romano permisisset, Augustus appellatus est d. 16 Ian. mon. Ancyrr. 6, 13 seq., fasti Praenestini, alii, cf. Mommsen

CIL. I p. 384, comm. ad mon. Ancyr. p. 145 seq. A. 731 cum consulari undecimo se abdicasset, annos tribuniciae potestatis numerare coepit fasti Capitolini cf. Mommsen Staatsr. II^a p. 873. Consul duodecimum a. 749 cum L. Cornelio Sulla, consul decimum tertium a. 752 cum M. Plautio Silvano fasti cf. Suet. Aug. 26. Decessit Nolae a. 767 d. 19 Aug. Suet. Aug. 109, Dio 56, 30 cf. Vell. 2, 123, Tac. a. 1, 5, 9 (dies est etiam in fastis Amiterninis et Antiatibus).

Uxores: Claudia, M. Antonii privigna, Fulviae ex P. Clodio filia, quam duxit a. 711 Vell. 2, 65, Suet. Aug. 62, Dio 46, 56, Plut. Anton. 20 cf. Oros. 6, 18, 17 et a. 713 intactam dimisit Dio 48, 5, Suet. Aug. 62; Scribonia Suet. l. c., Libonis et Sentiae filia Notizie 1890 p. 323 quam nata filia a. 715 statim dimisit Dio 48, 34, Suet. Aug. 62. 69; Livia Drusilla (cf. sub hac). — Filia: Iulia; filii per adoptionem C. Caesar (is qui sequitur), L. Caesar (infra n. 148), Ti. Caesar (n. 150), Agrippa Caesar (n. 139).

- 141 C. (IVLIVS) CAESAR M. Agrippae et Iuliae, Augusti filiae, filius, natus a. 734 Dio 54, 8 (Zonar. 10, 34) adoptatus ab Augusto a. 737 Dio 54, 18, Eusebius ad a. Abr. 2001, Suet. Aug. 64, Vell. 2, 96 ('divi Augusti filius ac nepos' Seneca cons. ad Polyb. 15, 4). A. 741 Troiam lussit Dio 54, 26. Tiberio consuli ludis pro reditu Augusti edenti adsidet Dio 54, 27. A. 746 Augustum comitatur in Galliam Dio 55, 6. A. 747 ludis pro reditu Augusti editis praesidet Dio 55, 8. A. 749 in forum deductus ab Augusto duodecimum consule Suet. Aug. 26, Zonar. 10, 35. Eodem fere tempore, scilicet annum quintum et decimum agens, consul designatus, ut cum magistratum iniret post quinquennium mon. Ancyr. 3, 1 (Gaius adhuc praetextatus consul ut destinaretur cupivisse Augustum, refert Tac. a. 1, 3, cf. Mommsen ad mon. Ancyr. p. 53); consul designatus tituli positi inter annos 749 et 754, ut XI 3040 positus a. 750:1, praeterea VI 897. Locus inter senatores ei decretus mon. Ancyr. l. c., Dio 55, 9 (ad a. 748) cf. Mommsen ad mon. Ancyr. p. 54. Princeps iuventutis appellatus ab equitibus Romanis ib., Zonaras 10, 35 cf. Mommsen l. c. p. 55. Pontifex tituli (id sacerdotium videtur nactus esse eodem fere tempore quo locum senatorium cf. Dio 55, 9, 4, certe habuit iam a. 751 cf. XI 3040); pontifex, augur solus l. Bracaraugustanus II 2422 (errore ut videtur). A. 750 adhibetur ab Augusto consilio quod habuit de regno Iudaeorum ordinando Iosephus ant. 17, 9, 5, bell. 2, 2, 4. Duovir aedi dedicandae consulari potestate una cum fratre Lucio Dio 55, 19 (cf. Mommsen Staatsr. II^a p. 606). Uxorem ducit Zonaras 10, 36, (Claudiam) Liviam Neronis Claudii Drusi filiam Tac. a. 1, 40. Imperio proconsulari praeditus Zonaras l. c., mittitur ad res Orientis componendas Tac. a. 2, 42, adhuc consul designatus Suet. Aug. 64, rectore M. Lollio Vell. 2, 102, Tac. a. 3, 48, Suet. Tib. 12 et cum huic amicitiam renuntiasset Plin. h. n. 9, 118, Sulpicio Quirinio Tac. a. 3, 48. Inter

comites eius L. Licinius C.... VI 1442 (*modo recte verba laccra tituli supplererit Hensen*); Cn. Domitius Ahenobarbus cos. a. 82 *Suet. Ner. 5*, vix recte (*cf. supra D. 109*); sectator eius L. Aelius Seianus adulescens *Tac. a. 4, 1*. Tiberius eum Sami convenit *Suet. Tib. 12* (Chii Zonaras l. c.) *cf. Vell. 2, 101*. Consul a. 754 cum L. Aemilio Paulo fasti, quem consulatum videtur iniisse in Syria *Dio 55, 10^a*. Epistula Augusti ad eum d. 23 Sept. 754 *Gell. 15, 7*. Cum rege Parthorum in insula amnis Euphratis coit *Vell. 2, 101 cf. Dio exc. Urs. (Dio ed. Dind. V p. 237)*. Armeniis regem dat mon. *Ancy. 5, 29; Tac. ann. 2, 4; Florus 2, 32*. C. Caesar amicitiam cum Parthis fecit *Eusebius chron. (vers. Arm. sub a. 2015, Hieronymus sub a. 2017, sed in anno variant codices)*. Iudaeam praetervehens apud Hierosolyma non supplicavit *Suet. Aug. 93 (inde Orosius 7, 3)*. 'Arabiam prospexit' *Plin. h. n. 6, 160*, 'ex Arabia gloriam petivit' *ib. 12, 55 cf. 2, 168*. (Iubae regis de Arabia vel de expeditione Arabica ad eum libri *ib. 6, 141. 12, 56. 32, 10*). Bellum Parthicum parabat, cum fratrem Lucium amisit, i. e. mense Aug. a. 755 *Seneca ad Polyb. de cons. 15, 4*. Rebellantibus Armeniis a. 755 *Dio 55, 10^a*, cum oppidum eorum Artagira obsideret, vulneratus ab Addone (sive Donne) *Vell. 2, 102, Dio l. c. (Zon. 10, 36), Florus 2, 32, Ruf. Festus 19 cf. Seneca cons. ad Polyb. 15, 4, Tac. a. 1, 3; fasti Cuprenses IX 5290; decretum Pisanum XI 1421*. Captis Artagiris imperator appellatus *Dio l. c. (imperator II 3267. V 4306. 6416. XII 141)*. Ex vulnere apud Artagira accepto aegrotans 'animum minus utilem rei publicae habere coepit', ut in secessu quodam senescere vellet *Vell. l. c., Dio l. c. In Italiam remeans decessit Limyris in Lycia Vell. l. c., Dio l. c. (Zon. 10, 36) IX kal. Martias a. u. c. 757 = p. Chr. 4 decretum Pisanum XI 1421, fasti Gabini XIV 2801*.

142 C. (IVLIVS) CAESAR Germanici Caesaris f. t. rep. Romae prope mausolacum Augusti VI 888. Unus ex tribus Germanici filiis, qui tenera aetate obierunt, de quibus *Sueton. Cal. 7*, natus Tibure a. p. Chr. 11 *Plinius ap. Suet. c. 8*, puer insigni festivitate *Suet. c. 7 cf. c. 8*.

143 C. (IVLIVS) CAESAR, postea C. CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS Germanici Caesaris et Agrippinae filius, natus a. p. Chr. 12 d. 31 Aug. *Suet. Cal. 8 cf. Dio 59, 6 (diem confirmant kalendaria, cf. CIL. I p. 400, et vit. Comm. 10, 2 cf. 1, 2)*, Antii *Suet. l. c. ex actis*, in vico quodam Treverorum *Plinius ap. Suet. l. c. (et ita erat opinio vulgaris cf. Seneca dial. 2, 18, 4, Tac. a. 1, 41)*, Tibure Gaetulicus *ap. Suet. l. c.* A. p. Chr. 14 ad patrem in Germaniam perducitur *Suet. ib.* Inter milites versatur gregalium habitu, Caligula propterea dictus *Seneca dial. 2, 18, 4, Tac. a. 1, 49. 69, Suet. c. 9, Dio 57, 5, Suidas s. v. Καλιγόλας (Aelian. fr. 24 Hercher)*. Legiones tumultuantes, eum subtrahi eum ad Treveros viderent, ad paenitentiam versae sunt *Tac. a. 1, 41, Suet. c. 9 (paullo aliter Dio 57, 5 = Zonaras 11, 1)*. Patrem comitatur in Syriam

Suet. Cal. c. 10. Defuncto patre modo in matris, modo in Livinae Augustae proaviae, postremo in Antoniae aviae contubernio degit *Suet. l. c.* Liviam defunctam a. 29 pro rostris laudavit *Tac. a. 5, 1, Suet. l. c.*, adhuc praetextatus *Suet.* Quinquennalis Carthagine nova nummi ap. *Heiss monnaies antiq. de l'Espagne p. 271 n. 30-34*, duovir Caesaraugustae (fortasse Tiberio tribunicia potestate XXX, i. e. anno 28-29) nummi *ib. p. 202 n. 25 seq. cf. p. 208.* Seianus insidias ei struxit per Sextium Paconianum *Tac. a. 6, 3.* Vicesimo aetatis anno (a. 31/2) a Tiberio Capreas accitus togam virilem sumpsit *Suet. l. c.* Uno ex sacerdotiis maioribus honoratus a Tiberio et colaudatus *Dio 58, 8*, augur destinatus *Suet. c. 12* (in locum fratris sui Drusi *Suet.*, hoc non recte), a. 31 *Dio*, priusquam inauguraretur ad pontificatum traductus *Suet.* (fortasse a. 33, post mortem fratris Drusi qui pontifex fuerat); pontifex t. *Viennenses XII 1848. 1849.* Quaestor designatus a. 33 *Dio 58, 23* (quaestura memoratur *XII 1848. 1849*); ut reliquos magistratus quinque annos antequam per leges liceret capesseret, statutum *ib.* Eodem tempore uxorem duxit Iuniam Claudillam (Claudiam) *Tac. a. 6, 20, Suet. 12* (eadem sine dubio nuptiae sub a. 35 memorantur a *Dione 38, 25*); hac amissa ex partu amore exercet eum Ennia Thrasylla Macronis praefecti praetorio uxore *Philo leg. ad Gaium p. 551. 554, Tac. a. 6, 45, Suet. c. 12, Dio 58, 28.* Defuncto Tiberio d. 16 Mart. 37, imperator a senatu appellatus est d. 18 Mart. *act. Arv. sub a. 38.* Consul suff. kal. Iuliis a. 37 cum Ti. Claudio patruo *Dio 59, 6 cf. Suet. Cal. 15. 17; fasti Arv.* Consul II ord. a. 38 cum L. Apronio Caesiano *fasti.* Consul III ord. a. 40 solus *fasti cf. Suet. Cal. 17.* Consul IIII ord. a. 41 cum Cn. Sentio Saturnino *fasti.* Uxores duxit princeps Liviam Orestillam (Corneliam Orestillam) et Lolliam Paullinam *Suet. Cal. 25, Dio 59, 8. 12* (cf. praeterea sub ipsis) et his dimissis Miloniam Caesoniam *Suet. l. c., Dio 59, 23* (cf. Milonia Caesoniam). Occisus a. 41 d. 24 Ian. *Suet. Cal. 58. 59, Dio 59, 30 cf. CIL. I p. 385.*

- 144 DRVSVS IVLIVS CAESAR Ti. Caesaris Aug. filius. Natus Vipsania Agrippina, nepte Pomponii Attici *Suet. Tib. 7 cf. Seneca ep. 21, 4, Tac. a. 2, 43, nonis Oct. feriale Cum. X 8375, inter annos 739-742 cf. Mommsen Herm. vol. 17 p. 634* (a. 739 *Borghesi opp. 8 p. 13, a. 741 Nipperdey ad Tac. a. 3, 56*); notabile tamen est in nummis quibusdam Asiae (*Eckhel 6 p. 210. 211*) anteponi eum Germanico Caesari nato d. 24 Mai. 739. Nomen quod habuerit ante a. 757/4 p. C., incertum. In forum deducitur a patre ex Rhodo reverso (i. e. a. 755/2 p. C.) *Suet. Tib. 15.* Patre adoptato ab Augusto d. 27 Jun. 757/4 p. C. pervenit in familiam Iuliam, dictus Drusus Iulius Caesar (sic tituli *V 2151 = VI 908, CIGr. 2657, Pergamenus ap. Fränkel n. 389, Ephesus Wood discoveries, inscr. of the Augusteum n. 11, item II 1553, si est huius Drusi, item index in Dionis l. 57.* Germanici cognomen et ipsi

et patri additur in t. Lebadiaco Inscr. Graec. sept. I 3103, neutri recte; ad Drusum Claudii Augusti filium mortuum patre privato titulum vix licet revocare). Eodem fere tempore uxorem duxit (Claudiam) Liviam (Livillam) Neronis Drusi filiam, C. Caesaris morte vacuum factam (cf. sub hac), certe non multo postea, cum filia eorum Iulia nupserit Neroni Germanici filio a. p. Chr. 20. Ut consiliis publicis interesset et post quaesturam sententiam diceret loco praetorio, decretum a. 763/10 p. C. Dio 56, 17. Quaestor a. 764/11 Dio 56, 25 (quaestura memoratur XII 147). A. 14 Augusti testamentum apud virgines Vestales depositum in senatum affert, volumina quaedam ab Augusto relicta in senatu recitat Zon. 10, 38; Dio 56, 33; Suet. Tib. 23. Augustum pro rostris laudat Dio 56, 34 (Zon. 10, 38). Missus ad Pannonicas legiones seditionem earum sedat Tac. a. 1, 24-30, Vell. 2, 125, Dio 57, 4. Consul a. 15 cum C. Norbano Flacco fasti. Ludos gladiatorios edit suo et Germanici nomine Tac. a. 1, 76, Dio 57, 14. A. 17 missus in Illyricum Tac. a. 2, 44. 46. 53. Eius opera Maroboduus regno pulsus a. 18 (a. 19 secundum cod. Tac.) Vell. 2, 129, Tac. a. 2, 62. Ovatio ei decreta Tac. a. 2, 64. Reversus in Italiam Agrippinae, cineres Germanici deportanti, obviam it Tarracinam Tac. a. 3, 2. Rursus profectus ad Illyricos exercitus Romam redit, cum causa Pisonis in senatu ageretur Tac. a. 3, 7. 11. 18. Egressus urbe repetendis auspiciis mox ovans introiit ib. c. 3, 19 d. 28 Mai. XIV 244. Consul II a. 21 cum Ti. Caesare Aug. fasti. Tribunicia potestas ei decreta a. 22 Tac. a. 3, 56; Eusebius chron. sub a. Abr. 2038. Obiit a. 23, dolo uxoris et Seiani Tac. a. 4, 8 seq., Suet. Tib. 62, Dio 57, 22 (Zon. 11, 22); Eusebius a. 2039, Oros. 7, 4, 9, post k. Iulias (sc. tribunicia potestate iterum VI 910. XII 147). Pontifex fuit iam a. 5 V 6416. Frater Arvalis cooptatus in locum L. Aemilii Pauli d. 14 Mai. a. 14 act. Arr. (om. tituli). Sodalis Augustalis factus a. 14 Tac. a. 1, 54, cf. tituli (flamen Augustalis solus t. XII 147, errore puto). Augur tituli positi post k. Iulias a. 23 (ut VI 910. IX 35. XII 147). Quindecimviri s. f. V 4954, ubi fortasse error subest. — Dictator Ariciae (?) Eph. ep. 7, 1236; quinquennalis Praeneste XIV 2964, Aquini X 5393. 5394; duovir Acci (Tiberio nondum Augusto) nummi ap. Heiss monnaies antiques de l'Espagne p. 257 n. 12, quattuorvir Carteiae ib. p. 332 n. 29. Curator (? πορταστής) Drusi Caesaris CIG. 3612 (in t. qui videtur pertinere ad Ilium; Drusus magis videtur esse hic quam is qui sequitur). — Sacerdotium Drusi consulis Atheniense non ad hunc videtur pertinuisse, sed ad Neronem Claudium Drusum defunctum in consulatu a. u. c. 745 (cf. Dittenberger eph. ep. 1 p. 112).

145 DRVSVS IVLIVS CAESAR (DRVSVS IVLIVS GERMANICVS) Germanici Caesaris et Agrippinae filius. Tituli memorabiles: Ticinensis V 6416 (1), Troadensis III 380 (2), Burdigalensis, Iulian inscr. de Bordeaux p. 91 (3). Drusus Iulius Germanici f. Aug. pronepos Germanicus

l. 1, praeterea Drusus Caesar vel Drusus. Natus videtur a. p. Chr. 7 vel 8, propter annum togae virilis (cf. infra), certe non post k. Iulius anni 8 (cf. V 6416). Togam virilem sumpsit ineunte anno 23, eadem ei decreta quae Neroni fratri (cf. sub Nerone Iulio Caesare) Tac. a. 4, 4; congiarium plebi dedit Suet. Tib. 54. Eodem anno defuncto Druso Tiberii filio senatui commendatur a Tiberio una cum Nerone fratre Tac. a. 4, 8, Suet. Tib. 54, Zon. 11, 2. Desponsa ei L. Salvii Othonis (consulis a. 33) filia nondum nubilis Suet. Otho 1. A. 24 vota pro eo et Nerone fratre suscepta, quod prohibitum a Tiberio Tac. a. 4, 17, Suet. Tib. 54. A. 25 praefectus urbi feriarum Latinarum Tac. a. 4, 36; l. 3. Pontifex t. 2 (augur Suet. Cal. 12, errore puto); sodalis Augustalis l. 3. Duovir quinquennalis Praeneste XIV 2965 cf. 3017, Formiis X 6101, Hastae V 7567, quinquennalis Uticae nummi ap. Borghesium opp. 1 p. 474 cf. p. 490, duovir Caesar-augustae nummi ap. Eckhel 6 p. 217 et Heiss monnaies antiques de l'Espagne p. 205 n. 51. 52, quinquennalis Carthagine nova ib. p. 271 n. 28. 29. Comes eius P. Plautius Pulcher XIV 3607. A Seiano instigatur in Neronem fratrem Tac. a. 4, 60. In matrimonium ducit Aemiliam Lepidam Tac. a. 6, 40 cf. VI 9449. Ea auctore Seiano criminibus eum insectatur Tac. a. 6, 40; Dio 58, 3. Criminante Tiberio hostis a senatu iudicatus Suet. Tib. 54, Cal. 7. Custodia habitus in Palatio Tac. a. 6, 23. Macroni praescriptum, si arma a Seiano temptarentur (mens. Oct. 31), extrahere Drusum custodia et ducem populo imponere Tac. a. 6, 23, Suet. Tib. 65, Dio 58, 13. Eodem anno mortuo Seiano Drusum se esse aliquis mentitus Achaia et Asia provincias turbare temptavit Tac. a. 5, 10 (cf. Dio 58, 25 [Zon. 11, 3] qui eandem rem narrat mortuo Druso accidisse sub a. 35, additque Drusum illum falsum captum et ad Tiberium perductum esse). A. 33 fame extinguitur in ima parte Palatii Tac. a. 6, 23, Suet. Tib. 54. 61, Dio 58, 22. Reliquiae eius dispersae Suet. Tib. 54 (occultatae Dio 58, 22; ossa eius et fratris Neronis a C. Caesare Romam relata Dio 59, 3, de hoc errans). In mortuum Tiberius invecus; dieta ab eo in carcere factaque in senatu recitata Tac. a. 6, 24 cf. Dio 58, 25. Cenotaphium ei factum in vico quodam Alpium V 4953 (ad alterum Drusi, aut ad simile Neronis cenotaphium pertinet titulus mutilus in eadem regione repertus, ap. Pais n. 720). A. 37 publice ei status posita Suet. Claud. 9. Celebratur in nummis censis sub C. Caesare Eckhel 6 p. 217.

146 GERMANICVS IVLIVS CAESAR Neronis Claudii Drusi f., Antonia minore natus Suet. Cal. 1, a. d. VIII kal. Iun. act. Arr. a. 38, a. 739 (nempe defunctus annum agens quartum et trigesimum, Suet. Cal. 1). Ante adoptionem Neronem Claudium Germanicum dictum fuisse probabile est, cf. Mommsen Herm. 13 p. 262 not. 3. (Quod in codicibus Phaenomenon Arati, quae post adoptionem ab eo edita esse constat, dicitur Claudius Caesar, librariis tribuendum est). Adoptatus a Tiberio

patruo cum is ab Augusto adoptaretur d. 27 Iun. 757 = 4 p. C. *Suet. Tib. 15, Cal. 1. 4, Tac. a. 1, 3. 4, 57, Dio 55, 13 (Zon. 10, 36), dictus inde Germanicus Iulius Caesar (Iulius nomen est V 6416 et in titulis Graecis Ephesio ap. Wood discoveries inscr. from the Augusteum n. 11, et Iasio bull. de corr. hell. 1891 p. 545). Uxorem duxit Vipsaniam Agrippinam M. Agrippae et Iuliae filiam Suet. Cal. 7, anno ut videtur p. Chr. 5, cum filius eis natus sit circa a. 6 (cf. Mommsen Herm. 13 p. 246). Ludos edit cum Claudio fratre in honorem Drusi patris a. p. C. 6 Dio 55, 27 cf. Plin. h. n. 2, 96. 8, 4, Aelian. de nat. anim. 2, 11. Quaestor a. 7 Dio 55, 31 (quaestura memoratur III 334. V 4308. XIV 3942). Eodem anno missus in Illyricum virtutis experimenta dedit Dio 55, 31. 32 (Zon. 10, 37), Vell. 2, 116, item a. 9 Dio 56, 11. 12. 15. Ornamenta triumphalia ei decreta, permissumque ut consulatum ante tempus peteret Dio 56, 17. A. 11 missus in Germaniam cum Tiberio Dio 56, 25 (pro consule Dio, viz recte). Consul a. 12 per integrum annum Dio 56, 26. Ludos magnifico edit ib. c. 27. Exacto consulatu missus in Germaniam Suet. Cal. 8, Tac. a. 1, 3, Vell. 2, 123, Oros. 7, 4, 3. Censum Galliarum egit a. 14 Tac. a. 1, 31. 33. Proconsulare imperium ei decretum Tac. a. 1, 14. Audita morte Augusti legiones Germanicas in verba Tiberii adigit, detractantes et ipsi imperium deferre paratas compescit Tac. a. 1, 31-49, Suet. Tib. 25, Cal. 1, Dio 57, 5 (Zon. 11, 1), Vell. 2, 125. Legiones ducit trans Rhenum Tac. 1, 50-52, Dio 57, 6. Triumphus ei decretus Tac. a. 1, 55. Expeditiones eius Germanicae a. 15 et a. 16 Tac. a. 1, 55-71, 2, 5-26 cf. Tac. Germ. 37, Dio 57, 18. Signa cum Varo amissa recipit Tac. a. 1, 60, 2, 41; nummus ap. Eckhel 6 p. 209. Imp. II tituli (VI 909. X 513. 1415 cet.), fortasse utrumque, certe semel, ex bellis Germaniae. Triumphat a. 17 a. d. VII kal. Iunias Tac. a. 2, 41, Strabo 7 p. 291, Vell. 2, 129, Suet. Cal. 1, Eusebius chron. ad a. 2033 (male de Parthis), Oros. 7, 4, 3, Aelian. nat. anim. 2, 11. Missus in transmarinas provincias cum potestate extraordinaria Tac. a. 2, 43 cf. Vell. 2, 129. Consul II cum Tiberio a. 18 fasti; quem honorem init Nicopoli Epiri Tac. a. 2, 53. Iter eius per Graeciam in Asiam Tac. a. 2, 53. 54. Armeniis regem dat Tac. a. 2, 56, Suet. Cal. 1; ovatio ei decreta Tac. a. 2, 64. Cappadociam in provinciae formam redigit Tac. l. c., Suet. l. c. Inimicitia ei cum Pisone legato Syriae Tac. a. 2, 55. 57. Iter eius Aegyptiacum a. 19 Tac. a. 2, 59-61, Suet. Tib. 52 cf. Plin. h. n. 8, 185, Amm. Marc. 22, 14, 8. Reversus in Syriam Pisoni amicitiam renuntiat Suet. Cal. 3. Moritur Antiochiae Tac. a. 2, 72, Suet. Tib. 39, Cal. 1, Dio 57, 18 (Zon. 11, 1), a. d. VI idus Oct. fast. Ant. Senatus consulti facti in honorem Germanici post mortem eius (cf. Tac. a. 2, 83) et in aere incisi particulae VI 911 cf. p. 841. Elogii sepulchralis fragmentum VI 894 cf. Mommsen ad mon. Ancyr. ed. 2 p. 54 not. Augur (nondum a. p. C. 6 V 6416, sed iam a. 11 III 334)*

- Tac. a. 1, 62. 2, 83; tituli. Frater Arvalis (per tabellam cooptavit 14 Mai. 14) act. Arv. (om. tituli). Sodalis Augustalis, factus a. 14 Tac. a. 1, 54 (om. tituli). Flamen Augustalis tituli, cf. Tac. a. 2, 83. Pontifex V 4308. X 513 (om. reliqui tituli omnes). — Quinquennalis Praeneste XIV 2964. Duovir Caesaraugustae in Hispania (Tiberio nondum Augusto) nummi ap. Heiss monnaies antiques de l'Espagne p. 201 n. 18–21, duovir Acci nummi ib. p. 257 n. 12, quattuorvir Carteiae nummi ib. p. 332 n. 29. — Filii: Nero Caesar (I 149), Drusus Caesar (I 145), Ti. Caesar (I 151), C. Caesar (I 142), alius C. Caesar (I 143), denique unus cuius nomen ignoratur cf. Suet. Cal. 7; filiae: Iulia Agrippina, Iulia Drusilla, Iulia Livilla (cf. infra). De carminibus Germanici cf. Teuffel Litt. 275, 3 seq.*
- 147 GERMANICVS (IVLIVS) CAESAR Drusi Caesaris (n. 144) filius, Livia natus una cum fratre gemello (v. Ti. Iulius Caesar) a. p. Chr. 19 *Tac. a. 2, 84 (de anno dubitat O. Hirschfeld Herm. 25, 1890 p. 366 seq.). Nomen exhibent fragmentum tituli Cyprici inventum CIG. 2630 [τῶν] διδόμεν ὡς Δ[ρ]ούσου Καίσαρος, Τιβερτίου καὶ Γερμανικοῦ], fragmentum Brixianum CIL. V 4311 [Ti. et Germanici Caesarum, item nummi cum ipsius et fratris capitibus et inscriptione Τιβ. Γερ. Καίσαρες (Cavedoni ann. inst. arch. 1851 p. 232). Obiit a. 23 Tac. a. 4, 15. Mors eius memoratur Vell. 2, 130.*
- 148 L. IVLIVS CAESAR M. Agrippae et Iuliae, Augusti filiae, filius, natus a. 737 *Dio 54, 18 (Zon. 10, 34) statimque una cum Gaio fratre maiore ab Augusto adoptatus Dio l. c., Suet. Aug. 64, Vell. 2, 96, (Caesares gemini nummi Tarraconenses, ap. Heiss monnaies antiques de l'Espagne p. 124 n. 49. 50, de ipso et fratre), dictus L. Iulius Caesar (nomen gentilicium exhibet t. Delphicus CIG. 1712 descriptus a Cyriaco, si vere huius est, traditur enim Λεύκιον Ἰούλιον . . . Ἰούλιον Καίσαρα Σεβαστόν, nec certum est id recte correctum esse in Λεύκιον Ἰούλιον Καίσαρα Σεβαστοῦ ὀνόμ) vel L. Caesar (sic passim), puer procacis ingenii Dio 55, 9, a. 752 in forum deductus ab Augusto decimum tertium consule Suet. Aug. 26. Eodem fere tempore, scilicet annum quintum et decimum agens, consul designatus t. Nicomediensis III 323, t. urbanus VI 900, Mon. Ancy. 3, 1, ut eum magistratum iniret post quinquennium mon. Ancy. l. c. (de tempore designationis cf. Mommsen ad mon. Ancy. p. 53; consul designatus tituli, in his post mortem positi, ut Ticinensis V 6416 et decretum Pisanorum XI 1420). Locus inter senatores ei decretus mon. Ancy. l. c. Princeps iuventutis ab equitibus Romanis appellatus ib. cf. Zonaras 10, 35 (qui in anno errat). Augur tituli (V 6416 VI 898 IX 3914 XI 1420 cet.). Duovir aedi dedicandae consulari potestate una cum fratre Gaio Dio 55, 10. Uxor ei destinata Aemilia Lepida Tac. a. 3, 23. Gai fratris (in Asia res gerentis) epistulas in senatu recitat Dio 55, 10^a. Missus ad Hispanienses exercitus Vell. 2, 102, Tac. a. 1, 3 cf. Suet. Aug. 64, Massiliae*

morbo perit *Vell. l. c., Florus 2, 32, Suet. Aug. 65, Dio 55, 10** (*Zon. 10, 36*), a. u. c. 755 = p. Chr. 2 decretum Pisanum XI 1420, fasti Gabini XIV 2801, d. XIII k. Sept. fasti Antiat. I p. 328 = X 6638 (d. XIII k. Oct. fasti Gabini, minus recte cf. Mommsen CIL. I p. 400, ed. 2 p. 326). Titulus sepulchralis VI 884 semel saec. XIV descriptus (traditur C. Caes. pro L. Caes.); ex elogio sepulchrali eius superesse videtur fragmentum VI 895 cf. Mommsen ad mon. Ancyrr. 54. Epicedion in eum scripsit Tiberius Suet. Tib. 70.

- 149 NERO IVLIVS CAESAR, Germanici Caesaris et Agrippinae filius natu maximus Tac. a. 2, 43, Suet. Cal. 7, Zon. 11, 2. Tituli vel propter honorum sacerdotiorumque enumerationem vel propter alias causas memorabiles: urbani VI 887 (1). 913 (2) Bleranus XI 3336 (3) Pompeianus X 798 acephalus ad hunc coniectura relatus (4) Ticinensis V 6416 (5) Dalmaticus III 2808 (6) Lesbicus CIG. 3528 et melius Eph. ep. 2 p. 9 (7). Nero Iulius Germanici [f.] Aug. pronepos Caesar t. 5, Iulii nomen habet etiam t. 7, praeterea Nero Caesar vel Nero. Natus videtur circa a. p. Chr. 6, quippe qui togam virilem sumpserit a. 20 (cf. Mommsen Herm. 13 p. 247). Uxor ei destinata Iunia Silani f. iam ante a. 17 Tac. a. 2, 43, mox defuncta cf. VI 914. Togam virilem sumpsit a. 20 d. VII idus Iunias fasti Ostienses XIV 244 cf. Zon. 11, 2, eodem die congiarium plebi dedit fasti Ostienses, Tac. a. 3, 29, Suet. Tib. 54. Senatui commendatur a Tiberio; ut munere capessendi vigintiviratus solveretur et quinquennio maturius quam per leges quaesturam peteret, decretum Tac. l. c. Pontificatus ei decretus Tac. l. c., errore. Uxorem ducit Iuliam Drusi Caesaris filiam Tac. l. c. cf. 4, 60, 6, 27. Post mortem Drusi Caesaris a. 23 rursus commendatus senatui una cum Druso fratre Tac. a. 4, 8; Suet. Tib. 54; Zon. 11, 2; Drusum Caesarem laudat pro rostris Zon. l. c. Eodem anno senatui et Tiberio gratias egit nomine provinciae Asiae Tac. a. 4, 15. A. 24 vota pro eo et Druso fratre suscepta, quod prohibitum a Tiberio Tac. a. 4, 17, Suet. Tib. 54. Quaestor t. 1. 2. 3. 4 (fortasse a. 26, si vere natus a. p. Chr. 6). Flamen Augustalis t. 2-4, 6, sodalis Augustalis t. 2-4, sodalis Titius t. 2, frater Arvalis t. 2, fetialis t. 2 (pontificatus, de quo Tac. a. 3, 29, nulla mentio). Duovir quinquennalis Brixiae V 4374, Aquini X 5393, Formii X 6101, quinquennalis Carthagine nova nummi ap. Heiss monnaies antiques de l'Espagne p. 271 n. 28. 29; duovir Caesaraugustae nummi, l. c. p. 205 n. 51. 53; quinquennalis Uticae nummi ap. Borghesium opp. 1 p. 474 cf. p. 490. Suspectus factus Tiberio artibus Seiani Tac. a. 4, 59. 60. 67. 70. A. 29 Tiberius criminatur eum litteris ad senatum datis Tac. a. 5, 3-5, Suet. Tib. 54. Hostis a senatu iudicatus Suet. Tib. 54, Cal. 7. Necatus in insula Pontia Suet. Tib. 54, Seiano vivo etiamtum sed iam suspecto (i. e. a. 31, sed ante d. 18 Oct.) ib. c. 61. Cineres eius dispersi Suet. Tib. 54. A. 37 ossa eius Romam relata et mausoleo inlata per

C. Caesarem *Suet. Cal. 15, Dio 59, 3 cf. l. 1*. Publice ei statua posita *Suet. Cl. 9*. Celebratur in nummis cuspis sub C. Caesare *Eckhel 6 p. 217*.

150 TI. IVLIVS CAESAR (antea TI. CLAVDIVS NERO) = TI. CAESAR AVGVSTVS. Pater Ti. Claudius Nero, mater Livia Drusilla; natus a. u. c. 712 *Suet. Tib. 5* (sed alios fuisse qui a. 711, alios qui a. 713 eum natum scripserint, tradit *Suet. l. c.*), d. 16 Nov. *Suet. l. c., Dio 57, 18, fasti Antiates, feriale Cumanum*. A. 714 a parentibus in Siciliam Achaiamque transportatus *Vell. 2, 75, Suet. Tib. 6, Dio 48, 15, 54, 7*. Post reditum in urbem testamento adoptatus a M. Gallio, hereditatem adiit sed nomine abstinuit *Suet. Tib. 6*. Novem annos natus (a. u. c. 721?) defunctum patrem pro rostris laudavit *ib.* Actiaco triumpho (a. 725) Augusti currum comitatus est *ib.* Tribunus militum in Hispania prima expeditione Cantabrica (*Augusti puto, i. e. a. 728*) *Suet. 9*. A. 730 ei permissum, ut magistratus peteret quinquennio maturius quam per leges liceret; statimque quaestor designatur *Dio 53, 28 cf. Tac. a. 3, 29*. A. 731 (undevicesimo aetatis anno *Vell.*) quaestor, difficultatem annonae egregie moderatus est *Vell. 2, 94*. A. 734 missus ad Armenios Tigranem iis regem constituit *mon. Ancyr. 5, 27, Vell. 2, 94, 122, Iosephus ant. 15, 4, 3* (ubi minus recte dicitur Νέπων Καίσαρ), *Suet. Tib. 9, Dio 54, 9, nummi ap. Eckhel 6 p. 98*. A. 735 ornamentis praetoriis ornatus *Dio 54, 10*. Pontifex *t. Carthaginiensis Hispanus II S. 6080* (fortasse iam ante praeturam, certe ante consulatum). A. 738 praetor *Dio 54, 19 cf. II S. 6080*. Eodem anno Augustum comitatur in Galliam *ib.* (Galliam comatam anno fere rexit *Suet. Tib. 9*). Uxorem ducit Vipsaniam Agrippinam, ex qua a. 739 vel paullo post (*cf. supra n. 144*) Drusum sustulit *Suet. Tib. 7*. A. 739 gentes Alpinas una cum Druso fratre subigit *Horat. carm. 4, 14, 14 seq.; consol. ad Liviam 16; Liv. 138; Vell. 2, 95; Suet. Tib. 9; Dio 54, 22*. A. 741 consul ordinarius una cum P. Quinctilio Varo *fasti*. A. 742 defuncto Agrippa coactus Agrippinam uxorem quamvis gravidam dimittere, a. 743 Iuliam Augusti filiam matrimonio sibi iunxit *Suet. Tib. 7, Dio 54, 31, 35*. A. 742—744 Pannonios subegit *Dio 54, 31, 34, 36; mon. Ancyr. 5, 44; Liv. 141; Vell. 2, 96; Suet. Tib. 9; a. 742* ornamentis triumphalibus ornatus *Dio 54, 31, Suet. Tib. 9*; imperator a militibus consalutatus, nec tamen ea appellatione uti eum voluit Augustus *Dio 54, 33; a. 733 ovatio ei decreta Dio 54, 34*. A. 745 Drusi fratris in Germania defuncti corpus Romam refert *consol. ad Liviam 171; Liv. 142; Dio 55, 2 [Zon. 10, 35]*. Urbem ovans ingreditur *Dio 55, 2, Vell. 2, 96, Suet. Tib. 9*. A. 746 bellum Germanicum ei mandatum *Dio 55, 6, Vell. 2, 97*. Imperator consalutatus *Dio 55, 6* (imp. II *t. positus a. 747 VI 385 cf. Mommsen ad mon. Ancyr. ed. 2 p. 12 seq.*). A. 747 consul iterum ordinarius cum Cn. Calpurnio Pisone *fasti*. Triumphat in consulatu *Dio 55, 8, Vell. 2, 97, Suet.*

Tib. 9. A. 748 tribuniciam potestatem accipit in quinquennium *Dio* 55, 9, *Vell.* 2, 99, *Suet. Tib.* 9. 11. Rhodum secedit *Suet. Tib.* 10, *Dio* 55, 9, *Vell.* 2, 99 (cum C. Caesar sumpsisset iam virilem togam *Vell.*). Romam rediit anno demum 755 *Suet. 14*, non multo ante L. Caesaris obitum *Zon.* 10, 36. Adoptatus ab Augusto a. u. c. 757 = p. Chr. 4 d. 26 Iun. (27 Iun. *Vell.*) *Vell.* 2, 103; *fasti Amilermi* cf. *CIL. I* p. 395, simul coactus Germanicum fratris filium adoptare *Suet. Tib.* 15, *Cal.* 1. 4, *Tac. a.* 1, 3. 4, 57, *Zon.* 10, 36; inde dictus Ti. Iulius Caesar (*Iulii nomen habent tituli Graecus Ephesius* ap. Wood discoveries at *Ephesus inscr. of the Augusteum* 11, *Latini II* 1660. VI 930, certe hic, fortasse etiam ille diu post mortem Tiberii positi, cf. *inscr. Lat. sel.* 161) vel Ti. Caesar (*Claudiani praeterea cognomine Tiberium usum esse a. p. Chr. 6 in dedicatione aedis Castoris tradit Dio* 55, 27). Post adoptionem protinus missus in Germaniam *Vell.* 2, 104, *Dio* 55, 13. Bella ab eo gesta in Germania et Illyrico *Vell.* 2, 104 seq., *Suet. Tib.* 16–20, *Dio* 55, 28 seq. 56, 12 seq. A. u. c. 765 = p. Chr. 12 triumphavit de Pannoniis Delmatisque d. 16 Ian. *fasti Praenestini; Vell.* 2, 121; *Suet. Tib.* 20; *nummi* ap. *Eckhel* 6 p. 186. Lex lata per consules ut provincias cum Augusto communiter administraret *Vell.* 2, 121, *Suet. Tib.* 21. A. 767 defuncto Augusto Ti. Caesar Augustus appellari coepit (*raro imp. Caesar Augustus* cf. *inscr. Lat. sel.* 151 not. 1). Consul III a. 18 cum Germanico Caesare *fasti.* Consul IIII a. 21 cum Druso Caesare *ib.* Consul V a. 31 cum L. Aelio Seiano *ib.* Decessit d. 16 Mart. a. 37 *Tac. a.* 6, 50, *Suet. Tib.* 73, *Dio* 58, 28.

151 TI. (IVLIUS) CAESAR Germanici Caesaris filius t. sepulchralis Romae rep. prope mausoleum Augusti VI 888. Unus ex tribus Germanici et Agrippinae filiis qui parvuli obierunt, cf. *Suet. Cal.* 7, natus ut videtur inter annos p. Chr. 8–10 (cf. *Mommson Herm.* 13 p. 247).

152 TI. (IVLIUS) CAESAR (NERO?) Drusi Caesaris et Liviae filius, natus una cum fratre gemello (v. *supra* n. 147) a. p. Chr. 19 *Tac. a.* 2, 84 (de anno dubitat O. Hirschfeld *Herm.* 25, 1890 p. 366 seq.), Τιβέριος ἐπικαλούμενος Γέμελλος *Iosephus ant.* 18, 6, 8, Ti. Caesar Drusi Caesaris f. VI 892 (titulus sepulchralis, inventus ad mausoleum Augusti), Ti. Caesar Drusi f. Ti. Augusti n. divi Augusti pronepos V 7598, Tiberius scriptores plerique, Τιβέριος Νέρων solus Philo in *Flacc.* 4 p. 520. Pueri eius imago in nummo cuso a. 23, ap. *Eckhel* 6 p. 204; alii nummi cum ipsius et fratris imaginibus, v. sub fratre. Tiberius avus eum aspernatur ut ex adulterio conceptum *Suet. Tib.* 62; *Dio* 58, 23 [*Zon.* 11, 3]; nihilominus heros ab illo relictus una cum C. Caesare Germanici filio *Suet. Tib.* 76, *Dio* 59, 1, particeps imperii relictus ab avo Philo leg. ad *Gai.* 4 p. 549 cf. in *Flacc.* c. 3; quod post mortem Tiberii irritum factum *Suet. Cal.* 14, *Dio* 59, 1, ut ipso Tiberius praeviderat *Ioseph. ant.* 18, 6, 9 cf. *Tac. a.* 6, 46, *Dio* 58, 23. Die togae virilis adoptatus a C. Caesare *Suet. Cal.* 15, *Dio* 59, 8, Philo leg. ad *Gaium*

c. 4 p. 549 (sed eam adoptionem postea pro nulla habitam esse ex titulo eius sepulchrali VI 172 iure collegit O. Hirschfeld Herm. 25 p. 366 not. 4), appellatusque princeps iuventutis Suet. l. c., Dio l. c. Frater Arvalis act. Arv. sub d. 24 Mai. 38. — Obtentu insidiarum Philo leg. l. c. cf. Dio l. c., occiditur a C. Caesare a. 37 Philo leg. ad Gaium 4. 5, in Flaccum 3. 4, Suet. Cal. 23 cf. 29, Dio 59. 8. In locum eius fratris Arvalis alius cooptatus d. 24 Mai. 38 act. Arv.

153 Iulius Calenus, origine Aeduus, tribunus, missus a ducibus Flaviani in Galliam nuntius victoriae Cremonensis Tac. h. 3. 35.

154 C. Iulius Callistus (sic Scribonius praef., C. Iulius ib. c. 151 si recte sic editur, praeterea Callistus), C. Caesaris libertus Iosephus ant. 19. 1. 10 (Callistus Caesaris Claudii libertorum potentia notus Plin. h. n. 36. 60), coniurat in eum Iosephus l. c.; Dio 59. 29; cf. Tac. a. 11. 29. Claudio a libellis (ἐπὶ ταῖς βιβλοῖς τῶν ἀκώσεων ἐπέτακτο) Zonaras 11. 9. Cautus circa Messalinam Tac. l. c. cf. c. 33; qua interfecta Lolliam Paullinam Claudio commendat Tac. a. 12. 1. 2. Divitiarum et luxuria eius Plin. h. n. 33. 134. 36. 60. Ei dedicavit Scribonius Largus compositiones medicamentorum Scrib. Larg. comp. praef. et c. 151 et epil. Filia eius mater C. Nymphidii Sabini Plut. Galb. 9.

155 Iulius Calpurnius ad memoriam dictabat sub Caro; eius epistula ad praefectum urbis de morte Cari vit. Cari 8 (fict.).

156 IVLIVS CALVASTER (Καλοῦστρος), tribunus militum laticlavius, reus ob amicitiam L. Antonii Saturnini, sed absolutus Dio 67. 11.

157 [C.] IVLIVS CAMILIVS GAL[ERIVS ASP]ER C....CIVS, C. Iulii Galerii Aspri cos. a. 212 (infra n. 244) filius, C. Iulii Aspri cos. iterum a. 212 et praefecti urbis (supra n. 115) nepos, [septem]vir epulorum, lupercus titulus urbanus bull. comunale 1887 p. 176 suppletus a Gattio.

158 IVLIVS CANDIDVS (Κανδῖς- pro Κανδίδ- tituli) proconsul Achaiae sub Hadriano Inscr. Gr. sept. I 70—74 (non ante a. 130, cf. Dittenberger ad n. 70). Fortasse non diversus a Ti. Iulio Candido fratre Arvali a. 105—120.

159 IVLIVS CANDIDVS, praeses provinciae ut videtur, cui divus Pius rescripsit Ulpianus Dig. 48. 2. 7. 3.

160 Iulius Candidus: eius dictum aliquod citat Plinius ep. 5. 20. 5. Fortasse is qui sequitur.

161 TI. IVLIVS CANDIDVS frater Arvalis, adest in collegio a. 105. 117. 118. 119. 120, flamen a 118 (si recte supplevit Henzen VI 2078 II 1), promagister ut videtur a. 139 act. Arv. (idem fortasse Ti. Iuliu[s] . . . in actis anni incerti aetatis Traiani, Eph. ep. 8 p. 330). Distinguendus tam a Ti. Iulio Candido Mario Celso, cum quo nominatur in actis a. 105, quam a Ti. Iulio Candido Caccilio Simplicio, cum quo nominatur in actis a. 117. 118. 120 et cuius loco vice magistri videtur functus esse a. 139.

162 TI. IVLIVS CANDIDVS CAECILIVS SIMPLEX frater Arvalis, a. 105 magister factus in annum insequentem, adest in collegio a. 117. 118, a. 118 magister factus in annum insequentem, adest in collegio a. 120, magister (tertio) a. 139, adest in collegio a. 145 *act. Arv.* (cf. *Henzen comm. ad act. Arv.* p. 188; *Eph. ep.* 8 p. 333).

163 (TI. IVLIVS) CANDIDVS CELSVS proconsul Asiae sub Antonino Pionummi duo *Harpasenorum Cariae*, ad exempla adserrata in museo Britannico Waddington *fastes des provinces asiat.* n. 137, alter ex eis etiam ap. *Mionnet III* 334, 181 (ubi non recte tribuitur *Bargasae*) et suppl. VI 502, 329, hic cum capite M. Aurelii Caesaris, cui *ἐκ Κανδίδου Κέλσου* (proconsulem fuisse non adscriptum est). Filium fuisse Ti. Iulii Candidi Marii Celsi comicit Waddington l. c.

164 TI. IVLIVS CANDIDVS MARIVS CELSVS. *Titulus Ancyranus III* 250. *Memoratur saepius in actis Arvalium.* — *Nomen integrum servatum est in act. Arv.* a. 81 (VI 2060 v. 3) 87 (VI 2065 v. 32) 89 (VI 2066 v. 52), item in *dipl. mil.* a. 86 et in altero *dipl. mil.* nuper rep. anni 105; solum praenomen perit in *t. Ancyrano*. Ti. Iulius Candidus (omisso Mar. Cels.) est semel in *actis* a. 89 (VI 2066 v. 3), transpositione Ti. Iulius Celsus Marius Candidus in *actis* a. 87 (VI 2065 II 32). — In *consulatu altero* [Ti. Iulius Can[d]idus Marius Celsus *act. Arv.* a. 105, Ti. Iulius Candidus VI 156, Ti. Iulius [Candidus] V 875, plerumque Candidus.

Frater Arvalis fortasse iam a. 72 (si hic est Ti. Iuliu[s] . . . VI 2053 v. 1), certe a. 75 *act. Arv.* Magister collegii a. 75; adest in collegio a. 80. 81 *act. Arv.* Consul suff. mense Mai. a. 86 cum Sex. Octavio Frontone *dipl. mil.* (III p. 857). Legatus Galatiae a. inc. *t. Ancyranus*. A. 87 flamen fratrum Arvalium factus in annum sequentem; a. 89 magister collegii, sed vice eius alius muneribus magistri fungitur; adest in collegio anno incerto aetatis Domitiani (*act. Arv. fragm. Dom. C.*), a. 101. 105 *act. Arv.* Consul II ordinarius a. 105 cum A. Iulio Quadrato *fasti*.

165 Iulius Canus, philosophus sectae Stoicae, morte multatus a (Iaio principe, quam magno animo subiit *Seneca dial.* 9 (de tranquill. animi), 14; *Symeon chron.* p. 625, 3 (s. a. mundi 5537 = p. C. 37) citans *Plutarchum*, in cuius scriptis superstitionibus nihil de hoc homine reperitur. Eundem memorat *Boethius de consol. philos.* I pros. 3.

166 Iulius Capellus (sic *vit. c.* 9), Antylli filius (*vit. c.* 13; nam eundem significari parve certum est), Tiberiensis, Romanis fidem servare studet *Iosephus vit. c.* 9. 12. 13. 57.

167 D. Iulius Capito. *Tituli Viennenses, XII* 1869 (1). 1870 (2). 1855 *acephalus ad hunc relatus a Reniero mélanges d'épigraphie* p. 64 (3). D. f. t. 1. 2. Tribu Vol., origine Viennensis; domi flamen Iuventutis, triumvir locorum publicorum persequendorum, duovir aetari, augur t. 1. 2. Praefectus fabrum t. 1. 2. Tribunus mil. leg. II Ad-

iutricis t. 1. 2. 3. Censor civitatis Remorum foederatae t. 1. 3. Procurator imp. Nervae Traiani Caes. Aug. Germanici Daecii Optimi (i. e. ut videtur inter a. 114 et 116) provinciae Asturiae et Callaeciae t. 3. Incertum qua parentela cum hoc coniunctus (an idem?) D. Iulius Capito, D. f., tribu Volt., augur, duovir aerari, flamen Martis, trib. milit. t. Genavensis XII 2613.

— *C. IVLIVS CAPITOLINVS v. CAPITOLINVS.

168 Iulius Carus (Cari- pro Car- traditur) miles legionarius, qui a. 69 T. Vinium interfecit Tac. h. 1, 42.

169 IVLIVS CASSIANVS cui rescripserunt Severus et Antoninus de reo aliquo maiestatis, praeses provinciae puto vel magistratus Marcianus Dig. 48, 4, 5.

— C. IVLIVS CASTINVS v. C. IVLIVS SEPTIMIUS CASTINVS.

170 IVL(IVS) CASTVS legatus Thraciae sub Commodio nummi urbium Thracicarum Anchiali (Mionnet S. II 218, 78), Hadrianopolis (Mionnet S. II 308, 646-309, 650), Pautaliae (Mionnet S. II 373, 1009; Brit. Mus. p. 143, 14).

170^a L. Iul(ius) Cat... proc... provinc. II 3532.

171 L. IVLIVS CATVS frater Arvalis cooptatus a. 118, proflamen a. 120 act. Arv.

172 Iulius Celsinus Numida, amicus Frontonis et Gellii Gellius 19, 7, 2. 19, 10, 1. 11.

— IVLIVS CELSVS: eum Hadrianus in consilio habuit vit. Hadr. 18. V. P. IVVENTIVS CELSVS T. AVFIDIUS HOENIVS SEVERIANVS.

173 Iulius Celsus tribunus, in carcerem propter amicitiam Seiani ut videtur coniectus, a. 38 suam ipse cervicem perfrigit Tac. a. 6, 14.

174 C. Iulius Celsus. Titulus Lugdunensis, ap. Allmer et Dissard musée de Lyon I p. 135 (Wilm. 1257) (1); fragmentum tituli agri Amiternini IX 4453 (2). Nomen plenum servavit t. 1 (in t. 2 non extat nisi C. Iulius...). — C. f., tribu Quir. t. 1. Curator viae lignariae triumphalis, dilector per Aquitanicam undecim populos, procurator vicesimae hereditatum per provincias Narbonensem et Aquitanicam, procurator Neapoleos et mausolei Alexandriae t. 1. Procurator vicesimae hereditatum Romae t. 1 cf. 2. Procurator patrimonii t. 1. Procurator provinciarum Lugdunensis et Aquitanicae t. 1. 2. A libellis et censibus t. 1. 2.

175 C. IVLIVS CELSVS MAXIMIANVS, C. f. (filius eius qui praecedit), tribu Quir.; adlectus annorum quattuor in amplissimum ordinem ab imp. Antonino Pio t. Lugdunensis ipsi et patri communis (cf. sub patre).

176 TI. IVLIVS CELSVS POLEMAEANVS (nomen plenum exhibet t. urbanus CIGr. 1966 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1966); ... Celsus Polometinus dipl. mil. n. 92 male descriptum, Ti. I. ... fasti Ost.) consul suffectus a. 92 mense Mai. et insequentibus cum L. Stertinius Avito fasti Ostienses (XIV 245 cf. eph. ep. 7 p. 355 n. 1190); dipl. mil. a. 92 (III p. 858). Ad servos eius spectat t. urbanus supra citatus.

— M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS PAPVS ARRIVS
PROCVLVVS IVLIVS CELSVS.

177 Iulius Cerialis, amicus Martialis, in carminibus imitator Vergilii
Martial. 11, 52 cf. 10, 48, 5.

178 C. IVL(IVS) CERALIS (C. Iul. Cerealis *II 2661*, C. Iul. C... *II S. 5680*),
consul, legatus Aug. pro pr. pr(ovinciae) H(ispaniae) n(ovae?) e(ite-
rioris?) Antoniniana post division(em) provinc(iae) primus ab eo
(sc. Caracalla) m[issus] tituli *Legionenses II 2661 II S. 5680. Diversus*
a Sulla Ceriali consule ordinario a. 215.

179 Iulius Civilis (sic *Frontinus strateg. 4, 3, 14, Tac. h. 1, 59*, Claudius
Civilis *ib. 4, 13*, vulgo Civilis; Ἰούλιος *Plutarch. ἀρωπικός c. 25*, de
eodem ut videtur) praepotens inter Batavos *Tac. h. 1, 59*, sub Nerone
vinctus, a Galba absolutus, sub Vitellio a militibus ad supplicium
flagitatus, sed a Vitellio periculo exemptus *Tac. h. 4, 13 cf. 1, 59*.
Batavorum gentem ad rebellionem excitat *ib. 4, 14*. Res gestae eius
adversus Romanos *ib. 4, 15-37, 55-66, 70-79, 5, 14-26 cf. Frontinus*
strateg. 4, 3, 14; Plutarch. ἀρωπικός c. 25 p. 770 D. — Uxor eius me-
moratur *Tac. h. 4, 79*; filius *4, 61, 63*; soror *4, 79*. Sorore eius genitus
Iulius Briganticus *4, 70*, item Verax *5, 20*.

180 Q. IVL(IVS) CLARVS Q. Iulii Maximi et Calpurniae Sabinae f., clarissi-
mus iuvenis, quattuorvir viarum curandarum annorum XXI *II 112*.

181 Iulius Classicianus, procurator Britanniae sub Nerone *Tac. a. 14, 38*.
Iuli Classiciani servus dispensator *VI 9363 = Allmer et Dissard mus.*
de Lyon IV p. 217 n. 488, 8.

182 Iulius Classicus (nomen gentilicium ponit *Tac. h. 2, 14*), e regio Tre-
virorum genere *Tac. h. 2, 55, 72*. Praefectus alae Trevirorum *Tac. h.*
2, 14. A Romanis descivit *ib. 4, 55; Iosephus b. Iud. 7, 4, 2*. Res
ab eo gestae contra Romanos *Tac. h. 4, 57, 58, 59, 63, 70, 72, 74,*
75, 76, 77, 78, 79; 5, 19, 20, 21.

183 T. IV(LIVS) CLATIVS SEVERVS — an T. I. VCLATIVS SEVERVS? —
consul (ὀπατεύων) pondus plumbeum, *Inscr. Graec. Sicil. Ital. 2417, 2*.

184 Iulius Clemens, centurio in exercitu Pannonico a. 14, mandata mili-
tum Druso edit *Tac. a. 1, 23, 26 cf. 28*.

— C. Iulius Clemens v. C. IVLIVS OPIVVS CLEMENS.

— M. HERENNIVS FAVSTVS [TI.] IVLIVS CLEMENS TATIVS FLACVVS.

185 C. IVLIVS COMMODVS ORFITIANVS (sic *Eph. ep. 2, 719*; Commodus
Orfitianus *VI 1119*) legatus Aug. pro pr. pr. Pannoniae inferioris
Eph. ep. 2, 719 (III S. 10595). Curator operum publicorum a. 161
VI 1119. Idem videtur Is... Commodus legatus Thraciae sub An-
tonino Pio (vide supra n. 47). Nec diversus fortasse (ut coniecit Klein
mus. Rhen. 1880 p. 319) Commodus, quem legatum Syriae fuisse a. 157
testantur nummi Seleucienses inscripti ἐν Κομόδου τῆς [a. 188 aer.
Act.] (Eckhel 3, 327; Mionnet V 275, 878, 879; cf. Borghesi opp. 4
p. 170; num ad eundem pertineat III S. 6645, dubium).

- 186 Q. IVLIVS CORDVS (*praenomen habet t. 2631*) proconsul Cypri sub Claudio *CIG. 2631. 2632*. Legatus Aquitaniae a. 69 *Tac. h. 1, 76*.
- 187 C. IVLIVS CORNVTVS TERTVLLVS. *Titulus Praenestinus vel agri Praenestini XIV 2925 cf. 2925^a. Nomen plenum vel paene plenum (num fieri potest ut ante Cornuti vocabulum aliud nomen interierit) exhibet tit.*, Cornutus Tertullus *Plin. ep. 2, 11, 19. 12, 1. 5, 14, 1. 9, 13, 15, pan. 90, praeterea Cornutus — P. f., tribu Hor. tit. Plinio paullo maior Plin. ep. 5, 14, 5. Quaestor urbanus, aedilis Oerialis, adlectus inter praetorios a Vespasiano et Tito censoribus (a. 73/74), legatus pro praetore Cretae et Cyrenarum t. Proconsul provinciae Narbonensis tit., ubi hic honor recensetur extra ordinem cum proconsulatu Asiae. Iacuit sub Domitiano Plin. paneg. 90. Tutor Helvidiae datus a consulibus petente matre eius et vitrico Plin. ep. 9, 13, 16; verba fecit in senatu, cum Plinius de ultione Helvidii ageret ib. Praefectus aerarii Saturni una cum Plinio factus ab imp. Nerva Plin. ep. 5, 14, 5, paneg. 90; tit. Consul designatus sententiam dicit in senatu Plin. ep. 2, 11, 19. 21. 22. 24; 12, 2. Consul t., collega Plinii qui fasces cepit kal. Sept. 100 Plin. paneg. 90, ep. 5, 14, 5. Curator viae Aemiliae tit.; Plin. ep. 5, 14, 1, collega dictus a Plinio curator alvei Tiberis Plin. 7, 21. Legatus pro pr. provinciae Aquitaniae censuum accipiendorum tit. Legatus pro pr. Traiani Augusti provinciae Ponti et Bithyniae tit., post Plinium v. Mommsen *Herm. 3 p. 97 not.* Proconsul provinciae [Asiae] tit. (anno 117/8, secundum ratiocinationem Waddingtonii fastes n. 123); sed omnino Asiae, non Africae proconsulem eum fuisse non ita certum est). Supervixit Traiano ib. Ad eum datae Plinii ep. 7, 21. 31, eum quo habuit communes amicos Plin. ep. 4, 17, 9; 5, 14, 4; paneg. 90.*
- 188 M. Iulius Cottius (*sic plene t. Segusinus*), Donni regis filius (*cf. D 166*), praefectus Segusinorum aliarumque civitatum Alpinarum tredecim (*rex Ammian. 15, 10, 2*). (Cottianae civitates XV *Plin. h. n. 3, 138 cf. 135; ἡ τοῦ Δόννου λεγομένη γῆ καὶ ἡ τοῦ Κοττίου Strabo 4, 6, 6 p. 204; Cottii regnum Vitruv. 8, 3, 17; Suet. Tib. 37*). Augusto arcum dedicavit Segusione a. u. c. 745/6 t. arcus Segusini V 7231. Viam per Alpes struxit *Ammian. 15, 10, 2* (*qui praeterea indicat Cottium initio arma tulisse contra Augustum, errore ut videtur, cf. Mommsen CIL. V p. 808*); sepulcrum eius Segusione ib. 7. Fortasse huius libertus: . . . lius Cotti l. Urbanus V 7262.
- 189 M. Iulius Cottius (*sic plene Dio*): ei Claudius a. 44 principatum a patre acceptum ampliavit et regem eum appellavit *Dio 60, 24. Filius videtur aut nepos eius qui praecedit. Libertus eius: M. Iulius Cott[i] reg. l. Paris t. Segusinus V 7296. Defuncto eo Nero regnum eius in provinciae formam redegit Suet. Ner. 18, Eutrop. 7, 14, 5, Victor Cars. 5, 2, epit. 5, 4, Hieronymus ad a. Abr. 2081*.
- 190 Iulius Creticus 'sub Caesaribus illustres causas egit' *schol. Iuv. 2, 78*.

- 191 Iulius Crispus, tribunus cohortis praetoriae, a Severo propter dictum aliquod occisus *Dio* 75, 10.
- 192 Iulius Densus eques Romanus, propter favorem in Britannicum delatus nec tamen in reos receptus *Tac. a.* 13, 10.
- 193 [C.] Iulius Deximachus C. Iulii Euryclis filius, una cum patre statua honoratus ab Atheniensibus *CLAtt.* III 801^b (p. 505).
- 194 C. IVL(IVS) DION[Y]SIVS HONORATVS clarissimus vir, patronus ordinis sacerdotum domus Augustae (temporibus Commodi) *VI* 2010.
- 195 IVLIVS DONATVS praefectus urbi a. 259 *cod. Gregor.* 2, 3, 1. *Videtur error subesse; nam teste luterulo praefectorum urbis (chronogr. anni 354) per annos 258—260 praefectus urbi fuit Cornelius Saecularis; fortasse cogitari potest de Iunio Donato praefecto urbis a. 257.*
- 196 C. Iulius Erucianus Crispus praefectus alae primae Ulpiae Dacorum, amicus L. Aemilii Kari consularis *VI* 1333.
- 197 C. IVLIVS ERVCIVS CLARVS (Erucius Clarus scriptores; in consulatu C. Iulius Erucius Clarus *II* 4125. X 4760, C. Erucius Cl[arus] *VI* 1173^a, [C. E]rucius Cla[rus] *VI* 1992, praeterea Clarus), filius ut videtur C. Erucii Clari consulis ordinarii a. 170. Clari natalibus *Dio* 74, 9. A. 192 designatum consulem occidere eum una cum altero consule designato statuerat Commodus *Dio* 72, 22. Consul ord. a. 193 cum Q. Sosio Falcone fasti. Septimius Severus eo delatore uti voluit *Dio* 74, 9, abnuentem occidit *Dio* l. c.; *vit. Sept. Sev.* 13, 4.
- 198 C. Iulius Eurycles (Eurycles scriptores et nummi, praenomen et nomen Romanum docuerunt tituli *CLAtt.* III 801^a et *Lebas-Foucart* 237^a). Cf. *Weil Mitth. d. ath. Instituts* VI p. 10 seq. Spartanus; patrem eius Lacharem Antonius securi percussit *Plut. Ant.* 67. Ipse Antonium ab Actio fugientem insequitur *ib.* *Civitas Romana ab Augusto eum donatum esse ostendit nomen.* Amicitia Augusti nomen principatum Spartae occupat *Strabo* 8, 5, 1. 5 p. 363. 366; nummi eius nomine inscripti ap. *Eckhel* 2 p. 281, *Weil* l. c. p. 13. Iter eius in Iudaeam ad Herodem et in Cappadociam ad Archelaum; qua occasione Alexandro Herodis filio exitium parat *Iosephus b. Iud.* 1, 26, *ant.* 16, 10, 1. Turbas concitat in Graecia *Strabo* p. 366; *Iosephus b. Iud.* 1, 26, 4. Eo nomine bis accusatus apud Augustum relegatur *Iosephus* l. c., cf. *Plutarch. apophth.* p. 207 F. Nihilominus filio C. Iulio Laconi principatum transmittit, cf. *Weil* l. c. Opera publica ab eo exstructa Spartae et Corinthi *Pausanias* 3, 14, 6. 2, 3, 5. Ludi ab eo appellati *Καισάρεια καὶ Εὐρύκλεια* *CIGr.* 1239. 1240. 1378; *Lebas-Foucart* 168^a.
- 199 C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANVS. T. Gythiensis mulier, ap. *Lebas-Foucart* 2, 245^b (1); memoratur in t. Cytherio male descripto *CIG.* 1306 (2). — [Γ. 'Ιούλιος Εὐ[ρυ]κλῆς 'Ηρ[κ]λαν[ός] t. 1; Ξ. 'Ιούλιος Εὐνο-κλῆς 'Ηρ[κ]λανός traditur t. 2 (restituit *Foucart* ad t. 1), [Γ]άιος 'Ιου-λι[ος] [Ηρ]κλανός fragmentum Spartamum *CIG.* 1398, si ad hunc pertinet; nomen firmant Q. Roscius Coelius Murena Iulius Eurycles

Herclanus Pompeius Falco et Q. Pompeius Senecio C. Iulius Eurycles Herculanens Sosius Priscus. Nobilis sine dubio Spartanus; sacerdos Augustorum perpetuus t. 1. 2, sacerdos Castoris et Pollucis t. 1, vixit temporibus Traiani t. 2. Filius videtur C. Iulii Laconis, nepos C. Iulii Euryclis qui praecedit (Γ. Ἰουλίου [Λακων] υἱός, ἐγγονὸς Εὐρυκλήδους t. 1 suppletus a Foucartio). Cf. stemma apud Weil Mitth. d. ath. Instituts 6 p. 20. — Quaestor pro pr. provinciae Achaiae, tribunus plebis, praetor, legatus provinciae Hispaniae Baeticae, legatus Augusti [legionis] III . . . t. 1 (cum supplementis Foucartii, sed paene certis).

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA cet. C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANENS cet. SOSIVS PRISCVS.

— Q. ROSCIVS COELIVS MVRENA SILIVS DECIVS VIBVLLIVS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERCLANVS POMPEIVS FALCO.

— Iulius Fabius v. Fabius Iulius.

200 L. IVLIVS FAUSTINIANVS. Tituli Moesiae inferioris Troesmitanus III 6177 (1) et III S. 7485 (2); Larinas post mortem ei dedicatus IX 729 (3); memoratur in urbano VI 2003 (4). Nummi Marcianopolitani, alii cum capite Severi, Mionnet I 358, 31, ib. suppl. II 74, 116—75, 122, catal. mus. Berol. I p. 56 n. 3—5, al.; alii cum capite Caracallae, Mionnet suppl. II 80, 153—82, 159, catal. mus. Berol. p. 59 n. 15, alibi; nonnulli cum capitibus Severi et Domnae, Mionnet suppl. II 78, 137—139 ex Vaillant.

L. Iulius Faustianus t. 1. 3. 4 (ubi antea legebatur [T]i. Iulius Faustianus, correxit Kubitschek ad t. 2), L. I[ul.] Faustianus t. 2; in nummorum parte legitur ὁ(κατωῶ) Ἰ. Φαυστιανῶς, in aliis nudum cognomen. — Clarissimae memoriae vir, consul t. 3. Legatus pro pr. Moesiae inferioris sub Severo t. 2, sub Severo et Caracalla nummi, sub Severo Caracalla Geta t. 1 (si recte trium g reliquias agnoverunt Renier et Desjardins, sed non sine causa dubitationem de hac re movit Pick Wiener numismatische Zeitschr. 23 p. 37). Cooptatus in collegium aliquod sacerdotale o maioribus aut a. 212 aut a. 220 t. 4.

201 Iulius Faustinus: eius carmen acrostichum in laudes Hadriani, scriptum Petronio Mamertino praefecto Aegypti (i. e. circa a. 134. 135), lapidi incisum Talmi in Aegypto III 77.

202 TI. IVLIVS FEROX. Cippi positi ab ipso cum esset curator alvei Tiberis VI 1239^(a-h) (a-h), Bull. comunale 1884 p. 41 (i), 1887 p. 16 (k), Notizie 1890 p. 187 (l); similis cippus restitutus ab Antonino Pio, Notizie 1890 p. 355 = Bull. comunale 1890 p. 327 (m). Nummi: Hierocaesarienses, Mionnet 4, 48, 251. 252, S. 7, 354, 168; Waddington fastes n. 122. Ti. Iulius Ferox cippi plerique, Iulius Ferox Plin., Ferox nummi. A. 99 consul designatus in senatu sententiam dicit Plin. ep. 2, 11, 5; consul suffectus ut videtur eodem anno 99 cf. Mommsen Herm. 3 p. 92 not. 1. Curator alvei Tiberis a. 101 cippi a-f. i. m, a. 103 cippi g. h. Exercitui praefuit ante a. c. 112 Plin.

- ad Trai. 67. Proconsul Asiae nummi, a. 116 aut 117 unus ex nummis (ap. Waddington 1, extat etiam in mus. Berolinensi) exhibens caput Traiani cum inscriptione αὐ. Κα. Νε. Τραιανο. Σεβ. Ἀρισ. Γερ. Δακ. Παρ. — Incertum num idem Ferox ad quem scripsit *Plin. ep.* 7, 13.
- 203 IVL(IVS) FESTVS vir clarissimus, praetor urbanus VI 314. Fortasse vixit incunte demum quarto p. Chr. saeculo; iudice Rossin pater vel avus Iulii Festi Hymetii vicarii urbis anno 362 (cod. Theod. 11, 30, 29 cf. C. VI 1736).
- 204 TIB. IVL(IVS) FESTVS legatus Moesiae inf. sub Alexandro nummi Marcianopolitanorum cum capite Alexandri (*Mionnet S. II* 104, 294 — 106, 304; *Leake Europ. Suppl.* p. 133; *Brit. Mus.* p. 36, 68 — 37, 73; *Mus. Berol. catal. numm.* I p. 66, 53–56), adiuncto interdum capite Maesae (*Mionnet S. II* 107, 312 — 108, 315; *Leake Europ.* p. 69, suppl. p. 133; *Brit. Mus.* p. 38, 79; *Mus. Berol. catal. numm.* I p. 67, 59) vel Mamaeae (*Mionnet S. II* 108, 317; *Mus. Berol. catal. numm.* I p. 68, 60), inscripti habentes in parte aversa βικ. Τιβ. Ἰουλ. Φήστου. Moesiae praefuisse Festum, item alios nonnullos praesides notos ex nummis Marcianopolitanorum (Iulium Gaetulicum, Fir. Philopappum, Um Tereventinum) antequam Alexander duceret Orbianam, putat *Pick* (*Wiener numism. Zeitschr.* 23 p. 39), propterea quod nulli horum inveniuntur nummi cum capite Orbianae, dubito num recte.
- 205 Iulius Fidus Aquila (sic t. Siccensis, Φειδός Ἀχύλας t. Aegyptiacus), epistrategus Thebaidos temporibus Hadriani t. Aegyptiacus *bull. dell' Inst. arch.* 1866 p. 151 (1); fratri Q. Iulio C. f. Aquilae titulum posuit Siccæ Veneriae t. Siccensis VIII S. 15872.
- 206 TIB. IV[LIVS] FLACCIVS legatus Aug. pro pr. provinciae Daciae tituli Sarmizegetusensis III 1461, Apulensis III S. 7768.
- 207 C. IVLIVS FLACCVS AELIANVS legatus pro pr. Cappadociae sub Severo et Caracalla a. 198 *milliarii Cappadociae* (III S. p. 1252 seq., p. 2063 seq.).
- 208 Iulius Flavianus (tul. traditur pro iul.) praefectus alae in exercitu Flaviano, a Vitellianis captus *Tac. h.* 3, 79.
- 209 L. IVLIVS FLAVIANVS unus ex pueris senatorum filiis qui fratribus Arvalibus a. 120 ministrabant *act. Arv.*
- 210 Iulius Florus, comes Ti. Neronis in Asia (a. 734), amicus Horatii, qui ad eum dedit *ep.* 1, 3, 2, 2. 'Hic Florus scribe fuit saturarum scriptor, cuius sunt electae ex Ennio Lucilio Varrone saturae' *Porphyrus ad ep.* 1, 3, 1.
- 211 Iulius Florus, Trevir, Gallos ad rebellionem cum excitavisset, fusus a Romanis a. 21 sua manu cecidit *Tac. a.* 3, 40, 42; *Vell.* 2, 129.
- 212 Iulius Florus 'in eloquentia Galliarum, quoniam ibi demum exercuit eam, princeps, alioqui inter paucos disertus', patruus Iulii Secundi *Quintilianus inst.* 10, 3, 13.
- 213 Iulius Florus (sic cod. Bamb., L. Anneius Florus cod. Nazar., Annaeus Florus alii codices) qui scripsit Hadriani ut videtur temporibus bellorum

omnium annorum septingentorum libros sive duos (*sic cod. Bamb.*) sive quattuor (*cod. Nazar.*) cf. *Teuffel Litt.* 348. *Vide etiam L. Anneius Florus et P. Annii Florus.*

214 C. Iulius Fortunatianus, egregius vir, C. Mevii Sillii Crescentis Fortunatiani clarissimi pueri pater *VIII* 610.

215 Iulius Frontinus, rhetor, magister Severi Alexandri *vit. Alexandri* 3, 3.

216 SEX. IVLIVS FRONTINVS. *Praenomen est VI* 2222, *VIII* 7066, *IX* 6083, 78, *Lanciani syll. aq.* 128, *item in dipl. mil. anni* 98, *item in codicibus nonnullis strategematon* cf. *Gundermann praef. ad strateg. p. XII. Pro Frontino in codicibus non raro dicitur Fronto, ut in Prosperi codicibus sub a. 100, et hic illic in codice strategematon Gothano (cf. Gundermann l. c.) et in codicibus nonnullis gromaticorum (Scr. grom. I p. 34, 14. 108, 8 adnot.).*

Praetor urbanus a. 70 *Tac. h.* 4, 39. Eodem anno civitas Lingonum in Gallia tradidit se ei (legato legionis puto) ipse *strat.* 4, 3, 14 (*de quo loco cf. Gundermann ann. phil. Fleckeiseni suppl. vol. 16, 1888 p. 321*). Consul suff. a. inc., fortasse a. 74 *VI* 2016 cf. *Borghesi opp.* 6 p. 477 (a. 72 vel 73 *Waddington fastes n. 103*). Augur *Plinius ep.* 4, 8, 3. Legatus Aug. provinciae Britanniae ab a. fere 76 (inde ab a. 74 vel etiam exeunte a. 73 *Waddington*) ad a. 78 *Tac. Agr.* 17 cf. *Huebner mus. Rhen.* 12, 1857 p. 56. Proconsul Asiae nummi *Smyrnaeorum inscripti* *avbu. Oportuivp* (*Mionnet III* 206, 1121. 210, 1155. 1156, *suppl. VI* 318 seq.; *Waddington fastes n. 103; alibi*), ad hunc recte sine dubio relati a *Waddingtonio*. Curator aquarum creatus a. 97 *Frontinus de aq.* 1. 102. Consul II suffect. mense Febr. 98 cum Traiano II *dipl. mil. (C. III p. 862) cf. Martial.* 10, 48, 20; *Plin. pan.* 61. Electus a senatu qui sumptus publicos minuendos curaret *Plin. pan.* 62. Consul tertium *VIII* 7066, ordinarius a. 100 cum Traiano tertium *VI* 2222; *fasti cf. Plin. pan.* 61. Traiano probatus *Vegetius r. m.* 2, 3. Amicus *Plinio Plin. ep.* 4, 8, 3; ab eo adhibitus in consilio in causa privata *ib.* 5, 1, 5. Fautor *Martialis*, qui venit ad eum cum in secessu Tarracinensi degeret *Martial.* 10, 58; Formis hospitio apud se excepit auctorem tractatus Graece scripti de re militari *Aelian. tactic. praef.* (*fortasse tam apud Martialem quam apud Aelianum significatur eadem villa litoris Volsci*). Defunctus a. 103 vel 104 *Plin. ep.* 4, 8, 3. Monumentum sibi fieri testamento vetuit *ib.* 9, 19. Vir magnus *Tac. Agr.* 17, princeps vir *Plin. ep.* 4, 8, 3. — Abavus *Sosiae Falconillae VIII* 7066, proavus *Q. Pompeii Senecionis Sex. Iulii Frontini Sosii Prisci ib. cf. XIV* 3609; *stemma propositum ad VIII* 7066. — *Tubus plumbeus eius nomine inscriptus Romae rep., Lanciani syll. aq.* 128 (*ex Fabr.* 7, 404). *Signaculum inscr. Sexti Iuli Frontoni (sic) prodit in Marsis IX* 6083, 78. — Scripsit multa, in his libros argumenti gromatici, quorum excerpta extant in corpore gromaticorum *Scr. gromatici ed. Lachmann I p. 1-58 cf. Lachmann ib. II p. 101 seq.*

112 seq. — eos scripsit sub Domitiano cf. l. c. I p. 54 —; de re militari *strateg. praef.*, *Vegetius r. m.* 1, 8, 2, 3 (rei militaris Graecorum peritus *Arrian. tactic. praef.*), praeter libros strategematon qui extant quattuor (*quartum spurium iudicaverunt C. Wachsmuth mus. Rhen. 15, 1860 p. 574 seq. alique, vindicavit Fritze de Frontini strateg. libro IV, diss. Hal. 1888*), item editos sub Domitiano, sed post a. 83 cf. *strat.* 1, 1, 8, 1, 3, 10, 2, 3, 23, 2, 11, 7; postremo librum de aquis urbis Romae qui extat, inchoatum a. 97, editum post mortem Nervae de aq. 87, 93, 118. Incertum num ab hoc appellata decreta Frontiana (scr. Frontiniani?) *Dig.* 29, 2, 99, ut coniecit *Mommsen Zeitschr. f. Rechtsgesch.* 7, 1868 p. 175 not. 5. — Male ad hunc relatum est fragmentum (Livienne (nunc Bonnense) *Brambach. 157 (= Or. 1173)*.

— Q. POMPEIUS SENEIO ROSCIUS MYRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS cet. SOSIVS PRISCVS.

— Q. VALERIUS LUPERCVS IVLIVS FRONTINVS.

217 Iulius Fronto tribunus cohortis vigilum, exactoratus a Galba *Tac. h. 1, 20*. Sub Othone militiam resumpsit, sed suspectus militibus in vineula coniecitur *ib. 2, 26*.

218 Iulius Fronto (filius fortasse eius qui praecedit) praefectus classis praetoriae Misenensis a. 129 *dipl. mil. (III p. 875 = V 4091)*. — Huius fortasse, vel etiam eius qui praecedit, servus Iuli Frontonis actor t. *Pollensis V 90*.

219 Iulius Fronto praeses provinciae ut videtur, cui Traianus rescripsit *Ulpianus Dig. 48, 19, 5*.

220 TI. IVLIVS FRVGL. *Titulus urbanus Eph. 4, 823 mutilus; praeterea memoratur in act. Arr.* — Ti. Iulius Frugi *act. Arr., Frugi tit. [Ti.] f., tribu. Cor. t. [Triumvir mo]net(alis), quae[stor], [tribunus ple]b., [praetor], [legatus] pro pr. provin[ciarum] B[ea]ticae, Ponti [et Bithy]niae, Asiae, legatus legionis VII [Claudiae], [praefectus frumenti] d(andi), praefectus aerarii militaris, pro.... (pro[cos. provinciae] spatium non capit; pro[mag.], sc. fratrum Arvalium, proposuit *Henzen quem vide Eph. l. c.*) tit. Frater Arvalis tit., promagister fratrum Arvalium sub Marco a. inc. act. Arr. (*M. Aur. E.*). — Incertum num hic Iulius Frugi IX 3999.*

221 Sex. Iulius Gabinianus (sic *Suet.*, praeterea *Gabinianus*) rhetor *Suetonius ind. libri de grammaticis et rhetoribus (p. 99 Reiff.)*. Docuit in Gallia *Hieronymus ad a. Abr. 2092 (p. C. 78)*. Memoratur *Tac. dial. 26; Hieronymus comm. ad Iesai. lib. 8 praef.*

222 IVL(IVS) GAETVLICVS legatus Moesiae inferioris sub Alexandro nummi Marcianopolitanorum (*Mionnet suppl. II 102, 283 seq., 108, 316; Mus. Berol. catal. numm. I p. 67, 57; Mus. Atheniens. p. 111, 825; Revue numism. 1893 p. 72, 17, 18*) cum capite Alexandri (vel cum capitibus Alexandri et Mamaeae, *Mionnet II 108, 316*), inscripti *δπ. 'Ιουλ.* (sic *Revue num. 1893 p. 72, 18*, 'Ιουλα. dicitur esse in nummo

musei Atheniensis, alibi 'Ioo.) Γερουλικοῦ. Post mortem Maesae Moesiae praefuisse Gaetulicum putat Pick (Wiener numism. Zeitschr. 23 p. 39) quod nulli inveniuntur nummi eius cum capite Maesae, fortasse recte. Cf. etiam supra n. 204 fin.

223 IVLIVS GAETVLICVS clarissimus puer VIII 8421 (prope Sitifim).

224 C. IVLIVS GALERIVS ASPER. Tituli ei positi in agro Tusculano novem XIV 2510 (1). 2511 (2) cum esset praetorius, 2509 (3). 2512 (4) consuli designato, 2505 (5). 2506 (6). 2507 (7). 2508 (8) consulatum adepti, praeterea 2513 (9) fragmentum inutile. Memoratur praeterea in titulis adfinium Tusculanis XIV 2515 (10) et 2517 (11), denique in urbano filii, Bull. comunale 1887 p. 176 (12).

Asper t. 11, Iul. Asper t. 10, C. Iulius Asper t. 3. 4. 5. 6. 7, *Galerii nomen additum erat in t. 1. 2. 12 (plene lectum in solo t. 1); in consulu C. Iulius As[per] VI 2003, praeterea Asper. — Curator aedium sacrarum t. 1. 3. 5. 7. 8, ante quaesturam ut videtur. Quaestor provinciae Africae t. 1. 2. 3. 5. 6. 8. Tribunus plebis t. 1. 2. 3. 5. 6. 8. Praetor peregrinus (peregr. habet solus t. 3) t. 1. 3. 5–8. Curator viae Appiae t. 3. 5. 6. 7. 8 (fortasse ante praeturam, cf. t. 5–8). Consul designatus t. 3 cf. 4. Consul t. 5–8, ordinarius t. 12, a. 212 una cum alio C. Iulio Aspro patre suo (cf. sub hoc supra n. 115). Sodalis Augustalis t. 3. 5. 6. 7. 8, fortasse ante praeturam cf. t. 3–8, certe ante consulatum cf. t. 3. Pon[tifex] t. 12. Patronus provinciae Mauretaniae Tingitanæ t. 3, provinciae Britanniae t. 8. Filius C. Iulius Camilius Galerius Asper t. 12.*

— L. CL(AVIDIVS) POLLIO IVLIANVS IVLIVS GALLICANVS.

225 Iulius Gallicus causarum actor, a Claudio iussus in Tiberim praecipitari Dio 60, 33 (Zon. 11, 10).

226 C. IVLIVS GALLVS consul suff. a. 124 mense ut videtur Sept. cum C. Valerio Severo dipl. mil. (III p. 873).

227 P. IVLIVS GEMINIVS MARCIANVS. Tituli: III 96 Bostranus (1); VIII 7051 (2). 7052 (3) positi ab Adrahenis Arabiae, ambo nunc Cirtenses; VIII 7050 Cirtensis (4); fragmentum prope Cirtam rep. VIII 7934 (5). Memoratur in t. Aphrodisiensi IIG. 2742 (6). Cf. Renier melanges d'épigraphie p. 97–128; Waddington fastes des prov. asiatiques § 158.

Nomen plenum exhibet t. 3, paene plenum t. 1. 2. 4; Geminus Marcianus t. 6, Marcianus Fronto ep. ad M. Caes. 3, 4. — P. f. t. 4. Tribu Quir. t. 4, domo sine dubio Cirtensis cf. Fronto ad M. Caes. 3, 4 p. 43 Naber: Marcianus noster. Triumvir capitalis t. 4. Tribunus laticlavus legionis X Fretensis et legionis IIII Scythicae t. 4 cf. t. 5. Quaestor t. 4. 5. Tribunus plebis t. 4. Praetor ib. [Leg.] pro pr. provinciae Africae ib. Legatus Aug. legionis X Geminæ t. 4. Legatus Augg. sulper] vexillationes in Cappadocia t. 4. 5, bello Parthico L. Veri, a. ut videtur 161. Legatus pro pr. provinciae

Arabiae t. 1. 2. 3. 4, Augustorum duorum t. 4 (τῶν Σεβαστῶν t. 2. 3), Aug. t. 1, i. e. tam ante quam post mortem Veri a. 169. Consul designatur, cum esset in provincia t. 1. Consul t. 2. 3, *suffectus a. ut videtur 170 (certe non multo post) cf. Renier p. 125.* Sodalis Titius t. 4. Proconsul provinciae Macedoniae t. 4. Proconsul Asiae sub Commodio t. 6 (a. 1856 secundum ratiocinationem Waddingtonii). — *Incertum utrum hic sit Gemin[ius] memoratus in t. Phrygio Lebas-Waddington 1694.*

228 C. IVLIUS GEMINUS CAPELLIANUS (sic plene III 3282. 3486; C. Nunn. Capellia... lectum est in Dipl. mil. III p. 884 pessime scripto; Geminus Capellianus traditur III 3419) legatus Pannoniae inferioris inter a. 145 et 160 dipl. mñ. XLII (vol. III p. 884 cf. p. 1058) t. Mursensis III 3282, Aquincenses duo III 3419. 3486.

229 Iulius Genitor rhetor Latinus, commendatur a Plinio Corelliae Hispullae Plin. ep. 3, 3, 4-7. Ad eum datae epistolae Plin. ep. 3, 11. 7, 30. 9, 17.

230 M. IVLIUS GESSIVS BASSIANUS frater Arvalis, a. 213 magister factus in a. 214, a. 214 magister act. Arr. Incertum qua parentela coniunctus cum Gessio Marciano, patre Bassiani (v. supra G 104). Cogitari potest de ipso hoc Bassiano, sire, ut postea dictus est. M. Aurelio Severo Alexandro, Iuliae Mamaeae filio, quamquam hic tenerae adhuc aetatis erat anno 214.

231 IVLIUS GRAECINUS, origine Foroiuliensis, procuratoris Caesaris filius, ipse senator Tac. Agr. 4 ('vir egregius' Seneca ep. 29, 6, ben. 29, 5 sed non de ordine). Cum ab amicis conferentibus ad impensam ludorum pecunias acciperet (praetor fortasse, ut coniecit Hirschfeld), magnas pecunias a Fabio Persico et Rebilo sibi oblatas repudiavit Seneca ben. 2, 21. 5. A C. Caesare M. Silanum accusare iussus, quia abnuerat interfectus est Tac. Agr. l. c. cf. Seneca l. c. 'Studio eloquentiae sapientiaeque notus' Tac. l. c. Dictum eius de Aristone philosopho Seneca ep. 29, 6. Reliquit duo volumina de vitium cultura docte et eleganter scripta Columella 1, 1, 14. Citatur a Columella 3, 2, 31. 3, 4, 7. 9. 11. 12, 1, 4, 3, 1. 6. 28, 2, a Plinio h. n. 14, 33. 16, 241 cf. ind. l. XIV-XVIII. Iulii Attici velut discipulus Colum. 1, 1, 14; Cornelium Celsum transcripsit Plin. h. n. 14, 33.

232 Iulius Granius, rhetor 'cuius hodieque declamatae feruntur', magister Severi Alexandri vit. Alexandri 3, 3.

233 Iulius Gratus, praefectus castrorum in exercitu Vitelliano, militibus suspectus propterea quod frater eius Iulius Fronto apud Othonianos militabat, in vincula coniectus est Tac. h. 2, 26.

— L. Iulius Gratus Iulianus v. L. Iulius Veh[il]lius Gr[atus] Iulianus.

234 Iulius Haterianus (atherian- traditur), auctor citatus trig. tyr. 6, 5 (fict.).

235 C. Iulius Helianus ('Ἡλιανός') t. Paphius Journal of hell. st. 9, 1888 p. 252, fortasse legatus provinciae Cypri proconsule T. Caesernio Statio.

- 235^a C. Iul(ius) Hermes procurator (ferrariarum Noricarum?) *t. Noricus III* 5036.
- 236^b Iulius Hilarus, procurator temporibus Macrini *XIV* 149.
- 236 Iulius Honoratus, ex primipilo, procurator Aug. Alpium maritimarum sub Caracalla *XII* 7. 5430. 5431. 5432. 5438 add.
- 237 C. Iulius Hyginus (sic Suet. cum Hieronymo; Iulius Hyginus Columella 1, 13, Gellius 1, 14, 1. 6, 1, 2. 7, 6, 2. 16, 6, 14, Charisius p. 134, Macrobius sat. 5, 18, 16; L. Hyginus traditur ap. Asconium in Pison. p. 12 Kiessl.), Augusti libertus, natione Hispanus — nonnulli Alexandrinum putabant et a Caesare puerum Romam adductum Alexandria capta (a. u. c. 707); auditor et imitator Alexandri Polyhistoris grammatici Graeci Suet. de gramm. 20 (inde C. Iulius Hyginus cognomento Polyhistor grammaticus habetur inlustris Hieronymus ad a. Abr. 2008, minus accurate). Plurimos docuit (grammaticam) Suet. l. c.; non hercle ignobilis grammaticus Gell. 1, 21, 2. Praefectus bibliothecae Palatinae Suet. l. c. Familiaris Ovidii ib.; familiaris Clodii Licini consularis (cos. suff. a. 757 = p. Chr. 4) historici, qui cum admodum pauperem decessisse tradit et liberalitate sua quoad vixerit sustentatum ib. — Scripsit multa, in his 'Cinnae propempticon' Charisius p. 134 ed. Keil; de viris illustribus Gell. 1, 14, 1, alibi (de viris claris Ascon. in Pison. p. 12 Kiessl.); de familiis Troianis Serr. ad Aen. 5, 389; de situ urbium Italicarum Serr. ad Arn. 3, 353. 7, 412 cet., de agricultura Columella 1, 1, 13, Charisius p. 142 Keil. Libri de agricultura adhibiti iam a Vergilio Columella l. c.; rursus mortuo Vergilio Hyginus in eius carmina commentarios fecit Gellius 1, 21, 2. 7, 6, 2. Saepe adhibitus a Plinio Plin. h. n. 1, 3-6. 10-22 cf. Dettlesen ind. Plin. p. 56. Cf. B. Bunte de C. Iulii Hygini vita et scriptis (diss. Marb. 1846) et in editione fabularum Hygini p. 1 seq.: Teuffel Litt. § 262. — Quae sub Hygini nomine feruntur fabulae, item de astronomia, non Augusti temporibus scripta, sed multo postea, altero ut videtur p. Chr. saeculo; cf. Bursian Jahrb. f. cl. Phil. 1866 p. 763, Robert Eratosthenis catasterismorum reliquiae p. 35.
- 238 .. [I]VLIVS *1..... [IN]STEIVS PAVLI[NVS] T. f., [III]vir capitalis, trib. [mil. leg. I]I (vel [II]I) Aug., quaestor *t. Praenestinus XIV* 2926.
- 239 Iulius Indus, Trevir, a ducibus exercitus Germanici praemissus Gallos a Iulio Floro ad defectionem excitatus et Arduennam saltum petentes fugavit Tac. a. 3, 42. Ala Indiana (Mommsen eph. ep. 5 p. 247) ab eo videtur nomen traxisse.
- 240 C. IVLIVS INGENVVS clarissimus iuvenis, tribunus legionis tertiae Italicae *t. Tridentinus V* 5032.
- 241 Iulius Iulianus; ei rescripserunt Severus et Antoninus Macer Dig. 48, 21, 2. Idem fortasse Iulius Iu... fr. Vat. 119. Videtur fuisse praeses provinciae vel alius magistratus. Iudice Borghesio opp. 3 p. 168 non diversus a L. Iulio Iuliano (infra n. 245).

- 242 Iulius Iulianus, militia quarta honoratus ab imperatoribus (τεταρτῆς μίτης ὑπὸ τῶν βασιλέων αὐτοκρατόρων τεταρτῆς σπαρτίας), praefectus alae ... areae *t. Palmyrenus* 4488 = *Lebas-Waddington* 2580.
- 243 Iulius Iulianus, vir egregius, ducenar(ius), prae(fectus) legionis primae Parthicae Philippianae (inter a. 244/249) *t. Bostrensis* III 99. Dux devotissimus appellatur ab eo qui titulum posuit praefecto alae.
- 244 C. IVLIVS IVLIANVS C f., tribu Pal.; quattuorvir quinquennalis iure dicundo municipii (Blerae?); praefectus cohortis, tribunus militum, praefectus equitum; quaestor provinciae Baeticae, adlectus a divo Hadriano inter tribunicios (haec duo munera in *t. locum mutaverunt*), praetor *t. Blerensis* XI 3337.
- 245 L. IVLIVS IVLIANVS L. f., tribu Pal.; praetor, curator civitatis Interamnatium Nartium, praef. Miniciae, proconsul provinciae Achaiae, legatus legionis secundae Augustae, legatus Aug. pro pr. provinciae Aquitaniae, consul (suff. a. inc.) *t. Interamnas* XI 4182. *Diversus ab hoc L. Iulius L. f. Pal. Iulianus Ocriculanus* XI 4087. 4088. 4090 cf. *Bormann ib. p. 598.*
- 246 Ti. Iulius Iulianus tegulae Ostiae et Alsii potissimum reperiri solitas, XV 2173—2177. *Fortasse maritus Stertiniac Bassulae in cuius tegulis (XV 2201 seq.) ornamenta redeunt similia atque etiam nomen officinatoris unius, Domitii Rufini (XV 2204 cf. 2173). Cf. sub Stertiniac Bassula.*
- TI. IVLIVS IVLIANVS ALEXANDER frater Arv. a. 119. 145. V. TI. Iulius Alexander Iulianus.
- L. CL(AVDIVS) POLLIO IVLIVS IVLIANVS GALLICANVS.
- 247 P. IVLIVS IVNIANVS MARTIALIANVS. *Tituli: Thamugadensis* VIII 2392 (1); *Cirtensis*, *ib.* 7049 (2); *Lambaesitanus*, *ib.* 2742 (3). Clarissimus vir *t. 1. 2. 3.* Quaestor provinciae Asiae, tribunus plebis, praetor *t. 1. 2.* Curator civitatis Calenorum *t. 2.* Curator viarum Clodiae Cassiae et Ciminiae *t. 2* (curator vine Clodiae *t. 1*). Praefectus aerari militaris *t. 1. 2.* Proconsul provinciae Macedoniae *t. 1. 2.* Legatus Aug. pro pr. provinciae Numidiae *t. 1*, legatus leg. III Aug. Severianae Alexandrianae praeses (sc. Numidiae) *t. 2*, legatus Aug. pro pr. praeses *t. 3.* Consul (suff. a. inc. sub Alexandro) *t. 1. 2. 3.* Patronus Thamugadensium *t. 1*; patronus Cirtensium *t. 2.*
- 248 Ti. Iulius Iulianus procurator provinciae Thraciae a. 61 III 6123.
- 249 C. IVLIVS IVVENALIS consul suffectus cum M. Roscio Coelio mense Mart. a. 81 act. Arv.
- 250 C. Iulius Laco, Euryclis f., Spartanus tituli Spartani CIGr. 1389 (= *Lebas-Foucart* 256). 1390; *t. Olympius arch. Zeitung* 1877 p. 39 n. 41. *Filius sine dubio C. Iulii Euryclis supra n. 198. Euryclis filium et amicitia Caesaris et principatu, quem pater Spartae habuerat, privatim esse indicat Strabo 8, 5, 5 p. 366; itaque hunc puto fuisse Laconem e primoribus Achaeorum, a Tiberio adflictum, Tac. a. 6, 18.*

- Rursus sub Claudio restitutum esse in locum paternum testes sunt nummi, ap. Weß Mitth. des. ath. Instituts VI p. 14. Filii: Argolicus Tac. l. c., C. Iulius Eurycles Herclanus (supra n. 199), C. Iulius Spartiacus (infra n. 381). Nepos fuisse videtur C. Iulius Laco (pro Ioul. traditur Ioul.) patronomus eponymus Spartae temporibus Hadriani CIG. 1347.*
- 251 Iulius Laetus: eo auctore Severus Tullium Crispinum praefectum praetorii Iuliani interemit *vid. Did. Jul. 8, 1. Idem ut videtur Laetus dux Severi, cuius interventu Albinus apud Lugdunum fugatus est, postea a Severo interfectus Herodianus 3, 7, 3-5; vit. Sever. 15, 6 cf. Hirschfeld Verw. p. 229, 53.*
- 252 L. IVLIVS LARCIVS SABINVS filius Iulii Lucani, nepos Prifernii Paeti, tribunus plebis, vixit annis XXVIII et diebus nonnullis (*haec pars tituli incertae lectionis*); decessit superstite filio sarcophagus Pisanus XI 1431. Uxor Cornelia Privigna *ib. Fortasse aliqua parentela coniunctus cum M. Pontio Lachiano Larcio Sabino consule a. 163.*
- 253 Iulius Largus ex Ponto, Plinium heredem relinquit *Plin. ep. ad Trai. 75, 76.*
- 253* [Ti.?] Iulius Leonidas praeceptor Caesarum (*Neronis et Drusi puto, filiorum Germanici*), pater Ti. Iulii Latini tribuni militum VI 3919.
- 254 C. IVLIVS LEPIDVS TERTVLLVS, legatus Aug. pro pr. (Numidia) tituli Numidia VIII 4192. 8309. VIII S. 17726. 17890*, a. 194 vel 195 VIII S. 17726.
- 255 TI. IVLIVS LICINIANVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338.
- 256 M. Iulius Ligur procurator Aug. (Alpium maritimarum?) *t. bilinguis rep. in insula Lerone situ adversus Antipolim orae Narbonensis XII 174. — Incertum num idem Ioul. Λίγυς ὁ χράτιστος ππ. (= πραιπόσιτος?) t. Apameae in Phrygia rep., ath. Mitth. 1891 p. 147.*
- 257 C. IVLIVS LONGINVS consul suff. mense Nov. a. 107 cum C. Valerio Paullino *dipl. mil. (III S. p. 1973).*
- 258 L. Iulius Longinus procurator Aug. (Corsicae) X 8036.
- 259 IVL(IVS) LVCANVS pr(a)et(ori)us, pater L. Iulii Larcii Sabini XI 1431.
- 260 L. IVLIVS LVCHIANVS (Lucius perscr.) leg. Augusti legionis I Italicae III 784.
- 261 Iulius Lupus, tribunus (e praetorio), Caesoniae Gai principis eiusque filiolae interfectus *Iosephus ant. 19, 2, 4. Ipse a Claudio duci iussus ib. c. 4, 5.*
- 262 P. IVLIVS LVPVS (Iulius Lupus *vit. Ant. Pii 1; praenomen dedit titulus liberti VI 20116*). Cos. VI 20116, consularis *vit. Pii 1 (sc. consul suffectus a. inc.) Qui consulem Iulium Lupum cum Vettio Proculo exhibet titulus Grut. 1071, 4, Ligorianus est cf. C. VI *616. — Vitricus T. Aurelii Fulvi Boionii Antonini (nati a. p. C. 86), maritus scilicet Arriae Fadillae vit. Pii 1.*

- 263 Ti. Iulius Lupus (*sic* III 31; Iulius Lupus *Plin.*, Lupus *Iosephus*, item titulus *Græcus* infra citatus), praefectus Aegypti III 31; *Plin. h. n.* 19, 11; *Iosephus* bell. 7, 10, 2, 4; t. *Græcus* in urbe *rep. ap. Kaibel Inscr. Gr. Sicil. Ital.* 2421, 2 (ad hunc Lupum recte puto relatus a Labusio et Franzio, cum alii accepissent de M. Rutilio Lupo praefecto Aegypti sub Traiano). Memnonem audit III 31. Templum Iudaeorum in Aegypto claudit (paullo post a. 70) *Iosephus* l. c. Moritur in praefectura *Iosephus* l. c.; *Plin.* l. c.
- 264 C. IVLIVS LVPVS T. VIBIVS VARVS LAEVILLVS, quaestor pro pr. provinciae Asiae trium proconsulum titulus *Ephesius Hadriano non antiquior* (propter neocoratum duplicem *Ephesiorum*), *ap. C. Curtium Herm.* 4 p. 192 = *Greek inscr. in the British Museum* III p. 190 n. 541.
- 265 Iulius Magnus vir egregius, subpraefectus annonae, vices agens subpraefecti vigillum (sub Gordiano, non ante annum 241) t. *Ostiensis Eph. ep.* 7, 1211.
- 266 SEX. IVLIVS MAIOR. *Tituli Cirtensis VIII 10296 (1) et Lambaesisiani VIII 2681 (2) et VIII S. 18221 (3); memoratur in Troesmitano III 6178 (4) et in dipt. mil. anni 134 (5).* Legatus legionis III Augustae pro pr., sub Hadriano t. 1. 2 cf. t. 3. (Consul suff. a. inc., sub Hadriano, ante a. 134). Legatus pro pr. provinciae Moesiae inferioris a. 134 t. 4. 5.
- 267 Iulius Maior Antoninus tituli urbani *Inscr. Gr. Sicil. Ital.* 980. 1013. Nomen videtur indicare hominem nobilem.
- 268 M. IVLIVS MAIOR MAXIMIANVS quaestor pro pr., aedilis t. *Pergamenus Lebas-Waddington* 1723.
- 269 Iulius Mansuetus, origine Hispanus, miles legionis XXI Rapacis, in pugna Cremonensi occiditur a filio milite legionis septimae Galbianae *Vipstani Messalla apud Tacitum* hist. 3, 25.
- 270 Iulius Marathus libertus Augusti et a memoria (*traditur etiam memoriam, correxit Lipsius*) eius *Suet. Aug.* 79. Citatur de prodigio ante paucos menses quam nasceretur Augustus facti, item de statura eiusdem *Suet. Aug.* 94. 79.
- * MARTIVS IVLIVS MARCVS.
- 271 Iulius Marinus, Tiberii amicus, secutus eum et Rhodum et Capreas, Seianum adiuvit in opprimendo Curtio Attico; a. 32 ad mortem actus *Tac. a.* 6, 10.
- 272 (Iulius) Marinus pater M. Iulii Philippi imperatoris tituli *Philippopoli in Batanara inventi, Lebas-Waddington* 2075: [Ἰούλιον Μαρτίων] πατέρα τοῦ [Σεβαστοῦ] Αὐρήλιος Ἰαννῆνος δορυφόρος (*idem Aur. Antoninus* dedicavit titulum 2074 *Philippis* duobus); *ib. n.* 2076: θεῶν Μαρτίων; nummi coloniae *Philippopolitanae* inscripti θεῶν Μαρτίων *Mionnet* I p. 419, 359 seq. Cf. *Waddington* l. c. ad n. 2072.
- 273 L. (IVLIVS MARINVS?) pater L. Iulii L. f. Marini Caecilii Simplicis, proconsul provinciae Ponti et Bithyniae (Domitiano imp.) t. filii eius IX 4965.

- 274 L. IVLIVS MARINVS CAECILIVS SIMPLEX. *Tituli Curensis IX 4965 (1); Lycius CIGr. 4238^c (2). Memoratur in titulo uxoris CIGr. 4237 (3), praeterea in actis Arvalium. L. Iulius Marinus Caecilius Simplex t. 1. 2. idemque plene extat in actis fratrum Arvalium VI 2074 tab. I 20. 70 (praeterea in act. Arr. pars nominis perit), Iulius Marinus t. 3; in consulatu L. Iulius Marinus VI 1492. — L. f. t. 1. Tribu Fabia t. 1. 2. Quattuor vir viarum curandarum, tribunus militum legionis IIII Scythicae, quaestor pro pr. provinciae Macedoniae t. 1. 2. Aedilis plebis, praetor, legatus pro pr. provinciae Cypri, legatus pro pr. provinciae Ponti et Bithyniae proconsulatu patris sui, curator viae Tiburtinae t. 1. Frater Arvalis t. 1. Nominatur in actis fratrum Arvalium a. 91 et a. 101, praeterea in fragmentis incerti temporis VI 2073. 2077. Legatus Aug. legionis XI Claudiae piaae fidelis t. 1. Legatus imp. Nervae Traiani Aug. Germanici provinciae Lyciae et Pamphyliae t. 1; ὁ δὲ ἀνατολῆς appellatur a Tlomsibus Lyciae, t. 3. Proconsul provinciae Achaiae t. 1. Consul t. 1, suffectus cum L. Arruntio Stella VI 1492, mense Oct. ib., anno ut videtur 101 vel 102 cf. Stobbe Philol. 26, 77, Mommsen Herm. 3 p. 123. — Uxor Iulia Tertulla t. 3.*
- 275 Iulius Martialis, tribunus cohortis praetoriae a. 69 Tac. h. 1, 28, 82; Plut. Galb. 25.
- 276 Iulius Martialis (*gentilicium habet solus Dio*), evocatus (*sic Dio; centurio Herodianus*), percussor Antonini Caracallae Dio 78, 5. 8. 18; Herodianus 4, 13; vit. Carac. 6. 7.
- 277 Iulius Martialis (*sic Mart. 4, 64. 7, 17, 12, Iulius 1, 15, 1. 3, 5, 4. 9, 97, 1. 12, 34. 2, Martialis 5, 20, 1. 6, 1. 2. 10, 47, 2. 11, 80, 5, quibus omnibus locis eundem Iulium Martialem significari probabile est*), inter carissimos Martialis poetae amicos Martial. 1, 15, 1. 3, 5, 4. 9, 97, 1. 10, 47, 2. 11, 80, 5. 12, 34, per triginta quattuor annos ei coniunctus ib. 12, 34. Ad eum data carmina Martial. 1, 15, 5, 20, 6, 1. 9, 97, 10, 47, 12, 34. Villa eius laniculensis et in ea bibliotheca Martial. 4, 64. 7, 17.
- 278 (Iulius) Martialis, Iulii Sabini Lingonis libertus, internuntius inter eum et uxorem Plut. amator. p. 771F. 772A.
- 279 Iulius Maternus, c. Lepti magna (*sc. oriundus?*), comes regis Garamantum in expeditione contra Aethiopes Marinus ap. Ptolemaeum geogr. 1, 8, 10. Non recte a nonnullis existimatur fuisse legatus pro pr. exercitus Africani.
- 280 C. IVLIVS MAXIMIANVS DIOPHANTVS Lycius ex urbe Lydis (Λυδία) C. Iulii Diophanti, hominis inter suos nobilissimi, filius, tribu Voltinia, senator Romanus (ὁ χράτιστος συλχητικός) t. rrp. Lydis in Lycia, ap. Hicks journal of hellenic studies 10, 1889 p. 70. De gente hominis cf. stemma ap. Hicks l. c. p. 58.

- 281 C. IVLIUS MAXIMINVS legatus pro pr. Daciae inter a. 198 et 209
l. *Apulensis III 1127*.
- 282 Iulius Maximus, Batavus (ut videtur), a Civili cum parte copiarum
adversus Voculam missus *Tac. h. 4, 33*.
- 283 C. IVLIUS MAXIMVS frater Arvalis, promagister fratrum Arvalium
a. 155 *act. Arr.*
- 284 C. Iul(ius) Maximus proc. Aug., praepositus limitis *VIII 9790*
(*Arbal Mauretaniae Caesariensis*).
- 285 Q. IVL(IVS) MAXIMVS clarissimus vir; quaestor provinciae Siciliae,
tribunus plebis, legatus provinciae Narbonensis Galliae, praetor
designatus, annor(um) XLVI (*nempe defunctus*) l. *Eborensis II 112*.
Uxor Calpurnia Sabina, filii Q. Iulius Clarus et Q. Iulius Nepo-
tianus *ib.*
- 286 Q. Iulius Maximus Demetrianus, egregiae memoriae vir; fasci ad-
vocatus quadragessimae Galliarum, procurator vicesimae hereditatum
per Umbriam et Tusciam, praefectus vehiculorum per Belgicam et
duas Germanias, avunculus L. Munatii Saturnini l. *Zamensis VIII*
S. 12020.
- 287 T. IVLIUS MAXIMVS MA.... BROCCIVS SERVILIANVS A. QVADRO-
N[IVS] L. SERVILIUS VATIA CASSIVS CAM...., Sex. filius, tribu
Volt. (*Nemausensis ut videtur*), decenvir stlitibus iudicandis, sevir
equitum Romanorum turmae primae, tribunus militum legionis V
Macedonicae, donatus bello Dacico coronis murali et vallari [hasta
pura] vexillo, quaestor provinciae Hispaniae ulterioris, a[edilis], praec-
tor, [legatus Aug.?] iuridicus Hispaniae citerioris Tarraconensis,
legatus Aug. legionis I Adiutricis, legatus Aug. legionis IIII Flaviae;
patronus Calagurritanorum ex Hispania citeriore l. *Nemausi ei a*
Calagurritanis positus XII 3167. *Dona militaria videtur accepisse a*
Domitiano. — *Huic cognatione fortasse iunctus* L. Iulius P. f. Vol.
Brocebus Valerius Bassus *XII 2606. 2607, inscr. Hele. 116*.
- 288 Q. Iulius Maximus Nepotianus, Q. Iulii Maximi f., tribu Gal.,
orator dictus a patre in l. *Colliptonensi II 354*. *Videtur diversus a*
Q. Iulio Nepotiano clarissimo iuvene II 112.
- 289 Iulius Monocrates, splendidus iuvene, municeps Neapolitanus, gener
Pollii Felicis: ei gratulatur Statius de tertio filio *Statius silr. IV 8*
cf. praef.; liberis eius dignitatem senatoriam auguratur *idem l. c.*
v. 59 seq. (cf. VIII 2741?).
- Ti. Iulius Mnester v. Mnester.
- 290 Iulius Modestus, Hygini libertus et discipulus *Surd. de gramm. 20*.
Scripsit de feriis *Macrob. sat. 1, 4, 7 cf. 1, 10, 9. 16, 28*, quaestionum
confusarum libros minime duos *Gellius 3, 9, 1*. Citatur praeterea
Quintil. 1, 6, 36; *Charis. passim (cf. index Keilii Gramm. Lat. I p. 571)*;
Diomed. p. 365, 16 ed. Keil; *Beda de orthogr. (Gr. Lat. VII p. 277, 20 K)*.
Incertum num hic Modestus qui commentatus est Horatium *Pseudo-*

Acronis vita Horatii. Modestus memoratus a Martial. 10, 21, 1 videtur diversus esse.

291 Iulius Montanus 'tolerabilis poeta, et amicitia Tiberii notus et frigore' Seneca ep. 122, 11. Memoratur Orid. ex P. 4, 16, 11 seq.; Seneca contr. 7, 2, 27, item in Donati vit. Vergil. (Sueton. ed. Reiff. p. 61).

292 C. IVLIVS MONTANVS C. f., tribu Claudia, tribunus militum legionis V Macedonicae, praefectus fabrum, decemvir stlitibus iudicandis, quaestor destinatus tit. Capenis XI 3884. Idem sine dubio (ut monuit Hirschfeld ad tit.) Iulius Montanus, 'senatorii ordinis, sed qui nondum honorem capessisset' (laticlavius Suet. Nero 26), a. 56 mori adactus, quod Neronem pulsaverat Tac. a. 13, 25; Dio 61, 9 cf. Suet. Nero 26. — Filia: Iulia Nobilis XI 3884.

293 IVLIVS NASO clari viri et litterati filius Plin. ep. 6, 6, 3, frater ut videtur Iulii Aviti ib. 6, 6, 6 cf. 5, 21, 3, Plinium studiose colit ib. 6, 6, 5. Honorem petens amicis commendatur a Plinio ep. 6, 6, 1 et a Tacito ib. 6, 9. Ad eum scripsit Plinius ep. 4, 6.

— C. OPIIVS SABINVS IVLIVS NEPOS M'. VIBIVS SOLLENNIS SEVERVS.

294 Q. IV(LIVS) NEPOTIANVS clarissimus iuvenis, Q. Iulii Maximi et Calpurniae Sabiniae filius; quattuorvir viarum curandarum ann(orum) XX II 112. Videtur diversus a Q. Iulio Maximo Nepotiano II 354.

295 C. IVLIVS OPIIVS CLEMENS C. f., tribu Vel.; decemvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavius legionis IIII Flaviae Felicis, quaestor provinciae Baeticae, tribunus plebis candidatus imp. Antonini Aug., praetor candidatus eiusdem; patronus coloniae Auximatum t. Auximas IX 5830. Aliquo modo cum hoc coniunctus C. Iulius Clemens t. Auximas IX 5876, mutilus (ubi memoratur praeterea C. Oppius Sabinus). Diversus C. Oppius Clemens IX 5864.

296 Ti. Iulius Optatus Pontianus. Titulus ei positus Tarracinae X 6318 (1); tegulae originis ut videtur urbanae eius nomine inscriptae XV 387 (2); praeterea memoratur in diplomate militari I vol. III p. 844 (3). Ti. Iulius Aug. l. Optatus Pontianus t. 1, Ti. Iulius Augusti l. Optatus t. 3, Ti. Iulius Optatus t. 2; Optatus scriptores, e libertinis (traditur e libertinis) addit Plinius. Praefectus classis sub Claudio principe Plinius h. n. 9, 62, praefectus classis Misenatis a. 52 t. 3, procurator et praefectus classis t. 1; Claudii familiaris, ναύκληρος τοῦ Καπαθίου στέλῳ Io. Lydus de mag. 3, 63 p. 257 Becker, in hoc errans. Scaros e Carpathio mari advectos inter Ostiensem et Campaniae oram disseminavit Plinius l. c. (inde Macrobius sat. 3, 16, 10) et eisdem fere verbis Lydus l. c. citans Cornelium Nepotem et Laberium portum, quos ambo eodem ordine citat Plinius in recensu auctorum libri noni. Dominus figlinarum Ocianarum t. 2. Diversus ab eo Claudius Optatus Aug. l. procurator portus Ostiensis XIV 163.

- 297 C. Iulius Pacatianus (*sic t. Viennensis*, Iul. Pa[c]atianus III 865), procurator Augustorum, militiis equestribus perfunctus *t. Viennensis* (*cf. infra*); praefectus alae in Dacia temporibus Commodi *t. Napolensis* III 865 *suppletus a Domaszewskio Wiener Studien* 1887 p. 299 *not. 9*. Procurator provinciae Osrhoenae, praefectus legionis Parthicae, procurator Alpium Cottiarum [Coritiarum *ues*], adlectus inter comites trium Augustorum (i. e. sub finem regni Severi), procurator pro legato provinciae Mauretaniae Tingitanae; patronus coloniae Italicae (in Hispania) *tabula aerea ab Italicisibus ei Viennae dicata (origine nimirum Viennensi)* XII 1856.
- 298 Iulius Paclignus, Claudio ex privata eius vita familiaris, a. 51 procurator Cappadociae *Tac. a. 12, 4*.
- 298* Iulius Pardalas, idiologus Aegypti a. 122/3 *papyrus Graece scripta, arg. Urkunden aus den königl. Museen zu Berlin fasc. 7 n. 250*.
- 299 Iulius Paris, Valerii Maximi libros dictorum et factorum memorabilium in epitomen redigit quae extat *Mai script. vet. nov. coll. t. III; Valerii Maxim? edd. — Qua aetate vixerit non constat; mihi videtur attribui posse saeculo p. Chr. III*.
- 300 C. Iulius Paternus (*sic t. urbanus, praenomen om. t. Dacicus*) procurator in provincia Dacia inter a. 212 et 217 *t. Dacicus* III 1565, praefectus vigilum a. 223 *t. urbanus Eph. 4 n. 746*.
— IVLIVS PAVLVVS consularis temporibus Severi. V. IVNIVS PAVLINVS.
- 301 Iulius Paulus, ex regia stirpe Batavorum, frater Civilis, a Fonteio Capitone legato falso rebellionis crimine interfectus *Tac. h. 4, 13*.
- 302 Iulius Paulus amicus Gellii *Gell. 19, 7, 1*, poeta *ih. 5, 4, 1*, vir doctissimus *ib. 1, 22, 9, 5, 4, 1, 16, 10, 9, 19, 7, 1*. — Fortasse idem Paulus grammaticus qui commentatus est Afranium et Coelium *Charisius p. 126, 31, 143, 9, 217, 30, 241, 2 Keil (cf. Peter hist. Rom. reliq. 1 p. CCXXXI)*.
- 303 Iulius Paulus (*sic Dig. 3, 5, 33, 27, 1, 32, 35, 1, 81, 35, 2, 22, 40, 13, 4; vit. Alexandri 68, praeterea Paulus*) auctor plurimorum de iure civili librorum (*scripta eius septuaginta enumerat index Digestorum Florentinus*): ex his decretorum libri quattuor scripti ante mortem Severi *Dig. 49, 14, 48 pr.; 50, 2, 9*, de libertatibus dandis, de iudiciis publicis, ad orationem divi Severi libri singulares ante mortem Caracallae *Dig. 40, 8, 7, 47, 15, 6, 27, 9, 13*, de adulteriis et de iure libellorum libri singulares post mortem Caracallae *collat. 4, 3, 6; Dig. 50, 7, 12 (11), 1*, de censibus libri imperante Elagabalo *Dig. 50, 15, 8, 6 cf. Mommsen Zeitschr. f. Rechtsg. 9 (1870) p. 112 not. 53, responsorum libri (certe inde a decimoquarto) imperante Alexandro Dig. 31, 87, 3, 49, 1, 25. Cf. Fitting das Alter d. Schriften d. römischen Juristen p. 46 seq.; Mommsen Zeitschr. f. Rechtsgesch. 9 (1870) p. 114 seq.* — Romae apud praetorem fideicommissarium mulieris nescio cuius causam egit *Dig. 32, 78, 6*. Papiniani praefecti prae-

torio in consilio vit. Pesc. Nigri 7, 4, assessor Papiniani v. Alex. 26, 6 cf. Dig. 12, 1, 49. 29, 2, 97. 49, 14, 50. Ab Alexandro inter exordia (principatus?) patriae redditur Victor Caes. 24, 6 (videtur igitur ab Elagabalo relegatus esse). In consilio Alexandri vit. Alex. 68, 1 cf. 27, 2. 'Paulus et Ulpianus cum unus ad memoriam, alter ad libellos paruiisset', statim praefecti (praetorio) facti sunt vit. Pesc. Nigri 7, 4. Paulum et et Ulpianum alii praefectos ab Heliogabalo dicunt factos, alii ab Alexandro vit. Alex. 26, 5. (Praeterea praefecturae Pauli nulla mentio extat; vix fuit praefectus una cum Ulpiano, ut videntur indicare vitae Nigri et Alexandri, nam Dio et Zosimus cum alios collegas Ulpiani memorent vix potuerunt tacere de hoc). — Παῖδος ὁ νεώτερος; memoratur Artemidor. onirocrit. 4, 80. idem ut videtur (cf. Tzschirner Zeitschr. f. Rechtsgesch. 12, 1875 p. 150).

- 304 T. Iulius Perseus (sic VIII 997; Iulius Persius Apulei editiones, sed codices Perseus) ab Apuleio inductus verba faciens in dialogo quodam scripto in honorem Aesculapii Apulei florid. 4, 18. Carthaginem amat; clarus honoribus (Carthagine) ib. 'Utilitatibus publicis' (Carthaginensium) prospicit ib. Aesculapio aediculam dedicat prope Carthaginem VIII 997 epistylum rep. ad thermas suburbanas Carthaginensium hodie dictas Hammam Ellif. antiquitus fortasse ab ipso Aquas Persianas. cf. Tissot géographie de l'Afrique II p. 126. Conductor quattuor publicorum Africae VIII 997. (Unum eundemque hominem significari olim monuit Renierus bull. des antiq. de France 1857 p. 132).
- 305 C. IVLIVS PHILIPPVS (praenomen invenitur in solo t. Tralliano bull. de corr. 5 p. 346, 8) filius C. Iulii Philippi procuratoris Augustorum (eius qui sequitur), senator populi Romani, praetor vivo patre t. Tralliani CIGr. 2933. Bull. de corr. hell. 5 p. 346 n. 8, Mitth. des arch. Inst. zu Athen 1886 p. 204 = Bull. de corr. hell. 1886 p. 456; cf. etiam CIGr. 2790. 2932.
- 306 C. Iulius Philippus, C. Iulii Philippi ἀρχαῖος Asiae filius, tribu Velina, eques Romanus, e iudicibus selectis, procurator Augustorum; in patria sacerdos perpetuus Iovis Larasii t. Trallianus Mitth. des arch. Inst. zu Athen 1886 p. 204 = Bull. de corr. hell. 1886 p. 456. Curator Aphrodisiensium t. Aphrodisiensis CIGr. 2790. Memoratur etiam in t. Trallianis CIGr. 2932. 2933. — Pater C. Iulii Philippi senatoris populi Romani tituli Tralliani. — Ipsius pater Philippus, ἀρχαῖος Asiae sive Asiarcha, memoratur in epistula Smyrnaeorum de martyrio Polycarpi c. 12. 21 (ap. Raimart act. primor. martyr. ed. Paris, 1689 p. 32. 34 et ap. Dressel Patrum apostolicorum opera ed. 2, 1863 p. 400. 406), idemque honoratur titulo Olympiaco anni p. C. 149 (archaeol. Zeitung 37, 1880 p. 62).
- 307 IMP. CAES. M. IVLIVS PHILIPPVS AVG. Nomen plenum exhibent tituli plerique et nummi, item ex scriptoribus Victor. Caes. 27, epit. 28; Marcus Philippus Vict. Caes. 27, Philippus reliqui scriptores.

Arabs vit. Gordian. 29, 1, ex Arabia oriundus Zosimus 1, 18, Arabs Trachonites Vict. Caes. 28 (ἄραρος δ' ἐκ Βαστραίων Zonaras 12, 19), humili loco natus Vict. epit. 28. Videtur natus esse in eo vico Arabiae hodie dicto Schekbe, qui testibus titulis ibi extantibus et nummis ab eo postea colonia constituta est sub nomine Philippopolis, cf. Waddington ad Lebas 3, 2072 (a Philippo eo loco ubi natus erat urbem nomine Philippopolim conditam esse narrat etiam Zon. 12, 19, Philippopolim in Arabia conditam, Victor Caes. 28; non recte Philippopolim Thraciae ab eo constitutam crediderunt Hieronymus chron. ad a. Abr. 2264 et Iordanes Rom. 283). — Pater Marinus t. rep. in vico illo Arabiae, Lebas-Waddington 2075 (cf. supra n. 272), nobilissimus latronum doctor Vict. epit. 28. In locum C. Furii Sabinii Aquilae Timisitheï, quem ipse dicebatur per medicos sustulisse vit. Gord. 28, praefectus praetorio factus a. 243 vit. Gord. 29, 1, Zosim. 1, 18, Zonar. 12, 18 cf. Vict. Caes. 27, 8, epit. 27, 2, Ruf. Festus 22, Hieronymus ad a. Abr. 2257 (annum indicat vita Gord. 29). Praefectura Philippi memoratur etiam in t. Palmyreno CIGr. 4483 = Lebas-Waddington 2598. Milites in Gordianum incitat; Gordiano interfecto imperator salutatur (a. 244) Zosim. 1, 19, Zonar. 12, 18 cf. Vict. Caes. 27, 8, epit. 27, 2, Ruf. Fest. 22, Eutrop. 9, 2, Ammian. Marc. 23, 5, 17, imperator salutatus Gordianum interficere iubet vit. Gord. 29, 30. Consul ord. a. 245 cum Titiano, consul II a. 247 cum M. Iulio Philippo filio, consul III a. 248 cum eodem iterum fasti. Praefectus contra Decium, occiditur Veronae (a. 249) Vict. Caes. 28, epit. 28, Eutrop. 9, 3, chronographus anni 354 (ap. Momms. chron. min. I p. 147) cf. Zosim. 1, 22, Zonar. 12, 19. — Rumorem, christianum eum fuisse et ab eo qui tunc ecclesiam regebat sacris prohibitum donec exomologesin fecisset memorat Euseb. h. eccl. 6, 34; christianum fuisse adfirmat Orosius 7, 20. — Uxor: Marcia Otacilia Severa; filius: M. Iulius Philippus (qui sequitur).

308 M. IVLIVS PHILIPPVS vel M. IVLIVS SEVERVS PHILIPPVS CAESAR, postea IMP. CAESAR M. IVLIVS PHILIPPVS vel SEVERVS PHILIPPVS AVG. M. Iulius Philippus nummi et tituli plerique, M. Iulius Severus Philippus t. Albonensis III 3049 et nummi civitatum quarundam Pamphylicae (Köhne Zeitschr. f. Münzkunde 6, 1846 p. 122, Revue numism. 1853 p. 30, 32), sed ipse Severi cognomine abstinere maluit testibus diplomatibus militaribus. Philippus scriptores, C. Iulius Saturninus Victor epit. 28, nescio quo errore.

Filius eius qui praecedit (cognomen Severi, de quo cf. supra, traxit sine dubio a matre Marcia Otacilia Severa); natus a. 237 vel 238 (quippe annum agens duodecimum cum occideretur a. 249) Victor. epit. 28. A patre Caesar factus Zosim. 1, 22, a patre in consortium imperii adsumptus Victor Caes. 28, epit. 28, Hieronymus ad a. Abr. 2264, Oros. 7, 20, 1, cum patre imperator factus Eutrop. 9, 3; tituli ostendunt eum primum Caesarem tantum dictum fuisse, Augustum

et tribuniciae potestatis anno demum 247 (cf. *inscr. meae selectae* n. 506—513; *Sallet Daten der alex. Kaisermünzen* p. 64). Consul a. 247 cum patre iterum, consul II a. 248 cum patre tertium fasti. Occisus Romae (a. 249) *Victor Oes.* 28, *epit.* 28, *Eutrop.* 9. 3, *Zosim.* 1, 22, *Zonar.* 12, 19.

309 C. IVLIVS PISIBANVS consul suff. a. inc. *fasti fer. Lat.* (XIV 2244). *Lepidi* vocabulum, quod in altero versu extabat, videtur relictum esse ex nomine collegae *Pisibani*; notandum tamen *Pisibani* et *Lepidi* cognomina etiam coniuncta reperiri in eodem homine, cf. infra sub C. *Matio Sabinio Sullino*. — Consul fuit temporibus *Antonini Pii*, circiter a. 150, si veri sunt calculi ab *Hulseno* (CIL. I ed. 2 p. 56) de reliquiis fastorum feriarum Latinarum instituti.

310 C. IVLIVS PISIBANVS MAXIMVS AEMILIVS PAPVS tribunus latilavus legionis II *Adiutricis* t. *Aquincensis* III 3460. Fortasse non diversus ab eo qui praecedit.

311 *Iulius Piso* magnam pecuniam ante viginti annos a re publica *Anisenorum* acceptam sibi habere sinitur a *Traiano* *Plin. ep. ad. Trai.* 110, 111.

312 T. *Iulius Piso* vir egregius t. *urbanus* *Eph.* ep. 4 p. 291 n. 840. Uxor *Statilia Paterna* ib.

313 IVLIA(VS) PLACIDIANVS (sic tituli *Gallici* infra memorati, *Placidianus* testes consulatus anni 273). Tituli: *Gratianopolitanus* XII 2228 (1); *agri Vocontiorum*, ib. 1551 (2). Vir perfectissimus, praefectus vigilam; sub eius cura a. 269 vexillationes et equites tendentes in provincia *Narbonensi* t. *Gratianopolitanus* XII 2228. Vir clarissimus, praefectus praetorii t. *agri Vocontiorum* XII 1551. Consul ord. a. 273 cum *Tacito* *Aug. fasti*.

314 *Iulius Placidus*, tribunus cohortis, *Vitellium* e latebris quibus se occultaverat protraxit *Tac. h.* 3, 84.

315 C. IVLIVS PLACIVS VARVS CORNVTVS (pro *Planc-* in altero sive exemplo sive apographo tituli traditur, *Pl. Anic.* in altero *Plaut*...; correxit *Cichorius*); ab eo C. *Iulio Cornuto Tertullo* ex testamento positus t. *Pracnestinus* vel *agri Pracnestini* XIV 2925, 2925^a. Filius puto adoptivus C. *Iulii Cornuti Tertulli* (supra n. 187), genitus a M. *Plancio Varo* (P 334).

316 *Iulius Planta* amicus *Claudii* et comes; ei *Claudius* cognitionem de statu *Anaunorum* et *Tulliasium* et *Sindunorum* mandavit (a. 46) *V* 5050.

317 TI. IVLIVS POLLIENVS AVSPEX consularis (*Numidia*) VIII 2743. Incertum quando vixerit, et qua parentela coniunctus cum A. *Pollione* *Auspice* quindecimviro sacris faciundis a. 204 (P 410).

318 *Iulius Pollio* tribunus praetoriae cohortis a. 55 *Tac.* a. 13, 15.

319 *Iulius Pollux* (Ἰούλιος Πολυεύχης ipse in praefationibus singulorum *anonymastiri* librorum, Πολυεύχης *Philostratus* et *Suidas*) rhetor, Nau-

- cratites, discipulus Hadriani *Philostratus vit. soph.* 2, 12. De arte eius rhetorica *Philostratus l. c.* Scripta eius enumerat *Suidas s. v.* Πλοῦτος, in his epithalamium in Commodum Caesarem *ib.* Extat onomasticon, quod dedicavit Commodo Caesari (i. e. ante a. 177) *onom. praef.* Cathedram Atheniensem accepit a Commodo *Philostratus l. c.* In eum ut videtur, nomine non posito, invehitur *Lucianus ἑνὸς διδάσκα. c. 24 cum schol.; cf. C. F. Ranke Pollux et Lucianus (Quedlinburg 1831) p. 1.* Obiit annos natus quinquaginta octo *Philostratus l. c.*
- 320 IVLIVS POMPEIVS RVSONIANVS (Pomp- traditur pro Pomp-) *fistula plumbca urbana, bull. comun. 1887 p. 9 n. 1680.* Idem ut videtur Pompeius Rusonianus quindecimvir sacris faciundis, consul a. inc. XIV 2790.
- 321 L. IVLIVS POMPILIVS BETVLENVS APRONIANVS clarissimus iuvenis, balneas Amiterninis patriae suae dedit t. *Amiterninus IX 4916.*
- 322 A. IVLIVS POMPILIVS PISO T. VIBIVS [VARVS] LAEVILLVS BERENICIANVS. *Ipsae posuit titulum Lambaesisanum VIII 2582 (1); ipsi dedicatus est VIII 2744. 2745 (2) mutilus (et insuper non recte ab editoribus discissus); praeterea memoratur VIII 2488 (3). 2547 (4). 7102 et plenius VIII S. 19512 (5).*
- [A.] Iulius Pompilius Piso T. Vib[us] Berenicianus t. 1 idemque videtur fuisse t. 2 (superest . . . anus), A. Iulius Pompilius Piso Laevillus t. 3, . . . Iulius Pon Piso Laev . . . t. 5, [A.] Iulius Piso t. 4. (Varus cognomen ego addidi propter quod in t. 1 inter T. Vibii et Bereniciani nomina non solum Laevilli cognomen sed etiam alterum vocabulum perisse colligitur ex latitudine spatii vacantis, et C. Iulium Iupam T. Vibium Varum Laevillum habuimus supra n. 264). Anli fil. t. 1 (collocatum post Pompilii nomen). Tribu Cornelia t. 1. Decemvir stlitibus iudicandis t. 1. Tribunus militum [legionis . . .], item XV Apollinaris t. 1. 2. Quaestor urbanus t. 1. 2. Adlectus inter tribunicios; praetor candidatus Augustorum; legatus legionis XIII Geminae t. 1. 2, item IIII Flavinae t. 2. Praepositus legionibus I Italicae et IIII Flavinae cum [omnibus copiis] auxiliorum, dato iure gladii t. 1. 2. Legatus Aug. (sic t. 4) vel Augustorum (sic perscr. t. 1. 5) pro pr. legionis III Augustae t. 1. 2. 3. 4. 5, n. 176 t. 4, post a. 176 (177/180) t. 3. Consul designatus t. 1 (consul igitur fuit aut exeunte a. 177 aut paullo postea).
- 323 C. IVL(IVS) POMPONIVS PVDENS SEVERIANVS vir clarissimus, praetor urbanus, Herculi sacrum fecit ad aram maximam VI 317. *Videtur vixisse saeculo p. Chr. tertio.*
- 324 Sex. Iulius Possessor Sex. f., trib. Quir., praefectus cohortis III Gallorum, praepositus numeri Syrorum sagittariorum item alae primae Hispanorum, curator civitatis Romulensium, m(unicipii) Arvensium (cf. *Huebner C. II p. 134*), tribunus mil[itum] leg[ationis] XII Fulminatae, curator coloniae Arcensium (videtur significari colonia Arcu

Caesarea Phoeniciae), adlectus in decuria ab imp. Antonino et Vero Augustis, adiutor Ulpii Saturnini praefecti annonae ad oleum Afrum et Hispanum recensendum, item solamina transferenda item vecturas navicularis exsolvendae; procurator Augustorum duorum ad ripam Baetis *t. Hispalensis II 1180*.

325 IVLIVS POSTVMVS, qui Gallias rexit ante Victorinum *Trebellius Pollio trig. tyr. 6, 6. Vide IMP. CAESAR M. CASSIANVS LATINVS POSTVMVS AVG.*

326 Iulius Postumus, adulter Mutiliae Priscae: eo adiutore utitur Seianus ad circumveniendam Agrippinam *Tac. a. 4, 12. Fortasse non diversus ab eo qui sequitur.*

327 C. Iulius Postumus (*sic VI 918, Πόστοπος CIGr. 4957*) Sex. filius, tribu Cor., praefectus Aegypti a. 47 VI 918 *cf. CIGr. 4957, 27. Huius fortasse servus: Ilius C. Iuli Postumi librarius VI 9518; liberti VI 19969. VI 20168. VI 20189. Diversus C. Iulius Postumus Sex. f., tribu Cor. VI 20217.*

328 Iulius Priscus, centurio, a Vitellio praetorianis cohortibus praepositus *Tac. h. 2, 92. Post pugnam Cremonensem missus a Vitellio ad obsidendum Appenninum ib. 3, 55. Romam redit c. 61. Se ipsum interficit 4, 11.*

329 (Iulius) Priscus, frater imperatoris M. Iulii Philippi, ab eo Orienti (*sic c. 20*) vel certe Syriacis exercitibus (*c. 19*) praefectus *Zosimus 1, 19, 20. Idem fortasse [Iul]ius Priscus praefectus Mesopotamiae t. Philippoli in Batanaea inventi CIGr. 4602. 4603 = Lebas-Waddington 2077, 2078 cf. Waddington l. c.; Cavedoni CIGr. add. (vol. III p. 1180). Ad eundem plane incerta coniectura Waddington l. c. retulit fragmentum VI 1638.*

330 (Iulius) Proculus? pater Iuliae Procillae (*ipsius nomen non est traditum*), procurator Caesarum *Tac. Agr. 4.*

331 Iulius Proculus iudex datus ab imp. (Domitiano ut videtur) ad fines regundos inter civitates complures Baeticae *t. corrupte traditus II 2349.*

332 Iulius Proculus, cum suis occisus a Commodo *vit. Comm. 7, 7.*

333 C. IVLIVS PROCVLVS M. f., tribu Volt.; triumvir aere argento auro flando feriundo, quaestor Augustorum, tribunus legionis IIII Scythicae, ab actis imperatoris Traiani Aug., tribunus plebis, praetor, legatus legionis VI Ferratae, legatus Augusti pro praetore regionis Transpadanae (*cf. Mommsen epk. ep. 7 p. 397 not. 7*), legatus Augusti pro praetore ad census provinciae Lugdunensis, curator operum publicorum, consul (suff. a. inc.) *t. Antiatinus X 6658 (consulatum memorari in fragmento fastorum feriarum Latinarum, XIV 2243 v. 10, ubi superest . . . o Procu[lo], coniecit Asbach analect. histor. et epigr. Lat. p. 32; idem statuit particulam hanc fastorum feriarum Latinarum spectare ad annos 101–104, ut hic Proculus consul successus fuerit*

anno 104; cf. *CIL. I* ed. 2 p. 59). Quindecimvir sacris faciundis, fetialis; patronus Antiatium t. *Antiatinus*.

- 334 C. Iulius Proculus (nomen plenum *Martialis* 11, 36, 8) amicus vel fautor *Martialis*, habitans prope Palatium *Martialis* 1, 70; e morbo convaluit ib. 11, 36. — Eiusdem nominis homo in convivio *Trimalchionis* inducitur a *Petron. sat. c.* 38.

— C. VARIUS IVLIUS PROCVLVS.

- 335 IVLIUS PROCVLVS QVINTILIANVS (inter *Proculi* et *Quintiliani* nomina et vocabulum interponunt codices actorum) proconsul Asiae cum passus est Pionius mense Martio a. 250 (proconsul igitur a. 249/50) acta martyrii S. Pionii ap. *Ruinart acta primorum martyrum sincera* (ed. *Ratisbon.* 1859) p. 198 cf. *Lightfoot apostolic fathers part. II vol. 1* p. 697; *chron. Paschale* p. 504 ed. *Bonn.* Cf. *Waddington fastes des prov. asiatiques* n. 175.

- 336 C. IVLIUS PVDENS C. f., tribu Quir., clarissimus vir, quaestor urbanus, tribunus plebis t. *Thibiltani VIII S.* 18907. 18908; patruus eius P. Iulius Castus P. f. *VIII S.* 18907.

- 337 Iulius Publius (Ιὺλιος), ὁ κρᾶτιστος ἐπίτροπος, logista coloniae Ieonensis t. *Ieonii repertus*, ap. de *Villefosse comptes rendus de l'Acad. des inscr. et b.-l.* 1890 p. 443.

- 338 A. IVLIUS QVADRATVS sive C. ANTIVS A. IVLIUS QVADRATVS. Tituli: *Pergameni*, ap. *Fränkel Inschriften von Pergamon* p. 300 seq. n. 436 (1). 437 (2). 438 (3). 439 (4). 440 (5). 441 (6). 442 (7). 443 (8). 444 (9). 445 (10). 446 (11). 447 (12). 448 (13). 449 (14). 450 (15). 451 (16). *CIG.* 3548 et melius ap. *Fränkel l. c.* p. 305 (17). *CIG.* 3549 (18), ex his sane t. 4. 6-15 ad minuta fragmenta redacti; *Lycei CIG.* 4238^a, melius ap. *Waddington fastes des prov. asiat. n.* 114. (19) *Journal of hellenic studies* 10 p. 74 (20); *Elacensis Aeoliae CIG.* 3532 et melius ap. *Borghesium opp.* 2 p. 15 (21). Memoratur in t. *Pergameni III S.* 7086 = *Fränkel l. c.* 269 (22), *Fränkel* 290 (23), 554 (24). *Messanensi* ap. *Kaibel inscr. Gr. Sicil. Ital.* 408 (25), *Fidenate CIL. XIV* 4057 (26). Nummus *Pergamenus* (nunc *musei Britannici*), ap. *Waddington fastes des prov. asiat. n.* 114, item *Coins of Mysia in the British Museum* p. 143 n. 268; nummus *Attacensium*, *Mionnet Suppl. VII* 516, 178, *Borghesi opp.* 2 p. 13, item ap. *Waddington l. c.*

Quadratus (Κοδράτος) *Aristides* p. 116 et plerumque in indicando consulatu anni 105, item nummus *Attacensium*, Αδ. Κροαδράτος; nummus *Pergamenus*, Iulius Quadratus t. 22. 25. 26, A. Iulius Quadratus t. 21. 23 et in actis *Arvalium actatis Flavianae* ([A]ἰδός Ἰούλιος [Κροαδράτος] t. 2, [A. Iul]ius, non [C. Ant]ius Quadratus V 875 in indicando consulatu a. 105); C. Antius A. Iulius Quadratus t. 5. 17. 19. 20 et in actis *Arval. a.* 105 (ex nomine pleno partes relictar sunt in t. 1. 4. 9. 14. 15. 16), C. Antius Iulius Quadratus *dipl. mil. a.* 93 et alterum *dipl. super rep. anni 105*. — Auli filius t. 1. 5. 17 (con-

stanter collocatum post Iulii nomen, non post Antii). 19 (ubi Auli fil. insertum est inter Auli praenomen et Iulii nomen); I'A. Ιουλίω(?) sc. υἱός t. 18. Tribu Voltinia t. 19 cf. t. 16. — Origine Pergamenus t. 18 (idem indicat Aristides I p. 116 et praeterea multitudo titulorum eius Pergami repertorum).

Primi honores non memorantur; fortasse a Vespasiano adlectus est in senatum et inter praetorios (Wadd.). Romae inter fratres Arvales adest a. 78. 86. 87. 89 act. Arr. (cf. infra). — Legatus pr. pr. (καὶ ἀντισπᾶντης om. t. 21) provinciae Ponti et Bithyniae t. 3. 4. 5. 16. 17. 19. 21. — Legatus pro pr. (ἀντισπᾶντης habent soli t. 16. 19) Asiae iterum t. 3. 4. 5. 16. 17 (ubi δὲ vocabulum deficit) 19. 21. — Legatus Augusti (ἀντισπᾶντης om. tituli omnes) provinciae Cappadociae (πρεσβευτὴς Σεβαστοῦ ἐπαρχίας Καππαδοκίας t. 17, πρεσβευτὴς Σεβαστοῦ vel τοῦ Σεβ. ἐπαρχίας Καππαδοκικῆς t. 3. 4. 5. 21, πρεσβευτὴς Σεβαστοῦ ἐπαρχίας [Καππαδοκίας] Γαλατίας Φρυγίας [Πισιδίας Ἀντιοχίας Ἀρμενίας μίλιρās] t. 16) t. 3. 4. 5. 16. 17. 19. 21. (Legatum Cappadociae Quadratum fuisse nondum consulem colligi potest ex t. 19). — Proconsul Cretae et Cyrenarum t. 3. 4. 5. 16. 17 (ubi Κόπρου traditur pro Κυρήνης). 21. — Legatus Augusti pro pr. Lyciae et Pamphyliae t. 3. 5. 13. 17. 21 (in hoc t. loco non suo, inter legationes Asiae et Cappadocicam). His quoque honoribus Quadratum functum esse ante consulatum probabile est. — Consul t. 1. 2. 21, suffectus mense Iul. a. 93 cum M. Lollio Paullino Valerio Asiatico Saturnino dipl. mil. (III p. 859). — Legatus pro pr. imp. Traiani provinciae Syriacae (πρεσβευτὴς ἐπαρχίας Συρίας t. 3. 5. 17, πρεσβευτὴς Συρίας Φαναίκης Κομμαγηνῆς t. 2) t. 2. 3. 5. 6. 16. 17. (Legatus pro pr. imp. Traiani Συρίας [καὶ πολλῶν] ἄλλων ἐπαρχιῶν t. Ephesius Greek inscr. in the British Museum 3 p. 187 n. 538, acephalus, propter hanc Syriacae et aliarum legationum mentionem ad A. Iulium Quadratum relatus ab Hicksio). — Consul iterum t. 5. 17. 18. 24. 26, ordinarius a. 105 cum Ti. Iulio Candido Mario Celso fasti. — Proconsul Asiae nummi; t. 5. 17 cf. t. 16; videtur proconsul fuisse circa a. 106, cf. Waddington l. c. — Septemvir epulonum t. 1. 2. 5. 16. 17. 21. — Frater Arvalis t. 1. 2. 4. 5. 16. 17. 21; adfuit inter fratres Arvales a. 76. 86. 87. 89 et praeterea nescio quo anno sub Domitiano act. Arr. (quam his locis actorum significari alium A. Iulium Quadratum non est probabile, cf. Fränkel l. c. p. 299), rursus a. 105 act. Arr. — Amicus appellatur a Traiano t. 22. — Pergamenae urbis quasi alter conditor Aristides oral. X (Ἀπελλᾶ γενεθλιακός, I p. 116 ed. Dindorf). In honorem templi Iovis amicalis et imperatoris Traiani cortamen quinquennale Pergami constituit t. 22; alia liberalitas eius erga Pergamenum videtur memorari t. 24. — Proavus Apellae, Frontonis filii, Pergameni, cuius natali Aristides genethliacum habuit Aristides l. c. — Servi vel liberti eius t. 23. 25. 26, fortasse etiam VI 20650.

— P. MANILIVS VOPISCUS ed. IVLIVS QUADRATVS BASSVS.

- 339 IVLIVS QVINTIANVS ὁ λαμπρότατος ὑπατικός *l. Ionicus Lebas-Waddington* 232. *Medii fere saec. tertii p. C.*
- 340 Iulius Quintianus epistrategus (septem nomorum et Arsinoitae) a. 194 *Aegyptische Urkunden aus den königl. Museen zu Berlin fasc. I n. 15.*
- 341 C. Iulius Quintilianus (Quintillianus *l. Ostiensis*) praefectus vigilum a. 210 *VI 1058. 1059*, a. 211 *l. Ostiensis Eph. ep. 7. 1207.* Idem fortasse Quintilianus cui rescripserunt Severus et Antoninus a. 208 *cod. Iust. 7, 45, 1, coniciante Kruegero.*
- M. SEDATIVS SEVERVS IVLIVS REGINVS.
- 342 Ti. Iulius Rho.... procurator (Augusti?) *XI 1733.*
- C. Iulius Rhometalces v. Rhometalces.
- 343 C. Iulius Romanus (*sic plene Charisius p. 117. 6. 190, 8. 229, 3. 230, 1. 236, 16. 239, 1. 254, 8;* Iulius Romanus *ib. p. 238, 16, praeterea Romanus*) auctor grammaticus, adhibitus a Charisio *Charisius passim* (cf. *index Keilii in Charisium p. 572.*) *Videtur vixisse saeculo p. Chr. tertio, cf. Teuffel Litt. 379, 1.*
- 344 L. IVLIVS ROMVLVS consul suffectus mense Sept. a. 152 cum C. Novio Prisco *dipl. mil. nuper rep. (III S. p. 1987).*
- 345 M. IVLIVS ROMVLVS legatus pro pr. provinciae Sardiniae (L. Helvio Agrippa proconsule) a. 69 *X 7852.*
- 346 L. IVLIVS RVFINVS Q. f., tribu Quir., proconsul *VI 1430.*
- M. SEDATIVS SEVERIANVS IVLIVS RVFINVS.
- 347 IVLIVS RVFVS vir nobilis a Septimio Severo occisus *vit. Severi 13, 1.* Fortasse non diversus a Iulio Rufo cuius bona ad fiscum venisse narrat *Paulus Dig. 46, 1, 71.* Diversus Iulius Rufus cui rescripsit Antoninus *Paulus Dig. 49, 14, 49.*
- 348 Iulius Rufus scriptor fortasse satirarum (sed res incerta) *Martial. 10, 99. Cf. Teuffel Litt. § 324, 5.*
- 349 L. IVLIVS RVFVS (Iulius Rufus *Plin.; praenomen innotuit ex mentionibus consulatus X 5405 et X 6637 = VI 8639*), consul ordinarius a. 67 cum Fonteio Capitone (*supra F 310*) fasti. Carbunculi morbo obiit Plinio condente naturalem historiam *Plin. h. n. 26, 5. Incertum num ad hunc pertineat signaculum Matrili adservatum L. Iuli Rufi, Uzenti (Uzentum oppidum Calabriae) IX 6083, 80.*
- 350 Iulius Sabinus (*sic edi solet; sed traditur ab Tullio et a Sabino*), comes Occii(?) Flammae proconsulis Cretae, inter a. 31 et 37 rerum capitalium reus in carcerem conditus *Seneca contr. 9, 4, 17-21.* Bene declamavit; facete dicta eius *ib.*
- 351 Iulius Sabinus, Lingo, Caesaris dictatoris per proaviam, ut per vaniloquentiam gloriabatur, abnepos, a Romanis defecit a. 70 *Tac. h. 4, 55; Dio 66, 3.* Caesarem se appellavit *Tac. ib. c. 67; Dio l. c.* A Sequanis pugna commissa funditur *Tac. l. c.; cf. Dio l. c.* Latet per novem annos, occisus a. 79 *Dio 66, 16 cf. Tac. l. c.; Plutarchus amat. p. 770.* Uxor eius Epponina (Peponina) *Tac. Plut. Dio ll. cc. --*

- Filii duo *Plut. l. c.*, *Dio l. c.*, quorum alter in Aegypto occubuit, alterum nomine Sabinum Delphis vidit pater Autobuli *Plut. l. c.*
- 352 Iulius Sacerdos, Gallus, a Caligula occisus *Dio* 59, 22.
- 353 Iulius Sacrovir, Aedius, populares ad defectionem a Romanis excitat; pulsus apud Augustodunum a C. Silio legato Germaniae superioris sua manu occidit *Tac. a. 3, 40-46 cf. 4, 18, 19, h. 4, 57; Velleius* 2, 129.
- 354 IVLIVS SANCTVS clarissimus puer, filius (*privignus?* cf. *Hirschfeld*) C. V(alerii) V(aleriani) Sancti clarissimi viri *t. rep. Turbes in Aquitania, ap. Sacaze inscr. des Pyrénées (cum nota Hirschfeldii CIL, XIII ad hunc l. citanda)*.
- 355 IVLIVS SAS... cos. (= consularis, sc. Pannoniae superioris) *t. Pœtorionensis III 4048*.
- 356 IVLIVS SATVRNINVS consularis Syriae *Lebas-Waddington 2309 (melius quam CIG. 4617) cf. 2309^a. 2524, anno decimo imperatoris (nomen erasum aut Commodi aut Alexandri; anno igitur aut 185 aut 231) Lebas-Waddington 2309*.
- 357 IVLIVS SATVRNINVS praeses (ἡγεμὼν) (Galatiae ut videtur) *t. Ancyranus CIG. 4013*.
- 358 Iulius Saturninus (Iulius *cod. Memm.*, Iunius *vulg.*) auctor citatus de rebus anno 712 gestis a *Suetonio Aug. 27*.
- 359 C. IVLIVS SATVRNINVS vir consularis (βραττωδς), praeses Lyciae *CIG. 4272 p. 1124 = Lebas-Waddington 1256*.
- C. IVLIVS SATVRNINVS imp. M. Iulii Philippi filius *Victor epit. 28. V. supra* M. IVLIVS PHILIPPVS CAESAR.
- 360 T. Iulius Saturninus T. f., tribu Fabia, procurator Augustorum *t. Trevir Brambach 808*, procurator Augustorum et Faustinae *t. urbanus VI 559; cf. t. Lugdunensis, ap. Boissieu inscr. de Lyon p. 6. Idem fortasse T. Iulius Saturninus conductor portorii Illyrici III 1568. 4720 p. 958. III S. 12363. V 1864. 5079. 5080, sub Antonino Pio III 1568. V. inscr. meae selectae 1382-1384. 1859*.
- Ti. Iulius Sauromates v. Sauromates.
- 361 C. IVLIVS SCAPVLA. *Tituli Ancyranus CIG. 4022 (1). 4023 cf. Domaszewskium arch. ep. Mitth. 9, 1885 p. 126 (2); Rhein. Museum 27 p. 149 = arch. ep. Mitth. 1885 p. 125 acephalus (3). Tribunus laticlavus legionis VII Geminae Folicis, quaestor provinciae Baeticae (quaestor *nude t. 1. 2*), tribunus plebis, praetor, legatus legionis IV Scythicae, proconsul Achaiae (proconsul *nude t. 1. 2*), legatus imp. Hadriani et Antonini (i. e. a. 138) pro pr. (prov. Galatiae) *t. 1-3*. Cos. designatus *t. 1. 2 (consul igitur non multo post a. 138)*.*
- 362 C. IVLIVS SCAPVLA F..... (? f littera potest superesse etiam ex *jetialis vocabulo*), C. f., triumvir aere argento auro flando feriundo, tribunus (legionis XII) Fulminatae, [quaestor] imperatoris Antonini Pii (*quae deinde sequuntur [ἀν]θηδαι[η]ν ὑπ' αὐτ[οῦ]ον, quo*

- spectent, incertum est) *t. Atticus Eph. rp. 1 p. 242 = CTA. 3, 626 mutulus, suppletus a Dittenbergero. Fortasse filius eius qui praecedit.*
- 363 Iulius Secundus, orator (ἰὺλιος Πλουτ. *Otho* 9), Iulii Flori fratris filius *Quint. 10, 3, 13*, oriundus igitur e Gallia cf. *Tac. dial. 10*, aequalis Quintiliani *Quint. 10, 3, 12*. A. 69 Othoni imperatori ab epistulis, comes eius in expeditione adversus Vitellianos *Plut. Otho* 9. Iudicia de eloquentia eius, Quintiliani *Quint. inst. 10, 1, 120, 121 cf. 10, 3, 12. 12, 10, 11*; Taciti *Tac. dial. 2*. In dialogo de oratoribus Tacitus eum inducit verba facientem et iudicis partibus fungentem. Vitam Iulii Africani (codd. Asiatici) componit *Tac. dial. 14*. Moritur iuvenis *Quint. 10, 1, 120*.
- 364 IVLIVS SECVNDVS praeses provinciae puto, cui rescripsit Hadrianus *Marcianus Dig. 48, 3, 6*. — Iulius Secundus quo medicamento usus sit *Galenus XIII p. 1029 Kühn*.
- 365 Q. IVLIVS SECVNDVS Q. f., tribu Quir., legatus pro pr. (fortasse provinciae Baeticae), hospitium fecit cum decurionibus et colonis coloniae Tpusuctu in Mauretania a. 55 kal. Aug. *VIII 8837*. — Q. Iulii Secundi libertus *VI 19904*.
- 366 C. Iul[lius] Senecio vir egregius, procurator provinciae Galatiae, item vice praesidis eiusdem provinciae et Ponti *t. Ancyranus III 251*.
- 367 Iulius Senex ex Mauretania, amicus Frontonia, cuius industria militari is adiuvari volebat in provincia circa quaerendos latrones *Fronto ad Pium 8 p. 169 N*.
- 368 C. IVLIVS SEPT(IMIUS) CASTINVS. *Tituli Aquincenses III 3480 (1) III S. 10471 (2). 10472 (3). 10473 (4) hi tres eadem fere inscriptione inscripti; agri Aquincensis, III S. 10360 (5); memoratur in Rhemano Brambach 520 (6) et in Dacico III S. 7638 (7). Signaculum rep. in agro Frentanorum IX 6083, 77 (8). C. Iul. Sept. (Sep. t. 2. 3) Castinus t. 2-4, C. Iul. Castinus t. 1. 5. 8, Iulius Castinus t. 6. 7, Castinus Dio. Tribunus militum legionis primae Adiutricis, item quintae Macedonicae, quaestor, tribunus plebis, praetor; curator A[e]c[cl]an[ensium] (*ÆTAN legitur in tribus titulis; a[limen.] coniecit Mommsen*), curator viae Salariae, iuridicus per Apuliam Calabriam Lucaniam Bruttios, proconsul Cretae et Cyrenarum t. 2-4. Legatus legionis primae Minerviae t. 2-4. 6, anno aut 205 aut 208 t. 6. Ex praecepto trium Augustorum dux vexillationum quattuor legionum Germaniae, primae Minerviae (*cuius erat legatus*), tricesimae Ulpiae, octavae Augustae, XXII (*XVIII tituli*) Primigeniae 'adversus defectores et rebelles' t. 2-4, (*videtur significari tumultus aliquis nobis praeterea ignotus; noli cogitare de bellis Septimii Severi contra Nigrum et Albinum*). Legatus Aug. t. 1, Augustorum duorum t. 5, Augustorum trium t. 2-4 pro pr. Pannoniae inferioris t. 1-5. Consul designatus t. 2-4 (*videtur igitur consul suffectus fuisse sub finem regni Severi*). Multum potest apud Caracallam *Dio 78, 13*. Legatus Aug. pro pr.*

- Daciae t. 7 cf. *Dio l. c.* A. 217 specie honoris ex Dacia revocatus a Macrino *Dio l. c.*
- 369 M. Iulius Serenius(?), mag(ister) sum(m)arum (rationum?) t. urbanus *semel descriptus VI 1618.*
- IVLIVS SERVIANVS v. L. Iulius Uraus Servianus.
- CN. SERTORIUS BROCCIVS *cert.* IVLIVS SERVIANVS.
- 370 Q. Iulius Severinus, Sequanus, omnibus honoribus apud suos functus, inquisitor Galliarum t. *Lugdunensis Boissieu p. 265 n. 19.*
- 371 Iulius Severus: liberti eius t. urbanus fortasse christianus, *Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1596. Incertum num unus ex Iuliis Severis qui sequuntur.*
- 372 C. IVLIVS SEVERVS. T. Ancyranus *CIG. 4029 (1). Memoratur in titulo uxoris (IG. 4030 (2), fortasse etiam in militis alicuius t. Troasmitano III S. 7505 (3). C. Iulius Severus t. 1 et saepius in indicando consulatu anni 155 (X 1208; act. Arr.; Notizie 1883 p. 14), Iulius Severus t. 2. C. f. t. 1. Tribu Fab. t. 1. Princeps Graecorum t. 2. Decemvir (quindecimvir t., perperam) atlitibus iudicandis t. 1. Equo publico ornatus t. 1 (perperam, cf. *MommSEN Staatsr. III 470 not. 4; fortasse debuit esse sevir equitum Romanorum). Tribunus legionis IV Scythicae, quaestor candidatus, tribunus plebis candidatus, quindecimvir sacris faciundis, praetor urbanus, legatus legionis XXX Ulpiae Victricis, curator viae Appiae t. 1. Consul t. 1, ordinarius a. 155 cum M. Iunio Rufino Sabiniano fasti. Legatus pro pr. Syriae Palaestinae t. 1. Ad id tempus fortasse spectat mentio eius in t. 3, ubi veteranus aliquis, miles factus a. 145, dicitur functus esse expeditione Orientali sub Statio Prisco, Iulio Severo, Martio Vero clarissimis viris. Uxor Caracyllaea t. 2.**
- 373 L. IVLIVS SEVERVS consul suff. mense Dec. 155 cum alio Severo *act. Arr. Iudice Domaszewskio (ad III S. 12365) non diversus a L. Iulio Statilio Severo, cf. infra.*
- 374 SEX. IVLIVS SEVERVS sive SEX. MINICIUS FAVSTINVS IVLIVS SEVERVS. T. Dalmaticus *III 2830 cf. p. 1059 et III S. 9891. Iulius Severus Dio 69, 13 et in indicando consulatu Dig. 40, 5, 28, 4, Sex. Iulius Severus dipl. mil. anni 127, [Se]x. Minicius Faustinus ... [Iulius] Severus t. Dalmaticus (ex lectione Hirschfeldii; Mommsenus, qui primus titulum ex lapide exceperat, pro Minic- legerat Vinic-). Filius fortasse adoptivus Cn. Minicii Faustini consulis suffecti anno 116. Tribu Sergia tit. Dalmaticus. Sevir turmae quintae equitum Romanorum, quattuorvir viarum curandarum, quindecimvir sacris faciundis, tribunus mil. legionis [V]II (vel [X]III vel [XII]II) Geminae, quaestor provinciae Macedoniae candidatus imp. Traiani, tribunus plebis candidatus eiusdem, praetor, legatus legionis XIII Geminae, legatus pro pr. imp. Hadriani provinciae Daciae tit. Consul tit., suffectus mense Oct. 127 cum L. Aemilio Iunco dipl. mil. (*CIL. III p. 874*) cf. *Dig. 40, 5, 28, 4. Legatus pro pr. provinciae Moesia inferioris tit.**

Legatus pro pr. provinciae Britanniae tit.; Dio 69, 13. Fuisse nomen eius in titulo Hadriani Britannico VII 275, ubi v. extr. traditur . . . io Sev. . . , coniecit Borghesi opp. 4 p. 166. Legatus pro pr. provinciae Iudaeae, legatus pro pr. provinciae Syriae tit. cf. Dio 69, 13. Res ab eo gestae in Iudaea Dio l. c. c. 13. 14 (Zon. 11, 23). Ob eas triumphalia ornamenta ei decreta tit.

375 TL. (P.?) [IVLIVS?] SEVERVS. Tituli Ancyran CIG. 4031 (1), 4032 (2).

TL. Σεούρος tituli Ancyran ex apographo Hamiltoni, Π. Σεούρος t. 1 ad exemplum a Domaszewskio factum ad ectypum (arch. ep. Mitth. aus Oesterreich 9 p. 118, 75), Σεούρος Dio; Iulii gentilicium ei fuisse coniecit Waddington mém. de l'académie des inscr. 26, 1 p. 219 probabiliter. Oriundus a regibus et tetrarchis tituli, Galatiae sine dubio. Post provinciales honores (παρὰ πύλας τὰς ἐν τῇ Ἰβνι φιλοτιμίας) adiectus inter tribunicios ab Hadriano; legatus in Asia ex epistula et codicillis Hadriani (cf. Mommsen Staatsr. II^a p. 254 not. 3); legatus legionis quartae Scythicae et vice legati Syriae tempore tumultus Iudaeici (c. a. 132); proconsul provinciae Achaiae; missus ab Hadriano in Bithyniam cum quinque fascibus corrector et logista (cf. Mommsen Staatsr. II^a 1036 not. 6, II^a p. 861 not. 3) tituli. De administratione eius Bithynica Dio 69, 14 (diversum esse hunc Severum a Scr. Iulio Severo qui praecedit, quem e Britannia in Iudaeam translatum esse paulo ante Dio narravit, patuit reperto titulo III 2830). Praefectus aerarii Saturni tituli. Consul (suffectus) tituli (anno 140 aut 141, ut putat Waddington l. c. p. 229, certe circa id tempus). Pontifex tituli. Curator operum publicorum; legatus imp. Antonini Pii provinciae Germaniae inferioris tituli. Proconsul Asiae t. 2. — Eundem esse Severum proconsulem Asiae oriundum ex Phrygia superiore, memoratum ab Aristide or. XXVI ed. Dind. I p. 505. 523 seq., putat Waddington mém. de l'acad. des inscript. 26, 1 (1867) p. 214-30, fastes des pror. asiat. n. 143 (cum autem proconsulem fuisse anno 153-4), diversum B. Keil Herm. 25 p. 316 (qui cogitat de Cn. Claudio Severo consule anno 146) et W. Schmid mus. Rheu. 48, 1893 p. 79.

— M. IVLIVS SEVERVS PHILIPPVS CAESAR v. M. IVLIVS PHILIPPVS CAESAR.

376 C. IVLIVS SILANVS frater Arvalis cooptatus d. 26 Febr. 86, magister a. 87 act. Arr. Consul suff. a. 92 ex k. Sept. cum Q. Aru . . . XIV 245. Commemoratur in titulo liberti ipsius III 5831 (cf. add.).

377 C. Iulius Silvanus Melanio (praenomen om. t. Lugdunensis) equo publico; flamen Pomonalis t. Dalmaticus III 8. 12732. Omnibus equestribus militiis functus ib. Proc. Aug. . . . per provin[cias] . . . , proc. Aug. [ra]tionis . . . , ib.; procurator Aug. (scilicet in Gallia Lugdunensi) t. Lugdunensis Boissieu inscr. de Lyon p. 17 n. 11.

378 C. Iulius Solinus (praenomen non omnino certum, cf. Mommsen in editione Solini p. V), qui scripsit collectanea rerum memorabilium

- quae extant: ea dedicavit Advento *Solinus praef. (fortasse Oclatinio Advento consuli a. 218, cf. sub hoc).*
- 379 IVLIVS SOLON ignobilis natu, magna pecunia Cleandro data in senatum pervenit *Dio 72. 12 (Zon. 12. 4).* A Severo interfectus *Dio 74. 2 (Zon. 12. 8).*
- 380 Iulius Sparsus (*nomen gentilicium extat in solo cod. Ashburnhamensi cp. 4, 5*) amicus Plinii, cui is libros suos mittere solebat *Plin. cp. 4, 5. 8, 3.*
- 381 C. Iulius Spartiacus, C. Iulii Laconis (*supra n. 250*) f. *titulus Epidaurius Έπηρ. ἀγγ. 1883 p. 87, 21. — Diversus, sed fortasse huius affinis C. Iulius Spartiaticus sacerdos Augustorum Athenis temporibus Neronis CIAtt. 3, 805.*
- 382 L. IV[L]IVS STATILIVS SEVERVS legatus pro pr. Moesiae inferioris *III S. 12365 (l. semel, nescio num accurate, exceptus). Eundem putat Domaszewskius L. Iulium Severum consulem suffectum anno 155, diversum autem T. Statilium Iulium Severum, qui non multo post (a. 159) Moesiam inferiorem rexit (III S. 12507).*
- 383 C. IVLIVS STATIVS SEVERVS consul suffectus mense Nov. a. 154 cum T. Iunio Severo *dipl. mil. (CIL. III p. 881).*
— T. STATILIVS IVLIVS SEVERVS.
- 384 Q. IVLIVS STRABO TERTVLIVS FIRMIDIANVS salius Palatinus factus a. 178 *VI 1979.*
- 385 C. Iulius Super procurator Augustorum duorum provinciae Siciliae t. *Carnunti pro eius salute dicatus a liberto III 4423.*
- 386 M. IVLIVS SYRA MAGNVS ATTALIANVS M. f., tribu Ann.; sevir turmae equitum Romanorum, quaestor urbanus, tribunus plebis candidatus, clarissimus vir (*hoc loco in tit.*), praetor *VI 1431.*
- 387 Iulius Tacitanus vir egregius, procurator (metallorum Dalmaticorum) sub Severo Alexandro *III S. 8359, 8360. Fortasse idem (ut coniecit Hirschfeld III l. c.) Iulius Tacitanus evocati filius t. Panormitanus X 7289.*
- 388 IVLIVS TAVRVS decemvir aditibus iudicandis t. *Lugdunensis Boissieu p. 609, 7.*
- 389 Iulius Tereus, Philippensis, frater senatoris *III S. 7339.*
- 390 Iulius Theodotus (*gentilicium ex titulis*). *Tituli: Atheniensis CIAtt. 3, 775 ipsi (1), Eleusinius CIAtt. 3, 680 filio positus (2). Atheniensis, pago Melitensis tituli, rhetor Philostratus vit. soph. 2, 2, 6 σοφιστής tituli, auditor (P. Hordeonii) Lolliani Philostratus; principatum agebat rei publicae Atheniensium eo tempore quo Herodem Atticum a re publica removerant Philostratus (munera eius Atheniensia enumerat t. 2); familiaris Demonstrati adversarii Herodis Attici Philostratus; etiam affinitate cum eo coniunctum fuisse coniecit Dittenberger cf. stemma ab eo propositum ad CIAtt. 3, 676. A M. Aurelio munus professoris rhetoricae ei iniunctum, quo munere cum functus esset*

per annos duos obiit annos natus plus quinquaginta *Philastratus*. Uxor Aelia Cephisodora *l. 2*. Filius Iulius Apollodotus *ib.* — *Alius* Iulius Thecodotus, eques Romanus, conductor ut videtur figlinarum *XV 526 cum nota Dresselii*.

391 Iulius Threptus, in testamento Dasumii inter amicos ut videtur testatoris nominatus *VI 10229, 28*.

— Ti. Iulius Tiranes v. Tiranes.

392 Iulius Tiro: de codicillis eius causa falsi acta apud Traianum *Plin. ep. 6, 31, 7*.

393 C. IVLIVS TIRO GAETVLICVS C. f., tribu Gal.; quaestor urbanus, tribunus plebis, praetor *l. Ebusitanus II 3661*.

394 Iulius Titianus (*sic plerumque, interdum Titianus*), scripsit chorographiam *Serv. Aen. 4, 42*, *Gregorius Turon. de cursu stellarum c. 13 (Mon. Germ., scr. rer. Meroving. I 2 p. 862)*, 'provinciarum libros pulcherrimos' *vit. Maximin. 27, 5*, praeterea epistulas sub nomine illustrium feminarum ficticias *Sidon. Apoll. ep. 1, 1*, declamationes petitas ex Vergilio *Serv. Aen. 10, 18*; 'apologos' sive fabulas veras ex Graeco *Ausonius ep. 16, 1, 2 v. 81, 102 (nisi hoc opus cum nonnullis tribuendum est Titiano filio)*; praeterea citatur *Serr. ad Aen. 11, 651 (inde Isidor. or. 9, 2, 64)*. Oratorum simia nuncupatus *Sidon. Apoll. l. c.*, dictus simia temporis sui quod omnia esset imitatus *vit. Maximin. l. c.*

395 (Iulius) Titianus, filius eius qui praecedit: eo oratore usus est Maximinus iunior *vit. Maximin. 27, 5*. *Idem sine dubio* Titianus, inter praeceptores Augustorum Caesarumque recensitus ab *Auson. grat. act. 7, 31*; 'municipalem scholam apud Visontionem Lugdunumque variando non aetate quidem, sed vilitate consenuit' *Ausonius l. c.*

396 Iulius Trypho orientalis limitis dux sub Valeriano *vit. Aureliani 13, 1 (fictic.)*.

397 Iulius Tutor (*gentilicium ponit Tac. h. 4, 55*), Trevir *Tac. h. 4, 55, 58, 72*, ripae Rheni a Vitellio praefectus *ib. 4, 55*. Descivit a Romanis *ib. 4, 57*. Res ab eo in bello contra Romanos gestae *ib. 4, 59, 70, 71, 74, 76, 78, 5, 19, 20, 21*. — *Potest esse huius libertus* Ti. Iulius Tutoris l. Calventius *tit. Noricus III 4845*.

398 Iulius Valens (*Silvius pro Iulius cod. Med.*), amicus Plinii gravi morbo adfectus *Plin. ep. 5, 21, 2*.

399 IVLIVS VALENS (*sic Victor Caes. 29, 3*, Valens Lucinianus *Victor ep. 29, 5, praeterea Valens*) Decio Romam digresso cupientissimo vulgo imperium cepit *Victor Caes. l. c.*; sub Decio Romae tyrannus *Polemius Silvius (ap. Momms. chron. min. I p. 521)*; sub Decio imperator factus *Victor ep. l. c.* — Sub Gallieno Achaia proconsulari imperio regens, comperto missum adversus se Pisonem, sumpsit imperium *vit. Gallien. 2, 2; trig. tyrann. 19*; Gallieni temporibus apud Macedonas imperator factus *Victor epil. 32*. Mox occisus *Victor Caes. l. c.*; brevi a militibus interemptus *trig. tyr. l. c.*

- 399^a C. Iulius Valens praefectus legionis secundae Adiutricis *t. Aquinensis III S. 10394.*
- 400 Iulius Valentinus (*gentilicium non est nisi hist. 4, 68 ibique: Iulius*) Trevir, Gallos ad defectionem a Romanis concitat *Tac. h. 4, 68, 69.* Pugna apud Treviros commissa capitur *ib. c. 70, 71, 76.* Interfectus *c. 85.*
- 401 Iulius Valerianus (*sic Plinii codex Riccardianus in indice ep. 5, 4, Iulius cod. Flor. ep. 5, 4, Valerianus ceteri codd.; nuda Valerianus ep. 2, 15, 5, 13*) amicus Plinii, ad quem datae *ep. 5, 4, 13, fortasse etiam 2, 15.* — T. Iulius Valerianus *fistula plumbea ap. Lancianum syll. ag. n. 502.*
- 402 L. Iulius Veh[il]ius Gr[at]us Iulianus. *Titulus rep. Romae in Tiberi. Notizie degli scavi 1887 p. 537 (inde ego Inser. Lat. select. 1327).* — *Nomen plenum exhibet tit., Iulianus scriptores. — Militias et honores enumerat tit. ordine inverso.* Praefectus cohortis tertiae Augustae Thracum, tribunus cohortis primae Ulpiae Pannoniorum, praefectus alae Herculanae, praefectus alae Tampianae, praepositus vexillationibus tempore belli Germanici et Sarmatici; donis militaribus donatus ab impe[rato]ribus Antonino et Vero ob victoriam [belli Parthi]ci (*a. 166; suppl[er]it Barnabei*), item ab Antonino et [Commodo] ob victor. belli Germ[an]ici [et Sarmatici] (*a. 176; dona militaria tit. collocat extra ordinem post militias*); [proc. Augg.? et praep.] vexillationis per Achaia[m] et Macedonia[m] et in Hispanias adversus Castabocas et Mauros rebelles, procurator Aug. et praefectus classis Po[nti]ae[a] (*suppl. Barnabei*), [proc. Aug. et praepositus vexillationis per . . . , [proc. Aug. provinc[ia]e Lusitaniae] et Vett[on]iae], [proc.] Aug. et praep[ositus] vexillat[i]on[is] tempore belli [Britannici?] (*suppl[er]it Barnabei, nescio an recte*), praefectus classis praetoriae Ravennatis, praefectus classis praetoriae Misenatis; a rationibus, praefectus annonae *tit.* Praefectus praetorio *tit.*, praefectus factus a Commodo post caedem Cleandri *vit. Comm. 7, 4.* Magno in honore habitus a Commodo (pater ab eo appellatus) *Dio 72, 14.* Postea occisus a Commodo *Dio l. c., vit. l. c., in piscinam detrusus praesente officio suo vit. Comm. 11 (hunc Iulianum praefectum praetorio Commodi ut diversam putemus a successore Cleandri, nullus est causa; cf. Barnabei l. c. p. 540 contra Hirschfeldium Veric. p. 229).*
- 403 C. Iulius Verondaridubnus, Aedius, sacerdos Caesaris ad confluentem Araris et Rhodani primus constitutus a. u. c. 742 *Livius epit. 139.*
- 404 IVLIVS VERVS legatus pro pr. provinciae Syriae inter a. 163 et 165 *III 199. Idem videtur Iulius Verus, cui Antoninus et Verus Augusti rescripserunt Dig. 48, 16, 18.*
- 405 CN. IVLIVS VERVS Cn. f., consul designatus II, augur . . . *t. Salonitanus III S. 8714. Num idem sit, qui praecedit, incertum.*
- 406 IMP. CAES. C. IVLIVS VERVS MAXIMINVS AVG. *Nomen plenum*

exhibent nummi tituli papyri; C. Iulius Maximinus Viet. *Caes.* 25, Iulius Maximinus Viet. *ep.* 25, *praeterea* Maximinus (Μάξιμος Syncellus p. 674). Moesius Syncellus p. 674. 681 Bonn., Thrax Viet. *ep.* 25, Zonarus 12, 15, ex vico quodam Thraciae interioris Herod. 6, 8, 1, de vico Thraciae vicino barbaris vit. Maximin. 1, 5, barbaris parentibus genitus, quorum alter e Gothia, alter ex Halanis genitus esse perhibebatur; patri nomen Micca, matri Hababa vit. Maximin. l. c. Natus a. 172 vel 173 (LXV annorum, cum occideretur a. 238) Zonar. 12, 16. Prima iuventa pastor, deinde cum militiae nomen dedisset, tempore procedente eo pervenit, ut exercitibus et provinciis praesset (ὡς στρατοπέδων τε ἐπιμέλειαν ἔδων τε ἀρχὰς ποτεοῦναι) Herod. 6, 8, 1 cf. Zonar. 12, 15; multa de processu eius militari et de muneribus eius habet vit. Max. 2-6, sed pleraque ficticia; τῆς Παιονικῆς ἁλὸς ἐξηγούμενος (?), cum imperator factus est Zos. 1, 13, στρατηγὸς Καλαπικῆς Syncellus p. 674. A. 235 a militibus imperator appellatus (paullo ante d. 25 Mart. fragmentum fastorum sacerdotalium VI 2001 v. 13 cf. Borghesi opp. 3 p. 450, Seck mus. Rhén. 41 p. 163), primus e corpore militari, et nondum senator vit. Max. 8, 1, Eutrop. 9, 1, Viet. *Caes.* 25. Consul a. 236 cum M. Pupienio Africano VI 2001. 2009 cf. fasti. Uxorem e medio tollit Zonar. 12, 16 (cf. sub Caecilia Paulina). Occisus prope Aquileiam (a. 238) Herod. 8, 5, 9, Zosim. 1, 15, Zonar. 12, 16, Victor *Caes.* 37, epit. 35, Eutrop. 9, 1, vit. Maximin. 23, 6, 32, vit. Max. et Balb. 11, 2, Hieronymus ad a. Abr. 2254, Orosius 7, 19, 2. Syncellus p. 680, 7 (de tempore quo occisus est cf. Eckhel 7 p. 293, Seck mus. Rhén. 41, 1886 p. 166, Sadée de imperatorum Rom. tertii p. Chr. saec. temporibus constituendis [Bonn. 1891] p. 18-23).

- 407 C. IVLIVS VERVS MAXIMVS CAESAR (sic tituli, nummi, papyrus Aegyptiaca infra citata; C. Iulius Maximinus Victor *Caes.* 25; Maximinus vita Maximin. passim; reliqui scriptores nomen non ponunt). De pueritia eius multa habet vit. Maximin. c. 27, 29, 30, sed omnino ficticia. Filius eius qui praecedit, a patre Caesar factus Herodian. 8, 4, 9, vit. Maximin. 22, 6, Viet. *Caes.* 25, anno ut videtur 236 VI 2001 v. 17-20 cf. Borghesi opp. 3 p. 459, Sadée de imperatorum Rom. tertii p. Chr. saec. temporibus (Bonn. 1891) p. 7 (Caesaris dignitatem in Maximinum collatam esse aliquanto post quam pater imperator factus est ostendit etiam papyrus Aegyptiaca, ap. Parthey muir. mem. dell' Inst. 2 p. 440), imperator a patre appellatus vit. Maximin. 29, 6 (cum patre imperavisse filium etiam Eutropius 9, 1 ait). In Caesaris dignitate permansisse neque unquam patri Augusto aequatum esse id potissimum ostendit quod in nummis caput eius numquam est laureatum. — Occisus una cum patre Herodian. 8, 5, 9, vit. Maximin. 23, 6, 32, 2, Victor *Caes.* 37, epit. 35, Eutrop. 9, 1, Polemius Silvius (ap. Momms. chron. min. I p. 521).

- 408 L. Iulius Vestinus. Nomen plenum exhibent inscriptio ponderis, ap.

- Longprier journal des savans* 1873 p. 751, et *papyrus Graece scripta*, ap. Wilcken *Herm.* 1893 p. 233; *praeterea* L. Vestinus, Oriundus colonia Viennensi or. *Claudii Lugdunensis*, 'equestris ordinis ornamentum', sub Claudio procurator rerum Caesaris *ib.* Praefectus Aegypti *inscriptio ponderis* (cf. *supra*); *papyrus* (cf. *supra*); *CIG.* 4957 v. 28. 30, anno Neronis sexto (a. p. Chr. 59/60) *inscriptio ponderis*, A. 70 curator restituendi Capitolii *Tac. h. 4, 53* (cf. *Mommsen Staatsr.* II² p. 950 not. 3). — Liberis eius sacerdotia pollicitus est Claudius a. 48 or. *Claud.* Incertum num ex liberis eius L. Iulius Vestinus et M. Vestinus Atticus qui sequuntur. — Huius fortasse L. Iuli Vestini servi *VI* 9520. 17197. — Diversus Vestinus, de cuius morte *Martial.* 4, 78.
- 409 L. Iulius Vestinus (Ὀδυσσεύς, Ἰωλίου γραμματικός *Suidas*; ΑΕΥΚΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΙΟΥΗΤΗ ΝΙΩΙ *apographum tituli alterum*, ΑΕΛΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΙΕΝΣΤΙΠΟΥ *alterum*), ἀρχιερεὺς Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου πάσης, procurator musei Alexandrini, procurator bybliotheacarum Romae, ab epistulis Hadriani imp., eidem a studiis *tit. urbanus* *CIG.* 5900 = *Kaibel inscr. Gr. Sicil. Ital.* 1085. Sophista, scripsit ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου γλωσσῶν aliaque complura *Suidas* s. v. Ὀδυσσεύς (*alias mentiones operum huius Vestini composuit M. Haupt opp. II* p. 435). — Ad eundem pertinere coniecit *Borghesius opp.* 5 p. 16 *titulum acephalum Ephesum III* 431 qui potius est Eudaeomonis (cf. *supra* E 79).
- 410 M. [IVLIVS] VESTINVS ATTICVS. Gentilicium non traditur. Vestinus *Tac. a. 15, 68*, Atticus Vestinus *Suet. Ner. 35*, M. Vestinus *Quint.* 6, 3, 64; in consulatu M. Vestinus Atticus *Phlego mir.* 23, M. Atticus Vestinus *III* S. 7368, Atticus Vestinus *Tac. a. 15, 48*, *Sueton. vit. Lucani* p. 78 *Reifferscheid*, alibi Vestinus. Filius creditur L. Iulii Vestini praefecti Aegypti. Neroni aliquando intima sodalitate coniunctus, postea invisus *Tac. a. 15, 68*. Paulo ante a. 65 uxorem duxit Statiliam Messalinam, quae postea Neroni nupsit *ib.* Consul ordinarius a. 65 cum A. Licinio Nerva Siliano *fasti*. In ipso consulatu iussu Neronis occisus *Tac. a. 15, 69*; *Suet. Ner. 35* (*ideo nomen eius omissum in indicando consulatu anni 65, in titulo horum temporum XI* 1331). Dictum aliquod eius *Quint.* 6, 3, 64.
- 411 Iulius Viator eques Romanus e Vocontiorum gente foederata, potu abstinuit *Plin. h. n.* 7, 78.
- 412 Sex. Iulius [Victor(?) procurator Augusti t. *Mactaritanus VIII* S. 11796.
- 413 L. Iulius Victor Modianus. Tituli: *Cirtensis VIII* 7053 (1); *Thagastensis mutilus VIII* 5145 (2). Tribu Papiria t. 2. Egregius vir t. 2. vir egregius t. 1. Procurator trium Augustorum (*i. e. sub finem regni Severi*) per Numidiam t. 1 cf. t. 2, v(ices) a(gena) proc(uratoris) tractus Thevestini t. 1. Patronus Thagastensium t. 2.
- 414 C. IVLIVS VINDEX (Γάιος Ἰούλιος Οὐδινὲς *Zon.* 11, 13, Caius Iulius Victor *ep.* 5, Lucius Vindex *vit. Alex. Severi* 1, 7, Iulius Vindex

Plin. h. n. 20, 160; *Tac. h.* 1, 51; *Suet. Ner.* 40; *Dio* 63, 22, ἰοόνος Ὀδυνῆς *Plut. Galb.* 4; praeterea Vindex), oriundus ex regia stirpe Aquitanorum, patre senatore Romano *Dio* 63, 22. Adsimulato pallore testamenti nescio cuius captationi lenocinatur *Plin. h. n.* 20, 160. Legatus pro pr. Galliae (Lugdunensis) *Suet. Ner.* 40; *Plut. Galb.* 4; *Dio* 63, 22, a Nerone decavit a. 68 *Iosephus bell. Iud.* 4, 8, 1; *Plut. Galb.* 4, 5; *Suet. Ner.* 40–46, *Galb.* 9; *Dio* 63, 22, 23, 26; *Zon.* 11, 13. Pulsus a legionibus Germaniae mortem sibi conscivit *Plut. Galb.* 6; *Suet. Galb.* 11; *Dio* 63, 24; *Zon.* 11, 13. Memoratur *Tac. h.* 1, 6, 8, 16, 51, 53, 65, 70, 89, 4, 17, 57, 69, *Tac. a.* 15, 74; *Plut. Galb.* 10, 18, 22, 29; *Iuvenalis* 8, 222; *Suet. Galb.* 16; *Plin. ep.* 6, 10, 4, 9, 19, 1; *Pseudo-Lucian. Nero c.* 5; *Philostratus vit. Apoll.* 5, 10, 11, 33, 35, 7, 4; *Dio* 68, 2; *vit. Severi Alex.* 1, 7. Cf. *Mommsen Herm.* 13 p. 92 seq. — 'Caius Iulius imperium corripuit' *Victor ep.* 5, 6, contra veritatem. Inter imperatores nominatur etiam a *Iuliano Caes.* p. 310 D, inter 'tyrannos' a *Polemio Silvio latere. ap. Momms. chron. min.* I p. 520. Vitam eius omissam esse a scriptoribus vitarum Augustarum observatur in *vit. Pescennii Nigri* 9, 2 et a *Vopisco quadr. tyr.* 1.

415 C. IVLIVS VOLVSENN (Ὀβολουσέννα lapis) ROGATIANVS proconsul Asiae a. 254 *miliarius Trallianus III* 6094. — Plane incertum num hic Rogatianus senator, auditor Plotini, qui cum praetor prodire deberet, id neglexit et apud amicos latuit *Porphyrus de vita Plotini c.* 7.

416 Iulius Ursus *Dig.* 8, 5, 8, 7. Fortasse homo nobilis, ex stirpe eorum qui sequuntur, vel etiam unus ex eis.

417 L. IVLIVS VRSVS SERVIANVS. Sic plene VI 20421 et in indicando consulatu anni 134 t. urbanus *Bull. comunale* 1886 p. 96 n. 1138 (paene plene in indicando consulatu anni 102 VI 10244), Ursus Servianus VI 10229 v. 111, L. Ursus VI 1432, Iulius Servianus *Plinius ep.* 3, 17 praescr., 7, 6, 8, ad *Trai.* 2; plerumque Servianus (Severianus *Zonaras* 11, 24, item *fasti Hydat. sub a.* 102, *Severus fasti Hydat. sub a.* 134, alibi *Sergianus, Servillus*).

Natus circa a. 47 *Dio* 69, 17. Uxorem ducit Domitiam Paulinam sororem Hadriani *vit. Hadr.* 1, 2, 15. Consul suff. a. inc. (sub *Domitiano puto*). Legatus Germaniae superioris a. 98 *Plin. ep.* 8, 23, 5 cf. *vit. Hadr.* 2. Eo tempore Plinio impetrat a Traiano ius trium liberorum *Plin. ad Trai.* 2. Legatus Pannoniae *Plin. ep.* 8, 23, 5. Consul iterum ordinarius a. 102 cum L. Licinio Sura iterum *fasti*, ex kalendis Martiis ut videtur cum L. Fabio Iusto VI 2191, 10244. Dicebatur Hadrianum apud Traianum insimulasse *vit. Hadr.* 2. Iudex datur a principe *Plin. ep.* 7, 6, 8. Ad eum dedit *Plin. ep.* 6, 26, fortasse etiam 3, 17. Amicus *Dasumii VI* 10229 v. 8, 111, 112, 114. Liberi eius videntur memorari *ib.* v. 112, filia *ib.* v. 8. Filiam despondet (Cn. Pedanio) Fusco Salinatori (*infra P* 144) *Plin. ep.* 6, 26. Consul ter VI 1432; consul tertium factus ab Hadriano *vit. Hadr.*

- 8, 11, ordinarius a. 134 cum T. Vibio Varo *fasti*. Liberta eius VI 20421. Iussu Hadriani occisus a. 136 annum agens nonagesimum Dio 69, 17 (*Zon.* 11, 24); *vit. Hadriani* 15, 23, 25; cf. Dio 76, 7. *Incertum utrum hic Ursus Iulius memoratus a Pomponio Dig.* 8, 5, 8, 7. Epistula Hadriani ad eum ficticia *Vopiscus vit. Firm. Saturnin.* 8.
- 418 L. IVLIVS VRSVS VALERIVS FLAC(CVS) (pro L. Iuli legi potuit etiam Livii) *tegula urbana* XV 521. Idem puto C. Valerius Flac(cus) Iulius Ursus *ib.* 522. *Nomen indicat hominem nobilem; fortasse fuit parentela coniunctus cum eo qui praecedit.*
- 419 Ti. Iulius Xanthus, Aug. l., tractator Ti. Caesaris et divi Claudii et subpraefectus classis Alexandri(n)ae, vixit annos LXXXX *t. urbanus Eph.* ep. 4, 926. Uxor Atellia Prisca *ib.*
- 420 IVLIA Augusti filia, Scribonia nata *Vell.* 2, 100; *Suet. Aug.* 63; *Dio* 48, 34, 55, 10, a. 715 *Dio* 48, 34; *Macr. sat.* 2, 5, 2. A. 717 destinatur Antonio (Antyllo) M. Antonii f. *Dio* 48, 54 (*Zon.* 10, 24), 51, 15; *Suet. Aug.* 63, promissam esse a patre Cotisoni Getarum regi scripsit Antonius *Suet.* l. c. *Infanti ei positus titulus Lesbius* III S. 7156. A. 729 nupsit Marcello consobрино *Dio* 53, 27; *Suet.* l. c.; *Vell.* 2, 93, hoc defuncto M. Agrippae a. 733 *Dio* 54, 6 (*Zon.* 10, 34); *Suet.* l. c.; *Vell.* l. c. Ex eo mater fit C. Caesaris a. 734 *Dio* 54, 8 (*Zon.* 10, 34), L. Caesaris a. 737 *Dio* 54, 18; *Zon.* 10, 34, Iuliae *Suet. Aug.* 64, Agrippinae *Suet. Aug.* 64, *Cul.* 7. Imago eius in nummis Augusti *cusis* a C. Mario paullo ante annum 742, certe inter annos 737 et 742 (*Eckhel* 6 p. 102). In matrimonio Agrippae positi ei tituli *Delius*, *Bull. de corr. hell.* 1878 p. 599; *Thasius, Revue archéol.* 1879 p. 283, hic ei communis cum noverca et filia maiore; *Thraciens Bull. de corr. hell.* 1880 p. 517; *Lesbius, revue des études grecques* 5, 1892 p. 412; *Papilius, Journal of hell. studies* 9, 1888 p. 243 (ubi dicitur *ὅτι Σεβαστῆς*). Certe ante a. 752 ei positus l. Priensis, *Greek inscr. in the British Museum* III p. 49 n. 428. Maritum in Asiam comitata, vel ad eum profecta, prope Ilium vitae periculum adit *Nic. Damasc. fr.* 3 (III p. 350 *Mueller*). Defuncto Agrippa a. 742 parit M. Agrippam *Vell.* 2, 104. Cum diu pater deliberasset cui nuptum daret *Suet. Aug.* 63; *Tac. a.* 4, 39, 40, despondit eam Tiberio a. 742 *Dio* 54, 31 (*Zon.* l. c.), collocavit a. 743 *Dio* 54, 35; *Vell.* 2, 96 *et.* Tiberio filium parit Aquileiae mox defunctum *Suet. Tib.* 7. A. 745, cum Tiberius ovas urbem ingrederetur, cum Livia epulum dedit mulieribus *Dio* 55, 2. Impudicitia eius *Macr. sat.* 2, 5, 9; *Seneca de benef.* 6, 32; *Plin. h. n.* 7, 46, 21, 9; *Dio* 55, 10. Ea causa Tiberio Rhodum discedendi a. 748 *Dio* 55, 9; *Tac. a.* 1, 153, 6, 51; *Suet. Tib.* 11. Adulteriis patefacta damnata *Suet. Tib.* 11; *Hieronymus ad a. Abr.* 2012, repudiumque ei missum ex auctoritate Augusti nomine absentis Tiberii *ib.*; in insulam Pandateriam relegata a. 752 *Dio* 55, 10; *Vell.* 2, 100, nequiquam deprecante Tiberio *Suet. Tib.* 11. Rapere eam novarum rerum cupidi quidam voluerunt *Suet. Aug.* 19.

Traducta Rhegium a. 757 *Suet. Aug. 65; Tac. 1, 53; Dio 55, 13.* (In eadem insula in qua Agrippa filius *Zon. 10, 38, non recte.* Augusto suavit ut Tiberium adoptaret *Zon. 10, 36, error; de Livia hoc dici debuit*). Augustus vetuit eam sepulchro suo inferri *Suet. Aug. 101; Dio 56, 32.* A Tiberio acrius habita *Suet. Tib. 50*, inopia ac tate perempta *Tac. a. 1, 53; Zon. 11, 2, a. 14 Tac. 1, c.*

- 421 IVLIA (Vipsania Iulia sine dubio, sed gentilicium retinetur) M. Agrippae et Iuliae filia. *Titulus Thasius revoc. archéol. 37 (1879) p. 282.* Nata c. a. 735 cf. *Mommsen eph. ep. 1 p. 57.* Collocata L. Aemilio Paulo censoris filio (consuli a. 754/1) *Suet. Aug. 61; schol. ad Iur. sat. 6, 158, circa a. 750, cum ex eo mater facta sit Aemiliae Lepidae c. a. 751 cf. Mommsen eph. 1 p. 58.* Cum maritus maiestatis crimine perisset *schol. ad Iur. sat. 6, 158* — propter adulteria *Tac. a. 1, 71 cf. 3, 24; Plin. h. n. 7, 149* —, relegata in insulam Trimerum a. u. c. 761 = p. Chr. 8 *Tac. a. 1, 71 cf. Suet. Aug. 65; relegata, post revocata, cum semet vitis addidisset perpetuo exilio damnata schol. Iur.* Infantem, quem edidit post damnationem, agnosci Augustus vetuit *Suet. Aug. 65, villam magnifice ab ea extructam diruit ib. c. 72, ipsam sepulchro suo inferri vetuit ib. c. 101.* Moritur in exilio a. 28 *Tac. a. 1, 71.* — Memoratur *Plin. h. n. 7, 75.*

- 422 IVLIA Drusi Caesaris et Liviae filia. (Augustus moriens Nolae a. p. Chr. 14 advenientes de Drusi filia aegra interrogabat *Suet. Aug. 99, ubi haec ut videtur intellegitur.* T. Pergamenus, ap. Fränkel *Inscr. von Pergamon n. 390.* Nupsit Neroni Germanici filio a. 20 *Tac. a. 3, 29* (ut Neronis uxor memoratur *Tac. a. 4, 60; Dio 60, 18*). Post huius damnationem desponsa Seiano *Zon. 11, 2 cf. Dio 58, 7 et Nipperdey ad Tac. a. 5, 6.* Hoc quoque interfecto nupsit C. Rubellio Blando a. 33 *Tac. a. 6, 27 cf. Dio 58, 21; mater Rubellii Plauti Tac. a. 14, 22 cf. 13, 19, 14, 57.* Impulsus Messallinae, operam dante P. Suillio, interempta a Claudio *Seneca apoc. 10; Suet. Cl. 29; Tac. a. 13, 32, 43; Dio 60, 18 (sub a. 43); anonymi Octavia 941.* Memoratur in titulo libertae VI 4119 (VI 5198 non huius videtur esse).

— IVLIA Germanici Caesaris filia v. Iulia Livilla.

— IVLIA AVGVSTA divi Augusti uxor v. Livia Drusilla.

— IVLIA AVGVSTA imp. Titi filia v. (Flavia) Iulia.

- 423 Iulia A. . . ., mater Frontonis nescio cuius t. in agro Albano vel Tusculano rep., XIV 2445. Rossius (*bull. crist. 1872 p. 148*) coniecit matrem fuisse M. Metilii Aquilii Reguli Frontonis consulis a. 157, sed non persuasit.

- 424 IVLIA AEMILIA [G]ALLITTA (Callitta dicitur esse in lypide) C. f., clarissima femina, sacerdos (Regii Iulii) t. *Reginus notizze 1889 p. 91* = *Eph. ep. 8, 247.*

- 425 IVLIA AGRIPPINA (gentilicium exhibent tituli II 363 cf. auct. p. I, I, VI 921. X 1418. XI 3600, *Eph. ep. 7, 1242, CIG. 3610, item nummus*

Judaicus ap. Eckhel 6 p. 259, item Tac. a. 12, 1, item fasti Antiates ad 6 Nov., ubi est Agrippa Iul.). Gormanici Caesaris et (Vipsaniae) Agrippinae filia natu maxima Suet. Cal. 7 cf. nummus C. Caesaris cum imaginibus trium eius sororum et inscriptione Agrippina Drusilla Iulia (Eckhel 6, 219), nata in oppido Ubiorum Tac. a. 12, 27, biennio ante Iuliam Livillam Suet. l. c. (i. e. a. 16, vel fortasse, ut suspicatus est Mommsen Herm. 13 p. 253, a. 15), d. 6 Nov. act. Arv. a. 57, 58, fasti Antiates. A. 28 nupsit Cn. Domitio Ahenobarbo Tac. a. 4, 75 cf. 6, 45, 12, 64; Iosephus ant. 20, 8, 1; Plut. Ant. 87; Suet. Ner. 5, Galb. 5; Dio 58, 20, cui filium peperit a. 37 (postea Neronem appellatum) Suet. Ner. 6. A C. Caesare fratre rerum potito et alii honores tam ei quam reliquis sororibus eius habiti, et constitutum, ut eius sororumque mentio omnibus votis et sacramentis adiceretur Dio 59, 3, 9, Suet. Cal. 15, cf. act. Arv. a. 38 (eph. ep. 5 p. 158, 8 p. 320). C. Caesar stuprum cum ea exercet Suet. Cal. 24, simul etiam M. Aemilius Lepidus Dio 59, 22, Tac. a. 14, 2. Hoc propter insidias C. Caesari structas occiso, et ipsa relegatur, prius coacta cineres eius sinu Romam perferre Dio 59, 22, Suet. Cal. 24, 29, Ner. 6. Obiectum ei etiam cum Sofonio Tigellino adulterium Dio 59, 23, schol. Iuv. 1, 155. Restituta a Claudio Dio 60, 4 (Zon. 11, 8); Suet. Ner. 6. Messalina ei infensa Tac. a. 11, 12, Suet. Ner. 6. Frustra Galbam ad nuptias sollicitavit Suet. Galb. 5. Nupsit Passieno Crispo Plin. h. n. 16, 242, Suet. Ner. 6; quem, cum heres ab eo scripta esset, e medio tollendum curavit schol. Iuvenal. 4, 81 (= Sueton. ed. Reifferscheid p. 89) cf. Hieronymus chron. ad a. Abr. 2054. Illecebris perfevit, ut ineunte n. 49 a Claudio uxor duceretur Tac. a. 12, 5 seq., Suet. Claud. 26. A. 50 Claudio persuasit, ut filium ipsius adoptaret Tac. a. 12, 25 cf. Iosephus bell. 2, 12, 8. Augusta dicta a. 50 Tac. a. 12, 26 (Augusta tituli VI 921, 20384. X 3600 alii) A. 54 Claudium veneno interficiendum curat Tac. a. 12, 66, Suet. Claud. 44, Iosephus ant. 20, 8, 1. A Nerone primum summa rerum ei permissa Suet. Ner. 9, Vesp. 4 cf. Tac. a. 13, 2, Dio 61, 3, postea omni honore et potestate privata Suet. Ner. 34, Tac. a. 13, 12 seq., Dio 61, 7. Occisa a. 59 circa tempus Quinquatruum (d. 19 Mart. seq.) Tac. a. 14, 4, 12, Suet. Ner. 34 cf. Henzen ad act. Arv. p. 77; Iosephus ant. 20, 8, 2, bell. 2, 13, 1, anonymi Octavia 954, Dio 61, 12 cf. Martiat. 1, 63, 3.

426 L(?) IVLIA APRONIA ALFENA AGRIPPINA (*Iuliae praenomen num etiam ad hanc pertineat, non omnino certum*) clarissima puella, soror L. Iuliorum Aproniorum Maenii Avitiani (*supra* n. 102), Maenii Pii (*supra* n. 103), Maeniae Salamalliadis, filia fortasse L. Iulii Apronii Maenii Pii Salamalliani (*supra* n. 104) l. Lambecianus eph. ep. 7, 396 – VIII S. 18271.

427 L. IVLIA APRONIA MAENIA SALAMALLIAS clarissima puella, soror eius quae praecedit l. Lambecianus eph. ep. 7, 396 – VIII S. 18271.

428 IVLIA AQTILIA SEVERA AVGVSTA (sic nummi commatis Romani omnes, cf. *Eckhel* 7 p. 259, *Cohen*² 4 p. 373, 380 seq., et plerique municipales, Aquilia Severa nummi Alexandriae Troadis ap. *Cohen*² 4 p. 382 n. 13, 14, aliique nonnulli, item *Dio* 79, 9). Virgo Vestalis, ab Elagabalo, cum Iuliam Corneliam Paulam dimisisset, uxor ducta, mox repudiata *Dio* 79, 9; *Herodian.* 5, 6, 2 (qui nomen non ponit); deinde cum alias plures uxores habuisset, reducta *Dio* 79, 9 cf. *Zon.* 12, 14. Elagabalo nupsisse anno eius quarto (29 Aug. 220-221), fuisse nuptam etiam anno quinto (29 Aug. 221—11 Mart. 222) docent nummi Alexandrini; ex nummo Anniae Faustinae, Alexandriae cuso anno Elagabali quarto, sane rarissimo (*Mionnet* VI p. 365 n. 2555; *Greek coins in the British Museum, coins of Alexandria* p. 198 n. 1549) videtur colligi posse Aquiliam Severam Anniae Faustinae locum cedere debuisse iam anno quarto, sed mox reductam esse, donec anno quinto rursus Annia Faustina honores Augustae occupavit; cf. *Sallet Daten der alex. Kaisermünzen* p. 52, 53.

429 IVLIA AVITA MAMAEA AVGVSTA. Iulia Avita Mamaea Aug. t. urbanus *Bull. dell' Inst.* 1884 p. 27 = *Dessau inscr. sel.* 484, t. Hispanus II 3413, Iulia Mamaea Aug. nummi paene constanter, item lapides aliquot (in plerisque nomen erasum est), Iulia Mamaea *Dig.* 1, 9, 12, Iulia Mamaea Aug. II 3413. III 798, 3427, 3639. VIII 2620. IX 963. XIV 125 cet., Iulia Mamia fistulae plumbeae XIV 3037 cum adnot., Μαμαία auctores Graeci, Mamaea vel Mamaea auctores Latini; *Mamm-pro Mam-* codices vitae Alexandri c. 26 propter verilogium ineptum, item nummus unus ap. *Cohen*² p. 490, 3 qui dicitur esse fabricae Syriacae, idemque lectum esse dicitur in lapidibus II 3393. VII 319. VIII S. 15846. (Alia Iulia Mamaia in t. *Berytio* III S. 6694).

Filia Iulii Aviti viri consularis *Dio* 78, 30 et Maesae, sororis Iuliae Domnae, Soaemiadis soror natu minor *Dio* 78, 30 (*Zonar.* 12, 13), *Herodian.* 5, 3, 3 (inde vita *Macrini* 9, 2), Caracallae consobrina *Ulpian.* *Dig.* 1, 9, 12, nupta Gessio Marciano procuratori *Dio* l. c., cum antea nupta fuisset viro consulari; a Caracalla ei concessum ut in consulari dignitate permaneret *Ulpian.* l. c. Ex Marciano (vel, ut postea credi voluit, e Caracalla *Herod.* 5, 7, 3 cf. *Dio* 79, 19, vit. *Alex.* 5, 3) filium habuit Bassianum *Dio* 78, 39 (*Alexianum* *Herod.* 5, 3, 3), qui postea Alexander dictus est *Dio* 78, 17, *Herod.* 5, 7, 3. Filium Caesarem appellatum optime instituendum curat *Herod.* 5, 7, 5, ab Elagabali insidiis protexit *Dio* 79, 19, *Herod.* 5, 8, 2. Occiso Elagabalo Augusta a filio dicta *Zonar.* 12, 15. Filii loco dominationem exercet *Herod.* 6, 1, 5. Eius ope *Ulpianus* praefectus praetorio factus *Zos.* 1, 11. Avaritia eius *Herod.* 6, 1, 8 c. 9, 8, *Victor epit.* 24, *Zonaras* 12, 15 cf. *Iulian.* *Caes.* p. 313 A. Occisa cum filio *Herod.* 6, 9, 7, *Zosimus* 1, 13, *Zonaras* 12, 15, *Amm. Marc.* 26, 6, 20. — Mulier religiosissima, cum An-

tiochiae degeret, Origenem arcessi iussit, ut eius conversatione frueretur *Euseb. h. e.* 6, 21, *Christiana Oros.* 7, 18, 7.

- 430 Iulia Balbilla comes Sabinæ et Hadriani in Aegypto, cum audirent Memnonem mens. Nov. 130; carmina de ea re tunc ab ea composita et in Memnonis crure incisa *CIG.* 4725, 4727, 4729-4731 cf. *add. vol. III* p. 1202 = *Kaibel epigr. Gr.* 988-992.
- 431 Iulia Beronice (*gentilicium exhibet t. Atheniensis*), Iulii Agrippæ regis Iudæorum filia *t. Atheniensis CIAtt.* 3, 556; *Iosephus bell.* 2, 11, 6, *ant.* 18, 5, 4, Cypro nata, Agrippæ minoris soror *Ios. l. c.* a patre Marco Alexandri alabarchæ filio collocata *Iosephus ant.* 19, 5, 1, quo defuncto nupsit Herodi patruo, regi Chalcididis *ib.* (regina *Tac. h.* 2, 2, 81, *Suet. Tit.* 7, βασιλίσσα μεγάλη *t. Atheniensis*); ei peperit Berenicianum et Hyrcanum *Ios. ant.* 20, 5, 2, *bell.* 2, 11, 6. Herode quoque defuncto a. 48 diu vidua mansit; denique ut rumores de ipsius cum fratre consuetudine vitaret, nupsit Polemoni qui tum Ciliciæ partem habebat, quem tamen mox deseruit (rursus cum fratre mansura) *Ios. ant.* 20, 7, 3. Una cum fratre a. 60 Porcium Festum procuratorem Cæsareæ convenit *act. apost.* 25. A. 66 cum voti solvendi causa Hierosolymis moraretur, Gessium Florum procuratorem pro Iudæis imploravit sed frustra *Iosephus bell.* 2, 15, 1; litteras dedit ad Cestium Gallum *ib.* 2, 16, 1 (*memoratur etiam* 2, 17, 1). Aedes eius Hierosolymitanæ a Iudæis seditiosis incensæ *ib.* 2, 17, 6. Bello exorto, una cum fratre ut videtur in castris Romanorum, tam Vespasiano quam Tito grata *Tac. h.* 2, 2, 81; desiderium eius causa fuisse dicebatur Tito, ut iter in urbem susceptum a. 69 omitteret *ib.* 2, 2. Flavianas partes iuvat *ib.* 2, 81. Pro Iusto Tiberiensi apud fratrem intercedit *Ioseph. vita* 65. A. 75 Romam venit cum fratre et in Palatio apud Titum devertit; credebatur Titus eam uxorem ducturus esse, sed convitiis multorum deterritus eam Roma dimisit *Dio* 66, 15; a. 79 cum rursus Romam venisset, rursus dimissa *Dio* 66, 18; *Suet. Tit.* 7.
- 432 (Iulia) Berenice, (Iulii) Archelai ex Mariamne, Agrippæ regis sorore, filia *Iosephus ant.* 20, 7, 1.
- 433 IVLIA CALVINA Q. f., L. Alfidii Herenniani cos. a. 171 uxor *X* 5578.
- 434 IVLIA CASSIANA D. f. (Decimi filia Casiana *traditur*) clarissima femina (*sequebatur aut nomen mariti aut domus in apographo corrupta*) *t. Olisiponensis semel descriptus II* 4994.
- 435 IVLIA CHILONIS T. f., clarissima femina, coniux Ti. Claudii Gordiani legati Aug. pro pr. prov. Numidiæ *VIII* 8326.
- 436 IVLIA CORNELIA PAVLA AVG. *Sic t. Campanus X* 4554, Ἰουλία Κορνηλία Παῦλα nummi urbium Graccarum ap. *Eckhel* 7 p. 258, Iulia Paula nummi Romani (*ib. et apud Cohen* 3 p. 376 seq.) itemque Ἰουλία Παῦλα Σεβ. nummi Alexandrini et aliarum quarundam civitatum, Κορνηλία Παῦλα nummus Ephesius ap. *Mionnet III* p. 113 n. 385, *t. Serdensis. arch. ep. Mitth.* 1886 p. 238, *Dio* 79, 9 (*Herod.* 5, 6 nomen non ponit).

Uxor Elagabali prima (nobilissima Romanarum *Herod.* 5, 6), postea repudiata *Dio* 79, 9. Una cum Elagabalo repraesentatur in nummis *Perinthiorum*, ap. *Mionnet* I p. 410 n. 315, suppl. II p. 429 n. 1344. Honores Augustae ei mansisse usque ad vergentem annum 220 ex *Alexandrinis et Tripolitano Phoenices* (ap. *Mionnet* V p. 407 n. 463) probavit *Eckhel* l. c.; cf. etiam nummis *Sallet Daten der alex. Kaiser-münzen* p. 52, item supra sub *Iulia Aquilia Severa*.

437 *Iulia Domna*, ex testamento *Iulii Agrippae* primipilaris, patruī maioris, certos fundos ad se pertinere aiebat, *Scaevola* contra sentiente *Scaevola* libro nono decimo digestorum (*Dig.* 32, 38, 4). Potest esse uxor *Septimii Severi* (libri digestorum *Scaevolae scripti* esse dicuntur imp. *M. Aurelio*).

438 IVLIA DOMNA AVGVSTA. *Iulia Domna* pars nummorum commatis Romani, quam *Eckhelius* VII p. 198 prioribus regni *Severiani* annis cusam putat, et plerique municipales, item tituli multi provinciales (etiam ex regno *Caracallae*) (*Domin- pro Domn- III* 3119. 7520), *Domna* nude *Oppianus* *cyneg.* 1, 4, *Iulia* scriptores reliqui, item tituli *Itatici* excepto solo VI 1048.

(*Iulii*) *Bassiani* filia *Victor* *epit.* 21, 23, *Maca* soror *Dio* 78, 30, *Herod.* 5, 3, 2 c. 4, 1 c. 8, 3. *Emesa* oriunda *Herod.* 5, 3, 2 (inde *vit. Macr.* 9, 1). *Syria* oriunda *vit. Sev.* 3, 9, a *L. Septimio Severo* legato provinciae *Lugdunensis* uxor expetita, quod in genitura habere dicebatur ut regi iungeretur *vit. Sev.* 3, 9, *vit. Getae* 3, 1, et accepta interventu amicorum *vit. Sev.* l. c. Nupsisse Severo anno ante quam peperit *Caracallam* videtur indicare *vit. Sev.* 3, 9; quae de *Faustina* defuncta a. 175 narrantur ap. *Dionem* 74, 3, ea Severo non accidisse, sed in somniis visa esse crediderim. Ex Severo *Bassiani*, qui postea *M. Aurelius Antoninus*, post mortem *Caracalla* dictus est, mater facta est d. 4 Apr. 188 cf. *Dio* 78, 6 vel potius 186 cf. *vit. Sev.* 4, 6, 16, 3. *Wirth* quaest. *Sever.* (diss. *Bonn.* 1882) p. 20, quem peperit *Lugduni Victor* *ep.* 21, et *Getae*, quem peperit *Romae* *vit. Sev.* 3, 9, a. 189 cf. *Dio* 77, 2. (*Noverca Bassiani* *vit. Sev.* 20, 2, *vit. Get.* 73, *Vict. Caes.* 21, *Eutrop.* 8, 20, *Oros.* 7, 18, 2, male, cf. *Oppian. cyneg.* 1, 4, *Dio* 78, 24 *et.*). Famosa adulteriis; rea coniurationis, nihilominus a marito retenta *vit. Sev.* 18, 8, *Victor* *Caes.* 20, 3. *Plautianus* eam apud maritum insectatur *Dio* 75, 15, 78, 24, unde coepit *sophistis* et *philosophis* operam dare *Dio* 75, 15, 77, 18; *Philostratus* *vit. Apoll.* 1, 3, *vit. soph.* 2, 39. Eius gratia *Philiscus Thessalus* cathedram *Atheniensem* obtinuit *Philostr. vit. soph.* l. c.; eius iussu *Philostratus* vitam *Apollonii Tyanensis* conscripsit *vit. Apoll.* l. c.; *Philostrati* epistula ad eam *Philostr. ep.* 72. *Plautiani* nece laetatur *Dio* 76, 4. In sinu eius *Geta* occisus *Dio* 77, 2 (*Zon.* 12, 12). 78, 24, *Herod.* 4, 4, 3, *vit. Sev.* 21, 7. *Caracallae* parsimoniam suadet *Dio* 77, 10, 18 (*Zon.* 12, 12). Magno in honore habita a *Caracalla* *Dio* 77, 18 (incestum committit cum *Caracalla* privigno *vit. Carac.* 10, 2,

Vict. Caes. 21, 3, nupsit Caracallae privigno *vit. Sev.* 21, 7, *vit. Carac.* 10, 3, *Eutrop.* 8, 20, *Vict. epist.* 21, 5, *Oros.* 7, 18, 2). Epistularum cura ei commissa a Caracalla *Dio* 77, 18. A. 217 Caracalla contra Parthos profecto Antiochiae resedit *Dio* 78, 4, *Herod.* 4, 13, 8. Audita morte Caracallae vulnus sibi ipsa infixit, ex quo paullo post periit *Dio* 78, 23 (*Zon.* 12, 13), *Herod.* l. c. Reliquiae primum in Gai et Luci tumulo, postea iussu Maesae sororis in Hadriani mausoleo conditae *Dio* 78, 24.

439 IVLIA DRVSIILLA (sic plene *V* 5722. *XII* 1026, praeterea Drusilla) Germanici Caesaris et Agrippinae filia altera *Suet. Cal.* 7, nata anno ante Iuliam Livillam ib., i. e. anno *IT* vel, ut suspicatus est Mommsen *Hermes* 13 p. 254, anno 16 exeunte, certe ante d. 22 Mai. *IT* cf. *Tac.* a. 2, 41, in Germania *Suet. Cal.* 8 (cf. Mommsen l. c. p. 252). Adhuc puella vitata a C. Caesare fratre *Suet. Cal.* 24. A. p. Chr. 33 nupsit L. Cassio Longino (cos. a. 30) *Tac.* a. 6, 15, *Suet. Cal.* 24. Huic a C. Caesare rerum potito abducta et in modum iustae uxoris habita *Suet. l. c.* Simul cum ea consuetudinem habuit M. Aemilius Lepidus *Dio* 59, 11 (*Zon.* 11, 5). De honoribus ei et sororibus eius a C. Caesare habitis cf. sub Iulia Agrippina (supra n. 425). Ludi in honorem eius Cyzici editi t. *Cyzicenus*, ap. E. Curtium *Monatsberichte der Berl. Akademie* 1874 p. 16 = Dittenberger *syll.* 279. Δροσάλλα Σεβαστή, nummus *Mitylenensis* ap. Eckhel 6 p. 232, *Mionnet* III p. 49 n. 125; celebratur etiam in nummis *Smyrnaeis*, ap. *Mionnet* III p. 221 n. 1232. 1233 cf. Fränkel *Zeitschrift f. Numism.* 1892 p. 5. Defunctam eam a. 38 *Dio* 59, 19, C. Caesar immodice et ipse luxit et a subditis lugeri iussit *Seneca cons. ad Polyb.* 17, 4-6, *Suet. Cal.* 24, *Dio* 59, 10. 11 cf. *Philo in Flaccum* c. 8 (*II* p. 525). Inventus Livius Geminus senator qui vidisse se iuraverit Drusillam in coelum raptam *Senec. apoc.* 1, *Dio* 59, 11. Diva Drusilla *XI* 1168. 3598. *XIV* 3576, Dessau *inscr. sel.* 197, act. *Arv.* (cph. ep. 8 p. 320, 4). Consecratio Drusillae fortasse memoratur in loco actorum *Arv. mutilo* pertinente ad mens. *Oct.* a. 38, item in t. *Avenionensi* *XII* 1026 (cf. Hirschfeld *Wiener Studien* 1881 p. 266) sane obscuro. Dies natalis etiam a. 39 et 40 celebratus *Dio* 59, 13. 24. Flaminica divae Drusillae *V* 7345. Servi eius postea dicti Drusilliani *Plin. h. n.* 33, 145 (inde *Tertull. de pall.* 5); *VI* 8822.

440 IVLIA DRVSIILLA (sic plene *Suet. Cal.* 25, praeterea nomen non ponitur) C. Caesaris imp. ex Milonia Caesonia filia: ea nata maritum se Caesoniae professus est C. Caesar *Suet. Cal.* 25; nata post trigesimum diem nuptiarum C. Caesaris et Caesoniae *Dio* 59, 28 (cf. exc. de sent., *Dio* ed. Dindorf *V* p. 188), in Capitolium portata et Iovi Minervaeque commendata *Suet. l. c.*, *Dio* l. c. Memoratur *Suet. Cal.* 42. Periit statim post eadem patris, parietem illam *Suet. Cal.* 59; *Iosephus ant.* 19, 2, 4; *Plut. Ant.* 87; *Dio* 59, 29.

- 441 IVLIA FADILLA Arriae Fadillae et P. Iulii Lupi cos. filia, soror uterina imp. Pii vit. Pii 1, 5.
- 442 IVLIA FLAVIA HERENNIA CAECILIA HONORATIANA OPTATA clarissima puella, filia Fl(avii) Pollionis Flaviani t. Ammaedarensis VIII S. 11536. Cf. sub Flavia Optata (supra F 284).
- 442^a Iulia Frontina, Sex. f., mater (nescio cuius) VI 20493. Nomen videtur indicare filiam Sex. Iulii Frontini (supra n. 216).
- 443 IVLIA IVLIANA, soror Aspri c[os.?] (nonne C. Iulii Aspri, filii potius quam patris, id est C. Iulii Galerii Aspri, supra n. 224, filia C. Iulii Aspri supra n. 115) t. agri Tuscum XIV 2517.
- 444 IVLIA LIVILLA filia Germanici Caesaris et Agrippinae natu minima. — Iulia Iosephus ant. 19, 4, 3, Tacitus constanter, Dio 60, 4. 8. 27, schol. Iuv. 1, 155 (ubi traditur Fulvia) 5, 109, itemque Seneca apoc. 10 et Suet. Cl. 29 Iuliae de hac et Drusi f.; praeterea nummus C. Caesaris Aug., in cuius aversa sunt tres eius sorores Agrippina Drusilla Iulia (Eckhel 6, 219), et nummi Mytilenenses cusi imperante C. Caesare cum inscriptione 'Ιουλιανὴν τῆν Ἀγριππινῶν (cf. infra); denique tituli servorum eius VI 3998, 4352. 10563. — Livilla Suet. Cal. 7, Dio 59, 2, itemque titulus rep. in mausoleo Augusti VI 891, item t. servorum VI 8711 (ubi noli intelligere Livillam Germanici sororem, damnatae memoriae tunc cum hic t. positus est).
- Nata a. p. C. 18 Lesbi Tac. a. 2, 54 (natam esse ezeunte a. 17 suspicatur Mommsen Herm. 13 p. 254); inde ab hoc tempore puto Lesbii dicta 'Ιουλία via (nummi Mytilenenses ap. Eckhel 6 p. 233, Mionnet III p. 149 n. 123. 124). Nupsit M. Vinicio a. 33 Tac. a. 6, 15 cf. Ioseph. ant. 19, 4, 3, Dio 60, 27, schol. Iuv. 1, 155. A C. Caesare fratre una cum reliquis sororibus honoribus affecta et dilecta Suet. Cal. 15. 24, Dio 59, 3. Propter adulterium commissum cum M. Lepido in insulas Pontias relegata Dio 59, 22, Suet. Cal. 24. Restituta a Claudio Dio 60, 4 (Zonar. 11, 8). Impulsu Messalinae criminibus ei structis (in his adulterii cum Seneca commissi schol. ad Iuvenal. 5, 109, Dio 61, 10, cf. Tac. a. 13, 42) relegatur Dio 60, 8 cf. Tac. a. 14, 63, mox occiditur Seneca apoc. 10, Suet. Cl. 29, Dio 60, 8. 27.
- 445 IVLIA LVCILLA clarissima femina VII 1054. Alia Iulia Lucilla L. Iulii Iuliani patroni municipii Oericulanorum filia t. Oericulanus Grut. 422, 9.
- 446 IVLIA MAESA (Maesa sive Varia vit. Macr. 9, 1, Varia vit. Elag. 10, 1. 12. 3. 31, 4, vit. Alex. 1, 2), Iuliae Domnae soror, Iulii Aviti (supra n. 122) uxor, Iuliarum Soaemiadis Bassianae et Avitae Ma-maeae (supra n. 429) mater Dio 78, 30 (Zon. 12, 13), Herod. 5, 3, 2 (inde vit. Maerini 9, 1); filia ut videtur Iulii Bassiani cf. supra n. 130. Emesa oriunda Herod. l. c., vit. Maerini. l. c. Una cum sorore Romae

degit in Palatio *Herod.* 5, 3, 2 c. 5, 1. 8, 3. (*Mentionem Maesae adhuc privatae extare in t. Cremonensi Pisidiae III 304 mutilo aliquando creditum est, non recte, cf. III S. 6874*). A. 217 a Macrino iussa Emesam secedere *Herod.* 5, 3, 2. Nepotem ex Soaemiade Caracallae filium esse praedicans studia militum in eum provocat *Herod.* 5, 3, 10. Inscia ea mense Mai. 218 nepos eius Augustus salutatus *Dio* 78, 31. Pugna contra Macrinum apud Antiochiam commissa, milites fugientes retinet *Dio* 78, 38. Post victoriam nepotis Augusta, avia Augusti act. *Arv.* 30 Mai. et 14 Iul. 218; VIII 2564. XI 3774 cf. X 6002. Iuliae Domnae et Getae ^{ONNA} in Antoninorum mausoleo condenda curat *Dio* 78, 24. Elagabalum tam in castra quam in curiam comitatur vit. *Elag.* 12, 3 cf. *Dio* 79, 17. Elagabalum a peregrino luxu dehortatur *Herod.* 5, 5, 5; vit. *Elag.* 31, 4. Cum Elagabalus se omnibus invisum fecisset, imperium in alterum nepotem, Alexandrum dictum, transferendum curat *Dio* 79, 19. *Herod.* 5, 7, 1 seq. c. 8, 3 seq. (*nominatur una cum Alexandro et Mamaea in t. urbano Bull. dell' Inst.* 1884 p. 27 = Dessau inser. sel. 484). Non multo postea moritur et consecratur *Herod.* 6, 1, 4 (de tempore non constat; nummi *Alexandri Maesae* procedunt ab anno secundo usque ad quintum, sed *Elagabali* ut videtur, non *Alexandri*, cf. Sallet *Daten der alexandrinischen Kaisermünzen* p. 54).

447 IVLIA MAGIA uxor P. Pomponii Corneliani consularis t. agri *Veronensis* V 3243. 3318.

448 IVLIA MAGNILLA (Menila tegulae, rustice scriptae) memoratur una cum Pomponia Musa, uxor ut videtur eius t. *Veliternus* X 6584; tegulae urbanae XV 1375. Memoratur etiam in titulo dispensatoris XIV 3716.

— IVLIA MAMAEA AVGVSTA v. IVLIA AVITA MAMAEA AVGVSTA.

449 IVLIA NEPOTILLA clarissima femina, T. Flavii Secundi Philippiani uxor t. *Lugdunensis* Orell. 922 = *Allmer et Dismard musée de Lyon I* p. 128 (vidit *Hirschfeld*).

450 IVLIA NOBILIS C. Iulii Montani (*supra* n. 292) filia t. *Capenas* XI 3884.

451 IVLIA PELAGIA clarissima femina, uxor M. Calpurnii Eregentii viri perfectissimi, patroni coloniae Aquinatium t. *Aquinas* (semel tantum descriptus) X 5395. Videtur *Diocletiano* recentior.

452 IVLIA PROCILLA uxor Iulii Graecini, mater Agricolae *Tuc. Agr.* 4. Interfecta ab Othonianis ib. c. 7.

453 IVLIA PROCVLA clariss(ima) p(uella), soror Iulii Gaetulici VIII 8421.

454 IVLIA PROCV[LI]NA, uxor T. Aquillii Proculi cos. X 1699.

455 Iulia Rufilla Augurina, C. f., neptis Neratae Rufinae t. *Saepinas* IX 2459.

456 Iulia Severa Ti. f. fistula plumbea ap. *Lancianum* *syll. aq.* n. 514 (c. *cod. Vat.*).

457 IVLIA SOAEMIAS BASSIANA AVGVSTA. Iulia Soaemias Bassiana — Ιουλία Σοαιμιάς Βασσιανή t. *Veliternus* X 6589 ab ea privata positus

(in titulis positus ei imperante filio nomen legi non potuit), Iulia Soaemias Augusta vel Aug. nummi commatis Romani constanter, itemque 'Ιουλία Σοαμιάς nummi Alexandrini et complurium Asiae civitatum, 'Ιουλία Σοαμιάς Σε. nummus Germensium Mysiae, Brit. Mus. catal. Mysia p. 68 n. 33, 'Ιουλία Σεμιάς Σεβ. nummi Tripolitanorum Phoenices ap. Mionnet V p. 407 n. 464-467, suppl. VIII p. 295 n. 272, Soaemias Augusta nummus Sebastenorum ap. Mionnet suppl. VIII p. 358 n. 113 'Ιουλία Σοαμιά Σεβ. nummi Samii ap. Mionnet III p. 289 n. 206. 207, 'Ιουλία Σοαμιά nummus Ephesius ap. Leake num. hell. p. 57, 'Ιου. Σοαμιάς nummi Nysaeorum Cariae ap. Mionnet III p. 369 n. 387, Odessitanorum Thraciae ib. suppl. II p. 356 n. 917, 'Ιου. Σοαμιάς nummi Byzantii ap. Mionnet suppl. II p. 265 n. 373-375, item Brit. Mus. cat. Thracia p. 164 n. 191, Iul. Suemis nummus Diensium Macedoniae (ap. Cohen² 4 p. 390, 23), 'Ιουλία Σοαμιάς nummus Cibyriticus ap. Imhoof griech. Münzen 731, 660, Σοαμιάς Dio et Herod., Soemea Victor epit. 23, Symiaseram codex antiquissimus Eutropii 8, 22, Symia syra alii codices eiusdem, Symiamyra vit. Macrini 9, 2, Symiamira vit. Elagabal. 2, 1. 4, 1. 14, 4. 18, 2. — Soaemiadis nomen praeterea quantum scio nondum repertum, non rari in Syria Soaemi vel Sohaemi, quorum unus Emesae, unde oriunda fuit mater Soaemiadis (cf. sub Iulia Maesa) etiam regnaverat (Ioseph. ant. 20, 8, 4).

Iulii Aviti viri consularis Dio 78, 30 et Iuliae Maesae, sororis Iuliae Domnae, filia Dio l. c. (Zon. 12, 13), Herod. 5, 3, 3, vit. Macrini 9, 2, Caracallae consobrina Victor. epit. 23, Sex. Varii Marcelli uxor t. Veliternus X 6569, Dio l. c., et ex eo mater complurium liberorum t. Veliternus, mater Aviti Dio (Bassiani Herod.), qui postea Caracallae filius dictus est Dio 78, 31, Herod. 5, 3, 19, vit. Elagab. 2, 1, Eutrop. 8, 22, Victor epit. 23. Clarissima femina t. Veliternus. Mariti defuncti ante annum 217 ossa sarcophago condidit prope Velitras t. Cum Gannye filii educatore incestum eius commercium Dio 79, 6. — A. 218 cum filium eius exercitus Augustum salutavisset, pugnae apud Antiochiam commissae una cum matre interfuit Dio 78, 38. Augusta nummi; Herod. 5, 8, 8. Una cum filio senatum ingreditur Dio 79, 17 cf. vit. Elag. 18, 3, scribendo adest vit. Elag. 4, 2; castra praetorianorum ingreditur Herod. 5, 8, 8, vit. Elag. 14, 4. Occisa cum filio Dio 79, 20 (Zon. 12, 14), Herod. 5, 8, 8, vit. Elag. 18, 2, Eutrop. 8, 22.

458 IVLIA TERTVLLA (L.) Iulii Marini (Caccilii Simplicis) (supra n. 274) uxor t. Lycius CIGr. 4238^c.

459 IVLIA VALENTILLA consularis femina (Ἰω(αν)νί) t. Lydius Lebas-Waddington 705 ad exemplum Wagneri (exemplum Lebasii corruptum est) non certae lectionis (nomen ita ut supra legit Wagners, ap. Waddington l. c.; ΙΟΥΜΙΑΜ ΟΥΑΑΟΝΤΙΑΑΑ Lebas).

460 Iulia Vestina: procurator eius VI 9835. Fortasse mulier nobilis, pertinens ad Iulios Vestinos supra n. 408-410.

- IVLLVS ANTONIVS v. sub Anton-.
- SOSIA IVNCINA.
- L. Baebius Aurelius Iuncinus.
- L. Baebius Iuncinus.
- 461 Iuncus, magistratus ut videtur Romanus (Ἰ[ο]ῦν[κ]ος ὁ στρατηγός(?) μ[ε]τ[ὰ] τῶν συνεδρουμένων v. 4, [Ἰ]οῦν[κ]ος v. 20) t. *Atheniensis CIAtt.* III 70 v. 4. 20 antiquitatis affectatae, scriptus, ut probare studuit Neubauer, inter annos 145–150, anno 143/4, ut coniecit Dittenberger, qui hunc Iuncum propter aetatem diversum putat a L. Aemilio Iunco legato in Achaia temporibus Hadriani (supra A 235).
- 462 IVNCVS VERGILLIANVS (sic Tac., Iunius traditur ap. Senecam) praetorius (sic Seneca, senator Tac.) occisus a. 48 inter conscios nuptiarum Silii et Messallinae Tac. a. 11, 35 cf. Seneca apol. 13.
 - AEMILIVS IVNCVS.
 - L. AEMILIVS IVNCVS.
 - TI. CLAVDIVS IVNCVS.
 - (M. IVNIVS) IVNCVS.
 - M. Iunius Iuncus Maior (vel maior).
- 463 M. Iunianius (vel Iunianus) Iustinus (tria nomina casu genetivo solus exhibet codex Laurentianus 66, 21 passim, cf. Ruehl Textesquellen des Justinus p. 5) Pompeii Trogi historias Philippicas in compendium redegit, quod extat; fecit id cum per otium in urbe versaretur praef. 4 (plerumque igitur negotiis vel officiis extra urbem occupatus). Videtur vixisse saeculo p. Chr. altero, cf. Teuffel Lit. 258, 7. — Vix ad hunc pertinet Ti. Iulius Iustus Iunianus nobilis Ancyranus arch. ep. Mitth. 9 p. 117.
- 464 IVNIANVS praetor: ei respondit Papinianus de causa aliqua dotali Ulpianus Dig. 23, 4, 2. Ab hoc puto diversus Iunianus (Iunianius cod.) cui respondit Ulpianus de testamento quodam Dig. 32, 68.
 - [COR]NELIVS VALENTI[NVS] H[ONESTIANVS] IVNIANVS.
 - D. CVTIVS BALBINVS M. CORNELIVS POTITVS L. ATTIVS IVNIANVS ROMVLVS.
 - P. IVLIVS IVNIANVS MARTIALIANVS.
 - C. MEIVS DONATVS IVNIANVS.
 - M. VALERIVS IVNIANVS.
- 464^a Iunior, poeta: eius epigramma in Venerem dedicatam a puella, quae quondam fuerat Drusi (senioris puto) et uxoris eius (Antoniae) delictum Kaibel ep. Gr. 810 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 889 cf. Rubensohn Jahrb. f. cl. Phil. 139 (1889) p. 774. Diversus videtur a Lucilio Iuniore amico Senecae cf. Rubensohn l. c. p. 777.
- 465 . . IVS [IV]NIOR(?) M. f., tribu V. . . . (sed V potest etiam supresse ex altero cognomine) [legatus Aug. pro pr. provinciae] Lyciae [et Pamphylicae], [procensul?] provinciae Asiae; setialis t. mutilus Antiatinus VI 1556 = X 6663.

- Q. CAMVRIVS NYMISIVS IVNIOR.
 - T. CL(AVDIVS) ME [P]RISC(VS) RVF[INVS] IVN(IOR).
 - Lucilius Iunior.
 - Petronius Iunior.
 - CN. PETRONIVS PROBATVS IVNIOR IVSTVS.
 - P. STATIVS PAVLLVS POSTVMIVS IVNIOR.
 - Terentius Iunior.
 - L. TERENTIVS HOMVILLVS IVNIOR.
- 463 IVNIVS senator; eius aedes sita in monte Caelio *Tac. a. 4, 64*.
- 467 IVNIVS legatus M. Aurelii Cari (eius qui postea imperavit) proconsulis Ciliciae *epistula ficticia, vita Cari 4*.
- 468 Iunius a Druso Libone temptatus, ut umbras infernas carminibus eliceret, rem defert *Tac. a. 2, 28*.
- 468* Iunius parasitus, eques Romanus *Suidas s. v. Ἰούνιος et παρσις ζῶν* = *Actian. fr. 109 Hercher*.
- 469 D. IVNIVS . . . cos. suff. a. 145 cum Cn. Cornelio Proculo *act. Arr. (Eph. ep. 8 p. 333)*.
- 470 M. IVNIVS legatus Cappadociae a. 114 *Dio 68, 19 (exc. Urs.)*. *Videndum num nomen recte traditum sit*.
- L. IVNIVS ANNAEVS GALLIO v. L. IVNIVS GALLIO.
- 471 (Q.?) IVNIVS ARVLENVS RVSTICVS (Iunius Rusticus *Suet. Dom. 10*; Arulenus Rusticus *Tac. Agr. 2, hist. 3, 80, Plinius ep. 1, 5, 5, 1, 14, 2*; Rusticus Arulenus *Tac. a. 16, 26; Plin. ep. 1, 5, 2, Dio 67, 13*; Rusticus *Plut. de curios. 15, Tac. Agr. 45, Plin. ep. 3, 11, 3, 5, 1, 8, Dio 67, 16*; Q. Aru . . . XIV 245, *sed hunc significari non est certum, cf. infra*). Frater Iunii Maurici *Plin. ep. 1, 14 cf. 2, 18*. Tribunus pl. a. 66 paratus intercedere iudicio de Thrasea, incepto destitit *Tac. a. 16, 26*. Praetor a. 69; legatus missus ad exercitum Flavianum vulneratur *Tac. h. 3, 80 cf. Plin. ep. 1, 5, 2*. Philosophiae studiosus, sectae Stoicae addictus *Dio 67, 13 cf. Plin. ep. 1, 5, 2*. Eum colit Plinius adulescens *Plin. ep. 1, 14, 1*; idem rogatu eius defendit Arrionillam *id. 1, 5, 5*. Audit Plutarchum Romae docentem *Plut. de curios. 15 (p. 522 D.)*. Edit laudes Paeti Thraseae, ob quam rem reus capitis damnatur *Tac. Agr. 2; Suet. Dom. 10; Dio 67, 13 cf. Plut. l. c.; Plin. ep. 1, 5, 2, 3, 11, 3, 5, 1, 8*, non ante a. 93 *Tac. Agr. 45*. Liber ille publice crematus *Tac. Agr. 2*. Fortasse eodem iudicio, quo damnatus Rusticus, relegata (Verulana) Gratilla, *Plin. ep. 5, 1, 8 cf. 3, 11, 3*, quae ideo a nonnullis (cf. Tillemont II p. 106) putabatur fuisse eius uxor (non recte dicta Pomponia Gratilla, propter male editum *Plin. ep. 5, 1, 1*). Imago eius in somniis occurrit Domitiano paulo ante mortem *Dio 67, 16*. Laudes eius *Tac. h. 3, 80; Plin. ep. 1, 14, 2, 18*. Filiis eius praeceptor quaeritur *Plin. ep. 2, 18*, filiae maritus *id. 3, 14*. (Hunc esse amicum Dionis Chrysostomi a Domitiano occisum, de quo ille verba fecit nomine non posito or. XIII 1 p. 418 Reiske, nonnulli

- coniecerunt). — Fortasse non diversus Q. Aru... consul suff. ex k. Sept. a. 92 cum C. Iulio Silano fasti Ostienses XIV 245. Incertum num ex servis eius Caesaris aliquis servus Rusticianus VI 25997 = Fabrett. 308, 314. Item incertum, num ex posteris eius Q. Iunius Rusticus (infra n. 535). Ficticius est t. (ad hunc a nonnullis relatus) Orell. 1190 L. Iunii Rustici philosophi stoici cf. C. VI 5, 2135*.
- 472 IVNIVS AVITVS, adolescens, familiaris Plinii, in cuius domo latum clavum sumpserat et a quo in honoribus petendis fuerat adiutus Plin. ep. 8, 23. (Aut ad hunc ad aut Iulium Avitum scripsit Plinius ep. 2, 6). Amicus Dasumii qui eius meminit in testamento scripto a. 108 VI 10229 v. 20. Tribunus militum in Germania sub L. Iulio Urso Serviano cum quo ex Germania in Pannoniam transiit Plin. ep. 8, 23. Quaestor complurium consulum Plin. ib. Deceasit aedilis designatus superstitibus matre uxore filia Plin. ib.
- 473 L. IVNIVS AVRELIVS NERATIVS GALLVS FVLVIVS MACER, L. f., tribu Gal., clarissimus iuvenis, tribunus militum legionis XI Claudiae Piaae fidelis t. urbanus VI 1433. Mater Fulvia Prisca ib.
- 474 IVNIVS BALBVVS consularis, maritus Macciae Faustinae Gordiani senis filiae v. Gordian. 4, 2.
- 475 C. Iunius Balbus, subpraefectus vigilum a. 203 VI 220.
- 476 Iunius Bassus homo dicax, asinus albus vocatus puero Quintiliano Quint. inst. 6, 3, 27. 57. 74.
- 477 IVNIVS BLAESVS frater Q. Iunii Blaesi (infra n. 480), et ipse consul suffectus (paullo post a. 28?), periit una cum eo a. 36 Tac. a. 6, 40. Cf. sub fratre.
- 478 IVNIVS BLAESVS nepos ut videtur eius qui sequitur, filius alterius ex eius filiis. 'Genere illustri, largus animo et par opibus' Tac. h. 2, 59; inter maiores numerabat etiam Antonius ib. 3, 38. Legatus provinciae Lugdunensis a. 69 Vitellii partibus accedit ib. 1, 59; ipsum Vitellium comiter excipit ib. 2, 59. Eodem anno Romae veneno peremptus ib. 3, 38. 39.
- 479 Q. IVNIVS BLAESVS. Tessera plumbea rep. in monte Eryce edita a Garruccio bull. arch. napoletano nov. ser. 1 (1853) p. 87 (si huius est, non filii). Q. Iunius Blaesus tessera, Iunius Blaesus vel Blaesus scriptores; in consulatu Q. Iunius Blaesus fasti Ant., Q. Iunius VI 4418, Q. Iun. tessera gladiatoria CIL I p. 2012 = X 8070, 4 (in fastis Capitolinis nomen periit).
- Avunculus Sciani Tac. a. 3, 35. 72. 4, 26 cf. Velleius 2, 127. Proconsul Siciliae tessera plumbea. Consul suffectus ex k. Iul. a. p. C. 10 cum Ser. Cornelio Lentulo Maluginense fasti Antiates cf. praeterea supra. Legatus pro pr. Pannoniae a. 14 Tac. a. 1, 16; Dio 57, 4. Cf. Blaesus leg. pro pr. t. Dalmaticus III 6407 ab uno tantum auctore (Alaccicccio) descriptus, qui si huius est, simul etiam per aliquod tempus Dalmatiam rexit. Seditionem militum vix coercet Vellei. 2, 125; Tac. a. 1, 16, 18, 19. 21. 22. 23; Dio l. c. Anno 21

citra sortem proconsul Africae creatus *Tac. a. 3, 35*. Anno 22 provincia ei prorogata *ib. c. 58*. Rem bene gerit contra Tacfarinatem, fratrem eius capit *ib. c. 73. 74 cf. 4, 23*; propterea ornatus ornamentis triumphalibus, imperator quoque appellatus *Vellei. 2, 125; Tac. a. 3, 72. 74 cf. 4, 26*. Periisse videtur paullo post Seianum a. 31; in mortuum eum invectus est Tiberius *Tac. a. 5, 7*. — Aut huius aut filii nepotissae servus Anthus Q. Iuni Blasi signaculum Pompeianum X 8058, 4. Incertum num unius ex his servus Musa Iuni B. signaculum Pompeianum X 8058, 55.

- 480 Q. IVNIVS BLAESVS filius eius qui praecedit (natu maior, quippe qui patris praenomen habuerit); aut is aut frater (supra n. 477) tribunus militum in exercitu Pannonico a. 14 *Tac. a. 1, 19. 29*; a. 22 in Africa sub patre partis copiarum ductor (fortasse patris legatus) *ib. 3, 74*. Consul suffectus cum L. Antistio Vetere mense Dec. anni p. Chr. 28, ex kal. Nov. ut videtur VI 10293 fragmentum tabulae qua recenscebantur inlationes mortuorum factae in monumentum aliquod anno 29 et ante eum annum (de anno recte statuit *Borghesius opp. 4 p. 450*; noli cogitare de a. 27, nam anno integro nullas inlationes mortuorum factas esse in monumentum illud non est probabile). Hic et frater consobrini Seiani consulares, quos memorat *Vell. 2, 127* (frater consulatum adeptus esse putandus est paullo post a. 28). Hic ut videtur Iunius Blaesus consul cum Lucio aliquo (certe alium Iunium Blaesum in consulatu Lucii collegam non novimus) fautor Asconii Pediani, ad cenam vocatus a M. Gavio Apicio, in ipso consulatu ut videtur (sed cum annorum tunc sexaginta fuisse, quo ducunt verba a *Suida* tradita, non crediderim) *Suidas s. v. Ἀνίως Μάρκος* (= *Aelian. fr. 110 Hercher*; cf. *Hirzel mus. Rhen. 43, 1888 p. 315*). Perit sua manu a. 36 una cum fratre, cum Tiberius sacerdotia eis destinata in alios contulisset *Tac. a. 6, 40*.

- 481 Iunius Broechus sub Claudio Gothico Illyricum tuens vit. *Claudii 8* (nomen puto fictitium).

- 482 L. IVNIVS CAESENIVS PAETVS. Quattuor nomina exhibet triptychon Pompeianum ap. *Mommsen Herm. 23, 1888 p. 159* et apud de *Petram atti dell' Accademia napoletana di archeologia 14 (1890) p. 17 seq.*, L. Caesennius Paetus VI 597, praeterea Caesennius Paetus. — Consul cum P. Calvisio Rusone mense Martio, a. inc., sed non post Vespasianum (cum triptychon Pompeis repertum sit) VI 597; triptychon Pompeianum. Eundem esse multi crediderunt L. Caesennium Pactum, qui fasces cepit k. Ian. a. 61 cum P. Petronio Turpiliano, statuente Turpilianum solito maturius consulatu abisse (cf. *Tac. a. 14, 39*) et in eius locum suffectum P. Calvisium Rusonem (*Borghesius opp. 3 p. 359, Mommsen eph. I p. 74*, quos secutus sum ego ad XIV 2830); sed obstat quod tam Calvisius Ruso quam Caesennius Paetus proconsules Asiae fuerunt sub Domitiano; parum enim est veri simile duos ex consulibus anni 61 post

- viginti demum aut plures annos ad proconsulatum pervenisse (ut monuit C. Mancinius atti dell' Accademia napoletana di archeologia 13, 1887/9 part. II p. 179). Videtur igitur consul suffectus fuisse ex kalendis Martii a. inc. sub Vespasiano. Fortasse fuit filius L. Caesennii Paeti consulis a. 61, tribunus militum sub Corbulone a. 63 (Tac. a. 15, 28), aut alter filius eiusdem adhuc parvulus anno 62 (Tac. a. 15, 10). — Vix hic, sed potius consul anni 61 legatus Syriae sub Vespasiano Iosephus bell. 7, 3, 4, anno 72/3 ib. 7, 7, 1. Maritus Flaviae Sabinae XIV 2830 (hic quoque potest cogitari de consule a. 61). — Proconsul Asiae sub Domitiano nummi Ephesii ap. Eckhel 2, 519. 557, Waddington fastes n. 107; t. Mylasenus, ap. Lebas-Waddington n. 358.
- 483 D. IVNIVS CARVS sodalis Augustalis cooptatus a. 115 VI 1984. — D. Iunius Karus fistula plumbea rep. Larii XI 3741.
- 484 Q. IVNIVS CATVRICVS FAVSTINVS vir clarissimus, 'orator, pius in suis parentibus, memoria potens(?)', vixit annos XLIII et menses aliquot VI 1434.
- 485 Iunius Cilo (Colo traditur ap. Tac.) procurator Ponti et Bithyniae, a. 49 consularibus ornamentis ornatus Tac. a. 12, 21. Repetundarum accusatus a provincia, sed frustra Dio 60, 33.
- 486 M. (Iunius) Columella, patruus L. Iunii Moderati Columellae Colum. de rer. 2, 15, 4, diligentissimus agricola Baeticae provinciae ib. 5, 5, 15, Gaditanus ut videtur ib. 7, 2, 4; cf. 12, 21, 4. 40, 2. 44, 5.
- Aelius Iunius Cordus.
- 487 Iunius Crassus Oeensis, testimonium dixit in Apulcium artis magicae accusatum Apulci. apol. c. 57-60.
- 487* Iunius Crispus medicus Marcellus empir. c. 23, 9.
- 488 Iunius Diophantus: epistula qua Pomponium consuluit Pomponius Dig. 4, 4, 50.
- 489 C. IVNIVS DONATVS (Iunius Donatus laterculus praefectorum urbis; in consulatu C. Iunius Donatus XI 5750, Iunius Donatus XI 5748, ... unius Donatus t. in urbe rep. Bull. dell' Inst. arch. 1885 p. 184. praeterea Donatus) praefectus urbi a. 257 laterculus praefectorum urbis apud chronographum a. 354. Consul II (iterationis nota extat solum in titulis tribus supra laudatis) ordinarius a. 260 cum P. Cornelio Saeculare II fasti.
- 490 C. IVNIVS FAVSTINVS POSTVMIANVS. Tituli VIII 597 (1); VIII 11763 [= Eph. cp. V 270] mansolei positi a filiis (2). ... [I]unius Faustinus ... a ... dus (an [P]l[ac]idus?) Postumianus t. 1. C. Iunius Faus[t]inus Postumianus t. 2. Clarissimus vir t. 1. D[ec]emvir stlitibus iud[icandis], [qu]a[e]s[t]or provinc[iae] ..., [trib]unus p[ro]b. candida[tus], [leg. p]rovinc[iae] ... [dio]ceses ... , praetor [c]andi[datus], [i]u[r]idicus [p]r Aemiliam [c]l Etruriam (an Liguriam? cf. Mommsen Staatsr. II* p. 1085 not. 8) et Tusciam, [legatus legi]onis ... ma ... e v[ic]tricis [p]iae f[il]i[eli]s(?), [legatus] Augustorum duorum pr. pr. provinciae Luse-

- tani[ae], [leg.] Augustorum duorum pr. pr. provinci[ae] Belgica[e], leg. Augustorum duorum pr. pr. provinciae Mysiae inferior[is] t. 1. Consul (suff. a. inc.) t. 1. 2; adlectus inter co[m]ites Augustorum duorum; sacerdos [F]laviialis Titialis t. 1. Praeses provinciaru[m] His[pani]ae et Britanniae t. 2. Filii Iunii P[ro]p[ri]et[us] (vel [F]l[ac]c[us]) et Paulina t. 2.
- 491 C. Iunius Flavianus. T. urbanus VI 1620 (1); fragmentum Lugdunense, *Grut.* 495, 11, ad hunc coniectura relatum = *Reniero in editione libri Sponiani de antiq. Lugdun.* 1857 p. 303 (2). Nomen exhibet t. 1. C. f. t. 1. Tribu Quir. t. 1. Tribunus militum legionis VII Geminiae t. 1 cf. t. 2. Promagister vicesimae hereditatum t. 1 cf. t. 2; procurator Alpium maritimarum t. 1. 2; procurator Hispaniae citerioris per Asturicam et Callaeciam t. 1 cf. t. 2; procurator hereditatum t. 1; procurator provinciarum Lugdunensis et Aquitanicae, procurator a rationibus, praefectus annonae t. 1. Pontifex minor t. 1.
- 492 IVNIVS GALLIENVS vir clarissimus, p. p. (= pater patrum? *Klebs*), pontifex dei Solis invicti t. *Lavinus XIV* 2082.
- 493 IVNIVS GALLIO senator a. 32, meditata adulatione cum Tiberium offendisset, statim curia, mox Italia pulsus *Tac. a.* 6, 3; *Dio* 58, 18. — Declamator sui temporis celeberrimus *Seneca contr.* 10 pr. 13, cf. *Hieronymus comm. ad Iesai. lib. 8 praef.* Amicus Ovidii *Seneca suas.* 3, 7 qui eum consolatur de morte uxoris *Ovidius ex P.* 4, 11; amicus Senecae rhetoris ('Gallio noster' *suas.* 3, 6, *contr.* 2, 1, 33. 5, 11. 13. 7 pr. 6) et filiorum eius (*contr.* 10 pr. 8), quorum natu maximum adoptavit (cf. sub eo qui sequitur). *Sententiae colores divisiones eius passim apud Senecam rhetorem cf. Quintil. inst.* 9, 2, 91; *Tac. dial.* 26. Scripsit etiam de arte rhetorica *Quintil.* 3, 1, 21.
- 494 L. IVNIVS GALLIO (vel L. IVNIVS ANNAEVS GALLIO, antea Annaeus Novatus). — L. Iunius Gallio *Dio* 60, 35, item tabula cerata Pompeiana infra memorata, Iunius Gallio *Tac. a.* 15, 73; *Hieronymus ad a. Abr.* 2080, Gallio *Seneca iunior de vit. beata* 1, 1, nat. q. 4 praef. 10. 5, 11, 1, ep. 104, 1; *Columella* 9, 16, 2; *Plin. h. n.* 7, 55; *Stat. silv.* 2, 7, 32; *Tac. a.* 16, 17; *act. apost.* 16, 12; *Hieronymus ad a.* 2084. — Frater Annaeorum Senecae et Melae *Tac. a.* 16, 17, frater Senecae *Seneca nat. q. 4 praef.* 10; *dial.* 7, 1, 1; *Dio l. c.*; *Hieronymus l. c.*, idem igitur sine dubio Annaeus Gallio *Plin. h. n.* 31, 62; item idem Novatus Senecae rhetoris filius natu maximus (cum ante *Senecam et Melam* nominetur) *Seneca rhetor contr.* 1 pr. 1, 2 pr. 1, 3 pr. 1, 4 pr. 1, 7 pr. 1, 9 pr. 1, 10 pr. 1, Novatus etiam *Seneca iunior de ira (dial.* 3, 1, 1. 4, 1, 1. 5, 1, 1. c. 39, 1), adoptatus scilicet a Iunio Gallione qui praecedat. — Ei Castellanus libertus admodum similis *Plin. h. n.* 7, 55. De validudine eius *Plin. h. n.* 31, 62 cf. *Seneca ep.* 104, 1. Ab adulatione quam maxime alienus *Seneca nat. q. 4 praef.* 10. Ei *Seneca* dedicat libros de ira *dial.* 3, 1, 1. 4, 1, 1. 5, 1, 1, de vita beata *ib.* 7, 1, 1. — Honores consecutus antequam *Seneca* ex exilio rediret, id est ante

- a. 49 *Seneca dial.* 12, 18, 2. Proconsul Achaiae a. 52 *act. apost.* 18, 12 *cf. Seneca ep.* 104, 1. Dictum eius de consecratione Claudii *Dio* 60, 35. Consul (suff. a. inc.) *Plin. h. n.* 31, 62. Consulatus huius mentio *superest in tabula cerata Pompeiana*, ap. *Petram* n. 115, in cuius pag. 5 *tria I. Iunii Gallionis nomina legit Zangemeister; collegae nomen legi non potuit. (Falsa de hac tabula refert C. Mancini atti dell' accad. napol. di archeologia* 11, 1882/3 *part. I* p. 139/140). Post interitum Senecae fratris et ipse periclitatur *Tac. a.* 15, 73. Perit *Dio* 62, 25, sua manu *Hieronymus* ad a. 2080. — Egregius declamator *Hieronymus* ad a. 2080 *confundens cum cum patre adoptivo. Eius hortatu Columella* librum decimum versibus conscripsit *Colum.* 9, 16, 2. Memoratur *Stat. silv.* 2, 7, 32. — *Eius filia Novatilla Seneca dial.* 12, 18, 7.
- 495 M. IVNIVS HERMOGENES frater Arvalis a. 220 *act. Arv.*
- 496 IVNIVS (H)OMVLIVS (Iunius Omullus *XII* 3168, . . . *mulus II* 3415), legatus consularis Hispaniae Tarraconensis *II* 3415. *XII* 3168 (*cum nota Waddingtonii ad Borghesii opp.* 8 p. 417 *not.* 6), temporibus Hadriani, ut ex mentione T. Pomponii Proculi Vitrasii Pollionis *in t. XII* 3168 colligitur.
- 497 IVNIVS IVLIANVS proconsul (Siciliae) *t. Syracusis rep.* X 7127. Fortasse idem Iunius Iulianus *legulae urbanae CIL* XV 498 *seq.*
- 498 (M. IVNIVS) IVNCVS quaestor, tribunus plebis, praetor; uxor Satria L. f. VI 3837 b.
- 499 M. Iunius Iuncus Maior (*vel maior*) VI 3837 a. 9805. Uxor Paulla Rutilia Q. f. VI 3837 a.
- 500 D. Iunius Iuvenalis. *Titulus ab ipso positus Aquini X* 5382. *Vitas codicibus saturarum traditas numero septem recensuit Jahn in editione saturarum anni 1851 p. 386–390 (vit. I–VII), plures etiam J. Duerr das Leben Juvenals (Progr. des Gymnasiums in Ulm 1888) p. 22 seq. Praenomen D. habet vita I in inscriptione, M. vita IV; Iunius Iuvenalis vita I in contextu et vita II, . . . Iunius Iuvenalis tit., praeterea Iuvenalis. —*
- Libertini locupletis incertum filius an alumnus *vit. I. II. Oriundus Aquino ipse sat.* 3, 319 *cum schol.; vitae; cf. tit.* (aliqui Gallum propter corporis magnitudinem dicunt *schol. ad sat.* 1, 1, *mugatorie*), temporibus Claudii Neronis *vit. II. III*; natus Claudio Nerone et L. Antistio consulibus, i. e. a. 55 *vita, quam e codice Barberiniano saec. XV scripto edidit Duerr l. c. p. 28, inter alias res omnino ficticias. Aquini duovir quinquennalis, flamen divi Vespasiani tit. [Tribunus] cohortis [I] Delmatarum tit. Amicus Martialis Martialis* 7, 24, 91, 12, 18. Ad mediam fere aetatem declamavit animi magis causa quam quod scholae eo aut foro praepararet *vitae cf. sat.* 1, 16. Dein paucorum versuum satira in Paridem pantomimum composita, hoc genus scripturae industrie excoluit *vit. I. II. In exilium missus propter versiculos quibus*

- potentiam Paridis pantomimi perstrinxit (sat. 7, 90—92) *vitae (ubi praeterea traditur, eos versiculos repetitos esse ex ea quam primam fecerat in Paridem satira)*; schol. ad sat. 1, 1. 7, 92 ('irati histrionis exul' Sidonius Apollinaris *carm.* 9, 272 *Iuvenalem ut videtur significans*) cf. Ioannes Malalas lib. X (p. 263 Bonn.), Suidas s. v. 'Ἰουβενάλιος, per honorem militiae vitae, schol. ad sat. 4, 38, missus ad praefecturam cohortis in extrema parte Aegypti tendentis vit. I. II, schol. ad sat. 4, 38. 15, 27 (relegatus in Pentapolim Libyae Malalas, Suidas), factus praefectus militum contra Scotos, ut ibi interficeretur vit. V. VI (ex cohortibus Delmatarum, quarum uni praefuisse Iuvenalem ex t. colligitur, cf. supra, certe prima et secunda steterunt in Britannia, cf. Huebner C. VII p. 85 et ad VII 760), a Domitiano vit. II, schol. ad sat. 1, 1. 4, 38, Malalas, Suidas, extremis Domitiani temporibus vit. IV, a Traiano vit. VI, a Nerone schol. ad 7, 92; vit. VII, hoc omnino falso. Obiit in exilio schol. ad sat. 4, 38, vit. IV, 'intra brevissimum tempus angore ac taedio periit' (intellege in exilio) vita I, similiter vit. V. VI. VII; contra Romam revertisse imperatore defuncto adfirmat vit. II, cf. vit. III, octogenarium fuisse cum in exilium mitteretur legitur vit. I. II. 'Romam cum veniret et Martialem suum non videret, ita tristitia et angore periit anno aetatis suae altero et octogesimo' vit. III. Universam de exilio Iuvenalis famam Vahlenus *Sitzungsberichte der Berliner Akademie* 1883 p. 1182 seq. ranam iudicat, ortam ex Sidonii loco supra citato locisque quibusdam saturarum, et temere propagatam. Ad Nervae et Traiani principatum supervivens senio et taedio vitae confectus decessit vit. II. 'Decessit longo senio confectus exul Antonino Pio imperatore' vit. IV. Vixisse Iuvenalem post a. 127 demonstrat sat. 15, 27, si vere Iuncus consul ibi memoratus est, ut esse videtur, L. Aemilius Iuncus (supra A 235) consul suff. a. 127, item sat. 13, 17, si Fonteius consul ante annos sexaginta est Fonteius Capito (supra F 310) cos. a. 67; cf. Borghesi *opp.* 5 p. 72; Friedländer *Sittengesch.* III⁶ p. 486 seq. — Memorant Iuvenalem Ammianus Marcellinus 28, 4, 14; Servius ad Verg. *Aen.* 6, 140, 11, 458; Rutilius Namatianus 1, 604; Io. Lydus de mag. 1, 41.
- 501 IVNIVS LVPVS a. 51 L. Vitellium maiestatis accusavit, sed frustra, ipse in exilium actus Tac. a. 12, 42.
- IMP. CAESAR T. FVLVIVS IVNIVS MACRIANVS AVG.
- 502 Q. IVNIVS MARVLLVS cos. suff. a. 62 (VI kal. Novembris) X 1549 cf. Tac. a. 14, 48.
- 503 Iunius Mauricianus (*gentilicium extat Dig.* 31, 57. 33, 2, 23. 49, 14, 5), auctor iuris: eius adhibiti in Digestis libri ad legem Iuliam et Papian minime tres *Dig.* 31, 57. 33, 2, 23. 49, 14, 15 (ad leges libri VI *index Dig. Flor.*), de poenis libri minime duo *Dig.* 2, 13, 3. Citatur praeterea Ulpian. *regul.* 13, 2, fr. Vat. 75, *Dig.* 2, 14, 7. 2, 7, 1, 25, 1. Scripsit sub Antonino Pio *Dig.* 31, 57. 33, 2, 23. 49, 14, 5.

- 504 IVNIVS MAVRICVS, frater Iunii Aruleni Rustici *Plin. ep. 1, 14, A. 68* queritur in senatu *Plut. Galb. 8, A. 70* petit in senatu a Domitiano, ut nomina delatorum ex commentariis principalibus senatui ederentur *Tac. h. 4, 40*. Relegatur a Domitiano *Plin. ep. 3, 11, 3 cf. Tac. Agr. 45*. Post mortem Domitiani redit ab exilio *Plin. ep. 1, 5, 10, 15, 16*. Cenat apud imp. Nervam *Plin. ep. 4, 22, 4; Victor epit. 12*. A Traiano adhibitus in consilio *Plin. 4, 22, 3*. Filiae fratris maritum quaerit *Plin. ep. 1, 14*, filiis praeceptorem *id. 2, 18*. Ad eum Plinius dedit *ep. 1, 14, 2, 18, 6, 14*. — Aequitas eius celebratur a *Martial. 5, 28*. Virtutes eius *Plut. l. c.; Plin. ep. 1, 5, 16, 4, 22, 3*.
- 505 IVNIVS MAVRICVS: rescriptum divi Pii ad eum *Ulpianus Dig. 36, 3, 1, 5*.
- 506 Q. IVNIVS MAVRICVS inter pueros senatorii ordinis fratribus Arvalibus ministrantes d. 17 Iun. 145 *act. Arr. (Eph. ep. 8 p. 333)*. *Fortasse idem qui praecedit.*
- 507 Iunius Maximus *Stat. silv. 4, 71, V. C. Vibius Maximus*.
- 508 IVNIVS MAXIMVS tribunus, laureatas litteras Romam adtulit de victoria Parthica *Fronto ad Avidium Cassium (ad am. 1, 6 p. 178 Naber)*. Ad eundem Frontonis epistula *ad am. 1, 24 p. 188 cf. p. 122 Naber*.
- 509 M. IVNIVS MAXIMVS legatus Augustorum duorum legionis decimae Frotonsis t. Hierosolymitanus III S. 6641. *Augustos intellegi Severum et Caracallam putat Mommsen; idem coniecit hunc Maximum non diversum esse ab eo qui praecedit.*
- C. IVNIVS MEFITANVS v. C. FVFIVS IVNIVS TADIVS MEFITANVS.
- 510 M. IVNIVS METTIVS RVFVS (sic titulus urbanus; Mettius Rufus *tegulae XV 69, Rufus XV 939. 1409*) consul suffectus cum Q. Pomponio Materno t. urbanus, *Rom. Mitth. 1886 p. 42 = Dessau inscr. Lat. sel. 1622; tegulae urbanae CIL. XV 69. 939. 1409. Videtur fasces gessisse temporibus Hadriani cf. Dressel C. XV p. 25.*
- 511 L. Iunius Moderatus Columella. *Titulus Tarentinus IX 235 servatus a Pacichellio, contra suspiciones defensus a Grotefendio Zeitschr. für Alterthumswiss. 1835 p. 179. Nomina plena exhibent et titulus et codd. (Columella Plinius). L. f. tit. Origine Gaditanus ipse de re r. 8, 16, 9, 10, 185. Tribu Gal. tit. Tribunus militum legionis VI Ferratae tit.; quo tempore videtur vidiisse 'Ciliciae Syriaeque regiones' de re r. 2, 10, 8. Aequalis Senecae ib. 3, 3, 3. Praedia habet in agro Ardeatino Carsolanum Albano 3, 9, 2, in agro Caeretano 3, 3, 3 cf. 3, 9, 6. Scripsit de arboribus libros ut videtur duos quorum extat secundus, de re rustica ad P. Silvinum libros XII, qui extant. — Adhibitus a Plinio *ind. l. 8, 11, 14, 15, 17, 18, 19 cf. 8, 153, 15, 66, 17, 51, 52, 137, 162, 18, 70, 303, 19, 68*. — Parentela cum eo coniunctum fuisse Moderatum Gaditanum, scriptorem Pythagoricum (*Plutarch. q. conviv. 8, 7, Stephanus Byzant. s. v. Γαδῖται*) coniecit *Buecheler mus. Rhen. 37, 1882 p. 335*.*

- 512 T. IVNIVS MONTANVS cos. suff. cum L. Vettio Paulo a. 81 d. Mai. 1. Iun. 29 act. *Arr.*; VI 328. *Montanum memoratum a Iuvenale sat. 4, 197 eundem putavit Borghesius opp. 4 p. 523.*
- 513 T. IVNIVS NIGER (tria nomina extant VIII 270 = VIII S. 11451; plerumque Niger) consul ordinarius a. 198 cum C. Pomponio Camerino fasti. (Kanus dicitur collega Camerini in tegulis urbanis XV 707, qui Canus fortasse suffectus est Nigro, Magnus in libro pontificali cf. Mommsen chron. min. I p. 74; in fastis Graecis maioribus codicis Laurentiani, qui ab hoc anno incipiunt, pro Nigro adest imp. Antoninus).
- 514 M. Iunius Nipsus: ei complura adscripta in corpore scriptorum gramaticorum scr. gram. ed. Lachmann I p. 284–301 (in nonnullis codicibus multo plura cf. Blume l. c. II p. 50 seq.).
- 515 Iunius Novatus, cum asperissimam de Augusto epistolam Agrippae Postumi nomine in vulgus edidisset, levi tantum poena affectus *Suet. Aug. 51.*
- 516 C. IVNIVS NVMDIANVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338, 1, 16.
- 517 IVNIVS OTHO (pater addit *Seneca contr. 1, 1, 5, 3, 11, 8, 3, 2, 1, 33, 7, 3, 5, 7, 15, 20, 10, 5, 25*), artem rhetoricam professus ('Iunio Othoni litterarium ludum exercere vetus ars fuit') *Tac. a. 3, 66.* Edit quattuor libros colorum *Seneca contr. 2, 1, 33* cf. 1, 3, 11. *Ex declamationibus eius multa refert Seneca contr., cf. ind. Kiesslingii p. 543.* Seiani potentia senator factus; praetor a. 22 in C. Silanum proconsulem Asiae repetundarum reum subscribit *Tac. l. c.*
- 518 IVNIVS OTHO (filius ut videtur eius qui praecedit), tribunus plebis a. 37, senatus consulto de praemio accusatoris cuiusdam intercedit; unde ei mox exitium (traditur exilium) *Tac. a. 6, 47.*
- 519 IVNIVS PALMATVS res prospere gessit in Armenia Severo Alexandro imperante vit. *Sev. Alex. 58, 1.*
- 520 Iunius Pastor: eius causam Plinius adulescens suscepit et contra potentissimos civitatis prospero successu defendit *Plin. ep. 1, 18, 3, 4.*
- 521 Q. Iunius Pastor *legula V 8110, 40.*
- 522 A. IVNIVS PASTOR L. CAESENIVS SOSPES. *Tituli: suburbanus VI 1435 (1); Ephesius III 6076 positus cum esset praetor designatus (2); Moguntiacensis positus in legatione legionaria, Bramb. 1052 (3). Nomen plenum exhibet t. 2, exhibebat t. 1 (nunc praeter alia deest praenomen). Iun(ius) Pastor t. 3. In consulatu indicando Pastor (cf. infra).*
- P. f. t. 1. 2. Tribu Fabia t. 1. 2. Sevir turmae equitum Romanorum, triumphator aere argento auro flando feriundo, tribunus militum legionis XIII Geminiae t. 2. Quaestor Aug., tribunus plebis, legatus provinciae Asiae t. 1. 2. Praetor designatus t. 2, praetor t. 1. Legatus Aug. legionis XXII Primigeniae pia fidelis t. 1. 3. Legatus Aug. pro pr. provinciae Belgicae t. 1. Consul t. 1. *Hic ut videtur Pastor*

- consul ordinarius a. 163 cum (M. Pontio) Laeliano *fasti* cf. *Borghesi opp.* 6 p. 405, 417. — Uxor Dignilla *l.* 3.
- 523 IVNIVS PAVLINVS (sic *Xiphil.*, Ἰούλιος Παῦλος *exc. de sent.*), consularis *exc. de sent.*, homo petulantissimus, qui ipsos imperatores dictis lacessere solebat, a Severo custodia habitus, sed postea dimissus; Caracallam dicto aliquo ita demulsit, ut sestertium decies ab eo donaretur *Dio (Xiphil.)* 77, 11, et paulo plenius *exc. de sent. (Dio ed. Dindorf V p. 213)*. — *Diversus, scilicet aliquanto vetustior indice Dresselii*, Iun(ius) Paulin(us) XV 389.
- 524 T. Iunius Philopoemen patronum proscriptum celavit; ideo multo postea ab Augusto equestri dignitate decoratus *Suet. Aug.* 27.
- 525 IVNIVS I[L]AC[ID]VS (PLAC...VS *traditur*; *nuper proposuit Schmidt [F]lac[e]us*), filius C. Iunii Faustini Postumiani cos. VIII S. 11763.
- 526 IVNIVS PRISCVS practor, divitiarum causa quas credebatur possidere a Caligula interfectus *Dio* 59, 18.
- IMP. CAESAR T. FVLVIVS IVNIVS QVIETVS AVG.
- 527 IVNIVS RVFINVS proconsul Macedoniae sub Hadriano *Callistratus dig.* 22, 5, 3, 2.
- 528 IVNIVS RVFINVS pater Pomponiae Triariae, socer Erucii Clari (consulis a. 170); proconsul Asiae a. ut videtur 170 (*vel paullo post, cum gener in t. Ephesio appelletur Ἐφεσός t. Ephesius ap. Waddington ad Lebas* 3, 1842^a. *Aut is qui sequitur, aut, id quod praetulit Waddington fastes n. 151, M. Iunius Rufinus Sabinianus consul a. 155.*
- 529 A. IVNIVS RVFINVS (tria nomina extant VI 1984 v. 20. VI 10234 v. 9. 24 et in dipl. mil. anni 153; gentilicium etiam in t. Amorgino *bull. de corr.* 1891 p. 573, nam hic videtur significari), consul ordinarius a. 153 cum C. Bruttio Praesente *fasti*.
- 530 C. Iunius Rufinus (*praenomen est VI 220*) praefectus vigilum sub Severo et Caracalla *Dig.* 3, 15, 4, a. 20; VI 220, a. 203 VI 1055.
- 531 L. IVNIVS RVFINVS PROCVLIVS trib. l(ati)c(lavius) mil. ieg. XIII G(eminae) III S. 7770. Legatus pro pr. (Dalmatiae) a. 184 III 3202.
- 532 M. IVNIVS RVFINVS SABINIVS. M. Iunius Rufinus Sab. VIII 10844; in consilatu M. Iunius Rufinus Sabinianus X 1208, M. Iunius Rufinus *saxum rep. in urbe Notizie* 1883 p. 14; Rufinus *act. Arv. a. 155, Sabinianus III S. 7449, Sabinus chronographus a. 354, Prosper et alibi saepius*; consul ord. (consul iterum *cod. Iust.* 2, 2, 1 non recte) a. 155 cum C. Iulio Severo *fasti*. *Idem ut videtur Iunius Rufinus, proconsul Asiae a. 170 vel paullo post (cf. supra n. 528).*
- 533 IVNIVS RVSTICVS senator, 'componendis patrum actis delectus a Caesaro', a. 29 obstitit consulibus ne ex litteris Tiberii de Nerone et Agrippina ad senatum referrent *Tac. a.* 5, 4.
- 534 (Q. IVNIVS?) RVSTICVS (*gentilicium plane incertum est*) consul ord. a. 119 cum Hadriano III *fasti*.

535 Q. IVNIVS RVSTICVS. *Sic pondera eius nomine inscripta et testes consulatus prioris VI 858, dipl. mil. anni 133, consulatus alterius XIV 58. Iunius Rusticus Dig. 49, 1, 1, 3, vit. Marci 3, Dio 71, 35, Rusticus alibi; Rufinus fasti Hydat. in consulatu anni 162, male.*

Stoicae disciplinae peritissimus vit. Marci 3 cf. Dio 71, 35. Inter sectatores eius M. Aurelius Dio et vita II. cc.; Themistius or. XIII p. 212 Dindorf. Ab eo Marcus confitetur a rhetorica et poetica conversum se ad philosophiam; ab eodem accepit legendos commentarios Epicteteos M. Antoninus 1, 7. Matri Marci scribit Sinuessa ib.

Consul suffectus mense Iul. a. 133 cum Q. Flavio Tertullo dipl. mil. (III S. p. 1978), VI 858. Consul iterum vit. Marci 3, ordinarius a. 162 cum L. Plautio Aquilino fasti. Praefectus urbis pondera II 4962, 2. II S. 6245, 1. V 8119, 1. IX 6088, 1. X 8068, 5a-d, Brambach 1300, Bull. comun. 1882 p. 171, 1884 p. 71 (vir clarissimus additur in solo X 8068, 5d); praefectus urbi sub Marco et Vero Dig. 49, 1, 1, 3; acta martyrii Iustini et sociorum (Iustini opp. ed. Otto vol. 2); cf. Themistius or. XVIII p. 262 Dind.; Epiphanius adv. haer. lib. I tom. III haer. 46 (2 p. 111 ed. Dind.), ubi minus accurate appellatur ἡγεμὼν et dicitur hoc munere functus esse sub Hadriano. Praefectum fuisse crediderim iam anno 162, tempore secundi consulatus; quamquam Borghesius opp. 8 p. 549 (cf. 9 p. 309) cum repperisset in actis martyrii Felicitatis et septem filiorum (act. sanct. mens. Iul. t. III p. 12, item apud Ruinart acta martyrum p. 72 ed. Ratisbon. 1859) de Felicitate a Publio praefecto urbis quaestionem habitam esse, id autem accidisse anno 162 propter causam quendam, sed eam nullius ponderis sibi persuasisset, anno 163 Publium aliquem (P. Salvium Iulianum) praefectum urbis fuisse statuit. Praefectus fuit cum passus est Iustinus, cf. infra n. 580. Desierat esse praefectus urbis a. 168, quoniam eo anno L. Sergium Paullum cum altero consulatu etiam praefectura functum esse probabile est. Mortuo ei statuas a sonatu M. Aurelius postulavit vit. Marci 3, 5. — Hic puto Iunius Rusticus in t. ancillae VI 22425.

536 Iunius Saturninus Suet. Aug. 27. V. Iulius Saturninus supra n. 358.

537 L. Iunius Septimius Verus Hermogenes. Tituli duo positi ab eo L. Valerio Poplicolae Balbino Maximo qui Maximus consul fuit aut a. 232 aut a. 233 aut a. 234 aut a. 253 aut a. 256, VI 1531 (1), 1532 (2). L. Iun(ius) Septim. Hermogenes t. 1, Iun. Septim. Verus Hermogenes t. 2. Tribunus cohortis ...; pontifex Laurentium Lavinatium t. 1. Procurator sexagenarius t. 2.

538 IVNIVS SEVERVS Clodio Albino Britanniam regenti successor missus a Commodio vid. Clodii Alb. 14. (Nomen fictum).

539 T. IVNIVS SEVERVS consul suff. mense Nov. 154 cum C. Iulio Statio Severo dipl. mil. (CIL. III p. 881).

540 IVNIVS SILANVS consul mense Iun. a. 238 vit. Maximin. 16, 1 (fictic.).

541 C. AP. IVNIVS SILANVS. Γάιος Ἀππίος Σιλανός *Dio* 60, 14 (*duplex praenomen confirmat libertus sine dubio eius C. Iunius Ap. C. I. Seno VI 27454 cf. Mommsen eph. ep. 1 p. 59 not. 1*), Appius Iunius Silanus *act. Arv. plerumque*, Appius Silanus *act. Arv. semel VI 2028 d, 8, Seneca apoc. 11, Tac. a. 6, 9, Ap. Silanus Suet. Cl. 29, 37* (Appiana caedes *Tac. a. 11, 29*). In consulatu Appius Iunius Silanus *amphora Puteolana Notizie 1892 p. 479, Ap. Iunius Silanus X 1196, Iunius Silanus Tac. a. 4, 68, Appius Iunius Plin. h. n. 8, 145 (Solin. 15, 10), ... Iunius S. fast. mag. Arv., Ap. Silanus Cassiod.; alibi Silanus.*

Filium C. Silani consulis a. p. Chr. 10, repetundarum et maiestatis damnati a. 22 (*infra n. 545*), coniecit *Borghesius opp. 5 p. 187* propterea quod C. Silani matrem Manliam fuisse, huius autem filios Torquatos dictos esse putavit, quorum neutrum verum est. Mirum autem esset damnationem patris filio non nocuisse; id ipsum mirum, filium duodeviginti annis post patrem consulatu ornatum. Maternum genus ei fuisse ex stirpe patricia Claudiorum Appii praenomen indicat. Cum autem M. Silani C. f. consulis a. 15 (*infra n. 551*) filia dicta fuerit Claudia vel Claudilla, fortasse huius M. Silani fratrem fuisse Appium conicere licet. — Consul ord. a. 28 cum P. Sillio Nerva *fasti*. Maiestatis accusatus a. 32, sed e reis exemptus testimonio Celsi tribuni cohortis urbanae *Tac. a. 6, 9*. Frater Arvalis, adest in collegio a. 38. 39, flamen a. 38, magister a. 39 *act. Arv.* Legatus Hispaniae Tarraconensis Romam accessit a Claudio et maritus datur matri Messallinae *Dio* 60, 14. Ideo socer Claudii dictus *Seneca apoc. 11*. Consocer Claudii *Suet. Cl. 29* (unde et ab aliis et a *Borghesio opp. 5 p. 187* creditus est pater L. Silani Torquati *infra n. 559* et eius fratrum; sed recte *Mommsenus eph. ep. 1 p. 59* videtur statuisset, horum patrem fuisse M. Silanum *infra n. 552*, et errore Appium a Suetonio consocerum Claudii dici pro socero). Conspiratione Messallinae et Narcissi iussu Claudii occisus a. 42 *Dio* 60, 14; *Suet. Cl. 29, 37; Seneca apoc. 11; cf. Tac. a. 11, 29*. — Huius sine dubio libertus C. Iunius Ap. C. I. Seno *VI 27454*. Praeterea Appi Silani liberti et servi *VI 7603, 7606, 7607, 7613, 7635*, Appi liberti *VI 7605, 7611*; sed cum qui unus ex his praenomen gerit dicatur M. Iunius Appi l. *VI 7611*, *Mommsenus C. VI p. 1066* eos non huius Appii putat fuisse libertos, sed filii eius nomine M. Appii Silani praeterea ignoti. — Non huc pertinet App. I. *XIV 3689*.

542 (M. AP. IVNIVS SILANVS): tali nomine patronum videtur habuisse M. Iunius Appi l. Syntrophus medicus t. repertus in monumento familiae Silanorum *VI 7611*. *Mommseno CII. VI p. 1066* videtur filius fuisse C. Ap. Iunii Silani (eius qui praecedit).

543 C. IVNIVS SILANVS C. f. (II. Οβίανος Γ. υί. Σιλανός *Dio* ind. lib. 54, C. Iu. *fasti Colotiani*, alibi C. Silanus vel Silanus; Silvanus *fasti Hydat.*) consul ord. a. 737 cum C. Furnio *fasti*. (Diversum esse ab

eo qui sequitur praenomen patris ostendit). — Fortasse idem Ἰάσις Ἰώνος] [Σίλωνος qui scribendo adfuit in senatu a. 729 senatus consultum de Mytilenacis ap. Cichorium Sitzungber. d. Berl. Akad. 1889 p. 966.

- 544 C. IVNIVS SILANVS M. f.) pater eius qui sequitur fasti Capit. in consulatu filii (sub a. p. Chr. 10). item pater Iuniae Torquatae virginis Vestalis (infra n. 579), fortasse etiam pater M. Silani (infra n. 551) et D. Silani (n. 546).

545 C. IVNIVS SILANVS C. f., M. n. (patris et avi praenomina exhibent fasti Capit., patris praenomen etiam VI 1384). Matrem Manliam aliquam fuisse statuit Borghesius opp. 5 p. 183, apud Tac. a. 3, 68 pro alia scribi iubens Manlia; quod inventum post Nipperdeium reiecit Mommsen oph. ep. 1 p. 66. Flamen Martialis fasti Capit.; VI 1384. Flamen videtur factus esse, ut observavit Borghesius opp. 5, 284, in locum L. Cornelii Lentuli consulis a. u. c. 751. Consul ord. a. p. C. 10 cum P. Cornelio Dolabella fasti. Proconsul Asiae (a. 21) Tac. a. 3, 66. Repetundarum cum accusaretur in senatu a. 22, addito maiestatis crimine (ne quis necessariorum iuvaret periclitantem Tac. a. 3, 65, ubi fortasse significatur M. Silanus consul a. 15, cf. infra n. 551), censente L. Pisone relegandum esse Gyrum, suadente Tiberio, deprecante quoque Iunia Torquata sorore eius, Cythnum relegatus est Tac. a. 3, 66–69 cf. 4, 15. Filius eius memoratur Tac. l. c. 3, 68, quem Appium Iunium Silanum cos. a. 28 fuisse coniecit Borghesius opp. 5 p. 107 sed vir recte (cf. supra n. 541). Huius fortasse servus Aemo C. Silani vixit annos XXXII VI 10542; certe recentiorum C. Silanum nullum novimus.

- 546 D. (Iunius) Silanus, frater M. Silani (consulis a. p. C. 15) propter adulterium cum Iulia Augusti nepte commissum (a. 8 p. C.) amicitia Caesaris prohibitus in exilium abiit, a. 20 permisso Tiberii Romam rediit nec tamen honores adeptus est Tac. a. 3, 24.

547 L. IVNIVS SILANVS M. f., D. n. Praenomina patris et avi exhibet t. Canusinus IX 332, unde sequitur, fratrem eum fuisse M. Silani consulis a. 729 (infra n. 549; cf. stemma propositum sub n. 550). (Borghesius opp. 5 p. 169. 173 titulum Canusinum attribuerat Silano alicui, quem Asiae praefuisse a. u. c. 678 sibi persuaserat, sed t. Canusinus aliquanto recentior est, cf. Mommsen ad eum). Augur t. Canusinus. Praetor ib. Consulatum petivit a. 733 sed non obtinuit Dio 54, 6 (in praetura hunc Silanum substituisse testatur etiam t. Canusinus; cf. Mommsen ad t.). Heres C. Cestii (defuncti ante a. 742) VI 1375. — Fortasse huius libertus L. Iunius Silani l. Paris dispe(n)s(ator), calator augurum VI 2187 = 7445.

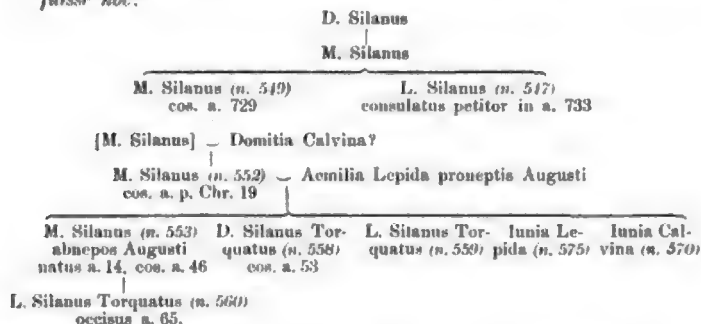
- 548 L. (IVNIVS) SILANVS flamen Martialis tabulae aereae hospites (cf. infra) (flamen videtur factus esse a. 22. quo C. Iunius Silanus, supra n. 545, damnatus est). Consul suffectus cum C. Vellaeo Tutore mense

Dec. anni ut puto 26 cf. *infra*), certe circa annum 27 p. Chr. V 4921. 4922 tabulae aereae pertinentes ad hospitium factum a civitatibus duabus Africae cum praefecto fabrum quodam eodemque tribuno legionis tertiae Augustae, cum quo praefecto fabrum aliae duae civitates Africae hospitium fecerunt ineunte a. 27 (V 4219. 4920 similes tabulae); unde secundo semestri eiusdem anni 27 consulatum L. Silani et C. Vellaei attribuit Borghesius opp. 5 p. 205, Henzenus autem (*act. Arv.* p. CCXLVI cf. CIL. I ed. 2 p. 71) cum reliquiae fastorum fratrum Arvalium demonstrarint a. 27 P. Lepidulum?] aliquem et C. Sallustium] consules suffectos fuisse, transtulit eos ad a. 28, oblitus mense Dec. a. 28 fasces gessisse Q. Iunium Blaesus et L. Antistium Vetelem. Ego L. Silanum C. Vellaeum consules extremo anno 26 attribuendos crediderim (quod in tabulis scriptis ineunte anno 27 praefectus ille fabrum non dicitur tribunus legionis, inde noli cum Borghesio colligere eas antiquiores esse; neque obstar videntur reliquiae fastorum fratrum Arvalium).

- 549 M. IVNIVS SILANVS M. f., D. n., consul a. u. c. 729. — Patris et avi praenomina exhibet t. Atheniensis *CIAth.* III 568; patris praenomen est etiam VI 877. Arus fortasse fuit consul a. 692, natus, cum consulatum petiverit iam in a. 690, ante annum 648, qui filium potest reliquisse si non ex Servilia matre Bruti, nam huius nullam mentionem fieri mirum esset, cf. Borghesi opp. 5 p. 176, certe ex alia uxore; de D. Silano triumviro monetali circa a. 665 cogitavit Mommsen ad IX 332. Patrem Borghesius opp. 5 p. 179 coniecit M. Silanum legatum C. Caesaris in Gallia a. 700 (*Caes. bell. Gall.* 6, 1); M. Silanus D. f., memoratus in t. Mylaseno ap. Lebas-Waddington n. 409, aliquanto antiquior videtur esse. — Incertum num hic M. Silanus qui a. 711 sub M. Lepido proconsule Galliae στρατάρχης, iussus partem copiarum in Italiam adducere, eam M. Antonio adiunxit (*Dio* 46, 38, 51 cf. *Cic. ep. fam.* 10, 30, 1. 34, 2).

Exul apud Sex. Pompeium, pace Miseni facta rei publicae restituitur *Vell.* 2, 77. Apud M. Antonium a. 719 vel 720 quaestor proconsule (cf. Mommsen *Staatsr.* II° p. 631 not. 5) munni cum capite M. Antonii, *Cohen Ant.* n. 71; pro quaestore t. Atheniensis *CIAth.* III 568, positus ei Athenis a communi Boracorum aliorumque populorum Graeciae (hunc proquaestorem diversum esse a quaestore M. Antonii non est verisimile). Ab Antonio ad Caesarem transit *Plut. Ant.* 59. Ex Asia tabulam Niciae pictoris Romam advexit, quam mox Augustus in curia dedicavit *Plin. h. n.* 35, 131 cf. 27 (hunc significari coniecit Mommsen ad t. *Canusinum* IX 332). A. 729 consul ordinarius cum Augusto novum consule fasti. A. 737 scribendo adest senatus consulto de ludis saecularibus VI 877. — Silanum (sed pars codicum Σίλοναν) στρατηγόν, cui circa a. 740 rescripsit M. Agrippa de Iudaeis Ephesi consistentibus, eundem, qui circa illud tempus Asiam rexerit, putavit Borghesius opp. 5 p. 180 cf. Waddington *fastes* n. 55.

550 (M. IVNIVS SILANVS) pater M. Iunii Silani consulis a. p. Chr. 19 (cf. sub filio, infra n. 552); ipsius nulla mentio. Ei nuptam fuisse Domitiam Calvinam, propterea quod ex neptibus eius altera appellabatur Iunia Calvina, coniecit Mommsen (cf. supra sub Domitia Calvina, D. 150). — Fortasse filius eius qui praecedit. Stramma potest fuisse hoc:

551 M. IVNIVS SILANVS C. f., consul a. 15. — M. Silanus C. f. act. Arr. VI 2028 c. 35, praeterea M. Silanus. — Fortasse frater C. Silani supra n. 545, ut hic significetur ap. Tac. a. 3, 67 inter necessarios C. Silani qui cum periclitantem anno 22 non invenerint, quamquam memorabile est eius potentiae apud Tiberium damnationem fratris non obfuisse; certe frater D. Silani (cf. infra). Consul suffectus a. 15 ex kal. Iuliis cum Druso Caesare fasti Antiates (X 6639) cf. I 762. 763. Multum valet apud Tiberium Dio 59, 8. Eius potentia fretus D. Silanus frater eius veniam exilii precatur a. 20 Tac. a. 3, 24. A. 22 censet in senatu, ut non consulum sed eorum qui tribuniciam potestatem gererent nomina monumentis praescriberentur Tac. a. 3, 57 (nisi hic intellegitur is qui sequitur). Inter Silanos a. 32 sententias in senatu dicentes hunc potissimum significat Tac. 6, 2. A consulibus primus plerumque sententiam rogatur Dio 59, 8. Filiam Iuniam Claudillam vel Claudiam collocat C. Caesari Ti. nepoti a. 23 Tac. a. 6, 20; Suet. Cal. 12; cf. Tac. a. 6, 45. Genero iam principi molestus, postquam hic frustra accusationem ei struxerat Tac. Agr. 4, ad necem ab eo compulsus Philo leg. ad Gaium c. 9 p. 554–556 (δολερπονεία); Suet. Cal. 23; Dio 59, 8; cf. Seneca apoc. 11. Frater Arvalis; in locum eius alius suffectus d. 24 Mai 38 act. Arr. — Significari videtur etiam Tac. a. 5, 10.

552 M. IVNIVS SILANVS M. f. (M. IVNIVS SILANVS TORQVATVS), consul a. 19. — M. Silanus passim; Σιλανός Τορκουάτης; t. filiae CIAT. 3, 872 (cum praeterea nusquam Torquatus appellatur, ne in mentionibus quidem consulatus, ipse dum in vivis erat id cognomen non videtur usurpasse). Marci filium fuisse consulem a. 19 testantur Dio ind. l. 57 et

tituli VI 1437. 1496 (ubi patris nomen ideo videtur additum esse, ut distinguatur a consule eiusdem nominis anno p. Chr. 15). Consul ord. a. p. C. 19 cum L. Norbano Balbo fasti. Proconsul Africae extremo Tiberii primoque Gaii tempore Tac. h. 4, 48, per annos sex (a. 32—38?) XIV 3665 (ubi ad M. Silani nomen additur M. f.) cf. Dio 58, 23. Ut proconsul Africae memoratur etiam VIII S. 14603. Eum metuens Gaius legionem in Africa tendentem proconsuli ablatam legato tradit Tac. l. c. — Huius ut videtur, non eius qui praecedit, uxor Lepida M. Silani VI 27034. X 8041, 21, haec autem non diversa ab Aemilia Lepida pronepte Augusti Suet. Cl. 26, ipse igitur pater abnepotum Augusti M. Silani (n. 553), L. Silani Torquati (n. 559), D. Silani Torquati (n. 558), Iuniae Calpurniae (n. 570), Iuniae Lepidae (n. 575); quorum cum M. Silanus natus sit a. p. Chr. 14, videtur Lepidam duxisse a. 13; cf. Mommsen cph. ep. I p. 61. 62. — Hic ut videtur Silanus pater patronus M. Iunii Nivei VI 7627. Aut huius aut eius qui praecedit libertus XIV 2466. 2467.

553 M. IVNIVS SILANVS consul a. 46. — Abnepos divi Augusti Tac. a. 13, 1; neptis divi Augusti nepos Plin. h. n. 7, 58, scilicet Iuliae (supra n. 421), cum altera divi Augusti neptis Agrippina nupta Germanico nullos Silanos inter posteros habuerit, filius igitur fuit Aemiliae Lepidae, quam solam novimus Augusti proneptem praeter filias Germanici, et Silani alicuius, non Ap. Silani (n. 541), ut putavit Borghesius, sed M. Silani qui praecedit, propter titulos in quibus memoratur Lepida M. Silani (cf. sub eo qui praecedit; Mommsen cph. ep. I p. 58—62; stemma propositum sub n. 550). — Natus a. p. C. 14 Plin. h. n. 7, 58. Segnis, insons, pecus aurea dictus a C. Caesare Tac. a. 13, 1. Frater Arvalis act. Arv. (commemoratur a. 40 et praeterea VI 2032. 2035). Consul ord. a. 46 per annum integrum Dio 60, 27, primum cum M. Valerio Asiatico fasti, deinde cum Q. Sulpicio Camerino V 5050, postea cum Vellaco Tutore Dig. 16, 1, 2, 1. In proconsulatu Asiae a. 54 veneno sublatu Plin. l. c.; Tac. l. c. cf. c. 33; Dio 61, 6 (cf. Silanorum manes Tac. a. 13, 14 nempe huius et L. Silani fratris). Frater eius L. Silanus (infra n. 559) Tac. a. 13, 1 (cf. praeterea stemma sub n. 550). Huius ut videtur M. Silani liberti et servi VI 7604. 7608. 7612, incertum cuius M. Silani liberti VI 20809. 20817, servus VI 9511.

554 M. IVNIVS SILANVS consul a. inc. (paullo ante a. 56, cuius anni consules paullo post in t. memorantur) t. agri Tiburtini XIV 3471 nuper plene lectus ab Huelsero (ap. Bruns fontes iuris Romani ed. 6 p. 314). Iudice Mommseno diversus ab eo qui praecedit consule anni 46, tam propter intervallum nimis longum ab a. 56, quam propterea quod collegae praenomen videtur fuisse A. Fieri potest ut sit is qui sequitur.

555 M. IVNIVS SILANVS cos. suff. mense Dec. a. inc. cum Terentio Tullio Gemino t. urbanus (villae Pincianae) ap. Marinium Arv. p. 72.

— [Q. CAECILIUS METELLVS CR]ETICVS IVNIVS SI[L]ANVS.

556 D. (IVNIVS) SILANVS GAETVLICVS. D. Silanus Gaetulicus, cooptatus in collegium aliquod sacerdotale a. 63 VI 2002, 12. *Iudice Borghesio ann. inst. arch. 1849 p. 56 = opp. 5 p. 215*, cui adstipulati sunt Mommsen *eph. ep. I* p. 65 et Henzen ad vol. VI 1439, adoptatus a D. Silano (*supra* n. 546), genitus Cn. Cornelio Lentulo Gaetulico cos. a. 26, pater eius qui sequitur. — Gaetulicum et Silanum inter nomina procerum memorat Iuvenalis 8, 26, 27; sed num certum aliquem ex hac stirpe significet, mihi non constat. — (Non huc pertinet Silanus ap. Martial. 6, 62, 1; nomen pro libito positum).

557 M. IVNIVS SILANVS LVTATIVS CATVLVS D. Silani (eius qui praecedit) filius, Gaetulici (consulis n. 26) nepos, Cossi (Cossi Cornelii Lentuli consulis a. u. c. 753) pronepos, decemvir stlitibus iudicandis, salius Collinus, vixit annis XX mensibus VIII t. rep. in sepulcro Scipionum VI 1439 cf. *Borghesius ann. inst. arch. 1849 p. 56 = opp. 5, 215*.

558 D. IVNIVS SILANVS TORQVATVS consul a. 53. — Ἰούνιος Τορκουάτος Dio 62, 27, Torquatus Silanus Tac. a. 15, 35, Torquatus ib. 16, 8 cf. c. 12. In consulatu Δέξιος Ἰούνιος Σιλανός Τορκουάτος Phlegon. mir. 7, D. Iunius Torquatus Silanus tab. cerata Pompeiana ap. Petram n. 115 (Mommsen *Herm. 12 p. 141*) altero loco, D. Iunius Silanus eadem altero, D. Iunius Tac. a. 12, 58, Silanus *chronogr. a. 354*, et alibi. Augusti ἀπύργος Dio 7, 27; divum Augustum atavum ferebat Tac. a. 15, 35. Vere videtur fuisse Augusti non adnepos sed abnepos, propter causas expositas n. Borghesio *opp. 5 p. 194*, M. Silani consulis a. p. Chr. 19 (*supra* n. 552) non nepos, sed filius, frater L. Silani qui sequitur. Cf. stemma propositum sub n. 550. Natus videtur circa a. p. Chr. 21, quippe consul factus a. 53. A C. Caesare et aliis nobilibus vetera familiarum insignia adempta esse et Torquato torquem narrat Suetonius Cal. 35, fortasse significans hunc aut eius fratrem (cf. Mommsen *eph. ep. 1 p. 66*). Patruus L. Silani occisi a. 65 Tac. a. 16, 8 (hunc significari apparet ex narratione Taciti), fuit igitur frater Lepidae amitae L. Silani (Tac. l. c.) et M. Silani. Consul ord. a. 53 cum Q. Haterio Antonino fasti. Res novas moliri accusatus a. 64 venas interscidit Tac. a. 15, 35, cf. Dio 62, 27. — Duo Torquati ob scelera interfecti Tac. a. 16, 12 significans hunc et fratris filium. — Huius ut videtur liberti D. Iunius Philippus VI 7629; D. Iunius Silani l. Atticus VI 20763, D. Iunius [Silani] l. S. . . VI 20749.

559 L. IVNIVS SILANVS TORQVATVS. Tituli duo: Tusculanus XIV 2500 (1) et Atheniensis CIAtt. 3, 612 (2). [Λεύκιος Ἰούνιος Μάρκου Σιλ[ανοῦ υἱός Σιλανός?] Τορκουάτος t. 2 (hic solum Torquati nomen discrete ei tribuitur), [L. Iunius M.] f. M. n. Silanu[s Torquatus] t. 1, L. Silanus act. Arr. itemque vel Silanus scriptores. Abnepos Augusti *Seneca apoc. 10*, filius igitur Aemiliae Lepidae proneptin Augusti et M. Iunii Silani consulis a. 19 (*supra* n. 552), frater M. Silani cos. a. 46 Tac. a.

13, 1 (cf. *stemma propositum sub n. 550*). Natus est a. 24, si praetura a. 48 vere gessit, ut petere ei permissum est (Dio 60, 5), quinque tantum annis solito maturius. A. 41 ei desponsa Octavia Claudii filia Dio 60, 5; Tac. a. 12, 3; Suet. Cl. 24, 27. Triumvir monetalis l. 2 cf. Dio 60, 5. Praefectus feriarum Latinarum l. 2; Dio 60, 5. Quaestor Claudii l. 2. Claudii in Britannia comes, victoriam eius Romam nuntiat a. 43 Dio 60, 21. Triumphalia ornamenta adeptus Tac. a. 12, 3 nondum pubes Suet. Cl. 24, puer adhuc (ἔν παιδί) Dio 60, 31; annos natus XVIII l. 1 modo recte sit suppletus. Socerum triumphantem a. 44 et Capitolium genibus adscendentem una cum altero genere comitatur Dio 60, 23. Eiusdem nomine plebi dona distribuit ib. c. 25. Flamen divi Iuli et divi Augusti l. 2. Frater Arvalis act. Arv. (VI 2032 v. 13, 22). A. 48 praetor inter cives et peregrinos Tac. a. 12, 4; l. 1, multum ante tempus legitimum Dio 60, 31. Magnificos ludos edit impensa Claudii Tac. a. 12, 3; Dio 60, 31. Exeunte anno accusatus apud Claudium incesti commissi cum sorore Iunia Calvina Tac. a. 12, 4 cf. Seneca apoc. 8, edicto Vitellii senatu movetur Tac. l. c., praetura se abdicare cogitur d. 29 Dec. Suet. Cl. 29; Tac. l. c. Initio anni 49, die nuptiarum Claudii et Agrippinae, mortem sibi conscivit Tac. a. 12, 8; Suet. Cl. 29 cf. Seneca apoc. 8, 11; Tac. a. 13, 1; auctor Octaviae 148; Dio 60, 31.

560 L. IVNIVS SILANVS TORQVATVS. L. Iunius Silanus . . . VI 2002, L. Silanus vel nude Silanus Tacitus, qui etiam Torquati nomen ei fuisse significat a. 16, 12. — Amita eius (Iunia) Lepida (infra n. 575), patrus eius Torquatus (supra n. 558) Tac. a. 16, 8; videtur igitur filius fuisse M. Silani consulis a. 46 (supra n. 553, cf. *stemma sub n. 550*), nam tertius fratrum L. Silanus (is qui praecedit) ante matrimonium obierat. Educatus apud C. Cassium amitae maritum Tac. a. 15, 52, 16, 7. A. 60 cooptatus in collegium aliquod sacerdotale VI 2002. Timetur a Pisone, ne sublato Nerone imperium invaderet Tac. a. 15, 52. A. 65 incusatus et rerum novarum et incesti cum amita commissi senatus consulto in exilium pellitur, mox Barii occiditur Tac. 16, 8, 9, 22; Dio 62, 27. — Hic fortasse L. Iunius Silanus (traditur Lici-nius Silanus, correxit Lipsius) oppressus testimonio Heliodori philosophi stoici schol. ad Iuvenal. sat. 1, 33. Aut hic aut patrus (is qui praecedit) L. Silanus Torquatus VI 1438; aut huius aut illius L. Silani statuam permissu imperatoris in foro Romano posuit Titinius Capito Plin. ep. 1, 17. Item incertum uter L. Silanus M. f. in titulis servorum VI 7618, L. Silanus VI 7605, Torquatus VI 7602, 7636.

— M. IVNIVS SILANVS TORQVATVS consul a. 19 v. M. IVNIVS SILANVS (n. 252).

— Appius Silvius Iunius Silvinus.

— C. FVFFIVS IVNIVS TADIVS MEFITANVS.

- 561 C. IVNIVS TIBERIANVS (Iunius Tiberianus *lateralculus praefectorum urbis et vit. Aurelian. 1*; in consulatu altero Gaius I. . . . t. urbanus ap. de Rossi *inscr. chr. I 32*, plerumque in consulatibus Tiberianus, semel vel bis Tiberius) consul ordinarius a. 281 cum imp. Probo III, consul iterum (iterationis notam exhibent *lateralculus praefectorum urbis et t. urbanus ap. de Rossi l. c. 17*) a. 291 cum Cassio Dione fasti. Praefectus urbi a. 291, item a. 308 *lateralculus praefectorum urbis, ap. chronographum anni 354*; cf. *Vopiscus vit. Aurelian. 1*.
- 562 IVNIVS VELDVMNIANVS praetor urbanus, Herculi sacrum fecit ad aram maximam VI 319. Idem puto (ut coniecit etiam *Borghesius opp. 8 p. 435*) Veldumnianus (*Βελδομνιαῖος fasti Graeci maiores*, Veldumnianus *chronographus a. 354*, Veldemianus III 1661, Valdumianus *fasti Hydat.*, Voldumianus *Prosper*, *Βελδομνιαῖος fasti Graeci minores*) consul ord. a. 272 cum Quieto fasti. — Incertum num aliqua parentela coniunctus cum C. Vibio Afanio Gallo Veldumniano Volusiano.
- 563 M. IVN(IVS)(?) VESTINVS MALLO . . . ROMANVS. Tituli *rep. Viviers ad Rhodanum XII 2452 (1)*, 2453 hic *acephalus et coniectura tantum incerta ad eundem hominem relatus (2)*; XII 2454 (3), 2454* (4) *fragmenta quamplurima, in eodem pago Viviers reperta, quae ad titulum titulosve eidem homini positos pertinere coniecit Hirschfeld*.
 . . . n. Vestinus Mallo . . . us Romanus t. 1 (*pars nominis Vestini, item Mallonis cognomen integrum servata sunt etiam t. 3*); M. Iu . . . t. 4 *fragmentum quod non certum est ad hunc spectare; praeterea . . . oncanius, quod servatum est t. 3, ad nomen eius hominis pertinere coniectum est*. — M. f. t. 1. Tribu Voltinia t. 1 cf. t. 3 (*origine puto Viennensis*). Viennae omnibus honoribus functus t. 1 cf. t. 2, 3. Adlectus in amplissimum ordinem senatorium t. 1, 2, inter quaestorios t. 2. Aedilis curulis; praetor; legatus provinciae Asiae t. 2.
- 564 L. IVNIVS VICTORINVS [F]L(AVIVS) CAELIANVS (*pro FL. traditur EL*), legatus Aug. legionis VI Victricis p. f. VII 940 (*temporibus Hadriani vel Pii, ut putant editores Britannii propter formam litterarum*).
- 565 IVNIA M. Bruti soror (*id est nata Serviliâ, Bruti matre, gnita, ut putat Borghesius opp. 5 p. 178, D. Silano consule a. 692*), M. Aemilii Lepidi triumviri reipublicae constituendae uxor *Vell. 2, 88 cf. Cic. ad Att. 6, 1, 25. 14, 8, 1, ad Brut. 1, 12. 13*. A. u. c. 724 cum filius eius M. Aemilius Lepidus in coniuratione contra Caesarem deprehensus esset, et ipsa a Maecenate accusata est, sed a Balbino consule dimissa *Appian. b. c. 4, 50*.
- 566 IVNIA Cretici Silani (i. e. Q. Caecili Metelli Cretici Silani *consulis a. p. Chr. 7*) filia, desponsa Neroni Caesari Germanici filio iam a. 17 *Tac. a. 2, 43. Defuncta antequam nuberet, teste titulo VI 914: Iunia Silani [f., spon]sa Neronis Caes[aris] . . . , qui videtur stetit in sepulcro eius*.
- 567 IVNIA virgo Vestalis, adfinis Fanniae Helvidii Prisci *Plin. ep. 7, 19, 1*.

- 568 IVNIA AFFIANE (*potius* APPIANE) clarissima femina, Aurelii Symphori uxor, Iunia Cyriaceti mater VI 29706.
- 569 IVNIA ARRIA RVFINA clarissima femina, viri co(n)s(ularis) filia, uxor M. Rubreni Virii Prisci Pomponiani Magiani Proculi t. *Atinas* X 5058.
- 570 IVNIA CALVINA. *Memoratur in titulo Tiburtino mulieris quae quondam fuerat delictum eius*, XIV 3661. Iunia Calvina Tac. a. 12, 4; Suet. Vesp. 23, Iunia Tac. a. 14, 12, praeterea Calvina. M. Silani f. tit., soror L. Silani (*supra* n. 559) Tac. a. 12, 4, 8; e gente Augusti Suet. Vesp. 23 (*scilicet* Augusti abnepotis, cf. *stemma supra* n. 550). Festivissima puella Seneca apoc. 8, decora et procax Tac. a. 12, 4. Nupta L. Vitellio L. Vitellii censoris filio, mox repudiata Tac. l. c. (cf. Suet. Vitell. 6). Anno 48 incesti cum L. fratre commissi accusata Tac. l. c. cf. Seneca apoc. 8, a. 49 in exilium acta Tac. c. 8. A. 59 restituta Tac. a. 14, 12. Vitam protraxit usque ad extrema tempora Vespasiani Suet. Vesp. 23.
- 571 IVNIA CLAUDILLA (*sic* Suet.; Claudia Tac., *nomen non ponit Philo*) filia M. Silani (consulis a. p. Chr. 15), nupsit C. Caesari adulescenti a. 33 Tac. a. 6, 20, obiit ex partu ante a. 37 Tac. a. 6, 45; Suet. Cal. 12; cf. Philo leg. ad Gaium p. 554, 556.
- 572 IVNIA CYRIACE clarissima puella, Aurelii Symphori et Iuliae Affianeti filia t. *originis incertae* VI 29706.
- 573 IVNIA FADILLA proneptis Antonini, desponsa Maximino (Maximo) Caesari; eam postea accepit Toxotius, eiusdem familiae senator, qui perit post praeturam vit. *Maximin.* 27, 6 (*fictic.*).
- 574 IVNIA FLACCINILLA M. Maerinii Aviti Catonii Vindiciis consulis uxor VI 1449.
- 575 IVNIA LEPIDA (Lepida Tac., *Ἰουνία Λεπίδα tit. Atticus*), Silani Torquati filia tit. Atticus CIA. 3, 872, L. Silani interfecti a. 65 (*supra* n. 560) amita Tac. a. 16, 8; soror igitur M. Silani consulis a. 46 (*supra* n. 553), filia M. Silani (*supra* n. 552) et Aemiliae Lepidae (cf. *stemma propositum sub* n. 550). Uxor C. Cassii cos. suff. a. 30 Tac. l. c. Athenis sacerdos Minervae Poliadis t. Atticus, *fortasse sub Claudio, cuius temporibus hic t. videtur positus esse* (cf. Mommsen *eph. ep.* 1 p. 63, Dittenberger *ib.* p. 110). Cum apud eam maritumque L. Silanus fratris filius educaretur Tac. a. 15, 52, incesti cum hoc commissi accusata est a. 65, sed a senatu ad Neronem reiecta Tac. 16, 8, 9.
- 576 IVNIA PAVLINA filia C. Iunii Faustini Postumiani cos. Eph. ep. 5, 270 = VIII S. 11763.
- 577 IVNIA SILANA 'insignis genere forma lascivia', item opibus Tac. a. 13, 19, nupta C. Silio, ex eius matrimonio a Messallina depulsa *ib.* 11, 12, 13, 19, Agrippinae diu percara, mox inimica, quia Agrippina Sextium Africanum nobilem iuvenem a nuptiis Silanae deterruerat, impudicam et vergentibus annis dictitana; a. 55 accusatores cum

subornasset in Agrippinam, in exilium acta *ib.* 13, 19–22. Labente Agrippina Tarentum ab exilio regressa ibi moritur a. 59 *ib.* 14, 12. — *Ab hac fortasse non diversa Silana M. f. fistula plumbea agri Pompitini X 8296, filia fortasse M. Silani cos. a. p. C. 15 (cf. Mommsen vol. X l. c.).*

578 IVNIA TERTIA *sive* TERTVLLA (Iunia *Tac. Plut.*; Tertulla *Cic. ad Att.*, Tertia *ad Brut.*), M. Bruti soror, C. Cassii uxor *Cic. ad Brut.* 2, 5, 6, *ad Att.* 14, 20, 2; *Tac. a.* 3, 76; *Plut. Brut.* 7. 'Defuncta a. p. Chr. 22 et pro rostris laudata; testamento Caesarem praeterierat *Tac. l. c.*

579 IVNIA TORQVATA. *Tituli ei a libertis positae VI 2127 (1). 2128 (2); memoratur in titulis libertorum VI 20788 (3). 20852 (4).* Iunia Torquata *t. 1. 2*, Torquata *Tac. a.* 3, 69; *t. 3. 4.* (C.) Silani (*consulis a. p. Chr. 10, supra n. 545*) soror *Tac. a.* 3, 69, C. Silani (*supra n. 544*) filia *t. 1. 2* (*liberti eius dicti C. Iunii, t. 3. 4.*). Eius precibus a. 22 C. Silano locus exilii commutatus *Tac. l. c.* Virgo Vestalis *t. 3. 4.*, priscæ sanctimoniae virgo *Tac. l. c.* (*virgo Vestalis igitur iam a. 22*). Virgo Vestalis maxima *t. 1.*, sacerdos Vestalis annis LXIII *t. 2.* Vestalis maxima videtur facta esse post Vibidiam (*cf. Tac. a.* 11, 32), id est post annum 48 (*aliter, sed vix recte, Borghesius opp. 5 p. 186*).

— SETINA IVSTA.

580 Iustinus, 'philosophus et martyr' *Tertull. adv. Valentin.* 5, oriundus Flavia Neapoli Syriae Palaestinae, Prisci filius, Bachii nepos *ipse apol. I 1.* A philosophia ad Christi doctrinam convertitur *ipse dial. c. Tryphone Iulaceo c. 2 seq. cf. apol. II 12.* Scripsit pro Christianis libellos duos (*sive unus fuit, cf. Harnack Texte u. Untersuchungen I p. 143*), quorum alter teste inscriptione dari debuit imp. Antonino Pio eiusque filiis *Iustin. apol. I 1* (*de anno propter plures causas certi nihil statui potest, cf. Mommsen ap. Volkmar Theol. Jahrbücher [Tubing.] 14, 1855 p. 245 seq.; Usener religionsgesch. Untersuchungen I p. 107.* Cf. praeterea de scriptis Iustini Eusebius *h. eccl.* 4, 18; Hieronymus *de vir. ill. c. 23*, et ex recentioribus Harnack *Gesch. der altchristl. Litteratur I p. 99 seq.*). Romae capitis damnatus a Rustico praefecto urbis acta *martyrii Iustini et sociorum (Iustini opp. ed. Otto Jcn. 1843 p. 558 seq.)*, id est inter a. 161–168 *cf. supra n. 535 sub Q. Iunio Rustico (non ante annum 163, ut statuit Borghesius opp. 8 p. 549, cf. supra l. c.; sub a. 165 martyrium Iustini refert chron. Pasch. p. 482 ed. Bonn.; male sub Hadriano cum passum esse scribit Epiphanius adv. haer. lib. I tom. III haer. 46).*

— M. Iunianus Iustinus.

581 Iustus, Iudaeus Tiberienais, Pisti filius *Ioseph. vit. 9. 17. 70. A. 66* turbas in Galilaea excitat *vit. 9. 12. 17. 70.* Post adventum Iosephi in

Galilaea ad regem Agrippam confugit *ib.* 70 *cf.* c. 65. Cum accusaretur apud Vespasianum a Decapolitanis Syriae quod vicos eorum incenderit, hic Agrippae permisit ut in eum statueret; qui vitam ei indulxit, sed in vincula eum coniecit *ib.* 65. 70, postea eum magna pecunia donavit et ab epistulis sibi esse voluit, tempore procedente eum rursus in vinculis habuit, postremo eum facessere iussit *ib.* 65. — Scripsit historiam belli Iudaici quam viginti annis apud se servatam post mortem demum Vespasiani, Titi, Agrippae edidit *ib.* 65, opus inscriptum Ἰουδαίων βασιλέων τῶν ἐν τοῖς στέμμασιν, deductum autem usque ad mortem Agrippae (a. 100? *cf. supra sub M. Iulio Agrippa*) Photius *bibl. cod.* 33 (*cf. Diog. Laert.* 2, 41). Memoratur Euseb. *chron. (vers. Arm. et Hieron. s. a. 2113, Syncell. p. 655, 7), Hieronym. de vir. ill. c. 14. Cf. Mueller fr. hist. Gr. III p. 523.*

582 Iustus Iosephi historici filius *Ioseph. vit.* 1. 76.

583 Iustus (vir nobilis vel certe dives): eius uxor curata a Galeno *Galenus XIV p. 626 cf. p. 631 seq. Kuehn.*

- Q. Arruntius Iustus.
- AVTRONIVS IVSTVS.
- Catonius Iustus.
- L. CESTIVS GALLVS CERRINIVS IVSTVS LV[T]ATIVS NATALIS.
- COCCEIVS [I]VSTVS.
- C. CVRTIVS IVSTVS.
- L. FABIVS IVSTVS.
- Ti. [I]ulius [I]ustus.
- Minicius Iustus.
- C.(?) MODIVS IVSTVS.
- M. Nummius Iustus.
- Papirius Iustus.
- C. PESCENNIVS NIGER IVSTVS.
- CN. PETRONIVS PROBATVS IVNIOR IVSTVS.
- C. Pinnius Iustus.
- PVBLILIVS IVSTVS.
- ... SILANVS IVSTVS AN.....
- Tullius Iustus.

584 Iuvatus, amicus Martialis *Martial.* 12, 24, 4.

585 Iuvenalis, a primoribus Tungrorum, gentem suam Civili tradit *Tac. h. 4, 66.*

- L. CASSIVS IVVENALIS.
- Flavius Iuvenalis.
- C. IVLIVS IVVENALIS.
- D. Iunius Iuvenalis.

586 Iuvenca praefectus Aegypti anno decimoquarto Gallieni (266/7) *papyrus Raineri 2026 (communicavit Wessely).*

- Iuvenecus Martialis c. Iuventius Martialis.
- M. ANTONIVS IVVENIS.
- VITENNIVS IVVENIS.
- Caccilius Iuventianus.

587 M. IVVENTIVS CAESIANVS cos. l. *Brixiae ab eo dicatus Postumiae Paullae M. Iuventii Secundi V 4349.*

588 (Iuventius) Celsus (Celsus pater *Dig. 1, 2, 2, 53. 17, 1, 39; praeterea nomen non ponitur*) iuris consultus, pater P. Iuventii Celsi T. Aufidii Hoenii Severiani *Pomponius Dig. 1, 2, 2, 53*, laudatur a filio *Dig. 12, 4, 3, 7. 17, 1, 39. 31, 20. 31, 29.* In consilio Duceni Veri consulis (*id solum restat*) *Dig. 31, 29 pr.*

589 P. IVVENTIVS CELSVS consul a. 164. — Iubentius Celsus *VI 2120*, *Ἰουέντιος Κελ.* vel *Ἰου. Κελ.* nummi *Pessinuntii* (*cf. infra*); in consulatu P. Invent. Cels. *XV 1369*, P. Iuven[tius] *VI 552*, P. *XIV 3596*, *praeterea Celsus.*

Filius videtur eius qui sequitur. Promagister collegii pontificum a. 155 *VI 2120*. Consul ordinarius a. 164 cum M. Pompeio Macrino *fasti*. Legatus Galatae imperante M. Aurelio nummus *Pessinuntius* (*Mionnet IV 393, 115 cf. Muret mélanges de numism. III p. 333; Leake num. hell. suppl. p. 80*); alius nummus similis (*Mionnet IV 393, 116 ex Sestini descr. p. 482*).

590 P. IVVENTIVS CELSVS T. AVFIDIVS [H]OENIVS SEVERIANVS. Nomina plena leguntur *Dig. 5, 3, 20, 6*, nisi quod pro altero praenomine *Titi scriptum est Titius et pro Hoenio Oenus*; hoc nomen firmat T. Hoenius Severus consul a. 141, cum quo hic aliqua parentela coniunctus fuisse putandus est. Iuventius Celsus *Plinius ep. 6, 5, 4, Dio 67, 13 alibi*, *Ἰουου.* vel *Ἰου. Κελς.* nummi *Perinthii* (*cf. infra*), Celsus Iuventius *Dig. 38, 1, 7, 1, Iulius Celsus vit. Hadr. 18*, Celsus passim apud iuris auctores; in indicando consulatu a. 129 P. Iuventius Celsus *VI 527 et diplomata militaria*, P. Iuve. *XV 1046*, Iuventius *XV 1435*, Iuventius Celsus *cod. Iust. 7, 9, 3, . . . ventius Celsus VI 10299, praeterea Celsus.*

Coniurationis in Domitianum reus imminens exitium effugit *Dio 67, 13*. Praetor a. 106 vel 107 altercatur in senatu cum Licinio Nepote *Plin. ep. 6, 5*. Legatus prov. Thraciae Traiani Dacici, nondum Optimi Parthici (*i. e. ante a. 114*) nummi *Perinthe Thraciae* (*Mionnet suppl. II 401, 1187. 1188, Kenner Münzsamml. des Stiftes St. Florian p. 26, alibi; Leake num. hell. suppl. p. 79 errore nummum male lectum tribuens Pessinuntii Galatae; cf. Imhoof mon. gr. p. 44*) inscriptum habentes ἐπὶ Ἰου. vel Ἰουου. (*sic Kenner, Leake*) Κελς. ἀπεσ. Περυνθίων (*ἐπὶ σφ. Ἰου. Κελςου Περυνθίων Mionnet 1188 male*). Cos. suff. a. inc. Consul iterum *Dig. 1, 2, 2, 53*, ordinarius a. 129 primum cum L. Neratio Marcello iterum *fasti*, mense Febr. et

- Mart. cum Q. Iulio Balbo dipl. mil. (III p. 875. III S. p. 1977); Dig. 5, 3, 20, 6. Auctor iuris: digeston eius libri undequadraginta adhibita in Digestis Iustiniani index Dig. Florentinus; horum et reliquorum eius scriptorum reliquias composuit Lenel Palingenesia iuris civ. I p. 127 seq. In consilio Hadriani vit. Hadr. 18.
- 591 Iuuentius Martialis (pro Iuventi- codices nonnulli Iuvenii vel Vivencii; unde olim nonnullis Iuvenius Martialis) scripsit historiam Caesaris dictatoris Sidonius Apollinaris ep. 9, 14.
- 592 M. Iuuentius Rixa procurator Sardiniae a. 66-67 X 7652.
- 593 P. Iuuentius Rufus procurator (ματαλλάρχης) lapicidinarum quarundam in Thebaide, temporibus Tiberii t. rep. prope lapicidinas illas CIG. 4716 d^a (vol. III p. 1192).
- 594 Iuventius Sabinus: rescriptum divi Pii ad eum Ulpianus Dig. 29, 5, 1. 5. Videtur fuisse praeses provinciae.
- 595 M. IVVENTIVS SECVNDVS (praenomen habet solus t. 4351) consul, maritus Postumiae Paullae tituli uxori eius dedicati Brixiae V 4349. 4350. 4351. 4353. 4354.
- 596 M. IVVENTIVS SECVNDVS RIXA POSTVMIVS PANSA VALERIANVS M. f., tribu Fab. (origine sine dubio Brixianus), consul t. Brixianus V 4334. Filius videtur eius qui praecedit et Postumiae Paullae, cf. Mommsen ad V 4334.
- 597 [M. IVVEN]TIVS [SECVN]DVS RIXA [POSTVMIVS? PAN]SA VALERIANVS SEVERVS M. f.; tribunus legionis primae Minerviae, [quaestor] eodemque tempore [nescio quo alio munere functus], tribunus plebis, praetor, praefectus frumenti dandi,, proconsul provinciae, legatus Augusti provinciae Aquitaniae; consul; [curator alvei Tiberis et ripae]r. et cloacarum urbis t. Brixianus V 4335. Fortasse non diversus ab eo qui praecedit.
- 598 M. IVVENTIVS SVRVS PROCVLVS. Tituli: fragmentum Brixianum V 4360 (1); milliari Norici III 5712 (2). 5715 (3). 5717 (4). 5723 (5). 5746 (6). M. Iuventius Surus Proculus t. 6 (idem fuerat in t. 2-5 plus minus mutilis), ... Surus Proculus t. 1. M. f. t. 1. Tribu Fab. t. 1, origine sine dubio Brixianus. Sevir equitum Romanorum t. 1. Legatus pro pr. Norici a. 201 t. 2-6.
- 599 Izates Monobazi Bazaei et Helenae f., patri in regno Adiabenum succedit (primis Claudii temporibus?) Iosephus ant. 20, 2, 1 seq. Statim post regnum susceptum complures ex fratribus Romam misit obsides Claudio Caesari ib. ant. 20, 2, 3. Artabanum Parthum in regnum restituit ib. 20, 3, 1 seq. Vardani bellum cum Romanis succedenti restitit ib. 20, 3, 4. Meherdate regnum Parthorum occupante palam eius societatem induit, sed mox transit ad Gotarzem (a. 49) Tac. a. 12, 13. 14. Iudaeorum ritus amplectitur Ioseph. ant. 20, 2, 3, 4; inde proceris Adiabenum exosus; regem Arabum Abiam ab illis excitatum et bellum sibi inferentem superat ib. 20, 4, 1. Contentio eius

cum Vologaesio Parthorum rege *ib.* 2. Vixit annos quinquaginta quinque, regnavit viginti quattuor(?), reliquit filios viginti quattuor, totidemque filias, regnum tradit Monobazo fratri, sepelitur Hierosolymis in monumento matris *ib.* 3. Cum Monobazus fratri successerit iam a. 62 (*Tac. a.* 15, 1), regnum Izatis, si vere statim post regnum susceptum fratres Romam misit Claudio (*cf. supra*), restringitur ad annos minus viginti quattuor. Quinque ex filiis mittit in Iudaeam mores Iudaeorum ut discerent *Ioseph. ant.* 20, 3, 4. Hierosolymitanis fame laborantibus pecuniam largitur *ib.* 20, 2, 5. Propinqua eius Grapte Hierosolymis aedificat porticum dictam regiam *Ioseph. bell.* 4, 9, 11. Filii eius et fratres Hierosolymis captis in potestatem Titi veniunt et Romam mittuntur obsidum loco *ib.* 6, 6, 4.

L

— L. LVCRETIVS OCTAVIVS L....

— M. ANTISTIVS LABEO.

— Asconius Labeo.

— Attius Labeo.

— CETHEGVS LABEO.

— Claudius Labeo.

— Cornelius Labeo.

— Q. Herennius Labeo.

— Q. LICINIVS MODESTINVS ATTIVS LABEO.

— Pacuvius Labeo.

— POMPONIVS LABEO.

— Pontius Labeo.

— TITIDIVS LABEO.

— Q. LVSIVS LABERIVS

1 Laberius Gallus primipilaris, vir egregius, patronus collegii fabrum Volsiniensium XI 2702.

2 ... LABERIVS IV.... [C]OCCEIVS LEPIDVS PROC[VLVS] (proc[os.] *Borghesi opp.* 5 p. 251, minus recte ut *puto*) L. f., tribu Aem.; decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum [legionis XXII] Primigeniae (non ante Claudium), l[eg]. missus ad principem, legatus pro pr. Africae, legatus [pro pr.] Asiae, quaestor, tribunus plebis, praetor t. urbanus VI 1440. De aetate tituli propter supplementum supra memoratum non recte iudicat *Borghesius l. c.*

3 L. Laberius Maximus (Aß- pro Aaß- *Iosephus*; praenomen exhibet solum dipl. mil. anni 83). Pater eius *puto* L. Laberius Maximus aedilis Lanuvinus a. 42 vel 43 XIV 2097. Procurator Iudaeae a. 71

Ioseph. b. Iud. 7, 6, 6. Procurator (amphitheatri Flaviani) et praefectus annonae a. 80 *act. Arr.* (VI 2059). Praefectus Aegypti a. 83 *dipl. mil.* (*Eph.* ep. 5 p. 612 = III S. p. 1962).

- 4 M'. LABERIVS MAXIMVS. *Tria nomina exhibet dipl. mil. anni 103 in consulatu indicando; M. Laber[us] . . . lectum est VI 854 sed litterae dimidiatae, Laberius Maximus Plin., vit. Hadr., Maximus Dio 68, 9 (cf. infra) et plerumque in indicando consulatu anni 103. — Filius ut videtur eius qui praecedit. Consul suffectus a. inc., sub Domitiano puto. Primo bello Dacico Traiani oppidum quoddam munitum et Decobali regis sororem capit Dio 68, 9, si quidem hic Maximus intellegitur. Servus eius in Moesia ab hostibus captus Plin. ad. Trai. 74, unde legatum Moesiae cum fuisse cum bellum Dacicum gestum est, effecit Borghesius opp. 3 p. 70 cf. 4 p. 168. Cos. II ord. a. 103, primum cum Traiano quintum fasti, deinde cum Q. Glitio Atilio Agricola dipl. mil. Britannicum (III p. 864 = VII 1193). Ob imperii suspicionem in insulam relegatus sub Traiano; paritur ei ab Hadriano vit. Hadr. 5.*
- 5 *CN. LABE[RIVS] PAETVS cos. desig. t. Patavinus a Mommseno damnatus V 210*. *Ut genuino co utitur Borghesius opp. 5 p. 251.*
- C. ETRILLVS REGILLVS LABERIVS PRISCVS.
- 6 C. LABERIVS QVARTINVS, consul (suffectus a. inc.), septemvir epulonum, Faustinae Aug. titulum posuit Ferentini a. 173 X 5824. *Cf. Borghesi opp. 5 p. 249 seq.*
- 7 LABERIA GALLA C. f., clarissima femina, uxor A. Egnatii Proculi VI 1408. — *Non pertinet huc Laberia L. f. Galla flaminica prov. Lusitaniae II 339.*
- 8 LABERIA POMPEIANA clarissima femina, coniux M. [Cl.] Macrini Vindicis Hermogeniani clarissimi viri et consularis X 4861.
- 9 T. Labienus orator. *Vix fuit filius Q. Labieni qui cum Parthis contra Romanos pugnavit (id enim non memorari mirum esset), sed fortasse affinis eius. — Iudicium de eo Seneca contr. 10 pr. 4-5. Erat ei summa egestas, summa infamia, summum odium (cf. Quint. inst. 4, 1, 11); Pompeianos spiritus nondum in tanta pace posuerat Seneca l. c. Pro Urbinae heredibus agit contra Pollionem Quint. inst. 4, 1, 11 cf. 1, 5, 8, 9, 3, 13; Seneca contr. 4 praef. 2; Charisius I p. 77 Keil; cf. Diomedes I p. 376, 8 Keil (ubi traditur Libius). Declamavit non populo, sed egregie Seneca contr. l. c. cf. 10, 2, 19, 3, 5, 15, 4, 17, 18, 24. Scripsit historiam Seneca contr. 10 pr. 8. Libri eius ex senatus consulto combusti Seneca l. c. § 5; Suet. Cal. 16 (permissu Caligulae requisiti et rursus lecti Suet. l. c.). Ob hanc iniuriam mortem sibi conscivit Seneca l. c. § 7.*
- 10 LABIENVS PYDENS CAECILIANVS clarissimus vir Saturno posuit titulum VIII 871.

- 10* Laches: ita mutato nomine dici voluit Cerylus Vespasiani libertus *Suet. Vesp. 23*.
- 11 Laco, e primoribus Achaeorum a Tiberio afflictus; pater Argolici, socer Pompeiae Macrinae *Tac. a. 6, 18. Videtur esse C. Iulius Laco (supra I 250)*.
- Cornelius Laco.
- P. Graecinius Laco.
- C. Iulius Laco.
- 12 Ladon nauta Tiberinus *Martial. 10, 85. (Fortasse nomen fictum vel pro ut libuit positum)*.
- 13 Laecanianus (*traditur Lactianus vel Lactianus*), grammaticus ut videtur, ad cuius exemplum emendavit Statilius Maximus orationem Ciceronis contra legem agrariam *codices Ciceroniani, Jahrb. der sächs. Ges. d. W. 1851 p. 329, Kiessling coniectan. I (ind. schol. Gryphiswald, 1883) p. 6*.
- 14 Laecanius, a nonnullis auctoribus dictus Galbae interfector *Plut. Galb. 27; Tac. h. 1, 41*.
- 15 C. LAECANIVS BASSVS (*sic II S. 5792, C. Laecanius fasti fratr. Arv.*) praetor urbanus a. 32 *fasti fratr. Arv.* Consul suffectus mense Mai. a. 40 cum Q. Terentio Culleone *II S. 5792 cf. fasti feriar. Lat. (ubi collegae tantum nomen servatum est)*.
- 16 C. LAECANIVS BASSVS (*sic V 698, item in mentione consulatus VI 2002 et dipl. mil. anni 64, C. Laecanius Tac. a. 15, 33, praeterea Laecanius Bassus vel Bassus*). Incertum num idem C. L[a]ecanius Bassus C. f. tribu Vel. VI 21010 (*titulus positus a C. Laecanio Basso Paeligno*). — Consul ordinarius a. 64 cum M. Licinio Crasso Frugi *fasti*. Obit sub Vespasiano, Plinio condente historiam naturalem *Plin. h. n. 26, 5 cf. 36, 203*. — Praedia habet in agro Tergestino V 698. — Hic ut videtur Laecanius (Auxv- vulgo, sed ex codicibus certe Vindobonensis Auxv-) Bassus, ὁ ὑπάτος, amicus vel fautor cui Dioscorides inscripsit libros de materia medica *Dioscorides de mat. med. I praef. (med. Graeci ed. Kuehn XXV p. 4)*. — Eiusdem fortasse C. Lae. Ba. vel C. Laec. Bassi servi signaverunt amphoras repertas *Vercellis (V 8112, 52-54) et in Norico (III 6007, 5)*. Item significari videtur cum filio vel fratre in titulo Polensi V 8142 C. Laecanii Menandri accensi patronorum (*etiam in aliis titulis Histriae Laecaniorum liberti reperiuntur*).
- 17 C. LAECANIVS BASSVS CAECINA FLACCVS, C. f., tribu Sabatina, triumvir aere argento auro flando feriundo, vixit annis *XIIX titulus Brundisii descriptus IX 39*.
- 18 C. L[a]ecanius Bassus Paelignus titulum posuit C. L[a]ecanio C. f. Vel. Basso VI 21010.
- 19 Laecanius Novatillianus (Laec- et Novatil- in titulo negligenter inciso), filius eius qui sequitur VI 1621.

- 20 C. Laecanius Novatillianus (*sic tituli Ostienses*, Laecanius Novatillianus VI 3431*, G. Lanius Novanlianus incisum est VI 1621) subpraefectus (vigilum) a. 207 t. *Ostienses Eph. ep. 7, 1204-1206*, subpraefectus vigilibus VI 1621 (*t. sarcophagi reperti ad viam Cassiam positi ei a filiis, scriptus litteris inconditis*). Iuris peritus VI 1621. Pater Laecanius Vitalianus, mater Faminia Novatilla VI 3431* (*t. immerito pro falso habitus, cum eum viderit Kellermannus vig. add. p. 97*), rep. et ipse ad viam Cassiam. Filii Laecanii Volusianus et Novatillianus VI 1621.
- 20* Laecanius Vitalianus, pater eius qui praecedit VI 3431* (*cf. sub filio*).
- 21 Laecanius Volusianus, filius C. Laecanii Novatilliani praefecti vigilum VI 1621.
- 22 Laelianus, praefectus vigilum, in Armeniam missus successor Caelii Pollionis praefecti circa a. 54 Dio 61, 6 (*exc. Val. p. 682*) cf. Tac. a. 12, 45. 46. Avaritia eius ib.
- 23 Laelianus (Lel- cod. Flor.) Longinus: rescriptum Marci et Veri ad eum Ulpianus libro octavo de officio proconsulis (Dig. 48, 18, 1, 6). Videtur fuisse praeses provinciae.
- Pontius Laelianus.
- M. PONTIVS LAELIANVS.
- M. PONTIVS LAELIANVS LARCIVS SABINVS.
- M. SOSIVS LAELIANVS PONTIVS FALCO.
- C. VLP(IVS?) COR(NELIVS?) LAELIANVS.
- 24 LAELIVS, consul (Ἀδωνίων ὑπατον κλέος codex Anthologiae a prima manu, ὑπάτων κλέος a secunda; εἰς Λαίλιον ὑπατον Ῥωμαίων lemma adscriptum in codice), litteris eruditus Apollonides anth. Pal. IX 280. Fortasse D. Laelius Balbus consul a. 748. (Aliter sentit Alfr. Hüllscher hominum litteratorum Graec. in urbe Roma commoratorum hist., Jahrb. f. Phil. Suppl. vol. 18, 1891, p. 419).
- 25 Laelius: is munus habebat centuriones probare Iuvenal. 14, 195 (comes Laelius; centurio schol.).
- 26 D. Laelius D. f., praefectus classis t. Aradius CIG. 4536* (III p. 1277). Diversi videntur D. Laelius a Pompeio a. 708 navibus Asiaticis praefectus Cars. b. c. 3, 5; D. Laelius circa a. 714 in Africa occisus Appian. b. c. 44, 53-56, Dio 48, 21. Fortasse pater eius qui sequitur.
- 27 D. LAELIVS BALBUS D. f. D. n. Tria nomina fasti Capitol. et in indicando consulatu VI 763, X 5161, Dio ind. 55, D. Laelius act. lud. saec. v. 151; patris et avi praenomina exhibent fasti Capit., patris praenomen etiam Dio ind. — Quindecimvir sacris faciundis, magister collegii a. 737 fast. Cap. (CIL. I p. 442); acta lud. saec. anni 737 v. 151 (eph. ep. 8 p. 233). Consul ord. a. 748 cum C. Antistio Vetere fasti.
- 28 D. LAELIVS BALBUS (D. Laelius Quint., Laelius Balbus Tac.). Filius puto eius qui praecedit. Huius potius quam patris libertus D. Laelius Balbii (sic) l. Satur viator VII(virum) epulon. VI 2194 (ut ipse fuerit septemvir epulonum). — Truci eloquentia Tac. a. 6, 48. Oratio

- eius pro Voluseno Catulo clara puero Quintiliano *Quint. 10, 1, 24*. Anno 37 Acutiam maiestatis postulat et condemnat *Tac. a. 6, 47*; mox ipse e senatu eiectus et deportatus in insulam *ib. c. 48*.
- 29 Laelius Bassus: ei Septimius Severus et Caracalla rescripserunt de medico in civitate quadam probato et postea reprobato *Ulpianus libro quarto de officio proconsulis, ap. Modestinum Dig. 27, 1, 6, 6. Videtur fuisse proconsul vel praeses provinciae*.
- 30 Laelius Felix: eius libros ad Q. Mucium citat *Gellius 15, 27, 1, 4*. — Fortasse idem Laelius qui citatur *Dig. 5, 3, 43. 5, 4, 3 (unde apparet cum vixisse temporibus Hadriani)*. Vix idem M. Laelius augur *Macrob. sat. 1, 6, 13. Cf. Truffet 342, 7*.
- 31 M. LAELIVS FIRMINVS FVLVIVS MAXIMVS, praetor, aequalis M. Iuventii Secundi consulis t. *Brixianus V 4350*.
— C. RVFIVS FESTVS LAELIVS FIRMVS.
- 32 Laelius Herma: ad eum data epistula Ateii Philologi citata *Suet. gramm. 10 (p. 108 Reiff.)*.
- 33 M. LAELIVS FVLVIVS MAXIMVS (Fulb- pro Fulv- fistula) clarissimus vir fistula plumbea Romae rep., ap. *Lanciani syll. n. 76*.
- 34 M. LAELIVS MAXIMV[S] legatus legionis VII Claudiae p. f. t. *Viminaciensis III S. 8103*.
- 35 M. LAELIVS MAXIMVS AEMILIANVS, consul ord. a. 227 cum M. Nummio Senecione Albino *fasti (M. Laelius Maximus XIV 2919 cf. add. p. 494. M. [L]aelius . . . V 56. Maximus passim; Aemilianus cod. Iust. 2, 4, 5, 9, 6, 4)*. — Cf. *Borghesi opp. 6 p. 157. Fortasse filius M. Laelii Fulvii Maximi (Borghesi opp. 5 p. 494)*.
- 36 LAELIA uxor C. Vibii Marsi consulis suff. a. p. C. 17 *XIV 3607 cum adn.*
- 37 LAELIA virgo Vestalis, defuncta a. 62 *Tac. a. 15, 22. Fortasse filia D. Laelii Balbi. Eadem ut videtur Laelia defensa nescio qua in causa a Domitio Afro Quint. inst. 9, 4, 31*.
— Ceionia Laena.
38 Laenas captator *Iuvenal. 5, 98*.
— C. OCTAVIVS LAENAS.
— SERGIVS OCTAVIVS LAENAS PONTIANVS.
— Popilius Laenas.
— Vipsanius Laenas.
- 39 LAENILLA senatorum mater, servi amore capta, filios monentes maiestatis detulit eisque causa mortis extitit, paullo ante Aeliani tempora *Aelian. de nat. anim. 7, 15. Cf. etiam infra Mummia Laenilla*.
— MVMMIA LAENILLA.
— CLODIA LAETA.
— Orbius Laetianus.
- 40 Laetilia, uxor L. Venuleii alicuius, fortasse L. Venuleii Montani patris (vel fratris maioris) L. Venuleii Aproniani eius qui consul iterum fuit a. 168 *tit. regionis Pisanae XI 1735 cf. 1433^a*.

- VITVLASIVS LAETINIANVS.
- 41 C. LAETORIVS adulescens patricii generis, adulterii reus in senatu
Surt. Aug. 5.
- 42 L. Laetor(ius) Annaeus Ruf(us) *fistula plumben, ap. Lanciani syll. aq. n. 318.*
- Q. Aemilius Laetus.
- Q. CAECILIUS LAETVS.
- Iulius Laetus.
- MAECIVS LAETVS.
- Scribonius Laetus.
- Suetonius Laetus.
- C. IVLIVS LVPVS T. VIBIVS VARVS LAEVILLVS.
- A. IVLIVS POMFILIUS PISO T. VIBIVS [VARVS] LAEVILLVS BERE-
NICIANVS.
- P. VALERIVS LAEVINVS.
- C. ANNIVS LAEVONICVS MATVRVS.
- 43 L. LAMIA AELIANVS (sic *Phlego mir. 9, sed inter Lamiae et Aeliani nomina xat vocabulum superscriptum est, L. Lamia Aeli. t. urbanus Bull. comunale 1885 p. 159, Lamia VI 2404. XV 23. 24, Aelianus chronographus a. 354 et fasti Hydatiani, Nelianus catalogus pontif. ap. chronographum a. 354, Aemilianus consularia Italica ap. Mommsen chron. min. I p. 285) consul ordinarius a. 116 cum Sex. Carninio Vetere *Phlego mir. 38 Muell. (sed parte nominis collegae translata in c. 39); Bull. comunale 1885 p. 150; cf. fasti. Fortasse filius L. Aelii Plautii Lamiae Aeliani consulis a. 80, ut et ipse dictus fuerit pleno nomine L. Aelius Plautius Lamia Aelianus. — Lamiae nobiles Irenal. 4, 154. 6, 385.**
- 44 LAMIA SIL[V]ANVS (Silanus traditur) gener per maiorem filiam T. Aurelii Fulvi Antonini Pii *vit. Pii 1, 7. Idem puto [L.] Plautius [Aelius? La]mia Silvanus Aelianus cf. infra P n. 347, filius ut videtur eius qui praecedit.*
- L. AELIVS LAMIA.
- L. AELIVS PLAVTIVS AELIANVS LAMIA.
- L. LAMIA AEMILIANVS *Dio 66, 3, L. LAMIA PLAVTIVS AELIANVS dipl. mil. anni 80. V. L. AELIVS PLAVTIVS AELIANVS LAMIA.*
- 45 Lampo, Aegyptius, Avillii Flacci accusator *Philo in Flacc. c. 15 seq. cf. c. 4.*
- 46 Lamprias Plutarchi avus, a Philota medico nonnulla audiit de Antonii et Cleopatrae luxuria quae refert *Plutarchus Anton. c. 28 (cf. praeterea sub Plutarcho).*
- 46* Lamprias Plutarchi frater *Plutarchus περί τοῦ Εὐ ἐν Δαλφοῖς 3 p. 385 d, quest. conv. 1, 8, 3 p. 626a, et alibi (cf. sub Plutarcho).*
- 47 Lampridia Annii Fusci uxor, Pescennii Nigri mater *vit. Pesc. Nigri 1, 3.*
- Rubrenus Lappa.

— T. FL(AVIVS) LAR.....

- 48 A. [L]ARCI[VS] ... legatus Syriae a. 162 *III S.* 6715. *Videtur hoc ipso anno successisse Attidio Corneliano (Hirschfeld l. c.).*
- 49 LARCIVS EVRVPIANVS (sic *codex Palat.*, non *Erup.*, ut ait *Peter*; fortasse *scr.* Eurybianus), consularis, occisus a Commodus *vit. Comm.* 7, 6. *Idem sine dubio Largius Eurippianus memoratus a Scaevola dig.* 33, 1, 21, 4.
- 50 [L]ARCIVS LEPIDVS [le]g. pro [pr.] (provinciae Africae?) patronus Gigithensium *i. Gigithensis VIII S.* 11027 = *Eph. ep.* 7, 15. *Diversus videtur ab eo qui sequitur.*
- 51 A. LARCIVS LEPIDVS. *Titulus Antiatinus X 6659 accephalus, sed certa coniectura Renieri (mémoires de l'Académie des inscriptions et belles lettres vol. 26, 1867 p. 290) ad eum relatus.* Larcus Lepidus *Ioseph. b. Iud.* 6, 4, 3; praenomen colligitur ex *tit.* v. 9. *Sevir equitum Romanorum, tribunus militum legionis (primae aut secundae) Ad-iutricis, decemvir stlitibus iudicandis, quaestor pro pr. provinciae Cretae et Cyrenarum tit.* Legatus imp. Vespasiani Caesaris Aug. legionis X Fretensis *tit.*; *Ioseph. b. Iud.* 6, 4, 3; interest consilio ducum convocato a Tito Hierosolyma obsidente *Ioseph. ib.* Donis militaribus donatus bello Iudaico a Vespasiano et Tito *tit.* Tribunus plebis; legatus provinciae Ponti et Bithyniae *tit.* Obiit nondum praetorius, fortasse in legatione illa Pontica *cf. tit.* Uxor Caecinia Larga *tit.* Filia Larcia Priscilla *tit.* *Filius fortasse A. Larcus Priscus (infra n. 60).*
- 52 A. LARCIVS LEPIDVS PLARIANVS, inter pueros senatorii ordinis fratribus Arvalibus ministrantes d. 17 Iun. 145 *act. Arr. (eph. ep.* 8 p. 333).
- 53 LARCIVS LEPIDVS [EGRILIUS?] PLARIANVS(?) (fortasse *idem qui praecedit aut filius eius; sed fieri potest, ut Plariani cognomen non ad hunc spectet sed ad alium ex patronis dendrophorum*) patronus dendrophorum Ostiensium album dendrophorum Ostiensium aetatis Severianae XIV 281.
- 54 LARCIVS LICINVS (Larcus *Plin. h. n.* 31, 24, *item ap. Plin. ep.* 2, 14, 9 *pars certe codicum, Lartius Plin. h. n.* 19, 35, *Largius ap. Plin. ep.* 3, 5, 17 *codices plerique, ap. Gell.* 17, 1 *omnes; cognomen recte exhibet pars codicum Plinianorum, alibi Licinius*) centumviralis causas agit, Quintiliano adolescente *Plin. ep.* 2, 14, 9. Post praeturam legatus in Hispania Tarraconensi ad ius dicendum, in qua legatione moritur *Plin. h. n.* 19, 35, 31, 24. Quo tempore Plinii maioris negotia Augusti ibi procurantis commentarios emere cupit *Plin. ep.* 3, 5, 17. — Eius liber inscriptus Ciceromastix *Gellius* 17, 1, 1.
- 55 Larcus Lydus, Neroni decies sestertium obtulit ut citharoedus prodiret *Dio* 63, 21.

- 56 LARCIVS MACEDO (Larcius *codex Dresdensis Plinii et ed. Rom.*; Largius *ceteri codd.*) vir praetorius, libertini filius, a servis suis occisus *Plin. ep. 3, 14.* — *Aut idem aut is qui sequitur* Larcus Macedo, cuius praedia memorantur *VI 404.*
- 57 A. LARCIVS MACEDO (*fortasse filius eius qui praecedit*). Legatus Aug. pro pr. Galatiae a. 122 *miliarii III 310, 313.* Consul suff. sub Hadriano cum nescio quo Verre *acta Arc. anno 122 ab Henseno sine idonea causa tributa (cf. Henzen act. Arc. p. CLXIII not.).* — *Plane incertum num ad Larcium aliquem Macedonem spectet, ut coniecit Henzen, fragmentum VI 3852.*
- 58 M. LARCIVS MAGNVS POMPEIVS SILO, consul suff. mense Sept. a. 82 cum T. Aurelio Quieto *dipl. mil. (III S. p. 1960 = Eph. ep. 4 p. 496).*
- 59 [L]arcius (vel [C]arcius) Montanus, curator cohortium vigilum a. 241 *VI 1092.* De munere curatoris cf. *Hirschfeld Verre. p. 145 not. 2.*
- 60 A. LARCIVS PRISCVS (sic titulus *Thamugadensis VIII S. 17891 = Dessau inser. sel. 1055, Larcus Priscus*) *miliarius VIII 10324 cf. Eph. 5, 1132.* Auli filius *t. Thamugadensis*; filius puto fuit A. Larcii Lepidi (*supra n. 51*). frater Larciae Priscillae (nam quod in A. Larcii Lepidi titulo sepulchrali non memoratur, potest factum esse ex qualicumque causa nobis ignota). Tribu Quirina *tit. Thamug.* Sevir equitum Romanorum, decemvir atlitibus iudicandis, quaestor provinciae Asiae, legatus Augusti legionis quartae (*sed leg. Aug. leg. leg. III lapis*) *Seythicae, p[ro] leg. (ped. leg. lapis) consulare provinciae Syriae, tribunus plebis, praetor, praefectus frumenti dandi ex s. c., legatus provinciae Baeticae Hispaniae, proconsul provinciae Galliae Narbonensis, legatus Aug. legionis II Augustae tit. Thamugadensis.* Legatus Aug. pro pr. exercitus Africani *tit. Thamugadensis,* legatus Augusti pro pr. *miliarius.* Consul designatus *tit. Thamugadensis.* Septemvir epulonum *id.* Patronus coloniae Thamugadensis *id.*
- L. RAGONIVS VRINATIVS LARCIVS QVINTIANVS.
- L. IVLIVS LARCIVS SABINVS.
- M. PONTIVS LAELIANVS LARCIVS SABINVS.
- Q. VIRIVS LARCIVS SVLPICIVS.
- 61 Larcia .. uxor Statilii Tritoniani (sive Critoniani) procuratoris *tit. Laodicensis Asiae, Bull. de corr. hell. 1887 p. 352.*
- 62 LARCIA PRISCILLA, filia A. Larcii Lepidi et Caecinae Largae *X 6659.*
- 63 Larcia Sabina *tegulae C. XV 1235, 1236.* Fortasse femina nobilis, parentela coniuncta cum L. Iulio Larcio Sabino (*supra I n. 252*) et M. Pontio Laeliano Larcio Sabino.
- P. Livius Larenais.
- [C]AECINIA LARGA.
- 64 Larginus Proculus (Λαργίνος Πρόκλος *Xiph. Zon., Λαργίνος exc. de ins., Λάργιος exc. Salm., Georg. Mon., Cedr.*) cum in Germania mortem Domitiani publice praedixisset (*ἀστρολόγος Io. Ant.*), Romam missus

et a Domitiano auditus capitis damnatus est, sed dilatus usque ad eum diem quem praedixerat; quo die cum Domitianus caesus esset, mortem effugit *Dio* (vel potius *Xiphilinus*) 67, 17 et ex *Dione Zonaras* 11, 19; *Ioannes Antiochenus* etc. de ins. (fr. 107 ap. *Mueller* fr. hist. Gr. IV p. 580); ignotus (cf. *Boissacain Herm.* 22 p. 162) in excerptis *Salmasianis* (*Mueller* l. c. fr. 108); *Georgius Monachus* p. 333 ed. *Muralt*; *Cedrenus* 1 p. 430 *Bonn.* A Nerva sestertium ducentis quinquaginta milibus donatus *Dio* (*Xiph.*) l. c.

- 65 *Largius Designatianus*, qui scripsit de medicina: eius epistolam ad filios aliis epistulis de medicina praemittit *Marcellus empiricus* (p. 4 ed. *Helmreich*).
- 66 *Largus* poeta, scripsit de *Antenore Patavii conditore* *Ovid.* ex *P.* 4, 16, 17. *A nonnullis putatur Valerius Largus Cornelii Galli accusator.*
- *T. Aelius Largus.*
- *L. ANNIVS LARGVS.*
- [*Caecina* *Largus.*
- *C. CAECINA LARGVS.*
- *Iulius Largus.*
- *Latinus Largus.*
- *Scribonius Largus.*
- *Valerius Largus.*
- *C. SILIVS CAECINA LARGVS.*
- *Aurelius Larichus.*
- 67 *Q. LARONIVS* (sic tegula *Bruttia*, *Q. Lar. tessera gladiatoria*, *L. Laronius traditur in fastis Venusinis*, *Λαρόνιος Appianus*) a. 718 cum tribus legionibus in Siciliam traiecit, ut *Caesari* et *Cornificio* laborantibus auxilio veniret *Appianus* b. c. 5, 112, 115. Imperator iterum tegula *Bruttia* X 8041, 18 (semel sine dubio imperator appellatus expeditione illa *Siciliensi*; de altera imperatoria salutatione nihil constat cf. *Borghesi* opp. 6 p. 494). Consul tegula *Bruttia*, suffectus a. 721 ex k. Oct. cum *L. Vinicio* ex kal. Sept. fasti *Venusini* (*CIL. I* ed. 2 p. 66); cf. tessera gladiatoria I 740.
- 68 *Laronia* contra impudicitiam virorum declamans inducitur a *Iuvenal.* 2, 36, 65. Idem nomen *Martial.* 2, 32, 5.
- 69 *LARTIA* Cn. f., uxor *M. Plantii Silvani* consulis a. 752 XIV 3605, 3606.
- 70 *SEX. LARTIDIVS*, legatus *C. Asinii Galli* proconsulis Asiae a. 749 III 6070. — Huius puto *Sex. Lartidii* liberti VI 2212, 9271, 10313, 10372, 10373.
- 71 *TI. [L]ARTIDIVS CELE[R]* consul suff. mense Sept. a. inc., sed ante a. 138 dipl. mil. eph. ep. 4 p. 187 = III S. p. 1981. Cum hoc fortasse parentela coniunctus *Q. Lartidius Celer Agrippa* *Q. [L.] t. Taurinensis* V 7186 (monuit *Mommsen*).
- 72 *C. Lartidius Niger*, *M. f.*, procurator *Claudii Aug.* in Asia, inter annos 43 et 46 bull. de corr. hell. 1887 p. 84.

- 73 LARTIDIA COMINIA Sex. f., T. Cominii Proculi uxor VI 5, 2200* t. a Ligorio traditus (*geminus habitus a Borghesio opp. 2 p. 154*).
- 74 Lartidia Praenestina L. f., coniux T. Caeserni Concessi Severi VIII S. 17217 (*Thagaste*).
- TRIARIVS MATERNVS LASCIVIVS.
- L. Percennius Lascivus.
- 75 LATERANVS homo nobilis, consulatu functus (r. 147) et legationibus consularibus vel certe eis destinatus (r. 169 seq.), dissolutis moribus *Iuvenalis* 8, 146 seq. (luxuriosus quidam schol. ad r. 147). *Cogitavit fortasse de T. Sextio Magio Laterano cos. a. 94.* — Laterani *Iuvenalis* 10, 17 *cogitans puto de Plautiis Lateranis*.
- APPIVS CI(AVDIVS) LATERANVS.
- PLAVTIVS LATERANVS.
- T. SEXTIVS LATERANVS.
- T. SEXTIVS MAGIVS LATERANVS.
- LATINIVS LATIARIS.
- L. Lucanius Latiaris.
- P. TEBANVS GAVIDIVS LATIARIS.
- MARCIA CLAVDIA ALCIA ATHENAIS GAVIDIA LATIARIS.
- AEMILIVS LATINIANVS.
- M. AEMIL(IVS) FLAVIVS IVLIANVS LATINIANVS.
- Cornelius Latinianus.
- T. Flavius Latinianus.
- 76 LATINIVS LATIARIS (sic Tac. a. 4, 68 seq., sed 6, 4 in codice Med. ante Beroaldum pro Latin- legebatur Lucan-, quod fortasse verum, cf. infra sub L. Lucanio Latiare; apud Dionem, qui cognomen solum posuit, traditur Πατάριος), praetura functus, Titium Sabinum circumvenit a. 28 Tac. a. 4, 68. 69, Dio 58, 1. A. 32 poenas luit Tac. ib. 6, 4 cf. 4, 71.
- 77 Latinus Martinianus (sic XII 110; cognomen solum ex. de sent.) tribunus, rebellione Cari exorta (a. 282) Probum libere vituperat continuator Dionis (ex. de sent., Dio ed. Dindorf 5 p. 230). Idem paullo post, imp. Numeriano, procurator Aug. Alpium Graiarum t. Arimensis XII 110.
- 78 LATINIVS PANDVSA (Pandus cod. Med. altero loco, Padusa altero) legatus pro praetore Moesiae primis Tiberii annis Tac. a. 2, 66. Moritur in ipsa legatione a. 18 vel paullo antea Tac. l. c. Fortasse unus eorum qui sequuntur. — Multo antiquior hoc, ex maioribus puto eius Ηανδούσας Τιβέριος qui cum Iapudibus bellum gessit Appian. Illyr. 10.
- 79 M. Latinus Pandusa, Glytheatium patronus (ἑὸς καὶ ἐσχηγέας) CIGr. 1336. Eiusdem fortasse M. Pandusae libertus VI 9635.
- 80 TI. LATINIVS PANDVSA, Ti. f., tribu Horatia (origine fortasse Aricinus), quattuorvir viorum curandarum t. Aricinus XIV 2166.

- 81 Ti. Latinus Pandusa: permissu eius Sutrii titulus Nymphis positus XI 3247. *Fortasse idem qui praecedit.*
- 82 LATIN(VS) vel LATIN(IVS) PI... (vel PL...) [subpraefectus veh]icular(?) aliisque muneribus equestribus functus (si recte *Hirschfeldius frustula quaedam tituli supplerit*); adlectus in[ter praetorios ab] imp. Caes. T. Aelio [Hadriano Antonino Aug.] Pio; [legatus A]ug. pro pr. [prov. Lugu]dunens., [leg]atus(?) l. *Viemensis XII 1857 mutilus.*
- IMP. CAESAR M. CASSIANVS LATINVS POSTVMVS AVG.
- 83 Latinus minus (archimimus *schol. ad Iuven. 4, 53*) *Mart. 1, 4, 5, 2, 72, 3, 3, 86, 3, 5, 61, 11, 9, 28, 13, 2, 3; Iuven. 1, 36, 6, 44; Suet. Dom. 15, parasitus Apollinis Mart. 9, 28, 9, Domitiano gratus Mart. 1, 4, 9, 28, 7; Suet. l. c., delationibus invisus Iuven. 1, 36; schol. Iuven. 4, 53 ex Mario Maximo. Neronis temporibus viriss., tanquam consocium adulterii Messallinae occisum esse falso legitur in schol. ad Iuven. 1, 36.*
- 84 Latinus Largus, Paulum saepius consuluit *Paulus Dig. 21, 1, 56, 31, 83, 40, 8, 9, 44, 2, 30, 1.*
- T. Eppius Latinus.
- Q. LVCANIVS LATINVS.
- P. Clodius Rufus Latro.
- M. Porcius Latro.
- M. Vettius Latro.
- 85 terius Latronianus *fistula plumbea Romae rep., ap. Lanciani syll. aq. n. 74.*
- 86 Laureolus mimus, in quo aliquis (latronum ductor *Ioseph.*) feris dilaniabatur *Mart. spect. 7, 4; Iuven. 8, 187; Suet. Cal. 57 cf. Ioseph. ant. 19, 1, 13; Tertullian. adv. Valent. 14. Num vere latro eius nominis extiterit dubium.*
- 87 Lausus amicus Martialis *Martial. 7, 81, 87, 6, 88, 10 reperitur Lici-nius Lausus ex Hispania citeriore municipio Saetabi, conferraneus igitur Martialis in l. Tiburtino XIV 3795).*
- 88 *Lausus ab Octaviano Bithyniae praefectus, loco Dienari, quem Caesar promoverat *Malalas lib. IX (p. 221 Bonn.). Narratio ficticia*
- 89 Leitus (*de nomine cf. Friedländer ad Mart. 5, 8, 12*) iussu Domitiani plebem in theatro ab equitibus accernit (a. 89 vel paullo ante) *Mart. V 8, 12, 14, 11, 25, 2, 35, 5. — Fortasse non diversus, certe aequalis M. Fulvius Leitus M. l. IX 4794 (cf. 4776).*
- 90 Leneus, ἀνὴρ ἰκνέος: de equo eius narratiuncula *Aelianus de nat. anim. 11, 31. Pro equite Romano videtur habuisse Aelianus.*
- *Leneus Melissus v. *infra* C. Maecenas Melissus *sub fin.*
- Pompeius Leneus.
- 90* Lenius (Lenneus *coni. Cusaubonus de satyrica poesi p. 298, cogitans de Pompeio Lenaeo*), qui satiras scripsit *schol. ad Iuvenal. sat. 1, 20.*

- Terentius Lentinus.
- 91 Lentulus, mimographus *Tertullian. de pall. 4, apol. 15, ad nat. 1, 10; Hieronymus adv. Rufin. 2, 20 (2 p. 514 Vall.). Incertum qua arte vixerit; cf. Teuffel § 363, 5.*
- 91* Lentulus Verus: Antonini Pii ad eum rescriptum *Papinianus libro secundo questionum (Dig. 50, 1, 11).*
- CN. CORNELIVS LENTVLVS.
- COSSVS CORNELIVS LENTVLVS.
- L. CORNELIVS LENTVLVS.
- CN. CORNELIVS LENTVLVS AVGV. R.
- (CORNELIVS) LENTVLVS CETHEGV. S.
- CN. CORNELIVS LENTVLVS GAETV. LICVS.
- COSSVS CORNELIVS LENTVLVS GAETV. LICVS.
- SER. CORNELIVS LENTVLVS MALV. GINENSIS.
- P. CORNELIVS LENTVLVS MARCELLINVS.
- P. CORNELIVS LENTVLVS SCIPIO.
- 92 LEO praefectus urbis sub Elagabalo *Dio 79, 14.*
- T. Aelius Leo.
- EGNATIVS LEO.
- 93 Leonidas (Iulius Leonidas *anth. Pal. 9, 42. 12, 20, idem ut videtur*) Alexandrinus: eius epigrammata *ἁβερῆα* (cf. *Stadtmüller Jahrb. f. cl. Phil. 1889 p. 767. 770; Sakolowski de anthol. Pal. [diss. Lips. 1893] p. 53 seq.) anth. Pal. 6, 321–329. 9, 344–356, quibus celebravit natalicia Agrippinae anth. Pal. 6, 329, Poppaeae Augustae anth. Pal. 9, 355, Vespasiani ib. 9, 349. Diversus videtur Iulius Leonidas praceptor Caesarum VI 3919 (cf. supra I 253*).*
- [Ti.(?)] Iulius Leonidas.
- IVLIVS AVR(ELIVS) AVXON LEONIDAS.
- 94 Leonides, dux ex disciplina Probi *vita Probi 22, 3.*
- CN. CLAVDIVS LEONTICVS.
- L. Septimius Leon[t]icus.
- Flavius Leontius.
- 95 LEPIDA (*Armiliam fuisse non certum sed probabile est*) Servilii uxor t. ancillae eius *VI 4694.*
- 96 LEPIDA virgo Vestalis t. servorum eius *VI 5477.*
- AEMILIA LEPIDA.
- DOMITIA LEPIDA.
- IVNIA LEPIDA.
- 97 C. Lepidius Secundus, C. f., tribu Pal.; praefectus fabrum, praefectus cohortis, tribunus militum, promagister vicesimae hereditatum; aug(ur) Lunae *tit. Lamensis XI 1326.*
- 98 Lepidius Lupercus, eques Romanus *fistula plumbea urbana, ap. Lancianum syll. aq. n. 275.*

- 99 LEPIDVS consul suff. cum C. Iulio Pisibano *fast. scr. lat.* (XIV 244). *De tempore consulatus cf. supra sub C. Iulio Pisibano (I 309).*
- 100 LEPIDVS consul iterum cum Censore iterum mense Aug. a. inc. t. *Britannicus VII 287 cf. p. 307 (temporibus Severi vel Alexandri, si recte de litteris tituli iudicavit Huebner; ut suspecti fuerint; nam inter ordinarios non adparent Censor et Lepidus. Sed mira esset consulum suffectorum mentio in titulo provinciali saec. p. Chr. tertio. Fortasse consules ordinarii fuerunt Censor et Lepidus, sed facti a Postumo, unde in fastis nulla eorum mentio).*
- 101 Lepidus, inter homines suorum temporum, qui diu vitam protraxerint, enumeratur a *M. Antonino* εἰς αὐτόν 4, 59.
- 101^a Lepidus, homo in provincia Ponto et Bithynia clarus, Alexandro Abonutichitae exosus *Iacianus Alex.* 25. 43.
- 101^b Lepidus: eius historia abbreviata (ἱστορίας vel ἱστορίας ἀπτομή) Graeco scripta adhibita a *Steph. Byz.* (cf. *Mueller fr. hist. Gr. IV p. 439*).
- 102 CN. LEPIDVS ... Silani Iusti An pater t. *Saguntinus II 3838.*
- M'. AEMILIUS LEPIDVS.
 - M. AEMILIUS LEPIDVS.
 - PAVLLVS AEMILIUS LEPIDVS.
 - Q. AEMILIUS LEPIDVS.
 - C. ANNIVS LEPIDVS MARCELLVS.
 - Catius Lepidus.
 - L. FABIVS CILO SEPTIMIVS CATINIVS ACILIANVS LEPIDVS FVL-CINIANVS.
 - C. IVLIVS LEPIDVS TERTVLLVS.
 - .. LABERIVS IV [CO]CCEIVS LEPIDVS PROC[V]LVS].
 - [L.]ARCIVS LEPIDVS.
 - A. LARCIVS LEPIDVS.
 - A. LARCIVS LEPIDVS FLARIANVS.
 - ... LARCIVS LEPIDVS [EGRILIVS?] PLARIANVS.
 - L. (Lucretius) Lepidus.
 - C. MATIVS (vel MATTIVS) SABINIVS SVLLINVS VATINIANVS ANICIVS MAXIMVS CAESVLENVS MARTIALIS PISIBANVS LEPIDVS.
- 103 Lepos mimus *Horat. sat.* 2, 6, 72, sic appellatus, quod iucunde et molliter et saltaret et eloqueretur *Porphyrio*, gratus *Caesari Ps.-Acro.*
- 104 Lesbocles Mytilenaeus, rhetor, aequalis *Strabonis Strabo 13 p. 617; Seneca suas.* 2, 15, *contr.* 1, 8, 15.
- 105 Lesbomax Mytilenaeus, pater *Potamonis tituli filii* (cf. *sub hoc, infra P 675*), philosophus t. *Lesbius eph. ep.* 2 p. 11 n. VII; nummus *Mytilenaeus, ap. Mionnet suppl. VI p. 64 n. 83; Suidas s. v.* Floruit (γεγονώς) sub Augusto; scripsit multa argumenti philosophici *Suidas s. v.* *Non Augusti, sed ultimis liberae rei publicae temporibus cum virisse videtur colligi posse ex iis quae traduntur de Potamone filio; cf.*

- Cichorius Rom und Mytilene* p. 64. — *Alius* Lesbomax Mytilenaeus, discipulus Timocratis, cuius dictum de pantomimis refert *Lactianus de saltat.* 69. De his aliisque Lesbomactibus cf. *Rohde d. griech. Roman* p. 341; *Cichorius* l. c.
- M. VLPIVS EVBIOTVS LEVRVS.
- 106 Liber: eum adloquitur *Martialis* 8, 77. 9, 72.
- 107 Liberalis, centurio Romanus, a. 70 in comitatu Titi (ἐκατοντάρχης τῶν περὶ αὐτὸν λογχοφόρων) *Iosiph. bell.* 6, 4, 7.
- Aebutius Liberalis.
- M. Antonius Liberalis.
- Flavius Liberalis.
- L. POMP[ONIVS?] LIBERALIS.
- Rufinus Lib(eralis?).
- C. SALVIVS LIBERALIS NONIVS BASSVS.
- Sempronius Liberalis.
- M. VIBIVS LIBERALIS.
- 108 Libes (Ἀβῆς *codices plerique*, pauci Ἀβῆς), Chathorum sacerdos, ductus in Germanici triumpho a. 17 *Strabo* 7, 1, 4 p. 292.
- 109 LIBO (non T. Flavius Libo cf. *Henzen ad VI 207*) consul cum imperatore Hadriano iterum VI 207 (id est ut videtur mense April. vel Iun. 118, cf. *Henzen* l. c.).
- 110 LIBO FRVGI consularis, testimonium dicit in Norbanum Licinianum Baeticum a. 101 *Plin. ep.* 3, 9, 33. Ex posteris sine dubio M. Licinii Crassi Frugi consulis a. p. Chr. 27 (infra n. 130) et uxoris eius Scriboniae.
- M. ANNIVS LIBO.
- M. ANNIVS FLAVIVS LIBO.
- M. ANNIVS SABINVS LIBO.
- M. LICINIVS DRVSVS LIBO.
- M. SCRIBONIVS LIBO DRVSVS.
- C. VIBIVS LIBO.
- 111 Liburnia defensa ab Asinio Pollione *Quint. inst.* 9, 2, 34, item a Corvinio (sive potius Messalla Corvino) *Festus s. v. lubes* p. 359 *Muell.*
- SEX. SOTIDIVS STRABO LIBVSCID
- 112 LICINIANVS [leg.] provinciae Aqu[itanicae], [leg.] [imp. A]ntonini Aug. Pii p. p., [leg. Aug. pro p]r. censor (scr. censor) provinciae; consu[l] (suff. a. inc.) l. *semel tantum descriptus* VI 1411 = XIV 2927.
- 113 Licinianus, amicus Martialis, Bilbili oriundus; litteris clarus *Martial.* 1, 61, 11. 12; Romae causis occupatus *ib.* 1, 49, 35; in patriam redit 1, 49, 3. Fortasse idem Lucius, conterraneus Martialis et ab eo Ciceroni aequiperatus *ib.* 4, 55. Valerium Licinianum de quo *Plinius ep.* 4, 11 eundem esse nonnulli posuerunt, sine causa.

- P. ALFIVS MAXIMVS NVMERIVS LICINIANVS.
 - C. CALPVRNIVS CRASSVS FRVGI LICINIANVS.
 - C. CALPVRNIVS PISO CRASSVS FRVGI LICINIANVS.
 - L. CALPVRNIVS PISO FRVGI LICINIANVS.
 - Granius Licinianus.
 - TI. IVLIVS LICINIANVS.
 - C. LICINIVS LICINIANVS.
 - Norbanus Licinianus.
 - NVMISIVS LICINIANVS.
 - CN. POMPEIVS FEROX LICINIANVS.
 - VALERIVS LICINIANVS.
- 114 L. LICINIVS [quindecimvir a.] f.(?), IIIvir, tr[ib. mil. leg. V] Macedonic[ae], e, adlec[tus a divo] Claudio inte[r] VI 1442.
- 115 L. LICINIVS C ... vel O ... (*potest superesse etiam ex tribu*), L. f., [pon]ti-[fex], , leg. divi Aug. pro [pr. provinciae , praefectus frumenti dandi] ex a. c., procos. Bit[hyniae] [procos. Hispaniae] ulterioris, comes dat[us] ... a divo A]ug. C. [Caesari](?) VI 1442. *Ab hoc Licinio non diversum fuisse L. Lucullum proconsulem Baeticae cuius inter comites fuit Trebius Niger (Plin. h. n. 9, 89) coniecit Borghesius (in epistula ad Henzenum data d. 14 Apr. 1859, vol. VI l. c., non recepta in opera eius) sine ulla probabilitate.*
- 116 M. LICINIVS proconsul (Hispaniae ulterioris) *tegulae rep. in Baetica II 4967, 1, sub Augusto vel etiam antea (eo ducit litterarum forma, teste Huebner).*
- 117 Licinius Atticus quo medicamento usus sit *Galenus XIII p. 182 ed. Kühn. Fortasse homo nobilis vel certe dives.*
- 118 L. [LICINIVS?] B[ARBA]RV[S?], consul suffectus a. 118 cum L. Pomponio Basso *act. Arv. (VI 2078 b 22).*
- 119 (C. Licinius) Barea: eius libertus C. Licinius Bareae libert. Leonteus VI 21229. *Fortasse homo nobilis.*
- 120 P. LICINIVS CAECINA (*praenomen habet Plin.*). *Origine Hispanum fuisse fortasse inde colligi potest quod pater eius ibi decessit. 'Nuper' (a Galba puto), in senatum adlectus, Mutinae cum Eprio Marcello altercatur Tac. h. 2, 53. Praetorius Plin. h. n. 20, 199. Pater eius quomodo se interemerit narrat Plin. l. c.*
- 121 C. (LICINIVS) CALVVS STOLO: eius servus VI 9699. *Idem, ut coniecit Hirschfeld (ad VI l. c.) C. Licinius Stolo amicus M. Varronis Varro de r. r. 1, 2, 9 seq. (sed cf. infra C. Licinius Stolo).*
- 122 TI. LICINIVS CASSIVS CASSIANVS frater Arvalis, promagister collegii a. 145 *act. Arv. eph. ep. 8 p. 333.*

123 P. LICINIVS CORNELIVS (vel CORNELIVS LICINIVS) SALONIVS (vel SALONIVS VALERIANVS) CAESAR Gallieni filius minor. — *Nomina plena exhibent tituli nummique, cf. infra; Salonianus Victor epit.; apud Polemium Silvium latere, (chron. min. ed. Momms. I p. 521); Gallienus cum Salonio (sic cod. Bruc.) et Licinio filiis occisi, non apparet, uter sit minor (Zonaras nomen non ponit).*

Gallieni filius minor Victor epit. 33. Natus sine dubio Cornelia Salonina, ut indicat nomen. A patre Caesar factus in locum fratris maioris interfecti in Gallia Victor l. c. (Augustus, Caesar Augustus tituli nummique nonnulli, cf. infra, solito more). Vere post mortem demum fratris Caesarem factum esse confirmatur ea re, quod in titulis vix unquam una cum eo vivo memoratur. — Hic igitur sine dubio

P. Cornelius Licinius Saloninus Caes. Aug., Valeriani nepos, Gallieni filius, divi Caesaris P. Cornelii Licinii Valeriani (scilicet eius qui in Gallia occisus est) frater t. Sitifensis VIII 8473 accurate ut videtur scriptus (similis videtur fuisse t. Siculus X 7479);

Publius Licinius Cornelius Saloninus nobilissimus Caesar t. Cingulianus IX 5683, quippe iuxta quem extet titulus dedicatus divo Valeriano Caesari, sine dubio fratri maiori;

Cornelius Saloninus [Valer]ianus iunior [pius] fel. Aug., Valeriani nepos, Gallieni filius, P. Corneli Valeriani frater minor (quippe post illum nominatus) III S. 6956 = 12215 t. extans in remota regione Asiae.

Tituli hi cum demonstrare videntur, fratri minori proprium fuisse nomen Salonini, hic erit

P. Cornelius Saloninus Valerianus nobiliss. Caes. XI 826 (t. scriptus Valeriano et Gallieno tribunicia potestate septimum, id est anno ut videtur 259);

P. Licinius Cornelius Saloninus Valerianus nobilissimus Caesar XII 57;

Licinnius Cornelius Saloninus Valerianus nobilissimus Caes. III 184, Lic. Cor. Sal. Valerianus n. Caes. nummi permulti commatis Romani (Cohen ed. 2 vol. V p. 521 n. 35 seq. 38 cet.);

P. Corneli[us] Saloninus Valerianus nobil. Caes. XI 5380, P. Cor. Sal. Valerianus Caes. nummi (Cohen l. c. n. 21);

ὁ θεοφιλέστατος Καῖσαρ Κορνήλιος Σαλωνίνος Οὐαλεριανὸς Σεβαστός t. Asianus descriptus a Ramsay revue des études grecques 2, 1889 p. 33 = ath. Mitth. 1891 p. 146 (in quo lapide idem titulus, omisso ut videtur Κορνήλιος vocabulo, iterum perscriptum erat);

Πο. Αὐκ. Σαλων. Οὐαλεριανὸς. Σεβ. nummus Pergensium Pamphyliæ, ap. Amhoof monn. gr. 334, 60*;

Αὐκ. Σαλ. vel Σαλων. Οὐαλεριανὸς nummi Ephesii aliique ap. Mionnet III p. 125 n. 468, IV p. 340 n. 843, suppl. VI p. 211 n. 889, 891, 893, Greek coins of Ionia in the British Museum p. 109 n. 401, p. 182 n. 79;

Salon. Valerianus Caes. nummi commutatis Romani (Cohen l. c. n. 23. 40 cet.), Σαλῶν. Οὐαλεριανὸς Καί. nummus Metropolitanorum, ap. Mionnet IV p. 340 n. 842, imp. Salon. Valerianus Aug. nummus unus alterre Romanus (sup. Cohen l. c. n. 22. 94), ad. K. Σαλωνίνος Οὐαλεριανὸς nummus Temenothyrensiū Phrygiae, ap. Blanchet *revue numism.* 1893 p. 457. (Falsus est t. Nepesinus Grut. 275, 5 = XI 368*).

Item ad hunc videntur referendi esse nummi Alexandrini inscripti Πο. Λι. Κορ. Σα. Οὐαλεριανὸς vel Ὑαλεριανὸς Κ. Σεβ. cusi potissimum anno Gallieni septimo, cum in nummis cusi annis (Gallieni prioribus Σα. non adesse soleat (Ecuardent collections Demetrio II p. 250 seq.); quamquam mirum est nomen quo ille a fratre distinguebatur duabus tantum litteris expressum esse; et nonnulli extare videntur etiam ex prioribus annis Gallieni nummi cum Σα. litteris, non solum ex sexto, sed etiam, quamquam pauci ex quinto, fortasse unus etiam ex quarto (Coins of Alexandria in the British Museum p. 297 n. 2292). Cf. sub fratre.

Romae occisus a senatoribus, cum nuntium de Gallieni caede accepissent (a. 268) Zonaras 12, 26.

124 P. LICINIUS CORNELIUS (vel CORNELIUS LICINIUS) VALERIANUS CAESAR Gallieni filius maior. — P. Licinius Cornelius (vel Cornelius Licinius) Valerianus tituli nummique, cf. *infra*, raro P. Cornelius Egnatius Valerianus miliarius Sardus Eph. ep. 8. 770, t. Lebadicus Inscr. Gr. sept. I 3105 cf. P. L. Incnatius Cornelius Valerianus III S. 7608; Cornelius Valerianus Vict. epit. 32, Gallienus iunior Zonaras 12, 24, quod inscriptiones non confirmant (sed fortasse nummus Antiochenusium Pisidiæ, ap. Cohen ed. 2 t. V p. 529 n. 101 inscriptus imp. Caes. P. Lic. Corn. Gallieno; nummo Perinthiorum, ap. Mionnet suppl. II p. 433 n. 1421. 1422, qui inscriptus esse dicitur Πο. Αὐξν. Κορνῆλιος Γαλληνὸς Καῖσα, nulla auctoritas), Saloninus Zosimus, hunc confundens cum fratre minore — in Polemii Silvii laterculo: Gallienus cum Salonio et Licinio filiis, non extra dubium est, Salonium esse maiorem —; Saloninus sive Gallienus vit. Gallien. 20, 3, Saloninus Gallienus ib. 19, ubi additur 'de huius nomine magna est ambiguitas, nam multi eum Gallienum, multi Saloninum historiae prodiderunt'. Salonini nomen proprium videtur fuisse fratri minori (cf. sub hoc).

Imp. Caesaris P. Licinii Egnatii Gallieni filius tituli, vit. Gall., Vict. Caes., Zos., filius maior Vict. epit. 32, Zonar. 12, 24 collato c. 26. Hunc quoque, ut fratrem minorem, natum esse Cornelia Salonina, satis testatur Corneliū nomen.

Caesar factus ab avo Vict. epit. 32, a patre Victor Caes., Gallieno successor in imperio futurus Zonaras 12, 24. Augustus, Caesar Augustus nummi (potissimum Alexandrini) titulique non rari (cf. *infra*), sed ita ut patre inferiorem fuisse et re vera intra Caesaris dignitatem constitisse non obscure plerumque indicetur. Quando Caesar factus sit,

incertum; nummi Alexandrini quarto demum anno Gallieni (256/7) incipiunt (cf. Sallet *Daten der alexandr. Kaisermünzen* p. 76). — In hunc ut videtur collata Caesaris dignitas significatur t. Lycio bull. de corr. kell. 1886 p. 227: τῇ πρὸ ε' εἰδ. Νομίσματα ἐν τῇ [ῃ]μέρᾳ ἐκομίσθη εἰδὼν ἑπὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Θυαλαριανοῦ νέου Σεβαστοῦ (cf. Mommsen *Staatsr.* II 2 ed. 3 praef. p. X not. 1). — Hic Valerianus nobilissimus Caesar acta proconsularia passionis S. Cypriani sub d. 13 Sept. 258 (Hartel p. CXIII), item hic significatur tertio loco in nummis Nicaeensium Bithyniae inscriptis αὐτ. Θυαλαριανὸς Γαλλικὸς Θυαλαριανὸς Κα. Σεβ. (Mionnet II p. 464 n. 293, suppl. V p. 160 n. 929, 930) et in similibus Nicomediensium inscriptis αὐτ. Θυαλαριανὸς Γαλλικὸς Θυαλαριανὸς Κα. Σεβ. (Mionnet II p. 478 n. 369, suppl. V p. 218 n. 1294). item hic magis quam frater minor Valerianus Caesar rescripta servatu in cod. Iust., pauca annorum 255—258, permulta ex anno 259.

Aliquanto minus certum num hic Valerianus Caes. vel nobil. Caes. III 875. VII 107 nummi ap. Cohen ed. 2 vol. V p. 519 n. 20. 24 cet., P. Licinius Valerianus Caes. vel nobilissimus Caes. X 335 nummi ap. Cohen ib. n. 29. 45 cet., Κορ. Θυαλαριανὸς Κα. nummi Ephesiorum ap. Mionnet III 125, 469, suppl. VI 210, 888 seq., ἐπιπρ. Κα. Πο. Κορ. Θυαλαριανὸς nummus Aphrodisiensium ap. Imhoof *Griech. Münzen* 666, 422, P. Cornelius Licinius (C. L. nummi) Valerianus nobilissimus Caesar XI 3578, 5958. XII 12 cph. ep. 5, 1128, nummi ap. Cohen l. c. 30. 34 cet., P. Cornelius Licinius Valerianus nobilissimus Caes. Aug. VIII 2382 (de hoc titulo cf. infra), Αὐκ. Κορ. Θυαλαριανὸς nummus Apamensium ap. Mionnet IV 239, 271 et in museo Gothano (misit Pick), P. Licinius Cornelius (Lic. Cor. nummi) Valerianus Caes. vel nobilissimus Caes. III S. 7971. X 4558, nummi ap. Cohen l. c. 77. 78 cet., P. Licinius Cornelius Valerianus nobilissimus Caesar Aug. VIII 2383 (sed cf. infra), Πο. Αὐ. Κορ. Θυαλαριανὸς Κα. nummus Ephesius Greek coins of Ionia in the British Museum p. 109 n. 400, Που. Αὐκ. Κορ. Θυαλαριανὸς Σεβ. vel Κα. Σεβ. nummi Colybrasensium Ciliciae ap. Mionnet III p. 571 n. 170, 171, imp. Caes. P. Licinius Cornelius Valerianus nobilissimus Caes. millarii Pannonici III 4646, 4647, 4652, Π. Αὐκ. Θυαλαριανὸς Κα. Σεβ. nummi Alexandrini cusi annis Gallieni quarto quinto sexto similiterque nummus Sidetum, *Zeitschrift f. Numismatik* 10, 1883 p. 3 cf. Mionnet III p. 488 n. 245. Nam fieri potest, ut sub eisdem nominibus hic illic lateat frater minor, quem Saloninum dictum provincialibus non omnibus notum vel non semper in memoria fuisse crediderim; certe Thamugadenses cum statuas posuerint P. Cornelio Licinio Valeriano nobilissimo Caes. Aug. et P. Licinio Cornelio Valeriano nobilissimo Caesari Aug. (VIII 2382, 2383), non alteri ex duobus filiis Gallieni duas statuas ponere sibi visi sunt, sed singulis singulas. Item cum etiam fratri maiori ius ut ita dicam fuerit in nomen Salonini, quippe et ipsi nato Cornelia Salonina, non

ita certum est, ex mentionibus Salonini, quas sub fratre minore recensui, non unum alteramve fratri maiori tribuendam esse. Quid quod Alexandriae etiam annis Gallieni quinto et sexto cusi esse videntur nummi cum *Sa.* litteris ante Valeriani nomen.

A Gallieno Coloniae Agrippinae relictus, ut Gallias tutaretur Zonaras 12, 24 cf. Zos. 1, 38, sed propter iuventutem Silvano (Albano Zonaras) cuidam commissus Zosimus l. c., Zonaras l. c. (Postumi custodiae commissus trig. tyr. 3). A Postumo rebelle Coloniae Agrippinae obsidetur; deinde deditur Postumo a suis una cum Silvano et interficitur Zosimus Zonaras; a Postumo in Gallia interfectus Victor epit. 32; trig. tyr. 3. Interfectum esse anno 259 olim statuerunt propter nummos Alexandrinos usque ad septimum annum Gallieni procedentes, interfectum autem esse post obsidionem duorum annorum vel certe anni unius quam a Postumo sustentarit, propterea quod Postumus post regnum decem annorum vivere desierit ante annum 268 (Breguigny mém. de l'Acad. des inscr. t. XXX p. 338 cf. Eckhel 7 p. 446). Sed nummi illi (quibus adiungendi sunt unus alterve ex anno Gallieni octavo, Feuermann coll. Demetrio II p. 252 n. 3184, Coins of Alexandria in the British Mus. p. 298 n. 2298) videntur adtribuendi esse vel certe adtribui possunt Gallieni filio minori, et Postumum vivere desiisse ante a. 268 nequaquam certum est.

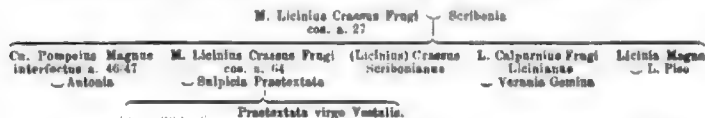
Consecratus et dictus divus Valerianus Caesar nummi ap. Cohen l. c. n. 2, 4 cet., t. Cingulatus IX 5682, divus Caesar Valerianus nummi ib. n. 7 cet., divus Caesar P. Cornelius Licinius Valerianus l. Sittensis VIII 8473. (Nummi inscripti divo Corn. Sal. Valeriano, ap. Eckhel 7 p. 422 ex Bandurio, divo Caes. Gallieno vel Q. Gallieno, ap. Eckhel 7 p. 436, a recentibus nummorum descriptoribus non confirmantur. Falsi sunt tituli VI 3471*, a. b.)

125 C. Licinius Cornutus Gabinianus signaculum incertae originis Cataniae adservatum X 8059, 230.

126 M. LICINIUS CRASSVS COS. ORD. A. 724. Titulus Atticus C¹Att. 3, 572. — M. f., M. n. fasti Cap. triumph. (patris praenomen dant etiam t. Atticus et Dionis ind. l. 51). Filius putatur M. Licinii Crassi quaestoris Caesaris dictatoris anno 700 (Caes. b. Gall. 5, 24 cet.), nepos M. Crassi occisi a Parthis a. 702. Capta Perusia ad mare confugit Appian b. c. 5, 50. Sex. Pompei, deinde M. Antonii partes secutus, nihilominus omnia praetura consul factus a. 724 Dio 51, 4, collega Caesaris consulis IV fasti. Proconsule (tit. Att.) in Macedoniam missus a. 725, Moesiam subiecit, Thracas domuit, Deldonem Bastarnarum regem sua manu occidit Livius per. 134, 135; Florus 2, 26; Dio 51, 23–27 (Zonaras 10, 32). Triumphavit 'ex Thraecia et Geteis' d. 4. Iul. a. 727 fast. triumph. Cap. (C¹U. I p. 461) et Barb. (ib. p. 478, ed. 2 p. 77). — Imperatoris nomen ei denegatum Dio 51, 25; nihilominus imperator appellatus ab Atheniensibus tit. Att. cf. Mommsen Staatsr. I² p. 123 not. 3.

- 127 M. LICINIVS CRASSVS M. f. (*patris praenomen exhibent fasti Gabini, CIL. I^a p. 64, et Dio ind. l. 54*) consul ord. a. 740 cum Cn. Cornelio Lentulo fasti. Incertum num filius eius qui praecedat. Pater adoptivus ut videtur M. Licinii M. f. Crassi Frugi consulis a. p. C. 27.
- 128 L. Lic(ini)us Crassus Damasippus: eius servus VI 22930. Homo sine dubio nobilis, fortasse oriundus a Licinio Damasippo senatore partium Pompeianum memorato a Caes. b. civ. 2, 44 cf. bell. Afr. 89, 96.
- 129 P. LICINIVS CRASSVS consul suff. cum M. Clodio Lunense mense Sept. anni inc. sub Traiano (post a. 105) vel Hadriano XIV 4057.
- 130 M. LICINIVS CRASSVS FRUGI eos. ord. a. 27. Tituli: urbanus Bull. dell' Inst. 1885 p. 8 = Dessau inser. Lat. sel. 954, sepulchralis ut videtur (1); Atheniensis CLAtt. 3, 608 (2). 609 (3) (nam huius magis videntur esse quam filii consulis a. 64); praeterea memoratur in titulo filiae VI 1445 (4), et in titulo posito a curatoribus locorum publicorum VI 1266 (5). Cf. Mommsen eph. ep. I p. 145; Henzen bull. dell' Inst. l. c.
- M. Licinius Crassus Frugi t. 1, 3, M. Licinius Frugi t. 2, M. Crassus Frugi t. 5, Crassus Frugi t. 4, Suet. Claud. 17, Seneca apoth. 11, 5, M. Crassus Tac. h. 1, 14, Crassus Seneca apoth. 11, 2, Plut. Galb. 23. In praetura M. Licinius Cras. Frugi fasti Arr. In consulatu [M. Licinius] Cr[assus] Frugi] act. Arr., M. Licinius Crassus II 2633, M. Licinius Tac. a. 4, 27, M. Licin[ius] tab. cer. Pomp. n. 2, M. Crassus Frugi V 4919 VI 251, M. Crassus Cassiod., alibi Crassus.
- M. f. t. 1. 2. Borghesio (opp. 5 p. 322) iudice filius M. Licinii Crassi consulis a. 740 (supra n. 127), oriundus a M. Crasso triumphatore (cf. Tac. h. 1, 15, ubi filius eius Piso Licinianus dicitur M. Crassi suboles), natus Calpurnio aliqua; Mommseno (eph. l. c.) creditur filius minor L. Calpurnii Pisonis Frugi consulis a. n. c. 739, adoptatus a M. Licinio Crasso consule a. 740, ante adoptionem dictus C. Calpurnius L. f. Piso Frugi CLAtt. 3, 601. — Tribu Menenia t. 1. — Curator locorum publicorum indicandorum t. 5. Praetor urbanus a. 24 suffectus in locum M. Plautii Silvani fasti Arr. (CIL. I ed. 2 p. 71); t. 1. Consul ord. a. 27 cum L. Calpurnio Cn. f. Pisone fasti. Legatus Claudii in M[sauretania] (?) t. 1, ob quam expeditionem videtur obtinuisse prima ornamenta triumphalia. Iterum ornatus ornamentis triumphalibus post Claudii expeditionem Britannicam, cuius triumphantis currum secutus est equo phalerato et in veste palmata Suet. Claud. 17. Pontifex t. 1. 4. — Occisus a Claudio Seneca apoth. 11 (a Nerone Plut. Galb. 23, errore). Tam fatuus ut etiam regnare potuerit; Claudio tam similis quam ovo ovum Seneca ap. 11. Uxor Scribonia Seneca l. c.; Tac. h. 1, 14; Plut. Galb. 23, occisa cum marito Seneca l. c. Filii Cn. Pompeius Magnus (infra P 477); M. Licinius Crassus Frugi (is qui sequitur); (Licinius) Crassus Scribonianus (infra n. 132); L. Calpurnius Piso Frugi Licinianus. Filia Licinia Magna t. 4. Ex posteris eius C. Calpurnius Crassus Frugi Licinianus

t. urbanus Bull. dell' Inst. 1885 p. 23 cf. Dio 68, 3, 16, Vict. epit. 12, vit. Hadr. 5; C. Calpurnius Piso Crassus Frugi Licinianus *t. urbanus* Bull. dell' Inst. 1885 p. 22; Libo Frugi (*supra* n. 110). — *Aut huius aut eius qui sequitur liberti scrivique*: Quintio Krassi Frugi sumptuarius *t. Atheniensis* III S. 12285, M. Licinius Crassi l. Echelus VI 21242, Licinia M. Crassi lib. Selene VI 10122, Eutactus Crassi VI 17395. — Thermae M. Crassi Frugi X 1063 (*v. sub filio*). — *Stemma fuit hoc*:

131 M. LICINIUS CRASSVS FRVGI cos. ord. a. 64. — Crassus Tac. h. 1, 48, 4, 42; Plin. ep. 1, 5, 3. In consulatu M. Licinius Crassus Frugi dipl. mil. (III p. 846), ... [Cr]assus Frugi XIV 2814, Crassus Frugi Frontin. de aq. 102, Frugi sara rep. in urbe ann. inst. 1870 p. 180 n. 138, 139, M. Crassus simile sarum ib. rep., ib. p. 187 n. 220 (*nam hic sine dubio significatur, quamquam omittit collega*), praeterea Crassus. Cf. Mommsen Eph. ep. I p. 147. — Filius M. Licinii Crassi Frugi consulis a. 27 et Scriboniae interfectorum a Claudio; frater Cn. Pompeii Magni interfecti cum parentibus; Crassi Scriboniani; L. Calpurnii Pisonis Liciniani (Tac. h. 1, 48). Consul ord. a. 64 cum C. Laecanio Basso fasti. Perit sub Nerone inter annos 66 et 68 accusante M. Aquilio Regulo Plin. ep. 1, 5, 3; Tac. h. 1, 48, 4, 42. Maritus Sulpiciae Praetextatae Tac. h. 1, 48. Liberos reliquit quattuor (*in his Praetextatam, v. infra n. 189*) Tac. l. c. — *Huius Licinii Crassi (certe hunc intellegit Plinius, quamquam aquae possunt fuisse iam patris eius) aquae calidae in sinu Baiano in mari ipso vaporantes* Plin. h. n. 31, 2, 5, thermae M. Crassi Frugi aqua marina *t. prope Pompeios rep. X 1063* (cf. Nissen pomp. Stud. p. 136 seq.). — *Servos libertosque qui tam huius possunt fuisse quam patris, vide sub patre*.

132 (LICINIUS) CRASSVS SCRIBONIANVS (*nomen gentilicium non traditur*; Scribonianus Crassus Tac. h. 4, 39, Scribonianus VI 1268; Tac. h. 1, 47). Cf. Mommsen eph. ep. 1 p. 147, 226. Frater Cn. Pompeii Magni, M. Licinii Crassi Frugi (*eius qui praecedit*), Pisonis Frugi Liciniani, hoc certe maior Tac. h. 1, 48 cf. VI 1268. Ferebatur laceatus esse a. 70 ab Antonio Primo ad rem publicam capessendam sed abnuisse Tac. h. 4, 39. Occisus (*nescimus quo tempore*) ib. 1, 48. — *Plane incertum num hic ... Scribonianus consul, augur, fetialis t. urbanus* Eph. ep. 4, 830. — *Alienus ab his Crassis* [L]icinius Crassus L. f. *t. Vibonensis* X 44 cf. p. 1003.

133 Licinius Cyriacus: ad eum misit Iulius Paris epitomen Valerii Maximi dictorum et factorum memorabilium quae extat Valerii Maximi edd.

- 134 Licinius Diocletianus, vir egregius, temporibus Gallieni et Saloninae tituli Aquileienses V 856. 857.
- 135 IMP. CAESAR P. LICINIVS EGNATIVS GALLIENVS AVG. *Sic ipsum dici voluisse ostendit dipl. mil. anni 254 (Eph. ep. 4 p. 515 = III S. p. 2004) cf. praeterea III S. 7971. V 8009 (= Orell. 1008). VIII 766. 960. IX 2589. X 5176. 8033. XI 4568. CIG. 6830. Eph. 5, 1128. 7, 579. 8, 770, item nummi complurium civitatum Graecarum, inter hos notabiles Nicaeni ap. Mionnet suppl. V p. 161 seq. n. 935. 941-943 inscripti Γ. Πουβ. Αὐ. Ἐγνα. Γαλληνός (sic) Αὐγ. (propter duplex praenomen cf. sub patre). P. Licinius Gallienus vulgo in titulis nummisque; Licinius Gallionus Vict. Caes. 33, Γαλλιωός 6 καὶ Λαρινανός Malalas l. XII p. 298 Bonn., Gallienus scriptores plerique. Πούβ[λιος] Λικίνιος Οὐλαριανός Γαλληνός papyrus anni 255, ägypt. Urkunden aus d. kgl. Museen fasc. I n. 20, similiter II. Ατ. Οὐ. Γαλληνός nummi Alexandrini primi quadriemii aut omnes aut paene omnes (postea rarescit, inde a septimo anno desinit Οὐ.). Pro Gallien- non raro (Graece potissimum) Galien-, interdum Gallian- (miliarius Africanus in CIL. suppl. edendus; nummi Alexandrini).*

P. Licinii Valeriani filius; natus a. 218 (quippe annorum quinquaginta, cum occideretur a. 268) Victor *epit.* 33. *Matri nomen fuisse Egnatinae probabile est; avus maternus a nonnullis creditur Gallienus Concessus (cf. supra G 24). Cum pater Augustus factus esset, a senatu Caesar creatus Victor Caes. 32, Eutrop. 9, 7 (inde Oros. 7, 22, 1), a senatu imperator creatus Ruf. Fest. 23, a patre Augustus factus Victor epit. 32 cf. Zosim. 1, 30, una cum patre imperator factus Zon. 12, 23. Non una cum patre, sed anno insequenti Gallienum Augustum factum esse hic illic creditum est, sed refragantur monumenta plurima (cf. inscr. sel. ad n. 538 not. 3). A patre Postumo commissus vit. Aurelian. 8, 2 (fictic.). Consul ord. a. 254 cum patre iterum fasti. (Ante annum 254, fortasse ipso anno 253, Gallienum consulem suffectum fuisse probare studuit Mowat mém. des antiqu. de France 40, 1879 p. 191 seq., sed non persuasit). Consul iterum a. 255 cum patre tertium, consul tertium a. 257 cum patre quartum, consul IV a. 261 cum T. Petronio Tauro Volusiano, consul V a. 262 cum Faustiano sive Faustino, consul VI a. 264 cum Saturnino, consul VII a. 266 cum Sabinillo fasti. — Archon Athenis vit. Gallien. 11, 3, archon Traianae Augustae in Thracia Bull. de corr. hell. 6 p. 185. — Cum Mediolanum obsideret, a suis occisus vit. Gallien. 14, 9; Vict. Caes. 33; epit. 33; Eutrop. 9, 11 (inde Oros. 7, 22, 13); Eusebius chron.; Zos. 1, 40; Zon. 12, 25. Regnavit annos quindecim, cum patre septem, solus octo Victor epit. 33, regnavit annos quindecim οὐν τοῖς τοῦ πατρὸς Zonar. 12, 25 (sic etiam Eusebius in chronico). Occisus imperii anno nono Eutrop. 9, 11; huic novem annorum potentia fuit Victor Caes. 33, scilicet post captivitatem patris; titubabat auctor vit. Gallien. 21, 5; nummi Alexandrini frequentes pro-*

cedunt usque ad annum XV (ex anno decimo sexto, qui incipere debebat 29 Aug. 268, aut nulli extant aut perpauci, cf. Sallet Daten der alexandr. Kaisermünzen p. 73). Uxor: Cornelia Salonina (cf. sub hac); concubina Pipa sive Pipara Vict. epit. 33, 1 cf. vit. Gall. 21, 3, Vict. Caes. 33, 6. Filii: P. Licinius Cornelius Valerianus (supra n. 124); P. Licinius Cornelius Saloninus (supra n. 123). Nulli fuerunt imp. Q. Iulius, filius Gallieni Aug. et Saloninae Aug.; Iulia nobilissima puella, fil. Gallieni Aug. et Saloninae Aug. X 565 = Orell. 1013 t. a Ligorio excogitatus.*

- 136 LICINIVS GABOLVS (an Gallus? Hirschfeld) praetura (traditur praefectura) functus, ab Agrippina in exilium actus, post huius caedem a. 59 restitutus a Nerone Tac. a. 14, 12.

— IMP. CAESAR P. LICINIVS GALLIENVS AVG. v. IMP. CAESAR P. LICINIVS EGNATIVS GALLIENVS AVG.

- 137 Licinius Hierocles filius eius qui sequitur t. Caesariensis (cf. sub patre).

- 138 T. Licinius Hierocles. Tituli Caesarienses: VIII 9367 cf. Eph. ep. 5, 968 (1); Waille comptes rendus de l'Académ. des inscr. 1889 p. 202 = Dessau inscr. sel. 1356 (2); memoratur in Caesariensibus VIII 9354 (3). 9355 (4). T. Licinius Hierocles in t. 1 legit Schmidt (praenomen T. confirmat etiam Delamare), [L]icinius Hierocles t. 4, [L]icinius (non L. [L]icinius) Hierocles t. 3, . . . inius Hierocles t. 2. Primpilus bis, tribunus cohortis undecimae urbanae, praepositus equitum itemque peditum Maurorum iure gladii, tribunus cohortis octavae praetoriae, procurator hereditatium, praefectus legionis secundae Parthicae vice legati, praeses provinciae Sardiniae t. 2. Procurator Augusti praeses provinciae Mauretaniae Caesariensis t. 2. 3. 4, procurator Augusti praeses iure gladii t. 1, sub Severo Alexandro t. 2-4, a. 227 t. 3. Vir egregius t. 1. 2. Coniux Claudia Nerviana; liberi Licinii Hierocles, Hieroclia, Paulina, Axia t. 2.

— M. STATIVS PRISCVS LICINIVS ITALICVS.

- 139 C. LICINIVS LICINIANVS sodalis Augustalis cooptatus a. 169 VI 1984. In locum eius alius cooptatus a. 202 ib.

- 140 C. LICINIVS LICINIANVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 228 IX 338 r. 26.

- 141 M. Licinius C. Lucretius Censorinus, M. fil., tribu Fab. (Brixienis), amicus M. Nonii Macrini t. Brixienis V 4336. Huius puto frater M. Licinius C. Lucretius Postumin(us) M. f., tribu Fab. Notisie 1893 p. 27.

- 142 (L. Licinius) Lucullus: eius libertus L. Licinius Luculli l. Aprodisius I 1061 = VI 21230. Fortasse filius L. Luculli consulis a. 680 (Cic. de fin. 3, 2, 7). Post hunc et M. Lucullum occisum a. 712 (Val. Max. 4, 7, 4. Vell. 2, 71) nulli Licinii Luculli memorantur.

- 143 Licinius Lucusta (Licinn- *pro* Licin- *cod.*) Procalum consuluit *Proculus libro octavo epistularum, Dig. 31, 48.*
- 144 C. LICINIVS MARINVS VOCONIVS ROMANVS C. f., (*sic* II 3866; Voconius Romanus II 3865^a, *Plin. ep. 2, 13, ad Trai. 4, itemque Voconii nomen servatum est in inscriptione epistularum 1, 5, 3, 13; Romanus Plin. ep. 2, 1, 6, 15, 6, 33, 8, 8, 9, 7, 9, 28.*) Oriundus ex Hispania citeriore *cf. Plin. ep. 2, 13, 4, fortasse Sagunto II 3865^a, 3866. Tribu Gal. II 3866. Pater eques Romanus, mater = primis (cf. Mommsen in ed. Keilii p. 431); ipse adoptatus a vitrico et in nomen adsumptus Plin. ep. 2, 13, 4 cf. ad Trai. 4, 4; scilicet Voconius Romanus, ut dicitur a Plinio, filius fortasse C. Voconii Placidi (II 3865) adoptatus est a C. Licinio Marino. Flamen provinciae Hispaniae citerioris Plin. ep. 2, 13, 4. Condiscipulus et contubernalis Plinii Plin. ep. 2, 13, 8, ad Trai. 4. Per Plinium a Nerva ius trium liberorum impetrat Plin. ep. 2, 13, 8, per eundem a (Neratio) Prisco (legato Pannoniae) beneficium aliquod, tribunatum ut videtur *ib. 2, 13, 2, 10*, a Traiano latum clavum *Plin. ad Trai. 4. Causas agit Plin. ep. 2, 13, 7. Epistulas scribit elegantissimas Plin. ep. 2, 13, 7, 9, 28, 1. Plinius ei scripta sua communicat Plin. ep. 6, 33. — Epistula quaedam eius ad Plotinam Plin. ep. 9, 28, 1. Villam aedificat in litore Plin. ep. 9, 7, 1.**
- 145 Q. LICINIVS MODESTINVS ATTIVS LABEO. *Tituli: Borillensis vel certe a Borillensibus dedicatus XIV 2405 (1); Corinthius III S. 7270 (2). Q. Licinius Modestinus Labeo t. 1, Modestinus ... Attius Labeo t. 2. Decemvir stlitibus iudicandis t. 1, 2. Quaestor provinciae Africae, tribunus plebis, [praetor], curator viae Salariae, praefectus aerarii, consul t. 1. Quindecimvir sacris faciundis, fetialis, sodalis [Augustalis] (ob hoc a Borillensibus titulo honoratus) t. 1.*
- 146 Licinius Montanus, amicus Frontonis, homo eruditus et facundus, a Frontone commendatur Lolliano Avito *Fronto ad am. I 3 p. 175 Naber (p. 200 M.). — Alius C. Licinius Montanus tegulae urbanae XV 148-150.*
- 147 C. LICINIVS MUCIANVS. *Cf. Leop. Brunn de C. Licinio Muciano (diss. Lips. 1870). Tituli: Oenoandensis Lyciae, bull. de corr. hell. 1886 p. 218 (1); tubus plumbeus XIV 2173 (2). C. Licinius Mucianus (sic plene t. 2, fasti feriarum Lat., act. Arr. a. 72, in t. 1 praenomen periit; Licinius Mucianus vel Mucianus scriptores; non recte olim dicebatur M. Licinius Crassus Mucianus, cf. Borghesi opp. 4 p. 345. 'Juvenis insignes amicitias ambiciose coluerat; mox attritis opibus, lubrico statu, suspecta etiam Claudii iracundia, in secretum Asiae sepositus', paene exul Tac. h. 1, 10 (fortasse hoc tempore commemoratus est Rhodi, cf. Plin. h. n. 19, 12). Proxime vidit Euphratis fontem Plin. 5, 83, fortasse legatus legionis sub Corbulone in Armenia (cf. Borghesi 4 p. 349). Legatus Lyciae sub Nerone t. 1; Plin. h. n. 12, 9.*

13, 88, successor fortasse (T. Clodii) Eprii Marcelli (cf. *Borghesi l. c.*). Consul suff. a. inc. (*nescio an idem* Mucianus consul mense Nov. anni incerti *Bull. com. 1885 p. 162*). Syriae praepositus a. 67 *Tac. h. 1, 10*. Iudaeis Antiochiensibus privilegia servat *Iosephus ant. 12, 3, 1*. Cum Vespasiano Iudaeam obtinente non obscuras similitudines gerit *Suet. Vesp. 6* cf. *Tac. h. 2, 5*. Post exitum Neronis Vespasiano reconciliatur, primum per amicos, deinde per Titum Vespasiani filium *Tac. h. 2, 5* cf. c. 74; *Ioseph. bell. 4, 1, 5*. Syriae legiones sacramento Othonis adigit *Tac. h. 1, 76*; *Plut. Otho 4*; nummi Galbae (*Mionnet V 169, 192, 193*; *Leake Asia suppl. p. 17*; *mus. Berol.*) et Othonis (*Mionnet S. VIII 131, 45*; *mus. Berol.*) cum inscriptione ἐνὶ Μουχλαῶν Ἀντοχέων ἐτ. 57. (i. e. a. 117 aerae nempe Caesarianae, sive p. C. 68/9). Post mortem Othonis primum quidem Vitellio iurat *Tac. h. 2, 73*, mox Vespasianum coram ad capessendum imperium hortatur *Tac. 2, 76* seq. cf. *Ioseph. b. Iud. 4, 10, 5*; *Suet. Vesp. 6*; *Dio 65, 8*. Antiochiam reversus militem in Vespasiani verba adigit, ad ipsos Antiocheneses verba in theatro facit *Tac. 2, 79, 80*. Beryti consilium de summa rerum habet *Tac. 2, 81* cf. *Ioseph. 4, 10, 6*. Dux contra Vitellianos destinatur *Tac. 2, 82*; *Dio 65, 9* (*Zon. 11, 16*). Propriis opibus bellum iuvat *Tac. 2, 84*. Proficiscitur per Cappadociam et Phrygiam *Ioseph. bell. 4, 11, 1*. Classem e Ponto Byzantium adigi iubet *Tac. 2, 83* cf. *3, 47*. Motum Dacorum reprimat *Tac. 3, 46*. Antonium Primum crebris epistulis monet, ut Aquileiae bellum sistat *Tac. 3, 8*; eundem cum post proelium Cremonense Romam properaret retinere studet *ib. c. 52, 78*. Offensiones inter eum et Antonium Primum *Tac. 3, 53*. Vitellio salutem promittit, si se Vespasiano permisisset *ib. c. 63*. Urbe capta litteras iactantia plenas ad senatum mittit *Tac. 4, 4*. Triumphalia ornamenta ei decreta ob expeditionem in Sarmatas *ib.* Urbem ingressus (postero die quam Vitellius occisus est *Ioseph. bell. 4, 11, 4*, minus recte puto), 'cuncta simul in se trahit' *Tac. h. 4, 11* cf. c. 39. 'statum urbis regit' *Tac. Agr. 7* cf. *hist. 4, 44, 46*; *Dio 65, 22, 66, 2* (*Zon. 11, 17*). Caedes iussu eius patratae *Tac. h. 4, 11, 49, 80*. Expeditionem Germanicam cum Domitiano parat *Tac. h. 4, 68*; mox ab eadem Domitianum retrahit *Tac. h. 4, 85*. (*Praeterea nomen eius ponunt Tac. h. 2, 95*; *3, 1, 25, 49, 66*; *4, 24, 75*; *5, 26*; *Dio 65, 14, 18*). Vespasiano Brundisium obviam it *Dio 66, 9*; ab eodem frater appellatus *Dio 66, 2*. Cos. II (suff.) a. 70 *Plin. h. n. 35, 164* cf. *Borghesi 4 p. 350*. Cos. III (suff.) a. 72 cum T. Flavio Sabino II *fasti fr. Lat. (CIL. I ed. 2 p. 59 = VI 2016). act. Arr. (VI 2053)*. Ter consul passim ap. *Plinium*. Frater Arvalis(?) *VI 2052 v. 6* (ubi extat tantum C. Licinius ...). Vespasiano auctor ut philosophos ex urbe eiceret *Dio 66, 13* (*Zon. 11, 17*). Clam correptus a Vespasiano *Suet. Vesp. 13* (inde *Victor epit. 9, 3*). — Praedia habet in agro Aricino *t. 2*. — Scripsit complura: libri eius argumenti geographici (cf. *Plin. h. n. 3, 59, 4, 66*,

67. 77. 5. 50. 83. 132), quibus rettulit de mirabilibus praecipue Asiae (Plin. h. n. 7. 36. 159. 16. 213. 31. 19. 36. 131), Lyciae (ib. 12. 9. 13. 88. 21. 33), Syriae (ib. 5. 128), insularum Graeciae (Plin. h. n. 2. 231. 11. 167. 19. 12. 31. 16. 34. 36) partim sibi visis (ib. 12. 9. 13. 88. 14. 54. 16. 213. 19. 12), item de animalibus (ib. 7. 36. 8. 6. 201. 215. 9. 33. 80. 94. 182. 32. 62), passim adhibiti a Plinio in historia naturali Plin. ind. l. 2-13. 16. 19. 31. 33. 35. 36 et in contextu passim cf. L. Brunn l. c. p. 18 seq. (hos libros videtur scripsisse ante Syriacam legationem, cf. Brunn p. 26). Praeterea collegit et edidit actorum libros minime undecim, epistularum minime tres Tac. dial. 37. — Mortuus, quo tempore scribebat Plinius historiam naturalem (a. 77) Plin. h. n. 32. 62.
- LICINIUS MVRENA (Dio 54. 3), plerumque A. Terentius Varro Murena, ubi vide.
- 148 (C. Licinius?) Murena: eius ut videtur liberta Licinia C. l. Erot[is], spaltria [= psaltria] Muren[ae] et ministra in familia? VI 10138.
- 149 Licinius Nepos declamator Seneca suas. 2. 16, contr. 7. 5. 10. 6, 24; 9, 2, 28; 10. 4, 22. 5. 24.
- 150 LICINIUS NEPOS praetor (a. 105 cf. Mommsen Herm. 3 p. 44), acer et fortis, multam dicit iudici senatorii ordinis cessanti Plin. ep. 4. 29, edicit de praemiis advocatorum ib. 5. 9, agit in senatu de Tuscilio Nominato qui causam Vicetinorum suscepit et pecunia accepta reliquerat ib. 5. 4. 13. Verba facit in senatu de Vareno Rufo repetundarum reo, quae oratio eius multis displicuit; altercatur cum Iuventio Celso praetore ib. 6. 5.
- 151 M. LICINIUS NEPOS frater Arvalis a. 139 act. Arr.
- 152 Q. LICINIUS NEPOS frater Arvalis sub Commodio et Pertinace, magister collegii a. 183, memoratur praeterea inter Arvales a. 186 et anno incerto temporum Commodi et a. 193 act. Arr. (VI 2099—2102).
- 153 A. LICINIUS NERVA SILIANVS cos. ord. a. p. C. 7. Sic plene nummi infra citati, Vell. 2, 116, item in consulatu fasti Cap., similiter Αἰλῆος Αἰλῆνος; Οὐδῆρας Σιλανός Dionis ind. 55, Αἰλῆνος Σιλανός Dio 55, 30, A. Licinius N. . . . tegula Tifernas CIL. I p. 202, A. Lic(inius) CIL. I 756, A. Linicius (sic) Cassiodor., Nerva reliqui testes consulatus, A. f., A. n. fasti Cap., scilicet per adoptionem; vere fuit P. Sili filius Vell. 2, 116, nempe P. Sili Nerae consulis a. n. c. 734. Pater adoptivus fortasse fuit A. Licinius Nerva triumvir monetalis sub Caesare dictatore (Mommsen röm. Münz. p. 651). — Triumvir monetalis non ante a. 742, sed nec multo postea (cf. Mommsen röm. Münz. p. 744 not. 15) nummi ap. Cohen ed. 2 vol. I Augustus n. 437. Consul ord. a. p. C. 7 cum Q. Caecilio Metello Cretico Silano fasti. Immaturo morte [mortis vocabulum, quod excidit, recte ut videtur supplevit Orellius] prohibitus est diutius amicitia Augusti frui et gloriam bellicam mereri (id videtur intelligendum esse) Vell. 2, 116. — Non huius,

- sed antiquioris puto, fortasse patris adoptivi, Licini Nervae ser(vus) in t. urbano bull. comunale 14 p. 410 n. 1662.*
- 154 A. LICINIUS NERVA SILIANVS (*dictus etiam SILIVS NERVA*), consul ordinarius a. 65 cum M. (Iulio?) Attico Vestino *fasti. Praeterea ignotus; nepos ut videtur A. Licinii Nervae Siliani consulis a. 7; filius fortasse Silii Nerrae eos. a. 28. (Silius Nerva solus Tac. a. 15. 48; Ἀῖλος Αὐλίνιος Νέρου Σιλίου Phleg. mir. 23. Nerva Silianus Sueton. vit. Lucani p. 78 Reifferscheid, Silvanus fast. Vind. priores ap. Momms. chron. min. I p. 283 cum Prospero, A. Licinius Nerva XI 1331, Nerva notizie 1883 p. 21 et chronographus anni 354, Helva fasti Hydatiani).*
- 155 P. LICINIUS PANSA consul suff. mense Sept. et Oct. a. 134 cum L. Attio Macro (*vel potius Maerone*) *diplomata militaria duo (III p. 878. III S. p. 1979).*
- 156 P. Licinius Papirianus, M. f., tribu Quir., procurator M. Aurelii et divi Veri Augustorum a rationibus; oriundus Sicea Veneria Africae, testamento municipibus suis pecuniam reliquit in alimenta puerorum et puellarum *t. Siccensis VIII 1641.*
- 157 M. LICINIUS PETILIVS AIA... *clarissimae memoriae vir t. Aquileiensis V 871.*
— A. PLATORIVS NEPOS APONIVS ITALICVS MANILIANVS C. LICINIUS POLLIO.
- 158 LICINIUS PRISCVS legatus Lyciae Pamphyliae a. 178 *dipl. mil. (Eph. ep. 4 p. 504 = III S. p. 1993).*
- 159 Licinius Proculus, amicus Othonis, post eadem Galbae praetorianis praepositus *Tac. h. 1. 46 cf. c. 82. Dux contra Vitellianos ib. c. 87; 2, 33. 39. 40. 44; Plut. Oth. 7. 8. 10. 13; Zon. 11, 15. Apud Vitellium se excusat Tac. 2, 60.*
- 160 M. L[IC]IN[I]VS [Q]VIN[T]IANVS AEMILIANVS tribu Gal. (*nomen et prius cognomen, item tribus plane incerta*), clarissimus vir *t. Tarraconensis II 4123.*
- 161 LICINIUS REGVLVS senator: ei accidit, ut a. 736 senatu moveretur, filius ipsius in senatu relinqueretur *Dio 54, 14.*
- 162 LICINIUS RVFINVS: Αὐλίνιον 'Ρουφῖνον, στρατηγικόν, υἱὸν Αὐλινίου 'Ρουφῖνου, *titulo honorant iuvenes Herculanci Thyatireni, CIGr. 3502.*
- 163 Licinius Rufinus (Licinn- *plerumque scribitur; cognomen solum habet index Dig.*): eius libri regularum adhibiti in Digestis *Digesta Iustiniani passim (reliquias composuit Lenel Palingenesia iuris civ. I p. 559); index Dig. Flor. Paulum consuluit Dig. 40, 13, 4. Non recte olim ei tribuebatur a nummulis collatio legum Mosaicarum et Romanarum quae extat; cf. Mommsen collect. libr. iuris anteiustin. 3 p. 113.*
- 164 M. CN. LICINIUS RVFINVS: M. Γναῖον (*sic praefer. t. 3499*) Αὐλίνιον 'Ρουφῖνον, τὴν λαμπρότατον ὑπατικόν, φίλον τοῦ Σεβαστοῦ, *titulis honorant Thyatiris et collegia et privati, CIGr. 3499, 3500.*

- 165 L. LICINIVS SABINVS magister sodalium Augustalium Claudialium a. 214 VI 1987 = XIV 2391. Idem fortasse praedia habebat in agro Albano fistula aquaria XIV 2312.
- 166 LICINIVS SERENIANVS (Licinnius Serenianus III 6932. 6945; *cognomine solo utitur Firmilianus*) legatus Cappadociae sub Maximino *milliarii Cappadociae* III 6932. 6946. 12195 cf. p. 2063 (*nomen videtur fuisse etiam* III 6933. 6952); *Firmilianus episcopus Caesareae in epistula* (Cyprian. ep. 75, 10). — Idem fortasse Lic. Serenianus v. c. II 1024. Uxor Varinia Flaccina, filia Varinia Severa *ib.*
- 167 L. LICINIVS SEPTIMIVS L. f., tribu Palatina, consul (suff. a. inc.) *tit. eius sepulchralis* VI 1443.
- 168 P. Licinius Silvanus: monumentum libertorum eius VI 10258. *Homo nobilis vel certe dives.*
- 169 Q. Licinius Silvanus Granianus. *Tituli Tarraconenses* II 4225 (1). 4226 (2) *ille positus a provincia Hispania citeriore.* — M. f. t. 1. Tribu Galeria t. 1. Procurator Augusti t. 1. 2. In provincia Tarraconensi flamen Romae et Augusti, praefectus orae maritimae Laetanae (*hoc vocabulum habet solus tit. 2; cf. Huebner Herm. 1 p. 340*) tit. 1. 2.
- 170 Q. LICINIVS SILVANVS GRANIANVS QVADRONIVS PROCVLVS. *Sic plene t. Baetulonensis* II 4609; *in consulatu* [Q. Licinius Silvanus Granianus] *fasti fer. Lat. (cf. infra), Q. Licinius Granianus* X 5670. Q. f. t. Baetulonensis (*filius sine dubio eius qui praecessit*). Triumvir ad monetam, tribunus militum legionis sextae Victricis p. f. *ib.* Consul suffectus a. 106 cum L. Minicio Natale *fasti fer. Lat. (VI 2016 = I^a p. 59); X 5670.* Non diversus, ut vidit Waddington, *quamquam in nomine erratum, Serenius Granianus (sic Iustinus, item Euseb. h. eccl. et Rufinus in versione Eusebii, Σερένιος; Sync., Serennius vel Serennus Euseb. chr. Arm., 'Ερρένιος; vel 'Ερρένιος ὁ πραιανός Zonaras, Serenus Granianus Hieronymi et Orosii codices plerique)* proconsul Asiae sub Hadriano (circa annum 123, ut putat Waddington), anno ante C. Minicium Fundanum (consulem a. 107) *epistula Hadriani ad Fundanum relata a Iustino apol. 1. 68, repetita apud Eusebium hist. eccl. 4, 9, memorata ab eod. in chronico (vers. Armen., Hieron. a. Abr. 2142; Syncell. p. 658) et ab Orosio 7, 13 et a Zonara 11, 24.*
- 171 C. (LICINIVS) STOLO quindecimvir sacris faciundis a. 737 *acta ludorum saecularium* v. 150. 167 (Eph. ep. 8 p. 233 cf. p. 241). *Diversus* puto C. Licinius Stolo amicus M. Varronis Varro de *re* r. 1, 2, 9 *seq. (qui liber scriptus est anno 717, sed sermo fingitur habitus esse multo antea).* Potius idem C. Calvus Stolo VI 9699 (cf. *supra* n. 121).
- 172 P. LICINIVS STOLO triumvir monetalis circa annum 739 (cf. Mommsen Münzw. p. 744) nummi ap. Cohen I^a Augustus 438—442.
- 173 P. LICINIVS STOLO curator locorum publicorum iudicandorum, initio ut videtur principatus Tiberii cippi VI 1267 a. b = Bull. comun. 1886 p. 277 n. 1273. — Huius fortasse libertus P. Licinius Stolonis

I. Cinnamus *t. rep. prope columbarium Statiliorum, Bull. com. 1880 p. 62.*

- 174 L. LICINIUS SVRA. *Tituli: urbanus VI 1444 acephalus coniectura tantum ad eum relatus (1); Barcinonensis II 4508 item acephalus (2); Tarraconensis II 4282 (3); praeterea memoratur in titulis accensi sui Barcinonensibus II 4536—4548 II S. 6148. 6149 (4).*

L. Licinius Sura *t. 3. 4.* Licinius Sura *Dio 68, 15, Sura alibi; in consulatibus L. Licinius Sura VI 2185, Licinius Sura t. urbanus Bull. comunale 1886 p. 97, Sura plerumque, Suranus vit. Hadr. 3, 8 errore. — Luci f. t. 3. Oriundus ex Hispania Tarraconensi Martialis 1, 49, 40 cf. t. 2—4. Tribu Sergia t. 3. Quattuorvir viarum curandarum, quaestor provinciae Achaiae, candidatus Caesaris in tribunatu plebis et in praetura, legatus legionis I Minerviae, legatus pro pr. prov. Belgicae t. 1. E gravi morbo convalescit (circa a. 92) Martialis 7, 47. Consul suff. a. inc. (vix recte mentionem huius consulatus fieri in t. suburbano XIV 4014 suspicatus est Marinius Arr. p. 716 not. 57). Studio eius Traianus imperator factus Viet. ep. 13, 5. Legatus pro pr. Traiani bello Dacico, egit de pace cum Decebalis; donatus donis militaribus duplicibus, scilicet ex utroque bello t. 1; Dio 68, 9, Zonar. 11, 21; cf. Borghesi opp. 5 p. 33. Ornatus ornamentis triumphalibus t. 1. 2. Cos. II ord. a. 102, cum L. Iulio Urso Serviano fasti. Consul tertium ord. a. 107, cum Q. Sosio Senecione fasti. (Libertus eius L. Licinius Secundus, accensus ei primo secundo tertio consulatu t. 4). Pontifex; sodalis Augustalis t. 2. Orator priscorum aemulus Martialis 7, 47, 1 cf. 1, 49, 40. Traiano orationes scribit Julian. Caes. p. 327 B Spanh.; cf. vit. Hadr. c. 3. Per eum Hadrianus ad amicitiam Traiani pervenit vit. Hadr. c. 2 cf. c. 3. Martiali favet Martialis 6, 64, 13. Romae habitat in Aventino prope aedem Dianae Martialis l. c. Thermae Surae in Aventino, notitia urbis Romae reg. XIII (thermas syres, thermas syras, therme surianae codices), bal(neum) Surae forma urbis Romae (tab. IX 41 ed. Jordan) cf. Jordum form. urbis Romae p. 42 n. 2. Funere publico elatus Dio 68, 15; statua ei ex auctoritate Traiani pecunia publica posita Dio l. c.; t. 1 cf. t. 2. Arcus ex testamento eius factus Tarracone t. 3. — Vix alius Licinius Sura (sic codex Ashburnhamianus in indice ad ep. 4, 30, Licinius idem et Florentinus in inscriptione ep. 4, 30, Sura vel Surra reliqui codices et hic et ep. 7, 27) rerum naturalium gnarus, ad quem Plinius dedit epistulas 4, 30, 7, 27.*

- 175 C. Licinius Telemachus (Λικίνιον pro Λικίνιον scribitur, ut supra) ὁ κρᾶτιστος λογιστὴς τῆς λαμπροτάτης Ἀθηναίων πόλεως (inter a. 212 et 221 ut videtur) Bull. de corr. hell. 14, 1890 p. 649.

- 176 C. LICINIUS TRIO PAVLINVS sodalis Augustalis cooptatus a. 202 VI 1984. In locum eius alius cooptatus a. 210 ib.

177 (LICINIUS) VALERIANVS (*gentilicium nom. traditur*; Valerianus *vit. Gallien.*, *Eutr.*; *Zonaras nomen non ponit*, imp. Caesaris P. Licinii Egnatii Gallieni frater *vit. Gallien.* 12, 1. 11, 9, *Eutrop.* 9, 11. Consul iterum ordinarius (*autra igitur consul suffectus, vel consularibus ornamentis ornatus*) a. 265 cum Lucillo *vit. Gallien.* 12, 1 (*locum corruptum restituit Klein*) cf. *fasti (iterationis notam in consulatu exhibent praeter alios tituli V 3329. VI 2809 et luterulus praefectorum urbis ap. chron. anni 354, omittunt fasti nonnulli, cum alii pro II exhibeant V, cuius interpolationis causa apparet fastos relegenti; praecedat enim paullo ante Valeriani imperatoris consulatus quartus). Occiso Gallieno (a. 268) circa Mediolanum et ipse statim interemptus vit. Gallien. 14, 9, Eutrop. 9, 11. Romae occisus a senatu Zon. 12, 26 (propinquos Gallieni Romae a senatu ad mortem actos esse narrat etiam Victor Cues. 33). — 'Valerianus iunior, alia quam Gallienus matre genitus, a patre absente Caesar est appellatus, a fratre, ut Caecilius dicit Augustus' *vit. Valerian.* 8 (*ubi praeterea nonnulla de moribus eius et de sepulcro*); cum 'multi Augustum, multi Caesarem, multi neutrum fuisse dicunt' *vit. Gallien.* 14, 9. Valerianum collegam Lucilli in consulatu a. 265 privatum fuisse demonstravit Eckhel 7 p. 427 seq. Nummos inscriptos Valerianus p. f. Aug. a nummorum collectoribus propter cultum imperatoris iuvenilem Valeriano patri ab iudicari et huic tribui solitos nihilominus patris esse indicat Ecuardent ap. Cohen ed. 2 vol. 5 p. 538. Fortasse in his nummis significatur Valeriani nepos natu maior, supra n. 124.*

178 IMP. CAESAR P. LICINIUS VALERIANVS AVGVSTVS. *Tria nomina exhibent tituli nummique* (Γ. Π. vel Που. vel Πουβ. Ακ. Οὐλαριανός Σπ. vel Αὐγ. nummi *Nicaeni ap. Mionnet suppl. V p. 156 n. 911 seq.*, qui etiam Gallieno duplex C. P. praenomen tribuunt); Licinius Valerianus Victor Cues., Victor ep., *Eutrop.*, cognomento Colobius Victor ep., praeterea Valerianus.

'Parentibus ortus splendidissimis, stolidus tamen et multum iners' Victor ep. 32. Natus circa a. 193 (*scilicet annorum sexaginta, cum est imperator factus*) *vit. Valerian.* 5, 1 (*fortasse recte, sed cf. infra de Malala*). A. 238 iam consularis (*ἐκ τοῦ ὑπατικοῦ τάξεως ὡν — consul igitur suffectus a. inc. ante 238*), cum in Africa Gordiani imperatores facti essent, ex Africa Romam mittitur legatus *Zosimus* 1, 14; a. 238 princeps senatus litteras Gordianorum de rebus in Africa gestis accipit *vit. Gordian.* 9, 7. A. 251 cum in procinctu cum Decio ageret, a senatu censor electus *vit. Valerian.* 5, 4. Cum Aemilianus a Gallo defecisset (a. 253), missus a Gallo ut exercitus Galliae et Germaniae in Italiam adduceret *Zos.* 1, 28. In Raetia et Norico agenti ab exercitu imperium ei deferitur *Eutrop.* 9, 7, 'a militibus qui contracti undique apud Raetias morabantur' *Vict. Cues.* 32; cf. *Zon.* 12, 22; *Zos.* 1, 28. Aliquanto ante d. 22 Oct. 253 Valerianum agnatum

esse ostendit t. *Africanus VIII 2482*. Consul iterum ord. a. 254 cum Gallieno filio, consul III a. 255 cum Gallieno II, quartum a. 257 cum Gallieno III *fasti*. Bello cum Persis commisso in potestatem hostium pervenit *Lactant. de mort. pers.* 5, imperii anno sexto *Vict. Caes.* 32; *vit. Gallien.* 21, 5, cum septem annos regnasset *Victor epit.* 33. *Estant nummi Valeriani cusi Alexandriae anno eius septimo permulti, anno octavo, idest post d. 29 Aug. 260, pauci sed certi (Féuardent coll. Demetrio p. 233 n. 3000. 3001).* Kal. Ianuarii anni 261 Valerianum a suis iam derelictum fuisse apparet ex eo quod eo tempore Gallienus cum privato homine consul processit. In servitute consenuit *de mort. pers.* 5; *Eutrop.* 9, 7; *Victor epit.* 32; *Ruf. Festus* 23. Post mortem ei direpta cutis *de mort. pers.* l. c. Foede laniatus interiit *Vict. Caes.* 32; *Cedrenus I p. 454 Bonn.* Occisus in Syria *catalog. imperatorum ap. chronographum anni 354*. Occisus Mediolani *Malalas XII p. 98, confundens eum cum Gallieno*. Periit aetate robustiore *Victor Caes.*, annorum LXI *Malalas (vix recte, cf. supra)*. — Uxores habuit complures *vit. Valerian.* 8, 1; una ex his Mariniana? *cf. sub hac*; filii: Gallienus (*supra n. 135*) et Valerianus (*n. 177*).

179 LICINIA L. f., Caesii Longi (uxor) VI 1442.

180 Licinia Axia, filia T. Licinii Hieroclis praesidis Mauretaniae Caesariensis a. 227 (*cf. sub patre*).

181 LICINIA CORNELIA VOLVSIA TORQVATA M. f. (M. f. post Corneliae nomen collocatur in t.), L. Volusi consulis, auguris (uxor) t. urbanus *Bull. dell' Inst.* 1885 p. 25. Maritum L. Volusium Stevensonius *bull. dell' Inst.* l. c. habet pro consule a. p. C. 3. Eadem igitur Cornelia L. Volusi VI 7387 *cf. p. 1043*, Cornelia Scipionum gentis de qua *Plin. h. n.* 7, 62. Diversa Cornelia L. f., (uxor) Volusi Saturnini pontificis? *bull. com.* 1887 p. 182 n. 1915.

182 Licinia Hieroclia filia T. Licinii Hieroclis praesidis Mauretaniae Caesariensis a. 227 (*cf. sub patre*).

183 [LICINIA] GALLIENA (nomen gentilicium non traditur) consobrina Gallieni; per eam Celsus, qui in Africa imperator factus erat, septimo die imperii interemptus *trig. tyr.* 29, 3 (*narratio suspecta*). — Gallienae Augustae adscriptum in nummis aureis (*ap. Eckhel 7 p. 411, Cohen ed. I vol. IV p. 416 n. 545, p. 426 n. 616 = ed. 2 vol. V p. 439 n. 1015, p. 45 n. 1157*) sed ad imaginem Gallieni; quibus nummis quid significetur, obscurum (*cf. Eckhel l. c.*). — Licin. Galliена Aug. nummi excogitati a Goltzio (*Eckhel l. c.*).

184 [LICINI]A MA... L. f., soror fortasse Licinae Caesi Longi (*supra n. 179*) VI 1442.

185 LICINIA MAGNA Crassi Frugi pontificis (id est M. Licinii Crassi Frugi consulis a. p. C. 27 *cf. supra n. 130*) filia, L. Pisonis pontificis (fortasse L. Calpurnii Pisonis consulis a. 57 *cf. Mommsen eph. ep. 1 p. 148*) uxor VI 1445 (t. sepulchralis eius).

- 186 Licinia Marcella: dispensator eius VI 933A. *Fortasse femina nobilis.*
- 187 Licinia Paulina filia T. Licinii Hieroclia praesidis Mauretaniae Caesariensis a. 227 (cf. *sub patre*).
— AELIA LICINIA PETILIA.
- 188 Licinia Polla: eius libertus C. Licinius Iucundus VI 21270. *Fortasse femina nobilis.*
- 189 (LICINIA) PRAETEXTATA, Crassi fil., v(irgo) V(estalis) maxima titulus urbanus bull. comun. 1883 p. 215 n. 612. *Filia puto M. Licinii Crassi Frugi consulis p. C. 64 et Sulpiciae Praetextatae. (Liciniam dictam esse non certum sed probabile est; omnino diversa videtur Calpurnia Praetextata et ipsa virgo Vestalis maxima, nota ex tabella aenea VI 2146, quod monumentum videtur esse aetatis aliquanto recentioris).*
- 190 LICINIA PROCVLA clarissima femina titulus protomae, Romae ut videtur rep. (CIL. VI add.).
- 191 LICINIA VIC[T]ORINA [Q.] f., clarissima femina (sed pro C F in lapide lectum est C I), Gavii Saturnini clarissimae memoriae viri uxor (Hispellae vocabulum inter C I et nomen mariti interpositum, quo pertineat obscurum) t. Hispellas XI 5270.
- 192 LVICIA LICINIA VRBANA clarissimae memoriae femina, quae vixit annis XVI diebus XXVIII, soror Marciae Tarriae Plotinae clarissimae memoriae feminae t. urbanus bull. comunale 1880 p. 24 n. 185.
- 193 Licinus (sic trisyllabe Iuvenal. 14, 306 et versiculus in scholiis ad Pers. 2, 36. Licinius codices auctorum prosae orationes aut omnes aut paene omnes), Gallus captivus, servus Caesaris dictatoris Dio 54, 21 (ex Germania puer captus scholia Vallae ad Iuven. sat. 1, 109, ubi additur narratiuncula quomodo ex conservis suis quaestum sibi pepererit), ab eodem manumissus Dio l. c. (item schol.), ab Augusto multo in honore habitus Suet. Aug. 67, ab eoque tributorum exactioni in Gallia praepositus Dio l. c. (ἐπίτοκον eum appellans, cf. Hirschfeld Veric. p. 282 not. 1). Avaritia eius et illicitae exactiones Dio l. c. 'Luguduni multis annis regnavit' Seneca apoc. 6. Conquestiones Gallorum de eo apud Augustum a. 739 Dio l. c. Patrono opera inchoanti magnas pecunias confert Macrob. sat. 2, 4, 24 ('cum flagraret invidia, basilicam sub nomine C. Iulii aedificavit' schol. Iur.). Decessit sub Tiberio schol. Iur. l. c. Sepulcrum eius ad lapidem secundum viae Salariae magnifice extractum schol. Pith. ad Pers. sat. 2, 36 cf. versiculus Varroni tributis in scholiis citatis (Bachrens Poet. Lat. min. IV p. 64); 'Licini marmora' Martial. 8, 3, 6. *Fortasse liberti eius: C. Iulius Licini l. Tyrrhenus VI 20311, . . Iulius Licini l. Inachus XII 4892 (Narbona). Exemplum praedivitis liberti Iuvenal. sat. 1, 169 cf. Pers. sat. 2, 35; Seneca ep. 118, 9, 120, 19; Iuven. 14, 306; Sidonius Apoll. ep. 5, 7. Claudii libertum male faciunt scholia ad Iuv. sat. 14, 306; tonsorem schol. Pith. ad Pers. 2, 36.*

- 194 Licinus tonsor *Horat. ep. ad Pis. 301*; 'quem postea dicunt factum senatorem a Caesare, quia dicebatur nimium odisse Pompeium' *Arro, vix recte. (Cum eo qui praecedat confunditur schol. Pers. 2, 36.)*
 — C. CLODIVS LICINVS.
 — LARCIVS LICINVS.
 — Q. PASSIENVS LICINVS.
- 195 C. LIEVIVS TRANQVILLIVS TOCIVS SO[AE]MVS. (Soimus *lapis*), consularis vir et patricius *t. Suessanus X 4753. Fortasse Diocletiano recentior.*
 — L. BVRBVLEIVS OPTATVS LIGARIANVS.
 — M. Iulius Ligur.
 — Valerius Ligur.
 — Cassius Ligurinus.
 — P. Varius Ligus.
 — SEX. MARIVS LIGVSTINVS.
- 196 Q. Lisinius Sabinus (*praenomen est in sola III 5167*), procurator Aug. (Norici) *III 5167. 5168. 5175. 5176 dedicatae a beneficiariis eius Celeiae.*
- 197 Litrernius Fronto praefectus exercitus Aegyptiaci (*cf. Mommsen ad III 8. 6809 = Eph. ep. 5 p. 577*), a. 70 a Tito adhibitus consilio quod habuit de templo Hierosolymitano *Iosephus bell. 6, 4, 3.*
- 198 L. LIV . . . [Liv(ius) potius quam Liv(ineius) *cf. Imhoof loco infra citato*] RVFINVS. Nummi Chalcidis Euboeae, cum capite quod videtur Augusti, inscripti alter A. ΑΥΓΟΥ... ΔΥΔΩΚΑΤΟΣ (*Mionnet S. IV 362, 74. 75 = Imhoof monnaies grecques p. 222 ad n. 56*), alter A. ΠΟΥΦΙΝΟΣ ΔΥΔΩΚΑΤΟΣ (*Imhoof l. c. n. 56*), ad eundem ut videtur referendi. Fuit igitur ille proconsul Achaiae sub Augusto. Idem fortasse L. Rufinus aedilis curulis *XIV 2866, L. Rufinus VI 191.*
 — CARMINIA LIVIANA DIOTIMA.
 — L. Catillius Livianus.
 — Ti. Claudius Livianus.
- 199 C. LIVIN(EIVS) GALLVS quaestor pro pr. provinciae Africae, Africano Fabio Maximo (*supra F 37*) proconsule nummus *ap. L. Müller num. de l'Afrique II p. 61 n. 37. Cf. Borghesi opp. 1 p. 252.*
- 200/1 LIVINEIVS REGVLVS (*nepos ut videtur L. Livineii Reguli quattuorviri monetalis sub triumviris, anno fortasse 716, de quo cf. Mommsen hist. numm. p. 741 not. 6*), adest a. 20 in senatu Cn. Pisoni reo *Tac. a. 3, 11.*
- 202 LIVINEIVS REGVLVS (filius fortasse eius qui praecedat), senatu motus (ante a. 47), Pompeiis spectaculum gladiatorum edit a. 59; ibi atroce seditione orta Livineius cognitione senatus exilio multatur *Tac. a. 14, 17.*
- 203 T. Livius, Patavinus *Hieronymus (v. infra) cf. Martial. 1, 61, 3, Stat. silv. 4, 7, 55, Plut. Cars. 47, Quintil. 1, 5, 55. 8, 1, 3. Natus*
 Prosopographia Imp. Rom. II.

- a. u. c. 695 *Hieron. ad a. Abr. 1958*. Scripsit historiam ab urbe condita, cuius librum primum edidit inter annos 727 et 729 (cf. *Liv. 1, 19, 3*; *Hertz praef. p. X*), librum centesimum vicesimum primum post mortem demum Augusti (cod. *Nazar. periocharum*); substitit in scribendo post librum CXXXXII, morte puto interruptus; diem enim obiit a. p. C. 17 *Hieron. ad a. Abr. 2033*. Reliquit etiam dialogos, item libros 'ex professo philosophiam continentes' *Seneca ep. 100, 9*, item epistolam ad filium *Quintil. 10, 1, 39*. — Familiaris Augusto *Tac. a. 4, 34*. Claudium ad historiam scribendam impellit *Sueton. Claud. 41*. Vivus adhuc ingenti fama floret ipse in initio unius ex voluminibus *historiarum* (*Plin. hist. nat. praef. 16*) cf. *Plin. ep. 2, 3, 8*. Filius eius memoratur *Plin. n. h. ind. l. 5, 6*; *Quint. inst. 10, 1, 39*; gener *Seneca contr. 10 praef. 2*. Idem fortasse T. Livius C. f., qui sibi et suis Patavii posuit titulum V 2975 (ad liberos *Liviorum Patavinorum spectant tituli V 2865, 2883, 2976*). Plane incertum, quis fuerit Livius (Ἀβίος) titulo honoratus a senatu Atheniensi *CIAtt. III 594*.
- 204 T. Livius filius (eius qui praecedit), auctor *Plin. h. n. ind. l. 5, 6*.
- 205 M. LIVIVS DRVSVS LIBO consul ord. a. 739 cum L. Calpurnio Pisone Frugi fasti (quattuor nomina exhibet *Dio ind. 54*, nisi quod Ἀούριος pro Ἀούριος traditur, M. Drusus fasti Colotiani et Biondiani, *CIL. I ed. 2 p. 64, 65*, item *Cassiodor., Μάρκος Ἀββαν Dio 54, 21*; alibi Libo). — L. f. *Dio ind. et fasti Colotiani* (iudice *Borghesio* filius fuit L. Scribonii Libonis alicuius, sed adoptatus a M. Livio Druso Claudiano, patre *Liviae Augusti uxoris*; negat hoc *Mommseus eph. ep. I p. 146 not. 1* coniciens, M. Livium Drusum, nescio quo Livio genitum, Libonis cognomen traxisse ab avo materno). Praeterea non memoratur. Non recte a *Borghesio* habitus est pater L. Scribonii Libonis cos. a. p. Chr. 16, et M. Scribonii Libonis Drusi, praetoris eodem anno.
- 206 LIVIVS GEMINVS (traditur Ἰεμίνος) senator iuravit vidisse se Drusillam euntem in caelum; ob quam rem donatus a Gaio sestertium decies *Dio 59, 11*. Curator viae Appiae a. 54 *Seneca apoc. 1*, qui nomen non ponit.
- 207 P. Livius Larensis (sic t. urbanus, Livius Laurensis *vita Comm., Ἀσπίνος Athenaeus*) pontifex minor t. urbanus VI 2126, καθισταμένος ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ θυσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντ' ἀρίστου βασιλέως Μάρκου *Athenaeus I p. 2c*. Procurator provinciae Moesiae *Athenaeus IX p. 398c*. Procurator patrimonii sub Commodo *vit. Comm. 20, 1*; Commodo occisi corpus iussu *Pertinacis* Fabio Ciloni ad sepeliendum tradit *ib.* Uxor: *Cornelia Quinta VI 2126*. — Vir tam Latinis quam Graecis litteris eruditus: apud eum *Athenaeus* dipnosophistas suos convivantes inducit *Athenaeus I p. 2c et alibi cf. Kaibel in edit. Athenaei vol. III p. 562 et quae ego exposui Herm. vol. 25 p. 156*.
- 208 L. LIVIVS OCELLA L. f., quaestor, titulo honoratus a Segobrigensibus et Sussetaneis (cf. *Liv. 23, 34, 6 cet.*) populis Hispaniae citerioris

VI 1446. Vix idem qui sequitur, sed pater potius Liviae Ocellinae (infra n. 214) cf. Borghesi opp. 5 p. 145; Mommsen Herm. vol. 3 p. 65 not. 2.

209 L. LIVIVS OCELLA, Galba postea imperator dictus post adoptionem Liviae Ocellinae novercae Suet. Galb. 4.

210 LIVIA DRVSIILLA, postea Iulia Augusta, Caesaris Augusti (plerumque Livia; Drusillae cognomen habent Nepos v. Attici c. 19, Plin. h. n. 15, 135, Suet. Aug. 62. 69, Tib. 4, Dio 48, 15, titulus Thasius revue archéol. 37, 1879 p. 282. item t. libertae VI 13179. Iulia miro errore t. Mytilenaeus CIG. 2167 d vol. II p. 1025 v. 24 cf. Cichorius Rom u. Mytilene p. 37, scriptus ante a. 743, fortasse non multo post a. 727).

Filia M. Livii Drusi Claudiani Vell. 2, 71, 75. 94, Dio 48, 44; t. Samius ath. Mitth. 9, p. 257; cf. IX 3660 et Alfidiae II 1667; IX 3661; t. Samius bull. de corr. hell. 2 p. 231, nata anno u. c. 696, mortua scilicet annos nata LXXXVI Dio 58, 2 anno u. c. 782 = 29 p. C. Tac. a. 5, 1, (apud Plin. h. 14, 60 in numero LXXXII videtur error esse); diem natalem fuisse d. 30 Ian. colligi potest ex actis Arvalium anni 38 cf. Hensen comm. p. 51 (Pergami natalem Liviae celebrari solitum esse d. 21 Sept., id est biduo ante natalem Augusti, colligi posse putat Fraenkel Inschriften von Pergamon p. 266 ex titulo Pergameno ib. n. 374; num recte, dubitat Mommsenus). — Nupta Ti. Claudio Neroni, cui filium parit Tiberium d. 16 Nov. a. u. c. 712 Suet. Tib. 5. A. 714 maritum profugum comitatur in Siciliam Achaiaque Vell. 2, 75; Suet. Tib. 6; Dio 48, 15. 54, 7. Rursus gravida abducta marito per Caesarem a. 716 Dio 48, 43; Suet. Aug. 62. 69, Tib. 4; Victor epit. 1, prius consultis pontificibus Dio 48, 44; Tac. a. 1, 10, despondente ipso marito priore Velleius 2, 79. 94; Dio l. c., et post tres menses parit Drusum Suet. Cl. 1; Dio 48, 44; Velleius 2, 95. A. 719 ei tributum ut libera a tutore et ut sacrosancta esset Dio 49, 38. A. 745 iure trium liberorum donata Dio 55, 2. Augustum saepius comitatur in provincias Tac. a. 3, 34. Heres ab Augusto ex parte tertia instituta iussaue nomen eius ferre Suet. Aug. 101; Tac. a. 1, 8; Dio 56, 32, 'Augusti transgressi ad deos filia' Vell. 2, 75 (nilominus etiam postea dicta Drusi filia II 2038. VI 882*. IX 4514. X 459. 799 cf. Mommsen Herm. 3 p. 67), dicta ex eo tempore Iulia Augusta (Augusta Iulia VI 882*. IX 4514. X 459. 799); Livina Augusta t. protomae aereae a Gallo quodam dedicatae, ap. Froehner musées de France (1873) tab. II cf. p. 6 (praeterea t. novicius VI 5, 963*; Eph. ep. 8. 475 nullius auctoritatis). Liberti eius dicti M. Iulii Augustae liberti cf. CIL. VI p. 878, unus tantum repertus C. Iulius Augustae l. VI 20237. Sacerdos divi Augusti Vell. 2, 75; Dio 56, 46; Ovid. ex P. 4, 9, 107. Lictor ei decretus Dio 56, 46 cf. Tac. a. 1, 14. A. 22 signum divo Augusto

dedicavit *Tac. a. 3, 64; fast. Praen. ad d. 23 Apr.* Eodem anno cum aegrotaret, vota pro eius valetudine suscepta *Tac. a. 3, 64, 71, VI 562.* Moritur a. 29, annos nata LXXXVI *Dio 58, 2.* Consecrata a Claudio *Seneca apoc. 9; Suet. Cl. 13; Dio 60, 5.*

- 211 LIVIA IVLIA (plene sine dubio Claudia Livia Iulia, unde *libertus* eius dictus Ti. Claudius *VI 5226*, sed *Claudiae* nomen non reperitur de ea adhibitum; Livia passim; Iulia *VI 5198* ubi hanc significari recte puto coniecit Mommsen; cf. *Zonaras 11, 2: ἡν 'Ιουλίαν, ἑταροὶ δὲ Ἀββίαν γράφουσι*, pro quibus sane Xiphilinus exhibet ἡν τινος Λιουββίαν ὀνομάζουσιν) vel LIVILLA (sic *Suet. Tib. 62, Cl. 1, 3, Dio 58, 11; non haec Livilla VI 8711*), Neronis Claudii Drusi et Antoniae filia, nata post Germanicum, ante Claudium (i. e. inter annos 740 et 743) *Suet. Cl. 1* (Antoniae filia *Dio 58, 11*, Germanici soror *Tac. a. 2, 84, 4, 3*). Quid iudicaverit de Claudio fratre *Suet. Claud. 3*. 'Formas initio aetatis indecorae, mox pulchritudine praecellebat' *Tac. a. 4, 3*. Uxor data C. Caesari Augusti filio *Tac. a. 4, 40* cf. *Zonaras 10, 36*; quo defuncto a. p. Chr. 4 nupsit Druso Caesari Ti. f., cui peperit Iuliam *Tac. a. 4, 60* et a. 19 Tiberium et Germanicum gemellos *Tac. a. 2, 84*. Livia Drusi vel Livia Drusi Caesaris tituli servorum et libertorum *VI 4349. 5226. 8899. 19747. 20237; Notizie 1890 p. 8*. Corrupta a Seiano *Tac. a. 4, 3, Dio 57, 22 (Zon. 11, 2)*. Adulteria commisisse dicebatur etiam cum Eudemo medico *Plin. h. n. 29, 20 (paullo aliter Tac. a. 4, 3)*, cum Mamereo Scauro *Tac. a. 6, 29*. A Seiano impulsu ad necem marito struendam *Tac. a. 4, 3, 10, Dio 57, 22, Suet. Tib. 62*. Nuptias eius postulat Seianus a Tiberio sed frustra *Tac. a. 4, 39*. Post mortem Seiani (a. 31), insidiis quas struxerat Druso patefactis, interficitur *Dio 58, 11; cf. Anonymi Octavia 941*. A. 32 memoria eius damnata *Tac. a. 6, 2*.

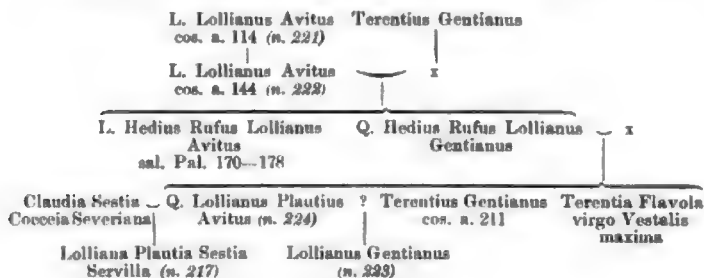
- 212 Livia Livilla, C. f. fragmentum Tiburtinum XIV 3796. Nomen nescio num indicet nobilem feminam.

- 213 LIVIA MEDVLLINA. Titulus fortasse sepulchralis X 6561. Medullina Camilli f. tit., Livia Medullina cui et cognomen Camillae erat, e genere antiquo dictatoris Camilli *Suet. Claud. 26*. Filia fortasse M. Furii Camilli cos. a. p. C. 8 (*supra F 400*) cf. *Borghesi opp. 5 p. 244; Mommsen Herm. 3 p. 134 not. 6*. Ti. Claudii Neronis Germanici (nati a. u. c. 744) sponsa tit.; *Suet. l. c.* Defuncta ex valetudine ipso die qui erat nuptiis destinatus *Suet. l. c.* — Medullina, mulier impudica *Iuvenalis sat. 6, 322* vir de hac cogitans, licet adnotetur in scholiis sub auctoritate Probi, significari hic uxorem Claudii; cf. Medullina.

- 214 LIVIA OCELLINA (filia fortasse L. Livii Ocellae n. 208), uxor altera Ser. Sulpicii Galbae consulis a. 749, dives admodum et pulchra; adoptavit privignum suum Servium, eum qui postea imperavit *Suet. Galb. 3, 4*.

- 215 LIVIA ORESTILLA (*sic Suet.*, Cornelia Orestilla *Dio*, Cornelia Orestina *Zon.*), C. Pisoni a C. Caesare abducta intraque paucos dies repudiata, biennio post (post duos menses *Dio*) relegata *Suet. Cal. 25; Dio 59, 8 (Zonaras 11, 4)*.
- 216 ...TILIVS LO...VS (*var. l. Lol., Loi..., Lo...*) P. f., tribu Clu.; tribunus militum legionis III Scythicae beneficio divi Claudii, praefectus cohortis tertiae sagittariorum, adlectus inter praetorios a Vespasiano, legatus pro pr. provinciae Asiae; patronus coloniae Apameensis t. *Apameae Bithyniae III 335*.
- 217 LOLLIANA PLAVTIA SESTIA SERVILLA Q. Lolliani Plautii Aviti (*infra n. 224*) et Claudiae Sestiae Cocceiae Severianae filia t. *urbanus Bull. comunale 1883 p. 216 n. 614. Eadem fortasse Plautia Servilla clarissima femina tubus plumbeus ap. Lanciani syll. 48*.
- 218 LOLLIANVS: cellarium domnorum Lolliani et Candidi clarissimorum virorum t. *pictus in amphora urbana XV 4855. Videtur esse saec. IV*.
- 219 Lollianus, rhetor irrisus a Luciano *anth. Pal. 11, 274*.
- 220 [Lo]llianus [procu]rator [Aug]ustorum t. *Ingdunensis ap. Boissieu p. 234 n. 3*.
- LOLLIANVS: eius rebellione in Gallia Postumus interfectus *trig. tyr. 5, 31, 2. V. C. VLP(IVS?) COR(NELIVS?) LAELIANVS*.
- Bryonianus Lollianus.
- L. EGNATIVS VICTOR LOLLIANVS.
- FL(AVIVS) LOLLIANVS.
- P. Hordeonius Lollianus.
- MVMIVS LOLLIANVS.
- 221 L. LOLLIANVS AVITVS consul suff. a. 114 mense Sept. cum L. Messio Rustico *dipl. mil. (III p. 869 = III S. p. 1975)*.
- 222 L. LOLLIANVS AVITVS consul ord. a. 144. — Lollianus Avitus *VI 1008, Fronto p. 175 N., Apuleius, Dig., vit. Pert. 1. In consulatu L. Lollianus Avitus X 1597. 5142, XIV 490, alibi Avitus (male Aviola consulum laterculi nonnulli, ap. Momms. chron. min. I p. 224. 286. 425)*.
- Filius sine dubio eius qui praecedit. Hediae gentis fuisse, quippe patrem duorum Hedorum Rusorum Lolliani Aviti et Lolliani Gentiani (cf. infra), comiecit Borghesius opp. 4 p. 512. Consul ord. a. 144 cum T. Statilio Maximo fasti. Curator operum publicorum cum eodem a. 146 VI 1006. Proconsul Africae Apuleius apol. 94 cf. 24. 95. 96 (circa annum 156, ut iudicat Tissot fastes p. 177). Praeses Bithyniae sub divi fratribus Dig. 50, 2, 3, 2, anno 165 tit. Amastrianus CIGr. 4152 d, melius ap. G. Hirschfeld Sitzungsber. der Akad. 1888 p. 875. Hic ut videtur Ἀνέκτος (scr. Ἀνέκτος) praeses Bithyniae et Ponti, commemoratus a Luciano Alex. 57 (G. Hirschfeld l. c.). Fronto ei commendat Licinium Montanum Fronto ad am. 1, 3 p. 175 Naber. Patronus Helvii Successi patris Pertinacis qui postea imperavit: per eum*

Pertinax centurionatum impetravit *vit. Pert. 1. Pater ut videtur L. Hedii Rufi Lolliani Aviti (supra H 26) et Q. Hedii Rufi Lolliani Gentiani (H 27); in vivis etiam a. 170 et 171, quo tempore filii eius salii Palatini facti sunt. Uxorem crediderim fuisse filiam Terentii Gentiani consulis sub Traiano vel Hadriano (cf. III 1463), propterea quod ex filiis alter cognomine Gentiani utebatur, ex nepotibus unus Terentius Gentianus appellabatur. Cf. stemma subiectum.*

— L. HEDIVS RVFVS LOLLIANVS AVITVS.

223 LOLLIANVS GENTIANVS filius fratris Terentii Gentiani (consulis a. 211?) et Terentiae Flavolae virginis Vestalis maximae VI 2144.

— Q. HEDIVS RVFVS LOLLIANVS GENTIANVS.

224 Q. LOLLIANVS PLAVTIVS AVITVS (pro Lollian- lapis Lollian-), Q. f. (filius puto Q. Hedii Rufi Lolliani Aviti, cum quo communem habet etiam tribum, nepos L. Lolliani Aviti consulis a. 144; cognomen Aviti sumpsit ab hoc, vel a patruo L. Hedio Rufo Lolliano Avito), tribu Pollia; triumvir monetalis aere argento auro flando feriundo, tribunus laticlavus legionis XIII Geminae, quaestor candidatus, legatus Augustorum duorum (Augg. adiectum videtur errore quadratarii) provinciae Asiae, iuridicus Asturicae et Callaeciae, legatus legionis VII Geminae piae felicitis, praetor candidatus tutelaria, consul t. urbanus Bull. com. 1883 p. 216 (inde Dessau inscr. sel. Lat. 1155). Fortasse non diversus Avitus consul ord. a. 209 cum Pompeiano fasti. Augur t. urbanus. Frater Terentiae Flavolae virginis Vestalis maximae ib. (etiam Terentii Gentiani, eiusdem ut videtur qui consul fuit a. 211, fratrem, Lolliani Gentiani aut patrem aut, quod magis crediderim, patrum fuisse, colligitur ex t. urbano VI 2144; cf. stemma supra propositum). Uxor Claudia Sestia Cocceia Severiana, filia Lolliana Plautia Sestia Servilla (supra n. 217) ib.

225 Lollianus Titianus, iussus a Didio Iuliano gladiatores Capuae armare contra Severum *vit. Did. Iuliani 8. Sine dubio ex stirpe eorum qui praecedunt.*

- 226 M. LOLLIVS (Manilius Solinus 53, 29 errore) M. f. t. ab eo in consulatu positus VI 1305. A. 729 Galatiam in provinciae statum redigit Eusebius chron. sub a. Abr. 1993 (vers. Armen., Hieronymus, Sync. p. 592, 18) cf. Dio 53, 26; primus Galatiam pro praetore administravit Eutrop. 7, 10. Rufus brev. 11. Consul a. 733, primum solus Dio 54, 6, mox cum Q. Aemilio Lepido fasti. Quindecimvir sacris faciundis acta lud. saec. anni 737 (eph. ep. 8 p. 241). Res gerit in Thracia Dio 54, 20. A. 738 legatus in Germania cladem accipit, legionis quintae aquilam amittit Vell. 2, 97, Obsequens c. 71, Dio 54, 20 cf. Tac. a. 1, 10, Suet. Aug. 23 (Germanos in arma versos superat Euseb. chron. vers. Armen. s. a. 1998, Hieron. a. Abr. 2000, Sync. 594, 2). C. Caesaris in Oriente comes et rector, datus ab Augusto Vell. 2, 102, Suet. Tib. 12. Hunc instigat in Tiberium Rhodi degentem Suet. l. c., Tac. a. 3, 48. Avaritia et malae artes eius Vell. 2, 97; dona accipit a regibus Orientis Plin. h. n. 9, 117 (inde Solinus 53, 29); perfida consilia eius per Parthum indicata Cesari Vell. 2, 102. Iratus C. Caesar amicitiam ei renuntiat Plin. l. c. cf. Suet. Tib. 13; cui ignominiae paucos dies supervixit, creditus venenum bibisse Vell. l. c. Plin. l. c. — Idem videtur M. Lollius status honoratus a senatu Atheniensium CIAtt. 3, 584. — Ad eum datum Horatii carmen 4, 9. — Memoratur eleg. I in Maecen. v. 10 (Poetae L. min. ed. Buchrens I p. 120). — Dictum eius in Galbam (consulem a. 749) Macrobian. sat. 2, 6, 3. Fortasse ab hoc appellata horrea Lolliana forma urbis Romae (tab. XI fig. 51 ed. Jordan); VI 4226. 4239.
- 227 M. LOLLIVS consularis (consul suff. a. inc.), pater Lolliae Paulinae (filius M. Lollii qui praecedit) Tac. a. 12, 1.
- 228 Lollius . . . nus ὁ ῥόμῃος ἐπὶ τῷ Σαβᾶς τοῦ t. Acmoniae in Phrygia rep., Lebas-Waddington 1677.
- 229 Lollius Bassus: eius epigramma de morte Germanici Caesaris anth. Pal. 7, 391; alia epigrammata eius ib. 7, 243. 372. 9, 236. (Practerea Basso adscripta epigrammata, ib. 5, 125. 9, 279. 289. 10, 102, Basso Smyrnaeo, nescio an eidem 11, 72). — Plane incertum num eiusdem Lollii Bassi ancilla VI 21077.
- 230 M. Lollius Honoratus, frater Q. Lollii Urbici praefecti urbis VIII 6705.
- 231 LOLLIVS MAXIMVS (sic ep. 1, 2, 1, ubi non recte Marimi vocabulum a plerisque de aetate Lollii acceptum est; Lollius ep. 1, 18, 1): ad eum dedit Horatius ep. 1, 2, 1, 18 (hanc a. circ. 734). Militaverat in Hispania sub Augusto ep. 1, 18, 55. 'Hic Lollius ad consulatum pervenit merito virtutis et beneficio Caesaris' Acro ad ep. 1, 18 v. 1. Frater eius memoratur ep. 1, 18, 63. — Cf. etiam Lollius Scaeva.
- 232 (LOLLIVS) PALIK(ANVS) proconsul ut videtur Cretae et Cyrenarum sub Augusto post a. 731 nummi Cyrenaici inscripti imp. Aug. tr. pot. (vel po. vel p.), et ex altera parte Palik. vel Pali. pr. (Mionnet VI 571, 160, suppl. IX 190, 77, Müller num. de l'anc. Afr. I p. 167, 434.

p. 168, 435-437). *Filius videtur Palicani triumviri monetalis sub dictatore Caesare* (cf. Mommsen *Röm. Münz.* p. 651), *nepos M. Lollii Palicani Picentis* (Sallust ap. Quint. inst. or. 4, 2, 2 cf. Gell. 1, 15, 13) *tribuni plebis a. 683* (Cic. Verr. 2, 41, 100) *qui consulatum petivit in annum 688* (Val. Max. 3, 8, 3). Cf. Borghesi opp. 2 p. 398. *Incertum num huc pertineat Μάρκος* (gentilicium perii) Παλλακῆνος *tribu Pobilia, senator a. 715 senatus consultum rep. prope Stratoniceam* Bull. de corr. hell. 1887 p. 227 cf. p. 136.

- 233 M. LOLLIVS PAVLLINVS VALERIVS ASIATICVS SATVRNINVS. *Tituli: Tiburtinus XIV 4240 in fine mutilus* (1); *memoratur in Tiburtino XIV 3713* (2), *Beneventano IX 1617* (3), *Albensi IX 3925* (4), *Cretensi uxoris CIG. 2587* (5), *Samio filii, Monatsber. der Berl. Akadem. 1862 p. 76 et melius ap. Waddington fastes des prov. asiat. n. 127* (6).

Nomina plena exhibet dipl. mil. a. 93 in indicando consulatu (Paullin-scriptura interior, Paulin-scriptura exterior). [M. Lollius [Paul]linus Valer[ius] Asiaticus Saturninus t. 1, Valerius Asiaticus t. 3, 6 idque fuit etiam t. 2, 4, 5; in consulatu anni 125 indicando plerumque Asiaticus, Οὐαλέριος [Ἀσ]ατικός t. Cretensis Mnemosyn. 2, 1853 p. 38 (melius quam CIG. 2562), Val. Asiat. XV 504. 1114.

D. f., D. nepos t. 1 (filius eius Δέκρου ἑ[γ]ονος t. 6). *Filius puto D. Valerii Asiatici consulis designati anno 69* (Tac. h. 4, 4 cf. C. VI 1528), *nepos Valerii Asiatici consulis iterum anno 46, in nomen adsumptus a M. Lollio aliquo Paullino, adfines sine dubio Lolliae Paulinae. Tribu Voltinia t. 1 cf. t. 6* (Valerii Asiatici oriundi erant Vienna, Tac. a. 11, 1, cuius oppidi cives in ea tribu censebantur). *Triumvir aere argento auro flando feriundo t. 1, 6. Salius Collinus; pontifex t. 1, 6* (hoc loco sacerdotia collocat t. 1). *Quaestor t. 6, quaestor imperatoris* (Domitiani puto) t. 1. *Praetor t. 1, 6* (omisit tribunatum utpote patricius). *Consul t. 6, suffectus mense Iun. 98 cum C. Antio A. Iulio Quadrato dipl. mil. (III p. 859). Proconsul Asiae t. 6* (vix anno 121 vel 122, ut putabat Waddington, qui consulatum eius priorem attribuit anno circiter 105, sed aliquanto antea, sub Traiano). *Praefectus urbi t. 2, 3* (ubi vere praef. urb. incisum esse nuper constitit) t. 5, 6, iam ante annum 125 (quo iterum consul factus est) t. 6. *Eundem esse Valerium Asiaticum praefectum urbis et M. Lollium Paullinum Valerium Asiaticum apparet collatis titulis 1 et 6.* (Non plane certum num hic Asiaticus cl. v. [praef. ur]b. (?) t. Albensis IX 3917). *Consul iterum t. 5, ordinarius anno 125 cum L. Epidio Titio Aquilino fasti. Praefectus urbi etiamtum a. 134* (vel certe paullo antea) t. 3. *Uxor: . . . Asia[t]ica t. 5. Filius: (Valerius) Taurus Asiaticus t. 6.*

- 234 Lollius Professus, inter nobiles viros a Septimio Sevaro occisos *cit. Sept. Sev. 13, 2.*

235 Lollius Scaeva, eques Romanus: ad eum data Horatii epistula 1, 17 *schol. Pseudo-Acronis ad Hor. l. c. ap. Hauthal II p. 461 (dubitari potest num recte; in ipsa epistula Scaeva tantum dicitur; fortasse confusus cum Lollio, ad quem data epistula quae subsequitur).*

236 L. Lollius Senecio, frater Q. Lollii Urbici praefecti urbis VIII 6705.

237 M. Lollius Senecio, pater Q. Lollii Urbici praefecti urbis VIII 6705.

238 Lollius Serenus, adfinis Clodii Albini *vit. Clod. Albin. 6, 1.*

239 Lollius Urbicus, auctor citatus de rebus gestis anno 217/8, aequalis horum temporum *vit. Diadum. 9, 2.*

240 Q. LOLLIVS VRBICVS. Tituli: agri Cirtensis VIII 6706 ipsi positus (1), Tidditanus VIII 6705 ab eo positus parentibus (2), urbanus VI 28 (3); praeterea memoratur in Britannicis VII 1041 (4) et 1125 (5) et in urbano VI 10707 (6). Cf. *Borghesi opp. 5 p. 419.*

Q. Lollius Urbicus t. 1-5, Lollius Urbicus t. 6 et auctor plerique, Urbicus Iustinus (Urbicius Eusebius). — M. f. t. 1, M. Lollii Senecionis et Graniae Honoratae filius t. 2. Oriundus videtur ex pago Cirtensi *Titidi*, quoniam ibi posuit parentibus titulum 2. Tribu Quirina t. 1. Quattuorvir viarum curandarum, tribunus laticlavus legionis XXII Primigeniae, quaestor urbis, legatus proconsulis Asiae, tribunus plebis candidatus Caesaris, praetor candidatus, legatus legionis X Geminae, legatus imp. Hadriani in expeditione Iudaica, exinde donatus donis militaribus; consul (suff. a. inc.); legatus Aug. provinciae Germaniae inferioris t. 1 (*haec omnia vivo ut videtur Hadriano, t. 1*). Legatus pro pr. imp. Antonini Pii provinciae Britanniae *vit. Pii 5, 4; t. 4, 5*, rem bene gerit contra Britannos *vit. Pii l. c.*; sub eius cura vallum ductum a Clota ad Bodotriam *vit. Pii l. c.* cf. t. 5 et *Huebner CIL. VII p. 192. Propter victoriam Britannicam aliquam, hanc sine dubio, Antonino Pio tertium consuli (a. 140-142) imperatoris iterum nomen inditum esse nummi non obscure indicant (Eckhel 7 p. 14; Cohen II p. 284, 35, 349, 498-500, 365, 623 ed. 1 = II p. 281, 113-115, 282, 119 ed. 2), imperator iterum autem appellabatur Antoninus Pius iam anno 142 (X 515; non anno demum 143, ut opinatus est Borghesius opp. 5, 419, 9, 296); unde sequitur anno 142 vel etiam paullo antea Lollium Urbicum legatum Britanniae fuisse. — Proconsul Africae Apuleius apol. 2. Praefectus urbi t. 2, 3, 6; Fronto ad amic. 2, 7 p. 194 N.; cf. Iustinus martyr apolog. II c. 1, 2 (inde Eusebius hist. eccl. 4, 17). — Fetalis t. 1.*

241 Lollia: eius libertus Q. Lollius Lolliae l. Hilarus horrear. VI 9467; eiusdem fortasse alius libertus Q. Lollius Lolliae l. Hiero VI 21462.

Propter praenomen libertorum Q. f., diversa igitur ab ea quae sequitur.

242 LOLLIA PAVLINA M. Lollii et Volusiae filia Tac. a. 12, 1, 22, M. Lollii neptis Plin. h. n. 9, 117, nupta Memmio Regulo, huic abducta a Gaio et mox dimissa Tac. a. 12, 22, Suet. Gai. 25, Dio 59, 12, 23 (Zon. 11, 56). Divitiae et luxuria eius Plin. h. n. 9, 117

(*Solin.* 53, 29). Interfecta Messalina Claudii matrimonium ambit *Tac. a. 12, 1* cf. *Suet. Cl.* 26. Ob hanc rem invisa Agrippinae publicis bonis pellitur Italia, mox occiditur a. 49 *Tac. a. 12, 22. Dio 60. 32 (Zon. 11, 10)*. Mortua Agrippina cineres eius reportati sepulcrumque exstructum *Tac. a. 14, 12*. Nullos liberos genuerat *Tac. a. 12, 2*.

243 Lollia Saturnina: eius liberti libertaeque VI 21473^a.

244 Lollia Urbana: eius liberta VI 21497.

245 LONGINA Prisci septemviri epulonum uxor IX 3426.

— DOMITIA LONGINA.

— M. Pomp(onius) Bassulus Longinianus.

— M. SALONIVS LONGINVS MARCELLVS.

246 LONGINVS iuris consultus, diversus a C. Cassio Longino consule a. p. Chr. 30, sed aequalis eius; ex equestri ordine, sed postea ad praeturam usque pervenit *Pomponius Dig. 1, 2, 2, 52*.

247 LONGINVS bello secundo Dacico legioni praepositus (στρατοπύδου Ῥωμαίου ἐκτετόμενος), a Decebalo fraude captus se ipsum veneno interemit *Dio 68, 12*. Hunc esse virum consularem sub Traiano in Dacia captum, quem nomine non posito memorat Fronto de bello Parth. (p. 217 Naber), coniecit Maius, sed dubito num recte.

248 Longinus, tribunus in exercitu Cestii, a Iudaeis occisus *Iosephus bell. 2, 19, 7*.

249 Longinus, eques in exercitu Titi, fortiter pugnat *Iosephus bell. 5, 7, 3*.

250 Longinus (plene Cassius Longinus *Photius lex. s. v. σίσπων, Λογγίνος ὁ Κάσσιος* Suidas *proem. et s. v. Λογγίνος* rhetor et philosophus. De vita et scriptis eius cf. *Ruhnken disputatio de Longino 1776 (Ruhnken opp. [ed. Friedemann 1828] p. 412 seq.)*. Natus Frontonide, sorore Frontonis Emiseni rhetoris qui vixit temporibus Severi, et ab eo heres institutus *Suidas s. v. Φρόντων*. Inde a pueritia, parentes secutus, multas provincias adiit ipse ap. *Porphyrium de vit. Plotini 20*. Magister Porphyrii *Eunapius vit. soph. p. 7 ed. Boisson.*; quem ut e Sicilia ad se veniret in Phoenicem hortatus est *Porphyrius vit. Plotin. 19*. — Eo magistro ad Graecas litteras dicitur usa esse Zenobia *vit. Aurel. c. 30*; Zenobiam in multis rebus adiuvit *Photius bibl. cod. 265 (p. 492 Bekk.)*. Occisus ab Aureliano *vit. Aurel. l. c.*; *Zosimus 1, 56*; *Suidas s. v. Λογγίνος*. — Non recte huic olim tribuebatur libellus *πρὸς ὕψους*, *Dionysio sive Longino adscriptus in codice Parisiensi*; cf. *Martens de libello πρὸς ὕψους (diss. Bonn. 1877) p. 22 seq.*

— Aemilius Longinus.

— Calpurnius Longinus.

— C. CASSIVS LONGINVS.

— L. CASSIVS LONGINVS.

— Q. Cassius Longinus.

- C. EGGIVS AMBIBVLVS POM[ONIVS LONGINVS CASSIANVS L. MAECIVS POS[TVMVS].
- T. FLAVIVS LONGINVS Q. MARCIVS TVRBO.
- C. IVLIVS LONGINVS.
- L. Iulius Longinus.
- CN. PINARIVS AEMILIVS CICATRICVLA POMPEIVS LONGINVS.
- Cn. Pompeius Homullus Aelius Gracilis Cassianus Longinus.
- Pompeius Longinus.
- CN. POMPEIVS LONGINVS.
- C. PORCIVS PRISCVS LONGINVS.
- STATIVS LONGINVS.
- M. STATIVS LONGINVS.
- M. STATIVS LONGINVS IVN(IOR).
- M. VALERIVS LONGINVS.
- 251 Longulanus, auctor Plinio *hist. nat. ind. l. 35. Praeterea ignotus.*
- 252 Longus miles in exercitu Titi, a Iudaeis circumventus se ipsum occidit *Iosephus bell. 6, 3, 2. Frater eius nomine Cornelius ib.*
- L. [ANNIVS] LONGVS.
- Baebius Longus.
- C. Bienus Longus.
- Caesius Longus.
- Cassius Longus.
- C. CORTIDIVS LONGVS.
- LVCILIVS LONGVS.
- L. MVSSIDIVS LONGVS.
- (C.?) POMPEIVS LONGVS GALLVS.
- Q. SA[L]ONIVS [LO]NGVS.
- Sulpicius Longus.
- TINEIVS LONGVS.
- Velius Longus.
- 253 T. LORENIVS CELSVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338, 1, 2.
- 254 L. LORENIVS CRISPINVS. *Titulus prope urbem rep. VI 1447 dedicatus anno 244. L. f. tit. Tribu Palatina ib. Frater Arvalis a. 231 act. Arv. Clarissimus vir, consul tit. Eius filia ut videtur Lucia Lorenia Cornelia L. f. Crispini (sic traditur) Crispina VI 1448. — Idem ut videtur Crispinus qui a. 238 cum (Tullio) Menophilo Aquileiam contra Maximinum defendit Herod. 8, 2 seq.; vit. Maximin. 21. 22; cf. Borghesi opp. 2 p. 232.*
- 255 LVCIA LORENIA CORNELIA CRISPINA L. Crispini (eius scilicet qui praecedit) filia (sic videtur; L. f. Crispini traditur fuisse in t., post Corneliae nomen), clarissima puella t. urbanus semel descriptus VI 1448.
- 256 .. LVC.... PRO... Q. f., aedilis plebis, praetor, consul tit. semel (a Guichenone) descriptus *Albae Pompeiae V 7599.*

- T. SEXTIVS M. VIBIVS SECVNDVS LVC..... VESTINVS.
 — Octavia Lucana.
 — Sallustia Lucan[a].
- 257 L. Lucanius Latiaris *tegula urbana* C. XV 1245. *Videtur fuisse homo nobilis; fortasse ab eo non diversus Latiaris praetor sub Tiberio, a Tacito ann. 1, 68, 71 dictus Latinus, sed ab eodem ann. 6, 4 Lucanius; cf. supra n. 76.*
- 258 Q. LVCANIVS LATINVS praetor aerarii a. 19 VI 1496. — *Incertum num hic Κέντος Λουκάριος t. Cyrenensis CIG. 5136.*
- 259 C. Lucan(ius) Severus Mar(ius) Maximus, maritus Claudiae Gemellinae t. urbanus VI 15448. *Memorabilis propter nomen, quod nescio num nobilem hominem indicet.*
- 260 Q. LVCANIVS VALERIANVS vir clarissimus V 4356. 4357. Uxor Sextia Iuliana, ib. *Ambo ut videtur Briziani.*
 — Acilius Lucanus.
 — M. ANNAEVS LVCANVS.
 — CLAUDIVS LVCANVS.
 — CN. DOMITIVS AFER TITIVS MARCELLVS CVRVIVS LVCANVS.
 — IVL(IVS) LVCANVS.
 — L. MARIVS VEGETIVS LVCANVS TIBERENVS.
- 261 Lucas (Λουκάς *traditur*), dux Iudaeorum sub finem imperii Traiani in Cyrenaica rebellantium Euseb. h. eccl. 1, 2. *Cf. supra Andreas (A 428).*
- 262 M. Lucecius, pro salute imp. Antonini Felicis (*Commodi ut videtur*) sacra fecit *Inscr. Gr. Sicil. Ital. 976. Fortasse homo nobilis.*
- 263 LVCCEIVS ALBINVS (*filius puto eius qui sequitur*) una cum Plinio in senatu causam provinciae Baeticae agit a. 101 Plin. ep. 3, 8, 7, item una cum Plinio Iulium Bassum defendit ib. 1, 9, 13.
- 264 Lucecius Albinus (*sic Tac., Albinus Ioseph.*), procurator Iudaeae a. 62—65 Ioseph. ant. 20, 9, 1. 2. 3. 5, c. 11, 1; bell. Iud. 2, 14, 1. 6. 5, 3 (Euseb. hist. eccl. 2, 25 et chron., vers. arm. ad a. 2076. 2079; Hieron. ad a. 2077. 2080; Syncellus p. 637). *Cf. Rohden de Palaestina et Arabia provinciis p. 36. — Procurator Mauretaniae Caesariensis, sub Galba etiam Tingitanae, sub Vitellio res novas movens una cum uxore occiditur Tac. h. 2, 58, 59.*
- 265 C. LVCCEIVS CAMARS (*pro Lucei traditur Luccel-*) quaestor, tribunus plebis, praetor; amicus C. Pontii Paulini consulis t. Sulmonensis (*semel descriptus*) IX 3079.
- 266 M. Lucecius Felix, procurator t. Dacicus III 1437.
- 267 L. Lucecius Hadrianus, vir perfectissimus, rationalis, patronus Cirtensium VIII 7043. Uxor Fabia V...i...a Iovina ib.
- 268 Lucecius Nomina ... *servus eius in fistula plumbea urbana, Notisae 1891 p. 57. Fortasse homo nobilis (ignobilis A. Lucecius Nominatus in albo Ostiensi XIV 246, 5, 8).*

- 269 Luceius Ofellianus, a. 166 epistrategus Aegypti ut videtur inferioris *CIGr.* 4701.
- 270 LVCCEIVS TORQVATVS legatus pro praetore provinciae Asiae, simul curator civitatis Ephesinae *CIGr.* 2977 (= *Lebas-Wadd.* 147 a).
- 271 LVCCEIVS TORQVATVS consularis, occisus a Commodo *vit. Comm.* 7, 6.
- 272 Luceia (luceia traditur) mima, centum annis nata in scaena pronuntiavit *Plin. h. n.* 7, 158.
- 273 C. LVCCIVS TELESINVS (Telesinus *Philostratus*; in consulatu C. Lucius Telesinus *VI* 8639 = *X* 6637. *XI* 395, Luccius Telesinus *Tac. a.* 16, 14, Γάιος Τηλεσίνορ *Dio* 63, 1, L. Telesinus *Frontinus de ag.* 102; alibi Telesinus, in fastis quibusdam Celsinus errore.) Consul ordinarius a. 66 cum C. Suetonio Paullino fasti. (*Memorat consulatum etiam Philostratus vit. Apoll.* 4, 40. 7, 11, 4). Philosophiae studiosus, amicus Apollonii Tyanensis *Philostratus vit. Apoll.* IV 40. 43, 1. *V* 7, 1. *VIII* 7, 47. 12, 3. 4. Sub Domitiano philosophiae causa exulat *ib.* 7, 11, 3. 4. — *Telesini nomine pro lubito utuntur Martialis* 3, 40. 6, 50. 12, 25 et *Iuvenalis* 7, 25, hic poetam, ille plerumque (3, 40. 12, 25) divitem avarum significans.
- SEX. PV[L]FENNIVS SALVTARIS M. LVCCIVS VALERIVS SEVERVS PLOTIVS CILO.
- 274 LVCCIA TELESINA C. f., eius qui praecedat filia puto aut soror, *VI* 21563 titulus sepulchralis. — *Telesinae nomen ap. Martial.* 2, 49. 7, 87, 8.
- 275 Lucensia, vir doctus, apud cuius libertum Secundum *Martialis* epigrammatum liber venum prostabat *Martial.* 1, 2, 7.
- 276 Lucianus (Λουκιός ipse de se in scriptis nonnullis, graecissans). Cf. *Croiset essai sur la vie et les œuvres de Lucien* (Paris, 1882). Samosatensis ipse quomodo *hist. scr.* sit 24; *Eunapius vit. soph.* p. 5 Boiss.; *Suidas s. v.* (ex Syria ipse piscat. 19, *Scyth.* 9, cf. bis *accus.* 27). Ἐγένετο ἐν τῷ Καίσαρος Τραϊανοῦ καὶ ἐπέκεινα *Suidas* (minus recte; nam cum floruerit Lucianus temporibus M. Aurelii, non pauca scripserit etiam sub Commodo, natalis eius videtur attribuendus esse temporibus Hadriani). Pueritiam egressus relicto avunculi opificio ad liberalia studia convertitur ipse *somn. sive de Luc. vit.* 1 seq. In Ionia rhetoricae studet bis *accus.* 27. Causis dicendis operam dat ipse *piscat.* 25, Antiochia in Syria *Suidas*. Foro relicto totum scribendo se dedit; excoluit autem novum potissimum genus, mixtum a dialogo philosophico et comoedia ipse bis *accus.* 28 cf. *Zeux.* 1. Scripta sua recitat ipse *de electo* 6, *de dipsad.* 9, non solum in Graecia, sed etiam in Italia et Gallia bis *accus.* 27 cf. *apol.* 15, item in Macedonia *Herodot.* 7, *Scyth.* 9. Historias de bello Parthico L. Veri (161—165) editas irridet scripto libello quomodo historia scribenda sit, post finitum idem bellum cf. *l. c.* 2, 5, sed ante triumphum L. Veri *ib.* 31. Peregrini morti voluntariae adfuit Olympiae de morte *Peregr.* 2 seq. (de tempore cf. *Nissen mus.*

- Rhen. 43 p. 254*). Cum iter faceret per Cappadociam Amastrim orae Ponticae (ex patria puto), patrem secum ferens et suos, Abonutichos devertit ut Alexandrum prophetam ibi conveniret *Alex. s. pseudoproph. 55-57*. De hoc Alexandro scripsit libellum ad Celsum quendam, post M. Aurelii mortem *ib. 48*. In Iulium Pollucem (*cf. supra I n. 349*) invehitur libello cui titulus ῥητόρων διδάσκαλος l. c. *passim cf. praesertim 16 seq. 24*. Iam senior munere quodam in officio praefecti Aegypti praeditus, salarium e fisco accipere coepit; spem concipit provinciae administrationem vel rerum imperatoris procurationem mandatum sibi iri *apol. 12*. — *Memorat Lucianum primus quantum scio Lactantius inst. 1, 9*. — *Epigrammata Luciano adscripta eius esse post alios negavit Ioh. Setti rivista di filologia 20, 1892 p. 293 seq.*
- 277 LVCIANVS PROCLVS senator sub Domitiano, cum propter senectutem ruri plerumque ageret, tamen imperatori contra Antonii defectionem proficiscenti comes fit *Dio 67, 11*.
 — P. AELIVS BRVT[IVS] LVCIANVS.
 — L. SERVILIUS DOMITIVS VALERIVS FRONTO LVCIANVS.
 — EGNATIVS LVCILIANVS.
 — C. FABIUS FABIANVS VETILIVS LVCILIANVS.
 — C. FABIUS LVCILIANVS.
 — FL(AVIVS) LVCILL[IA]NVS.
 — L. FLAVIVS LVCILIANVS.
 — L. IVLIVS LVCILIANVS.
- 278 Lucilius, post pugnam Philippensem militibus, qui M. Brutum persequabantur, se pro Bruto obtulit; exinde in amicitiam M. Antonii receptus huic fidelis permansit usque ad extrema, fugae ex pugna Actiaca comes *Plutarch. Brut. 50, Anton. 69*.
- 279 Lucilius centurio, interfectus a seditiosis exercitus Pannonici *Tac. a. 1, 23*.
- 280 Lucilius (*sic sine dubio Latine; Graece Λουκίλιος ipse anth. Pal. 11, 196 et praeterea lemmata epigrammatum eius in codice anthologiae Pal.*) epigrammatum scriptor *anth. Pal. passim*. A Nerone aere donatus *ipse anth. Pal. 9, 572*. *Cf. infra n. 286* Lucilius Iunior.
- 281 C. LVCILIVS C. f., triumvirum cap(italium) t. Aquileiensis V 872. *Fortasse Augusto antiquior*.
- 282 LVCILIVS AFRICANVS clarissimus vir: ei a. 138 permisit senatus nundinas bis in mense habere regione Beguensi provinciae Africae *VIII 270 = VIII S. 11451*.
- 283 Sex. Lucilius Bassus (*praenomen dederunt diplomata militaria, cf. infra*). Plane incertum, num ex stirpe Lucilii Bassi quem memorat Cicero ad *Att. 12, 5, 2*. — Praefectus alae *Tac. h. 2, 100*. A Vitellio Ravennati simul et Miscenensi classibus praepositus *ib.* Iratus quod non statim praefectus praetorio factus sit, classem Ravennatem Flavianis prodidit *Tac. h. 2, 100. 101. 3, 12 cf. c. 36. 40*. In vincula

conicitur, sed mox solvitur *Tac. 3, 12*. Interfecto Vitellio mittitur ad componendam Campaniam *Tac. h. 4, 3*. Praefectus utriusque classis etiamtum ineunte a. 71 diplomata militaria data d. 5 Apr. 71 (*III p. 860, III S. p. 1959 = X 867*). — Legatus missus in Iudaeam *Iosephus bell. 7, 6, 1* (adlectus scilicet inter praetorios a Vespasiano; nisi mavis statuere duos eo tempore fuisse Lucilios Bassos), exercitum a Sex. Vettuleno Ceriale accipit, Herodium et Machaeruntem castella capit, item saltum dictum Iarden *Iosephus bell. 7, 6, 1-5*. Terram Iudaeam vendere iubetur a Vespasiano *ib. 6*. Mox obit *ib. 7, 8, 1*.

- 284 C. LVCILIVS BENIGNVS NINNIANVS C. f., [t]rib. mil.] a populo], (deinde complura perierunt in t.), [quaestor? pr]ovinc. [H]is[p]. (supplementum non certum), aedilis C[erialis] (sed lectum est in t. Cl. . T) t. Corfiniensis IX 3155 difficilis lectu. Filia: Lucilia Benigna *ib. cf. IX 3156. 3157*.

285 Lucilius Capito, procurator Asiae, accusante provincia a senatu damnatus a. 23 *Tac. a. 4, 15; Dio 57, 23*.

- 286 Lucilius Iunior (Lucilius Seneca passim, Iunior *id. nat. quaest. IV praef. 9*), amicus Senecae, ad quem ille scripsit libellum de providentia, item naturalium quaestionum libros, denique epistularum libros superstites. Seneca natu minor *nat. quaest. 3, 1, 1; ep. 26, 7*, natus in oppido aliquo Campaniae, Pompeiis ut videtur vel Neapoli *ep. 49, 1, 53, 1, 70, 1*, loco humili *nat. quaest. 4 praef. 15; ep. 19, 5*, sed ingenuus *ep. 44, 6*. 'Quamquam paupertas alia suaderet, ad carmina gratuita se deflexit et ad salutare studium philosophiae se contulit' *Seneca nat. quaest. 4 praef. 14* (carmina illa gratuita nonnulli putant ea ipsa epigrammata quae sub Lucillii nomine tradita sunt in florilegiis Graecis). Amicus (Cn. Cornelii Lentuli) Gaetulici consulis a. p. Chr. 26 *Seneca nat. quaest. 4 praef. 15* (notabile, etiam Gaetulicum epigrammata Graeca composuisse). Sua industria factus eques Romanus *ep. 44, 2* (non recte huc traxerunt nonnulli aes, quo Nerone donatum se esse scribit Lucilius *anth. Pal. 9, 572; eques Romanus factus esse videtur aliquanto ante Neronis imperium*). 'In medium eum protulerunt ingenii vigor, scriptorum elegantia, clarae et nobiles amicitiae' *ep. 19, 3*. Constantiam eius, cum Gaetulicus a Gaio, alii amici eius a Claudio occisi essent, laudat *Seneca nat. quaest. 4 praef. 15*. 'Tulit' eum 'longe a conspectu vitae salubris rapida felicitas, provincia et procuratio' *ep. 19, 5*. 'Procuratiunculae pretio' transit per Poeninum Graiumve montem, per deserta Candaviae, adit Syrtis' *ep. 31, 9* (videtur igitur praefuisse Alpibus Graiis, cf. Hirschfeld *CIL. XII p. XIII*, res imperatoris administravisse in Epiro vel Macedonia et in Africa). Procurator in Sicilia *Seneca nat. quaest. 4 praef. 1, ep. 31, 9, 45, 2, 79, 1*. — De studiis eius *Seneca nat. quaest. 4 praef. 14*. Liber eius argumenti ut videtur philosophici

missus ad Senecam ep. 46. Carmina pangit nat. quaest. 4 praef. 14. c. 2, 2: versibus tractat tam philosophiam ep. 8, 10, 24, 19-21 quam res et fabulas Siciliae nat. quaest. 3, 1, 1. c. 26, 6; scripturus est de Aetna ep. 79, 5-7. — Huc a multis tribuitur carmen de Aetna Vergilio in codicibus adscriptum, de qua re cf. Baehrens Poet. Lat. min. II p. 29 seq. — Hic sine dubio intellegitur, sed male Lucillus dicitur ab Honorio quodam scholastico in versibus ad Iordanem episcopum (Riese anthol. Lat. 2 p. 124 n. 166 cf. Mommsen in ed. Iordanis p. XLVI). Hunc esse Λουκίλιον epigrammatum auctorem supra n. 280, nuper statuerunt Rossbach Jahrb. f. Phil. 1891 p. 101 et Sakolowski de Anth. Pal. quaest. [diss. Lips. 1893] p. 22, fortasse recte.

287 LVCILIVS LONGVS (solum cognomen habent fasti Amit.), amicus Tiberii, comes illius in secossu Rhodio Tac. a. 4, 15. Consul suff. a. p. C. 7 fast. Amit. (si quidem hic Longus intellegitur; cf. Borghesi 5 p. 308). Mortuo a. 23 censorium funus decretum a senatu Tac. l. c. Idem videtur [Lu]cilius Longus senatus consultum Aricinum eph. ep. 7, 1236 (fortasse origine Aricinus erat ibique honoribus functus).

288 (L. Lucilius) Lupus: eius libertus L. Lucilius Lupi l. Hiero medicus VI 7408 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1813.

289 L. Lucilius Pansa Priscilianus: ab eo Ser. Cornelii Scipionis Orfiti consulis filiae, Orfiti consulis sorori positus t. Ausculanus IX 663. Diversus ab eo qui sequitur, si recte Mommsenus Orfitos consules eos esse statuit qui fasces gesserunt a. 149 et 178.

290 L. LVCILIVS PRISCILIANVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338, 20.

— SEX. PEDIVS HIRRVTVS LVCILIVS POLLIO.

291 LVCILIVS RVFVS clarissimus vir signaculum in Sardinia rep. X 8059, 237. De M. Lucilio Rufo denariorum liberar rei publicae monuit Mommsen.

292 Lucilius *Mpuipa (sic, vel Mpiupa vel Mpupa, modo autem Mpps, modo Mpis cognomen hieroglyphice expressum in t., teste Ermano, quod vere fuerit cognomen Romanum Lucilii, incertum; Rufus legere sibi visus in obelisco Champollion-Figeac, teste Ermano l. c. p. 211 not. 2), Beneventanus ut videtur, obeliscum orexit Beneventi anno octavo Domitiani (a. 88/89) t. hieroglyphicus ex versione Ermani, Röm. Mitth. 1893 p. 212 seq.

293 LVCILIA APRVLLA clarissimae memoriae femina t. Salerni descriptus X 523.

293° LVCILIA BENIGNA C. Lucili Benigni Ninniani (supra n. 284) filia IX 3155 cf. 3156, 3157.

— ANNIA LVCILLA = LVCILLA AVGVSTA.

— DOMITIA LVCILLA.

— IVLIA LVCILLA.

— MANILIA LVCILLA.

- MARCIA POSTVMA MESSENNIA LVCILLA AEMILIA.
 — Valeria Lucilla.
 294 LVCILLVS propinquus Gallieni *rit. Gall. 12, 1.* Consul ord. a. 265 cum (Licinio) Valeriano (*supra n. 177*) iterum *fasti cf. rit. Gallien. l. c.* *Propinquus Gallieni a. 268 Romae occisos narrat Victor Caes. 33, 31 ubi hic quoque intellegendus esse videtur.*
 — L. CAESONIUS LVCILLVS MACER RVFINIANVS.
 — C. FAB(IVS) RVFINVS LVCILLVS.
 — Valens Lucinianus v. Iulius Valens.
 295 Lucius, miles Romanus, perit apud Hierosolyma *Iosephus bell. 6, 3, 2.*
 296 *C. LVCIVS (Λούκιος Γάιος; *nomen corruptum*), Illyricum ut videtur obtinens, Rhoemetaldi opem ferens Sarmatas ultra Danuvium repulit *Dio 54, 20.*
 — C. Vaternius Calpurnius Lucretianus.
 297 Lucretius: ad eum dedit Caelius Aurelianus responsionum medicinalium libros *Caelius Aurel. cel. passion. 1, 2 cf. eiusdem fragmentum, ap. V. Rose Anecd. gr. et graecolat. 2, 183.*
 — [S]VLPICIUS LVCRETIVS BARBA.
 — M. Licinius C. Lucretius Censorinus.
 298 LVCRETIVS *GALLIVS clarissimus vir t. *semel descriptus XI 3892.*
 299 L. (Lucretius) Lepidus: *tali nomine patronum videtur habuisse Lucretia L. Lepidi [L.] Salv[i]a VI 21667. Fortasse homo nobilis.*
 300 L. LVCRETIVS OCTAVIVS L... *salus Palatinus cooptatus exeunte ut videtur saec. p. Chr. altero VI 1981.*
 301 C. LVCRETIVS RVFVS temporibus Tiberii proconsul ut videtur vel legatus provinciae Cypri (*certe munere aliquo in Cypro functus*) t. *Cyprius Salaminus III S. 12104.*
 302 Q. LVCRETIVS VESPILLO. *Fragmenta elogii tumulo uxoris ab eo insculpti, collecta et ad eum relata — nam nomine carent — a Mommseno Abhandl. der Akad. der Wiss. zu Berlin 1863 p. 459 seq., CIL. VI 1527. — Q. Lucretius Val. Max. 6, 7, 2; Dio 54, 10, Λουκρήτιος Appian. b. c. 2, 54, 4, 44, Lucretius Vespillo Caes. b. c. 3, 7. In consulatu A. Λουκρήτιος Ούσινιαδων Dio ind. l. 54 (in praenomine errans). Q. Lucretius XV 4590, Frontin. de aq. 10, vita Vergilii Donatiana (p. 63 Reiff.), Cassiod., Κλέριος Λουκρήτιος Mon. Aneyr. Gr. 6, 11 (Κλέριος Λουκρήτιος) Gr. 3, 11, ... retius Lat. 2, 32), Q. Lu..... fasti Colotiani et Biondiani (CIL. I^a p. 64. 65), Lucretius chronogr. a. 354, Lucretius Cinna fasti Hydat., Hieronymus chron. ad a. Abr. 1999 (de morte Vergilii), Cinna fasti Vindobonenses priores (chron. min. I p. 276), cosmographia Iulii Caesaris (Riese geogr. Lat. min. p. 22). Num recte his locis Lucretio cognomen Cinnae tribuatur, dubium (cf. Mommsen CL. I ed. 2 p. 89); error si est, fortasse inde est natus quod Lucretius consul erat cum Sentio Saturnino, anno autem 758 Cinna consul erat statim post alium Sentium Saturninum (Riese l. c.).*

Q. f. (K. vL.) *Dio ind. l. 54*; filius fortasse Q. *Lucretii Vespillonis*, quem se ipso natu paullo maiorem memorat *Cic. Brut. 48, 178*. Ex posteris sine dubio *Lucretii Vespillonis* aedilis anno u. c. 621 (de vir. ill. 64). — A. u. c. 706 Pompeianos secutus (huc spectat ex *elogio uxoris I v. 4*: cum ego in Macedo[n]iam abiissem), Orici parti classis Pompeianae praeerat *Caes. b. c. 3, 7, Appian. b. c. 2, 54*. A. 711 proscriptus a triumviris (cf. *Dio 54, 10*) Romae apud Turiam uxorem latuit *Val. Max. 6, 7, 2; Appian. b. c. 4, 44* (huc spectat ex *elogio uxoris II 1 seq.*). Edicto absentis Caesaris periculo exemptus *elogium II 12. 16*. A. 735 cum alterius consulis comitia adsiduis turbis impedirentur, una cum aliis legatis missus ad Caesarem Augustum ab hoc collega consuli qui iam creatus erat datur *Dio 54, 10*. Consul ordinarius cum Cn. Sentio Saturnino *fasti cf. supra*, deinde cum M. Vinicio *fasti Colotiani et Biondiani (cf. supra)*, mon. *Anc., l. in amphora pictus XV 4590* (consulatum proscripti memorat etiam *Appianus b. c. 4, 44*). Superstes uxori post matrimonium annorum XXXXI *elogium uxoris I v. 27 seq.*

— Pontius Lucrianus.

— Lucuas v. Lucas.

— MANLIA PONTIA LVCVLLA AFRICANA.

— SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNA VALERIA SECVNDA COTIA (?) PROCILLA ... LVCVLLA.

— Lurios Lucullus.

— SALLVSTIVS LVCVLLVS.

303 Lucusta (sic recte traditur apud *Suetonium et Dionem*, item in *scholiis Iuvenalis*, male *Loc-* apud *Tacitum*; *Iuvenalis libri variant*) ex Galliis oriunda *schol. ad Iuv. sat. 1, 71*, damnata veneficii, ab Agrippina delecta quae Claudio virus pararet *Tac. a. 12, 66, Dio 60, 34 (Zon. 11, 11)*. Eiusdem opera usus Nero in Britannico *Tac. a. 13, 15, Suet. Nero 33*. Ob eam rem praemiis affecta a Nerone *Suet. l. c.*, qui ipse sub finem vitae venenum ab ea petiit *ib. c. 47*. Interfecta iussu Galbae *Dio 64, 3*. Memorat eam *Iuvenalis sat. 1, 71*, memoraverat poeta aetatis Flavianae *Turnus (scholia ad Iuv. l. c.; Bachrens fragmenta poetarum Rom. p. 371)*.

— Licinius Lucusta.

304 Ludor: ita dictus Sergiolus gladiator, quippe 'qui sit diu demoratus in ludo' *schol. ad Iuvenal. 6, 105*. Dubiae fidei narratio.

— M. CLODIVS LVNENSIS.

305 Lupercus, amicus Plinii, cuius iudicio scripta sua subicere solebat *Plin. ep. 2, 5, 9, 26*.

306 Lupercus, Berytius, grammaticus, γεγονώς μικρὸ πρὸ τοῦ Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος γράνων *Suidas s. v.*; scripta eius *Suidas l. c. et proem. Cf. Müller fr. h. Gr. III p. 662*. Memoravi propter nomen Romanum.

- M. ETRILIVS LUPERCVS.
- C. GALLIVS LUPERCVS.
- MVNIVS LUPERCVS.
- L. TVTILIVS LUPERCVS PONTIANVS.
- Q. VALERIVS LUPERCVS IVLIVS FRONTINVS.
- 307 LVPVS consul ord. a. 232 cum *Maximo fasti*.
- 308 Lupus, Severi dux, victus a Clodio Albino *Dio* 75, 6.
- 309 Lupus, poeta, scripsit de reditu Menelai et Helenae *Ovid. ex P.* 4, 16, 26.
- 310 Lupus, amicus Martialis *Martial.* 10, 48, 5 (*praeterea idem nomen apud Martialem passim, sed vix de hoc*).
- 311 Lupus: eius balnea tenebrosa memorat *Martial.* 1, 59, 3. 2, 14, 12.
- 312 Lupus: ad eum dedit Callinicus librum *περί κακοζήτίας ῥητορικῆς Suidas s. v. Καλλίνικος (Müller fr. hist. Gr. III p. 663)*.
- 313 Lupus Salutaris *corniola rep. in Sicilia, Inscr. Gr. Sicil. Ital.* 2412, 30.
- M. ANTONIVS ANTIIVS LVPVS.
- CORNELIVS LVPVS.
- CVTIIVS LVPVS.
- C. FVLVIIVS LVPVS SERVILIANVS.
- GELLIVS RVTILIVS LVPVS *v. sub Rutil.*
- Iulius Lupus.
- P. IVLIVS LVPVS.
- Ti. Iulius Lupus.
- C. IVLIVS LVPVS T. VIBIVS VARIVS LAEVILLIVS.
- IVNIVS LVPVS.
- Lusius Lupus.
- NVMISIVS LVPVS.
- Nymphidius Lupus.
- M. ROSCIVS LVPVS MVRENA.
- RVTILIVS LVPVS.
- M. RVTILIVS LVPVS.
- M. Rutilius Lupus.
- P. Rutilius Lupus.
- Sardius Lupus.
- VIRIVS LVPVS.
- 314 Luranus grammaticus ut videtur *Quintil. inst.* 9, 4, 38.
- A. PETRONIVS LVRCO.
- M. PETRONIVS LVRCO.
- 315 M. LVRIVS Sardinia pulsus a Mena Sex. Pompeii praefecto *Dio* 48, 30.
- Pugna Actiaca dextro cornu navium Iulianarum praestat *Vell.* 2, 86.
- 316 P. LVRIVS AGRIPPA triumvir monetalis sub Augusto, non ante annum 742, sed non multo postea (*cf. Mommsen hist. numm. p. 744 not. 15*), fortasse una cum M. Maecilio Tullio et M. Salvio Othone (*quippe quorum nummi plane similes sint*) nummi aenei *ap. Babelon monnaies de la rép. rom. II p. 154*.

- 317 Lurius Lucullus, libellum dedit imp. Commodo de iniuriis colonorum saltus Burunitani in Africa, cui libello imperator ex sententia petitoris rescipit *VIII 10570. VIII S. 14451. A Mommseno (Herm. 15 p. 398) habetur pro procuratore imperatoris.*
- 318 LVRIVS VARVS consul (suff. a. inc.), olim repetundarum damnatus, restituitur a. 57 *Tac. a. 13, 32.*
- 319 LVRIA IANVARIA clarissima femina, uxor Caelii Felicissimi viri egregii *t. extans in coemeterio christianorum suburbano quod Ostrianum dicitur, ap. Armellinium cronichetta 1879 p. 76 cf. de Rossi bull. crist. 1880 p. 101. Videtur christiana fuisse, teste loco quo titulus extat, et ipsius tituli simplicitate.*
- 320 L. LVSCIVS OCREA (cognomen, cuius prima tantum littera superest in *t. Balburiensi*, supplevit *Borghesi ap. Henzen p. 187, opp. 8 p. 186*) legatus Lyciae et Pamphyliae sub Vespasiano *t. Balburiensis ap. Henzen ann. inst. arch. 1852 p. 185 (inde Lebas-Waddington 1225). Huius fortasse servus Eros cubicularius Lusci Ocreae VI 9300. — Cf. C. Luscius Ocrea senator ap. Ciceronem pro Roscio comoedo 14, 43.*
- Sex. Peditus Lusianus Hirritus.
- L. CARMINIVS LVSITANICVS.
- M. Vergilius Gallus Lusius.
- 321 A. Lusius Gallus, A. f., tribu Ter. (Venafranus origine), frater Lusiae Paullinae (*infra n. 331*); tribunus militum legionis XXII Cyrenaicae (= Deciotarianae?), praefectus equitum X 4862.
- 322 Lusius Geta, praefectus praetorio a. 48 *Tac. a. 11, 31. 43. Praefectura ei demitur a. 52 Tac. a. 12, 42. (Miles, speculator, beneficiarius Getae t. Pisauensis Orell. 3206, fortasse huius Getae, ut coniecit Bormann eph. ep. 4 p. 400).*
- 323 Q. LVSIVS LABERIVS proconsul (Siciliae) *tit. Catinensis X 7018.*
- 324 Lusius Lupus: in hortis (ἐν τοῖς κήποις *cod. Vatic.*; ἐν Καρύαις *coniecit Coraes*; *om. vulg.*) degebat *M. Antonin. usq. taurōn 12, 27. Homo ut videtur nobilis, defunctus cum M. Aurelius scribebat.*
- SEX. TADIVS LVSIVS NEPOS PAVLINVS.
- 325 LVSIVS QUIETVS (*sic vit. Hadr. 5, Κοῦτος Λούσιος Dio 68, 32, Λούσιος Κόυντος vel Κοῦτος ap. Euseb. hist. eccl. libri, Lysias Quietus Hieron. chron., Λούσιος Κόυντος; Syncell., Lysias Citius Euseb. chron., vers. Arm.; Lusius vit. Hadr. 7, Dio 68, 8. 22. 30. 69, 2, Ammianus, Themistius.*
- Natione Maurus *Dio 68, 32, ex Libyae extrema parte nondum Romanis subiecta Themistius or. XVI p. 250 Dindorf. Cum militaret praefectus alae Maurorum (id videtur significari verbis καὶ αὐτὸς τῶν Μαύρων ἄρχων καὶ ἐν ἐπαύσειν ὄλης ἐξήταστο) propter nescio quod factum cum ignominia dimissus (sub Domitiano puto) Dio 68, 32. Instante bello Dacico militiam recepit et in utraque expeditione praeclara facta edidit Dio l. c. cf. c. 8. 'Pluribus inclaruit fortibus factis' Ammianus*

29, 5, 4. Μάρδος(?) καταστράτηγος *Themistius l. c.* Propter egregia merita in senatum adlectus inter praetorios *Dio 68, 22*. Consul (suff. a. inc.) *Dio l. c.*, *Themistius l. c.* (fortasse ante bellum Parthicum). Bello Parthico Singara aliaque oppida sine certamine cepit *Dio 68, 22*. Deficiente Mesopotamia Nisibin recepit, Edessam delevit *ib. c. 30*. Missus contra Iudaeos in Mesopotamia turbantes *Eusebius hist. eccl. 4, 2 et chron. (Hieron. s. a. Abr. 2131 = p. C. 117, vers. Arm., Sync. 657, 9)*. Inde Iudaeae praepositus *Dio 68, 32*; *Eusebius l. c. Bellum Quietii Iudaicum videtur memorari etiam duobus locis scriptorum quorundam Iudaicorum, cf. Graetz Gesch. d. Juden IV² p. 131, 439 seq. et Schuerer Gesch. des jüd. Volks I² p. 561 not. 56*. A Traiano successor imperii institutus(?) *Themistius l. c.* Hadrianus statim successorem ei dedit ('Lusium Quietum sublati gentilibus (traditur gentibus; corr. Mommsen) Mauris quos regebat, quia suspectus imperio fuerat, exarmavit') *vit. Hadr. 5*, mox occidi iussit *Dio 69, 2*, antequam ipse Romam veniret (a. 118); cuius caedis culpam senatui voluit imputari *vit. Hadr. 7*. Huius nomen periisse putavit *Cavedonius in tit. Palaestinesi CIGr. 4616 (cum add.): ... Νέπουζ Τραϊανῶ ... Γερμανικῶ Δακικῶ ἐπὶ [κ]ραστ. [τοῦ Σεβ. ἀντιστρ.] ...*, nempe consulto erasum ipso interfecto. — Plane incertum num ab hoc appellatae (ut voluit *Bormann*) figlinae Lusianae *XV 280*.

326 Q. Lusius Sabinianus, procurator Aug. t. *Britannicus VII 1082*.

327 Q. *EVTETIVS (nomen corruptum) LVSIVS SATVRNINVS consul (suffectus a. inc., sed temporibus Gaii vel Claudii, ut apparet ex mentione P. Memmii Reguli legati) cum M. Seio Verano t. *Salonitanus III 2028 = III S. 8753* semel tantum et male descriptus. — Idem sine dubio Lusius Saturninus, consularis, interfectus a Claudio *Seneca apoc. 13*, impulsu P. Suillii *Tac. a. 13, 43*.

328 M. LVSIVS SEVERVS clarissimus vir t. *Naronensis III 1786*. Frequentes sunt Lusii libertini in inscriptionibus *Naronensibus*.

329 C. LVSIVS SPARSVS consul suff. cum Q. Canusio Praenestino sub Pio circa annum 157 mense Dec. *dipl. mil. (III p. 882 cf. Henzen syll. n. 6858 a)*.

330 LVSIA GALERIA RVFINA Gai f., clarissima femina, Fortunae titulum posuit *XI 3731 (= VI 173 a)*. Eadem *Galeria Rufina XI 3742*. Necessitudine coniunctam cum *Annia (Galeria Faustina, Antonini Pii uxore, putat Bormann)*.

331 LVSIA PAVLLINA Sex. Vettuleni Cerialis (a. 69/70 legionis quintae *Macedonicae legati vel praefecti, cf. infra*) uxor, M. Vergillii Galli Lusii filia *X 4862*.

— Sergius Lustralis.

332 LVSTRICIUS BRVTIANVS praeses provinciae, ab improbo comite accusatus apud Traianum, qui accusatorem in insulam relegavit *Plin. ep. 6, 22*. Sine causa a nonnullis perhibetur fuisse proconsul *Africae*.

- M. IVNIVS SILANVS LVTATIVS CATVLVS.
- 333 C. LVTATIVS CERCO Cn. f., q(uae)stor t. Praenestinus XIV 2929. *Ex posteris sine dubio Q. Lutatii C. f. C. n. Cerconis consulis a. 513, Cn. Lutatii Cerconis legati missi in Graeciam a. 581, Q. Lutatii Cerconis quaestoris a. c. 630 cf. vol. XIV l. c.*
- L. CESTIVS GALLVS CERRINIVS IVSTVS LV[T]ATIVS NATALIS.
- L. CESTIVS GALLVS VARENIANVS LVTATIVS NATALIS AEMILIANVS.
- 334 SEX. LVTATIVS OPIANICVS PETRONIANVS Q. f., tribu Pup., praetor t. Praenestinus XIV 2930.
- P. OCTA(VIVS) LVTATIVS QVINTILIANVS.
- C. Lutorius Priscus v. Clutorius Priscus.
- 335 Luttienus (nomen incertum; Luthien- editor) Theon, libertinus, homo amarissimae dicacitatis, qua re patronum suum in se exasperavit schol. Cruquianus ad Horat. ep. 1, 18, 82 (dens Theoninus Horat. l. c.). *Non certae fidei narratio.*
- 336 *Lutus (nomen corruptum) ουσματοφύλαξ Augusti Appianus Illyr. 20.
- 337 C. LVXILIVS SABINVS EGNATIVS PROCVLVS C. f., tribu Pomptina, clarissimus vir; tribunus laticlavus legionis IIII Flaviae, quaestor pro pr. provinciae Cretae Cyrenarum, aedilis Cerialia, praetor, legatus provinciae Achaiae, curator viarum et praefectus alimentorum Clodiae et coherent(ium), iuridicus regionis Transpadanae, legatus legionis decimae Geminae Gordianae (a. 238—244), curator rerum publicarum Pisaurensium et Fanestri(um); patronus coloniarum Pisaurensis et Fanestriae t. Pisaurensis Orelli 3143.
- P. Sem(pronius) Ael(ius) Lycinus.
- 338 Lycomedes, regio Cappadocum genere ortus, sacerdos Comanorum constitutus a Caesare dictatore bell. Alexandr. 66; Appian. Mithr. 121; post pugnam Actiacam destitutus a Caesare filio Dio 51, 2 cf. Strabo 12, 3, 35 p. 558.
- 339 ... ianus Lycomedes procurator Augustorum t. Hispalensis II 1170.
- 340 Lycormas, Traiani libertus: is Plinio Bithyniae praesidi scripserat, ut legatos regis Bosporani usque in adventum suum retineret; quod tamen Plinius facere noluit Plin. ep. 63. 67.
- 341 Lydius, natione Isaurus, latro, temporibus Probi Cremnam oppidum occupavit et diu tenuit Zosimus 1, 69. 70.
- Larcus Lydus.
- 342 Lygdus spado: per eum venenum datum Druso Caesari Ti. filio Tac. a. 4, 8, 10, 11. — Idem nomen servile ap. Martial. 6, 39, 13, 6, 45, 3, 11, 73, 1, 11, 41, 7, 12, 71.
- Claudius Lysias.
- Isidorus Lysias.
- L. TETTIVS NONIVS CAECILIIVS LYSIAS.
- Galeria Lysistrate.

M

- 1 MA VS (*potest fuisse Macrinus*) a Ti. Claudio Caesare Augusto Germanico censore (a. 47/8) adlectus in senatum et inter tribunicios relatus ab eodem, adscitus in numerum saliorum (*haec in t. evanuerunt, descripta saec. XVII a Caldagno*) t. *Vicetinus V 3317*. Mater Salonia ib.
- 2 Macedo, temporibus Vespasiani a creditoribus pressus parenti insidias struxit (patrem interfecit; cuius rei poenas dedit *Theophilus antecessor Instit. 4, 7, 7*); unde ex auctoritate Vespasiani senatus consultum factum, quo prohibitum est, ne filio familias mutua pecunia daretur *Ulpianus Dig. 14, 6, 1 cf. Suet. Vesp. 11*. Agitur de senatus consulto Macedoniano praeterea *Inst. 4, 7, 7; Paulus sent. 2, 10; cod. Gregor. 3, 8; cod. Inst. 4, 28; memoratur Dig. 12, 6, 26, 9*.
- 3 Macedo philosophus, amicus Gellii *Gell. n. A. 13, 8, 4*.
- 4 Macedo (*Macedonius vit. Max.*), sagittariorum Osrhoenorum dux, Quartinum (*Titum vit. Max.*) quem hi imperatorem salutaverant, occidit, deinde ipse a Maximino interficitur *Herodianus 7, 1, 9-11 (inde vit. Maximin. 11)*.
- T. Caesernius Macedo.
- T. CAESERNIVS STATIVS QVINCTIVS MACEDO QVINCTIANVS.
- Ti. Claudius Secundinus L. Statius Macedo.
- LARCIVS MACEDO.
- A. LARCIVS MACEDO.
- OFILIVS MACEDO.
- Q. Valerius Macedo.
- LIVS VALERIVS MACEDO.
- Macedonius v. Macedo (*supra n. 4*).
- 5 MACER proconsul Baeticae ante Instantium Rufum *Mart. 12, 98*.
- 6 MACER legatus Dalmatiae: ad eum cum in provinciam proficiscitur datum carmen *Martial. 10, 78*. Abstinencia eius laudatur *ib. v. 2 seq.* — *Idem videtur* Macer cuius probitatem celebrat *Martial. 5, 28, 5.* — *Diversum ab eo qui praecedit indicat Stobbe apud Friedländer Sitten-geschichte 3^e p. 447.*
- 7 MACER: eum occupatum legendis 'ensorum libellis' interpellare iocosus carminibus veretur *Martialis*, quaerens quid Appia (via) factura sit, si Macer ista legat *Mart. 10, 17.* Fortasse curator viae Appiae, nec diversum ab eo qui praecedit.
- 8 . . . CIVS MACER [quaestor, tribunus p]leb. candidatus, [iurid]icus per . . . , [pra]etor fragmentum *Aquinas semel descriptum X 5397*.
- 9 Macer, amicus (et fortasse conterraneus) Plinii, ad quem *Plin. ep. 6, 24.* Fortasse Calpurnius Macer, ad quem *Plin. ep. 5, 18*.

- 10 Macer, avus maternus (paternus? cf. *sub Fulvio Pio et Fulvia Pia*) Septimii Severi *vit. Severi* 1.
 — Aemilius Macer.
 — M. AEMILIUS MACER DINARCHVS.
 — M. AEMILIUS MACER FAVSTINIANVS.
 — M. AEMILIUS MACER SATVRNINVS.
 — Aninius Macer.
 — BAEBIVS MACER.
 — Baebius Macer.
 — L. CAESONIUS LVCILLVS MACER RVFINIANVS.
 — C. CAESONIUS MACER RVFINIANVS.
 — P. CALPVRNIUS MACER CAVLIUS RVFVS.
 — L. CLODIUS MACER.
 — DESTICIVS [IV]BA ... [MA]CER ... [R]VFFVS ... TILIVS AVIVS.
 — T. Flavius Macer.
 — Q. GARGILIVS MACER ACIDINVS.
 — Herennius Macer.
 — L. IVNIVS AVRELIVS NERATIVS GALLVS FVLIVS MACER.
 — P. Macrinus Macer.
 — .. MARTIVS MACER.
 — POMPEIVS MACER.
 — M.(?) Pompeius Macer.
 — Pompeius Macer Iunior.
 — L. (Septimius) Macer.
 — P. SEPVLLIVS MACER.
 — C. Servilius Macer.
- 11 Macius Valerianus: *ab eo veteranus aliquis legionis tertiae Augustae perhibetur m(iles) factus t. Lambaesisanus VI 2618 c anni 211 vel 212. Fortasse legatus pro pr. Numidiae viginti quinque circiter annis ante tempus quo ille titulus scriptus est, id est circa annum 185 (cf. Pullu de Lessert fastes de la Numidie p. 219); sed nec lectio tituli (cf. VIII S. 18096) nec explicatio ex omni dubio exempta est.*
- 12 Machao servus, kalendis Ianuariis a. 38 in pulvinari Iovis Capitolini se ipsum interfecit Dio 59, 9. *Eiusdem nominis servus, an idem?, qui Fusco cursori factionis prasiniae, conservo suo, monumentum erexit a. 36, Notizie degli scavi 1894 p. 280.*
- 13 MACONIA SEVERIANA M. Sempronii Proculi Faustianiani viri clarissimi et Praeciliae Severianae clarissimae feminae filia VI 3834 (*sacculo p. Chr. quarto titulum adiudicat Lanciani bull. com. 1883 p. 229*).
- 14 ... Macrianus procurator Augusti (ὁ ὑπάτος ἐν ἱστορίαις τοῦ Σεβαστοῦ) t. Phrygius CIGr. 3939. *Diversus videtur a M. Fulvio Macriano (supra F 374) duce Valeriani, patre Macriani et Quiriti Augustorum, quippe paullo antiquior.*
 — Baebius Macrianus.

- IMP. CAESAR T. FVLVIVS IVNIVS MACRIANVS AVG.
- M. FVLVIVS MACRIANVS.
- CLODIA MACRINA.
- Memmia Macrina.
- Pompeia Macrina.
- Q. SALLVSTIVS MACR[*i*]NIANVS.
- Q. Sallustius Mac[*i*]nianus.
- 15 MACRINIUS praeses provinciae (*Daciae ut videtur* [Apull]ensis vel [Malu]ensis, in *acre* ex vocabulo provinciae nil superest nisi finis . . . en.) temporibus Antonini Pii, inter a. 145 et 161 *dipl. mil.* (III p. 886).
- 16 M. MACRINIUS AVITVS CATONIVS VINDEX, M. f. (*praenomen patris in t. post Aviti cognomen*) — filius fortasse M. Macrinii Vindicis *infra* n. 19 (*Borghesi opp.* 3 p. 376), certe cum eo parentela coniunctus —, tribu Claudia, praefectus cohortis sextae Gallorum, tribunus militum legionis sextae victricis, praefectus alae tertiae Thracum, praefectus alae contariorum, donatus donis militaribus in bello Germanico a M. Aurelio; procurator provinciae Daciae Maluensis; curator civitatis Ariminensis; consul suff. a. inc.; augur; legatus Augusti pro pr. Moesiae superioris, legatus Augusti pro pr. Moesiae inferioris; moritur annos natus XLII menses quinque *tit. sepulchralis VI 1449*. Uxor Iunia Flaccinilla, filia Macrinia Rufina *ib.*
- 17 C. MACRINIUS DECIANVS vir clarissimus, legatus Augustorum duorum (*sc. Valeriani et Gallieni*) pro praetore prov(inciarum) Numidia et Norici t. *Lambaesitanus VIII 2615*. Res gestae eius in Numidia Mauretaniaque anno 260 (*cf. VIII 9047*) *ib.*
- P. Macrinus Macer v. L. Macrius Macer.
- 18 C. MACRINIUS SOSSIANVS (Macrinus Sossianus *plerumque*; *praenomen addidi ex VIII S. 11768*, ubi tamen non plane certum est hunc significari, cum supersit tantum C. Ma . . .) curator rei publicae Calamensium a. 283 *VIII 5332*; sub Diocletiano legatus provinciae Africae proconsule Aurelio Aristobulo *VIII 608. 4645. 5290, VIII S. 11768(?) cf. VIII 624, VIII S. 11724*, per annos minimum quattuor *VIII 5290* (annis ut videtur 200—204 *cf. ad VIII S. 11774*). *Diversus, fortasse filius eius Macrinus Sossianus promagister pontificum a. 364 t. urbanus Notizie 1883 p. 451* (annum 364 in latere inscriptum ad alium titulum pertinere *vix credi potest*).
- 19 M. Macrin[*i*]us Vindex (Macrinus Vindex *lectum est in t. IX 2438* tribus locis, Βῆνδης ὁ Μάκρος *Dio sive Xiphil.*, ubi nunc editur Μακρίνος, Βῆνδης *Petrus Patr.*; *Macrinium, non Macrinum dictum esse testes sunt M. Macrinus Avitus Catonius Vindex n. 16, et M. Claudius Macrinus Vindex Hermogenianus*). Praefectus praetorio una cum M. Bassaeo Rufo *IX 2438* epistula ab iis scripta circa annum 168, praefectus praetorio *Dio 71, 3*. Langobardos aliosque barbaros, qui Istrum

- C(a)erellius Macrinus.
- T. CAESERNIVS STATIVS QVINTIVS STAT[IA]NVS MEMMIVS MACRINVS.
- Honoratus Macrinus.
- Minicius Macrinus.
- M. NONIVS MACRINVS.
- P. NONIVS MACRINVS.
- M. OPELLIVS MACRINVS = IMP. CAESAR M. OPELLIVS SEVERVS MACRINVS AVG.
- Plotius Macrinus.
- M. POMPEIVS MACRINVS.
- [M. P]OMPEIVS MACRI[NVS] NEOS THEOPHANES.
- M. Pompeius Macrinus Theophanes.
- G. SEDATIVS VELLEIVS PRISCVS MACRINVS.
- VARIVS MACRINVS.
- Veturius Macrinus.
- L. ATTIVS MACRO.
- Naevius Sertorius Macro.
- Septimius Macro.
- 26 L. Macrius Mac[e]r (non P. Macrinus Macer, ut ex apographo minus bono creditum erat) procurator Augustorum (in Ducia, fortasse procurator aurariarum) t. Dacicus III S. 12563 (melius quam III 1310).
- 27 Macrobius Candidianus, procurator: ad eius areas deductum corpus Cypriani (a. 258) *passio Cypriani c. 5* (p. CXIII Hartel).
- 28 MAEC.... NEP(08?) legatus Thraciae sub Hadriano ut videtur nummi Perinthiorum, ap. Imhoof-Blumer *monnaies grecques* p. 43, 29, 30, cum capite Hadriani et inscriptione αὐτο. Τραιανὸς Ἀδριανὸς Καίσαρ Σεβ. Γ'ap. (ubi offendit Hadrianus dictus Germanicus), in aversa inscriptum habentes ἡρακλῆων ἐπὶ Μακ. (Mat. n. 30) Νεκ. πρ. Σεβ. καὶ ἀντ.; similis nummus Bizyensium, *mus. Brit. cat. Thrac.* p. 88, 3, in cuius antica lectum est ... α. Τραιανὸς Ἀδρια... Σεβ., in aversa ἐπὶ Μακ. Νεκ. (scr. Mat. Νεκ.) πρσβ. καὶ ἀν... Βιζονησίων.
- 29 MAECENAS vir praetorius (στρατηγικὸς τὸ ἀτίμωα Herod.; inde male 'ex ducibus' vit. Gord.), a. 238 una cum Gallicano milites qui in senatum venerant trucidavit Herod. 7, 11, 4 (inde vit. Maximin. 20, 6; vit. Gordian. 22, 8).
- 30 C. Maecenas. Tituli ipsi positi non extant, extant tituli libertorum, in his memorabiles urbanus VI 21771, spectans ad commune eorum sepulcrum (1) et Neapolitanus X 2687 (2). — C. Maecenas Vellei. 2, 88, 2, Tac. a. 14, 53, Dio 49, 16; t. 1 (C. praenomen firmant praeterea tituli libertorum, in quibus nullum aliud nisi hoc praenomen occurrit. *Αἰῶνας* Nicolaus Damasc., cf. infra). Maecenatis nomen ei gentilicium fuisse documento sunt liberti dicti Maecenates, in his C. Maecenas Maecenatis ipsius l. Lysias t. 2; Maecenas Melissus Plin. h. n. 28, 62 (cf. infra sub C. Maecenate Melisso, Cilniorum (cilneorum traditur)

amaragdus Augustus iocose in epistula ad eum, ap. Macrobi. sat. 2, 4, 12, unde colligi potest eum cum Cilnio genere Arretino (Liv. 10, 3, 2; 5, 13) aliquo modo coniunctum fuisse, fortasse per matrem, ut coniecit Bormann observ. de antiq. Rom. (ind. lect. Marburg. 1883 aest.) p. IV; Cilnius (sic Lipsius, traditur cillinius) Maecenas Tac. a. 6, 11 solus, minus accurate ut videtur. (Ficticii Cilnius Arretinus ap. Sil. Ital. 7, 29, Maecenas Etruscus ib. 10, 40). Arretinus Macrobi. sat. 2, 4, 12, quod confirmatur tribu Pomptina l. 1; nobili genere Etruriae oriundus Horat. sat. 1, 6, 1 seq., carm. 3, 29, 1 cf. 1, 1, 1; Propert. 4, 9, 1; elegia I in Maecenatem v. 13 (ap. Bachrens Poet. Lat. min. I p. 126), avis, qui legiones duxerant, oriundus Horat. sat. 1, 6, 3; equestri sed splendido genere natus Vellei. 2, 88. L. f. t. 1. Nepos fortasse C. Maecenatis equitis Romani quem anno u. c. 663 M. Druso tribuno plebis restituisse narrat Cic. pro Cluent. 36, 153 (Bormann l. c. p. V). Natus idibus Aprilibus Horat. carm. 4, 11, 13 seq. (de anno non constat). Institutus ab Areo philosopho Arlian. var. hist. 12, 25. A. 710 Octaviano veteranos in Campania ambienti comes Nic. Damasc. vit. Caes. c. 31 (p. 455 Muell.), nam hic sine dubio intellegitur, quamquam traditur Αἰώνιος Μιχῆνας. A. 712 proelio Philippensi adfuit eleg. I in Maec. v. 43 (ap. Bachrens poet. Lat. min. I p. 128). A. 714 internuntius inter Caesarem et Sex. Pompeium de nuptiis Caesaris et Scriboniae Appian. b. c. 5, 53. Eodem anno cum Antonius Brundisium obsideret, electus inter eos, qui Antonium et Caesarem reconciliarent App. b. c. 5, 64 cf. Livius lib. CXXXVII (fr. 50 Hertz) apud scholiastas in Horat. sat. 1, 5, 27, 29. A. 716 missus a Caesare ad Antonium, ut eius auxilium contra Sex. Pompeium impetraret App. b. c. 5, 92, 93. Eius ope Octavia a. 717 fratrem Antonio reconciliat Plut. Ant. 35. Eodem anno videtur factum iter eius Brundisium, descriptum ab Horatio sat. 1, 5, quod fecit una cum C. Fonteio Capitone, Antonii amico (Horatio l. c. 33) et L. Cocceio Nerva, una cum hoc 'missus magnis de rebus legatus' Hor. l. c. v. 28 cf. Masson Horatii vita p. 82, C. Kirchner quaestio. Horatian. p. 54, C. Franke fast. Horatian. p. 96. A. 718 Caesarem comitatur in bellum Siciliense eleg. in Maec. I v. 41 cf. App. b. c. 5, 99, 112, sed mox remissus ad statum urbis et Italiae regendum App. l. c., Dio 49, 16. Etiam postea saepius cura urbis et Italiae ei permissa a Caesare Dio 49, 16, 51, 3, 55, 7. Tac. a. 6, 4, Horat. carm. 3, 29, 25 cum Porphyrione, eleg. in Maec. I v. 14, 27 (Bachrens poet. Lat. min. I p. 126, 128). (Rana, qua signabat Maecenas, in magno terrore erat propter collationes pecuniarum quas portendebat Plin. h. n. 37, 10). A. 723 coniurationem Lepidi iuvenis oppressit Vellei. 2, 88 cf. App. b. c. 4, 50. Caesarem comitatur ad bellum Actiacum Horat. epod. 1, 1 cf. eleg. in Maec. I v. 45. Augustus cum eo deliberat de re publica ordinanda Dio 52, 1, 14-41 (Zonar. 10, 32), quamquam singula quae ibi a Maecenate dicta esse leguntur

Dionis esse dudum intellectum est, et de nuptiis filiae Dio 54, 6. — Publicos honores nullos capessivit Tac. a. 3, 30, angusti clavi [fine] contentus Vellei. 2, 88; mansit eques Romanus Dio 55, 7 cf. 51, 3, Horat. carm. 1, 20, 5. 3, 16, 20, Propert. 4, 9, 1. 23 seq., Martial. 8, 56, 9. 10, 73, 4. 12, 4, 2.

Uxor Terentia Seneca dial. 1, 3, 11, Suet. Aug. 66, Dio 54, 3, 19, Dig. 24, 1, 64 (Terentia concubina Maecenatis Acro ad Hor. epod. 3, 21, male). Ab ea 'cotidiana repudia' patiebatur Seneca dial. 1, 3, 10; 'uxorem miliens duxit, cum unam habuerit' id. ep. 114, 6 (divortium Terentiae et Maecenatis, et reditus uxoris ad eum, memoratur etiam Dig. 24, 1, 64). Ei secretum de comperta Murenas fratris eius (Dio 54, 3) coniuratione (a. 731) prodidit, quod aegre tulit Augustus Suet. Aug. 66. (Inter amicos Augusti praecipuus Maecenas ob taciturnitatem Victor epit. 1, 18, male intellegens Suetonium). Rumores de consuetudine Augusti et Terentiae Dio 54, 19. Uxor causa, quod Augustus et Maecenas aliquamdiu abalienati essent Dio 54, 19, 55, 7. — Aetate propecta in amicitia principis speciem magis quam vim tenebat Tac. a. 3, 30. Augustus C. Maecenati urbe in ipsa velut peregrinum otium concessit Tac. a. 14, 53. Decessit anno u. c. 746 Dio 55, 7, non multo post Horatium vita Horatii (Suet. p. 48 ed. Reifferscheid), sed verba in codicibus turbata, herede instituto Augusto Dio l. c. (Servi et ancillae Maecenatis postea Augusti vel Liriae, dicti Maecenatiani, Maecenatiana VI 4016. 4032. 4095. 19926. 22970). Sepultus extremis Exquilis vit. Horatii (Suet. p. 48 Reifferscheid). Augustus Maecenatem defunctum vehementer desideravit Seneca de benef. 6, 32. De amicitia Augusti et Maecenatis cf. praeterea Plutarch. apophthegm. p. 207 C., M. Antonin. εἰς ἑαυτὸν 8, 31, Dio 56, 38.

Valetudo eius Plin. h. n. 7, 172 (triennio supremo nullo horae momento dormivit Plin. l. c.; cf. Seneca dial. 1, 3, 10). — Luxuria eius et mores dissoluti elegia prior in Maecenatem v. 21 seq. (Bachrens poet. Lat. min. I p. 127); Vell. 2, 88; Seneca ep. 114, 4 seq. 120, 19, dial. 1, 3, 10; cf. Plutarch. ἐρωτικὸς p. 760 A; Dio 54, 30; Martial. 10, 73, 4; Iuvenal. 12, 39. (Pullos asinarum epulari instituit Plin. h. n. 8, 170). Bathyllus pantomimus deliciae eius Tac. a. 1, 54 (libertus eius schol. ad Pers. sat. 5, 123; cf. Seneca controv. 10 pr. 8; Dio 54, 17). — 'Habuit ingenium grande et virile, nisi illud secunda discinxissent' Seneca ep. 92, 35 cf. 19, 9. — Genus dicendi eius molle et artificiosum Seneca ep. 114, 5 seq., Quintil. 9, 4, 28 (calamistri Maecenatis Tac. dial. 26), ab Augusto exagium et irrisum Suet. Aug. 86, Macrobian. sat. 2, 4, 12. Scripta eius citantur Seneca ep. 19, 9 ('liber qui Prometheus inscribitur') 114, 5 ('de cultu suo') 92, 35. 101, 10, de benef. 4, 36, 2; Plin. h. n. 7, 148 ('Agrippa ac Maecenas') 9, 25 cf. 1, 9. 32. 37 et alibi, cf. Teuffel hist. litt. 5 220, 8.

Fautor poetarum: L. Varii *incerti laus Pisonis* v. 239 (ap. *Baehrens poet. Lat. min.* I p. 235), *Martial.* 8, 56, 21; 12, 4, 1, Aemilii *Macri laus Pisonis* v. 240, Vergilii *ib.* v. 230 seq., *Horatii Horat. sat.* 1, 6, 47 seq. et alibi passim; *vit. Horatii* (Sueton. ed. Reifferscheid p. 45); *laus Pisonis* v. 242, Domitii *Marsi Martial.* 8, 56, 21 cf. 7, 29, 8, Propertii *Propert.* 2, 1, 73, 4, 9, 52 seq., cf. *praeterea Martial.* 1, 107, 4, 8, 56, 5 seq. 11, 3, 10, 12, 4. Cum iter Brundisium faceret, secum duxit Horatium, Varium, Vergilium, Plotium Tuccam *Horat. sat.* 1, 5. Vergilio medio-criter adhuc sibi noto adversus veterani cuiusdam violentiam opem tulit *Donati vita Vergilii* (Sueton. ed. Reifferscheid p. 59). Eius hortatu Vergilius georgicon libros scripsit *Vergil. georg.* 3, 41 cf. 1, 2, 4, 2. Ei Sabinius Tiro librum *ἡρωικῶν ᾠδῶν* dicavit *Plin. h. n.* 19, 177. — Primus piscinam aquae calidae (*κολομβήδραν θαρμὴν ὕδατος*) in urbe instituit *Dio* 55, 7. — Horti a Maecenate in Esquiliiis facti *Porphyrio ad Horat. sat.* 1, 8, 7, *Donati vit. Vergilii* (Suet. ed. Reiffersch. p. 57) — in iis sita turris Maecenatiana *Suet. Ner.* 38 (inde *Oros.* 7, 7, 6) cf. *Porphyrio ad Hor. carm.* 3, 29, 6, — postea imperatorum *Philo leg. ad Gaium* c. 44 (II p. 597 ed. Mangey), *Suet. Tib.* 15, *Tac. a.* 15, 39 cf. *Fronto ad M. Caes.* 1, 8 p. 23 *Naber.* — Bona Maecenatiana vel fundi Maecenatiani (*ὁδοῖα Μακενατῶν*) in Aegypto, postea imperatorum *papyrus* scripta anno 57, *Urk. aus d. königl. Museen* I n. 181. — Vina Maecenatiana *Plin. h. n.* 14, 67.

- 31 C. Maecenas Melissus (C. Melissus *Suet.*, Cn. Melissus *Acro ad Hor. art. poet.* 288, Maecenas Melissus *Plin. h. n.* 28, 62, *praeterea* Melissus). Spoleti natus ingenuus, sed ob discordiam parentum expositus, cura educatoris sui optime institutus Maecenati dono datus et ab hoc manumissus est; Augusto insinuat ab hoc curam ordinandarum bybliotheacarum in Octaviae porticu suscepit *Suetonius de gramm. c.* 21 (p. 115 *Reiff.*) cf. *Hieronymus ad a. Abr.* 2013. Scripsit libellos Ineptiarum sive locorum *Suet. l. c.* (in horum aliquo puto Vergilium in sermone tardissimum ac paene indocto similem fuisse Melissus tradidit *Donati vita Vergil. p.* 58 *Reiff.*). Fecit et novum genus togatarum inscripsitque trabeatas *Suet. l. c.* cf. *Acro ad Horat. art. poet.* 288. Fabulas has memorat *Ovidius ex P.* 4, 16, 30. Inter auctores adhibitos reconstetur a *Plinio h. n. ind. l.* 7, 9, 10, 11, 35. Cf. sub *Actio Melisso* (supra A 160) et *praeterea Teuffel Litt.* 244, 2. — Valetudinis causa per triennium silentium sibi imperavit *Plin. h. n.* 28, 62. — *Idem* fortasse *Levius* (sic traditur, *Lenaeus vulgo*) Melissus, citatus *Suet. de gramm. c.* 3 (p. 102 *Reifferscheid*).

32 Maecianus, affinis Proculi tyranni: epistula ad eum *quadrig. tyr.* 12, 7.

— Baebius Maecianus.

— *CEREIVS MAECIANVS.

— D. CORNELIVS MAECIANVS.

— L. Volusius Maecianus.

- 33 Maecilius: ei rescripsit imp. Antoninus Pius *Callistratus Dig.* 48, 18, 15, 1. *Videtur fuisse praeses provinciae vel alius magistratus.*
- 34 MAECILIUS FVSCVS legatus pro praetore provinciae Britanniae sub Gordiano VII 446.
- 35 M. MAECILIUS RVFVS proconsul Achaiae ut videtur *titulus Olympius ap. Dittenberger archaeol. Zeitung* 37 (1879) p. 134 n. 263. (*Quamquam habemus Metilium Rufum proconsulem Achaiae et ipsum, tamen non videtur statuendus error quadratarii; cf. Dittenberger l. c.*).
- 36 M. MAECILIUS TVLLVS triumphator monetalis sub Augusto, non ante annum 742, sed non multo postea (cf. *Mommsen hist. numm.* p. 744 not. 15), fortasse una cum P. Lurio Agrippa et M. Salvio Othone nummi aenei ap. *Babelon monnaies de la répub. rom.* I p. 159.
- 37 Q. Maecius (Μακρίου Κοίτου anth. Pal. 6, 89, praeterea Μακρίου): eius opigrammata Graeca anth. Pal. 5, 114. 117. 130. 133. 6, 33. 89. 233 app. *Planud.* 198. — *Idem ut videtur Maccius (Μακρίου) cuius epigrammata ib.* 9, 249. 403. 411 (nota Cornelium puerum celebrari tam a Maecio 5, 117 quam a Maccio 9, 411).
- 38 Maecius Blandus *fistula plumbea urbana, Notizie* 1885 p. 182. *Videndum num homo nobilis.*
- 39 Maecius Brundisius (pro Maecio traditur Maeceo), praefectus annonae Orientis sub Valeriano vit. *Aurcliani* 13, 1 (narratio ficticia; cf. *Mommsen Herm.* 25 p. 233).
- 40 M. MAECIVS CELER (sic act. *Arr.*; Metius Celer *Statius*). Missus a Domitiano ad legionem in Syria tendentem (legatus potius quam tribunus); quo tempore Statius misit ei carmen propempticon *silv.* III 2 cf. *praef.* Consul suff. mense Apr. 101 una cum Q. Servacio Innocente act. *Arr.* (Incertum qua parentela coniunctus cum L. Roscio Aeliano Maecio Celere, qui anno superiore consul fuerat). Cf. *Friedländer Sitteng.* 3^a, 447.
- L. ROSCIVS AELIANVS MAECIVS CELER.
- 41 MAECIVS FALTONIVS NICOMACHVS (Falcon- non recte mutatur in Falcon-) vir consularis, inter primores senatus a. 275 *Vopiscus vit. Tac.* 5, 3.
- 42 Maecius Gordianus, Gordiani III adfinis et praefectus (praetorii?) vit. *Gordian.* 30.
- 43 MAECIVS LAETVS praefectus praetorio cum Aemilio Papiniano a. 205 VI 228. *Idem fortasse Laetus propter obsidionem quam Nisibi a Parthis perpassus erat gloriam adeptus Dio* 75, 9; *sine dubio autem idem Laetus praefectus Aegypti a* 202 *Eusebius h. e.* 6, 2; Laetus Caracallae inter sunsores mortis Getae primus vit. *Carac.* 3, 4. Eum Caracalla contumeliis affecit, et interfecisset eum, nisi in gravem morbum incidisset *Dio* 77, 5; Caracalla eum ad mortem coegit (paullo post mortem Getae ut videtur) misso a se veneno vit. *Carac. l. c.*, minus accurate puto (noli cogitare de duobus Laetis, quorum

alter veneno interfectus sit a Caracalla, alter a Caracalla morti destinatus in gravem morbum inciderit). — Non diversus erit Maecius Laetus (sic IX 4972, [Mae]cius ... VI 1987, plerumque Laetus) consul II (iterationis nota extat III 1063. 5185. VI 2130. 3002. IX 4972. XIV 122 et saepius in cod. Iust., omittitur VIII 5505. IX 1609 et in fastorum laterculis, interdum etiam in cod. Iust.) ord. a. 215 cum Sulla Coriale fasti, consul iterum puto dictus ob ornamenta consularia in praefectura praetorii accepta.

- 44 M(A)ECIVS MANNVS clarissimus vir: eius nomen (Meci Manni c. v.) in lucerna signo Christi ornata legit de Rossi Roma sott. III p. 614 not. 2.
- 45 MAECIVS MARVLLVS consularis, pater Gordiani senioris imp. vit. Gordian. 2.
- 46 L. MAECIVS POSTVMVS (sic saepius act. Arr., ... [M]aecius [Postu]mus fasti ser. Lat., L. Marcius Postumus traditur II 2344), frater Arvalis, adest in collegio a. 60, 72, 75, 78, 86, 87, 89, 90, 91, a. incerto Domitiani, a. 101, 105, promagister collegii primis mensibus Vitellii a. 69 et a 72 act. Arr. Consul suffectus una cum Vicirio Martiale mense Aug. II 2344, fasti ser. Lat. (CIL. I ed. 2 p. 59), temporibus Traiani II 2344, fortasse a. 101, cf. Asbach anal. hist. et epigr. Latin. (Bonn. 1878) et Huelsen CIL. I l. c. (Consulem distinguere a fratre Arvali voluit Henzen act. Arr. p. 191 sine idonea causa).
- C. EGGIVS AMBIBVLVS POM[PONIVS LON]GINVS CASSIANVS L. MAECIVS POS[TVMVS].
- 47 M. MAECIVS PROBVS (praenomen habet solus t. II 4123) vir clarissimus, praefectus alimentorum t. Campanus X 3805. Consul (suff. a. inc.) II 4124. Legatus Hispaniae Tarraconensis sub Severo et Caracalla Dig. 48, 22, 7, 4; t. Tarraconensis II 4124, defunctus in eo munere II 4124. Uxor: Pomponia Arria; filius: M. Pomponius Maecius Probus ib.
- M. POMPONIVS MAECIVS PROBVS.
- 48 MAECIVS RVFVS (Maec- unus tantum e descriptoribus, Raec- alius, nonnulla exempla Raec-) curator aedium (sacrarum et locorum publicorum) a. 166 VI 360.
- 49 M. MAECIVS RVFVS (tria nomina exhibent tam nummi quam t. Tiburtinus; Map- pro Max- male Mionnet VI 687, 504), proconsul Bithyniae sub Vespasiano et Tito Augustis, i. e. a. 79 nummi Bithyniae cum capite modo Vespasiani Augusti, modo Titi Augusti, modo Domitiani Caesaris Aug. filii (Mionnet II 409, 23, VI 687, 504 qui nummus male datur inter incertos, suppl. V 1, 1 seq., 173, 1008, 1009; mus. Brit. cat. Pontus Bithynia alibi cet. p. 104, 105). Consul suffectus a inc. mense Dec. una cum L. Turpilio Dextro t. Tiburtinus XIV 3543. — Praefectus Aegypti sub Domitiano (Suet. Dom. 4) non Maecius Rufus fuit sed Mettius, cf. infra.

- 50 Sp. Maecius Tarpa (Sp. Maecius Cic., Maecius Hor. *ars poet.* 387, Tarpa *id. sat.* 1, 10, 38, Maecius Tarpa Porphyrio *ad sat.* 1, 10, 38, Sp. Metius Tarpa *schol. Cruquianus ad Hor. art. poet.* 387; *de praenomine non recte dubitat Jordan Herm.* 8 p. 89), iudex fabularum in theatrum admittendarum, iam a. 699, cum Pompeius theatrum dedicaret Cic. *ad fam.* 7, 1, 1. Eodem munere videtur functus esse etiam tum cum scripsit Horatius *Horat. sat.* 1, 10, 38, *art. poet.* 387.
- 51 MAECIA FAVSTINA filia (M. Antonii) Gordiani senioris, nupta Iunio Balbo consulari viro *vit. Gord.* 4, 2.
- 52 Maelo (sic *Mon. Anc. Lat.*, [Μ]αλων *ib. Græc.*; Μελων *Strabo*) Sugamber, quo duce Sugambri bellum Romanis intulerunt (a. 738 *cf. Mommsen comm. ad Mon. Ancy.* 2 p. 140) *Strabo* 7, 1, 4 p. 291. Ad Augustum confugit *Mon. Anc.* 6, 3 (*deditione Sugambrorum* a. 746. *cf. Mommsen l. c.*). Frater eius Baetrix; fratris filius Deudorix ductus in triumpho Germanici a. 17 *Strabo l. c.* p. 292.
- 53 M. Maenius Agrippa L. Tusidius Campester. *Tituli: Camers Umbrinae XI 5632 (1) Britannici VII 379 (2). 380 (3). 381 (4). 382 (5). Nomen plenum exhibet t. 1, M. Maenius (vel Mae.) Agrip. t. 2. 3. Mae. Agrippa t. 4, Maenius t. 5. — C. f., tribu Cornelia t. 1. Fortasse parentela cum eo coniuncti M. Ulpus Puteolanus L. Tusidius Campester VI 3544, L. Tusidius Campester IX 5781. — Praefectus cohortis secundae Flavinae Brittonum equitatus t. 1. Electus a divo Hadriano et missus in expeditionem Britannicam t. 1; tribunus cohortis primae Hispanorum equitatus t. 1-5 (in hoc tribunatu posuit in Britannia non longe a vallo Hadriani titulos 2-4). Praefectus alae Gallorum et Pannoniorum catafractatae t. 1. Procurator Aug., praefectus classis Britannicae *ib.* Procurator provinciae Britanniae *ib.* Equo publico *ib.* Pater senatoris *ib.* Hospes divi Hadriani (*i. e.* Hadrianum aliquando hospitio apud se exceperit) *ib.**
- L. IVLIVS APRONIUS MAENIVS AVITIANVS.
- 54 M. Maenius Cornelianus (*pro Maen. apographum Bayéri auctoris accurati Man.*) curator [viarum] Ann[iae] Amer[inae] Clodia[e] t[ri]um T[r]i[a]n[a]m(?) a. 212 (sic coniecit Mommsen collato t. *Auximatr.* IX 5833; sed *apographum Bayéri* curator anno et amer. clodiano ... teppria primam, alterum *apographum* curator annonae civilis divi Antonini) II 1532 t. Ullae in provincia Bactica bis descriptus. *Memo-rari* propter coniecturam illam Mommseni sane incertam.
- 55 P. Maenius Flavianus (nomen non certum; Π. Μαίνιος Φλαυιανός alterum ex duobus tituli *apographis*, sed Πολλάνιος Φλαυιανός alterum) praefectus Aegypti t. *Alexandrinus* CIGr. 4683 *cf. add. p.* 1186. Temporibus Commodi propter rasuram adtribuit Letronnius, nescio num recte.
- L. IVLIVS APRONIUS MAENIVS PIVS.
- L. IVL(IVS) APRONIUS MAENIVS PIVS SALAMALLIANVS.

- L. IVLIA APRONIA MAENIA SALAMALLIAS.
- 56 Maconius (sic trig. tyr.; nomen non ponit Zonar.). Odenathi consobrinus trig. tyr., fratris filius (ἀδελφεῦκος) Zonaras (sed procedente oratione ἀνεψιός), qui eum interfecit Treb. Pollio trig. tyr. 15, 5, 17; Zonaras 12, 24, et filiorum eius maximum Zonaras l. c. Mox ipse occiditur Zonaras. — 'Imperator appellatus per errorem brevi a militibus pro suae luxuriae meritis interemptus est' trig. tyr. 17 cf. 15, 5. Nomen, a solo Treb. Polliane relatum, suspicione non caret; de Vogüé (Syrie centr., inscr. sémit. p. 31 cf. p. 35) detortum id putat ex nomine vere Palmyreno Ma'nmai.
- 57 Maconius Astyanax, consilio quo Maerianus imperator electus est adfuit verbaque in eo facta rettulit (edita historia ut videtur) trig. tyrann. 12, 3. Cf. Peter hist. Rom. fragm. p. 358.
- [QV]ADRATVS MAESIANVS CELSVS.
- 58 C. MAESIVS AQVILLIVS FABIVS TITIANVS clarissimus vir, consul, civis et patronus coloniae Himereorum Thermitanorum l. Thermitanus Siciliae X 7345. Aquillii nomen indicat natum cum fuisse ex Aquillia aliqua; nepos fortasse fuit Q. Aquilii Nigri (X 7287), quem inter nepotes suos habuisse etiam alterum Fabium Titianum (Q. Fabium Caesilium Titianum, supra F 16) docet titulus X 7287. Per patrem potest fuisse nepos vel pronepos C. Maesii Titiani et Fontenae Frontinae consularium (X 7346). Cf. stemma propositum a Mommsen oph. ep. 4 p. 154 = III S. ad n. 11157. Idem a nonnullis habitus est Titianus consul ordinarius a. 245, dubito num recte. Cf. praeterea sub eo qui sequitur. — Libertus huius domus sine dubio Maesius Fabius [E]p[aph]roditus VI 21807.
- 59 MAESIVS FABIVS TITIANVS clarissimus puer, una cum Maesia Fabia Titiana (sorore ut videtur natu maiore) Severo et Caracallae (a. 197. 198) titulos dedicavit in Sicilia X 7343. 7276 (certe alterum, fortasse utrumque, Thermis). Fortasse idem qui praecedit adhuc puer. — Oriundus ab his Maesius Fabius Titianus videtur Fabius Titianus consul ordinarius a. 337 et postea his praefectus urbis.
- 60 Q. MAESIVS FRONTINVS CLODIANVS clarissimus puer l. suspectus, quippe ab uno Boissardo traditus VI 5, 3186*.
- 61 Maesius Maximus (Maesi- codex Ashburnhamensis in indice utriusque epistulae, cf. Stangl Philol. 45 p. 645, Mesi- cod. Florentinus et editiones nonnullae antiquae, Mesi- editio princeps; in plerisque codicibus nude Maximus): ad eum scripsit Plinius ep. 3, 20, 4, 25.
- 62 C. MAESIVS PICATIANVS. Titulus ipsi positus Briziae V 4338 (1): praeterea memoratur in Africanis VIII 4591 (2); 10658 = VIII S. 17588 (3); 17587 (4). C. f. l. 1. Decemvir atlitibus iudicandis, tribunus militum legionis primae Italicae, quaestor provinciae Africae, allectus inter tribunicios ab imperatore Antonino Pio, praetor (id

- quoque sub Pio*) t. 1. Legatus Marci et Veri Augustorum pro praetore (exercitus Africani) t. 2-4, n. 164 t. 4 (*successor ut videtur D. Fonteii Frontiniani, cf. Cagnat bull. de corr. afr. 1884 p. 296*). — Patronus Brixianorum t. 1.
- 63 L. Maesius Rufus, L. f., tribu Pol., procurator Aug., tribunus militum legionis XV Apollinaris, tribunus cohortis Italicae voluntariorum quae est in Syria, praefectus fabrum bis t. *Forosempronensis XI 6117*. Uxor Maria Casta, filia Maesia Domitilla *ib.*
- 64 C. Maesius Tertius, subpraefectus vigilum a. 113 VI 221.
- 65 (MAESIVS) TITIANVS clarissimus (filius) (*expectaveris c. i. = clarissimus iuvenis*), C. Maesi Titiani (n. 66) et Fonteiae Frontinae filius, patricius t. *Thermitanus Siciliae X 7346*.
- 66 C. MAESIVS TITIANVS consularis t. *Thermitanus Siciliae X 7346*, maritus Fonteiae Frontinae, pater (Maesii) Titiani (*eius qui praecedit*) patricii *ib.*
- 67 Maesia Domitilla, L. f., L. Maesi Rufi (*supra* n. 63) filia (*potius quam soror*) XI 6117.
- 68 MAESIA FABIA TITIANA clarissima femina, Maesii Fabii Titiani (*supra* n. 59) soror natu maior (*potius quam mater*), Severo et Caracallae titulos dedicavit in Sicilia X 7276. 7343. *Eadem ut videtur Fabia Titiana, quae cum marito (damnatae postea memoriae) et Titiano filio Serapidi et Isidi sacrum fecit Carnunti Eph. ep. 4, 528 = III S. 11157. Nec fortasse diversa ea quae sequitur.*
- 69 MAESIA TITIANA (Mes- pro Maes- traditur) clarissima femina VI 1461 (*t. semel descriptus*).
- Maevius v. Mevius.
- Maevia v. Mevia.
- (POMPONIVS) MAGIANVS.
- M. RVBRENVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS.
- 70 L. Magius, gener T. Livii, declamator *Seneca contr. 10 pr. 2*.
- 71 MAGIVS CAECILIANVS praetor, fictis maiestatis criminibus petitus a. 21 Tac. a. 3, 37.
- 72 MAGIVS CELER VELLEIANVS (*pro Velleian- trad. Ulliflan-, correxit Gelenius*), frater Velleii Paterculi, legatus Ti. Caesaris in Dalmatia, in triumpho Tiberii donis militaribus donatus Vell. 2, 115, 1. A. 14 candidatus praeturae commendatus a principe *ib. c. 124, 4*.
- T. SEXTIVS MAGIVS LATERANVS.
- 73 M. Magius Maximus (*sic t. Aeclanensis, Μαγνός Μάξιμος editur ap. Philonem, praeterea Maximus*), M. f. t. Aeclanensis, imperante Augusto (*tempus testatur Philo*) praefectus Aegypti t. Aeclanensis IX 1125 positus a Tarraconensibus, CIG. 4956, 27, Plin. h. n. 36, 69; praefectus Aegypti iterum Philo adv. Flaccum c. 10, ed. Mangey II 11 p. 528 (μέλλων πάλιν Αἰγύπτου καὶ τῆς χώρας ἐπιτροπεύειν).

- 74 *Magia*: eius ancilla libraria VI 9301. Fortasse femina nobilis.
— IVLIA MAGIA.
- 75 *Magia Marcella tegula urbana* XV 1259. Nobilis femina?
— Claudia Magna.
— LICINIA MAGNA.
— PACTVMEIA MAGNA.
— IVLIA MAGNILLA.
- 76 *Magnius Rufinianus* procurator Neapolcos Alexandriae a. 247 vel 248
papyrus ap. Viereck Herm. 27 p. 526 = aeg. Urk. aus d. k. Museen
fasc. I n. 8.
- 77 *P. Magnius Rufus Magonianus* (adfinis sine dubio eius qui praecedit).
Q. f., tribu Quir.; tribunus militum quater, procurator Aug. vicesimae
hereditatum per Hispaniam Baeticam et Lusitaniam, item procurator
Aug. per Baeticam ad Falernas veget(andas) (sic solvit Mommsen),
item procurator Aug. provinciae Baeticae ad ducent(a) (nempe sestertia
milia) II 2029.
- 78 *MAGNIA VRBICA AVGVSTA nummi ap. Cohen ed. 2 vol. VI p. 405 seq.*
imp. Caes. M. Aureli Carini uxor t. Lunensis Etruriae *Notizie 1890*
p. 378, Accitamus Hispaniae II 3394, Thamugadensis VIII 2384;
nummus ap. Cohen p. 408. Nomen erasum in t. Thamugadensi.
- 79 *MAGNVS*: vir consularis nobili familia ortus, in Maximinum con-
spirasse creditus et statim interfectus *Herod. 7, 1, 5-8 (inde vit.*
Maximin. c. 10; cf. vit. trig. tyr. 32). Fortasse non diversus (ut con-
iecit Mommsen ad IX 338) *Petronius Magnus* clarissimus vir, cuius
nomen inter patronos Canusinorum recensetur anno 223, sed postea
erasum est IX 338.
- 80 *Magnus*, archiater Galeno adolescente *Galenus* περί τῆς θρησκευτικῆς c. 12
cf. c. 13 (XIV p. 261 seq. Kuehn). Memoratur *Galen. VIII p. 638.*
640 seq. IX 8 ed. Kuehn.
- 81 *Magnus*, ab Athenaeo inductus verba faciens in convivio Larensis
(cf. supra L n. 207) *Athenaeus III p. 74' cet. cf. Kaibel in editione*
Athenaei vol. III p. 562.
— ANTONIVS FELIX MAGNVS.
— CN. CORNELIVS CINNA MAGNVS.
— Q. FABIVS BARBARVS VALERIVS MAGNVS IVLIANVS.
— M. FABIVS MAGNVS VALERIANVS.
— T. Flavius Magnus.
— Fonteius Magnus.
— Iulius Magnus.
— M. IVLIVS SVRA MAGNVS ATTALIANVS.
— M. LARCIVS MAGNVS POMPEIVS SILO.
— [P]actumeius Magnus.
— T. PACTVMEIVS MAGNVS.
— C. PETRONIVS MAGNVS.

- CN. POMPEIVS MAGNVS.
- C. POMPONIVS MAGNVS.
- 82 Mago: id nomen uni ex servis indidit Mettius Pompusianus *Suet. Domit. 10.*
- P. Magnius Rufus Magonianus.
- 83 *MAIANIVS GALLVS triumvir aere argento auro flando feriundo *nummus aeneus barbari operis*, ap. *Babelon monnaies de la rep. romaine II p. 168.* Nullus fuit (cf. *Eckhel 5, 241*); nomen vitio fabrilis corruptum ex nomine C. Asinii Galli triumviri monetalis.
- SEX. IVLIVS MAIOR.
- Iulius Maior Antoninus.
- M. IVLIVS MAIOR MAXIMIANVS.
- M. Iunius Iuncus Maior (vel maior).
- C. SABVCIVS MAIOR CAECILIANVS.
- C. SABVCIVS MAIOR PLOTINVS FAVSTINVS.
- 84 Malchus, rex Arabum Nabataeorum, a. 708 auxilia postulat a Caesare dictatore Alexandriae degente bell. *Alex. 1. A. 714* inruentibus Parthis, Herodem profugum non recipit *Ioseph. bell. 1, 14, 1. 2, ant. 14, 14, 1. 2.* Propter societatem cum Parthis initam a Ventidio pecunia multatur *Dio 48, 41.* Ab Antonio regni parte privatur *Dio 49, 32* cf. *Ioseph. bell. 1, 18, 35, Plut. Anton. 36* (Cleopatrae gratia interemptus *Ioseph. bell. 1, 22, 3 errore*). A. 723 Antonio auxilia mittit *Plut. Ant. 61.* Bellum gerit cum Herode *Ioseph. bell. 1, 19, ant. 15, 5.* Hyrcano refugium pollicitus esse dicebatur paullo post pugnam Actiacam *Ioseph. ant. 15, 6, 2. 3.* — *De inscriptionibus Aramaeicis in quibus mentio fit Malchi regis, cf. sub eo qui sequitur.*
- 85 Malchus (Μαλχας *peripl.*), rex Arabum Nabataeorum: eius auxilia anno 67 in exercitu Iudaico Vespasiani *Ioseph. bell. 3, 4, 2.* Memoratur (sedes regni eius Petra) *Anonymus peripl. maris Erythraei § 19, ap. Mueller Geogr. Graec. min. I p. 272.* — Huius videntur esse nummi nomine Malchi regis Aramaeice inscripti, cf. *de Vogüé revue num. n. s. 13, 1868 p. 166.* Item huius potius, quam eius qui praecedit, anni memorantur in inscriptionibus Aramaeice scriptis extantibus in regno Nabataeo (*Vogüé Syrie centrale, inscr. sémit. p. 103. 107; Euting nabataeische Inschriften aus Arabien p. 61-68*). Idem videtur statuendum de inscriptione Aramaeica musei Neapolitani, Puteolis ut videtur reperta (*Renan journal asiatique ser. 7 vol. 2, 1873 p. 382*). Annum regni attingit certe vicesimum tertium, teste nummo, de cuius lectione vide *Gutschmid ap. Euting l. c. p. 86.* Successor eius memoratur in inscriptione quam positam putant anno 72 (cf. *infra s. v. Habel*), ita ut regnavisse putandus sit certe ab a. 49 (cf. *Gutschmid l. c.*).
- [Aelius?] Mallianus.
- 86 Mallius Chilo: epistula Aureliani ad eum *vit. Aureliani 23, 4. 5.*
- M. IVN(IVS)(?) VESTINVS MALLO . . . ROMANVS.

- 87 Mallonia, cum Tiberii libidini morigerari nollet, accusata se ipsam interfecit *Suet. Tib. 45*.
- 88 Mallovendus, Marsorum dux, a. 16 Romanis locum defossae aquilae Varianae indicat *Tac. a. 2, 25*.
- 89 Malorix (Mall- pro Mal- *codex uno loco*) dux Frisiorum: eo et Verrito auctoribus Frisii agros vacuos et militum usui sepositos invadunt; perpulsus a Duvio Avito legato, ut Romam pergeret ad eos agros impetrandos, a Nerone civitate donatur *Tac. a. 13, 54*.
- SER. CORNELIVS LENTVLVS MALVGINENSIS.
- 90 Malthace, una ex uxoribus Herodis Iudaeorum regis, Samaritana, mater Archelai ethnarchae et Herodis tetrarchae, item Olympiadis *Ioseph. bell. 1, 28, 4 cf. ant. 17, 1, 3*. Mortuo Herode (a. u. c. 750) Archelaum filium Romam comitatur *bell. 2, 2, 3 cf. ant. 17, 9, 3*. Paulo post Romae moritur *bell. 2, 3, 1, ant. 17, 10, 1*.
- IVLIA AVITA MAMAEA AVGVSTA.
- 90* Maltinus, homo delicatus ('tunicis demissis ambulat') *Horat. sat. 1, 2, 24*.
- Manlius Maltinus.
- 91 Mamertinus, Atheniensis, Herodis Attici in republica gerenda adversarius *Philostratus vit. soph. 2, 1, 11*.
- Sex. Petronius Mamertinus.
- M. PETRONIVS SVRA MAMERTINVS.
- VETINA MAMERTINVS.
- 92 MAMILIANVS (Mamellianus *ap. Plin. 9, 16 codex in hac epistula unicus Medicacus*, Mamilianus *idem ep. Plin. 9, 25*, Milianus *cod. Dresdensis*, Mamilianus *iam pleraeque editiones antiquae*) vir eruditus, cui in provincia degenti carmina sua misit Plinius *Plin. ep. 9, 16, 25*. Castrensibus negotiis occupatus *ib. 9, 25, 1 (videtur igitur exercitum rexisse vel certe legionem, fortasse in Britannia, cf. sub eo qui sequitur)*. Utitur occasione venandi *ib. 9, 16, 1*. Fortasse, ut coniecit Asbach *analect. histor. et epigr. Lat. p. 32, idem [M]amilli[anus] consul suffectus sub Traiano fasti ser. Lat. VI 2013 = XIV 2243; consul fuit a. 103, si recte Asbach l. c. particulam hanc fastorum feriarum Latinarum spectare statuit ad annos 101-104; cf. VII. I ed. 2 p. 59. — Nec diversus fortasse is qui sequitur*.
- 93 T.(?) ... PONIVS MAMILIANVS RVFVS ANTISTIANVS FVNISVLAV[S] VETTONIANVS (*praenomen fuisse T. vel P., gentilicium videri fuisse [Pom]ponius, certe finisse in -poni-, ectypo gypsaceo adhibito statuit Klebs cf. supra vol. I p. 84*). T. f., tribu Galeria, legatus Aug. (in Britannia) l. *Deae rep. VII 164*. Fortasse *idem qui praecedit, ut ad eum in Britannia degentem datae sint Plinii epistolae 9, 16, 25; sed litteras tituli saeculi II exeuntis esse indicat Klebs (l. c.)*. De Vettoniano legato Lyciae *cf. infra s. v. Vettonianus*.
- 94 Q. MAMIL(IVS) CAPITOLINVS iuridicus per Flaminiam et Umbriam, legatus Augustinae per Asturiam et Callaeciam, dux legionis septimae Geminae p. f., praefectus aerarii Saturni *titulus Asturicensis II 2634*.

- 95 Mamilius Nepos, declamator *Seneca contr.* 7, 6, 24. — *Eiusdem nominis miles cohortis tertiae praetoriae a. 141, liber coloniarum* (*Grumat. ed. Iachm. p. 244 cf. p. 252*).
- 96 Mamilius Superstes, praefectus vehiculorum a. 214 t. urbanus *bull. comunale 1884 p. 8 n. 709* = *Dessau inser. sel. 452*.
- 97 Mamilius Sura, auctor Plinio rei rusticae *Plin. h. n. ind. l. 8. 10. 11. 17-19 et in ipso contextu operis 18, 143. Atlas incerta*.
- FL(AVIA) MAMILIA.
- 98 L. MAMMIVS POLLIO (*sic t. Fanestris; Memmius Pollio codex Taciti*) consul designatus a. 49, ingentibus promissis inductus ab Agrippina ut de matrimonio Domitii filii eius et Octaviae verba in senatu faceret *Tac. a. 12, 9. Consul cum Q. Allio Maximo mense Mai. (a. 49) t. Fanestris XI 6236*.
- T. CVRILIVS MANCIA.
- TI. CLAVDIA EVPATORIS MANDANE ATTICILLA.
- A. PLATORIVS NEPOS APTONIVS ITALICVS MANILIANVS C. LICINIVS POLLIO.
- 99 MANILIVS senator, delator sub Caracalla ideoque curator frumenti factus (τὴν τῶν τροφῶν διαδοσαν εἰλήψαι), a. 217 ex auctoritate Macrini in insulam relegatus *Dio 78, 21. 22*.
- MANILIVS *Solinus 53, 29. V. supra M. Lollius (L 226)*.
- 100 Manilius, Avidio Cassio ab epistulis Latinis *Dio 72, 7. Eundem esse cum Pudente (infra P 793) memorato a Dione 71, 29 et pleno nomine dictum fuisse Manilium Pudentem coniecit Hirschfeld Veru. p. 206 n. 2*.
- 101 M. Manilius, qui scripsit astronomicon libros qui extant. *Nomen minime certum cf. Ellis noctes Manilianae (Oxon. 1891) p. 217 seq.; extat id in nullo antiquiore codice, in recentiorum optimo reperitur modo M. Mallii, modo Marci Mallii, modo Marci Mallii eqom (sic), modo M. Mallii Boeni; sed in codice quem reppererat Poggius videtur fuisse M. Manilii nomen, cf. Ellis l. c. p. 231. Scripsit imperante Tiberio 1, 800 (de quo loco non recte iudicavit Kraemer de Manilii Astronomicis [Marb. 1871] p. 33). 4, 764, post a. p. Chr. 22 5, 513 (cf. Tac. a. 3, 72). Inter familiares Germanici fuisse Manilium coniecit B. Freier de Manilii astronomicon aetate (Gött. 1880) p. 72 seq.*
- 102 P. MANILIVS frater Arvalis a. 241 *act. Arv.*
- 103 C. Manilius Calvinus: eius servi *VI 14116. Fortasse homo nobilis*.
- 104 MANILIVS CARBO praetor tutelaris sub divis fratribus *fragm. Vat. 168*.
- 105 MANILIVS CORNVTVS praetorius, legatus provinciae Aquitanicae, lichenum morbo affectus (non ante Claudium) *Plinius h. n. 26, 4*.
- 106 TI. MANILIVS FVSCVVS (Manilius Fuscus *act. saec. II 9, .. anilius Fuscus III 1172; in consulatu Ti. Manilius ... VI 1984 v. 40, plerumque Fuscus; Fuscianus fasti Hydat.*). Consul suff. a. inc. Legatus Augusti a. 191 t. Apulensis *III 1172; videtur fuisse legatus Daciarum, non legionis XIII Geminae (sic etiam Mommsen vol. III ind. p. 1128*.

- 1142). Magister quindecimvirum sacris faciundis a. 204 *act. saec.* Consul II ord. a. 225 cum Ser. Calpurnio Domitio Dextro *fasti*.
- 107 P. Manilius Vopiscus (pro Manil- *traditur* Manl- *ap. Stat. silv. I proem., sed* Manil- *silv. 1, 3 praescr., idque confirmatur titulis filii; in ipso carmine solo cognomine utitur Statius; praenomen habemus ex titulo Tiburtino filii); 'vir eruditissimus et qui praecipue vindicat a situ litteras iam paene fugientes' Statius *silv. I proem. 29.* Eius villam Tiburtinam Statius uno die descripsit *Statius silv. I 3 cf. proem. l. c.**
- 108 P. MANILIUS VOPISCUS VICINILLIANUS L. ELVERIUS SEVERUS IVL[IVS] QVADRATUS BASSVS. *Sic t. Tiburtinus XIV 4242; in consulo P. Manilius Vopiscus XI 3614 (inde pendet t. Ligorianus VI 5, 612^a), plerumque Vopiscus; Βουκαίσκος chron. Pasch., Volciscus fasti Hydat., Piso fasti Vindob. ap. Momms. chron. min. I p. 285 cum Prospero. — P. f. t. Tiburtinus; filius sine dubio eius qui praecedit. Tribu Galeria ib. Triumvir monetalis; tribunus militum legionis quartae Scythicae; quaestor divi Traiani Parthici; praetor t. Tiburtinus XIV 4242. Consul t. Tiburtinus, ordinarius a. 114 cum Q. Ninnio Hasta *fasti*. Salius collinus; flamen (nescio cuius dei); pontifex t. Tiburtinus. Tibure curator fani Herculis Victoris ib.*
- 109 Manilia: accusat Manilia si rea non est *Journal. 6, 243.*
- 110 MANILIA LVCILLA clarissima femina, mater L. Caesonii Lucilli Maeri Rufiniani, uxor C. Caesonii Maeri Rufiniani *t. agri Tiburtini XIV 3901 cf. 3900, 3902.*
- 111 Manisares (vel Manisarus), quo tempore Traianus Mesopotamiam intravit, cum ab Osrhoe bello premeretur (ὡς τὸ τὸν Ὀρροῦν ἐπιστρατεύων αὐτῷ). Traiano per legatos ostendit, se Armenia et Mesopotamia velle cedere *Dio 68, 22 (rex. de leg.). Quis fuerit et quomodo Armenia et Mesopotamia cedere potuerit, non apparet. Partium quarundam Armeniae et Mesopotamiae regem fuisse coniecit Gutschmid Giesch. Iran. p. 143. — De nummis quibusdam huic Manisari olim falso tributis cf. Eckhel 3, 208, 559.*
- ACILIA MANLIOLA.
- 112 Manius, Hispanus, amicus Martialis inde a teneris annis *Martial. 10, 20, 3 seq.*
- 113 Manlius, adulter Appuleiae Varillae, sororis Augusti neptis, Italia atque Africa exactus a. 17 *Tac. u. 2, 50.*
- 114 Manlius colonus Hispanus *Martial. 4, 55, 26.*
- L. CAESONIUS QVINTVS RVFINVS MANLIUS BASSVS.
- 115 P. MANLIUS CARBO (Manl- *servatum est in actis anni 120 non minus quater VI 2080 c. 23, 26, 28, 35; quod moneo propter Manilium Carbonem n. 104*), cooptatus inter fratres Arvales d. 7 Febr. 120, adfuit in collegio d. 27 Mai. 120 *act. Arr. (VI 2080)*; flamen (vel proflamen) fratrum Arvalium anno incerto sub Hadriano *ib. (VI 2081 c. 16).*

- 116 C. Manlius Felix, tribu Quir., tribunus militum legionis VI[I Claudiae] pia^e fidelis; adlectus in decurias iudicum a Tito; praefectus fabrum imp. Traiani iterum; praefectus classis Pannonicae et Germanicae; procurator Augusti regionis Chersonesi; procurator Augusti vicesimae hereditatum *i. Thracicus* III 926.
- 117 Manlius Maltinus. *Titulus Interamninae Praetultiorum descriptus* IX 5073: .. [M]anlius Maltinus pr(actor) nescio num Interamnitium. *Potest esse ex posteris Manlii Maltini quem legatum a senatu cum M. Aquilio in Asiam missum et a Mithridate devictum narrat Tac. Iustinus* 38, 3.
- 118 MANLIUS PATRIVINVS (*traditur patruitus vel patrumitus; fortasse pro Manli- scribendum Matid-, ut idem sit C. Salinius Matidius Patruinus defunctus a. 78 act. Arr.*), senator, anno 70 pulsatus in colonia Senensi *h. 4, 45.*
- 119 L. Manlius Severus, L. f., tribu Pal., rex sacrorum, fictor pontificum populi Romani, quattuorvir Bovillensium XIV 2413. *Mommseuo ad CIL. VI 2125, ubi titulus datur inter urbanos, Manlius creditur fuisse rex sacrorum populi Romani; sed cum titulus repertus sit in agro Bovillensi, probabilius est cum fuisse regem sacrorum Bovillis.*
- 120 MANLIUS STATIANVS senator primae sententiae a. 276 *vit. Probi* 12, 1.
- 121 Manlius Sura (*pro Manli- pars codicum et vulgata Mall.*) causarum actor, vituperatus a Domitio Afro *Quintil. inst.* 6, 3, 54. 11, 3, 126.
- 122 Manlius Torquatus (*gentilicium habent in inscriptioe carminis 4, 7 codices Horatiani, qui alibi quoque verum servaverunt; ipse Horatius Torquati tantum nomen posuit*) Horatii amicus, ad quem data *Horat. carm.* 4, 7. *ep.* 1, 5. Nobilis *carm.* 4, 7, 23, facundus *ib.* 24. Moschum rhetorem Pergamenum veneficii accusatum defendit una cum Asinio Pollione *Horat. ep.* 1, 5, 9 *cum nota Porphyronis.* Olim a multis creditus est nepos *L. Manlii Torquati* consulis a. u. c. 689, sed sine causa. Torquati a Manliis patriciis oriundi mirum esset praeterea nullam superesse mentionem. (Quod de torque Torquato a Caligula adempta narrat *Suet. Cal.* 35, *Mommseus* rettulit ad Iunium Torquatum *cf. supra I 558, nonnulli rettulerunt ad Nonium Asprinatem Torquatum*). Fortasse Manlii alicuius Torquati mentio fit in *t. libertini Bull. com.* 1880 p. 62 n. 297. *Vir ex nobilibus Manliis Torquatis* C. Manlius Torquatus, cuius ancilla in *t. Baetico* II 1452.
- 123 T. MANLIUS VALENS (Manlius Valens *Tac.*, τῆς ἀρχῆς Διό; in consulu *T. Manlius Valens* VI 17707, unde corrigitur *Dio, cf. Borghesi opp.* 6 p. 159, .. [M]an[lius] Valens *t. agri urbani Roem. Mitth.* 1886 p. 128, alibi Valens; *Valerianus chronogr.* a. 354, *Fulvius chronica nonnulla sed in hac parte confusa*). Natus a. p. Chr. 6 *Dio* 67, 14. Legatus legionis in Britannia circa a. 50 *Tac. a.* 12, 40. Legatus legionis Italicae in Gallia a. 69 *Tac. h.* 1, 64. Consul ordinarius a. 96 una cum C. Antistio Vetere *fasti.* Mox obit *Dio* 67, 14.

- 123^a Manlia Fadilla, L. f., regina sacrorum VI 2123. 2124.
- 124 MANLIA PONTIA (trad. Ποντία) LVCVLLA AFRICANA (Ἀφροαυγὴ traditur), uxor A. Pontii Veri proconsulis titulus positus a communi Macedoniae CIGr. 1999^a (vol. II p. 993, ex Leake III p. 319).
- 125 MANLIA SCANTILLA (sic nummi et vit. Did. Iulian. 8, 10, Mallia Scantilla vit. Iulian. 3, 4; Herodianus et Zosimus nomen non ponunt), uxor M. Didii Severi Iuliani vit. Did. Iulian. 3, 4, 8, 10. Maritum incitat ad imperium ambiendum Herod. 2, 6, 7; Zosim. 1, 7. Augusta appellata a senatu vit. Did. 3. Manlia Scantilla Aug. nummi ap. Cohen⁹ 3 p. 401. 402. Corpus mariti ei concessum vit. Did. 8. De imagine marmorra quam voluit esse Scantillae dixit P. H. Visconti bull. archeol. municipale 1874 p. 131 (ad tab. X fig. 3), sed cf. C. L. Visconti ib. 1884 p. 101.
- 126 Mannus, Osrhoenus Isidorus Characenus σταχυὸς Ἰσίδωρος c. 1, ap. Mueller Geogr. Graec. min. I p. 246, ubi traditur in via a Zeugmate Seleuciam fuisse μαννῶσπα χιουρίπ vel πρήν ὀχρύσπια καὶ χρίνι, legendum esse Μάννου Ὀψαίου, deinde nomen loci, praecedentibus aliis docuit Gutschmid Untersuch. über die Geschichte des Königreichs Osroene [Mém. de l'Acad. de St. Pétersbourg XXXV 1887] p. 23. Videtur fuisse regulus Osrhoenorum temporibus Augusti, ex Mannis Edessae regibus quos recenset Dionysius Telmahariensis, tertius vel quartus, cf. Gutschmid l. c. — De iis Mannis, quos post hunc, et ante eum qui sequitur, Edessae regnasse tradit Dionysius supra scriptus (cf. Gutschmid l. c. p. 6. 49), apud antiquiores auctores nulla mentio.
- 127 Mannus, rex (Osrhoenorum) sub divis fratribus nummi ap. Eckhel 3, 513, Babelon revue belge de num. 1892 p. 374. 375, inscripti βασιλεὺς Μάννος φιλοπάμισ (sic plerumque), in fronte habentes capitu M. Aurelii, L. Veri, Faustinae, Lucillae; eiusdem ut videtur sunt nummi Syriace inscripti nomine Manni regis, ap. Babelon l. c. p. 380. Probabiliter hic creditur a Gutschmidio (Unters. über die Gesch. des Königreichs Osroene, Mém. de l'Acad. de St. Pétersbourg XXXV 1887 p. 30) Mannus is, quem regnasse Edessae viginti quattuor annos, deinde ad Romanos se contulisse, postea reversum rursus regnasse annos duodecim tradit qui scripsit saec. VIII exeunte Dionysius Telmahariensis (ap. Siegfried et Gelzer Eusebii canonum epitome p. 62. 64; cf. Gutschmid l. c. p. 6), scilicet ut regnaverit ab a. 139 ad a. 163, a Parthis pulsus exul fuit apud Romanos, restitutus a Romanis rursus regnaverit ab a. 167 ad a. 179. (Sane Dionysius hunc regem, sed non solum hunc, aliquot annis antiquiorem facit). Pater videtur fuisse L. Aelii Septimii Abgari (supra A 7).
- 128 Mannus, Abgari regis Osrhoenorum filius nummi ap. Eckhel 3, 515, Babelon revue belge de num. 1892 p. 521, ab altera parte exhibentes Abgari caput et nomen, ab altera Manni caput et modo nudum nomen, modo Μάννος παῖς; Africanus in νεστών capite περὶ βέλους (vel. mathem.

ed. Thévenot p. 300). Sagittandi peritus Africanus l. c. Filius sine dubio L. Aclii Aurelii Septimii Abgari regis Osrhocnorum temporibus Commodi et Septimii Severi. Cum neque in illis nummis neque in aliis dicatur rex, probabile est eum decessisse ante patrem. Gutschmid tamen (Unters. über die Gesch. des Königreichs Osroene p. 44) coniecit eum non diversum fuisse ab eo Manno, quem ultimum regem Edessae fuisse, regnavisse autem per annos viginti sex, traditur in chronico Dionysii Telmahariensis (ap. Siegfried et Gelzer Eusebii canonum epit. p. 67. 71; cf. Gutschmid l. c. p. 6); eum regem fuisse, sed nomine tantum tenus, ab anno 216 ad a. 242. Praeterea coniecit Gutschmid (p. 44), eundem dictum esse etiam Antoninum, scilicet non diversum ab Antonino (supra A 625) regis Abgari filio, qui Abgaro fratri, defuncto annorum viginti sex, epitaphium posuit Romae Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1315. (Imagines Abgari et filii eius Magni — scr. Mami — Edessae monstratae Silviae Aquitanac. Rufini consulis anno 392 sorori, cf. S. Silviae peregrinatio p. 65 ed. Gamurrini a. 1887). — Ex stirpe horum puto Mannorum L. Septimius Mannus clarissimus vir, statua honoratus a concilio provinciae Hispaniae citerioris II 4125.

- 129 Mannus, Arabum Edessae vicinorum regulus, Traianum cum Parthis bellum gerentem convenire recusat Dio 68, 21 (exc. Urs.) (cum Dio paullo ante memoraverit Abgarum Edessae regem, noli cogitare de confusione cum rege aliquo Edessae). Legatos mittit ad Traianum in Mesopotamia degentem Dio 68, 22.

— M(A)ECIVS MANNVS.

— L. SEPTIMIVS MANNVS.

— ...NIVS GALLVS ccl. MANSVANIVS MARCELLINVS ccl.

— Titinia Mansucta.

— Iulius Mansuetus.

- 130 L. MANTENNIVS SABINVS (filius puto eius qui sequitur), sodalis Augustalis Claudialis, magister collegii tertium a. 214 XIV 2391.

- 131 L. Mantennius Sabinus, tribunus cohortis tertiae praetoriae l. Praenestinus XIV 2955. Praefectus Aegypti a. 194 t. Aegyptius ap. Borghesium opp. 8 p. 242, item a. 200 CIGr. 4701^b add. (si vere cum Borghesio l. c. supplendum est ... [Σαβίγιου]). Uxor Flavia Procilla, filius L. Mantennius Severus XIV 2955; cf. praeterea sub eo qui praecedit.

- 132 L. Mantennius Severus, eius qui praecedit filius XIV 2955.

— IMP. TI. CL(AVDIVS) MAR. PACATIANVS AVG.

— Iulius Marathus.

- 133 MARC.... legatus pro pr. Arabiae a. 239 t. Bostrensis CIG. 4644 add. = Lebas-Waddington 1908.

— VIRIVS MARCARIANVS.

- 134 Marcella, municeps Martialis, quae ei domum reverso praedium donavit Martial. 12, 21. 31.

- 135 Marcella, uxor amici cuiusdam Porphyrii philosophi, postea huius ipsius *Porphyrius ad Marcellam c. 1 seq.*
 — ASINIA MARCELL(A) vel MARCELL(INA).
 — (CLAVDIA) MARCELLA.
 — FABIA PO... MARCELLA M.... CALPVRNIA TO... (v. *add.*).
 — GALLONIA OCTAVIA MARCELLA.
 — Licinia Marcella.
 — Magia Marcella.
 — MINICIA MARCELLA.
 — Octavia Marcella Moderatilla.
 — RVFFIA MARCELLA.
 — Statoria Marcella.
 — Terentia Marcella.
 — TVRCIA MARCELLA.
 — ANTIA MARCELLINA.
 — CASCONIA MARCELLINA.
 — Claudia Marcellina.
 — PESCENNIA MARCELLINA.
- 136 MARCELLINVS origine Graecus ('Ελλάδος ἀρχαῖον ἔθνος v. 3); quaestor (nempe provinciae Cretae et Cyrenarum); corrector Italiae ('Ἐσπερίης πάσης χθονὸς θουσιήρ) epigramma *Gortyne rep., non optime traditum et interdum obscurum (cf. adnotata Kaibelii), CIG. 2589 = Kaibel ep. Gr. 905.*
- 137 MARCELLINVS consul ordinarius a. 275 cum Aureliano III *fasti.* — *Idem puto* Marcellinus, qui ab Aureliano Mesopotamiae praefectus, mandata totius Orientis administratione, frustra a Palmyrenis ad defectionem sollicitatus est *Zosimus 1, 60.*
- 138 Marcellinus, amicus Senecae et Lucilii, magni ingenii vir, sed moribus dissolutis, quos corrigere cupit Seneca *ep. 29, 1, 4-8.*
- 139 Marcellinus, amicus Martialis *Martial. 3, 6*, stipendia meruit bello Sarmatico *ib. 6, 25, 7, 80*, Caucasum prope adiit *ib. 9, 45.*
- 140 Marcellinus *Plin. ep. 5, 16, 8, 23. V. Aefulanus Marcellinus.*
 — Aefulanus Marcellinus.
 — Aur(elius) Marcellinus.
 — BAEBIVS MARCELLINVS.
 — C.(?) BELLICVS MARCELLINVS.
 — L. CASSIVS MARCELLINVS.
 — CASSIVS PIVS MARCELLINVS.
 — CLAVDIVS MARCELLINVS.
 — Q. CLODIVS MARCELLINVS.
 — CN. CORNELIVS LENTVLVS MARCELLINVS.
 — P. CORNELIVS LENTVLVS MARCELLINVS.
 — EGNATIVS MARCELLINVS.

- Fabius Marcellinus.
- . . . NIVS GALLVS VECILIVS CRISPINVS MANSVANIVS MARCELLINVS NYMISIVS [8]ABINVS.
- RVFIVS MARCELLINVS.
- Tullius Marcellinus.
- Valerius Marcellinus.
- L. Valerius Marcellinus Nepos.
- Vipsianus Marcellinus.
- 141 MARCELLVS cos. suff. cum Gallo (*supra* G 33) sub Antonino Pio cireiter ann. 149-153 mense Dec. *dipl. mil.* (III p. 883 cf. III S. p. 1988).
- 142 MARCELLVS [legatus] pro pr. (provinciae Britanniae) temporibus Caracallae t. *Britannicus nescio a quo vel qua fide descriptus VII 963.*
- 143 MARCELLVS CAESAR temporibus Elagabali *Polem. Silrius* (ap. *Momms. chron. min.* I p. 521). *Videtur significari Alexander postea Augustus, cf. Victor epit. 23 et praeterea sub M. Aurelio Severo Alexandro Augusto.*
- 144 Marcellus, ab Hadriano ad voluntariam mortem conctus *vit. Hadr. 15, 4. Cf. C. PVBLICIVS MARCELLVS.*
- 145 Marcellus, L. Vitellii praesidis Syriae amicus, missus ab eo ut loco Pontii Pilati Iudaeos curaret (ἐμπιστευτὴς τοῖς Ἰουδαίοις γεννησόμενος). a. 36 vel ineunte a. 37 (cf. *Rohden de Palaestina provincia* p. 34). *Iosephus ant. 18, 4, 2. Incertum num inter procuratores Iudaeae habendus (cf. Rhoden l. c. not. 2).*
- 146 *A. MA[R]CELLVS consul suffectus cum L. Iunio sub Nerone *triptychon Pompeianum* (ap. *de Petram n. 115 = Mommsen Herm. 12 p. 136*). *Nomen non recte lectum esse adfirmat Zangemeister (cf. supra sub L. Iunio Gallione).*
- 146^a Marcellus, Pergamenus, sophista, scripsit librum Ἀδριανὸν ἢ περὶ βασιλείας *Suidas s. v.*
- 146^b Marcellus, cuius carmen funebre in Anniam Regillam (*supra* A 557) lapidi incidi iussit Herodes Atticus maritus *Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1389 I = Kaibel ep. Gr. 1046. Esse Marcellum medicum Sidetrum, cuius extat fragmentum de piscibus (Poet. bucol. et didactici [Paris. 1846] p. 165 seq.), cf. anth. Pal. 7, 158, Suidas s. v. Μάρκελλος Σιδητῆς. Hieronym. adv. Iovinianum 2, 6, coniecit Visconti (iscriz. triopce p. 74).*
- C. ANNIVS LEPIDVS MARCELLVS.
- ARRVNTIVS MARCELLVS.
- M. ASINIVS MARCELLVS.
- AVFIDIVS COREMIVS MARCELLVS.
- C. AVFIDIVS MARCELLVS.
- M. Aurelius Atho Marcellus.

- Baelius Marcellus.
- C. BVLTVS GEMINVS MARCELLVS.
- Q. CAECILIVS MARCELLVS.
- Q. CAECILIVS MARCELLVS DENTILIANVS.
- Calpurnius Marcellus.
- M. Campanius Marcellus.
- M. CLAVDIVS MARCELLVS AESERNIVS.
- T. CLODIVS EPRIVS MARCELLVS.
- L. CORNELIVS MARCELLVS.
- SER. CORNELIVS DOLABELLA METILIANVS POMPEIVS MARCELLVS.
- CN. DOMITIVS AFER TITIVS MARCELLVS CVRVIVS LVCANVS.
- P. Fulcinius Vergilius Marcellus (*v. add.*).
- M. GRANIVS MARCELLVS.
- Marcus Marcellus.
- C. MA[RIVS?] MARCELLVS.
- C. MARIVS MARCELLVS OCTAVIVS PVBLIVS CLAVIVS RVFVS.
- MINVCIVS HONORATVS MARCELLVS AEMILIANVS.
- L. NERATIVS MARCELLVS.
- P. NOVIVS SATVRNINVS MARTIALIS MARCELLVS.
- C. POBLICIVS *sive* PVBLICIVS MARCELLVS.
- HISPANVS [P]OMPEIVS MARCEL[LVS VMB]ONIVS SILO.
- M. Pomponius Marcellus.
- Q. POMPONIVS MARCELLVS.
- Pontius Marcellus.
- PORCIVS MARCELLVS.
- Quintilius Marcellus.
- Romilius Marcellus.
- M. SALONIVS LONGINIVS MARCELLVS.
- SEX. VARIVS MARCELLVS.
- M. Vettius Marcellus.
- VITORIVS MARCELLVS.
- L. VLPIVS MARCELLVS.
- C. VLPIVS MARCELLVS [P]OLYBIANVS.
- VTTEDIVS MARCELLVS.
- Naevia Marciana.
- (VLPIA) MARCIANA AVGVSTA.
- 147 [MA]RCIANVS(?) proconsul provinciae [Hispani]ae ulterioris IX 2335.
Aetatis circiter Claudianae put.
- 148 LIVS MARCIANVS unus ex pueris senatorum filiis qui fratribus
Arvalibus a. 87 ministrabant *aet. Arr.*
- 149 Marcianus, ab Augusto iniuste aliquid petiturus *Quintilianus inst.*
6, 3, 95.
- 149^a Marcianus, medicus sub Augusto *Scribonius Largus 177.*
- 150 Marcianus: ad eum datum carmen *Martialis 6, 70.*

- 151 Marcianus, amicus Frontonis, causam acturus contra Herodem Atticum *Fronto ad M. Cues. 3, 4 (p. 43 N.)*.
- 152 Marcianus: eum, fortasse ut magistrum suum, memorat *M. Antoninus 1, 6 (loco mutilo)*.
- 153 Marcianus (Macrianus *traditur in vit. Claud., Marianus vit. Gallien. 6, 1*), dux Gallieni, Gothos ex Achaia fugavit *vit. Gall. 6, 1. 13, 10; vit. Claud. 6, 1. 18, 1; Zosimus 1, 40*. Coniurat in Gallienum *vit. Gall. 14, 1. 7*. Post mortem Gallieni milites promissis et donis placat *ib. 15, 2*.
- 154 Marcianus: id nomen equestre datum Iceto Galbae liberto (*cf. sub Iceto, supra I 14*).
- AELIVS MARCIANVS.
 - Aelius Marcianus.
 - Tib. Antistius Marcianus.
 - Aur(elius) Marcianus.
 - CAERELLIVS MARCIANVS.
 - FL(AVIVS) MARCIANVS.
 - Flavius Marcianus.
 - Q. GEMINIVS MARCIANVS.
 - Gessius Marcianus.
 - GRANIVS MARCIANVS.
 - P. IVLIVS GEMINIVS MARCIANVS.
 - L. MARIVS VEGETIVS MARCIANVS MINICIANVS MYRTILIANVS.
 - D. PERCENNIVS MARCIANVS.
 - SALVIVS MARCIANVS.
 - SVELLIVS MARCIANVS.
 - CLAVDIA MARCIOLA.
- 155 MARCIVS clarissimus vir t. *Ostiensis Eph. ep. 7, 1214. Fortasse praefectus praetorio, vel etiam praefectus vigilum, saec. p. Chr. III, cf. quae exposui Eph. l. c.*
- 156 P. Marcus, mathematicus magusve, more maiorum punitus a. p. C. 16 *Tac. a. 2, 32*.
- 157 T. MARCIVS *FALGLE . . . (*sic cognomen exhibetur in altero apographo, in altero plane omissum; quid fuerit incertum; Fal. potest fuisse tribus; pro Marci- alterum apographum habet Marti-*), T. f., tribunus militum legionis decimae quartae Geminae, quaestor pro pr. provinciae Achaiae, ab actis senatus, aedilis curulis, praetor candidatus, curator viae Latinae, [legatus] legionis secundae Augustae; sacerdos fetialis titulus Tiburtinus bis descriptus *XIV 3595*.
- 158 MARCIVS AGRIPPA, olim mulieris alicuius servus unctor, postea fisci advocatus, ob praevaricationem a Severo in insulam relegatus, a Caracalla restitutus; ei a cognitionibus et ab epistulis; ab eodem inter praetorios adlectus *Dio 78, 13*. Anno 217 praeerat classi (*fortasse*

non Misenensi vel Ravennati, sed ei quae expeditionem Asiaticam Caracallae comitabatur); non ignarus caedis Caracallae vid. *Carac.* 6, 7. A Maerino primum Pannoniae, deinde Daciae praefectus *Dio* l. c. Una cum Dacia videtur rexisse etiam Moesiam inferiorem, cf. infra Marc(ius) Claud(ius) Agrippa.

- 159 MARCIUS AVITVS praetor (urbanus) sub Antonino (Pio) *Marcellus* *Dig.* 4, 1, 7.
- 160 Q. MARCIUS BAREA C. f. (praenomen patris dant tituli *Africani*), C. n. (cf. sub filio Q. Marcio Barea Sura), consul suff. sub Tiberio cum T. Rustio Nummio Gallo VI 244. A. 18 consules fuisse Barea et Nummii Gallum statuit *Borghesius* cf. *Henzen ann. inst.* 1885 p. 14, ad Gallum referens versiculum extremum fastorum *Antiatium* (*CIL.* I ed. 2 p. 72 = X 6639), ubi est . . . ius Gall. Sed proconsulatus tempore videtur indicari, Barea consulem fuisse aliquanto post annum 18, fortasse circa a. 32. Proconsul Africae a. p. C. 42 tituli *Africani* VIII S. 11002 (= *Eph.* 7, 1). 19492 (= 6987). Quindecimvir sacris faciundis, fetialis *idem*.
- 161 Q. MARCIUS BAREA SVRA Q. f. (filius sine dubio eius qui praecedit), C. n., C. et Gemini Artori pronepos t. urbanus. *Notizie degli scavi* 1880 p. 133 = *Dessau inser. sel.* 953 (in altero titulo eiusdem sepulchri, *Notizie* l. c. p. 135, qui nominatur Q. f., C. n., C. et Gemini [Artori pronepos], teste *Lanciani* ab hoc diversus fuit; scilicet non *Marcus* sed [Sulp]icius). Uxor Antonia Furnilla ib. Pater ex hac sine dubio *Marciae* Furnillae; quae cum Tito nupserit ante huius quaesturam id est certe ante annum 65, ipse natus esse videtur non post annum 45. — Fortasse filius eius Sura memoratus in frustulo tituli eiusdem sepulchri, defunctus infans vel adulescens, cum anni eius notentur. — Plane incertum num huius *Bareae* *Surae* frater *Barea* *Soranus* consul suff. a. 52, mori adactus cum *Servilia* filia a. 66 *Tac.* a. 12, 53. 16, 30 cet. (cf. sub *Barea*).
- 162 M. MARCIUS BIETIS GLAVCVS M. f., Lilybitanus, patronus Lilybitanorum, tribu *Claudia*, equo publico exornatus, pater senatoris; clarissimus vir, adlectus inter tribunicios ab imp. *Commodo* tit. *Lilybitanus* X 7237.
- 163 C. MARCIUS CENSORINVS cos. a. u. c. 746. *Tituli Aquinas* X 5396 (1). *Mylasenus* *CIGr.* 2698^b (2), *Pergumensis* *mutilus*, ap. *Fränkel* n. 422 (3); praeterea memoratur in cippis urbanus VI 1235^{a-m}, *Notizie* 1891 p. 165 (4). Nummi (aenei omnes): *Cohen Marcia* 27–29. Tria nomina exhibent t. 1, 2, 4. — L. f. t. 1, 4 et nummi, L. n. t. 4. Filius sine dubio eius qui sequitur. Triumvir monetalis non multum post annum 739 (cf. *Mommsen hist. numm.* p. 744 not. 15) nummi. Augur t. 1, nummi. Consul a. u. c. 746 cum C. Asinio Gallo fasti. Consul ex s. c. una cum collega ripas Tiberis terminandas curat t. 3. Proconsul Asiae ut indicat t. 2 cf. t. 3. Laudatur a Iudaeis Asiae apud Augustum

Ioseph. ant. 16, 6, 2. Obit in Asia eodem fere tempore quo M. Lollius, i. e. anno circiter p. C. 2 *Velleius* 2, 102. Mylasae ludi ((Κηρομανία) in eius honorem constituti *l.* 2. Patronus Aquinatium *l.* 1. Ad eum datum Horatii carmen 4, 8. Vir demerendis hominibus genitus *Vellei.* 2, 102.

- 164 L. MARCIUS CENSORIVS cos. a. u. c. 715. *Tria nomina habent fasti Cap. et Barb., item l. Atheniensis CIAII.* 3, 567. — L. f., C. n. *fasti Cap. triumph.* M. Antonii adsecla *Cic. ad Att.* 14, 10, 2, *Phil.* 11, 5, 11, 11, 14, 36. 13, 2, 2, praetor urbanus a. 711 *Cic. Phil.* 11, 5, 11. Post pugnam Philippensem ab Antonio Graeciae praefectus *Plut. Ant.* 24. Circa haec tempora ut videtur a senatu Atheniensi statua honoratus, *CIAII.* 3, 567. Item per hos annos videtur meruisse triumphum 'ex Macedonia', de quo infra. Consul a. u. c. 715 una cum C. Calvisio Sabino *fasti.* Ipsi kal. Ianuarii triumphavit ex Macedonia *fast. triumph. Cap.* (C. I p. 461, ed. 2 p. 50) et *Barb.* (ib. p. 478, ed. 2 p. 77). Quindecimvir sacris faciendis acta ludorum saecularium a. 737 v. 40 (*Eph. ep.* 8 p. 238 cf. p. 241), nam hic sine dubio intellegitur L. Censorinus. Incertum utrum ab hoc L. Censorino an ab alio praeterea ignoto, fortasse nepote eius, manumissi L. Marcus Censorini lib., Marcia Censorini lib. VI 5713.
- 165 MARC(IVS) CLAVD(IVS) AGRIPPA legatus Moesiae inferioris sub Macrino nummi cum capilibus *Macrini vel Diadumeniani Murcianopolitanorum pauci* (Eckhel num. Caes. I p. 55 n. 25, unde Mionnet suppl. II 88 n. 201; Pick Wiener num. Zeitschr. 23, 1891 p. 47) inscripti ὡς. Ἀγρίππα Μαρκιανοπολειτῶν, *Nicopolitanorum permulti, plerique inscripti* ὡς. Ἀγρίππα (Mionnet I 360, 40, suppl. II 147, 535 cet.), nonnulli ὡς. Μαρκ. Ἀγρίππα vel ὡς. Κλαυ. Ἀγρίππα vel ὡς. Κ. Ἀγρίππα Νικοπολιτῶν πρὸς Ἰστρον (cf. Pick l. c. p. 48). Marcium Claudium Agrippam dictum fuisse ex his nummis collegit Borghesius opp. 2 p. 223. — Moesiae praefuisse Agrippam sub finem regni Macrini, post Fu. Pontianum (supra F 336) et Statium Longinum, coniecit Pick Wiener num. Zeitschr. 23, 1891 p. 49. Non diversus autem videtur (ut coniecit Borghesius opp. 6, 265. 8, 478) Marcus Agrippa (supra n. 158), a Macrino primum Pannoniae, deinde Daciae praepositus, ut simul fuerit legatus pro pr. Daciae et Moesiae inferioris.
- 166 P. Marcus Crispus (Marcus perser. 412, praeterea M.), dominus figlinarum tegulae XV 409–412. Fortasse oriundus stirpe nobili (cf. *Cic. Phil.* 11, 12, 30, Dio 47, 27 cet.).
- 167 *Marcus Dioeles (nomen non certum, traditur enim Marco Diocae casu tertio) praefectus annonae sub Caracalla Ulpianus de officio praetoris tutelaris, fr. Vat. 235.
- 168 Q. MARCIUS FAVSTINIANVS filius Q. Marcii Victoris et Claudiae Taurillae; quaestor provinciae Cypri, tribunus plebis, legatus provinciae Africae, praetor XIV 2931. Pater Marciae Favonillae ib.

169 Q. Marcus Hermogenes, praefectus classis Aug(ustae) Alex(andrinae), audit Memnonem d. 7 Mart. a. 134 *tituli in Memnonis statua incisii III 41; CIGr. 4735 = Kaibel cp. Gr. 997. Fortasse idem Q. Marcus Hermoge[nes] figlinarum dominus XV 1278.*

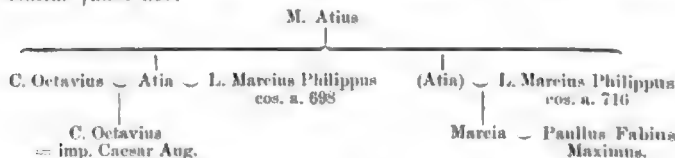
170 Marcus Festus, eques Romanus, particeps coniurationis Pisonianae Tac. a. 15, 50.

— MARCIVS MACER v. Martius Macer.

171 Marcus Marcellus: eius frequenter in scriptis suis mentionem facit Votienus Montanus, amicus eius, simul sententias attulit Seneca contr. 9, 6, 18 cf. 9, 5, 14.

172 P. MARCIVS MAXIMILLIANVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338 v. 29. Fortasse idem P. Marcus Victor Maximilianus (infra n. 183).

173 L. MARCIVS PHILIPPVS. L. Marcus Philippus *fasti triumph. Barb.*, [L.] Marcus *fasti Biondiani*, L. Philippus *Cic.*, Marcus Philippus *Suet.*, Philippus *Caes.*, Tac. *Filius videtur fuisse L. Marcii Philippi consulis a. u. c. 698, mariti Atiae matris Augusti, natus non ex hac, sed ante has nuptias. Cf. Biondi atti dell' accademia romana di archeologia VI p. 328 seq. Tribunus plebis a. u. c. 705 Cues. h. c. 1, 6. Praetor a. 710 Cic. Phil. 3, 10, 25. Consul suff. a. 716 una cum P. Cornelio Scipione fasti Biondiani (CIL. I p. 467 = ed. 2 p. 65). Triumphat ex Hispania V Kal. Maias a. ut videtur 721 fasti triumph. Barb. (CIL. I p. 478 = ed. 2 p. 77). Ex manubiis (Tac. a. 3, 72) aedem Herculis Musarum extruit (vel potius restituit) Suet. Aug. 29. Ovid. fast. 6, 801 cf. Tac. a. 3, 72; ab eo dicta porticus Philippi Notitia urbis reg. IX, Plin. h. n. 35, 66. 114. 144, Martial. 5, 49, 12, [porticus Octaviae et Philippi] forma urbis Romae tab. V fr. 33 ed. Jordan. — Nupta ei quondam Caesaris matertera Ovid. fasti 6, 809 cf. ex P. 1, 2, 141; pater Marciae consobrinae Caesaris Augusti CIGr. 2629. Uxorem igitur habuit sororem Atiae eius quae patri fuerat nupta, fortasse et ipsam Atiam dictam. Cf. Biondi l. c. p. 336. Stemma videtur fuisse hoc:*

174 SEX. MARCIVS PRISCVS legatus Aug. pro pr. Lyciae sub Vespasiano *tituli Lycii, Xanthii duo CIGr. 4270, 4271 cf. add. vol. III p. 1124 = Lebas-Waddington 1253, 1254, alter etiam ap. Beudorf Reisen in Lykien p. 91 n. 73; t. Patareus ap. Henzen ann. inst. arch. 1852 p. 157, unde Lebas-Waddington 1265; t. Lydensis, ap. Bent journal of hell. stud. X p. 73, 25 (παρὰ τὴν αὐτοκρατορὸς Καίσαρος ὁδοστρά-*

σανος Σεβαστοῦ καὶ πάντων αὐτοκρατόρων ἀπὸ [Τι]βερίου Καίσαρος. ὁ δὲ καὶνο-
 ὄδης; *t. Lydensis, quod rix sanum; noli credere Priscum ab a. 37*
usque ad tempora Vespasiani legatum Lyciae mansisse; erratum puto
in nomine imperatoris; Hirschfeld coniecit, καὶ πάντων vitio exaratum
esse pro καὶ. πάντων). Consul suff. cum Cn. Pinario Aemilio Cic-
tricula mense Dec. a. inc. dipl. mil. (III S. p. 1968), fortasse anno 79,
ut coniecit Mommsen ap. Barnabium monumenti ant. dell' acc. dei
Lincei I p. 436 (cf. III S. l. c.).

- 175 Marcus Quartus, praefectus praetorio diebus quinque sub Commodο
vit. Comm. 6, 8.
- 176 Cn. Marcus Rufinus, possessor in agro Beneventano IX 1455 col.
 2, 17 et 63. 3, 19. *Ex maioribus puto eius qui sequitur.*
- 177 Cn. Marcus Rustius Rufinus. *Tituli Beneventani duo IX 1582 (1).*
1583 (2), Abellinas X 1127 (3), urbanus VI 1056 (4); Ostienses tres
Eph. ep. 7, 1204 (5). 1205 (6). 1206 (7). Cn. (Gn. t. 6) Marcus (M.
t. 5-7) Rustius Rufinus t. 2. 5-7, Cn. Marcus Rustius . . . t. 1,
Cn. Ma[rcius] Rus[tius] . . . t. 3, Cn. Rustius Rufinus t. 4. — Cn. fil.
t. 1. 3. Tribu. Stellatina t. 3; origine sine dubio Beneventanus t. 3.
[Ex] equite Roman[o] t. 3. Primas militias enumerant t. 1 et 3 paullo
variantes. [Primpilus] legionum III Cyrenaicae, III Gallicae t. 1.
centurio cohortis primae [praetoriae, legionum III Cyrenaicae, III
Gallicae?], XV Ap[ollinaris] t. 3. [Exercitator] equitum praetoria-
norum] t. 3. [Procurator August. ordinibus], [proc.] Trans-
padan. t. 3. Tribunus cohortis VI vigilum t. 2. 3, cohortis XI urbanae,
cohortis primae praetoriae t. 1. 3. [Proc.] Aug. prov. Syriae t. 3. Prae-
fectus classium praetiarum Misensis et Ravennatis t. 1. 3. Prae-
positus an[nonae] imp. Septimii Severi et Antonini Augg. t. 1. Prae-
fectus vigilum t. 1. 4-7, a. 205 t. 4, a. 207 t. 5. 6. — Uxor Sali-
natoria Augustina t. 1. 2. Filia Rustia Rufina, quam amisit tribunus
cohortis VI vigilum t. 2.
- 178 Marcus Salutaris, vir perfectissimus (*sic p. 229*), grammaticus,
 videtur commentatus esse Vergilium Charisius lib. II p. 202. 229 Keil.
Fortasse Diocletiano recentior.
- 179 Q. Marcus Turbo Fronto Publicius Severus. *Tituli: III 1462*
dedicatus a colonia Sarmizegetusa (1); Tiburtinus XIV 4243 mutilus (2).
Nomina omnia exhibet t. 1, exhibebat t. 2; scriptores Marcus Turbo
vel Turbo (Livianus Turbo vit. Hadr. 4; scr. Livianus [et] Turbo,
cf. Hirschfeld Verw. p. 224, item supra sub Ti. Claudio Liviano).
Amicus Hadriani adhuc privati vit. Hadr. 4, 2. A Traiano sub finem
vitae missus ad comprimendos Iudaeos in Cyrenaica et Aegypto tur-
bantes Eusebius hist. eccl. 4, 2, vit. Hadr. 5, 8. Propter hoc fortasse
bellum donatus donis militaribus t. 2. Ab Hadriano destinatus ad
tumultum Mauretaniae deprimendum vit. Hadr. 5, 8. Post Mauretaniam

- titulo Aegyptiacae praefecturae ornatus, 'quo plus auctoritatis haberet', Pannoniae Daciaeque ad tempus praeficitur *vit. Hadr. 6, 7, 7, 3 (c. 7 sola Dacia nominatur)*. Praefectus praetorio *vit. Hadr. 9, 4, Dio 69, 18, t. 1, successor Attiani vit. Hadr. l. c.* De moribus eius *Dio l. c.* Graviter eum insequitur Hadrianus *vit. Hadr. 15, 7*. Post mortem ut videtur status honoratus *Dio l. c.* Vir equestris ordinis primarius *Fronto ad Ant. Pium 3 p. 165 Nab.* — *Incertum an idem Q. Marcius Tur[bo] VI 1941.* — *Filius puto T. Flavius Longinus Q. Marcius Turbo (supra F 199).* *Incertum qua parentela cum eo coniunctus C. Gallonius Q. Marcius Turbo t. urbanus Eph. ep. 4, 822 (cf. supra G 30).*
- T. FLAVIVS LONGINVS Q. MARCIVS TVRBO.
- C. GALLONIVS [Q. MARCIVS?] TVRBO.
- 180 MARCIVS) VERACILIVS VERVS leg. Aug. prop. (sic) Daciae t. *Dacicus III 832.*
- 181 Q. Marcius Victor, P. f., tribu Quir., pater Q. Marcii Faustini praeoris *XIV 2931.*
- 182 Q. MARCIVS VICTOR FELIX MAXIMILLIANVS legatus Augustorum duorum legionis XIII Geminac *III 1118.* Uxor Pullaiena Celerina, filius P. Marcius Victor Maximillianus *ib.*
- 183 P. MARCIVS VICTOR MAXIMILLIANVS clarissimus puer, filius Q. Marcii Victoria Felicis Maximilliani *III 1118.* *Idem fortasse supra n. 172.*
- 184 MARCIA, Philippi filia (scilicet L. Marcii Philippi *supra n. 173, ubi cf. strumma*) t. Cyprius *CIGr. 2629,* consobrina Caesaris Augusti *ib.* (per matrem, materteram Augusti, cf. sub L. Marcio Philippo), uxor Paulli Fabii Maximi (*supra F 38*) consulis a. 743 *ib.*; Tac. a. 1, 5 cf. *Ovid. ex Ponto 1, 2, 140.* Laudes eius *Ovid. fast. 6, 803 seq.* Uxor Ovidii tertia ei dilecta *Ovid. ex Ponto l. c.* Marito causa exitii fuisse videbatur Tac. l. c. — Haec Marcia Fabi Maximi in titulo servorum *VI 23822,* Marcia Maximi in titulo servi *VI 7884,* fortasse eadem Marcia in titulis servorum *VI 9298a (= VI 5, 977* c), 9535.*
- 185 MARCIA (sic Seneca et Dio; pleno nomine puto Cremutia Marcia), A. Cremutii Cordi annalium scriptoris filia *Seneca dial. 6, 1, 2, Dio 57, 24.* Iuliam Augustam (defunctam anno 29) familiariter colit *Seneca dial. 6, 4, 1.* Libros patris a. 25 publice abditos clam servat et post interitum Seiani rursus edendos curat *Seneca l. c. 1, 3, Dio 57, 24 (cf. Tac. a. 4, 35).* — Mater duorum filiorum et duarum filiarum *Seneca l. c. 16, 5 seq. (mariti nulla mentio nisi fortasse 17, 1; cum Seneca scripsit, matrimonium diu cessasse apparet, divortio puto, cui sane mors mariti potest supervenisse cf. 24, 1; nam si Marcia maritum morte amississet, id a Seneca memorari debuit).* Ex nomine filii (cf. *infra*) videtur colligi posse, maritum dictum fuisse Metilium, fortasse Metilium Rufum (cf. *infra* sub Metilia Rufina). Filios duos, quorum alter dictus Metilius *ib. 16, 8,* immaturis moribus amisit *ib. 16, 6.* Metilium cum per tres annos immodice luxisset *ib. 1, 7,*

Seneca ad eam dedit librum de consolatione qui extat *dial.* 6 (*de tempore cf. infra sub Metilio*). Ex Metilio vidit neptes duas *ib.* 16, 6, 8, ex filiabus (*quae dictae fuisse videntur Metiliae Marcia et Rufina, cf. infra sub his*) nepotes *ib.* 16, 6.

186 Marcia: ad eam datum ex carminibus Petronio adscriptis unum (*Riese anthol. Lat. n. 218, Buecheler Petron. fragm. n. XXIII*).

187 Marcia, libertini generis *Vict. ep. 17*, concubina Quadrati (*infra Q 2*) interfecti a Commodo a. 182 *Dio 72, 4*, mox ipsius Commodi *Dio l. c.*, *Anonymus refutat. haeres. 9, 12 p. 454 Duncker, vit. Comm. 8. 11. 17, Vict. l. c.*, *Zosimus 1, 7*, habita ab eo loco iustae uxoris omniaque ei praebita ut Augustae πλὴν τοῦ πατρὸς *Herodianus 1, 16, 4*. Ministra scelerum Commodi *vit. Pert. 5*. Christianis favet *Dio (vel epitomator eius) l. c.*; φαῖδρος auctor *refut. haer. l. c.* Christianis in Sardiniam relegatis reditum impetrat a Commodo *ib.* Commodo eadem parat *Dio 72, 22, vit. Comm. 17, Vict. l. c.*, *Zosimus 1, 7*. Una cum Laeto et Egleto imperium destinat Pertinaci *Herodianus 2, 1, 3*. Nubit Egleto *Dio 72, 4*. Occisa a Didio Iuliano *vit. Did. Jul. 6*. — Eadem fortasse Marcia Aurelia Ceionia Demetrias stolata femina, filia ut videtur M. Aurelii Augustorum liberti Sabiniani *X 5918 cum nota Mommseni*.

188 *MARCIA, prior uxor Septimii Severi *vit. Sev. 3, 3*. Rectius Paccia Marciana, quam vide.

— Metilia Marcia.

— PACIDEIA MARCIA.

189 MARCIA AVREL(IA) ALEXANDRIA clarissimae memoriae femina, uxor Claudii Amazonici (*vel Amazonii*), viri egregii titulus sepulchralis ei a marito positus *V 4057*.

190 Marcia Aurelia Ceionia Demetrias stolata femina *X 5918 v. Marcia supra n. 187*.

191 MARCIA CLAVDIA ALCIA ATHENAIS GAVIDIA LATIARIA. Tituli: *Olympiacus, archaeol. Zeitung 1877 p. 103 n. 74 (1)*; *Atticus, CIAtt. III 894a (2)*. Μαρξία Κλαυδία Ἀλκία Ἀθηναῖς Γαβιδία Λατιαρία *t. 1*, Μαρξία Ἀθηναῖς *t. 2*; Παυδαθυναῖς *Philostratus vit. soph. 2, 1, 10*. Herodis Attici (et Regillae *t. 1*) filia *t. 1. 2*, *Philostratus*, ante patrem defuncta *Philostratus l. c.* (item ante sororem Elpinicem *Philostratus l. c.*; etiam ante matrem Regillam *i. c.* est ante annum 161, defunctam esse statuit *Dittenberger Herm. 13 p. 84*, adhibito carmine *Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1389 v. 15, cf. supra sub matre Appia Annia Regilla*). Honores ei mortuae habiti ab Atheniensibus *Philostratus l. c.*, *cf. t. 2*.

192 MARCIA CRISP[INILL]A (Crispinia *traditur*), uxor *Muonii Materni viri clarissimi *t. male descriptus XI 703*.

193 MARCIA FAVONILLA Q. Marcii Faustianiani praetoris filia *XIV 2931*.

194 MARCIA FVRNILLA. Filiam fuisse Q. Marcii Barcae Surae (*supra n. 161*) et Antoniae Furnillae ostendit nomen, confirmat memoria servi

cuius in sepulcro Antoniae Furnillae relictæ (cf. *infra*). Eam uxorem duxit Titus nondum quaestorius, mox sublata filia dimittit *Suet. Tit. 4*. Marciae divi Titi servus in sepulchro, cui mater illius inlata erat, pariete nomen suum inscripsit, *Notizie degli scavi 1880 p. 130 tab. IV fig. 4*.

— [VAL]ERIA MAR[CIA] HOSTILIA CRISPINA MOECIA CORNELIA.

195 MARCIA OTACILIA SEVERA AVGUSTA. *Sic plene nummi, cf. Eckhel 7 p. 332 et Cohen² 5 p. 133. 143 seq., tituli que non pauci, sed Marciae vocabulum interdum scribitur Marc. vel M., interdum omittitur; Σαβῆρα Eusebius h. eccl. 6. 36, qui solus ex scriptoribus eam memorat. — Coniux M. Iulii Philippi Aug. nummi, tituli, Eusebius; mater Philippi iunioris tituli (VIII 8323 cf. 10077, Eph. ep. 7, 594). Nupsit Philippo ante a. 238, si vere filius eorum occisus est a. 249 agens annum vitae duodecimum (cf. sub M. Iulio Philippo Caesare, supra I 308). Nummi Alexandrini eius a primo anno Philippi usque ad extremum procedunt. Fertur Origenis epistula ad eam Euseb. h. eccl. 6. 36.*

196 MARCIA POSTUMA MESSENNIA LVCHILLA AEMILIA P. f., clarissima femina titulus *Valentinus Hispaniae II 3740*.

197 MARCIA TARRIA PLOTINA clarissimae memoriae femina, vixit annis XVI diebus X, defuncta duodeviginti diebus ante sororem geminam Luciam Liciniam Urbanam t. urbanus bull. comunale 1880 p. 24 n. 185.

198 Marcomarus, rex nationum barbararum quas imp. M. Aurelius vicit *Victor Cues. 16, 11*.

199 Marcus, Alexandri alabarchae filius, Berenices (supra I 431), Agrippae regis filiae, maritus primus *Ioseph. ant. 19, 5, 1*.

200 * Marcus philosophus, ad nuntium de Gordiani morte Romae Caesar a senatu creatus statimque defunctus *Zonaras 12, 18* (etiam a *Cedreno I p. 451 ed. Bonn. enumeratur Marcus imperator cum aliis inter Gordianum et Philippum, item, ut indicavit mihi Mommsen, in laterculo quodam imperatorum hausto ex chronicis Malalae integris, cf. chronic. minor. vol. III*).

— P. AELIVS AELIANVS ARCHELAVS MARCVS.

— Iu...udius (Iu[c]u[n]dius?) Marcus.

— * MARTIVS IVLIVS MARCVS.

201 Mareades (sic *Amm. Marc. 23, 5, 3*, Mariades *Malalas*, Mariadnes *Dionis continuator*), sive Cyriades *trig. tyr. (quod idem est, cf. S. Fraenkel Hermus vol. 22 p. 649)*, patre Cyriade *trig. tyr. 2, 1*, civis Antiochiensis, curia eiectus quod pecuniam publicam avertisset *Malalas l. XII p. 295 ed. Bonn.* ('patrem fugiens, cum luxuria sua et moribus perditis sanctum senem gravaret' *trig. tyr.*), ad Persas transit eosque contra Antiochiam duxit *Malalas l. c., trig. tyr. 2, Ammian. 23, 5, 3, Dionis continuator sub Valeriano (Dio V p. 218 ed. Dindorf)*. Capta Antiochia a Sapore, utpote proditor, occisus *Malalas, Ammian. l. c.* — 'Antiochia

capta et Caesarea Caesareanum nomen meruit; atque inde vocatus Augustus, cum omnem orientem vel virium vel audaciae terrore quateret, patrem vero interemisset (quod alii historici negant factum), ipse per insidias suorum, cum Valerianus iam ad bellum Persicum veniret, occisus est' *trig. tyr.* 2, 2. 3 cf. *Mommsen hist. Rom.* 5 p. 431 *not.* 2.

- 202 Mariamme, Alexandri et Alexandrae filia, Hyrcani et Aristobuli regum Iudaeae neptis, Herodi desponsa inde ab a. u. c. 712 *Iosephus ant.* 14, 12, 1. c. 13, 7 cf. *bell.* 1, 12, 3. Herodis uxor inde ab a. 717 *ant.* 14, 15, 14. *bell.* 1, 17, 8. Ex eo mater trium filiorum et duarum filiarum *bell.* 1, 22, 2. A. 725 a marito necata propter suspicionem adulterii *bell.* 1, 22 cf. *ant.* 15, 3, 5-9, c. 7, 1-5 (et praeterea Schürer *Gesch. des jüd. Volks*² I p. 298, 316 *not.* 50).
- 203 Mariamme (nomen est *Ioseph. ant.* 18, 5, 4, *bell.* 1, 28, 4; 29, 2; 30, 7), Simonis filia, propter pulchritudinem ab Herode uxor ducta (c. a. u. c. 730) *Ioseph. ant.* 15, 9, 3. Pater eius ad pontificatum evectus *ib.* Natus ex ea Herodi filius nomine Herodes *Ioseph. bell.* 1, 28, 4, *ant.* 17, 1, 3 cf. 18, 5, 4. Repudiata, utpote conscia insidiarum ab Antipatro Herodi structarum *Ioseph. ant.* 17, 4, 2, *bell.* 1, 30, 7.
- 204 Mariamme, Archelai ethnarchae Iudaeorum uxor prior, ab eo repudiata ut Glaphyram duceret *Iosephus ant.* 15, 13, 4, *bell.* 2, 7, 4.
- 205 Mariamme, Iosephi et Olympiadis, Herodis Magni filiae, filia, Herodis regis Chalcidis uxor prior; ex hoc mater Aristobuli *Iosephus ant.* 18, 5, 4. 20, 5, 2, *bell.* 2, 11, 6.
- 206 Mariamme, Aristobuli et Berenices filia, regis Herodis Magni neptis, Agrippae regis soror *Iosephus bell.* 1, 28, 1.
- 207 Mariamme, Agrippae et Cypri filia *Iosephus bell.* 2, 11, 6, *ant.* 18, 5, 4, desponsata a patre Iulio Archelao Chelciae filio *ant.* 19, 9, 1, cui post mortem patris nupsit *ib.* 20, 7, 1, et hoc relicto Demetrio Alexandrino *ib.* 20, 7, 3.
- 208 MARIANA VALERIANA clarissima femina: servus eius IX 6083, 130 (*signaculum Aeclani servatum*).
- 209 Marianus, Lupercaliorum poeta *Philargyr. ad Vary. ecl.* 1, 20 (*inde Bachrens port. Lat. fragm.* p. 384).
- M. CAECILIUS RVFINVS MARIANVS.
- P. Postumius Marianus.
- . . [S]ept(imius) Maria[nus].
- P. Vibius Marianus.
- 210 Mariccus, Gallus, e plebe Boiorum, a. 69 turbas apud Haeduos excitavit, mox captus et interfectus *Tac. h.* 2, 61.
- 211 P. Maridius Maridianus egregius vir, procurator Sardiniae a. 257 *miliarius Sardus*, *Eph. ep.* 8, 770 (*idem fortasse nomen erat in miliario X 8028, ubi tamen qui solus descripsit Angius Sardus edidit Ianuario*).

Tarpeio deicitur *Tac. a. 6, 19. Dio 58, 22*. Bona eius fisco cesserunt *Tac. l. c.* Nomen ab hoc Mario traxisse videntur mons Marianus Baeticae *cf. tit. II 1179 ibique auctores ab Huebnero citatos; massa Mariana XIV 52; aes Marianum sive Cordubense Plin. h. n. 34, 4; cf. Hirschfeld Verw. I p. 75 not. 1 et p. 78 not.*

- 220 T. Marius, Urbinas, ab infimo militiae loco beneficiis Augusti ad summos castrenses honores promotus et ex eis locupletatus, in testamento no mentionem quidem Augusti fecit *Val. Max. 7, 8, 6. — Fortasse non diversus (ut coniecit Bormann CIL. XI p. 894 not. 2).* T. Marius Siculus C. f., tribu Stel. (*origine scilicet Urbinas*), honoribus Urbini functus, tr. mil. leg. XII, praef. duor. prin. (?) — *verba praef. duor. prin. alter ex descriptoribus omisit —, praefect. in cl(asse) Cn. Lentul. praet. — apographa etiam praef. admittunt — in Sicilia t. Urbinas XI 6058 ad duo apographa nescio num accurata.*

— IMP. CAES. M. AVRELIVS MARIVS AVGVSTVS.

- 221 Q. Marius Balbus, a. p. C. 5 cum nescio quo populo provinciae Baeticae hospitium fecit eumque in clientelam suam recepit *II 1343.*

- 222 *MARIVS CALESTRIVS MAXIMVS septemvir epulonum *XIV 3470. Cf. infra sub C. Servilio Septidiano Firmo.*

- 223 MARIVS CELSVS. Legatus legionis quintae decimae Apollinaris, cum qua a. 63 ex Pannonia in Asiam transit *Tac. a. 15, 25*. Consul designatus a Nerone in partem a. 69 *Tac. h. 1, 77 cf. 1, 14*. A Galba adhibitus in consilio de eligendo successore *Tac. h. 1, 14; ab eodem ad milites Illyricianos misus ib. 1, 31. 39. Plut. Galb. 25*. Ab Othone irae militum subtractus *Tac. h. 1, 45. Plut. Galb. 27*, mox inter amicos habitus *Tac. h. 1, 71. Plut. Otho 1* et in bello contra Vitellianos adhibitus *Tac. h. 1, 87. 90. 2, 33. 40. Plut. 5. 7. 8*, militibus tamen suspectus *Tac. 2, 23*. Post pugnam Bedriacensem quomodo se egerit *Plut. Oth. 13. Tac. 2, 44*. Consulatu cum demovere, nec sine exitio eius (insimulando eum apud Vitellium), studuit Caecilius Simplex, sed frustra *Tac. h. 2, 60*. Consul cum Arrio Antonino (*circa Iun. Iul. Aug., cf. Mommsen eph. ep. I p. 191*) *Tac. h. 1, 77.*

- 224 P. MARIVS C[EL]S[VS] (P. Marius *Frontinus de aq. 102; in consulatu P. Marius C[el]s[us] triptychon Pompeianum ap. de Petram n. 114, P. Marius Tac. a. 14, 48, VI 16521, Rubrius Marius vit. Persii ap. Reifferscheid in ed. Suet. p. 72; Marius plerique consulum laterculi, Macrinus Prosper*) consul ord. a. 62 cum L. Afinio Gallo *fasti. Curator aquarum a. 64—66 Frontinus de aq. 102. Incertum num huius P. Mari servus VI 9110. (Non recte olim a nonnullis confusus cum eo qui praecedit, cf. Borghesi opp. 5, 321).*

- 225 Q. MAR[IVS] CELSVS praetor peregrinus a. p. C. 31 *fasti mag. fratr. Arv. (CIL. I ed. 2 p. 71).*

— TI. IVLIVS CANDIDVS MARIVS CELSVS.

- 226 [Ma]rius Censo[rinus] (*nomen non plene lectum in codice*), memoratur a. 218 *Dio* 79. 2 loco lacunoso.
- 227 MARIVS CORDVS proconsul Asiae primis Neronis annis *nummi cum capitibus Neronis et Agrippinae* (*Mionnet IV 232. 236; Waddington fastes des pror. asiat. n. 86 ex collectione mus. Britannici et sua; revue num. 1884 p. 28 n. 23; mus. Berol.*); *similis nummus cum capite solius Neronis* (*Mionnet S. VII 511, 154 ex Vaillant*).
- 227^a M. Marius Festus Caccilianus, procurator Aug. n. stationis aquarum *fistula urbana apud Lancianium* *syll. aq. n. 571*.
- 228 M. Marius Florentinus, pater senatoris, M. Triti Florentis filius *t. Lugdunensis, ap. Boissieu p. 492 = Allmer et Dissard musée de de Lyon II p. 127*.
- 229 SEX. MARIVS LIGVSTINVS C. f., decemvir (stlitibus iudicandis) *t. Urbanae olim adseruatus, XI 6064*.
- 230 C. MA[RIVS?] MARCELLVS, legatus Caesaris Augusti nescimus quo tempore *CIAtt. 3, 593 cf. Dittenberger Eph. cp. 1 p. 253*.
- 231 C. MARIVS MARCELLVS OCTAVIVS PVBLIVS CLVIVS RVFVS consul suff. d. 13 Iun. 80 cum L. Aelio Plautio Lamia Aeliano *dipl. mil. (III p. 854)*.
- 232 Marius Maturus, procurator Alpium maritimarum, Othonianos provinciae finibus arcere intendit *Tac. h. 2, 12. Dia fidus Vitellio Tac. h. 3, 42, tandem ad Vespasiani partes transit ib. c. 43*.
- 233 L. MARIVS MAXIMVS PERPETVVS AVRELIANVS. *Tituli urbani quattuor VI 1450 (1). 1451 (2). 1452 (3). 1453 (4). Veliternus X 6567 (5). Ardeatinus X 6764 (6). Memoratur in t. Thyatireno bull. de corr. hell. 10 p. 417 (7). Error olim Marii nomen esse creditum est in t. Africano VIII 795 r. 4.*
- L. Marius Maximus Perpetuus (*Perp. om. ut vid. t. 5*) Aurelianus *t. 1. 2. 3. 6. Marius Maximus t. 4. 7, itemque qui scripta eius citaverunt paene constanter, item vel Maximus Dio, Marius vit. Avid. Cass. 9 sed ubi praecedat Marius Maximus. L. f. t. 1. 5. Tribu Quirina t. 1. Quattuorvir viarum curandarum, tribunus laticlavus legionis XXII Primigeniae, item III Italicae, quaestor urbanus, tribunus plebis candidatus, allectus inter praetorios, curator viae Latinae t. 1. Versus scripsit in Commodum, de quibus postea gloriabatur vit. Comm. 12. Legatus (in Moesia) legionis primae Italicae t. 1. Dux exercitus Mysiaci (= Moesiaci, etiamtum legatus puto legionis primae Italicae) apud Byzantium (a. 195/96) et apud Lugdunum (a. 197) t. 1 cf. Borghesi opp. 5. 462. Legatus provinciae Belgicae t. 1 (hanc legationem Borghesius posteriorem consulatu fuisse putat et coniunctam cum legatione Germaniarum). Consul (suff. a. inc.) t. 1. Sacerdos fetialis t. 1. 5. 6. Legatus Augustorum duorum (i. e. inter annos 198/209) pro pr. provinciae Germaniae inferioris t. 1. 2. Legatus Augustorum duorum pro pr. provinciae Syriae Coelae t. 1. Proconsul*

- provinciae Africae *t.* 3. 5. 6. Proconsul Asiae *t.* 5. 7, Caracalla in Asia morante (a. circ. 214/5) *t.* 7 (*videtur enim in hoc t. proconsulatus mentio ad Caracallae ἐπὶδρῆσθαι spectare, non ad tempus quo t. positus est*); proconsul provinciae Asiae iterum (*intellege per duos annos continuos*) *t.* 3. 6 (*proconsulatus tam Africae quam Asiae anteriores esse anno 223 ostendit t. 6 plene lectus*). Praefectus urbi *t.* 3. 4. 5. 6, in locum Adventi factus a Macrino a. 217 *Dio* 78, 14. Epistula Macrini ad eum *Dio* 78, 36. 79, 2. Consul iterum *t.* 5. 6, ordinarius a. 223 cum L. Roscio Paculo Papirio Aeliano *fasti*. — Romae *videtur habitasse in monte Caelio, festibus titulis t.* 1. 2. 4 *qui eo loco reperi sunt*. — Curator rei p. Faventinorum *t.* 1. Patronus et eurator coloniae Ardeatinorum *t.* 6. Patronus (Veliternorum) *t.* 5. — Scripsit vitas imperatorum *scriptores hist. Aug. passim*, a Nerva *schol. Iuvenal.* 4, 53, usque ad Elagabalum *vit. Heliog.* 11, 6. *Fragmenta composuit Peter historicorum Rom. fragm. p.* 332–339. Scripta eius multum lecta temporibus Ammiani *Amm. Marcell.* 28, 4, 14. *Diversum esse citarum Augustarum scriptorem a duce Severi sine idonea ut puto causa coniecit I. I. Müller ap. Büdinger Unters. z. röm. Kaiserg. III p.* 32, 173.
- C. Lucan(ius) Severus Marius) Maximus.
 - Q. VENIDIUS RVFVS MARIVS MAXIM(VS) L.(?) CALVINIANVS.
 - P. Besius Betuinianus C. Marius Memmius Sabinus.
- 234 MARIVS NEPOS praetorius: eius aeri alieno succurrit Ti. Caesar *Seneca ben. II* 7. Inter eos, quos prodigos et ob flagitia egentes senatu movit Tiberius aut sponte cedere passus est *Tac. a.* 2, 48 (*sub a. 17*).
- 235 D. Marius Niger, inter heredes C. Cestii ultimo loco *VI* 1375.
- 236 MARIVS PERPETVVS (*sic t. Oreistanus, plurumque Perpetuus; Hōc fasti Graeci alteri; errore olim a nonnullis dictus Titius Perpetuus cf. Borghesi opp. 5 p.* 479) consul ord. a. 237 cum L. Mummio Felice Corneliano *t. Oreistanus, Herm.* 22 p. 311; *fasti. Idem fortasse Perpetuus praetor urbanus VI* 316.
- 237 L. MARIVS PERPETVVS. *Titulus Apulensis III* 1178 *positus ei inter annos 211 et 222 (1). Memoratur in titulis pontis fluvii Chabinae III S.* 6709, 6710 (2). *Frater fortasse L. Marii Marimi Perpetui Aureliani. Praenomen exhibet t.* 1. *Cursum honorum exhibet t.* 1, *in quo tamen honores inter quaesturam et consulatum capessendi omittuntur, ne consulatus quidem discrete memoratur. Tribunus lat-clavius legionis IIII Sey[thi]cae t.* 1. *Quaestor candidatus Augusti t.* 1. *Legatus legionis XVI Flaviae f. t.* 1, 2, *sub Severo et Caracalla (a. 204? sed numeri perturbati, cf. Mommsen ad t.) t.* 2. *Prases provinciae Arabiae t.* 1. *Curator rerum publicarum Urbisalviensium et Tusculanorum t.* 1. (Consul suff. a. inc.). *Legatus Augusti (Caracallae?) pro pr. provinciae Moesiae superioris t.* 1. *Consularis Daciarum trium (inter annos 211 et 222) t.* 1.

- 246 MARIA AVREL(IA) (*vel* AVREL(IANA)) VIOLENTILLA, Perpetui cons(ularis) viri filia, cons(ularis) femina, coniux Q. Egnatii Proculi consulis *t. Asculanus IX 6414b. Incertum num haec . . .* [Violentill(a) c(larissima) f(emina) *t. urbanus, Notizie 1888 p. 435. Pater videtur fuisse unus ex Mariis Perpetuis supra n. 233. 236. 237.*
- 247 Maria Casta, T. f., L. Maesi Rufi (*supra n. 63*) uxor *t. Forosempronicensis XI 6117.*
- CLAVDIA MARIA MAXIMA MARTIA SECUNDA.
- VIBIA MARIA MAXIMA.
- 248 MARIA RVFINA clarissima puella, filia L. Marii Vegetini Marciani Miniciani, defuncta menses nata IIII dies VII VI 1457.
- 249 Maro, delator sub Tiberio *Seneca ben. 3, 26, 2.*
- P. Vergilius Maro.
- 250 Maroboduus (*sic Tacitus, Velleius, Victor ep., Marobodus Suet. Ti. 37, Victor Caes. [cod. Boll.], Μαροβού- vel Μαροβουδ- vel Βαροβουδ- codices Strabonis*), nobilis Germanus, adulescens Romae benigne ab Augusto acceptus, deinde rex gentis suae Marcomanorum, quos in Bohemiam transtulit, diu potens, Romanis modo hostis modo amicus, a. p. C. 18 (*de anno cf. Nipperdey ad Tac. a. 2, 62*) regno expulsus ad Tiberium confugit et Ravennae consenuit *Strabo 7. 1, 3 p. 290; Vell. Pat. 2, 108. 109. 119. 129; Tac. a. 2, 26. 44-46. 62. 63. 88; 3, 11; id. Germ. 42; Suet. Tib. 37; Vict. Caes. 2, 4 (cf. Mommsen Sitzungsber. d. Berl. Akad. 1884 p. 954), epit. 2, 8. Cf. Mommsen hist. Rom. V p. 34. 54.*
- 251 Marsaeus, amator Originis mimae *Horatius serm. 1, 2, 55.*
- 252 Marsus: epistula ad eum Archigenis medici (qui Romae florebat temporibus Traiani), qua ei consilium dat, quomodo patri memoriam restituat *Galenus περί των παρονδύτων τόπων lib. 3 (VIII p. 150 seq. ed. Kühn). Fortasse r nobilibus illius actatis.*
- Appius Annius Marsus.
- Domitius Marsus.
- SERVILIUS MARSVS.
- C. VIBIUS MARSVS.
- 253 Marvyns Agrippae Iudaei (*supra I 88*) libertus, domino fidus *Joseph. ant. 18, 6, 3. 7. Agrippae nuntiat mortem Tiberii ib. 10.*
- P. IVLIVS IVNIVS MARTIALIANVS.
- T. ANTONIVS MARTIALIS PVDENTIANVS.
- L. CAESIVS MARTIALIS.
- AP. CL(AVDIVS) *MARTIALIS.
- COELIVS MARTIALIS.
- Cornelius Martialis.
- Gargilius Martialis.
- Iulius Martialis.
- Iuventius Martialis.

- C. MATIVS (vel MATTIVS) SABINIVS SVLLINVS VATINIANVS ANICIVS
MAXIMVS CAESVLENVS MARTIALIS PISIBANVS LEPIDVS.
- L. NOVIVS CRISPINVS MARTIALIS SATVRNINVS.
- P. NOVIVS SATVRNINVS MARTIALIS MARCELLVS.
- Cn. Nunnius Martialis.
- Q. Rammius Martialis.
- C. Sextius Martialis.
- M. Valerius Martialis.
- [V]ICIRIVS MARTIALIS.
- 254 Martianus, gladiator: ab hoc genitus esse dicebatur Nymphidius
Sabinus *Plut. Galba* 9.
- 254* Martianus, medicus, clarus Romae temporibus Galeni *Galenus* περί
τῶν προγινώσκων c. 3. 4 (*XIV* p. 614 seq. ed. Kühn).
- 255 Martina, beneficiis in provincia Syria infamia, Munatiae Plancinae
percara, post Germanici mortem Romam missa, sed Brundisii subita
morte extincta *Tac. a. 2, 74. 3, 7.*
- Latinus Martinianus.
- L. LVCEIVS MARTINVS (v. add.).
- 256 * L. Martius (Λεύκος ὁ Μάρτιος) Romae curatus a Galeno sub Marco
et Vero *Galenus XV* p. 456 ed. Kühn.
- 257 * MARTIVS IVLIVS MARCVS (sic alterum ex duobus apographis tituli
VII 1186, alterum RKP II CHVL Marcus, . . . rcus *VII 351*) legatus
propraetore Britanniae a. 213 tituli *Britannici VII 351. 1186.*
- 258 .. MARTIVS MACER (Marcus Macer *Tac. h. 2, 23. 71*, Macer *ib.*
c. 35. 36; Martius . . . r t. *Arretinus*; cognomen Macri in t. *Arretino*
supplevit Borghesi opp. 3 p. 183) L. l., tribu Pomptina (*origine puto*
Arretinus), tribunus militum legionis secundae, quattuorvir viarum
curandarum, [quaestor], aedilis curulis, praetor, legatus Claudii pro
praetore provinciae Moesiae et legionum quartae Scythicae et quintae
Macedonicae (cf. *Domaszewski mus. Rhen. 1890 p. 1 seq.*), proconsul
provinciae Achaiae [citra sortem (adhuc sub Claudio ut videtur) t. *Arre-*
tinus XI 1835. Ab Othone gladiatoribus praepositus prope Cremonam
prosperè adversus Vitellianos pugnat *Tac. h. 2, 23*, mox versa fortuna
a militibus ad exitium poseitur *ib. c. 35. 36*. Consulatus ab Othone
ei destinatus a Vitellio dissimulatur *ib. c. 71.*
- 259 P. MARTIVS SERGIUS SATVRNINVS salius Palatinus factus a. 180
VI 1979 v. 15. Filius puto P. Martii Veri qui consul iterum fuit
a. 179. Fortasse hic Sergius Saturninus memoratur una cum Martio
Vero in fistula urbana ap. Lancianum syll. ag. n. 504.
- 260 M. MARTIVS TORQVATVS septemvir epulonum *XIV 3470. Cf. infra*
sub C. Servilio Septidiano Firmo.
- 261 P. MARTIVS VERVS. Tituli ipsi positi non extant, memoratur in
Troasmitanis III 6169 (1) III S. 7505 (2), in Batanaco CIGr. 4001 (3),
in urbano VI 2004 (4). Tria nomina extant in t. 4, et in mentionibus

prioris consulatus XI 1924, alterius consulatus VI 2979, XII 2390; Martius Verus l. 1. 3, Fronto, vit. Veri 7, Suidas, item in consulatu XIV 2856, VI 31027 [melius quam VI 5, 3260*], (Martius Ver[us] XV 4372, Mart. Verus XV 4375, Mar[tius] Verus III S. 8063; M.... l. 2); cognomine solo utuntur Dio (vel Dionis epitomator) 71, 23, 25, 29 et vid. Arid. Cassii 9. Cf. Napp de rebus imperatore M. Aurelio in Oriente gestis (diss. Rom. 1879) p. 65 seq.

Legatus legionis quintae Macedonicae, initio imperii Marci et Veri t. 1. Vero in Syria morante rem bene gerit contra Parthos vit. Veri 7 cf. Dio 71, 25; Fronto ad Verum imp. 2, 3 p. 131 Naber. Armeniis regem imponendum curat Suidas s. v. Μάρκος (anno 164, ut colligi potest ex nummis Veri ap. Eckhel 7, 91), mox ipse Armeniam post Statium Priscum peragrat Suidas l. c. cf. Dio 71, 14; legatus ut videtur Cappadociae, quo munere fungens etiam Priscus Armeniam subiecerat (cf. VI 1523) et quo certe paulo postea ipse fungebatur. (Veteranus aliquis miles factus anno 145, functus expeditione Orientali sub eo, t. 2). Consul suff. cum M. Vibio Liberale a. 166 dipl. mil. (III S. p. 1991), mense Martio (et Apr.) XI 1924. Legatus Cappadociae M. Aurelium certiorum facit de defectione Avidii Cassii Dio 71, 23, vita Arid. Cassii 9. In Syriam missus litteras in Cassii occisi scriniis inventas comburit Dio 71, 29. Legatus Syriae etiam Commodus a Marco in societatem imperii adsumpto (a. 177) t. 3. Consul II ordinarius una cum Commodus II a. 179 fasti. Cooptatus in collegium aliquod sacerdotale a. 180; in defuncti ut videtur eius locum alius suffectus a. 190 t. 4. Pater puto P. Martii Sergii Saturnini. — Oelli Macedoniae et Marti Veri et Sergi Saturnini fistula (urbana ut videtur), ap. Lancianum syll. aq. n. 504.

— CLAVDIA MARIA MAXIMA MARTIA SECVNDA.

— CORNELIA MARVLLINA.

— NERATIA MARVLLINA.

— Pompeia Marulli[na].

— (AELIVS) MARVLLINVS.

262 Marullus ἱερέγγυς (ἱερέγγυς coni. Hudson) missus a Gaio in Iudaeam Iosephus ant. 18, 6, 10. Procurator scilicet Iudaeae, successor Pontii Pilati, cf. Rohden de Palaestina et Arab. p. 34.

263 Marullus (libri Senecae passim Marillus), rhetor, praeceptor Senecae et Porcii Latronis Seneca contr. 1 praef. 22, 2, 17, 7, 2, 11 (scholia eius contr. 1 praef. 24). Declamationes eius passim adferuntur apud Senecam, cf. ind. Kiesslingii p. 545.

264 Marullus: ei mortem filii parvuli molliter ferenti Seneca epistulam consolatoriam scripsit quam misit Lucilio Seneca ep. 99, 1.

265 Marullus, mimographus Galenus περὶ ἀνατομικῶν ἐγγεγραμμένων (II p. 631 ed. Kuehn), vit. Marci 8, 1. Marcum et Verum impune perstrinxit vit. Marci l. c. Citatur Serv. ad Verg. Buc. 7, 26, Aen. 7, 499. Memo-

- ratur *Hieronym.*, contra *Rufinum* 2, 20, postremo in carmine quodam *S. Paulino* adscripto, ap. *Schenkl Poetae christ. min.* I p. 506 v. 79. Cf. *Haupt Herm.* 1 p. 43; *Ribbeck comicorum Rom. fr., ed.* 2 (1873) p. 394; *Manitius mus. Rhen.* 1895 p. 153.
- *Baebius Marullus.*
 - *L. COSSONIVS EGGIVS MARVLLVS.*
 - *C. EGGIVS MARVLLVS.*
 - *L. Eggius Marullus.*
 - *Q. IVNIVS MARVLLVS.*
 - *MAECIVS MARVLLVS.*
 - *M. Aurelius Masculus.*
- 266 *Masgabas*, puer *Augusto* dilectus, anno ante ipsum defunctus et *Capreis* sepultus *Suct. Aug.* 98 (natione *Maurus*, ut indicat nomen, cf. *Liv.* 45, 13, 12).
- 267 *Massa*, avarus *Martial.* 12, 29, 2. Fortasse *Baebius Massa.*
- *BAEBIVS MASSA.*
 - *C. PATIRIVS MASSO.*
- 268 *Masticus Fabianus*, inter nobiles a *Septimio Severo* occisos *vit. Scr.* 13, 3.
- 269 *Mastor*, captivus *laxyx*, *Hadrianum* mori volentem non audet, ut promiserat, percutere *Dio* 69, 22.
- 270 *Masurius* (*Μασούριος Athen.* VI p. 271 b, *Μασούριος codices epitomae* I p. 1c, praeterea *Μασούριος*). verba faciens inducitur ab *Athenaeo* in convivio *Larensis Athenaei epitomator* I p. 1c et ipse *Athenaeus* passim cf. *Kaibel ind. ad Athenaeum* vol. III p. 563. Vir omnibus bonis artibus eruditus, imprimis vero iuris peritus *Athenaeus* XIV p. 623 c et *Athenaei epitomator* I p. 1c, cf. *Kaibel praef. p. XXIX seq. Nomen et ingenium fictum putat Kaibel praef. p. VI ad similitudinem Masurii Sabini qui sequitur.*
- 271 *Masurius Sabinus* (*Mass. cod. Flor. Dig.* 1, 2, 2, 48, item *Persii* et *Gellii* codices nonnulli, *Macrobi* sat. 3, 6, 11 *cod. Par.*, sed primam syllabam corripit *Persius*; nude *Sabinus* auctores iuris passim, nude *Masurius Persius*, *Plinius* in contextu constanter, *Arrianus*, alii). Origine fortasse *Veronensis*, cum in titulo *Veronensi* V 3924 inter curatores templi alicuius nominetur *C. Masurius Sabinus C. f.* (cf. *Borghesi opp.* 7 p. 171). Iuris scientia clarus, in qua *Ateio Capitoni* quodammodo successit *Pomponius Dig.* 1, 2, 2, 48. Ius publice respondendi habuit a *Tiberio* concessum *ib.* 48. 50. Equestris ordinis, in quem (?) anno demum fere quinquaginta natus receptus est *ib.* Vixit usque ad *Neronis* tempora *Gaius* 2, 218. Memoratur ut legum peritus ab aequalibus *Persio* sat. 5, 90 et *Epicteto Arrianeo* 4, 3, 12. Libri eius alii adhibiti a *Plinio* maiore, *Gellio*, *Macrobio*, de iure civili libri (iuris civilion βιβλία τετα ind. *Dig. Flor.*) fundamentum totius iuris prudentiae temporum insequentium: 'ad Sabinum' *Pomponius* scripsit libros minime XXXV, *Paulus* minime XVI, *Ulpianus* minime LI ind.

Dig. Flor. (Sabinus, consularis vir, ad quem libros Ulpianus scripsit, ab Elagabalo occidi iussus *vit. Elag. 16, nugatorie, cf. supra sub Fabio Sabino*). *Cf. Karlowa röm. Rechtsgeschichte I p. 686 seq.; Lenel Palingenesia iuris civilis II p. 187 seq.*

- 272 Masys (Μάσιος *Suidas*), Semnonum rex, honorifice a Domitiano exceptus *Dio 67, 5 (exc. de leg.) et ex Dione Suidas s. v. Μάσιος*.

— T. HATERIVS NEPOS ATINAS PROBVS PVBLICIVS MATENIANVS.

— Pescennius Materianus (Mater[n]ianus?).

— CAECILIA MATERNA.

— FLAVIVS MATERNIANVS.

- 273 MATERNVS (sic plerumque, Paternus *catal. pontif. Rom. ap. chronogr. a. 354, chron. min. ed. Momms. I p. 74*) consul ordinarius a. 185 cum (Ti. Claudio) Bradua Attico *fasti. A nonnullis idem existimatur M. Cornelius Nigrinus Curiatius Maternus (II 3783. II S. 6013); potius fuit Triarius Maternus dignus qui imperaret visus a. 193 (vit. Pertin. 6, 4).*

- 274 Maternus, desertor, manu latronum coacta Galliam Hispaniamque vastavit Commodus imperante, mox ipsi Commodus insidias paravit, sed deprehensus et occisus est *Herodianus 1, 10; c. 11, 5. Cf. Bellum desertorum vit. Commodi 16, 2; Pescennius Niger missus ad comprehendendos desertores, qui innumeri Gallias vastabant, Septimio Severo Lugdunensem provinciam obtinente (i. e. circa annum 186, cf. sub L. Septimio Severo) vit. Pescennii Nigri 3, 3.*

- 275 Maternus, municeps et sodalis Martialis, iuris consultus *Martial. 10, 37. Ad eum ut videtur Martial. 1, 96. 2, 74.*

— P. ALFIVS AVITVS NVMERIVS) MATERNVS.

— CAEC(ILIVS) MATERNVS.

— M. CORNELIVS NIGRINVS CVRIATIVS MATERNVS.

— Curiatius Maternus.

— Geminus Maternus.

— Iulius Maternus.

— *Muonius Maternus.

— Q. POMPONIVS MATERNVS.

— L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO C. CVRIATIVS MATERNVS CLODIVS NVMMVS.

— TRIARIVS MATERNVS LASCIVIVS.

— VAL(ERIVS) MATERNVS.

- 276 Matho, causidicus *Iuvenalis 1, 32, 7, 129. 11, 34. Fortasse nomen fictum, ut certo apud Martialem 4, 79, 6, 33, 1, 7, 10, 3, 4, 7, 90, 8, 42, 3, 10, 46. 11, 68 (cf. Friedländer ad Martialem I p. 23).*

— C. SALONIVS MATIDIVS PATRVINVS.

- 277 MATIDIA (Ματιδία *traditur in titulorum Graccorum parte*), divae Marcianae (sc. Ulpiae Marcianae, sororis Traiani) filia *nummi ap.*

Cohen II ed. 2 p. 102 n. 8–11, cf. tituli *Matidiae iunioris III* 5807. *III S.* 7213. *X* 3833. 4744–4747, Augustae filia et divae *XIV* 3579 v. 32 (pater fortasse fuit *C. Salinius Matidius Patruinus*, cf. sub hoc). Augusta nummi supra citati (item nummi *Tralliani ap. Mionnet III* p. 184 n. 1066. 1067); tituli *Cretenses CIG.* 2577. 2578. *Ephesii CIG.* 2965, *Bull. de corresp. hellén.* I p. 292, *Apamensis CIG.* 3958, *Olisiponensis CIL.* II 4993; *Volubilitanus*, c. r. de l'Acad. des inscr. 1888 p. 360; signaculum *Altifamum CIL.* IX 6083, 84. Augustam dictam fuisse iam anno 107 colligitur ex *CIG.* 2572. 2577 cf. *Boeckh ad hunc t.* Una cum *Plotina* repraesentatur in nummis Romano ap. *Cohen II* ed. 1 p. 92 = ed. 2 p. 99 et *Mytilenaeo ap. Mionnet II* p. 50 n. 131. *Socrus Hadriani nummus Hadriani ap. Eckhel* 6. 472 = *Cohen II* ed. 1 p. 166 n. 543, ed. 2 p. 152 n. 550, mater *Sabinae Augustae t. Ephesius Bull. de corr. hell.* I p. 292. *Marito* nomen fuisse *L. Vibio ex t. VI* 28804 probabiliter collegit *Borghesius opp.* 3 p. 241. *Traianum* comitata in *Asiam*, mortui eius cineres *Romam* defert cum *Plotina vita Hadr.* 5. 9 cf. *XIV* 3579. *Defuncta* n. 119 et *diva dicta act. Arr. a.* 119; nummi ap. *Cohen II* ed. 1 p. 95 n. 1–4, ed. 2 p. 102, item nummus *Hadriani supra citatus*; in consecrationem eius unguentum et tus missum a fratribus *Arvalibus calatoribusque eorum d.* 23 Dec. 119 *act. Arr. VI* 2080 (p. *CLVIII* ed. *Henz. cum comm.* p. 88). In honorem eius orationem habuit vel scripsit *Hadrianus*, ex parte servatam in lapide *Tiburtino XIV* 3579 cf. *Mommsen Abh. d. Akad. d. Wissensch.* 1863 p. 463 seq. *Diva Matidia t. Dalmaticus III* 2731; tituli *Matidiae iunioris III* 5807 *III S.* 7123 (in titulis *X* 3833. 4744–4747 quamvis et ipsis positus diu post consecrationem eius, non *diva* dicitur sed *Aug.*). *Sacerdotes divae Matidiae feminae XI* 415 (*Arimini*). *V* 5647 (*Comi*). — *Basilica Matidies et Marcianae Notitia urbis Romae reg. IX et app. (Jordan Top.* II p. 556. 568); 'templo *Matidiae*' in fistula plumbea semel descripta *sacc. XVII*, ap. *Lancianum syll. aq.* n. 143; cf. *Lanciani bull. comunale* 1883 p. 5 seq.

- 278 MATIDIA (*Vibia Matidia?* cf. infra). Tituli *Campani X* 3833 (1). 4744 (2). 4745 (3). 4746 (4). 4747 (5), *Vicetinus V* 3111 (6), *Augustanus III* 5807 (7), *Ephesius III S.* 7213 (8), fortasse etiam urbanus vulgo *mutilus VI* 1007 (9); tubi plumbei *Ostiensis XIV* 1978 (10) et agri *Tusculani, Eph. ep.* 7, 1257 (11). — *Aug(ustae)* filia (sic t. 1–5, 10, 11) vel *divae Matidiae Augustae (scilicet Matidiae eius quae praecedat)* filia t. 7. 8 (de patre, *L. Vibio* ut videtur dicto, cf. sub matre), *divae Marcianae Augustae neptis t.* 2. 3. 6. 7. 8, *divae Sabinae Augustae soror t.* 1–8, imp. *Antonini Aug. Pii matertera t.* 1–5. 8. 9 (?) (*matertera Antonini dicitur utpote soror uxoris patris eius adoptivi*). Apud eam *M. Aurelii* iam *Augusti parvulae filiae* hospitabantur *Fronto ep. ad Anton. imp.* 2. 1 p. 104 *Naber* (supererexit igitur *Antonino Pio*, cf. *Mommsen Herm.* 8

p. 208). Hereditas eius adita ab Augustis *Fronto ad M. Caes. (vere ad M. imp.)* 2, 16 p. 38, cf. ad amic. 1, 14, p. 183 Naber; cf. Mommsen *Herm.* 8 p. 199. 209. Praedia videtur habuisse in Africa postea imperatorum, VIII 8812 cf. itin. Anton. p. 18, tab. Peutling. (VIII p. 766). Procurator Matidiae IX 3668. 'Ex liberalitate Matidiarum' res publica Vicetinarum a. 242 statuam posuit Gordiano t. *Vicetinus V 3112*, ubi videtur intellegi pecunia vel redditus quos olim Vicetinis donaverant haec Matidia (cf. V 3111) et ea quae praecedit, non aliae nescio quae Matidiae.

- 279 C. MATIVS (vel MATTIVS) SABINIVS SVLLINVS VATINIANVS ANICIUS MAXIMVS CAESVLENVS MARTIALIS PISIBANVS LEPIDVS. *Titulus Gemonae rep. V 1812 honores sine ordine enumerans. C. Matus Sabinus Sullinus Vatinius Anicius Maximus Caesulenus Martialis Pisibanus Lepidus t. Gemonensis, C. Mattius Sullinus fasti saliorum Palatinorum VI 1980, 3. Tribu Collina t. Gemonensis. Patricius ib. Salius Palatinus id., ex quo sacerdotio exiit a. 186 fasti saliorum; flamen Iulianus (eodem ut puto anno 186) t. Sevir equitum Romanorum; triumphator monetalis; allectus inter quaestorios; praetor candidatus; consul suff. a. inc. tit. Gemonensis. Curator et patronus (Gemonensium ut videtur) id. Incertum num idem [Pi]sibanus Lepidus qui recensetur in laterculo aliquo inedito urbano una cum Quintillo aliquo, Cornelio Dextro, Curtio Crispino.*
- 280 Matronianus, praefectus praetorio sub Carino vit. *Carini* 16, 4.
- 281 Matthias, Iosephi historici pater *Ioseph. vit. 2, bell. proem. 1*, a. 66 filium in Galilaea degentem certiores facit de rebus Hierosolymitanis *Ioseph. vit. 41*.
- 282 Matthias, Iosephi historici frater *Ioseph. vit. 2*.
- 283 L. MATVCCIUS FVSCINVS. *Tituli Numidia VIII 2501 (1). 2630 (2). 2637 (3). VIII S. 17857 (4). 17858 (5) (praeterea nomen eius fuisse putandum est VIII 2653). Legatus pro pr. legionis III Augustae t. 1-5, a. 158 t. 1. 5. Consul designatus t. 4. 5, a. 158 t. 5 (consul igitur videtur fuisse aut ipso anno 158 aut anno 159). 'Constitutio divi Pii ad Tusciuum (scr. Matuccium) Fuscianum legatum Numidia' Dig. 37, 5, 7, quod recte ad hunc rettulit Renierius. Uxor Volteia Cornificia t. 2. — Patronus nescio cuius corporis Ostiensis XIV 249.*
- 284 MATVCCIA FVSCINA L. Matuccii Fuscini legati Numidia a. 158 et Volteiae Cornificiae filia VIII 2630. *Eadem puto Matuccia (cognomen perii) L. f. t. Tiburtinus XIV 3596 (anni 164).*
- 285 M. Maturius Victorinus, vir egregius, praeses (provinciae Mauretaniae Tingitanae) et patronus Volubilitanorum t. *Volubilitanus, Bull. du comité des travaux historiques, section d'archéologie* 1891 p. 140 n. 106.
- 286 Maturus Arrianus (sic cod. Riccardianus in indice ad ep. 4, 8 et 4, 12, Arrianus Maturus codices omnes ep. 3, 2 in tenore epistulae,

- praeterea* Arrianus). Altinatium princeps, eques Romanus *Plin. ep.* 3, 2. Amicus Plinii, litteris deditus (*cf. ep.* 1, 2, 2. 4, 8, 4), ad quem ille dedit *ep.* 1, 2, 2, 11. 12. 4, 8. 12. 6, 2. 8, 21. Ei a Maximo quodam impetrare aliquod, 'quod sit splendidum nec molestum' cupit Plinius *ep.* 3, 2.
- C. ANNIVS LAEVONICVS MATVRVS.
- Marius Maturus.
- P. ATTIVS DECIVS FELIX MATVTINVS.
- 287 Maura, mulier impudica *Iuvenalis* 6, 308. 10, 224.
- 288 Maurentius: per eum Didius Iulianus caterva imperatoria stipatus; antea Sulpiciano [se?] coniunxerat *vit. Did. Iul.* 3, 1.
- Iunius Mauricianus.
- 289 Mauricius (Mauritius *traditur*), 'potens apud Afros decurio' apud Thyedrum plebem in Maximinum concitavit *vit. Gordian.* 7, 4.
- Murrentius Mauricius.
- IVNIVS MAVRICVS.
- Q. IVNIVS MAVRICVS.
- L. PONTIVS MAVRICVS.
- M. VALERIVS BRADVA MAVRICVS.
- Aelius Maurus.
- Max.... Paulinus *bull. comunale* 1884 p. 8 n. 709. V. *infra* Paulinus (P 125).
- 290 MAXIMA (Maxuma *scribitur in t.*), ... filia, fetialis u[xor?] *fragmentum urbanum, Bull. comunale* 1881 p. 21 n. 458.
- 291A MAXIMA clarissima femina, Tinei Tarrutenii Attici uxor *t. agri Tiburtini XIV* 3517.
- AEMILIA CORNELIA SCRIBONIA MAXIMA.
- CAELIA MAXIMA.
- CLAVDIA MARIA MAXIMA MARTIA SECVNDA.
- NONIA MAXIMA.
- PORCIA M[AX]IMA OPTATA.
- Reginia Maxima.
- SOSSIA MAXIMA.
- Statilia Maxima.
- VIBIA MARIA MAXIMA.
- T. (an Titius?) CAMPANVS PRISCVS MAXIMIANVS.
- C. IVLIVS CELSVS MAXIMIANVS.
- M. IVLIVS MAIOR MAXIMIANVS.
- M. VALERIVS MAXIMIANVS.
- C. Vallius Maximianus.
- 292 MAXIMIL(L)A clarissimae memoriae femina *t. rep. in coemeterio christianorum suburbano q. d. Priscillar, de Rossi bull. crist.* 1880 p. 31.
- Antonia Maximilla.
- Baebia Fulvia Claudia Paulina Grattia Maximilla.

- Egnatia Maximilla.
- NYMISIA MAXIMILLA.
- VELIA PYMIDIA MAXIMILLA.
- Q. MARCIUS VICTOR FELIX MAXIMILLIANVS.
- P. MARCIUS VICTOR MAXIMILLIANVS.
- 293 Maximinus, a Tacito imperatore, adfines suo, Syriae praepositus, a militibus occisus *Zosimus* 1, 63 = *Io. Antiochenus exc. de ins. (ap. Müller fr. h. Gr. IV p. 599); Zonaras* 12, 28.
- 294 Maximinus, histrio, a Vero e Syria Romam ductus, et Paridis nomine nuncupatus *vit. Veri* 8, 7.
- FABIVS MAXIMINVS.
- C. IVLIVS MAXIMINVS.
- IMP. CAES. C. IVLIVS VERVS MAXIMINVS AVG.
- SALVIVS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS CN. PLO[TIVS] MAXIMINVS *cel.*
- M. VMBILIVS MAXIMINVS.
- 295 MAXIMIVS ATTIANVS clarissimus vir, legatus pro pr. Germaniae superioris a. 229 *t. Moguntiacensis ap. Zangemeister Westd. Zeitschr. 11, 1892 p. 297.*
- 296 MAXIMVS dux Traiani bello Parthico, missus adversus eos qui defecerant pugna commissa occiditur *Dio* 68, 30. *Fortasse hic consularis vir, temporibus Traiani in Mesopotamia a Parthis trucidatus Fronto de bell. Parth. p. 144 ed. Mai = p. 217 Nab. (Mai, Niebuhr). — Diversus M. Laberius Maximus, cf. sub hoc.*
- 296* MAXIMVS quaestor provinciae Bithyniae, tribunus plebis, praetor; legatus Augusti missus in Achaiam ad ordinandum statum liberarum civitatum *Plin. ep. 8, 24. Videtur esse Sex. Quinctilius Valerius Maximus, cf. sub hoc (Q. 23).*
- 297 MAXIMVS senator Romanus, ex Africa oriundus, orator praecipuus, Aristidis orationes magni putat *Aristides or. XVII (vol. II p. 415 Dind.).*
- 298 MAXIMVS C. f., tribu Cor. (*origine sine dubio Aeclanensis*), [quattuorvir viarum cura]ndarum, sovir [eq. Romanorum], [quaestor . . . ex s.] c.(?), trib. pl., pr., c[ur]ator viarum Traianae et Au[ro]l(iae)(?); patronus co[lon]iae (Aeclanensis) *IX 1126.*
- 299 [M]AXIMVS (legatus legionis V Macedoniae [in Moesia infe]riori (*supplementum non certum*) *fragmentum urbanum Eph. ep. 4, 824.*
- 300 MAXIMVS consul (suff. a. inc.) cum Tertullo *Ulpianus Dig. 48, 5, 30(29), 5. Cf. sub Tertullo.*
- 301 . . . MAXIMVS cooptatus inter sodales Augustales a. 200 *VI 1991 = XIV 2393.*
- 302 MAXIMVS consul ord. a. 207 cum Apro *fasti.*
- 303 . . . MAXIMVS procos. (Africae) a. 217 *t. Hadrumetinus (semel descriptus) VIII 10026.*

- 304 MAXIMVS legatus Augusti pro pr. Britanniae a. 225 *VII* 732.
- 305 [MA]XIMVS salius Palatinus cooptatus a. 226 *bull. comunale* 1881 p. 7 n. 440.
- 306 MAXIMVS consul ord. a. 232 cum Lupo *fasti*.
- 307 MAXIMVS consul iterum (*iterationis nota modo ponitur, modo omititur*) ord. a. 233 cum Paterno *fasti*.
- 307^a MAXIMVS consul iterum ordinarius a. 254 cum Urbano *fasti*. *Videtur esse M. Clodius Pupienus Maximus, cf. sub hoc.*
- 308 MAXIMVS consul ord. a. 253 cum Volusiano Aug. *fasti*.
- 308^a MAXIMVS consul ord. a. 256 cum Glabrione *fasti*. *Est L. Valerius Maximus cf. sub hoc.*
- 309 Maximus, Marcianopolim fortiter contra Gothos defendit *Dexippus exc. de strategem. (Müller fr. hist. Gr. III p. 675).*
- 310 Maximus, 'ut quidam in litteras rettulerunt', pater Probi qui imperavit; 'cum ordines honestissime duxisset, tribunatum adeptus, apud Aegyptum vita functus est' *vit. Probi* 3, 2.
- 311 Maximus, Parthenii libertus, Domitiani caeclem adiuvat *Suet. Dom.* 17; *Dio* 67, 17.
- 312 Maximus, Traiani libertus et procurator (*sic Plin. ep. 27. 85, adiutor Virdii Gemellini procuratoris ipse Traianus ep. 28*), in Bithynia agens *Plin. ad Trai.* 27. 28. 85. Ad frumentum comparandum profectus in Paphlagoniam *ib.* 25.
- 313 Maximus, inimicus Pompeii Plantae (*fortasse lacessitus ab eo libris de bello Vitelliano, cf. sub Pompeio Planta, P 483*), libros adversus eum scripsit et multis legendos dedit vivo Planta; eos audita morte Plantae ut edat monuit eum *Plinius ep. 9, 1. Fortasse Sex. Quinctilius Valerius Maximus (Q 23).*
- 314 Maximus: eius iudicio librum suum nescio quem subicit *Plinius ep. 8, 19. Fortasse is qui praecedit.*
- 315 Maximus: ab eo Maturo Arriano equiti Romano impetrare aliquod cupit *Plinius 'quod sit splendidum nec molestum' Plin. ep. 3, 2. Cf. infra sub C. Vibio Maximo.*
- 316 Maximus: ad eum dedit *Martialis* 1, 7. 69. 5, 70 (*idem nomen ib.* 7, 73. 10, 77). *Cf. infra sub C. Vibio Maximo.*
- 317 Maximus, Veronensibus in memoriam uxoris defunctae, quae fuerat ex Verona, gladiatorium munus edidit *Plin. ep. 6, 34.*
- 318 Maximus, heres Valerii Vari, debitor Atilii Crescentis amici *Plinii Plin. ep. 6, 8, 4.*
- 319 Maximus: Maximo nescio cui inscriptae sunt epistolae *Plinii* 2, 14 6, 11. 7, 26. 9, 23.
- 320 Maximus, pistor Nicomediensis *Plinius ep. ad Trai.* 74.
- 321 Maximus, iuris auctor(?) *fr. Vat. 40 ('ut Maximus adserit').*
- 322 Maximus, Tyrius, philosophus Platonicius (*sic inscriptio dissertatio- num eius*), Romae vixit sub Commodio *Suidas s. v. Inter praeceptores*

M. Aurelii Caesaris enumeratur *Euseb. chron. (vers. Arm. ad a. 2164, Syneccl. p. 663, 2, cf. Hieronym. ad a. 2163) errore, confusus cum Claudio Maximo*. Extant dissertationes (διαλέξεις) eius numero XLI, quarum partem habuit, cum primum Romae commoraretur (τῶν ἐν Ρώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας inscriptio dissertationum in codice Parisiensi).

- 323 Maximus, Aegeensis ex Cilicia, libros scripsit de eis quae Apollonius Tyanensis Aegis fecerit *Philostratus vit. Apoll. 1, 3, 12 (inde pendet Eusebius contra Hieroclem c. 2)*. Imperatori ab epistulis (ἐπιστάθῃ, ἢ καὶ βασιλείων ἐπιστολῶν ὄψος. εὐδοκίμων τὴν φωνήν) *ib. 12*.
 324 Q. Maximus praep(ositus) lim(itis) VIII 9791 t. *semel nescio quam accurate et quam fideliter descriptus; fortasse nomen male lectum, et fuit C. Iulius Maximus (cf. supra I 264)*.

325 Maximus Scaurus, centurio cohortis praetoriae, particeps coniurationis Pisonianae *Tac. a. 15, 50*.

- P. AELIVS SEVERIANVS MAXIMVS.
- C. AEMILIVS BERE[NI]CIANVS MAXIM[VS].
- P. Alfius Alennius Maximus Curtius Valerianus.
- P. ALFIVS MAXIMVS.
- P. ALFIVS MAXIMVS NVMER(IVS) LICINIANVS.
- ALLIVS MAXIMVS.
- Q. ALLIVS MAXIMVS.
- ANICIVS MAXIMVS.
- P. Anicius Maximus.
- M. ANNAEVS MAXIMVS AQVILA FVLVIANVS.
- L. ANNVS MAXIMVS.
- L. APPIVS MAXIMVS NORBANVS.
- ARRVVS MAXIMVS.
- M. ARRVVS MAXIMVS.
- L. Arruntius Maximus.
- T. ATILIVS MAXIMVS.
- M. AVRELIVS COTTA MAXIMVS vel MESSALINVS.
- Bononius Maximus.
- L. CAECILIVS MAXIMVS.
- P. CAECILIVS ALLENIVS FAVSTVS MAXIMVS SEVERIANVS.
- CAELIVS ILLIANVS MAXIMVS.
- CAESONIVS MAXIMVS.
- CASSIVS MAXIMVS.
- CE[L]ER [M]AXIMVS CORNELIVS ... *L...SINVS.
- CLAVDIVS MAXIMVS.
- Claudius Maximus.
- T. CLODIVS PVPIENVS PVLCHER M[AXIMVS].
- IMP. CAES. M. CLODIVS PVPIENVS MAXIMVS AVG.
- P. CLVVIVS MAXIMVS PAVLINVS.

- P. DELPHIVS PEREGRINVS AL[F]IVS ALENNIVS MAXIMVS *cet.*
- Q. FABIUS ALLOBROGICINVS MAXIMVS.
- Fabius Maximus.
- AFRICANVS FABIUS MAXIMVS.
- PAVLLVS FABIUS MAXIMVS.
- T. Flavius Maximus.
- L. FVLVIVS C. BRVTIVS PRAESENS MIN VALERIVS MAXI-
MVS *cet.*
- C. FVLVIVS MAX(IMVS).
- [C.?] FVLVIVS MAXIMVS.
- Gabinus Maximus.
- GALERIVS MAXIMVS.
- ...IVS GALERIVS MAXIMVS.
- M. GAVIVS APPALIVS MAXIMVS.
- M. Gavius Maximus.
- C. GAVIVIVS MAXIMVS.
- GELLIVS MAXIMVS.
- Q. HERENNIVS SILVIVS MAXIMVS.
- Iulius Maximus.
- C. IVLIVS MAXIMVS.
- C. IVLIVS MAXIMVS CAESAR.
- C. Iul(ius) Maximus.
- Q. IVL(IVS) MAXIMVS.
- Q. Iulius Maximus Demetrianus.
- T. IVLIVS MAXIMVS MA ... BROCCIVS SERVILIANVS *cet.*
- Q. Iulius Maximus Nepotianus.
- C. IVLIVS PISIBANVS MAXIMVS AEMILIVS PAPVS.
- IVNIVS MAXIMVS.
- L. Laberius Maximus.
- M'. LABERIVS MAXIMVS.
- M. LAELIVS FIRMINVS FVLVIVS MAXIMVS.
- M. LAELIVS FVLVIVS MAXIMVS.
- M. LAELIVS MAXIMV[S].
- M. LAELIVS MAXIMVS AEMILIANVS.
- M. Magius Maximus.
- L. MARIVS MAXIMVS PERPETVVS AVRELIANVS.
- C. MATIVS (*vel* MATTIVS) SABINIVS SVLLINVS VATINIANVS ANICIVS
MAXIMVS CAESVLENVS MARTIALIS PISIBANVS LEPIDVS.
- Messius Maximus.
- L. MVMIVS MAXI[MVS] FA[VST]IANVS.
- Novius Maximus.
-nius Ofillius Maximus.
- Q. Plotius Maximus Trebellius Pelidianus.
- .. QVNTILIVS MAXIMVS.

- SEX. QVINTILIUS VALERIUS MAXIMVS.
- Rutilius Maximus.
- Q. SANQVINIVS MAXIMVS.
- M. SERVILIUS FABIANVS MAXIMVS.
- Severianus Maximus.
- Spurius Maximus.
- Statilius Maximus.
- T. Statilius Maximus Severus.
- T. STATILIUS MAXIMVS SEVERVS HADRIANVS.
- C. STERTINIUS MAXIMVS.
- Q. Sulpicius Maximus.
- C. Tattius Maximus.
- Terentius Maximus.
- M. TREBELLIVS MAXIMVS.
- TREBIUS MAXIMVS.
- Q. TVLLIVS MAXIMVS.
- Valerius Maximus.
- L. VALERIUS POPLICOLA BALBINVS MAXIMVS.
- Q. VENIDIUS RVFVS MARIUS MAXIM(VS) L(?) CALVINIANVS.
- A. VERGILIUS MAXIMVS.
- C. Vibius Maximus.
- C. VIBIUS MAXIMVS EGRILIANVS.
- M. VLPIVS MAXIMVS.
- M. VLPIVS PVPEI MAXIMVS.
- Urbicus Maximus.

326 Mazippa, dux Maurorum rebellium a. 17 *Tac. a. 2, 52*.

327 Mebarsapes, rex Adiabenes, bello Parthico Traiani Romanorum hostis *Dio 68, 22*.

328 Medeus, post pugnam Actiacam Lycocomedi Comanorum sacerdoti substitutus a Caesare *Dio 51, 2 (aliter Strabo 12, 3, 35 p. 558)*.

— T. MYSTIVS HOSTILIUS FABRICIVS MEDVLLA AVGVRIIVS.

329 Medullina, mulier impudica *Iuvenalis sat. 6, 322*. — 'Duas, inquit Probus, Medullinae eodem tempore fuerunt, ex quibus unam Valerio Claudio nuptam fuisse ait, alteram Neroni, priorem notam omnibus probria, quam hic significat, posteriorem famae honestioris' *Valla ad l. c. Apparet confundi Liviam Medullinam Claudii sponsam (supra L. 213) et Messallinas eiusdem et Neronis uxores (cf. Strauch de per-sonis Iuven. p. 55)*.

— LIVIA MEDVLLINA.

— C. FVFIIVS IVNIVS TADIVS MEFITANVS.

330 Megabates, Vardanis, regis Parthorum, frater: cum Antiochiae vidit Apollonius Tyanensis *Philostratus vit. Apoll. 1, 31, 1. Narratio ut videtur ficta (sic etiam A. v. Gutschmid Kleine Schriften III p. 48)*.

- 331 Meherdates, Arsacida, Vononis filius, Phraatis nepos *Tac. a. 12, 10* cf. *11, 10*, obses Romanis datus *ib. 11, 10*, a. 49 a factione Parthorum regi Gotarzi infensa accersitus et iussu Claudii a C. Cassio praeside Syriae ad Euphratem deductus, cum Assyriam intrasset victus a Gotarze vivere iubetur auribus decisis *ib. 12, 10-14*. — *Nummum aliquem regis Parthici, in quo non solum solito more nomen proprium suppressum, sed ipsa scriptura pessumdata erat, huic Meherdati nescio quam firmis de causis attribuit E. Q. Visconti iconographie grecque [Paris, 1811] III p. 109.*
- 332 Meherdates (Μεσπότης *Mal.*), temporibus Traiani Persarum rex, Osrhois Armeniorum regis frater, Romanis bellum intulit; cum regionem Euphratensem vastaret, ex equo effusus graviter afflictus mortuusque est; heredem regni reliquit Sanatruceium filium *Malalas lib. XI p. 270 ed. Bonn., apud quem paulo post (p. 274) laudatur Arrianus (Ἀρριανός). Cum reliqui testes regem Parthorum temporibus Traiani Osrhoem perhibeant, narratio valde suspecta (et merito damnata a Mommseno R. Gesch. V p. 400 not. 1); quam tamen confusam tantum indicat Gutschmid (ap. Dierauer in Büdingeri Untersuch. zur röm. Kaisergesch. I p. 176. 179) coniciens, Meherdatem errore dici a Malala regem Persarum, fratrem Osrhois regis Armeniorum, vere regem fuisse Armeniae, fratrem Osrhois regis Parthorum (narrationem Malalae tuetur etiam Boissacain *Herm. 25 p. 335*). Cf. *infra sub Osrhoe*. — Num vere ad hunc pertineat nummus argenteus regis Parthici inscriptus scriptura Parthorum indigena nomine 'Matradatis regis', aliusque nummus cum eodem capite, signatus ut videtur anno Seleucidarum 424 = *p. Chr. 112/3* (nec tamen hic numerus omnino certus est), ut voluerunt nummorum periti (*Percy Gardner Parthian coinage p. 55*), non exploratum.*
- 333 Mela, equestris ordinis, cum reus ex procuratore a Tiberio principe accerseretur, subito expiravit hausto ut putabatur veneno *Plin. h. n. 19, 110*.
- M. Annaeus Mela.
- Fabius Mela.
- Pomponius Mela.
- C. Iulius Silvanus Melanio.
- 334 Melaenis, Domitii Marsi amica *Martial. 7, 29, 8*. Fortasse nomen fictum.
- 335 Melas (Μήλας; fortasse scribendum Μηνᾶς), ex megistanibus (μεγιστάνες) Cappadociae, missus ab Archelao rege Cappadociae ad Herodem, cum hic Alexandrum filium, generum Archelai, vinxisset *Iosephus ant. 16, 10, 6. 7*.
- Atedius Melior.
- Q. PETRONIVS MELIOR.
- Q. Petronius Melior.
- Umbricius Melior.

- Aelius Melissus.
- C. Maecenas Melissus.
- Aurelia Melitina.
- LVCIA POMPONIA MELITINE.
- DOMITIA MELPIS.

336 L. MEMMIVS C. f., tribu Galeria, quaestor, tribunus plebis, [praetor?], frumenti curator ex s. c., praefectus legionum) XXVI et VII Lucae ad agros dividendos (aut post Philippense bellum aut post Actiacum, cf. Mommsen *Herm.* 16, 171); pontifex Albanus VI 1460 — XIV 2264. — Filia: Memmia ib.

- Aurelius Memmius.

337 SENECIO MEMMIVS AFER (sic t. Tiburtinus, neque aliter fuit in fastis feriarum Latinarum; videtur Senecio ei praenomen fuisse), tribu Galeria; legatus pro pr. Aquitaniae; proconsul Siciliae t. Tiburtinus XIV 3517. Consul ib., suffectus mense Iunio una cum Sulpicio Lucretio Barba fast. fer. Lat. (CIL. I ed. 2 p. 59), temporibus Traiani, fortasse a. 102 cf. Asbach anal. hist. et epigr. Latin. (Bonn. 1878) p. 29 et Hulsen CIL. I l. c. — Filius L. Memmius Tuscillus Senecio t. Tiburtinus.

338 C. Memmius Afric[anus] C. f., C. n., tribu Quirina, adlectus in turmas equitum Romanorum a divo Hadriano VIII S. 11007.

- [T.?] Prifernius Paetus Memmius Apollinaris.

339 C. MEMMIVS CAECILIANVS PLACIDVS. Tituli: urbanus Bull. comunale 1887 p. 179 (1); Ueber Sentinas XI 5740 = Bull. dell' Istituto 1850 p. 140 (2). C. Memmius Caecilianus Placidus t. 1, [Me]mmius Caec[il]ianus [Plac]idus t. 2. M. f. t. 1. Tribu Quirina t. 1. Consul (suff. a. inc.); augur t. 1. 2. Ex posteris eius puto M. Maecius Memmius Furius Baburius Caecilianus Placidus cos. ord. a. 343 X 1700 cf. Borghesi opp. 8 p. 252.

340 C. MEMMIVS FIDVS IVLIVS ALBIVS. Tituli Africani VIII S. 11928 (1). 12442 (2). Nomina plene exhibet t. 2,mmius Fidus t. 1. C. f.; tribu Quir. t. 2. Tribunus laticlavus legionis secundae Augustae, quaestor provinciae Asiae, aedilis Cerialis t. 2. Legatus pro pr. provinciae Africae t. 1. 2, a. 175 vel 176 (?) t. 1 cum nota Schmidtii. Praetor, iuridicus per Italiam regionis Transpadanae, legatus Aug. legionis VII Claudiae, proconsul provinciae Baeticae, praefectus Miniciae, curator viae Flaminiae, legatus Aug. pro pr. provinciae Noricae; consul (suff. a. inc.); sodalis Titius t. 2.

- M. ACILIVS MEMMIVS GLABRIO.
- ANTONIVS MEMMIVS HIERO.
- T. CAESERNIVS STATIVS QVINTIVS STAT[IA]NVS MEMMIVS MACRINVS.
- L. MEMMIVS POLLIO v. L. Mammius Pollio.

341 C. MEMMIUS REGVLVS (*tria nomina extant IV 3046. VI 397. 2002, C. Regulus Notizie 1891 p. 265*). Consul ord. a. 63 una cum L. Verginio Rufo fasti. Potest fuisse filius P. Memmii Reguli cos. a. 31. Ei dedicatos fuisse coniecit Dittenberger titulos fractos *CIAtt.* 3, 616. 617. Hunc significari putant versus *Martialis* 12, 36, 8: Pisones Senecasque Memmiosque et Crispos mihi redde, sed priores; nescio num recte.

342 P. MEMMIUS REGVLVS. Tituli: *Salonitanus III 2028 = III S. 8753 male descriptus (1); Atheniensis CIA. 3, 613 = Eph. ep. 1 p. 219 (2); Megarensis CIGr. 1076 = Inscr. Gr. sept. I 87 (3); Olympius arch. Zeitung 35 (1877) p. 191 n. 93 (4); Drlius bull. de corr. hell. 3 p. 158 (5); Pergamensis III S. 7090 (6). Fistula plumbea Ariciae rep. XIV 2174 (7). Incertum utrum huius an filii fragmentum Atheniense *CIAtt.* 3, 614 (8). Mentio eius fieri videtur in titulis mutilis *CIAtt.* 616 (9). 617 (10) qui fortasse dedicati sunt filio eius. Plane incerta coniectura Dittenbergerus ad eum rettulit fragmentum *CIAtt.* 3, 615 (11). Nec minus incertum, utrum ab hoc positus t. Epidaurius III S. 7267.*

P. Memmius Regulus (Πῦλλος tituli Graeci) acta *Arr. et t. 2. 3. 7, idemque fuit in mutilis t. 4. 6, item t. 1 (ubi traditur P. Montinus Regulus) (Πῦλλος nude est t. 5), Memmius Regulus vel Regulus scriptores plerique; C. Memmius Suet. Cal. 25, in praenomine errans. P. f. (Πολύβιον ὄνομα) t. 4 (modo sit recte suppletus). Homo novus ('nova generis claritudine') Tac. a. 14, 47 (pater igitur vix fuit Regulus [infra R 33] is quem consulem a. p. Chr. 18 fuisse docuerunt fasti Antiales recte lecti, X 6639 v. 19). Consul suff. a. 31 ex kal. Oct. fast. Nol. (X 1233); fast. *Arr.* Adiutor Macronis in opprimendo Seiano (18 Oct. 31) *Dio* 58, 9. 10. Rixatur cum collega L. Fulcinio Trione Tac. a. 5, 11 cf. 6, 4. Poppaeo Sabino defuncto a. 35 in administratione Achaiae Macedoniae Moesiae succedit *Dio* 58, 25 (cf. t. 2: [προσβευτῆ]ν Τιβερίου Καίσαρος Σεβαστοῦ καὶ ἀντιπροβευτῆ). Consularis, exercitum regebat, cum uxor eius Lollia Paullina a Gaio Romam evocaretur *Suet. Cal. 25* (ubi sane traditur, praenomine diverso, C. Memmius); eam Romam comitatus *Suet. l. c.*, coactus est ipse Gaio despondere *Dio* 59, 12 (sub a. 38); *Eusebius chron. (vers. Arm. s. a. Abr. 2052; Hieronymus s. a. 2055; Syncellus p. 622); cf. Tac. a. 12, 22. Hoc fortasse tempore inter fratres Arvales cooptatus est (cf. Henzen act. Arr. p. XLIV not. 3), inter quos aliquoties nominatur (Memmius Regulus mens. Sept. Oct. 38 act. Arr. Rursus est in Achaia sub finem regni Gaiani Iosephus ant. 19, 1, 1, item sub Claudio t. 2, 3 (praeterea legationem eius memorant t. 1. 6 cf. t. 9. 11). Proconsul Asiae t. 6 (sub Claudio, post a. 47, cum in t. 6 usurpetur littera Claudiana). A. 55 Romae promagister fratrum Arvalium act. Arr., inter quos memoratur etiam a. 57. 58. 59. 60 ib. (sacerdotii Arvalis mentionem facit etiam t. 6). Moritur a. 61 Tac. a.**

- 14, 47. Uxor Lollia Paullina (*v. supra*). Divitiae modicae *Tac. l. c.*
Praedia habet in agro Aricino *l. 7*.
- 342^a Mem[m]ius Ru...., procurator ut videtur aquarum sub Traiano
fistula urbana ap. Lancianium syll. aq. n. 145.
- 343 Memmius Rufinus, inter nobiles a Severo occisos *vit. Sept. Severi 13, 4*.
- 344 L. Memmius Rufus (vel Rufinus) *tegulae urbanae XV 1298. Non*
idem cum eo qui praecedat, sed eiusdem fortasse stirpis (cf. Dressel l. c.).
— P. Besius Betuinianus C. Marius Memmius Sabinus.
- 345 L. MEMMIVS TVSCILLVS SENECIO Senecionis Memmii Afri (n. 337)
filius *XIV 3597*.
- 346 *MEMMIVS TVSCVS (Nemmius Fuscus *traditur*) consul ordinarius sub
Valeriano *vit. Aureliani 13, 1. Rectius Nummius Tuscus, cf. infra*
sub M. Nummio Tusco.
- 346^a Memmius Valerianus, a quattuor militibus, vir egregius *VIII 2732*.
- 347 MEMMIA L. Memmi (*supra n. 336*) filia *VI 1460 = XIV 2264*.
- 348 MEMMIA Sulpicii consularis viri f., Catuli neptis, Severi Alexandri
uxor *vit. Alex. 20, 3. Nummis (si exceperis Goltzianos, cf. Eckhel*
7, 284) et inscriptionibus ignota.
- 349 MEMMIA AQUILINA, M. f., clarissima femina *l. urbanus Eph. ep.*
4, 825.
- 350 Memmia Galla, avia Cottiae Gallae, mater ut videtur A. Cottii pro-
consulis Hispaniae *VI 1396*.
- 351 Memmia Macrina, L. f. (*sic 1302, Mem. Macrina 1301, M. Macri.*
1300) tegulae urbanae XV 1300 (a. 134). 1301 (a. 134). 1302.
- 352 MEMMIA PRISCA clarissima femina *titulus agri Mediolanensis V 5609*.
- 353 MEMMIA SOSANDRIS clarissima femina *pondus Lugdunense anni 226*
(Allmer et Dissard I p. 190).
- 354 Memor (*sic exc. Vat.; Cecrops Zos., sed intellegitur idem*) Maurus,
sub Gallieno imperium affectans occiditur *Dionis continuator (exc.*
Vat., Dio ed. Dindorf V p. 220); Zosimus 1, 38.
- L. OCTAVIVS MEMOR.
- Scaevus Memor.
- Pubilius Memorialis.
- L. Aelius Aurelius Apolaustus Memphius.
- Arrius Menander.
- P. FLAVIVS MENANDER AFRICANVS.
- 355 Menecrates citharoedus, Neronis in hac arte magister *Dio 63, 1.*
Ditatus a Nerone *Suet. Ner. 30*. — Menecratis cantica *Petron. sat. 73,*
vix huius. Nullo modo huc pertinet Menecrates in dialogo Luciani
Nerone sive de fosiione Isthmi verba faciens.
- Ti. Claudius Menecrates.
- Iulius Menecrates.
- FLAVONIA MENODORA.
- TVLLIVS MENOPHILVS.

- 356 Mentor: imperatores Marcus et Lucius Flaviae Tertullae per Mentorem libertum rescripserunt *Dig.* 23, 2, 57^a. *Fuisse eum imperatoribus ab epistulis coniecerunt nonnulli* (cf. *Friedländer Sittengesch.* I^a p. 187 not. 1). *Res minime certa; ne id quidem constat Mentorem proprium nomen liberti illius fuisse.*
- 357 Mento, rhetor, auditus a Seneca *Seneca contr.* 9, 4, 22. *Passim laudatur a Seneca, cf. ind. Kießlingii p. 545.*
- 358 Aurelius Merithates (Aöp. Μερίθας t., casu tertio), Pacori regis Armeniae frater, ab hoc Romae sepultus t. urbanus CIG. 6559 = *Inscr. Gr. Sicil. Ital.* 1472.
- APIDIVS MERVLA.
- 359 L. MES. . . . vir clarissimus, pro[consul] (Africae) sub Gallieno, post a. 257 VIII 1018.
- 360 L. MESCINIVS RVFVS (filius fortasse L. Mescinii Rufi quarstoris Ciceronis in Cilicia, *Cic. ep. ad fam.* 13, 26 cf. 5, 20 ect.) triumvir monetalis anno 738 vel 739 una cum C. Antistio Vetere (*supra* A 607) et L. Vinicio (cf. *Mommsen hist. numm.* p. 742 not. 9) nummi ap. *Babelon monnaies de la répub. rom. II* p. 249 seq.
- 361 MESCINIVS STRA . . . (?) proconsul Achaiae (?) sub Augusto nummi Chalcidensium cum capite Augusti (*Imhoof-Blumer mon. gr.* p. 222 n. 57. 58; *Muret revue num.* 1883 p. 66 n. 7; *Boutkourski dictionnaire* p. 940 n. 1084; *male Mionnet Suppl. IV* 361. 73) vel Liviae (*Imhoof-Blumer l. c.* n. 59) et inscriptione Μεσκίνιος Στρα. (Στρ. pro Στρα. *Imhoof* n. 58). *Fortasse Mescinius στρα(τιάρχης) Chalcidensium.*
- 362 Mesomedes, Cretensis, Hadriani libertus et familiaris *Suidas* s. v., lyricus (*vit. Pii, Suid.*) et artis citharoedicae conditor (ὁ τῶς κιθαροῦχος νόμος συγγραφεύς *Dio*, similiter *Eusebius* *Dio* 77, 13, *Eusebius chron.* (vers. *Armen.* et *Hieronymus* ad a. Abr. 2160; *Syncellus* p. 662, 16). *Scriptit laudem Antinoi Suidas.* Ei Pius salarium (ab Hadriano puto concessum) imminuit *vit. Pii* 7, 8. *Caracalla, qui ipse cithara psallere didicerat, cenotaphium ei extruxit Dio* 77, 13. *Eius ut videtur hymnus in Nemesis, ap. Bellermand die Hymnen des Dionysius u. Mesomedes [Berol. 1840] p. 26 seq. cf. p. 54; alia carmina eius, anth. Pal. 14, 63; app. Planud. 323.*
- 363 MESSALLA consul ord. a. 280 cum Grato *fasti*.
- 364 MESSALLA 'ex familia nobili, orator potentissimus idemque doctissimus et in rebus bellicis, si adplicetur, fortis futurus': huic daretne in matrimonium Theocliam sororem, deliberat cum matre Severus Alexander *vit. Maximin.* 29, 4 (fictic.).
- 365 Messalla, praeses Achaiae: epistula Decii ad eum *vit. Claudii* 16.
- 366 Messalla Rutilianus t. suburbanus XIV 3966. *Nomen videtur indicare hominem nobilem.*
- Calpurnia Messalla.
- M. SILIVS MESSALLA.

- L. VALERIUS MESSALLA.
- M. VALERIUS MESSALLA.
- M. VALERIUS MESSALLA BARBATVS APPIANVS.
- M. VALERIUS MESSALLA CORVINVS.
- M. VALERIUS MESSALLA MESSALLINVS.
- M. VALERIUS MESSALLA POTITVS.
- L. VALERIUS MESSALLA THRASEA PRISCVS.
- L. VALERIUS MESSALLA VOLESVS.
- VIPSTANVS MESSALLA.
- L. VIPSTANVS (vel VIPSTANIVS) MESSALLA.
- L. VIPSTANVS PVBLICOLA MESSALLA.
- Aurelia Messalina.
- STATILIA MESSALINA.
- VALERIA MESSALINA.
- 367 MESSALINVS e consularibus patriciis per sanguisugas interemptus
Plin. h. n. 32, 123. Fortasse M. Aurelius Cotta Messalinus cos. a. 20.
- 368 MESSALINVS clarissimus vir, tribu Pap., adlectus inter patricios
ab imp. (Caracalla) t. *Aquiliciensis mutilus V 874.*
- 369 Messalinus (Μεσσαλινός traditur, corr. *Salmasius*) admirator Epicteti,
Arriani amicus, cui hic dedicavit Epicteti enchiridion a se editum
Simplicius comm. in Epicteti enchir. praef. (Epictetus ed. Schweighäuser vol. 4 p. 6 cf. vol. 5 p. 180). Pro Messalino cos. a. 147 habet Salmasius ap. Schweighäuser vol. 5 l. c.
- M. AVRELIVS COTTA MESSALLINVS vel MAXIMVS.
- PRAST(INA) MESSALLINVS.
- C. PRASTINA PACATVS MESSALLINVS.
- L. VALERIUS CATVLLVS MESSALINVS.
- M. VALERIUS MESSALLA MESSALINVS.
- MARCIA POSTVMA MESSENIA LVCILLA AEMILIA.
- 370 Messius, iuris peritus, nominatur una cum Papiniano *Dig. 49, 14, 50.*
- 371 Messius Cicirrus, Campanus, scurra: eius altercationem cum Sarmento
in villa Caudina habitam, cum ipse a. 717 Roma Brundisium iter
faceret, describit *Horatius sat. 1, 5, 52 seq. Equos Romanus Porphyrio ad l. c.*
- Q. HERENNIVS ETRVSCVS MESSIVS DECIVS CAESAR.
- 372 T. MESSIVS EXTRICATVS (nomen plenum extat VI 1984, praeterea
Extricatus) consul iterum (itr-rationis nota plerumque omittitur, non
reperitur nisi VI 1984. 2009) ordinarius a. 217 cum C. Bruttio Prae-
sente fasti. Quando primum consul fuerit (modo fuerit; potest habuisse
ornamenta consularia, ideoque dictus esse anno 217 consul iterum)
ignoratur (plane incertum, quod coniecit Klein, consulatum eius prio-
rem significari his litteris quas Henzenus bull. dell' Inst. 1867 p. 26
legit in pariete excubitorii vigillum regione urbis decima quarta
... ilino xticato cos.).

— C. VALENS HOSTILIANVS MESSIVS QVINTVS CAESAR.

373 IMP. CAES. C. MESSIVS QVINTVS TRAIANVS DECIVS AVG. *Sic nomina leguntur in titulis plerisque (nec non in papyris Aegyptiacis, Æg. Urk. aus d. k. Mus. zu Berlin n. 287, Corp. pap. Raineri I p. 47), in titulorum optimo quoque (III 1176. 3723. 3746. 4010. V 2068. VI 1101. Bull. com. 1886 p. 370 cet.), item in dipl. mil. anni 249 (III p. 868), Quintus perscribitur; C. et Q. locum mutaverunt II 4958, C. om. titulus filii VI 1101; brevius Traianus Decius t. filii II 4058. — Imp. C. M. Q. Traianus Decius Aug. nummi commatis Romani plerique (Eckhel 7 p. 342, Cohen² 5 p. 185 seq.), pars minus plene imp. Cae. Tra. Dec. Aug. vel imp. Traianus Dec. Aug., in paucis Quinti et Traiani vocabula locum mutaverunt, sic: imp. Cae. C. Mess. Trai. Q. Decius Aug. (Cohen² n. 21. 59. 65. 119. 131. 132), in aliis Decii et Traiani vocabula inversa imp. Cae. C. Mess. Q. Decio Trai. Aug. (Cohen² n. 22. 24. 37. 38. 52. 67. 68. 76. 94. 95. 120. 127. 128. 130); nec multum differunt nummi coloniarum (Cohen² n. 133 seq.), nummique Graeci. — Decius scriptores (Traianus solum fasti Graeci codicis Laurentiani alteri sub anno 250).*

Natus a. 200? (mortuus scilicet a. 251, cum vixisset annos quingenta, Victor cp. 29). Sirmiensi vico ortus Vict. Cae. 29, e Pannonia inferiore Budalae natus Eutrop. 9, 4 (Vict. cp. 29). 'Militiae gradu ad imperium conspiraverat' Vict. Cae. Claris natalibus, omni virtute conspicuus Zosimus 1, 21. Senator Iordanes Gel. 16, 90. Fieri potest ut hic sit Quintus Decius legatus Moesiae inferioris a. 234 III S. 12519. Incertum num hic Q. Decius Valerianus legatus Hispaniae Tarraconensis a. 238 (cf. supra sub Q. Decio Valeriano), nam mirum esset Valeriani nomen de imperatore non reperiri. (Consul suffectus anno incerto, quippe anno 250 consul iterum). In senatu, cum Philippus de Marini et Iotapiani seditionibus scripsisset, quae verba fecerit Zosimus 1, 21; Zonaras 12, 19. Invitus a Philippo ad exercitum Moesiae Pannoniaeque (Moesiam solam memorat Zonaras) mittitur Zos. l. c., Zonaras l. c.; missus a Philippo contra Gothos Moesiam Thraciamque vastantes Iordanes Gel. 16, 90. Ab his exercitibus, quamvis repugnans, imperator appellatur Zos. l. c., Zonaras l. c. Consul iterum ord. a. 250 cum Vettio Grato fasti. Consul tertium ord. a. 251 cum Q. Herennio Etrusco Messio Decio filio fasti. Cum imperavisset annum unum menses XI d. XVII chronogr. a. 354 (chron. min. ed. Momms. I p. 147), annos duos non integros Euseb. h. eccl. 7, 1, Zonar. 12, 20, annum unum menses III Eusebius chron., biennium Victor Cae. 29, Eutrop. 9, 4, menses triginta Vict. epit. 29, annos tres Oros. 7, 21, 1, contra Carpos profectus a barbaris circumventus et occisus est de mort. persec. 4, interfectus est una cum filio in barbarico Eutrop. 9, 4, barbaros persequens Victor Cae. 29, occisus in pugna Gothorum Polemii Silvii interculus (chron. min. I p. 521),

contra Gothos bellum gerens cadit *Jordan. Get. 18, 103*, proditiōe Galli *Zosimus 1, 23*, *Zonaras 12, 20*, paludibus submersus *Victor ep. 29*, *Zosimus 1, 23*, *Zonaras 12, 20*, loco Moesiae inferioris dicto Abritto *Decrippus ap. Synecellum p. 376 A* (*Müller fr. hist. Gr. III p. 674, 16*), *Eusebius chron. (Hieronymus ad a. 2268, Prosper et paullo aliter Cassiodor. chron. ad a. 252, Jordan. Get. 18, 103), chronogr. a. 354* (de loco cf. praeterea *Momms. ad V 942, et III S. p. 1971 not. 2*). — De nomine Decii craso cf. *Huelsen bull. comunale 1894 p. 54 seq.* Uxor: Herennia Cupressenia Etruscilla; filii: Q. Herennius Etruscus Messius Decius; C. Valens Hostilianus Messius Quintus.

374 L. MESSIVS RVSTICVS consul suffectus mense Sept. a. 114 una cum L. Lolliano Avito *dijl. mil. (III S. p. 1975)*. Curator alvei et riparum Tiberis et cloacarum urbis a. 121 *cippi terminales ab ipso positi VI 1240*. *Eiusdem nominis praeses provinciae Sardiniae vir perfectissimus sub Licinio (sic videtur), Eph. ep. 8, 795.*

375 M. MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS AFER CVTIVS ROMVLVS PRISCIA-NVS ARRVVS PROCVLVS, M. Aemilii Papi et Cutiae Prisciae filius, tribu Gal., decemvir stlitibus iudicandis *t. agri Tiburtini XIV 3516 sepulchralis positus ei a parentibus.*

376 M. MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS PAPVS ARRVVS PROCVLVS IVLIVS CELSVS (sic *t. 1*, nisi quod Arius traditur), plenius M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS PAPVS ARRVVS PROCVLVS IVLIVS CELSVS (sic *t. 2, 3*). *Tituli provinciae Baeticae: II 1371 positus a. 128 (1). 1282 positus a. 147 (2). 1283 (3).*

M. f. *t. 3*. Tribu Gal. *t. 3* cf. *t. 2*. Quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis III Augustae, [quaestor] pro pr. provinciae Africae, tribunus plebis, praetor peregrinus *t. 1, 3*. Curator viae Aureliae *t. 1, 3*. Legatus legionis XX Valeriae victricis *t. 1, 3*. Sodalis Augustalis *t. 1, 3* (*haec omnia consecutus est ante finem anni 128*). Consul (*suff. a. inc., non multum puto post a. 128, certe ante a. 147*) *t. 2, 3*. Praefectus aerarii Saturni *t. 3*. Curator operum publicorum *t. 3*. Legatus pro pr. provinciae Dalmatiae, sub Antonino Pio *t. 2, 3*, anno 147 *t. 2*.

377 M. Messius Rusticus Aemilius Verus Aelius Romulus Priscianus Titus(?) Proculus, M. f., tribu Galeria *titulus semel tantum (nec fortasse sine erroribus) descriptus II 1175.*

378 MESSIA QVINTA (cognomen non certum, cum alter ex duobus titulis auctoribus habeat Q. . . pro Quinta), C. f., Nummulae (lectio dubia) clarissimae feminae filia ut videtur *t. Formianus X 6085 bis vel adeo semel tantum nescio quam accurate descriptus. Ex gente imperatoris Decii (supra n. 373) fuisse coniecit Borghesius opp. 4 p. 287.*

379 L. (MESTRIVS), eius qui sequitur filius *Plutarchus quaest. conviv. 7, 4 (p. 702 f).*

380 L. MESTRIVS FLORVS. *Nummi Smugnaci: v. Sallet Zeitschr. für Num. 4, 1877 p. 315 (1); Mionnet S. VI 337, 1673, melius Waddington fastes des prov. asiat. n. 102, 3 (mus. Berol.) (2), hic cum capite, illi cum mentione Domitiani; Mionnet III 225, 1260. S. VI 336, 1665 (mus. Berol.) cum capite Iulii Tili f. (3). Memoratur in t. Ephesio, bull. de corr. hell. 1 p. 289. — Praenomen habent t. Ephesius et nummi 1. 2, Mestrius Florus Suet., Plut. Otho 14 et quaest. conv. 1, 9, 5, 7, Florus Plut. q. conv. passim, item nummus 3.*

A. 69 invitus Othonem secutus particeps fuit pugnae Bedriacensis Plut. Otho 14. Consul (suff. a. inc.) Plut. l. c.; Suet. Vesp. 22. Amicus Vespasiani Suet. Vesp. 22. Proconsul Asinae sub Domitiano nummi; t. Ephesius. Waddingtonius (fastes n. 102) proconsulatum eius adtribuit a. 83/4, quod in n. 1 Domitianus Germanici cognomine careat, in n. 2 eodem ornatus sit. — Amicus Plutarchi, cui campum Bedriacensem monstravit Plut. Otho 14, et qui cum inducit epulas exhibentem et verba facientem quaest. conv. 1, 9; 3, 3. 4. 5; 5, 7. 10; 7, 1, 2. 4. 6; 8, 1. 2. 10. Vetustatis amator ib. 7, 4 (cf. Suet. l. c.). — Filius eius Lucius ib. 7, 4. Genuer eius Caesernius ib. 7, 4 l. 6. — Incertum num idem Mestrius Florus qui Silvano votum solvit Mursae III 3274.

— Mestrius Plutarchus v. Plutarchus.

381 P. MET..... consul suff. a. 91 mense Nov. cum Q. Valerio Vegeto act. Arr. Plane incertum num fuerit, id quod coniecit Marinius, P. Metilius Secundus.

— [Q. CAECILIUS METELLVS CRETICVS].

— Q. CAECILIUS METELLVS CRETICVS SILANVS.

— SER. CORNELIVS DOLABELLA METILIANVS.

— SER. CORNELIVS DOLABELLA METILIANVS POMPEIVS MARCELIVS.

382 METILIVS (nomen ponitur 16, 8), Marciae (supra n. 185), A. Cremutii Cordi filiae, filius, iuvenis defunctus Seneca dial. VI (consolatio ad Marciam) passim, tribus annis ante quam Seneca consolationem de eius morte ad matrem scriberet ib. 1, 7. Si recte C. Burresch (Leipziger Studien zur cl. Phil. 9, 1886 p. 170 seq.) posuit, consolationem ad Marciam scriptam esse ante exilium Senecae, id est ante finem anni 41, Metilius mortuus sit necesse est ante finem anni 38. — Pupillus relictus sub tutoribus usque ad quartum decimum annum fuerat, sed una cum matre habitaverat Seneca l. c. 24, 1. Militiam recusaverat, ne a matre discederet ib. 'Puer admodum sacerdotio dignus visus est' ib. 24, 3 (honores nondum videtur gessisse). Virtutes eius praedicantur ib. Reliquit duas filias ib. 16, 6. 8 (cf. infra sub Metilia Marcia et Metilia Rufina).

382^a Metilius, maritus Pinariae, L. Pinarii Rusci (infra P 310) quaestoris filiae (vel sororis) VI 1489.

383 Metilius, praefectus praesidii Hierosolymitani (a. 66), Iudaeis seditiosis ne dedit Iosephus bell. 2, 17, 10.

384 Metilius, veneficus *Martial. 1. 43, 6.*

— ... CIVS DEXTER AVGV[S][TANVS ALPIN]VS BELLICIVS SOLLERS
METILIVSVS RVTILIANVS.

385 M. METILIUS AQVILLIVS REGVLVS NEPOS VOLVSIVS TORQVATVS
FRONTO (*sic plene t. agri Tusculani XIV 2501; in consulatu M. Me-*
tilius Regulus VI 376, praeterea Regulus), P. f., (*filium fuisse P. Metilii*
Sabini Nepotis, nepotem M. Aquilii Reguli, coniecit de Rossi ann.
inst. 1872 p. 206), tribu Claudia; praefectus feriarum Latinarum,
triumvir monetalis, quaestor, [praetor] *t. agri Tusculani XIV 2501.*
Consul ex kalendis Ianuariis *t.*, a. 157 una cum M. Ceionio Civeca
Barbaro *fasti.* Augur, salius Collinus, sodalis Flavialis *t. Incertum*
an idem Fronto in t. Iuliae matris XIV 2445 (cf. supra I 423).

— M. ATILIVS METILIVS BRADVA.

386 Metilius Crispus, Comensis, cum Plinii opera centurionatum acce-
pisset, iter ingressus nusquam comparuit *Plinius ep. 6, 25, 3. 4.*

387 METILIUS RVFVS proconsul Achaiae *t. Atticus CIA. III 874.* Uxor
Pomponia *ib.* — *Cf. supra sub M. Maecilio Rufo et infra sub*
M. Mettio Rufo.

388 Metilius Rufus (*pro Μετῆλ· traditur Μελάτ·, correxit Dittenberger*
archaeol. Zeitung 37 p. 134 not. 10): ei Dionysius Halicarnassensis
dedicavit librum *de comp. verborum (c. 1).*

389 P. METILIUS SABINVS NEPOS (*sic acta Arv. a. 105. [P.] Metilius*
Nepos act. a. 118; Maecilius Nepos Plinii codex Riccardianus in
indice ad ep. 1, 26). Ad eum data Plinii *ep. 4, 26, fortasse etiam 2, 3,*
3, 16, 6, 19 ubi Nepotis tantum nomen extat. Maximae provinciae
praefuturus est *Plin. ep. 4, 26.* Inter fratres Arvales a. 105 *act. Arv.*
Vita functus non multum a. d. 23 Febr. 118, quo die alius in locum
eius cooptatus est *act. a. 118.*

390 C. Metilius Secundus, Herculi votum solvit *V 5767 (t. Mediolani*
servatus). Cum P. Metilio Secundo qui sequitur composuit *Marinius.*

391 P. METILIUS SECVNDVS PON.... Tituli: *Alsiensis XI 5718 ei nescio*
a quo positus (1); lapis positus in fine viae Carthagine Therestem
ducentis VIII 10114 (2); miliarii eiusdem viae VIII 1278 (3). 10048 (4).
10062 (= Eph. 5, 1083) (5). 10067 (6). 10081 (7). Eph. 7 574 (8).
580 (9). 582 (10); praeterea memoratur in titulis Numidiae VIII
2591 (11). VIII S. 17844 (12). P. Metilius Secundus Pon....
t. 1 (Pon.... superesse ex cognomine, non ex pontificis vocabulo
monuit J. Klein), P. Metilius Secundus t. 2-12 et act. Arv. P. f.
t. 1. Tribu Cla. t. 1. Triumvir monetalis] (vel [capitalis]), tribunus
militum legionis VII Geminae, sevir equitum Romanorum, quaestor
imp. Traiani, trib. plebis, praetor t. 1. Frater Arvalis t. 1; adest
inter fratres Arvales a. 117. 118. 122, magister collegii a. 117 act.
Arv. Legatus legionis [X]I Claudiae piaae et fidelis t. 1. Legatus
pro pr. legionis III Augustae et exercitus Africani (sic t. 1) t. 1-12,

- a. 123 t. 2. 4. 7. 8. 10 (fortasse iam anno 121, t. 12, sed res non certa, cf. ad hunc t.). Viam Carthagine Thevestem stravit t. 2-10. Consul designatus a. 123 t. 2 (consul igitur affectus hoc ipso anno aut insequenti). Curator operum locorumque publicorum t. 1. — Legatus Augusti pro pr. nescio cuius provinciae t. 1. — Fortasse huius P. Metili Secundi servus in agro Novariensi V 6503.
- 392 M. METIL[IVS] SICVLVS triumvir [capitalis et monetalis], tribunus militum legionis . . . (sic alterum ex duobus apographis, alterum plane corruptum) titulus Tricensis male et imperfecte descriptus V 6420.
- 393 P. Me[tilius] Tertullinus (pater ut videtur eius qui sequitur), egregius vir, Laurens [Lavinus] t. orae Liguriae V 7825.
- 394 P. METILIVS TERTVLLINVS VENNONIANVS P. f., tribu Fal.; clarissimus vir; quaestor designatus; Laurens Lavinus t. Albingaunensis V 7782; memoratur V 7825.
- 395 Metilia Marcia, soror ut videtur Metiliae Rufinae fistulae plumbae apud Putolos reperta (X 1905 cf. add.) inscriptae Metiliarum Marciae et Rufinae. Metiliae hae Marcia et Rufina aut filiae videntur fuisse Marciae (supra n. 185), quae cum filium habuerit Metilium (supra n. 382), Metilia alicui nupta fuisse videtur, quas filias memorat Seneca cons. ad Marc. 16, 6, 8, aut nepotes eius, Metilii illius filiae, quas item memorat Seneca l. c.
- 396 Metilia Rufina, fistulae plumbae apud Putolos rep. (cf. sub ea quae praecedit); epistylum Romae rep., VI 26151. Eiusdem fortasse Metiliae Rufinae saltatrix t. Carthaginensis VIII S. 12925. Soror ut videtur eius quae praecedit. Ex huius cognomine patrem harum sororum dictum fuisse Metilium Rufum fortasse colligi potest.
- METIVS CELER v. M. Maecius Celer.
- 397 Metilia Tertullina (parentela ut videtur coniuncta cum P. Metilio Tertullino n. 393), uxor P. Verginii Rhodionis hominis libertini, flaminica in oppido Ligurum Albintimilio t. Albintimiliensis V 7811.
- 398 METHILIA TORQVATA IX 658 (sarcophagus extans in vico quodam Apuliae). Mulier puto nobilis, ex eadem domo ex qua fuit M. Metilius Volusius Torquatus Fronto cos. ord. a. 157.
- 399 * Metlarius (nomen vix sanum) curator Illyrici vit. Claud. 15, 4 (scribendum curator Illyrici metallarius probabiliter putat Momms.).
- 400 Metrodorus, rhetor Seneca contr. 10, 5, 24.
- 401 Metronax, philosophus: cum Neapoli audivit Seneca Senec. ep. 76, 4. De morte eius ib. 93, 1.
- C. AEL(IVS) SEMPRONIUS METROPHANES.
- 402 Mettius Carus (sic ap. Plin. ep. 1, 5, 3. 7, 19, 5 optimi codices; Charus Mitius, Clarus Mitius Taciti duo codices Vaticani, in altero superscriptum Mettius, nescio num ex exemplari antiquo; praeterea Carus), delator sub Domitiano Martialis 12, 25; Iuvenalis 1, 35; Sardonius Apollinaris ep. 5, 7. Nanus schol. Iuv. l. c., nescio num recte.

A. 93 'una adhuc victoria' clarus *Tac. Agr. 45*, mox Herennium Senecionem pervertit *Plin. ep. 1, 5, 3, 7, 19, 5*. Etiam de Plinio libellos dat Domitiano *Plin. ep. 7, 27, 14*. Occisus deferente Heliodoro(?) *schol. Iur. l. c.*

- 403 M. Mettius Epaphroditus, grammaticus Graecus VI 9454. Fortasse idem, ut praecunte Ursino coniecit E. Q. Visconti *iconographie grecque* (Paris. 1811) I p. 265, Epaphroditus, origine Chaeroneensis, grammaticus (Graecus), Archiae Alexandrini alumnus et discipulus, emptus a Modesto praefecto Aegypti, cuius filium Petelinum educavit; vixit Romae temporibus Neronis usque ad Nervam; scripta sat multa reliquit; bibliothecam conguessit voluminum triginta millium *Suidas s. v. (mentionnes operum Epaphroditu grammatici apud scholiastes collegit Bernhardt ad Suidam l. c.)*.

- 404 METTIVS MODESTVS, plenius ut videtur [TRE]BON[IVS] PROCVLVVS METTIVS MODESTVS. Tituli: *Lydar in Lycia rep., ap. Hicks Journal of hell. studies X p. 74 n. 27 (1); Cauni rep., ap. Waddington fastes des prov. asiat. n. 124 (2). Memoratur in Patarensibus CIL. 4279 (3). 4280 (4). Ephesio Herm. 4 p. 178 (5), Acronitico CIL. III 355 (6).*

Mettius Modestus t. 6, itemque ap. Plinium *ep. 1, 5, 5* codex facile optimus (Mett-, Mecti- pro Metti- alii codices), [Μ]έτιος Μόδεστος t. 2. Μέ[τ]ιος Μό[δ]ος et alia loco Μέτιος Μο... t. 4. Μέ[τ]ιος Μόδεστος t. 3, ... Μόδεστος t. 5, ... Α... ΜΕΒΩΝ[ος] Ηρό[κ]αος ΜΕΤΤΙΟΣ Ι... ΔΕΣΤΟΣ in t. 1 agnoverit Hicks ad cetylum. Mettii Rufi filius t. 3, 4. Legatus Lyciae t. 2, 3, 4 cf. t. 1, sub Domitiano potius quam sub Traiano (utrumque admittit t. 2, ex nomine imperatoris nihil servans nisi [Σ]βαστοῦ ἑγγυαν[των]; sed ex Plinio *ep. 1, 5*, ubi memoratur sententia lata ab eo in causa Graecae feminae, colligi potest ante exilium ei a Domitiano inflicto, provinciam Graecam a Mettio Modesto administratam esse, quam Lyciam fuisse puto; contra Waddington ap. Hicks ad t. 1 Modestum legatum Lyciae fuisse videri statuit anno 100 vel 101). Insectatur Aquilium Regulum in epistula recitata apud Domitianum *Plin. ep. 1, 5, 14*. Relegatus a Domitiano *Plin. ep. 1, 5, 5*, impietatis erga principem ut videtur reus ib. § 6. Revocatus puto a Nerva, consulatum videtur obtinuisse sub Traiano. Proconsul Asiae t. 5, 6, non multo ante Cornelium Priscum (a. 120) t. 5, et Avidium Quietum t. 6; proconsulem fuisse aut sub Traiano, ante Iulium Fero-cem, aut sub Hadriano, post C. Iulium Cornutum Tertullum, statuit Waddington *fastes n. 124*. Fortasse hic Μέ[τ]ιος... memoratur *CIAT. III 13*, cf. Dittenberger ad h. t.

- 405 M. Mettius Modestus, qui C. Herennio Pisoni cippum (sepulchralem) statuit, prope urbem VI 19321. Fortasse idem qui praecedit; de honoribus tacuit vel propter aliam quamlibet causam, vel propterea quod erat cecul. -- De M. Mettio Modesto praefecto Aegypti v. infra sub v. Modestus.

- METTIVS POMPSIANVS Suet. *Vesp.* 14, Dom. 10 cf. 20; Victor *epit.* 9, 14; Dio 67, 12 (Zon. 11, 19). Idem videtur L. POMPSIVS METTIVS, ubi cf. (infra P 596).
- 406 Mettius Rufus (Μέτιος) Ροῦφος 4280, . . . Ροῦφος 4279), pater Mettii Modesti *CIGr.* 4279, 4280.
- 407 Mettius Rufus (sic tituli *Aegyptius et Arelatensis*, Metius traditur, Maecius editur ap. Suet.) a Domitiano Aegypto praepositus Suet. Dom. 4. Ut praefectus Aegypti videtur memorari *Epik. ep.* 7 p. 427 (t. extans in lapicidinis quibusdam Aegyptiis). Memoratur etiam in t. mutilo Arelatensi XII 671 v. 13, fortasse (ut coniecit Hirschfeld) ut praefectus praetorio. — Aut is qui praecedit, aut filius eius, frater Mettii Modesti n. 404.
- 408 M. METTIVS RVFVS (sic ex tribus quae traduntur tituli apographis duo, sed unum M. Metilius Rufus) M. f., tribu Teretina (fortasse origine Arelatensis, ut in mentem venit Hirschfeldio collato titulo Arelatensi Mettii Rufi eius qui praecedit); praetor, proconsul Achaiae, curator viae Aureliae, legatus Augusti (nescio cuius provinciae); fetialis VI 1462. Fortasse filius eius qui praecedit; incertum num idem M. Iunius Mettius Rufus consul suff. cum Pomponio Materno.
- M. IVNIVS METTIVS RVFVS.
- 409 Mevius, malus poeta, inimicus Vergilii et Horatii Verg. *buc.* 3, 90, Horat. *epod.* 10, 1 seq.; Porphyrio ad Horat. l. c. et ad sat. 2, 3, 239; Servius ad *buc.* 3, 90, 7, 21, *georg.* 1, 210. Cf. Teuffel *Id.* 233, 2.
- 410 C. MEVIVS DONATVS IVNIANVS C. f.; quaestor Siciliae provinciae, aedilis, praetor, proconsul Siciliae provinciae, consul, curator civitatum universarum provinciae . . . ae, legatus Aug. . . . (haec duo munera extra ordinem collocata in inscriptione incerti loci sunt) t. *Lamurinus* XIV 2107.
- 411 Mevius Honoratianus (Μήσιος Ὁνορτανῆς papyrus, Μήσιος Ὁνερ...ος titulus) praefectus Aegypti t. *Aegyptiacus* *CIGr.* 4705; papyrus ap. Parthey *mem. dell' Inst.* 2 p. 451, anno undecimo Severi Alexandri (232/3) titulus. Possis conicere eundem esse Honoratum, sub Severo Alexandro ad praefecturam praetorio, fortasse ex praefectura Aegypti, promotum (*III S.* 12052), cf. *supra* H 141.
- 412 M. Mevius Romanus, comes Augusti nostri, vir egr(egius) t. *Africanus* VIII S. 16809. Videtur Diocletiano antiquior. Alius M. Mevius Romanus huius fortasse pater VIII S. 16813.
- 413 Maevius Pudens, amicus Tigellini, mandatu Othonis praetorianos donis corrumpit Tac. *h.* 1, 24.
- 413* C. MEVIVS SILIVS CRESCENS FORTVNATIANVS clarissimus puer, C. Iulii Fortunatiani egregii viri filius VIII 610.
- 414 MEVIVS SVRVS leg. Augg. pro praet. (sic 7647) vel cos. (= consularis) sc. Daciae, sub Septimio Severo et Caracalla t. *Dacici* III 1377, 7647, 7741.

- 414^a Mevia, venandi studiosa *Juvenal. 1. 22.*
- 415^a MAEVIA [AGA]THOCLIA [con]su[l]laris (sc. femina?, sed supplementum non certum), Pompei Faustini Severiani clarissimi viri, consulis, uxor *l. Thubursiensis Africae VIII 1438.*
- 415^b Mevia Galla, cum qua adulterium commisisse dicebatur Munatius Plancus *Macrob. sat. 2. 2. 6.*
- 416 Micca, pater Maximini imperatoris rit. *Maxim. 1. 5 (inde pendet Iordanes Get. 15. 83).*
- 417 Milichus, Flavii Scaevini libertus, coniurationem Pisonianam Neroni prodidit *Tac. a. 15. 54. 55. 59.* Praemiis ditatus et Soter appellatus *ib. c. 71. (Idem nomen ap. Martial. 2. 63).*
- 418 MILO BROCCIVS (sic *Marcellus empiricus c. 26, Milo Gracchus editio princeps Scribonii, ex qui reliquae pendunt*), praetorius, 'homo optimus'; eius aquas calidas ferratas in Tuscis memorat *Scribonius Largus de comp. med. c. 146.*
- 419 Milonius, saltare solebat *Hor. sat. 2. 1. 24;* scurra illorum temporum *Porphyrio ad Hor. l. c.*
- 420 MILONIA CAESONIA (sic *Dio 59. 23; Zon. 11. 6, praeterea Caesonina*), filia Vistiliae *Plin. h. n. 7. 39.* Cum iam trium liberorum mater esset *Suet. Cal. 25,* a Gaio principe post stuprum uxor ducta *Dio 59. 23 (Zon. 11. 16),* mox infantem muliebris sexus enixa *Dio c. 28 (post partum demum a Gaio uxorio nomine honorata Suet. l. c.).* Credebatur Gaium potione amatoria in furorem vertisse *Suet. Cal. 50; Juvenalis 6. 616.* Occisa cum marito et filia *Iosephus ant. 19. 2. 4; Suet. Cal. 59; Dio 59. 29.* Memoratur *Suet. Cal. 33. 38.*
- 421 Miltiades, rhetor (Livio ut videtur non multo antiquior) *Seneca contr. 9. 2. 26.*
- 422 POST(VMVS) MIMISIVS SARDVS C. f., (origine puto Umber Asisinas, cf. ad *XIV 3598*): tribunus militum, quaestor, aedilis plebis, praetor, legatus Tiberii Caesaris Augusti, proconsul (nescimus cuius provinciae), praefectus frumenti dandi ex senatus consulto tit. *Tiburtinus XIV 3598.*
- I. FVLVIVS . . . G. BRVTIVS PRAESENS MIN . . . cet.
- 423 . . MINATIVS . . . ITVS v(ir) c(larissimus) l. *Ausculanus IX 664 semel descriptus.*
- 424 M. Minatius Sabinus, M. f., tribu Pom. l. *Lucanus X 291.* Fortasse parentela coniunctus cum M. Minatio Sabino, proquaestore Cn. Pompei Magni filii bello Hispaniensi a. u. c. 709, noto ex nummis; nisi est idem. — Incertum num eiusdem familiae M. Minatius Sabellus, M. f., tribu Gal. l. *Lucensis XI 1345 (Cavedoni).*
- 425 L. MINDIVS BALVVS (praenomen omittunt nonnulli ex nummis), proconsul Bithyniae sub Claudio mummi *Nicomidensium et Nicacensium cum capite Claudii (ap. Mionnet II 406. 305 Suppl. V 81. 409. 410. 171. 989-992; Brit. Mus. cat. Pontus Bithynia cet. p. 153. 10. 180. 6)*

vel Britannici (Mionnet II 467, 368 cf. 309; Müller musée Thorwaldsen p. 271, 156). Proconsul videtur fuisse ante annum 50, cum in nummis eius Britannici caput, non Neronis appareat (Pick).

— *L. MINDIVS BOLANVS v. L. Mindius Pollio.

426 L. MINDIVS POLLIO proconsul Bithyniae sub Claudio nummi Nicaeenses vel Nicomedienses cum capite et nomine Claudii, in parte aversa habentes inscriptionem ἐκ Α. Μενδίου Πολλίωνος ἀνδροπάτου πάτρ(ωνος). Mionnet suppl. V 80, 407. 171, 987; nus, Berolin. (Nummi similes Vaillantiani, in quibus pro Πολλίωνος est Βολανού, non videntur fuisse diversi; nisi maris statuere tres L. Mindios sub Claudio fuisse Bithyniae proconsules, Balbum, Bolanum, Pollionem.) — Non huc pertinent duo L. Mindii Polliones, pater et filius, in t. Apameo Bithyniae III 340.

— T. FLAVIVS MINIANVS.

— C. Cornelius Minicianus.

— L. MARIVS VEGETINVS MARCIANVS MINICIANVS MYRTILIANVS.

427 Minicius (Minucius Dig. 39, 3, 25), iuris auctor, Sabini ut videtur auditor Dig. 12, 1, 22 cf. Lenel Paling. I p. 639. Salvii Iuliani 'ad Minicium' (sic ind. Flor. et ter in contextu, 2, 14, 56. 3, 3, 76. 41, 4, 10, plerumque 'ex Minicio') libri sex adhibiti in Digestis Dig. ind. Flor. et in contextu quadragies cf. Lenel Paling. iuris Rom. I p. 484 seq.; Iuliani liber decimus(?) 'apud Minicium' Dig. 19, 1, 11, 15.

428 Minicius (sic codex in hac parte epistularum optimus; minutus, minutius alii) amicus Plinii qui ei misit libellum, quo communis aliquis eorum amicus uteretur Plin. ep. 7, 12, 1 seq. Homo occupatus ib. 5.

— [S]ALVIVS SATRIAN[VS] MINICIUS.

429 MINICIVS ACILIANVS (Minic- optimus codex Medicacus, milic-, minut-, munc- alii) Minicii Macrini et Aciliae filius, Brixianus; Plinio paucis annis minor; quaestor, tribunus plebis, praetor Plinius ep. 1, 14. Maritus destinatur (Iunii) Aruleni Rustici filiae ib.

430 M. MINICIUS ANNIANVS. M. f., tribu Papiria (origine Laudensis), sevir turmae quintae equitum Romanorum, decemvir stlitibus iudicandis; Laude Pompeia flamen divi Vespasiani tit. Laudensis V 6360.

431 CN. MINICIUS FAVSTINVS, consul suff. d. II Sept. 116 dipl. mil. (III p. 870). — Minicii Faustini ser(va) VI 16832. — Minicius Faustinus in tubo plumbeo ap. Lancianum n. 503 (ex Mur. 1191, 5).

— SEX. MINICIUS FAVSTINVS IVLIUS SEVERVS v. supra I n. 374.

432 M. Minucius Felix (Minucius Felix Lactantius et Hieronymus, Marcus ipse in dialogo qui extat c. 3). Non ignobilis inter causidicos loci Lactant. inst. div. 5, 1, Romae insignis causidicus Hieronymus de vir. ill. 58, causidicus Romani fori idem ep. 70, 5; quae videntur fluxisse ex eo quod ipse innuit in dialogo c. 2, 3. Scripsit dialogum christiani et ethnici disputantium qui Octavius inscribitur Hieronymus

de vir. ill. l. c. cf. Lactant. l. c., qui praeterea eum dialogum citant hic inst. div. 1, 11, ille ep. 70, 5. Sub eiusdem nomine ferebatur liber de fato vel contra mathematicos, sed ei propter stili diversitatem ab iudicandum Hieronymus de vir. ill. l. c. cf. Harnack Gesch. d. altchristl. Litt. I p. 647 (praeterea memoratur Minucius ab Hieronymo ep. 48, 13, 60, 10, comm. in Isaiam lib. VIII praef.). Dialogus ille ad nos quoque pervenit, sed sine auctoris inscriptione, adiectus ad septem libros Arnobii de nationibus tamquam octavus, vero auctori restitutus demum a Balduino. Scriptus est fortasse circa tempora Caracallae (cf. quae exposui Herm. 15 p. 471 seq.); sunt qui temporibus divorum fratrum (Baehrens praef. ad Minucium p. VII), sunt qui paulo ante annum 248 dialogum a Minucio editum esse putant (Neumann d. roem. Staat u. die allg. Kirche I p. 241 not. 6, p. 251 not. 3).

- 433 C. MINICIUS FUNDANVS (sic plene mentiones consulatus omnes, c. infra, Minicius Fundanus Plinii codex Ashburnhamianus in inscriptione ep. 4, 15, Minucius Fundanus auctores epistulam Hadriani referentes, Minutius Fundanus Plinii codices Florentinus et Ashburnhamianus in inscriptione epistolae 1, 9; cognomine solo utuntur Plinius ep. 5, 16 et Plutarchus). Consulatum ei destinatum credit Plinius ep. 4, 15, 5. Consul suff. una cum C. Vettennio Severo a. 107 dipl. mil. (III p. 867), mense Iun. dipl. mil., item mense Aug. VI 630; fasti feriarum Latinarum (CIL. I ed. 2 p. 59). Proconsul Asiae, successor in eo munere Q. Licinii Silvani Graniani (supra I. 170) epistula ad eum Hadriani relata a Iustino apol. 1, 68, repetita apud Eusebium hist. eccl. 4, 9, memorata ab eodem in chronico (vers. Armen., Hieron. a. Abr. 2142; Syncell. p. 658) et ab Orosio 7, 13 et a Zonara 11, 24. Amicus Plinii Plin. ep. 5, 16, qui ad eum deslit epistulas 1, 9, 4, 15, 6, 6, et Plutarchi qui eum memorat de tranq. animi c. 1 et inducit verba facientem in dialogo de cohibenda ira (Plut. mor. p. 452 seq.). Ex duabus filiabus amittit minorem infantem Plin. ep. 5, 16; cf. infra sub Minicia Marcella. Uxor fortasse Statoria Marcella, cuius tit. sepulchralis VI 16632 repertus est una cum titulo sepulchrali filiae.

- 434 MINUCIUS HONORATVS MARCELLVS AEMILIANVS clarissimus puer, filius Aemiliae Rogatillae clarissimae feminae t. urbanus bull. municipale 1883 p. 217 n. 617.

- 435 C. Minicius Italus. Tituli: Aquileiensis positus anno 105 V 875 (1); Alexandrinus III S. 12053 = Revue arch. 1893 vol. 21 p. 397 n. 91 (2). C. f. t. 1, 2. Tribu Vel. t. 1, 2, origine nimirum Aquileiensis. Praefectus cohortis quintae Gallorum equitatae, praefectus cohortis primae Breucorum equitatae civium Romanorum, praefectus cohortis secundae Varc(ianorum) equitatae, tribunus militum legionis sextae Victricis t. 1 (in t. 2 pleraque erasida), praefectus equitum alae primae singularium civium Romanorum; donis donatus a Vespasiano corona aurea hasta

pura t. 1. Procurator provinciae Hellesponti t. 1. ([Procurator] Tusciae t. 2 ex lectione Bottii; in ectypo hoc Mommsenus non agnovit). Procurator provinciae Asiae, quam mandatu principis (sc. Domitiani) vice defuncti proconsulis rexit t. 1 (circa annum 88, ut coniecit Waddington *fastes des prov. asiat.* n. 105, occiso in proconsulatu Asiae Civica Cereale). Procurator provinciarum Luguduniensis et Aquitanicae t. 1. 2, item Lactorae t. 1. Praefectus annonae t. 1. 2. Praefectus Aegypti t. 1. 2. Aquileiae quattuorvir iure dicundo, flamen divi Claudii t. 1. Merita eius erga Aquileienses t. 1. Propterea ab eis statua aerea honoratus a. 105 titulus huius statuæ V 875.

436 Minicius Iustus (sic ap. Plin. ep. 7, 11 codex in hac epistularum parte optimus, [Minicius Iustus test. Dasum., Municius Iustus trad. ap. Tac.), praefectus castrorum legionis septimae a. 69 Tac. h. 3, 7. Maritus Corelliae matri Plinii familiarissimae; ipsi quoque vetera cum Plinio amicitiae iura Plin. ep. 7, 11, 4. Nominatur inter legatarios testamenti Dasumiani VI 10229 n. 19. — Incertum, num hic Iustus, ad quem Plinius dedit ep. 7, 2.

437 Q. Minicius Macer: pro salute eius votum solutum V 4292 (in agro Brixiano). Fortasse parentela coniunctus cum eo qui sequitur.

438 Minicius Macrinus (Minic- optimus codex Medicacus, minut-, munic- alii), Brixianus, equestris ordinis princeps; adlectus a Vespasiano inter praetorios eo honore uti noluit Plin. ep. 1, 14, 5. Pater Minicii Acilianii (supra n. 429) ib. — Idem ut videtur Macrinus amicus Plinii qui uxorem amisit post coniugium triginta novem annorum Plin. ep. 8, 5. Diversus (scilicet Cornelius) Macrinus ad quem scripsit Plinius ep. 2, 7, 7, 6, 10, 8, 17, 9, 4.

439 L. MINICIUS NATALIS. Tituli: Barcinonensis II 4509 et plenius II S. 6145 (1); urbanus valde mutilus, Huelsen Mitth. des Inst. in Rom 1888 p. 84 (2). Memoratur in titulis Numidiae VIII 2478 (3). 4676 (4). VIII S. 17971 (5), Bull. du comité d. trav. hist. 1887 p. 82 n. 178 (6), et in tegula incertae originis VIII 10962 = X 8045, 12 (7).

L. Minicius Natalis t. 3, 4, 7, [L. Mini]c[i]us N[at]alis t. 2, L. Min[ici]us Na[t]alis t. 1, us Natalis t. 6, [Nata]lis t. 5. In consulatu L. Minicius Nata[li]s X 5670, [L. Mi]n[ici]us [Natalis] fasti fer. Lat. L. f. t. 2. Quattuorvir viarum curandarum, quaestor provinciae, tr. plebis, praetor, legatus pro pr. provinciae Africae, legatus imp. Traiani legionis V expeditione Dacica prima, donis militaribus donatus ab eodem t. 1, 2. Legatus imp. Traiani legionis III Augustae t. 1-6, a. 104 vel 105 t. 3, a. 105 t. 6. Consul suff. cum Q. Licinio Silvano Graniano X 5670, mense Iunio aut Iulio 106 fasti fer. Lat. (VI 2016 = I² p. 59). Curator alvei Tiberis et riparum t. 1, 2. Legatus imperatorum Traiani et Hadriani provinciae Pannoniae aut superioris aut inferioris t. 1. Ei rescripsit quaedam Traianus de feriarum in re militari observatione Ulpianus

de officio proconsulis, Dig. 2, 12, 9. Proconsul provinciae Africae t. 1. [Sodalis Augustalis t. 1. — Barcinonensibus balineum extruit una cum filio t. 1. Praedia habet apud Nigrenses maiores in Africa t. 7.

- 440 L. MINICIUS NATALIS QUADRONIUS VERUS. Tituli: *Barcinonensis II 4509 = II S. 6145, quem posuit una cum patre cum esset tribunus pl. designatus (1); Olympius ap. Dittenberger arch. Zeitung 36 (1878) p. 39 n. 119 = syll. inscr. Gr. 287 recte ad eum relatus ab editore, quamvis cognomen tantum extet, quem posuit praetorius, reliquis honoribus ex parte postea additis (2); Tiburtinus XIV 3554 quem posuit consularis (3); Africanus VIII 4643 quem posuit proconsul Africae (4); Tiburtinus CIGr. 5977 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1125 (5), Etruriae duo, XI 2925 (6) et 3002 (7), quas posuit post proconsulatum; Barcinonenses duo, II 4510 (8) et 4511 accephalus (9). Tiburtinus XIV 3599 (10) positi ei post proconsulatum; Tiburtinus XIV 3600 (11) et Megarensis eph. ep. 1 p. 251 = Inscr. Graec. sept. I 89 (12) mutili et incertae aetatis; denique fragmentum urbanum vel suburbanum eph. ep. 4 p. 271 n. 768 (13), quod potest esse etiam patris.*

L. Minicius Natalis Quadronius Verus t. 10 et paene plene t. 8, (L. Minicius . . . [Quadro]nius Verus t. 1, [A. Μινίκιος Ναρῶνις] . . . : Οὐῤῥωνίης t. 12), iu[nior] add. t. 8; [L. Quadronius?] Minicius [Natalis Verus] t. 4, L. Minicius Natalis t. 3. 5. 6. 13 (Ναρῶνις t. 5), . . . Ναρῶνις t. 2 (in t. 7. 9. 11 ex nomine nihil relictum est). L. f. t. 1. 10, filius eius qui praecedit t. 1. Natus Barcinone t. 9. Tribu Gal. t. 8. 10. Triumvir monetalis a. a. a. f. t. 1. 8. 9. 10. 11. 12. Tribunus militum legionis I Adiutricis pie fidelis, item legionis XI Claudia pie fidelis, item legionis XIII Geminae Martiae Victricis t. 1. 8. 9. 10. 12 cf. 7. 11. Quaestor candidatus imp. Hadriani eodemque tempore legatus provinciae Africae dioeceseos Carthaginiensis proconsulatu patris sui t. 1. 8. 9. 10. 11. 12 cf. 7. Augur nondum tribunicius t. 1 (praeterea sacerdotium memoratur t. 3. 5. 6. 8. 10). Tribunus plebis designatus t. 1. Tribunus plebis candidatus t. 8. 10. Praetor t. 10. Praetorius (πραιτωρίως) vicit Olympiae curru Olympiade CCXXVII (a. 129) t. 2. Legatus Augusti legionis sextae Victricis in Britannia t. 7. 8. 10. Curator viae Flaminiae, praefectus alimenterum t. 7. 8. 10. Consul (suffectus) t. 2. 3. 5. 6. 8. 10. Curator operum publicorum et aedium sacrarum t. 7. 8. 10. Legatus Augusti pro pr. provinciae Moesiae inferioris t. 3. 5. 6. 7. 8. 10. Proconsul Africae t. 2. 4. 8. 10, a. 139 t. 4. — Barcinonensibus balineum extruit cum patre t. 1; eisdem testamento sestertium centum millia legavit t. 9. Tibure curator fani Herculis Victoris t. 10. 11, item quinquennalis t. 10; patronus municipii t. 10.

- 441 MINICIUS OPIANUS (cognomen non certum; 'Οπιανός actorum Graecorum codex unicus Hierosolymitanus, Timinianus ex actorum Latinorum duobus codicibus qui supersunt alter, Teminianus alter; gentilicium

- tantum est in actis decurtatis, ap. Robinson p. 100 seq.)* proconsul Africae, defunctus in magistratu; eius loco Hilarianus procurator ius gladii accepit *Passio S. Perpetuae c. 6 (Ruinart act. martyr. ed. 1689 p. 88; Harris and Gifford acts of martyrdom of Perpetua p. 47; Robinson texts and studies contr. to biblical literature vol. I fasc. 2 p. 71)*. Proconsul fuit, non temporibus Valeriani et Gallieni, ut volunt tam acta (Graeca quam Latina decurtata, sed sub Severo, inter annos 198 et 209, ut apparet ex mentione Getae Cuesaris in actis Latinis integris (ceterum novit haec ipsa acta S. Perpetuae iam Tertullianus, cf. *de anima c. 55*); cum autem Hilarianus procurator, qui vice eius administrationem provinciae suscepit, in non paucos Christianorum animadverterit, Minicium proconsulem fuisse et ei ab Hilariano successum esse putant plerique (post alios K. I. Neumann d. roem. Staat u. dir. allgemeine Kirche I p. 171) non ante id tempus quo initium persecutionis Christianorum Severianae statui posse putant, id est non ante a. 202 (propter Euseb. h. eccl. 6, 2, 2); cf. etiam Tissot *fastes de l'Afrique p. 135. 136*. Iusto fundamento carere has ratiocinationes iam constat.
- 442 A. MINICIUS RVFVS proconsul Cretae et Cyrenarum t. *Cyrenensis ap. Smith and Porcher discoveries at Cyrene, p. 113, n. 15* (anno fortasse 71, post kal. Iulias, cui tempori conveniunt quae ex appellationibus imperatoris in t. relictæ sunt; quamquam etiam de anno 40 et de anno 43 cogitari potest). Fortasse non diversus ab eo qui sequitur, ut in t. *Cyrenensi* praenomen non recte exceptum sit (A pro A).
- 443 L. MINICIUS RVFVS (Minicius Rufus XII 2602, Plin.; in consulario ordinario L. Minicius Rufus *Censorinus 17, 11*; t. *Phrygius ap. Ramsay journal of hell. studies 4, 1883 p. 432, itemque puto VI 541, ubi Q. Minicius Rufus legit Huebner, utrum C. an L. Minicius Rufus legendum esset dubitavit Marinus, Rufus fastorum laterculi; L. Minic(ius) tessera gladiatoria cf. infra, L. V., act. Arr., ubi scribendum videtur L. M...*). Legatus Augusti provinciae fortasse Lugdunensis inter annos 83 et 88 XII 2602. Ad eum praesidem nescio cuius provinciae rescripsit Domitianus de liberis expositis *Plin. ad Trai. 72*. Consul ordinarius a. 88 cum Domitiano XIII fasti, deinde (cum Domitianus abdicasset) cum L. Plotio Grypo act. Arr. sub d. 15. Apr. 88 (VI 2065 11 65, ubi sane eius nomen paene totum perit); tessera gladiatoria ap. *Gattium bull. comunale 1887 p. 188* (III non. Oct. L. Minic. L. Plotio, unde noli colligere Minicio fasces usque in mensem Octobrem mansisse, cf. quae exposuit Mommsen *Roem. Myth. 1889 p. 173*). — Fortasse non diversus qui praecedit cf. sub eo.
- 444 Minicius Sanctus, procurator Aug. (marmorum?) anno 132 notae incisae in saxis Carystis Romae repertis, ap. *Bruzzani ann. inst. arch. 1870 p. 173 n. 4. 5*.
- 445 MINICIUS THERMVS (Munic- pro Minuc- coder) praetura functus, odio Tigellini necatus *Tac. a. 16, 20*. Fortasse filius eius qui sequitur.

- 446 Minucius Thermus (minut- coder), eques Romanus, ob amicitiam Seiani damnatus *Tac. a. 6, 7. Incertum num oriundus a Minuciis Thermis liberae rei publicae. Nec magis certum utrum ad Minucii alicuius Thermi libertus spectet VI 22541.*
- MINICIUS TIMINIANVS v. Minucius Oppianus.
- 447 MINICIA MARCELLA Fundani filia (scilicet C. Minicii Fundani supra n. 433), defuncta annos nata XII menses XI dies VII *tit. sepulchralis VI 16631. Mortem eius dolet et mores laudat Plinius 5, 16 epistula scripta a. 105 vel 106, qui minus accurate dicit eam nondum quattuordecim annos implevisse. Iam destinata egregio iuveni, cum mortua est, iam dies nuptiarum electus Plin. l. c.*
- 448 MINICIA PAETINA, L. f., uxor C. Rutilii Gallici (praefecti urbis sub Domitiano) *tit. Taurinensis V 6990.*
- 449 P. Minidius, una cum Vitruvio et duobus aliis Augusto 'ad apparationem ballistarum et scorpionum reliquorumque tormentorum fuit praesto' unaque cum iis ab Augusto commoda accepit *Vitruvius I praef.*
- MINVC- v. Minic-.
- Mirissimus *vit. Flag. 15. V. infra Myrismus.*
- Miththeus *vit. Gord. 23 seq. V. supra C. Furius Sabinus Aquila Timesitheus (F 405).*
- 450 *Missenius Fronto (gentilicium vir sanum); rescriptum imperatorum ad eum *Dig. 40, 4, 52. Homo privatus potius, quam praeses.*
- 451 Mithridates, rex Commagenes, inter reges Orientis qui bello Actiaco partes Antonii secuti sunt enumeratur *Plut. Anton. 61. Videtur ob eam rem iussus esse fratri regno cedere vel certe regnum cum fratre partiti; nam paullo post pugnam Actiacam memoratur ut rex Commagenes Antiochus, qui cum fratre inimicitias exercebat (Dio 52, 43). Item videtur pater eius qui sequitur, occisus a rege Commagenes, scilicet ab ipso hoc Antiocho, cui regno cedere debuerat. Cf. quae exposuit Mommsen *ath. Mitth. I p. 34.**
- 452 Mithridates, cum pater eius a rege Commagenes interfectus esset, ipse regnum Commagenes accepit ab Augusto, quamvis puer adhuc, a. u. c. 734 *Dio 54, 9. Sine dubio ex stirpe regis Commagenum, probabiliter putatur filius eius qui praecedit. Pater Antiochi (III) regis Commagenes, defuncti a. p. Chr. 17 (supra A 578), in cuius l. Atheniensi CIAtt. III 554 memoratur. Ab hoc ut videtur Metridatis regnum Commagene appellata in tab. Peutingerana, cf. Mommsen *ath. Mitth. I p. 34.**
- 453 Mithridates, rex Parthorum: cum eo amicitiam fecisse contra Romanos insinulaverat Herodem Alexander filius eius, ut unus ex amicis Alexandri tortus adfirmavit paullo ante a. 747 *Iosaph. ant. 16, 8, 4. Praeterea ignotus. Parthorum rex illo tempore erat Phraates. A Gutschmidio (Gesch. Irans p. 116) creditur, pulso Phraate per annos 742—745 a. u. c. regnum Parthorum tenuisse.*

- 454 Mithridates, nobilis Parthus, regis Artabani gener, ab Anilaao Iudaeo captus et cum ignominia dimissus, postea eiusdem Anilaai copias vincit *Ioseph. ant.* 16, 9, 6. 7.
- 455 Mithridates, rex Bospori. E posteris Mithridatis Eupatoris *Dio* 60, 8 cf. *Tac. a.* 12, 18, filius *Aspurgi*, utpote frater *Cotyis*. A Claudio regno Bosporano donatus a. 41 *Dio* l. c.; sed etiam sub *Caligula*, a. 39-40, partem certe regni Bosporani sub eo fuisse ex nummo auro nuper reperto videtur colligi posse, *Latyschev* 2 p. XLIII. Nummi aenei eius, *Eckhel* 2 p. 376, *Kochne mus.* *Kotschoubey* II p. 214. (In titulo anni 41 p. Chr., quem primus edidit *Stephanus Mélanges gréco-romains* II p. 200, nomen Mithridatis non fuisse adfirmat *Latyschev* *inser. Ponti Euxini* II n. 400). — Cum res novas moliretur, in locum eius rex constituitur a Claudio *Cotyis* frater eius *Petrus Patric. fr.* 3 (ap. *Mueller fr. hist. Gr.* IV p. 184, ubi errore appellatur rex *Hiberiae*, cf. *Mommsen RG.* V p. 379 not. 2); cf. *Tac. a.* 12, 18. Regno profugus vagatur *Plin. h. n.* 6, 17; *Tac. a.* 12, 15 seq. Captus et Romanis traditus *Tac. a.* 12, 18-21. Vixit usque ad tempore *Galbae*, quem inrisit *Plut. Galb.* 13, et a quo occisus est utpote fautor *Nymphidii* *ib. c.* 15. Uxor vel mater: *Gepaepeyris*, cf. sub hac (*G.* 101).
- 456 Mithridates, Hiberus, Pharasmanis et Mithridatis qui sequitur pater *Dio* 58, 26.
- 457 Mithridates, Hiberus, Mithridatis f. *Dio* 58, 26, Pharasmanis regis Hiberorum frater *Tac. a.* 6, 32, *Dio* l. c. A fratre et a Romanis adiutus regnum Armeniae occupat ultimis *Tiberii* annis *Tac. a.* 6, 32, 33 cf. *Dio* 58, 26 (inde *Petrus Patric. fr.* 2, ap. *Mueller fr. h. Gr.* IV p. 184). A C. Caesare in urbem evocatus et in custodia habitus *Seneca dial.* 9, 11, 12; *Dio* 60, 8 cf. *Tac. a.* 11, 8. A. 47 in regnum remeant *Tac. a.* 11, 8, 9; *Dio* 60, 8. A Radamisto fratris filio regno pulsus et occisus *Tac. a.* 12, 44-48.
- 458 Mithridates, regis Pharasmanis f., rex Hiberorum a. p. C. 75 *titulus rep. ad flumen Cyrum*, ubi fuit *Harmozica Hiberiae*, editus C. III ad n. 6052.
- 459 Mithridates (filius fortasse eius qui praecedit) rex Hiberorum temporibus ut videtur *Traiani*; frater eius *Amazaspus epitaphium fratris eius*, ap. *Kaibel epigr.* 549 = *Inscr. Gr. Sicil. Ital.* 1374.
- 460 Mithridates *Chryssippi* fil.: ei *Plinius* civitatem impetrat *Plin. ad Trai.* 11.
- 461 Mnasibulus (*Μνστ.* servaverunt codices quidam ap. *Pausaniam*, cum ter nomen ponatur, loco postremo; reliquis locis *Μνησιβουλός*), *Elatensis*, athleta, stadio victor Olympiade CCXXXV [p. Chr. 161]; is *Costobocis* in Graeciam irrumpentibus manu collecta fortiter restitit, postremo pugnans cecidit *Pausanias* 10, 34, 5 (anno 175 vel 176, ut putat *Heberdey arch.-ep. Mith.* aus *Oestr.* 13, 1890 p. 190). — Ad eius filium pertinet *titulus* prope *Elateam* *rep.*: *Μνησιβουλ[ov]*, *Μναστ-*

βούλου] δις παρο[δοσε]ναι, ἀρίστου Ἑλλ[ήνων] . . . (*Bull. de corr. hell.* 1887 p. 342).

- 462 Mnester, pantomimus: ars eius insignis *Dio* 60, 28. A Caligula dilectus *Suet. Cal.* 36, 55; *Dio* 60, 22. A Messallina ad stuprum coactus *Dio* 60, 22 (*Zon.* 11, 9) cf. 28; *Tac. a.* 11, 36. Rem habet etiam cum Poppaea Sabina *Tac. a.* 11, 4. Patefactis sceleribus Messallinae Mnester quoque occiditur *Senec. apoc.* 13; *Tac. a.* 11, 36; *Dio* 60, 31 (*Zon.* 11, 10). Memoratur *Suet. Cal.* 57. — *Huius puto lapis sepulchralis* Ti. Iulio Aug. I. Mnesteri VI 20139; *manumissus igitur a Tiberio.*
- 463 Mnester, Agrippinae libertus, ad rogum eius se ipse ferro transegit *Tac. a.* 11, 9.
- 464 Mnestheus (Mnesterus *traditur*), 'quem pro notario secretorum habuerat' Aurelianus, libertus, 'ut quidam dicunt' eiusdem, auctor caedis Aureliani *vit. Aurelian.* 36. Postea bestiis obiectus *ib.* 37. Cf. *supra* s. v. Eros.
- 465 C. MOCCONIVS VERVS C. f., tribu Fabia, tribunus laticlavius legionis septimae Geminae (*eademque tempore puto*) ad census accipiendos civitatum XXIII (*vel* XXIII[1]) Vasconum et Vardulorum; triumvir capitalis, quaestor urbanus, tribunus plebis, legatus (proconsulis) pro praetore provinciae Achaiae, praetor; vixit annis XXXVI *titulus sepulchralis rep. ad viam Praenestinam* VI 1463.
- 466 Moderatus, declamator, 'nec clari nominis nec ignoti' *Seneca contr.* 10 pr. 13.
- 467 Moderatus, Gaditanus (*Stephanus Byz. s. v. Γάδισσα*), philosophus Pythagoricus, edidit scholiorum Pythagoricorum libros *Porphyrus vit. Pyth.* 48; *Stephanus Byzantius s. v. Γάδισσα*. Eius discipulus Lucius, amicus Plutarchi *Phil. quaest. conv.* 8, 7 (p. 727b). Memorant cum *Proclus in Tim.* p. 144 f ed. Basil. p. 342 ed. Schneider; *Hieronymus apol. adv. libros Rufini* 3, 39. Parentela coniunctum fuisse cum *Moderato Columella et ipso Gaditano coniecit Buecheler, cf. supra sub L. Iunio Moderato Columella.*
- 468 Moderatus, adulter Faustinae, uxoris Marci, a Marco promotus *vit. Marci* 29, 1.
- L. Iunius Moderatus Columella.
- OSCIA MODESTA CORNELIA PVBLIANA.
- VOLVMNIA MODESTA.
- 469 Modestinus iuris peritus, magister Maximini iunioris *vit. Maximin.* 27. *Fortasse intellegitur Herennius Modestinus, cf. sub hoc (H 79).*
- 470 Modestinus: eius versus de Amore dormiente *Anth. Lat. ed. Riese n.* 273; *Bachrens poet. Lat. min.* 4 p. 360.
- C. CATELIVS MODESTINVS.
- Herennius Modestinus.
- Q. LICINIVS MODESTINVS ATTIVS LABEO.

- 471 MODESTVS sub M. Aurelio Antonino (*Caracalla?*) legatus consularis (6π...) Arabiae l. *Bostrensis arch. cp. Müllh. 8 p. 188. Cf. Addend. sub Aiacio Modesto.*
- 472 MODESTVS consul (suff. a. inc.) *Ulpianus Dig. 11, 4, 1, 2.*
- 473 MODESTVS consul iterum ord. a. 228 cum Probo *fasti (iterationis nota extat III 4168, VI 13, IX 1538, XIV 2267, XV 4118 et in fastis Graecis codicis Laurentiani alteris, omittitur in fastorum laterculis parue omnibus et in titulis non paucis).*
- 474 Modestus, praefectus Aegypti *Suidas s. v. Ἐπαφρόδιτος Νεπωτεύς*; servus eius (*postea puto manumissus*) Epaphroditus grammaticus, qui Romae vixit ἐπὶ Νέπωτος καὶ μετὰ Νέψα *Suidas l. c.*; unde *Modestum* quoque circa eadem tempora visisse sequitur. Ab hoc Epaphrodito si vere non diversus fuit M. Mettius Epaphroditus (*supra n. 403*), ipse Modestus pleno nomine appellabatur M. Mettius Modestus, patruus fortasse Mettii Modesti *supra n. 404.*
- 475 Modestus, servus Sabinae, quae Plinium et Statium Sabinum heredes reliquerat *Plin. cp. 4, 10.*
- 476.7 Modestus, grammaticus *Martial. 10, 21, 1. Vix Iulius Modestus (I 290), fortasse Aufidius Modestus, cf. sub hoc.*
- 478 ... CVS MODESTVS PAVLINVS clarissimus vir; praefectus urbis feriarum Latinarum, quaestor urbanus, aedilis Cerialis, praetor eodemque tempore praetor Etruriae quindecim populorum, curator reipublicae Marsorum Marruvii, eodem tempore et curator viarum Tiburtinae, Valeriae et aliarum (*sic unus ex auctoribus, recte ut videtur, cf. Eph. cp. 8 p. 40 n. 158**; et alim. alii); patronus Marsorum Marruvii *IX 3667.*
- 479 Modestus Taurinus: ei rescripsit divus Pius *Dig. 48, 21, 3, 8. Praeses provinciae puto.*
- Q. AIACIVS MODESTVS.
 - Q. AIACIVS [MO]DESTVS CRESCENTIA[NVS].
 - Q. ASCONIVS GABINIVS MODESTVS.
 - Aufidius Modestus.
 - Q. Calpurnius Modestus.
 - CANNYTIVS MODESTVS.
 - L. CLAVDIVS MODESTVS.
 - GEMINIVS MODESTVS.
 - Iulius Modestus.
 - METTIVS MODESTVS.
 - M. Mettius Modestus.
 - Q. Petronius Modestus.
 - SAB... MODESTVS.
 - L. Iulius Victor Modianus.
 - L. OVINIVS CYRIVS PROCVLVS MODIANVS AFRICANVS.

- 480 Q. Modius, C. Vibii Postumi (fortasse eius qui proconsul Asiae fuit sub Nerone) frater, propter huius ut videtur merita statua honoratus a Magnetibus ad Maeandrum t. *Magnesiae rep.*, ap. *Hiller v. Gac-tringen ath. Mitth.* 1894 p. 25.
- 481 Modius Aequus (pro Μόδιος in codicibus saepe legitur Μονόδιος, pro Αἰκῶνος etiam Εἰκῶνος et Ἐκῶνος; Αἰκονόμος scribi iussit Hudsonus. 'quod Aequiculus sive Aequicola cognomen fuerit Modiorum'; et sane reperiuntur Septimus Modius rex Aequicolarum in libello de praenominibus 1, Q. Modius Equiculus vel Aequiculus ap. Varronem re r. 2, 7, 1), praefectus regia Agrippae iunioris Iosephus vit. 11. 24. 36.
- 482 MODIVS IVLIVS legatus pro praetore Britanniae VII 838. 964 (sub Elagabalo, si recte lectus et expletus est ab Huebnerio l. 964).
- 483 (C.?) MODIVS IVSTVS (praenomen ex VIII 2373) legatus Augusti pro pr. Numidia, consul VIII 2746. Uxor Stat(ia) Agrippina ib. — Fortasse idem C. Mod... VIII 2373.
- 484 C. Modius Taurus: eius servus VI 13425. Fortasse homo nobilis.
- 485 Modius Terventinus, praefectus vehiculorum a. 214 t. urbanus bull. comunale 1884 p. 8 n. 709.
- 486 Modia nomen feminae divitis apud Iuvenalem sat. 3, 130.
— [VAL]ERIA MAR[CIA] HOSTILIA CRISPINA MOECIA CORNELIA.
- 487 Moesius Gallicanus, praefectus praetorio sub Tacito a. 275 Vopisc. vit. Tac. 8, 3.
- 488 Monaseses, Parthus, a. 717 ad Antonium transfugit, mox reconciliatus Phrahati Romanos affligit Dio 49, 23. 24; Plut. Ant. 37. 46; Horat. carm. 3, 6, 9. Cf. Mommsen mon. Anc.² p. 125.
- 489 Monaseses, Parthus, a Vologaese cum exercitu missus in Armeniam Tigranocerta frustra obsidet Tac. a. 15, 2. 4. 5; Dio 62, 20. Legatus missus ad Corbulonem Dio 62, 22.
- 490 Monobazus, Adiabenorum rex, cognomento Bazaeus, frater et maritus Helenae, pater Izatis et Monobazi iunioris Iosephus ant. 20, 22, 1. 2.
- 491 Monobazus, Monobazi Bazaei et Helenae filius, fratri minori Izati regnum Adiabenorum servat Ioseph. ant. 20, 2, 2; eodem post quattuor et viginti annos (sed cf. sub Izate) in regno succedit ib. c. 4, 3. A. 62 ad Vologaesem regem Parthorum confugit Tac. a. 15, 1. Expeditionum Parthicarum in Armenia comes Tac. a. 15, 14; Dio 62, 20. Corbuloni obsides dat Dio 62, 23. Liberos Romam mittit una cum Tiridate Armeniorum rege a. 66 Dio 63, 1. — Iudaeorum fautor Ioseph. ant. 20, 4, 1. Donaria ab eo in templo Hierosolymitano dedicata Mischnah Ioma 3, 10 quam citat Schuerer Gesch. des jüdischen Volks II² p. 563 not. 286. Fratris et matris ossa Hierosolyma mittit Ioseph. ant. 20, 4, 3. Porticus prope Hierosolyma ab eo appellata Ioseph. b. Iud. 5, 6, 1. Propinqui eius seditioni Iudaicae a. 66 se immiscet ib. 2, 19, 2.

- 492 Monobazus, Monobazi regis Adiabenorum propinquus, Hierosolymis agens a. 66, fortiter se gerit in proelio contra Cestium et Romanos commisso *Ioseph. bell. 2, 19, 2*.
- 493 Montanius Atticinus, praesidis quem in provinciam comitatus erat accusator extitit; in insulam relegatus *Plinius ep. 6, 22*.
- 494 MONTANVS, inter procures a Domitiano in consilio de rhombo adhibitus *Juvenalis 4, 107, 131 seq.* 'Noverat ille luxuriam imperii veterem noctesque Neronis iam medias' *ib. 137.* Fortasse igitur non diversus a *Curtio Montano memorato a Tacito ann. 16, 28, 29, 33; hist. 4, 40, 42, 43 (Heinrich); T. Iunium Montanum consulem suffectum a. 81 eundem putavit Borghesius (cf. supra sub T. Iunio Montano).*
- 495 Montanus, poeta *Ovid. ex P. 4, 16, 11 seq. V. supra sub Iulio Montano (I 291).*
- 496 Montanus: ad eum scripsit *Plinius ep. 7, 29, 8, 6.*
- 497 Montanus: ab eo deceptus Gordianus III *vit. Gord. 25.*
- 498 L. MONTANVS proconsul Bithyniae sub Nerone *nummus ineditus Nicacensis (communicavit Pick).*
- Alpinus Montanus.
 - CVRTIVS MONTANVS.
 - Iulius Montanus.
 - C. IVLIVS MONTANVS.
 - T. IVNIVS MONTANVS.
 - Licinius Montanus.
 - Sex. Traulus Montanus.
 - L. Venuleius Montanus.
 - L. Venuleius Montanus Apronianus.
 - Votienus Montanus.
- 499 Morphus, pantomimus celeberrimus Romae temporibus Galeni *Galenus περὶ τοῦ προγινώσκειν πρὸς Ἐπιγένειον βιβλίον c. 6 (XIV p. 633 Kuehn).*
- ATRIA MOSCHARO.
- 500 Moschis, fisci debitor ex conductione vectigalis *Paulus libro I decretorum Dig. 49, 14, 47.*
- 501 2 Moschus, libertus, praefectus classis sub Othone *Tac. h. 1, 87.*
- Volcacius Moschus.
 - FLAVIVS MOSCHYLVS.
- 503 Motilenus, praefectus praetorio, a Commodio veneno interemptus *vita Comm. 9, 2.*
- 504 Mucapor (*Mucaper vulg. ap. Victorem, sed recte Mucapor codex Oxoniensis*) dux: eius manu Aurelianus occisus *Vict. Caes. 36, 2; vita Aureliani. 35, 5; idem a Tacito excruciatu Vict. l. c. Epistula Aureliani ad eum ficticia vit. Aureliani. 26, 3.*
- 505 MVCIANVS consul suff. mense Nov. anno incerto *Bull. com. 1885 p. 162.*

- Aurelius Mucianus.
- P. DELPHIVS PEREGRINVS AL[F]IVS ALENNIVS MAXIMVS CVRTIVS VALERIANVS PROCVLVS M. NONIVS MVCIANVS.
- C. LICINIVS MVCIANVS.
- M. NONIVS ARRIVS MVCIANVS.
- M. NONIVS MVCIANVS.
- M. NONIVS MVCIANVS P. DELPHIVS PEREGRINVS.
- 506 C. (MVCIVS) SCAEVOLA quindecimvir sacris faciundis a. 737 *acta saecularia* (*eph. epigr.* 8 p. 241).
- 507 TERTIA MVCIA (*utrumque nomen ponit Asconius, praeterea Mucia*), Scaevolae filia, uxor primum Cn. Pompeii, deinde M. Aemilii Scauri, ex utroque mater Asconius p. 17 ed. Kiessl. cf. *Cic. ad fam.* 5, 2, 6, ad. *Att.* 1, 12, 3, *Plut. Pomp.* 42, *Suet. Caes.* 50, *Hieronymus adr. Iovinianum* 1, 48. Anno 714 internuntia inter Sex. Pompeium filium et triumviros *Dio* 48, 16; *Appian. b. c.* 5, 69, 72. Eius gratia filio eius M. Scauro (*supra A* 281) post pugnam Actiacam venia data *Dio* 51, 2.
- 508 Mulvius, parasitus *Horat. sat.* 2, 7, 36 cf. *Ps.-Acro l. c.*
- 509 Mulvius Gallicanus, praefectus praetorio sub Valeriano *epistula ficticia ap. Vopiscum vit. Probi* 4, 3.
- 510 MVLVIA PLACIDA C. f., uxor Sex. Tadii Lusii Nepotis Paullini IX 4119 (*t. agri Sabini*) III S. 7316 (*Edessae Macedoniae*).
- 511 [M]VMMIVS ([M]ύμμιος) legatus ([πραι]βευτής) (proconsulis ut videtur Achaiae) *CLA.* III 598. *Ad eundem pertinere iudicavit Dittenberger arch. Zeitung* 1876 p. 54 titulum plane mutilum Olympiae repertum, editum *arch. Zeitung l. c.*
- 512 L. MVMMIVS FELIX CORNELIANVS, decemvir stlitibus iudicandis, sevir equitum Romanorum turmae secundae, quaestor candidatus, tribunus plebis, quindecimvir sacris faciundis, praetor candidatus *titulus semel tantum descriptus VI* 1464. *Idem ut videtur Mummius Cornelianus* (*sic t. Orcistanus, plerumque Cornelianus*) *cos. ord. a.* 237 cum Mario Perpetuo *t. Orcistanus Herm.* 22 p. 311; *fasti*.
- 513 MVMMIVS LOLLIANVS praeses provinciae vel magistratus, cui re-scripsit Traianus *Dig.* 48, 18, 1, 12.
- 514 L. MVMMIVS MAXI[MVS] FA[VST]IANVS clarissimus vir; IIIvir monetalis aere argento auro flando feriundo, sevir equitum Romanorum, quaestor kandidatus, praetor urbanus; XVvir sacris faciundis *t. urbanus Bull. comunale* 1889 p. 41.
- 515 L. MVMMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERINVS CAVCIDIVS TERTVLIVS. *Tituli: Apulus IX* 948 (*semel tantum de-scriptus*) (1); *agri Viterbiensis XI* 3003 (2). L. Mummius [*inter Mumm-et Munat- haesitaverat descriptor*] Nig[er] Quintus Valeri[us] Vegetus

[*traditur Vignus*] Severin[us] C. Aucidius Tertul[us] t. 1, Mummius Niger Valerius Vegetus t. 2. *Caucidium Tertullum dicere malumus quam C. Aucidium, propter Anniam Regillam, Caucidiam Tertullam dictam in t. Eleusinio, cf. infra. Oriundus sine dubio a Q. Valerio Vegeto consule suffecto anno 91, a cuius matre Cornelia Severina (II 2074) trazit Severini cognomen (cf. Borghesi opp. 8 p. 272), fortasse nepos eius, parentela aliqua coniunctus cum Appia Annia Regilla Caucidia Tertulla Herodis Attici uxore (sic dicta in t. Eleusinio Eph. arch. 1885 p. 152, cf. supra A 557) et P. Vigellio Raio Plario Saturnino Atilio Braduano Caucidio Tertullo (III 6183) proconsule Africae anno 180. Consul t. 1 (suff. a. inc.), consularis t. 2. Villa eius dicta Calvisiana in agro Viterbiensi, in quam adduxit aquam dictam a nomine ipsius Vegetianam t. 2.*

516 MVMIVS QVADRATVS, Marci imperatoris sororis (sc. *Anniae Cornificiae Faustinae*) filius; ei Marcus imperator factus bonorum matronarum partem tradidit vit. Marci 7, 4. *Videtur scribendum Umidius Quadratus, sub quo cf.*

517 Mummius Secundinus, inter nobiles a Severo occisos vit. *Sepl. Severi* 13, 1.

518 P. MVMIVS SISENNA (*tria nomina extant VI 10299. XIV 2112 v. 8, Mummius Sisenna VI 13505, plerumque Sisenna; Silvanus, Silanus pauci fastorum laterculi*), consul ordinarius a. 193 cum M. Antonio Hiberio fasti. *Fortasse idem [Mum]mius Sisenna t. Veliternus X 6587.*

519 P. MVMIVS SISENNA RVTHILIANVS. *Tituli duo Tiburtini, alter positus a senatu populoque Tiburto, mutilus XIV 4244 (1), alter ab Herculaniis Augustalibus XIV 3601 (2). Plenum nomen exhibet t. 2 (in t. 1 praenomen perit; solo Rutiliani cognomine utitur Lucianus). Tribu Gal. t. 2. P. f. t. 1. 2. Filius fortasse eius qui praecedit. Decemvirstitibus iudicandis, tribunus legionis V Macedonicae, quaestor, tribunus plebis, praetor, legatus legionis VI Victricis, praefectus aerarii Saturni t. 1. 2. Consul t. 1. 2, suff. a. inc. Praefectus alimentorum per Aemiliam t. 1. 2. Legatus Aug. pro pr. Moesiae superioris t. 1. 2. Ab Alexandro Abonutichita iubetur duos leones vivos in Danuvium inicere; ita bellum Germanicum, quod Marcus imp. gerebat cum Marcomanis et Quadiis, ad prosperum finem perductum iri Lucianus pseudomant. c. 48. Verisimile est hoc responsum datum esse Rutiliano legato Moesiae; cum autem Lucianus narret, post hoc responsum Germanos in Italiam irrupisse et Aquileiam usque venisse, Rutiliani legatio videtur collocanda esse c. a. 167. Proconsul provinciae Asiae t. 1. 2, non post annum 171/172, cum t. 2 positus sit d. 1 Iun. 172 (cf. Waddington fastes des prov. asiat. n. 153). Augur; Tiburtium patronus ibique curator fani Herculis Victoris t. 1. 2, item salius t. 2. Homo alioquin optimae indolis, sed prave super-*

- stidiosus, Alexandro Abonutichitae falso prophetae devinctus *Lucianus l. c. c. 30 cf. c. 57*, cuius filiam uxorem ducit sexagenarius *ib. c. 34 cf. c. 4*, adversante Luciano *ib. c. 54*, cum filium ex priore uxore sibi natum adolescentulum amisisset *ib. c. 33*. Moritur septuagenarius *ib. c. 34*, cum supervixisset Alexandro *c. 60*.
- 520 MVMMA ACHAICA, neptis Q. Catuli proneptisque L. Mummii (filia, ut coniecit *Borghesi opp. p. 415*, Mummii eius qui M. Crasso legatus fuit a. 683, *Plut. Crass. 10*), uxor Ser. Sulpicii Galbae consulis a. 749, mater Galbae imperatoris *Suet. Galb. 3*.
- 521 MVMMA LAENILLA, clarissima femina VI 272. *Eiusdem puto Mumiae (L)enillae serva in t. Calabrico IX 220*.
- 522 Mummia Nigrina (sic VI 27881, Nigrina *Martialis*), Antistii Rustici coniux, propter pietatem in maritum laudata a *Martial. 4, 75. 9, 30*. Mariti defuncti in Cappadocia cineres Romam rettulit *ib. 9, 30*. Una cum marito nominatur in *t. servae scripto a. p. Chr. 87, VI 27881*.
- 523 MVMMA VARA clarissima femina tegula urbana XV 1310.
- 524 Mummia Vitula: eius dispensator in *t. urbano VI 9336*. Fortasse mulier nobilis.
- 525 MVNATIVS: ei et Proculo divi fratres rescripserunt *Ulpianus de officio consulis, Dig. 40, 12, 27*. Magistratus sine dubio, fortasse consul suffectus una cum Proculo.
- 526 Munatius, comes Ti. Neronis in Asia (a. 734), amicus Iuli Flori *Horat. ep. 1, 3, 31 seq.*
- 527 Gn. Munatius Aurelius Bassus, M. f., tribu Pal.; praefectus fabrum, praefectus cohortis III sagittariorum, praefectus cohortis iterum II Asturum, censor civium Romanorum coloniae Victricensis Camaloduni in Britannia; procurator Augusti; curator viae Nomentanae; patronus municipii Nomenti ibique honoribus functus *t. Nomentanus XIV 3955*. Fortasse filius eius Cn. Munatius Bassus Cn. f. XIV 3951 v. 8.
- 528 Q. Munatius Celsus (Q. Annatius Celsus traditur; nomen emendatum ex titulo et fistula infra citatis), procurator Mauretanae Caesariensis sub Caracalla milliarius *Mauretanus, rev. arch. 1894 t. 25 p. 391*. Idem sine dubio [Mun]atius Celsus, egregiae memoriae vir, praeses . . . , ex cuius defuncti testamento [M]unatius Celsus, a militiis, filius, Caracallae statuam posuit Cirtae VIII 7001. *Origine igitur videtur Cirtensis. Non diversus fortasse Q. Munatius Celsus fistula urbana ap. Lancianum syll. aq. n. 135*.
- 529 L. Munatius Felix (sic *t. Aegyptius, Λούκιος Μουν . . . papyrus*), praefectus Aegypti *papyrus Aegyptiaca musei Berolinensis, Urk. I n. 161*, praefectus Aegypti sub Antonino Pio *t. Aegyptius, Recueil de travaux relatifs à la philologie et à l'archéologie égyptiennes et assyriennes 1894 p. 44*. Idem fortasse Felix praefectus Aegypti, ap.

Iustin. marty. apol. I c. 29; nam propter minime certas causas Waddington (quem seculi sumus supra F 107) hunc Felicem attribuit temporibus Hadriani.

530 Munatius Gallus, homo optimus: eum adloquitur *Martialis 10, 33*. Filia et consocer eius memorantur *ib. v. 3, 4. Videtur pater fuisse eius qui sequitur, cf. Friedländer ad Martialem l. c.*

531 L. MVNATIVS GALLVS (tria nomina extant *VIII 10186. 10210*), legatus pro praetore exercitus Africani a. 100 tituli *Numidiae VIII 2355. 10186. 10210. 10667. VIII S. 17842 (= 2355). 17843. 17892.*

532 Munatius Gratus, eques Romanus, particeps coniurationis Pisonianae *Tac. a. 15, 50.*

533 Munatius Mundus: eius epigramma de ruinis Mycenarum *anth. Pal. 9, 103.*

534 L. MVNATIVS PLANCVS cos. a. u. c. 712. Tituli: urbanus *VI 1316 (1); Eleusinius, acta (εραται) societatis archaeol. Athen. ann. 1885 p. 26 (2); mausolei Formiani X 6087 (3). Valde incerta coniectura ad eum relata sunt fragmenta IX 5815. 5816. (Tituli falsi: V 776*. XIV 146*. 406*). — Nummi ap. Eckhel 5 p. 257, Babelon monnaies de la rép. romaine I p. 178, 57-59, II p. 239.*

L. Munatius Plancus t. 2, 3, fasti triumph. *Cap., Caes. b. Gall. 5, 24, Dio 46, 29 et ind. l. 47 (ubi pro Moov. in codicibus Μονν.)*. L. Munatius fasti Colotiani et fasti Biondiani sub a. 732 (C. Munatius *VI 10286 errore typographi*), L. Plancus t. 1, nummi, item Cicero saepius aliique; Munatius Plancus vel Plancus scriptores passim. — L. f., L. n., L. pron. t. 3 (nomina patris et avi dant etiam fasti triumphales *Cap., nomen patris etiam t. 1, 2, item fasti Colotiani*). — Frater T. Munatii Planci Bursae *Ascon. in Mil. p. 33 Orell.*, et L. Plotii Planci *Vell. 2, 67, Plin. h. n. 13, 25, Val. Max. 6, 8, 5, Dio 54, 2 (cf. de hoc L. Planco Borghesi opp. 1 p. 202 seq. cum notis Mommseni p. 203 l. c.)*. — Tibure oriundus Acro qui dicitur ad *Hor. carm. 1, 7, vix recte.*

Legatus C. Caesaris in Gallia a. 700 *Caes. b. G. 5, 24. 25*; eiusdem bello civili in Hispania *Caes. b. civ. 1, 40*, in Africa bell. *Afr. c. 4*. Unus ex praefectis urbis a. 708 a Caesare Romae relictis nummi aurei ap. Eckhel 5, 257 = *Babelon monnaies de la rép. rom. II p. 239, 1-3 cf. Cic. Phil. 2, 31, 78. Consul designatus a Caesare in a. 712 una cum D. Bruto Nic. Damasc. fr. 101 c. 22 (p. 442 M.)*. *Vell. 2, 63 (L. Plancus praetor designatus Cic. ad Att. 16, 16 A. B. E. frater eius est L. Plotius)*. Post mortem Caesaris concordiae in senatu auctor *Plut. Brut. c. 19*. Proconsul Galliam ulteriorem obtinet *Nic. Damasc. fr. 101 c. 28 (p. 450 M.)*. Fortasse eius nomen (L. Munat.) tum temporis inscriptum nummis cisis a regulo quodam Gallico (*Robert revue numism. 1859 p. 250*). Imperator *Cic. Phil. 3, 15, 38 (mense Dec. a. 710)*; ipsius epistulae scriptae anno 711 (*Cic. ep. ad*

fam. 10, 8, 24; *t. 2*. Colonias deducit Rauricam *t. 3*, et Lugudunum *t. 3*; *Dio 46, 50*, *Senec. apocol. 6*, *Hieron. ad n. Abr. 1992*. Iussus a senatu bellum cum M. Antonio gerere, 'diu, quarum esset partium secum luctatus, nunc adiutor D. Bruti sonatuique se litteris vendicans, mox eiusdem proditor' (*Vell.*), tandem copias suas cum M. Antonio coniungit *Cic. ep. ad fam. 10, 6, 1 cet. 10, 33, 1. 11, 9, 2 et alibi, Phil. 13, 19, 44*; *Liv. per. 120*; *Vell. 2, 63*; *Appian. b. c. 3, 46. 72. 74. 81. 90. 96. 97*; *Dio 46, 29. 53*; *Plut. Ant. c. 18*. Fratrem L. Plotium Plancum proscribendum comprobat *Vell. 2, 67*; *App. b. c. 4, 12 cf. Plin. h. n. 13, 25 (inde Solin. 46, 3)*. Triumphat ex Gallia *d. 29 Dec. 711 fasti. Cap. et Barb., ex Raetis t. 3, cf. Vell. 2, 67, 3*. Consul cum M. Aemilio Lepido a. 712 *Dio 47, 16, Zonar. 10, 18*; *fasti*. Rogationes eius de venia danda quibusdam ex proscriptis *App. b. c. 4, 37. 45*. Agros dividit Beneventi *t. 3* (fortasse eo tempore). Bello Perusino L. Antonio auxilium ostendit magis quam fert *Vell. 2, 74*; *App. b. c. 5, 33. 35. 50. 61*. Italia excedit *Vell. 2, 76*; *App. 5, 50*. Antonii comes *App. 5, 55*. Asia ei ab Antonio tradita *Dio 48, 24*. (Circa hoc tempus cusi nummi ab altera parte nomine M. Antonii, ab altera sic inscripti: L. Plancus procos. vel imp. iter., *Eckhel 6 p. 43 = Babelon monnaies de la répub. rom. I p. 178 n. 57-59*). Imperator iterum nummi (cf. supra); *t. 1. 3 (de tempore non constat; Borghesii opp. 2 p. 85 opinio erat, cum imperatorem iterum appellatum esse anno 720, cum M. Antonio expeditionis Armeniacae comes esset)*. In insulas confugit Asiam pervadente Labieno (anno 714) *Dio 48, 26*. Anno 719 (*Dio 49, 18*) Syriam regelbat; credebatur iussisse caedem Sex. Pompei *Appian. b. c. 5, 144*. Assentator Cleopatrae *Vell. 2, 83*. Iudex sponsionis inter Cleopatram et Antonium victum hunc pronuntiat *Plin. h. n. 9, 121*; *Macroh. sat. 3, 17. 16*. Ad Caesarem transit a. 722 *Vell. 2, 83*; *Plut. Ant. c. 58*; *Dio 50, 3*, eidem testamentum Antonii prodit *Plut. l. c., Dio l. c.* Senatui auctor Caesarem Augustum esse appellandum *Vell. 2, 91*; *Suet. Aug. 7*; *Censorin. 21, 8*. Aedem Saturni extruit de manibus *t. 3*; *Suet. Aug. 29 cf. t. 1*. Tabulam quandam Nicomachi in Capitolio dedicat *Plin. h. n. 35, 108*. Censor a. 732 cum Paulo Aemilio Lepido *fasti Colotiani aliiq. (CIL. ed. 2 p. 64 65. 68)*; *Vell. 2, 95*; *Dio 54, 2*; *Suet. Cl. 16, Ner. 4*; *t. 3*; *Val. Max. 6, 8, 5*; *Plin. h. n. 13, 25*. Septemvir epulonum *t. 3*. Bis consul *Plin. h. n. 13, 25 (inde Solinus 46, 3) errore (quem arguit t. 3 sepulchralis, mentione unius tantum consulatus facta)*. Sepultus prope Caietam *t. 3*. — Orator insignis *Hieronym. ad a. Abr. 1992*, summa eloquentia *Cicero in epistula ad ipsum ad fam. 10, 3, 3 cf. Senec. controu. 1, 8, 15*; *Suet. rhet. 6*. L. Plancus orator *Asconius in Mil. p. 33 Orell*. Orationes in eum parabat Asinius Pollio *Plin. h. n. praef. 31*. Epistulae Planci ad Ciceronem et invicem *Cic. ad fam. 10, 1-24. 13, 29*. -- Ad eum datum Horatii *carm. 1, 7*. — Ob similitudinem eius histriani Rubrio nomen impositum *Plin. h. n. 7, 55 (inde Solinus 1, 81)*. Obiectum

- ei adulterium cum Mevia Galla *Macrob. sat. 2, 2, 6.* — Statua Planci *VI 9673; cf. VI 10023.* — *Ἰερεὺς Ἀουκίου Μουνατίου (Ἰλλάρχου?) Mylasis Aut huius, aulhell. 12, 1888 p. 15 t. scriptus non ante annum 752. Bull. de corr. eius qui sequitur, liberti: VI 22652. 22670. 22679.*
- 535 L. MVNATIVS PLANCVS (tria nomina exhibent *fasti Cap., fasti Antiat., Dio ind., VI 9050*), L. f. *fasti Cap., Dio ind., L. n. fasti Cap. (filius sine dubio eius qui praecedit).* Consul ordinarius a. 13 una cum C. Silio Caecina *Largo fasti. A. 14 princeps legationis a senatu ad Germanicum missae, periculum vitae adiit a militibus seditiosis Tac. a. 1, 39.*
- 536 M. Munatius Popilianus, maritus Cocceiae Bassulae Numisiae Proculae (*cf. sub hac t. Mactarensis VIII 626.*)
- 537 Q. MVNATIVS PRISCVS, salius Palatinus, ex quo sacerdotio exiit a. 179 *VI 1979 v. 12.*
- 538 M. MVNATIVS SVLLA CERIALIS clarissimus vir, praeses (provinciae Noricae) *t. Noricus III S. 11743.* — *Idem ut videtur (cf. Hirschfeld ad III S. l. c.) Sulla Cerialis (sic IX 4972, plerumque Cerialis) consul ordinarius a. 215 cum Maecio Laeto fasti. Nec diversus Sulla legatus Cappadociae, ab Elagabalo revocatus et occisus a. 219 Dio 79, 4.*
- 539 MVNATIA PLANCINA (*gentilicium habet solus Dio 58, 22.*) *Filia vel neptis L. Munatii Planci consulis a. u. c. 712 (Luci filiam fuisse ostendit praenomen liberti VI 22668).* E nobili et divite familia *Tac. a. 2, 43.* Uxor Cn. Calpurnii Pisonis (consulis a. u. c. 747) *Tac. a. 2, 43 et alibi; Dio 59, 20, et ex eo mater liberorum Tac. a. 3, 17. Amica Liviae Tac. a. 2, 43. 82. 3, 15. A. p. Chr. 18 maritum Syriae praepositum in provinciam comitatur Tac. a. 2, 55. Credebatur secreto a Livia monita esse, ut Agrippinam insectaretur ib. 43. 82. In provincia parum decore se gerit; palam contumelias iacit in Germanicum et Agrippinam ib. 55. Martina, infamis veneficiis in Syria, Plancinae cara ib. 74. Scelere eius et Pisonis se intercipi Germanicus moriens querebatur ib. 71; cf. Dio 57, 18. Mortuo Germanico Plancina luctum amissae sororis laeto cultu mutavit ib. 75 cf. 6, 26. Cum maritus provincia pulsus rursus eam occupare vellet, servitiis suis eum adiuvat ib. 80. Romam revertitur una cum marito a. 20 Tac. a. 3, 9. Accusata una cum marito, precibus Augustae protecta, absoluta est ib. 3, 13-8. 6, 26. A. 38 rursus ob mortem Germanici accusata, sua manu perit ib. 6, 26; Dio 58, 22. — Eius libertus L. Munatius Plancinae l. Polyelitus VI 22668.*
- 540 Munatia Procula, M. f. *fistula plumbea prope Romam reperta loco dicto Tor-Marancia, VI 1465 adnot. Eidem videtur dedicatus t. mutilus (una cum fistula illa rep.) VI 1465; eadem Procula, indice Rossio, in t. servi alicuius in eadem regione rep., bull. crist. 1882 p. 163.*
- L. ANTISTIVS MVNDICIVS BVRRVS.
- Decius Mundus.

- Dessius Mundus.
- Munntius Mundus.
- 541 MVNIVS LYPERCVS legatus legionis in Germania inferiore duarum legionum hibernis praeest *Tac. h. 4, 18*. Castra Vetera contra Batavos defendit *ib. c. 22*. Veledae inter dona missus, sed in itinere interceptus *ib. 4, 61*.
- 542 Munia Celerina, Q. f., T. Vennonii Aebutiani uxor tituli suburbani VI 1635 = XI 3940, 3941.
- 543 *MVONIVS MATERNVS (*nomen corruptum*) v. c. t. Bononiensis XI 703 *semel et male descriptus*. Uxor Marcia Crisp[ini]lla *ib.*
- NONIVS MVRCVS.
- Statius Murcus.
- 544 Murdia, L. f.: eius laudatio in lapide incisa (*temporibus circiter Augusti*), VI 10230.
- 545 MVRENA tribunus plebis sub Nerva *Plinius ep. 9, 13, 19*.
- Ablabius Murena.
- LICINIVS MVRENA.
- (C. Licinius?) Murena.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS *cet.*
- Q. ROSCIVS COELIVS MVRENA SILIVS DECIVS VIBVLL(I)VS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERC(V)LANVS POMPEIVS FALCO.
- M. ROSCIVS LVPVS MVRENA.
- M. (ROSCIVS) MVRENA.
- A. TERENCEIVS VABRO MVRENA.
- 546 Murredius, rhetor, quem passim vituperat *Seneca rhetor, cf. ind. Kiesslingii p. 546*.
- 547 Murrentius Mauricius, ad Aegyptum destinatus a Valeriano *vit. Aureliani 13, 1*.
- 548 Musa, rhetor, aequalis Senecae *Seneca contror. 7, 5, 10, 10 pr. 9*. Passim citatur et vituperatur a *Seneca, cf. ind. Kiesslingii p. 546*.
- Aemilia Musa.
- Antonius Musa.
- Octavius Musa.
- Q. POMPONIVS MVSA.
- 549 C. Musonius Rufus (C. Musonius *Plinius ep. 3, 11; praeterea Musonius Rufus vel Musonius*), Tusci generis *Tac. n. 13, 59; Philostratus vit. Apoll. 7, 16* (Babylonius male *Philostratus ib. 4, 35*, Tyrius *id. vit. soph. 2, 1, 9, nam vix alius significatur*), Volsiniensis *Suidas cf. CIL. VI 537*, equestris ordinis *Tac. h. 3, 81*, philosophus temporibus Neronis *Euseb. chron. (vers. Arm. sub a. 2081; Hieron. s. a. 2084; chron. Pasch. p. 450, 9)*. Stoicam disciplinam professus *Tac. a. 14, 59*. Eius discipuli Dio, Euphrates, alii *Fronto ad Verum 1, 1 p. 115 Naber*. Anno 62 Rubellio Plauto in Asia tunc degenti suavit ut imminens a Nerone periculum constanter opperiret *Tac. a. 14, 59*.

- Roma pulsus a. 65 *Tac. a. 15, 71; Dio 62, 27* (Io. Antiochenus fr. 90 Muell.), in Gyarum insulam, ubi fontem invenit *Philostratus vit. Apoll. 7, 16, cf. Iulianus in epistula plene nuper demum edita* (mus. Rhén. 42, 1887 p. 24), male excerpta ap. Suidam s. v. Μουσίδιος Καντίωνος et s. v. Βάπας (*Iulianus fr. p. 608 Hertl.*). Isthmum fodit iussu Neronis cum aliis damnatis *Philostratus ib. 5, 19; Luciano adscriptus dialogus Nero sive de fossione Isthmi*; in custodiam coniectus a Nerone, ex qua cum Apollonio Tyanensi epistularum commercium habuit *Philostratus ib. 4, 35, 46; praeterea constantia Musonii in exilio memoratur a Luciano Peregrin. c. 18 et a Iuliano in epistula ad Themistium p. 265 C. D Spanh.* Romam reversus a. 69 inter belli civilis discrimina intempestive sapientiam ostendit *Tac. h. 3, 81. P. Celerem accusat et condemnat Tac. h. 4, 10, 40; schol. ad Iuvenal. sat. 1, 47.* Philosophis ex urbe pulsus a. 71 Musonius solus excipitur *Dio 66, 13 = Zon. 11, 17*, postea tamen relegatus, revocatus demum a Tito *Hieronymus s. a. 2095.* Generum sibi elegit Artemidorum philosophum *Plin. ep. 3, 11, 5, 7.* Ex posteris eius Rufius Festus *CIL. VI 537.* Memoratur *Aristides or. XXVIII (I p. 351 Dindorf).* Dicta eius memorantur alia a *Gellio 5, 1, 1, 9, 2, 8, 16, 1, 1, 18, 2, 1* (unde *Macrob. sat. 1, 5, 12*), alia ab *Arriano in dissertationibus Epicteteis*, alia extant apud *Stobaeum et Clementem Alexandrinum collecta a Venhuizen Peerlkamp C.M.R. reliquiae (Harlem 1822).*
- 550 L. MVSSIDIVS, proconsul Siciliae sub Augusto nummi fortasse Tyndaritarum certe Siculi cum capite Augusti (non Tiberii, ut ait Cohen), in parte aversa inscriptum habentes L. Mussidi. (Mussid. vel Musai.) procos. (vel pr. cos.), ap. *Borghesi opp. II p. 452*, qui solus nomen oppidanorum in nummo agnovit; *Scott numism. chronicle 17, 1855, p. 218; Cohen mon. imp. ed. 2 t. 1 p. 206 n. 194* (ubi male nummus tribuitur Corintho); *Boutkouski dictionnaire numism. n. 2627; Fabretti raccolta numism. del museo di Torino p. 193 n. 3564.* — L. Mussidi in amphora rep. *Sulmone, Notizie 1887 p. 293.*
- 551 T. MVSSI[DIVS], quattuorvir [iarum curandarum], quaestor, tribunus plebis, fragmentum tituli urbani semel tantum descriptum *VI 1467.* Adfinis T. Mussidii Polliani n. 553, cum in eodem tit. v. 4 memoretur Pollia vel Pollia[nus] aliquis.
- 552 L. MVSSIDIVS LONGVS T. f., quattuorvir monetalis a. 716 (cf. *Mommsen hist. numm. p. 741*) nummi ap. *Babelon monnaies de la répub. rom. II p. 241 seq.* Fieri potest ut idem sit cum L. Mussidio proconsole Siciliae.
- 553 T. MVSSIDIVS POLLIANVS (in praenomine apographa variant inter T. et L.), praefectus frumenti dandi ex s. c., curator viarum, decemvir stiliibus iudicandis, quaestor, tribunus plebis, praetor (praetura in t. ordinem una cum consulatu reliquis honoribus praemissa), proconsul provinciae Galliae Narbonensis, consul tit. *VI 1466.*

554 L. Mussius Aemilianus, signo Aegippius, quattuor militiarum, vir egregius; praefectus vehiculorum trium provinciarum, Galliae Lugdunensis, Narbonensis, Aquitanicae, ad sestertium sexaginta milia; procurator Alexandriae Pelusi P[har]i? ad sestertium centum milia; procurator portus utriusque ad [sestertium ducenta milia] (a. 247); Laurens Lavinias t. urbanus vel potius Portuensis VI 1624 = XIV 170. Quem praeterea citat Hirschfeld Veric. p. 312 titulum Mussii Aemiliani, non est eius, sed Mussiae alicuius, VI 22772.

555 Mustius: ad eum scripsit Plinius ep. 9, 39.

556 T. MVSTIVS HOSTILIVS FABRICIVS MEDVLLA AVGVRIIVS C. f., tribu Fabia (origine Patavinus); allectus inter tribunicios ab imp. Nerva, praetor; Patavii curator aerarii, ibi potius quam Romae pontifex titulus Patavinus V 2822. — Huius ut videtur uxor Sab... Quinta C. f., Must(ii) Aug(urini) tegulae agri Patavini V 8110, 288 (cum incertum sit, ubi incipiat scriptura harum tegularum, nonnulli cogitaverunt de Quinta Mustia Augurina Sabina clarissima femina, viz recte). — Incertum num praeterea huius Augurini uxor (altera) Asconia C. f., Augurini, sacerdos divae Domitillae t. Patavinus V 2829.

557 Q. MVSTIVS PRISCVS consul cum M. Pontio Laeliano mense Aug. a. inc. aliquantum post a. 143 (fortasse a. 163, si quidem collega est consul ordinarius a. 163) VI 24162.

558 Q. MVTILL[IVS] SVRA ACCIANVS NEPOS decemvir stlitibus iudicandis tit. Aquileiensis V 876.

559 MVTILIA PRISCA Liviae necessaria Tac. a. 4, 12. Uxor Fulii Gemini, cum quo mortem obit a. 31 Dio 58, 4 (ubi traditur Πρωκία Πρίσκα, item nomen viri Γάιος 'Ρούφος 'Ισμίνος; corr. Nipperdey ad ann. 5, 2).

— M. PAPIVS MVTILVS.

560 Mutia Festa, Pediani (uxor) VI 22784. Cf. sub Q. Asconio Pediano.

561 Mutus, temporibus Horatii notus in urbe ut maritus uxoris divitis ('ex agris dotalibus' plurimum frumenti redegit) Horat. epist. 1, 6, 26.

562 Myrinus, gladiator Martial. 12, 29, 7; alius ib. spect. 20, cf. Friedlaender ad l. c.

563 Myrismus (Myriassimus traditur, Mirissimus editur inde a Casaubono), impurus homo, flagitantibus militibus ab Elagabalo remotus vit. Heliog. 15, 2.

564 Myro, Claudii l., a patrono occisus Seneca apoc. 13.

— L. MARIVS VEGETIVS MARCIANVS MINICIANVS MYRTILIANVS.

565 Mysticus, pantomimus temporibus Plinii Plin. h. n. 7, 184.

N

- 1 Naevius, homo socors *Horat. sat. 2, 2, 68* (incertum num idem *ib. 1, 1, 101*).
- T. AELIVS NAEVIUS ANTONIVS SEVERVS.
- 2 L. NAEVIUS AQUILINVS (sic plene dipl. mil. anni 249, praeterea Aquilinus; Aquilianus *fasti Hydat.*). Consul ord. a. 249 cum Fulvio Aemiliano *fasti*. Fortasse pater L. Naevii Flavii Iuliani Tertulli Aquilini (*infra n. 7*).
- 3 Naevius Arpinianus, homicidii reus, defensus (ut videtur) a Quintiliano adolescente *Quintil. inst. 7, 2, 24*.
- 4 C. NAEVIUS CAPELLA triumvir monetalis mediis fore Augusti temporibus (*cf. Mommsen hist. numm. p. 744 not. 15*) nummus aeneus apud *Babelon monnaies de la rép. romaine II p. 251*.
- 5 M. Naevius Censitus, pater M. Naevii Seiani et Naeviarum Marcianae et Naevillae *VIII 7054-7056*.
- 6 L. Naevius Clemens fistulae plumbeae urbanae ap. *Lancianum syll. ag. n. 67 cf. n. 95*.
- 7 L. NAEVIUS FLAVIVS IVLIANVS TERTVLLVS AQUILINVS clarissimus puer titulus *Hipponensis VIII 5228*.
- 8 L. NAEVIUS QUADRATIANVS legatus pro pr. Numidiae sub Pertinace *miliarii Africani VIII 10238. 10242, Bull. du comité 1887 p. 81 n. 170*. (Vix recte ad eum refertur fragmentum rep. in provincia proconsulari *VIII 1829*, ubi c. 2 potius supplendum [ve]t. leg. III Aug.).
- 9 M. Naevius Seianus, M. f., frater Naeviae Naevillae clarissimae memoriae feminae *VIII 7055*.
- 10 Naevius Sertorius Macro (Ναῖος [Ναῖος Xiph.] Σερτίσιος Μάκρων *Dio 58, 9*, ubi fortasse, cum Mommseno, scribendum Ναῖος [= Γναῖος] Σερτίσιος M.; praeterea Macro). A Tiberio delectus ut Seianum opprimeret; cohortibus praetoriis praepositus *Dio 58, 9; Philo leg. ad Gaium p. 551, cf. Tac. a. 6, 23, 48; Dio 58, 13*. Decretos sibi a senatu honores repudiat *ib. c. 12*. Malae artes eius; ex primoribus civitatis multos sibi invidiosos evertit *Tac. a. 6, 29, 47 cf. c. 38; Dio 58, 25*. Memoratur ut praefectus praetorio *Tac. a. 6, 15 = Dio 58, 18; Dio 58, 21, 24; Joseph. ant. 18, 6, 6. 7*. C. Caesarem adolescentem colit *Tac. a. 6, 45, 46; Dio 58, 28 cf. Suet. Cal. 12*; Tiberii funesta de C. Caesare consilia irrita facit *Philo ad Gaium p. 551, in Flaccum p. 519*. Tiberio mortem accelerat *Tac. a. 6, 50; Dio 58, 28*; Gaio imperii adiutor *Suet. Cal. 26*. Testamentum Tiberii in senatu recitat *Dio 59, 1*. A Gaio Aegypto praefectus *Dio 59, 10, a. 38* ab eodem mori coactus una cum Ennia uxore *Philo leg. ad Gaium p. 554, Dio l. c., Suet. c. 26*, una cum uxore et liberis e medio sublatus *Philo in Flaccum p. 519, leg. ad Gaium p. 553*.

- 11 L. NAEVIUS SVRDINVS, triumvir monetalis sub Augusto circa annum 739 (cf. *Mommsen hist. numm. p. 744 not. 15*) nummi aenei ap. *Babelon monnaies de la répub. romaine II p. 249*. — Hoc multo antiquior, avus fortasse eius, Naevius Surdinus memoratus a Val. Max. 7, 7, 6.
- 12 L. NAEVIUS SVRDINVS L. f., (filius puto eius qui praecedit), praetor inter cives et peregrinos VI 1468. Consul suffectus a. p. C. 30 una cum C. Cassio Longino fasti Arv. (CIL. I ed. 2 p. 71); fasti Nolani (X 1233).
- 13 NAEVIA ANTONIA RVFINA M. f. (fortasse M. Antonii Rufini consulis a. 133 filia, cf. *Borghesi opp. 4 p. 313*), clarissima femina (sic VI 1469; clarissimae memoriae femina 1470) tituli urbani VI 1469. 1470. Nescio qua parentela coniuncta cum T. Aelio Naevio Antonio Severo (VI 1332; *Inscr. Gr. Ital. 1071*; cf. *supra A 161*) et cum Tito Aelio Naeviano, cui titulum VI 9147 dicavit idem servus qui illi titulum VI 1469.
- 14 NAEVIA ANTONIA RVFINA, clarissima femina, filia eius quae praecedit VI 1470.
— NERATIA ANTEIA RVFINA NAEVIA DECIANA.
- 15 Naevia Marciana, soror Naeviae Naevillae VIII 7054. 7055.
- 16 NAEVIA NAEVILLIA clarissimae memoriae femina, nupta Fulvio Faustino praetorio viro, filia M. Naevii Censiti et Seiae Gaetulae VIII 7054-7056.
- 17 Naevolus 'philopygista' Iuvenalis sat. 9 cum schol. ad v. 1. Idem nomen ap. *Martial. 1, 97. 2, 46. 3, 71. 9b. 4, 83*.
- 18 Narciseus, Claudii libertus (fortasse idem, nondum manumissus, Narcissus C. Caesaria Augusti Germanici V 6641). Eunuchus schol. ad. Iuv. sat. 14, 329, viz recte. Inter liberos Claudio maxime honoratus eique ab epistulis *Suet. Cl. 28*; *Dio 60, 34*; *Victor epit. 4, 9*. Narcissus Aug. I. ab epistulis fistulae urbanae ap. *Lanciani syll. n. 144, Bull. comunale 1886 p. 104, 1887 p. 10*. In Britanniam missus aeditionem militum compositurus *Dio 60, 19*. Appium Silanum una cum Messalina pervertit *Dio 60, 14*; *Suet. Cl. 37* cf. *Tac. a. 11, 29*. Malae artes eius *Dio 60, 15. 16*. Innocentes pervertit *Seneca nat. quaest. 4 praef. 15*. Mox ipsi Messallinae eiusque amicis exitium parat *Tac. a. 11, 29-37*; *Dio 60, 31* (*Zon. 11, 10*); *Iuvenal. 14, 330*; qua occasione 'ius militum' uno die in eum translatum *Tac. a. 11, 33* cf. *Zon. 11, 9*. Quaestoriis ornamentis honoratus *Tac. a. 11, 37*; *Suet. Cl. 28*. Potentia eius; Claudio illudit *Dio 60, 33*. L. Vitellius auream eius imaginem inter Lares colit *Suet. Vit. 2*. Vespasiano favet *Suet. Vesp. 4*. Claudio Aeliam Paetina in domum inducendi auctor *Tac. a. 12, 1. 2*. Agrippinae invisus *Tac. a. 12, 57*; *Suet. Vesp. 4*, cui frustra apud Claudium adversatur *Tac. a. 12, 65*. Merita sua erga Claudium extollit; Britannicum fovet *Tac. a. 12, 65*; de huius sorte metoposcopus consulit *Sueton. Tit. 2*. Aegroto demum eo et profecto ad aquas Sinuessanas Agrippina Claudium e

medio tollit *Tac. l. c.*; *Dio 60, 34*. Aspera custodia saeptus et ipse ad mortem agitur *Tac. a. 13, 1*, Claudio nondum exequiis ductis *Seneca apoc. 13*, cum antea combussisset ex epistulario Claudiano litteras suspectas *Dio l. c.* Divitiae eius *Plin. h. n. 33, 134*; *Iuv. 14, 329*; sestertium amplius quater milies possessor *Dio 60, 34*. Memoratur etiam a *Iuliano Caes. p. 310 B* et a *Claudiano in Eutrop. I (XVIII), 441*; *Sidon. Apoll. ep. 5, 7*. Vix hic Narcissus (quod coniecerunt nonnulli) memoratur a Paulo apostolo *ep. ad Rom. 16, 11*.

19 Narcissus, cum aliis qui sub Nerone insolenter se egerant, a Galba punitus *Dio 64, 3*.

20 Narcissus athleta (iuvenis corpore validus *Her.*), Commodi strangulator *Dio 72, 22 (Zon. 12, 5)*; *Herod. 1, 17, 11*; *Synecellus p. 668, 10*. A Severo bestiis obicitur *vit. Sev. 14*; *Dio 73, 16*. Huius suffragiis Pescennius Niger administrationem Syriae nactus erat *vit. Pesc. 1*.

21 Narsus, Parthorum rex, legatos misit ad Probum pacem petiturus; epistula Probi ad eum *vit. Probi 17 (fictic.)*. Intellegitur sine dubio Narsus rex Persarum, qui cum Galerium proelio vicisset, postea ab eodem et a Diocletiano victus est (*Eutrop. 9, 22 seq.*; *Victor Caes. 39, 5*; *Ammian. 23, 5, 11*; *Orosius 7, 25, 4, 9 seq.*; *Ruf. Festus brev. 14, 15*; *Zonaras 12, 31*); sed hunc Diocletiani denuo temporibus regem Persarum factum esse, Probi temporibus regem Persarum fuisse Varanum satis constat (cf. *Tillemont not. sur Probe VI, note sur Diocletien X [hist. des emp. III p. 539, IV p. 602]*; *Nöldeke Geschichte der Perser zur Zeit der Sasaniden p. 49 not. 1 et p. 416*).

22 Nasennius Apollinaris (Nasennius est in *Digg.*; fr. *Vat. gentilicium om.*), de variis argumentis quaestiones eius ex Iulio Paulo, quibus is respondit libris quaestionum fr. *Vat. 227*; *Dig. 3, 5, 33 (34), 27, 1, 32, 35, 2, 22, 42, 1, 41*.

23 Nasica, captator, a Corano genero delusus *Horat. sat. 2, 5, 57, 65 seq.* — CAESIVS NASICA.

24 Nasidienus Rufus (Nasidienus v. *J. 84*, Rufus v. *58*), homo dives; cena eius irrita ab *Horatio sat. 2, 8*. Eques Romanus *Acro*.

25ALE.... NASO (M. Valerius Naso, M. f. primus editor, sed incertum num ex lapide), tribu Pub. (origine sine dubio Veronensis), quattuorvir viarum curandarum; flamen Augustalis primus Veronae creatus t. Veronensis V 3341. Fortasse Valerius Naso, praetorius a. p. Chr. 26, cf. *infra sub co.*

— L. AEMILIUS NASO FABVLLINVS.

— L. Antonius Naso.

— L. AXIVS NASO.

— IVLIVS NASO.

— P. Ovidius Naso.

— VALERIUS NASO.

— P. VIRIASIVS NASO.

- 26 Natalis, aequalis Senecae, 'tam improbae linguae quam impurae, et multorum heres fuit et multos habuit heredes' *Seneca ep.* 87, 16.
 — Antonius Natalis.
 — C. BELLICVS NATALIS.
 — C. BELLICVS NATALIS TEBANIANVS.
 — Caecilius Natalis.
 — L. CESTIVS GALLVS CERRINIVS IVSTVS LV[T]ATIVS NATALIS.
 — L. CESTIVS GALLVS VARENIANVS LVTATIVS NATALIS AEMILIANVS.
 — T. FLORID(IVS) NATALIS.
 — L. MINICIVS NATALIS.
 — L. MINICIVS NATALIS QVADRONIVS VERVS.
 — Pinarius Natta.
 — C. SCOEDIVS NATTA PINARIANVS.
 — M. Antonius Navillus Asiaticus.
 — M. OPSIVS NAVIVS FANNIANVS.
- 27 Naulobatus, Herulorum dux, Gallieno cum se tradidisset, consulari dignitate ab eo exornatus (ὁναυλὸς ἡγεμὸν ἡρῶν) *Syncellus* p. 717, 20 *Bonn.* Fortasse non diversus Andonnoballus Herulus, socius Romanorum temporibus ut videtur Claudii Gothici *continuator Dionis (ex. de sent., Dio ed. Dindorf 5 p. 226. 227).*
- 28 Neapolitanus, tribunus, a. 66 a Cestio Syriae praeside missus Hierosolyma, ut de rebus ibi gestis referret *Ioseph. bell.* 2, 16, 1. 2. Paullo postea praefectus alae Scythopolim Galilaeae a seditiosis Iudaeis tuetur *Ioseph. vit.* 24.
- 29 Neho, grammaticus Graecus, magister Severi Alexandri *vit. Alex.* 3, 3.
 — AVRELLA NEMESIANA.
 — Aurelius Nemesianus.
 — Aurelius Nemesianus Olympius.
- 30 SALVIVS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS CN. PLO[TIVS] MAXIMVS T. (H)OENIVS SEVER[VS] SERVEIENVS V[RSVS] IIIvir capitalis, tribunus laticlavus legionis V Macedonicae, item leg. I Adiutricis; vixit annis XXI mens. IX d. III t. *Ancyranus III S.* 6755.
 — M. CLAVDIVS FRONTO NEOCYDES.
 — Claudius Neocydes.
- 31 Neophytus, unus ex libertis Neronem fugientem secutus *Victor epit.* 5, 7.
- 32 NEPOS legatus pro pr. Britanniae paullo ante annum 98 *dipl. mil. (Eph. 4 p. 500 = III S. p. 1969 cf. Mommsen l. c.).*
- 33 Nepos, amicus et vicinus Martialis *Martial.* 6, 27 *cf.* 10, 48, 5. 13, 124.
- 34us Nepos: eius mentio in testamento Dasumii scripto a. 108 *VI 10229 v. 22. De Licinio Nepote, vel de Metilio Nepote cogitavit Mommsen.*
 — Appuleius Nepos.
 — C. CAELIVS NEPOS.
 — M. COCCEIVS NEPOS.

- Flavius Nepos.
 - T. Haterius Nepos.
 - T. HATERIVS NEPOS ATINAS PROBV8 PVBLICIV8 MATENIANVS.
 - Herennius Nepos.
 - Licinius Nepos.
 - LICINIVS NEPOS.
 - M. LICINIVS NEPOS.
 - Q. LICINIVS NEPOS.
 - MAEC... NEPOS(?).
 - Mamilius Nepos.
 - MARIVS NEPOS.
 - M. METILIVS AQUILLIVS REGVLVS NEPOS VOLVSIV8 TORQVATVS *ect.*
 - P. METILIVS SABINVS NEPOS.
 - Q. MYTILLIVS SVRA ACCIANVS NEPOS.
 - C. OPIV8 SABINVS IVLIV8 NEPOS M. VIBIV8 SOLLEMNIS SEVERVS.
 - A. PLATORIV8 NEPOS APONIV8 ITALICVS MANILIANVS *ect.*
 - A. PLATORIV8 NEPOS CALPV8NIANVS.
 - T. RVBRIV8 NEPOS.
 - SEX. TADIV8 LV8IV8 NEPOS PAVILLINVS.
 - Valerius Nepos.
 - Varisidius Nepos.
 - SEX. VITVLASIV8 NEPOS.
 - Q. Iulius Maximus Nepotianus.
 - Q. IVL(IVS) NEPOTIANVS.
 - IVLIA NEPOTILLA.
 - L. SEPTIMIA PATAVINIANA BALBILLA TYRIA NEPOTILLA ODAE-NATHIANA.
- 35 *NER... vir(gō) V(estalis): sic adscriptum in onyche ad imaginem muliebrem (*Fabretti col. Trai. p. 167; Bonarroti osservazioni sopra alcuni medaglioni antichi (R. 1698) tab. XXXVI fig. 3 cf. p. 406; ex his Lanciani notizie degli scavi 1883 tab. XVIII 8 cf. p. 461) sed videndum num antiqua aetate.*
- 36 SEX. NERANIVS CAPITO consul suffectus cum L. Acilio Strabone mense Sept. anni ut videtur 71 t. *Neapolitanus, Monumenti inediti dell' Acc. dei Lincei I p. 553.*
- 37 NERATI[VS]..... legatus fortasse pro pr. (ἡγεμὼν[δ]ε[ρ]ς); id vocabulum etiam in aliis titulis Lyciae de praeside provinciae videtur adhiberi) Lyciae et Pamphylicae fragmentum t. Tloensis Lyciae, semel descriptum, *CIG. 4240 b*; ceterum ne id quidem certum num ἡγεμὼν[δ]ε[ρ]ος vocabulum ad Neratium spectet. *De Neratio M... (infra n. 42) cogitavit Cave-donius (CIG. III p. 1121).*
- 38 Neratius Appianus, (Titium) Aristonem consuluit Pomponius *Dig. 40, 4, 46. (Pro Appiano scribendum esse Priscum coniecerunt nonnulli, cf. Dig. 20, 3, 3).*

- 39 C. NERATIVS FVFIDIVS ANNIVS, C. Fufidii Attici (*supra* F 341) et Neratiae Marullinae filius, Neratii Prisci consulis nepos, Accii Iuliani pronepos IX 2452 cf. 2450. Vide stemma propositum a Mommseno CIL. IX p. 230.
- 40 C. NERATIVS FVFIDIVS ATTICVS, clarissimus puer, C. Fufidii Attici et Neratiae Marullinae filius, eius qui praecedit frater IX 2453.
- 41 C. NERATIVS FVFIDIVS PRISCVS, C. Fufidii Attici et Neratiae Marullinae filius, frater eorum qui praecedunt IX 2451.
- L. IVNIVS AVRELIVS NERATIVS GALLVS FVLVIVS MACER.
- 42 ... P... NERA[TIVS]... M.... tribunus lat[iclav]ius legionis..., sevir e[q. Romanorum], [quaestor], tribunus p[le]bis, praetor candidatus, curator rei publicae, [item rei p.] Firman[orum], iuridicus ..., legatus Aug. [pro pr. provinciae ...] t. mutilus VI 1471. Non esse L. Neratium Marcellum qui sequitur monuit Borghesius opp. 5 p. 361.
- 43 L. NERATIVS MARCELLVS. Tituli: Saepinas IX 2456 nunc acrophalus (nempe primis versibus crasis) sed probabili coniectura Borghesii (5, 359) ad eum relatus, positus ei ex testamento uxoris (1); memoratur in diplomate Britannico III p. 864 (2) et in tabula alimentaria Ligurum IX 1455 col. II 16. 51. 73, III 60 (3). Tria nomina extant t. 2 et in mentione consulatus anni 129 VI 527. Frater L. Neratii Prisci (*infra* n. 46) Dig. 33, 7, 12, 43. Adlectus inter patricios a Vespasiano t. 1. Salius Palatinus t. 1. Triumvir monetalis; curator actorum senatus; quaestor Augusti; tribunus militum legionis XII Fulminatae; praetor; curator aquarum l. c. (Consul suff. a. inc.). Legatus imp. Traiani prov. Britanniae t. 1. 2, a. 103 Ian. 19 t. 2. (Nomen eius supplere Huebner in t. Britannico VII 1349). Ea ut videtur occasione Plinius Suetonio Tranquillo tribunatum ab eo impetravit Plin. ep. 3, 8, 1 (quam epistolam scriptam esse anno 101, ut reliquas eius libri, cum probabile sit, cf. Momms. Herm. 3 p. 40-43, videtur legatus Britanniae fuisse ab a. 101 ad a. 103). Consul II ord. cum P. Iuventio Celso a. 129 fasti. Uxor Vettilla t. 1. Praedia habet in portica Ligurum t. 3. — Incertum num hic Marcellus ab Hadriano ad voluntariam mortem coactus sit. Hadr. 15. Potius hic ... [Ma]rcellus cos. ..., qui a. 130 Hadriano, titulum posuit Saepini Eph. ep. 8, 108 cf. Röm. Mitth. 1889 p. 183.
- 44 NERATIVS PALMATVS, vir [clarissimus] (pro V·C· traditur VG; correxit Mommsen) t. Syracusanus X 7124. Fortasse fuit corrector vel consularis Siciliae, cf. Mommsen ad t., actatis igitur aliquanto posterioris.
- M. HIRRIVS FR[ONT]O NERATIVS PANSA.
- 45 NERATIVS PRISCVS consul, avus trium C. Neratiorum Fufidiorum (*supra* n. 39-41) Prisci Anniani Attici (pater Neratiae Marcellinae, clarissimae feminae) IX 2451. 2452 cf. 2450. 2453. Videtur esse actatis aliquanto posterioris quam is qui sequitur.

46 L. NERATIVS PRISCVS. *Tituli Saepinates IX 2454 (1). 2455 (2).* — *Tria nomina extant t. 1, L. Neratius ... t. 2. Neratius Priscus vit. Hadr. 4, 8. 18, 1. Dig. 31, 67, 8. 37, 12, 5. 50, 16, 85 (et in consulatu 48, 8, 6), fr. Dosith. 15, Priscus Neratius Dig. 1, 2, 2, 53. 34, 3, 8, 2, Neratius Gellius 4, 4, 4 et iuris auctores passim, Priscus Ulpian. fr. 11, 28, Dig. 35, 1, 112, 3. 39, 6, 21. 41, 2, 1, 21. 41, 4, 2, 6.*

L. f. t. 1. 2. Tribu Voltinia t. 1 (*origine sine dubio Saepinas*).

Frater L. Neratii Marcelli (*supra n. 43*) Dig. 33, 7, 12, 43. — Praefectus aerarii Saturni t. 1. 2. (*Praefecturae huius mentionem C. Mancinius act. acad. archaeol. Neapol. XII 2 p. 154, repperisse sibi visus est in fragmento VI 1495 v. 12, ubi ex nomine praefecti superest eus*). — Consul t. 1. 2, Dig. 1, 2, 2, 53, cum (M.) Annio Vero Dig. 48, 8, 6; *iidem consules fortasse memorantur in tessera plumbea ap. Borghesium opp. 5 p. 351. Consules hos fuisse suffectos anno p. Chr. 83 statuit Borghesius opp. 5 p. 356, quod iis referentibus poena in eos statuta est qui servos castrandos tradiderint, anno autem 83 a Domitiano prohibitum esse ne spadones fierent, Borghesius putavit; sed neque hoc certum est (cf. Friedländer Sitteng. III² p. 429), et apparet etiam aliquot annis post edictum Domitiani de poena eorum statui potuisse qui contra edictum fecerint. Fortasse consules fuerunt suffecti a. 87, quo anno mense Sept. Priscus aliquis consul fuit, testibus actis Arvalium (nomen collegae perit). Anno 98 consulatum Prisci et Veri tribuit Asbach mus. Rhén. 36, 46 not. 1, ann. Rhén. 72, 1882 p. 23 seq. — Legatus pro pr. in provincia Pannonia t. 1 (*idem videtur fuisse in t. 2*). Fortasse hic Priscus, amicus Plinii, a quo, cum exercitum amplissimum iam per aliquot annos regeret, Voconio Romano beneficium aliquod petebat Plinius ep. 2, 13; quae epistula videtur scripta anno 98 vel 99 cf. Mommsen Herm. 3 p. 38; unde circa hoc tempus Priscum praefuisse Pannoniae collegit Mommsen l. c. (ut successerit in Pannonia Ca. Pinaris Aemilio Cicatriculae Pompeiano, legato eius provinciae mens. Febr. 98). (Item fortasse hic Priscus, cui Plinius commendavit Saturninum Plin. ep. 7, 8 cf. 7, 7, 15, 3; incertum num hic Priscus, ad quem Plin. ep. 6, 8, 7, 19.) — Auctor iuris, scholae Proculianae, una cum Iuventio Celso (I 590) successor Celsi patris (I 588) Dig. 1, 2, 2, 53. Consiliarius Traiani Dig. 37, 12, 5 et Hadriani vit. Hadr. 18, 1. Traianus dicitur eum successorem sibi destinasse vit. Hadr. 4. — Libri eius inscripti regularum, membranarum, responsorum adhibiti in Digestis Dig. ind. Flor. et passim; liber de nuptiis citatur Gell. 4, 4, 4. Horum et reliquorum librorum eius reliquias composuit Lenel paling. iuris civ. I p. 764 seq. — Incertum utrum hic an is qui sequitur, an denique alius L. Neratius Priscus, pater Neratae Antaeae Rufinae Decianae IX 2458. Diversus ab hoc videtur Neratius Priscus avus trium Noratorum Fufidiorum IX 2451–2453. Fortasse huius L. Nerat. Prisci servus IX 2531; Nerati Prisci serva VI 29598; huius et fratris Noratorum vilicus, Noratorum cellarius IX 2484.*

- 47 L. NERATIVS PR[ISCVS] (*potius quam* PR[OCVLVS]), L. f. (*filius sine dubio eius qui praecedit, quippe eodem titulo honoratus*) tribu Vol., [consul suff. a. inc.], septemvir epulonum, legatus Aug. pro pr. P[annonia] inferiore et Pannonia [superiore] *t. Saepinas IX 2455.*
- 48 L. Neratius Priscus, pater Neratae Anteae Rufinae Naeviae Decianae *IX 2458. Fortasse idem qui praecedit.*
- 49 L. NERATIVS PROCVLVS, C. f. (*affinis sine dubio Neratiorum Marcelli et Prisci, supra n. 43, 46*) tribu Vol. (*origine Saepinas*); decemvir atlitibus iudicandis, tribunus militum legionis VII Geminae felicia et legionis VIII Aug., quaestor, aedilis plebis Cerialia, praetor, legatus legionis XVI Flaviae fidelis, item missus ab imp. Antonino Aug. Pio ad deducendas vexillationes in Syriam ob bellum Parthicum (*videtur indicari bellum motum a Volagaese sed priusquam ad arma ventum est compositum; cf. Borghesi opp. 5 p. 376*); praefectus aerari militaris; consul (suff. a. inc.) *t. Saepinas IX 2457.* Nerati Proculi vilicus *est in t. item Saepinate IX 2485. — Huius soror videtur fuisse Neratia Procilla IX 1132, sororis filia Neratia Betitia Procilla IX 1163, sororis filius C. Neratius C. f. C. n. C. pron. C. abn. Proculus Betitius Pius Maximillianus, tribu Cor. (origine Aeclanensis), honoribus apud Saepinates functus, curator kalendarii Nolanorum datus ab imp. Antonino Pio IX 1160–1162, cf. Borghesi opp. 5 p. 379.*
- 50 NERATIA (M. Antistii) Labeonis uxor *Dig. 34, 2, 32, 5.*
- 51 NERATIA ANTEIA RVFINA (*Rufinae vocabulum non certum*) N[A]EIVIA DECIANA L. Nerati Prisci filia, honorata a Saepinatibus *IX 2458. Eadem videtur Neratia Rufina, L. f., avia Iuliae Rufillae Augurinae IX 2459.*
- 52 NERATIA MARVLLINA clarissima femina, C. Fufidii Attici viri clarissimi, consulis, uxor, (trium C. Neratiorum Fufidiorum Prisci Anniani Attici ut videtur mater) *IX 2450 cf. 2451–2453.*
- 53 Neratia Procilla, uxor C. Betitii Pietatis, praefecti cohortis primae Flaviae Commagenorum, Saepini magistratibus functi, mater C. Neratii Proculi Betitii Pii Maximilliani *t. Aeclanensis IX 1132 cf. 1160, 1161. Fortasse soror L. Neratii Proculi (supra n. 49), cf. Borghesi opp. 5 p. 379.*
- Neratia Rufina, v. Neratia Anteia Rufina Naevia Deciana.
- FL(AVIA) NERATIA SEPTIM(LA) OCTAVILLA.
- NERO CLAVDIVS CAESAR AVG. v. sub Claudius.
- NERO IVLIVS CAESAR v. sub Iulius.
- TI. CLAVDIVS NERO = TI. IVLIVS CAESAR — TI. CAESAR AVGVSTVS v. sub Iulius.
- Sextia Nerula.
- M. SVILLIVS NERVLLINVS.
- Q. ACVTIVS NERVA.
- M. COCCEIVS NERVA.

- M. COCCEIUS NERVA = IMP. CAESAR NERVA AVG.
- A. LICINIUS NERVA SILIANVS.
- P. SILIUS NERVA.
- Claudia Nerviana.
- 54 Nestor, Tarsensis, philosophus Academicus (Stoicus *Luc.*), praeceptor Marcelli Octaviae filii *Strabo* 14 p. 674. 675, praeceptor Ti. Caesaris *Lucian. macrob.* 21. In patria sua princeps *Strabo* l. c. Vixit annos nonaginta duos *Lucian.* l. c.
- Iulianus Nestor.
- M. Gongius Nestorianus.
- CLAVDIA PAPIA NETONIA INSTEIA PRAENESTINA.
- 55 Nicanor, Arei (*ex coniectura Salmasii*) philosophi, Augusti amici, filius, et ipse contubernalis Augusti *Suet. Aug.* 89.
- 56 Nicanor, tribunus (χιλίαρχος) in exercitu Vespasiani, Iosepho olim notus, missus a Vespasiano Iosephum ut se dedat persuadet *Iosephus bell.* 3, 8, 2. 3. 4. 8. Idem ut videtur Nicanor Titi amicus, cum una cum Iosepho Hierosolymorum defensores adlocuturus esset, vulneratus *ib.* 5, 6, 2.
- 57 Ti. Nicephorus (Ti. Iulius Nicephorus *puto*), temporibus Claudii a Cibyriticis quotannis denariorum tria millia exigebat *l. Cibyriticus Lebas-Waddington* 1212. *Cf. Hirschfeld Veric. I* p. 13 not. 1.
- 58 Niceratus, Macedo, amicus Plutarchi *Plut. quaest. conv.* 5, 4 (p. 677 C).
- TI. CLAVDIUS FRONTINUS NICERATVS.
- 59 Niceros, myropola *Martial.* 12, 65, 4 *cf.* 6, 55, 3. 10, 38, 8, item *Sidon. Apoll. carn.* 9, 323.
- 60 Nicetes, rhetor Graecus temporibus Augusti *Hieronymus chron. ad a. Abr.* 1984. Tiberius eius ingenio offendebar *Seneca suas.* 3, 7. *Passim* laudatur a *Seneca*, *cf. ind. Kiesslingii* p. 546. — Ad hunc videtur pertinere epigramma *Automedontis anth. Pal.* 10, 23, *cf. Hillscher Jahrb. f. cl. Phil. suppl. vol.* 18 p. 415.
- 61 Nicetes cognomento Sacerdos (*cognomentum non habet Philostratus, habere videtur Plinius, item Tacitus, apud quem ex coniectura Lipsii editur Sacerdos* iste Nicetes pro sacerdos iste enitet *codicibus traditum; sed vide ne Sacerdos diversus fuerit a Nicete et apud Plinium interpungendum inter Nicetem et Sacerdotem, apud Tacitum autem scribendum et Nicetes; cf. Rohde mus. Rhen.* 41, 1886 p. 184), Smyrnaeus, rhetor. Arti suae iacenti primus novas vias aperit *Philostratus vit. soph.* 1, 19. Declamationes eius magno plausu audiuntur in Asia *Tac. dial.* 15, a. circ. 75 (*quo habitum dialogum fingit Tacitus*). Romae auditur a Plinio adolescentulo (nato a. 61 62) *Plin. ep.* 6, 6, 3. Iurgium eius cum Rufo logista Smyrnaeorum; ad hunc exercitui Germanico praepositum proficiscitur iussu imperatoris Nervae ad causam dicendam et ab eo absolvitur *Philostratus l. c.* Memoratur *Philostr.* l. c. 1, 20. 21.

- 62 Nicias, Cous, temporibus Strabonis in Co insula principatum exer-
cuerat (τοπαννίσιος) *Strabo* 14, 2, 19 p. 658.
- 63 Nico, Pergamenus, geometra et architectus, pater (Claudii) Galeni
Suidas s. v. Γαλῆνης (nomine non posito memoratur a Galeno *opp. V*
p. 17. 40. VI p. 755. 783. X p. 609. XIV p. 608. XVI p. 223. XIX p. 43
ed. Kuhn). Ab eodem (ut comiecit Schoene) videtur positus t. Perga-
menus *CI G.* 3517, cf. *Fränkel Inschr. v. Pergamon* ad n. 333.
- 64 Nicocrates, Lacedaemonius, aridus et exsuctus declamator *Seneca*
suas. 2, 22, *contr.* 7, 5, 14.
- 65 Nicolaus, Damascenus. Cf. *Mueller fragment. hist. Graec. III* p. 343 seq.;
Dindorf hist. Graec. min. I p. III seq.; *Schuerer Gesch. d. jüdischen*
Volks I p. 42 seq. Natus circa a. u. c. 690 (quippe sexagenarius
fere, cum Herodes mortuus est ipse de vita sua fr. 5 p. 353 *Mueller*,
p. 143 *Dind.*), parentibus Antipatro et Stratonice *Suidas* s. v. Ἀντι-
πατρος: frater Ptolemaeus *Suidas* l. c., *Ioseph. ant.* 17, 9, 4, bell. 2, 2, 3.
Familiaris regis Herodis ipse de vita sua fr. 4 p. 350 *Muell.*; *Ioseph.*
ant. 17, 5, 4 ccl. Augusto quoque insinuatus *Athenaeus* XIV p. 652 a;
Photius cod. 189; *Suidas* s. v. Νικόλαος Δαμασκηνός. (In eius honorem
ab Augusto nescio quae palmarum poma vel quae placentae Nicolai
appellati *Plut. quaest. conv.* 8, 4, *Athenaeus* l. c., *Photius* l. c., *Suidas*
l. c. cf. *Plin. h. n.* 13, 45 et praeterea *Mueller* l. c. p. 343 not. 3,
Dindorf l. c. p. V.) Legatos Indorum missos ad Augustum vidit
Antiochiae (anno ut videtur 734, cf. *Momms. ad mon. Ancyr.* ed. 2
p. 131) ipse ap. *Strabonem* 15, 1, 73 p. 719. Herodem comitatus in
Asiam per eum ab Agrippa Iliensibus remissionem multae impetrat,
qua ab Agrippa multati erant ipse fr. 3 p. 350 *Mueller*, p. 139 *Dind.*
A. 740 (de tempore cf. *Schuerer I* p. 302) mandatu Herodis verba
facit pro Iudaeis Asiae coram M. Agrippa *Iosephus ant.* 16, 2, 3-5
cf. 12, 3, 2. Herodem Romam comitatur in eadem navi vectus ipse
fr. 4 p. 351 *Mueller*, p. 140 *Dind.* Cum Augustus Herodi irasceretur
propter bellum in Arabia motum, Nicolaus Romam missus imperatorem
placavit ipse de vita sua fr. 5 (p. 351 *Muell.*); *Ioseph. ant.* 16, 9, 4,
16, 10, 8. Herodi de supplicio filiorum deliberanti mitiora suadet
ipse l. c. (p. 352 *Muell.*); *Ioseph. ant.* 16, 11, 3. Mandatu Herodis
accusationem Antipatri peragit coram Quinctilio Varo ipse l. c.; *Ioseph.*
ant. 17, 5, 4-6, bell. 1, 32, 3, 4. Mortuo Herode Archelaum Romam
comitatus ipse l. c. (p. 353 *Muell.*, p. 143 *Dind.*); *Ioseph. ant.* 17, 9, 3,
bell. 2, 2, 1, causam eius agit coram Augusto ipse l. c. (p. 354 *Muell.*);
Ioseph. ant. 17, 9, 6. 17, 11, 3, bell. 2, 2, 6. 7, 2, 6, 2. Monitu Herodis
historiam scribere aggressus ipse de vita sua fr. 4 p. 351 *Muell.*, libro-
rum centum quadraginta quattuor *Athenaeus* VI p. 249 a (librorum
octoginta *Suidas minus recte*); quo in opere, ut consentaneum, gratiam
Herodis aucupatus est *Ioseph. ant.* 16, 7, 1 cf. 14, 1, 3. Scripsit prae-
terea de vita Caesaris, et de sua ipsius vita *Suidas*, item *κατάβιβας*

ἰδιῶν συναγωγῇ Photius cod. 189. *Fragmenta horum operum composuerunt Mueller fr. hist. Graec. III p. 348-464; Dindorf hist. Graec. minores 1 p. 1-153. Aliorum operum eius mentiones congegit Mueller l. c. p. 344.*

- 66 Nicomachus: epistolam Zenobiae ad Aurelium in Graecum ex lingua Syrorum se transtulisse dicit Nicomachus *vit. Aurelian. 27, 6. Inter rerum scriptores habetur ap. Muellerm fr. hist. Gr. III p. 604 et Peterum hist. Rom. fragm. p. 361.*
 — C. ASINIVS NICOMACHVS IVLIANVS.
 — MAECIVS FALTONIVS NICOMACHVS.
- 67 Nicomedes, educator imp. Veri *vita Veri 2, 6. Ad eundem Henzenus rettulit inscriptionem VI 1598, supra sub Aurelio Nicomede.*
- 68 Nicostratus pancratiastes, quem adolescens senem vidit Quintilianus *inst. 2, 8, 14. Memoratur Tac. dial. 10. Isidori f. Lucian. quom. hist. scr. sit 9, origine Cilix Pausanias 5, 21, 10.*
- 69 Nicostratus, rhetor, praeceptor Aquilii Reguli, tempore Papiniani *Dig. 39, 5, 27. Origine Macedo; praeter alia scripsit laudem (ἐγκώμια) M. Antonini Suidas s. v. Memoratur Philostrat. vit. soph. 2, 31, 1; Syncellus p. 666 Bonn. (cf. praeterea locos citatos a Suidae editoribus). Ad eundem videtur pertinere t. Rhodius CIG. 2529 et ap. Hiller inscr. Rhod. 83, cf. supra sub T. Aureliano Nicostrato.*
- 70 NIGER curator operum publicorum cum Cosconiano VI 1472. *Actas inc.*
- 71 Niger, praefectus praetorio sub Commodo, interfecto Perenni, horis sex *vit. Comm. 6.*
- 72 Niger, Iudaeus ex Peraea, a. 66 fortitudine excellit *Iosephus bell. 2, 19, 2. c. 20, 4. 3, 2, 1-3. Occiditur a factione adversariorum ib. 4, 6, 1.*
- 73 Niger, Chaeronensis, Plutarchi aequalis, sophista, mortuus cum in Gallia declamaret *Plut. quaest. conv. 6, 7 (p. 692 B), de sanitate tuenda c. 16 fin. (p. 131 A).*
- 74 Niger, a M. Aurelio Aug. in secessu Alsiensi adhibitus cum legere vellet *Fronto de feriis Alsiensibus 3 (p. 224 Naber). Fortasse anagnostes.*
 — Q. AQVILIVS NIGER.
 — BRVTEDIVS NIGER.
 — C. Caesius Niger.
 — Casperius Niger.
 — Censorius Niger.
 — CN. CORNELIVS AQVILIVS NIGER.
 — T. IVNIVS NIGER.
 — C. Lartidius Niger.
 — D. Marius Niger.
 — L. MVMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERIVS CAVCIDIIVS TERTVLLVS.

- P. PESCENNIVS NIGER.
- C. PESCENNIVS NIGER IVSTVS.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA *cel.* VALERIVS NIGER *cel.* SOSIVS PRISCVS.
- Q. Sextius Niger.
- Veianius Niger.
- M. VETTIVS NIGER.
- BAEBIA NIGRINA.
- Mummia Nigrina.
- 75 NIGRINIANVS (M. Aurelius Nigrinianus *puto*) Cari nepos *t. urbanus* *ap. Huelsen Roem. Mitth.* 1889 p. 248; filius *puto* Carini aut Numeriani (Carini et Magniae Urbicae filium fuisse Nigrinianum iam ante reperi-
tum *t. urbanum* coniecerat Mowat *bull. épigr.* 5, 1885 p. 234). Divus Nigrinianus *t. urbanus*; nummi *ap. Eckhel* 7, 520, Cohen² 6 p. 409; mortuus scilicet et consecratus ante Carini mortem.
- 76 NIGRINVS tribunus plebis, in senatu recitat libellum quo queritur de advocatorum praemiis *Plinius ep.* 5, 13, 6. Dicit contra Varenum Rufum a Plinio defensum *ib.* 5, 20, 6. Instigatus a Fonteio Magno postulat ut Varenii Rufi causa peragatur *ib.* 7, 6, 2. 4.
- 77 NIGRINVS consularis, cum insidias parasset Hadriano, Faventiae occisus sub initium imperii Hadriani *vit. Hadr. c.* 7; *Dio* 69, 2. Videtur esse C. Avidius Nigrinus, sub quo *cf.*
- 77^a Nigrinus: ei et fratri eius dedicavit Plutarchus librum de fraterno amore *Plut. mor. p.* 478 A. Videtur esse C. Avidius Nigrinus, *cf. supra* sub T. Acidio Quieto.
- 78 Nigrinus, philosophus: cum celebravit *Lucianus dialogo* Νυγρίνος ἡ περὶ φιλοσόφων ἔθους.
- C. AVIDIVS NIGRINVS.
- Domitius Nigrinus.
- C. PETRONIVS PONTIVS NIGRINVS.
- Septimius Nil|grinus.
- C. LVCILIVS BENIGNVS NINNIANVS.
- 79 Ninnius Crassus (*sic* *Priscian.*, Crassus *Nonius*), poeta, vertit *Iliadem* Latine *Nonius p.* 475, 14, *Priscian. lib. IX p.* 478 Hertz (*cf. ib. lib. X p.* 502), *Charisius lib. I p.* 145, 21 Keil. Incertum quando vixerit.
- 80 Nin(n)ius Hasta, procurator ut videtur Domitiani fistula plumbea *rep. Romae, Bull. com.* 1882 p. 171, n. 597. Fortasse pater eius qui sequitur.
- 81 Q. NINNIVS HASTA (*tria nomina dedit t. consularis XI 3614*) consul ordinarius a. 114 cum P. Manilio Vopisco *fasti.* Constitutio divi Hadriani ad Ninnium Hastam *Paulus Dig.* 48, 8, 5.
- 82 C. Nipius Flavianus, procurator Augusti *VI 611.*
- M. Iunius Nipsus.

- 83 Nisus, grammaticus *Donat. vit. Vergil. (Suet. ed. Reiff. p. 64); Velius Longus de orthogr. p. 76, 7 ed. Keil et alibi (cf. ind. Keilii p. 609); Charisius lib. I p. 28, 9 Keil; Priscian. lib. X p. 503, 16 Hertz; cf. Arnob. adr. nat. 1, 59. Videtur vixisse circa Tiberii tempora cf. vit. Vergil. l. c.*
- 84 L. NO.... inter sodales Augustales cooptatus ut videtur a. 91 VI 1988 = XIV 2392 (nisi forte significatur alter consulum anni 94, L. Nonius Torquatus Asprenas, cf. sub hac).
- 85 Noarus (Νόαρος bell., Νόαρος vit.), ex genere Sohaemi regis (Ἰγχοῦος Σόαρος τοῦ περὶ τὸν Αἰθῶνον τετραρχούντος vit. 11, Σόαρος τῷ βασιλεῖ προσήκων κατὰ γένος bell. 2, 18, 6); ei Agrippa minor a. 66, cum Antiochiam ad Cestium Gallum proficisceretur, administrationem regni sui commisit *Joseph bell. 2, 18, 6, vit. 11. Facinora eius; Agrippa ei successorem mittit bell. l. c., vit. 11, 36.*
- 86 Nomentanus, parasitus Nasidieni *Horatius sat. 2, 8, 23. 25. 60. Diversus a Nomentano luxurioso ib. 1, 1, 102. 2, 3, 175. 224 et apud Senecam dial. 7, 11, 4. V. L. Cassius Nomentanus.*
- Tuscilius Nominatus.
- 87 Nomius, Ti. Caesaris libertus: eius mensa citrea, magnitudine insignis *Plin. h. n. 13, 93, 94.*
- 88 *Nomius (sic *Bucheler* [pro nomio traditur nomini meo], Numenius vulgo): ei 'eum velocitas pedum non concedatur sed obiciatur, lentiores manus sunt' *Seneca contr. 3 pr. 10. Fortasse athleta.*
- M. SERVILIUS NONIANVS.
- 89 Nonius (nomen incertum, debilem fortasse primis editoribus; in codicibus qui extant, recentibus omnibus, totus locus corruptus), a Gemino amico Plinii propter liberalitatem laudatur, non item a Plinio *Plin. ep. 9, 30.*
- 90 Cn. Nonius, eques Romanus, ferro accinctus reperitur in coetu salutantium Claudium a. 47 *Tac. a. 11, 22.*
- 91 M. NONIVS ARRIVS MUCIANVS. Tituli: V 3342 ipsi positus ab ordine Veronensi (1); V 5092 dicatus ab ipso Dianae in agro Bergomate (2); V 4318 tituli statuarum quas Briziae posuit imp. Commodus (3); V 4339 titulus operis alicuius ab eo Briziae dicenti (4). Memoratur in titulis uxoris V 4355 (5) et unius ex servis V 5005 (6), item in actis ludorum saecularium anni 204. M. Nonius Arrius Mucianus l. 1. 2. 3. 5 (item paene plene l. 6), . . rius Mu[cianus] l. 4, Nonius Arrius Mucianus acta saec. anni 204 V. 9, Nonius Mucianus ib. II 12 (cf. praeterea eph. ep. 8 p. 293); in consulatu [M. Nonius Ar]rius Mucianus VI 1982 3, M. Nonius Mucianus VI 1603. 2129, plerumque Mucianus. Cf. *Borghesi opp. 6 p. 62 seq.*
- M. f. l. 1. Iudae Borghesio filius M. Nonii Macrini, consulis et quindecimviri sacris faciundis, et coniugis eius Arriae (infra n. 108),

frater M. Nonii Arrii Paulini Apri qui sequitur; quamquam mirum ei non fuisse, ut illis, tribum Fabiam Brizianorum, sed Publiliam Veronensem (etiam M. Nonius Mucianus P. Delphius Peregrinus tribu fuit Publilia). Nepos fortasse M. Nonii Muciani consulis et quindecimviri sacris faciundis (infra n. 110), si vere, ut coniecit Borghesius l. c. p. 63, hic est Mucianus qui M. Nonio Muciano posuit titulum Briziensem V 4346. Cf. etiam Mommsen CIL. V p. 339. Tribu Publilia t. 1. Primi honores ignorantur. Clarissimus vir t. 2. 6. A. 189 statuas duas dicavit Commodus t. 3. Praetor t. 1. Consul t. 1. 2, ordinarius a. 201 una cum L. Annio Fabiano fasti. Quindecimvir sacris faciundis t. 1. Nominatur a. 204 in act. saec. Curator et patronus Veronensium t. 1. — Uxor Sextia Asinia Polla t. 5. Praedia habet ad lacum Benacum dicta Tublinatia t. 6. — Vix hic (quod coniecerant nonnulli) Arrius consul, memoratus Kaibel op. Gr. 674, cf. infra sub Oscia Modesta Cornelia Publiana.

- 92 M. NONIUS ARRIUS PAVLINVS APER. Tituli Briziani vel agri Briziani omnes: V 4262 (1). 4263 (2) 4340 (3). 4341 (4). 4342 (5). M. f. t. 3. 4. Iudex Borghesio (opp. 6 p. 65) filius M. Nonii Macrini (infra n. 108), frater eius qui praecedit. Tribu Fabia t. 3. 4. Clarissimus iuvenis t. 1. 2. 3. Quindecimvir sacris faciundis t. 3. 4. Clarissimus vir t. 4. 5. Quæstor candidatus, praetor urbanus (omisso tribunatu, utpote patricius puto); curator rei publicae Nicomedensium et Nicaeensium, curator viae Appiae, iuridicus regionis Transpadanae t. 4. Consulatus ei tribuit solus titulus falsus V 579* (= Orell. 916); sed nihil obstat quominus sumamus (cum Borghesio opp. 6 p. 65), eum non esse diversum ab Apro consule ordinario anno 207 cum Maximo. Patronus collegii dendrophorum Brixiae t. 4. — Uxor (Roscia?) Pacula t. 5.

- 93 L. NONIUS ASPRENAS cos. a. p. C. 6. Tituli Africani positi ab eo in proconsulatu, VIII 10018 (1). 10023 (2). 5205 (3); cippi urbani positi cum esset curator locorum publicorum, VI 1267 a. b (4) et bull. comunale 1886 p. 277 (5). Ara posita ab eo memoriae amici cuiusdam VI 2156, nam cum esse, non filium ostendit sacerdotium (6). Aut eius aut filii titulus Veliensis X 8342 b (7). Memoratur praeterea in titulo uxoris VI 1371 (8).

L. Nonius Asprenas t. 6. 7. L. Asprenas t. 1. 3. 4. 5; Vell. 2, 120; Tac. a. 1, 53. 3, 18, Asprenas Nonius Suet. Aug. 56, Asprenas t. 2; Plin. h. n. 35, 164; Quintilianus 10, 1, 22. 11, 1, 57; Dio 56, 22 (Aspern- pro Aspren- nonnulli codices Plinii et Quintiliani). In consulatione L. Nonius Asprenas fast. Cap. X 4881, L. Non. I 754, 755.

L. f., L. n. fasti Cap. (L. f. t. 7). Arus fortasse, non pater Asprenas proconsul, in exercitu Caesaris dictatoris a. 708. 709 bell. Afr. 80, Hisp. 10, . . . ius [Asp]renas L. f., pro p[ro]r. t. Valentinus XII 1748 cf. Hirschfeld ad eum (idem ut videtur dictus Nonius Struma Catull. carm. 32 cf. Plin. h. n. 37, 81). Pater eius Publilius (vocabulum ut

videtur corruptum) caecus, a Bruto (praetore urbano a. 710), cum postulare vellet, destitutus *Labeo ap. Ulpianum lib. VI ad edictum Dig. 3, 1, 1, 5* (vix alium, certe recentiore nullum intellexit *Labeo*). Diversus igitur a patre eius *Asprenas* tribunus plebis a. 710 (*Appian. b. c. 3, 7*), item ut puto diversus *Nonius* senator proscriptus ab Antonio, *Plin. h. n. 37, 81*. Incertum qua parentela cum eo coniunctus *L. Nonius Asprenas* *L. f.*, tribu *Velina*, inter testes senatus consulti facti anno 715 loco tertio *Bulletin de corr. hell. 1887 p. 227*. — Avunculus eius *P. Quinctilius Varus, Sex. f.*, consul a. 741 *Vell. 2, 120*, mater igitur *Quinctilia Sex. f.* Frater eius puto *Sex. Nonius Quinctilianus* consul a. p. *Chr. 8* (cf. sub hoc, infra n. 118).

Augusto artius iunctus *Suet. Aug. 56*. Accusatus veneficii a *Cassio Severo* *Plin. h. n. 35, 164; Suet. Aug. 56; cf. Quint. inst. 11, 1, 57*, defensus a *Pollione* *Quint. inst. 10, 1, 22*. (Anno 745 id accidisse ex *Dion. 55, 4* collato *Suetonio* nequaquam effici potest.) Consul suff. a. p. C. 6 *fasti Cap. Septemvir epulonum t. 1, 2, 6*. Legatus in Germania sub avunculo suo *Varo*, caede trium legionum audita, duas legiones quibus praecerat ad inferiora hiberna duxit *Vell. 2, 120; Dio 56, 22*. Proconsul Africae a. 14 *t. 1, 2* (in *t. 3* temporis indicatio corrupta est); *Tac. a. 1, 53*. Curator locorum publicorum iudicandorum *t. 4, 5*. In senatu verba facit a. 20 *Tac. a. 3, 18*. Uxor *Calpurnia L. Pisonis* filia *t. 8*. Huius fortasse liberta *Nonia L. Asprenatis* *l. Helena IX 5659*. — *L. Asprenas* (traditur *Asprenates*) nominatus a *Seneca* rhetore *contr. 10 pr. 2* ut declamator cuius fama cum ipso extincta sit, diversus videtur esse. Incertum utrum hic an is qui sequitur *L. Nonius Asprenas* in fistula plumbea suburbana, ap. *Lanciani syll. 377*; item incertum utrum hic [*As*]prenas, cuius servus (in eodem *t. L. Nonius* aliquis) *VI 23030*.

- 94 *L. NONIVS ASPRENAS* cos. a. p. C. 29. Titulus *Eph. ep. 4, 818*, nam huius esse, non patris, ostendit sacerdotium (1). Memoratur in titulo matris *VI 1371* (2). *L. Nonius Asprenas t. 2, L. Asprenas t. 1*. In consulatu *L. Nonius Asprenas IV 1555, L. Nonius fasti Nolani, L. Aspr[enas] fasti fratr. Arr., L. Aspr. I 767, 768. L. f., t. 1, L. Nonii Asprenatis* (cuius qui praecedit consulis a. p. C. 6) et *Calpurniae* filius, *Asprenatis Calpurnii Serrani* (infra n. 98) et *Asprenatis Calpurnii Torquati* (infra n. 99) frater *t. 2*. Consul suff. a. 29 cum *A. Plautio fasti fratr. Arr. (CIL. I ed. 2 p. 71), fasti Nolani (X 1233), cf. I 767, 768. IV 1555. Augur t. 1*. — In consulari *Asprenatum* domo duo fratres diversis modis morbo coli liberati *Plinius h. n. 30, 63*, fortasse significans hunc et unum e fratribus.

- 95 *P. NONIVS ASPRENAS* (tria nomina *VI 811. X 6638, Dio ind. 1, 59, Frontin. ag. 13, Ηρόπλος Νέωνος Dio 59, 9, P. N. . . . VI 10288*, *Nonius Asprenas Frontin. ag. 102, alibi Asprenas*), *M. f. Dio ind., consul ord. a. 38* cum *M. Aquila* *Juliano fasti. Hic puto Asprenas* senator,

consciis coniurationis in Gaium *Ioseph. ant.* 19. 1. 13, post caedem Gaii a Germanis corporis custodibus et ipse in Palatio occisus ib. c. 15 cf. c. 13. 17.

- 96 P. (Nonius) ASPRENAS, declamator *Seneca rhetor passim* (cf. ind. Kiesslingii p. 532). — *Nihil omnino huic Asprenati cum Torquato quem adloquitur Horatius carm.* 4, 7, 23 et ep. 1, 5, 3.
- 97 (P. ? NONIVS) ASPRENAS CAESIANVS: eius *severus* Olympus Asprenatis Caesiani dispensator, maritus Noniae P. l. Ionicae VI 9356.
- 98 (NONIVS) ASPRENAS CALPURNIVS SER[R]IANVS (pro Serran- traditur Serran- vel Seian-), Calpurniae et Asprenatis (consulis a. p. C. 6, supra n. 93), filius, L. Nonii Asprenatis (consulis a. p. C. 29, supra n. 94) et Asprenatis Calpurnii Torquati frater VI 1371. — *Aut huius aut eius qui sequitur filius* Calpurnius Asprenas, Galatinae ac Pamphyliae a Galba praepositus Tac. h. 2, 9 (cf. sub hoc).
- 99 (C. ? NONIVS) ASPRENAS CALPURNIVS TORQVATVS (Asprenas Calpurnius Torquatus VI 1371, Asprenas Calpurnius Torquatus VI 1370; praenomen ex Suet., cf. infra), Calpurniae et Asprenatis (consulis a. p. C. 6, supra n. 93), filius, L. Nonii Asprenatis (consulis a. p. C. 29) et Asprenatis Calpurnii Serrani (eius qui praecedat) frater VI 1371 cf. 1370. — C. Nonium Asprenatem in ludo Troiae lapsu debilitatum aureo torque donavit Augustus passusque est ipsum posterosque Torquati ferre cognomen Suet. Aug. 43, hunc puto significans. A C. Cuesare et aliis nobilibus vetera familiarum insignia adempta esse et Torquato torquem, narrat Suetonius Cal. 35 fortasse significans hunc; sed cf. supra sub D. Iunio Silano Torquato (I 558). (Alienus ab hac familia puto Torquatus quem adloquitur Horatius carm. 4, 7, 23 et ep. 1, 5, 9). — Ab hoc puto oriundi L. Nonius Torquatus Asprenas consul a. 94 (infra n. 123), Torquatus Asprenas consul a. inc. (infra n. 122), Torquatus Asprenas consul iterum a. 128 (infra n. 121). Ab horum puto Torquatorum uno appellatum balneum Torquati regione urbis prima Nol. urbis Romae.
- 100 NONIVS ATTIANVS famosus sub Nerone delator, a. 70 in senatu Tac. h. 4, 41.
- 101 NONIVS BALBVS tribunus plebis a. 722 Dio 50, 2. *Aut is qui sequitur aut pater eius.*
- 102 M. NONIVS BALBVS. *Tituli Herculanenses decem* X 1425–1434, positi unus X 1425 ab ipso (1), alii X 1426–1428 ab Herculanensibus (2. 3. 4), unus X 1429 a Nucernis (5), tres X 1430–1432 a communi Cretensium (6. 7. 8), reliqui X 1433. 1434 a civitatibus Cretae (9. 10).
M. Nonius Balbus t. 1–5. 9 (idemque fuit etiam t. 6–8. 10), Balbus tituli matris et uxoris X 1435–1437. 1440. Origine Nucernius t. 5, M. f. t. 1–5. 7. 9. 10. Pater M. Nonius M. f. Balbus X 1439, mater Viciria A. f. Archais X 1440. — Praetor t. 2–4. 7–10. Proconsul t. 1–10, Cretae et Cyrenarum, ut intellegitur ex t. 6–10. Hercula-

- nensibus basilicam portas murum sua pecunia extruit *t. 1.* Uxor Volasennia C. f. Tertia X 1435-1437. M. Nonius aliquis Balbi huius ut videtur libertus loco sepulturae ab Herculaneis honoratus X 1471 *cf.* 1472.
- 103 [NO]NIVS BASSVS consul (suff. a. inc.) *fragmentum Auximas IX 5829 suppletum a Borghesio opp. 6 p. 91, qui contulit L. Flavium Silvam Nonium Bassum consulem ord. a. 81, item aequalem eius C. Salviu[m] Liberalem Nonium Bassum, quorum hic certe fuit oriundus ex Piceno (IX 5533). — Ex eadem fortasse, qua hi, stirpe (Borghesi opp. 3 p. 379) L. Nonius Bassus Picen(o), praefectus cohortis I Brittonum milliariae sub Antonino Pio dipl. mil. (III p. 886).*
- C. NONIVS BASSVS SALVIVS LIBERALIS v. C. SALVIVS LIBERALIS NONIVS BASSVS.
- L. FLAVIVS SILVA NONIVS BASSVS.
- C. SALVIVS LIBERALIS NONIVS BASSVS.
- L. TETTIVS NONIVS CAECILIUS LYSIAS.
- 104 Nonius Celer, 'vir honestissimus', nescio quibus officiis civilibus occupatus, in matrimonium ducturus Quintiliani, amici Plinii, filiam, Tutili neptem *Plin. ep. 6, 32.*
- 105 M. NONIVS GALLVS (*sic t. Aeserninus IX 2642, Nonius Gallus Dio 51, 20.*) C. Nonii quatuorviri quinquennalis Aeserniae filius (*origine sine dubio Aeserninus*), C. n., M. pron. *t. Aeserninus*. Treviros subiecit anno circ. 725 *Dio 51, 20 ad eum annum.* Imperator; septemvir epulonum *tit. cit. (Consulem suffectum fuisse anno 718 coniecerunt Borghesius opp. 4 p. 53 et Henzen CII. I p. 456, ed. 2 p. 38).*
- 106 Nonius Gracchus (nonnius graceus *traditur*) inter nobiles a Severo sine causae dictione occisos *vit. Sever. 13, 3.*
- 107 NONIVS GRATILIANVS clarissimus vir, patronus collegii cuiusdam Beneventani cooptatus a. 257 IX 1681.
- 108 M. NONIVS MACRINVS. *Tituli: V 4343 (1). 4344 (2) dedicati ei Briziar. V 4300 (3). 4325 (4). 4336 (5). 4361 (6). 4864 (7) dicati ab ipso Briziae vel prope Briziam. M. f. t. 1. 2. Tribu Fab. t. 1. 2. Primi honores ignorantur. Praetor t. 2. Consul; quindecimvir sacris faciundis; legatus Augusti pro praetore provinciae Pannoniae superioris (sic t. 1) vel inferioris (sic t. 2) t. 1. 2 (de coniectura quadam Borghesii cf. infra sub Nonio Murco). Uxor Arria t. 7. Iudic. Borghesio (opp. 6 p. 64) filius M. Nonii Muciani, consulis et quindecimviri sacris faciundis (infra n. 110), pater M. Nonii Arrii Muciani (supra n. 91) et M. Nonii Arrii Paulini Apri (n. 92), cf. sub his. — Nullus fuit M. Nonius Macrinus iunior t. falsus V 550*.*
- 109 P. NONIVS MACRINVS M. f., tribu [Qui(r)ina] rel Ou(f)entina], quaestor a. 138, scribendo adfuit senatus consulto de nundinis saltus Buguensis VIII 270 = VIII S. 11451.
- Nonius Maximus v. Novius Maximus.

- 110 M. NONIVS MUCIANVS M. f., tribu Fabia, origine sine dubio Brixianus, consul, quindecimvir sacris faciundis *tituli Brixiani* V 4345. 4346; avus Muciani (i. e. M. Nonii Arrii Muciani consulis a. 201, ut putat *Borghesius* opp. 6 p. 63) V 4346. Cf. praeterea de his Noniis Mucianis *Mommsen CIL. V* p. 339. — Unius ex his Noniis Mucianis Brixianis (n. 91. 92. 110) servus Augustianus Muciani t. Brixianus V 4598.
- 111 M. NONIVS MUCIANVS P. DELPHIVS PEREGRINVS (sic t. *Veronensis*), vel etiam plenius P. DELPHIVS PEREGRINVS ALEIVS (scr. Alfius) ALENNIVS MAXIMVS CVRTIVS VALERIANVS PROCVLVS M. NONIVS MUCIANVS (sic in *senatus consulto VIII* 270 = *VIII S. 11451* v. 10. 11; brevius M. Nonius Mucianus ib. v. 25). Diversus ab eo qui praecedit, propter tribum; parentela aliqua videtur coniunctus fuisse cum P. Alfio Alennio Mazimo Curtio Valeriano (V 3590). — M. f. t. *Veronensis* V 3343. Tribu Pob. ib. (origine puto *Veronensis*). Tribunus militum legionis decimae Fretensis; quaestor; aedilis; praetor; legatus pro praetore provinciae Asiae ib. Consul suff. cum P. Cassio Secundo a. 138 mense Oct. *VIII* 270.
- 112 NONIVS MVREVS legatus provinciae cum exercitu sub Commodio epistula Commodi ad Ulodium Albinum vita *Cl. Albini* 2 (fictic.). Murei cognomen corruptum esse et significari M. Nonium Macrinum (supra n. 108) coniecit *Borghesius* opp. 6 p. 65.
- 113 NONIVS PATERNVS (sic t. urbanus ap. de Rossi *inscr. chr.* 1 p. 21 n. 14, praeterea Paternus) consul iterum (iterationis nota extat in fastis Graecis alteris, in t. urbano ap. de Rossi l. c., in *Pantheonico III S. 10488*, alibi omittitur) ord. anno 279 cum imp. (M. Aurelio) Probo Aug. tertium fasti (consul II a. 278, consul III a. 279 *Prosper*). (De Rossi l. c. p. 22 coniecit non diversum eum fuisse a Paterno consule ord. a. 269, eundem autem Orinium Paternum praefectum urbis anno 281, appellatum et Nonium et Orinium; cf. sub Orinio Paterno).
- 114 NONIVS PHILIPPVS legatus Augusti pro praetore provinciae Britanniae a. 242 *VII* 344.
- 115 C. NONIVS PROCVLVS C. f., tribu Arnensi, consul (suff. a. inc.) *VI* 1473.
- 116 [N]ONIVS QVINCTILIANVS (... tonius Quintilianus *Frontin. aq.* 102, loco corrupto, ubi littera a quae praecedit non videtur cum hoc nomine coniungenda esse, ... nius Quintilianus *act. Arr.*, Quintilianus *Tac.*) tribunus plebis a. 32 *Tac. a.* 6, 12. Consul suff. a. 38 (cum Ser. Asinio Celere ut videtur) *act. Arr.* (VI 2028d), *Frontin. aq.* 102. Filius fortasse Sex. Nonii Quintiliani consulis a. p. *Chr.* 8, pater eius qui sequitur.
- 117 L. NONIVS QVINTILIANVS, L. f., Sex. (consulis a. p. C. 8) nepos, C. Sosii consulis (a. n. c. 722) triumphalis (a. 720), pronepos, augur, salius Palatinus, vixit annos XXIII *titulus agri Sabini IX* 4855.

- 118 SEX. NONIVS QVINCTILIANVS L. f., L. n. (*patrem et avum dant fasti Cap., patrem etiam Dionis index*). *Frater puto minor L. Nonii Asprenatis consulis a. p. Chr. 6, filius Quinctiliae Sex. f., ut praenomen et cognomen traxerit e stirpe materna*. Triumvir monetalis non ante annum 742, sed nec multo postea (*cf. Mommsen hist. numm. p. 744 not. 15*) nummi ap. *Babelon monnaies de la répub. rom. II p. 257*. Consul ord. a. p. C. 8 una cum M. Furio Camillo *fasti*.
- 119 Nonius Receptus, centurio legionis XXII Primigeniae, kal. Ian. a. 69 Galbae imagines cum protegeret, a militibus victus, mox iussu Vitellii occisus *Tac. h. 1, 56. 59*.
- 120 Q. NONIVS SOSIVS PRISCVS consul ord. a. 149 cum Ser. Cornelio Scipione Salvidieno Orfito *fasti*. (Sosius Priscus VI 644, Σόσιος Πραίσιος tituli Gracchi tres, *Lebas 3, 2307, Borghesi opp. 8, 276, Kaibel ep. Gr. 841*, Quintus Silius Priscus *cod. Ienensis Gromaticorum, ed. Iachmann I p. 244*, Quintus Seicius et Priscus *cod. Gudianus, ib. p. 253, plerumque Priscus; Q. Non. Priscus solus t. urbanus VI 327, et in hoc quoque Non. videtur postea additum cf. Huebner ex. scr. 285, sed tamen, teste Hudson, manu antiqua, inde pendet t. falsus VI 106**).
- 121 (NONIVS) TORQVATVS ASPRENAS (Torquatus Asprenas VI 10048, 5, Torquatus Aspren. XV 1433, Asprenas XV 830, *chronographus anni 354, Torquatus fasti Hydatiani alique*) consul II ord. a. 128 cum M. Annio Libone *fasti*.
- 122 (NONIVS) TORQVATVS ASPRENAS consul (suff.) mense Sept. a. inc. cum L. Sergio Paulo VI 253, *fortasse temporibus Hadriani cf. Henzen ad VI l. c.*
- 123 L. NONIVS TORQVATVS ASPRENAS (*sic plene VI 25527, alibi Asprenas; L. No. . . VI 1988 = XIV 2392, nam hic videtur in consulatu significari*) consul ordinarius a. 94 cum T. Sextio Magio Laterano *fasti*. (Orrell. 11^b non hi consules significantur, sed Sertii Torquatus et Lateranus).
- Nonius Vindex v. Novius Vindex.
- 124 Nonia C. f.: eius horti appellati Titiani cippus *prope urbem rep. VI 29772 cf. Huelsen Roem. Mitth. 1891 p. 344*.
- 125 Nonia Antis[ia?] fistula plumbea *rep. Bais, Eph. ep. 8, 381. Fortasse femina nobilis*.
- 126 Nonia Arria Hermionilla, uxor Sex. Valerii Publicolae Vettilliani equitis Romani, avia M. Anni Valerii Catulli *titulus agri Briziani V 4484. Parentela videtur coniuncta cum M. Nonio Arrio Muciano, supra n. 91, ut coniecit Borghesius opp. 6 p. 66*.
- 127 NONIA CELSA, uxor Maerini imperatoris, Diadumeni mater *vita Diadum. 7, 4. Nummis et inscriptionibus ignota*.
- 128 NONIA MAXIMA clarissima femina tubus plumbeus *Romae rep., Notizie 1890 p. 321*.

129 NONIA POLLA mater L. [Volu]sij Saturnini proconsulis (Asiae) *l. Pergamenus ap. Fränkel Inschr. v. Pergamon n. 427. Filius fortasse fuit L. Volusius Saturninus consul a. p. Chr. 3, cf. sub Volusius Saturninis.*

130 Norbana, uxor Cari, amici Martialis *Martial. 7, 74, 7.*

131 Norbana (traditur Narbana), in exilium acta a Commodo *vit. Commodi 4, 4.*

132 Norbanus, praefectus praetorio Domitiani, conscius coniurationis qua ille occidit *Dio 67, 15 (Zonaras 11, 19).*

133 Norbanus, in exilium actus a Commodo *vit. Commodi 4, 4.*

— L. APPIVS MAXIMVS NORBANVS.

134 L. NORBANVS BALBVS (FLACCVS? de hoc cognomine cf. infra sub *Dione*; L. Norbanus Balbus *VI 1437. IX 2827. X 1964*, L. Balbus *Plin. h. n. 2, 202*, alibi L. Norbanus; C. Norbanus *Cassiodor., errore, Balbus consulum laterculi plerique*; A. Νορβανός Φλάκκος ἢ Βάλβος *Dio ind. consulum l. 57*). C. f. *Dio ind. l. 57*; fortasse frater C. Norbani *Flacci consulis a. 15*. Consul ordinarius a. p. C. 19 una cum M. Iunio Silano *fasti*. Tuba canere solitus ipso consulatus sui die kalendarum Ianuariarum hominum animos turbat *Dio 57, 18. Hic fortasse Norbanus vir nobilis a. 41 in Palatio a Germanis corporis custodibus occisus Ioseph. ant. 19, 1, 5.* — *Huius ut videtur libertus L. Norbanus Balbi l. Clemens XI 1942 (Perusiac); plane incertum num huius Balbi mentio fiat in fragmento Perusino XI 1942.*

135 C. NORBANVS FLACCVS cos. a. 716 (tria nomina exhibent *fasti triumph. Capitolini, Philo, Iosephus* [ubi pro Νορβαν- in codicibus est νορβαν-, νορβαν-, νορβαν-], item *Dio ind. consulum l. 48*, nisi quod hic pro Γ. Νορβανός scriptum est Γ.α. Νορβανός; alibi C. Norbanus vel Norbanus; Flaccus *fastorum laterculi nonnulli sub a. 716*).

C. f. *fasti triumph. Cap., Dio ind. l. 48*. Copiarum triumviratum a. 712 in Macedonia dux Appianus *b. c. 4, 87, 102, 103, 104, 106, 107, 130; Plutarch. Brutus 38; Dio 47, 35, 36 (Zonaras 10, 19)*. Consul a. 716 cum Ap. Claudio Pulehro *fasti. Triumphavit ex Hispania d. 12 Oct. 720 fasti triumph. Cap.; fasti triumph. Barb. (CIL. I p. 478, ed. 2 p. 70)*. Proconsul Asiae *Philo leg. ad Gai. p. 592; Ioseph. ant. 16, 6, 3, 7; l. Pergamenus mutilus, ap. Fränkel Inschr. v. Pergamon n. 416 (proconsul fuit post pugnam Actiacam, sed fortasse non multo postea, Waddington fastes n. 50)*. Quindecimvir s. f. a. 737 *acta saecularia, aut hic aut is qui sequitur.*

136 C. NORBANVS FLACCVS cos. a. 730 (tria nomina plene exhibet *Dio ind. consulum l. 53*; C. No[rbanus] Flaccus *fasti Cap., (C. Nor|banus Flac. fasti ser. Lat., C. Norbanus Dio 53, 28, Cassiod.; Flaccus consulum laterculi plerique)*. C. f. (fortasse filius eius qui praecedit), C. n. *Dio ind. Consul ordinarius a. 730 cum Augusto decimum fasti.*

- 137 C. NORBANVS FLACCVS consul a. p. C. 15 (*tria nomina exhibent fasti Antiatres sub a. 15 et Dio ind. consulum l. 57, Norbanus Flaccus Suet. Vit. 3, alibi C. Norbanus; Flaccus consulum laterculi plerique*). — C. f. Dio ind. 57; filius fortasse eius qui praecedit, frater puto L. Norbani Balbi cos. a. p. Chr. 19 (*supra n. 134*). Praetor urbanus a. p. Chr. 11 fasti fratr. Arv. (CIL. I ed. 2 p. 70). Consul ord. a. 15 cum Druso Caesare fasti. Huius fortasse C. Norbani Flacci ancilla VI 12152; item ex huius familia C. Norbanus Flacci l. Quietus pullarius VI 2200. Fortasse huius et fratris dispens. Norbanorum Bull. comun. 1886 p. 387, 1589. — Aut hic, aut frater eius, a. 41 post Gai necem a Germanis tumultuantibus occisus (v. sub fratre, *supra n. 134*).
- 138 Norbanus Licinianus, Baeticus, relegatus a Caecilio Classico, in eiusdem causa a provincia Baetica legatus Romam missus, damnatur praevaricationis Plin. ep. 3, 9, 29–35.
— Q. Cornelius Flaccus Noricus Numisius.
- 139 P. Novanius Gallio, heres institutus in testamento quodam recitato in causa Liburniae Quintil. inst. 9, 2, 35.
— L. Dudistius Novanus.
— (ANNAEA) NOVATILLA.
— M. CAECILIUS NOVATILLIANVS.
— C. Laccanius Novatillianus.
- 140 Novatus, gener Terentiani Mauri, quem hic adloquitur de metr. v. 283.
— ANNAEVS NOVATVS v. L. Iunius Gallio.
— Iunius Novatus.
— SERV(A)EA NOVELLA RVFINA POTITIANA.
- 141 TORQVATVS NOVELLIVS ATTICVS (*sic t. Tiburtinus XIV 3602, Novellius Torquatus Plin.*). Origine Mediolanensis Plin. h. n. 14, 144. P. f. t. Tiburtinus. Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis primae, tribunus militum vexillariorum legionum quattuor, primae, quintae, vicesimae, undevicesimae (i. e. quattuor legionum in Germania inferiore tendentium), quaestor, aedilis, praetor ad hastam, curator locorum publicorum, legatus ad census accipiendos et dilectum et proconsul provinciae Narbonensis t. Tiburtinus; ad proconsulatum usque e praetura honores gessit Plin. 14, 144. Moritur nondum finito anno proconsulatus Foro Iulii, annum agens quadragesimum quartum *lit.* Bibendo famam nactus atque etiam cognomen (*nescimus quod*), Tiberio quoque principi iam seni ea re commendatus Plin. l. c. Incertum num aliqua parentela cum hoc coniunctus P. Novellius Atticus, amicus M. Aelii Prisci Egrilii Plariani XIV 155. 156.
— Antonius Novellus.
— L. PETRONIVS SEVERVS NO[VINI]ANVS.
- 142 Novius, amicus Martialis Martial. 1, 86. Idem nomen ap. Martial. 7, 72, 7.
- 143 Novius, captator hereditatum Iuvenal. 12, 111.

144 L. NOVIUS CRISPINVS MARTIALIS SATVRNINVS. *Tituli Lambaesisitani VIII 2747 (1). VIII S. 18273 (2); praeterea memoratur in titulis Lambaesisitanis VIII 2542 (3). 2652 (4). 2693 (5). VIII S. 18083 (6). 18214 (7). 18234 (8), in Verecundensi VIII 4199 (9); in Thamugadensi VIII S. 17894 (10), fortasse etiam in Lambaesisitano VIII 2728 (11); denique nomen eius videtur recte suppletum esse in Thamugadensi VIII S. 17852 (12).*

L. Novius Crispinus Martialis Saturninus *t. 1* (... [C]rispi[nus Martialis Saturni[nus] *t. 2*), L. Novius Crispinus *t. 6-10*, L. Novius Cr[ispinus] *t. 4*, [L.] Novius Cri[s]pinus *t. 3*, ...ius Crispinus *t. 5*, Crispinus *t. 11*. Sevir equitum Romanorum, quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum leg. VIII Hispaniae, quaestor pro praetore provinciae Macedoniae, trib. pleb., praetor, legatus iuridicus Asturiae et Callaeciae, legatus Augusti legionis I Italiae, proconsul Galliae Narbonensis *t. 1. 2*. Legatus Aug. pro pr. provinciae Africae *t. 1-9*, a. 147 *t. 3*, a. 148 *t. 4*, a. 150 *t. 1*. Consul designatus *t. 1. 2. 6. 9*, a. 149 *t. 12*, a. 150 (*cuius anni initio videtur t. 1 positus esse t. 1; consul successit puto ipso anno 150*). Filius P. Novius Saturninus Martialis Marcellus *t. 6*. *Filia fortasse Novia Crispina, cf. infra sub hac.*

145 Novius Facundus (*sic optimus codex Bambergensis, in reliquis locis varie deformatus; Manlius codices novelli et editiones vetustae, Manilius Pighius*). mathematicus, cuius ingenio Augustus obelisco in campo Martio 'addidit mirabilem usum ad deprehendas solis umbras dierumque ac noctium ita magnitudines' *Plin. h. n. 36, 72*.

146 Novius Maximus (*sic cod. Flor. ep. 4, 20 itemque ib. Ricc. ind., Nonius Maximus Ricc. ind. 5, 5 itemque editiones vetustae ep. 4, 20; praeterea nude Maximus.*) Ad eum dedit *Plin. ep. 4, 20, 5, 5*. Iudicium Plinii de opere complurium voluminum ab eo edito *4, 20*. Alius liber eius significatur *ib. 5, 5, 7*.

147 Novius Priscus, amicus Senecae; post cuius interitum in exilium mittitur anno 65 *Tac. a. 15, 71*. Uxor Artoria Flaccilla *ib. Fortasse idem D. Novius Priscus, v. infra.*

148 C. NOVIUS PRISCVS cos. suff. mense Sept. a. 152 cum L. Iulio Romulo *dipl. mil. (III S. p. 1987)*. *Fortasse idem qui sequitur.*

149 C. NOVIUS PRISCVS, pater C. Novii Rustici Venul(ei) Aproniani, maritus Flavoniae Menodora; consul (suff. a. inc.) *III S. 6815. 6816*. *Fortasse idem qui praecedit.*

150 D. NOVIUS PRISCVS (*tria nomina act. Arr.*) consul ord. a. 78 cum L. Ceionio Commodio *act. Arr.; fasti*. D. Novi Prisci fistula urbana, *Bull. comunale 1889 p. 47 n. 1*. — *Fortasse idem Norius Priscus missus in exilium anno 65 (cf. supra n. 147)*. Alius sine dubio D. Novius Priscus curator tribus Sucusanae iuniorum *VI 199 v. 7*.

- 151 Novius Rufus, ad quem occiso Pactunccio Magno (*infra P 27*) hereditas quaedam delata est *Paulus Dig. 28, 5, 93 (92)*. *Fortasse is qui sequitur.*
- 152 L. NOVIUS RVFVS (*tria nomina act. Arr., II 4125*; Novius Rufus *rit. Sever.*) consul suff. mense Maio a. 186 *act. Arr.* Anno 193 mense Febr. legatus pro pr. Hispaniae Tarraconensis *II 4125*. Occisus a Severo *rit. Sever. 13, 7*.
- T. FL(AVIVS) NOVIUS RVFVS.
- 153 C. NOVIUS RVSTICVS VENVL(EIVS) APRONIANVS, tribu Sergia, filius C. Novii Prisci et Flavoniae Menodoraе, decemvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavius legionis VI Ferratae Capar(eis) (*sic III 6846*; Capare. 6844; cf. O. Hirschfeld ad n. 6844), quaestor candidatus, legatus Asiae, tribunus candidatus, [praetor] designatus *tituli Antiochiae Pisidiae III S. 6844, 6845, 6846*.
- 154 P. NOVIUS SATVRNINVS MARTIALIS MARCELLVS, filius L. Novii Crispini Martialis Saturnini *t. Lambecianus Eph. ep. 5, 721 = VIII S. 18083*.
- 155 NOVIUS(?) SEVERVS PIVS (*nomen minime certum*; Nom. Severus Pius *acta anni 213*, Nov[i]us [Severus Pius] *acta anni 218*), frater Arvalis, magister collegii anno 213, nominatur praeterea anno 218 *act. Arr.*
- 156 Novius Vindex (*gentilicium extat in inscriptione carminis Statiani [in collatione libri optimi quam habemus manu Politiani factam, litterae o lineola est superscripta]*; Nonius Vindex *editiones nonnullae*), possessor signi Herculis a Lysippo facti, quod celebrant Statius *sibr. 4, 6 (cf. sibr. 4 praef.)* et Martialis 9, 43, 44. Memoriam Vestini nescio cuius colit *Stat. 4, 6, 95*. — *Fortasse cum hoc aliqua parentela coniunctus M. Aufatius P. f. Arn. Vindex Novius Probus praefectus equitum t. Iuvanensis Frentanorum, Notizie 1892 p. 351.*
- 157 NOVIA CRISPINA uxor Q. Antistii Adventi Postumi Aquilini *t. Thibultianus VIII S. 18893*. *Fortasse filia L. Novii Crispini supra n. 144.*
- C. NVNNVLEIVS NVDVVS.
- 158 Numa, poeta, Ovidii aequalis *Ovid. ex P. 4, 16, 10*. Cf. Teuffel *Lot. 252, 11*.
- FABIA NVMANTINA.
- FABIVS NVM[ANTIVS].
- Numenius c. Nominus.
- 159 Numerianus, magister in urbe ludi litterarii, tanquam senator in Galliam profectus, manu militum collecta Albini partes adfixit, praemiiis a Severo oblati uti noluit *Dio 75, 5*.
- M. AVRELIVS NUMERIVS NUMERIANVS CAESAR, postea AVGVSTVS.
- 160 L. Numerius Albanus, tribunus cohortis (quintae) vigilum a. 113 *VI 221*; praefectus classis Ravennatis a. 127 *dipl. mil. (III p. 874)*.

Nescio num ex huius posteris Numerius Albanus, vir clarissimus, praeses provinciae Lusitaniae a. 336 t. Olisiponensis II 191.

162 NUMERIVS ATTICVS, vir praetorius, iuravit vidiisse se Augustum crematum in caelum euntem *Dio 56, 46 cf. Suet. Aug. 100.*

163 ...IMVS ([MAX]IMVS?) NUMERIVS AV..., [sevi]r equitum Romanorum, allectus in[ter] tribunicios, praetor] candidatus, legatus provinciae Baeticae, praefectus frumenti d[ia]ndi, sacerdos [un]on[is]? (*vir in urbe Roma*). [ul]p[er]eus, curator civitate ..., *titulus in urbe Roma descriptus VI 1174. Beneficia ab eo in nescio quod collegium collata ib.*

— P. ALFIVS MAXIMVS NUMER(IVS) LICINIANVS.

— P. ALFIVS AVITVS NUMER(IVS) MATERNVS.

— M. AVRELIVS NUMERIVS NUMERIANVS CAESAR, *postea AVGUSTVS.*

164 Numicius: ad eum dedit Horatius *ep. 1, 6. Fortasse is qui sequitur.*

165 P. NUMICIUS PICA CAESIANVS, praefectus equitum, sevir (equitum Romanorum), quaestor pro praetore provinciae Asiae, tribunus plebis *titulus Romae ei datus a provincia Asia VI 3835. Virisse Numicium temporibus Augusti indicant et praefectura equitum, qua militia postea equites Romani tantumungebantur, et tituli litterae, cf. Henzen mus. Rhén. 23, 1878 p. 488. Filius puto fuit Minuci (scr. Numici) Picae memorati a Varrone de r. r. 3, 2, 2.*

Pomponius Numida.

166 NUMIDI[A] ... OPENDA VALERIANA clarissima femina, mater Titi Campani Prisci Maximiani viri consularis *t. Helicticus lectu difficilis XII 137.*

— C. IVNVS NUMIDIANVS.

— Q. Cornelius Flaccus Noricus Numisius.

— L. FVLVIVS GAVIVS N[UMISIVS] AEMILIANVS.

— Q. CAMVRIVS NUMISIVS IVNIOR.

167 NUMISIVS LICINIANVS vir clarissimus, curator rei p. Beneventanae *IX 1585. 1586. Saeculi puto p. C. IV.*

168 NUMISIVS LVPVS legatus legionis octavae (Augustae) in Moesia *Tac. h. 3, 10, ob res adversus Sarmatas bene gestas ab Othone consularibus ornamentis donatus ib. 1, 79. Legionem ducit in Italiam ib. 3, 10.*

— L. FVLVIVS GAVIVS NUMISIVS PETRONIVS AEMILIANVS.

169 Numisius Quintianus, vir perfectissimus, ab epistulis Latinis *a. 239 VI 1088.*

170 NUMISIVS RVFVS legatus legionis Vetera castra contra Batavos defendit *Tac. h. 4, 22. A militibus vinetus et Germanis traditus ib. 4, 59; occisus 1, 70 cf. 1, 77.*

— NIVS GALLVS VECILIVS CRISPINVS MANSVANIVS MARCELLINVS NUMISIVS [s]ABINVS.

- 171 Numisius Victorinus, vir perfectissimus, pater C. Clodii Fabricii Numisii Victorini praetorii viri VI 1381.
— C. CLODIVS FABRICIVS NVMISIVS VICTORINVS.
- 172 NVMISIA CELERINA P. f., uxor D. Fonteii Frontiniani L. Stertini Rufini legati Numidiae a. 160. 162 VIII 2739. 4232.
- 173 Numisia Galla: eius causa apud centumviros defensa a Votieno Montano adulescente Seneca contr. 9, 5, 15.
- 174 NVMISIA MAXIMILLA virgo Vestalis maxima tituli urbani VI 2129 (1); Bull. comunale 1883 p. 215 n. 613 (2), anno 201 t. 1. L. 1. t. 2. Memoratur in actis ludorum saecularium anni 204 Eph. ep. 8 p. 285. 287 (cf. p. 267 not. 1).
- 175 Numisia Proc(u)lla fistula plumbea prope Romam rep., ap. Lancianum syll. aq. n. 233.
- 176 NVMITOR (Tutor scholia) 'pirata Cilicium', damnatus a senatu Iuvenal. 8, 93. Videtur fuisse legatus Ciliciae, paullo ante Iuvenalis tempora repetundarum damnatus. — Fortasse idem Numitor, amico poetae avarus, alias prodigus Iuvenal. 7, 74 seq.
- 177 Numitorius, editis Vergilii bucolicis, recripsit antibucolica Donatus vit. Vergilii (Suet. ed. Reifferscheid p. 65).
- 178 NVMMIVS AEMILIANVS DEXTER vir clarissimus, proconsul Asiae titulus a provincia Asia Barcinone ei datus II 4512.
- 179 NVMMIVS ALBINVS frater Didii Iuliani qui imperavit vit. Did. 1.
- 180 NVMMIVS ALBINVS praefectus urbi a. 256 chronographus anni 354. Vide sub M. Nummio Ceionio Annio Albino.
- 180* [NV]MMIVS ALBI[NVS] ὁ λαμπρότατος ὀπατικός t. Pisidicus, ap. Sterett act. schol. Americanae Atheniensis III p. 306 n. 436.
- 181 Nummius Albinus, Vibiae Salviae Variae filius, frater Nummiao Variae et L. Roscii Aeliani Pauci Salvii Iuliani consulis t. Brixianus V 4353.
- 182 Nummius Albinus, Iovi Sereno ex voto aram dedicat Romae VI 433.
- 183 M. Nummius Albinus: eius aerva in agro Amiternino sepulta IX 4330. Incertum utrum unus ex M. Nummiis Senecionibus Albinis infra n. 187. 189.
- 184 M. NVM[MIVS] ... ATTIDI[VS] ... TVSCVS quae[stor] desig[natus]; [patronus] munic[ipii] nescio cuius ex? Africa ... t. urbanus Eph. ep. 4, 827 (paullo aliter supplementa formavit Huelsen mus. Rhen. 1894 p. 387 not. 1). — Idem fortasse Ἀττίδιος [Τῶσκος (sic Hicks, Ἰούστος ediderat Wood), πράτωρ καὶ πρεσβευτής (i. e. legatus pro pr. Asiae) t. Ephesus Greek inscr. in the Brit. Museum III p. 189 n. DXL, quem temporibus fere Antoninorum exaratum esse putat Hicks.
- 185 M. NVMMIVS CEIONIVS ANNIVS ALBINVS praetor urbanus, vir clarissimus VI 314b. Idem fortasse Nummius Albinus praefectus urbi a. 256 chronogr. anni 354; Ceionius Albinus praefectus urbi

sub Valeriano *epistula ficticia vit. Aurelian.* 9; Albinus consul iterum ordinarius anno 263 cum Maximo *fasti*; Albinus, qui senex mortuus est sub Aureliano *continuator Dionis (exc. de sent., Dio ed. Dindorf 5 p. 226)*. *Diversus Albinus consul ord. a. 246, cf. supra sub L. Alb... Albino.*

— T. RVSTIVS NUMMIVS GALLVS.

186 M. Nummius Iustus: ei 'in h[onorem] Nummiae Variae clarissimae feminae' (*fortasse sororis eius*) Peltuinates honores decreverunt *IX 3436*.

187 M. NUMMIVS SENECIO ALBINVS consul ord. a. 227 cum M. Laelio Maximo *fasti* (M. Nummius Senecio Albinus *V 56*, M. Nummius Albinus *XIV 2919*, *plerumque* Albinus; *errore aliquando dictus* P. Felicius, *cf. Dressel ad XV 4117*; consul II *VI 3005, errore ut videtur*).

188 M. NUMMIVS TVSCVS consul ord. anno 258 cum (Pomponio) Basso *fasti* (*plerumque* nude Tuscus; *tria nomina, sic: M. Num. Tusco, in fragmento quodam laterculi praetorianorum VI 2388 repperit Huelsen*; Nummius Fuscus *vit. Aurelian.* 13, *siquidem hic significatur; olim plerumque dicebatur Memmius Tuscus*). *Parentela sine dubio coniunctus cum M. Nummio Attidi Tusco supra n. 184; pater fortasse Nummii Tusci praefecti urbi anno 302 3 (chronogr. a. 354)*.

189 M. NUMMIVS VMBRIVS PRIMVS SENECIO ALBINVS consul ord. a. 206. *Tituli: Brizianus V 4347 (1); urbanus VI 1475 in fine mutilus (2); Valentinus Hispaniae Tarraconensis II 3741 (3). Memoratur in fastis saliorum Palatinorum VI 1980, 14 (4). 1982, 6 (5).*

M. Nummius Umbrius Primus Senecio Albinus *t. 1. 2*; M. Nummius Senecio Albinus *t. 3*; [M. Num]mius Senecio Al[b]inus *t. 4*; [M. Num]mius Senecio *t. 5*; *in consulatu Nummius Albinus VI 1872. 29691, Dig. 24, 1, 32, plerumque* Albinus (*Σαβίτος fasti Graeci alteri*); Senecio *VIII 6985*. — M. f. *t. 1. 2*. Tribu Galeria *t. 2*, Palatina *t. 1*. Clarissimus vir *t. 3*. Triumvir monetalis, sevir equitum Romanorum turma prima *t. 1*. Quaestor candidatus Augustorum, legatus provinciae Asiae, legatus provinciae Africae, praetor candidatus *t. 1. 2*. Consul *t. 1. 2*, ordinarius a. 206 cum Fulvio Aemiliano *fasti*. Legatus Augustorum duorum (*aut Severi et Antonini a. 207. 208 aut Antonini et Getae a. 211. 212*) provinciae Hispaniae citerioris *t. 3*. Salius Palatinus *t. 1*, factus a. 191 *t. 4*, exit e collegio a. 199 *t. 5*, pontifex factus *t. 5*; pontifex *t. 1. 3*. — *Vix hic, sed parentela fortasse cum eo coniunctus Umbrius Primus, proconsul, temporibus Papiniani Dig. 33, 7, 12, 40.*

190 NUMMIA VARIA clarissima femina, sacerdos Veneris Felicis (Peltuini): ei patrocinium praefecturae Peltuinatum decretum a. 242 *IX 3429*; in eius honorem M. Nummio Iusto titulus a plebe Peltuinatum dicatus *IX 3436*. Liberta eius Canusii sepulta *IX 395*.

- 191 Nummia Varia, Vibiae Salviae Variae filia, Nummii Albini et L. Roscii Aeliani Paulli Salvii Iuliani consulis (a. 223?) soror l. *Brizianus* V 4353. *Fortasse eadem quae praecedit.*
- 192 * NVMVIA (Nummula alterum ex duobus tituli exemplis, alterum onummula), clarissima femina, mater Messiae l. *Formianus* X 6085. *Cf. supra sub Messia Quinta.*
- C. CLODIVS NVMVVS.
- L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACHIVS STRABO C. CVRIATIVS MATERNVS CLODIVS NVMVVS.
- CN. BAEIVS TAMPILVS VALA NYMONIANVS.
- 193 C. NYMONIVS VALA (filius puto C. Numonii Valae quattuorcirci montalis anno ut videtur 711, cf. Mommsen *Gesch. d. röm. Münzwesens* p. 652. 741), Philis fuit a. 752 III 74. *Idem fortasse Vala Numonius (Valnumonius traditur), legatus sub Varo in Germania, a. 762 (= p. C. 9) ducem cum equitatu cum deseruisset, postea occisus Velleius 2, 119, 4. Incertum quae parentela cum hoc coniunctus Cn. Baebius Tampilus Vala Numonianus, Cn. f., quaestor, praetor, proconsul, Ilvir aere argento auro flando feriundo VI 1360.*
- 194 Q. Numonius Vala, C. [f.] (pro C. f. Vala traditur Cevala vel Civala), patronus coloniae Paesti X 481. *Hic fortasse Numonius Vala, ex quo Horatius per epistulam quaesivit 'quae hiems Veliae, quod caelum Salerni' esset Horat. ep. 1, 15 (Paestum oppidum medium erat inter Veliam et Salernum), cf. Kießling ad Hor. l. c.*
- 195 Cn. Nunnius Martialis, procurator Mauretaniae Caesariensis a. 105 miliarii Sitifenses VIII 10351. 10361. 10364, cf. VIII 9369.
- 196 C. NVNNVLEIVS NVDVVS C. f., legatus pro praetore l. *Tiburtinus* XIV 3546. Uxor Pomponia L. f. ib.
- 197 Nymphidius: ei quaerenti Paulus respondit *Paulus lib. XXI quaestionum (Dig. 35, 1, 81).*
- 198 Nymphidius Lupus, primipilaris, praefectus cohortis) cum Plinius esset tribunus, ab hoc evocatus in Bithyniam ut consilio eius uteretur *Plin. ep. ad Trai. 87.*
- 199 Nymphidius Lupus, filius eius qui praecedit, praefectus cohortis sub legatis Iulio Feroce et Fusco Salinatore *Plin. ep. ad Trai. 87.*
- 200 C. Nymphidius Sabinus (tria nomina in l. servi eius VI 6621, item in l. *Pannonico* III 4269, qui videtur esse huius, cf. infra). Ortus matre libertina quae corpus inter servos libertosque principum vulgaverat *Tac. a. 15, 72*, filia Callisti Caesaris liberti, nomine Nymphidia, *Plut. Galb. 9*, genitum se ferebat ex C. Caesare *Tac. l. c.* *Plut. l. c.* Quibus ministeriis functus sit usque ad annum 65, ignoratur; fortasse stipendia meruerat in Pannonia, nam vir diversus C. Nymphidius Sabinus [pr]ae[f.] in l. *Pannonico* III 4269. Anno 65 consularibus ornamentis honoratus *Tac. l. c.* (simul ut videtur praefectus praetorio factus in locum Farnii Rufi). Praefectus praetorio VI 6621,

Tac. h. 1, 5, Plut. Galb. 2, Suet. Galb. 11. Ei et collegae eius Tigellino Nero cuncta rerum permittit *Joseph. bell. 4, 9, 2.* Anno 68 praetorianos in verba Galbae adigit *Plut. Galb. 2.* Insolentia eius *Plut. Galb. 8, Dio 64, 2.* Imperium per praetorianos affectat *Plut. Galb. 13 cf. Tac. h. 1, 6, 25, Suet. Galb. 16,* sed in ipso conatu interficitur *Plut. Galb. 14, Tac. h. 1, 5, 37, Suet. Galb. 11.* Nominatur *Plut. Galb. 11, 29.*

- 201 Nymphidia, C. Iulii Callisti, Caesaris liberti, et puellae cuiusdam, quae acu victum quaeritabat, filia, mater C. Nymphidii Sabini *Plut. Galb. 9, 14.*

O

- 1 Obaritus, centurio classiarius, e percussoribus Agrippinae *Tac. a. 14, 8.*
- 2 C. OBELLIVS RV[FVS] curator riparum et alvei Tiberis sub Claudio *Bull. comunale 1887 p. 306.*
- 3 Obodas Ὀβόδας plerique codices *Josephi*, item uno loco codices *Strabonis*; item eodem modo scribitur nomen in nummis regis alicuius Characeni, ap. *Longérier rerum num. n. s. 15, 1874/7 p. 138 tab. V.* Rex Arabum Nabataeorum tempore expeditionis Aelii Galli, i. e. n. 729/730 (successor ut videtur *Malchi*, cf. supra *M 84*) *Strabo 16, 4, 24 p. 781. 782,* segnis et socors, Syllaco cuncta regni negotia permisit *Strabo l. c.; Joseph. ant. 16, 7, 6. 16, 9, 1. 16, 10, 8, bell. 1, 24, 6.* Moritur (circa a. 745); successit ei Aretas (supra *A 845*) *Joseph. ant. 16, 9, 4.* Nummi nomine regis *Obodath Aramacier inscripti* ap. *de Sauley annuaire de la société de numismatique 4, 1873 p. 19 n. 23. 24.* Cf. *Gutschmid ap. Euting nabatäische Inschriften aus Arabien p. 84.*
- 4 OBVLTRONIVS SABINVS quaestor aerarii n. 56 *Tac. a. 13, 28* (videndum num ab hoc quaestore alterum cognomen acceperit *Ti. Claudius Meliphontus Obultronianus*, publicus a subsellis tribunorum *VI 2340*). A. 68 occisus in Hispania iussu Galbae *Tac. h. 1, 37.*
- 5 OCCIVS FLAMMA (*Oppius cognomine omisso praebent exc.*) proconsul Cretae (sub Tiberio ut videtur) *Seneca contr. 9, 4, 19.*
- 6 OCCIA virgo Vestalis per septem et quinquaginta annos: in eius locum alia suffecta a. u. c. 772 = p. Chr. 19 *Tac. a. 2, 86.*
- 7 Oceanus, iussu Domitiani plebem in theatro ab equitibus secernit *Martial. 3, 95. 10. 5, 23, 4. 5, 27. 6, 9.*
- L. LIVIVS OCELLA.
- LIVIA OCELLINA.
- 8 M. OCL PLA proconsul Asiae sub Traiano nummus *Cotiacensium in Phrygia*, ap. *Imhoof griech. Münzen (ex actis acad. Monac.*

1890) p. 734 ad n. 694 (ad *ectypum gypsaceum*) cf. Waddington *fastes des prov. asiat.* n. 121 (hic tamen in exemplo musci Britannici nomen proconsulis legit . . . KΑΙΙΑΑ. supplevit (Σ)κακλα).

- 9 OCLATINIVS ADVENTVS. Sic VII 1003 et cod. Iust., Adventus Dio Herod.; in consulari Oclatinus Adventus VI 131. 367. 793 (= XIV 2258), similiter fasti Graeci codicis Laurentiani Ὀκλατιανὸς Ἀλβαντος sed conjuncta interposita, tamquam duo essent; Oclatinus . . . VI 2001, alibi Adventus. Cf. Hirschfeld *Veric.* p. 232. Militavit primum inter speculatores (ἐν τοῖς ὑπόπαις καὶ ἐραυνοῖς), postea frumentarius (ἐς τοὺς γραμματοφόρους ταῖσας) et princeps (πρόκριτος; traditur πρόκριτος, coniecit Hirschfeld *Veric.* p. 194, 2) peregrinorum (cf. Marquardt *Staatsv.* II^a p. 494 not. 3; Hirschfeld *Herm.* 1889 p. 159 not. 1), postremum ad procuracionem promotus Dio 78, 14. Procurator in Britannia inter annos 205—207 VII 1003. Praefectus praetorio sub Caracalla una cum Opellio Macrino cod. Iust. 9, 51, 1, Herod. 4, 12, 1. Hunc esse virum profecta iam aetate ab imperatore ad summam stationem promotum, qui memoratur, non nominatur in libello Luciano adscripto de macrob. 7, coniecit Hirschfeld *Herm.* 1889 p. 159. Consularibus ornamentis donatus Dio 78, 13. Post caedem Caracallae, imperio sibi a militibus oblato, ob aetatem profectam se excusat Herod. 4, 14, 1 (sibi imperium deberi, sed propter aetatem profectam Macrino se cedere gloriatus est Dio 78, 14). A Macrino in senatum adlectus Dio l. c. Praefectura urbis ei delata et mox ablata ib. Consulatum init cum Macrino a. 218 ib., retinet etiam sub Elagabalo Dio 79, 8 (consul iterum III 6161 propter ornamenta consularia antea accepta minus accurate, cf. Dio 78, 13). — Vir rei militaris peritus, cetera rudis Herod. 4, 12, 1 cf. Dio 78, 14. — Eundem esse Adventum cui C. Julius Solinus dedicavit collectanea rerum memorabilium coniecit Dodwellus, sed cf. Mommsen in editione Solini altera (1895) p. V. VI.

— L. LVSCIVS OCREA.

- 10 Octavenus, iuris auctor Valens *Dig.* 36, 1, 69 pr.; Pomponius ap. Ulpianum *Dig.* 5, 3, 16 pr. et alibi; Paulus *Dig.* 2, 1, 9 et saepius; Ulpianus *Dig.* 5, 3, 18 pr. et saepius (omnes eius in *Digestis* mentiones collegit Lenel *paling. iuris civ.* I p. 794); fr. Dosith. 12. Videtur vixisse temporibus Domitiani et Traiani, cf. Karlowa *Röm. Rechtsgeschichte* I p. 702.
- 11 T. Octavenus Gratus tegula urbana a. 123, *CIL.* XV 464.
- 12 Octavianus, procurator t. Carthaginiensis ut videtur, certe Africanus, ap. Villefossium *bull. des antiquaires de France* 1892 p. 214.

— M. Cornelius Octavianus.

— L. FLAVIVS SEPTIMIVS APER OCTAVIANVS.

— C. FVRIVS OCTAVIANVS.

— FL(AVIA) NERATIA SEPTIM(IA) OCTAVILLA.

- 13 Octavius: ei dedicatus *Culex carmen Vergilio adscriptum*, *Culex* v. 1. Puer v. 26. 37, venerandus v. 25; ei perpetuam gloriam auguratur poeta v. 37 seq. Significari Augustum etiam puerum ab eo qui carmen Vergilio supposuit crediderim (cum Leone in editione *culicis* 1891 p. 24); sed sunt qui cogitent de eo qui sequitur (Ribbeck in ed. *Vergilii* IV p. 9).
- 14 Octavius: historia ab eo scripta vel scribenda praedicatur, ipsius mors immatura defletur *Ps.-Vergil. catal.* 14, 1 seq. Fortasse non diversus Octavius, cui scripta sua probatum iri sperat Horatius *Horat. sat.* 1, 10, 82. — Idem creditur a nonnullis Musa, propter doctrinam celebratus *Ps.-Verg. catal.* 13 (quem auctorem historiarum fuisse indicat mentio *Clius*, l. c. v. 10); nempe non diversus tam ab hoc quam ab illo Octavius Musa, qui iussu Augusti partem agri Mantuani divisit *Serv. ad buc.* 9, 7 (civis Mantuanus idemque magistratus; condiscipulus Vergilii *schol. Bern. ad buc.* 8, 6). Cf. Ribbeck *app. Vergilian.* p. 9; Bachrens *poet. Lat. min.* II p. 34, 35; Peter *hist. Rom. fragm.* p. 268.
- 15 P. OCTAVIUS proconsul Cretae et Cyrenarum (inter annos 14 et 29 p. Chr.) t. *Cyrenensis* III 8 a. Idem videtur P. Octavius P. f., honoratus ab Atheniensibus *CIAtt.* III 610 cf. Dittenberger *Eph. ep.* 1 p. 112. Fortasse filius eius qui sequitur. — P. Octavi cubicularius) VI 9301, incertum num huius.
- 16 P. Octavius, praefectus Aegypti a. 754 mense Sept. t. *Tentyriticus* *CIG.* 4715 cf. *Wescher bull. dell' Inst.* 1866 p. 52, a. 756 (p. Chr. 3) mense Febr. t. *Arsinoe rep.*, ap. Brugsch *geograph. Inschr. arg. Denkmäler* I p. 137.
- 17 P. Octavius, T. f., amicus vel cliens T. Trebelleni Rufi (tutoris liberorum Cotyis), cui posuit Concordiae titulum *Notizie* 1886 p. 108.
- 18 P. Octavius, aequalis et rivalis Apicii, emit mullum quem Ti. Caesar in macellum iusserat deferri et vendi *Seneca ep.* 95, 42. Potest fuisse unus eorum qui praecedunt.
- L. Venuleius Apronianus Octavius
- 19 C. OCTAVIUS APPIVS SVETRIVS SABINVS. Tituli: *Aquinas* X 5398 (1); *Casinas* X 5178 mutilus, coniectura ad eum relatus (2); *Aquincenses* III 3428 (3). 3429 (4). III S. 10405 (5). III S. 10491 (6); *urbanus* VI 1476 (7). Item ad hunc pertinere videtur fragmentum *urbanum* VI 1477 (8). *Fistula urbana* ap. Lancianum *syll. ag.* n. 175 (9). Cf. Mommsen *eph. ep.* 1 p. 130–143.
- C. Octavius App. S[ue]trius Sabinus t. 1, [C. Octavius] Appius [Suetrius] Sabinus t. 7, C. Suetrius Sabinus t. 9, Suetrius Sabinus t. 3. 4. 6, [Sue]trius Sa[b]linus t. 5 (in t. 2 et 8 nomen perit), Sabinus Dio 78, 13. In consulatu C. Suet. Sabinus *Bull. comun.* 1884 p. 8 n. 709, praeterea Sabinus. Clarissimus vir t. 1. 9. [Decem-vir] stlit[ibus] iudicandis] t. 8 (om. t. 1). *Sevir turmarum equestrum*

t. 2. 8 (om. t. 1). Quaestor et tribunus candidatus *t. 1.* Praetor de liberalibus causis *t. 1. 8* (praetor *t. 2).* [Legatus provinciae Africae regionis Hipponiensis *t. 2 (om. t. 1).* Curator rei publicae Oericanorum *t. 1. 8 (om. 2).* Curator viae Latinae n[ovae] *t. 1* (curator *t. 2).* Iuridicus per Aemiliam et Liguriam *t. 1. 2.* Legatus l[egionis] duo[decim]ensim[ae] p[ri]m[igeniae] *t. 1* (legatus *t. 2).* Praepositus vexi[ll]is Germanicae expeditionis *t. 1. 2,* comes Augusti nostri *t. 1, scilicet Caracallar in expeditione Germanica a 213.* Legatus pro pr. provinciae Raetiae *t. 1. 2.* Cos. ordinarius *t. 1. 2,* [ordina]rius cos. *t. 7, a. 214,* cum L. Valerio Messalla *fasti.* Index ex dele[gatione] cognition(um) Caesarian(arum) *t. 1,* [index ex] delegatu p[ri]ncipum in provincia [Dalmatia?, item Pannonia?] inferior[e] *t. 2.* Praefectus alimentorum *t. 1.* Electus ad corrigendum statum Italiae *t. 1. 2.* Legatus Aug. pro pr. Pannoniae inferioris *t. 1. 3, 4, 5, 6.* Inde a. 217 a Macrino revocatus *Dio 78, 13 (si hic Subinus intellegitur).* [Procos. pr]ov. Africae *t. 7.* Pontifex *t. 1. 2.* Augur *t. 1. 7* (fortasse hic consul, pontifex, augur in *t. Aquinensi III S. 10490).* — Amicus Caracallae *Dio l. c.* — Patronus Aquinatium *t. 1.* — Patronus Casinatium *t. 2.* — Diversus videtur Octavius Sabinus praeses Britanniae *VII 287.*

- 20 OCTAVIVS AVITVS, legatus proconsulis provinciae Africae (fortasse diocesis Hipponiensis cf. Mommsen *eph. ep. 1 p. 133*) *Plin. ep. 9, 33, 9.*
- 21 Q. OCTAVIVS AVITVS (sic vulgata; ex duobus codicibus antiquioribus Reginensis habet qui avit-, Bernensis quae octavian-) scripsit in Vergilium homoeoteleuton (homoeon clenchon coni. Reifferscheid) octo volumina, quae quos et unde versus transtulerit continent *ita Vergilii Donato adscripta (Sueton. ed. Reiff. p. 65).* Fortasse non diversus ab eo qui praecedat.
- 22 L. OCTAVIVS FELIX clarissimus vir fistula urbana *ap. Lancianium syll. ag. n. 28.* — Fortasse idem Octavius Felix, cuius procurator Octavius Terminalis *Scaerola Dig. 14, 3, 20.*
- 23 Q. OCTAVIVS FORTVNATVS ERVCIVS STELLA STRATONIANVS clarissimus iuvenis, Q. Octavii Rufi Eruciani equitis Romani, flaminis perpetui, egregii viri, filius *tituli Sicceus VIII 1646, VIII S. 15885.*
- 24 OCTAVIVS FRONTO praetorius, in senatu verba facit a. 16 *Tac. a. 2, 33.*
- 25 SEX. OCTAVIVS FRONTO, consul suff. mense Maio a. 86 una cum Ti. Iulio Candido Mario Celso *dipl. mil. (III p. 857) cf. VI 127.* Legatus pro praetore imp. Domitiani (sc. Moesiae inferioris) *titulus ex Heraclea Chersonesi oriundus Bull. de corr. hell. 1887 p. 164;* sub eo, utpote legato Moesiae, classis Moesica a. 92 *dipl. mil. (III p. 858).*
- 26 Octavius Ianuarius (Octavius Minucius Felix *passim,* Ianuarius c. 15), amicus Minucii Felicis, ex provincia aliqua transmarina *Minuc. Fel. c. 2, 3,* christianus; a Minucio Felice verba faciens inducitur pro

- christiana religione in dialogo qui inscribitur Octavius *Minuc. Fel. c. 15 seq. Cf. supra sub M. Minucio Felice.*
- 27 L. OCTAVIUS IULIANVS (praenomen habet t. 1393) consularis trium Daciarum III 1393 cf. 876. 1308, n. 200 III 1308.
- L. LYCRETIVS OCTAVIUS L....
- 28 Octavius Laenas, maritus Rubelliae, Blandi f., Bassae, avus Sergii Octavii Laenatis Pontiani cos. a. 131 XIV 2610. — *Incertum utrum hic vel unus ex eis qui sequuntur Octavius Laenas quattuorvir quinquennalis Marruvii Marsorum IX 3688.*
- 29 C. OCTAVIUS LAENAS curator aquarum factus a. 34 (usque ad a. 38?) *Frontinus de ag. 102. Vix is qui praecedit cf. Borghesi opp. 4 p. 491, potius pater eius; non diversus fortasse Laenas, pater Sergiae Plautillae, avus maternus Nerae imperatoris (praetoris designati anno 65).*
- 30 SERGIUS OCTAVIUS LAENAS PONTIANVS (sic XIV 2610; in consulatu Ser. Octavius Laenas Pontianus VI 157, S. Octavius Lenas XIV 2636, Ser. Laena Pontianus VI 10299, Laenas Pontianus VI 10048, G. alibi Pontianus) nepos Octavii Laenatis et Rubelliae Bassae XIV 2610. Consul ord. a. 131 una cum M. Antonio Rufino *fasti.*
- 31 P. OCTA(VI)VS LVTATIVS QVINTILIANVS clarissimus vir *fistula plumbea rep. Batis, Eph. ep. 8, 377.*
- 32 L. OCTAVIUS MEMOR legatus pro pr. (Ciliciae?), consul designatus a. 77 (aut 76?, in t. numerus consulatum aut Vespasiani aut Titi corruptus) t. rep. *Seleucia ad Calycadnum, Μουσείον καὶ βιβλ. τῆς ἐσχ. γ. πρὸς I p. 100 n. 101.*
- 32* Octavius Musa. V. sub Octavio supra n. 14.
- 33 Octavius Priscus: ei rescripserunt Severus et Caracalla a. 205 *cod. Gregor. 1, 1, 1. Videtur fuisse homo privatus.*
- 34 OCTAVIUS PRISCVS, .. [fil.], .. nep., L. pronepos, sevir equitum Romanorum, praefectus [feriarum Latinarum], [quaestor candidatus divji Traiani Parthici; Lucae [duovir] quinquennalis iterum, patronus coloniae t. Lucensis XI 1525. Ad C. Octavium Tidium Tossianum L. Iavolenum Priscum refert titulum Tissot *fastes de la prov. d'Afr. p. 86, non recte.*
- C. MARIVS MARCELLVS OCTAVIVS PVBLIVS CLVIVS RVFVS.
- 35 C. Octavius Pudens Caesius Honoratus. *Tituli Caesarienses VIII 9370 (1), Bull. du comité des travaux hist. 1893 p. 92 (2); Anziensis VIII 9049 (3); regionis Anziensis, eph. ep. 7, 804 (4).* Procurator Augustorum trium (i. e. sub finem regni Septimii Severi) provinciae Mauretaniae Caesariensis, procurator a censibus t. 2, similiter t. 1. 3. 4 (procurator Augustorum trium, praeses t. 3; procurator Augustorum trium a censibus, praeses t. 1;[a] censibus t. 4).
- 36 Octavius Rufus (cognomen om. ep. 2, 10, adest in porte codicum ep. 1, 7), scriptor carminum, quae edere reformidabat; amicus Plinii, qui ad eum scripsit ep. 1, 7. 2, 10.

- 36^a Q. Octavius Rufus Erucianus eques Romanus, egregius vir, pater Q. Octavii Fortunati Eruciani Stellae Stratoniani clarissimi iuvenis *VIII* 1646 cf. *VIII* S. 15885.
- 37 Octavius Ruso (Ruso *Horat.*, Octavius Druso *Porphyrionis codex Monacensis*), debitoribus historias suas recitabat *Horat. serm.* 1, 3, 86; 'acerbus fenerator fuisse traditur, idem scriptor historiarum' *Porphyr. l. c.* — *Incertum num ex posteris Cn. Octavii Rusonis quaestoris a. 647, Sall. Jug. 104.*
- 38 OCTAVIUS SABINUS vir clarissimus, praeses provinciae Britanniae (*Censore iterum et Lepido iterum consulibus, fortasse sub Postumo, cf. supra L. 100*) *VII* 287. *Diversus n C. Octavio Appio Suetrio Sabino, cum non solum in huius titulis legatio Britannica non appareat, sed etiam ille, cum breviori nomine utebatur, Suetrius Sabinus, non Octavius Sabinus, appellari voluerit.*
- 39 OCTAVIUS SAGITTA tribunus plebis a. 58, impotens amoris Pontiam trucidavit, inde lege de sicariis damnatus *Tac. a. 13, 44*; cuius causae et accusationem et defensionem prosa oratione scripsit Annaeus Lucanus poeta *vit. Lucani sub fin. (Sueton. ed. Reifferssch. p. 79)*. Post mortem Neronis exilium egressus, a. 70 in eandem insulam redigitur *Tac. h. 4, 44.* — *Diversus ab hoc ut videtur Q. Octavius Sagitta, L. f., Superaequi in Paelignis honoribus functus IX 3311 cf. 3035.*
- 39^a Cn. Octavius Secundus, procurator ferrariarum (Noricarum) *t. Noricus III 4809.*
- 40 C. OCTAVIUS TIDIUS TOSSIANUS L. IAVOLENUS PRISCUS. *Titulus ei positus Nedini in Dalmatia III 2864 et melius III S. 9960 (1). Memoratur in t. Africano ap. Vilefossium comptes rendus de l'Acad. des inscr. 1894 p. 229 (2) et in diplomate militari anni 90 Eph. ep. 5 p. 654 = III S. p. 1965 (3). C. Octavius Tidiu Tossianus (sic) L. (L. agnovit Hirschfeld in ectypo, intrusam in praecedentis vocabuli ultimam litteram) Iavolenus Priscus t. 1, L. Iavolenus Priscus t. 3, .. volenus Prisc[us] t. 2, Iavolenus Priscus vel Priscus Iavolenus vel Iavolenus auctores (Diabolenus *vita Pri 12*). — *Origine fortasse Nediniensis (Hirschfeld ad t. 1).* Legatus legionis quartae Flaviae t. 1. Legatus legionis tertiae Augustae t. 1, legatus Augusti pro pr. (exercitus Africani) a. 83 t. 2. Iuridicus provinciae Britanniae t. 1. *Consul suffectus a. inc., paullo post a. 83 puto.* Legatus consularis provinciae Germaniae superioris t. 1, a. 90 t. 3. Legatus consularis provinciae Syriae t. 1 cf. *Dig. 40, 2, 5.* Praeconsul provinciae Africae t. 1 cf. *Dig. l. c.* Pontifex t. 1. (*Libertus ut puta eius L. Iavolenus Phoebus inter kalatores pontificum et flaminum a. 102 VI 2184, 10. 2185, 8.*) A. 106 vel 107 Romae cum adesset recitationi cuidam, absurdam vocem iecit; dubiae habebatur sanitatis *Plin. ep. 6, 15.* Ius publice respondet *Plin. l. c.* Scholae Sabinianae, successor Cn. Aruleni Caelii Sabini consulis a. 69 *Dig. 1, 2, 2, 53.* Praeceptor Salvii Iuliani *Dig. 40, 2, 5.* Inter*

- iuris consultos ab Antonino Pio adhibitos *vita Pii c. 12 (errore ut videtur)*. Ex libris eius excerpta passim extant in Digestis; praeterea citatur *Gaius 3, 70. Reliquias scriptorum eius collegit Lenz paling. iuris civ. I p. 277 seq.* — Ex familia eius videntur L. Iavoleni (Iabolen- XIV 2546, Iaulen- VI 19967) VI 19663-19665, 19667, XIV 2546.
- 41 Cn. Octavius Titinius Capito (*sic t. urbanus*, Titinius Capito *Plin. ep. 1, 17, 8, 12*, Capito *ib. 5, 8* codices plerique, *solus Riccardianus in indice* Titinius Caepio). Praefectus cohortis *t. urbanus* VI 798. Tribunus militum, donatus hasta pura corona vallari *ib.* Procurator (imp. Domitiani) ab epistulis et a patrimonio *ib.* Iterum ab epistulis imp. Nervae *ib.* Eo auctore ex s. c. praetoriis ornamentis honoratus *ib.* Statuam L. Silani in foro ponit *Plin. ep. 1, 17*. Ab epistulis tertio imp. Traiani *t. urbanus*. Praefectus vigilum *ib.* Colit studia, amat studiosos *Plin. ep. 8, 12, 1*. Scripsit exitus illustrium virorum *ib. 8, 12, 4*; clarissimi cuiusque vitam egregiis carminibus exornat *ib. 1, 17, 3*. — Plinium hortatur ut historiam scribat, respondet Plinius *ep. 5, 8 (ad hunc omnino data; quamvis Sidonius Apollinaris epistulam ad Tacitum scriptam fuisse indicet, cf. Keil ad l. c.)*.
- 42 Q. OCTAVIUS VOLVSIUS THYSCEN[IVS] . . . , decemvir stlitibus iudicandis, [quaestor], praetor candidatus, [evir eq. R. ?], cos. suff. a. inc.; salius Collinus; patronus Uticensium *Eph. eph. 5, 458 = VIII S. 14312 (VIII 1182)*. Uxor Geminia Vulcacia *ib.*
- 43 C. OCTAVIUS VINDEX consul suff. a. 184 (d. 18 Mai.) *act. Arr. a. 183*.
- 44 OCTAVIA (maior), C. Octavii et Anchariae filia *Suet. Aug. 4. Haec ut videtur* Octavia Caesaris soror, Sex. Appuleii (*consulis ut puto a. u. c. 725, supra A 777*) mater *t. Pergamenus ap. Fränkel Inschr. von Pergamon n. 419; item eiusdem sororis Augusti neptis Appuleia Varilla Tac. a. 2, 50.* — Hanc Octaviam, Anchariae filiam, fuisse uxorem C. Marcelli et postea M. Antonii (eandemque matrem Marcelli quem Augustus generum sibi elegit. *Plut. Ant. 87*) ait Plutarchus *Ant. 31*, (qui alteram Octaviam, Atiae filiam, non memorat, et omnino non videtur novisse duas Augusto fuisse sorores), *errore ut puto (cum Drumanno 4 p. 235 n. 183); nam uxorem C. Marcelli filiam Atiae, neptem Iuliae fuisse constat ex Suet. Caes. 27. Sane fieri potest ut non solum Octavia minor, Atiae filia, sed etiam haec maior maritum habuerit aliquem C. Marcellum (fortasse consulem anno 705), et ea marito defuncto a. 714 nupsit M. Antonio (et ita statuerunt nonnulli, cf. Ed. Moll zur Genealogie des julisch-claudischen Kaiserhauses [Colmar 1879] p. 10 seq.), unde sequeretur Octaviam Sex. Appuleii matrem fuisse minorem; sed id vix credi potest; nam parum probabile, Augustum, cum anno 729 filiae maritum quaereret, essentque utrique sororum eius filii, praetulisse filium eius sororis quae erat ex eodem tantum patre; praeterea mirum esset, Atiae filiam, quae Augusto etiam per aetatem coniunctior esse debuit, vix umquam memorari.*

- 45 OCTAVIA (minor), C. Octavii praetoris a. 693 et Atiae Aricinæ filia. Iuliae, Caesaris dictatoris sororis, neptis *Suet. Aug. 4*. Augusto (nato a. u. c. 691) natu maior *Plut. Ant. 31* cf. *Suet. Aug. 4*. Iam ante annum 700 uxor C. Marcelli *Suet. Caes. 27*, *Plut. Ant. 31*, *Marcell. 30*. *Nic. Damasc. fr. 100* (Müller fr. h. Gr. III p. 433) cf. etiam *Cic. Phil. 3, 6, 17*, vix ut videtur qui fuit consul a. 704, nam is dicitur Caesari fuisse affinitate coniunctus (*Dio 49, 59*). C. Caesar, defuncta Iulia filia (a. 700), eam Pompeio obtulit *Suet. Caes. 27*. Ex Marcello mater duarum filiarum et M. Marcelli (hunc peperisse videtur anno 712, cf. *Propert. 3, 16* [4, 18], 15; *alder Serr. ad Aen. 6, 861*) *Plut. Ant. 87* cf. *Suet. Aug. 63* (mater Marcelli *Strabo 44* p. 675, *Plin. h. n. 19, 24, 37, 11*, *Suet. Tib. 6*). A. 714 Marcello marito defuncto (nonnumquam decem mensibus elapsis *Plut.*) nupsit M. Antonio *Plut. Ant. 31*, *Appian. b. c. 5, 64, 66*, cum praegnans esset, desponsa M. Antonio *Dio 48, 31*; cf. *Liv. per. 127*, *Vell. 2, 78*, *Tac. a. 1, 10*. (Octaviam, quae defuncto Marcello nupsit M. Antonio, fuisse Anchurae filiam, ait *Plutarchus l. c.*, sed errore ut videtur, cf. sub ea quae praecedit). Imago eius in nummis M. Antonii, ap. *Cohen I² p. 52* seq., cf. *Sallet Zeitschr. f. Num. 11* (1884) p. 167 seq. Antonium comitatur in Graeciam *Plut. Ant. 33*, *Appian. b. c. 5, 76*; cf. etiam *Seneca suas. 1, 6*. Ex Antonio mater duarum Antoniarum *Plut. Ant. 36, 37, 87*, cf. supra A 706, 707. Anno 717 Tarenti maritum et fratrem reconciliat *Plut. Ant. 35*, *Appian. b. c. 5, 93, 94*, *Dio 48, 54* (*Zon. 10, 24*). A marito ex Coreyra insula in Italiam remissa, praetextu belli Parthici *Dio 48, 54*. Anno 719 ad maritum cum proficisceretur, iubetur ab eo domum reverti *Plut. Ant. 53*, *Dio 49, 33* (*Zon. 10, 26*). Romae manet in domo Antonii *Plut. 54*, donec ab eo iussa est domo migrare *Plut. 57*; repudium ei missum ab Antonio anno 722 *Liv. per. 132*, *Dio 50, 3*, *Eutrop. 7, 6*, *Orosius 6, 19, 4*. Liberos Antonii ex aliis uxoribus una cum suis educat *Plut. Ant. 87* cf. 54, 57. A. 719 ei tributum, ut libera a tutore et sacrosancta esset *Dio 49, 38*. A. 726 filia eius ex Marcello nupsit M. Agrippae *Dio 53, 1* (ipsam nupsisse Agrippae errore refert *Zon. 10, 32*). A. 731 amittit filium Marcellum *Seneca dial. 6, 2, 3* seq., *Dio 53, 30* cf. *Liv. per. 140*, *Suet. Aug. 63*. Eum per reliquum tempus vitae lugere non desinit *Seneca l. c.*; cf. consolatio ad *Lirium v. 441*. Praesens cum Vergilius sextum Aeneidos librum recitaret, ad versus de filio suo (6, 860 seq.) defecisse fertur et aegre focillata est *vit. Vergili de commentario Donati sublata* (*Suet. p. 62 Reifferscheid*); cf. *Servius ad Verg. Aen. 6, 861*. Ipsa suasit (sic *Plut.*; exorari se passa est *Suet.*), ut dimissa Marcella, filia ipsius, Agrippa in matrimonium duceret Iuliam *Plut. Ant. 87*, *Suet. Aug. 63*. Defuncta anno 743 *Dio 54, 35* (*Zon. 10, 34*) cf. *Liv. per. 140*, *Seneca dial. 11, 15* (defuncta cum Augustus LIII aetatis annum ageret, i. e. anno 741 *Suet. Aug. 61*, minus accurate ut videtur; noli putare, *Suetonium de altera*

Octavia verba facere). Augustus et Drusus publice eam laudavere *Dio l. c.*, cf. *consolatio ad Liviam v. 442*. *Fortasse ei positus (diu post mortem) l. Pervenit IX 5449*. Templum ei dedicatum Corinthi *Pausanias 2, 3, 1*. Liberti eius *VI 4492*, servi *VI 4443*, *Bull. com. 1887 p. 163*. — Ei Athenodorus Sandonis filius nescio quem librum inscripsit *Plut. Public. 17*. Fratri Vitruvium commendavit *Vitruv. I praef.* Maecenas 'in Octavinum' (?) citatur *Priscian. lib. X (1 p. 536 ed. Hertz)*. Dentifricium quo usa est *Scribon. Largus 58*. — Exstitit qui se Octavia genitum fingere auderet *Val. Mar. 9, 15, 2*. — Urbi exornandae operam dat *Strabo 5, 3, 8 p. 236*. Ab ea (ab Augusto sub nomine eius *Suet. Aug. 29*) facta porticus Octavia prope theatrum Marcelli *Erstus p. 178*. [Porticus Octaviae *forma urbis Romae tab. V ed. Jordan*; porticus Octaviae *Plin. h. n. 36, 24*, oi 'Octavovía; περίπτερον' *Joseph. bell. 7, 5, 4*, 'Octaviae opera' *Plin. h. n. 34, 31; 35, 114, 139; 36, 15, 22, 24, 28, 29, 35, 42*. In memoriam et honorem Marcelli bibliothecam dedicavit *Plut. Marcell. 30*. Bibliothecae in Octaviae porticu *Suet. de gramm. 21*. Servi publici 'a bybliothece porticus Octaviae' *VI 2349*, 'a bybliothece Latina porticus Octaviae' *VI 2347*, 'de porticu Octaviae a bibliotheca Graeca' *VI 2348*.

— CLAUDIA OCTAVIA.

46 Octavia Catulla, P. f., Celadi, quem libertum in honore et usu maximo habuit Augustus (*Suet. Aug. 67*, cf. *Joseph. ant. 17, 62, 2, bell. 2, 7, 2*) uxor *VI 23338*.

47 Octavia Lucana, M. f.; eius procurator M. Fulvius Gillo Scribonius Fidus l. *Hispanus Carthagin. II 3437*. *Femina nobilis vel certe dives*.

48 (Octavia) Marcella; eius libertus C. Octavius Marcellae l. Trypho *VI 23324*. *Fortasse femina nobilis*.

— GALLONIA OCTAVIA MARCELLA.

49 Octavia Marcella Moderatilla, M. f. l. *Lusitanus II 33*. *Nomen ipsum et ratio, qua libertus ab ea nominari coluit, indicant feminam nobilem vel certe divitem*.

50 *OCVLATAE (nomen *vix sanum*; Ocellatae *Bernaldus*), virgines Vestales, incesti damnatae; eis liberum mortis arbitrium permissum a Domitiano *Suet. Dom. 8*.

— L. SEPTIMIA PATAVINIANA BALBILLA TYRIA NEPOTILLA ODAENATHIANA.

— SEPTIMIUS ODAENATHIVS.

51 Odomastes, Persa, dux ut videtur Saporis, instigatus a Cyriade exercitum contra Romanos duxit *Treb. Pollio trig. tyr. 2, 2*. *Scribendum esse Oromastem, atque significari Hormisdam Saporis filium, comiecit Noeldeke Gesch. der Perser zur Zeit der Sassaniden p. 43 not. 2*.

52 OFANIA QVARTA, C. f., C. Papirii Massonis (P 85) uxor *VI 1480*.

- Lucecius Ofellianus.
- Ofellius v. Ofilius.
- 53 Ofellus, rusticus: sub eius persona 'luxoriosos carpit' Horatius *sat.* 2, 2, cf. *Porphyr.* l. c.
- 54 Ofilius, medicus, auctor Plinii *Plin. h. n.* 1, 28 (ubi Opilius vulgo, Ofillius, Ophilus *codices*) 28, 38.
- 55 OFILLIVS MACEDO quindecimvir sacris faciundis a. 204 *act. saec.* (*Eph.* cp. 8 p. 293).
- 56 Ofillius Macedo: una cum Martio Vero et Sergio Saturnino *in fistula plumbea ap. Lancianum syll. aq. n.* 504 (cf. *supra* sub P. Martio Vero *fin.*).
- 57 A. Ofell[ilius] Macedo ('Ὀλλος 'Οφ[ίλ]λος M....ος Μακεδών) *Lebas*, Al. 'Οφ....ος M....ος Μακεδών) *Leake*, praefectus (ἐπαρχος — *expectaveris χιλάρχος* —) cohortis sextae praetoriae, tribunus legionis primae Minerviae piaefidelis, procurator Augusti Epiri, procurator provinciae Ponti et Bithyniae, procurator a voluptatibus (ἀπὸ τῶν ἀπολαύσεων *Lebas*, ἀπὸ τῶν ἀπολ. *Leake*, unde ἀπὸ τῶν ἀπο[σ]υμ[ε]σεων *coniecerat Hirschfeld Verr.* 1 p. 18 not. 4) Augusti t. *Nicopoli Epiri rep., CIG.* II p. 983 n. 1813^b *descriptus a Leake, et paullo aliter ap. Lebas* 2, 1076.
- 58 ...n[i]u[s] Ofillius Maximus, procurator Aug., patronus municipii Ter-ventinatium IX 2591.
- M. VLPIVS OFELLIVS THEODORVS.
- 59 Ogulnius Felix: *eius servi VI* 12564.
- 60 Ogulnia: 'ut spectet ludos, conducit Ogulnia vestem, conducit comites sellam cervical amicas nutricem et flavam, cui det mandata, puellam' *Juvenalis* 6, 35?–354.
- 61 Olennius, e primipilaribus, regendis Frisiis impositus, severa tributorum exactione eos ad rebellionem compulit a. p. Chr. 28 *Tac. a.* 4, 72.
- 62 T. OLLIVS pater Poppaeae Sabinae *Tac. a.* 13, 45, *Suet. Ner.* 35 (*qui nomen non ponit*), gener Poppaei Sabini *Tac. l. c.*; eum quaestorium (*sic Suet. Ner.* 35; honoribus nondum functum *Tac.*) amicitia Seiani pervertit *Tac. l. c.* — Num *idem* T. Olius T. f. *fistula urbana ap. Lancianum syll. aq. n.* 460?
- 63 Olympias, regis Herodis ex Malthace Samaritana filia, nupta Iosepho consobрино suo *Ioseph. bell.* 1, 28, 4, *ant.* 17, 1, 3. Mater Mariammes, quam duxit Herodes rex Chalcidis *ib.* 18, 5, 4.
- 64 Olympias, nutrix Severi Alexandri *vit. Alex.* 13, 3.
- Aurelius Nemesianus Olympius.
- 65 Olympus, ex Herodis regis amicis, Romam mittitur ab Herode cum litteris ad Caesarem de maleficiis Alexandri et Aristobuli *Ioseph. ant.* 16, 10, 7, 9, *bell.* 1, 27, 1.
- CAELIVS ONERATIVS.
- 66 Onesicrates, litterator Gracae Commodi *vit. Comm.* 1, 6.

- 67 Onesimus, Plutarchi servus, a Favorino inductus verba faciens cum Epicteto in libro ad Epictetum *Galenus* *κατὰ ἀρίστης ὑδραγωγίας* (I p. 41 ed. Kuhn, *Galenus scripta min.* I p. 82 ed. Marquardt).
- 68 Onesimus, scriptor vitae Probi *quadrag. tyr.* 13, 1. 14, 4, vit. *Cari* 4, 2, 7, 3. 16, 1. 17, 6. *Incertum num idem* Onesimus (Ὀνάσιμος), ἱστορικός καὶ σοφιστής, τῶν ἐν Κωνσταντίνῳ γενομένων, cuius scripta rhetorica (Graeca) recenset *Suidas* s. v. Ὀνάσιμος.
- 69 Onomastus, Othonis libertus *Tac. h.* 1, 25. 27; *Plut. Galb.* 24.
- 69* Onysius (fort. Dionysius), servus ut videtur, qui Horatii libellum aliquem ad Augustum pertulit vit. *Horatii* (*Sueton. ed. Riciffrscheid* p. 47).
- 70 M. OPELLIVS DIADUMENIANVS. *Tria nomina in titulis et nummis (in his semper Opel.)*; Diadumenianus *Dio, Herodian.*, Diadumenus *scriptores Latini*. (Puer appellatus Diadematus, sed ubi adolevit, nomine avi materni Diadumenus vocatus vit. *Diad.* 4, 4. *De Macrini nomine in nummis Docimensium*, v. infra). Filius eius qui sequitur (et Noniae Celsae vit. *Diad.* 7). Natus natali Antonini (Pii), i. e. d. 19 Sept. vit. *Diad.* 5, 4, d. 14 Sept. *Dio* 78, 20 (loco lacunoso), anno 208 *Dio* 78, 34. Clarissimus puer *fistula urbana ap. Lancianum syll. n.* 17. Cum pater imperium invasisset mense Apr. 217, ipse Caesar dictus *Dio* 78, 17. 19, *Herodian.* 5, 4, 12 (inde vit. *Macrini* 10, 4, vit. *Diad.* 2, 5), *Victor Caes.* 22 (cum patre factus imperator *Eutrop.* 8, 21; a patre in participatum imperii adseitus vit. *Macrini* 5, 1. 10, 4, minus accurate), item Antoninus *Dio* 78, 37, vit. *Carac.* 8, 10, *Macrini* 2, 5 seq., vit. *Diad.* passim, *Victor Caes.* 22. M. Opellius Antoninus Diadumenianus Caesar tituli; *nummi* (M. Opellius Severus Diadumenianus Caes. *sola fistula plumbea urbana, ap. Dessau inser. sel.* 462; M. Ὀπελ. Μαρ. Ἀντων. Διαδομενιανῆς K. *nummi Docimensium v. Phrygia, ap. Mionnet* 4 p. 284, 518, item *numismatic chronicle* 8, 18456 p. 25). Anno 218, cum milites ad Elagabalum inclinarent, imperator a patre dictus *Dio* 78, 34, 38. (Aἰν. K. M. Ὀπ. Ἀντ. Διαδομενιανῆς Στφ. *nummus Thyatiriorum, ap. Mionnet suppl.* 7 p. 452, 624). Post victoriam Elagabali a patre in Parthos ad Artabanum missus *Dio* 78, 39, sed comprehensus et occisus *ib.* 40; cf. *Herodian.* 5, 4, 12, vit. *Macrini* 10, 3, 5, vit. *Diad.* 8, 2; *Polem. Silv. latere, (chron. min. ed. Momms. I p. 521).*
- 71 M. OPELLIVS MACRINVS = IMP. CAES. M. OPELLIVS SEVERVS MACRINVS AVG. *Tria nomina M. Opellii (sic perscr. in titulis; Opel. nummi) Macrini exhibent tituli nummiq.*, Opellius Macrinus *cod. Iust.* 9, 51, 1. Opilius Macrinus vit. *Macrini, vit. Diadumeni, Victor Caes., Eutrop., Macrinus Dio, Herod.* Oriundus Caesarea Mauretaniae, parentibus humilibus *Dio* 78, 11. Natus anno 164 *Dio* 78, 40 (a. 162 *chron. Pasch. p. 498 ed. Bonn.*). (Post victoriam Elagabali in senatu dictum,

libertinum eum fuisse servilibusque officiis occupatum in domo imperatoria, a Severo remotum ab his officiis relegatumque in Africam; anulis aureis donatum patrocinate Festo quodam; advocatum fisci factum sub Vero Antonino; ab aliis dictum, eum gladiatorem fuisse et accepta rudi in Africam isse *vit. Macrin. 4.* Iuris studiosus *Dio 78, 11, Herod. 4, 12, 1 cf. vit. Macrin. 13, 1.* Advocatus fisci *vit. Macrin. 4, 4, 6.* 'sub Vero Antonino' *ib. 4, 4;* 'ex quo officio ad amplissima quaeque pervenit' *4, 6.* Cum causam amici alicuius Plautiani ageret, huic innotuit eiusque res procuravit *Dio l. c.* Post Plautiani caedem et ipse periclitatus, servatur deprecante pro eo Fabio Cilone *ib.* Praefectus vehiculorum per Flaminiam *ib.* (Procurator aerarii maioris eo tempore quo Diadumenianus natus est *vit. Diad. 4, 1.*) A Caracalla compluribus brevibus procurationibus nomine tenus exornatus *Dio l. c.* (Procurator privatae *vit. Macrin. 7, 1,* privatae curavit *ib. 2, 1.*) Scriba pontificius, sive pontifex minor *vit. Macrin. 7, 2.* A Caracalla ad praefecturam praetorii promotus *Dio l. c., anno ut videtur 212 post necem Aemilii Papiniani, vit. Carac. 8, 8.* Praefectus praetorio *vit. Carac. 6, 6, vit. Macrin. 2, 1, 4, 7, 5, 3, Victor Caes. 22, Eutrop. 8, 21.* una cum Oclatinio Advento *cod. Inst. 9, 51, 1, Herod. 4, 12, 1.* Consularibus ornamentis honoratus *Dio 78, 13.* Praefectus praetorio, clarissimus vir *cod. Inst. l. c.; fistula rep. in monte Caelio, ap. Dessau inscr. sel. 461.* Praefecturam egregie administrat *Dio 78, 11.* Anno 217 auctor caedis Caracallae *Dio 78, 4, 5; Herod. 4, 13; vit. Carac. 6, 6; vit. Macrin. 4, 7.* Imperator salutatus d. 11 Apr. *Dio 78, 11.* Imperator factus, Severi nomen sibi tribuit *Dio 78, 16, 37, vit. 5, 7* ('seque nunc Severum nunc Antoninum nuncupavit' *vit. 2, 1 cf. 3, 6, non recte*). Imp. Caesar M. Opellius Severus Macrinus Augustus nummi, tituli Consul designatus *VIII 4598.* (Consul designatus iterum *l. Ostiensis Eph. ep. 7, 1209, minus accurate*). Consul tituli, anno 218 eum Oclatinio Advento *Dio 78, 26, ind. l. 79, cf. 78, 14, 79, 8; VI 367. XV 4141* (consul iterum *XV 4141, propter ornamenta consularia antea accepta, minus accurate et contra ipsius voluntatem, cf. Dio 78, 13*). Victus ab Elagabalo, in fuga comprehensus et occisus est *Dio 78, 40; Herod. 5, 4, 10; vit. Macrini 10, 3; Eusebius chron. (vers. Arm. ad a. Abr. 2234. Hieronym. ad a. 2235); chronographus anni 354 (chron. min. ed. Momms. I p. 147); Polém. Silv. (ib. p. 521); chron. Paschale p. 498 ed. Bonn.; Syncellus p. 672 Bonn.*

72 OPIPIANVS consul suff. mense Nov. a. 155 eum Antio Polione *VI 2120.*

— SEX. LVTATIVS OPIPIANICVS PETRONIANVS.

— CN. SERIVS OPIPIANICVS AVGVSTINVS.

73 Oppianus: ad eum datum carmen Martialis *6, 42. Idem nomen, sed non de eodem, ap. Martial. 6, 62, 7, 4, 8, 25 cf. Friedländer ad 6, 42.*

- 74 Oppianus, qui scripsit halieuticon libros quinque qui extant. Cf. Th.-H. Martin *Études sur la vie et les œuvres d'Oppien* [Paris 1863]. Cilix codices Halieuticon, Athenaeus I p. 13^b, Eusebius chron., ex Coryco ipse hal. 3, 206 seq. cf. 3, 8, 9, Suidas (ex Anazarbo vita Oppiani ap. Westermann *vitae scriptores minores* p. 63, ἀπὸ Κορίκου ἢ ἀπ' Ἀναζάρβου τῆς Κιλικίας eadem vita paulum transformata, ib. p. 65). Athenaeo paullo antiquior Athen. I p. 13^b, γεγονὸς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίου βασιλέως Suidas s. v.; item temporibus Antonini Oppianus adscribitur Euseb. chron. (vers. Arm. s. a. Abr. 2186, Hieronymus ad a. 2188). Halieutica dedicavit Antonino imperatori hal. 1, 3, 4, 5, filioque eius una regnanti 2, 683 cf. 1, 66, 4, 5, 45, i. e. M. Aurelio et Commodo Augustis (177-180). — Diversus Oppianus (sive quo alio nomine fuit, potest enim Oppiani nomen errore cynegeticon libris praescriptum esse) qui scripsit cynegeticon libros qui extant quattuor; oriundus Apamea ad Orontem provinciae Syriae cyneg. 2, 127, 157 (Apameam significari apparet ex Strabone 16 p. 752); cynegetica dedicavit Antonino Severi et Domnae filio cyneg. 1, 3, 4; antea versibus tractaverat bellum Parthicum (Severi) cyneg. 1, 31. Cf. I. G. Schneider ad Oppianum (hal. 3, 27) [ed. Argentor. 1776, p. 404], Martin l. c. p. 17 seq. — Denique tertii alicuius poetae (Dionysii ut videtur) videntur fuisse Ixentica (Oppiano tributa in huius vita et a Suida) quorum extat paraphrasis Graeca prosa oratione (cf. Martin l. c. p. 26 seq.). — Carmina (halieutica ut videtur, cf. vit. ap. Westerm. p. 66) composuit in insula Melite, patri comes exilii, quo hic a Severo imperatore multatus erat; postea Romam profectus carmina obtulit Antonino Severi filio, nam Severus interea defunctus erat, et ab eo non solum reditum patriae impetravit, sed etiam singulis aureis pro singulis carminum versiculis donatus est (a Severo ita donatum esse Oppianum pro singulis halieuticon versibus narrat Sozomenus; nomen imperatoris non ponit Suidas); vixit annos XXX vitae Oppiani ap. Westermann l. c. p. 63-66; cf. Sozomenus hist. eccl. praef.; Suidas s. v. (Haec et reliqua quae l. c. narrantur fide parum digna videntur, orta nimirum ex fama incerta eo tempore quo Oppiano Cilici halieuticon auctori iam alia carmina, imprimis cynegetica, supposita essent.)

— MINVCIVS OPPIANVS.

- 75 OPPIVS CAPITO vir praetorius; de scirro ei in ventre nato Plin. h. n. 7, 63. Vix hic M. Oppius Capito praefectus classis M. Antonii inter annos 715 et 720, testibus nummis ap. Eckhel 6 p. 55, Cohen Antoninus n. 98, Ant. et Octavia n. 11-13, Ant. Octavia et Augustus n. 1.
- 76 Oppius Chares, grammaticus, docuit in Gallia togata Suet. de gramm. et rhet. 4. Fortasse temporum Augusti.

— C. IVLIVS OPPIVS CLEMENS.

- 77 C. OPPIVS SABINVS (Oppius Sabinus Suet. Entr. Iord.; praenomen ex titulo filii IX 5833; in consulatu Sabinus) consul ord. a. 84 cum

Domitiano X fasti (consul II fasti Hyd., propterea quod praecedit alius Sabinus, T. Flavius, consul a. 82). Legatus Moesiae Iordanes Get. 13, 76, a Dacis victus et occisus Suet. Dom. 6 (inde Eutrop. 7, 23); Iordanes l. c. Cf. Borghesi opp. 5 p. 50.

- 78 C. OPTIVS SABINVS IVLIVS NEPOS M'. VIBIVS SOLLEMNIS SEVERVS (sic t. Auximas IX 5833; C. Oppius Severus VIII 270 = s. 11451). Filius videtur eius qui praecedit, cf. Borghesi opp. 5 p. 54. C. f., tribu Vel. VIII 270. IX 5833 (origine sine dubio Auximas). Adlectus ab imp. Hadriano inter tribunicios, praetor peregrinus candidatus Augusti, legatus provinciae Baeticae, curator viarum Clodiae Anniae Cassiae Ciminiae trium Traianarum et Amerinae, legatus legionis XI Claudiae Piae fidelis, legatus Aug. pro pr. provinciae Lusitaniae, proconsul provinciae Baeticae; consul (suff.) t. Auximas. Scribendo adest s. c. de nundinis saltus Beguensis a. 138 VIII 270. — Idem fortasse C. Oppius Sabinus qui memoratur in fragmento Auximate IX 5876.

- 79 Oppia (v. l. in v. 220 Eppia) mulier impudica Iuvenalis 10, 220, 322. Cf. etiam sub Eppia.

- 80 Servius Oppidius, Canusinus, quae filiis Aulo et Tiborio moriens mandaverit, exponit Horatius sat. 2, 3, 168 seq.

- 81 M. OPSIVS praetura functus, Titium Sabinum circumvenit a. 28 Tac. a. 4, 68. Cuius rei postea poenas luit ib. c. 71. Incertum an huius Opsi cubicularius VI 9305. Cf. etiam sub eo qui sequitur.

- 82 M. OPSIVS NAVIVS FANNIANVS decemvir stlitibus iudicandis, tribunus legionis V Macedonicae, quaestor Ponti et Bithyniae, aedilis, praefectus frumenti dandi ex s. c., praetor t. Neapolitanus UGr. 5793 vol. III p. 1255 = Inscr. Sicil. Gr. Ital. 719. Idem Fannianus Inscr. Gr. Sicil. Ital. 795. Fortasse non diversus ab eo qui praecedit.

— AELIA OPTATA.

— FLAVIA OPTATA.

— IVLIA FLAVIA HERENNIA CAECILIA HONORATIANA OPTATA.

— PORCIA M[AX]IMA OPTATA.

— IANIA FLAVIA IVLIANA OPTATA.

— M. FABIUS IVLIANVS HERACLEO OPTATIANVS.

— Q. F(ABIVS) IVLIANVS OPTATIANVS L. FABIUS GEMINVS CORNELIANVS.

— Suetonius Optatianus.

- 83 Optatus, amicus Vettii Crispini adolescentis Statius silv. 5, 2, 152.

— L. HYRIVLEIVS OPTATVS LIGARIANVS.

— Fidus Optatus.

— C. FVLGINIVS FABIUS MAXIMVS OPTATVS.

— Ti. Iulius Optatus Pontianus.

— P. PORCIUS OPTATVS FLAMMA.

— L. RANIVS OPTATVS signo ACONTIANVS.

— T. Statilius Optatus.

84 *OPTIMVS proconsul Asiae sub Decio *acta sancti cuiusdam Maximi, ap. Ruinart act. mart. (ed. 1689) p. 144, act. Sanct. mens. Apr. III p. 740, acta Petri, Andreæ et sociorum, ap. Ruinart p. 147, act. Sanct. mens. Mai. III p. 450, tam haec quam ille exigui ut mihi videtur pretii vel adeo nullius; nomen proconsulis omnino corruptum. Possis coniecere appellatum cum fuisse Aristum — Flavii Aristi complures sunt supra (F 152. 153) —, et in actis ex Graeco in Latinum sermonem versis demum cum factum esse Optimum. (Proconsulem cum fuisse putat Waddington fustes des provinces asiut. n. 176 anno 250/1, quippe quod a. 249/50 proconsul Asiae fuerit Iulius Proculus Quintilianus).*

— Otacilius Or.....

— GNAEA SEIA HERENNIA SALLUSTIA BARBIA ORBIANA AVG.

— HERENNIVS ORBIANVS.

85 Orbilius, filius eius qui sequitur, et ipse grammaticus *Suet. gramm. 9.*

86 L. Orbilius Pupillus (Orbilius Pupillus *Suet. de gramm. 9 in contextu, L. Orbilius ib. in indice, Orbilius Horatius et poetae citati a Suet.*), Beneventanus natus c. a. 642 a. u. c., post militiam grammaticus, inde ab a. 691 Romae grammaticae doctor, vixit prope ad centesimum aetatis annum *Suet. de gramm. 9, quem cf. Memoratur etiam de gramm. 4. 8. 19, et ab Horatio ep. 2, 1, 71, Macrobio sat. 2, 6, 4.*

86* Orbius, possessor *Horat. ep. 2, 2, 160.*

87 Orbius Laetianus, subpraefectus vigilum a. 191 VI 414b.

— CORNELIA ORESTILLA.

— FABIA ORESTILLA.

— LIVIA ORESTILLA.

— P. SCIPIO ORESTIVS.

88 C. ORFIDIVS BENIGNVS (*praenomen ex t. infra citato*) legatus legionis primae Adiutricis in pugna Bedriacensi occisus *Tac. h. 2, 43. 45; Plut. Otho 12. Eius ut videtur servus vilicus, in t. rep. Capistrani in agro Vestinorum, Notizie 1894 p. 407.*

89 Ortidia Procula: eius servus dispensator IX 3378 t. *rep. in eadem regione, in qua t. servi C. Orfidii Benigni qui praecedit, cum quo haec parentela videtur fuisse coniuncta.*

— C. IVLIVS COMMODOVS ORFITIANVS.

90 ORFITVS clarissimus vir, unus ex maritis Vistiliae, matris Suillii Rufi, Corbulonis, Caesoniae *Plin. h. n. 7, 39.*

91 ORFITVS Domitiano suspectus novarum rerum et in insulam relegatus *Philostratus vit. Apollon. 7 c. 8 et 33. 8 c. 7, 10. Idem videtur Salvidienus Orfitus memoratus a Suet. Dom. 10, cf. sub hoc.*

92 ORFITVS praefectus urbi, ab Antonino Pio successorem petivit et impetravit *vit. Pii 8, 6. Iudice Borghesio non Ser. Cornelius Scipio Salvidienus Orfitus consul a. 149, sed Ser. Scipio Salvidienus Orfitus*

consul a. 110, qui ad praefecturam pervenisse potest sub Hadriano, successorem habuit sub Pio Erucium Clarum.

- 93 ORFITVS clarissimus puer in titulo servi actoris VI 3714. Potest fuisse Ser. Calpurnius Scipio Orfitus vel unus ex Cornelii Scipionibus Orfitis.

- 93^a ORFITVS consul ord. a. 172 cum Maximo fasti. Videtur esse Ser. Calpurnius Scipio Orfitus, sub quo cf.

- 94 Orfitus, adulter Faustinae, a M. Aurelio ad nescio quem honorem promotus *vit. Marci* 29.

- 95 Orfitus: medicamentum ei compositum Galenus περί συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ γένη lib. VIII (XIII p. 1029 Kuhn).

- 96 Orfitus, procurator Augustorum (Severi et Antonini), collega Sallustii Saturnini t. *suburbanus Notizie* 1888 p. 228 positus Genio saccariorum salariorum urbis.

— Aquilius Orfitus.

— SER. CALPURNIVS SCIPIO ORFITVS.

— .. CORNELIVS SCIPIO ORFITVS.

— L. CORNELIVS SCIPIO ORFITVS.

— SER. CORNELIVS ORFITVS.

— SER. (CORNELIVS) SCIPIO ORFITVS.

— SER. CORNELIVS SCIPIO SALVIDIENVS ORFITVS.

— M. GAVIVS ORFITVS.

— Paccius Orfitus.

— C. PASSIENIVS COSSONIVS SCIPIO ORFITVS.

— VETTIVS SCIPIO ORFITVS.

— VIRIVS ORFITVS.

- 97 M. ORFIVS RVFVS M. f., M. n., triumvir aere argento auro flando feriundo t. *Telesinus IX* 2215.

- 98 Origo, mima *Horat. sat.* 1, 2, 55.

- 99 *T. Ornitorianus (T. Ὀρνιτοριανός, quod nomen omnino corruptum; fortasse T. Aur. Nestorianus, *Hirschfeld Verw.* p. 305) procurator Augustorum ἐπὶ ἀθλῶν (sic traditur; ἐπὶ λοῦσῶν coniecit *Mordtmann Hellen. phil. syll. Constantinop.* t. 7 suppl. 1875/85 p. 36, rectius *Klebs* καὶ ὀλῶν, ut fuerit procurator summarum rationum) t. *Ancyranus CIG.* 4036 quem solus descripsit *Tournefort*.

- 100 Ornospades, Parthus, patria profugus, Tiberii, cum bellum Dalmaticum conficeret, 'haud inglorius auxiliator' et ob eam causam civitate Romana donatus; postea in patriam reversus multo in honore apud Artabanum regem; a. 36 praefectus Mesopotamiae transit ad Tirdatem *Tac. a.* 6, 37.

- 101 Orodes (II), Arsacida, post Phraatacem per breve tempus rex Parthorum; inter epulas vel secundum alios, cum venaretur, occisus *Joseph. ant.* 18, 2, 4. Ad huius regnum pertinere videtur nomen regis Parthici cum solita inscriptione βασιλέως βασιλέων Ἀρσάκου εὐερ-

γένου βασιλέω επιφανέως φιλέλληνας. *cusus anno Seleucidarum CCCXVII mense intercalario, sive autumno a. p. Chr. 6* (Percy Gardner *Parthian coinage* p. 46). Cf. Gutschmid *Geschichte Irans* p. 118. — De nomine Orodii *epit Drouin revue numismatique* 1895 p. 375; cf. etiam *infra* sub *Septimio Vorode*.

- 102 Orodēs, Artabani regis Parthorum filius, cum Iiberi in Armeniam irrupissent, missus a patre adversus eos *Tac. a. 6, 33* (Artabanus Armeniam tradidit Orodii uni ex filiis *Ioseph. ant. 18, 2, 4*); ab Iiberis proelio victus et vulneratus *Tac. ib. 34, 35*.

— M. FL(AVIVS) ARRIVS OSCIV[S] HONORATVS.

- 103 Oscius Gemellus: eius servus *VI 19457. Fortasse homo nobilis.*

- 104 OSCIA MODESTA CORNELIA PVBLIANA, M. F., clarissima femina, avia M. Flavii Arrii Oscii Honorati *VI 1478. Eadem nisi fallor Publina, ex posteris Scipionum, uxor Arrii consulis t. urbanus ap. Kaibel ep. Gr. 674, Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1960.*

- 105 *Oscus rhetor *Seneca suas. 1, 2, contr. 2, 3, 4 cet. V. infra sub Vultacio Moscho.*

- 106 Osrhoēs ('Οσρόης Pausanias, 'Οσρόης, 'Ορρόης, 'Ορρόντις *codices excerptorum ex Dione, Osdroes vitae Hadriani codex Palatinus, Cosdroes Victor Caes., item manus recens in vitae Hadr. codice Palatino, Νοσρόης Arrianus certe ap. Suidam s. v. γνωστωχίζσαι; item Νοσρόης Gracii seniores de regibus Persarum qui floruerunt alter Iustiniani, alter Mauricii et Heraclii temporibus. Cf. Drouin revue numism. 1895 p. 369).*

Parthorum rex, quocum Traianus bellum gessit *Pausan. 5, 12, 6. Pacori regis ut videtur frater (certe Parthamasiris Pacori filius, Dio 68, 17, dicitur eius ἀδελφεός Dio 68, 19). Legatos mittit ad Traianum Athenas, sed frustra Dio 68, 17. Postulatis Romanorum num obtemperaturus sit(?) Arrianus ap. Suidam s. v. γνωστωχίζσαι cf. ib. s. v. ἀντίπατον (verba lacera). Manisari bellum infert Dio 68, 22. A Traiano obsides ei imperati Victor Caes. 13. Filia eius in potestatem Traiani pervenit *vit. Hadr. 13, 8, item sella ib. cf. vit. Pii 9, 7; filia ei reddita ab Hadriano vit. Hadr. l. c. Huic videntur attribucendi esse nummi Parthici, acnei plerique, sine ulla nominis regii inscriptione, cusi annis Seleucidarum 421 (109/110 p. Chr.) ad 437 (115/116 p. Chr.)* (Percy Gardner *Parthian coinage* p. 54). Cf. etiam v. Gutschmid *Geschichte Irans* p. 141 seq.*

- 107 Osrhoēs ('Οσρόης) Armeniorum rex, pater Parthamaspatis quem Traianus regem Parthorum fecit *Malalas lib. XI p. 270, 274 Bonn. Iudice Gutschmidio (ap. Dierauer in Büdingeri Untersuch. zur röm. Kaiser-gesch. I p. 176, 179) non diversus ab eo qui praecedit, errore rex Armeniae dictus a Malala (paullo aliter idem Gutschmidius Gesch. Irans p. 143, 144, scribens Osrhoem a Traiano e Parthia pulsum Armenia occupasse). — Eiusdem ut videtur nominis regem habuit Armenia saec. p. Chr. tertio, cuius res gestas contra Persas narrant scriptores*

Armeniacy, Agathangelus qui dicitur (ap. Langlois collection des hist. de l'Arménie I p. 113 seq.) et Moses Chorenensis II c. 65-73 (ib. II p. 114 seq.). Plane incertum num hic (quod voluerunt nonnulli, Letronne recueil 2 p. 311, v. Gutschmid Zeitschr. der deutsch. morgenl. Gesellsch. 31, 1877 p. 49), nondum scilicet rex, Chosroes (Χοσρόης) Armenius Thebarum miracula admiratus CIG. 4821.

- 108 Osrhoes, dux ut videtur Parthorum bello L. Veri Lucian, *quomodo hist. scrib.* 18. 19. 31: (P. Aelium) Severianum cum omni exercitu oppressit *ib.* c. 21, *Alex. sive pseudomant.* c. 27 (ubi appellatur Ὀσροῦς).
- 109 OSTOR[IVS] (?) consularis (?) ([ἀρχιερω]σαντος Ὀστορίου τοῦ λαμπροτάτου [ὄν]α[ρχοῦ] in l.), i. e. puto legatus provinciae (Ciliciae), sub Severo Alexandro t. *Tursi rep.* ap. Waddington *Bull. de corr. hell.* VII p. 281. Cf. Waddington l. c.
- 110 Ostorius Sabinus, eques Romanus, Baream Soranum accusat a. 66 *Tac. a.* 16, 23, 30; propterea decreta ei quaestoria insignia et sester-tium duodecies *ib.* c. 33.
- 111 M. OSTORIVS SCAPVLA (tribus nominibus appellatur in consulatu *tab. cer. Pomp., act. Arv.*: M. Ostorius *Tac. a.* 12, 31, Ostorius Scapula vel Ostorius *id.* a. 14, 48, 16, 14, 15). — Filius P. Ostorii Scapulae *Tac. a.* 12, 31. In Britannia sub patre militans coronam civicam meruit *ib.* et 16, 15. Consul suff. ex kal. Iulius a. 59 cum T. Sextio Africano *act. Arv.*; *tabula cerata Pompeiana, ap. de Petram n.* 119. Apud eum epulans Antistius Sosianus probrosa in Neronem carmina recitat *Tac. a.* 14, 48. Ab hoc Antistio a. 66 apud Neronem insinulatur *ib.* 16, 14; misso ad eum centurione in Liguriam, ubi morabatur, se ipse occidit *ib.* c. 15.
- 112 P. OSTORIVS SCAPVLA. P. Ost. Scapula VI 9337 (P. Ostorius Scapulae l. VI 23601), P. Ostorius vel Ostorius *Tac. ann.*, Ostorius [Osterius cod. *Flor. Digestorum*] Scapula *Tac. Agr., Ulp., inst. Justinian.*
 Consul suffectus sub Claudio (ante a. 47, quo Britanniam regendam suscepit, cf. *infra*) cum Suillio (Velleo *Dig.*) Rufo Ulpian. *Dig.* 38, 4, 1, *Justinian. inst.* 3, 8, 3 (cf. *Momms. ad Brunii fontes iuris ed.* 6 p. 186). A. 47 (de anno constat ex *Dione* 60, 30) A. Plautio in legatione Britanniae successit *Tac. Agr.* 14. Res ab eo gestae in Britannia *Tac. a.* 12, 31-35, 38, 39. Rex Caratacus ei deditur a. 51 *ib.* c. 36; ideo ornamenta triumphalia ei decreta *ib.* c. 38. Moritur in provincia *ib.* c. 39. — Servus dispensator eius VI 9337; liberti VI 23601. Fortasse huius et eius qui praecedit servus, Amphio Ostoriorum VI 11568.
- 113 Q. Ostorius Scapula, praetorianis praepositus a. 752 una cum P. Salvio Apro *Dio* 55, 10.
- 114 Otacilius Catulus: de testamento eius actum in consilio Duceni Veri consulis (temporibus ut videtur Flaviorum, cf. sub Ducenio Vero) *Celsus Dig.* 31, 29.
- 115 Otacilius Or , amicus Dasumii VI 10229 v. 26, 128.

116 Otacilius Sagitta, procurator Sardiniae sub Vespasiano X 8028.

— MARCIA OTACILIA SEVERA AVG.

— IVNIVS OTHO.

— L. SALVIVS OTHO.

— M. SALVIVS OTHO.

— M. SALVIVS OTHO = IMP. M. OTHO CAESAR AVG.

— L. SALVIVS OTHO COCCELIANVS.

— L. SALVIVS OTHO TITIANVS.

117 Otacilia Postuma, C. f. *fistula plumbea urbana ap. Lancianum syll. aq. n. 516.*

118 Q. Ovidius (duo nomina *Martial. 9, 52. 10, 44, Ovidius 1, 105. 7, 44. 45. 9, 98, Quintus 7, 93. 9, 53. 13, 119*) amicus *Martialis Martial. 7, 93. 9, 52. 53. Natalis eius kalendis Aprilibus ib. 9, 52. Praedium habet in agro Nomentano ib. 1, 105. 7, 93. 10, 44, 3. 13, 119, vicinum praedio Martialis 7, 93. Ad eum datum etiam 9, 98. — Temporibus Neronis Caesonium (Caesennium?) Maximum comitatus erat in exilium Mart. 7, 44. 45. Iam senex amicum quendam comitatur in Britanniam 10, 44.*

119 P. Ovidius Naso (*praenomen codicibus operum ipsius traditum est: Ovidius Naso Seneca contr. 2, 2, 8, Ovidius et Naso passim; ipse de se Nasonis tantum vocabulo utitur*). *De vita sua ipse et alibi exposuit et potissimum Trist. IV 10. Natus Sulmone Am. III 15, 11, Fast. IV 81, Trist. IV 10, 3, ex Pont. IV 14, 49 alibi, d. 20 Mart. Trist. IV 10, 13 cf. Fast. III 813 seq., anno 711 Trist. IV 10, 6; Hieronymus ad a. Abr. 1975, equestri familia Am. III 15, 5, Trist. IV 10, 7, ex Pont. IV 8, 17 cf. Am. I 3, 8. Cum toga virili latum clavum sumit Trist. IV 10, 28. 29, una cum fratre ipso duodecim mensibus maiore quem amittit annos viginti natum ib. v. 31 cf. v. 10. Triumvir capitalis Trist. IV 10, 34. Decemvir stlitibus iudicandis(?) Fast. IV 383 (cf. Mommsen Staatsr. I² p. 504 not. 3). Centumvir Trist. II 93, ex Pont. III 5, 23. Iudex Trist. II 95. Honores senatorios aspernatur Trist. IV 10, 35, latum clavum deponit ib., contentus ordine equestri Fast. II 128, Trist. II 90. 542, IV 2, 16, ex Pont. IV 9, 18. Studiorum causa adit Athenas Trist. I 2, 77, item Asiam et Siciliam ib. v. 78, ex Pont. II 10, 21 cf. Fast. VI 423. Declamat Seneca contr. 2, 2, 8 seq. Carmina recitat admodum adulescens Trist. IV 10, 57. Edit amorum libros quinque postea ab ipso redactos in tres Amor. I init. Scripsit metamorphoseon libros XV, quos cremare voluerat, cum in exilium iret Trist. I 7, 16, nihilo minus editos ib. v. 23, item ante a. p. C. 7 scripserat fastorum libros XII dedicaturusque erat Augusto Trist. II 549, sed horum editi sunt tantum VI, iique dedicati Germanico Fasti I 3. 63. 285. Annos natus quinquaginta (i. e. a. p. Chr. 8) Trist. IV 8, 33. 10, 96, absens Ilvae in insula nuntium accipit edicto principis se relegari ex Pont. II 3. Causa poenae 'duo*

- crimina, carmen' (nempe artis amatoriae libri tres cf. *Trist. I 1, 68. 111. II 240. III 14, 6. 17. V 12, 67, ex Pont. III 3, 70; Vict. ep. 1, 27*) 'et error' *Trist. II 207*; de hoc errore ('simplicitate' *Trist. I 5, 42*) obscure verba facit *Trist. I 2, 98. 3, 38. III 1, 52. 5, 52. 6, 35. IV 1, 24. 10, 90, ex Pont. I 6, 20. 7, 40. III 3, 71-75* (se vidisse aliquid quod videre non licuit significat *Trist. II 103. III 5, 49. 6, 28*). Relegatus, non exul *Trist. II 129-138. IV 9, 12. V 2, 56-58. 11, 21 cf. IV 4, 46, ex Pont. I 7, 47*. Discessum suum a Roma describit *Trist. I 3*, iter in exilium Tomos *ib. I 2. 4. 10. 11*. A Tomitis aliisque eius regionis incolis immunitate donatus *ex Pont. IV 9, 101. 14, 51*. Diem obit in exilio et iuxta Tomos oppidum sepelitur *Hieronym. ad a. Abr. 2033 (p. Chr. 17)*. Uxores duxit tres, primam paene puer, 'nec dignam nec utilem', quam post breve tempus dimisit *Trist. IV 10, 69*, ut et alteram, 'sine (huius) crimine' *ib. v. 71* — aut haec aut illa oriunda erat Faleriis *Am. III 31, 1* —, tertiam dilectam olim ab Atia matertera Caesaris Augusti et filiae eius Marciae familiarem *ex Pont. I 2, 136-140. III 1, 78*, quae marito fidelis ne cum exule quidem fecit discidium *Trist. IV 10, 74 cf. Ib. 15*, nec tamen comitata cum est in exilium *Trist. I 2, 41. 3, 88* (ad eam data *Trist. I 6. III 3. IV 3. V 11. 14, ex Pont. I 4. III 1*; memoratur praeterea *Trist. III 8, 10. 11, 15. IV 6, 46. V 1, 39, ex Pont. I 2, 50. 8, 32. II 11, 16. III 7, 11*). Filia, absens in Africa cum pater Italiam fugeret *Trist. I 3, 19*; nupta bis, ex utroque marito mater *Trist. IV 10, 75* (memoratur *Fast. VI 220, Trist. V 5, ex Pont. I 8, 32*). Genuer Corneliu Fidu Senec. dial. 2, 17, 1. — Iudicia veterum de Ovidio *Vell. 2, 36, 3; Seneca controu. 2, 2, 12. 9, 5 [28], 17; Seneca minor nat. quaest. 3, 27, 13; Quintilianus inst. 4, 1, 77. 10, 1, 88. 93. 98*.
- 120 Q. OVINIUS senator, capta Alexandria iussu Caesaris occisus *Orosius 6, 19, 20*.
- 121 L. OVINIUS AFRICANUS (Afrik- lapis), L. Ovinii Curii Proculi Mediani Africani consulis nepos *IX 1479*.
- 122 OVINIUS CAMILLUS senator antiquae familiae, novarum rerum cupidus sub Alexandro *vit. Alexandri 48*.
— M. TINEIUS OVINIUS CASTUS PVLCHER.
- 123 L. OVINIUS CVRIVS PROCVLVS MODIANVS AFRICANVS (Afrik- lapis) cos. (a. inc.) *VI 1479*. Uxor Claudiana Eusebia *ib.*
- 124 OVINIUS PACATIANVS praefectus urbis a. 276. 277 *laterculus praefectorum ap. chronographum anni 354 (chron. min. ed. Momms. I p. 66)*.
- 125 OVINIUS PATERNVS praefectus urbi a. 281 *laterculus praefectorum ap. chronographum anni 354 (chron. min. ed. Momms. I p. 66)*. Fortasse non diversus, ut coniecit de Rossi *inser. chr. 1 p. 22, Paternus consul ord. a. 279, quamquam huic nomen fuit Nonio Paterno (cf. sub hoc); cf. praeterea supra sub C. Iulio Adurio [Pate]rno (I 77)*.
- 126 L. OVINIUS RVSTICVS CORNELIANVS L. f., tribu Quir., adlectus inter tribunicios, praetor; curator viae Tiburtinae, leg(atu)s leg(ionis)

Mys(iae) inf(erioris) (cf. Mommsen ad t.), curator viae Flaminiae; consul designatus t. *Tarraconensis* II 4126. Curator rei p. Rieinensium ib. Filia Rufria Ovinia Corneliania ib.

- 127 C. OVINIUS TERTVLLVS. Tituli: *Militarii Moesici* III S. 7602. 7603. 7604 (I. 2, 3); *Tyrannus* III 781 (4); *Tomitanus*, arch. ep. Mitth. 1887 p. 44 (5); *Nicopolitanus ad Istrum*, arch. ep. Mitth. 1886 p. 243 (6); item fortasse ad eum pertinet t. *Kutlovicae rep.*, arch. ep. Mitth. 1894 p. 13 (7). Nomen eius suppletum III S. 7540. — Nummi *Nicopolitanorum ad Istrum*, cum capitibus Severi (*Mionnet* S. II 124, 396 cf. 124, 397–125, 402), *Domnae* (*Mionnet* S. II 134, 459 = 135, 460 cf. *Dumersan revue numism.* 1843 p. 12), *Severi et Caracallae* (*Brit. Mus. catal.* p. 43, 19), *Caracallae* (*Mionnet* S. II 140, 490, 491; *Brit. Mus. catal.* p. 45, 28; *Berol. Mus. Besch.* I p. 77 n. 27), *Caracallae et Getae Caesaris* (*Mionnet* S. II 144, 517, 518; *Brit. Mus. catal.* p. 46, 34; *Mus. Berol.*). Cf. *Borghesi opp.* 2 p. 225 seq.

C. Ovinus Tertullus t. 1–3, Γ. Ὀσίνιος Τέρτυλλος t. 6; Ovinus Tertullus *Dig.* 49, 15, 9, Ovinus Tertyllus *Dig.* 38, 17, 1, 3, Ὀσίνιος Τέρτυλλος t. 4, 5, Ovinus t. 7, Ovinus *cod. Iust.* 8, 50 (51), 1. — Ὑπα. (i. e. ὑπατικοῦ) Οὐ. (Ὁ. *Brit. Mus. cat.* p. 46, 34, Ὁ... ib. p. 43, 19) Τερτύλλου nummi muscorum *Britannici* (*cat. Thrac.* p. 45, 26) et *Berolinensis* (*Besch.* I p. 77, 27, 80, 39), ὑπα. Ὁβιν. Τερτύλλου lectum est in nummo ap. *Mionnet suppl.* II p. 124, 399; contra ὑπ. Α. Ὁσιν. Τερτύλλου dicitur lectum esse *Mionnet* ib. p. 124 n. 397, p. 140 n. 490, 491, p. 144 n. 518, ὑπ. Α. Ὁσιν. Τερτύλλου ib. p. 125 n. 402, ὑπ. Α. Ὁσιν. Τερτύλλου ib. p. 125 n. 400, 401, p. 134 n. 459, sed in his quoque nummis sine dubio fuit non ὑπ. Α, verum ὑπα.

Legatus pro pr. Moesiae inferioris sub Severo et Caracalla tituli et nummi citati; *Ulpianus Dig.* 49, 15, 9, a. 200 t. 1. 2, 3, a. 201 t. 4 (in t. 5 nullae certae, in t. 6 confusae sunt temporis indicationes). Rescriptum Severi et Caracallae ad eum de postliminio filii nati in captivitate citatur *Dig.* 38, 17, 1, 3. 49, 15, 9, ex parte refertur *Cod. Iust.* 8, 50 (51), 1.

- 128 RVFRLA OVINIA CORNELIANA L. Ovinii Rustici Cornelianii filia II 4126.

Pierer'sche Hofbuchdruckerei Stephan Geibel & Co. in Altenburg.

Prosopographia imperii romani saec. I. II. III.
consilio et auctoritate Academiae scientiarum regiae
Borussicae edita. gr. 8°. 1897. Berlin, Georg Reimer.
Pars I ed. **Elimarus Klebs.** (XII. 490 S.) Preis M. 24.—.
Pars II ed. **Hermannus Dessau.** (VI. 444 S.) Preis M. 20.—.
Pars III ed. **P. de Rohden et H. Dessau.** (VI. 502 S.) Pr. M. 25.—.

Prosopographia imperii romani saec. I. II. III.
consilio et auctoritate Academiae scientiarum regiae
Borussicae edita. gr. 8°. 1897. Berlin, Georg Reimer.
Pars I ed. **Elimarus Klebs.** (XII. 490 S.) Preis M. 24.—.
Pars II ed. **Hermannus Dessau.** (VI. 444 S.) Preis M. 20.—.
Pars III ed. **P. de Rohden et H. Dessau.** (VI. 502 S.) Pr. M. 25.—.

Prosopographia imperii romani saec. I. II. III.
consilio et auctoritate Academiae scientiarum regiae
Borussicae edita. gr. 8°. 1897. Berlin, Georg Reimer.
Pars I ed. **Elimarus Klebs.** (XII. 490 S.) Preis M. 24.—.
Pars II ed. **Hermannus Dessau.** (VI. 444 S.) Preis M. 20.—.
Pars III ed. **P. de Rohden et H. Dessau.** (VI. 502 S.) Pr. M. 25.—.

PROSOPOGRAPHIA IMPERII ROMANI

SAEC. I. II. III

EDITA

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE SCIENTIARVM REGIAE BORVSSICAE

BEROLINI

APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXXVIII

PROSOPOGRAPHIA IMPERII ROMANI

SAEC. I. II. III

PARS III

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE SCIENTIARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDERVNT

PAVLVS DE ROHDEN ET HERMANNVS DESSAV

BEROLINI
APVD GEORGIVM REIMERVM
MDCCCLXXXVIII

PRAEFATIO.

Tertium hoc prosopographiae volumen inchoavit atque etiam typis mandare coepit anno 1892 Paulus de Rohden, sed correptus gravi ac diuturno morbo, multum reluctatus, tandem coactus est volumen imperfectum relinquere. Absolvi quae deerant (inde a pag. 145) mandatu ipsius et Academiae, usus copiis quas ille collegerat.

Addenda quarto volumini reservavimus.

Ser. Berolini
mense Mart. 1898.

H. DESSAU.

PROSOPOGRAPHIA
IMPERII ROMANI.

SAEC. I—III.

PARS III.

P—Z.

P

- 1 Decumus Pacarius procurator Corsicae interfectus a. 69 *Tac. h. 2, 16.*
- 2 Pacatianus dux Octaviani Phrygiam Pacatianam subiecisse dicitur *Malal. IX p. 222 Niebuhr.*
- TI. CL(AVDIVS) MAR.... PACATIANVS.
- CL(AVDIVS) SOLLEMNIVS PAC[ATIANVS?].
- C. Iulius Pacatianus.
- OVINIVS PACATIANVS.
- 3 PACATVS legatus provinciae Lugdunensis Pio imperante *collatio 15, 2, 4. Vide num idem sit C. Prastina Pacatus Messalinus cos. ord. 147.*
- 4 Pacatus rhetor *Senec. contr. X pr. 10, 11 p. 464 seq.*
- ARRIVS PACATVS.
- C. ARRIVS PACATVS.
- Claudius Pacatus.
- SEX. CORNELIVS FELIX PACATVS.
- C. PRASTINA PACATVS MESSALINVS.
- 5 . . PACCEIVS L. f. quaestor pro praetore *t. Tiburtinus XIV 3603.*
- VETVRIVS PACCIANVS.
- 6 Paccius poeta scripsit Alcithoën *Iur. sat. 7, 12. Fortasse idem 12, 99.*
- 7 C. PACCIVS C. f. decemvir ad hastam ... *t. Tarracinesis X 8260.*
- 8 PACCIVS AFRICANVS senator temporibus Neronis et Vespasiani *Tac. h. 4, 41.*
- 9 Paccius Antiochus (*cognomen habent Scribonius 97 et Galenus 13, 284*) medicus *Scrib. 97. 156. 220; Martial. 14, 78. 2; Galen. 12, 751 seq. 760, 782; 13, 284. 984, ἐφθαλμικός Galen. 12, 760, mortuus sub Tiberio Scrib. 97. Diversus videtur Paccius Asclepiades Galen. 12, 722 Kahn.*
- 10 C. PACCIVS BALBVS, C. f., pr., procos. *t. Teani Sidicini rep. cph. VIII 883.*
- 11 Paccius Orfitus primi pili honore perfunctus, a. 58 a Corbulone in Armenia praesidiis praepositus, male pugnans *Tac. a. 13, 36. Idem videtur Paccius primi pili centurio in exercitu Pacti a. 62 Tac. a. 15, 2. Apud Frontinum strat. 4, 1, 21 in corruptela initia vel initio non Paccii nomen latet, sed castelli cuiusdam (Gundermann).*

— C. Laccanius Bassus Paccius Paclignus.

- 12 PACCIA MARCIANA (*sic tit.*, Marcia *vit. Ser.*) uxor Septimii Severi prior *t. Cirtensis eph. VII* 439; *vit. Ser.* 3, 2; 14, 4, a Severo tribuno plebis sub Marco ducta *c. a.* 176 *vit. Ser.* 3, 2.

— Aemilius Pacensis.

- 13 PACIDEIA MARCIA clarissima femina, L. Pacidei Carpiani splendidi equitis Romani filia *t. Caintinus X* 4590.

— SEXTIVS PACONIANVS.

- 14 Paconius iuris consultus de edicto scripsit *primo fere p. Chr. saeculo Paul. Dig.* 37, 12, 3; *Ulpium. Dig.* 13, 6, 1, 1 (*ubi cod. Pacunius*).

- 15 M. PACONIUS (*praenomen habet Tac. a.* 3, 67) legatus C. Silani proconsulis Asiae *a.* 22 repetundarum accusati *Tac. a.* 3, 67, maiestatis reus sub Tiberio *Suet. Tib.* 61, pater (Q.) Paconii Agrippini *a.* 66 accusati ut paterni in principes odii heredis *Tac. a.* 12, 28, innocens Tiberii saevitia condidit *Tac. a.* 16, 29.

- 16 Q. PACONIUS AGRIPPINVS (*sic tit. Crtensis CIG* 2570, Paconius Agrippinus *Tac. a.* 16, 28, Agrippinus *Arrian. diss. epictet.* 1, 1, 28; 1, 2, 12; *frg.* 56) vias munivit Claudio imperante *tit. cit.*, quare proconsul *Cretae et Cyrenicae videtur fuisse*. Ut paterni in principes odii heres ab Eprio Marcello in senatu insimulatus *a.* 66 *Tac. a.* 16, 28 *seq.*, filius igitur M. Paconii (*n.* 15). Italia depulsus *a.* 66 *Tac. a.* 16, 33 *cf. Arrian. l. c.* 1, 1, 28 *seq.*, *frg.* 56. Pater videtur *Paconiae Agrippinae* (*n.* 18), quae cum a Rhodiis honoretur, ibi exsule cum patre *vixit*. Philosophus stoicus *cf. Arrian. l. c.*

- 17 A. PACONIUS SABINVS consul suffectus cum A. Petronio Lurcone *a.* 58 mense Augusto *tab. cer. Pompei.* 118 *cf.* 123, *Hermes XII* 137 et Decembri *act. Arr. a.* 58 VI 2041, 4.

- 18 PACONIA AGRIPPINA uxor L. Dercii a Rhodiorum populo honorata *t. Rhodius rerum archéol. XIII* 1866 p. 154. Filia videtur Q. Paconii Agrippini (*n.* 16).

- 19 Pacorus, filius Vononis (II), regis Parthorum (*a.* 51—54), *cf. v. Gutschmid Gesch. Irans* p. 128 *seq.* Erravit igitur *Iosephus ant.* 20, 3, 3 cum Artabani filium appellans. Frater Volagasis (I), regis Parthorum (*a.* 52—78) et Tiridatis, *Tac. a.* 15, 14; *Ios. ant.* 20, 3, 3, a Volagase regnum Mediae accipit *c. a.* 54, *Ios. ant.* 20, 3, 3. Medorum rex (*c. a.* 61—69), *Tac. a.* 15, 2, 14, 31; *h.* 1, 40; *Ios. bell.* 7, 7, 4. Liberos eius Tiridates frater Romam duxit *c. a.* 66, *Dio* 63, 1, 2, ab Alanis terram suam vastantibus uxorem et paelices captas centum talentis redimit *c. a.* 71, *Ios. bell.* 7, 7, 4. Stemma hoc fuisse videtur:

	Vonones (II),		
	Volagases (I), 19 Pacorus, Tiridates,		
Mithridates (VI),	Volagases (II),	20 Pacorus (II),	Osroces,
Sanatruccius (II),		Exedares, 97 Parthamasiris,	98 Parthamaspates,

- 20 Pacorus (II), rex Parthorum inde a m. Iunio a. 78 usque ad a. 110, *testibus nummis, qui tamen desunt annis 84—93; cf. Gardner, Parthian coinage p. 52; v. Gutschmid, Gesch. Irans p. 137 sqq.* Munus accipit a Decebalò, *Plin. ad T. 74. Filius, ut videtur, Volagasis I, frater minor Volagasis II; pater Parthamasiris, regis Armeniae, Dio 68, 17, 2; 19, 4 et Exedaris, cf. stemma antecedens. Fortasse is est, qui Ctesiphontem amplificavit, Amm. 23, 6, 23.*
- 21 Pacorus, quem Pius regem dedit Lazis *vit. Pii 9, 6.*
- 22 Aurelius Pacorus (sic *t. Romanus CIG 6559 = Kaibel 1472, Pacorus alibi*) rex Armeniae *tit. cit., Asin. Quadr. fr. 6 Müller III 660, Fronto ad Verum 2, 1 p. 127 Naher. A Parthis rex factus a. 161 cf. v. Gutschmid Gesch. Irans 147, Mommsen RG V 407, 2. A Romanis regno privatus a. 163 Fronto l. c. Frater Aurelii Merithatis tit.*
- 23 PACT[VMEIVS? ...]aedilis praetor *VI 1482.*
- 24 Q. AVR(ELIVS) PACTVM [EIVS ...] CLEM[ENS] tribu Quirina in senatu inter praetorios allectus ab imp. Vespasiano *t. Cirtensis VIII 7057. Ad eundem potius quam ad Q. Pactumeium Frontonem (sic Borghesi VIII 558) spectat VIII 7058: [...allectus ab i]m[p. Cae]s. V[aspensia]no Aug. et Tito imp(eratore) Aug(usti) f(ilio), sacerdos fetialis, praefectus aerari militariae, co(n)s(ularis) ex Afric(a) p(ri)mus*
- 25 P. PACTVMEIVS CLEMENS. *Tituli Cirtenses VIII 7059 integer (1), 7060 (2), 7061 (3) mutili. Praenomen serravit t. 1 et dipl. 36 III p. 879 cf. Renier recueil 33, Lacour-Gayet mël. d'arch. et d'hist. 1881 p. 85, 5. P. f., tribu Quirina t. 1. Decemvir stlitibus iudicandis, quaestor, legatus (T. Prifernii Paeti) Rosiani Gemini soceri sui proconsulis in Achaia, tribunus plebis, fetialis, legatus divi Hadriani Athenis Thespiis Plataeis item in Thessalia, praetor urbanus, legatus divi Hadriani ad rationes civitatum Syriae putandas, legatus eiusdem in Cilicia t. 1 cf. t. 2. Consul t. 1 suffectus cum M. Vindio Vero a. 138 XVI k. Iul. dipl. Legatus imperatoris Antonini Augusti in Cilicia, legatus Rosiani Gemini proconsulis in Africa t. 1. 3. Patronus quattuor coloniarum Cirtensium t. 1. Iuris consultus t. 1. 3, citatur Dig. 40, 7, 21, 1. Pater videtur T. Pactumei Magni (n. 28) cf. Borgh. VII 349; VIII 389 seq.*
- 26 Q. PACTVMEIVS FRONTO consul suffectus cum L. Aelio Plautio Lamia a. 80 *acta Arr. a. 80 VI 2059. Ad eum rettulit Borghesi VIII 558 t. Cirtensem VIII 7058, qui potius refertur ad Pactumeium Clementem (n. 24).*
- 27 [P]actumeius Magnus praefectus Aegypti *inter a. 177—180, scilicet Marco et Commodo Augustis, t. Aegypt. CIG 4704. Praenomen fortasse ei fuit Q. cf. t. Alexandrinum III 6619: Pactumei[ae] Q. l(ibertae) He...*
- 28 T. PACTVMEIVS MAGNVS (*praenomen serraverunt acta Arr. a. 183*) consul suffectus cum L. Septimio Fla[viano?] a. 183 *acta Arr., occisus a Commodo c. a. 190 vit. Comm. 7, 6 (ubi codd. Pactuleius Magnus),*

filius fortasse P. Pactumei Clementis (n. 25) cf. Borgh. VII 349. Filia eius Pactumeia Magna (n. 29) Dig. 28, 5, 92 (nisi hoc loco de praefecto Aegypti n. 27 cogitandum est).

29 Pactumeia Magna, filia Pactumei Magni (aut n. 28 aut n. 27) heres Pactumei Androstenis *Paul. Dig. 28, 5, 92.*

30 Pactumeia Ver(a...?) *tit. Cirtensem VIII 7058 posuit consulari, ut videtur Pactumio Clementi (n. 24).*

31 . . PACVLA, L. fil., clarissima femina, uxor M. Nonii Arrii Paulini Apri clarissimi viri *l. Brizianus V 4342 cf. Borgh. VI 65.*

32 Paculla, uxor A. Cotti *VI 1396.*

— L. ROSCIVS AELIANVS PACVLVS SALVVS IVLIANVS.

— L. ROSCIVS PACVLVS PAPIRIVS AELIANVS.

33 PACVVIVS legatus legionis sextae in Syria a. 19 *Tac. a. 2, 80. Syriam usu suam fecit Sener. ep. 12, 8 (si hic idem est). Praesidis loco cum a. 19—32 Syriam administrasse putat Borghesi V 92 seq.*

34 Pacuvius Hister *Iur. 12, 111 sqq.*

35 Sex. Pacuv[ius] Restitutus [procurator] Augustorum (duorum) ad flamil(iam)] gladiat(or)um] per] Asiam et adhac]rentes p[rovin]cias, procurator Augustorum] ad vicesimam tr[ans Pa]ldum *l. Prusae ad Olympum rrp. III 6994.*

36 SEX. PACVVIVS TAVRVS. Sex. Pacuvius (*sic vel Pacuius libri*) Taurus *Plin. n. h. 34, 22. Sex. Pacuvius, secundum alios Apudius Dio 53, 20, 2. Sex. Pacuvius Macrob. sat. 1, 12, 35. Pacuvius Taurus Macrob. 2, 4, 4. Tribunus plebis a. 727 = 27. Dio 53, 20, 3; Macrob. sat. 1, 12, 35. Eo rogante plebiscitum factum est, ut mensis Sextilis Augustus appellaretur Macrob. sat. 1, 12, 35, aedilis plebis statuam Sibyllae restituit Plin. n. h. 34, 22, ab Augusto congiarium petivit Macrob. sat. 2, 4, 4.*

37 Pacuvia Liciniana, cui rescriptis Pius *Ulp. Dig. 36, 4, 3, 3.*

38 Pacan Augusti libertus, procurator castrensis, procurator voluptatum, procurator Alexandreae *l. Praenestinus XIV 2932.*

39 P(a)elignianus, rescriptum imperatoris nostri (Caracallae?) ad eum *Ulp. Dig. 50, 15, 3, 1. Fortasse T. Flavius Sallustius Paelignianus cos. ord. 231.*

— T. FLAVIVS SALLVSTIVS PAELIGNIANVS.

— T. STA[TIVS? -TIVS] IVLIANVS PELIGNIANVS.

— Iulius Paelignus.

— C. Laecanius Bassus Paccius Paelignus.

— C. PONTIVS PAELIGNVS.

— AELIA PAETINA.

— MINICIA PAETINA.

— POMPONIA PAETINA.

40 P(a)etinus Neronianus a Galba occisus *Plut. Galb. 17.*

— Q. ARTICVLEIVS PAETINVS.

— Caecilius Paetinus.

— C. CILNIVS PAETINVS.

- 41 Paetus delator a. 55 *Tac. a. 13, 23*.
- 42 ... IVS PAETVS consul suffectus c. a. 175 pr. Non. Iun. cum [Mum?]inio Sisenna t. *Velitris rep. X 6587*. Fortasse Valerius Paetus nescio quis.
- 43 Paetus Valerianus Galata ab Elagabalo interfectus a. 219 *Dio 79, 4, 7*.
- ARTICVLEIVS PAETVS.
- Q. ARTICVLEIVS PAETVS.
- L. AVTRONIVS PAETVS.
- CAECINA PAETVS.
- C. CAECINA PAETVS.
- CAESENIVS PAETVS.
- L. CAESENIVS PAETVS.
- P. CLODIVS THRASEA PAETVS.
- CN. LABE[RIVS] PAETVS.
- T. Prifernius Paetus Memmius Apollinarius.
- T. PRIFERNIVS PAETVS ROSIANVS GEMINVS.
- Valerius Paetus.
- L. VALERIVS PAETVS.
- M. VALERIVS PAETVS AQVI[LA vel. -LINVS].
- 44 Paeson spado Sciani *Plin. n. h. 7, 129*.
- Q. Remmius Palaemon.
- Salonia Palestrice.
- 45 Palfuerius latro, in Isauria a Probo captus et interfectus *vit. Probi 16, 4*.
- 46 M. PALFYRIVS SVRA (*praenomen servavit amphora Tergestina V8112, 64, siquidem eiusdem est*) consularis filius sub Nerone luctatus cum virgine Lacedaemonia in agone, inde a Vespasiano senatu motus transivit ad stoicam sectam, in qua cum praevaleret et eloquentia et artis poeticae gloria, abusus familiaritate Domitiani acerbissimo partes delationis exercuit *schol. Iuv. 4, 53*. Domitianus rogatus est, ut eum restitueret pulsum olim senatu ac tunc de oratoribus coronatum *Suet. Dom. 13*. Domitiano interfecto damnatus *schol. Iuv. l. c.*
- 47 Palfurius Sura ephemeridas Gallieni vitae composuit *vit. Gall. 18, 6*.
- LOLLIVS PALIKANVS.
- PALLA v. POLLA.
- 48 Palladius διακόγος Ἐμπολαίτης t. *Theb. Aeg. CIG 4808*.
- Palladius v. P. Aelius Dionysius.
- 49 Pallas, Antonine Augustae servus, epistulam dominae de insidiis Sciani Tiberio tradit (a. 31) *Ios. ant. 18, 6, 6*. Claudii libertus *Suet. Claud. 28*; *Plin. 8, 6, 12*; *Vict. ep. 4, 9*; *Julian. Caes. p. 310 B*, sed munusculum videtur esse ab Antonia, si quidem ab eo nomen traxerunt M. Antonius Pallas consul a. 167 ex posteris puto eius, item M. Antonii Pallantis liberti VI 11963, XIV 2833 (aut ipsius liberti aut consulis a. 167 cf. *Borghesi 8 p. 309*). Frater Antonii Felicis *Tac. a. 12, 54*. Claudio a rationibus *Suet. Claud. 28*; *Plin. ep. 8, 6, 7*; *Zonar. 11, 9*. Messalinam amore C. Sili depellere studet, sed per ignaviam desistit

- a. 48. *Tac. a. 11, 29*. Agrippinam Claudio commendat a. 48 *Tac. a. 12, 1 seq.* Adoptionem Domitii festinat a. 50 *Tac. a. 12, 25*. Agrippinae adulter *Tac. a. 12, 25, 65; 14, 2; Dio 61, 3, 2*. Senatus ei ornamenta praetoria decernit et sestertium centies quinquagies *Plin. ep. 7, 29, 2, a. 52 Tac. 12, 53, X k. Febr. Plin. ep. 8, 6, 13, cf. Suet. Claud. 28; Vict. ep. 4, 9; schol. Iur. 1, 108 p. 181 Jahn*. Claudio mortuo aliquamdiu potentiam retinet *Dio 61, 3, 2*. Nero ei non favet *Tac. a. 13, 2*, sed muneribus demovet a. 55 *Tac. a. 13, 14*. Eodem anno cum Burro accusatus absolvitur *Tac. a. 13, 23; Dio 61, 10, 6*. A Nerone veniam impetrat Felici fratri c. a. 60 *Tos. ant. 20, 8, 9*. Ab eodem imperatore propter divitias interfectus a. 62 *Tac. a. 14, 65; Dio 62, 14, 3*. Commemoratur praeterea *Plin. n. h. 32, 134; Iur. sat. 1, 108; Tac. a. 11, 38; Suet. Vitell. 2*. Titulus in monumento eius via Tiburtina incisus refertur *Plin. ep. 7, 29, 2; 8, 6, 1*.
- 50 Pallas, una ex Herodis Magni uxoribus, mater Phasacli, *Ios. ant. 17, 1, 3; bell. 1, 28, 4*.
- M. ANTONIVS PALLAS.
- P. CLAVDIVS PALLAS HONORATVS REPENTINVS.
- A. CORNELIVS PALMA.
- 51 Palmatius dicitur fuisse eques ditissimus Valeriani temporibus Caesareae in Cappadocia *Hesych. Miles. fr. 1 Müller IV 145*.
- Iunius Palmatus.
- 52 P. Palpellius Clodius Quirinalis (sic tit. *Tergestinus V 533 (1)*, P. Clo[dius] Quirinalis) *Pais suppl. ad CII. V 474 (2)*, Clodius Quirinalis *Tac. a. 13, 30* P. f., tribu Maecia t. 1, procurator Augusti t. 1, 2, praefectus classis t. 1 Ravennatis, veneno damnationem anteit a. 56 *Tac. a. 13, 30*. P. Clodius Quirinalis t. *Tergestinus V 540*, fortasse pater eius naturalis, ut coniecit Mommsen.
- 53 SEX. PALPELLIVS HISTER (praenomen in t. *Polensi V 35 et Plin. n. h. 10, 35*) P. f., tribu Velina tit. cit. Comes Ti. Caesari datus ab divo Augusto, tribunus militum legionis XIV geminae, decemvir stlitibus iudicandis, tribunus plebis, praetor, proconsul, legatus Ti. Claudi Caesaris Augusti tit. Consul suffectus cum L. Pedanio Secundo a. 43 mense Martio *Plin. n. h. 10, 35 cf. fast. fer. lat. VI 2015 = XIV 2241, 7*. Pannoniae praesidebat a. 50 *Tac. a. 12, 29 (ubi cod. P. atellius Hister)*.
- Sex. Pedius Palpinianus.
- 54 Palumbus gladiator *Suet. Claud. 21*.
- 55 Pammenes novus declamator *Sen. contr. 1, 4, 7 p. 103, 28*, exsul, Chaldaeorum arte famosus, annua pecunia a P. Anteio ministratur a. 66 *Tac. a. 16, 14*.
- 56 Pammenes citharoedus, ut videtur, floruerat Gai temporibus, a Nerone licet iam senectute confectus certare coactus a. 67 *Dio 63, 8, 4*.
- 57 Pammenes tragoedus *Philostr. vit. soph. 2, 1, 7 p. 238 Hadriani vel Pii temporibus*.

- PANATHENAIS *c.* MARCIA CLAVDIA ALCIA ATHENAIS GAVIDIA LATIARIS.
- Pancharia *v.* Ancharia.
- 58 Pancerates poeta Alexandrinus carmen in Hadrianum et Antinuum composuit *Athen.* 15 p. 677 D.
- 59 Pancerates philosophus cynicus *Philostr. vit. soph.* 1, 23, 1 p. 225.
- 60 Pandion, secundum alios Porus, rex Indorum, Augusto legatos misit a. 734 20 *Strab.* 15, 1, 4 p. 686 *cf.* 1, 73 p. 719.
- 61 Pandion, regulus quidam Indorum Plinii aetate *Plin. n. h.* 6, 105.
- 62 Pandion auriga Caracallae *Dio* 77, 13, 6 V p. 749.
- M. Latinus Pandusa.
- TI. LATINUS PANDUSA.
- 63 Paneros (*agnomine ut videtur*) Cercopithecus, fenerator, a Nerone magnifico funere elatus *Suet. Nero* 30.
- 64 Panniculus archimimus Domitiani *Mart. ep.* 2, 72, 4; 3, 86, 3; 5, 61, 12.
- 65 Pannonius Avitus in Cilicia procuravit (Papiniani ut videtur temporibus) *Papin. Dig.* 29, 2, 86.
- 66 Pannychis, concubina Herodis Magni, donatur ab eo Archelao Cappadocum regi, *Ios. bell.* 1, 25, 6.
- Pansa *v.* L. Crassicius.
- CORELLIVS PANSa.
- M. HIRRIVS FR[ONT]O NERATIVS PANSa.
- M. IVVENTIVS SECVNDVS RIXO POSTVMIVS PANSa VALERIANVS.
- P. LICINIVS PANSa.
- L. Lucilius Pansa Priscilianus.
- C. Servilius Pansa.
- C. Valerius Pansa.
- C. VIBIVS PANSa.
- M. VIBIVS PANSa.
- 67 Pantaenis amica Canii Rufi, poetria *Mart.* 7, 69, 7.
- 68 Pantagathus tonsor *Mart.* 6, 52, 2.
- 69 Panthea, Smyrnaea *Lucian. Imagg.* 2, βασιλεῖ συνοῦσα *ib.* 10, *cf.* *Xen. Cyrop.* 6, 1, 45 *seq.* Pulchritudo eius describitur *Luc. Imagg. et pro Imagg.* Uxor L. Veri *schol. Lucian. p.* 164 *Jac. Eundem intellegit M. Aurelius* εἰς ἐαυτ. 8, 37: Μῆτι νῦν παρακάθηται τῷ Οὐήρου (*euig. τοῦ κυροῦ, cod. Vat. τοῦ κυροῦ, Salmasius τοῦ Οὐήρου, Nauck (Οὐήρου) σφαλὲρ Πάνθεια ἢ Πέρταμος;*
- [C.] Aufidius Panthera.
- Mallius Pantolabus.
- 70 Pantuleius eques Romanus dives, mortuus a. 17 *Tac. a.* 2, 48.
- 71 C. PANTVLEIVS GRAPTIACVS. Tituli: *Philippopol. III* 6121 = *III S.* 7409 (1); *Fundanus X* 6265 (2); *Ostiensis XIV* 246 (3). *Nomen plenum exhibent l.* 2. 3. Legatus pr. pr. Thraciae a. 172 *l.* 1. Patronus

- collegii cuiusdam Ostiensis *l. 3.* C. Pantuleius C. f. Iustus pater eius, mater fortasse Claudia T. f. Magna *l. 2.*
- 72 C. Pantuleius Iustus C. f., pater C. Pantuleii Graptiaci (*n. 71*), maritus fortasse Claudiae T. f. Magnae *l. Fundanus X 6265.*
- Aemilius Papinianus.
- L. DOMITIVS GALLICANVS PAPINIANVS.
- 73 Papinius tribunus militum a Chaerea ad Gaium trucidandum impulsus *Ios. ant. 19, 1, 6.*
- 74 SEX. PAPINIVS consulari familia ipso se interemit *a. 37 Tac. a. 6, 49. Filius fortasse Sex. Papinii Allenii (n. 76).*
- 75 SEX. PAPINIVS patre consulari a Gaio flagellis occisus *Senec. de ira 3, 18, 3. Anicii Corealis (sic) filius a Gaio tortus et interfectus Zonar. 11, 6; Borghesi 3 p. 234 cum putat filium minorem Sex. Papinii Allenii (n. 76) a Tacito a. 6, 49 memoratum, vereror ut recte, assentiente tamen Nipperdeio ad Tac. l. c.*
- 76 SEX. PAPINIVS ALLENIVS (cognomen sic exhibet tit. Patavinus V 2823, Allienus Chronogr., Gallienus Prosper, Emilianus Hydatius). Q. f., tribunus militum (fortasse in Syria, cf. Plin. n. h. 15, 47; Borghesi 7 p. 306 seq.), quaestor (fortasse in Africa, cf. Plin. l. c.; Borgh. l. c.), legatus Ti. Caesaris Augusti, tribunus plebis, praetor tit., praet. peregrinus *a. 27 fasti Arr.* Legatus Ti. Caesaris Augusti pr. pr. tit. Consul tit. Plin. n. h. 15, 47, ordinarius cum Q. Plautio *a. 36. Quindecimvir sacris faciundis tit. Pater videtur Sex. Papinii n. 74.*
- 77 (Papinius Statius) poetae pater; nomen nusquam. Nobili genere ortus *Silv. 5, 3, 116 seq. carmina composuit Silv. 5, 3, 3, 133–208. Ludis Neapolitanis saepius palmam tulit 5, 3, 112, 134. LXV annos natus mortuus c. a. 80, 5, 3, 253 seq. Uxor ei superstes 5, 3, 240 seq. 263. Filius cum mortuum conqueritur carmine 5, 3 cf. 2, 1, 32 seq.; 3, 2, 39 seq.*
- 78 P. Papinius Statius Neapoli natus *c. a. 40–45, Silv. 3, 5, 81. Postromis Domitiani annis aetate iam provecior cf. 4, 4, 69 seq.; 89 seq.; 5, 2, 158. Ex Claudia uxore natam habet 3, 5, 54, filios non habet 5, 5, 79 seq. Agone Capitolino victus 3, 5, 31; 5, 3, 225 seq. cf. Suet. Dom. 4. Ludis Neapolitanis patre adstante coronatus 5, 3, 225 seq.; 2, 2, 6 seq. Ludis Albanis vicit 3, 5, 28; 4, 5, 22 seq.; 4, 2, 65 seq.; 5, 3, 225 seq. Thebais eius cf. Silv. 3, 2, 142 seq.; 3, 5, 36; 1, 5, 8; 1 proem. 9 seq.; 4, 7, 25 seq. initio patre iuvante scripta 5, 3, 233. Achilleis 4, 7, 23 seq.; 5, 2, 162 seq.; vit. Gord. 3, 3. Utrumque carmen commemorat 4, 4, 94 seq.; 5, 5, 36 seq. Agaven Paridi vendit, Thebaide lecta esurit *Iuv. sat. 7, 82–87. Domitiani facta celebraturus Theb. 1, 17 seq.; Ach. 1, 18 seq. Praedium a Domitiano ei videtur donatum Silv. 3, 1, 61 seq. Praedium eius Albanum 5, 3, 37 seq.; 4, 5, 1 seq. mortuus certe post a. 95, fortasse c. a. 96–98.**
- 79 Papirius centurio, unus ex interfectoibus Clodii Maeri, a Muciano Karthaginem missus, a L. Pisone proconsule supplicio affectus *a. 70 Tac. h. 4, 49.*

— *CASSIVS PAPIRIVS.

80 CN. PAPIRIVS AELIANVS (*praenomen habet t. Sarmizegetusae rep. III 1446*) legatus pr. pr. Daciae a. 132—133 *tit. ed.* Legatus pr. pr. Britanniae a. 146 *dipl. 75 cph. V p. 97 = VII 1117. Fortasse idem est n. 82.*

81 CN. PAPIRIVS AELIANVS consul ordinarius cum L. Cossonio Eggio Marullo a. 184 *VI 2099; X 5160; XIV 172 add. 2394, 3663 alibi.*

82 GN. PAPIRIVS AELIANVS AENIL[IANVS] TVSCILLVS tribu Galeria, quaestor provinciae Achaiae, tribunus plebis . . . praetor, legatus Augusti legionis XII . . . *t. Iliberritanus II 2075. Fortasse idem ac n. 80 aut n. 81.*

— L. ROSCIVS PACVLVS PAPIRIVS AELIANVS.

83 M. PAPIRIVS CANDIDVS clarissimus vir, patronus coloniae Canusii a. 223 *album Canus. IX 338.*

84 C. PAPIRIVS CARBO C. f., tribu Crustumina, tribunus militum, XXVI vir, quaestor propr.; Antullia Q. f. uxor *VI 1317 „aetate liberae reip. imperiis incuntis“, Henzen.*

— M. Aurelius Papirius Dionysius.

85 Papirius Fabianus philosophus et orator saepius citatur a Seneca utroque et a Plinio maiore: aliquanto minor natu quam Seneca maior *contr. II pr. 5 p. 152, 26. De libris eius cf. Sen. ep. 100; de eloquentia eius cf. Senec. ep. 11, 4; 40, 12; 52, 11; 58, 6. Cf. Teuffel⁵ § 266, 10.*

86 Papirius Fronto auctor iuris Callistratus *Dig. 14, 2, 4, 2; Marcianns Dig. 15, 1, 40; 30, 114, 7; responsorum eius liber tertius Callistr. Dig. 30, 16, 220, 1. Marci temporibus cum adscribit Teuffel⁵ § 369, 9. Severi dubitans Krüger, Gesch. d. Quellen u. Litt. d. röm. Rechts, Lpz. 1888 p. 203.*

87 Papirius Iustus, auctor iuris, scripsit constitutionum libros XX *index Dig. Citantur libri I, II, VIII saepius in Dig. Constitutiones sunt annorum 162—175. Scripsit igitur Marci vel Commodi temporibus, cf. Teuffel⁵ § 369, 7.*

88 C. PAPIRIVS MASSO C. f., tribu Velina, tribunus militum, aedilis plebis, q(uaesitor?) iud(ex), cur(ator) fru(menti) *t. urb. VI 1480, 1481 cf. Mommsen Hermes IV 364, 2. Uxores Ofania C. f. Quarta, Statia Q. f. Quinta ib.*

89 [Ti.] Papius Paulinus *t. Phrygius III S. 7004. Videtur fuisse magistratus vel homo nobilis.*

90 Papir[ius] Rufus . . . procurator aurariarum Daciae *t. Zalathnae rep., male traditus III 1311.*

— M. Aurelius Papirius Socrates.

— C. Iulius Papius.

91 Papius Faustus vir nobilis a Severo occisus *ed. Sev. 13, 1.*

92 M. PAPIVS MVTILVS (*praenomen in fastis*) M. f. N. n. *fasti Cap. I p. 442. Consul suffectus cum Q. Poppaeo Q. f. Q. n. Secundo a. 9 ex k. Iul. fasti Cap. l. c. fasti Antiq. I p. 475 = X 6639. Dio 56, 10, 3;*

Isidor. orig. 5, 15, 1. Cum collega legem tulit Papiam Poppacam *Dio l. c.*; *Isidor. l. c. cf. Tac. a. 3, 25, 28; Suet. Claud. 19, 23; Nero 10; iuriconsultos passim.* In senatu sententiam dicit a. 16 *Tac. a. 2, 32.* Uxorem non habet *Dio l. c.*

— CLAVDIA PAPIA NETONIA INSTEIA PRAENESTINA.

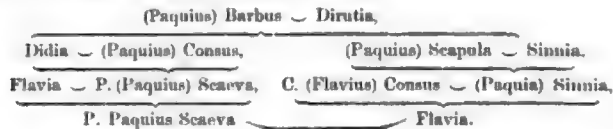
— C. CERVONIUS PAPVS.

— C. IVLIUS PISIBANVS MAXIMVS AEMILIVS PAPVS.

— SOSIVS PAPVS.

— M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS PAPVS ARRIVS PROCVLVS IVLIVS CELSVS.

93 P. PAQVIUS SCAEVA. *Tituli: Historii rep. IX 2845 seq. (1); urbani VI 1483 (2); 1484 (3); tegulae Historii rep. IX 6078, 128 (4).* P. f. t. 4. Scaevae et Flaviae filius, Consi et Didiae nepos, Barbi et Dirutiae pronepos t. 1. Quaestor, decemvir stlitibus iudicandis ex senatus consulto post quaesturam, quattuorvir capitalis ex senatus consulto post quaesturam et decemviratum stlitium iudicandarum, tribunus plebis, aedilis curulis (cf. *Mommsen StR. I³ 555, 1*), iudex quaestionis, praetor aerarii (itaque post a. 731), proconsule provinciam Cyprum optinuit, viarum cur(ator) extra urbem R(omam) ex senatus consulto in quinqu(ennium), proconsul iterum extra sortem auctoritate Augusti Caesaris et senatus consulto misso ad componendum statum in reliquum provinciae Cypri, fetialis, consobrinus idemque vir Flaviae, Consi filiae, Scapulae neptis, Barbi proneptis, simul cum ea conditus t. 1 cf. 2. *Stemma igitur tale (cf. IX 2846):*

94 Paralius a Commodo interfectus *vit. Comm. 4, 4.*

95 Paris pantomimus *Suet. Dom. 10; schol. Iuv. 6, 87 p. 239, 21 Jahn;* origine Aegyptius *Martialis 11, 13, 3;* a Domitia Domitiani uxore amatus *Suet. Dom. 3; Viet. ep. 11, 11;* ob adulterium cum Domitia commissum media in via interfectus a. 83 *Dio 67, 3, 1 cf. schol. Iuv. l. c.* Sepultus in via Flaminia *Martialis 11, 13, 7.* Statius poeta ei vendit Agaven *Iuv. 7, 87. Idem fortasse est saltator Galen. 12, 454 Kühn.*

— Paris histrio Veri v. Maximinus.

— L. Domitius Paris.

96 Parraces Parthus *Tac. a. 12, 14.*

97 Parthamasiris. *Parthamasiris Fronto princ. hist. p. 209 Naber.* Παρθου Μαρσίου vel Μαρσίου *Arrian. frag. 16 Müller III p. 589 ap. Suid.* s. v. Γνωστός. Παρθουσίριον vel Παρθουσίριον (*Arrian.?*) *ap. Suid. s. v. Παρθαζαίων.* Παρθαμάσιρις *Dio 68, 17, 2.* Sarmatosiris *vit. Hadr. 5, 4.*

ubi tamen intellegendus Parthamaspatēs. Farmatosyrio vel farmato (sarm.) syriae Eutrop. 8, 3.

Pacori (II) (n. 20) filius, Exedaris frater, quem Osroes patruus Exedaris loco regem Armeniae constituit diadema ei a Traiano petens a. 113/4, Dio 68, 17, 2 cf. 19, 4. Traianus eum regno privavit a. 114, Dio 68, 17-20. Supplex, tumultu orto interfectus a Traiano Fronto l. c. πρώτος παραβαίνων τὰ συγχαίματα ἔτυχε τῆς δόξης Arrian. frag. 16, occisus Eutrop. 8, 3. Cf. v. Gutschmid *Gesch. Irans* p. 141 seq. *stemma* s. v. Pacorus (n. 19).

98 Parthamaspatēs. Παρθμασπάτης Arrian. frag. 18 Müller III p. 590 ap. Malal. XI p. 273 Bonn. Παρθμασπάτης Dio 68, 30, 3; 33, 2. Sarmatosirin (scr. Parthamasirin, intellege Parthamaspatem) rit. Hadr. 5, 4.

Osrois filius, Sanatrucci (II) ἀσάτρως, huic ἀσπρὸν αἶμα et ad Traianum transit, qui Sanatruccio victo eum Persarum regem facit a. 116/7, Arrian. l. c.; Dio 68, 30, 3; rit. Hadr. 5, 4. Parthi eum detestati sunt a. 117, Dio 68, 33, 2; rit. Hadr. 5, 4. Hadrianus eum proximis gentibus dedit regem, rit. Hadriani 5, 4, scilicet Osrhoenis, quorum regnum a. 118-123 obtinuit Phratamaspatēs vel Pharnataspatēs certe idem. cf. v. Gutschmid, *Gesch. d. Königreichs Osrhoene* p. 28, 49; *Gesch. Irans* p. 145 et *stemma* s. v. Pacorus (n. 19).

— Aemilius Parthenianus.

99 Parthenius poeta, oriundus e Bithynia, Romam translatus tempore belli Mithridatici, vixit usque ad Tiberii tempora Suidas. Amicus Cornelii Galli, ad quem librum qui exstat περὶ ἱστοριῶν παθημάτων misit cf. praef. p. 297 Meineke, *analecta Alexandrina*. Imitati eum sunt Vergilius Gell. 13, 26 cf. Macrobi. 5, 17, 18 et Tiberius postea imperator Suet. Tib. 70. De scriptis eius Suidas, e recentioribus Susmihl, *Gesch. d. gr. Litt. I* 191 seqq.

100 Parthenius Tiberii Caesaris servus Pompon. Dig. 28, 5, 42.

101 Parthenius Domitiani cubicularius Mart. 4, 45, 2; 78, 8; 5, 6, 2; 8, 28, 16; Suet. Dom. 16; Dio 67, 15, 1; Vict. ep. 11, 11, vates Mart. 9, 49, 3; diem natalem Burri filii celebrat Mart. 4, 45, 2. Pugionem accepit, Dio 67, 15, 1, cf. Mommsen *StR. I*³ p. 435 n. 3, II³ p. 837 n. 1. Martialis eum rogat, ut carmina sua imperatori offerat Mart. 5, 6, 2; 12, 11, 1. Martiali togam misit Mart. 8, 28, 16; 9, 49, 3. Martialis ei librum XI epigrammatum misit 11, 1, 3. In Domitianum coniuravit a. 96 Suet. Dom. 16 seq.; Dio 67, 15, 1; Vict. ep. 11, 11. Stephanum misit ad Domitianum interficiendum Dio 67, 17, 1 = Zon. 11, 19. Interfector Domitiani operam dedit, ut Nerva imperator fieret, Eutr. 8, 1 = Oros. 7, 11. Nervam confirmat, crudeliter a militibus interficitur Vict. ep. 12, 2, 8. Praeterea commemoratur Tertull. apol. 34 et fortasse Iur. 12, 44 (sed. cf. schol.).

— Pasicles v. L. Crassicius.

102 Pasirates Dionis Chrysostomi pater Suid. s. v. Δίων; Phot. cod. 209.

- Prusensis, civis Romanus *Dio Chrys. 41 p. 103 Dindl.* Prusae urbi praefuit l. c. 44 p. 114 *Dindl.* (apud filium patris nomen non offertur).
- 103 P. PASIDIENVS FIRMVVS proconsul Bithyniae sub Claudio *maximi Nicomediae Mionnet S. V 170, 384 seq., II 466, 306. Leake num. hell. Asia p. 90.*
- 104 PASSENIA PETRONIA clarissima femina tegula urbana aetatis fere *Commodianae XV 419.*
- 105 C. Passennus Paullus Propertius Blaeus (sic tit. *Asisii rep. ap. Haupt opusc. I 283, Passienus vel Passennius vel Passenius Paullus Plin.*) C. f., tribu Sorgia tit. cit. 'Splendidus eques Romanus scribit elegos; gentilicium hoc illi: est enim municeps Properti atque etiam inter maiores suos Propertium numerat' *Plin. ep. 6, 15, 1. Valetudine mala; Horatium imitatur Plin. ep. 9, 22.*
- 106 L. PASSERIVS ROMVLVS legatus Aug. (male) propr. et ἀποστράτης καὶ ἀντιστράτης, l. bilinguis Branchidis prope Miletum rep. *III S. 7150 = CIG 2870, scilicet legatus Q. Iulii Balbi (aut consulis a. 85 aut consulis a. 129) proconsulis Asiae.*
- 107 C. PASSIENVS COSSONIVS SCIPIO ORFITVS, C. f., tribu Scaptia, clarissimus vir augur publ(icus) p(opuli) R(omani) Quir(itium), adlectus inter patricios, praetor candidatus, curator reipublicae Sutrinorum, quaestor urbanus, decemvir scitibus iudicandis, sevir equitum Romanorum t. *Grumentii rep. X 211.*
- 108 Passienus pater (scilicet L. Passieni Rufi n. 111), declamator insignis diem obiit a. 745-9 *Hieron. h. a. = Suet. frgm. p. 290 Roth.* Temporis sui primus orator *Senec. contr. 2, 5, 17. Saepius memoratur in Senecae controversiis.*
- VIBIVS PASSIENVS.
- 109 C. PASSIENVS CRISPVS (praenomen in consulatu, tit. *Gallicus Henzen 5214, Dio 60, 23, 1; [C. C]rispi Passieni t. urb. bull. com. 1889 p. 212; Passienus Crispus vel Crispus Passienus Plinii, Seneca, Suet.; Passienus Tac., Quint., Hieronym.; Crispus alibi). Nepos Passieni declamatoris (n. 108), filius L. Passieni Rufi (n. 111) cf. *Senec. epigr. 6, 9 (= Riese anthol. lat. 405 cf. 445). Borghesi 5 p. 157 seq.; Mommsen ind. Plin. p. 421; Hieronymus a. 745. 791 (= Suet. frgm. p. 290 Roth) eum declamatoris filium male putat. Municeps Vielliensis (?), in senatu dicere coepit sub Tiberio, plurimas sponte causas apud centumviros egit, pro qua re in basilica Iulia eius statua (cf. *Mart. 10, 2, 10 et Friedländer ad h. l.*) posita est. Consulatus duos gessit (cf. *Plin. n. h. 16, 242. Primum consul affectus a. incerto; consul II ordinarius cum T. Statilio Tauro a. 44 tit. cit. Dio 60, 23, 1; Fasti cas.). Uxores habuit duas, primam Domitiam amitam Neronis (cf. *Quint. 6, 1, 50; 6, 3, 74*), deinde Agrippinam matrem Neronis (cf. *Plin. n. h. 16, 242; Suet. Nero 6*). Possedit bis milia sestertium. Omnium principum gratiam adpetivit, sed praecipue C. Caesaris, quem iter facientem secutus est pedibus.***

- Periit per fraudem Agrippinae, quam heredem reliquerat, *schol. Iur.* 4, 81 = *Suet. frgm.* p. 290 Roth. Fraude heredis suae necatur *Hieron.* a. 791:38 = *Suet. frgm.* p. 290 Roth, qui annus falso indicatus est; Claudio regnante mortuus *Suet. Nero* 6, inter a. 44—48, cum a. 48 Agrippina Claudio nupserit. Funere publico elatus *schol. Iur.* l. c. Orator *Plin. n. h.* 16, 242; *Quint.* 10, 1, 24. Dicta eius faceta *Senec. brief.* 1, 15, 5; *Plin. ep.* 7, 6, 11; *Tac. a.* 6, 20. Iudicia de eo *Senecur ep.* 6 nat. quaest. 4 praef. 6 et *Quintiliani* 6, 1, 50; 6, 3, 74; 10, 1, 24.
- 110 Q. PASSIENVS LICINVS consul suffectus a. 149 menae Nov. cum C. Iulio Avito dipl. mil. nuper repertum.
- 111 L. PASSIENVS RVFVS. Titulus agri Siccensis VIII S. 16456 (1); memoratur in titulis serrorum VI 5572 (2); IX 6094 (3). Nummus ap. Müller num. de l'anc. Afrique suppl. p. 43 n. 39 a. L. Passienus Rufus t. 1 et in consulatu, bull. comun. XVI 1888 p. 231. L. Pass[ienus] Rufus nummus. Passenus Rufus t. 3 (Bassienus Rufus traditur t. 2). Passienus Vell. 2, 216, 2. Consul ordinarius cum C. Calvisio Sabino 750:4 fasti. Proconsul Africae t. 1, nummus, imperator in ea appellatus t. 1, ornamentis triumphalibus ornatus Vell., c. a. 3 p. Chr. cf. Vell. Filius videtur Passieni (n. 1089), pater C. Passieni Crispi (n. 1089) cf. *Senec. cynir.* 6, 9. Borgh. 5 p. 157 seq. Mortuus fortasse a. 38, quo anno Hieronymus filium eius obisse male dicat. — Huius fortasse liberti VI 6955, 7120, 7257—7280, 23845.
- 112 Passienus Rufus amicus Frontonis ad am. 1, 8 p. 179 seq. Naber.
- 113 Pastor eques Romanus, cuius filius a Gaio interfectus est *Senec. dial.* 4, 33, 3—6.
- 114 Pastor amicus Martialis 9, 22, 1, fortasse Iunius Pastor, *Plin. ep.* 1, 18, 3.
- ALETIVS PASTOR.
- Iunius Pastor.
- A. IVNIVS PASTOR L. CAESENIVS NOSPES.
- L. SEPTIMIA PATABINIANA HALBILLA TYRIA NEPOTILLA ODAE-NATIANA.
- (C.?) VELLEIVS PATERCVLVS.
- L. VELLEIVS PATERCVLVS.
- Ael(ius) Paternianus.
- 115 PATERNVS consul ordinarius a. 293 cum Maximo II. Fortasse alterum eius cognomen Agricola III 5460. Cf. etiam Brambach 969: ... rno cos. Fortasse idem ac n. 117 et 118.
- 116 PATERNVS consul ordinarius a. 267 cum Arcesilao. Fortasse idem ac n. 118.
- 117 PATERNVS consul ordinarius II a. 268 cum Mariniano. Fortasse idem ac n. 115 et 118. Cf. etiam Aspasius Paternus praeco. Afr. a. 257.
- 118 PATERNVS praefectus urbis a. 264—266, *Chronographus* a. 354. Fortasse idem ac n. 116 aut 117.

- ASPASIVS PATERNVS.
- C. Cl(audius) Paternus.
- Claudius Paternus Clementianus.
- C. Iulius Paternus.
- ... VS C. IVLIVS ADVRIVS... [PATE]RNVS.
- OVINIVS PATERNVS.
- Plinius Paternus.

— TARRVNTENV8 (sive TARRVTENIVS) PATERNVS.

119 Patrobius Neronis libertus *Plin. n. h. 35, 168; Tac. h. 1, 49; Dio 63, 3, 1. Munera edidit Puteolis a. 66, Dio 63, 3, a Galba occisus a. 68, Dio 64, 3, 4; Plut. Galb. 17 cf. Tac. h. 1, 49. Libertus eius caput Galbae eo loco, ubi iussu Galbae animadversum in patronum suum fuerat, abiecit, Suet. Galb. 20 cf. Plut. Galb. 28. Commemoratur praeterea Tac. h. 2, 95.*

120 (Domitius?) Patruinus, pater Domitiae Vettillae uxoris L. Roscii Pauculi consulis designati (a. 184?) *t. Verrellis rep. V 6657.*

- MANLIVS PATRVINVS.
- L. PVBLIVS CELSVS PATRVINVS.
- C. SALONIVS MATIDIVS PATRVINVS.
- M. STATIVS PATRVINVS.
- Valerius Patruinus.
- P. VALERIVS PATRVINVS.
- Patuleius v. Pantuleius.

121 ... L. F. PAVLLA, uxor C. Caristanii Frontonis legati Domitiani *t. Antiochenus Pisidiae, Papers of the American school II p. 134 n. 108.*

- C[LAVDIA] PAVLLA.
- IVLIA CORNELIA PAVLLA AVG.
- Postumia Paulla.
- PAVLLA AEMILIA.
- Postuma Paulla Avidia Procula Rutilia Proba.
- Paulla Rutilia.

122 Paulina Saturnini uxor *c. a. 36 Ios. ant. 18, 3, 4.*

123 Paullina domina quaedam VI 9505. fortasse Sergia Paullina VI 9148 seq.

- Aemilia Paulina Asiatica.
- CERELLIA PAVLINA.
- DOMITIA PAVLINA.
- IVNIA PAVLINA.
- LOLLIA PAVLINA.
- LVSVIA PAVLLINA.
- POMPEIA PAVLINA.
- PVPLENIA SEXTIA PAV[LINA] CETHEGILLA.
- RVTILIA PAVLINA.
- Sergia Paullina.
- Valeria Paullina.

- ... A ASINIA [CLA]VDIA TIBERIA ... ATIA STATILIA PAVLLINA IVLIANA PHILIPPA.
- SEX. ANICIUS FAVSTVS PAVLINIANVS.
- 124 PAVLINVS consul suffectus a. inc. *Plin. ep. 9, 37, 1, fortasse Valerius Paulinus. Ad Paulinum scripsit Plin. ep. 2, 2; 9, 3, 37. Vide num cogitari possit de M. Lollio Paulino Valerio Asiatico Saturnino cos. a. 93.*
- 125 PAVLINVS clarissimus vir, curator aedium sacrarum a. 214 *tit. urban., bull. comun. 1884 XII p. 8 n. 709. Antecedit Max., quod fortasse cum Paulini nomine coniungendum est. At cf. Mommsen StR. II³ 1051, 3.*
- 126 PAVLINVS consul ordinarius a. 277 cum Probo imperatore *fasti.*
- 127 Paulinus *χολίπαρος* in Vespasiani exercitu *Ios. bell. 3, 8, 1 seq. Idem potest esse Paulinus Alexandreae praefectus Ios. bell. 7, 10, 4, nisi hic cum Valerio Paulino (Tac. h. 3, 43) conferendus est.*
- 128 Paulinus pedibus celer *Mart. 2, 14, 3; 3, 78.*
- ANICIUS FAVSTVS PAVLINVS.
- C. CARISTANIVS PAVLINVS.
- M. CASSIVS PAVLLINVS.
- M. CASSIVS HORTENSIVS PAVLINVS.
- TI. CLAVDIVS PAVLINVS.
- P. CLVIVS MAXIMVS PAVLINVS.
- SEX. COCCEIVS ANICIUS FAVSTVS PAVLINVS.
- Fabius Paulinus.
- HORTENSIVS PAVLINVS.
- [I]VLIVS I . . . [IN]STEIVS PAVLI[NVS].
- Iunius Paulinus.
- C. LICINIVS TRIO PAVLINVS.
- M. LOLLIVS PAVLLINVS VALERIVS ASIATICVS SATVRNINVS.
- ... CVS MODESTVS PAVLINVS.
- M. NONIVS ARRIVS PAVLINVS.
- Ti. (?) Papirius Paulinus.
- POMPEIVS PAVLINVS.
- Pompeius Paulinus.
- C. PONTIVS PAVLINVS.
- C. SVETONIVS PAVLINVS.
- SEX. TADIVS LYSIVS NEPOS PAVLLINVS.
- VALERIVS PAVLINVS.
- Valerius Paulinus.
- Paull- v. Paul-.
- 129 PAVLVS praetorius sub Tiberio *Senec. benef. 3, 26.*
- 180 Paulus *advocatus quidam, cui Martialis a. 92 misit carmen 7, 72.*
- 181 Paulus Venetus centurio cohortium praetoriarum in Neronem coniuravit a. 65 *Tac. a. 15, 50.*

- L. AEMILIVS LEPIDVS PAVLLVS — PAVLLVS AEMILIVS LEPIDVS.
- L. AEMILIVS PAVLLVS.
- M. CENSOR(IVS) PAVLLVS.
- P. Granius Paulus.
- Iulius Paullus.
- Iulius Paulus.
- C. Passennus Paullus Propertius Blaesus.
- Sabidiebius (Sabidienus? *Hirschfeld*) Paulus.
- SERGIVS PAVLLVS.
- L. SERGIVS PAVLLVS.
- SERVILIVS PAVLLVS.
- P. STATIVS PAVLLVS POSTVMIVS IVNIOR.
- VELIVS PAVLLVS.
- L. VETTIVS PAVLLVS.
- PAVLLVS AEMILIVS REGILLVS.
- PAVLLVS FABIVS MAXIMVS.
- PAVLLVS FABIVS PERSICVS.

132 Pausanias periegeta, composuit descriptionem Graeciae libris X, quae exstat, librum I seorsum editum Hadriani ut videtur temporibus 1, 5, 5 (inter a. 143—165 *Gurlitt Pausanias p. 1. 58*); libros II—X c. a. 173—177, scilicet l. II—IV c. a. 173—174; l. V annis 217 post coloniam Corinthum deductam i. e. a. 174 (5, 1, 2); l. VI—VII c. a. 174—175; l. VIII c. a. 175—176 (8, 43, 6); l. IX c. a. 176—177; l. X paulo postquam Costoboci in Graeciam invaserunt (i. e. a. 175—176) itaque c. a. 177 (10, 34, 5) cf. *Heberdey arch. epigr. Mitt. 1890, 13 p. 186—191*. Versatus est in Lydia, imprimis ad montem Sipylum 5, 13, 7; 1, 21, 3; 1, 24, 8; 5, 27, 5; 9, 18, 3 seq.; 9, 21, 6. item in Syria, imprimis ad Orontem flumen 4, 35, 9; 5, 7, 4; 6, 2, 7; 6, 24, 8; 8, 16, 5; 20, 2; 23, 5; 29, 3; 33, 3. unde natum cum putant alii in Lydia, fortasse *Magnesiae ad Sipylum* (cf. *Gurlitt p. 56 seq.*), alii in Syria, fortasse *Antiochiae* (cf. *Kalkmann, Pausanias p. 11, 1*). Vidit Memnonem colossus 1, 42, 3. Videtur fuisse apud Ammonem in Libya 5, 15, 11; 9, 16, 1, in Campania 5, 12, 3, cf. 4, 35, 12; 8, 7, 3, Romae 8, 17, 4; 9, 21, 1 cf. 5, 12, 6; 8, 46, 4, 5. Citatur *Aelian. v. h. 12, 61*. Eundem fuisse *Pausaniam Syrum* (n. 134) probat *Kalkmann, Pausanias der Perieget, Berl. 1886 p. 11, 1*, negat *Gurlitt, über Pausanias, Graz 1890*.

133 Pausanias sophistes, Caesarene in Cappadocia natus, discipulus Herodis Attici, Athenis et Romae docebat, senex Romae mortuus, *Philostr. vit. soph. 2, 13 p. 258 seq.* Magister (Claudii) Aeliani Romani l. c. 2, 31, 3 p. 273 et *Aspasii* l. c. 2, 33, 4 p. 275. Scripsit περί συντάξεως βιβλίων ἐν, προβλημάτων βιβλίων ἐν, alia *Suidas*. Idem videtur esse Pausanias sophistes is qui ex Syria quondam Romam veniens a (Claudio) Galeno curatus est *Galen. 8 p. 213 Kühn*.

134 Pausanias Syrus (aut Damascenus Constantin. *Porphryog. ap. Dindorf*

- hist. Gr. min. I 154. aut Antiochenus cf. Christ, Griech. Litteraturgeschichte*² 1890 p. 577, 5) historicus, cuius fragmenta (a Malala et Stephano Byzantino potissimum servata) collegerunt Müller fr. hist. Graec. IV 467—471 et Dindorf hist. Graeci min. I 154—164. Idem fortasse ac pericleta (n. 132).
- 135 Pausanias Lacedaemonius, historicus, scripsit περί Ἑλλησπόντου, Λακωνικά, Χρονικά, περί Ἀμφικτορέων, περί τῶν ἐν Ἀλάσσῃ ἑορτῶν Suidas.
- 136 Pausanias lexicographus Photius cod. 133.
- 137 Pausanias tacticus Arrian. tact. 1, 1. Aelian. tact. 1, 2.
- 138 PAXAEA Pomponii Labeonis coniunx venas resolvit a. 34 Tac. a. 6, 29.
- 139 C. PE . . . legatus pro pr. (Moesiae inferioris) sub Gordiano III S. 7606. 7607.
- 140 PEDANIUS legatus Augusti in Syria (fortasse legionis) c. a. 747/7, Joseph. bell. 1, 27, 2 seq.; ant. 16, 11, 1-3.
- 141 PEDANIUS COSTA „ut adversus Neronem ausus et Verginii exstimulator“ Vitellio invidus; ideo cum a Galba ut videtur consul destinatus esset, ab eo ad consulatum non admissus Tac. h. 2, 71. Fortasse ex posteris Costae legati M. Bruti noti ex nummis (Eckhel 5 p. 269), siquidem recte Pedaniae gentis fuisse statuunt.
- 142 (PEDANIUS) FVSCVS, (L. Iulii Ursi) Serviani nepos, una cum eo interfectus ab Hadriano a. 136 Dio 69, 2, 6; 17, 1, quod imperium speraret vit. Hadr. 23, 3, annos duodeviginti natus Dio 69, 17, 1; natus igitur a. 118. Filius consulis a. 118 (n. 144) cf. Plin. ep. 6, 26. Stemma hoc videtur:
- 145 Cn. Pedanius Salinator cos. 60,
|
143 Pedanius Fuscus Salinator procos. Asiae c. 100, Iulius Servianus,
|
144 Cn. Pedanius Fuscus Salinator cos. 118, ————— (Iulia),
|
142 (Pedanius) Fuscus † 136.
- 143 PEDANIUS FVSCVS SALINATOR. Th. Ephesius ap. Wood discoveries n. 12. Nummi: Smyrnae ap. Eckhel II p. 558, Mionnet III p. 227 n. 1271. Borgh. 2 p. 210 seq., Wadd. fastes n. 111 p. 168 seq. (1); Thyatiris: Mionnet IV p. 157 n. 898, Wadd. l. c. (2); Borgh. l. c. et Wadd. l. c. (3); Cyzici: Wadd. l. c., mus. Berol., minus bene Mionnet II p. 538 n. 166, suppl. V p. 317 n. 218—220. Leake num. hell. suppl. p. 45, ubi plerumque pro Φούσκου exhibetur Κούσκου (4).
- Pedanius Fuscus Salinator tit., Fuscus Salinator Plin. ad T. 87, Fuscus nummi (in nummo 1: ΖΜΟΥΡΥΧΙΩΝ ΑCΙ(ΔΕΩΝ? cf. Eckhel II p. 562) ΦΟΥΣΚΩ · ΑΝΘΥΠΑΤΩ CΤΡΑΤΗΓΩ ΡΟΥΦΩ, illud ΑCΙ Wadd. resolvit aut ΑCΙΩΙΩΡ aut ΑCΙΔΡΥΩ, ita ut etiam de Asinio Fusco cogitari possit). Proconsul Asiae tit.; nummi, inter a. 98—102, cum Traiano aut multum (1) aut Germanici tantum cognomen (2—4) additum sit, cf. Wadd. l. c. Mommsen ind. Plin. p. 421. Testimonium dat praefecto cohortis Plin. ad T. 87, unde Mommsen l. c. collegit praefuisse

- eum provinciae cum exercitu. Pater Cn. Pedanii Fusci Salinatoris cos. a. 118 cf. *Plin. ep.* 6, 26, 1.
- 144 CN. PEDANIUS FUSCUS SALINATOR (sic in consulatu *UIG 1732*; Fuscus Salinator *Plin.*), filius praecedentis cf. *Plin. ep.* 6, 26, 1; domus eius patricia *ibid.* Plinius eum instituit et causam agentem audit *ep.* 7, 9; 6, 11. (L.) Iulius (Ursus) Servianus filiam ei despondet *ep.* 6, 26. Filius (n. 142) ei nascitur a. 118 *Dio 69, 17, 1* cf. 2, 6. Consul ordinarius a. 118 cum Hadriano II *fasti*.
- 145 CN. PEDANIUS SALINATOR consul suffectus a. 60 mense Iulio cum L. Velleio Paterculo *III p. 845 dipl. 2*.
- 146 L. PEDANIUS SECUNDVS (L. Pedanius *Plin.*, Pedanius Secundus *Tac.*) consul suffectus a. 43 mense Martio cum Sex. Palpellio Histro *Plin. n. h.* 10, 35 cf. *fast. scr. lat. VI 2015 = XIV 2241, 7*. Praefectus urbi a sorvo interfectus a. 61 *Tac. a.* 14, 42. Affinis eius videtur L. Pedanius L. f. Secundus Iulius Persicus t. *Barcinonensis II 4513*.
- Q. Asconius Pedianus.
- 147 Q. PEDIVS quaestor urbanus a. 713/41 *VI 358*, filius consulis a. 711/43. Fortasse idem Pedius intellegendus *Hor. sat.* 1, 10, 28, ubi non 'Poplicola', sed 'Poplicola Corvinus' coniungendum videtur.
- 148 Q. PEDIVS, nepos consulis a. 711/43, natura mutus, picturam didicit; puer obiit *Plin. n. h.* 35, 21.
- 149 Sex. Pedius (*Dig.* 4, 8, 32, 20; 9, 2, 33; 31, 1, 5, 9), auctor iuris. Liber eius primus de stipulationibus *Paul. Dig.* 12, 1, 6; liber eius vicesimus quintus ad edictum *Paul. Dig.* 37, 1, 6, 2. Scripsit post Ottilium et Maasurium Sabinum (cf. *Dig.* 14, 1, 1, 9; 50, 16, 13, 1), ante Iulianum (cf. *Dig.* 3, 5, 6, 9), sub Hadriano cf. *Teuffel L.G.*⁵ § 298, 6. *Krüger, Gesch. d. Quellen u. Litt. des röm. Rechts Iqz. 1888 p. 172 seq.* Idem fortasse Sex. Pedius Hirritus (n. 153).
- 150 PEDII, clarissimi pueri fistula plumbea *XI 3741 seq. (Lorri)*.
- 151 PEDIVS BLAESVS, proconsul Cyrenaicae repetundarum accusatus et senatu motus a. 59 *Tac. a.* 14, 18 cf. *h.* 1, 77. *Pers. sat.* 1, 85 *schol.* (Pedius). Redditus ei senatorius locus ab Othone a. 69 *Tac. h.* 1, 77.
- 152 CN. PEDIVS CASCVS consul suffectus a. 71 mense Aprili cum Domitiano *III p. 850 seq. dipl. 7. 8; eph. II 457 dipl. 60*.
- 153 SEX. PEDIVS HIRRVTVS, Sex. f., tribu Arnensi, praetor, pater consulis (n. 154) *VI 1485 = XIV 3994*. Potest esse Sex. Pedius auctor iuris (n. 149), cf. *Borghesi 8, 326; 6, 488*.
- 154 SEX. PEDIVS HIRRVTVS LVCILIVS POLLIO, Sex. f., tribu Arnensi, praefectus aerarii militaris, legatus Augusti iuridicus (Asturiae) et Callaeciae *VI 1486 = XIV 3995 (t. 1)*; praetor *VI 1485 = XIV 3994 (t. 2) et t. 1*; consul *t. 1*. Filius praetoris (n. 153) *t. 2*.
- 155 Sex. Pedius Iustus, filius Sex. Pedii Sex. f. Palpiniani (n. 157) *VI 1597*; gener M. Aurelii Iuliani *VI 1596 = XIV 2463*. Pedius Iustus nominatur *VI 23891*.

- 156 Sex. Pedius Lusianus Hirrutus, Sex. f., tribu Aniensi, praefectus Raetiae Vindoliciensis vallis Poeninae et levis armaturae, quattuorvir iuri dicundo, praefectus Germanici Caesaris quinquennalis iuris ex s. c., quinquen(nalis) iterum IX 3044 (*Interpromii*).
- 157 Sex. Pedius Palpinianus, Sex. f., procurator Augusti, pater Pedii Iusti (n. 155) VI 1597. *Pro Palpiniano fortasse scribendum Papiniano vel Pal(atina) P[al]piniano.*
- PEDIVS POPLICOLA v. Q. PEDIVS n. 147.
- 158 Peto praefectus equitum Germanici a. 15 Tac. a. 1, 60. *Fortasse idem est Albinovanus Peto.*
- 159 ...IVS PEDO APRONIANVS (sic VI 1980, praeterea Apronianus), consul ordinarius a. 191 cum M. Valerio Bradua Maurico *fasti*. Apronianus proconsul Asiae interfectus c. a. 204/5 Dio 76, 8, 1 cf. Waddington *fastes* p. 247 n. 163.
- 160 M. PEDO VERGILIANVS (sic VI 1984; M. Vergilianus Peto VI 43. 44. 791, Vergilianus VI 2404, praeterea Peto), consul ordinarius a. 115 cum L. Vipstano Messalla *fasti*. Peto in consulatu mortuus a. 115 Dio 68, 25, 1.
- Albinovanus Peto.
- POMPEIVS PEDO.
- M. POPILIVS PEDO.
- C. POPILIVS CARVS PEDO.
- M. Quintilius ...[a]nus Pedu[c]aeus.
- 161 M. PEDVCAEVS PRISCINVS (Peducaeus Priscinus t. *Ephes.*; in consulatu M. Peducaeus Priscinus III p. 868 dipl. 25, VI 10243; Priscinus alibi, f. littera adiecta VIII S. 14561. 14563 non intelligitur), consul ordinarius a. 110 cum Ser. Scipione Salvidieno Orfito *fasti*. Proconsul Asiae tit. *Ephesius* CIG 2966 = Wadd. 147, c. a. 127 cf. Waddington *fastes* n. 132. Pater consulis a. 141 (n. 163).
- 162 PEDVCAEVS SAENIANVS, consul suffectus a. 89 fortasse cum P. Sallustio Blacso, acta Arr. a. 89 VI 2066 cf. Henzen p. 193 et p. CXXII not.
- 163 M. PEDVCAEVS STLOGA PRISCINVS (Ped. Priscinus t. *Ephes.*; in consulatu M. Peducaeus S[t]loga Priscinus VI 161, M. Peducaeus Stloga VI 635, M. Peducaeus Priscinus XIV 400. Henzen 7170, plerumque Stloga), consul ordinarius a. 141 cum T. Hoenio Severo (collegam Sexeri Hydatius et Prosper Silvanum dicunt, errore). Proconsul Asiae sub Pio t. *Ephesius* ap. Wood *discoveries* p. 52 n. 7. Filius consulis a. 110 (n. 161).
- 164 PEGASVS, filius trierarchi, ex cuius liburnae parasemo nomen accepit, iuris studio gloriam memoriae meruit; provinciis plurimis praefuit *schol. Iur.* 4, 77. Consul suffectus a. inc. cum Pusione temporibus Vespasiani *Inst.* 2, 23, 5; *Gai.* 1, 31; 2, 254. Praefectus urbi tempo-

ribus Vespasiani *Pompon. Dig. 1, 2, 2, 53, schol. Iur. l. c. Pegasianum senatus consultum schol. Iur. l. c., saepius citatum ab auctoribus iuris*. Interpres legum sanctissimus temporibus diris (i. e. Domitiani) *Iur. 4, 77*. Proculo successit, Pegaso Celsus *Pompon. Dig. 1, 2, 2, 53 cf. Gai. 3, 64. Saepius citatur a iuris auctoribus. Cf. Truffel I. G.² § 316, 1. Krüger Quellen u. Litt. d. röm. Rechts p. 156.*

— IVLIA PELAGIA.

— Valeria Pelagia.

165 Pelago, (Tiberii?) Augusti libertus et procurator *tit. Neapolitanus CIG 5791*. Spado, quem Nero centurioni et manipulo praeposuerat a. 62 *Tac. a. 14, 59. Fortasse idem.*

— Q. Plotius Maximus Trebellius Pelidianus.

— PELIGNIANVS v. PAELIGNIANVS.

166 Pelops, medicus, Claudii Galeni praeceptor *Smyrnae Galen. II 217; XV 136*. Tertius eius liber τῶν Ἱπποκράτειον εἰσαγωγικῶν *Galen. XVIII 2, 926. Saepè commemoratur a Galeno.*

— POMPEIVS PENNVS.

— Pepaepris v. Gepaepris.

— Peponilla v. Epponina.

— C. ANNIVS PERCENNIANVS.

167 Percennius, miles gregarius, legiones Pannonicas ad seditionem incitat a. 14 p. Chr. *Tac. a. 1, 16. 28. 31; iussu Drusi interficitur Tac. a. 1, 29.*

168 L. Percennius Lascivus, qui et Monnicus, eques Romanus, filius L. Percennii Pollionis, maritus Sabiniae Felicitatis *VI 1487 add. p. 851.*

169 D. PERCENNIVS MARCIANVS, clarissimus vir *fistula plumb. Romana, bull. comun. 1881 p. 27 n. 465.*

170 L. PERCENNIVS POLLIO vir clarissimus *VI 1487 cf. n. 168.*

171 D. PERCENNIVS RVFINVS, clarissimus vir *fistula aquaria rep. in Esquilino, bull. com. 1881 p. 27; legatus Aug. pro pr. complurium ut videtur provinciarum fragmenta lapidis eodem loco reperta, ibid. p. 26, recte ut videtur a Lanciano suppleta (ex nomine superest D. Per... Ru...).*

172 Percennius Severus, in auditorio Severi et Antonini (a. 198—209) examinatus *Ulpian. Dig. 4, 4, 18.*

— Claudia Peregrina.

173 Peregrinus, cognomine Proteus *Gellius 12, 11, Ammianus 29, 1, 39; Proteus Philostratus vit. soph. 2, 1, 13; appellari maluit Proteus Lucianus de morte Peregr. 1. Philosophus Cynicus Lucianus l. c. 14, Philostratus l. c., Parii natus Lucianus l. c., in Syria Christianus Lucianus 11—14, ex Troade cum Luciano in Graeciam profectus Lucianus 43. Athenis docebat Gellius 12, 11 cf. 8, 3. Herodem Atticum conviciis insectatur Philostratus l. c. Roma expulsus Lucianus 18. Olympia se ipse comburit Lucianus l. c. 36 cf. frg. 1 seqq. 7 adr. Ind. 14; Tertullian. ad marty. 4; Ammian. 29, 1, 39 anno 164*

Hieron. h. a., vel potius anno 167 Nissen Rhein. Mus. 43, 1888 p. 255.
Nominatur praeterea Lucian. v. Demon. 21.

— P. Aelius Peregrinus.

— Aelius Peregrinus Rogatus.

— ARMENIVS PEREGRINVS.

P. DELPHIVS PEREGRINVS ALEIVS ALENNIVS MAXIMVS CVRTIVS
 VALERIANVS PROCVLVS M. NONIVS MVCIANVS c. M. NONIVS MV-
 CIANVS P. DELPHIVS PEREGRINVS.

— C. Gavius Tertul[us] . . . Peregrinus.

— (Tigidius) Perennis.

— L. TYLCHIVS(?) PERENNIS.

174 Pergamus Marcus Aurelius εἰς ἐαυτὸν 8, 37. *libertus fortasse L. Veri,*
cf. Panthia.

175 PERPETVVS praetor urbanus 17 376.

Cl(audius) Perpetuus.

— Cl(audius) Perpetuus Flavianus Eutychus.

— Q. EG . . . PERPETVVS.

— . . . [HIE]ROCLES PERPETVVS.

— MARIVS PERPETVVS.

— L. Marius Perpetuus.

L. MARIVS PERPETVVS.

— L. MARIVS MAXIMVS PERPETVVS AVRELIANVS.

— PAVLLVS FABIVS PERSICVS.

176 (Persius) Flaccus, poetae pater, mortuus a. 40 *vita Persii.*

177 A. Persius Flaccus (Aules *sic* Persius Flaccus *vita*; Persius Flaccus
Hieron. a. 34. vit. Alex. 44, 9; Persius alibi) natus pridie nonas
 Decembres a. 34 (*cf. Hieron. h. a.*) in Etruria Volaterris, oques Ro-
 manus, sanguine et affinitate primi ordinis viris coniunctus. Pater
 eum (eius *alii libri*, C. Jahn) Flaccus pupillum reliquit moriens anno-
 rum fere sex a. 49. Fulvia Sisennia (Sisenna *codd., sed cf. schol. 6, 6*)
 mater nupsit postea Fusio equiti Romano et eum quoque extulit inter
 paucos annos. Studuit Flaccus usque ad annum duodecimum aetatis
 suae (a. 46) Volaterris, inde Romae apud grammaticum Remnium
 Palaemonem et apud rhetorem Verginium Flavum. Amicus Annaei
 Cornuti (*cf. sat. 5, 1 seq.*), Caesii Bassi (*cf. 6, 1 schol.*), Calpurnii
 Staturae (Surae *Casaubonus*). Coluit ut patrem Servilium Nonianum
(cf. schol. 2, 1). Dilectus a Paeto Thrasaea. Scripsit in pueritia prae-
 textam Vescio (Vescia *Hertz*, nescio quam *Ribbeck*) et ἰδοιτογραφίαν (*sic Pi-*
thoeus, opericon libri) librum unum et paucos in socrum (*sic Casaubonus,*
sororem libri) Thrasaeae . . . versus. Decessit vitio stomachi anno
 aetatis XXX (XXIIX *Reizius*) VIII kalendas Decembres a. 62 (*cf.*
Hieron. h. a.), *vita Persii 'de commentario Probi Valeri sublata'* ed.
Jahn post Persii saturas Brl. 1868 p. 35 seq. Unum Persii librum
cognoverunt Quintilianus (10, 1, 94) et Martialis (4, 29, 7).

— P. HELVIVS PERTINAX.

- 178 Pescennius Albinus, vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*
 179 Pescennius Aurelianus, vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*
 180 Pescennius Festus, vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*
 181 Pescennius Festus scripsit libros historiarum *Lactantius inst. 1, 21.*
Fortasse idem qui praecedit.
 182 Pescennius Iulianus, vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*
 183 Pescennius Materianus (Mater[n]ianus *Hirschfeld*), vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*
 184 P. PESCENNIVS NIGER, frater Arvalis a. 183 *et a. inc. Commodi, acta Arc. Videtur esse frater imperatoris.*
 185 C. PESCENNIVS NIGER IVSTVS. *Nummi: Eckhel 7 p. 152 sqq. Cohen² 3 p. 404 sqq. v. Sallets Ztschr. f. Numism. 2, 1875 p. 249 sqq. Vita ab Aelio Spartiano scripta; praeterea cf. Dio 74, 6-9 (= Zonaras 12, 8); Herodian. 2, 7, 3-3, 4. — C. Pesc(ennius) Niger Iustus nummi: Pescennius Niger vel Niger scriptores.*
*Ἰταλός, ἐξ ἱππέων Dio 74, 6, 1. Patre Annio Fusco, matre Lampriidia, avo curatore Aquini vita 1, 3. A Marco cohortibus praefectus vita 4, 2. Commodus ei tribunatus duos dedit vita 4, 4 multosque ductus vita 1, 5 cf. 4, 4 vix recte cf. Mommsen Hermes 25, 237, 2. Praefectus aut Aegypti (cf. Vict. Caes. 20, 9) aut legionis in Aegypto fuisse dicitur, vita 7, 7; 12, 6. Bellum gerit πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς Δακίας βαρβάρους c. a. 184 Dio 72, 8, 1, unde legatum Daciae (cf. vit. Commodi 13, 5) cum fuisse putat Liebenam Forschungen I p. 144, cf. tit. Dacicum III S. 7750: C. [Pescenniu]s [Niger]? leg. Aug. pr. pr. cos. Dac. III). In Galliam missus ad comprehendendos desertores c. a. 186 vita 3, 4. Consul suffectus c. a. 189 vita 4, 6. Herodian. 2, 7, 4. Legatus Aug. pr. pr. provinciae Syriae c. a. 191-193, certe a. 193 Dio 74, 6, 1; 73, 13, 5; 14, 3; Herodian. 2, 7, 4; vita 1, 5; 2, 1; vita Iulian. 5, 1-2; Sev. 5, 8; 6, 7 cf. Eutrop. 8, 18 (= Oros. 7, 17). Aetatis provectae, cum in imperium invasit vita 5, 1. Imperator factus a. 193 mense Maio, Dio 73, 14, 3; Herod. 2, 8, 6; vita 2, 1; vit. Iul. 5, 2; Sev. 5, 8; 6, 7; Alb. 1, 1; Epit. 19, 2. Consul II nummi Cohen 1, 4. 10-12, 16, 35, 70, 76; p(ater) p(atriae) Cohen 15. Tribus proeliis a Severi ducibus victus, primum apud Cyzicum Dio 74, 6, 4; Herod. 3, 2, 2; vita Sev. 8, 16 (ubi interfectus esse male dicitur vita 5, 8; Sev. 9, 1; Eutrop. 8, 18 = Oros. 7, 17; Vict. Caes. 20, 9), deinde apud Nicaeam Dio 74, 6, 4-6; Herod. 3, 2, 9-10, denique apud Iesum Dio 74, 7; Herod. 3, 4, 1-5; Ammian. 26, 8, 15. Haud procul ab Antiochia in fuga interfectus Dio 74, 8, 3; Herod. 3, 4, 6; Ammian. l. c. Haec omnia gesta sunt uno anno 194, quo anno Severum ter imperatorem appellatum esse nummi docent. Uxor eius vidua et filii adulti (cf. vita 5, 2) in exilium missi, postea interfecti vita 6, 1-2; vit. Sev. 9, 2; 10, 1.
 186 PESCENNIVS PRINCVS (?) Clodii Albini infantulus *vit. Clod. Alb. 7, 5.*
 187 Pescennius Veratianus, vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.**

- 188 PESCENNIUS VITVLVS salius Palatinus obiit a. 200 VI 1982, 1983.
- 189 Pescennia Marcellina (M. Clodium) Pupien(i)um Maximum filii loco suscepit et aluit *vit. Max. et Balb.* 5, 7.
- Q. SVLPICIUS CAMERINVS PETICVS (?)
- M. LICINIUS PETILIUS AIA . . .
- 190 pup(us) Petilius Birro *fistula aquaria prope Romam rep. Lanciani sill. aq. n.* 325. *Fortasse e gente nobili.*
- 191 Q. PETILLIUS CERIALIS CAESIUS RVFVS (*sic in consulari dipl.* 9; Q. Petilius Cerealis *Dio* 65, 18, 1; Petilius Cerealis *Ioseph. Tac. Cerealis vel Cerialis Tac.*), legatus legionis nonae a Britannia fusus a. 61 *Tac. a.* 14, 32 *seq.* Affinis Vespasiani *Tac. h.* 3, 59; *Dio* 65, 18, 1. Inter duces Flavianos adsumptus a. 69 *Tac. h.* 3, 59. Romam praemisus proelio equestri victus a. 69 *Tac. h.* 3, 78 *seq. cf. Dio* 65, 18, 3 *seq.* Consul suffectus a. 70 *Ios. bell.* 7, 4, 2, ubi duo eius consulatus confundi videntur. A Muciano dux contra Germanos delectus a. 70 *Tac. h.* 4, 68. Domitiano fidem suam temptanti non obsecutus *Tac. h.* 4, 86. Legatus Germaniae inferioris *cf. Tac. h.* 5, 19. Germanorum seditionem pacat a. 70 *Tac. h.* 4, 71-79; 5, 14-26; *Dio* 66, 3, 3; *Ios. bell.* 7, 4, 2. Legatus Britanniae a. 71-74 *Tac. Agr.* 8 *cf. Ios. l. c.; Hübner lth. Mus. XII p.* 50 *seq.* Brigantes aggressus *Tac. Agr.* 17. Consul suffectus II a. 74 mense Maio cum T. Clodio Eprio Marcello II *III p.* 852 *dipl.* 9. Petilius, *fortasse idem, Martial* 12, 57, 19.
- 192 PETILIUS (*cod. Petiti*) RVFVS, praetura functus a. 28 *Tac. a.* 4, 68. Pater videtur esse Q. Petillii Cerialis (n. 191), avus Q. Petillii Rufi (n. 193).
- 193 Q. PETILLIUS RVFVS, consul ordinarius II a. 83 cum Domitiano IX *fasti. Filius videtur esse Petillii Cerialis (n. 191), nepos Petillii Rufi (n. 192).*
- AELIA LICINIA PETILIA . . .
- Petinus v. P(a)etinus.
- 194 Petrae, equites Romani illustres, duo fratres, a Suillio accusati, quod domum suam Mnesteris et Poppaeae congressibus praeuissent, necati a. 47 *Tac. a.* 11, 4.
- T. Flavius Petro.
- SER. CORNELIUS DOLABELLA PETRONIANVS.
- GALEO TETTIENVS PETRONIANVS.
- SEX. LVTATIVS OPIANICVS PETRONIANVS.
- 195 (VITELLIUS) PETRONIANVS, filius Vitellii imperatoris et Petroniae, captus altero oculo, a patre interemptus *Suet. Vit.* 6.
- 196 C. Petronius (*sic Dio* 54, 5, 4; P. Petronius *Plin. n. h.* 6, 181; Petronius *alibi*), equestri ordinis *Plin. l. c.*, praefectus Aegypti a. 730/29 (*Ioseph.*)—732/22 (*Dio*), *Ioseph. ant.* 15, 9, 2; *Dio* 54, 5, 4; *Strabo* 17, 1, 3 p. 788; *Plin. l. c. cf. Mommsen res gestae d. A.* 3 p. 106; *RG, V* 594 (annis 728/26—730/24 eum tribuit *Borghesi* 3, 364). Duas expeditiones suscepit contra Candacen, reginam Aethiopum

- Strabo* 17, 1, 54 p. 820 seq., *Dio* l. c.; *Plin.* l. c.; *Mon. Ancyr.* 5, 18 seq. Alexandrinorum tumultum sedat *Strabo* 17, 1, 43 p. 819. Herodis Magni amicus *Joseph.* l. c. Pater (vel potius avus) videtur C. Petronii (Umbrini?) n. 197 et n. 236 cf. *Borghesi* 3, 364. Cf. stemma sub n. 236.
- 197 C. PET(RONIVS) consul suffectus a. 25 p. Chr. mense Septembri cum M. Asinio Agrippa *I* 766. Filius fortasse (vel potius nepos) C. Petronii (n. 196) et idem ac C. Petronius Umbrinus (n. 236) cf. *Borghesi* 3, 364, at cf. *Mommsen Hermes* XIII p. 106, 2, qui illum titulum ad C. Petronium Arbitrum (n. 201) referri posse probat. Cf. stemma sub n. 236.
- 198 P. PETRONIVS. Titulus VI 1976, 8 = *I* p. 465. Nummi Smyrnaei: *Mionnet* III 219, 1224; VI 330, 1631 seq. et in museo Berol.; Pergameni: *Mionnet* II 594, 541; V 429, 939 seq. et in museo Berol., item ap. Waddington fastes n. 76; Antiocheni: *Mionnet* V 167, 173 et in museo Berol. P. f. tit., fortasse filius P. Petronii Turpiliani (n. 232) et pater P. Petronii Turpiliani (n. 233) cf. stemma subiectum. Augur cooptatus a. 7 p. Chr. tit. Consul suffectus a. 19 cum M. Iunio Silano; unde lex Iunia Petronia *Dig.* 40, 1, 24 cf. *Zumpt comm. epigr.* p. 60. Romae versatur a. 21 et a. 36 *Tac.* a. 3, 49; 6, 45. Proconsul Asiae per sex annos nummi Smyrn. et Pergam., c. a. 29—35 cf. *Wadd.* l. c. Legatus Aug. pr. pr. prov. Syriae inde ab a. 39 *Philo leg. ad Gaium* p. 576 M. cf. *Schürer Gesch. des jüdischen Volkes* 2 I p. 270 n. 39 usque ad a. 41/42 nummi Antioch., successor L. Vitellii *Philo* p. 580; *Joseph. ant.* 18, 8, 2, decessor (C. Vibii) Marsi *Joseph. ant.* 19, 6, 4; cf. etiam *Philo* p. 584, 594; *Hieron.* a. 38. Hierosolymis statuum Gai ponere iubetur *Philo* p. 576—584; *Ios. ant.* 18, 8, 2, 8; *hell.* 2, 10, 1; *Hieron.* a. 38; quod ne fiat Gaium rogat *Ios. ant.* 18, 8, 5; *Philo* p. 583; Gaius ei necem minatur *Ios. hell.* 2, 10, 5. Magistratus continuos gessit *Philo* p. 584. Gener Vitelliae *Tac.* a. 3, 49. Pater Petroniae (n. 241) uxoris A. Vitellii imperatoris *Suet. Vit.* 6. „Vetus convictor Claudii, homo Claudiana lingua disertus“ *Senec. apocol.* 14, videtur igitur mortuus esse sub Claudio cf. *Borghesi* 3, 356 seq.
- 232 P. Petronius Turpilianus III vir monetalis, Vitellia,
 198 P. Petronius P. f. cos. 19, (incerta),
 233 P. Petronius Turpilianus cos. 61, 241 Petronia — A. Vitellius imp.,
 195 (Vitellius) Petronianus.
- L. FVLVIVS GAVIVS NVMISIVS PETRONIVS AEMILIANVS.
- 199 Petronius Antoninus filius M. Petronii Surae (n. 228) VI 977 cf. stemma sub n. 212.
- 200 PETRONIVS ANTONINVS filius (M.) Petronii (Surae) Mamertini (n. 226) ex sorore Commodi genitus una cum patre a Commodio occisus *rel. Comm.* 7, 5 cf. stemma sub n. 212.
- 201 C. (ant. T.) PETRONIVS ARBITER. C. Petronius *Tac.* a. 16, 18 cf. *Mommsen Hermes* 13 p. 106 n. 2. T. Petronius *Plin.* n. h. 37, 20;

- Plut. mor. p. 60 E vol. I p. 138 Hercher cf. Nipperdey ad Tac. a. 16. 17. Petronius Arbitrator codices satirarum cf. Teuffel LG.⁵ § 305. 1. Iact. in Stat. Theb. 3, 661. Fulgentius ap. Petron. fragm. 7. 9. 11-13. 25. Petronius vel Arbitrator alibi. Proconsul Bithyniae et mox consul (suffectus a. inc. sub Nerone; ad eum refert Mommsen l. c. tit. I 766 M. Asin. C. Pet. cf. supra n. 197) Tac. a. 16. 18. Consularis Plin. n. h. 37. 20. Familiaris Neronis, elegantiae arbiter, mores eius Tac. a. 16. 18. Mori coactus a Nerone a. 66 Tac. a. 16. 17-20 cf. Plin. l. c. Scripsit satiras et carmina quaedam; reliquias collegit et edidit F. Böhler ed. mai. 1862, ed. min.⁵ 1882 cf. etiam Teuffel LG.⁵ § 305. 6.*
- 202 Petronius Aristocrates (v. l. Aristotegrates vel Aristotelicus) philosophus, magister Persii vita Persii.
- 203 Petronius Aufidius Victorinus iun(ior) cum patre Petronio Victorino clarissimo iuvene (n. 235) et matre Setina Iusta a. 256 honoratur tabula aenea Pisaurensi, notizie degli scavi 1880 p. 261. Cf. Aufidium Victorinum consulem II a. 183 Orelli 1176 (Pisauri).
- 204 C. Petronius Celer. Tituli Mauretaniae Siliensis: VIII 8813 (1). 8814 (2). Lambaesis: VIII 2728, 59 (epistula ad Valerium Etruscum legatum legionis III Aug. a. 152 data) (3). Praenomen in l. 1. 2. Procurator Augusti (scil. Hadriani) provinciae Mauretaniae Caesariensis l. 1. 2 cf. 3.
- 205 M. Petronius Cremutius, puer Arvalibus ministrans a. 87, filius (M. Petronii) Umbrini (n. 231) acta Arv. a. 87 VI 2065 II 52. Cf. stemma sub n. 236.
- 206 PETRONIVS DIDIVS SEVERVS pater M. Didii Severi Iuliani imperatoris, Didii Proculi, Nummii Albini; maritus Aemiliae Clarae vita Did. Iul. 1, 2 cf. 7, 2. Idem videtur esse Petronius Severus vir clarissimus patronus ut videtur sacerdotum domus Augustae c. a. 180-184 VI 2010 a 24.
- 207 M. Petronius Honoratus, M. f., tribu Quirina, procurator monetae, procurator vicesimae hereditatum, procurator provinciae Belgicae et duarum Germaniarum, procurator a rationibus Augusti VI 1625 a. b. Praefectus annonae, praefectus Aegypti, pontifex minor VI 1625 b. Fuit Marco fere imperante.
- 208 Petronius Iunior, vir nobilis, a Severo occisus vita Severi 13, 6. Pater fortasse Cn. Petronii Probatii Iunioris Iusti (n. 223).
- 209 A. PETRONIVS LVRCO consul suffectus a. 58 mense Augusto et Decembri cum A. Paconio Sabino tab. ccr. Pompei. 118 cf. 123; acta Arv. VI 2041, 4.
- 210 M. PETRONIVS LVRCO curator tabularum publicarum a. 46 VI 916.
- 211 C. PETRONIVS MAGNVS clarissimus vir patronus coloniae Canusii a. 223 IX 338: album Canus., ubi nomen consulto erasum est. Petronius

Magnus praetor (aut idem aut pater eius) Tryfoninus *Digest.* 23, 4, 30. Magnus quidam vir consularis a Maximino occisus *Herodian.* 7, 1, 5; *vit. Max.* 10, 1; *trig. tyr.* 32, 1.

- 212 Sex. Petronius Mamertinus. *Tituli Aegyptii: III* 44 (1). 77 (2) et *urbani: VI* 977 (3). 1009 (4). *Bull. comun.* 1885 p. 151 n. 1077 (5), p. 153 n. 1078 (6). 1886 p. 98 n. 1139 (7). Praenomen [Se]x. t. 1. Petronius Mamertinus t. 1. 4-7 *Fronto*; Mamertinus t. 2. 3. Praefectus Aegypti VI idus Martias a. 134 t. 1 cf. 2. Praefectus praetorio a. 139-143 cum M. Gavio Maximo t. 4-7. In hoc magistratu mortuus videtur, cum collega eius diu post cum solus praefecturae retinuerit cf. *vitam Pii* 8, 6, 7. Filius M. Petronii Surae (n. 228), frater Antonini (n. 199) t. 3. Pater videtur M. Petronii Surae Mamertini (n. 229) et M. Petronii Surae Septimiani (n. 230) cf. *vit. Comm.* 7, 5 cf. *stemma subiectum*. Frontonis amicus *Fronto ad am.* 1, 10 p. 180 *Naber*.

228 M. Petronius Sura proc. Hadr.,

212 Sex. Petronius Mamertinus praef. praet., 199 Petronius Antoninus,

Commodi soror — 229 M. Petronius Sura Mamertinus 230 M. Petronius Sura
cos. a. 182, Septimianus cos. a. 190.
200 Petronius Antoninus.

- 213 Q. Petronius Melior, Q. f., procurator annonae, adiutor curatoris alvei Tiberis et cloacarum, *tit. Ostiensis positus* a. 184, 3. *Febr.*, XIV 172 cf. *add.* Pater aut avus viri cognominis n. 211.

- 214 Q. PETRONIVS MELIOR. *Tituli: VI* 1984, 48 *fasti sod. Aug.* (1); XI 1595 *Florentinus* (2); XI 3367 (3); 3368 (4) *Tarquinienses. Nomen integrum ubique.* Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavus leg(ionis) pr(imae) Min(ervae), sexvir turn(ae) pr(imae), sodalis Aug(ustalis) Claudial(is) t. 3 cooptatus a. 230 t. 1 cf. *Dessau cph. epigr.* 3 p. 75. Quaestor, quaestor provinciae Narbonensis, tribunus plebis kandidatus, praetor, legatus legionis VIII Aug(ustae), curator Pyrgens(ium) et Ceretanor(um), legatus legionis XXX Ulpiae, praefectus frum(enti) dandi, cur(ator) r(ei) p(ublicae) Tarquiniens(ium) et Gravisianor(um) t. 3 *inverso ordine*. Vir co(n)s(ularis) t. 2. 3. 4. Maritus Domitiae Melpidis clarissimae feminae t. 4. *Filius aut nepos viri cognominis* n. 213.

- 215 Q. Petronius Modestus, C. f., tribu Pup(inia), pr(oc)urator) divi Nervae et imp. Caes. Nervae Traiani Aug. Germ. (n. 98-102) provinciae Hispaniae citer(ioris), Asturiae et Callaeciarum, flamen divi Claudii *tituli Tergestini* V 534, 535.

- 216 Petronius Musa (sic *Galen.* 13, 502 *Kühn*; Petronius *ib.* 13, 831; Musa *ib.* 10, 356 *seq.*; 11, 87, 137; 12, 609, 955 *seq.*; 989, 992; 13, 14, 263, 463, *distinctus ab Antonio Musa* 12, 989) medicus, de medicamentis scripsit *ib.* 13, 502 cf. *ll. cc.*

- 217 PETRONIVS POLIANVS vir clarissimus, legatus legionis XIII [g(e)-minne] Gord(ianae) (a. 238 — 244), leg(atus) Aug(usti) [pr. p]r. Raetiae), [telu]m Belgicae *tit. Apulensis III 3017*.
- 218 C. PETRONIVS PONTIVS NIGRINVS (*sic II 172*, C. Pontius Petronius Nigrinus *papers of the american school I p. 50 n. 26*, C. Pontius Nigrinus *Suet. Tib. 73*, Pontius Nigrinus *X 6774*, *Dio 58, 27, 1 et ind. lib. 59*, . . . ntius Ni . . . *fasti Arc.*, *praeterea modo C. Pontius modo Nigrinus*), consul ordinarius a. 37 cum Cn. Acerronio Proculo. *Idem iudex Borghesio 3 p. 365* P. Petronius pater Pontiae a Nerone necatus *schol. Iur. 6, 638*, adoptatus scilicet a C. Petronio Umbrino (*cos. suff. a. 25?*), at cf. Mommsen *Hermes 13 p. 106 n. 2*. Pontiorum Nigrini et Labionis dispensator *VI 9338* fortasse huius et fratris. Cf. n. 197 et 236.
- 219 Petronius Priscus, exsilio multatus a. 65 *Tac. a. 15, 71*.
- 220 Petronius Priscus, tribunus laticlavius *tit. Noricus III 5657*.
- 221 P. PETRONIVS PRISCVS frater Arvalis a. 183, 184, 193 *acta Arval. VI 2099 II 28; 2115, 1; 2102, 7, 12*.
- 222 T. Petronius Priscus, T. f., tribu Aniensi, procurator Augusti ferriarum et annonae Ostis *tit. Ostiensis eph. epigr. 7 n. 1212*. Pater fortasse Petronii Prisci n. 219.
- 223 CN. PETRONIVS PROBATVS IVNIOR IVSTVS vir clarissimus *t. Nolumus X 1251 (1) et Numidicus VIII 8327 (2)*. Quattuorvir viarum curandarum, [cura]tor reipublicae Ardeatinorum, [quae]stor [provi]nciae [A]fric[ae], tribunus plebis, praetor fideic[om]missar(ius), legatus provinciae Achaiae, proconsul provinciae Cretae, legatus legionum duarum XII[II] Gemin(ae) et VIII Aug(ustae) Se[ver]iana(rum) Alexandrian(arum)] (a. 222—235), *t. 1 inverso ordine*. Legatus Aug. pr. pr. praeses Numidiae *t. 2*, sub Alexandro vel Maximino. Filius fortasse Petronii Iunioris n. 208.
- 224 L. PETRONIVS RVFVS senator a. 737/17 mense Maio, *acta ludorum saecularium quintonum v. 51, eph. 8 p. 229 (= VI 877b)*.
- 225 L. Petronius Sabinus, procurator Augg. stationis hereditatium, item provinciae Narbonensis, patronus coloniae Anconae *IX 5898*.
- 226 T. Petronius Secundus. Praenomen in titulo Thebano Aegypti *III 37 — CIG 4720*. Praefectus Aegypti a. 95 mense Martio *tit. Praefectus praetorio a. 96 cum Norbano Dio 67, 15, 2; Eutrop. 8, 1; Oros. 7, 11*. Domitiani interfecto *Vict. epit. 12, 8*; eius opera Nerva imperator factus *Eutrop. 8, 1; Oros. 7, 11*. A militibus Nerva invito necatus a. 97 *Vict. epit. 12, 8*.
- PETRONIVS SEVERVS v. PETRONIVS DIDIVS SEVERVS.
- 227 L. PETRONIVS SEVERVS NO[VINI]ANVS sodalis Augustalis cooptatus a. 161 *VI 1984, 25*.
- 228 M. Petronius Sura, procurator Hadriani *scil. aquarum VI 977 (ubi est praenomen)*, fistulae plumbeae Romanae ap. Lanciani *silloge aquaria*

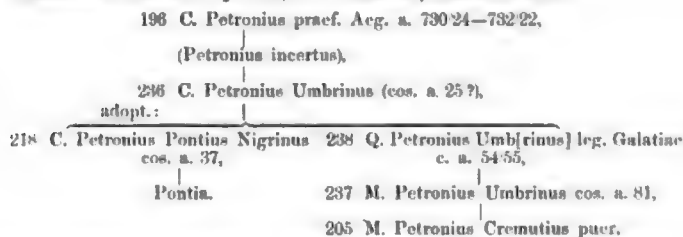
- n. 59. 60 = *Bull. comun.* 8, 1880 p. 19 n. 174. Pater Mamertini (n. 212) et Antonini (n. 199) VI 977 cf. *stemma* sub n. 212.
- 229 M. PETRONIVS SVRA MAMERTINVS. *Titulus VI 1488 mutilus (1). Memoratur VI 21756 (2) et una cum fratre M. Petronio Sura Septimiano VI 23991 (3). item in fistula aquaria bull. comun. 1884 p. 51 n. 786 (4), item in tegula XIV 4089, 20 = XV 2159 (5); fortasse huius est tegula XV 523 (6). Petronius Mamertinus t. 1. 3. 5; vit. Comm. 7, 5, Sura Mamertinus t. 2, Sura Mamer. t. 4; M. Petronius dictus libertus eius t. 2; M. Pet. Mam. t. 6; in consulatu Mamertinus. Allectus inter quaestorios, praefectus aerarii Saturni, quindecimvir sacris faciendis t. 1. Consul ordinarius a. 182 cum Q. Tineio Rufo. A Commodo occisus una cum filio Antonino ex sorore Commodi (Cornificia? cf. Borghesi 5 p. 433) genito vit. Comm. 7, 5 cf. *stemma* sub n. 212.*
- 230 M. PETRONIVS SVRA SEPTIMIANVS. *Tituli VI 1979 (1); 1980 (2). Memoratur una cum fratre M. Petronio Sura Mamertino VI 23991 (3), item in fistula aquaria bull. comun. 1884 p. 51 n. 786 (4), item in tegula XIV 4089, 20 = XV 2159 (5). M. Petronius Sura Septimianus t. 1, Petronius Septimianus t. 2. 3. 5; Petronius Sura vit. Comm. 7, 5; Sura Septim. t. 4; in consulatu M. Petronius Septimianus XI 970, Marcus Sura Septimianus Boissieu inscr. de Lyon p. 31, Petronius Septimianus VI 2004, praeterea Septimianus. Salius Palatinus factus a. 179 t. 1, exit a. 189 consul factus t. 2. Consul ordinarius a. 190 cum Commodo VI. Occisus a Commodo una cum fratre Mamertino (n. 229) vit. Comm. 7, 5 cf. t. 3. 4. 5 et *stemma* sub n. 212.*
- 231 T. PETRONIVS TAVRVS VOLVSIANVS, T. f., tribu Sabatina, equo publico, tribunus cohortis primae praetoriae protect. Augg. nn. (cf. Mommsen *eph. epigr.* 5 p. 121 sqq.), praefectus vigilum p(er)fectissimus v(ir), praefectus praetorio em(inentissimus) v(ir), (consul) ordinarius (n. 261 cum Gallieno IIII *fasti*), v(ir) co(n)s(ularis), patronus Arretinorum tit. Arretinus XI 1846. Petronius Volusianus praefectus urbi a. 267—268 *chronographus*. Pater fortasse L. Publii Petronii Volusiani n. 239.
- 232 P. PETRONIVS TVRPILIANVS, triumvir monetalis sub Augusto Cohen I² *Augustus 476—496*. Pater fortasse P. Petronii P. f. (n. 198), avus P. Petronii Turpiliani (n. 233) cf. *stemma* sub n. 198.
- 233 P. PETRONIVS TVRPILIANVS (*praenomen ap. Phlegon. mir.* 20), consul ordinarius a. 61 cum L. Caesennio Paeto, eodem anno legatus Britanniae Tac. a. 14, 39 cf. 29; Agr. 16. Curator aquarum a. 63—64 Frontin. ag. 102. Insignia triumphalia accepit a. 65 Tac. a. 15, 72. A Nerone cum exercitu contra rebellantes praemissus cum Galba consensisse dicitur Zon. 11, 13 p. 570 D ('Petronius'). Ut dux Neronis inauditus atque indefensus a Galba interfectus a. 68 Tac. h. 1, 6 cf. 37;

Plut. Galb. 15, 17, senex incernis Plut. Galb. 15. Filius fortasse P. Petronii P. f. (n. 198), nepos P. Petronii Turpiliani (n. 232) cf. stemma sub n. 198.

- 234 L. PETRONIVS VERVS, legatus Aug. pr. pr. scil. *Galatiae*, c(larissimae) m(emoriae) v(ir), co(n)s(ul) desig(natus), praeses l. *Ancyranus III S. 6754 = 252 = Wadd. 1790. Defunctus igitur, antequam consulatum iniret (Mommsen ad l. c.).*

- 235 PETRONIVS VICTORINVS, c(larissimus) i(uvenis), maritus Setinae Iustae, pater Petronii Aufidii Victorini iun(ioris) (n. 205) honoratus a. 256 tabula aenea Pisaurensi notizie degli scavi 1880 p. 261 (con- tulit Bormann).

- 236 C. PETRONIVS VMBRINVS curator locorum publicorum iudicandorum ex s(enatus) c(onsulto) VI 1266. Fortasse idem ac C. Petronius consul a. 25 (?) (n. 197) et pater adoptivus C. Petronii Ponti Nigrini consulis a. 37 (n. 218) cf. Borghesi 3, 364. Nipperdey ad Tac. a. 6, 45. Mommsen *Hermes* 13 p. 106, 2. Stemma fortasse tale est:

- 237 M. PETRONIVS VMBRINVS consul suffectus a. 81 mense Septembri et Octobri cum L. Carminio Lusitanico acta *Arr. VI 2060; . . . Umbrinus pater M. Petronii Cremutii (n. 205) acta Arr. VI 2065 II 52. Cf. stemma sub n. 236.*

- 238 Q. PETRONIVS VMB[RINVS] legatus pr. pr. Neronis scil. *Galatiae c. a. 54/55, tit. ad Sagalassum rep., American journal of archaeology 1886 p. 129. Cf. stemma sub n. 236.*

- 239 L. PVBLIVS PETRONIVS VOLVSIANVS, c(larissimus) v(ir), quaest(or), sevir, praet(or), cons(ul), patronus col(oniae) l. *Puteolanus X 1706. Filius fortasse T. Petronii Tauri Volusiani n. 231.*

- 240 Petronius Urbicus (Petronius Urbi . . . Tac., . . . us Urbicus l.), procurator Norici a. 69 Tac. h. 1, 70; l. *Noricus III S. 11551.*

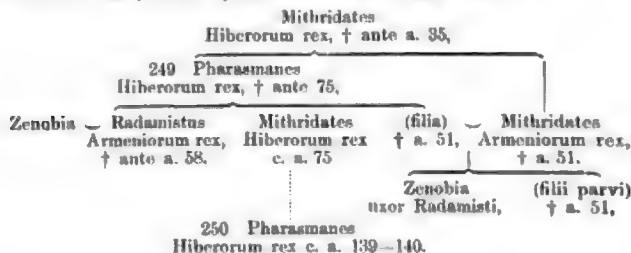
- 241 PETRONIA, filia P. Petronii P. f. (n. 198), uxor A. Vitellii imperatoris, mater (Vitellii?) Petroniani (n. 195) *Suet. Vit. 6. Uxor Vitellii, dein (Cn. Cornelii) Dolabellae Tac. h. 2, 64. Cf. stemma sub n. 198.*

- 242 Petronia, Tettii uxor *Val. Max. 7, 7, 3 (c. l. caetronia).*

— PASSENIA PETRONIA.

- 243 M. PETRVCIDIVS M. f., legatus propr. M. Lici(nii) sub Augusto ferr. tegula *Baetica II 4967, 1.*

- 244 M. PETRVS (Mp. Περ- Wadd., Αῖρ. Περ- Richter), legatus (ἡγεμὼν) *Arabiae* a. 278-279 t. *Bostrae* rep. CIGr. 4649 = Waddington 1909.
- 245 Phaedra, concubina Herodis Magni, mater Roxanes *Ios. ant.* 17, 1, 3; *bell.* 1, 28, 4.
- 246 Phaedrus, Augusti libertus, fabularum aesiopiarum libros quinque scripsit, qui *erstant*, cf. *titulum*. Pierio iugo natus 3 *prol.* 17—23, Thrax *ib.* 54—56. Scripsit post mortem Augusti 3, 10, 39 Sciano florente 3 *prol.* 11. Nominatur 3 *prol.* 1. *Martial.* 3, 20, 5. *Avianus* *epistul. ad Theodos.* Cf. *Teuffel LG.* § 284.
- 247 MARCVS PHAEDRVS, c(larissimus) v(ir), consul, patricius, allectus inter praetorios, legatus VI 1547 *tit. corruptus*.
- Phago v. Fago.
- 248 Phaon, (Augusti) libertus, Neronem Roma fugientem ad suburbanum suum prosequitur a. 68 *Sucton. Nero* 48. 49. *Dio* 63, 27, 3. *Vict. epit.* 5, 7.
- 249 Pharasmanes, Mithridatis regis Hiberorum filius, patri in regno succedit ante a. 35 *Dio* 58, 26, 4 cf. *Tac. a.* 6, 32 Mithridatem fratrem (cf. *Tac. a.* 11, 8; 12, 44; *Dio* 58, 26, 4) natu minorem (cf. *Tac. a.* 12, 46) bello contra Parthos suscepto adiuvat in occupando regno Armeniae *Tac. a.* 6, 33—35 cf. *Iosephus ant.* 18, 4, 4, item a. 47 in eodem regno recuperando *Tac. a.* 11, 8. Filiam collocat Mithridati *Tac. a.* 12, 46. A. 51 Radamistum filium incitat ad pellendum regno Armeniae Mithridatem *Tac. a.* 12, 44—47; captum Mithridatem cum uxore et filiis interfici iubet *ib.* 47. Radamistum interficit 'quasi proditorem', quo fidem in Romanos testaretur *Tac. a.* 13, 37. Partem aliquam Armeniae accipit a Nerone a. 60 *Tac. a.* 14, 26. Decedit ante a. 75, quo anno rex Hiberiae fuit Mithridates filius eius *tit. rep. in Hiberia ad flumen Cyrum, editus ad C. III* 6052.

- 250 Pharasmanes (Farasmanes et Frasmanes *vit. Hadr.*), Hiberorum rex, Hadriani invitationem superbo neglegit c. a. 130 *vit. Hadr.* 13, 9, cf. 21, 13. Bellum Albanorum movet c. a. 135, a Vologaesio apud Hadrianum accusatur *Dio* 69, 15, 1—2 (= *Zonar.* 11, 24). Ingentia munera Hadriano donat ab eoque accipit *vit. Hadr.* 17, 11—12 cf. 21, 13. Cum uxore et filio Roman profectus regnum auctum recipit

Dio 69, 15, 3 (quod fragmentum non ad Hadrianum, sed ad Pium pertinet). Ad Pium Romam venit plusque illi quam Hadriano defert vit. Pii 9, 6.

— Pharnataspates r. Parthamaspatēs (n. 98).

251 Pharsanzes rex Bosporanorum a. 253/4—254/5 *nummi, v. Sallet Ztschr. f. Numismatik 9, 1882 p. 154 (antea legebatur Phareanses).*

252 Phasaclus, Herodis Magni ex Pallade filius *Ios. bell. 1, 28, 14; ant. 17, 1, 3.*

253 Phasaclus, filius Phasacli, fratris Herodis Magni (mortui a. 714/40 *Ios. bell. 1, 13; ant. 14, 13*), maritus Salampsionis, filiae Herodis Magni, pater quinque liberorum *Ios. ant. 18, 5, 4 cf. bell. 1, 28, 6.*

254 Phecianus (Φεκτανός *Galen. 16, 484; Φεκτανός 17, 1, 575; Ἰππιανός 18, 2, 654; Ἐπειανός 19, 58*), Claudii Galeni praeceptor *Galen. 16, 484, Stoicus Galen. 18, 2, 654 Kühn, cf. J. Müller progr. acad. Erlangen 1874 p. 25.*

255 Pheronactus, Claudii libertus, ab eo occisus *Senec. lud. 13 (codd. pheronactos, pheronathus, pheronatius, correxit Bücheler).*

256 Phororas, Herodis Magni frater, ab eo tetrarches Peraeae constitutus a. 734/20 *Ios. bell. 1, 24, 5; ant. 15, 10, 3. Mortuus a. 749/5 Ios. bell. 1, 29, 4; ant. 17, 3, 3. Nominatur passim apud Iosephum.*

257 Philadelphus, rex Paphlagoniae a. 723/31 *Dio 50, 13, 5 (= Zonar. 10, 29).*

— Ptolemaeus Philadelphus.

258 Philagrus Cilix, sophistes, inimicus Herodis Attici, Romae docebat *Philostrati vit. sophist. 2, 8, cf. 2, 22.*

— Alexander Philalethes.

— Ulpia Phile.

259 Philemon, grammaticus Latinus, magister Maximi *vit. Max. 27, 5.*

— Philenides v. Philonides.

260 Philetus, puer delicatus Flavii Ursi, cuius mortem carmine celebrat *Statius Silv. 2, 6 (nomen v. 81. 103).*

261 Philetus *Phaedrus 5, 10, 10.*

262 Philinus, Plutarchi amicus *quaest. conviv. 1, 6; 2, 4; 4, 1; 5, 10; 8, 7; de Pythiae oraculis (p. 394 C); de sollertia animal. 23 (p. 976 B).*

— T. FL(AVIVS) PHILINVS.

— Aelia Caccilia Philippa.

— T. FLAVIVS SECVNDVS PHILIPPIANVS.

— T. FL(AVIVS) VICTORINVS PHILIPPIANVS.

263 Philippus tetrarches Gaulanitidis, Trachonitidis, Batanaeae a. 750/4—33/34 p. Chr. *nummi ap. Eckhel III 490 seq. Mionnet V 566 seq. n. 77—81. Madden coins of the Jews 1881 p. 123—127 cf. Schürer Gesch. d. jüd. Volkes² p. 357 n. 10. — Nicol. Damasc. frag. 5. Strabo 16, 2, 46 p. 765. Philo in Flaccum p. 521. Ioseph. bell. 2, 6, 3; ant. 17, 8, 1; 18, 4, 6 alibi. Herodis Magni ex Cleopatra filius Ioseph.*

Prosopographia Imp. Rom. III.

3

- bell.* 1, 28, 4; *ant.* 17, 1, 3 *alibi*; maritus Salomes Herodiadis filiae *Ioseph. ant.* 18, 5, 4. Caesaream (Philippi) et Iuliadem condit *Ioseph. bell.* 2, 9, 1; *ant.* 18, 2, 1. Mortuus vicesimo Tiberii anno *Ioseph. ant.* 18, 4, 6 i. e. 33-34 p. Chr. cf. *Schürer l. c. p.* 357 n. 11.
- 264 Philippus, Iacimi filius, dux Agrippae II *Ioseph. vita* 11; 35 seq.; 74; *bell.* 2, 20, 1; 2, 17, 5; 3, 7, 21; 4, 1, 10; *ant.* 17, 2, 3.
- 265 Philippus, medicus, haud ita multo ante Galenum *Galen.* 7, 347; 530; 315; 685-694; 701; 9, 176; 247; 10, 495; 706; 722; 13, 14; 88; 105; 304; 502; 642; 16, 684; 17, 1, 640; 12, 735; 19, 16. Fortasse idem est Philippus Macedo *Galen.* 14, 149 Kühn, et is, qui nominatur a *Iuvenale* 13, 125.
- 266 Philippus Prusensis, philosophus Stoicus, aequalis Plutarchi *quaest. conviv.* 7, 7.
- 267 Philippus ὁ συγγραφεύς, aequalis Plutarchi *de oraculorum defectu* (p. 418 A).
- 268 Philippus, Macedo, pater Antigoni *Kaibel inser. Gr. Sicil. Ital.* 888 = *CIGr.* 5822 (*Suessae*); *Dio* 77, 8, 2. Eosdem ciros his locis nominari vidit H. Dessau.
- 269 Philippus, nutritor Severi Alexandri *vit. Alex.* 13, 4.
- 270 . . . Ilius Philippus, praefectus vigilum a. 241 VI 1092.
 — Aurelius Philippus.
 — C. IVLIVS PHILIPPVS.
 — C. Iulius Philippus.
 — IMP. CAES. M. IVLIVS PHILIPPVS AVGVSTVS.
 — IMP. CAES. M. IVLIVS SEVERVS PHILIPPVS AVGVSTVS.
 — L. MARCIVS PHILIPPVS.
 — NONIVS PHILIPPVS.
- 271 Philiscus Thessalus, sophistes, Athenis per septem annos cathedram obtinuit Antonini (Caracallae) temporibus, mortuus est sex et septuaginta annos natus *Philostrati vit. sophist.* 2, 30 cf. 2, 11, 1.
- 272 Philistio mimographus *Hieronymus chron.* a. Abr. 2023; *Ammianus* 30, 4, 21; *Hesychius frg.* 7, 70; *Suidas s. v.*
- 273 Philo Iudaeus Alexandrinus philosophus *leg. ad Gai.* p. 574 M. *Ioseph. ant.* 18, 8, 1. *Euseb. chron.* a. 35; *hist. eccl.* 2, 4, 2. *Hieron. vir. ill.* 11. *Photius cod.* 105. *Suid. s. v.* Φίλων; de genere sacerdotum *Hieron. l. c.* *Photius l. c.* Alexandri alabarchae frater *Ios. ant.* 18, 8, 1 vel potius patruus cf. *Zeller Philosophie der Griechen* 3, 2^a p. 339, 3. Uxor eius *Philo frgm.* p. 673 n. 123 dubiae fidei cf. *Zeller l. c.* Hierosolyma profectus, ut ibi sacrificaret *de pror.* 2 § 107. Legationem ad Gaium Augustum suscepit a. 39-40 *leg. ad Gai.* p. 572 sqq. *Ios. ant.* 18, 8, 1. *Euseb. chron.* a. 40; *hist. eccl.* 2, 5, 1. *Oros.* 7, 5, quo tempore δι' ἱλαρίαν ceteris legatis praestabat *leg. ad Gai.* p. 572, itaque natus fuerit c. a. 20-10 a. Chr. Iterum sub Claudio Romam venisse ibique cum Petro collocutus esse male

perhibetur Euseb. h. e. 2, 17, 1. Hieron. l. c. Phot. l. c. Suid. l. c. Permulta scripta reliquit theologica et philosophica cf. Zeller, Philosophie der Griechen 3, 2^a p. 338—418. Schürer, Gesch. d. jüdischen Volkes im Zeitalter Jesu Christi 1886 p. 831 sqq. Wendland, neu entdeckte Fragmente Philos 1891.

274 PHILO proconsul Asiae (?) teste nummo Smyrnae Mionnet S. VI 335, 1603 ex Vaillantii opere sumpto (ἐπὶ Φίλωνος Σμυρ.).

275 Philo Hyampolitanus, medicus Plut. quaest. conviv. 4, 1; 6, 2; 8, 9; idemque ut videtur ib. 2, 7.

276 Philo Tarsensis, medicus Galen. 11, 114; 13, 267; 8, 84; 10, 53. 818; 13, 202. 269; cf. 18, 1, 257 Kühn; Aristides 25, 495.

277 Philo, cui Lucianus librum 'quomodo historia conscribenda sit' dedicavit c. 1 saepius; cf. etiam sympos. 1 sqq. 48.

— Herennius Philo.

278 Philocommodus, puer delicatus Commodi Herodian. 1, 17, 3.

279 Philomelus, homo dives et senex Martial. 3, 31, 6; 3, 93, 22; 4, 5, 10.

280 Philonides, Catinensis, quem audivit Paccius Antiochus Tiberio regnante mortuus Scrib. Larg. 97 (v. l. Philenides). Siculus, cuius liber duodevicesimus περὶ τῆς ἰατρικῆς laudatur Galen. 8, 748 Kühn. Commemoratur Galen. 13, 978.

— FIR . . . PHILOPAPPVS.

— C. IVLIVS ANTIOCHVS EPIPHANES PHILOPAPPVS.

281 Philopator (I), Cilicum rex, Tarcondimoti (I) filius, regno privatus a. 723 31 Dio 51, 2, 2. Cf. nummos Eckhel III 83. Mionnet III p. 661 n. 639 sqq.

282 Philopator (II), Cilicum rex, defunctus a. 17 p. Chr. Tac. a. 2, 42. Libertus quidam βασιλέως Φιλοπάτορος, tit. Anazarbis Ciliciar, Journal of hellenic studies 1890 p. 242 n. 11.

283 Philopator Pergamenus, Stoicus, magister Claudii Galeni Galen. 5, 41 Kühn = 1, 31 sqq. Marquardt.

284 Philositus, vilicus quidam Senecae philosophi Seneca ep. 12, 3.

285 Philostratus Aegyptius, philosophus et sophistes, Cleopatrae actato Philostr. vit. sophist. 1, 5; Plut. Anton. 80; Cato 57.

286 Philostratus Lemnius sophistes, amicus Flavii Philostrati Philostr. vit. soph. 2, 27, 3, 30, 31, 2, 33, 2—4. Nerviani filius, nepos ex fratre itemque gener (Flavii) Philostrati Suidas, qui tamen eum cum n. 287 confundere videtur.

287 Philostratus iunior, nepos ex filia Flavii Philostrati Philostr. iun. imag. proem.

— Flavius Philostratus.

— L. Fla(vius) Philostratus.

288 Philotas, Galeni amicus, versibus medicamenta descripsit Galen. 12, 838 cf. 12, 752; 13, 542. 745 Kühn.

289 Philotimus Augusti [libertus] a ration(ibus) VI 8416.

- 290 Philumenianus (Filuminian-*codex*): ei rescripserunt Severus et Caracalla fragm. Vat. 234; fortasse praefectus annonae (Hirschfeld VG. 1 p. 135 n. 2), sed fieri potest ut fuerit pistor (Osticus (Dessau).
- 291 (P. Aelius) Phlegon, Trallianus Suid. s. v. Φλέγων. Phot. bibl. cod. 97 p. 83^a. Hadriani Caesaris libertus vit. Sev. 20, 1; vit. Saturn. 7, 6. Phot. l. c.; Suid. l. c. (qui male etiam de Augusto cogitat). Euseb. chron. I p. 265 Schoene (ubi perperam: libertini Kaisaris), unde P. Aelio nomen ei fuisse necesse est, sicut ipsius Phlegontis libertus Helius (i. e. Aelius) Maurus nominatur vit. Sev. 20, 1. Phlegontis libri Hadriani esse dicuntur vit. Hadr. 16, 1. Epistula Hadriani ex libris eius affertur vit. Saturn. 7, 6 seq. Exstant eius libri περί θαυμασίων et περί μακροβίων, praeterea fragmenta ex libris XVI Ὀλυμπιάδων (Suid.; Steph. Byz.; Syncell. p. 614, 12 = Euseb. chron. a. 2048 = Hieron. a. 2047) vel Χρονικῶν (Steph. Byz. s. v. Κρέμα) vel Ὀλυμπιονικῶν καὶ Χρονικῶν συναγωγῆς (Phot. cod. 97), usque ad ol. 229 (qua Hadrianus mortuus est) Suid. et Euseb. l. c. Fragmenta collegit Müller fr. hist. Graec. III p. 602—624.
- 292 Phoebe, liberta Iuliae Augusti filiae, suspendio vitam finivit Suet. Aug. 65. Dio 55, 10, 16.
- T. FLAVIUS PHOEBIANVS.
- 293 Phoebus libertus, Vespasianum increpuit a. 65 Tac. a. 16, 5. Postea veniam Vespasiani imperatoris imploravit a. 70 Dio 66, 11, 2. Idem videtur Ti. Claudius Aug. l. Phoebus VI 15207 cf. 15204—15206. Alius quidam Phoebus ap. Iur. sat. 7, 233 schol.
- Agrius Phoebus.
- 294 Phoenix Thessalus, sophistes, Philagri discipulus Philostrati vit. sophist. 2, 22.
- P. Caesius Phosphorus.
- 295 Phraataces (sic Iosephus; Φρατάκης Dio; βασιλεὺς βασιλέων Ἀρσάκης εὐεργέτης δίκαιος ἐπαφανὴς φιλέλλην, omisso ex more nomine proprio, nummi ap. Gardner, Parthian coinage p. 45 seq.), filius Phraatis (IV) et Thermusae (Theae Uraniae Musae nummi l. c.), patre interempto regnum Parthorum capessivit Ios. ant. 18, 2, 4, c. a. 752/2 a. Chr., cuius anni mense Maio primum in nummis apparent. Cum Gaio Caesare pacem iniit a. 1 p. Chr. Dio 55, 10 a, 4 cf. Vell. 2, 101. Mater (Thea Urania Musa) inde ab a. 2 p. Chr. cum eo in nummis (l. c.) nominatur, ut ei nupsisse videtur cf. v. Gutschmid, Geschichte Irans p. 118. Seditione facta regnum vitamque amisit Ios. ant. 18, 2, 4 cf. Tac. a. 2, 2 c. a. 4 p. Chr. cf. nummos l. c. Eundem esse Phratem regis Phratis [filium], qui supplex ad Augustum confugit (mon. Ancyrr. 5, 54) ait v. Gutschmid l. c. p. 117 seq., negat Mommsen r. g. d. A.³ p. 137 cum conferens cum Phraate Phraatis (IV) filio n. 297.
- 296 Phraates (sic scriptores; Phrates mon. Anc.; βασιλεὺς βασιλέων Ἀρσάκης εὐεργέτης δίκαιος ἐπαφανὴς φιλέλλην, omisso ex more nomine proprio,

nummi ap. *Gardner*, *Parthian coinage* p. 42 sqq.) (IV), Orodus filius secundus monum. *Ancy.* 6, 4. *Iustin.* 42, 4, 16; *Vell.* 2, 91, 1; *Plut. Crass.* 33; *Anton.* 37; *Dio* 49, 23, 3. Rex Parthorum a. 717/37, fratrum, quorum triginta habuit, plerosque interfecit *Dio* 49, 29, 3-4. Regno pulsus a Tiridate (II) a. 722/32 (*Gardner*) aut 727/27 (v. *Gutschmidt*), insequenti anno in regnum restitutus nummi l. c. et ap. *Mionnet* V p. 656-663; *Iustin.* 42, 5, 4-5. Signa capta Augusto remisit a. 734/20 monum. *Ancy.* 5, 40 (cf. *Mommsen* r. g. d. A.² p. 124 sqq., ubi omnes loci collati sunt). *Strabo* 16, 1, 28 p. 748; *Liv. ep.* 141; *Vell.* 2, 91, 1; *Iustin.* 42, 5, 9 seq.; *Suet. Aug.* 21; *Dio* 54, 8, 1 alibi cf. etiam nummos („signis receptis“ similiter) ap. *Eckhel* 6, 100, *Cohen Aug.* n. 298 alios multos. *Rerum regno privatus* c. a. 742/12-744/10 a Mithridate (IV) cf. *Ioseph. ant.* 16, 8, 4; v. *Gutschmidt Gesch. Irans* p. 116. Quattuor filios, Vononem (vetustissimum *Tac.* a. 2, 1), Seraspadanem et Rhodaspem (cf. VI 1799), Phraatem (cf. *Tac.* a. 6, 31; *Dio* 58, 26, 2; *Petr. Patr. fr.* 2) totidemque nepotes, in his Meherdatem (*Tac.* a. 11, 10) et fortasse Tiridatem (*Tac.* a. 6, 37) ad Augustum obsides Romam misit mon. *Ancy.* 6, 3; *Strabo* 16, 1, 28 p. 748 cf. 6, 4, 2 p. 288; *Iustin.* 42, 5, 12; *Vell.* 2, 94, 4; *Tac.* a. 2, 1; *Ios. ant.* 18, 2, 4; *Suet. Aug.* 21, 43 c. a. 745/9 cf. *Mommsen* r. g. d. A.² p. 124 not.; 141 seq.; v. *Gutschmidt* l. c. p. 116. Pater ex Thermusa (Thea Urania Musa nummi) Phraatacis, a quo interfectus est *Iosephus ant.* 18, 2, 4 c. a. 752/2 nummi. Stemma eius tale fuit:

Phraates (III) † c. a. 57 a. Chr.					
Orodes † a. 37 a. Chr.			Mithridates (III)		
Pacorus † a. 38 a. Chr.		Phraates (IV) † c. a. 2 a. Chr.		triginta alii filii	
Vonones	Seraspadanes	Rhodaspes	Phraates	Phraataces	
Meherdates.			† a. 35 p. Chr.,	† c. a. 4 p. Chr.	

297 Phraates, Phraatis (IV) regis Parthorum filius, a patre cum tribus fratribus obses Romam missus c. a. 745/9 *Strabo* 16, 1, 28 p. 748; *Dio* 58, 26, 2; *Petr. Patr. fr.* 2 cf. monum. *Ancy.* 6, 3; *Mommsen* r. g. d. A.² p. 141 locosque ibi allatos. A Tiberio rex Parthis datus in itinere apud Syriam morbo absumptus est a. 35 *Tac.* a. 6, 31 seq.; *Dio* 58, 26, 2. Eundem esse Phratem regis Phratis [filium], qui supplex ad Augustum confugit (mon. *Ancy.* 5, 54) ad *Mommsen* r. g. d. A.² p. 137 cum conferens cum filio Phraatis (IV) natu minimo eo, qui a Tiridate c. a. 724/30 raptus et Romam ductus, ab Augusto Phraati remissus est (*Iustin.* 42, 5, 6-9; *Dio* 51, 18, 3), negat v. *Gutschmidt Gesch. Irans* p. 117 seq. cum conferens cum Phraatace (n. 295).

298 Phraates, praefectus Parthus a. 36 *Tac.* a. 6, 42 seq.

299 Phraates rex Osrhoenorum VI 1797 titulo sic concepto: D(is) m(anibus) Abgar P(h)raates filius rex principis Orrh(o)enoru(m) Hodda coniugi benemerenti fec(it), aut ita fere intelligendo: Abgari Phraatis filio

- 304 PICA CAERIANVS, legatus Aug. pr. pr. Arabiae, interfectus ab Elagabalo a. 119 *Dio* 79. 3, 4: Πείκων Καριαίων, *Hirschfeld Verw. Gesch.* p. 305: Πείκων Κα[ρι]αίων ex posteris cum esse indicans Q. Caecilii Cisiaci Septicii Picene Caeciliani *V 3936. Male autem I. Klein Rh. Mus.* 33, 1878 p. 129 seq. cum confert cum P. Numicio Pica Caesiano *VI 2835.*
- Q. Caecilius Cisiacus Septicius Pica Caecilianus.
 - P. NVMICIVS PICA CAESIANVS.
 - C. MAESIVS PICATIANVS.
 - M. HERENNIVS PICENS.
 - ANTONIA PICENTINA.
 - Plotius Pidancus?
- 305 Pieporus rex Costobocorum (Coisst- tit.) *VI 1801.* Uxor Zia Tiati filia, Dacia *ib.*
- C. Betitius Pietas.
 - Pontius Pilatus.
 - C. SCOEDIVS NATTA PINARIANVS.
- 306 CN. PINARIVS AEMILIVS CICATRICVLA POMPEIVS LONGINVS (sic *dipl. 19; Cn. Pinarius Aemilius Cicatricula dipl. rep. a. 1891*) consul suffectus mense Decembri cum Sex. Marcio Prisco *dipl. mutilum rep. Romae a. 1891 (monumenti inediti publicati per cura dell' Ac. dei Lincei I p. 431), fortasse a. 79 (Mommson).* Legatus Aug. propr. Pannoniae a. 98 mense Februario *III p. 862 dipl. 19.*
- 307 Pinarius Apollinaris a Tiberio missus ad ordinandas controversias inter Comenses et Bergaleos *V 5050 (edictum Claudii).*
- 308 CN. PINARIVS CORNELIVS CLEMENS. *Titulus Hisspellas praecipuos honores eius enumerans XI 5271 (1); praeterea posuit in Alpibus Graeti terminum XII 113 (2); memoratur in miliario Germanico Brumbaeh 1955, melius ap. Zangemeister, Westdeutsche Zeitschr. 3 p. 247 (3) et in diplomate militari 9, III p. 852 (4). Nomen integrum, t. 2. 4; Cn. Pinarius Cor... t. 1; Cn. Cor[nelius Clemen]s t. 3. L. f., tribu Papiria t. 1. Consul suffectus a. inc. Curator aedium sacrarum locorumque publicorum t. 1 (c. a. 66—68 cf. *I Klein Rh. Mus.* 36, 1881 p. 636).* Legatus Aug. propr. exercitus Germanici superioris t. 1. 2. 3. 4, a. 74 t. 2. 4 mense Maio t. 4. Terminos posuit inter Viennenses et Ceutronas t. 2. Triumphalibus ornamentis honoratus ob res in Germania prospere gestas t. 1.
- 309 Pinarius Natta, Seiani cliens a. 25 *Tac. a. 4. 34.* Dietum eius quoddam *Senec. cp. 122, 11.* Fortasse pater C. Scoedii Nattae Pinariani consulis a. 83 cf. *Borghesi 5, 311.* Natta quidam *Iuvenal.* 8, 95 seq. L. Pinarius L. f. Natta pater et filius in *tit. Aquileiae rep. Pais suppl. ad CIL. V 275 cf. X 1129.*
- 310 L. PINARIVS RVSCVS, L. f., tribu Pupinia, tribunus militum, quaestor *VI 1489.* Ex posteris videtur M. Pinarii Ruscae *Cicero de orat.* 2, 261; *Livius 40, 18, 2. Cf. infra n. 314.*

323 (CALPYRNIVS?) PISO, Frugi dictus, imperator cognomento Thessalicus *vita trig. tyr. 21, 1; Gallien. 2, 3-4*; ex illa Pisonum familia ducere originem dicebatur, cui Cicero se sociaverat *trig. tyr. 21, 1*; nobilissimae tunc et consularis familiae vir *trig. tyr. 19, 2*. A (Fulvio) Macriano missus ad Valentem proconsulem Achaiae occidendum *trig. tyr. 19, 2; Gallien. 2, 2*. In Thessalia interfectus a. 261 *vid. Gallien. 2, 3*. Honores ei decreti a senatu *trig. tyr. 21, 3-7*. Vitam cum imperii usurpatione posuit *vita Pesc. Nigri 9, 2 (fortasse idem). Ommino fectus esse videtur.*

- CALPYRNIVS PISO.
- L. CALPYRNIVS PISO AVGVR.
- C. CALPYRNIVS PISO CRASSVS FRVGI LICINIANVS.
- CALPYRNIVS PISO FRVGI.
- L. CALPYRNIVS PISO FRVGI LICINIANVS.
- CL(AVDIVS) PISO.
- Domitius Piso.
- Iulius Piso.
- A. IVLIVS POMPILIVS PISO *ect.* LAEVILLVS BERENICIANVS.
- ROCIVS PISO.

324 Pisonianus ex Probi disciplina militari *vita Probi 22, 3*.

- Q. E. G. L. L. TARRONIVS PISONIVS.

325 PISTORIVS RVGIANVS, vir clarissimus, legatus legionis XIII G(e-minae) Gord(ianae) a. 238—244, *tit. Dacicus III 1125*.

326 Pistus, Augusti libertus, ab epistulis VI 8605.

327 Pitholaus (Πιθόλαος), Commodi praeceptor et cubicularius (χορτοῦτης), Galeni amicus *Galen. 14, 650—664 Kühn*.

328 L. Pituanus, mathematicus quidam sive magus, saxo deiectus a. 16 *Tac. a. 2, 32*.

329 D. PIVS (? fortasse VLPIVS?) CASSIVS legatus Aug. pr. pr. praeses provinciae Syriae Phoenices a. 213 *tit. apud Heliopolim rep. III 202*.

- IMP. CAES. T. AELIVS HADRIANVS ANTONIVS AVGVSTVS PIVS.
- Aemilius Pius.
- L. APRONIVS PIVS.
- AVRELIVS PIVS.
- C. BETITIVS PIVS.
- C. Betitius Pius.
- L. Cestius Pius.
- P. COELIVS BALBINVS VIBVLLIVS PIVS.
- FLAVIVS PIVS.
- FVLVIVS PIVS.
- Fulvius Pius.
- L. IVLIVS APRONIVS MAENIVS PIVS.
- L. IVLIVS APRONIVS MAENIVS PIVS SALAMALLIANVS.

c. a. 70. *Consul suffectus c. a. 71. Proconsul (Asiae) sub Vespasiano n. 10, c. a. 78/79 cf. Waddington fastes n. 99. Fortasse ab eo genitus C. Iulius Pl. Anicius (scr. Plancius?) Varus Cornutus XIV 2925 (cf. 2925 a: C. Iulius Plaut...?). Vide num ad eum referendum sit SC Plancianum Digest. 25, 3, 1 pr.; 25, 3, 1, 10; 25, 3, 3, 1 (aliud: Digest. 35, 2, 59).*

— C. IVLIUS PLANCIUS VARUS CORNUTVS.

335 Plancus, artifex blandiendi ante Villeium (? Vitellium O. Hirschfeld cf. Tac. a. 6, 32; Suet. Vit. 2) maximus Sen. nat. quaest. 4 praef. 5 seq.

— L. MVNATIVS PLANCVS.

— Iulius Planta.

— Pompeius Planta.

— M. ACILIVS PRISCVS EGRILIVS PLARIANVS.

— L. ARRIVS PLARIANVS AVFIDIVS TVRBO.

— A. Egrilius Plarianus.

— Q. EGRILIVS PLARIANVS.

— A. LARCIVS LEPIDVS PLARIANVS.

— . . LARCIVS LEPIDVS [EGRILIVS?] PLARIANVS.

— P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS SATVRNINVS ATILIVS BRADVANVS CAVCIDIVS TERTVILLVS.

— ARRIA PLARIA (Bormann *correx*it: PIARIA) VERA PRISCILLA.

— TI. PLATILIVS AELIANVS c. TI. PLAVTIVS SILVANVS AELIANVS.

— SVLPICIA PLATORINA.

— C. SVLPICIVS PLATORINVS.

336 Platorius (Pletorius *cod.*) miles, cui Alexander imp. rescripsit *Digest.* 49, 13, 1.

337 A. PLATORIVS NEPOS APONIVS ITALICVS MANILIANVS C. LICINIVS POLLIO. *Tituli: Aquileiae V 877 (1); Britannici VII 660—663 (2); 1195 = III p. 873 dipl. 30 (3). Nomen integrum t. 1; A. Platorius Nepos t. 2 et in consulatu, acta Arr. a. 119 VI 2078 II 64; Platorius Nepos t. 3; Pletorius Nepos codices vit. Hadr. 4, 2; 23, 4; Nepos vit. Hadr. 15, 2. A. f., Sergia tribu t. 1. Triumvir capitalis, tribunus plebis (fortasse idem est Pollio trib. pleb. a. 109 VI 452 cf. Asbach Rhein. Jahrb. 1882, 72 p. 18), praetor, tribunus militum legionis XXII primigen. p. f., quaestor provinciae Macedoniae candidatus divi Traiani (cf. *adnot. Mommseni*), curator viarum Cassiae Clodiae Ciminiae Novae Traianae, legatus legionis I adiutricis, legatus propraetore provinciae Thraciae, consul (suffectus mensibus Martio et Aprile a. 119 cum Hadriano Aug. III *acta Arr. a. 119 IV 2078 II 64*), legatus propr. provinciae Germaniae inferioris, augur, patronus Aquileiae t. 1. Legatus Aug. pro pr. provinciae Britanniae a. 124 t. 1—3. Hadrianus eum primum amicusimum, deinde hostis loco habuit *vit. Hadr. 15, 2 cf. 4, 2; 23, 4. Fortasse eius sunt tegulae XV 1363 (Plator. Nepo. a. 123), 1364 (Pl. Nep. a. 123), 1365 seq. (Pl. Nep. a. 134). Fortasse**

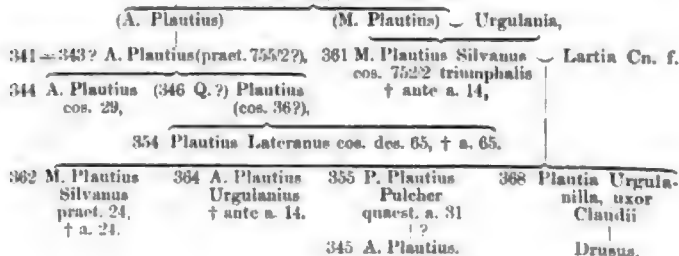

- actis? imp. Caes. Had]riani [Aug...], *t. Umbriae XI 5171 c. adu. Bormanni. [Idem videtur Lamia Silanus gener per maiorem filiam (Aureliam Fadillam) Antonini Pii vita Pii 1, 7, errore codicum dictus Silanus pro Silvano. H. Dessau]. Fortasse nepos L. Aelii Plautii Lamiæ Aeliani cos. 80, filius L. Lamiæ Aeliani cos. 116.*
- 348 L. PLAUTIVS AQUILINVS consul ordinarius a. 162 cum Q. Iunio Rustico H. Plauti Aquilini (*certe eiusdem*) sunt *legulae urbanae XV 1368: (a. 159), 1369 (a. 164), 1370 et tit. Aquileienses V 1462* (Viola Plauti Aquilini).
- 349 Plautius Caesianus, procurator Augusti (Noric) *III 5177 (Celciae).*
- 350 PLAUTIVS CAESIANVS (legatus) Daciae inferioris a. 129 *III p. 876 dipl. 33.*
- 351 Ti. Plautius Felix Ferruntianus, Ti. f., tribu Papiria, procurator ad solaminia et horrea *VIII 619 (Mactari in prov. Byzacena).*
- 352 D. PLAUTIVS FELIX IVLIANVS proconsul (Cypri), pater Plautiae Elpidis *tit. in templo Veneris Paphiae rep., Journal of hell. studies 9, 2, 1888 p. 249, 104 cf. p. 248, 97; praenomen: p. 253, 114.*
- 353 L. Plautius Ita[us], procurator Augusti *VIII S. 12428 (Afric. procons.).*
- PLAUTIVS LAMIA c. L. AELIVS PLAUTIVS LAMIA AELIANVS et n. 347.
- 354 PLAUTIVS LATERANVS adulter Messalinae *Tac. a. 11, 36 cf. 30; 13, 11; quare senatu motus a. 48 (cf. Tac. a. 11, 36) a Nerone restituitur a. 55 Tac. a. 13, 11. Consul designatus in Neronem coniuravit a. 65 Tac. a. 15, 49; 53; quare statim interfectus a. 65 Tac. a. 15, 60; Lateranorum aedes iussu Neronis publicatae Tac. 10, 15–18. Patruus eius (A. Plautius) Tac. a. 11, 36. Liberi eius Tac. a. 15, 60. Nominatur (Λατίανος) Arrian. diss. epictet. 1, 1, 19. Cf. stemma sub n. 361.*
- 355 P. PLAUTIVS PVLCHER triumphalis filius (*scil. M. Plautii M. f. A. n. Silvani n. 361*), III vir a. a. a. f. f., quaestor Tib. Caesaris Augusti V consulis (a. 31; *quare natus c. a. p. C. 6*), tribunus plebis, praetor ad aerarium, comes Drusi filii Germanici (*ante a. 31, quo anno Drusus iam custodiae traditus erat cf. Tac. a. 6, 23*), avunculus Drusi Ti. Claudii Caesaris Augusti filii (frater igitur Plautiae Urgulanillae *cf. Suet. Claud. 26 seq.*) et ab eo censore (a. 48 *cf. Tac. a. 11, 25*) inter patricios lectus, curator viarum sternendarum a vicinis lectus ex auctoritate Ti. Claudii Caesaris Augusti Germanici, proconsul provinciae Siciliae, augur, (maritus) Vibiae Marsi f. t. *Tiburtinus XIV 3607. Mortuus ante a. 54, cum Claudius nondum diuus appelletur. Cf. stemma sub n. 361.*
- 356 PLAUTIVS QVINTILLVS consul ordinarius a. 159 cum M. Statio M. f. Prisco Licinio Italico *fasti.*
- 357 (PLAUTIVS) QVINTILLVS, cui *Pseudo-Lucianus* librum *Macroborum c. a. 2123 conscriptum (cf. cap. 7; Hirschfeld Hermes 24, 1888 p. 159) dedicavit, cap. 1; 29. Filius fortasse eius qui sequitur.*

- 358 M. PLAUTIVS QVINTILLVS consul ordinarius a. 177 cum Commodo Augusto, cf. XIV 328. Consularis augur in senatu sententiam fort a. 193 vit. *Did. Jul. 6, 6, ubi codices exhibent phautius quantillus. Eundem esse Quintillum Plautianum (scr. Plautium) occisum a Severo c. a. 203 Dio 76, 7, 3 seq., coniecit O. Hirschfeld Hermes 24, 1889 p. 160. Filius videtur consulis a. 159 (n. 356), pater eius qui praecedit.*
- 359 Plautius Rufus in Augustum coniuravit Suet. Aug. 19. *Videtur idem esse qui sequitur.*

- 360 C. PLAUTIVS RVFVS. *Tituli Auximales: IX 5834 (1); 6384 (2). C. f. t. 1. Praetor bis t. 2. Legatus pro [pr.] Siciliae t. 1. Videtur idem esse C. Plotius Rufus (n. 392) et Plautius Rufus, qui praecedit; cf. Borghesi 2, 21; Klein Verealtungsbeachten 1 p. 137 seq. Fortasse etiam idem est Publius (scr. Plautius? Klein l. c.) Rufus Dio 55, 27, 2.*
- 361 M. PLAUTIVS SILVANVS cos. a. 752 2. *Tituli Tiburtini XIV 3605 (1); 3606 (2); Lydius fortasse ad eum referendus, bull. de corr. hell. 11, 1887 p. 445 seq. (3). Nummi Pergameni: Mionnet II 593, 535; S. V 428, 929 seq.; Waddington fastes n. 64, 1 cf. revue num. 1887 p. 118, 1; mus. Berol. M. Plautius Silvanus t. 2 et in consulatu VI 448; VIII S. 14392; Dio ind. l. 55. Plautius Silvanus Vell. 2, 112, 4. Silvanus alibi. M. f. t. 1; 2; Dio ind. l. 55. A. n. t. 1. 2. Consul ordinarius a. 752 2 cum Augusto XIII cf. t. 2; VI 448; VIII S. 14392; X 890; 5162; XII 5681, 5; Vell. 2, 112, 4. Proconsul Asinae sub Augusto t. 3; nummi, probabiliter a. 45 p. Chr. cf. Waddington l. c. Mommsen r. g. d. A² p. 170. Ex transmarinis provinciis auxilia adduxit contra Pannonios rebellantes c. a. 6 p. Chr. Vell. 2, 112, 4; Breucos vicit a. 8 Dio 55, 34, 6; Dalmatas domuit a. 9 Dio 56, 12, 2; huic senatus triumphalia ornamenta decrevit ob res in Illyrico bene gestas t. 1; 2 (cf. XIV 3607); Suet. Tib. 20; Claud. 26; Dio 56, 17, 2. Septemvir epulonum t. 1; 2. Uxor eius Lartia Cn. f. t. 2 cf. 1. Liberi: 1) M. Plautius Silvanus (n. 362) Tac. a. 4, 22 (ut videtur); 2) A. Plautius M. f. Urgulanus t. 2; 3) P. Plautius Pulcher XIV 3607 (n. 355); 4) Plautia Urgulanilla Suet. Claud. 26 (n. 368), cf. stemma probabile subiectum. Mortuus ante a. 14 cf. Dessau ad tit. 1. De Plautiorum sepulchro prope Tibur sito cf. XIV 3605—3608 cum Dessau adnotationibus.*

A. Plautius (praet. a. 703/51),

- 362 M. PLAVTIUS SILVANUS praetor urbanus a. 24 *fasti Arr. p. CCXLIV Henzen; Tac. a. 4, 22. Maritus primum (Fabiae) Numantinae, deinde Aproniae, qua interfecta reus ab Urgulania avia (cf. stemma antecessens) monitus mortem sibi conscivit a. 24 Tac. a. 4, 22. Idem potest esse Silvani (n. 361) filius Claudio affinis Suet. Claud. 4 (ubi editiones male Silani) cf. Mommsen eph. epigr. 1 p. 67.*
- 363 TI. PLAVTIUS SILVANUS AELIANUS consul a. 45; II a. 74. *Tituli Tiburtinus XIV 3608 (1); Trallianus Le Bas-Waddington 600a (2). Ti. Plautius Silvanus Aelianus t. 1; 2; Plautius Aelianus Tac. h. 4, 53. In consulatu: Ti. Plautius (sic) Aelianus X 825; Ti. Plau(tius) eph. 3 p. 204; Aelianus I 774. M. f., tribu Aniensi t. 1. Filium cum fuisse M. Plautii Silvani (n. 361) negat Dessau ad t. 1, „quod consul anni 75/2 fuit plebeius, hunc Silvanum Aelianum patricium fuisse colligi potest inde quod post quaesturam praetor factus est omisso gradu aedilitatis et tribunatus“. Necessitudine tamen cum consul a. 75/2 coniunctum fuisse inde apparet, quod in eius sepulcro (cf. XIV 3605) sepultus est. Triumvir acre argento auro flando feriundo, quaestor Ti. Caesaris, legatus legionis quintae in Germania, praetor urbanus (c. a. 42), legatus et comes Claudii Caesaris in Britannia (a. 43—44), consul (suffectus a. 45 cum T. Statilio Tauro Corvino cf. supra), proconsul Asiae (sub Nerone t. 2, c. a. 56 cf. Waddington fastes n. 85), legatus propraetore Moesiae (inde ab a. 57, ut videtur, cf. Dessau ad t. 1), in qua plura quam centum millia ex numero Transdanuviorum ad praestanda tributa cum coniugibus ac liberis et principibus aut regibus suis transduxit, motum orientem Sarmatarum compressit, quamvis parte(m) magna(m) exercitus ad expeditionem in Armeniam misisset (c. a. 62 cf. Tac. a. 15, 6). Ignotos ante aut infensos populo Romano reges signa Romana adoraturos in ripam, quam tuebatur, perduxit. Regibus Bastarnarum et Rhoxolanorum filios, Dacorum fratrum (scr. fratrem vel fratres) captos aut hostibus ereptos remisit; ab aliquis eorum opsides accepit; per quem (scr. quae vel quas res) pacem provinciae et confirmavit et protulit (scil. fines); Scytharum quoque regem (scr. rege) a Cherronensi, quae est ultra Borastenen, opsidione summo. Primus ex ea provincia magno tritici modo annonam populi Romani adlevavit t. 1. Romae versatur a. 70 XI kalendas Iulias Tac. h. 4, 53. Pontifex t. 1; Tac. h. 4, 53. Sodalis Augustalis t. 1. Hunc legatum in Hispaniam (inter a. 70—73) ad praefecturam urbis remissum (a. 73) senatus in praefectura triumphalibus ornamentis honoravit auctore imp. Caesare Augusto Vespasiano verbis exoratione eius, quae infra s(cripta) s(unt): „Moesiae ita praefuit, ut non debuerit in me differri honor triumphalium eius ornamentorum, nisi quod latior ei contigit mora titulus praefecto urbis.“ Hunc in eadem praefectura urbis imp. Caesar Augustus Vespasianus iterum consulem (a. 74 cum Tito Caesare Augusti filio III, idibus*

Ianuariis I 774) fecit t. 1. Mortuus non post a. 79, cum Vespasianus nondum appelletur *divus*; sepultus in Plantiorum monumento Tiburtino XIV 3605—3608.

- 364 A. PLAVTIVS VRGVLANIVS, M. f., vixit annos IX t. Tiburtinus XIV 3606. Filius M. Plautii Silvani (n. 361) et Iartiae Cn. f., qui in eodem tit. nominantur. Mortuus ante patrem, itaque ante a. 14 p. Chr. cf. n. 361. Sepultus in Plantiorum monumento Tiburtino XIV 3605—3608, cf. Dessau ad hos tit.

— L. AELIVS PLAVTIVS LANIA AELIANVS.

— L. CAELIVS PLAVTIVS CATVLLINVS.

— (Fulvius) Plautius.

— Q. LOLLIANVS PLAVTIVS AVITVS.

- 365 PLAVTIA ELPIS filia D. Plautii Felicis Iuliani (n. 352) t. Cyprius, *Journal of hell. studies* 9, 2, 1888 p. 249, 104.

— Plautia Hypsaeca v. Plotia Hypsaeca.

- 366 PLAVTIA QVINCTILIA A. f., (uxor) P. Helvidii Prisci t. Praenestinus XIV 2845 cf. Mancini, *atti dell' acad. arch. di Napoli* 11, 1884 p. 59—152.

- 367 PLAVTIA SERVILIA clarissima femina Lanciani *silloge aquaria* n. 48. Filia fortasse Q. Servilii Pudens et Ucioniae Plantiae cf. VIII S. 14852. Cf. etiam infra n. 399.

- 368 PLAVTIA VRGVLANILLA filia M. Plautii Silvani triumphalis (n. 361), uxor Claudii postea imperatoris, ex quo Drusum et Claudiam peperit; mox divortium fecit Suet. *Claud.* 26 seq.

— AVIDIA PLAVTIA.

— CEIONIA PLAVTIA.

— LOLLIANA PLAVTIA SESTIA SERVILLA.

- 369 Plautus, philosophus Stoicus *Quintilian.* 10, 1, 124; 2, 14, 2; 3, 6, 23 cf. 8, 3, 33, ubi pro Sergio Flavio scribendum videtur Sergio Plauto, cf. *Sergius Plautus et Teuffel LG⁵ § 266, 9.*

— RVBELLIVS PLAVTVS.

— Saeivius Plautus.

— L. SERGIVS PLAVTVS.

- 370 C. PLINIVS CAECILIUS SECVNDVS. Tituli: *Concuses* V 5262 (1); 5263 (2); 5264 (fragmentum exiguum); *Vercellensis* 5667 (3); *Comenses*: 5279 patri Plinii positus (4); Pais supplementum ad V 745 (5); *Hispellae* XI 5272 (= VI 1552) acrophalus a Bornmanno (archaeol. epigraph. *Mittheilungen aus Oesterreich* 15, 1892 p. 37 seq.) ad Plinium relatus, cf. *Mommisen eph. epigr.* 7 p. 444 seq. (6). Fortasse denique idem est . . . Secundus is, qui in testamento Dasumii VI 10229, 17 nominatur cf. ep. 7, 20, 6. De vita Plin. cf. *Mommisen, Hermes* 3, 1869 p. 31—139, traduit par C. Morel (*bibliothèque de l'école des hautes études* 15, 1873); Hardy, C. Plinii Caecilii Secundi epistulae ad Traianum, 1889 p. 16—29.

P. Caecilius Secundus *t. 4, post adoptionem*: C. Plinius Caecilius Secundus *t. 1-3; 5 hic illic supplendi*. C. Plinius vel C. Secundus (*Sidonius Apollinaris*) vel Plinius Secundus vel Plinius vel Secundus *scriptores*. L. f. *t. 1-4*, tribu Oufentina *t. 1-3*.

Novocomensis *Eusebius-Hieronymus chron. a. Abr. 2126 cf. titulos Comenses; Plin. ep. 4, 30, 1; 7, 32, 1; 1, 3, 1; 6, 24, 5; 4, 30, 2; 6, 24, 2; 7, 11, 5*. Natus inter 24/8 61 et 24/8 62, cum IX kal. Sept. a. 79 annum duodevicesimum egerit *Plin. ep. 6, 16, 4; 6, 20, 5*. Pater eius L. Caecilius L. f. Cilo *t. 4*, vel L. Ca[ecilius] C. f. Ouf. Secundus *t. 5 cum adnotatione Mommseni; cf. ep. 1, 8, 5*. Mater erat superstes a. 79 *ep. 6, 16, 4, 21; 6, 20, 4, 12 cf. 4, 19, 7; 7, 11, 3*. Frater.. Caecilius L. f. Valens *t. 4*. Tutor Verginius Rufus *ep. 2, 1, 8*. Avunculus et per adoptionem pater C. Plinius Secundus (n. 373) *ep. 5, 8, 5 cf. 3, 5, 1; 6, 16; 6, 20*. Magistri (M. Fabius) Quintilianus *ep. 2, 14, 10; 6, 6, 3* et Nicetes Sacerdos *ep. 6, 6, 3*. Quattuordecim annos natus Graecam tragoediam scripsit *ep. 7, 4, 2*. Paene adhuc puer patronus Tiferi Tiberini *ep. 4, 1, 4*. Anno 79 cum matre Miseni versatus *ep. 6, 16; 6, 20*. Undevicesimo anno (80) in foro dicere coepit *ep. 5, 8, 8*. Decemvir stlitibus iudicandis *t. 1, 3*. Tribunus militum legionis III Gallicae *t. 1, 3 in Syria ep. 3, 11, 5; 1, 10, 2; ad Traianum 87, 1; cf. ep. 7, 4, 3; 7, 16, 1; 7, 31, 2; 8, 14, 7*, ubi Euphratem et Artemidorum philosophos coluit *ep. 1, 10, 2; 3, 11, 5*. Sevir equitum Romanorum *t. 1, 3*. Quaestor imperatoris c. a. 89/90 *t. 1, (3); ep. 7, 16, 2, cf. Mommsen Hermes 3 p. 86, apud Morel p. 35 sqq.* Tribunus plebis a. 92 (ut videtur) *t. 6; ep. 1, 23, 2; 7, 16, 2; paneg. 95*. In tribunatu causis agendis abstinuit *ep. 1, 23, 2*. Baebium Massam accusavit a. 93 *ep. 3, 4, 4; 6, 29, 8; 7, 33, 4 cf. Tac. Agr. 45*. Inter tribunatum et praeturam Caesar annum ei remisit *ep. 7, 16, 2*. Praetor a. 93 (ut videtur) *t. 6; ep. 3, 11, 2; 7, 11, 4; 7, 16, 2; paneg. 95*, quo tempore philosophi urbe expulsi et Senecio, Rusticus, Helvidius interfecti sunt *ep. 3, 11, 2 seq. cf. Tac. Agr. 45*. A Domitiano „cursu quodam pro-
vectus, antequam profiteretur odium bonorum, postquam professus est, substitui“ *paneg. 95*. Praefectus aerarii militaris c. a. 95-97, *t. 1, 3*. Domitiano imperante duo matrimonia neque liberos habuit *ad T. 2*. Alteram uxorem, cuius vitricus erat Vettius Proculus *ep. 9, 13, 13*, mater ut videtur Pompeia Celerina *ep. 1, 4; 1, 18, 3; 3, 19, 8; 6, 10, 1; ad T. 51*, amisit a. 96/97 *ep. 9, 13, 4*. Publicium Cortum in senatu accusavit a. 96/97 *ep. 9, 13*. Praefectus aerarii Saturni a. 98 mense Ianuario (cf. *paneg. 91*) — c. a. 100/101 *t. 1, 3; ad T. 3; 8, 3; ep. 3, 4, 2; 5, 14, 5; paneg. 91 seq.* Iure trium liberorum donatus a Traiano c. a. 98 *ad T. 2*. Marium Priscum accusavit a. 99/100 *ep. 2, 11; 2, 29, 9; ad T. 3*. „Nobis praefectis aerario consulatum ante quam successorem dedisti“ *paneg. 92*. Consul suffectus a. 100 mense Septembri (*paneg. 92*) cum C. Iulio Cornuto Tertullo *t. 2, 3; ep. 3, 13, 1*;

378 C. Plinius Secundus. Praenomen apud Tacitum. Titulum in insula Arado repertum CIG III p. 1178 n. 4536 f, ubi ex nomine exstat ... ἰών Σαρόν ..., Plinio attribuit Mommsen, *Hermes* 19, 1884 p. 644—648, vide num recte, cf. O. Hirschfeld, *Römische Mittheilungen des archaeolog. Instituts* 2, 1887 p. 152. Neque magis placet, quod Hirschfeld l. c. coniecit Secundum L. Plinii militis cuiusdam libertum, qui in titulo Moesiae inferioris III S. 7452 ante a. 6 p. Chr. posito nominatur, fortasse patrem Plinii fuisse. Novocomensis 'vita Plinii ex catalogo virorum illustrium Tranquilli' apud Reifferscheid, *Suetonii reliquiae* p. 92; quod Plinius ipse n. h. praef. 1 Catullum (Veronensem) conterraneum suum vocat, ad terram, non ad urbem spectare videtur, cf. Mommsen, *Hermes* 3, 1869 p. 61 seq. Natus inter 24.8.23 et 24.8.24, cum IX kal. Sept. a. 79 annum sextum et quinquagesimum egerit *Plin. ep.* 6, 16, 4; 3, 5, 7. Puer Romam remisse videtur, cum ibi viderit Servilium Nonianum consulem (a. 35) *Plin. n. h.* 37, 81 cf. 28, 29; 24, 43; item Sex. Papinium consulem (a. 36) n. h. 15, 47. Inter a. 37—41 cenae a Pomponio Secundo Gaio Caesari datae interfuisse videtur n. h. 14, 56 cf. 13, 83; *ep.* 3, 5, 3. Ostiae adfuit, cum Claudius portum ibi aedificavit n. h. 9, 14 seq. Equestribus militiis industrie functus *vita Suetoniana*, in his praefectura cohortis I Thracum, siquidem titulus Aradii ad eum pertinet, et praefectura alae *Plin. ep.* 3, 5, 3 (cf. *tit.*). In Germania militavit *ep.* 3, 5, 4 cf. n. h. 22, 8, fortasse in Germania inferiore, cum apud Chaucos fuerit n. h. 16, 2 (quare Cn. Domitio Corbulone duce a. 47 militasse videtur cf. *Tac. a.* 11, 18) et probabiliter apud Ubios n. h. 17, 47 et ad Rheni ostia n. h. 12, 98. Sed fuit etiam 'circa Danuvii exortum' n. h. 31, 25. Anno 52 ad lacum Fucinum adfuit n. h. 33, 63; 36, 124; cf. *Tac. a.* 12, 56. Anno 59 pridie kalendas Maias in Campania fuisse (n. h. 2, 180) videtur Dellefeno, *index* p. 83. Extremis Neronis annis grammaticis studiis se dedit *ep.* 3, 5, 5 et Romae moratus esse videtur cf. *locos a Dellefeno in indice* p. 83 allatos. Procuraciones splendidas et continuas (itaque vix ante a. 68) summa integritate administravit *vita*, in his Hispaniensem *Plin. ep.* 3, 5, 17 et fortasse Narbonensem c. a. 70 cf. n. h. 14, 43; 2, 150, et Belgicam c. a. 74 cf. n. h. 18, 183; 7, 76, et Africanam cf. n. h. 7, 36; 17, 41; 25, 123. Contra si titulum Aradii ad eum referas, fuit ἀντεπίτοπος Τιβεριόλυ 'Ιουλίω Ἀλ[ε]ξ[άνδρ]ω ἐπ[ὶ] ἀρχῇ [τ]ῷ 'Ιουδαί[κ]ου σπατοῦ (cf. castrense contubernium cum Tito n. h. praef. 3), ἐπίτοπος Συρ[α]κ[ῶν] ἐπαρχος ἐν Αἰγύπτῳ λεγώνος ἐκ[κοστῆς] δευτέρας] (supplementa sunt Mommseni). Praefectus classis praetoriae Misensis a. 79 *Plin. ep.* 6, 16, 4; *vita*. Perit Vesuvii montis eruptione facta (*vita*; *Plin. ep.* 6, 16, 20) a. 79 (cf. *Dio* 66, 21) IX kal. Sept. hora fere septima *Plin. ep.* 6, 16, 4, aetatis anno sexto et quinquagesimo *ep.* 3, 5, 7.

- Avunculus C. Plinii Caecili Secundi (n. 370) idemque per adoptionem pater *Plin. ep. 5, 8, 5*. Familiaris Vespasiani *ep. 3, 5, 9* et Titi n. h. *praef. 3; 20*. Mores eius *Plin. ep. 3, 5*. Index librorum eius ad temporis ordinem digestus *Plin. ep. 3, 5*: De iaculatione equestri unus *ep. 3, 5, 3*; n. h. 8, 162; de vita Pomponii Secundi duo *ep. 3, 5, 3* cf. n. h. 13, 83; 14, 56; bellorum Germaniae viginti *ep. 3, 5, 4*; vita; *Tac. a. 1, 69*; *Sueton. Gai. 8*; *Symmachus epist. 4, 18, 6*; studiosi tres, in sex volumina propter amplitudinem divisi *ep. 3, 5, 5*; *Gellius 9, 16, 1*; *Quintilianus 3, 1, 21*; 11, 3, 143. 148; dubii sermonis octo *ep. 3, 5, 5*, vel 'libelli quos de grammatica edidit' n. h. *praef. 28*. A fine Aufidii Bassi triginta unus *ep. 3, 5, 6*; n. h. *praef. 20* cf. n. h. 2, 199; 232; *Tac. a. 13, 20*; 15, 53; h. 3, 28; *Plin. ep. 5, 8, 5*. Naturae historiarum triginta septem *ep. 3, 5, 6*; vita cf. n. h. *praef. 1* sqq., quos Tito sexies consuli (a. 77) dedicavit n. h. *praef. 1* sqq., 11 sqq. *Fragmenta historica collegit Peter, historicorum Romanorum fragmenta p. 308—311*. De Solino Plinii epitomatore cf. *Mommsen, Solinus praef. p. VIII* sqq. De medicina Plinii cf. *Teuffel LG⁸ § 411*.
- 374 C. Plinius Valerianus medicus, qui vixit annos XXII menses VI dies V t. Comensis V 5317. Vix is, sub cuius nomine feruntur de re medica libri V cf. *Teuffel LG⁸ § 411*.
- 375 C. Plinius Zosimus tit. urbanus *Kaibel inscr. Gr. 1946*; fortasse idem est (C. Plinius) Zosimus Plinii minoris libertus *Plin. ep. 5, 19*.
- 376 Plinia Chreste tit. ap. *Città di Castello rep. in CIL vol. XI edendus*. Fortasse liberta Plinii minoris, cf. *Bormann archaologisch-epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich 15, 1892 p. 39 not. 10*.
- *C. Pl... vius Cepere... (?) (*Hirschfeld VG I p. 312*) est C. Petronius Celer (*VIII 8813* seq.), quem vide.
- Annius Plocamus.
- 377 Plotiana Iuventium Celsum per epistulam consuluit *Celsus Digest. 29, 7, 18*.
- 378 Plotilla, cuius est tegula Praenestina saeculi fere primi XIV 4091, 59 = XV 2341.
- BETITIA PLOTINA.
- DESTICIA PLOTINA.
- MARCIA TARRIA PLOTINA.
- POMPEIA PLOTINA AVGVSTA.
- SALLVSTIA PLOTINA.
- 379 Plotinus, philosophus Neoplatonicus, natus Lycopoli in Aegypto *schol. in Aristotelem IV p. 18 a 44 Becker*; *Suidas s. v. Πλωτῖνος*, a. 203 204, cum et a. 242 annum undequadragesimum ageret et a. 244 annos quadraginta et a. 269 270 sex et sexaginta annos natus esset *Porphyrii vita Plotini 2. 3*. Duodetricesimum annum agens (i. e. a. 231) philosophiae studio se dedit *Porphyr. l. c. 3*. Discipulus Ammonii Saccae *Porphyr. l. c. 3*; *Ammianus 22, 16, 16*; *Suidas s. v. Πλωτῖνος*, apud

quem undecim annos (a. 231—242) Alexandriae moratus est *Porphy.* l. c. 3. Annum undequadragesimum agens cum Gordiano Persis bellum inferente (a. 242) in Mesopotamiam profectus est, ut Persarum Indorumque philosophiam cognosceret, sed Gordiano interfecto (a. 244) vix Antiochiam fugiens servatus et quadraginta annos natus Romam profectus est *Porphy.* l. c. 3. Romae docebat et cum decem annos (a. 244—254) nihil scripisset (*Porphy.* l. c. 3 seq.), LIV libros scripsit in sex Enneades divisos (Suidas v. Πλωτῖνος), quae exstant. Discipuli Plotini erant Porphyrius, Amelius, Eustochius, alii *Porphy.* l. c. 7 cf. *Suid.* s. v. Πλωτῖνος et Ἰάμβλῆχος. Gallienus eiusque uxor Salonina Plotinum audiebant et honorabant *Porphy.* l. c. 12. Platonopolim quandam in Campania condere a Gallieni ministria prohibitus est *Porphy.* l. c. 12. Mortuus est in Campania anno secundo Claudii, i. e. a. 269/270, sex et sexaginta annos natus *Porphy.* l. c. 2. *De vita, scriptis, philosophia Plotini* cf. Steinhart, *Paulys Realencyclopädie* 5 p. 1753—1772; Zeller, *Philosophie der Griechen III*, 2^a p. 466 sqq.

— C. SABVCIVS MAIOR PLOTINVS FAVSTINVS.

380 L. PLOTIVS p[roconsul] (Cypri) sub Tito a. 79/80 *tit. Cyprius III S.* 6732.

381 Plotius Crispinus, philosophiae studiosus et poeta *Porphy.* et *Acro ad Hor. sat.* 1, 1, 120. Crispini (v. l. Chrisippi) nescio cuius balnea *Persius* 5, 126.

382 Plotius Firmus, praefectus vigilum usque ad a. 69, tum praefectus praetorio sub Othone *Tac. h.* 1, 46 cf. 1, 82; 2, 46. 49; *Plutarch. Otho* 18 (ubi pro Πωλλίωνος scribendum videtur Πλωτίου cf. *Hirschfeld VG* p. 221 seq. n. 17). Pater fortasse C. Tulli Capitonis Pomponiani *Plotii Firmi*.

— C. TVLLIVS CAPITO POMPONIANVS PLOTIVS FIRMVS.

383 PLOTIVS GALLVS CELSIANVS sodalis Augustalis cooptatus a. 153 *VI 1984*. Ad Plotium Celsianum eundem ut videtur rescripsit *Pius Digest.* 5, 1, 2, 3.

384 PLOTIVS GRYPVS maioris gradus iuvenis, ad quem scripsit a. 95 *Statius silv.* 4, 9 cf. *proem.* 27—30. Fortasse filius consulis a. 88 (n. 385). Praepositum copiarum Augusti eum fuisse collegit *Hirschfeld (VG I 101 seq. not. 2)* e *Statii (silv.* 4, 9, 17—19) verbis his: Te Germanicus arbitrum sequenti annonae dedit omniumque late praefecit stationibus viarum, assentiente nunc *Mommseno StR II 2^a 1031, 2.*

385 L. PLOTIVS GRYPVS (praenomen in consulatu *bull. comun.* 15, 1887, 188 n. 1923; Plotius Griphus *Tac.*) a Vespasiano in senatorium ordinem adscitus ac legioni praepositus a. 69 *Tac. h.* 3, 52; praetor a. 70 *Tac. h.* 4, 39 seq. Consul suffectus mense Aprili et Octobri a. 88 cum L. Minie(io Rufo) *acta Arv. VI 2065 b 65; bull. comun. l. c.* Pater fortasse praecedentis (n. 384).

- 386 PLOTIVS IVLIANVS legatus Augusti (legionis V Macedonicae) c. a. 134
tit. *Troasidae rep. III 6178.*
- 387 Plotius Macrinus, ad eum scripsit *Persius sat. 2, 1 cf. schol.*
- 388 Q. Plotius Maximus Trebellius Polidianus, tribu Collina, equo publico,
procurator Augusti, promagister XX hereditatum, praefectus vehicu-
lorum tit. *Ausimi rep. IX 5835 seq.*
- 389 Plotius Pidaneus (scr. Plancus?) tit. *Numidicus VIII 8338 sic con-*
ceptus: memoriae Ploti Pidanci procurationis qui viciit ann . . . ubi
adnot.: „fortasse fuit procurator rationis nescio cuius“.
- 390 PLOTIVS PLANCVS praetorius Porphyrio ad Horatii *sat. 2, 2, 50;*
cum ibidem de Rufo praetorio hoc epigramma afferatur: Ciconiarum
Rufus iste conditor, hic e (sic Meyer cum codice Monacensi; hic est
alii libri; licet Kiessling) duobus elegantior Plancia etc., Meyer de
'Plotio Planco Rufo' quodam cogitat.
- 391 P. PLOTIVS ROMANVS quattuorvir viarum curandarum, tribunus
militum legionum I Minerviae et II adiutricis, sevir equitum Roma-
norum turmae II, quaestor kandidatus, tribunus plebis, praetor
urbanus, cur(ator) Vere(ellensium), cur(ator) viae Labie(anae), iur(idi-
cus) per Aem(iliam) Lig(uriam) (itaque non ante Marcum Aurelium),
leg(atus) Aug(usti) cens(ibus) acc(ipiendis) Hisp(aniae) cit(erioris),
praefectus aerarii Saturni, legatus Augusti pro pr. provinciae
Arabiae item Galatae, sodalis Aug(ustalis) Cl(audialis), consul (suf-
fectus a. inc.) t. urbanus VI 332 inverso ordine. Ante Alexandrum,
qui quaestoribus candidatus concesserit, ut post quaesturam statim prae-
turam capesserent cf. *Borghesi 5, 395. Actati Commodianae adsignavit*
Wilmanns ad n. 1197.
- 392 C. PLOTIVS RVFVS triumvir aere argento auro flando feriundo sub
Augusto nummi ap. *Cohen I² Aug. n. 501-504 cf. 380 seq. Fortasse*
idem ac C. Plautius C. f. Rufus (n. 360).
- 393 A. PLOTIVS SABINVS C. f., tribu Pollia, decemvir stlitibus iudicandis,
tribunus laticlavius legionis I Minerviae p. f., quaestor urbanus, sevir
equitum Romanorum, aedilis curulis, sodalis Titialis, praetor; habens
salutationem secundam imp. Antonini Augusti Pii; Formis perit
tit. in via Tiburtina rep. *notizie degli scavi 1890 p. 36 = bull. comun.*
1890 p. 103 = bull. inst. arch. 1890 p. 300, ubi honores inverso ordine
enumerantur.
- 394 Plotius Tucca (sic *Donati vit. Verg. 37; Plotius Tucceta schol. Pers.*
sat. 2, 42; Plotius Hor. sat. 1, 10, 81; Tucca alibi), Vergilii amicus
schol. Pers. l. c.; Verg. catal. 1, 1; Valer. Prob. vit. Verg.; anthol.
Lat. 653, 3. Cum Vario et Vergilio occurrit Horatio Brundisium pro-
ficiiscenti Sinuessae Hor. sat. 1, 10, 81. Cum L. Vario Aeneidem edidit
Donat. vit. Verg. 41 (59), Brifferscheid p. 63-65; Serrius ad Verg.
Aen. proem.; Hieron. chron. a. Abr. 2000 cf. Serr. ad Aen. 2, 566;
4, 436; 5, 871; 7, 464.

- 395 L. PLOTIVS VICINAS proconsul (Cretae et Cyrenaicae) a. 750:1 = 4/3 a. Chr. tit. *Gortynae rep., musco Ital. di ant. class.* 1890 p. 704. Cf. IX 935 (Arpi): L. Plotius Vicinai l. Seleucus.
- SEX. PV[L]FENNIVS SALVTARIS *ect.* PLOTIVS CILO.
- SALVIVS NEN[IVS] *ect.* CN. PLO[TIVS] MAXIMINVS *cel.*
- 396 PLOTIA AGRIPPINA senatorii ordinis, uxor ut videtur Aurelii Sancti, aetate Septimii Severi, tit. *Phrygius Lx Bas-Waddington* 1708 = CIG 3882 f add.
- 397 Plotia Hieria, amica L. Varii *Donat. vit. Verg.* 9 (20) apud Reifferscheid, *Suetonii reliquiae* p. 57 cf. Wölfflin *Philologus* 24, 1866 p. 154.
- 398 Plotia Hypsaea deridetur *Hor. sat.* 1, 2, 91 cum schol. *Porphyrionis.* Fortasse e posteris *Plautiorum Hypsaecorum* aetatis liberae reipublicae.
- 399 Plotia (Servilia) Isaurica, cuius sunt figlinae Caepionianae saeculo fere secundo inante XV 52—68 et figlinae Mulionis XV 339. Plotiae Isauricae etiam Serviliae nomen fuisse colligitur ex tit. urbano VI 25544: Servilius Sigerus [P]lotiae Isauricae lib. Cf. etiam supra n. 367.
- 400 Plutarchus. Tituli: *Delphicus* CIG 1713 (1); *Chaeronenses* I.Gr. sept. I 3422 (2); 3425 = CIG 1627 (3); duo priores probabiliter, tertius certo ad eum referendi sunt. Si primus ad eum pertinet, nomen ei fuit Mestrius Plutarchus, quod confirmatur titulo *Chaeronensi* I.Gr. sept. I 3423; perspexit hoc primus Keilius. Nomen Mestrii accepit sine dubio a Mestrio Floro amico (cf. infra). *Chaeronensis* *Euseb.-Hieron. chron. a. Abr.* 2135 = 119/120 p. Chr.; *Suidas* v. Πλοῦταρχος; *Iuliani orat.* 6 p. 200 B; *Plut. Sulla* 16 fin.; *Cimon* 1; alibi. Natus e. a. 46—48 p. Chr., nam a. 66 p. Chr., cum Nero in Graeciam veniret, Athenis litteris studebat Ammonio philosopho magistro *Plut. de Ei* apud *Delphos* 1 p. 385 B, et νεός appellatur ib. 17 p. 391 E. Ammonium magistrum suum vocat etiam *Themist.* 32; quomodo adulator ab amico internoscatur 31 p. 70 E; quaestiones convivales 3, 1, 2 p. 646 A. Ipse Neronem suis temporibus regnasse dicit *Anton.* 87 (ἐφ' ἡμῶν); *T. Flamininus* 12 (καθ' ἡμᾶς). Proavus Plutarchi Nicarchus *Anton.* 68; avus Lamprias *Anton.* 28; quaest. conviv. 1, 5, 1 p. 622 E; 4, 4, 4 p. 669 C; 5, 5, 2 p. 678 E; 5, 8, 3 p. 684 A; 5, 9 p. 684 B; 9, 2, 3 p. 738 A; pater (Autobulus? *Muhl Plutarchische Studien* 1885 p. 24; Nicarchus? *Corsinium secutus Chenevière De Plutachi familiaribus* 1886 p. 22. 24; Plutarchus? *Diels et Wilamowitz*) quaest. conv. 1, 2, 2 p. 615 E; 2, 8, 1 p. 641 F; 3, 7, 1 p. 655 E; 3, 8, 1 p. 656 C; 3, 9, 2 p. 657 E; praecepta rei publicae gerendae 20 p. 816 D; fratres Lamprias quaest. conv. 8, 6, 5 p. 726 D; 1, 8, 3 p. 626 A; 2, 2, 1 p. 635 A; 9, 15, 1 p. 747 B; de *Ei* ap. *Delphos* 3 p. 385 D; alibi, et *Timon de fraterno amore* 16 p. 487 E; quaest. conv. 1, 2, 1 p. 615 C; 2, 5 p. 639; de sera numinis vindicta 1 p. 548 B; alibi.
- Plutarchus adulescens legatus ad proconsulem (Achaiae) missus praecepta reipublicae gerendae 20 p. 816 D. *Vespasiano* sene (c. a. 78

p. Chr.) Romae fuit *de sollertia animalium* 19 p. 974 A (si quidem hic ipse intelligendus). Coram (L. Iunio) Rustico Romae declamabat *de curiositate* 15 p. 522 E. Una cum Mestrio Floro Betriacum visit *Otho* 14; item Brixillum vidit *Otho* 18; item Ravennam *Marius* 2. Inter incendium Capitolii a. 79 eiusque restitutionem a. 82 Athenis fuit; inter a. 82 et 96 iterum Romam venisse videtur *Poplicola* 15. Certe plus semel in Italia fuit, ubi tamen ei otium non erat γυμνάζεσθαι περὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν διαλεκτὸν ὑπὸ χρεῖων πολιτικῶν καὶ τῶν διὰ φιλοσοφίαν πλησιάζοντων, ita ut ὑφ' ἑαυτοῦ ποτε καὶ πόρρω τῆς ἡλικίας linguam Latinam disceret *Demosthenes* 2. Romae se fuisse significat etiam *quaest. conv. proam.* p. 612 E; 8, 7, 1 p. 727 B; *Numa* 8 fin.; *T. Flaminii* 1; *de curiositate* 10 p. 520 C. Alexandriae quoque versatus est *quaest. conv.* 5, 5, 1 p. 678 C et in compluribus Graeciae oppidis, velut Tanagrae *consolatio ad uxorem* 1 p. 608 B et Delphis, ubi sacerdos erat *quaest. conv.* 7, 2, 2 p. 700 E cf. 7, 2, 1 p. 700 D *alibi* et *tit.* 1; imprimis Athenis *quaest. conv.* 1, 1, 1 p. 612 F; 9 *proom.* p. 736 D; *Demosth.* 31, ubi in civitatem receptus Leontidi tribui adscriptus est *quaest. conv.* 1, 10, 1 p. 628 A. Plerumque tamen habitabat in urbe patria *Demosth.* 2, ubi etiam ἀρχὼν ἐπὶ νόμος fuit *quaest. conv.* 2, 10, 1 p. 642 F; 6, 8, 1 p. 694 A. Commemorat seditionem (L.) Antonii (Saturnini) a. 87 vel 88 factam *Aemilius Paulus* 25; item supplicium (L. Iunii) Rustici c. a. 98 p. Chr. *de curiositate* 15 p. 522 E; item Domitiani interitum a. 96 *Numa* 19; *Poplicola* 15; *de curiositate* 15 p. 522 F; *amatorius* 25 p. 771 C; item castra hiberna Caesaris (*Traiani* a. 98/99?) ad Istrum posita *de primo frigido* 12 p. 949 E. Vitam Galbae scripsisse videtur ante mortem Verginii Rufi († a. 97) cf. *Galba* 10 fin. Vitam Sullae scripsit σχεδὸν ἐπὶ τῶν διακοσίων ἀπὸ τῆς μάχης ἐκείνης (apud Orchomenum a. 669 u. c. = 85 a. Chr.) διαγεγόντων, itaque haud ita multo ante a. 115 p. Chr., *Sulla* 21. Ἐργονὼς ἐπὶ τῶν Τραιανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταβολὴς δὲ αὐτῶν Τραιανὸς τῆς τῶν ὑπάτων δέξιας προσέταξις μεγάλαι τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲς τῆς αὐτοῦ γνώμης; πὶ διαπράττεσθαι *Suidas* v. Ἰλλυτάρχος, *vix recte*. Ἐπιτροπέειν Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος (scil. Ἀδριανοῦ) καταστάθῃ γεραιῶς *Euseb.-Syncell.* p. 659, 13, itaque *procurator Archanae fuisse videtur* c. a. 117-120. Insignis habetur a. 119/120 p. Chr. *Euseb.-Hieron. chron.* a. Abr. 2135 (item iam a. 68 p. Chr., a. Abr. 2084). Paulo post mortuus esse videtur.

Uxor Plutarchi Timoxena *consolatio ad uxorem* 2 p. 608 D cf. *coniugalia praecepta* 48 p. 145 A. Ex ea tulit quattuor filios (cf. etiam *quaest. conv.* 8, 6, 1 p. 725 F) et post eos filiam *consolatio ad uxorem* 2 p. 608 C. Nomina liberorum: Soclarus *de audiendis poetis* 1 p. 15 A, adulescentulus mortuus *consolatio ad uxorem* 5 p. 609 D; Autobulus, cuius nuptiis Sosius Senecio interfuit *quaest. conv.* 4, 3, 1 p. 666 D cf. 8, 2, 3 p. 719 C; 8, 10, 3 p. 735 C *alibi*; Plutarchus (n. 401);

Chaeron immature mortuus *consolatio ad uxorem* 5 p. 609 D; Timoxena bimula mortua *consolatio ad uxorem* 9 p. 611 D. Sextus Chaeronensis Plutarchi (ex fratre? cf. ἀδελφιδῶς Suidas s. v. Σέξτος) nepos *Apuleius metamorph.* 1, 2; *vit. Marci* 3, 2; *Eutrop.* 8, 12. Ex Plutarchi posteris quintus et sextus appellabatur Sex. Claudius Autobulus *tit.* 3; *item ex eius posteris videtur esse* L. M[es]trius Autobulus in *tit. Chaeronensi I. Gr. sept.* I 3423 et Plutarchus quidam in *tit. Nicacensi CIG* 1080. Inter amicos Plutarchi nominandi sunt: 1) (Q.) Sosius Senecio (consul a. 90 et 107), ad quem misit Plutarchus vitas parallelas complures (cf. *Thescus* 1; *Demosthenes* 1. 31; *Dio* 1), librum de profectibus in virtute (p. 75 B), quaestiones convivales (cf. *proemia*); 2) Mestrius Florus consularis *Otho* 14; *quaest. conv.* 1, 9, 1 p. 626 E; 7, 4, 1 p. 702 D; 5, 7, 1 p. 680 C saepius; 3) (Minicius?) Fundanus, ad quem misit Plutarchus libellum de cohibenda ira p. 452 sqq.; cf. *de tranquillitate* 1 p. 464 F; 4) Paecius, ad quem misit libellum de tranquillitate animi p. 464 E; 5) Nigrinus et Quintus fratres, ad quos libellum misit de fraterno amore p. 478 B, ad Quintum etiam libellum de sera numinis vindicta p. 548 sqq.; cf. etiam Quietum *quaest. conv.* 2, 1, 5 p. 632 A (= L. Quintum? *Macrob.* 7, 3, 15); 6) Philinus *de Pythiae oraculis* p. 394 sqq.; *quaest. conv.* 1, 6 p. 623 D saepius cf. *tit.* 2. De his et ceteris Plutarchi amicis cf. Patzig, *Quaestiones Plutarcheae* *Brl. Diss.* 1876; A. Chénierère, *De Plutarchi familiaribus* Paris 1886; J. Muhl, *Plutarchische Studien Progr.* Augsburg 1885 p. 32—90. De vita, scriptis, philosophia Plutarchi cf. R. Volkman, *Leben, Schriften u. Philosophie des Plutarch* 1869; E. Zeller, *Philosophie der Griechen III*, 2^a 1881 p. 160—202; W. Christ, *Gesch. d. griech. Litt.* 1890 p. 546—557.

401 Plutarchus, praecedentis filius, frater Autobuli, quibus pater libellum misit de animae procreatione in Platonis Timaeo (p. 1012 A).

402 Plutio, rhetor Graecus *Sen. suas.* 1, 11; *Dio Chrysostomus* 18 p. 283 *Dindorf*; *Hieron. chron. a. Abr.* 1984 = 722/23 a. u. = 32/31 a. Chr.

— C. FISIVS PO...

— C. SICINIVS CLARVS PO...

— Public... vide Public...

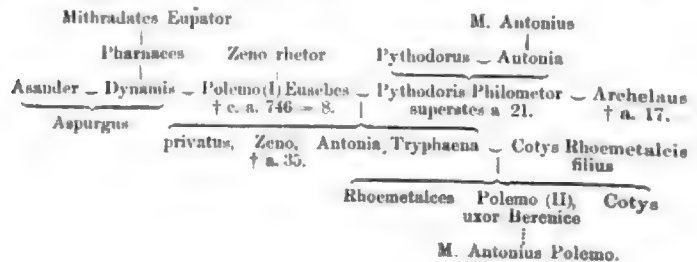
403 Poenius Postumus praefectus castrorum secundae legionis (Augustae), cum iussa ducis abnuisset, se ipso gladio transegit a. 61 *Tac. a.* 14, 37.

404 Polaeus (vulg. Polyaenus) ab Hadriano ad mortem voluntariam coactus *vit. Hadr.* 15, 4.

— TI. IVLIVS CELSVS POLEMAEANVS.

405 Polemo (I). Tituli: *Smyrnaeus filio eius positus, eph. epigr.* 1 p. 270 (1); *Cyzicenus in honorem filiae eius positus, Monatsberichte der Berliner Akademie* 1874 p. 16 (2). Vix ad eum pertinet Cymaeus *CIG* 3524, cum „rex“ desit (3). Nummi: *E Ponticis unus tantum certus, v. Sallet, Beiträge zur Geschichte und Numismatik der Könige des Bosphorus*

und Pontus 1866 p. 60 seq.; Waddington, *revue numismatique* 1866 p. 422 (1); ceteri dubii, v. Sallet l. c. p. 60 seq.; Bosporani annorum 746/7—761/2, in quibus pro regis nomine monogramma est, antea ei tributi (cf. v. Sallet l. c. p. 62 seq.), ei abiudicantur a Waddington l. c. p. 423; Olbenses M. Antonii Polemonis domini Olbae (Waddington l. c. p. 429 seq.) ad eum non pertinent, cf. Mommsen *eph. epigr.* 1 p. 275 n. 2. Βασιλεύς Πολέμωνος Εύσεβος; n. 1. Polemo rex vel Polemo alibi. Zenonis rhetoris Laodicea filius Strabo 12, 8, 16 p. 578, cf. tit. 3, si huc pertinet. Ab Antonio rex factus partis Ciliciae a. 715/39 Appianus b. c. 5, 75 διὰ τὰς ἀνδραγαθίας Strabo l. c. Iconium possidebat Strabo 12, 6, 1 p. 568; quare Mommsen *eph. epigr.* 1 p. 274 Lycaoniam cum urbe Iconio cum ab Antonio accepisse censet. Ponti rex, a Phraate Parthorum rege captus (Plut. Anton. 38) et accepta pecunia dimissus a. 718/36 Dio 49, 25, 4. Legatus de pace a Medorum rege ad Antonium missus a. 719/35, ab Antonio Armeniam minorem quasi praemium accepit a. 721/33 Dio 49, 33, 1. 2; 49, 44, 3 cf. Zonaras 10, 27. Socius Antonii a. 723/31 Plut. Ant. 61. Ponti rex, amicus et socius populi Romani a. 728/26 Dio 53, 25, 1. Ab Agrippa missus Bosporanos vicit et Dynamis Bospori reginam in matrimonium duxit a. 740/14 Dio 54, 24, 5—6. Ab Augusto rex (scilicet Ponti et Bospori) constitutus Strabo 12, 8, 16 p. 578 cf. 11, 2, 3 p. 493; 11, 2, 11 p. 495. Tanaim urbem diruit Strabo 11, 2, 3 p. 493 cf. 11, 2, 11 p. 495. Colchiam obtinebat Strabo 11, 2, 18 p. 499. Altera eius uxor Pythodori Pythodori Tralliani et Antoniae triumviri filiae filia c. a. 742/12 ducta Strabo 12, 3, 29 p. 555 seq. cf. tit. 1. 2; Mommsen *eph. epigr.* 1 p. 271 seq. E tribus liberis eius filius alter privatus mansit Strabo 12, 3, 29 p. 555 seq., alter Zeno appellatus tit. 1; Tac. a. 2, 56, filia Antonia Tryphaena tit. 2. Ab Aspurgianis barbaris, quibus bellum intulerat, captus et occisus est Strabo 11, 2, 11 p. 495; 12, 3, 29 p. 556 c. a. 746/7 = 8/7 a. Chr., cum hoc anno nummi Bosporani alius ut videtur regis cudi coepti sint, cf. supra. Successit ei in regno Pythodori uxor Strabo 12, 3, 29 p. 559 seq. Stemma tale fuit, cf. Mommsen *eph. epigr.* 2 p. 263; Latyschev, *inscriptions antiquae orae septentrionalis Ponti Euxini II* 1890 p. XLV:

406 Polemo (II). *Tituli: Cyzicenus, Monatsberichte der Berliner Akademie* 1874 p. 16 seq. (1); *Bosporanus, Latyschev inscriptiones antiquae orae septentrionalis Ponti Euxini II* n. 400 (2). *Nummi Pontici multi: v. Sallet, Beiträge zur Gesch. u. Numismatik der Könige des Bosporus u. Pontus* 1866 p. 71 seq., *Waddington revue numismatique* 1866 p. 425, *Giel Beiträge zur Numismatik Südrusslands* 1886 p. 18; *Olbensis: Waddington l. c. p. 436. Polemo rex plerumque; βασιλεύοντος βασιλέως [Πολέμωνος] φιλοκερμα[ν]ιστοῦ καὶ φιλοπάτριδος ἔτους ἡλκ' (= 41 p. Chr.) tit. 2. Cotyis et (Antoniae) Tryphaenae filius, Rhoemetalcis et Cotyis frater tit. 1. Errat igitur Dio 59, 12, 2 Polemonis filium cum dicens; debebat dicere Polemonis ex filia nepotem cf. stemma antecedens. Regnum (Ponti et Bospori) a maioribus quondam obtentum a Gaio accepit a. 38 tit. 1 et nummi, qui annos 3—23 regni eius indicant ita, ut annus 17 et Claudii et Neronis imperio (cf. Giel l. c.) i. e. anno 54 p. Chr. respondeant; cf. Dio 59, 12, 2; Ioseph. ant. 19, 8, 1. In quibusdam nummis una cum matre Tryphaena nominatur cf. v. Sallet l. c. p. 76 seq. Pro Bosporo Ciliciae partem (i. e. dominationem Olbensem?) accepit a. 41 Dio 60, 8, 2 cf. Ioseph. a. 20, 7, 3. In matrimonium duxit Bereniceen Agrippae Magni filiam, quae mox cum deseruit c. a. 53. Ioseph. ant. 20, 7, 3. Nero partem Armeniae ei donavit a. 60 Tac. a. 14, 26; mox Pontum Polemoniacum in provinciae formam redegit Suet. Nero 18; Tac. hist. 3, 47; Eutr. 7, 14; Viet. Caes. 5, 2; epist. 5, 4; vita Aureliani 21, 11. Hoc factum esse a. 63 ex aera Neocaesareae, Trapezuntis, Zelaee urbium collegit Eckhel 2 p. 356—359. Retinuisse videtur Polemo dominationem Olbensem, si quidem huc pertinet nummus inscriptus (cf. Wadd. l. c. p. 436): Πολέμωνος βασιλέως, ἔϋ . . . ὡν Ἀλασιέων καὶ Κεννατῶν. Mortuus ut videtur ante a. 69 cf. Tac. hist. 3, 47 seq. Libertus eius Anicetus Tac. hist. 3, 47. Polemonis regis (huius?) epigrammata: Anthol. Pal. 9, 746, 11, 38, fortasse etiam 5, 68. Ex posteris eius videntur fuisse M. Antonius Polemo dominus Olbae et Antonius Polemo sophistes.*

— Antonius Polemo.

— M. Antonius Polemo.

— PETRONIVS POLIANVS.

— Polio vide Pollio.

407 Polla, uxor Pollii Felicis (n. 419) *Statius silv.* 2, 2, 10; 3, 1, 87. 159. 179; 4, 8, 14.

408 POLLA AN[TONIA?], uxor Q. Fabricii (fortasse consulis a. 752 = 2 a. Chr.) *CIA III* 867.

409 (Vipsania?) Polla, M. Vipsanii Agrippae soror, porticum a fratre coeptam aedificabat a. 747 = 7 a. Chr. *Dio* 55, 8, 4.

— Acerronia Polla.

— ARGENTARIA POLLA.

— FABATIA POLLA FABIA DOMITIA GELLIOLA.

— SEXTIA ASINIA POLLA.

— SOSSIA POLLA.

— Valeria Polla.

— Vespasia Polla.

— [POLL]A TEIDIA.

410 A. POLLENIVS sive POLLIENVS AVSPEX. *Acta Arvalia a. inc. Com-*
modi VI 2101 (1); acta ludorum saecularium septimorum a. 204, eph.
epigr. 8 p. 282 seq. (2). Nummi Nicopolitani Moesiae inferioris,
Mionnet S. II p. 119 n. 367 seq., Catalogue Weizl. n. 1348 et in musco
Berolinensi cf. Zeitschr. f. Numismatik 11 p. 44, Borghesi 2 p. 232 sqq.
Polleni Auspicio t. 1; [Poll]ienus Auspex et Pollienius ... t. 2; A. Πολλ.
Ἀσπαιος vel A. Πολλ. Ἀσπ. nummi; Ἀσπαξ Dio 76, 9, 3. Magister
fratrum Arvalium imperante Commodo t. 1. Legatus Moesiae in-
ferioris sub Severo c. a. 196 nummi. Quindecimvir sacris faciendis
a. 204 t. 2. Patruus Pollenii Sebenni (n. 411), vir facetissimus Dio
76, 9, 3—4. Ex posteris eius fuerit Ti. Iulius Pollienius Auspex
VIII 2743.

411 POLLENIVS SEBENNVS (legatus) Norici c. a. 200, accusantibus Noricis
damnatus esset, nisi Aspax (n. 410) patruus cum servasset Dio 76,
9, 2—3. Vir ad eum pertinet tit. Iuvarensis III 5537: Polliceno
Aemiliano.

— I. MYSSIDIVS POLLIANVS.

— TI. IVLIVS POLLIENVS AVSPEX.

412 POLLIO consul suffectus mense Septembri actate Tiberii cum
(C. Rubellio?) Blando VI 14221. Num C. Annius Pollio?

413 POLLIO tribunus plebis a. 109 VI 452. Num A. Platorius Nepos
cet. C. Licinius Pollio (n. 337)?

414 POLLIO (proconsul) Bithyniae, ab Elagabalo Germaniae praefectus
a. 218 Dio 79, 3, 1. Num Cl. Aelius Pollio leg(atu)s Aug. pr. pr.
Germaniae s(uperioris) Brambach CIRh. 982?

415 Pollio citharoedus Mart. 4, 61, 9; Iuv. 6, 387 schol.; 7, 176 („Polio“).
Alius intellegendus videtur Mart. 3, 20, 18. 12, 12; Iuv. 11, 43.

416 Pollio, grammaticus Latinus, quo Marcus est usus vit. Marci 2, 3
(ubi libri Polono). Horatii ut videtur commentator, mortuus c. a. 143.
Marcus apud Frontonem p. 17. 34 Naber (ubi cod.: Polio) cf. vit. Pri
10, 5. A nonnullis idem habetur Pollio, Vergilii commentator Serv.
Aen. 6, 554, qui tamen Asinius Pollio dicitur Serv. Aen. 2, 7; 11, 183;
potest etiam cogitari de Valerio Pollione; cf. Truffet GRL⁶ § 357, 4.

417 Pollio, ad quem Marcus et Verus rescripserunt Papinian. Digest.
48, 5, 39, 6.

— Pollio Plut. Otho 18, vide Plotius Firmus (n. 382).

— ALBIVS PVLLAIENVS POLLIO.

— ANNIVS POLLIO.

— C. ANNIVS POLLIO.

- ANTIVS POLLIO.
- Asinius Pollio.
- C. ASINIUS POLLIO.
- ASINIUS POLLIO VERRVCOSVS.
- Caelius Pollio.
- Claudius Pollio.
- Ti. Claudius Pollio.
- CL(AVDIVS) AELIVS POLLIO.
- L. CL(AVDIVS) POLLIO IVLIVS IVLIANVS GALLICANVS.
- CLODIVS POLLIO.
- Crepereius Pollio.
- Domitius Pollio.
- L. FABIVS POLLIO.
- FL(AVIVS) POLLIO FLAVIANVS.
- L. FVFDIVS POLLIO.
- T. FVNDANIVS VITRASIVS POLLIO.
- Q. GAVIVS STAT[IVS] HELVIVS POLLIO.
- M. HERENNIVS POLLIO.
- C. IAVOLENVS CALVINVS *cet.* CORNELIVS POLLIO SQVILLA *cet.* VERVS.
- Iulius Pollio.
- L. MEMMIVS POLLIO.
- L. MINDIVS POLLIO.
- SEX. PEDIVS HIRRYTVS LVCILIVS POLLIO (*n.* 154).
- L. PERCENNIVS POLLIO (*n.* 170).
- A. PLATORIVS NEPOS *cet.* C. LICINIVS POLLIO (*n.* 337).
- T. POMPONIVS PROCVLVS VITRASIVS POLLIO.
- CN. PVLLIVS POLLIO.
- Romilius Pollio.
- Rufrius Pollio.
- C. SVLPICIVS POLLIO.
- (P.?) VEDIVS POLLIO.
- P. Vadius Pollio.
- Vespasius Pollio.
- Vitrasius Pollio.
- (L.?) Vitruvius Pollio.
- 418 Pollitta *impura femina*, *Iuv. sat.* 2, 68 (*multae vv. ll.*).
- ANTISTIA POLLITTA.
- FVFIDIA POLLITTA.
- RVTILIA POLLITTA.
- C. CAERELLIVS POLLITTIANVS.
- C. CAERELLIVS FVFIDIVS ANNIVS RAVVS POLLITTIANVS.
- 419 Pollius Felix (*cognomen silv.* 2, 2 *et* 3, 1 *in titulo*), amicus P. Papinii Stati, ad quem poeta silvarum librum tertium misit (*cf. proæmium*) et cuius villam Surrentinam *carmine silv.* 2, 2, item Herculem Surren-

- tinum in litore Pollii consecratum *carmine silv.* 3, 1 celebravit *cf. pro-*
omium 2 et 3. Uxor eius Polla (n. 407). Gens eius Iulius Meno-
 crates *silv.* 4, 8, 10 *sqq.*; 4 *proem.* Filius eius significatur *silv.* 4, 8, 12.
Versus faciebat *cf. silv.* 2, 2, 112 *sqq.*; 3, 1, 67. Fortasse pater eius
 cognominis nominatur in titulo prope Neapolim reperto *eph. VIII* 337
 anni 65 p. Chr. *cf. Mommsen, Hermes* 18, 1883 p. 159.
- 420 Q. Pollius Valerianus, bibliopola Martialis *Mart.* 1, 113, 5.
 — Pollux *vide* Polydeuces.
 — Iulius Pollux.
- 421 Polus, libertus Augusti, mori coactus *Suet. Aug.* 67.
- 422 POLVS TERENTIANVS, consularis trium Daciarum a. 193 *III* 1374
 t. *Dacicus*. Rescriptum Severi et Caracallae (a. 198—209) ad eum
fragm. Vatic. 200.
- 423 Polyaeus, legatus Bithynorum in causa Varoni Rufi *Plin. ep.* 7, 6;
 7, 10. *Ex posteris videtur esse Claudii Polyaei, Plin. ad Trai.* 70.
- 424 Polyaeus, Macedo *strateg. praef. libri* 1 et 4; *Suidas*; rhetor *Suidas*.
 Cansidicus Romae vivebat *strateg. praef. libri* 2 et 8. Bello Parthico
 imminente a. 161 cum aetate iam provecior militare non posset *praef.*
libri 1, strategematon libros octo ad Marcum et Verum imperatores
 misit (*cf. praefationes*) atque libros sex edidit, antequam Verus in
 orientem proficisceretur (a. 162) *praef. libri* 1, 5, 6, reliquos paullo
 post, bello nondum finito *praef. libri* 8. Bellum Parthicum uberius
 describere ei est in animo *praef. libri* 6. Scripsit etiam *πρὶ Θηβῶν*
et Ταυτά βιβλία γ' Suidas et *ὅτις (τῶ κοινῷ) τῶν Μακεδόνων Stobaei*
florileg. 43, 53, 55 *Meincke II* p. 90; *cf. J. Melber, Polyaei strateg-*
ematon libri octo 1887 *praef. p. V* *sqq.*
 — Claudius Polyaeus.
- 425 Polyarchus medicus *Galen.* 13 p. 184 *sqq.* 220, 981 *Kühn*.
 — C. VLPIVS MARCELLVS [P]OLYBIANVS.
- 426 (C. Iulius) Polybius, Caesaris l(ibertus) *VI* 20252; *cf. IV* 147. 258;
 Augusti libertus, testamentum eius partim scripsit *Suet. Aug.* 101; idem
 recitavit a. 14 p. Chr. *Xiphilinus-Dio* 56, 32, 1.
- 427 Polybius, Claudii libertus *Seneca lud.* 13; *Suet. Claud.* 28; *Dio*
 60, 29, 3; (*Victor*) *epit.* 4, 8. Claudio a studiis *Suet. Claud.* 28 *cf.*
Seneca consol. ad Polyb. 5, 2 et a libellis *Seneca consol. ad Polyb.* 6, 5,
*cf. Friedländer Sittengesch. I** p. 108. 178. Ad eum scripsit Seneca
 exsul librum (dialogorum undecimum) de consolatione fratre eius
 mortuo. Habuit complures fratres *consol.* 3, 5, 5, 4, 6, 3, 9, 7, 12, 1,
 uxorem filiumque *consol.* 12, 1. Homerum in linguam Latinam, in
 Graecam Vergilium videtur transtulisse *consol.* 8, 2, 11, 5. A *Messa-*
lina, quacum stupri commercium habebat, interfectus c. a. 47 *Dio*
60, 31, 2 *cf. Seneca lud.* 13. *Vix idem Polybius auctor Plinio n. h.*
1, 31, 31, 131. Ti. Claudius Polybianus VI 13403.

— Claudius Polycarpus.

- 428 Polycharmus, abavus ut videtur Ti. Claudii Attici Herodis *CIA III* 647. 3007 cf. *Dittenberger Hermes* 13 p. 86 sqq.
- 429 Polycharmus, orator Atheniensis, aequalis Plutarchi *Plut. quaest. conviv.* 8, 6, 2 p. 726 B; 7, 4, 1 p. 702 D.
- 430 Polyclitus, Neronis libertus, in Britanniam missus a. 61, ut discordiam inter Suetonium Paulinum legatum et Iulium Classicianum procuratorem componeret *Tac. a. 14*, 39. In urbe raptabat a. 67 *Dio* 63, 12, 3 cf. *Tac. h.* 1, 37, 2, 95. A Galba occisus a. 68 *Plut. Galba* 17. Nominatur praeterea *Plin. ep.* 6, 31, 9.
- 431 Polyerates Sicyonius, Plutarchi amicus, ad quem misit vitam Arati (c. 1), pater Polyeratis et Pythoclis *Arat.* 1. Nominatur etiam *quaest. conviv.* 4, 4, 2 p. 667 F; 4, 5, 1 p. 669 F.
- 432 Polydeuces, (Gaii vel Claudii) servus, Claudium capitis accusat Gaio imperante *Ios. ant. Iud.* 19, 1, 2.
- 433 Polydeuces statuarius Palatinas domos Caesaris signis replevit, *Plin. n. h.* 36, 38.
- 434 Polydeuces, sophistes Naucratis, a Commode cathedram Atheniensem accepit *Philostrati vit. sophist.* 2, 12 cf. 2, 14, 24. Fortasse idem est rhetor, *Luciani rhetor. prae.* 24 schol. Idem potest esse Iulius Polydeuces, qui onomasticon composuit *Suidas* s. v. Πολυδεύκης.
- 435 Polyphemus servus Severi *Martial.* 7, 38, 1.
- Pompedius *Ioseph. ant. Iud.* 19, 1, 5, vide Pomponius n. 516.
- LABERIA POMPEIANA.
- 436 Pompeianus Neroni canenti praeludit *Plin. n. h.* 37, 19.
- 437 POMPEIANVS consul ordinarius a. 209 cum Avito fasti. Fortasse Claudius Pompeianus, filius consulis II a. 173. Idem fortasse Pompeianus quaestor Commodo imperante *Malal.* 12 p. 287 Bonn. (nisi fictus est).
- 438 POMPEIANVS consul ordinarius a. 241 cum Gordiano Augusto II fasti. Fortasse Claudius Pompeianus, filius consulis a. 209. Pompeianus is qui nominatur *Zon.* 12, 17 fictus videtur ex Clodio Pupienio Maximo.
- 439 Pompeianus dux cognomento Francus adversus Zenobiam apud Antiochiam dimicavit *Hieron. chron. a. Abr.* 2289 = 271/272 p. Chr.
- CLAUDIVS POMPEIANVS.
- TI. CLAUDIVS POMPEIANVS.
- CLAUDIVS POMPEIANVS QVINTIANVS.
- CLODIVS POMPEIANVS.
- Praecilius Pompeianus.
- Q. Saenius Pompeianus.
- SEX. VETVLENVS CIVICA POMPEIANVS.

- 440 Pompeius, eques Romanus, cecidit a. 32 coniurationis crimine *Tac. a. 6, 14. Idem potest esse is, cui Tiberius in senatu vincula minatus est Suet. Tib. 57, nisi de Pompeio Macro (n. 473) cogitandum.*
- 441 Pompeius, tribunatu exutus a. 65 *Tac. a. 15, 71.*
- 442 Pompeius delator *Iuven. 4, 110; fortasse Cn. Pompeius Ferox Licinianus (n. 461).*
- 443 .. POMPEIUS augur, frater Arvalis cooptatus in locum Cn. [Pompei (n. 447)?] mense Decembri a. 14 p. Chr. *acta Arr. VI 2023, 20. Idem videtur Cn. . . . augur, frater Arvalis a. 20 p. Chr. acta Arr., eph. epigr. 8 p. 318 seq., ita ut et illi praenomen fuerit Gnaeo, cf. Mommsen eph. epigr. 8 p. 305 seq.*
- 444 CN. POMPEIUS Q. f., consul suffectus kalendis Octobribus a. 723 = 31 a. Chr. *fasti Venusini (IX 422) et Amiternini (IX 4191).* „Filius Q. Pompei Rufi tribuni plebis a. 702 = 52, pronepos Sullae“ *Mommsen eph. 4 p. 193. Idem videtur ac n. 445-447.*
- 445 CN. POMPEIUS Q. f., magister fratrum Arvalium anno ut videtur 734 = 20 a. Chr., *acta Arr. eph. epigr. 8 p. 316 seq. cf. E. Hula, archaeolog.-epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich 15, 1892 p. 27; Henzen hoc fragmentum adscripserat anno 28 p. Chr., cf. Mommsen eph. epigr. 8 p. 305 seq. Idem videtur ac n. 444, 446, 447.*
- 446 CN. POMPEIUS quindecimvir sacris faciendis a. 737 = 17 a. Chr. *acta ludorum saecularium quintorum eph. epigr. 8 p. 233. Idem videtur ac n. 444, 445, 447.*
- 447 CN. POMPEIUS Q. f., frater Arvalis mense Maio a. 14 p. Chr. *acta Arr. VI 2023, 13. Idem videtur ac n. 444-446. Num idem sit Cn. . . is, in cuius locum XVIII k. Ian. a. 14 p. Chr. Pompeius augur (n. 443) cooptatus est (acta Arr. VI 2023, 19), non liquet, cf. Mommsen eph. epigr. 8 p. 305 seq. Neque vero verisimile est consulem anni 731 = 23 a. Chr. ultra annum 14 p. Chr. vitam degisse.*
- 448 Cn. Pompeius nescio quis *VI 761, XII 5063. Item ad Cn. Pompeium nescio quem epistulam scripsit Dionysius Halicarnassius.*
- 449 SEX. POM[PEIUS CN. F.] consul tituli Abellani *X 1200 a Borghesio 5 p. 109 sqq. 128 sqq. habetur consul suffectus anni 749 = 5 a. Chr. is, qui in fastis minoribus X CII, I p. 473 una littera S. . . . significatur. At cum supplementa illius tituli Pratillius finxisse videatur (cf. ad tit.), cogitari potest etiam de Sex. Pompeio Sex. f. (n. 450).*
- 450 SEX. POMPEIUS Sex. f. *Dio ind. l. 56. Proconsulem Macedoniae fuisse cum c. a. 8 p. Chr. colligunt ex Ovidii verbis (ex Ponto 4, 5, 34) scribentis Pompeium fugienti sibi barbariae tutas exhibuisse vias Bistoniumque enses prohibuisse. Possunt tamen haec ad praedia spectare, quae Pompeius in Macedonia possidebat (ex Ponto 4, 15, 15). Neque magis proconsulatus Achaiae colligi potest e titulo Attico CIA III 592: [Σ]έξτον Πομπ[η]ίου [ἀνθ]ρόπον, qui titulus ad Asiae proconsulatum pertinere potest. Consul a. 14 p. Chr. ordinarius cum*

Sex. Appuleio *fasti*. Eodem anno τὸ σάκος ἐπλήγη Dio 56, 45, 2. Συγγενής Augusti Dio 56, 29, 5 cf. Borghesi 5 p. 137—141. Germanico Caesare familiariter usus Ovidius ex Ponto 4, 5, 25 sqq., Pisonis patronus esse noluit a. 20 Tac. a. 3, 11. M. Lepidum vehementer in-cusat a. 21 Tac. a. 3, 32; quem cum etiam inopem compellaverit, ipse satis magnas opes habuisse putandus est, atque significat Ovidius (ex Ponto 4, 15, 15 seq.; 4, 5, 9 seq.) Pompeium praedia habuisse in Sicilia, Macedonia, Campania atque domum in urbe prope forum Augustum. Item Seneca de tranquillitate animi 11, 10: num quid divitior Pompeio, ubi Muretus pro Pompeio male scripsit Ptolemaeo. Quare erravisse videtur Tacitus a. 3, 72 scribens neminem e Pompei familia restaurando theatro suffecisse (a. 22) manente tamen nomine Pompei. Proconsul Asiae fuisse videtur c. a. 27—30 p. Chr. (cf. Waddington fastes n. 75), cum Valerius Maximus cum Pompeio patrono et amico (cf. 4, 7 ext. 2) Asiam petiverit (2, 6, 8). A Gaio Caesare, cognato suo, fame necatus, ut ipse heres existeret, et publico funere elatus Seneca de tranquillitate animi 11, 10. Quattuor epistulas ad eum misit Ovidius ex Ponto 4, 1. 4. 5. 15. — Ad eum referri potest tit. Abellanus X 1200: Sex. Pom[peio...] cos. cf. n. 449.

- 451 M. Pompeius A...., ex pueris senatorum filiis Arvalibus ministran-
tibus a. 118 acta Arc. VI 2078 I 53.
- 452 POMPEIUS AELIANVS iuvenis quaestorius, cui Italia et Hispania, in
qua ortus erat, interdictum est a. 61 Tac. a. 14, 41.
- 453 POMPEIUS APPIVS FAVSTINVS v(ir) c(larissimus) pr(actor) urban(us)
VI 314 d. Cf. Pompeium Faustinum praefectum urbi a. 300 chrono-
graphus p. 60 Mommsen (1891) et Pompeium Faustinum Severianum
(n. 460).
- 454 Pompeius Auctus, iuris consultus Martialis 7, 51, 3 cf. 7, 52, 1;
9, 21, 3; 12, 13; cf. Friedländer S.G.I^a p. 332.
- 455 Q. POMPEIUS BALVVS claris[simus] vir procos. pr[ov]inciae Siciliæ...
VIII 954, quem titulum propter scripturae formam secundo p. Chr.
saeculo assignavit Wilmanns.
- 456 Q. POMPE[IVS] BASSIANVS Q. f., tribu Horatia, inter testes senatus
consulti de Cyzicenis a. 138/140 III S. 7060 t. Cyzicenus.
— L. POMPEIUS CATELLIVS CELER v. n. 501.
- 457 POMPEIUS COLLEGA (nomen gentilicium Plin. ep. 2, 11, 20) consul
ordinarius a. 93 cum Prisco vel Priscino *fasti*. Consularis in causa
Martii Prisci sententiam dicit a. 100 Plin. ep. 2, 11, 20. 22. Filius ut
videtur eius qui sequitur.
- 458 CN. POMPEIUS COLLEGA. Tituli: III 306 add. p. 975 = Wadd. III
1814 b, in Armenia minore rep. (1); III 6817 Antiochiae Pisidiæ rep. (2).
Nummi: Mionnet IV 377, 17 Ancyranus (1); 374, 2 Galaticus (2); in
collectione Imhoof-Blumer (3). Cn. Pompeius Collega t. 2; Cn. Pompeius
Collegia t. 1; Cn. P. Collega n. 1; [C]n. Pompeius [Coll]ega n. 3;
Protopographia Imp. Rom. III.

Cn. Collega *Ioseph. bell. Iud.* 7, 3, 4. Po. n. 2. Legatus (legionis ut videtur vice praesidis) seditionem Antiochenam compressit a. 70 *Ios. l. c.* Legatus Vespasiani propr. provinciae Galatiae a. 75 ante kal. Iul. t. 1; n. 1 cf. t. 2; n. 2. 3. *Pater ut videtur eius qui praecedit.*

— Q. ROSCIUS COELIVS MVRENA etc. POMPEIUS FALCO.

459 Q. POMPEIUS FALCO SOSIVS PRISCVS. *Tituli: VI 1490 (1). 1491 = XIV 2803 (2).* C(larissimus) v(ir), pronepos Q. Pompei (Senecionis) Sosii Prisci (n. 492) t. 1. Quaestor k[andidatus] imp. M. Aureli[i] Antonini] Pii Felic[is] (*Caracallae vel potius Elagabali*) t. 2. Praetor designatus t. 1. Pontifex t. 1. 2. Salius t. 2. *Stemma hoc fuerit (cf. tit. Cirtensem VIII 7066):*

Sex. Iulius Frontinus cos. a. 98. 100

Q. Sosius Senecio — (Iulia)
cos. a. 99. 107

Q. Roscius cet. Pompeius — Sossia Polla, Sossia Frontina.
Falco cos. c. a. 109.

492 Q. Pompeius Senecio cet. Sosius Priscus, nat. a. 118, cos. a. 169, † a. 180.

Q. Sosius Falco cos. a. 193. Sossia Falconilla.

(incertus)

459 Q. Pompeius Falco Sosius Priscus
praet. c. a. 220—225.

460 POMPEIUS FAVSTINVS SEVERIANVS c(larissimus) v(ir), co(n)s(ularis), maritus Maeviae VIII 1438 cf. VIII S. 12558. 14741. Cf. Pompeium Appium Faustinum (n. 453).

461 CN. POMPEIUS FEROX LICINIANVS consul suffectus a. inc. idib. Octobr. cum C. Pomponio Rufo VI 468. *Fortasse idem est Pompeius delator Iuren. 4, 110 et Licinius delator Apollinaris Sidonius ep. 5, 7, cf. Borghesi 5 p. 524 sqq., qui etiam ad eum refert fragmentum Veronense (CIL V 3349): . . . cinianus cos.*

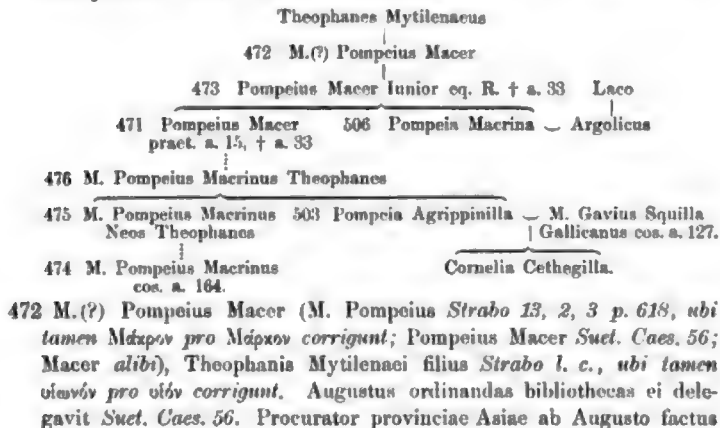
462 Sex. Pompeius Festus scripsit de verborum significatione libros XX, quorum pars magna exstat. *Citatur Macrob. sat. 3, 3, 10; 3, 5, 7 cf. 3, 8, 10 (Iulius Festus). Cf. Teuffel Gesch. d. röm. Litt. § 261, 5. „Liber Festi Pompeii ad Arcorium (scr. Artorium?) Rufum“ in catalogo Cluniacensi, Manitius Hermes XXVII 1892 p. 319.*

463 Pompeius Flaccus, eques Romanus, qui cum L. Vitellio in Syria militabat c. a. 35—37 *Plin. n. h. 15, 91 cf. 83.*

464 Pompeius Grosphus, eques Romanus Siciliensis, ad quem Horatius misit carmen 2, 16 cf. *schol.* Iccio commendatus ab Horatio *epist. 1, 12, 22.*

465 Cn. Pompeius Homullus Aelius Gracilis Cassianus Longinus, Sex. f., tribu Quirina, procurator Augusti provinciae Britanniae, procurator Augusti provinciarum duarum Lugdunensis et Aquitanicae, procurator Augusti a rationibus VI 1626 (*sub Commodo? Wilmanns ad n. 1274*).

- 466 Pompeius Iulianus, Syriae provinciae princeps, socer Euphratis philosophi *Plin. ep. 1, 10, 8.*
 — Pompeius Iunior *vide* Pompeius Macer Iunior (n. 473).
 — L. FVLVIVS . . . C. BRVTIVS PRAESENS *cel. POMPEIVS L. . . . VALENS cel. AQVILIVS VEIENTO.*
 467 Pompeius Lenaeus, libertus Cn. Pompei Magni, grammaticus *Plin. n. h. 25, 5-7; citatur Plin. n. h. ind. l. 14. 15. 20-27; 15, 127; 24, 67; 25, 63.*
 468 Pompeius Longinus, tribunus praetorianorum, Galbae amicus, a militibus exarmatus a. 69 ineunte *Tac. h. 1, 31. Fortasse pater eius qui sequitur.*
 469 CN. POMPEIVS LONGINVS (legatus Aug. pr. pr. prov.) Iudaeae a. 86 mense Maio *dipl. 14 III p. 857.* Consul suffectus a. 90 mense Octobri cum Albio Pullaeno Pollione *dipl. 79 eph. 5 p. 652. Fortasse filius eius qui praecedit.*
 — Cn. Pompeius Homullus *cel. Longinus (n. 465).*
 — CN. PINARIVS AEMILIVS CICATRICVLA POMPEIVS LONGINVS (n. 306).
 470 (C.?) POMPEIVS LONGVS GALLVS consul ordinarius a. 49 cum Q. Veranio *fasti. Praenomen dubium est: C. II 1438; Tac. a. 12, 5; Solinus 1, 29; A. fasti Antiatas I p. 327 = X 6638; Cn. Phlegon mir. 22 frg. 51 Müller FHG III p. 622. Pompeius Longus Frontin. aq. 102. Integrum nomen nusquam.*
 471 POMPEIVS MACER pronepos Theophanis Mytilenaei, filius equitis Romani illustris (n. 473), frater Pompeiae Macrinae (n. 506) *Tac. ann. 6, 18 (nomine non addito).* Praetor a. 15 p. Chr. *Tac. ann. 1, 72.* Ipse sibi una cum patre mortem conscivit a. 33 p. Chr., cum damnatio sororis instaret *Tac. ann. 6, 18. Avus fortasse M. Pompei Macrini Theophanis (n. 476). Stemma tale fuerit:*

- Strabo l. c. Idem videtur esse Macer, quo duco Ovidius (ex Ponto 2, 10, 21 seq.) non solum Asiae urbes perspexit, id quod ad Asiae procurationem pertinere verisimile est, sed etiam Siciliam vidit, id quod procurationem Siciliae indicare videtur, quas procurationes post a. 734 = 20 a. Chr. collocandas ex Ovidii vita collegit Klein, Verwaltungsbeamten 1 p. 180 seq. Ovidii uxoris (tertia) cognatus fuisse videtur ex Ponto 2, 10, 10. Scripsit et Antehomerica (Ovid. amores 2, 18, 1) et Posthomericæ (ex Ponto 2, 10, 13), itaque Niacus dicitur (ex Ponto 4, 16, 6). Ovidius ex tetrastichon Macri carmine librum in malos poetas composuit Quint. 6, 3, 96. Iudicium de eo Quintiliani 10, 1, 87. Post Macrum Vergilius Quintilian. 12, 11, 27; 10, 1, 56 (nisi his locis Aemilius Macer intellegendus). Πομπηίου Μάκρου (vel Μάκρου) aut huius aut filii (n. 473) fragmentum tragoediae (Medeae?) exstat in Stobaei florilegio 78, 7. Neque liquet, utrum hic an filius (n. 473) e. a. 19 p. Chr. inter primos Tiberii amicos fuerit (Strabo l. c), cf. Hillscher, Jahrb. f. class. Philol. Suppl. 18, 1891 p. 427.*
- 473 Pompeius Macer Iunior (Πομπηίου, ὁ δὲ Μάκρου [scr. Μάκρου?] νεωτέρου Anthol. Pal. 9, 28; Πομπηίου νεωτέρου Anthol. Pal. 7, 219), Theophanis Mytilenaei nepos, pater Pompei Macri (n. 471) et Pompeiae Macrinae (n. 506), illustris eques Romanus Tac. ann. 6, 18 (nomine non addito). Huius videntur esse epigrammata Anthol. Pal. 7, 219; 9, 28, cf. Hillscher, Jahrb. f. class. Philologie Suppl. 18, 1891 p. 427 sqq. Ipse sibi mortem conscivit a. 33 p. Chr. Tac. ann. 6, 18. Ad eum potest pertinere Suet. Tib. 57 cf. supra n. 440. Male autem ad eum rettulit Hillscher l. c. titulum Mytilenaeum Pompei Macrini Νέου Theophanis (n. 475).
- 474 M. POMPEIUS MACRINUS consul ordinarius a. 164 cum P. Iuventio Celso fasti. Nepos fortasse vel filius eius qui sequitur.
- 475 [M. P]OMPEIUS MACRI[NV]S NEOS THEOPHANES quattuorvir, quaeator propraetore Ponti et Bithyniae (itaque ante a. 135 cf. Dio 69, 14, 4), tribunus plebis, praetor urbanus, curator viae [Lati]nae, legatus (aut legionis aut provinciae praetoriae) . . . tit. Mytilenaeus ap. Cichorium, Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1889 p. 373, qui male ad eum rettulit titulum in Trachonitide repertum CIG 4566 = CIL III 125 Theophanis legati non Galatiae (id quod Liebenam finxit), sed Arabiae, tertio saeculo adscribendi. Filius fortasse eius qui sequitur, avus vel pater eius qui praecedit. Aut ipse aut filius eius incertus potest fuisse ille Macrinus ἡγεμὼν ἐν Σύρῳ i. e. proconsul Asiae anno LIII aetatis Aelii Aristides i. e. c. n. 170 Aristides 1 p. 415 Dindorf in subscriptione orationis 19 Eleusinae in codice Laurentiano LX 3, de quo loco monuit O. Rubensohn, Die Mysterienheiligtümer in Eleusis und Samothrake 1892 p. 210. Contra W. Schmid, Rhein. Museum 48, 1893 p. 78 Aristidis aetatem aliter computans pro Macrino coniecit (P. Iulium Geminium) Marcianum eumque anno 182—183 attribuit.

- 476 M. Pompeius Macrinus Theophanes, pater Pompeiae Agrippinillae (n. 503), socer M. Gavii Squillae Gallicani (cos. a. 127), avus Corneliae Cothegillae titulus *Lesbiacus*, *eph. epigr.* 2 p. 6 et 19 n. 23. *Nepos fortasse vel pronepos Pompei Macri praetoris a. 15 (n. 471), pater eius qui praecedit, cf. stemma sub n. 471.*
- 477 CN. POMPEIUS MAGNVS. *Tituli: cippus urbanus, bull. comun. 1885 p. 102 n. 1025 = bull. d. instit. 1885 p. 9 (1); acta Arv. c. a. 43-48, VI 2032 (2). Cn. Pom[peius] Magnus t. 1; Cn. Pompeius Magnus Suet. Claud. 27; Gai. 35; Dio 60, 5, 7; Cn. Pompeius Suet. Claud. 29; Magnus Pompeius t. 2; Seneca lud. 11, 5; Magnus Seneca lud. 11, 2; Tac. hist. 1, 48; Dio 60, 21, 5. Crassi filius, tribu Menenia t. 1. Filius (M. Licinii) Crassi Frugi (cos. a. 27) et Seriboniae Seneca lud. 11, 5. Frater (L. Calpurnii) Pisonis (Frugi Liciniani) Tac. hist. 1, 48, aliorumque, de quibus cf. Mommsen *eph. epigr.* 1 p. 147. De nominibus, quae „non a paterna stirpe, sed a materna traxit, ut reviresceret quodammodo in eo“ cf. Mommsen l. c. et *römische Forschungen* 1 p. 36 seq. n. 60. Gaius eum propter Magni cognomen paene occidit, sed cum ei ut puero pepercisset, Magnum eum appellari vetuit Dio 60, 5, 8-9; Suet. Gai. 35. Claudius hoc cognomen ei reddidit Dio 60, 5, 9 et Antoniam filiam ei collocavit a. 41 Suet. Claud. 27; Dio 60, 5, 7; 21, 5; Seneca lud. 11, 5 cf. tit. 1. Vigintivir c. a. 41, praefectus urbi feriarum Latinarum c. a. 42 Dio 60, 5, 8. Claudius ei permisit, ut quinque annis prius magistratus peteret Dio 60, 5, 8 eumque a. 43 ex Britannia Romam praemisit ad victoriam nuntiandam Dio 60, 21, 5. Quaestor c. a. 44 (natus enim videtur c. a. 24), pontifex tit. 1. Frater Arvalis c. a. 44-46 tit. 2. A Claudio interfectus (ante a. 47, cum Tacitus eius mortem non memoret) Dio 60, 31, 7; Seneca lud. 11, 2, 5; Suet. Claud. 27, 29; Tac. hist. 1, 48. — Pompeia Magni cuiusdam liberta VI 23971.*
- 478 . . . HISPANVS [P]OMPEIUS MARCEL[LVS VMB]ONIVS SILO, L. f., tribu Galeria tit. *Saguntinus* II 3839. Aut idem aut certe necessitudine cum eo coniunctus est Umbonius Silo (sic scribendum pro Silione) proconsul Baeticae a. 44, senatu motus a Claudio Dio 60, 24, 5-6.
- SER. CORNELIVS DOLABELLA METILIANVS POMPEIUS MARCELLVS.
- 479 POMPEIUS PAVLINVS (. . . eius Paulin . . . tit.) Arelatensis equitis Romani (n. 480) filius paternaeque gente pellitus(?), apud exercitum ferocissimis gentibus (Germanis) oppositus Plin. n. h. 33, 143. Legatus Germaniae superioris a. 56 tit. *Germanicus*, *notizie degli scavi* 1887 p. 221 cf. *Mommsen Korrespondenzbl. d. westdeutsch. Zeitschr.* 7, 1888 p. 58. Exercitui Germanico praest a. 58 Tac. ann. 13, 53. Consularis (consul fuit a. inc. ante a. 56) a Nerone vectigalibus publicis praepositus a. 62 Tac. ann. 15, 18. Pater vel potius frater uxoris Senecae (n. 508) videtur fuisse.
- 480 (Pompeius Paulinus), Arelatensis eques Romanus, pater Pompei Paulini (n. 479) Plin. n. h. 33, 143. Ad Paulinum eundem ut videtur

- scripsit Seneca libellum de brevitate vitae (1, 1), unde (c. 18) efficitur eum praefectum annonae fuisse c. a. 49, cf. O. Hirschfeld, *Philologus* 1870 p. 95 seq. Avus vel potius pater Pompeiae Paulinae uxoris Senecae (n. 508) videtur fuisse. L. Pompeius Paullinus nescio quis in tit. *Mauretaniae, mélanges d'archéologie et d'histoire* 1890 p. 544 n. 112.
- 481 POMPEIUS PEDO consularis, Claudii amicus, ab eo interfectus *Seneca lud.* 13, 5; 14, 2.
- 482 POMPEIUS PENNVS consularis, cui Gaius vitam dedit *Seneca de beneficiis* 2, 12, 1.
- 483 Pompeius Planta (... οὐ Πλάντα tit.), procurator (Lyciae et Pamphyliae) Vespasiano imperante tit. in *Pisidia rep. Le Bas-Waddington* 1225. Praefectus Aegypti a. 98, Traiani amicus *Plin. ad Trai.* 7, 10. Scripsit de Vitellii bello cum Othone gesto *schol. Iuv.* 2, 99. Maximus et pro se et in Plantam libros composuit, quos Plantae morte audita ut oderet, monuit *Plinius ep.* 9, 1.
- 484 Pompeius Proc(u)lus epistrategus (Thebaidis) a. 103 tit. *Copti rep., revue archéologique* 1883 II p. 176. Fortasse idem qui sequitur.
- 485 Cn. Pompeius [P]roculus, [pr]ocurator Ponti et [Bit]hyniae VI 1627. Fortasse idem qui praecedit.
- 486 T. Pomp(e)ius [P]roculus, (procurator) pro leg(ato) (Sardiniae) a. 13 p. Chr. *miliarius Sardus, eph. epigr.* 8, 742.
- 487 Pompeius Propinquus, procurator Belgicae, a militibus interfectus a. 69 ineunte *Tac. hist.* 1, 58 cf. 1, 12.
- 488 Pompeius Quintianus, Coloni amicus, mortuus *Plin. ep.* 9, 9. Ex eius posteris potest fuisse Claudius Pompoianus Quintianus.
- Rufus, Pompei filius(?), *Seneca lud.* 13, 5 vide *Pompilium Rufum* (n. 510).
- 489 POMPEIUS RVSONIANVS consul (suffectus a. inc.), tit. *Gabinus XIV* 2790. Quindecimvir sacris faciundis a. 204 *acta ludorum saecularium septimorum eph. epigr.* 8 p. 282. 284. 286. 290; tit. cit. Cf. *Iulium Pompeium Rusonianum*.
- IVLIVS POMPEIUS RVSONIANVS.
- 490 Pompeius Sabinus, medicamentum eius (L. Fulvio) Aburnio Valenti praeparatum *Galen* 13, 1022. 1027 *Kahn*.
- 491 Pompeius Saturninus, homo litteratus, a Plinio laudatus et Erucio Claro commendatus *Plin. ep.* 1, 16. Scripsit ad eum *Plinius ep.* 1, 8; 5, 21 (ubi codex *Ashburnhamensis*: Pompeio Saturnino). Alius, ut videtur, Saturninus *Plin. ep.* 5, 7; 7, 7. 8. 15; 9, 38. Vix idem est p. ... Saturni.. consul suffectus a. 103 VI 2018, id quod coniecit *Ashbach analecta hist. et epigr. lat.* p. 29.
- 492 Q. POMPEIUS SENEIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTIVS SILIVS DECIVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS AVGVSTANVS ALPINVS BELLICIVS SOLLERS IVLIVS APER DVGENIVS PROCVLVS RVTILIANVS RVFINVS SILIVS

- VALENS VALERIUS NIGER CL. FVSCVS SAXA AMYNTIANVS (*trad. VRYNTIANVS, sed. cf. Voconium Saxam Amyntianum*) SOSIVS PRISCVS. *Tituli: Tiburtinus XIV 3609 (1); Volturni rep. X 3724 (2); Tarracinae rep. X 6322 (3); Cirtensis VIII 7066 (4); urbanus VI 1490 (5). Nomen integrum, tit. 1; Q. Pompeius Senecio Sosius Priscus t. 2. 3 (in t. 3 [Senecio]o supplendum); Q. Pompeius Sosius Priscus t. 4. 5. Q. f. t. 1-3; tribu Quirina t. 1-3. 5. Natus est a. 118 p. Chr. cf. tit. 5. Filius Q. (Roscii Coelii) cet. Pompei Falconis t. 4. Triumvir monetalis aere argento auro flando feriundo t. 2 cf. 1. Quaestor candidatus Augustorum t. 1, quaestor Augusti t. 2, itaque a. 161, ut videtur. Praetor t. 1. 2. Legatus pr. pr. Asiae t. 1. 2. Praefectus feriarum Latinarum t. 1. 2. Consul ordinarius a. 169 cum P. Coelio Apollinare t. 1. 2. 4; fasti. Proconsul Asiae sortitus t. 1, c. a. 179 cf. Waddington n. 156. Praefectus alimentorum t. 1. Pontifex, sodalis Hadrianalis, sodalis Antoninianus t. 1. 2, Verianus t. 1; salius Collinus t. 1-3. Mortuus (Bruttio) Praesente cos. II (a. 180), aetate LXII annorum t. 5. Pater Sosiae Falconillae t. 4; proavus Q. Pompei Falconis Sosii Prisci (n. 459), domus suae conditor t. 5. Cf. stemma sub n. 459.*
- 493 [Po]mpeius Sev[er]us, procurator Asiae a. 127 *epistula Hadriani ad Stratoniceam-Hadrianopolim data, bulletin de correspondance hellénique 11, 1887 p. 110.*
- 494 Pompeius Silo rhetor, aequalis M. Porcii Latronis *Seneca contr. 3 praef. 11; 7, 8, 10; 9, 5, 10 alibi. Ex posteris eius potest esse M. Larcus Magnus Pompeius Silo consul a. 82.*
- M. LARCIUS MAGNVS POMPEIVS SILO.
- 495 M. POMPEIVS SILVANVS. *Tituli: Dalmaticus III S. 9938 (1); Tripolitanus VIII S. 11006 (2); Pompeianus IV 2560 (3). M. Pompeius Silvanus t. 1; . . . Silvanus t. 2; Pompeius Silvanus alibi. Consul suffectus a. 45 mense Iunio cum Rufo Ioseph. ant. Ind. 20, 1, 2; consul t. 2. Proconsul Africae, ex qua provincia reus absolutus est a. 58 Tac. ann. 13, 52 (ubi cod. Pomponium Silvanum); proconsul t. 2. [Quindecimv]ir s(acris) [f(aciundis)] t. 2. Legatus Aug. pr. pr. Dalmatiae a. 69—70 t. 1; Tac. hist. 2, 86; 3, 50. Curae pecuniae in urbe praepositus a. 70 Tac. hist. 4, 47. Curator aquarum a. 71—73 Frontin. aq. 102. Consul suffectus II c. a. 74 cum Tampio Flaviano t. 3.*
- Q. POMPEIVS SOSIVS PRISCVS v. n. 492.
- 496 Pompeius Trogus (*sic Iustin. praef. 1; 38, 3, 11; Plin. n. h. ind. auct. l. 7—18. 31; Pompeius Orosius; Trogus alibi*) maiores suos a Voconitiis originem ducere, avum suum Trogum Pompeium Sertoriano bello civitatem a Cn. Pompeio percepisse dixit (*itaque praenomen ei fuerit Gnaeo*), patrem sub Gaio Caesare militasse epistularumque et legationum simul et anuli curam habuisse *Iustin. 43, 5, 11—12. Graccae et totius historiae orbis Latino sermone composuit, quattuor et quadra-*

- ginta volumina esidit *Iustin. praef. 1. 4.* Mortuus post a. 734 = 20 a. Chr., cum signa tum a Parthis reddita referat *Iustin. 42, 5, 11.* Citatur vel commemoratur *Plin. n. h. 7, 33; 10, 101; 11, 129. 274-276* (de animalibus); *17, 58; vita Aureliani 2, 1; Probi 2, 7; Oros. 1, 8, 10; 4, 6; 7, 27. 34; alibi.*
- 497 Pompeius Valens, cuius servus in Hadriani rescripto nominatur *Digest. 48, 18, 1, 22.*
- 498 Pompeius Varus, sodalis Horatii *Hor. carm. 2, 7 schol.*
- 499 A. POMPEIUS VOPISCVS legatus Thraciae sub Pio nummi Bizyes: *Mionnet S. 2, 233, 164 seq.; Hadrianopolis: l. c. 303, 615; Brit. Mus. p. 116, 3; Pautaliae: Mionnet 1, 398, 233; 2, 367, 973-976; Brit. Mus. p. 141, 2; Philippopolis: Mionnet 1, 416, 343; S. 2, 447, 1443 seq.; Leake Europa S. p. 141; Plotinopolis: Mionnet 1, 420, 362; S. 2, 480, 1637. Praenomen in nummis Hadrianopolitanis, nomen gentile in Pautaliotis, ubi non Ἰγν. M. Πομπ., sed Ἰγν. Πομπ. legendum esse monuit Pick.*
- 500 L. POMPEIUS VOPISCVS consul suffectus kalendis Martiis a. 69 cum L. Verginio Rufo II *acta Arr. VI 2051; Tac. hist. 1, 77 cf. III S. 7006-7008.*
- 501 L. POMPEIUS VOPISCVS C. ARRVNTIVS CATELLIVS CELER (sic *acta Arr. a. 81; omisso C. a. 80. 81. 91; L. Pompeius Catellius Celer a. 90; L. Arruntius Catellius Celer a. 90; C. Arruntius Catellius Celer II S. 5264; X 8038 in consulatu; . . . C. Arruntiu . . . acta Arr. a. 75) consul suffectus c. a. 72 mense Octobri cum M. Arruntio Aquila X 8038, cf. *Henzen acta Arr. p. 195. Frater Arvalis a. 75. 80. 81. 90. 91. a. inc. Domitiani, acta Arr. VI 2054. 2059. 2060. 2067. 2068. 2070. 2071. Legatus Aug. propr. Lusitaniae a. 77-78 II S. 5264.**
- 502 Pompeius Urbicus, eques Romanus illustris, ut adulter Measalinæ Claudii iussu necatus a. 48 *Tac. ann. 11, 35.*
- 503 Pompeia Agrippinilla, filia M. Pompei Macrini Theophanis (n. 476), uxor M. Gavii Squillae Gallicani (cos. a. 127), mater Corneliae Cethegillae tit. *Lesbiacus eph. epigr. 2 p. 6 et 19 n. 23, cf. stemma sub n. 471.*
- 504 Pompeia Celerina, Plinii soerus, ad quam scripsit *epist. 1, 4, uxor fortasse Vettii Proculi vitrici secundae Plinii uxoris ep. 9, 13, 13. Cf. de ea ep. 1, 4; 1, 18, 3; 3, 19, 8; 6, 10, 1 ad Trai. 51.*
- 505 Pompeia Faustina, cui divi fratres rescripserunt *Digest. 35, 3, 3, 3.*
- 506 Pompeia Maerina, proneptis Theophanis Mytilenaci, filia equitis Romani illustris (n. 473), soror Pompei Macri praetoris a. 15 p. Chr. (n. 471), uxor Argolici, nurus Laconis e primoribus Achaeorum, in quam exilium statuitur a. 33 p. Chr. *Tac. ann. 6, 18 cf. stemma sub n. 471.*
- 507 Pompeia Marullij[na] nom. in tit. *Nemausensi XII 3169 legati cuiusdam Neræ et Traiani.*
- 508 Pompeia Paulina, filia Pompei Paulini legati Germaniae (n. 479) vel potius praefecti annonae (n. 480), uxor Senecae *Tac. ann. 15, 60;*

Seneca ep. 104, 1. 2. 5; Dio 62, 25, 1. Una cum marito venas exsolvit a. 65, sed Neronis iussu mori prohibita, paucos annos marito superstes *Tac. ann. 15, 63 seq. cf. Dio 62, 25.*

- 509 POMPEIA PLOTINA. *Tituli: Epistulae eius ad Hadrianum altera, altera ad Epicureos Athenienses a. 121 scriptae, Athenis repertae a. 1890, Έπιςταλε άρχαιολογική 1890 p. 143 seq., cf. Diels, Archiv für Gesch. d. Philosophie 1891 p. 486 sqq. (1); XI 1333 (2); IX 5894 (3); XIV 2161 (4); divae Plotinae: V 4387 (5), 4485 (6), 7617 (7), VI 966 (8), VIII 993 (9), XI 407 (10); tegulae eius: X 8043, 4; XII 5678, 1; XV 441 seq., 691-703. Nummi: Eckhel 6 p. 465 sqq.; Cohen 2^a p. 96-99. 246.*

Pompeia Plotina (*Victoris epitome 42, 21; Plotina alibi.* Coniunx Traiani imperatoris *tituli, nummi, scriptores.* Palatium intrat a. 99 *Dio 68, 5, 5.* Augustae nomen recusat a. 100 *Plinius panegy. 84.* Nominatur Augusta a. 105 *t. 2; accipit igitur hoc nomen inter a. 100-105.* Traiani gloriam auxit (*Vict. epit. 42, 21.* Hadriano favit *vit. Hadr. 2, 10; 4, 1. 4.* Opera eius Hadrianus imperator factus *Dio 69, 1, 2; 69, 10, 3; vit. Hadr. 4, 10; Eutrop. 8, 6; Vict. Cars. 13, 12.* Reliquias Traiani Romam detulit *vit. Hadr. 5, 9. In vivis fuit etiam a. 121, t. 1.* Mortua a. 122, ut videtur, quo anno Hadrianus e Britannia in Galliam reversus in eius honorem basilicam apud Nemausum extruxit *vit. Hadr. 12, 2.* Etiam templum mortuae ei aedificavit et carmina in eam composuit Hadrianus *Dio 69, 10, 3.* Consecrata *Cohen² 2 p. 97 n. 8 cf. p. 246; tit. 5-7.* — Virtutes eius laudantur *Dio 68, 5, 5; Plin. paneg. 83.* Litteras accipit a (C. Licinio Voconio) Romano *Plin. ep. 9, 28.* *Ipsius litterae, t. 1. Spuria videtur esse epistula Hadriani ad matrem apud Dositheum, divi Hadriani sententiae et epistolae § 15, Böcking corpus iuris antriustiniani p. 211.*

— L. IVLIVS POMPILIUS BETVLENVS APRONIANVS.

— A. IVLIVS POMPILIUS PISO T. VIBIVS [VARVS] LAEVILLVS BERNICIANVS.

- 510 Pompilius Rufus praefectus a Claudio interfectus *Seneca lud. 13, ubi codices Rufus (Routius Sangall.) Pomilius, libri deteriores Pompeii filius, Bücheler Rufus Pompilius. Cum Rufrio Pollione praefecto praetorio eum confert Hirschfeld VG 1 p. 220 n. 8.*

— T. Pompeius Proculus v. T. Pompeius Proculus (n. 486).

- 511 Pomponianus, hospes Plinii maioris Stabii a. 79 *Plin. epist. 6, 16, 11-14.*

- 512 . . . POMPONIANVS II[Ilvir viar. cur. vel simile quid . . .], tribunus plebis, praetor *XI 4357 (Ameriac).*

- 513 POMPONIANVS? vel potius POMP(ONIVS) MAGIANVS? (*legitur HONIMAIHANOT, Dessau coniecit: HONIL MAI'IANOT*), legatus Aug. pr. pr. provinciae Thraciae *tit. Philippopoli rep. Archaeologisch-epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich 1886 p. 206.*

- 514 ... [PO]MPONIANVS SECVNDVS P. CEST. IVS PRISCVS DV-
CENIVS PROC[VLVS leg. imp. Ca]les. Nervae Traiani Aug. legion[....,
sevir eq. R.] turmae VI, tribunus militum legionis XXI ra[pacia...]
V 7447 (Valentiae). Filius potest esse C. Ducentii Proculi consulis
a. 87; necessitudine quadam coniunctus cum .. Quintio C. f. [Pa]llatina
Cestiano Ducentio Proculo X 5821.
- Fabius Pomponianus.
— P. FL(AVIVS) PVDENS POMPONIANVS.
— M. RVBRENVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS.
— C. TVLLIVS CAPITO POMPONIANVS PLOTIVS FIRMVS.
- 515 Pomponius, eliens Seiani humili loco natus, ut videtur, *Tac. a. 6, 8.*
- 516 POMPONIVS (*sic Dio; Pompedius vel Pompeius Iosephus*) senator,
maiestatis accusatus, sed cum Quintilia amica nihil confessa esset, a
Gaio absolutus a. 40 *Dio 59, 26, 4; Iosephus ant. Iud. 19, 1, 5.*
- 517 (POMPONIVS) vir praetorius, filius Sex. Pomponii (n. 520) *Plin. n. h.*
22, 120 cf. 20, 215.
- 518 POMPONIVS legatus Pannoniae inferioris *inter a. 216 et 247? Eph.*
epigr. 4 p. 508 dipl. 72.
- 519 C. POMPONIVS consul suffectus a. 65 mense Augusto cum C. Anicio
Ceriali *IV 2551.*
- Q. POMPONIVS *Dio 59, 6, 2, vide n. 563.*
- 520 Sex. Pomponius, princeps Hispaniae citerioris, pater (Pomponii)
n. 517, Plin. n. h. 22, 120 cf. 20, 215.
- 521 Sex. Pomponius, auctor iuris celeberrimus, scripsit Hadriano im-
perante (*cf. Digest. 1, 2, 2, 49*) librum singularem enchiridii *Digest.*
1, 2, 2; cf. 50, 16, 239; item Antonino Pio mortuo epistularum librum
sextum Digest. 50, 12, 14. Cum igitur epistularum librum septimum,
ubi scriptum est (Digest. 40, 5, 20): „ego discendi cupiditate, quam
solam vivendi rationem optimam in octavum et septuagesimum annum
aetatis duxi“ etc., et ipsum post a. 161 composuisse videatur, natus sit
post a. 84 p. Chr. De permultis eius scriptis cf. Krüger, Geschichte
der Quellen u. Litteratur d. röm. Rechts p. 173—177; Teuffel, Gesch.
d. röm. Litteratur² § 350, 6—9.
- 522 T. POMPONIVS AN[TI]STIANVS consul suffectus a. 121 cum L. Pom-
ponio Silvano *acta Arc. VI 2080, 59.*
- 523 M. Pomponius Bassulus, M. f., M. n., M. pron., M. abn., tribu
Cornelia, maritus Can(triae) P. f. Long(inae) tit. *Aeclanensis IX 1164.*
Pater ut videtur eius qui sequitur.
- 524 M. Pomp(onius) Bassulus Longinianus, tribu Cornelia, eques Ro-
manus L(aurens) L(avinas), avunculus (Eggii?) Ambibuli iunioris
tit. Aeclanensis IX 1165. Filius ut videtur eius qui praecedit, cf.
stemma l. c. propositum a Mommseno.
- 525 POMPONIVS BASSVS ab Elagabalo interfectus c. a. 219, maritus
(Anniae Faustinae), quae erat ἀδελφὸς Claudii Severi et Marci Anto-

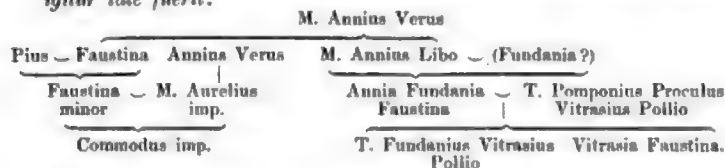
- nini et mox ab Elagabalo in matrimonium ducta est *Dio* 79, 5, 1. 4. *Idem videtur esse Pomponius*, Bassi pater, legatus Moesiae ante a. 217 *Dio* 78, 21, 2, *itemque Bassus consul ordinarius* a. 211 cum *Gentiano fasti. Potest esse filius C. Pomponii Bassi Tertianii* n. 531.
- 526 (POMPONIVS) BASSVS, filius Pomponii (n. 525), ὃ τῆς Μοσίας ἀρέαντα ὑπασιπαιγῆται, a Macrino a. 217 in insulam relegatus *Dio* 78, 21, 2. *Pater potest esse eius qui sequitur.*
- 527 POMPONIVS BASSVS princeps senatus imperante Claudio Gothico 268—270 (*Victor*) epitome 34, 3. *Ad eum pertinere videtur tit. urbanus bilinguis* VI 3836 = *Kaibel IGI* 1076: Πομπ(ωνίω) Βάσσ[ω . .] τοῦ γένους λαμ[πρ(οτάτου) . . ὑπάρ]ω δις . . . ἐπα[ρχω] Πάμης προμαγ[ιστρ(ω) π]οντι(κ)ῆ ἐπανορθ(ωτῆ) πάσης Ἰταλ(ίας) κομ(ιστῆ) βασιλ(ικῆ) . . νθ. cf. *Mommsen eph. epigr.* 1 p. 139. *Itaque idem fuit Bassus consul ordinarius* aut a. 258 cum Tusco aut a. 259 cum Aemiliano, consul ordinarius II a. 271 cum Aureliano *fasti. Uxor eius Pomp(onia) [G]ra[t]id[ia] tit. cit. Filius potest esse eius qui praecedit.*
- 528 Pomponius Bassus, Galeni amicus, stoicus *Galen.* 12, 780 seq.; 19, 8, 10; 13, 60. 1017 seq. 1083 Kühn. *Fortasse idem ac* n. 531.
- 529 L. [PO]MPONIVS BASSVS consul suffectus a. 118 *acta Arr.* VI 2078 b 22. — L. Pompon[ius . . proconsul?] Gal(liae) Narbo[nensis . .] *tit. urbanus, de Rossi Roma sotterranea* 2 p. 281.
- 530 T. POMPONIVS BASSVS. *Tituli:* VI 1492 (1); *miliarii Cappadociae et Galatiae:* III 309, a. 98/99 (2); III 6896 (*Amasiae in Ponto Galatico*), a. 97 (3); III 6897, a. 98/99 (4); III 6899, a. 97/98 (5); *tit. Partii in Mysia rep.:* III 377 cf. *Mommsen Hermes* 3 p. 125 (6); *tabula alimentaria Veleiae* XI 1147 pag. III 13, 53 (7). *Ad eundem videtur pertinere tit. Ephesius Mitteilungen d. archaeol. Instit. zu Athen* 1885 p. 401 = *Bull. de corr. hell.* 1886 p. 95 seq. (8). — *Nummi Caesareae Cappadociae:* *Mionnet* 4, 411, 30; 412, 33 (1); 34 (2); 35 (3); *S. 7*, 665, 35—37 et in musco *Berol.* (4); *Mionnet* 4, 413, 45 (5); *S. 7*, 669, 57 (6); 58. *Ancyrae:* *Mionnet* 4, 377, 18, 19 cf. *Muret, Mém. de num.* 3 p. 331 et in musco *Berol.* (7). *Galatiae:* *Mionnet* 4, 375, 3—376, 14; *S. 7*, 632, 4—5; 6 (8); 7—9; *Muret l. c.* p. 329; *mus. Berol.:* cf. *de his nummis Pick, Wiener numismat. Ztschr.* 23, 1892 p. 74 n. 105. *T. Pomponius Bassus t. 1. 2 (supplendus); n. 1. 2. 4. 7; Pomponius Bassus plerumque; Bassus t. 6 et pauci nummi. Legatus M. Ulpii Traiani proconsulis Asiae sub Tito a. 79/80 t. 8. Legatus Aug. pr. pr. Galatiae et Cappadociae a. 95/96—100/101 t. 2—5; nummi; minus certi sunt nummi annum 94/95 (n. 1) vel tempus anno 102 posterius indicantes (n. 8, ubi esse dicitur: Traianus Da[cicus]). Cura rei alimentariae ei a Traiano demandata c. a. 101, t. 1. 7. Magistratus amplissimos gessit, exercitus rexit totumque se reipublicae, quamdiu decebat, obtulit; otiosus senescit* *Plin. ep.* 4, 23 *ad eum scripta.*

- 531 C. POMPONIVS BASSVS TERENTIANVS proconsul Lyciae et Pamphylicae fortasse sub Commodo, qui dicatur Aug. pius felix, non ut posteriores pius felix Aug. tit. Lycius, Brandorf *Reisen in Lykien* p. 71 n. 50. Potest esse pater Pomponii Bassi n. 525. Fortasse idem ac n. 528.
- 532 C. POMPONIVS CAMERINVS consul ordinarius a. 138 cum T. Iunio Nigro VIII S. 11451; fasti.
- 533 P. POMPONIVS CORNELIANVS c(larissimus) i(uvenis) V 3106 (Vicetiae). Vide num idem sit qui sequitur.
- 534 P. POMPONIVS CORNELIANVS consularis, curator rerum publicarum (V 3254), maritus Iuliae Magiae, pater Iuliani (n. 544) et Magiani (n. 549) tit. Veronenses I 3318. 3243. 3254. Vide num idem sit qui praecedit.
- 535 Pomponius Cornelius Lollianus Hedianus, Ασάγχης καὶ Ἡτιάου, ὑπατιχῶν συν[γ]νής tit. Smyrnaeus CIG 3191; fuit igitur affinis Hedii Rufi Lolliani Gentiani (Dessau).
- 536 L. POMPONIVS DEXTER CELERINVS c(larissimus) v(ir) consul (aodalis) Aurelianus Antoninianus VIII 1222 tit. Africanus.
- 537 POMPONIVS [E]RVCIVS (lapis Eruec- pro Eruc-) TRIARIVS filius C. Erucii Clari tit. Berytius III 175 et Pomponiae Triariae n. 584.
- 538 L. POMPONIVS FLACCVS (sic in consulatu; male fasti Lunenses XI 1356 = I p. 476; L. Pontio Flacco; Pomponius Flaccus plerumque; Flaccus Ovidius et Iosephus), L. f. Dio ind. l. 57. Legatus legionis in Moesia, fortasse legatus provinciae Moesiae ipsius sub auspiciis Poppaei Sabini fuit c. a. 15 Orid. ex Ponto 4, 9, 75 sqq. cf. Tac. a. 2, 66; 1, 80; Henzen acta Arv. p. 195; v. Domaszewski Rhein. Museum 45, 1890 p. 1 sqq. Adest in senatu a. 16 Tac. a. 2, 32. Consul ordinarius a. 17 cum C. Caelio Rufo fasti, cf. Orid. ex P. 4, 9, 58-60. Legatus pr. pr. Moesiae a. 18 vel a. 19 Tac. a. 2, 66, iterum sub Poppaeo Sabino, cf. v. Domaszewski l. c. Rhescuporidem cepit Tac. a. 2, 66; Vell. 2, 129. Legatus Aug. pr. pr. Syriae succedens Aelio Lamiae a. 32-33 nummi Antiocheni, Mionnet 5, 167, 171 seq. et in museo Berol., exhibentes annum 82 aerae Caesaricae = a. 33-34 p. Chr.; Tac. a. 6, 27; Suet. Tib. 42; Ioseph. ant. 18, 6, 2 seq.; cf. Borghesi 5, 85 sqq.; Zumpt comm. epigr. 2 p. 129 sqq.; Schürer Gesch. d. jüdischen Volkes 1 p. 268 seq. In hoc magistratu defunctus fine anni 38 Tac. a. 6, 27, nisi forte de a. 35 recte cogitavit Keim ap. Schürer l. c. Frater Pomponii Graecini (n. 540) Orid. ex. P. 4, 9, 58 sqq. Scripsit ad eum Ovidius amicus ex Ponto 1, 10.
- 539 [P]OMPONIVS GRAECINVS C. [f.] (ut videtur; exstat enim in lapide C), [p]raef(e)c[t]us ur[bi] feriarum Latinarum, [X]vir atlit. . . [p]raefect. . . tit. Igurinus in CIL XI edendus. Vide num idem sit is qui sequitur.
- 540 C. aut P.(?) POMPONIVS GRAECINVS. In consulatu: C. Pompeius Graecina male fasti Antiales I p. 475 = X 6639; P. Pompo . . .

- VI 10399. *Alibi*: Graecinus (. . . Graecin . . . *acta Arr. a. 21, VI 2023 b 26*). L. f., *siquidem Dio ind. l. 57 fratrem eius L. Pomponium Flaccum (n. 538) recte L. f. appellavit; quare rix idem est qui praecedit (n. 539)*. Consul suffectus a. 16 mense Maio cum T. Statilio Tauro ordinario VI 10399, deinde cum C. Vibio Libone *vel potius C. Vibio Rufo(?)*, *fasti Antiates*; consuli ei gratulatur Ovidius *ex Ponto 4, 9*. Frater Arvalis *cooptatus ut videtur a. 21 acta Arr.* Frater L. Pomponii Flacci (n. 538) *Ovid. ex Ponto 4, 9, 58 sqq. cf. 1, 10, 37*. Mater, uxor, fratres Graecini salvi sint precatur Ovidius *ex Ponto 2, 6, 15 seq.* *Filia eius potest esse Pomponia Graecina (n. 579)*. *Scriptit ad cum Ovidius amicus amores 2, 10; ex Ponto 1, 6; 2, 6; 4, 9*.
- 541 L. POMPONIVS GRATVS L. f., tribu Lemonia, vir clarissimus, bis consul, [eu]r[ator] op[erum] [publ[icorum]] et aed[ifum] sacr[arum] VI 1493 t. a Mommseno emendatus.
- 542 C. Pomponius Hylas, procurator Augusti *fistula plumbca Romae rep., Lanciani silloge aquaria n. 73 cf. 72*.
- 543 POMPONIVS IVLIANVS legatus Augustorum (duorum) pr. pr. provinciae Syriae *vel potius Arabiae a. 236 tit. Kcfr el Laka in confiniis Syriae et Arabiae rep. Le Bas-Waddington 3, 2399 = CIG 4585 add. p. 1187. Idem videtur Pompon(ius) Iulianus R. (?) legatus c. a. 244 tit. Albanus VI 793 = XIV 2258*.
- 544 (POMPONIVS) IVLIANVS filius P. Pomponii Corneliani (n. 534) et Iuliae Magiae *tit. Veronenses V 3318, 3243. Fortasse idem qui praecedit*.
- 545 . . P]omponius L. . . murianus, Cai filius, tribu Papiria, egregius vir, functus adv[oca]tione fasci Hispaniaru[m], Al]pium, patrimoni tract[us . . .] Karthaginis et a com[mentari]is [pra]efector(um) praetori[o et pro]curator duccenarius Auf[g(usti) nost]ri dio[ce]cescos [H]a[dru]me[t]in[ae] . . .] *tit. Suffetulae in provincia Byzacena rep. VIII S. 11341*.
- 546 POMPONIVS LABEO legatus Moesiae praetorius per octo annos (a. 25—33) *Tac. a. 4, 47; 6, 29; Dio 58, 24, 3. Repetundarum accusatus, una cum Paxaea uxore sponte mortuus est a. 34 Tac. a. 6, 29; Dio 58, 24, 3*.
- 547 L. POMP[ONIVS?] LIBERALIS consularis trium Daciarum c. a. 198—209 t. *Apulensis III 1174*.
- C. EGGIVS AMBIVLV[S] POM[PONIVS LON]GINVS CASSIANVS L. MAECIVS POS[TVMVS].
- 548 M. POMPONIVS MAECIVS PROBV[S] clarissimus puer, filius M. Maecii Probi et Pomponiae Arviae *tit. Tarraconensis II 4124*.
- 549 (POMPONIVS) MAGIANVS filius P. Pomponii Corneliani (n. 534) et Iuliae Magiae *tit. Veronenses V 3318, 3243. Vide num idem sit Pomponius Magianus (?) supra n. 513. Ex eius posteris potest esse M. Rubrenus Virius Priscus Pomponianus Magianus Proculus (X 5058)*.
- 550 C. POMPONIVS MAGNV[S] legatus Augustorum (*scilicet Curacallae et Getae a. 211/12, cum alterum g in rasura sit*) pr. pr. clarissimus vir

- praeses (Numidia), maritus Aeliae Prosperae *tit. Lambacesitanus VIII 2748*.
- 551 M. Pomponius Marcellus, grammaticus Latinus Tiberio imperante *Suet. gramm. 22; Dio 57, 17, 2*.
- 552 Q. POMPONIVS MARCELLVS consul suffectus a. 121 mense Aprili *acta Arr. VI 2080, 56*.
- 553 Q. POMPONIVS MATERNVS consul (suffectus a. inc.) mense Iunio cum M. Iunio Mettio Rufo *tit. urbanus Dessau inscr. Lat. 1622 (ubi nomen integrum); tegulae XV 69. 939. 1409. Memoratur in fistula plumbea Bais rep. Eph. epigr. 8, 378 (Q. Pomponi Matern.)*.
- 554 Pomponius Mela, Tingenterae in Baetica natus *Mela 2, 96*, scripsit de chorographia libros tres qui exstant, anno aut 41 aut 44, cum *Mela 3, 49 aut Gai aut Claudii de Britannia triumphum significet. Auctor Plinii n. h. l. 3-6, 8, 12, 13, 21, 22. Citatur Jordan. Getica 3, 16*.
- 555 Q. POMPONIVS MUSA. *Tituli Veliterni X 6568 (1); 6584 (2). Tegulae urbanae XV 1375 (3). Tit. sepulchralis urbanus VI 7945 (4). Q. Pomponius Musa in consulatu dipl. 42 III p. 884; Q. Pomponi Musaeas (sic) t. 3; Q. Pompo[nius] Musa t. 4; Q. Pom. Musa t. 1; [P]omponius Musa t. 2. Consul suffectus inter a. 145-160 mense Decembri cum L. Cassio Iuvenale dipl. 42, 43 III p. 884 seq. cf. t. 1. Praedia eius suburbana t. 3. Ad familiam eius pertinere potest X 5689*.
- 556 Pomponius Numida (nomen gentile scripsit Porphyrio), amicus (Aelii) Lamiae, ex Hesperia (Hispania sive Mauretania?) rediit *Horatii carm. 1, 36 schol.*
- 557 Pomponius Porphyrio commentarios in Q. Horatium Flaccum scripsit tertio vel quarto saeculo, cf. *Teuffel Röm. Literaturgesch.⁵ § 374, 3*.
- 558 T. POMPONIVS PROCVLVS VITRASIVS POLLIO consul II a. 176. *Tituli: Legionensis II S. 5679 (1); urbanus VI 1540, ubi nomen excidit (2); Odessitani: III 762 (3), revue archéol. 35 p. 115 (4), archaeol. epigraph. Mittheilungen 1886 p. 184 (5); Moesiacus III S. 7420 = 6125 (6); Nemausensis XII 3168 (7); ab uxore eius ad aquas Griselicas positus XII 361 (8); a filia prope Cales positus X 4635 (9). Idem Vitrasiun Polio intellegi potest VI 2010 a 19 (10); tegula urbana XV 520 inscripta ex pr. Fundaniae Faustinae et Vitrasii Pollio(nis) aut ad ipsum et uxorem eius aut ad filium eius T. Fundanium Vitrasiun Pollionem eiusque matrem referenda est (11).— T. Pomponius Proculus Vitrasiun Pollio t. 1. T. Vitrasiun Pollio t. 3, 4, 6-8 cf. 9. Vitrasiun Pollio Digest. 27, 1, 15, 17 cf. t. 5. Pollio Aristides 26 p. 529 seq. Honores inverso ordine exhibet t. 2. [Triumvir monetal]is aere argento auro flando feriundo, quaeator (scilicet imperatoris t. 8), praetor (item t. 8). [praefectus alimento?]rum t. 2. Legatus Galliae Lugdunensis sub Hadriano c. a. 136-137 *Modestin. Digest. 27, 1, 15, 17*, Consul suffectus c. a. 138-140 t. 1, 9 cf. *Waddington fastes n. 142*. Legatus Aug. pr. pr. provinciae Hispaniae citerioris t. 1 cf. 7. Legatus*

Augusti pr. pr. provinciae Moesiae inferioris *t. 1. 3-6* sub Pio *t. 3.* Proconsul provinciae Asiae *t. 1. 8; Aristides 26 p. 529 seq., c. a. 152 cf. Waddington mémoires de l'académie 26, 1, 1867 p. 230 seq.; fastes n. 142.* Sodalis Antoninianus (*post a. 161*) *t. 2.* Pontifex *t. 1. 8. 9.* Comes [M. Antonini et L. Ver]i Augustorum expeditio[nis . . . Germ]anicae (*a. 167-169*), item comes [M. Antonini et Com]modi Augustorum expeditio[nis Germanicae Sar]maticae (*a. 169-175*), his donis m[ilitari]bus donatus, cor[onis muralib]us II, vallis[ar]ibus II, aureis II, has[tis puris IIII, vexillis IIII] *t. 2.* Consul II ordinarius a. 176 cum M. Flavio Apro II *cf. t. 8.* [Affinis Aug]ustorum *t. 2 (supplevit Hirschfeld).* Maritus A[nniae Fundaniae Faustinae] (*cf. t. 1. 8. 11*), imp. Caesaris M. [Antonini Aug. et div]ae Faustinae Pia[is] pa[tr]uelis, cognatae Commodi (*Hirschfeld*) Aug. [Huic senatu]s auctoribus im[per]atoribus Antonino et] Commodo Augustis G[ermanicis Sarmati]cis statuas duas, u[er]nam habitu milita[ri] in foro divi Trai[ani], alteram habitu civili in prona[ti]o aedis divi Pii pon[endas] cen[suit] (*inter a. 176-180*) *t. 2.* Patronus ordinis sacerdotum domus Augustae primis Commodi annis advenisse videtur *t. 10.* Pater [Vitrasi]ae T. f. Faus[tinae] *t. 9, et fortasse T. Fundanii Vitrassii Pollionis (VI 1978).* Stemma igitur tale fuerit:

— C. IVLIVS POMPONIUS PYDENS SEVERIANVS.

- 559 POMPONIUS RVFVS consularis c. a. 101 *Plin. ep. 3, 9, 33; agit contra Iulium Bassum c. a. 103-104 Plin. ep. 4, 9, 3. Utrum idem sit n. 560 an n. 561, non liquet.*
- 560 C. POMPONIUS RVFVS consul suffectus idibus Octobribus a. inc. cum Cn. Pompeio Feroce Liciniano VI 468. *Vide num idem sit qui praecedit.*
- 561 Q. POMPONIUS RVFVS. *Diplomata militaria: 16 III p. 859 (1); 20 III p. 863 (2); archaeologisch-epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich 11, 1887 p. 25 (3). Tit. Lepti magna rep. VIII 13 cf. add. p. 979 (4).* Q. Pomponius Rufus *t. 1-4.* P. [f.] *t. 4; neque igitur pater eius fuisse potest Q. Pomponius Q. f. Col. Rufus praefectus alae a. 64 dipl. 3 III p. 846.* Legatus Aug. propr. provinciae Dalmatiae *t. 1. 4, a. 93* mense Iulio *t. 1.* Legatus Aug. propr. provinciae Moesiae *t. 1. 4 inferioris a. 99* mense Augusto *t. 2. 3.* Consul suffectus a. inc., pontifex, so[dalis . . .] *t. 4. Vide num idem sit n. 559.*
- 562 P. POMPONIUS SECVNDIANVS legatus Augusti propraetore (provinciae Galatiae) *tit. Ancyranus CIG 4035.*

- 563 P. . . IVS POMPONIVS SECVNDVS. *Tituli prope Vindonissam rep. XIII 5200 (1); 5201 (2).* . . . io Pomponio S. . . t. 1; . . . undò t. 2. *In consulatu: P. Po[mpon]io Secudo (sic) fasti Antiates X 6638; P. Pompo. . . VI 10399 = XI 3806.* — Publius Pomponius Tac. a. 11, 13; L. Pomponius errore Tac. a. 12, 27; Quintus Pomponius Dio 59, 6, 2 cum fratre ut videtur eum confundens; Pomponius Secundus plerumque; Pomponius Plinius n. h. 7, 39; 80; Quintilianus 8, 3, 31. Reus propter Aelii Galli amicitiam a. 31 adversam fortunam aequus tolerat Tac. a. 5, 8 cf. 6, 18. Per septem annos (a. 31—37) post consulatum (aperto errore; fortasse post quaesturam?) domi quasi in carcere vexatus, a Gaio liberatur a. 37 Dio 59, 6, 2. Consul suffectus a. 44 fasti. At Borghesi 5 p. 97—106 Dionem (59, 6, 2) seculus iudicat hunc P. Pomponium Secundum poetam consulem fuisse a. 23, cum contra, qui a. 44 fasces gesserit, illius filium habendum esse. Consularis Plin. n. h. 7, 80; Tac. a. 11, 13. Legatus Augusti pro pr. provinciae Germaniae (superioris) a. 50 (Tac.) et a. 51 ut videtur (t. 1) t. 1. 2. Tac. a. 12, 27. Ob res contra Chattos bene gestas ornamenta triumphalia ei decreta sunt Tac. a. 12, 28. Poeta Plin. n. h. 7, 80, tragoediarum scriptor Quint. 10, 1, 98; Plin. ep. 7, 17, 11; Tac. a. 11, 13. Carminum gloria praecellit Tac. a. 12, 28. Multa morum elegantia et ingenio inlustri Tac. a. 5, 8. Domitio Afro vel dignitate vitae vel perpetuitate famae par Tac. dial. 13. Frater Q. Pomponii Secundi (n. 564) Tac. a. 5, 8; 6, 18. Maritus Vistiliae Plin. n. h. 7, 39 (si quidem hic Pomponius intellegendus). Amicus Plinii maioris, qui „de vita Pomponii Secundi“ libros duos scripsit Plin. n. h. 14, 56; Plin. ep. 3, 5, 3. Memoratur Plin. n. h. 13, 83; Quintil. 8, 3, 31. De tragoediis eius cf. Teuffel Röm. Literaturgesch.⁵ § 284, 7.
- 564 Q. POMPONIVS SECVNDVS (sic in consulatu; Q. Pomponius Tac. a. 6, 18; 13, 43; Ioseph. ant. Iud. 19, 4, 5, ubi codices: Pompeius; Pomponius Secundus Ioseph. bell. 2, 11, 1; Dio 59, 29, 5) periculis P. Pomponii Secundi (n. 563) fratris medetur a. 31—37 Tac. a. 5, 8; 6, 18. Consul suffectus a. 41 idibus Mais cum Cn. Sentio Saturnino fasti (VI 20141), pedes Gai osculatur Dio 59, 29, 5. Gaio trucidato liberam rempublicam restituere studet Ioseph. bell. 2, 11, 1, a militibus necatus esset, nisi Claudius eos retinuiasset Ioseph. ant. 19, 4, 5. P. Snillio (Rufo) accusante ad necessitatem belli civilis detrusus Tac. a. 13, 43. Nomen eius crasum in fastis feriarum Latinarum VI 2015.
- 565 POMPONIVS SILVANVS proconsul Africae ante a. 58 Tac. 13, 52, ubi corrigunt Pompeium Silvanum (n. 495).
- 566 L. POMPONIVS SILVANVS consul suffectus a. 121 cum T. Pomponio An[ti]stiano (n. 522) acta Arr. VI 2040, 59.
- 567 C. Pomponius Turpilianus, procurator ad oleum in Galbae (horreis?) Ostiae portus utriusque XIV 20, c. a. 175 cf. Wilmanns exempla n. 1263.

- 568 *[Q. POMP?]ON[IVS . . T]VSC[VS]? [decemvir stlitib]us iudica[ndis . . . p]raefectus frumenti [dandi . . .] *VI 1557; nomen supplevit Henzen ex tit. Cordubensi II 2301: Pomponiae Q. f. Tusca[e].*
- 569 T. Pomponius Victor, procurator Augustorum *scilicet Marci et Veri?* cf. *Hirschfeld VG. 1 p. 26 n. 2* (Alpium Graiarum?), carmen dicavit Silvano *XII 103 Azimae in Alpibus Graiis rep.*
- 570 POMPONIVS VICTORIANVS praefectus urbi a. 282 *chronographus a. 354.*
- 571 M. Pomponius Vitellianus, tribus militiis perfunctus, procurator Augusti ad curam gentium, praefectus classis Germanicae *VIII 9327 (Caesareae Mauretaniae).*
- 572 [P]OMPON[IA] uxor (M.) Metilii Rufi proconsulis (Achaiae) *CIA III 874.*
- 573 (Pomponia), T. Pomponii Attici filia, M. Vipsanii Agrippae uxor, a *Cicerone appellatur Caecilia (ad Attic. 6, 2, 10) vel Attica (ad Attic. 12, 1, 1; 13, 15, 17; 16, 11, 8) vel Atticula (ad Attic. 6, 5, 4); Pomponiae nomen vulgo ei tributum apud antiquos non reperitur. V. Caecilia Attica.*
- 574 POMPONIA ARRIA clarissima femina, coniunx M. Maecii Probi, mater M. Pomponii Maecii Probi (n. 548) *tit. Tarraconensis II 4124.*
- 575 POMPONIA BASSILA, Q. f., *tegular urbanae XV 1376—1378 medii fere saeculi secundi, cf. adnot. Dresselii.*
- 576 POMPONIA FIDICVLA, clarissima femina *VI 1461.*
- 577 Pomponia Galla exheredato filio Asudio Curiano heredem relinquit Plinium *Plin. ep. 5, 1, 1.*
- 578 [P]OMPONIA GERMANILLA clarissima femina, coniunx Cl(audii) Claudiani *tit. Numidicus VIII 7977.*
- 579 POMPONIA GRAECINA, insignis femina, superstitionis externae rea, ab A. Plautio (n. 344) marito insons pronuntiatur a. 57. Longa huic Pomponiae aetas et continua tristitia fuit; nam post Iuliam Drusi filiam dolo Messalinae interfectam per quadraginta annos (a. 44—84) cultu lugubri egit *Tac. a. 13, 32. Potest esse filia Pomponii Graecini (n. 549). De superstitione eius cf. Friedländer Sittengesch. 1° p. 503 sqq.*
- 580 POMP(ONIA) GRATIDIA (*legitur Κρα[τ]ιδ[ια]*), uxor Pomponii Bassi (n. 527) *VI 3836 = Kaibel IG I 1076.*
- 581 LVCIA POMPONIA MELITIN[A] *χαλκιστῆς ὑπατανῆς tit. Hierocaesarensis, Eph. epigr. 4 p. 223, tertii ut videtur saeculi, cf. commentarium Mommseni.*
- 582 POMPONIA PAETINA uxor Terentii Gentiani c. a. 215 *VI 2144.*
- 583 POMPONIA RVFINA virgo Vestalis viva sepulta ab Antonino Severi f. *Dio 77, 16, 3.*
- 584 POMPONIA TRIARIA uxor C. Erucii Clari consulis (a. 170), filia Iunii Rufini proconsulis Asiae *tit. Ephesus Waddington ad n. 1842 a. Mater Pomponii Erucii Triarii n. 537.*
- METTIVS POMPVSIANVS cf. n. 586.

- 585 C. POMPVSIDIVS FABIUS FRATERNVS decemvir stlitibus iudicandis, seviri equitum Romanorum VI 1494.
- 586 L. POMPVSIUS METTIVS (VI 1495) vel METTIVS POMPVSIANVS (scriptores) praefectus aerarii Saturni annos quattuor c. a. 76–80, VI 1495. A Vespasiano consul factus *Suet. Vesp. 14*; *Vict. epit. 9, 14*. A Domitiano in Corsicam insulam relegatus ac interemptus c. a. 91 *Dio 67, 12, 3*; *Suet. Dom. 10*.
- P. METILIVS SECVNDVS PON . . .
- P. FV PONTIANVS.
- Ti. Iulius Optatus Pontianus.
- SERGIUS OCTAVIVS LAENAS PONTIANVS.
- TI. PONTIVS PROCVLVS PONTIANVS.
- Sicinius Pontianus.
- L. TVTILIVS LYPERCVS PONTIANVS.
- L. TVTILIVS PONTIANVS GENTIANVS.
- 587 Ponticus, poeta epicus, amicus Propertii (1, 7; 1, 9) et Ovidii (*trist. 4, 10, 47* cf. ex *Ponto 4, 16, 21*).
- 588 Ponticus, provinciam recturus *Iuvenal. 8, 87–89* cf. v. 1. 75. 179.
- Valerius Ponticus.
- 589 C. PONTILIVS FREGELLANVS consul, cui patrono Salonitani posuerunt titulum III S. 8715. Parentela coniunctus fuerit cum Pontio Fregellano a. 97 senatu moto *Tac. a. 6, 48*, ubi nomen corruptum videtur.
- 590 Pontius, fortasse magistratus, cui Severus et Antoninus rescripserunt *Marcian. Digest. 48, 4, 5*.
- 591 Pontius Allifan(us) (sic *Plin. ep. 5, 14* in cod. *Ashburnhamensi*; Pontius alibi), in Campania versatus, amicus Plinii, qui ad eum scripsit *ep. 5, 14*; 6, 28; 7, 4.
- 592 L. PONTIVS BASSVS clarissimus vir, patronus coloniae Canusii a. 223 *album Canusii IX 338*.
- M. SOSIVS LAELIANVS PONTIVS FALCO.
- 593 C. PONTIVS FAVSTINVS GRANIANVS praetor VI 453.
- 594 PONTIVS FREGELLANVS minister stuprorum Albucillae, senatu motus a. 97 *Tac. a. 6, 48*. Fortasse scribendum Pontilius cf. supra n. 589.
- 595 Pontius Labio (scr. Labeo), fortasse frater C. Petronii Pontii Nigrini (n. 218) VI 9338.
- 596 Pontius Laelianus, amicus Dasumii VI 10229, 20. Fortasse pater eius qui sequitur.
- 597 PONTIVS LAELIANVS (legatus) Pannoniae superioris a. 148 mense Octobri diploma militare nuper repertum n. LX. Fortasse filius eius qui praecedit, idem qui sequitur, pater eius qui n. 600 recensetur.
- 598 M. PONTIVS LAELIANVS consul suffectus a. inc. post a. 143 cum Q. Mustio Prisco VI 24162. Idem videtur esse qui praecedit, consul igitur c. a. 147. Vide num idem sit qui sequitur.

599 M. PONTIVS [L.]AELIANVS [c(larissimus)] v(ir), pater Pont(ii) Laeliani (= n. 600 ut videtur) leg(ati aut atus?) Aug(usti) pr(o) pr(a)ctore (Moesiae inferioris) III 6182 = 774 (Troesmis). *Patrem, non filium legatum Moesiae fuisse censet Domaszewski Rhein. Mus. 45, 1890 p. 206.*

600 M. PONTIVS LAELIANVS LARCIVS SABINVS (Laelianus Pontius Fronto ad Verum 2, 1 p. 128 Naber) M. f., tribu Pupinia (honores minores desunt in tit. mutilo), comes divi Veri Aug. donatus donis militaribus bello Armeniaco et Parthico (a. 162—166) ab imp. Antonino Aug. et a divo Vero Aug., consul (ordinarius a. 163 cum A. Iunio Pastore L. Caesennio Sospito fasti), pontifex, sodalis Antoninianus Verianus, fetialis, legatus Aug. pr. pr. Pannoniae inferioris c. a. 170 (cf. Domaszewski, Rhein. Mus. 45, 1890 p. 206, qui tamen numerum donorum militarium in titulo suppletum male adhibuit) (cf. etiam III 3747, ubi fortasse Laelianus legendum est), legatus Aug. pr. pr. prov. Pannoniae superioris c. a. 173, legatus Aug. pr. pr. prov. Syriae c. a. 176 (cf. Fronto l. c.), tit. urbanus VI 1497, ubi honores inverso ordine enumerantur. Vir gravis et veteris disciplinae Fronto l. c. Idem videtur Pont(ius) Laelianus filius M. Pontii Laeliani (n. 599) III 6182 = 774. Si filius, non pater legatus Moesiae inferioris fuit (cf. n. 599), hunc magistratum c. a. 179 gessisse potest. Aut idem aut frater eius (sic Borghesi 6 p. 303) aut patruus fuisse potest M. Pontius Sabinus (n. 613). Tertium si ponimus, stemma tale fuerit:

596 Pontius Laelianus

597—599	M. Pontius Laelianus	613	M. Pontius Sabinus
	cos. c. a. 147		

600 M. Pontius Laelianus Larcus Sabinus
cos. a. 163.

601 Pontius Lucrianus, cui Severus rescripsit Ulpian. Digest. 23, 3, 40; fortasse magistratus.

602 Pontius Marcellus, trium liberorum pater, a tutela se excusavit; litterae Marci et Lucii ad eum Frgm. Vaticana 247.

603 L. PONTIVS MAVRICVS clarissimus vir, patronus coloniae Canusii a. 223 album Canusii IX 338.

604 L. PONTIVS NI[GRINVS?] praetor (aerarii) a. 20 p. Chr. Mittheilungen des archaeol. Instituts, röm. Abtheilung 6, 1891 p. 159.

— C. PETRONIVS PONTIVS NIGRINVS.

605 C. PONTIVS PAELIGNVS. Tituli: Brizianus V 4348 (1); urbani: VI 1266 (2); bull. comunale 14, 1886 p. 277 n. 1273 (3). C. Pontius Paelignus (Pelignus t. 2) t. 1—3. C. [f.] t. 1. Quaestor t. 1. Curator locorum publicorum t. 1—3, iterum t. 1. Aedilis curulis, legatus pro pr. iterum ex senatus consulto et ex auctoritate Ti. Caesaris t. 1.

606 C. PONTIVS PAVLINVS consul tit. Sulmonensis IX 3079. Idem potest esse Pontius Paulinus senator sub Severo Ulpian. Digest. 21, 1, 3, 1.

Ex posteris eius potest esse Meropius Pontius Anicius Paulinus, episcopus Nolanus (a. 409—431).

- 607 Pontius Pilatus (sic Tacitus, Iosephus, alii; Pilatus passim), procurator provinciae Iudaeae Tiberio imperante Philo legatio ad Gaium p. 589 seq.; Tac. a. 15, 44; Ioseph. ant. Iud. 18, 2, 2; 18, 6, 5; bell. Iud. 2, 9, 2; alibi. Δέξα ἔτισιν διαπρίδας ἐκ τῶν Ἰουδαίων εἰς Ῥώμην ἡγεγαστο (scilicet reus a Vitellio legato Syriacae Romam missus), ἐπὶ δὲ ἡ τῇ Ῥώμῃ προσελθὼν αὐτὸν φθάσει Τιβέριος μεταστὰς (a. d. XVII kal. Apr. a. 37) Ioseph. ant. Iud. 18, 4, 2; itaque a. 26—36 Iudaeae praefuit. De rebus ab eo in Iudaea gestis cf. Ioseph. ant. Iud. 18, 3, 1—2; 18, 4, 1—2; bell. Iud. 2, 9, 2—4; Philo leg. ad Gaium p. 589 seq. De moribus eius Philo leg. ad Gaium p. 590. Varias de exitu eius fabulas congesserunt Schürer Gesch. d. jüd. Volkes im Zeitalter Jesu Christi I² p. 412 seq. not. 139; G. A. Müller, Pontius Pilatus, Stuttgart 1888 p. 48 sqq., quem conferas etiam de Claudia Procula uxore ut traditur Pilati p. 5 sqq.
- 608 TIB. PONTIVS PONTIANVS. Tituli Pannoniae inferioris: III 3481 (1); 3707 (2). Tib. Pontius Pontianus t. 1; Pontius Pontianus t. 2. Tribunus laticlavus legionis II adiutricis piaе fidelis t. 1. Legatus Aug. pro pr. (Pannoniae inferioris) t. 2, sub Caracalla (a. 211—217) vel Elagabalo (a. 218—222), cum legio II adiutrix p. f. appellatur Antoniniana. Filius eius potest esse n. 610.
- 609 Pontius Proculus, cui divus Pius rescripsit Ulpian. Digest. 48, 2, 7, 3. Proconsul provinciae alicuius, ut videtur.
- 610 PONTIVS PROCVLVS PONTIANVS (Pontius Proculus Mittheilungen des k. archaeol. Instituts, Athenische Abtheilung, 1891 p. 270; Pontius Pontianus VI 816; [Pro]culus Pontian[us] VI 2009, 24; Proculus vel Pontianus alibi) consul ordinarius a. 238 cum Fulvio Pio fasti. Pater eius potest esse n. 608. Vix idem est Proc(u)lus rhetor CIG III 6779 = Kaibel epigr. 590 = Kaibel inscr. Græc. Ital. 2469, ubi cf.
- 611 PONTIVS RABELLIANVS vir clarissimus, patronus ut videtur ordinis sacerdotum domus Augustae VI 2010.
- 612 C. PONTIVS RVFVS C. f., tribu Scaptia, quaestor, aedilis plebis, (maritus) Galeriae VI 1498.
- 613 M. PONTIVS SABINVS. Nummi Philippopolitani: Mionnet 1, 416, 342 (1); Leake, numism. hell. Eur. p. 92 (2); Hadrianopolitani: Mionnet 1, 385, 142 (3); S. 2, 303, 614 (4). Tria nomina exhibent nummi 1. 2. 4, in tertio dicitur esse praenomen T., sed pro HΓ. T. Pick corrigendum censet ΗΓΕΡΑΝ. Legatus igitur (Thraciae) Pio imperante nummi. Idem ut videtur est M. Pontius Sabinus XV 2187. Aut idem aut frater eius (sic Borghesi 6 p. 303) aut fratris filius potest esse M. Pontius Laelianus Iarcius Sabinus (n. 600); si idem, Thraciam c. a. 160 administravit.
- 614 T. Pontius Sabinus, T. f., tribu Palatina, praefectus cohortis cet., donis donatus expeditione Parthica a divo Traiano cet., praepositus

- vexillationibus milliariis tribus expeditione Britannica (*sub Hadriano*) *cet.*, procurator provinciae Narbonensis; maritus Valeriae L. f. Proculae *X 5829 (Ferentini)*.
- 615 PONTIVS VERVS vir clarissimus, patronus ut videtur sacerdotum domus Augustae *VI 2010. Fortasse idem est n. 617.*
- 616 A. PONTIVS VERVS proconsul (Macedoniae), (maritus) Manliae Pontiae Lucullae Africanae *tit. Macedonicus CIG II 1999b, add. p. 993.*
- 617 L. PONTIVS VERVS vir clarissimus, patronus coloniae Canusii a. 223 *album Canusii IX 338. Cf. n. 615.*
- 618 C. PONTIVS [VL]PIVS VERVS ... NIANVS VIC[TO]R signo POTA[MIVS] clarissimus puer, C. Ponti Victoris Veriani viri egregii flaminis perpetui filius *tit. Thamugadensis VIII 2400.*
- 619 Pontia, filios suos duos veneno necavit *Iuvenal. 6, 638; Martial. 2, 34, 6; 4, 43, 5; 6, 75, 3. P. Petroni (num. C. Petroni Ponti Nigrini supra n. 218? cf. Borghesi 3 p. 365) filia, defuncto Drymione marito filios occidit, tum incisus venis saltans exstincta est schol. Iuvenal. 6, 638.*
— MANLIA PONTIA LUCVLLA AFRICANA.
- 620 Pontia Postumia, stupro cognita, ab Octavio Sagitta interfecta a. 58 *Tac. h. 4, 44; a. 13, 44.*
- 621 Popilius(?) Artemisius, a (C. Licinio Voconio) Romano commendatus Plinio *epist. 9, 28, 2, ubi Popilium non exhibet nisi editio Aldina, pupillum codex Dresdensis.*
- 622 L. POPILIVS BALBVS legatus Tib. Claudii Caesaris Aug. Germ. (a. 41—54) (provinciae Syriae?), *tit. Berytius in Aegyptum translatus CIG 4697b = 4529, add. p. 1175.*
- 623 C. POPILIVS CARVS PEDO. *Tituli: Tiburtinus XIV 3610 (1); urbanus VI 855 (2); Ephesii duo ap. Waddington fastes n. 147 (3. 4); Helvetius XIII 5090, quod fragmentum acrophalum ad eum spectare coniecit Mommsen (5). Nummus Laodiceus, Imhoof mon. Gr. p. 408, 135. C. Popilius Carus Peto t. 1; ... πολλος Κάρος Πέδω... t. 3; Popilius Peto t. 2; Ποπ. Πέδων nummus; Ποπώλ... t. 4. C. f., tribu Quirina t. 1. Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavus leg. III Cyrenicae donatus donis militaribus a divo Hadriano ob Iudaicam expeditionem (a. 132—135), quaestor divi Hadriani Aug., tribunus plebis, praetor, in omnibus honoribus candidatus imperatoris, legatus legionis X Fretensis, a cuius cura se excusavit, curator viarum Aureliae veteris et novae, Corneliae et Triumphalis t. 1 *inverso ordine.* Consul (t. 1) suffectus c. a. 148, ut videtur *Waddingtonio fastes n. 147.* Praefectus aerarii Saturni, curator operum publicorum (a. 150 mense Septembri t. 2), legatus imp. Caesaris Antonini Aug. Pii pro pr. Germaniae superioris (cf. t. 5) et exercitus in ea tendentis t. 1. Proconsul Asiae t. 3-4 *et nummus, sub Pio t. 4 et sub Marco nummus, itaque a. 161, cf. Waddington l. c.* Septemvir epulonum t. 1. 5. Sodalis*

Hadrianalis *t. 1*. Patronus et curator Tiburtinorum, qui in eius honorem posuerunt *t. 1*.

624 Popilius Laenas, rhetor sub Tiberio ut videtur, *Quintilian. 11, 3, 183; 3, 1, 21; 10, 7, 32*. M. Popillius M. f. Laenas nescio quis XIV 2620; item Popillius Laenas VI 14758.

625 M. POPILIUS PEDO salius Palatinus vita functus VI 1977 in fragmento fastorum sal. Pal.

626 Popillia Rectina, L. f., uxor C. Licinii Marini Voconii Romani, vixit annos XVIII tit. *Saguntinus II 3866*.

— Popillius vide Popilius.

— Poplic— vide Public—.

627 C. POPPAEVS SABINVS. *Tituli Samius (1) et Delphicus (2), uterque apud Waddington fastes n. 68*. C. Poppaeus Sabinus tit. 1 et in consulari; Poppaeus Sabinus vel Sabinus alibi. Q. f. Q. n. fasti Capitolini; Q. f. Dio ind. l. 56. Consul ordinarius a. 0 p. Chr. cum Q. Sulpicio Q. f. Q. n. Camerino fasti. Legatus Aug. pr. pr. provinciae Moesia (utriusque) per quattuor ac viginti annos (a. 12—35) Tac. a. 1, 80; 6, 39; Dio 58, 25, 4. Additae sunt a. 15 Achaia et Macedonia Tac. a. 1, 80; 5, 10; Dio 58, 25, 4. Ob res contra Thracas bene gestas triumphii insignia ei decreta sunt a. 26 Tac. a. 4, 46—52; cf. a. 6, 39; 13, 45. Fine anni 35 vita decessit Tac. a. 6, 39; Dio 58, 25, 4. Modicus originis, amicus principum Tac. a. 6, 39. Frater Q. Poppaei Secundi (n. 628). Pater Poppaeae Sabinae (n. 629). Socer T. Ollii, avus maternus Poppaeae Sabinae Tac. a. 13, 45, cf. stemma adiectum. A Samiis honoratus tit. 1. Patronus Delphiorum *t. 2*. C. Poppaei Sabini nescio cuius tegulae incuntis fere saeculi secundi XIV 4091, 67 = XV 2349. Popp(aci) Sabini servus X 8058.

(Q. Poppaeus Q. f.)

627 C. Poppaeus Sabinus
cos. ord. a. 9; † a. 35

628 Q. Poppaeus Secundus
cos. suff. a. 9.

T. Ollius ~ 629 Poppaea Sabina
† a. 31 † a. 47

630 Poppaea Sabina ~ Nero Augustus

Claudia Augusta.

628 Q. POPPAEVS SECVNDVS, Q. f. Q. n. fasti Capitolini I p. 442. Consul suffectus cum M. Papio M. f. N. n. Mutilo a. 9 p. Chr. ex k. Iul. fasti. Cum collega legem tulit Papiam Poppaeam Dio 56, 10, 3; alibi. Frater C. Poppaei Sabini (n. 627). Neque uxorem neque liberos habet Dio l. c. Item videtur esse Poppaeus proconsul Asiae sub Tiberio memoratus in nummis Pergamensis Mionnet 2 p. 595 n. 544, melius apud Waddington fastes n. 68 (in musco Berolinensi et in collectione Imhoof).

629 POPPAEA SABINA (Sabina Poppaea Tac. a. 13, 43, Poppaea 11, 2, 4), filia C. Poppaei Sabini (n. 627), uxor T. Ollii mortui a. 31, mater

Poppaea Sabinae (n. 630), mulier pulcherrima *Tac. a. 13, 45* (ubi nomen eius non enuntiatur). Alter maritus eius (P. Cornelius Lentulus) Scipio *Tac. a. 11, 2, 4*. Valerius Asiaticus adulter eius fuisse credebatur *Tac. a. 11, 1, 2*, item Mnester *11, 4*. Terrore carceris ad voluntariam mortem pulsa a. 47 *Tac. a. 11, 2; 13, 43*.

- 630 POPPAEA SABINA. Tituli: *Lanensis ipsi post mortem a. 66 positus XI 1331 (1); Pompeiani: notizie degli scavi 1879 p. 22 = Dessau inscr. Lat. 234 (2) et IV 1545 cf. add. (3), fortasse etiam IV 1499; 1744; 3038a; 259; 2413i. Memoratur in actis Arvalium mense Ianuario a. 63 VI 2043, 22 (4) et in titulis servorum vel libertorum VI 8946; X 1906; 6787; XI 5609; 5610. Poppaea Sabina aut eadem aut n. 629: XI 5418; VI 16001. Nummi peregrini: Eckhel 6 p. 286 seq.; Cohen 1^a p. 314 seq. (1); Alexandrini: Mionnet 6 p. 73 n. 249-253; Catalogue of Greek coins, Alexandria p. 16 n. 122-125 (2); nummus divae Poppaeae Augustae et Claudiae Neronis filiae Eckhel 6 p. 287; Cohen 1^a p. 315 (3).*

Poppaea Sabina *Tac. h. 1, 13; Sueton. Nero 35; Otho 3; Sabina Poppaea Tac. a. 13, 45; (Victoris) epitome 5, 5; Poppaea Augusta tituli (Poppea t. 3) et nummi; Sabina Dio; Poppaea plerumque. Filia T. Ollii mortui a. 31 (itaque non post a. 32 nata) et Poppaeae Sabinae (n. 629) Tac. a. 13, 45. Primum uxor Rufrii Crispini Tac. a. 13, 45; 15, 71; Plutarch. Galba 19; Suet. Nero 35, ex quo filium cognominem genuit Tac. a. 13, 45; Suet. Nero 35. Deinde uxor Othonis Tac. a. 13, 45 seq.; 14, 1; h. 1, 13; Plut. Galba 19; Suet. Otho 3; Dio 61, 11, 2. Pellex Neronis a. 58 Tac. a. 13, 46; 14, 60. Persuadet Neroni, ut interficiat matrem a. 59 Tac. a. 14, 1; Dio 61, 12, 1; item uxorem Octaviam a. 62 Tac. a. 14, 60 seq. Denique uxor Neronis a. 62 Tac. a. 14, 59-65; Suet. Nero 35; Dio 62, 13; tituli et nummi. Antii filiam peperit Claudiam Augustam a. 63 Tac. a. 15, 23; Suet. Nero 35; nummus 3, ante XII kal. Februar. t. 4, unde cognomen Augustae accepit Tac. a. 15, 23; tituli et nummi. Amica Cleopatrae, uxoris Gessii Flori Ioseph. ant. Iud. 20, 11, 1. Mortua est a. 65, gravida a marito calcis ictu afflicta Tac. a. 16, 6; Sueton. Nero 35; Dio 62, 27, 4. Divini honores ei decreti sunt Tac. a. 16, 21 seq.; tit. 1; numm. 3. Otho status eius per senatus consultum reposuit a. 69 Tac. h. 1, 78. De moribus Poppaeae cf. Tac. a. 13, 45; 16, 7; Plin. n. h. 11, 238; 28, 183; Dio 62, 28, 1; Iuvenal. 6, 462 schol. Nominatur praeterea Plin. n. h. 12, 83; 33, 140; 37, 50; Tac. a. 15, 61; 71; h. 1, 22; Dio 63, 9, 5; (Vict.) epit. 5, 5; Ioseph. vit. 3; ant. Iud. 20, 9, 11.*

- 631 L. Porcatius Faustinus, L. f., quattuorvir, maritus Isteiae Marcianae, pater Porcatorum Lucinae, Marciani et Proculi, vixit annos XLV tit. Atinas X 401. Idem videtur Por[c]a[t]ius Faustinus, cui rescripsit Caracalla cum patre (a. 198-209) *Fragm. Vatic. 238*.

- 632 Porcellus grammaticus *Seneca suasor. 2, 13*.

- 633 Porcius, Nasidieni parasita *Horat. serm.* 2, 8, 23.
- 634 M. Porcius Aper, M. f., tribu Aniensi, procurator Augusti ab alimentis *tit. Tarraconensis II 4238*.
- 635 M. PORCIUS CATO (*sic CIA. III 871; Frontinus; Porcius Cato Tacitus*) praetura functus Titium Sabinum a. 28 accusat cupidine consulatus *Tac. a. 4, 68. Consul suffectus anno incerto. Curator aquarum a. 38 per mensem Frontin. aq. 102, quare hoc anno exitum habuerit cf. Tac. a. 4, 71 cum adnotatione Nipperdeii. Porcia eius filia, Gellii Rutilii Lupi consobrina (ἀνελπίς) honoratur titulo Attico III 871 (nisi de alio Catone cogitandum est). M. Porcius M. f. . . , fortasse idem, honoratur *tit. CIA III 651*.*
- 636 T. Porcius Cornelianus, Porcii Aeliani filius, tribu Quirina, procurator privatae per Flaminiam, Aemiliam, Liguriam, procurator et praeses [Alpium] maritimarum *tit. Massiliensis CIG 6771 = Kaibel IGI 2433*.
- 637 Porcius Festus, procurator provinciae Iudaeae c. a. 60—62 *Ioseph. ant. Iud. 20, 8, 9; bell. Iud. 2, 14, 1; in magistratu decessit Ioseph. ant. 20, 9, 1 cf. bell. 6, 5, 3. — Cf. Schürer, Gesch. d. jüdischen Volkes im Zeitalter Jesu Christi 1, 1890 p. 483—488*.
- 638 M. Porcius Latro (*praenomen apud Suet. rhet. 8; Hieronym. chron. a. Abr. 2013 = a. 4—3 a. Chr.*), Hispanus (Cordubensis?) *Seneca contr. 1 pr. 16; 9 pr. 3, rhetor Latinus Hieron. l. c.; Seneca rhetor passim cf. indicem p. 549 seq. Kiessling.; Quintil. 9, 2, 91; 10, 5, 18, condiscipulus et amicissimus Senecae rhetoris contr. 1 praef. 13—24, ubi mores eius describuntur; propinquus Porcii Rustici Seneca contr. 9 pr. 3. Ovidius Naso Latronis admirator Seneca contr. 2, 2, 8 = exc. 2, 2. Praeterea cf. Plin. n. h. 20, 160. Taedio duplicis quartanae semet ipsum interfecit a. 4—3 a. Chr. Hieron. l. c.*
- 639 PORCIUS MARCELLVS legatus (Thraciae) sub Antonino Pio, *nummus Perinthiorum, Catalogue of Greek coins, Thrace p. 150 n. 22*.
- 640 P. PORCIUS OPTATVS FLAMMA. *Tituli Cirtenses: filii VIII 7062 (1). filiae VIII 7063 (2); fragmentum VIII 7064 (3). [P.] Porci Optati Flamma[e] t. 1; P. Porci Optati t. 2; Porci Optati t. 3. Clarissimus vir t. 1. 2. Sacerdotio Flaviali Titiali iudicio L. Septimii Severi Augusti exornatus, legatus ab amplissimo senatu ad eundem dominum imperatorem in Germaniam et ad Antoninum Caesarem imperatorem destinatum (a. 197) in Pannoniam missus, quaestor provinciae Baeticae, inter tribunicios adlectus, praetor, pater P. Porcii Optati Flammae (n. 641) t. 1. Pater Porciae Maximae Optatae (n. 649) t. 2. [Legatus pro] pr. provinciae R[haetiae? Renier] t. 3, siquidem ad hunc pertinet.*
- 641 P. PORCIUS OPTATVS FLAMMA clarissimus puer, filius eius qui praecedat, *tit. Cirtensis VIII 7062*.
- 642 Porcius Potitus, procurator (aquarum) sub Antonino Pio *fibula plumbea Romae rep., Lanciani silloge aq. 142*.

- 643 C. PORCIVS PRISCVS LONGINVS. *Titulus Tiburtinus XIV 3611 (1) et acta Arvalium a. 224 VI 2107, 3 (2); 15 (3); a. 225 VI 2107, 21 (4); a. 231 VI 2108, 12 (5).* C. Porcius Priscus Longinus *t. 1*; C. Porc. Priscus *t. 2, 3*; C. Porc. . . *t. 5*; L. (*sic*) Porci Prisci *t. 4*. C. f., tribu Quirina *t. 1*. Decemvir stlitibus iudicandis, allectus inter quaestorios, ab actis senatus, aedilis curulis, allectus inter praetorios, proconsul Lyciae Pamphyliae, consul, frater Arvalis *t. 1*. Magister fratrum Arvalium a. 224—231 *t. 2—5*.
- 644 Porcius Rusticus, propinquus M. Porcii Latronis (*n. 638*) *Seneca controu. 9 praef. 3*.
- 645 Porcius Septiminius, procurator Raetiae a. 69, fidus erga Vitellium *Tac. h. 3, 5*.
- 646 M. Porcius Verus, procurator Augusti (Norici) *tit. Noricus III 5317*.
- 647 Q. Porcius Vetustinus, Q. fil., tribu Quirina, Cantaber Iuliobriga *tit. Tarraconensis II 4240*. Porcius Vetustinus *procurator ut videtur Mauretaniae, epistula ad Norium Crispinum legatum Numidia Lam-baesi reperta VIII 2728 III cf. Wilmanns exempla 785*. . . . us Vetustinus lu[liobriga?] *fortasse idem, tit. Sitifensis VIII 8465*.
- 648 PORCIA, M. Porcii Catonis (*n. 635*) filia, Gellii Rutilii Lupi consobrina (ἀνελξα) *honoratur titulo Attico CIA III 871*. Porcia M. f., *nescio quae, VI 9909*.
- 649 PORCIA M[AX]IMA OPTATA clarissima puella, filia P. Porci Optati (*n. 640*) *tit. Cirtensis VIII 7063*.
- 650 Porius, caesedarius *Sueton. Gai. 35*.
- 651 Porphyrio, auriga *Martial. 13, 78*.
- 652 Porphyrio, medicus *Aristides 27 p. 537. 540*.
— Pomponius Porphyrio.
- 653 Porphyrius, philosophus Neoplatonicus, voce vernacula Malchus i. e. rex, filius Malchi *Porphyrius vita Plotini 17*, Tyrius *ibidem 7. 20*. Natus est a. 232—233, cum decimo Gallieni anno (262—263), tricesimo aetatis suae, Romam venerit *ibid. 4*. Per sex annos (262—268) Romae Plotino praeceptore et amico est usus *ibid. 5. 7*. Quinto decimo Gallieni anno (267—268) Plotino auctore in Siciliam se contulit, ubi primo et altero Claudii anno (268—270) versabatur; Plotino igitur morienti (a. 269—270) non adfuit *ibid. 2. 6. 11. Dintius ibi fuisse videtur cf. Euseb. hist. eccl. 6, 19, 2*. Maritus Marcellae *Porphyrius ad Marcellam 1—6*. Duodeseptuagesimum aetatis suae annum ipse memorat *vita Plotini 23*; itaque mortuus est post a. 301. Παπα-τεῖνας ἔως Διοκλητιανοῦ *Suidas*. Φαίνεται ἀφαιρούμενος εἰς γῆρας παῖδι, ἐν Πάμφυ δὲ λαγεται μεταλλάξαι τὸν βίον *Eunapius vita sophist. p. 7 Boiss. Ex scriptis eius, quae Suidas pleraque enumerat, exstant nonnulla. Cf. Augustinum de civitate dei passim, Euseb. hist. eccl. 6, 19, alios; ex recentioribus Zeller, Philosophie der Griechen 3, 2^a p. 636—677*.
- Porus vide Pandion.

- 654 Posides (*sic* Suet.; *Iuvenalis*; Possidius *Vict. epit.*), Claudii libertus *Sueton. Claud. 28*; *Plin. n. h. 31, 5*; spado *Suet. l. c.* (= *Victoris epitome 4, 8*); *Iuvenal. 14, 91*. Britannico triumpho hasta pura donatus a Claudio *Suet. l. c.* (= *Vict. epit. 4, 8*; *schol. Iuv. 14, 91 cf. Seneca lud. 13, 5*). Aquae Posidianae in Baiano *Plin. l. c.* — *Diversus est M. Iulius Aug. l. Posidea VI 20216, Philippi potius quam Iuliae libertus.*
- 655 Posidippus medicus *vita Marci 15, 6.*
— Sex. Iulius Possessor.
- 656 .. POST. . . ., tribu Papiria, quaestor pro[v. . . .], tribunus plebis, praetor, legatus legionis . . . et XV Apollinaris, [curator viarum] Flaminiae et Tiburtinae utriusque [. . . , praefectus urbi . . . , pro]consul prov. . . . *tit. Praenestinus XIV 2933. Eundem Waddington fastes n. 115 coniecit esse Fabium Postumum proconsulem Asiae sub Traiano; v. Fabius Postuminus.*
— Q. Valerius Postimius Romulus.
— Anicia Postuma.
— MARCIA POSTVMA MESSENNIA LVCILLA AEMILIA.
— Q. ANNIVS ANNIVS POSTVMIANVS.
— Ceionius Postumianus.
— C. IVNIVS FAVSTINVS POSTVMIANVS.
- 657 POSTVMIVS proconsul Asiae sub Traiano *tit. Aezanitanus Lebas III 841 et nummus Thyatirenorum apud Waddington fastes n. 115. Videtur esse Fabius Postuminus, quem cf.*
— FABIVS POSTVMIVS.
- 658 .. Postumius Acilianus, A. t., tribu Papiria, procurator provinciae Achaiae, procurator . . . *tit. Cordubensis II 2213. Postumia M. f. Aciliana II 2060.*
- 659 Q. POSTVMIVS CAL. . . . (Cal. . . . ? Cae. . . . ?) frater Arvalis a. 66 *acta Arval. VI 2044 I 3, gh 5, II 2.*
- 660 M. POSTVMIVS FESTVS. *Tituli: VI 1416 (1); 1418 (2); Lanciani silloge aquaria 68 (3), si quidem ad eundem pertinet. M. Postumius Festus t. 2, 3; Postumius Festus Fronto ad amicos 2, 10 p. 200 Naber; Festus Postumius Gellius 19, 13, t. 4; . . . tumium Fest. . . t. 1. Patria eius civitas haud procul a Ciria sita Fronto l. c. Amicus Frontonis Fronto l. c.; Gellius l. c.; quare consulifuerit c. a. 143, cf. Waddington fastes n. 146. Proconsul Asiae destinatus, septemvir, flamen t. 1. Patronus Cirtensium Fronto l. c. Orator utraque facundia maximus t. 1 cf. t. 2; Fronto l. c. Colloquitur cum grammaticis Gellius l. c. (Maritus) Paullae t. 3. Proavus T. Flavii Postumii Vari consulis (a. inc.) t. 1 et T. Flavii Postumii Titiani consulis (a. 301) t. 2.*
— P. STATIVS PAVILLVS POSTVMIVS IVNIOR.
- 661 P. Postumius Marianus Postumiae P. f. Paullae (n. 669) (*fortasse filiae suae vel sorori?*) *dedicavit titulum Brixianum V 4351. Idem*

- fortasse titulum (Brixianum V 4192) posuit P. Postumio P. fil. Fab. Fuscino filio, a. 198—209.*
- 662 Postumius Marinus, medicus *Plinius ad Trai. 11.*
— M. IVVENTIVS SECVNDVS RIXA POSTVMIVS PANSIA VALERIANVS.
- 663 PO[S]TVMIVS QV[I]ETVS, vir clarissimus, coniugi karissime (sic) *titulum posuit urbanum, Bullettino di archeologia cristiana 4, 1866 p. 36, ubi de Rossi eum confert cum Quieto consule a. 272.*
- 664 C. Postumius Saturninus Flavianus signo Vindicius, egregius vir, procurator centenarius regionis Hadrimetinae, functus etiam partibus ducenari ex sacro praecepto in eadem regione tituli gemelli VIII S. 11174; 11175 (in provincia Byzacena reperti).
- 665 Postumius Severus, vir nobilis, a Severo occisus *vita Severi 13, 2.*
- 666 POSTVMIVS SVAGRVS praefectus urbi a. 275 *Chronographus a. 354 p. 66 ed. Mommsen 1891.*
- 667 POSTVMIVS SVLPICIVS praetorius, adiutor Messallae Corvini curatoris aquarum a. 743 — 11 a. Chr. *Frontinus aq. 99.*
- 668 Postumius Terentianus sive Florentianus, ad quem Dionysius sive Longinus misit librum πρὶ ὕψους. *Eundem esse T. Vibium Postumium Terentianum memoratum in fistula urbana ap. Lanciani, silloge aquaria n. 270 seq. coniecit Dessau, sed dubitans.*
— Accaeus Postumius.
— T. FL(AVIVS) POSTVMIVS VARVS.
— T. Vibius Postumius (vel Postumus) Terentia[nus].
- 669 POSTVMIA PAVLLA, P. f., (uxor) M. Iuventii Secundi consulis (a. inc.), tituli Brixiani V 4349—4354.
- 670 Postumia Paulla Avidia Procula Rutilia Proba, sacerdos div[a] August(ae) tit. *Brixianus V 4458.*
- 671 POSTVMIA VARIA clarissima femina tit. *Urbinas in XI edendus.*
— Pontia Postumia.
- 672 Postumus, uxor Gallae *Propertius 4, 12. Num C. Propertius Postumus?*
- 673 Postumus, *ad quem misit Horatius carmen 2, 14.*
- 674 Postumus, *ad quem misit Iuvenalis sat. 6.*
— POST(VMVS) MIMISIVS SARDVS v. MIMISIVS.
— Q. ANTISTIVS ADVENTVS POSTVMVS AQVILINVS.
— Ceionius Postumus.
— M. Clodius Postumus.
— C. EGGIVS AMBIBVLVS POM[PONI]VS LON]GINVS CASSIANVS L. MAECIVS POS[TVMVS].
— M. EGNATIVS POSTVMVS.
— M. FLAVIVS POSTVMVS.
— Iulius Postumus.
— C. Iulius Postumus.
— L. MAECIVS POSTVMVS.
— Poenius Postumus.

— C. PROPERTIVS POSTVMVS.

— C. VIBIVS POSTVMVS.

— POTA[MIVS] vide supra n. 618.

- 675 Potamo. *Tituli Mytilenaci: CIG II 2182 (1); Eph. epigr. 2 p. 11 n. VII (2); Bulletin de correspondance hellénique 4, 1880 p. 426 n. 4 (3); Newton, ancient Greek inscriptions II 1883 n. CCXI (= Archaeolog. Zeitung 1854 p. 516) (4); n. CCXII (5); Athenische Mittheilungen d. archaeol. Instituts 13, 1888 p. 64 n. 14 (6), n. 15 (7), p. 66 n. 18 (8), p. 67 n. 20 (9); Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1889 p. 962 (10), p. 972 (11), p. 979 (12), cf. Cichorius, Rom und Mytilene 1888 p. 62—64. — Ποτάμων (filius) Ασβώναντος (τοῦ φιλοσόφου tit. 2) tituli hic illic supplendi; Suidas v. Ποτάμων (= Hesych. Miles., Müller FHG 4 p. 174 n. 55) et Ασβώνανξ. Mytilenaeus tituli; Strabo 13, 2, 3 p. 617; Suidas ll. cc.; cf. Seneca suasor. 2, 15 p. 19; Plutarch. Alexandr. 61. Rhetor clarus Seneca l. c.; Lucian. Macrob. 23; Suidas ll. cc. Princeps legationum a Mytilenaeis ad Caesarem et ad Augustum missarum tit. 10—12, annis 709 et 729, Mommsen, Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1889 p. 980; c. a. 725, Cichorius l. c. Romae disputavit cum Theodoro Gadareno et Antipatro Suidas v. Θεόδωρος. Έσπερίστωσαν ἐν Πόμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβαρίου Suidas v. Ποτάμων. Mortuus fuerit quo tempore Seneca scripsit suasorias (c. a. 39 p. Chr.), cf. „fuit“ et „viguit“ (l. c.). Decessit nonaginta annos natus Lucian. l. c. — Προδρία eius t. 1; νομοθέτης t. 2; εὐεργέτης καὶ σωτὴρ καὶ κτίστης τῆς πόλεως t. 4, 5, 8. A funere filii in scholam se contulit et declamavit Seneca l. c. Έγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης (cf. Plut. l. c.), Ὅρους Σαμίων, Βρούτῳ ἐγκώμιον, Καίσαρος ἐγκώμιον, Περὶ τελείου ῥήτορος Suidas v. Ποτάμων.*

- 676 Potamo, medicamentum eius Galen. 13, 473 Kühn.

— Q. HERENNIVS POTENS.

— SERVEA NOVELLA RVFINA POTITIANA.

— L. SERVAEVS AMICVS POTITIANVS.

- 677 Potitus, qui scripsit χηροπραΐ Plin. n. h. ind. l. 19. Num Valerius Messalla Potitus consul a. 722 vel 725? cf. Dellefsen index Plinii p. 107.

- 678 Potitus „doctus“ Martialis 10, 70.

P. Afranius Potitus.

— D. CVTIVS BALBINVS M. CORNELIVS POTITVS ced. ROMVLVS.

— Porcius Potitus.

— Sentius Potitus.

— M. VALERIVS MESSALLA POTITVS.

— VET(VRIVS) PVBLIVS POTITVS.

- 679 C. PRAECELLIVS AVGVRVNVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANNVS VIBIVS VERVS CASSIANVS C. l., tribu Papiria, clarissimus iuvenia, triumvir capitalis, tribunus legionis VII Geminiae t. Parentinus V 331.

- 680 Praecilius Pompeianus, ad quem scripsit Fronto *ad amicos* 1, 15 et 16 p. 184 seq. cf. p. 172 Naber.
- 681 PRAECILIA SEVERIANA clarissima femina, uxor M. Sempronii Proculi Faustianiani viri clarissimi, mater Maconiae Severianae VI 1, 3834.
- CLAVDIA PAPIA NETORIA INSTEIA PRAENESTINA.
- Lartidia Praenestina.
- Q. CANVSIVS PRAENESTINVS.
- 682 Praesens, ad quem scripsit Plinius *epistulam* 7, 3.
- 683 [PR]AESENS consul (suffectus a. inc.) cum Torquato *tit. Britannicus* VII 422.
- BRVTIVS PRAESENS.
- C. BRVTIVS PRAESENS.
- L. BRVTIVS PRAESENS.
- Gargonius [P]raesens.
- L. Pupius Praesens.
- CORNELIA PRAETEXTATA.
- (LICINIA) PRAETEXTATA.
- Sulpicia Praetextata.
- C. ASINIVS PRAETEXTATVS.
- 684 PRASTINA ... frater Arvalis a. inc. Alexandri *acta Arr.* VI 2110, 10. *Potest esse idem qui sequitur.*
- 685 PRASTINA) MESSALLINVS legatus Moesiae inferioris sub Philippis (a. 244—249) *nummi Marcianopolitani: Mionnet S. II p. 114 n. 347, in collectione Imhoofiana et in museo Berolinensi. Potest esse idem qui praecedit.*
- 686 C. PRASTINA PACATVS MESSALLINVS cos. ord. a. 147. *Tituli Lambesitani VIII 2535 cf. add. p. 954 (1); 2536 = S. 18044 (2); miliaris VIII 10230 (3); tit. Numidicus VIII S. 17723 (4); Thamugadenses VIII S. 17851 (5); 17893 (6); Tomitanus III S. 7529 (7); Puteolanus X 2888 (8); Tusculanus XIV 2588 (9).* — C. Prastina Messallinus t. 2. 7 et in consulatu IX 4957; item supplendi sunt t. 1. 4. 5. 6. ..allinus etiam in consulatu IX 1573; XIV 280; Prastina Messalinus (una littera l) *nomini in tit. 3.* C. Prastina Pacatus t. 8. 9 et in consulatu XV 960. — Legatus Augusti pro praetore (legionis III. Augustae t. 2. 5) (Numidiae) a. 144—146 t. 1 (a. 144). 2 (a. 146). 3 (a. 145). 4 (a. 146). 5. 6. Consul designatus (a. 146) t. 4. Consul ordinarius a. 147 cum L. Annio Largo *fasti, cf. tit. 9.* Legatus Aug. pr. pr. (Moesiae inferioris) t. 7. Celerina uxor ut videtur, t. 8. Prastinia Pacata filia ut videtur, VIII S. 17898. — *Vide num idem sit Pacatus legatus provinciae Lugdunensis sub Pio collatio 15, 2, 4.*
- 687 PRASTINIA PACATA C. filia *tit. Thamugadensis VIII S. 17898. Filia ut videtur eius qui praecedit.*
- 688 Prasutagus, rex Icenorum, maritus Boudicae, Neronem duasque filias heredes scripserat a. 61 *Tac. a. 14, 31.*

- 689 Praxagoras, Atheniensis, Herodis Attici in re publica gorenda adversarius *Philostr. vit. soph. 2, 1, 11 p. 241*. Ael(ius) Praxagoras *CIA III 907*. Cf. *CIA III 1283* et *Dittenberger ad CIA III 676*.
- 690 [T.] Prifernius Paetus Memmius Apollinaris. *Tituli Reatinus IX 4753 (1)*; *Celeias III 5179 (2)*. *Nomen integrum t. 1, ubi Mommsen: „T. Prifernio' priores, quod praenomen, licet filius P. f. dicatur, potest retineri, si sumas patrem P. Memmii Apollinarem post natum filium et emancipatum a T. Prifernio quodam adoptatum esse, patrem autem ei adscribi naturalem.“* Memmi Apoll. t. 2. P. f., tribu Quirina t. 1. Donis donatus expeditione Dacica (a. 102 ut videtur, cum absit secunda) ab imp. Traiano hasta pura, vexillo, corona murali, procurator provinciae Siciliae (cf. *Klein VB I p. 184*), procurator provinciae Lusitaniae, procurator vicesimae hereditatum, procurator provinciae Thraciae t. 1. Procurator Augusti provinciae Noricae t. 1, 2. Traiano adhuc vivo. Pater P. Memmii P. f. Quirina Apollinaris t. 1. *Adoptavit Borghesii (8 p. 389 sqq.) quidem sententia T. Prifernium Sox. f. Pactum Rosianum Geminum (n. 691), quod vide num probari possit.*
- 691 T. PRIFERNIVS PAETVS ROSIANVS GEMINVS pater. *Tituli Ostienses, XIV 246 (1), 250 (2)*. *Nomen integrum t. 1, 2*. Rosianus Geminus *Plin. ad Trai. 26*. Geminus (var. lect. Geminus) *Plin. ep. alibi*. Sox. fil. t. 1, 2. Tribu Quirina cf. filium (n. 692). *Filius naturalis videtur Sox. Rosii Gemini cuiusdam, adoptatus Borghesii (8 p. 392) quidem sententia ab eo qui praecedit (n. 690)*. Quaestor C. Plinii Secundi consulis a. 100 *Plin. ad Trai. 26*. *Ibidem cum dicatur ex commilitio Traiano notus, videtur tribunus militum interfuisse bellis Dacicis, cf. Plin. ind. Mommsen p. 423*. Lugduni in Gallia moratur (c. a. 109—111): *Plin. ep. 9, 11, 2*. Honores in urbe gessit; Traianus dignitatem eius exornet rogat *Plinius ad Trai. 26*. Patronus collegii cuiusdam Ostiensis a. 140 t. 1 et alius collegii a. 152 t. 2. *Ad eundem scripsisse videtur Plinius ep. 7, 1, 24; 8, 5, 22; 9, 11, 30*. Pater eius qui sequitur.
- 692 T. PRIFERNIVS PAETVS ROSIANVS GEMINVS filius. *Tituli Ostienses: XIV 246 (1); 247 (2); urbanus VI 1499 (3); Pisanus XI 1431 (4); Cirtenses: VIII 7059 integer (5), 7060 (6), 7061 (7) mutili; tegula prope Cliterniam rep. IX 6078, 16 (8); fistulae plumbeae in agro Albano rep. XIV 2434 (9)*. *Nomen integrum t. 1, 2; . . nio . . iano Geminio t. 3; T. Priferni Paeti t. 9; [T.] Prif. Paet. t. 8; Prif. Paeti t. 4; Rosianus Geminus t. 5; Digest. 48, 5, 6, 2; Rosian[i. .] t. 7; Ro . . t. 6. Geminus Digest. 48, 6, 6. T. f. t. 1, 2, 4. Tribu Quirina t. 2. F(ilius) additur in tit. 1, scilicet eius qui praecedit, cum is in eodem titulo nominetur*. Proconsul Achaiae t. 5, c. a. 131 propter P. Pactum Clementis legati sui cursum honorum cf. supra n. 25. Consul t. 4, 8, suffectus c. a. 133. Hadrianus ad eum rescripsit *Digest. 48, 5, 6, 2* (ubi vix pater intellegendus). Patronus collegii cuiusdam Ostiensis

- a. 140 t. 1 et alius collegii a. 139 aut 140 aut 145, t. 2. Proconsul Africae t. 3. 5 cf. 7, c. a. 145, certe sub Pio cf. t. 5. Pius ad eum proconsulem scripsit *Digest.* 48, 6, 6. Socr P. Pactumei Clementis (n. 25) t. 5-7. Item socr videtur esse Iulii Lucani, cuius filius L. Iulius Iarcius Sabinus nepos *Prif. Pacti* dicatur, t. 4.
- 693 Prima, uxor Maximi, mater Clodii Pupieni Maximi imperatoris *vit. Max. et Balb.* 5, 1.
- Furia Prima.
- L. Valerius Primanus.
- M. Ulpius Primianus.
- Antonia Primigenia.
- 694 ...tus Primu[us], procura[tor] Neronis C[ae]s. Aug.] *tit. inter Augustum et lacum Lemannum rep. XII 2520 add. p. 830.*
- 695 ... PRIMVS frater Arvalis a. 155 *acta Arvalium VI 2086, 24. 50.*
- 696 ... PRIMVS, M. f., tribu Galeria, decemvir stlitibus iudicandis, tribunus legionis VII Geminae Felicis Hispaniae citerioris, quaestor urbanus, aedilis curulis, praetor, curator viae Aureliae, proconsul Lyciae Pamph[yl]iae, consul (suffectus a. inc.) *tit. Compsae rep. IX 973.*
- 697 M. PRIMVS proconsul Macedoniae Odrysis bellum intulit, quare accusatus et sicut videtur damnatus c. a. 732 = 22 a. Chr. *Dio* 54, 3, 2-4.
- P. ALFIVS PRIMVS.
- M. ANTONIVS PRIMVS.
- M. ANTONIVS [PRIM]VS PR...VS.
- L. Arrius Primus.
- M. NVMMIVS VMBRIVS PRIMVS SENECIO ALBINVS.
- VMBRIVS PRIMVS.
- 698 Princeps, grammaticus quidam Suetonio adolescentulo *Suet. gramm.* 4.
- PESCENNIVS PRINCVS(?).
- 699 C. [P?]RIS... legatus pro praetore (?) *tit. Lycius CIG III add. p. 1144 n. 4304 b.*
- 700 ...us Pris[cius?], praefectus Mesopotamiae *CIG III 4602 seq. (Palaeestina).*
- 701 PRISC(VS?) consul (suffectus a. inc.) cum Clem(ente?) *III S. 8184.*
- 702 PRISCA filia T. Caunii Prisci *tit. Lambacsitani VIII 2583. 2588.*
- ANTONIA PRISCA.
- FLAVIA PRISCA.
- FVLVIA PRISCA.
- MEMMIA PRISCA.
- MVTILIA PRISCA.
- 703 Priscianus, coniurationis reus, morte voluntaria periit sub Pio *vit. Pii* 7, 4.
- Ti. Claudius Priscianus.

- M. MESSIVS RVSTICVS *cf.* ROMVLVS PRISCIANVS AFER PROCVLVS.
- M. Messius Rusticus *cf.* Romulus Priscianus Titus Proculus.
- VALERIVS PRISCIANVS.
- Priscilianus *v.* Priscillianus.
- 704 . . PR]ISCILLA C. f. *aut* c(larissima) f(emina), uxor viri praetorii *tit. Antias X 8292.*
- 705 Priscilla, uxor T. Flavii Abascanti (*cf. sub hoc*), quam mortuam laudat Statius *sile. 5, 1 cf. proem. 6. 11. Antistia Priscilla in tit. falso VI 5, 3060*.*
- ARRIA PLARIA VERA PRISCILLA.
- Caesia Priscilla.
- Helvidia Priscilla.
- LARCIA PRISCILLA.
- 706 L. PRISCILLIANVS delator a Caracalla inter praetorios adlectus et Achaiae praefectus, a senatu damnatus et in insulam missus a. 217 *Dio 78, 21, 3-5.*
- C. LVCILIVS PRISCILIANVS.
- L. Lucilius Pansa Priscilianus.
- 707 PRISCINVS *vel* PRISCVS consul ordinarius a. 93 cum Pompeio Collega (*n. 457*) *fasti. Potest ad eum spectare VI 1500: [P]riscino cos., nisi referas ad M. Peducaeu Priscinum cos. a. 110 vel M. Peducaeu Stlogam Priscinum cos. a. 141.*
- M. PEDVCAEVS PRISCINVS.
- M. PEDVCAEVS STLOGA PRISCINVS.
- 708 . . . PRISCVS consul suffectus mense Septembre a. 87 *acta Arval. VI 2065b 54. Cogitari potest de Mario Prisco (Henzen) vel de Helvidio Prisco (Mommsen).*
- 709 PRISCVS *vel* PRISCINVS consul ordinarius a. 93 cum Pompeio Collega *fasti.*
- 710 [. . . P]RISCVS [legatus Aug. Gal]liac Belgi[cae], [pract]o r candidatus Aug[.]; tribunus plebis, quaestor] candidatus Aug. tr[ibunus militum, decemvir] stlitibus iudi[candis] *tit. Putolanus X 1705.*
- 711 [. . . P]RISCVS septemvir epulonum, [legatus? . . .]ntao? Armeniae bis Syriae; Longina uxor eius *tit. Peltuini rep. IX 3426.*
- 712 Priscus, praefectus castrorum legionis sextae, a Iudaeis necatus *Ioseph. bell. Iud. 2, 19, 7.*
- 713 Priscus, procurator Caesaris *Scaevola Digest. 26, 8, 21.*
- 714 Priscus uterque *Ovid. ex Ponto 4, 16, 10; poetae ignoti, nisi alter pro Clutorio Prisco habendus est.*
- 715 Priscus, de optimo convivio scripsit *Martialis 9, 77, 1.*
- 716 Priscus. *Scripsit ad Priscum nescio quem vel quot Martialis 6, 18; 7, 46; 8, 12; 10, 3. Cf. Terentium Priscum.*
- 717 Priscus, Nicaeensis, machinas Byzantiis et postea Severo Atræ oppugnanti exstruxit *Dio 74, 11, 2; 75, 11, 1.*

- 718 Priscus centurio *Joseph. bell. Iud. 6, 2, 10.*
- 719 Priscus gladiator *Martialis spect. 29, 1.*
- 720 Priscus *Hor. sat. 2, 7, 8 sqq.; nomen fictum ut videtur.*
- 721 [... PR]ISCVS vel [...VOP]ISCVS proconsul (Africae) *tit. in Africa proconsulari rep. VIII S. 16322. Num P. Valerius Priscus?*
- 722 [... Pr]iscus(?), s[ub]p[raefectus] vigil[um], magister a lib[ellis], m[agister] a cen[sibus] *VI 1628.*
- 723 1. PRISCVS (praenomen habet Victor Caesar. 29, 2, 3) praeses Macedoniae Victor l. c., dux Philippopolitanorum a Gothis obsessorum *Jordanes Getica 18, 103*, litteras accepit a Decio imperatore de defensione *Derippus ap. Müller FHG III p. 676 sqq.* Philippopoli expugnata cum Gothis foedus iniit *Jordanes l. c.* Imperator factus, a senatu hostis indicatus, mox caesus Victor l. c. Cf. *Polemi Silvii latere. ap. Mommsen chron. min. I p. 521; Syncell. I p. 705.*
- 724 ... VS PRISCVS patronus collegii cuiusdam Ostiensis Pii temporibus *XIV 249 tit. Ostiensis.*
- 725 ... RIVS[...] P]RISCVS ... LIVS FESTVS [aedilis] plebis cer[ialis], [qua]estor urbanus *tit. Labianus XIV 2768.*
- Ancharius Priscus.
 - Attius Priscus.
 - CAERELIVS PRISCVS.
 - T. Caesonius Priscus.
 - M. CALVIVS PRISCVS.
 - TITVS CAMPANIVS PRISCVS MAXIMIANVS.
 - C. CASSIVS INTERAMNANVS PISIBANVS PRISCVS.
 - T. CAVNIVS PRISCVS.
 - TI. CL(AVDIVS) ME... [P]RISC[VS] RVF[IVS] IVN(IOR).
 - Clutorius Priscus.
 - CORNELIVS PRISCVS.
 - M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS *cel. IVLIVS CELSVS.*
 - T. DIDIVS PRISCVS.
 - C. ETRILIVS REGILLVS LABERIVS PRISCVS.
 - FABIVS PRISCVS.
 - M. FADIVS PRISCVS.
 - Fulcinius Priscus.
 - HELVIDIVS PRISCVS.
 - C. Helvidius Priscus.
 - P. Helvidius Priscus.
 - HERIVS PRISCVS.
 - IAVOLENVS PRISCVS.
 - Iulius Priscus.
 - IVNIVS PRISCVS.
 - A. LARGIVS PRISCVS.
 - LICINIVS PRISCVS.

- C. Lutorius Priscus v. Clutorius Priscus.
- SEX. MARCIUS PRISCVS.
- MARIVS PRISCVS.
- Q. MVNATIVS PRISCVS.
- Q. MYSTIVS PRISCVS.
- L. NERATIVS PRISCVS.
- L. NERATIVS PR[ISCVS?].
- C. NERATIVS FVFDIVS PRISCVS.
- Novius Priscus.
- C. NOVIVS PRISCVS.
- D. NOVIVS PRISCVS.
- ... OCTAVIVS PRISCVS.
- C. OCTAVIVS TIDIVS TOSSIANVS L. IAVOLENVS PRISCVS.
- Petronius Priscus.
- P. PETRONIVS PRISCVS.
- T. Petronius Priscus.
- Q. POMPEIVS FALCO SOSIVS PRISCVS.
- Q. POMPEIVS SENECIO *cel.* SOSIVS PRISCVS.
- [PO]MPONIANVS SECVNDVS P. CEST[IVS] ... IVS PRISCVS DVGENIVS PROC[VLVS].
- C. PORCIVS PRISCVS LONGIVS.
- M. RVIRENVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS.
- SAEVINVS PRISCVS.
- M. STATIVS PRISCVS LICINIVS ITALICVS.
- Stilonius Priscus.
- SVLPICIVS PRISCVS.
- M. TARQVITIVS PRISCVS.
- Terentius Priscus.
- M. TREBATIVS PRISCVS.
- Tyrannius Priscus.
- L. VAL(ERIVS) HELVIDIVS PRISCVS [PO]BLICOLA.
- L. VALERIVS MESSALLA THRASIA PRISCVS.
- ... CATVS P. VALERIVS PR[ISCVS?].
- Q. VIRIVS EGNATIVS SVLPICIVS PRISCVS.
- L. VETINA PRISCVS.
- Vettius Priscus.
- 726 ... PRIVATIANVS vir clarissimus, legatus (proconsulis Africae) *tit.*
in Africa proconsulari rep. VIII Es2.
- M. Caecilius Privatus.
- CORNELIA PRIVIGNA.
- ... LVC ... PRO ...
- ANICIA PROBA.
- Postumia Paulla Avidia Procula Rutilia Proba.
- VALEMA PROBA.

- Probatus *vit. Claudii Goth. 11, 2 vide* Probus *infra n. 730.*
- CN. PETRONIVS PROBATVS IVNIOR IVSTVS.
- 727 PROBVS gener Septimii Severi, statim consul factus, praefecturam urbis recusavit *vita Severi 8, 1-2. Fortasse idem qui sequitur.*
- 728 PROBVS in bello Parthico tertiae exercitus parti a Severo praepositus *Dio 75, 3, 2. Fortasse idem est antecedens.*
- 729 PROBVS consul ordinarius a. 228 cum Modesto II *fusti.*
- 730 Probus (Probatus *vita Claudii*) καθάραι τῶν παρακρουσῶν τὴν θάλασσαν ἐκ βασιλείας ταχθείς Palmyrenos ex Aegypto eiecit et vicit, deinde insidiis Timagenis captus se ipse interfecit *Zosimus 1, 44; Zonarus 12, 27; vita Claudii 11, 2.*
- ANICIVS PROBVS.
- Aurelius Probus.
- IMP. CAES. M. AVRELIVS PROBVS AVGVSTVS.
- Baebius Probus.
- FALCONIVS PROBVS.
- T. HATERIVS NEPOS ATINAS PROBVS PVBLICIVS MATENIANVS.
- M. MAECIVS PROBVS.
- M. POMPONIVS MAECIVS PROBVS.
- C. Publicius Antonius Probus.
- M. Valerius Probus.
- M. Ulp(ius) Probus.
- 731 Procilius Crispinus, proc(urator trium) Aug(ustorum) *itaque a. 209-211, tit. Carthaginiensis VIII S. 12593.*
- BOIONIA PROCILLA.
- IVLIA PROCILLA.
- Neratia Procilla.
- SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPYRNIA VALERIA SECVNDA COTIA(?) PROCILLA . . . LVCVLLA.
- Procl- *vide* Procul-.
- 732 PROCVLA clarissima femina, filia C. Rufi Festi procuratoris *tit. Volsiniensis XI 2698.*
- 733 PROCVLA (uxor) Triari Ma[terni] c[larissimi] v[iri] *II 2415.*
- 734 Procula *nescio quae vel quot, Iuvenalis 2, 68; 3, 203; Ulpian. Digest. 32, 11, 19; Papin. Digest. 22, 3, 26; 35, 1, 101.*
- Claudia Procula.
- Cocceia Baasula Numisia Procula.
- CORNELIA PROCVLA.
- FVLVIA PROCVLA.
- [G]AVIA PROCVLA.
- HELVIA PROCVLA.
- IVLIA PROCVLA.
- LICINIA PROCVLA.
- Munatia Procula.

- Postumia Paula Avidia Procula Rutilia Proba.
- Serrana Procula.
- Ulpia Procula.
- TI. CLAVDIVS PROCVLEIANVS.
- C. Vibius Gallus Procleianus.

735 Procleius *Iuvenalis* 1, 40. *Nomen fortasse fictum.*

736 C. Procleius (Προκλής *Plutarchus*; praenomen apud *Plinium*, *Tacitum*, *Dionem*), eques Romanus *Tac. a. 4, 40*; *Dio 51, 11, 4*, Augusti amicus *Plin. n. h. 36, 183*; *Plut. Anton. 77*; *Tac. a. 4, 40*; *Dio 54, 3, 5*; comes eius in bello Siculo a. 718 = 86 *Plin. n. h. 7, 148* et in bello Alexandrino a. 724 = 80 *Plut. Anton. 78 seq.*; *Dio 51, 11, 4*. Frater (Licinii Varronis) Murenæ et (Terentiae) uxoris Maecenatis *Dio 54, 3, 5*; item frater Scipionis (corrigitur Caepionis) *Porphyrio ad Hor. carm. 2, 2, 5, vide num recte*; „notus in fratres animi paterni“ *Hor. l. c.* Augustus ei filiam suam collocare meditatus est *Tac. a. 4, 40*. Filius Procleii commemoratur *Quintil. 9, 3, 68*. In stomachi dolore gypso poto mortem sibi conscivit *Plin. n. h. 36, 183*. Libertus eius ut videtur *VI 1815*, ubi cf. adnot. Præterea eum commemorant: *Quintilianus 6, 3, 79*; *Iuvenalis 7, 94*; *Dio 53, 24, 2*.

Idem habetur C. Procleius L. f. in nummis Corcyrae vel potius Cephalleniae cusis, Babelon, Monnaies de la république 2 p. 388; Catalogue of the Greek coins in the British museum, Peloponnesus p. 83 n. 65-68 cf. p. XLII; cf. Biedermann, die Insel Kephallenia im Altertum 1887 p. 41; Gardthausen, Augustus u. seine Zeit 2, 1 p. 228, 3.

- 737 T. Procul(eus) Irenaeus [procurator] Caesaris tit. *Limoges rep. Bull. épigr. de la Gaule 1882 p. 9, 1.*
- EGNATIVS PROC(V)LIANVS.
 - L. IVNIVS RVFINVS PROCVLIANVS.
 - IVLIA PROCVLINA.

738 PROCVLVS proconsul Hispaniae (Baeticae) tit. *prope Asisium rep. XI 5172. Num. M. Eppuleius Proculus Ti. Caepio Hispano?*

739 PROCVLVS, Agrippinae imperator factus, a Probo oppressus *Eutrop. 9, 17*; (*Victoris*) *epitome 37, 2*; *vita Probi 18, 5*. „Patria Albingauni fuere, positi in Alpibus maritimis; domi nobilis, sed maioribus latrocinantibus; ipse quoque latrocinii adsuetus; huic uxor nomine Samna, antea Vituriga nominata; filius Herennianus“ *vita Firmi Saturnini Proculi et Bonosi Vopisco tributa 12, 1-5 cf. 1, 4; vita Probi 24, 7.*

740 Proculus, poeta elegiacus *Ovidius ex Ponto 4, 16, 32.*

741 Proculus, non levis auctor iuris *Digest. 37, 11, 17*, aetate Neronis plurimum potuit, appellatique sunt (sectatores eius) Proculiani *Pomponius Digest. 1, 2, 2, 52*. Scripsit epistularum libros undecim vel plures *Digest. 18, 1, 69*; *19, 5, 12*; *23, 4, 17*; *male index Digest.*; libros VIII; item ex posterioribus Labeonis libros tres vel plures *Digest. 33, 6, 16. Citatur passim apud iuris auctores. Vir nomen ei*

- fuit Sempronius Proculus, nam *Digest.* 31, 47 pro Sempronius Proculus Nepoti scribendum videtur Sempronius Nepos Proculo cf. *Kräger. Gesch. der Quellen u. Literatur d. röm. Rechts* p. 153 seq. not. 44.
- 742 Proculus, homo ingenio ad cetera remisso et delicato, sed in sententiis dicendis ad puniendum paulo vehementior et infestior *Fronto* p. 198 *Naber. Fortasse idem est Eutyechius Proculus Siccensis grammaticus Latinus, quem Marcus ad proconsulatum provexit vit. Marc.* 2, 3, 5. *Vide num idem sit qui sequitur.*
- 743 Proc(u)lus rhetor, qui ἐν ἀπορίῃς ὑπάρχεις κλέος ἔλαβε, maritus Rufinae, quae epigramma ei posuit *Aquis Sextis (vel alibi) (CIG III 6779 = Kaibel epigr. 590 =) Kaibel IGI 2469 ubi cf. adnotationem.*
- 744 Proculus, cui divi fratres rescripserunt *Ulpianus Digesta* 40, 12, 27. *Fortasse praetor tutelaris. Vide num idem esse possit L. Stertinius Quintilianus cct. Q. Cornelius cct. Senecio Proculus.*
- 745 Proculus grammaticus, doctissimus sui temporis vir, de Aegypto quaedam scripsit *rita trig. tyr.* 22, 14. *Fortasse idem qui scripsit χρηστομαθῆν γραμματικῶν Photius bibl. p. 318 sqq. cod. 239. Potest etiam idem esse qui sequitur.*
- 746 Proc(u)lus sophistes, Naucratis, Athenis docebat, magister Flavii Philostrati maioris; adolescens fuit Hadriano regnante, vitam provexit usque ad nonaginta annos *Philostrati vit. sophist.* 2, 21. *Fortasse idem qui antecedit.*
- 747 Proculus christianus, qui Torpacion cognominabatur, Septimium Severum per oleum aliquando curaverat *Tertullianus ad Scapulam* 4.
- 748 ...VS PROC(VLVS) praetor aerarii a. 16 *CIL I 1 ed. 2 p. 71.*
- 749 ...VS PROCV(LVS) consul a. inc. VI 2018.
- 750 51 [Pro?]culus sive [Si?]culus, iuris consultus, amicus Dasumii VI 10229, 27.
- CN. ACERRONIUS PROCVLVS.
 - (A)esius Proculus.
 - ALFIVS PROCVLVS.
 - ., VS AMYNTIANVS PROCVLVS.
 - L. ANNEIVS DOMITIVS PROCVLVS.
 - T. AQUILLIVS PROCVLVS.
 - CN. ARRIVS CORNELIVS PROCVLVS.
 - C. Artorius Proculus.
 - AVRELIVS PROCVLVS.
 - Barbivs Proculus.
 - Caecilius Proculus.
 - M. CAELIVS FLAVVS PROCVLVS.
 - L. CALPVRNIUS PROCVLVS.
 - P. CALPVRNIUS PROCVLVS.
 - P. [CA]LPVRNIUS [PRO]C[VLVS?] CORNELLIANVS.
 - Cervonius Proculus.

- CESTIVS PROCVLVS.
- Claudius Proculus.
- L. CLAVDIVS PROCVLVS CORNELIANVS.
- TI. CLAVDIVS SEVERVS PROCVLVS.
- Cocceius Proculus.
- T. COMINVS PROCVLVS.
- Considius Proculus.
- COR(NELIVS) PROC(V)LVS.
- P. CORNELIVS PROCVLVS.
- Q. CORNELIVS SENECIO PROCVLVS.
- L. CREPEREIVS PROCVLVS.
- C. CVRTIVS [PROCVLVS?].
- M. CVRTIVS PRISCVS *et*. ARRIVS PROCVLVS IVLIVS CELSVS.
- DIDIVS PROCVLVS.
- Drusius Proculus.
- C. DVCENIVS PROCVLVS.
- EGNATIVS PROC(V)LVS.
- A. EGNATIVS PROCVLVS.
- Q. EGNATIVS PROCVLVS.
- ENNIVS PROCVLVS.
- M. EPPVLEIVS PROCVLVS TI. CAEPIO HISO.
- Esius Proculus (*Suet. Gai. 35*) *cide* (A)esius Proculus.
- EPTYCHIVS PROCVLVS.
- Flavius Proculus.
- ... L. FVLVIVS C. BRVTIVS PRAESENS *et*. CORNELIVS PROCVLVS
- ... AQUILIVS VEIENTO.
- Q. FVLVIVS GILLO BITTIVS PROCVLVS.
- Q. Gavius Fulvius Proculus.
- Iulius Proculus.
- C. IVLIVS PROCVLVS.
- M. INVENTIVS SYRVS PROCVLVS.
- .. LABERIVS IV... [C]OCCEIVS LEPIDVS PROC(V)LVS.
- Licinius Proculus.
- Q. LICINIVS SILVANVS GRANIANVS QVADRONIVS PROCVLVS.
- LYCIANVS PROC(V)LVS.
- C. LVXILIVS SABINVS EGNATIVS PROCVLVS.
- M. MESSIVS RVSTICVS *et*. PRISCIANVS AFER PROCVLVS.
- M. Messius Rusticus *et*. Priscianus Titus(?) Proculus.
- L. NERATIVS PROCVLVS.
- C. NONIVS PROCVLVS.
- L. OVIVS CVRIVS PROCVLVS MODIANVS AFRICANVS.
- Pompeius Proc(u)lus.
- Cn. Pompeius [P]roculus.
- T. Pomp(e)ius [P]roculus.

- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA *cf.* DVCEIVS PROCVLVS RVTILIANVS *cf.* SOSIVS PRISCVS.
- ... [P]OMPONIANVS SECVNDVS P. CEST. ... IVS PRISCVS DVCEIVS PROC[V]LVS.
- Pontius Proculus.
- PONTIVS PROCVLVS PONTIANVS.
- ., Quintus Cestianus Ducenius Proculus.
- M. RVBRENVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS.
- SAEVINIVS PROCVLVS.
- M. SALVIDENVS PROC(V)LVS.
- SCRIBONIVS PROCVLVS.
- L. SEMPRONIUS PROCVLVS.
- M. SEMPRONIUS PROCVLVS FAVSTINIANVS.
- C. SERTORIUS [P]ROC(V)LVS.
- Silius Proculus.
- SIMONIVS PROCVLVS IVLIANVS.
- L. STERTINIVS QVINTILLIANVS *cf.* Q. CORNELIVS *cf.* SENECEO PROCVLVS.
- SVBATIANVS PROCVLVS.
- Titius Proculus.
- L. Titius Proculus.
- Sp. Turranius Proculus Gellianus.
- M. Tuticius Proculus.
- Valerius Proculus.
- L. Valerius Proculus.
- T. Valerius Proculus.
- C. VARIUS IVLIVS PROCVLVS.
- VETTIVS PROCVLVS *c.* Q. FVLVIVS GILLO BITTIVS PROCVLVS.
- Vitellius Proculus.
- Ulpius Proculus.
- Q. VMBRICIUS PROCVLVS.
- L. VOLVSEIVS PROCVLVS.
- Volusius Proculus.
- Lollius Professus.
- Sex. Caesius Propertianus.

752 Sex. Propertius. *Prænomēn in Dauidi vita Vergilii* 15. Patria eius Umbria *Prop.* 1, 22, 9; 5, 1, 64 *seq.* 121; *Stat. silv.* 1, 2, 253, probabiliter Asisium *cf. Prop.* 5, 1, 125, *ubi* titulus C. Passenni Pauli Propertii Blaesi XI 5405 *reperitus est, qui municipis Propertii et ex eius posteris erat, Plin.* cp. 6, 15, 1. Itaque tribus Propertio fuerit Sergia *cf. tit. cit.*; neque igitur propinquus eius fuisse videtur C. Propertius Postumus, qui fuerit tribu Fabia, VI 1501. Propertius Tibullo, Propertio Ovidius successit *Orad. trist.* 4, 10, 53; 2, 465; itaque natus fuerit c. a. 700/54—712/42, fortasse a. 708/46, *cf. Mars de S. Pro-*

peritii cita et librorum ordine temporibusque Diss. Lips. 1884 p. 29 seq. Cynthia amare coepit c. a. 724/30; discidium cum ea fecit c. a. 726/28; dimisit cum c. a. 732/22 secundum ratiocinationem Marzii l. c. Inter amicos Maecenatis receptus Prop. 2, 1; 4, 9, Esquilis habitabat Prop. 4, 23, 24. Amicus Ovidii trist. 4, 10, 45 et (Volucii) Tulli Prop. 1, 1; 1, 6; 1, 14; 1, 22; 4, 22. Cornelium Gallum modo mortuum (a. 728/26) 3, 32, 91, Cornelium Scipionem consulem (a. 738/16) commemorat 5, 11, 65. Paulo post hunc annum, neque vero ante a. 740/14 mortuus esse videtur, cf. Marx l. c. p. 73 seq. Commemorant cum praeterea Ovidius ars amat. 3, 333; remed. am. 764; Quintilianus 10, 1, 93; Martialis 8, 73, 5; 14, 189, 1; Iuvenalis 6, 7; Plin. ep. 6, 15, 1; 9, 22, 1; Apuleius apol. 10; Sidonius Apollinaris carm. 1, 260, alii, cf. locos a Marzio l. c. p. 6 collectos. De ritu et scriptis eius cf. Marx l. c.; Teuffel⁵ § 246; Schanz apud J. Müller, Handb. 8, 2 p. 117—127.

753 PROPERTIVS CELER praetorius, ob paupertatem decies sestertium accepit a Tiberio a. 15 Tac. a. 1, 75.

754 C. PROPERTIVS POSTVMVS Q. F., T. n., (tribu) Fab(ia), triumvir cap(italis) et insequenti anno pro triumvir(o), q(uaestor), praetor(i) design(natus) ex s(enatus) c(onsulto) viar(um) cur(ator), praetor ex s(enatus) c(onsulto) pro aed(ilibus) cur(ulibus) ius dixit, proco(n)-s(ule) VI 1501 actatis Augusti, cf. Mommsen Hermes 4, 1870 p. 370; Staatsrecht I^o p. 676, I. 4; II° p. 669 seq. not. 5. Vide nunc idem esse possit Pontunus, maritus Aeliae Gallae, qui Augustus contra Parthos proficiscentem (a. 733 — 21) secutus est Propertius 4, 12.

C. Passennus Paullus Propertius Blaesus (XI 5105).

755 PROPINQVVS consul suffectus (a. 126) cum (C. Eggio) Ambibulo (ordinario) XV 127, 375, 1228^c.

— AVRELIVS PROPINQVVS.

— Fulvius Propinquus.

— Pompeius Propinquus.

— T. RUTILIVS PROPINQVVS.

— L. STATIVS PROSPER IVLIANVS.

— AELIA PROSPERA.

756 Protas, rhetor, Galeni aequalis et civis (igitur Pergamenus) Galen. 6, 598 Kähn. Diversus est Protas Pelusiota, cuius medicamentum describitur Galen. 13, 338 Kähn.

Peregrinus Proteus.

— C. ASIN(IVS) PROTIVVS QVADRATVS.

757 Protophenes, libertus ut videtur Gaii, Scribonio Procu(m)lo in senatu interitum paravit a. 40 Dio 59, 26, 1-2 cf. Suetonium Gaius 28. A Claudio interfectus a. 41 Dio 60, 4, 4. Idem intellegendus esse videtur apud Iuvenalem 3, 120.

- 758 Protophenes, Tarsensis, grammaticus, aequalis Plutarchi *Plutarchus de sera numinis vindicta* 22 p. 563 C; *quest. convic.* 7, 1, 2; 8, 4, 3; 9, 2, 2; 9, 12; *amatorius* 2 p. 749.
- 759 Protophenes, auriga, socius Elagabali *vita Elagabali* 6, 3.
— M. Aurelius Proximus.
— Statius Proximus.
- 760-61 Ptolemaeus, frater Nicolai Damasceni *Suid. r.* 'Αντίπατρος = Müller *FHG* 3 p. 348, ubi cf. adnot.; *Ioseph. bell.* 2, 2, 3; *ant.* 17, 9, 4. Herodi Magni amicus *Ioseph. ll. cc.* Fortasse idem qui sequitur.
- 762 Ptolemaeus, Herodis Magni procurator et amicus *Ioseph. bell.* 1, 24, 1; 1, 33, 8; 2, 2, 1; 2, 4, 3; *ant.* 16, 7, 2 seq.; 16, 8, 5; 16, 10, 5, 7; 17, 8, 2; 17, 9, 3. Fortasse idem qui praecedit.
- 763 Ptolemaeus, Heraclidis filius, epistrategus Thebaidis a. 737 = 17 tit. *Aegyptius* *CIG* 4933 add.
- 764 Ptolemaeus, rex Mauretaniae a. 23—40 p. Chr. *Tituli ipsi positi:* *CIA III* 555 = *CIG* 360 (1); *Le Bas III* 1250 = *CIG* 4269 b (2); *VIII* 8927 (3); *VIII* 9257 (4); *VIII* 9342 (5); *Eph. ep.* 5, 978 (6); *libertis eius positi:* *VIII* 9351 (7); *VI* 20409 (8); *Eph. ep.* 5, 1014 (9); 1017 (10); 1018 (11); *fragmentum exiguum* *Eph. ep.* 5, 1013. Nummi: *Erckel* 4 p. 159—161; *Mionnet* 6 p. 605 sqq. n. 57—94; *S. IX* p. 219 sqq. n. 27—40; Müller, *numismatique de l'ancienne Afrique* 3 p. 125 sqq. *Aureum unicum anni XVII illustravit Mommsen, Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1883 p. 1145 sqq. Βασιλεύς Πτολεμαῖος ἑχρονος tit. 1. M. Antonii et Cleopatrae ex Selene (vel Cleopatra *Dio* 51, 15, 6) filia nepos *Suet. Gai.* 26; *Strabo* 17, 3, 7 p. 828. Filius Iubae regis (Mauretaniae) tit. 1—5; *Strabo* 17 p. 828, 831, 840; *Plin. n. h.* 5, 16; *Tac. a.* 4, 23; *Suet. Gai.* 26; *Dio* 59, 25, 1. Gai Caesaris consobrinus *Suet. Gai.* 26. Rex dictus iam Augusto regnante, *pater igitur vivo, nummi Carthagine Nova ut videtur eusi.* Müller l. c. n. 204—207, cf. Mommsen l. c. p. 1146, 2. Rex Mauretaniae *Plin. n. h.* 5, 11; 13, 93; *Seneca de tranquillitate animi* 11, 12; *Tac. a.* 4, 24, 26 cf. titulos et nummos. Cum patre in nummis paucis, Müller l. c. p. 125 n. 109 sqq. Patri in imperio successit *Strabo* 17 p. 828, 831, 840, a. 22—23 p. Chr., cum in nummis anni regni eius numerentur *XVIII* et rex mortuus sit a. 40 p. Chr., cf. Mommsen l. c. Cum Romanos contra Tacfarinatem iuvisset, a senatu rex et socius atque amicus appellatus est a. 24 *Tac. a.* 4, 24, 26. A Gaio arcessitus et honorifice exceptus *Suet. Gai.* 35, tum interemptus est a. 40 p. Chr. *Dio* 59, 25, 1; *Seneca de tranquillitate* 11, 12; *Plin. n. h.* 5, 11; *Suet. Gai.* 26, 35. Quod apud *Senecam de tranquillitate* 11, 10 pro Pompeio Murelus coniecit Ptolemaeo, cf. supra n. 450.
- 765 Ptolemaeus, Agrippae minoris et Berenices procurator *Iosephus bell. Iud.* 2, 21, 3; *vita* 26.
- 766 Ptolemaeus (*Tacitus, Plutarchus*) vel Seleucus (*Suetonius, confundens*

cum nimirum cum Seleuco mathematico in p. *Vespasiani*, Tac. h. 2, 78 [O. H.], mathematicus, qui Othonem ad imperium expellendum incitavit Tac. h. 1, 22; *Plut. Galb.* 23; *Suet. Otho* 4, 6; cf. *Iuvenalem* 5, 557 sqq.

767 Ptolemaeus, Naucratis, sophistes, Herodis Attici auditor, senex in Aegypto mortuus *Philostratus vitae sophist.* 2, 15; 2, 26, 5.

768 Ptolemaeus, amicus Galeni, cuius medicamenta describuntur *Galen.* 12, 789, 584; 13, 101, 849, 853 Kühn.

769 Ptolemaeus Caesario, filius Cleopatrae et, sicut fingebatur, C. Caesaris, rex Aegypti dictus a. 712 = 42, rex regum a. 720 = 34, interfectus a. 724 = 30 *Dio* 47, 31, 5; 49, 11, 1; 50, 1, 5; 51, 15, 5; *Plut. Anton.* 81 sqq.

770 Ptolemaeus Philadelphus, M. Antonii et Cleopatrae filius, regnum accepit a. 720 = 34, ab Augusto a. 724 = 30 servatus *Licinus per.* 132; *Dio* 49, 32, 4; 49, 41, 3; 51, 15, 6; *Plut. Anton.* 51 cf. 87. Postea non iam memoratur. De aetate eius cf. *Gardthausen, Augustus u. seine Zeit* 2, 1 p. 170 sqq.

— Claudius Ptolemaeus.

— Herennius Ptolemaeus.

— P. Herennius Ptolemaeus.

— L. Agrius Publeius(?) Bassus.

771 PVBLIA MA[MER] TI[NA] supplere[re]t O. H.] . . . CIA . . . SSA clarissima femina *Lanciani sillage* aq. 69.

— PVBLIA PRISCA (*Dio* 58, 4, 6) vide MYTILIA PRISCA.

— PVBLIA VALERIA COMASIA v. sub VALERIA.

772 PVBLIANA uxor Arrii consularis (ἄριστος) *Kaibel IGI 1960 (= epigr. 674 = CIG 6275)*. Non diversa videtur ab Oscia Modesta Cornelia Publina cf. *Dessau Hermes* 28, 1893, 157 sqq.

— OSCIA MODESTA CORNELIA PVBLIANA.

773 Publicius admodum senex Septiciam uxorem duxit aetate Augusti. *Valerius Maximus* 7, 7, 4.

774 Publicius libertus quidam Pompeio Magno similis *Plin. n. h.* 7, 53.

775 Publicius, auctor iuris *Digesta* 31, 50, 2; 35, 1, 51, 1; 38, 17, 2, 8. *Diversus videtur esse a Publicio (scribendum videtur Publio) Gellio, qui fuit Ciceronis temporibus, Pomponius Digesta* 1, 2, 2, 44 cf. *Krüger Gesch. d. Quellen u. Litt. d. röm. Rechts* p. 66 not. 59, 64.

776 C. Publicius Antimius Probus, procurator Augustorum (provinciae Daciae Porolissensis, ut videtur) *tit. Napocae rep. III* 836.

— L. PVBLICVS CELSVS vide L. PVBLILIVS CELSVS.

777 PVBLICVS CERTVS praetorius a. 93 (cf. Tac. Agr. 45; *Mommsen ind. Plin. p.* 423), praefectus aerarii a. 96-97 a Plinio accusatus, paulo post morbo implicatus decessit *Plin. ep.* 9, 13.

778 Public(i)us Florianus (publicum libri optimi, publicum vulgo, publicum *Mommsen*), tribunus praetorianorum a. 193 *vita Didii Iuliani* 2, 1.

- Publicius Gellius *vide* Publicius n. 775.
- 779 C. PVBLCIVS (Pobl- *acta Arr.*) MARCELLVS consul suffectus a. 120 mense Maio cum T. Rutilio Propinquo *acta Arr. VI 2080*. *Idem videtur* Publicius Marcellus, qui διὰ τὴν κλῆσιν τὴν Ἰουδαϊκὴν μεταβέβηκε ἀπὸ Συρίας, itaque legatus Syriae fuit c. a. 132—135 *tit. An-cyrani CIG III 4033* (= *Wadd. III 728* = *Arch. epigr. Mith. 9 p. 118 n. 75*) *et* 4034. Hadrianus Publicio Marcello rescripsit *Digest. 1, 5, 18*. *Pro* Polaenum et Marcellum *in vita Hadriani 15, 4* Publicium Marcellum *coniecit Zumpt comm. epigr. 2, 1854 p. 16*.
- 780 [PV]BLI[CIVS?] TVLLVS proconsul Asiae sub Traiano c. a. 103—111, *nummus Sardinus Mionnet IV p. 125 n. 709* = *Waddington fastes n. 116*. *Legebatur* ΒΑΙβίου ΤΟΥΛΛΟΥ; *sed vestigia litterae Y ante BA* (sicut etiam legi potest pro BA) *agnovit Waddington, ita ut sit aut Publicius aut Publilius Tullus*.
- T. HATERIVS NEPOS ATINAS PROBVS PVBLCIVS MATERNIANVS.
- Q. Marcus Turbo Fronto Publicius Severus.
- 781 [P]UBLICIA BASSILLA TORQVATA, L. f., clarissima femina *tit. Cirtensis VIII 7065*.
- FLAVIA PVBLCIA.
- GELLIVS PVBLCOLA.
- L. GELLIVS PVBLCOLA.
- L. VALERIVS POPLICOLA BALBINVS MAXIMVS.
- L. VAL(ERIVS) HELVIDIVS PRISCVS [PV]BLICOLA.
- M. VALERIVS MESSALLA PVBLCOLA CORVINVS.
- C. VIPSTANVS POPLICOLA.
- L. VIPSTANVS POPLICOLA.
- L. VIPSTANVS PVBLCOLA MESSALLA.
- 782 L. PVBILIVS CELSVS (*sic XI 3614*; L. Publicius Celsus *teyula XIV 4089, 6* = *XV 2157 neglegenter ut videtur scripta*; Celsus *alibi*) consul suffectus a. inc., consul ordinarius II a. 113 cum C. Clodio Crispino (Crispo *tey. cit.*) *fasti*. Statuam eius posuit Traianus c. a. 113—114, *Dio 68, 16, 2*. Inimicus Hadriani privati *vita Hadr. 4, 3*. Cum coniurationem cum (A. Cornelio) Palma, (C. Avidio) Nigrino et Lusio Quieto iniisset, Hadriano invito, ut ipse dicebat, Bais occisus est a. 118 *Dio 69, 2, 5*; *vita Hadr. 7, 1-2*; *cf. 4, 3*. *Vide nam ad eum referendi sint tituli V 7153* (...o Cam. Celso.), *IX 688* (L. Publico Celso Patruino), *IX 686* (L. P. D. Patruinus), *cf. Borghesi 5 p. 13*.
- 783 PVBILIVS IVSTVS clarissimus puer, nepos Petronii Iust[i] *tit. Numidicus VIII 4233*.
- 784 Publilius Memorialis, procurator Vespasiani (Corsicae) c. a. 72—74, *X 8038 cf. Klein VII 1 p. 259 seq.*
- 785 Publilius Sabinus, praefectus praetorio Vitellii a. 69 *Tac. hist. 2, 92* (*ubi cod. P.*); *3, 36* (*ubi cod. Plubilium*).
- [PV]BLI[LIVS?] TVLLVS *vide* [PV]BLI[CIVS?] TVLLVS.

- 786 PUBLILIA CAECILIANA clarissima puella *VIII* 1233.
 787 PUBLILIA NUMIS[IANA?] clarissima puella *VIII* 1233.
 788 PUBLIVS proconsul (Asiae)? *tit. Smyrnaeus CIG II* 3188 (*mibi dubius*).
 789 Publius, amicus Martialis *cp. 1, 109; 2, 57, 3; 7, 72, 7; 7, 87, 3; 10, 38, 11*.
 790 Publius, magister Galeni, cuius medicamenta describuntur *Galeni, 13 p. 852, 533, 842 cf. p. 281 Kühn*.
 791 L. PUBLIVS CELSVS PATRVIVS consularis vir, curator reipublicae (Herdoniac) *IX* 688. *Confertur cum L. Publilio Celso supra n. 782, et cum L. P(ublio?) D.... Patruino viro clarissimo IX* 686.
 — L. PUBLIVS PETRONIVS VOLVSIANVS *v. supra n. 239*.
 792 Pude(n)s, eques alarius *Joseph. bell. 6, 2, 10*.
 793 Pudens, procurator ut videtur Faustinae minoris, litteras eius curabat, quas litteras Marcus Faustina mortua deleri iussit *a. 176 Dio 71, 29, 1. Fortasse ille procurator Faustinae, cuius filiam Marcus concubinam sibi adscivit post a. 176, vita Marci 29, 10*.
 794 Aulus Pudens (*sic Mart. 7, 97, 3 cf. 6, 58, 1, 6; alibi aut Aulus aut Pudens*), ex Umbria oriundus *Mart. 7, 97; 13, 69*, centurio primipilaris *Mart. 5, 48, 3 cf. 1, 31, 3*, maritus Claudiae Peregrinae *Mart. 4, 13, 1*, amicus Martialis *1, 31; 4, 13, 29; 5, 28, 48; 6, 54, 58, 78; 7, 11, 14, 97; 8, 63; 9, 81; 11, 38; 12, 51; 13, 69; cf. Friedländer ad 1, 31*.
 795 ...TILIVS PVDEN[S?] legatus Aug. pr. pr. provinciae Thraciae *Arch. epigr. Mitth. 1886 p. 241, tit. Sardicae rep.*
 796 [Pu]dens, vir egregius, procurator Marci et Veri, praeses (Mauretaniae Caesariensis) *a. 167, duo exempla eiusdem tituli Mauretanicæ Eph. cp. 5, 955, 1302*.
 — L. ARRIVS PVDENS.
 — P. Attius Pudens Rufinus Celsianus.
 — Sex. Baius Pudens.
 — Q. Cace(i)lius Pudens.
 — A. Carminius Pudens *signo [I]thacius*.
 — P. FL(AVIVS) PVDENS POMPONIANVS.
 — C. IVLIVS PVDENS.
 — C. IVLIVS POMPONIVS PVDENS SEVERIANVS.
 — LABIENVS PVDENS CAECILIANVS.
 — Maevius Pudens.
 — C. MARIVS PVDENS CORNELIANVS.
 — C. Octavius Pudens Caesius Honoratus.
 — Q. SERVILIUS PVDENS.
 — Sicinius Pudens.
 — A. TERENCEIVS PVDE(N)S.
 — OLVS TERENCEIVS PVDENS VTTEDIANVS.
 — VALERIVS PVDENS.

- 797 Pudentianus, Epicureus *Galen. 19 p. 48 Kühn.*
 — M. ANTONIVS MARTIALIS PVDENTIANVS.
 — Aemilia Pudentilla.
- 798 Pulcher, geometres sub Tiberio *Phlegon frg. 43, Müller FHG 3 p. 621.*
 — Claudius Pulcher.
 — P. CLAVDIVS PVLCHER.
 — M. TINEIVS OVINIVS CASTVS PVLCHER.
 — CLAVDIA PVLCHIA.
- 799 SEX. PV[L]FENNIVS SALVTARIS M. LVCCIVS VALERIVS SEVERVS PLOTIVS CILO M. f. tribu Teretina, quattuorvir viarum curandarum, quaestor pro pr. prov. Achaiae, patronus coloniae (Venafri) *X 4864.*
 — Pulio *vide Pusio infra n. 808.*
- 800 L. PVLLAIENVS GARGILIVS ANTIQVVS (*sic. tit.*; Γαργίλιος Αντικος *sive Αντικος nummi*) decemvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavus legionis III Gallicae, quaestor candidatus Augusti, tribunus plebis, praetor, curator viae Clodiae Cassiae Ciminiae trium Traianarum, legatus legionis I Minerviae *tit. Perinthius III S. 7394.* Legatus Augustorum (Marci et Veri) propr. provinciae Thraciae *tit. cit.*; *nummi urbium Thracicarum Pautaliae, Perinthi, Philippopolis, Plotinopolis capita exhibentes cum Pii tum Marci et Veri.* Consul designatus *tit. Pater eius videtur esse Gargilius Antiquus praefectus Asiae sub Hadriano.*
 — ALBIVS PVLLAIENVS POLLIO.
- 801 PVLLAIENA CAELIANA, clarissima femina, (uxor) Q. Marcii Victoria Felicia Maximilliani *tit. Apulensis III 1118.*
- 802 CN. PVLLIVS POLLIO fet[ali]s, decemvir] stlitib[us] iud[icandis] ex s[enatus] c[onsulto], tr[ibunus] pl[ebis], praetor], ... proco(n)s[ul] [pr]ovinciae Narb(onensis), [legatus imp. Caes.] Augus[ti] i[n] Gallia Comat[a] itemque in Aquita[nia], Athenas ivit ab imp. Caes.] August[o] legatus in [Achaia], (duum)vir quinquenna[li]s... *tit. Foro Clodii rep., Dessau inscr. Lat. 916; Mommsen Eph. ep. 7, 446 supplere et commentario illustravit.*
 — VELIA PVMIDIA MAXIMILLA.
 — L. Vibrius Punicus.
 — M. VLPIVS PVPEVS MAXIMVS.
- 803 [PVPIEN]IVS? c[larissimus] p[uer] VI 1087b, filius ut videtur (M. Clodii) Pupieni Maximi c. v. cos. II in eiusdem tituli fragmentis a et c nominati cf. add. p. 841, probabiliter eius qui a. 238 regnavit; itaque fortasse idem est T. Clodius M. f. Pupienus Pulcher M[aximus] XIV 3593, qui et ipse imperatoris filius habetur.
- 804 M. PVPIENIVS AFRICANVS (*praenomen VI 2001; nomen gentile VI 2009; cognomen alibi*) consul ordinarius a. 236 cum Maximino imp. *fasti.*

- IMP. CAES. M. CLODIVS PVIPIEN(I)VS MAXIMVS AVGVSTVS.
 — T. CLODIVS PVIPIEN(I)VS PVLCHER M[AXIMVS].
 — M. VLPIVS PVIPIENIVS SILVANVS *signo* GENNADIVS.
- 805 PVIPIENIA SEXTIA PAV[LINA] CETHEGILLA. *Tituli: VI 1087a (1): XI 1740 Volaterris rep. (2): fragmentum urbanum Bull. comm. 1881 p. 29 ad n. 467 (3). Ad eandem pertinere videntur tit. urbanus VI 26529 (4) et fistula plumbea urbana ap. Lanciani silloge arq. n. 517 (5). Pupie[nia] Sext[ia] Pau[li]na Cetheg[illa] tit. 1; [Pupien]ia Sex[tia] Cetheg[illa] Pau[li]na tit. 3; Pupienia Cethegilla tit. 2; Sextia Cethegilla tit. 4; Sextia Cethegilla tit. 5. Clarissima puella tit. 1, 2. Filia (M. Clodii) Pupieni Maximi c. v. cos. II tit. 1 a et c cf. add. p. 844, scilicet eius qui a. 238 regnavit, cf. Borghesi 5 p. 495.*
- 806 L. Pupius Praesens, L. f., tribu Sabatina, procurator Augusti ad ripas Tiberis (πρὸς ὅχλῳ τῷ Τιβέρεϊ), procurator Claudii et Neronis (itaque a. 54) provinciae Galatiae tit. Iconii rep. CIG 3991 add. L. Pupius Praesens procurator Neronis tit. ap. Sagalassum rep. American journal of archaeology 1886 p. 129.
- 807 PVSIO consul suffectus a. inc. cum Pegaso temporibus Vespasiani Inst. 2, 23, 5; Gai. 1, 31; 2, 254.
- 808 PUSIO (Pulio 55, 34, 2), eques Gallus Dio 56, 11, 2; 55, 34, 2.
- 809 PUSIO homo procerus aetate Augusti Plin. n. h. 7, 75 = Solin. 1, 88.
 — L. CORNELIVS PVSIO.
- 810 Puteolanus, auctor iuris; liber eius primus assessoriorum Ulpianus Digest. 2, 14, 12.
- 811 Pylades (I) Cilix Suctonius (apud Hieronymum) ed. Roth p. 301. pantomimus et saltator Augusti aetate Seneca exc. contror. 3 praef. 10; Seneca nat. quaest. 7, 32, 3; Suet. l. c.; Macrobius sat. 2, 7, 12-19; Zosimus 1, 6, 1. Cum veteres ipsi canerent et saltarent, primus Romae chorum et fistulam sibi praecinere fecit c. a. 732-22 Suet. l. c. Augustus cum urbe atque Italia summovit Suet. Aug. 45; Dio 54, 17, 4; mox cum reduxit c. a. 736-18 Dio 54, 17, 4. Pylades ἐπὶ τῶν πανήγυριν τὰ ἐπερχόμενα ὦν c. a. 752-2 Dio 55, 10, 11; οὗ ἔστιν καὶ σύγγραμμα κατὰ ἐπὶ τῶν ἀθηνῶν Athenaeus 1, 37. Controversia eius cum Bathyllo et dictum coram Augusto Dio 54, 17, 5. Hylas discipulus eius Macrob. sat. 2, 7, 12. Stat per successores Pyladis et Bathylli domus Seneca nat. qu. 7, 32, 3. De arte eius cf. Athen. 1, 37 seq.; Plut. quaest. conv. 7, 8, 3; Macrob. sat. 2, 7, 12-19. Cf. Friedländer Sittengesch. 2^a p. 461. Idem potest esse qui sequitur.
- 812 Pylades (I?), Pompeis pantomimum exhibuit, tit. Pomprianus X 1074 d. Fortasse idem qui antecedit.
- 813 Pylades (II), unus ex saltatoribus, a Traiano ademptus Dio 68, 10, 2. Fortasse idem qui sequitur, cf. Mommsen ad V 7753; Friedländer Sittengesch. 2^a p. 625.

- 814 P. Aelius Pylades (II?), Aug. lib. (*itaque ab Hadriano munusmissus*). pantomimus hieronica, magister L. Aurelii Augg. lib. Pyladis (III) *V 7753 cf. Fronto p. 115 Naber. Cf. n. 813 et 815.*
- 815 L. Aurelius Pylades (III), *antea* Theocritus. *Tituli: V 7753 (1); V 5889 (2); Eph. ep. 8, 369 Puteolanus (3), cf. Mommseni commentarium. Röm. Mitth. d. arch. Instituts 3, 1888 p. 79-83. L. Aurelius Aug. (Veri) lib. Pylades t. 3; L. Aurelius Augg. (Marci et Veri) lib. Pylades t. 1; Theocritus Augg. lib. Pylades t. 2; Pylades alibi. Discipulus P. Aelii Pyladis (II?) t. 1. Pantomimus (cf. t. 2) temporis sui primus, hieronica (cf. t. 1) coronatus III, patronus parasitorum Apollinis, sacerdos synhodi, honoratus Puteolis d. d. ornamentis decurionalibus et duumviralibus, augur, ob amorem erga patriam et eximiam liberalitatem in edendo munere gladiatorum sub Commodo honoratus titulo 3. Commemorant cum Fronto p. 115 Naber et Galenus 14 p. 632-635 Kühn. Fortasse idem qui sequitur, cf. Mommsen ad tit. 1; Friedländer Sittengesch. 6^a p. 625.*
- 816 Pylades (III?), saltator, quem Didius Iulianus ad ludendum adhibuit a. 193 *Dio 73, 13, 1. Cf. n. 815.*
- 817 [P]ylaemenes, Amyntae regis filius *tit. Ancyranus CIG 4039.*
- 818 Pyralianus, familiaris Aristidis *26 p. 519 Dindorf.*
- 819 Pyralis, a Gaio Caesare prostituta *Suet. Gai. 36.*
- 820 Pyralius *Fronto ad am. 1, 18 p. 186 Naber. Num Paralys ritu Commodi 4, 4?*
- 821 Pyramus, medicamentum eius *Galen. 12, 777 Kühn.*
- 822 Pyrrha, meretrix *Horatius carm. 1, 5.*
— Claudius Pyrrhicus.
- 823 Pyrrhus, praeceptor certaminis gymnici *Seneca de ira 2, 14, 3.*
- 824 Pyrrhus, *ad quem scripsit Horatius carmen 3, 20.*
- 825 Pyrros (*sic cod. Voss.*) de machinationibus scripsit *Vitruvius 7, 14.*
- 826 Pythagoras libertus, cui Nero nupsit a. 64 *Tac. a. 15, 37; Dio 62, 28, 3; 63, 13, 2; 63, 22, 4; Martialis 11, 6, 10.*
- 827 Pythias, ancilla Octaviae *Dio 62, 13, 3-4; Tac. a. 14, 60 (ubi nomen non additur).*
- 828 Pythicus, medicamentum composuit *Galen. 12 p. 889 Kühn.*
- 829 Pythio, medicamentum eius *Galen. 13 p. 536 Kühn.*
- 830 Pythius, medicamentum eius *Galen. 12 p. 879 Kühn.*
- 831 Pytho Nisibensis, modo mortuus *Plutarch. de sera numinis vindicta 21 p. 563 A.*
- 832 Pytho, adolescens Macedo, a Demonacte derisus *Lucian. vit. Demon. 15.*
- 833 Pythocles, filius Polycratis Sicyonii, amici Plutarchi *vita Arati 1.*
- 834 Pythodoris Philometor. *Tituli: CIA III 547 (1); Eph. ep. 2 p. 256 in Bizyae ruinis rep. (2); Smyrnaeus filia eius positus Eph. ep. 1 p. 270 (3); Cyzicenus in honorem filiae eius positus, Monatsberichte*

- der Berliner Akademie 1874 p. 16 (4). Nummi: c. Sallet, Beiträge zur Geschichte und Numismatik der Könige des Bosphorus und Pontus 1866 p. 69; Waddington, revue numismatique 1866 p. 424; Giel, Beiträge zur Numismatik Südrusslands 1886 p. 12, 19. Pythodoris Philometor tit. 1, 3, 4; Pythodoris alibi. Filia Pythodori Tralliani (n. 835) Strabo 12, 3, 29 p. 555; 14, 1, 42 p. 649 et Antoniae (triumviri filiae) tit. 3 cf. Mommsen Eph. ep. 1 p. 271 seq. Uxor Polemonis (I) regis tit. 3, 4; Strabo 12, 3, 29 p. 556, cui c. a. 742 12 nupsit, cf. Mommsen Eph. ep. 1 p. 271 seq. E tribus liberis eius filius alter privatus mansit Strabo 12, 3, 29 p. 556, alter Zeno appellatus, cui tit. 3 positus est, cf. Tac. a. 2, 56, filia Antonia Tryphaena, cui tit. 4 positus. Marito mortuo, quocum aliquamdiu una regnaverat, successit in regno Ponti c. a. 746/8, Strabo 12, 3, 29 p. 556. Regina tituli; nummi sub Augusti et Tiberio eusi; de annis eorum cf. Giel l. c. Quae regiones ad eius regnum pertinebant, onumerat Strabo 11, 2, 18 p. 499; 12, 3, 31 p. 557; 12, 3, 37 p. 559 seq. Archelao (regi Cappadociae) nupsit eique (a. 17 p. Chr.) superstes fuit Strabo 12, 3, 29 p. 556. Regnavit etiam, quo tempore (c. a. 19--22) Strabo librum 14 scripsit p. 649. In Thracia (apud filiam nepotesque) versata est c. a. 21 p. Chr. tit. 2 cf. Tac. a. 3, 38; Mommsen Eph. ep. 2 p. 256. Ἡ ὡνὴ αὐτοῦ καὶ δουρὶ πρότερον βασιλεύσαντος Strabo 12, 3, 29 p. 555. Cf. stemma sub Polemone (I).
- 835 Pythodorus, Nysaeus, deinde Trallianus, Pompei (Magni) amicus, divitissimus, pater Pythodoridis reginae Ponti (n. 834), Strabo 14, 1, 42 p. 649; 12, 3, 29 p. 555. Nupsit ei Antonia triumviri filia, cf. Mommsen Eph. epigr. 1 p. 270 seq. Idem fortasse intellegendus apud Senecam contror. 2, 4, 8: „Latro pro Pythodoro Messalae orationem recitavit.“
- 836 Pythodorus statuarius, item alter cognominis Plin. n. h. 36, 38.
- 837 Pythodorus, Marci aetate Digest. 5, 3, 25, 16.
- 838 Pythodorus, cuius filius Antoninus cum Aristide colloqui visus est Aristid. orat. 23 p. 453 Dindorf.
- M. Aurelius Pythodorus.

Q

- Hostius Quadra.
 -- T. FLAVIUS IULIANVS QVADRATIANVS.
 -- L. NAEVIUS QVADRATIANVS.
 -- VLPIVS QVIRINIUS QVADRATIANVS.
 -- CALPVRNA QVADRATILLA.
 -- VMIDIA QVADRATILLA.

1 QVADRATVS (Καδράτιος Philostratus), ὁ ὕπατος, τὸν Φαλαργίνου πρότερον ἀσπασάμενος Philostr. vit. sophist. 2, 6. Proconsul Asiae, rhetor amicus

Aristidia *Aristid.* 1 p. 116. 451. 521. 523. 531 *Dindorf* (sine dubio idem). *Waddington fastes* n. 144 cum confert cum *Statio Quadrato* eos. a. 142 et proconsulatum Asiae attribuit a. 154/55; *Schmid Rhein. Museum* 48, 1893 p. 79 seq. cum confert cum A. *Avillio Urinatio Quadrato* eos. a. 156 et proconsulatum Asiae attribuit a. 165/66.

- 2 QVADRATVS coniurationem cum Lucilla in Commodum iniit, qua patefacta occisus est (c. a. 182) *Dio* 72, 4, 6; *vita Commodi* 4, 1-4; *Herodianus* 1, 8, 4-8. Marcia eius concubina fuerat *Dio* 72, 4, 6. Fortasse idem est M. Um(m)idius (sic scribendum videtur pro Mummio) Quadratus consobrinus Commodi et Lucillae *vita Marci* 7, 4.
- 3 Quadratus, discipulus apostolorum, librum pro Christiana religione Hadriano dedit *Eusebius hist. eccl.* 4, 3; *Hieronymus vir. ill.* 20; *chron.* a. Abr. 2140. 2142; *Orosius* 7, 13; *Photius cod.* 162 p. 106 a *Becker*.
- 4 Quadratus, medicamentum eius *Galenus* 13 p. 1034 *Köhn*.
- 5 ...TIVS QVADRATVS legatus Aug. pr. pr. (Lusitaniae) II 189 cf. *S.* p. 810. *Cogitabant de C. Antio Iulio Quadrato, non recte*.
- 6 [... QV]ADRATVS MAESIANVS CELSVS decemvir [stlitibus iudicandis...] tribunus militum pro legato, quaestor urbanus ... *tit. Successus* X 4749.

- C. ANTIVS A. IVLIVS QVADRATVS.
- C. ASIN(IVS) PROTIVS QVADRATVS.
- ASINIVS QVADRATVS.
- C. ASINIVS QVADRATVS.
- AVILLIVS QVADRATVS.
- A. AVILLIVS VRINATIVS QVADRATVS.
- Calpurnius Quadratus.
- A. IVLIVS QVADRATVS.
- P. MAXILIVS VOPISCVS *cel.* IVLIVS QVADRATVS BASSVS.
- Satellius Quadratus.
- Scius Quadratus.
- C. SENTIVS SEVERVS QVADRATVS.
- L.(?) STATIVS QVADRATVS.
- M. VALERIVS QVADRATVS.
- L. VERATIVS QVADRATVS.
- Q. VII[LIVS?] TITIA[NVS] QVADRA[TVS].
- C. VMMIDIVS DVRMIVS QVADRATVS.
- C. VMMIDIVS QVADRATVS.
- M. VMMIDIVS QVADRATVS.
- Volumnius Quadratus.
- L. QVADRONIVS MINICIVS NATALIS VERVS *vide* L. MINICIVS NATALIS QVADRONIVS VERVS.
- T. IVLIVS MAXIMVS *cel.* A. QVADRON[IVS] L. SERVILIVS VATIA *cel.*

- Q. LICINIVS SILVANVS GRANIANVS QVADRONIVS PROCVLVS.
- L. MINICIVS NATALIS QVADRONIVS VERVS.
- OFANIA QVARTA.
- Annia Quartilla.
- DANACLA QVARTILLA AVRELIANA.
- 7 .. QVARTI[NVS] consul suffectus a. 130 cum [. . Ca]ssio Agri[ppa?] *acta Arv. VI 2083. Fortasse idem qui sequitur.*
- 8 .. QVARTINVS fortasse tribu [A]ni(ensi), a. 138 scribendo adfuit senatus consulto de nundinis saltus Beg. VIII S. 11451 = 270. *Fortasse idem qui antecedit.*
- 9 QVARTINVS (*Herodianus*) vel TITVS (*vita trig. tyr.; ticus vita Maximini*) consularis (?) et amicus Alexandri, invitus a sagittariis Osrohoenis contra Maximinum imperator factus, mox interfectus *Herodianus* 7, 1, 9-10 = *vita Maximini* 11, 2-4. Maritus Calpurniae *vita eius (trig. tyr. 32, 5) plerumque ficta ut videtur.*
- TI. CLAVDIVS QVARTINVS.
- C. LABERIVS QVARTINVS.
- CONSVS QVARTVS.
- Marcius Quartus.
- Sernius Quartus.
- STERTINIVS QVARTVS.
- 10 QVIETVS (Κόητος *Plutarchus, L. Quintus male Macrobius, qui Plutarchum exscripsit*) praeses (ἀνθύπατος) provinciae alicuius Domitiani temporibus, amicus Plutarchi *Plut. quaest. conv. 2, 1, 5 p. 632 A; Macrob. sat. 7, 3, 15. Ad Quietum (cod. Κόητα, scr. Κόητε) eundem ut videtur misit Plutarchus libellum de sera numinis vindicta p. 548 sqq., item ad Nigrinum et Quietum (cod. Κόητα, scr. Κόητε) fratres disputationem de fraterno amore p. 478 B. Videtur intellegendus esse T. Avidius Quietus, legatus Britanniae a. 98, proconsul Asiae a. 125-126, frater C. Avidii Nigrini, cf. Patzig, Quaestiones Plutarcheae 1876 p. 48-51.*
- 11 QVIETVS (*Quetus III 1661; Κόητος fasti Graeci*) consul ordinarius a. 272 cum Veldumniano *fasti. Cf. Postumium Quietum.*
- AVIDIVS QVIETVS.
- T. AVIDIVS QVIETVS.
- T. AVRELIVS QVIETVS.
- Cluvidienus Quietus.
- IMP. CAES. T. FVLVIVS IVNIVS QVIETVS AVG.
- LVSIVS QVIETVS.
- POSTVMIVS QVIETVS.
- VENIDIVS QVIETVS.
- Quinet- vide Quint-.
- 12 Quintianus, amicus Martialis 1, 52, 1; 5, 18, 10. *Cogitari potest de Pompeio Quintiano, Plin. ep. 9, 9.*

- AFRANIVS QVINTIANVS.
- TI. ALLIENIVS SICINIVS QVINTIANVS.
- Appius Quintianus.
- T. CAESERNIVS STATIVS QVINCTIVS MACEDO QVINCTIANVS.
- L. TI. CLAVDIVS AVRELIVS QVINTIANVS.
- CLAVDIVS POMPEIANVS QVINTIANVS.
- IVLIVS QVINTIANVS.
- M. LICINIVS QVINTIANVS AEMILIANVS.
- Numisius Quintianus.
- Pompeius Quintianus.
- L. RAGONIVS VRINATIVS LARGIVS QVINTIANVS.
- L. RAGONIVS VRINATIVS TVSCENIVS QVINTIANVS.
- 13 QVINTILIANVS (Κωντιλίαν- *nummi*) legatus consularis (YII *vel* YIIA = ὠκταχός *nummi*) Moesiae inferioris sub Antonino Severi f. (a. 212 — 217) *nummi Marcianopolitani*. Neque nomen gentile Cl(audius) neque praenomen L(ucius) certa sunt, cum illud non sit nisi in nummis dubiis et pro YII. A. semper legendum sit YIIA., cf. *Pick, Wiener numism. Zeitschr.* 23, 1892 p. 44 seq.
- 14 Quintilianus, maritus Tutiliae, cum eius filia Tutili neptis sit, amicus Plinii *Plin. ep.* 6, 32.
- 15 Quintilianus, aequalis Galeni *Galen. 14 p. 651 Kühn.*
- 16 Quintilianus, cui Severus et Antoninus rescripserunt a. 208 *cod. Iust.* 7, 45, 1. *Idem videtur ac C. Iulius Quintilianus, praefectus vigilum a. 210 VI 1057—1059.*
- 17 .. TONIVS QVINTILIANVS (*sic Frontinus; ... nio Quinctiliano acta Arr.*) consul suffectus secundo semestri a. 38 cum Ser. Asinio Celere *Frontinus aq.* 102; *acta Arvalium a. 38 VI 2028 d 18; cf. Mommsen ad CIL IX 3017. Nipperdey (ad Frontinum) et Henzen (ad acta Arr.) de .. Nonio Quinctiliano cogitant. Idem potest esse Quintilianus tribunus plebis a. 32 Tac. a. 6, 12, cf. Henzen acta Arr. p. 192.*
- Q. Ac.... Quinctil[ianus].
- Tib. Cl(audius) Quintilianus.
- M. COCVLNIVS QVINTILLIANVS.
- M. Fabius Quintilianus.
- C. Iulius Quintilianus.
- ... NONIVS QVINCTILIANVS.
- L. NONIVS QVINTILIANVS.
- SEX. NONIVS QVINCTILIANVS.
- P. OCTA(VIVS) LVTATIVS QVINTILIANVS.
- L. STERTINIVS QVINTILIANVS *et. SENEIO PROCVLVS.*
- L. STERTINIVS QVINTILIANVS *et. CLODIVS NVMMVS.*
- 18 [QVINCT?]ILIVS C. f. VI 1564, *ubi est: ... [adlecto in amplissimum] ordinem inter praetorios iudici[o], ab epist[ulis] Latinis, procura-*

tori summarum ratio[num, ... procuratori prov. A]siae, iuridico Alexandreae, ab epistulis [Latinis adiutori?, procuratori prov.] Macedoniae, ab commentariis Cornelii Reipentini pr. pr.]. *Pii et Marci temporibus.*

- 19 SEX. QVINTILIVS CONDIANVS. *Fistula plumbea prope Romam rep. ap. Lanciani silloge aq. n. 194, ubi est: „II Quintiliorum Condiiani et Maximi.“* Sex. Quintilius Condiianus (II 1332) vel Condiianus (VIII S. 14563; XV 1144; alibi) in consulatu. Sextus Condiiciani (Condiiani Casaubonus) filius male vita Commodi 4, 9; debebat esse: Sextus Condiianus (Q 20) Maximi (Q 24) filius cf. Dio 72, 6, 1. *Atibi cum Maximo fratre (Q 24) coniungitur; dicuntur igitur Quintilii apud scriptores semelque in consulatu (XIV 246). Sexti filius, tribu Aniensi cf. titulum fratris XIV 2609.*

Quintiliorum familia Alexandria Troade oriunda *Philostratus vita sophist.* 2, 1, 11 cf. III 284 = Wadd. 1037. *Filius aut nepos Sex. Quintilii Valerii Maximi (Q 23). Frater Sex. Quintilii Valerii Maximi (Q 24) cf. fist. cit.; II 1332; Dio 72, 5, 3 seq. Fratres concordia clari (Ammianus 28, 4, 21) οὐδὲ ἐν ταῖς ἀρχαῖς διαχωρίσθησαν, sed ἔρχον ἐπὶ Dio 72, 5, 4. Ἀμφω τῆς Ἑλλάδος ἡγήετην Philostratus vit. sophist.* 2, 1, 11 cf. 10, ita, ut videtur, ut alter praconsul, alter eius legatus esset; revera Maximus legatus provinciae Achaiae fuit c. a. 148—150, certe ante consulatum a. 151, XIV 2609; itaque Condiianus tum praconsul Achaiae fuisse videtur; neque obstat temporum ratio; nam fieri potest, ut ea, quae Philostratus l. c. narrat, non uno anno gesta sint, sed interiecto temporis quodam spatio, quod indicatur verbis μετ' ἐξέλιγγε γὰρ τὴν ἐκλογάαν c. q. s. Res igitur ita se habere videtur: Quintilii c. a. 148—150 Achaiae praeerant. Tum discordia inter eos et Herodem orta. Ex hoc tempore Herodi in re publica Atheniensi gerenda adversarii nonnulli ceciderunt, quos viginti fere annis post Herodes senex apud Marcum Sirmii morantem c. a. 169—170 reos fecit. Denique quod Herodes de Quintiliis ab Augusto dilectis ad Marcum facete dixit (*Philostr. vit. soph.* 2, 1, 11 init.) id non cohaeret cum Quintiliorum magistratu, potest tamen eodem fere tempore (c. a. 148—150) ab Herode magistro ad Marcum Caesarem dictum esse. Consul ordinarius a. 151 cum fratre fasti. Divi fratres (a. 161—169) eis rescripserunt *Ulpianus Digestu* 38, 2, 16, 3. Marcum in orientem comitati cum eo Smyrnae versantur a. 176 *Philostr. vit. soph.* 2, 9, 2. Bellum Sarmaticum non possunt conficere a. 177—178 *Dio* 71, 33, 1; quare Pannoniae praesidiisse videntur, cf. *Waddington fastes* n. 149. A Commodio una cum utrius filio (Q 22) interfecti sunt c. a. 182, *Dio* 72, 5, 3—4; 72, 7, 2; *vita Commodi* 4, 9. Scripserunt Graece librum de agricultura saepius laudatum in *Geoponica* et alibi, cf. *Teuffel* § 354, 2. Condiianus Maximi (Q 22), Maximus Condiiani

(Q 20) pater fuisse videtur, cf. *Dio* 72, 6, 1; aliter *vita Commodi* 4, 9 cf. *supra*. *Stemma igitur tale*:

23 Sex. Quintilius Valerius Maximus
quaestor Ponti et Bithyniae c. a. 98.

24 Sex. Quintilius Valerius Maximus
cos. a. 151; † c. a. 182.

19 Sex. Quintilius Condiānus
cos. a. 151; † c. a. 182.

20 Sex. Quintilius Condiānus
cos. a. 140; † post a. 182.

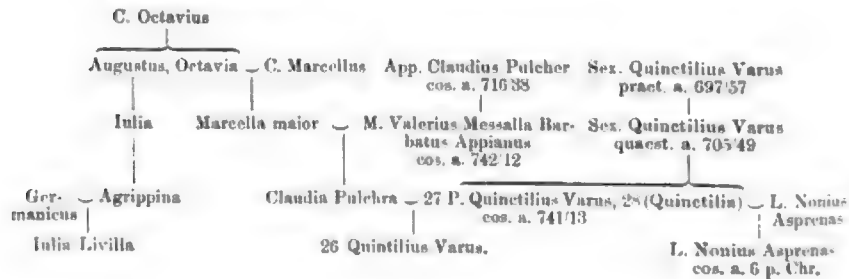
22 .. Quintilius Maximus
cos. a. 172; † c. a. 182.

- 20 SEX. QVINTILIVS CONDIANVS consul ordinarius a. 180 cum L. Fulvio .. Bruttio Praesente *et*. Aquilio Veientone II *fasti*. Sextus (Quintilius) Condiānus (Sex. Quintilii Valerii) Maximi (Q 24) filius, in Syria versatus c. a. 182, quo tempore domus Quintiliorum a Commodō extincta est, callide mortem effugere conatus est; Commodō mortuo falsus quidam Sextus exstitit, quem fraudis convicit Pertinax *Dio* 72, 6 *seq.*, cf. *vita Commodi* 4, 9, ubi male Sextus Condiāni (Condiāni Casaubonus) filius dicitur, cf. Q 19. Nomen huius consulis crasum est in titulo *Borillensi XIV 2393 = VI 1991*.
- 21 Quintilius Marcellus, in consilio Severi Alexandri *vita Alexandri* 68, 1.
- 22 .. QVINTILIVS MAXIMVS ([. . Q]uinti[l]io ... VI 1978; Maximo alibi in consulu) consul ordinarius a. 172 cum Ser. (Calpurnio) Scipione Orfito *fasti*. Videtur esse is qui cum patre et patruo a Commodō interfectus est c. a. 182, *Dio* 72, 5, 4, filius fortasse Sex. Quintilii Condiāni (Q 19), ubi cf.
- 23 SEX. QVINTILIVS VALERIVS MAXIMVS (sic *tit. Alexandriae Troadis III 384 = Waddington 1037*; Maximus Plinius, Epictetus) Sex. f., tribu Aniensi *tit. cit.* Alexandria Troade oriundus cf. *Philostratus vit. soph.* 2, 1, 11; *tit. cit.* Pontifex, duumvir, patronus coloniae (Alexandriae Troadis), lato clavo exornatus a divo Aug. Nerva *tit.* Quaestor Ponti et Bithyniae c. a. 98, *tit.*; *Plinius ep.* 8, 24, 8. Tribunus plebis, praetor *Plinius l. c.* Legatus Augusti missus in Achaia ad ordinandum statum civitatum liberarum *Plin. ep.* 8, 24, 2; *Epictet. diss.* 3, 7 (διορθωτῆς τῶν ἐλευθέρων πόλεων). Amicus Plinii *ep.* 8, 24. Pater vel avus Quintiliorum fratrum (Q 19 et 24) cf. *Waddington ad 1037*; *fastes n.* 149; *Mommsen ad III 6103*.
- 24 SEX. QVINTILIVS VALERIVS MAXIMVS cos. a. 151. *Tituli*: *Tusculanus XIV 2609 (1)*; *Aezuniticus CIG 3831 a 8 add.* = *Waddington 992 (2)*; *fibula plumbea prope Romam rep., Lanciani silloge aq. n.* 194 (3). Sex. Quintilius Valerius Maximus *tit.* 1; Sex. Quintilius Maximus (II 1332) vel Maximus in consulu; Quintilius Maximus *tit.* 2, 3; *Dio*. Sex. f., tribu Aniensi *tit.* 1. Quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis I Italicæ et XIII Geminae, quaestor provinciae Achaiae, tribunus plebis, praetor *tit.* 1. Legatus provinciae Achaiae c. a. 148—150, certe ante consulatum a. 151, *tit.* 1,

- cf. fratrem (Q 19). Consul ordinarius a. 151 cum fratre fasti. Proconsul (Asiae) tit. 2, c. a. 163, cf. Waddington, fastes n. 149. Fortasse praeses Pannoniae c. a. 177—178, cf. Dio 71, 33, 1; Wadd. l. c. A Commodi interfectus c. a. 182, Dio 72, 5, 3—4; vita Commodi 4, 9. Pater Sexti Condiani (Q 20) Dio 72, 6, 1, qui tamen Condiciani (sic) filius male dicitur vita Commodi 4, 9. Quae de Quintiliis fratribus traduntur, vide sub fratre eius Sex. Quintilio Condiano (Q 19).*
- 25 Quintilius Varus, Cremonensis Porphyrio ad Hor. art. poet. 438; Hieron. a. 730/31 = 24/23 a. Chr. Quintilius Varus Porph. l. c.; Serv. ad Verg. Buc. 5, 20. Quintilius Horat. carm. 1, 24, 5, 12; ars poet. 438; Val. Prob. vit. Verg. Reiff. p. 53. Κωντάς., et Κοιντάς.. Philodemus, VH.³ I f. 92 col. 11, 4 et VH.³ VII f. 196 fr. 12, 5 ap. A. Körte, Rh. Mus. 1890 p. 172 sqq. Varus Hor. carm. 1, 18, 1 (siquidem est idem). Donat. vit. Verg. 79 p. 68 Reiff.; Serv. Buc. 6, 13. Eques Romanus Porph. l. c. cognatus Vergilii Sere. Buc. 5, 20; amicus Vergilii Porphy. l. c.; Hor. carm. 1, 24; Val. Prob. l. c. sectam Epicuream didicerant tam Vergilius quam Varus docente Sirone, Sere. Buc. 6, 13, cf. Donat. l. c. amicus Philodemi Epicurei (vel discipulus), Philodem. l. c. familiaris Horatii, Hieron. l. c.; Hor. carm. 1, 18, 24 ars poet. 438, moritur a. 730/31 = 24/23 a. Chr., Hieron. l. c. cf. Hor. carm. 1, 24; Sere. Buc. 5, 20. Artis poeticae peritus Hor. ars poet. 438 sqq. poeta ipse non nominatur nisi ab Acrone ad Hor. art. poet. 438.
- 26 QVINTILIIVS VARVS (Varum Quintilium Tacitus; Varus Quintius [sic] Seneca) filius P. Quinctilii Vari (Q 27). c. a. 9 p. Chr. vel postea apud Cestium declamavit, Germanici gener ut praetextatus Seneca controu. 1, 3, 10. Natus igitur non ante a. 748/6, itaque diversus ab eo filio P. Quinctilii Vari, qui cum patre in Syria versatus ab eo partem exercitus ducendam accepit a. 750/4, Iosephus ant. Iud. 17, 10, 9. Quod dicitur a Seneca l. c. Germanici gener, Iulia Livilla ei sponsa fuisse videtur. Claudiae Pulchrae filius, Caesari propinquus, a Domitio Afro accusatur a. 27 p. Chr. Tac. a. 4, 66. Cf. stemma sub Q 27.
- 27 P. QVINTILIIVS VARVS. Tituli: urbanus VI 386 (1); Atheniensis ad radices arcis rep. CIA III 584a, add. (2); Pergamenus, Jahrbuch der königl. preussischen Kunstsammlungen 3, 1882 p. 85 (3). Nummi: Achillae, Mionnet VI 578, 1, 2; Borghesi 1 p. 306; Maller numismatique de l'ancienne Afrique 2, 1861 p. 44, 7, 8; Waddington revue numismatique 1867, 122 sqq. (1); Hadrumeti, Müller l. c. p. 52, 26; Borghesi 1 p. 307, 2; in museo Berolinensi (2); Antiochiae, Mionnet V 156, 74 (3); 75 = Leake numismata Hellenica 1854 Asiatic Greece p. 15 (4); 76 = Leake l. c. et in museo Berol. (5); Beryti ut videtur, v. Sallets numismat. Zeitschr. 11, 1884 p. 187 et in museo Berol. (6). Quae de vita et moribus Vari tradita sunt, composui: Festschrift zur Einweihung d. Progymnasialgebäudes zu Steglitz 1890 p. 37—44.

P. Quinctilius Varus *t. 3* (Πόπλιον Κοιντεῖλιον Οὐάρ.); *n. 1* (P. Quinctili Vari); *n. 6* (P. Quinctillus Varus *sic*); *in consulatu* (VI 9290). P. Quinctilius Varus *t. 2* (Πόπλιον Κοιντεῖλιον Οὐάρ.); *n. 2* (P. Quintili. Varus); *in consulatu* (VI 850; IX 2197). Quintilius Varus *vel Varus scriptores*. . . Varus *t. 1*; Varus *n. 3-5*. Sexti filius *t. 1. 3 et in consulatu* (Dio ind. I. 54), *scilicet* Sex. Quintilii Vari quaestoris a. 705/49 Caesar b. c. 1, 23; 2, 28, mortui a. 712/42 Velleius 2, 71. Nepos ut videtur Sex. Quintilii Vari praetoris a. 697/57 Cicero *post reditum in senatu* 8, proconsulis Hispaniae ulterioris a. 698/56 Cicero *ad fam.* 10, 32, cf. Borghesi 1 p. 310. Natus c. a. 704/50—708/46, uxorem duxit nescio quam c. a. 729/25—731/23, ex qua filium tulit eum, cui a. 750/4 partem exercitus ducendam tradidit, Iosephus ant. Iud. 17, 10, 9; Claudiam Pulchram enim intellegi vetat Tacitus a. 4, 52, cf. Festschrift I. c. p. 37, 1. 2. Potest fuisse in Achaia quaestor c. a. 732/22, in Asia legatus proconsulis c. a. 739/15, cum ei et Athenis et Pergami tituli (2 et 3) positi sint, cf. Ulrichs pergamenische Inschriften p. 6. Consul ordinarius a. 741/13 cum Tiberio, qui postea imperavit, fasti, cf. Dio 57, 20, 2. [Pontifex?] co(n)s(ul) [ludos votivos pr]o reditu [imp. Caesaris divi] f. Augusti [Iovi optimo m]aximo fecit [cum Ti. Claudio Ner]one conlega [ex s(enatus)] c(onsulto) a. 741/13 tit. 1. Prima ut videtur uxore amissa vel dimissa alteram uxorem duxit Claudiam Pulchram c. a. 747/7, Tac. a. 4, 52, 66, ex qua filium tulit Quintilium Varum (Q 26), Tac. a. 4, 66, natum non ante a. 748/6, cf. Senec. contrav. 1, 3, 10. Proconsul Africae *n. 1. 2*, a. 747/7—748/6 potius quam a. 751/3—752/2, cf. Festschrift I. c. p. 38, 2; Borghesi 1 p. 309 seq.; Zippel, Lösung der konsularischen Proconsuln 1883 p. 10. Legatus Aug. pr. pr. provinciae Syriae a. 748/6—750/4 *n. 3-5*, qui annos 25—27 aeris Actiacae exhibent; cf. Nicolaus Damascenus fr. 5 Müller FHG 3 p. 352; Velleius 2, 117, 2; Iosephus ant. Iud. 17, 5, 2 sqq., 17, 10, 1; bell. 1, 31, 5 sqq.; Tac. h. 5, 9. Herode Magno mortuo vere a. 750/4 Archelao successori favens ad Iudaeos cohibendos legionem Hierosolymis reliquit, tum a Sabino procuratore auxilio arcassitus cum duabus legionibus in Iudaeam profectus seditionem Iudaeorum pacavit aestate a. 750/4, Iosephus ant. 17, 9, 3—17, 10, 10; bell. 2, 2, 2—2, 5, 3, cf. bell. 1 praem. 7; contra Apion. 1, 7; Tac. h. 5, 9. Philippo Archelai fratri favit Ioseph. ant. 17, 11, 1; bell. 2, 6, 1. Quamdiu Syriarum praefuerit, non liquet; tamen a. 751/3—752/2 P. Sulpicius Quirinus primum Syriam obtinuisse videtur, cf. Mommsen res gestae divi Augusti⁴ p. 161 sqq. Legatus Aug. pr. pr. Germaniae c. a. 6—9 p. Chr. Dio 56, 18, 3; (Vict.) epit. 1, 15, scilicet successor C. Sentii Saturnini, qui a. 6 p. Chr. adhuc Germaniam obtinens insignia triumphalia accepit, Dio 55, 28, 6. Anno 9 p. Chr. Varum interiisse iam constat, cf. Mommsen Röm. Gesch. 5 p. 43, 1. Mediam ingressus Germaniam (πρὸς τὸν Οὐίσουρον

Dio 56, 18, 5) iurisdictionibus agendoque pro tribunali ordine trahebat aestiva *Velleius 2, 117, 4*. Ab Arminio coniuratione facta in itinere inclusus silvis, paludibus, insidiis oppressus est *Velleius 2, 119, 2; Dio 56, 19-21*. Legiones tres (XVII, XVIII, XIX) totidemque alae et sex cohortes trucidatae sunt *Velleius 2, 117, 1*. Duci (vulnerato *Tac. a. 1, 61*) plus ad moriendum quam ad pugnandum animi fuit: quippe paterni avitque exempli successor se ipse transfixit *Velleius 2, 119, 3; Dio 56, 21, 5; Tac. a. 1, 61*. Vari corpus semiatum laceratum (*cf. Tac. a. 1, 71*); caput eius abscisum latumque ad Maroboduum et ab eo missum ad Caesarem gentilicii tumuli sepultura honoratum est *Velleius 2, 119, 5*. De clade Variana *cf. praeterea: Manilius 1, 898-902; Strabo 7, 1, 4 p. 291 seq.; Velleius 2, 117-120; Seneca contr. 1, 3, 10; Seneca ep. 47, 10; Plinius n. h. 7, 150; Frontinus strateg. 3, 15, 4; 4, 7, 8; Tacitus Germ. 37; ann. 1, 10, 57. 60-62; 2, 7, 15, 25; 12, 28; Suetonius Aug. 23, 49; Tib. 17 seq.; Gai. 3, 31; Florus 2, 30; Dio 56, 18-22; Zonaras 10, 37*. De loco cladis Varianae (Teutoburgiensi saltu *Tac. a. 1, 60*) *cf. imprimis: Mommsen, Örtlichkeit der Varusschlacht 1885 (Barenau); Zangemeister, Westdeutsche Zeitsch. 6, 1887 p. 234 sqq. (Barenau); Knoke, die Kriegszüge des Germanikus 1887, Nachtrag 1889 (Iburg); Höfer, die Varusschlacht 1888 (Detmold); v. Stamford, das Schlachtfeld im Teutoburger Walde 1892 (Detmold); E. Meyer, Untersuchungen über die Schlacht im Teutoburger Walde 1893 p. 214 (Detmold)*. De die cladis Varianae *cf. imprimis: Mommsen, Röm. Gesch. 5 p. 43 n. 1 (Sept. vel Oct); Zangemeister l. c. (2. August); O. Hirschfeld, Hermes 25, 1890 p. 362; E. Meyer, Untersuchungen l. c. p. 55 (Aug.)*. Varus Quintilius inlustri magis quam nobili ortus familia, vir ingenio mitis, moribus quietus, ut corpore, ita animo immobilior, otio magis castrorum quam bellicae adsuetus militiae *Velleius 2, 117, 2*. Avunculus L. (Nonii) Asprenatis *Velleius 2, 120, 3*; itaque sororem (Quintiliam) habuit. *Nominatur praeterea Tac. a. 1, 3, 43. 55. 58. 65. 71; 2, 45; 4, 17; Dio 57, 20, 2. Stemma hoc frre statuendum, cf. Borghesi 1 p. 310 seq. 414 seq.:*

- 28 (QVINCTILIA) soror P. Quintilii Vari (Q 27), uxor L. Nonii Asprenatis, mater L. Nonii Asprenatis consulis a. 6 p. Chr., cf. Velleius 2, 120, 3.
- 29 Quintilia, mima formosissima, amica Pomponii (Dio) vel Pompeii (Joseph.), a Gaio donata a. 40 Dio 59, 26, 4; Josephus ant. Ind. 19, 1, 5.
- PLAVTIA QVINCTILIA.
- 30 Quintilla, amica Numitoris Iuvenalis 7, 75 (nomina ficta).
- 31 QVINTILLVS PLAVTIANVS (Plautius comicit Hirschfeld) vir clarissimus, in senectutis initio a Severo interfectus c. a. 203 Dio 76, 7, 3 seq. Eundem esse M. Plautium Quintillum consulem a. 177 vidit O. Hirschfeld Hermes 24, 1889 p. 160.
- IMP. CAES. M. AVR(ELIVS) CL(AVDIVS) QVINTILLVS AVGVSTVS.
- PLAVTIVS QVINTILLVS.
- (PLAVTIVS) QVINTILLVS (Lucianus Macroh. 1, 29).
- M. PLAVTIVS QVINTILLVS.
- AGEDIA QVINTINA.
- DIDIA QVINTINA.
- 32 C. QVINTIVS ATTICVS (sic Dio; Quintius Atticus Tacitus) consul suffectus anno 69 exeunte cum Cn. Caecilio Simplicio Dio 65, 17, 1 cf. Tac. hist. 3, 73. Edicta in populum pro Vespasiano magnifica, probrosa adversus Vitellium iecit, Capitolio incenso a Vitellianis captus Tac. h. 3, 73-75; Dio 65, 17. Cum se reum incensi Capitolii obtulisset, a Vitellio servatus est Tac. h. 3, 75.
- 33 (M. QVINTIVS) ATTICVS legatus legionis quartae Scythicae tit. Latinus nuper in Asia descriptus ab Hillero von Gartringen; (praenomen et gentilitium addita ex nomine liberti M. Quintii Diadumeni).
- 34 Quintius Certus, eques Romanus, interfectus a. 69 Tac. h. 2, 16.
- 35 ... Quintius Cestianus Ducenius Proculus, C. f., tribu Palatina tit. Ferentini rep. X 5821. Videtur esse affinis Duceniorum Proculorum.
- 36 (QVINCTIVS) CINCINNATVS, cui Gaius vetus familiae insigne, crinem, ademit Suetonius Gai. 35.
- 37 T. QVINCTIVS CRISPINVS SVLPICIANVS. Nummi: Cohen 1° Augustus n. 505-510; Babelon 2 Quinctia p. 395-397 n. 7-14. T. Quinctius Crispin. Sulpic. (n. 510; n. 7, 8), T. Crispinus Sulpicianus (n. 506, 507; n. 10, 12), T. Quinctius Crispinus (n. 508, 509; n. 9, 13), T. Crispinus (n. 505; n. 11, 14) nummi; T. Quintius Crispinus Frontinus aq. 129; Quintius Crispinus Velleius 2, 100, 5. In consulatu: T. Quinctius Crispinus VI 457; Dio ind. l. 55 (rar. T.); Τίτος Κρίσπινος Dio 55, 1, 1; L. Quintius Cassiodorus. T. f. nummus n. 506 = n. 10; Dio ind. l. 55. Triumvir aere argento auro flando feriundo c. a. 734/20, nummi. Consul ordinarius a. 745/9 cum Nerone Claudio Druso fasti. Consul pridie kalendas Iulias legem de aqueductibus tulit Frontinus aq. 129. Adulter Iuliae, ab Augusto punitus c. a. 752/2,

Velleius 2, 100, 5. Pater adoptivus eius qui sequitur, ut putat Mommsen Eph. ep. 3 p. 12 fin.

- 38 T. QVINCTIVS CRISPINVS VALERIANVS. *Tituli: VI 1266 (1); acta Arvalium a. 14, 20, 21, 27, VI 2023, 2024. Eph. ep. 8 p. 318 (2). T. Quinctius Crispinus Valerianus l. 1; plus minus supplendum in l. 2. In consulatu: T. Quinctius Crispinus Valerianus VI 1385; T. Quinctius [Crispi]nus Val[erianus] fasti Capitolini, Eph. ep. 3 p. 11; T. Quintio Valer. et T. Quintio Cris. X 2039a; P. Qui. . . errore ut videtur fasti Gabini XIV 2801. T. f., T. n. fasti Capitolini; filius igitur adoptivus eius qui praecedit habetur a Mommseno Eph. ep. 3 p. 12 extr. Praetor a. 752/2 Dio 55, 10, 11, ubi pro Κούντος Κρισπίνος scribendum videtur Κούντος Κρισπίνος. Consul suffectus a. 755/2 cum P. Cornelio Lentulo Scipione fasti. Curator locorum publicorum iudicandorum sub Tiberio, tit. 1. Frater Arvalis a. 14, 20, 21, 27, magister a. 21 tit. 2.*
— L. BRVTTIVS QVINCTIVS CRISPINVS.
- 39 Quinctius Hirpinus, amicus Horatii, qui ad eum scripsit *carm. 2, 11, 2* (Hirpine Quincti) et *epist. 1, 16, 1* (Quincti).
- 40 .. Quintius Hispan[us ...], Q. f., Q. n., Q. pron., Q. abn., tribu Galeria, procurator Baetis, diffuse a principibus honoratus *tit. Obulcone in Baetica rep. II 2129*.
- 41 P. Quintius Scapula, subito mortuus, cum apud Aquilium Gallum cenaret *Plinius n. h. 7, 183. Fortasse liberae reipublicae temporibus*.
- 42 (C. QVINCTIVS) TROGVS pontifex *tit. Putcolanus X 1726*.
— T. CAESERNIVS STATIVS QVINCTIVS MACEDO QVINCTIANVS.
— T. CAESERNIVS STATIVS QVINTIVS STAT[IA]NVS MEMMIVS MACRINVS.
- 43 QVINTIA GALLA, P. f., mater C. Annii Lepidi Marcelli triumviri kapitalis *tit. Cordubensis II S. 5522*.
- 44 Quinta, filia (Rubrii?) Barbari *VI 9245*.
— SAB(INIA) QVINTA.
— STATIA QVINTA.
- 45 Quintus, praestantissimus sui temporis medicus, urbe eiectus, tamquam aegrotantes interimeret *Galenus 14 p. 602 Kühn. Discipulus Marini 15 p. 136. praeceptor Satyri 2 p. 217; 2 p. 224; 16 p. 524. Lyci 2 p. 470; 5 p. 704; 17, 2 p. 562; 18, 2 p. 1000; 19 p. 22, Numisiani 2 p. 217 seq., Antigeneis 14 p. 613, Pheeciani 18, 2 p. 654. Discipuli Quinti magistri erant Claudii Galeni 2 p. 660. Nullum librum conscripsit 15 p. 68, 136. Mortuus paulo ante quam Satyrus Galenum Pergami anatomiam doceret Galen. 2 p. 224 Kühn. Praeterea cf. Galen. 6 p. 228; 10 p. 467; 12 p. 15, 385; 14 p. 69 sqq.; 16 p. 751; 17, 1 p. 6, 24 seq. 99, 502, 506, 515, 575; 17, 2 p. 151, 302, 562; 19 p. 22, 57 seq. cf. Galeni scripta minora vol. 2, rec. J. Müller 1891.*
— QVINTVS c. IMP. CAES. T. FVLVIVS IVNVS QVIETVS AVG.
— QVINTVS amicus Plutarchi cf. QVIETVS (Q 10).

- L. QVINTVS *Macrob.* 7, 3, 15, cf. QVIETVS (*Q* 10).
- L. CAESONIVS QVINTVS RVFINVS MANLIVS BASSVS.
- IMP. CAES. C. MESSIVS QVINTVS TRAIANVS DECIVS AVG.
- C. VALENS HOSTILIANVS MESSIVS QVINTVS CAESAR.
- C. CALPETANVS RANTIVS QVIRINALIS VALERIVS FESTVS.
- P. Clodius Quirinalis.
- P. Palpellius Clodius Quirinalis.
- L. SESTIVS QVIRINALIS.
- 46 M. Quirinius *ab Atheniensibus honoratus, CIA III* 599.
- Aurelius Quirinius.
- P. SVLPICIVS QVIRINIVS.
- VLPIVS QVIRINIVS QVADRATTIANVS.
- 47 Quirinus, Nicomediensis, sophistes, fisci advocatus in Asia ab imperatore (Commodo? Severo?) constitutus *Philostratus vit. sophist.* 2, 29 p. 271 seq.
- QVIRINVS v. P. SVLPICIVS QVIRINIVS.
- L. SESTIVS QVIRIN[VS?] v. L. SESTIVS QVIRINALIS.

R

- PONTIVS RABELLIANVS.
- 1 Rabelus (Rab'êl enim, non Dab'êl legendum esse censent *Euting et von Gutschmid*), rex Nabataeorum inde ab a. 71 p. Chr. *tit. D'mer rep., Sachau Zeitschr. d. deutsch. morgenländ. Gesellsch.* 38 p. 535 sqq. cf. *Euting Nabataeische Inschriften aus Arabien* p. 86 certo ad a. 95 p. Chr. *tit. Salchat rep., De Vogué Syrie centrale Inscr. sémitiques* 1 p. 112 n. 7, fortasse ad a. 106 p. Chr., cf. *Schürer Gesch. d. jüdischen Volkes* 1 p. 620 seq. Mater eius Suqailat, uxor Gamilat nummi apud *De Vogué Revue numismatique* 13, 1868 p. 167 n. 10—13 Pl. 5 n. 8—13; *De Saulcy Annuaire de numismatique* 4, 1873 p. 19—21 n. 25—33. Praeterea cf. *Euting Nabat. Inscr.* p. 68—70 n. 27—28 et *von Gutschmid apud Euting l. c.* p. 86 seq.
- 1^a Rabirius poeta *Ovidius ex Ponto* 4, 16, 5; *Velleius* 2, 36, 3; *Seneca de beneficiis* 6, 3, 1; *Quintilianus* 10, 1, 90. *Pauca fragmenta collegit Baehrens, fragmenta poetarum Romanorum* p. 356. *Tribuitur ei a nonnullis carmen papyri Herculensis de Augusti bello Aegyptiaco apud Baehrens, poetae latini minores* 1 p. 212—220; *Riese, anthologia latina* 1, 2 p. 3—5 n. 482. Cf. *Teuffel* § 252, 9.
- 2 Rabirius medicus, auctor *Plinii n. h.* 1, 28; 28, 74.
- 3 Rabirius architectus Domitiani *Martialis* 7, 56, 1; 10, 71, 3.
- 4 Rabiria, fortasse uxor Cossi [Cornelii Lentuli?] *fragm. Erythracum, Iae Bas-Waddington III* 48.

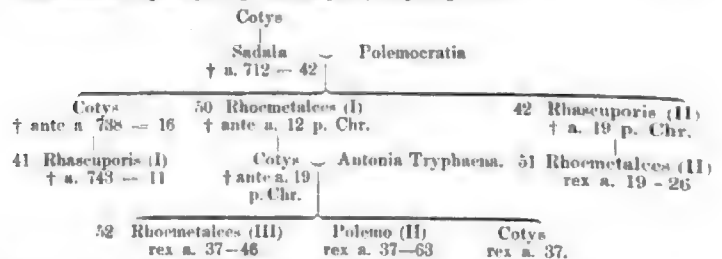
- 5 Rachias legatus a rege Taprobanes Claudio principe Romam missus
Plinius n. h. G. 85-88 = Solinus 53. 10 (ubi libri: thiracia).
- 6 Radamistus, Pharasmanis Hiberorum regis filius, Mithridatem patrum
et socerum Armeniorum regno privat et occidit, tum ipse a Parthis
eiectus Armeniam recuperat, mox iterum eiectus ad patrem fugit
amissa Zenobia uxore a. 51 *Tac. a. 12. 44-51 cf. 13. 6. A patre quasi
proditor interfectus inter a. 54-58, Tac. a. 13. 37 cf. 13. 6. Cf. stemma
s. v. Pharasmanes (P 249).*
- 7 Ra[e?]cius Constans (*sic Hirschfeld Verwaltungsgesch. p. 312; 'Ράουος
Κόνστας Dio*), praeses Sardiniae, cum (Fulvii) Plautiani statuas ever-
tisset, a Severo punitus, uno fere anno ante Plautiani mortem *Dio
75. 16, 2-4. Praefuit igitur Sardiniae c. a. 204, cum Plautianus in-
cunte a. 205 (cf. Bormann Bull. dell' Instit. 1867 p. 217 seq.; Eph.
ep. 8 p. 295) mortuus sit. Cf. Klein, Verwaltungsbeamten 1 p. 269.*
- 8 C. RAECIVS RVFVS clarissimus vir a. 173 *tit. Arbae rep. III 3116.*
- 9 M. RAECIVS TAVRVS frater Arvalis a. inc. Neronis et a. 69 *acta
Arvalium VI 2045. 2051. Idem videtur Raccius Taurus vir prae-
torius a. 49 Phlegon mir. frag. 51 ap. Müller fragm. hist. Gr. 3 p. 622.*
- 10 Ragonius Celer, epistrategus sub Vitrasio Pollione praefecto Aegypti
anno quarto Tiberii *tit. Aegyptiacus CIG 4963.*
- 11 RAGONIVS CELSVS(?), epistula Severi ad eum „Gallias regentem“
vita Pescenii Nigri 3. 9. Epistula ficticia videtur.
- 12 Ragonius Clarus(?), „praefectus Illyrici et Galliarum“, ad quem
Valerianus scripsit *vita trig. tyr. 18. 5. Epistula ficticia videtur.*
- 13 L. RAGONIVS VRINATIVS LARCIVS QVINTIANVS. *Tituli urbani: VI
1502 (1); VI 1503 (2); Opitergini: V 1968 cf. add. p. 1066 (3); V 1969 (4);
Tarrisinus: V 2112 (5); memoratur in titulo filii VI 1505 (6); aut idem
aut filius intellegendus in titulo Opitergino V 1971 (7). L. Ragonius
Urinatus Larcus Quintianus t. 1. 2. 3. 5. 6. ... ianus t. 4. L. Ra-
gonius Quintianus t. 7. L. f., tribu Papinia t. 1. 2. 3. 5. Honores
inverso ordine exhibentur in tit. 1. 2. 5: Sevir, quaestor pr. pr. pro-
vinciae Africae, aedilis plebis, praetor, praefectus frumenti dandi,
iuridicus per Apuliam, proconsul provinciae Sardiniae, legatus
legionis XIII geminae (cf. tit. 3) donis militaribus donatus ab imp.
Commodo Antonino Aug., sodalis Hadrianalis (cf. tit. 4), consul (cf.
tit. 6) suffectus a. inc. sub Commodo, tit. 1. 2. 5. (Cf. Klein, Ver-
waltungsbeamten 1 p. 266. Pater eius qui sequitur tit. 6.*
- 14 L. RAGONIVS VRINATIVS TVSCENIVS QVINTIANVS. *Tituli urbani:
VI 1504 (1); VI 1505 (2); Opiterginus: V 1970 (3); Asolanus: V 2089 (4).
Ad eundem fortasse referendum fragmentum VI 1506 (5). De titulo
V 1971 cf. patrem (n. 13). L. Ragonius Urinatus Tuscanus Quin-
tianus t. 1-4 (in tit. 3 certo supplendum); .. Tuscanus t. 5. L. fil.
t. 1. 3. 4; L. Ragoni Urinati Larci Quintiani cos. (R 13) filius t. 2.*

- Tribu Papinia t. 1-4. Clarissimus iuuenis t. 4 cf. 3. Consul, flamen t. 5, *siquidem ad hunc pertinet. Cf. etiam Borghesi 3 p. 441.*
- P. VIGELLIVS RAIVS FLARIVS cet. CAVCIDIVS TERTVLLVS.
- 15 Ramis, filia Ueromeri principis Chatterum, uxor Sesithaci, in Germanici triumpho ducta a. 17, *Strabo 7, 1, 4 p. 292.*
- 16 Q. Rammius Martialis praefectus (vigilum) a. 111 et a. 113 VI 221. 222. Rammius Martialis praefectus Aegypti a. 118 mense Aprili tit. *Aegyptiaci CIG 4713. 4713 f.* Q. Rammii Martialis serva quaedam IX 5665.
- 17 L. RANIVS OPTATVS signo ACONTIANVS. Tituli: urbanus VI 1507 (1); Nemausensis XII 3170 (2). ... no Acontiano L. Ranio Optato t. 1; L. Ranius Optatus t. 2. *Honores in utroque titulo inverso ordine exhibentur.* Decem[vir stlitibus iudicandis] t. 2. Quaestor provinciae Siciliae, tribunus plebis, praetor, legatus provinciae Asiae (leg. dioceseos ... t. 2), curator rei publicae Urbinatis Mataurensis (Urninatum Matauresium) t. 1), curator viae Salariae, legatus Augusti (et add. t. 1) iuridicus Asturiae et Calaeciae (non post a. 216/17, cf. *Klein Verwaltungsbeamten 1 p. 172*), proconsul provinciae Narbonensis (praeses integerrimus add. t. 2), consul (suffectus a. inc.) t. 1. 2. *Consulatum Borghesi 4 p. 133 (cf. 8 p. 326) temporibus Severi Alexandri tribuerat, vix recte, cf. Klein l. c.* Curator reipublicae Nolanorum, curator reipublicae Mediolanensium t. 1. *Ex eius posteris videtur esse Rania Flavia Iuliana Optata (R 19).*
- 18 Q. RANIVS TEREIVTIVS HONORATIANVS FESTVS, clarissimae memoriae vir, quaestor provinciae Siciliae, aedilis curulis (itaque ut videtur ante Severum Alexandrum, cf. *Klein l. c.*), praetor tutularis (itaque post Marcum), praefectus aerarii militaris, legatus Lyciae Pamphylliae, legatus legionis II Adiutricis, proconsul Lyciae Pamphylliae tit. *Suasae rep., nunc Urbini, Muratori 517, 4 = Klein Verwaltungsbeamten 1 p. 171, edendus in corporis vol. XI; cf. Borghesi 5 p. 388; Klein l. c.* Parentela quodam coniunctus cum Rania Flavia Iuliana Optata (R 19) et Iulia Flavia cet. *Honoratiana Optata (VIII S. 11536).*
- 19 RANIA FLAVIA IVLIANA OPTATA clarissima femina, mater Flaviorum Flaviani, Optatae, Flavianillae tit. *Carthaginensis VIII S. 12545. Ex posteris ut videtur L. Ranii Optati (R 17); uxor, ut putat Dessau, Flavii Pollionis Flaviani (VIII S. 11536), cf. stemma sub Flavia Optata (F 284).*
- C. CALPETANVS RANTIVS QVIRINALIS VALERIUS FESTVS.
- C. CALPETANVS RANTIVS SEDATVS METRONIVS.
- 20 Raptus (Ράπτος), dux Astingorum Dio 71, 12, 1. c. a. 174-5, cf. *Herberdey, Archaeol.-epigraph. Mitteilungen 1890, 13 p. 186-191.*
- 21 G. Rasinius Silo, procurator Augusti (Norici) tit. *Celeias III 5165.*
- P. Aelius Rasparaganus.

- 22 Raus ('Päos), dux Astingorum *Dio* 71, 12, 1, c. a. 174/5, cf. *Heberdey, Archaeol.-epigraph. Mittheilungen* 13, 1890 p. 186—191.
 — ANNEIVS RAVS.
 — L. ANNIVS RAVVS.
 — C. CAEREILLIVS FVFIDIIVS ANNIVS RAVVS POLLITTIANVS.
- 23 RE... amicus Dasumii *VI* 10229, 23.
 — M. ARRIVS RE....
- 24 M. REBILVS APRONIANVS consul ordinarius a. 117 cum Q. Aquilio Nigro *fasti*: M. Rebulo Aproniano *XV* 25; .. Rebilo Aproniano *XIV* 3577 = 4235; ...bilo Apro... *acta Arvalium VI* 2076. Aproniano *VI* 1884; *IX* 6078, 10; *alibi*. „Fortasse ex gente Caninia“ *Henzen acta Arr. p.* 196.
 — C. CANINIVS REBILVS.
 — Nonius Receptus.
 — RECIANVS (*vit. Carac.* 6, 7) r. AELIVS DECIVS TRICCIANVS.
- 25 Rectina, uxor Tasei, amica Plinii maioris, quam ille in eruptione montis Vesuvii discrimini conatur eripere *Plin. ep.* 6, 16, 8, 9.
 — Popillia Rectina.
 — Aemilius Rectus.
 — L. Aemilius Rectus.
 — C. Cl[ajudius Rectus.
 — Q. Caecilius Redditus.
 — IMP. C(AES.) P. C... REGALIANVS AVG. r. sub C...
 — APPIA ANNIA REGILLA ATILIA CAVCIDIA TERTVLLIA.
 — CLAVDIA REGILLA.
- 26 Regillus, praefectus praetorio, collega Iuliani, successor Cleandri a. 189, postea punitus *rita Commodi* 7, 4.
 — PAVLLVS AEMILIVS REGILLVS r. sub Aemilius.
 — L. CLAVDIVS VIBVLLIVS REGILLVS HERODES.
 — C. ETRILIVS REGILLVS LABERIVS PRISCOVS.
- 27 REGINA, ἐξ ὑπᾶτων, ὑπᾶτη, ὑπατικῇ *tit. rep. in templo Veneris Paphiae, Journal of hellenic studies IX* 2, 1888 p. 246, 86; 253, 113.
- 28 Reginia Maxima, uxor P. Vibii Mariani, mater Vibiae Marinae Maximae *VI* 1636.
 — CALPVRNIVS REGINIANVS.
 — A. CALPVRNIVS REGINIANVS.
 — C. ANTISTIVS REGINVS.
 — M. SEDATIVS SEVERVS IVLIVS REGINVS.
 — L. SINICIVS REGINVS.
 — C. Sentius Regulianus.
- 29 Regulus ('Ρήγλου *Plut.*) paneratiasta, sub Tito subito mortuus *Plutarchus de tuenda sanitate* 5 p. 124 C.
- 30 Regulus quidam, a Nerva moriente increpitus (*Victoris epitome* 12. 10. Fortasse M. Aquilius Regulus (Dressau).

- 31 *Regulus praeses (Mauretaniae Caesariensis) tit. in Mauretania Caes. rep., Eph. ep. V 1051.*
- 32 ...S REG(VLVS) per(e)grinus practor) a. 752 = 2 a. Chr. *fasti Arratium I ed. 2 p. 70.*
- 33 ...S REGVLVS (sic est in lapide; antea legebatur Acisculus) consul suffectus kalendis Augustis a. 18 post Chr. *fasti Antiates X 6639 = I ed. 2 p. 72. Fortasse Memmius Regulus?*
- Aemilius Regulus.
- [AQVILLIVS] REGVLVS.
- Aquilius Regulus.
- [Aquillius] Regulus.
- M. AQVILLIVS REGVLVS.
- Q. ARTICVLEIVS REGVLVS.
- M. Aurelius Regulus.
- LICINIVS REGVLVS.
- LIVINEIVS REGVLVS.
- L. LIVINEIVS REGVLVS.
- C. MEMMIVS REGVLVS.
- P. MEMMIVS REGVLVS.
- M. METILIVS AQVILLIVS REGVLVS NEPOS VOLVSIVS TORQVATVS FRONTO.
- ROSIVS REGVLVS.
- 34 Remmius evocatus Vononem interficit a. 19 Tac. a. 2, 68. *Fortasse eundem esse C. R[em]mivm P. f. Rufum in tit. Patavino V 2837 coniecit H. Dessau ad Inscr. Lat. 2022.*
- 35 Q. Remmius Palaemon, Vicetinus (cf. *Hieronymus chron. a. Abr. 2064 = 48 p. Chr.*), mulieris verna, primo, ut ferunt, textrinum, deinde herilem filium dum comitatur in scholam, litteras didicit. Postea manumissus docuit Romae ac principem locum inter grammaticos tenuit, quamquam infamis omnibus vitiis, palamque et Tiberio et mox Claudio praedicantibus nemini minus institutionem puerorum vel iuvenum committendam *Suetonius gramm. 23.* Grammatica arte et agris colendis celebrer *Plin. n. h. 14, 49-51; Suetonius l. c.* Magister Persii *vita Persii* et Quintiliani *schol. Iuvenalis 6, 452.* Inimicus M. Antonii Liberalis *Hieronymus l. c.* Nota vanitate *Plinius n. h. 14, 50,* arrogantia, luxuria, libidinibus *Suetonius l. c.* Sed capiebat homines cum memoria rerum tum facilitate sermonis; necnon etiam poemata faciebat ex tempore. Scripsit vero variis nec vulgaribus metris (cf. *Martialis 2, 86, 11*) *Suetonius l. c.* Artem eius (cf. *Iuvenalis 6, 453*) exscripsit Charisius, differentias sermonum (siquidem *huc ad eum referendae sunt*) *Suetonius (ut fertur) cf. Sueton. ed. Roth p. 306 sqq. cf. p. XCV. Cf. Teuffel Literaturgesch. § 282, 3; Marschall, de Q. Remmii Palaemonis libris gramm. 1887. Commemoratur praeterea Columella 3, 3, 3; Quintilianus 1, 4, 20; Iuvenalis 7, 215.*

- Calpurnius Repentinus.
 — P. CLAVDIVS PALLAS HONORATVS REPENTINVS.
 — Cornelius Repentinus.
 36 T. RESIVS T. f., tribu Aemilia, legatus propraetore tit. *Mevaniae in Umbria rep. XI 5029*.
 37 ... RESFE[CTVS] tribu Tromentina, clarissimus iuuenis tit. *Salonitanus III 1988*.
 — FLAVIVS RESPECTVS.
 — Faltonius Restitutus.
 38 Restitutus, causicus, cuius diem natalem, kal. Oct., celebrat *Martialis 10, 87*. *Fortasse idem ac Restitutus Plin. ep. 6, 17 et Claudius Restitutus, Plin. ep. 3, 9, 16*.
 — T. Aelius Restitutus.
 — CLAVDIVS RESTITVTVS.
 — M. Claudius Restitutus.
 — Sex. Pacuv[us] Restitutus.
 39 Reverendus, spado, ut videtur, Gordiani tertii, in epistula Gordiani ad Timesitheum data fortasse ficticia, vita Gordiani 25, 3.
 — Rha-, Rhe-, Rho- v. etiam sub Ra-, Re-, Ro-.
 40 Rhascuporis (sic tit. et nummi) rex (Thraciae), pater Cotyis regis, ab Atheniensibus honoratus, CIA III 553 = CIG I 359; *Eckhel 2 p. 59; Mionnet 1 p. 449 n. 151-153*. Augusto antiquior esse videtur *Mommseo Eph. ep. 2 p. 253; cf. Dittenberger ad CIA III 552*. *Fortasse idem ac Παρσούπολις*; frater Rasei *Appian. b. c. 4, 136*.
 41 Rhascuporis (I) (rex Thraciae), Cotyis filius; patruus (θετός) et tutor (ἐκτροπος) eius erat Rhoemetalees (R 50) a. 738 u. c. = 16 a. Chr.; a Volognese Besso victus et interfectus est a. 743 u. c. = 11 a. Chr.; *Dio 54, 20, 3* (ubi nomen non additur); 54, 34, 5 (Παρσούπολις). *Ad eum rettulit Mommsen Eph. ep. 2 p. 253 titulum Atheniensem CIA III 552*, ubi Παρσούπολις rex, filius Cotyis appellatur; sed de aetate huius tituli dubitat *Dittenberger ad CIA III 552*. *Stemma hoc esse videtur Mommsen Eph. ep. 2 p. 262 seq., cf. supra p. 58.*

- 42 Rhascuporis (II) rex Thraciae (Rhascupolis *Valleius*, Rhascypolis *Suetonius*, Παρσούπολις *Dio*, Rhescuporis *Tacitus*), frater Rhoemetaleis

- (R 50) Dio 55, 30, 6; Tac. a. 2, 64, quocum Romanos in bello Pan-
nonico adiuvit a. 6 p. Chr. Dio 55, 30, 6. Fratre defuncto (c. a. 12
p. Chr.) Augustus partem Thraciae ei, partem Cotyi filio fratris per-
misit Tac. a. 2, 64. Tiberio regnante Cotye capto et interfecto totum
regnum occupavit, quo facto a Pomponio Flacco astu captus, in senatu
damnatus, Alexandriae interfectus est a. 19 p. Chr. Tac. a. 2, 65-67;
3, 38; Vell. 2, 129, 1; Suet. Tib. 37. Successit ei rex partis Thraciae
Rhoemetaces (R 51) filius Tac. a. 2, 67. Cf. Mommsen Eph. ep. 2
p. 255 et stemma antecedens. — Idem fortasse intellegendus in frag-
mento Thracico ap. Dumont inscr. de la Thrace p. 32 n. 63: .. 'Ρησκου-
πόρεως υἱόν ..
- 43 Rh(escuporis?) rex Bospori a. 310-334 aerae Bosporanae (= 13/14-
37/38 p. Chr.) nummi: Kochne musée Kotschoubey 2 p. 202-207;
Buratschkov catalogus nummorum colon. Gr. Ponti Euxini p. 241-245,
tab. 26 n. 72-88; Giel kleine Beiträge zur antiken Numismatik Süd-
russlands p. 29 sqq.; cf. Mommsen Eph. ep. 2 p. 258 n. 1. Fortasse
idem est atque Aspurgus, qui certe a. 313 aer. Bosp. (= 16/17 p. Chr.)
regnavit; nomen enim incertum est, cum non perscriptum sit, sed con-
tineatur in monogrammate . Cf. Latyshev inscriptiones antiquae
orae septentrionalis Ponti Euxini 2 p. XLI seq.
- 44 (Ti. Iulius) Rhescuporis (I) rex Bospori. Nummi: Kochne musée
Kotschoubey 2 p. 229-237; Buratschkov catal. numm. p. 195 seq.
205, 252-255 n. 125-142 tab. 27 n. 116-132. Memoratur in titulis
Bosporanis Latyshev inscr. orae septentrionalis Ponti Euxini 2, 52
(= CIG II 2114bb add. p. 1105) (1); 355 (2); itemque in titulis filii
Latyshev 2, 38 (3); 39 (4); 358 (5). Βασιλεὺς Τιβέριος Ἰούλιος Ῥησκοό-
πορις φιλόκαισαρ καὶ φιλοπάτριος εὐσεβὴς tit. 1, 2; Τιβέριος Ἰούλιος βασι-
λεὺς Ῥησκοόπορις nummi complures; βασιλῆως Ῥησκοπόριδος nummi
alii; tit. 4, 5 cf. 3. Regnavisse eum certe a. 374-388 aerae Bospo-
ranae (= 77/78-91/92 p. Chr.) docent nummi. Fortasse annus 371
aer. Bosp. (= 74/75 p. Chr.) indicatur in uno nummo (Kochne p. 230
n. 3 cf. Latyshev p. XLVI not. 4), item annus 71 p. Chr. in tit. 2;
cumque titulus 2 Vespasiano positus sit, hic imperator ei regnum
Bospori iam a. 69/70 donavisse videtur cf. Latyshev p. XLVI. Pater
Ti. Iulii Sauromatis (I) tit. 3-5.
- 45 (Ti. Iulius) Rhescuporis (II) rex Bospori a. 508-525 aerae Bospo-
ranae (= 211/12-228/29 p. Chr.) nummi: Kochne musée Kotschoubey
2 p. 299-313; Buratschkov catalogus nummorum col. Gr. Ponti Euxini
p. 201, 209, 278-283 n. 269-299, tab. 31 seq. n. 255-285. In eius
honorem positi sunt tituli Panticapaei rep. ap. Latyshev inscr. orae
septentrionalis Ponti Euxini 2 n. 41, 42, 43; memoratur in titulis Panti-
capaei rep. l. c. 48, Tanaiticis l. c. 430, 431, 431 bis, 449, 450, denique
in titulis filii Cotyis Tanaiticis l. c. 432, 453. Τὸν δὲ 'Ηρακλέους καὶ

- Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἀπὸ προγόνων βασιλέων βασίλεια Τιβέριον Ἰούλιον Ῥησκούποριν υἱὸν μεγάλου βασιλέως Σαυρομάτου φιλοκάισαρα καὶ φιλορώμαιον εὐσεβῆ, ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν διὰ βίου *tit. 41*; Τιβέριον Ἰούλιον Ῥησκούποριν βασίλεια Βοσπόρου καὶ τῶν πέριξ ἐθνῶν τὴν φιλορώμαιον καὶ φιλέλληνα *tit. 42*; Τιβέριος Ἰούλιος Ῥησκούπορις φιλόκαισαρ καὶ φιλορώματος εὐσεβής *tit. 43, 449, 450*; Τιβέριος [Ἰούλιος] Ῥησκούπορις *tit. 48*; Ῥησκούπορις *nummi*; *tit. 430, 431, 431 bis, 432, 453*. *Filius* (Ti Iulii) Sauromatis (II) *tit. 41, 43, 430, 431, 431 bis*; *pater* Ti. Iulii Cotyis *tit. 432, 453*. *Annos exhibent tituli*: 41 a. 512 aer. Bosp. (= 215/16 p. Chr.), 42 et 430 a. 517 (= 220/21), 43 a. 520 (= 223/24), 48 a. 522 (= 225/26). *Cf. de eo Latyschev inser. orae septentr. Ponti Euxini 2 p. XLIX.*
- 46 Rhescuporis (III) rex Bospori a. 530—31 aerae Bosporanae (= 233/34—234/35 p. Chr.) *nummi*: *Koehnée musée Kotschoubey 2 p. 322—325*; *Buratschkow catal. numm. p. 202, 210, 285 seq. n. 308—315, tab. 32 n. 296—303, in quibus est Βασιλεὺς Ῥησκουπόριδος. Eundem esse cum qui sequitur negat Latyschev inser. orae septentrionalis Ponti Euxini 2 p. I seq.*
- 47 (Ti. Iulius) Rhescuporis (IV) rex Bospori a. 536—558 aerae Bosporanae (= 239/40—261/62 p. Chr.) *nummi*: *Koehnée musée Kotschoubey 2 p. 332—342, qui eundem esse putat cum qui sequitur; sed distinguendos eos esse censet Oreschnikov apud Latyschev inser. orae septentrionalis Ponti Euxini 2 p. I seq., nam „inde ab a. 559 regis imaginem nummis incusam longe aliam esse quam antea et nummos ipsos meliores esse eis qui Rhescuporidi III attribuantur; cuius imagines item differre ab imaginibus Rhescuporidis IV“. Tituli ad eum pertinent tres Panticapuri rep. ap. Latyschev l. c. n. 44—46, quorum primus annum indicat 547 aer. Bosp. (= 250/51 p. Chr.). Τιβέριος Ἰούλιος Ῥησκούπορις φιλόκαισαρ καὶ φιλορώματος εὐσεβής tituli; Ῥησκουπόριδος sive Ῥησκουπόριδος nummi.*
- 48 Rhescuporis (V) rex Bospori a. 559—72 aerae Bosporanae (= 262/63—275/76 p. Chr.) *nummi cf. cum qui praecedit.*
- 49 Rhodaspes (sic titulus; Κασσιπᾶδης vel Κασσιπᾶδος codices Strabonis), Phraatis (IV) Arsacis regis Parthorum filius *tit. urbanus VI 1799*; *Strabo 16, 1, 28 p. 748, a patre una cum tribus fratribus obses ad Augustum Romam missus c. a. 745 = 9 a. Chr., Strabo l. c., cf. ceteros locos et stemma sub Phraate (IV) (P 296). Romae mortuus esse videtur, cum tit. sepulchralis ibi repertus sit.*
- 50 Rhoemetalces (I) rex Thraciae. *Nummi*: *Eckhel 2 p. 58; Mionnet 1 p. 447 seq. n. 137—148. S. 2 p. 555 seq. n. 38—42. Rhoemetalces nummi, Tacitus, Florus; Rhometalces Velleius; Ρομητάλκης Dio. Patruus (Θεός) et tutor (ἡμέτερος) Rhescuporidis (R 41) a. 738 u. c. = 16 a. Chr., a Vologases Besso fugatus a. 743 u. c. = 11 a. Chr. Dio 54, 20, 3; 54, 34, 5. A I. Pisone restitutus. Rhescuporidi mortuo*

a. 743 = 11 rex Thraciae successisse videtur, cf. Dio 54, 34; Florus 2, 27 (parum accurate narrans); Mommsen Eph. ep. 2 p. 254. Rex Thraciae certe a. 6 p. Chr. (Velleius) una cum Rhascuporide (R 42) fratre (cf. Tac. a. 2, 64) in bello Pannonico Romanos adiuvit Dio 55, 30 cf. Vell. 2, 112, 4. Ad eum (aut ad Cotyem filium?) referenda esse videntur, quae Ovidius ex Ponto 1, 8, 16 sqq. 4, 7, 21 sqq. de Aegiso urbe a Getis recuperata narrat. Obiit imperante Augusto Tac. a. 2, 64, ante a. 12 p. Chr., quo anno Ovidius epistolam ex Ponto 2, 9 scripsisse videtur, cf. Mommsen Eph. ep. 2 p. 254. Pater Cotyis Tac. a. 2, 64, cf. Ovid. ex P. 2, 9, ubi nomen tacetur. Marte ferox et vinci nescius armis, ingenuas artes didicit et carmina composuit Ovid. ex P. 2, 9, 45–51. 59. — Aut ad hunc aut ad cognominem (R 51) pertinent tituli urbanus VI 20718: Iulia Tyndaris C. Iulii regis Rhoemetalcae (liberta) et Amphipolitanus CIG II 2009: Φλόταμος βασιλεύς Ρωμαίων δοῦλος. — Diversus est Ρωμαίωνης apud Plutarchum Romulus 17; apophthegmata Augusti 2 p. 207 A. cf. Mommsen Eph. ep. 2 p. 253.

- 51 Rhoemetalces (II) rex Thraciae. Titulus Bizye rep. Eph. ep. 2 p. 256, positus ὑπὲρ τῆς Ρωμαίων καὶ Πυθιοῦ ποταμῶν σωτηρίας. Rhoemetalces, Rhascuporidis (R 42) filius, rex partis Thraciae a. 19 p. Chr. Tac. a. 2, 67; 3, 38; 4, 5; a Coelaetis aliisque Philippopoli obsessus, a Romanis liberatus a. 21 Tac. a. 3, 38 seq. cf. titulum; Romanis auxilia misit a. 20 Tac. a. 4, 47. Postea non commemoratur, sed cum Rhoemetalces (III), qui sequitur (R 52), a. 37/38 ν(εώ)τερος vocetur (CIA III 1284; item supplendum CIA III 1077) itaque ab altero distinguatur, ille etiamtum superstes fuisse videtur, cf. Neubauer Hermes 10, 1876 p. 145–152; ut cf. Mommsen Eph. ep. 2 p. 256.
- 52 Rhoemetalces (III) rex Thraciae. Tituli: Cyzicenus, Monatsberichte der Berliner Akademie 1874 p. 16 seq. (1); Attici: CIA III 1077 = CIG 265 (2), CIA III 1284 (3); Maroneae rep.: Bulletin de correspondance hellénique 8 p. 52 n. 7 (4). Praeterea fortasse ad eum pertinet CIA III 114 (5). Nummi: Eckhel 2 p. 59 seq.; Mionnet 1 p. 450 n. 155; S. 1 p. 557 n. 45. Ρωμαίωνης tit. 1–4; Ρωμαίωνας nummi; Ρωμαίωνας tit. 5; Ρωμαίωνης Dio 59, 12, 2; Ρωμαίωνης (var. Ρωμαί-) Syncellus p. 631 ed. Bonn. Tacet nomen Strabo et Tacitus. Ν(εώ)τερος tit. 3 et supplendum in tit. 2; cf. R 51. Filius Cotyis tit. 1, 4; nummi et (Antoninae) Tryphaenae natu maximus tit. 1. Rex partis Thraciae a. 19 p. Chr. Strabo 12 p. 556; Tac. a. 2, 67; 3, 38; 4, 5. infans etiamtum tutore Trebelleno Rufo Tac. a. 2, 67; 3, 38. Una cum fratribus Polemone (II) et Cotye in Italia educatus cum Gaio eo qui postea regnavit tit. 1. A Gaio imperatore regnum paternum accepit a. 37/38 tit. 1; Dio 59, 12, 2 eodemquo anno archon Athenis fuit tit. 2, 3; cf. Neubauer Hermes 10, 1876 p. 145–152. Ab uxore interfectus a. 46 Syncellus p. 631 ed. Bonn.;

cf. Euseb. chron. a. 46 p. Chr. *Practerea* cf. Mommsen *Eph. ep.* 2 p. 256 seq.

- 53 (Ti. Iulius) Rhoemetalces rex Bospori a. 428—450 aerae Bosporanae (= 131/32—153/54 p. Chr.) nummi: *Koelme musée Kotschoubey* 2 p. 261—267; *Buratschkor catalogus nummorum col. Gr. Ponti Eurini* p. 198, 207, 262—264 n. 190—201, tab. 29 n. 179—190. *Tituli: Latyschev inscr. orae septentrionalis Ponti Eurini vol. 2 n. 33* (= *CIG II 2108 f*) *Panticapaei rep.* (1); *ibid.* n. 353 ap. *Phanagoriam rep.* (2); *ibid.* n. 437 *Tanaiticus* (3); *ibid.* vol. 1 n. 199 *Chersonesitanus* (4); *praeterea memoratur in titulis Sauromatae filii Tanaiticis ibid.* vol. 2 n. 427 (5); 428 (= *CIG II add. n. 2132 d p. 1009*) (6). Τιβέριος Ἰούλιος βασιλεὺς Ῥομηταλκῆς φιλόκαισαρ καὶ φιλορόμαιος εὐσεβής *tit. 2*; *item supplendum in tit. 1. 3*; μέγας βασιλεὺς Ῥομηταλκῆς *tit. 5, 6*; Ῥομηταλκῆς *tit. 4*; βασιλεὺς Ῥομηταλκού *nummi*. *Rimethalcen vita Pii 9, 8. Ab Hadriano rex constitutus, cum eum τὸν Ἰδρον καίστην nominet a. 430 aer. Bosp.* (= 133/34 p. Chr.) *tit. 1. Regnasse eum a. 428—450 aer. Bosp.* (= 131/32—153/54 p. Chr.) *docent nummi. Anno 448 aer. Bosp.* (= 151/52 p. Chr.) *posuit titulum 2. Antoninus Pius negotio inter eum et curatorem (scr. Eupatorem? vide E 87) audito eum in regnum Bosporanum remisit vita Pii 9, 8. Pater (Ti. Iulii) Sauromatae (II) tit. 5, 6. Cf. de eo Latyschev l. c. vol. 2 p. XLVIII. — Non liquet, num ad eum pertineat tit. Aegyptiacus CIG 4814 b add.: ἐγὼ Ῥομηταλκῆς εἶδον.*

— M. Iuuentius Rixa.

— M. IUVENTIVS SECVNDVS RIXA POSTVMIVS PANSIA VALERIANVS.

— TITVCCIVS ROBVRIVS.

54 Robustus, splendidus eques Romanus *Plinius epist. 6, 25.*

55 ROCIVS PISO salius Palatinus factus a. 186, exit flamen factus a. 188 *VI 1980, 3. 6.*

— C. IVLIVS VOLVSENNIA ROGATIANVS.

— AEMILIA ROGATILLA.

— P. Aelius Peregrinus Rogatus.

— L. CREPEREIVS ROGATIVS signo SECVNDINVS.

— L. Domitius Rogatus.

56 Roles (Ῥόλης), Getarum quorundam rex, a Caesare amicus sociusque dictus a. 725 u. c. = 29 a. Chr. *Dio 51, 24, 6—7; 26, 1.*

— Aelia Romana.

— SEMPRONIA ROMANA.

57/58 Romanus Hispo (Hispo Romanus *Seneca*; Romanus Hispo *Tacitus et libri quidam Senecae*; Hispo *Quintilianus*), rhetor, qui asperiores dicendi viam sequeretur *Seneca contr. 9, 3, 11*; sententias colores divisiones eius saepius affert *Seneca contr. 1, 2, 16; 1, 6, 9; 1, 7, 12; 2, 2, 7; 2, 3, 18. 21; 2, 4, 9; 2, 5, 21; 2, 6, 13; 7, 2, 13; 7, 4, 4; 7, 6, 21; 7, 7, 12. 14; 7, 8, 11; 9, 1, 11. 15; 9, 3, 11; 10, 1, 13; 10, 4, 6;*

- 10, 5, 19 unamque sententiam Quintilianus 6. 3, 100. Delator a. 15 p. Chr. Tac. a. 1, 74.
- 59 Romanus delator a. 62 p. Chr. Tac. a. 14, 65. *Libertus ut videtur Augusti*, cf. Ti. Claudius Romanus *fasti Antiates X 6638 C 3, 2*.
- AELIVS ROMANVS.
- Fabius Romanus.
- F(LAVIVS) VAL(ERIVS) THEOPOMPVS ROMANVS.
- C. Iulius Romanus.
- C. LICINIVS MARINVS VOCONIVS ROMANVS.
- M. Mevius Romanus.
- P. PLOTIVS ROMANVS.
- VALERIVS ROMANVS.
- Vergilius Romanus.
- 60 Romatius Firmus, municeps et condiscipulus Plinii minoris, qui ei equestrem censum implevit; *scripsit ad eum Plin. epist. 1, 19; 4, 29*.
- 61 Romilius Marcellus, centurio legionis duodevicesimae (primigeniae), a Vitellio occisus a. 69 Tac. hist. 1, 56, 59.
- 62 Romilius Pollio, senex sub Augusto Plin. n. h. 22, 114.
- 63 Romulus, mercator Viennae *Martialis 13, 107*.
- T. ATTICVS STRABO ROMVLVS.
- D. CVTIVS BALBINVS *ect.* L. ATTIVS IVNIANVS ROMVLVS.
- L. IVLIVS ROMVLVS.
- M. IVLIVS ROMVLVS.
- M. MESSIVS RVSTICVS *ect.* CVTIVS ROMVLVS PRISCIANVS ARRIVS PROCVLVS.
- M. Messius Rusticus *ect.* Aelius Romulus Priscianus Titus(?) Proculus.
- L. PASSERIVS ROMVLVS.
- Q. Valerius Postimius Romulus.
- M. Valerius Romulus Timotheus V[e]nul[e]ianus V[e]nuleius Gallus.
- 64 L. ROSCIVS AELIANVS (*sic VI 1978 et X 1784*) salius Palatinus exit flamen factus a. 170 VI 1978. Consul ordinarius a. 187 cum L. Bruttio Quinctio Crispino *fasti (X 1784; alibi)*. *Potest idem esse R 66; ex posteris fortasse eius qui sequitur; pater aut avus consulis a. 223 (R 73)*.
- L. ROSCIVS AELIANVS cos. 223 *vide infra R 73*.
- 65 L. ROSCIVS AELIANVS MAECIVS CELER (L. Roscius Aelianus VI 451 *in consulatu*), M. f., tribu Quirina, tribunus militum legionis IX Hispanae, vexillariorum eiusdem ductor in expeditione Germanica (*in Chattos c. a. 83—84*), donatus ab imp. (Domitiano) Aug. militaribus donis, decemvir stlitibus iudicandis, quaestor Augusti, tribunus plebis, praetor, consul (affectus mense Decembri a. 100 cum Ti. Claudio Sacerdote Iuliano VI 451), proconsul provinciae Africae (*c. a. 117/18 cf. Tissot fastes de l'Afrique p. 82 sqq.*) tit. Tiburtinus XIV 3612, ubi honores inverso ordine exhibentur.
- 66 L. ROSCIVS AELIANVS PACVLVS SALVIVS IVLIANVS filius Vibiao

L. f. Salviae Variac, frater Nummiorum Albini et Variae *tit. Bricianus* V 4353. *Potest idem esse R 64; cf. Borghesi 6 p. 49 sqq.*

- 67 M. ROSCIVS COELIVS (*sic acta Arvalium a. 81; Roscius Coelius Tacitus*) legatus legionis vicesimae, inimicus Trebellii Maximi praesidis Britanniae a. 69 *Tac. h. 1, 60 cf. Tac. Agr. 7. Consul suffectus a. 81 mense Martio cum C. Iulio Iuvenale acta Arvalium a. 81.*

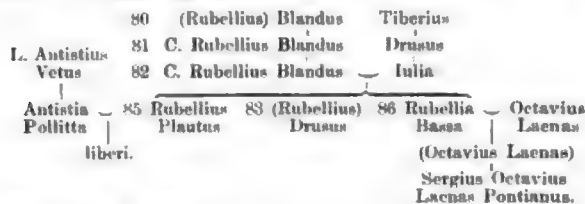
- 68 Q. ROSCIVS COELIVS MVRENA SILIVS DECIVS VIBVLL(1)VS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERC(V)LANVS POMPEIVS FALCO. *Tituli: X 6321 prope Tarracina rep. (1); Tomitani: III S. 7537 (2); 7433 (3); Moos. xai βιβλ. τῆς εὐαγγ. σχολῆς Σμυρν. V 1884 85 p. 43 (4); Tropaeensis Moesia inferioris III S. 12470 (5); bilinguis in Ulicia rep., Journal of hell. studies 1890 p. 253 n. 28 (= Dessau inscr. Lat. 1036) (6); Samius III S. 7463 (7); Ephesus CIG 2963c (8); Tusculanus XIV 2692 (9); Cirtensis nepti positus VIII 7066 (10). Q. Roscius Coelius Murena Silius Decianus Vibullus (*sic*) Pius Iulius Eurycles Herclanus Pompeius Falco *tit. 1; Q. Roscius Murena Coelius Pom[peius] Falco tit. 2; [Q. Roscius Murena Coelius Pom[peius] Falco tit. 5; Q. Roscius Coelius Pom[peius] Falco tit. 6; Q. Roscius Murena Coel[ius] Falco tit. 4; Q. Pompeius Falco tit. 3. 9. 10; Pompeius Falco tit. 7. 8 ([Π]ομπήϊου Φάλακρος), 6 ([Ροστίων Φάλακρος]), Plinius, Fronto; Pomponius Falco perperam Digest. 28. 3, 6, 7. Sex. f., tribu Quirina tit. 1 et 6.**

Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum (designatus a. 97. *Plin. ep. 1, 23*) legionis X F[retensis], quaestor, tribunus plebis, praetor inter cives et peregrinos *tit. 6 honores recto ordine recensens. Legatus Augusti legionis V Macedonicae tit. 1 et 6. [in bello Dacico (a. 101—103) donis militari]bus donatus tit. 1. Legatus Augusti pr. pr. provinciae Lyciae et Pamphyliae tit. 1 et 6. Legatus Aug. pr. pr. provinciae Iudaeae est legionis X Fretensis tit. 1, vel legatus Augusti legionis X Fretensis et legatus pr. pr. provinciae Iudaeae consularis tit. 6, ubi quod additur consularis errore scriptum videtur pro eos.; Iudaeae praefuerit c. a. 107—109, cf. *Plin. ep. 7, 22; Waddington fastes n. 133. Consul (suffectus c. a. 109) tit. 1 et 10, cf. Asbach. Bonner Jahrbücher 72. 1882 p. 14. 32 sqq. Quindecimvir sacris faciundis, curator viae Traianae tit. 1 et 6. Legatus pr. pr. imp. Caes. Nervae Traiani Aug. Germanici Dacici provinciae Moesiae inferioris tit. 1—6 a. 116 tit. 5, a. 117 tit. 2. 4. Legatus pr. pr. imp. Caes. Traiani Hadriani Aug. provinciae Britanniae tit. 1 honores inverso ordine exhibens. Proconsul provinciae Asiae f. 1. 7. 8, c. a. 128 secundum Waddington fastes n. 133. Marcus Caesar cum (Antonino Pio) patre in agrum eius devertit c. a. 140 Marcus ad Frontonem 2, 11 p. 35 Naber. — Scripsit ad eum Plinius epistulas 1, 23; 4, 27; 7, 22; 9, 15. Epistula Hadriani ad eum Digesta 28. 3, 6, 7. — Sossiae Pollae uxori (mortuae) proconsul Asiae (c. a. 128) titulum 7 posuit. Pater Q. Pompei (Senecionis Roscii Murenac Coelii Sex. Iulii Fron-**

mini Sili Deciani C. Iulii Euryclis Herculanei L. Vibullii Pii Augustani Alpini Bellicii Sollertis Iulii Apri Ducenii Proculi Rutiliani Rufini Sili Valentis Valerii Nigri Cl. Fusci Saxae Amyntiani Sosii Prisci (P 492), avus Sosiae Falconillae tit. 10, cf. stemma sub P 459. Propter nomina parentela quadam coniunctus fuisse videtur cum M. Roscio Coelia (R 67), Silio Deciano (Lanciani silloge ag. n. 145), P. Coelio Balbino Vibullio Pio (cos. 137), C. Iulio Eurycle Herc(u)lano (J 199), denique cum Rosciis Murenis, qui sequuntur.

- 69 M. ROSCIVS LVIIVS MVRENA tribu Quirina, filius M. Murenæ (R 71), nepos M. Murenæ (R 70), septemvir epulonum, tribunus legionis VII Claudiae, praefectus legionis IV Flaviae, quaestor pro praetore provinciae Cretae et Cyrenae, maritus nescio cuius, quae fuit neptis Voluminae Caledae tit. Gortynae rep. *Revue archéologique* 1890 p. 443 n. 135.
- 70 M. (ROSCIVS) MVRENA proconsul Bithyniae, pater eius qui sequitur, avus eius qui antecedit tit. Gortynae rep., *revue archéologique* 1890 p. 443 n. 135.
- 71 M. (ROSCIVS) MVRENA praetorius, filius eius qui praecedit, pater Lupi Murenæ (R 69) tit. Gortynae rep., *revue archéologique* 1890 p. 443 n. 135.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS cet. SOSIVS PRISCVS.
- P. ARADIVS ROSCIVS RVFINVS SATVRNINVS TIBERIANVS.
- 72 L. ROSCIVS PACVLVS consul designatus, maritus Domitiae Vettillae tit. *Vercellensis* V 6657. Paculus (maritus) Vettillae tit. *Emeritanus* II 468. Cf. R 64, 66, 73.
- 73 L. ROSCIVS PACVLVS PAPIRIVS AELIANVS consul a. 223. *Tituli: Brizianus* V 4241 (1); *urbanus* VI 22249 (2). L. Roscius Aelianus Paculus tit. 2; Roscius Paculus Aelianus tit. 1. *In consulatu*: [L. Roscius Pacul[us] Papi[rius] Aeli[anus] XI 5178; L. Roscius Aelianus IX 338. Ros... VI 2835, Aelianus *plerumque*. Consul ordinarius a. 223 cum L. Mario Maximo Perpetuo Aureliano II *fasti*, cf. tit. 1. (Roscia) Bassa soror aut uxor eius eorumque filii tit. 1. *Fortasse filius aut nepos consulis* a. 187 (R 64) cf. R 66.
- 74 (ROSCIA) BASSA soror aut uxor eius qui praecedit, tit. *Brizianus* V 4241.
- [ARADIA] ROS[CIA] ... CALPVRNIA PVRGILLA.
- T. PRIFERNIVS PAETVS ROSIANVS GEMINVS.
- 75 ROSIVS REGVLVS pridie kalendas Novembres a. 69 consulatum iniit eiuravitque *Tac. h. 3, 37*.
- 76 M. Roscius ('*fortasse* Ros[c]ius' *Schmidt*) Vitulus, procurator ducenarius quattuor publicorum provinciae Africae c. a. 198—209 *VIII S. 14454*.
- 77 Rotundus, servus Drusillae, deinde Claudii, dispensator Hispaniae citerioris *Plin. n. h. 33, 145* cf. *Dessau ad Inscr. Lat. 1655*.
- 78 Roxane, Herodis Magni et Phaedrae filia *Iosephus bell. Iud. 1, 28, 4; 1, 29, 1; 2, 6, 3; ant. Iud. 17, 1, 3*.
- IMP. M. F... RV... IOTAPIANVS r. sub F 1.

- 79 RVBELLIVS BLANDVS, quem *Juvenalis* (8, 39-70) reprehendit, alto Drusorum stemmate et sanguine Iuli (8, 40, 42), itaque ex posteris Blandi (R 82) et Iuliae.
- 80 (Rubellius) Blandus, eques Romanus *Seneca contrav. 2 praef. 5; Tac. a. 6, 27* (ubi nomen non ponitur), Tibura, avus Rubellii Blandi (R 82) *Tac. l. c.* Rhetor Romae docens, cuius sententias multas affert *Seneca rhetor, cf. locos in indice p. 533 Kiessling. Cf. Borghesi 4 p. 486. Num idem Rubellius Blandus historicus Serv. Georg. 1. 103? - Stemma hoc est:*

- 81 C. RVBELLIVS BLANDVS triumvir aere argento auro flando feriundo sub Augusto, *Eckhel 5 p. 205; Cohen 1^a p. 138 n. 511; Habelon 2 p. 100 n. 353, p. 404 n. 1.*
- 82 C. RVBELLIVS BLANDVS. *Tituli: Tiburtini ab eo positi XIV 3555 (1). 3556 (2). 3576 (3); Tusculanus filiae eius positus XIV 2610 (4); memoratur in urbano VI 16057 (5). In consulatu nominatur solus IV 1552 (6), cum collega VI 14221 (7). Rubellius Blandus t. 3. 6; Tacitus; ([Rubellius) [Blandus] t. 4; C. Blandus t. 2; Blandus t. 1. 5. 7. C. f. t. 3. Filius ut videtur eius qui praecedit (R 81). Nepos equitis Tiburtis (R 80) Tac. a. 6, 27. Origine Tiburtinus Tac. a. 6, 27; 14, 22; cf. t. 1-3. [Quaestor] divi Augusti (itaque ante a. 14 p. Chr.), tribunus plebis t. 3; praetor t. 1. 3; consul t. 3. 6. 7, mense Septembri t. 6. 7, cum (C. Annio?) Pollione t. 7, anno incerto ante a. 21 p. Chr., cf. Waddington ad Borghesi 8 p. 819 not. 4 et Henzen ad tit. 7. In senatu sententiam dicit a. 20 Tac. a. 3, 23. Consularis a. 21 Tac. a. 3, 51. Proconsul t. 2. 3; pontifex t. 3. Iulia Drusi filia, quondam Neronis uxor, ei nupsit a. 33 Tac. a. 6, 27; quare factus est progener Tiberii Caesaris Tac. a. 6, 45 (a. 36). Pater Rubellii Plauti (R 85) cf. Tac. a. 14, 22. Drusi (R 83) t. 5, [Rubelliae Bassae t. 4; cf. stemma antecedens.*
- 83 (RVBELLIVS?) DRVSVS Blandi (R 82) filius VI 16057.
- 84 L. RVBELLIVS GEMINVS consul ordinarius a. 29 cum C. Fusio Geminio *fasti. L. Rubellius Geminus [os.] titulum posuit in monte Albano VI 2022 = XIV 2227. Nominatur in consulatu: L. Rubellius Geminus VI 10293; L. Rubellius Geminus V 5832; L. Rubell(ius) [Geminus] fasti Arvalium a. 29 I ed. 2 p. 71; Rubellius Geminus Tac. a. 5, 1; Tertullianus adv. Iudaeos 8 extr.; C. Rubellius male Cassio-*

dorus. Ad eum spectare potest VI 9908: L. Ru[bellii?] Gemini structor; ad eius familiam VI 25503: L. Rubellius T. f. Geminus Caesianus (puer).

- 85 RVBELLIVS PLAVTVS (*sic Tacitus saepius; Plautus Tac., Plut., Dio*) origine Tiburs *Tac. a. 14, 22*, nepos Drusi *Tac. a. 14, 57*, per matrem originem (mater ex Iulia familia *Tac. a. 14, 22*) pari ac Nero gradu a divo Augusto *Tac. a. 13, 19*; *filius igitur C. Rubellii Blandi (R 82) et Iuliae, cf. Tac. a. 6, 27 et stemma sub R 80*. Accusatus a. 55, quasi res novas moliretur, ad praesens silentio transmissus *Tac. a. 13, 19-22*. Nerone iubente a. 60 cum Antistia (Pollitta, L. Veteris filia *Tac. a. 16, 10*) uxore in Asiam concessit, ubi ei aviti agri erant *Tac. a. 14, 22, 57*. In Asia interfectus a. 62 *Tac. a. 14, 57-59; Dio 62, 14, 1; Plutarchus de amicorum multitudine 7 p. 96 C*. Praedia eius Octavia accepit *Tac. a. 14, 60*. Uxor eum atrociter luxit *Tac. a. 16, 10*. Liberos habuit *Tac. a. 14, 59*. Amicus Bareae Sorani *Tac. a. 16, 23, 30, 32*. Stoicos sectatus *Tac. a. 14, 57, 59*. Mores eius *Tac. a. 14, 22. Memoratur Tac. h. 1, 14*.
- 86 RVBELLIA BASSA Blandi (*R 82*) filia, (uxor) Octavii Laenatis, avia Sergii Octavii Laenatis Pontiani *tit. Tusculanus XIV 2610* ([Rubelliae [Blandi] f. Bassae). Rubelliae Bassae in *fistulis urbanis, Lanciani silloge aq. n. 159 a. b*.
- 87 Rubrenus Lappa, poeta tragicus, scripsit Atreum *Iuvenalis 7, 72*.
- 88 M. RVBRENVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS consul, proconsul Africae, curator coloniae Minturnensium, curator coloniae Formianorum, praetor candidatus, quaestor candidatus, decemvir (stultibus iudicandis), salius Collinus, civis et patronus (Atinatium), (maritus) Iuniae Arriae Rufinae *tit. Atinas X 5058. Potest esse ex posteris (Pomponii) Magiani (P 549)*.
- 89 Rubrius, eques Romanus, maiestatis accusatus et absolutus a. 15 *Tac. a. 1, 73*.
- 90 Rubrius medicus *Plinius n. h. 29, 7*.
- 91 Rubrius histrio *Plin. n. h. 7, 55 = Solinus 1, 81*.
- 92 P. Rubrius Barbarus. *Tituli: Alexandrinus bilinguis III S. 6588 (1); Casinas X 5169 (2); Philis rep. Bullettino dell' inst. 1866 p. 51 (3)*. P. Rubrius Barbarus *tit. 2, 3; Barbarus tit. 1. M. f., tribu Maecia tit. 2. Praefectus Aegypti anno XVIII Augusti (741/42 = 13/12) tit. 1, 3. Ad eius familiam pertinebat Quinta Barbari filia, cuius nutrix erat Rubria Ichmas VI 9245*.
- 93 Rubrius Fabatus, cui, tamquam ad Parthos fugeret, custodes additi sunt a. 39, incolumis mansit *Tac. a. 6, 14*.
- 94 RVBRIVS GALLVS dux Neronis a. 68 eum deserit *Dio 63, 27, 1*. Dux Othonis a. 69 *Tac. h. 2, 51*. Minister sermonum Flavii Sabini a. 69 *Tac. h. 2, 99*. In Moesiam a Vespasiano missus (*legatus igitur Moesiae*) Sarmatus fugat a. 70 *Iosephus bell. Iud. 7, 4, 3. Idem videtur Bor-*

ghesio 5 p. 325. 521 seq. „Rubrius offensae veteris reus atque iacendae“ *Iuvenalis* 4, 105, qui „Titi filiam in pueritia corruerat“ *Schol. ad Iur. l. c. Pater ut videtur eius qui sequitur.*

95 RVBRIVS GALLVS consul suffectus anno incerto (a. 98? *Asbach Rhein. Jahrb.* 72, 1882 p. 26 sqq.; a. 101? *Borghesi* p. 325. 521 seq.; a. 103 vel paullo postea *Mommsen Hermes* 3 p. 45) sub Traiano cum (M. Eppuleio Proculo) Caepione (traditur Caelio) *Hispono Dig.* 40, 5, 26, 7. *Ad eum pertinere potest senatus consultum Rubrianum saepius citatum in Digestis* (26, 4, 3 alibi); neque vero lex Rubria in tabula *Veleiati XI 1146. Filius ut videtur eius qui praecedit.*

96 T. RVBRIVS NEPOS (collega sive adiutor) A. Didii Galli curatoris aquarum *VI 1248* (a. 38—49 p. Chr., *Frontin. aq.* 102). *Idem fortasse nominatur in titulo servi VI 9245.*

97 RVBRIA virgo Vestalis, cui Nero vim intulit *Sueton. Nero* 28.

— Ruff. v. Ruf.

98 Rufilla, concubina Augusti *Sueton. Aug.* 69.

— AEM(ILIA) RVFILLA.

— Annia Rufilla.

— Iulia Rufilla Augurina.

— TERENCEIA RVFILLA.

— VITELLIA RVFILLA.

99 Rufillus pastillos olet *Hor. sat.* 1, 2, 27; 1, 4, 92.

100 Rufina ingenua, a Cocceio Cassiano clarissimo viro dilecta *Papinianus Digesta* 34, 9, 16, 1.

— ANNIA RVFINA.

— ATILIA RVFINA.

— Claudia Rufina.

— Gavia Fabia Rufina.

— IVNIA ARRIA RVFINA.

— LVBSIA GALERIA RVFINA.

— MACRINIA RVFINA.

— MARIA RVFINA.

— Metilia Rufina.

— NAEVIA ANTONIA RVFINA.

— NERATIA ANTEIA RVFINA NAEVIA DECIANA.

— POMPONIA RVFINA.

— SERVEA NOVELLA RVFINA POTITIANA.

— TEIA RVFINA.

101 RVFINIANVS ὁ ἐκ Φωκαίας, ἀνὴρ ὄπαιτος, Καλλιστῶ γήμιος τὴν Ἀττάλου (filii Polemonis sophistae), pater Hermocratis sophistae *Philostratus vitae sophistarum* 2, 25, 2. *Rufiniani incerti est fistula urbana, Lanciani silloge aq. n. 575. Ille potest esse L. Caesonius Lucillus Macer Rufinianus (XIV 3900).*

— L. CAESONIUS LVCILLVS MACER RVFINIANVS.

— C. CAESONIUS MACER RVFINIANVS.

102 Rufinus, dux Galliarum a. 68—69, Tac. h. 2, 94.

103 Rufinus, filius Apollonii Naucratis sophistae Philostratus *vitae sophistarum* 2, 29.

104 Rufinus, ad quem scripsit Plinius epistolam 8, 18. *Potest esse Fadus vel Trebonius Rufinus.*

105 Rufinus, amicus Sedati viri praetorii Aristid. or. 26 p. 515. Pergami habitans p. 526, mortuus p. 510. Medio secundo saeculo floruit. Cf. etiam l. c. p. 514. 532 seq. Waddington, *mémoires de l'académie des inscr. et belles-lettres* XXVI, 1, 1867 p. 257 seq. fortasse cum patrem fuisse dicit Claudii Rufini sophistae in nummis Smyrnaeis sub Severo nominati.

106 Rufinus, Cyprius, peripateticus, claudus, a Demonacte irrisus Lucian. vit. Demon. 54.

107 RVFINVS vir clarissimus, tribunus laticlavus mortuus a. 222 Cod. Iust. 6, 21, 4.

108 RVFINVS, postquam (Septimium) Odenathum interemit (c. a. 251), ab eius filio (Septimio) Odenatho accusatus apud Gallienum (vel potius Trebonianum Gallum?), Dio contin. s. v. Odenathi duo p. 224 Dind., cf. Wadd. ad n. 2600, qui eum legatum putat provinciae Syriae Phoenices, ad quam Palmyra pertinebat. Potest vero etiam cogitari de provincia Arabia, cum in tit. Palmyreno Wadd. 2600 Septimius Haeranes Odenathi (maioris) filius a. 251 honoretur a milite legionis III Cyrenaicae Bostrinae. Tum conferri potest hic Rufinus cum Cocceio? Rufino legato Arabiae in tit. Adraae rep. Wadd. 2070 c.

109 I. RVFINVS XIV 2866. VI 191. Imhoof mon. gr. p. 222 n. 56. Vide L. Liv...

110 Rufinus Lib(eralis?), pro(curator) provinciae Mauretaniae Tingitanae a. 196 tit. Ravennas XI 8.

111/112 ...OSIVS RVFINVS. Tituli Thracici: Graeci: CIG 3708 semel saec. XVI descriptus, errore inter Cyzicenos editus (1); Archaeolog.-epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich 14, 1891 p. 156 (2); Latini: Archaeolog.-epigraph. Mitth. 15, 1892 p. 95 n. 16 = III S. 12339 (3); III S. 12338 (4). De praenomine et gentilitio non constat; Ἀρπύριος t. 2; Α...ρπύριος t. 1; L. P...si(us) t. 3, sed idem ad aliud eiusdem auctoris apographum Sp...si(us); perit gentilitium in t. 4. Legatus pro praetore Thraciae t. 1—4, sub Macrino t. 3, sub Elagabalo t. 1.

— Aemilius Rufinus.

— [AN]NIVS RV[FIN]VS.

— Annius Rufinus.

— Antistius Rufinus.

— ANTIVS RVFINVS.

— M. ANTONIVS RVFINVS.

— APPVLEIVS RVFINVS.

- Q. ARADIUS RVFINVS.
- P. ARADIUS ROSCIUS RVFINVS SATVRNINVS TIBERIANVS.
- C. ATILIVS [L. CVSPI]VS IVLIANVS CL(AVDIVS) RVFINVS.
- [M.] At[t]ianus [Ru]finus.
- P. ATTIVS PVDENVS RVFINVS CELSIANVS.
- ATTIVS RVFINVS.
- ATVLENVS RVFINVS.
- CAECILIVS RVFINVS.
- M. CAECILIVS RVFINVS.
- Q. CAECILIVS RVFINVS.
- M. CAECILIVS RVFINVS MARIANVS.
- Caelius Rufinus.
- L. CAESONIUS QVINTVS RVFINVS MANLIVS BASSVS.
- TI. CL(AVDIVS) ME . . . [P]RISC[VS] RVF[INVS] IVN(IOR).
- Ti. Claudius Rufinus.
- Q. CLODIVS RVFINVS.
- COC(CEIVS) RVF[INVS].
- C. CVRTIVS RVFINVS.
- L. CVSPIVS RVFINVS.
- C. FAB(IVS) RVFINVS LVCILLVS.
- Fadius Rufinus.
- D. FONTEIVS FRONTINIANVS L. STERTINIUS RVFINVS.
- T. Gem[i]nius Rufinus.
- Herennius Rufinus.
- L. IVLIVS RVFINVS.
- IVNIVS RVFINVS.
- A. IVNIVS RVFINVS.
- C. Iunius Rufinus.
- L. IVNIVS RVFINVS PROCVLIANVS.
- M. IVNIVS RVFINVS SABINIANVS.
- M. CN. LICINIUS RVFINVS.
- L. LIV . . . RVFINVS c. L. LIV . . .
- Cn. Marcius Rustius Rufinus.
- M. MARIUS TITIVS RVFINVS.
- Memmius Rufinus.
- D. PERCENNIUS RVFINVS.
- Q. POMPEIVS SENECIO *cel.* RVTILIANVS RVFINVS SILIVS *cel.* SOSIVS PRISCVS.
- C. SALVIVS DOMITIVS RVFINVS.
- M. SEDATIVS SEVERIANVS IVLIVS RVFINVS.
- Statius Rufinus.
- Trebonius Rufinus.
- A. TRIARIUS RVFINVS.
- C. Vesedius Rufinus.

- C. VIBIVS RVFINVS.
- Vinicius Rufinus.
- T. VINIVS RVFINVS.
- Vivennius Rufinus.
- 113 L. Rufius Clarus Gallus *patronus collegii cuiusdam Ostiensis, fragmentum Ostiense XIV 248.*
- 114 C. Rufius Festus, C. f., tribu Pom(ptina), procurator provinciae Dalmatiae et Histriae, pater C. Rufii Festi Laelii Firmi (*R 115*) et Rufiae Proculae (*R 120*) *tit. Volsiniensis XI 2698.*
- 115 C. RVFIVS FESTVS LAELIVS FIRMVS clarissimus vir, filius C. Rufii Festi (*R 114*) *tit. Volsiniensis XI 2698.*
- 116 Rufinus Pomfilius *Seneca lud. 13, vide Pompilius Rufus (P 510) et Rufrius Pollio (R 123).*
- 117 RVFIVS VOLVSIANVS vir clarissimus, iterum corrector (Italiae? Campaniae?) a. 282—283 *tit. Puteolanus X 1635, cf. X 304*, Klebs Rhein. Museum XLVII 1892 p. 14 not. Idem videtur C. Cacionius Rufius Volusianus v. c. corr. Italiae per annos octo etc. VI 1140, 1707, aetate Constantini.*
- 118 RVFIA AQVILINA c(larissima) f(emina)? aut C. f(ilia) *tit. Genavae rep. XII 2599.*
- 119 RVFFIA MARCELLA clarissima femina, uxor Sabiniani *tit. Caralibus rep. X 7586.*
- 120 RVFIA PROCVLA, C. f., clarissima femina, filia C. Rufii Festi (*R 114*) *t. Volsiniensis XI 2698.*
- 121 RVFRIVS CRISPINVS (*sic Tac. a. 13, 45; 15, 71* Rufius Crispinus *cod. Tac. a. 12, 42*, Rufus Crispinus *16, 17*; Crispinus *Tac. a. 11, 1, 4; Plut. Galba 13*), eques Romanus *Tac. a. 16, 17; Suet. Nero 35 (ubi nomen non ponitur)* dignitate senatoria *Tac. a. 16, 17*, praefectus praetorio a. 47 insignia praetoria accepit *Tac. a. 11, 1, 4*, postea consularibus insignibus donatus *Tac. a. 16, 17*. Maritus Poppaeae Sabinae (*P 630*) *Tac. a. 13, 45; 15, 71; Plut. Galba 19 cf. Suet. Nero 35*, ex qua filium tulit *Tac. a. 13, 45* cognominem (*R 122*) *cf. Suet. Nero 35*. Una cum Lusio Geta collega Agrippinae opera praefectura praetorio demotus a. 51 *Tac. a. 12, 42*, ob crimen coniurationis in Sardiniam exactus a. 65 *Tac. a. 15, 71; 16, 17*, accepto iussae mortis nuntio semet interfecit a. 66 *Tac. a. 16, 17.*
- 122 RVFRIVS CRISPINVS (Rufius Crispinus *libri*), filius Poppaeae Sabinae (*P 630*) et eius qui praecedit (*cf. Tac. a. 13, 45*), privignus Neronis, adhuc impuber a Nerone interfectus *Suet. Nero 35.*
- 123 Rufrius Pollio (*sic Dio, Πωλλίωv Iosephus*), praefectus praetorio a Claudio a. 41 factus *Iosephus antiq. Iud. 19, 4, 5* statuum et sedem in senatu, quotiens Claudium comitaretur, a. 44 accepit *Dio 60, 23, 2. Fortasse idem est Rufius Pomfilius praefectus a Claudio interfectus Seneca lud. 13, cf. Hirschfeld VG 1 p. 220 n. 8.*

- 124 RVFRIVS SVLPICIANVS legatus) leg(ionis) XIII G(eminae) Anto-
(ninianae) itaque a. 211—222, tit. *Dacicus III 1129*.
— CALPVRNIA RVFRIA AEMILIA DOMITIA SEVERA.
— RVFRIA OVINIA CORNELIANA.
- 125 RVFVS praetorius *Porphyrion ad Horatii sat. 2, 2, 50. Meyer cogitat de Plotio Planco Rufo (cf. supra P 390), Kiessling de Sempronio Rufo.*
- 126 RVFVS consul suffectus a. 45 mense Iunio cum M. Pompeio Silvano (*P 495*) *Iosephus antiq. Iud. 20, 1, 2. De Curtio Rufo cogitat Klein fasti consulares ad a. 45.*
- 127 RVFVS, ἀνὴρ ὑπατος, τοὺς Σμυρναίους ἀλογίστους, ἐπιτραπέσις τὰ Καλαπὴ στρατόπεδα (ὕπερ Ἀλπίας τε καὶ Πύργου) ad Nervam imperatorem (a. 96—98) scripsit *Philostratus vitae sophistarum 1, 19, 2. Videtur igitur fuisse legatus Germaniae superioris a. 96—97.*
- 128 Rufus, cum quaedam in Augustum dixisset, veniam impetravit *Seneca de beneficiis 3, 27.*
- 129 Rufus, praefectus exercitus Iudaici a. 750 u. c. = 4 a. Chr., *Iosephus bell. Iud. 2, 3, 4; 2, 5, 2; ant. Iud. 17, 10, 3, 9.*
- 130 Rufus, poeta melicus *Ovidius ex Ponto 4, 16, 28; de Titio Rufo cogitat Reifferscheid cf. Toufflet RLG² § 254, 3.*
- 131 Rufus, avunculus uxoris Ovidii (tertia) *Ovidius ex Ponto 2, 11, 15 seq.; praedium possidet Fundanum l. c. 28. Fortasse Tampus quidam Rufus cf. tit. Fundanum X 6225.*
- 132 Rufus miles Romanus *Iosephus bell. Iud. VII 6, 4.*
- 133 Rufus, a Domitiano relegatus, amicus Nervae et Apollonii Tyanensis *Philost. Ap. Ty. 7, 8, 3; 8, 7, 36.*
- 134 Rufus, Caesoniae maritus, amicus Martialis 9, 39, 3.
- 135 Rufus, Semproniae ut videtur maritus, poeta et causidicus, mortuus (ante a. 101) *Martialis 12, 52.*
- 136 Rufus, familiaris filii Calpurnii Fabati, prosoceri Plinii *epist. 6, 30, 5. Ad Sempronium Rufum pertinere videntur Plin. epist. 7, 25; 9, 38.*
- 137 Rufus, rhetor, Cicero Allobrox dictus *Iuvenalis 7, 213.*
- 138 Rufus, Perinthius, sophistes, discipulus Herodis Attici *Philostratus vitae sophistarum 2, 17.*
- 139 Rufus, Ephesius, medicus haud multo ante Galenum scripsit περί μελαγχολίας *Galenus 5 p. 105, θεραπευτικὰς βιβλούς, περί βοτάνων versibus hexametris Galenus 11 p. 796; 12 p. 425; cf. 16 p. 196; 19 p. 57 seq.; 13 p. 92; 14 p. 7; 16 p. 474. 636. 735; 17, 1 p. 849. 956. 993; 17, 2 p. 29. 30. 93. 113; 19 p. 699. 703. 710 seq. 718 seq. Kühn.*
- 140 ... RVFVS praetorius III S. 7372 (*Samothrace*).
- 141 ... VS RVFVS L. f., pro[consul] (Ponti et Bithyniae ut videtur) VI 1508 = CIG 5894 = *Kaibel IGI 1077. Eckhel 2 p. 402 cogitavit de C. Cadio Rufo.*
- 142 ... us Rufus, T. f., tribu Ter(etina), praefectus classis tit. *Venn-
franus X 4867.*

- 143 ...IVS RVFVS proconsul Asiae sub Domitiano *nummus Ephesius apud Waddington fastes des prov. asiat. n. 108. Cogitari potest de T. Atilio Rufo, C. Furio Rufo, M. Maecio Rufo, Q. Petillio Rufo (P 193).*
- 144 ...LIVS RVFVS pr(aetor aerarii) a. 15 p. Chr. VI 1496. *Videtur esse C. Caelius Rufus consul a. 17.*
- 145 Publius Rufus, auctor tumultus cuiusdam in Augustum orti esse dicebatur a. 748 u. c. = 6 a. Chr. Dio 55, 27, 2. *Cum idem esse videatur Plautius Rufus, qui in Augustum coniuravit (Suet. Aug. 19), pro Πουπλίου apud Dionem Παυσίου scribendum videtur Kleinio Verwaltungsbeamten 1 p. 139; cf. supra P 359, 360.*
- 146 L...L... [R]VFVS consul suffectus mense Decembri a. 119 cum C. Herenn[i]o [Dol]a[b]ella acta Arvalium a. 119 VI 2080. *Cogitari potest de L. Acilio Rufo.*
- 147 C. RVFVS GEMINVS Dio 58, 4, 6, *vide C. Fufius Geminus.*
- L. ACILIVS RVFVS.
 - M'. ACILIVS RVFVS.
 - Aelius Rufus Ianuarius.
 - Aemilius Rufus.
 - Annius Rufus.
 - Antonius Rufus.
 - C. Antonius Rufus.
 - ASINIVS RVFVS.
 - C. ASINIVS RVFVS.
 - L. Asinius Ruf[us?]
 - T. ATILIVS RVFVS.
 - T. ATILIVS RVFVS TITIANVS.
 - Aufidienus Rufus.
 - M. Bassaeus Rufus.
 - C. CADIVS RVFVS.
 - C. CAELIVS RVFVS.
 - C. CALPETANVS STATIVS RVFVS.
 - M. CALPYRNIVS RVFVS.
 - C. Calvisius Rufus.
 - Camonius Rufus.
 - Caninius Rufus.
 - Canius Rufus.
 - Claudius Rufus.
 - L. CLODIVS RVFVS.
 - P. Clodius Rufus Latro.
 - CLVVIVS RVFVS.
 - Q. CORELLIVS RVFVS.
 - CVRTIVS RVFVS.
 - Q. Curtius Rufus.

- [DESTICIUS IV]BA ... [MA]CER ... [R]VFVS ... TILIVS ... AVIVS.
- Domitius Rufus.
- M. EGNATIVS RVFVS.
- L. Faenius Rufus.
- T. FL(AVIVS) NOVIVS RVFVS.
- C. Furius Rufus.
- L. HEDIVS RVFVS LOLLIVS AVITVS.
- Q. HEDIVS RVFVS LOLLIVS GENTIVS.
- M. Helvius Rufus.
- M. HERENNIVS RVFVS.
- Hostilius Rufus.
- INSTANTIVS RVFVS.
- ITI ... RVFVS.
- Iulius Rufus.
- L. IVLIVS RVFVS.
- M. IVNIVS METTIVS RVFVS.
- P. Inventius Rufus.
- L. Laetorius Annacus Rufus.
- LVCILIVS RVFVS.
- C. Lucretius Rufus.
- M. MAECILIVS RVFVS.
- M. MAECIVS RVFVS.
- L. Maesius Rufus.
- P. Magnius Rufus Magonianus.
- P.(?) ... ONIVS MAMILIVS RVFVS ANTISTIVS FVNISVLAN[VS]
VETTONIVS *cide* MAMILIVS.
- C. MARIVS MARCELLVS OCTAVIVS P. CLVVIVS RVFVS.
- L. Memmius Rufus (*vel* Rufinus).
- L. MESCINIVS RVFVS.
- METILIVS RVFVS.
- Metilius Rufus.
- Mettius Rufus.
- M. METTIVS RVFVS.
- A. MINICIVS RVFVS.
- L. MINICIVS RVFVS.
- C. Musonius Rufus.
- Nasidienus Rufus.
- NVMSIVS RVFVS.
- C. OBELLIVS RV[FVS].
- Octavius Rufus.
- M. ORFIVS RVFVS.
- Papir[us] Rufus.
- Passienus Rufus.
- L. PASSIENVS RVFVS.

- Q. PETILLIVS CERIALIS CAESIVS RVFVS.
- PETILIVS RVFVS.
- Q. PETILLIVS RVFVS.
- L. PETRONIVS RVFVS.
- Plautius Rufus.
- C. PLAVTIVS RVFVS.
- C. PLOTIVS RVFVS.
- Pompilius Rufus.
- POMPONIVS RVFVS.
- C. POMPONIVS RVFVS.
- Q. POMPONIVS RVFVS.
- C. PONTIVS RVFVS.
- C. RAECIVS RVFVS.
- Safronius Rufus.
- M. Sallustius Rufus Titilianus.
- L. SALVIDIENVS RVFVS SALVIANVS.
- SATRIVS RVFVS.
- SCRIBONIVS RVFVS.
- Sempronius Rufus.
- M. Stertinus Rufus.
- M. STLACIVS ALBINVS TREBELLIVS SALLVSTIVS RVFVS.
- P. SVILLIVS RVFVS.
- Sulpicius Rufus.
- L. Tampius Rufus.
- L. TARIVS RVFVS.
- Terentius Rufus.
- P. TETTIVS RVFVS TONTIANVS.
- TINEIVS RVFVS.
- Q. TINEIVS RVFVS.
- TITIVS RVFVS.
- T. TREBELLENVS RVFVS.
- C. VALGIVS RVFVS.
- VARENVS RVFVS.
- L. Varius Rufus.
- Vedius Rufus.
- Velius Rufus.
- D. VELIVS RVFVS (IVLIANVS?).
- C. VELLIVS (VELIVS?) RVFVS.
- Q. VENIDIIVS RVF(VS) MARIVS MAXIM(VS) L.(?) CALVINIANVS.
- L. VERGINIVS RVFVS.
- Vibius Rufus.
- C. VIBIVS RVFVS.
- Vitruvius Rufus.
- PISTORIVS RVGLIANVS.

- 148 L. RVPILIVS APPIAN[VS] septemvir epu[lonum] *l. Briciamus V 4352.*
- 149 L. RVPILIVS AV... (legatus) Sexti Laterani proconsulis (Africae) a. 176 p. Chr. *l. Maclaritanus VIII S. 11799.*
- 150 RVPILIVS BONVS consularis, pater Rupiliae Faustinae, proavus Marci *vita Marci I, 4.*
- 151 D. RVPILIVS SEVERVS (tria nomina extant in inscriptionibus XIX d, XX d, cf. p. 114. 115) legatus Lyciae et Pamphyliae a. 151 *inscriptions mausolei Opramoae Rhodiopolitani, ap. Petersen et Lauschan Reisen in Lykien p. 109 seq., cf. Loewy ib. p. 124. Fortasse non diversus ... τῆλος (scr. [Ῥουπῆ]λος) Σαῦρος in l. Lycio Bull. de corr. hell. 10, 1886 p. 48 (ubi primi editores cogitaverant de L. Catilio Severo); cf. Loewy l. c. p. 124 not. 5.*
- 152 RVPILIA FAVSTINA filia Rupilii Boni (*R 150*), avia paterna Marci (uxor M. Annii Veri) *vita Marci I, 4. Eius erant filinae Quintianae c. n. 125, XV 456 seq., ubi est Rup. Faust. et Rupilia Fausti.*
- Ruscus v. Rustus.
- L. PINARIVS RVSCVS.
- 153 Ruso, propter comitatem praedicatur *Martial. 5, 28, 4.*
- ABVDIVS RVSO.
- P. CALVISIVS RVSO.
- Cremutius Ruso.
- Octavius Ruso.
- 154 RVSONIANVS (sic Klebs; traditur Ῥουσοννός; Rufinianus Westermann; unde est iam supra n. 101), ἀνὴρ ὀπάτης, Phocaea oriundus, maritus Callistus, pater Hermocratis sophistae *Philostat. vit. soph. 2, 25, 2.*
- IVLIVS POMPEIVS RVSONIANVS.
- POMPEIVS RVSONIANVS.
- Succonia Rustica.
- Q. Agrius Rusticianus.
- 155 RVSTICVS (cognomen certum videtur; M. Corvius Rufus Garrucci) consul suff. mense Sept. a. inc. (ante a. 79) *l. in pariete scariphatus Pompeii IV 1554.*
- 156 Rusticus, praeses provinciae alicuius (ἑγερνός), maritus Atiniae *tit. urbanus CIG 6281 = Kaibel IGI 1437 = epigr. 644.*
- 157 Rusticus, ad quem scripsit Plinius *epistulam 9, 29. Fortasse Fabius Rusticus (supra F 52, ubi vide).*
- 158 Rusticus, ex cuius bonis partes caducae fisco petebantur imperante Hadriano *Digesta 30, 20, 6.*
- 159 Rusticus medicus, *Galenus 13 p. 309. 507 Kühn.*
- Antistius Rusticus.
- L. Aurtelius) Rusticus.
- M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS PAPVS *et.*
Fabius Rusticus.

- L. FVLVIVS RVSTICVS AEMILIANVS.
- L. Fulvius Rusticus Vet[tius] Secundus.
- (Q.?) IVNIVS ARVLENVS RVSTICVS.
- IVNIVS RVSTICVS.
- Q. IVNIVS RVSTICVS.
- L. MESSIVS RVSTICVS.
- M. MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS AFER *cet.*
- M. MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS VERVVS *cet.*
- C. NOVIVS RVSTICVS VENVL(EIVS) APRONIANVS.
- L. OVINIVS RVSTICVS CORNELIANVS.
- Porcius Rusticus.
- L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECEO PROCVLVS.
- 160 Q. RVSTIVS M. f. (*patrem memorat l. Antias*) triumvir monetalis a. 735 vel paullo post *nummi ap. Eckhel 5 p. 289 = Babelon monnaies de la rép. rom. 2 p. 78 n. 232 seq., p. 412 n. 2 seq. (cf. Mommsen mon. Ancyrr. ed. 2 p. 46). Duovir Antii l. Antias X 6680 cf. add. p. 989 (ad Antium spectant etiam Fortunae Antiates in nummis eius expressae).*
- 161/2 RVSTIVS CAEPIO (*pro Rust. traditur Rusc-*) testamento caverat, ut senatoribus quotannis curiam ingredientibus certam summam praestaret heres: quod irritum fecit Domitianus *Suet. Dom. 9.*
- 163 T. RVSTIVS CAEPI(O) *videtur memorari in fastis magistrorum vici alieuius, VI 2222. Fortasse consul suff. a. p. Chr. 173 cf. Henzen l. c.*
- 164 T. RVSTIVS NYMMIVS GALLVS consul suffectus sub Tiberio cum Q. Marcio Barea *VI 244, a. p. Chr. 18, si recte huc rettulit Borghesius versiculum extremum fastorum Antiatium (CIL I² p. 72 = X 6639), sed cf. sub Q. Marcio Barea.*
- Cn. Marcus Rustius Rufinus.
- 165 RVTILIANVS praeses nescio cuius provinciae (consularis provinciae, consularis Lyciae *codices*; consularis Ciliciae *Haloander, quod verum putat Mommsen Zeitschr. d. Savignystiftung f. Rechtsg. 12, 1892, p. 150*) a. 215 mense Aprili *cod. Justin. 9, 43, 1. Diversus puto a Dextro Rutiliano (supra D 56) legato Ciliciae, quippe aliquanto recentior.*
- L. ANNIVS ITALICVS RVTILIANVS.
- ...CIVS DEXTER AVGVSTANVS ALPIN]VS BELLICIVS SOLLERS METILIVS ...VS RVTILIANVS.
- Messalla Rutilianus.
- P. MYMMIVS SISENNA RVTILIANVS.
- Q. POMPEIVS SENECEO ROSCIVS MYRENA COELIVS *cet.* RVTILIANVS RVFINVS *cet.* SOSIVS PRISCVS.
- 166 RVTILIVS CRISPINVS, praepositus vexillationibus Palmyrae degentibus (*ὑπερσήμενος; καὶ ταῖς ἐπιδημιάσαις οὐχ ἡλλάττον*), tempore quo Severus Alexander in Oriente degebat *l. Palmyrenus bilingual CIG III 4483*

= Waddington n. 2598 = de Vogüé inscr. sémit. de la Syrie n. 15. Legatus Aug. pr. pr. Thraciae, item sub Severo Alexandro miliaris Thracicus (Gravus archaeol. epigraph. Mittheilungen 15, 1892 p. 109 n. 65. Crispino (fortasse eadem) rescripsit Alexander a. 229 cod. Just. 5, 62, 10 cf. Kalopothakes de Thracia 1893 p. 58. — Opus doliare ex praedis Rutilii Crispini (nescio num huius) XV 2192.

- 167 C. RUTILIUS GALLICUS. Tituli: Taurinenses V 6988 (1). 6989 (2). 6990 (3); memoratur in albo sodalium Augustalium VI 1984 (4) et in termino Africano comptes rendus de l'académie des inscr. 1894 p. 46 (5). Extat de eo carmen Statii silv. 1, 4 scriptum paullo post ludos saeculares Domitiani (v. 17 seq.), qui fuerunt anno 88. Cf. Stobbe apud Friedländer Sittengeschichte 3¹ p. 404–409; Nohl apud Friedländer Sittengesch. 3^a p. 453–456; O. Hirschfeld apud eundem 3^a p. 483; Friedländer ipse in Progr. Königsberg 1880, Sittengesch. 3^a p. 479–484; Borghesi creces 9 p. 272–274.

C. Rutilius Gallicus t. 1, 2, [C.] Rutilius G[all]icus t. 4, Rutilius Gallicus t. 3, Statius silv. 1 proam. et in inscriptione carminis 1, 4, Rutilius G[all]icus t. 5, Gallicus Iuvenalis 13, 157. (Valentis cognomen ei editum olim propter locum proemii Statii in editionibus Heinsiani antiquioribus non recte editum). Origine ut videtur Taurinensis Stat. 1, 4, 58–60 cf. tit. 1–3. Natus circa a. p. Chr. 28 (quippe sexagesimum annum vix egressus, cum Statius scripsit silv. 1, 4, 53). Causas agit Stat. 1, 4, 71. Stipendia meruit in Galatia, tum per novem annos in Pamphylia, in Pannonia, in Armenia Stat. 1, 4, 77–79. In Armenia fortasse fuit sub Corbulone c. a. 58–59 p. Chr.; de legatione Cappadociae non potest cogitari propter ordinem honorum in carmine serratum. Primi honores ignorantur. Praetor urbanus Stat. 1, 4, 80 (id enim videtur significari verbis gemini fasces cf. Hirschfeld ap. Mommsen Staatsr. 1^a p. 384, 2). Legatus Asiae per duos annos Stat. 1, 4, 80 seq. ('iterata iura Asiae'; non recte proconsulatum Asiae his verbis significari putaverunt nonnulli). Exinde consul Statius v. 82 ('revocant fasti maiorque curulis'), cf. t. 5 (primis annis Vespasiani puto). Deinde missus in Africam; ex qua provincia magnam pecuniam redegit et Romam misit Statius v. 83 seq. (legatum censibus accipiendis fuisse probabiliter coniecit Mommsen ad t. 1–3). Legatus consularis (id enim indicatur consulis vocabulo in t. 5) Vespasiani in Africa fines provinciae vectoris et novae derigit t. 5 (quod a Mommseni coniectura non abhorret). Eo tempore puto vel paullo post uxor eius honorata a Leptitanis t. 3. Postea missus in Germaniam feliciter ibi res gerit, Velodam capit Stat. ib. 89, 90 (ante mortem Vespasiani, Tac. Germ. 8), legatus ut puto Germaniae inferioris. Pontifex t. 5. Sodalis Augustalis inde ab anno 68 t. 4. Praefectus urbi Iuvenalis 13, 157 (male haec intellexit scholiasta, agi putans de praefecto vigillum), factus a Domitiano, tempore belli Dacici ('Dacis percuntibus'), i. e. inter annos 86 et 89

- Stat. l. c. v. 90. 91 (propter verba Statii non recte a quibusdam mutata a nonnullis habitus est legatus Moesiae, cf. Borghesi opp. 9 p. 273), praefectus urbi anno 88 ib. v. 9 seq. Consul iterum (suffectus) t. 1. 2 (fortasse fuit consul designatus iterum, quo tempore Statius scripsit, eoque spectant verba Statii v. 82. 83: fasti maiorque curulis, nec promissa semel [Borghesi, Hirschfeld], ut consul iterum suffectus fuerit anno fere 89). E gravi morbo convalescit; quo tempore eum celebravit Statius carmine silv. 1. 4 cf. proem. Mortuus erat a. 92, quo anno in eius locum alius sodalis Augustalis cooptatus est t. 4; de mortuo verba facit Statius silv. I proem. Uxor Minicia Paetina t. 3. Fortasse filius eius C. Rutilius Gallicus (is qui sequitur), filia Rutilia Paulina C. f. (infra n. 186).*
- 168 C. RVTILIVS GALLICVS C. f., tribu Pal., ob merita patris (fortasse eius qui praecedit) honoratus ab Augustalibus Corfinii IX 3181.
- 169 C. RVTILIVS GA[LLI]VS (potius quam GA[LLI]C[VS]): nominatur anno 53 vel 54 una cum Vipstano Gallo in t. Pannonico III 4591, fortasse ut consul suffectus cum hoc Gallo; iidem consules suffecti citantur, ut putat Hirschfeld, in tessera gladiatoria, in qua est id. Oct. M. Vipst. C. Ru... (Hirschfeld Wiener Studien 3, 1881 p. 270 seq.; aliter olim, nondum cognita tessera, senserat Borghesius).
- 170 Rutilius Lupus (trad. Luppus), proconsul ut videtur, certe praeses provinciae ad quem rescripserunt Marcus et Lucius (a. 161—169) Ulpianus de officio proconsulis, Dig. 50, 4, 6.
- 171 [G]ELLIVS RVTILIVS LVPVS ([Γ]έλλιος 'Ρούτιος [Λ]ούπος t. 606, [Γ]έλλιος 'Ρούτιος Λούπος t. 808). Proconsul (Achaiae) t. Atheniensis CIA III 606. Consobrinus Porciae M. Porci Catonis filiae CIA III 808.
- 172 M. RVTILIVS LVPVS tribunus militum legionis XXII, quaestor, tribunus plebis, legatus Augusti legionis XIII Geminae tit. Pannonicus III S. 10893.
- 173 M. Rutilius Lupus (tria nomina extant CIG 4948; Λούπος papyrus Berolinensis, Λούπος Eusebius), praefectus Aegypti anno duodevicesimo Traiani (i. e. a. 115) Euseb. h. eccl. 4, 2, item a. 116 mense Apr. CIG 4948 cf. Schweinfurth in Petermanni Mitth. 1875 p. 393, item a. 117 mense Ianuario papyrus Berolinensis, Aegypt. Urkunden aus d. Königl. Museen I n. 114. Iudaei sub eo in Aegypto seditionem movent Eusebius l. c. — Idem Lupus videtur memorari in fragmento papyri perobscuro Parisiis adservato, ap. Wilcken Herm. 27, 1892 p. 466 et Reinach revue des études juives 27, 1893 p. 72. Eiusdem praefecti nomen fortasse supplendum in t. Aegyptiaco CIG 4843. Cf. praeterea sub Ti. Iulio Lupo (supra I 263). Potest esse pater eius qui praecedit, item is qui sequitur.
- 174 M. Rutilius Lupus, dominus figlinarum urbanarum certe ab a. 110 usque ad a. 123 legulae urbanae XV 18-52. 344 seq. 348, fortasse mortuus a. 123, cum hoc anno figlinae Brutianae alius hominis factae

- sint, cf. Dressel *ib.* p. 17. — M. Rutilius Lupus, Beneventanus ut videtur *l. Beneventanus Notizie* 1894 p. 388; Rutilius Lupus, possessor in agro Beneventano *IX* 1455, 2, 4. 3, 2, 29. 36. 44.
- 175 P. RUTILIUS LUPVS inter heredes C. Cestii loco secundo *VI* 1375. Fortasse filius P. Rutilii Lupi tribuni plebis anno 698, praetoris a. 705, qui anno 706 Achaia iussu Pompei obtinebat (*Cic. ad fam.* 1, 1, 3. 1, 2, 2, ad *Att.* 8, 12⁴ 4, *Caes. b. c.* 1, 24. 3, 55).
- 176 P. Rutilius Lupus (sic codices opusculi de figuris, Rutilius Lupus Quintilianus 9, 2, 101, praeterea Rutilius), qui scripsit de figuris sententiarum et verborum, extat opusculum eius generis, ex Graeco Gorgiae cuiusdam versum *Rhetores Latini ed. Halm* p. 3-21; cf. *Quintilian.* 9, 2, 101 seq.; 9, 3, 36. 84. 91-93. 99. Scripsit ante Celsum Quintil. 9, 2, 102, sub Augusto ut videtur vel Tiberio, cf. *Ruhnken praef. ad Rutilium.*
- 177 P. Rutilius Lupus: eius liberti *VI* 9696. 25649. 25650. 25661.
- 178 Rutilius Maximus, auctor iuris tertio fere saeculo, scripsit librum singularem ad legem Falcidiam *Digesta* 30. 125; *index auct.* 37; cf. praeterea *Fragm. Vatic.* 113 (Maximus). Cf. *Krüger Gesch. d. Quellen u. Litt. d. röm. Rechts* p. 226.
- 179 T. RUTILIUS PROPINQVVS consul suffectus mense Maio a. 120 cum C. Publicio Marcello *acta Arvalium VI* 2080.
- 180 Rutilius Severus, temporibus divorum fratrum, uxori Domitiae, quae ab eo diverterat, custos ut apponeretur postulavit *Digesta* 25, 4, 1. Fortasse homo nobilis.
- 181 T. RUTILIUS VARVS tribunus militum legionis V Macedonicae, praefectus alae Bosporanorum, quaestor divi Vespasiani, aedilis curulis, comes imperatoris *tit. Nolaus X* 1258. Incertum num eiusdem familiae M. Κλ. Ποσειδωνος Ούραρος ἑπαρχος ἐπὶ τῶν εἰλῆς α' Κολωνῶν in *tit. Pergensi Le Bas-Wadd.* 1373, melius *Bull. de corresp. hellénique* 10, 1886 p. 159.
- 182 Rutilia, vilici Caesaris uxor, mulier formosissima, Alexandri Abonutichensis pseudoprophetae amica *Iacian. Alex.* 39.
- 183 Paulla Rutilia Q. f., (uxor) M. Iuni Iunci Maioris *VI* 3837 a.
- 184 RUTILIA PAVLINA C. f. (soror C. Rutilii Gallici *supra* n. 168, ut apparet collatis titulis *IX* 3181 et 3182), ob merita patris (*supra* n. 167, ut videtur) et ipsius honorata a seviris Augustalibus Corfinii *IX* 3182.
- 185 Rutilia Polla, emit lacum Sabat[i]n[u]m Angularium (*Etruriae suburbanae*) *Proculus Dig.* 18, 1, 69.
- 186 RUTILIA POLLITTA Q. f., clarissima femina *l. urbanus, bullet.* comunale 14, 1886 p. 88 n. 1119.
- Postumia Paulla Avidia Procula Rutilia Proba.

S

- 1 P. S..... G....., co[gnatus] Septimii Severi, avunculus Caracallae t. *Anconitanus* IX 5899. *Frater videtur fuisse Iuliae Domnae, praeterea ignotus. Reliquiae nominis ducunt ad P. Septimium Getam, sed is frater fuit Severi, Caracallae non avunculus sed patruus.*
- 1^a SA..... DVS P. CESTI[VS] [VM]BRIVS DEXTER ... DVCENIVS C. f., tribu Fabia, proconsul provinciae tit. *Patarinus* V 2824. *Necessitudine videtur coniunctus cum [Po]mponiano Secundo P. Cest[io] Prisco Duernio Proculo (P 514).*
- 2 SAB.... MODESTVS legatus (μαρκίας) pro pr. Moesiae inferioria sub Gordiano, non ante a. 241 *nummi Nicopolitanorum ap. Mionnet I p. 360, 42, suppl. II p. 177, 697 seq., mus. Brit. cat. p. 52-53 n. 74-80, mus. Berol. Besch. I p. 87, Pick Wiener numismat. Zeitschr. 23, 1892 p. 54, in his nonnulli (Mionnet suppl. II p. 182, 724, 727) cum figuris Gordiani et mulieris, Tranquillinae ut videtur, manus iuuentium (successor ut videtur Tullii Menophili, cf. Borghesi opp. 2 p. 231 not. 1, Pick l. c. p. 40).*
- 3 SAB..... QVINTA C. f., Mustii Augurini uxor tegulae agri Patavini V 8110, 288. Cf. supra sub T. Mustio Hostilio Fabricio Medulla Augurino.
- M. FLAVIVS SABARRVS VET[TIVS] SEVERVS. -
- Sabas vit. *Claud. Goth. 11, 1. V. Septimius Zabdas.*
- Sabernius Valens v. L. Fulvius Aburnius Valens.
- 4 Sabidienus Paulus (pro Sabidien- traditur Sabidiebi-; de Sabidio Pollione qui sequitur cogitavit Kiessling), rhetor *Seneca contr. 7, 2 (17), 14.*
- L. Sabidienus Sabinus v. L. Sibidienus Sabinus.
- 5 Sabidius Pollio (pro Σαβίδ- traditur Σαβίρ-): is epistulas quae circumferebantur Euripidis et Arati finxisse dicebatur *vita Arati, ap. Westermann Vitarum scriptores Graeci minores p. 56. Cf. Wilmowitz Nachrichten von der Ges. d. Wiss. zu Göttingen 1894 p. 198 not. 4.*
- 5^a P. Sabidius Pollio pr. u. fistula plumbea prope Stabias rep., semel (sacc. XVIII) descripta, X 774. *Litteris pr. u. significari praefecturum urbanam num recte coniecerint editores operum Borghesii 9 p. 386, ego nescio; potest cogitari etiam de praetore urbano. Fortasse idem vel certe ex eadem stirpe P. Sabidius (sic) Pollio aedilis Nolae a. p. Chr. 30 X 1233.*
- 6 Sabidius Severus (pro Sabid- traditur Safid-), ab Apuleio inductus verba faciens (una cum T. Iulio Perseo, supra I 304) in dialogo quodam *Apuleius florid. 4, 18.*
- 7 Sabina, Atestina: ei per Clementem (maritum ut videtur) carmina sua *Martialis mittit Martialis 10, 93.*

- 8 Sabina, Plinium et Statium Sabinum heredes reliquit *Plin. ep. 4, 10, 1.*
 — Arria Sabina.
 — Besia Sabina.
 — CALPURNIA SABINA.
 — FLAVIA SABINA.
 — Larcia Sabina.
 — POPPAEA SABINA.
 — SENTIA SABINA.
 — VIRIA AVRELIA SABINA.
 — (VIRIA) SABINA AVGVSTA.
 — [V]OLCINIA SABINA.
 — Antonia Tertulla Valeria Asinia Sabiniana.
 9 SABINIANVS (*paullo post mortem M. Aurelii*) Dacorum extra provinciam Romanam degentium duodecim milia subegit, sedes iis in provincia Dacia pollicitus *Dio 72, 3 (ex. de leg.)*. *Videtur fuisse legatus pro pr. Daciae initio imperii Commodi; ut autem coniecit H. Müller Correspondenzblatt des Vereins f. siebenbürg. Landeskunde 1881 p. 95, non diversus C. Vettius Sabinianus legatus pro praetore Pannoniae superioris (III 4426) cf. sub hoc.*
 10 ...IVS SABINIANVS salius Palatinus factus a. 199 *VI 1982.*
 11 Sabinianus, amicus Plinii ad quem hic scripsit *ep. 9, 21. 24.*
 12 Sabinianus: eius filius sub Severo hostis publicus declaratus, bona fisco vindicata *cod. Just. 6, 4, 1 (a. 210)*. *Plane incertum num idem intellegendus sit frgm. Vat. 29.*
 13 Sabinianus (Σαβινιανός *Zosimi vulgata, sed non codex optimus Vaticanus*), a. 240 Carthagine dux factionis contra Gordianum (imperator constitutus a Carthaginensibus *Zosimus*), oppressus per praesidem Mauretaniae *vit. Gordiani 23, 4; Zosimus 1, 17.*
 14 Sabinianus, Rufiae Marcellae clarissimae feminae maritus *t. Calartianus X 7586.*
 — AMINN(IVS) SABINIANVS.
 — ASINIVS SABINIANVS.
 — M. ASINIVS SABINIANVS.
 — Aurelius Sabinianus.
 — P. BALSAMIVS SABINIANVS.
 — L. Faesellius Sabinianus.
 — M. IVNIVS RVFINVS SABINIANVS.
 — Q. Lusius Sabinianus.
 — C. VETTIVS GRATVS ATTICVS SABINIANVS.
 — C. VETTIVS GRATVS SABINIANVS.
 — C. VETTIVS SABINIANVS.
 — *APPIA VETVRIA AIVVLA COECIVA SABINILLA.
 — CLAVDIA SABINILLA.

- 15 SABINILLVS (Σαβίνος *fasti Graeci alteri*) consul ord. a. 266 cum Gallieno septimum *fasti*. Auditor Plotini Porphyrius *vit. Plotini* 1, 7.
- C. Furius Sabinus Aquila Timesitheus.
- 16 Sabinus Dignus: eius servi in t. urbano *Bull. comunale* 1886 p. 153 n. 1184. *Fortasse homo nobilis*.
- C. MATIVS (vel MATTIVS) SABINVS SVLLINVS VATINIANVS *crt.*
- 17 SABINIA CELSINA clarissima femina, Naeviae Marcianae filia, Geminii Modesti uxor t. *Cirtensis VIII* 7054, cf. *stemma ibi adiectum*.
- 18 Sabinia Felicitas, L. Percennii Lascivi uxor *VI* 1487.
- FVRIA SABINIA TRANQVILLINA AVGVSTA.
- 19 SABINVS legatus Norici ut videtur Severi et Caracallae Augustorum (a. 198–209) t. *Iuvacensis III* 5727 mutilus et semel tantum descriptus.
- 20 SABINVS consularis vir, ('ad quem libros Ulpianus scripsit' additur. male) ab Elagabalo occidi iussus, sed errore centurionis servatus *vit. Elag.* 16. Cf. *supra* sub Fabio Sabino (F 54).
- 21 SABINVS consularis vir (sic *vit. Gord.* 13, μετὰ πράξις πολλὰς ὑπατικὰς *Herod.*), a. 238 praefectus urbis, tumultu orto, fuste percussus occiditur *Herodian.* 7, 7, 4, *vit. Maximin.* 15, *vit. Gordian.* 13, 9 (a. no 238 praefectum urbi Romae occisum esse tradit etiam *Victor Caes.* 26, 5).
- 22 SABINVS consul iterum (iterationis nota et alibi omittitur et in laterculis consulum paene omnibus, adest *III* 3474. 4337. *VI* 2131, in t. *Graeco Thracico arch. ep. Mitth.* 17 p. 220 n. 124, in *fastis Graecis codicis Laurentiani alteris, item aliquoties in cod. Iust.*) a. 240 cum Venusto *fasti*. *Fortasse Vettius Sabinus, cf. infra sub hoc*.
- 23 Sabinus, poeta temporibus Augusti, Ovidii amicus *Ovid. am.* 2, 18, 27, ex *P.* 4, 16, 16 (cf. *Teuffel Lit.* 252, 4). — Plane incertum num idem Sabinus, amicus Torquati *Horat ep.* 1, 5, 27.
- 24 Sabinus, rerum Caesaris in Syria procurator (Καίσαρος ἐπίτροπος τῶν ἐν Συρίᾳ πραγμάτων *Ioseph. ant.* 17, 9, 3, ὁ τῆς Συρίας ἐπίτροπος *Ioseph. bell.* 2, 2, 2), audita Herodis morte Hierosolyma contendit ad pecuniam regiam occupandam *Ioseph. ant.* 17, 9, 3, *bell.* 2, 2, 2; sub quo praetextu Iudaeos graviter vexavit *Ioseph. ant.* 17, 10, 1, *bell.* 2, 3, 1. Archelaum per litteras apud Caesarem accusat *Ioseph. ant.* 17, 9, 4, 5, *bell.* 2, 2, 4. Hierosolymis obsidetur a Iudaeis seditiosis *Ioseph. ant.* 17, 10, 2, 3, *bell.* 2, 3. Liberatus a Quinctilio Varo Syriae praeside, declinato Vari conspectu Hierosolymis excedit *Ioseph. ant.* 17, 10, 9, *bell.* 2, 5, 2.
- 25 Sabinus, gladiator, a Gaio tribunus Germanorum corporis custodum factus *Ioseph. ant.* 19, 1, 5 (cf. *Suet. Cal.* 55, *Friedländer Sitteng.* 2⁵ p. 333 not. 8), *Dio* 60, 28 (errore a nonnullis praeses Galliae habitus). Sub Claudio cum depugnare coactus periclitaretur, a Messalina, inter cuius adulteros fuit, servatus *Dio l. c.*
- 26 Sabinus, miles in exercitu Titi, cohorte aliqua (τῶν ἐν ταῖς σπειραῖς στρατευομένων), origine Syrus, murum Hierosolymorum una cum

- paucis ascendit; cum lapsus esset, a Iudaeis interficitur *Joseph. bell.* 6, 1, 6.
- 27 Sabinus, amicus Plinii, ad quem hic scripsit *ep.* 6, 18. 9, 2. 9, 18 (*incertum an idem Stilius Sabinus, ad quem ep.* 4, 1). Origine Firmanus, Plinium rogavit, ut Firmanorum causam aliquam susciperet *Plin. ep.* 6, 18. In castris occupatus *ep.* 9, 2, 4.
- 28 Sabinus, medicus *Galenus V p.* 119. *XV p.* 25. 167. *XVII p.* 507. *XVIII p.* 255. *XIX p.* 57 *ed. Kuhn. Incertum num idem Pompeius Sabinus (supra P 490).*
- 29 ...VIVSTVS SABINVS M. f., decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis (*nescio cuius*), quaestor Augusti, tribunus plebis, praetor, legatus, praefectus aerarii militaris *XI 5645 (l. rep. Matilicae in Umbria).*
- 30 Sabinus, praefectus Aegypti sub Decio *Eusebius h. eccl.* 6, 40, 2. 7. 11, 18. *Cf. supra sub Aurelio Appio Sabino.*
- 31 Sabinus Fabianus, auctor Plinio *Plin. h. n.* 1, 18 (*intelligi Papirium Fabianum, vitio codicum dictum Sabinum, coniecit Dellefsen*).
- 32 SABINVS IVLIANVS (*sic epit. et Io. Ant., praeterea Iulianus*) Cari morte cognita, imperium invasit; a Carino in campis Veronensibus pulsus et occisus *Vict. Caes.* 39, 10. 11, *epit.* 38, 6 *et.* *Cf. supra sub M. Aurelio Iuliano Augusto.*
- 33 Sabinus Tiro (Sabinus *codices nonnulli 19, 177, fortasse recte*) *librum xῆρονπαχών* Maccenati dicavit *Plin. n. h.* 19, 177 *cf. in indice auctorum 1, 19.*
- Aelius Sabinus.
 - ALFIDIUS SABINVS.
 - M. ANNIVS SABINVS LIBO.
 - APPIVS SABINVS.
 - L. Appius Sabinus.
 - L. ARRIVS ATILIVS SABINVS.
 - CN. ARVLENVS CAELIVS SABINVS.
 - Asellius Sabinus.
 - T. ATILIVS SABINVS.
 - Aurelius Appius Sabinus.
 - P. Besius Betuinianus C. Marius Memmius Sabinus.
 - C. CAERELLIVS SABINVS.
 - CALAVIVS SABINVS.
 - Calpurnius Sabinus.
 - C. CALVISIVS SABINVS.
 - Cassius Sabinus.
 - P. CATIVS SABINVS.
 - Clodius Sabinus.
 - T. Cornasidius Sabinus.
 - Cornelius Sabinus.

- Domitius Sabinus.
- L. Egnatuleius Sabinus.
- Fabius Sabinus.
- T. Fannius Sabinus.
- Flavius Sabinus.
- FLAVIVS SABINVS.
- T. FLAVIVS SABINVS.
- FVLTVS SABINVS.
- ...NIVS GALLVS VECILIVS *et*. NVMSIVS [S]ABINVS.
- Gavius Sabinus.
- L. IVLIVS LARCIVS SABINVS.
- Iulius Sabinus.
- Iuventius Sabinus.
- L. LICINIVS SABINVS.
- Q. Lisinius Sabinus.
- C. LVXILIVS SABINVS EGNATIVS PROCVLVS.
- L. MANTENNIVS SABINVS.
- L. Mantennius Sabinus.
- Masurius Sabinus.
- P. METILIVS SABINVS NEPOS.
- C. Nymphidius Sabinus.
- OBYLTRONIVS SABINVS.
- C. OCTAVIVS APPIVS SVETRIVS SABINVS.
- OCTAVIVS SABINVS.
- C. OPIIVS SABINVS.
- C. OPIIVS SABINVS IVLIVS NEPOS M'. VIBIVS SOLLEMNIS SEVERVS.
- Ostorius Sabinus.
- A. PACONIVS SABINVS.
- L. Petronius Sabinus.
- A. PLOTIVS SABINVS.
- Pompeius Sabinus.
- M. PONTIVS LAELIANVS LARCIVS SABINVS.
- M. PONTIVS SABINVS.
- T. Pontius Sabinus.
- C. POPPAEVS SABINVS.
- Pubilius Sabinus.
- SENNVS SABINVS.
- T. SEPTIMIVS SABINVS.
- L. Sibidienus Sabinus.
- Statius Sabinus.
- Titius Sabinus.
- L. Titurius Sabinus.
- C. Valerius Sabinus.
- VETTIVS SABINVS.

- 34 C. SABYCIUS MAIOR CAECILIANVS C. f., tribu Quir.; tribunus plebis (*priora in lapide non extant*), praetor candidatus, curator viae Salariae et alimentorum, iuridicus per Flaminiam et Umbriam, legatus iuridicus provinciae Britanniae, praefectus aerarii militaris, legatus Augusti pro pr. provinciae Belgicae, proconsul provinciae Achaiae VI 1509. Consul *ib.*, consularis memoriae vir (*post mortem*) VI 1510. — *Idem* fortasse C. Sab...., memoratus ut consul suffectus in fragmento actorum fratrum Arculium pertinente ut videtur ad annum 186, certe ad tempora Commodi, VI 2100^b 11 = *Henzen act. Arr.* p. CXCI. Sodalis Augustalis VI 1509. — Avus C. Sabucii Maioris Plotini Faustini VI 1510.
- 35 C. SABYCIUS MAIOR (MAIOR lapis) PLOTINVS FAVSTINVS clarissimus iuvenis, C. Sabucii Maioris Caeciliani (*eius qui praecedit*) nepos VI 1510.
- 36 Saburanus (*videtur scribendum Suburanus*) praefectus praetorio Traiani *Vict. Caes.* 13, 9. Cf. *O. Hirschfeld Veric.* p. 224 et *supra* sub *Ser. Attio Suburano*.
- 37 Sabus (Σαβός Dio, Σάβος Zon. et vulg. ap. Strab., Σαβᾶς nonnulli codices Strabonis [Σαβῶς Xylander], Σαβῶς Xiphilinus) rex Ararenes, regionis Arabiae, per quam Aelius Gallus (a. n. c. 730) exercitum duxit Strabo 16, 4, 24 p. 781, rex Arabiae Felicis Dio 53, 29 (Zon. 10, 33).
- 38 [SA]CERDOS proconsul Achaiae temporibus Hadriani t. *Gythii rep.* ap. *Lebas-Foucart* n. 234^d. Fortasse Claudius aliquis Sacerdos, filius Ti. Claudii Sacerdotis Iuliani consulis a. 100, aut Tineius Sacerdos, pater Q. Tineii Sacerdotis consulis a. 158 (Foucart).
- CARSIDIUS SACERDOS.
- TI. CLAUDIUS SACERDOS IULIANVS.
- Iulius Sacerdos.
- Q. TINEIUS SACERDOS.
- Q. TINEIUS SACERDOS CLEMENS.
- Claudia Sacrata.
- 38^a Sacria Iucunda, mater M. Vaserii Iucundiani procuratoris t. *Campanus* X 3865.
- Iulius Sacrovir.
- P. CORNELIUS SAECVLARIS.
- 39 Saenianus (*modo sic, modo Senian - codices*) rhetor, vituperatus a Seneca *contr.* 5, 2, 7, 5 (20), 10, 9, 2 (25), 28 laudatus(?) ab eodem *suas.* 2, 18.
- PEDVCAEVS SAENIANVS.
- 40 L. SAENIVS L. f. (*praenomen servaverunt fasti Venusini, praenomen patris Amiternini*) consul suff. a. 724 ex kalendis Nov. *fasti Venusini et Amiternini* (CIL. I ed. 2 p. 61, 66). Lege Saenia (*sic Lipsius, senia cod.*) (*ab hoc nimirum lata*) patriciorum numerum auxit Augustus *Tac.* a. 11, 25 (anno 725, cf. *mon. Ancyr.* 2, 1, Dio 52, 42, 5). Filius fortasse L. Sarnii senatoris a. 691, *Sull. Cat.* 30. — *Plerumque hic*

creditur Balbinus proscriptus a triumviris, qui cum veniam impetrasset, consul fuit circa tempus pugnae Actiacae *App. b. c. 4, 50.*

- 41 M. SAENIVS DONATIVS (*praenomen extat VI 2107 v. 20, 2108 v. 10*) frater Arvalis, adfuit in collegio a. 219 et saepius sub Alexandro (a. 224, 231, a. inc.) *act. Arv. (VI 2067, 2107-2110).*

- 42 Q. Saenius Pompeianus, Q. f., tribu Fabia, conductor quattuor publicorum Africae *l. sepulchralis eius VI 8588* (publicum Africae redemit *Fronto*). Eo tempore saepius rem familiarem Frontonis adiuvit, antea ab eo saepius defensus; cumque, cum ratio eius ab imperatore tractanda esset, commendat Antonino Pio, per Marcum Caesarem, *Fronto ep. ad M. Curs. 5, 34 p. 86 ed. Naber.* Uxor: Fuficia Clymema *VI 8588.*

— TI. CLAUDIVS SAETHIDA CAELIANVS.

— TI. CLAUDIVS SAETHIDA CETHEGVS FRONTINVS.

- 43 SAEVINIVS PROCVLVS tribunus laticlavus, curator reipublicae Thamugadensis in Numidia *VIII 2437. VIII S. 17871.* Quindecimvir sacris faciundis *acta saecularia anni 204 (cph. ep. 8 p. 293).*

- 44 SAEVIN(I)VS PROCVLVS (*cognomen non certum, traditur* Saevino proqvae; Saevinus Priscus *Ritter*, Pomptinus *vulgo*) repetundarum damnatus sub Claudio vel Nerone; a. 69 senatorius ei locus redditus ab Othone *Tac. h. 1, 77.*

- 45 Saevius Plautus (*pro Saevius plerique codices Sevius*) corrupti filii reus, semet in iudicio interficit *Hieronymus chron. ad a. 2040 = 23 p. Chr.*

- 46 Safronius Rufus (*sic 4, 71, Safronius 11, 103*): ad eum data epigrammata *Martialis 4, 71, 11, 103.*

- 47 C. SAGVRVS PRISCVS, C. f., tribu Clu., praefectus fabrum et equestribus militiis functus (*non ante Traianum*); deinde quaestor, tribunus plebis, praetor designatus *l. in Umbria rep. XI 5959.*

— Claudius Sagitta.

— OCTAVIVS SAGITTA.

— Otacilius Sngitta.

- 48 Salabus, a. p. Chr. 42 Maurorum rebellium dux *Dio 60, 9.*

— L. IVL(IVS) APRONIVS MAENIVS PIVS SALAMALLIANVS.

— L. IVLIA APRONIA MAENIA SALAMALLIAS.

- 49 Salampsio, Herodis magni ex Mariamme filia, nupsit consobрино suo Phasaelo Phasaeli filio, cui peperit liberos quinque *Ioseph. ant. 18, 5, 4 (cf. bell. 1, 28, 5, ubi nomen non ponitur).*

— Cassius Salanus.

- 50 Saleius Bassus, poeta, amicus Iulii Secundi *Tac. dial. 5.* Pauper *Iuvenalis 7, 80.* A Vespasiano sestertium quingentis milibus donatus *Tac. l. c.* Memoratur *ib. 20.* De ingenio eius *Quint. 10, 1, 90 (videtur auctor fuisse carminis heroici).*

- 51 Salianus, a. 37 a Gaio Antiochiam missus, cum ea terrae motu graviter adfecta esset *Malalas X p. 243 ed. Bonn.* Dubiae fidei narratio.

- 52 SALIENVS CLEMENS a. 65 in senatu in Iunium Gallionem Senecae fratris morte pavidum invehitur *Tac. a. 15, 73*.
- 52^a Salinatoria Augustina, Cn. Marci Rustii Rufini praefecti vigilum uxor *IX 1582. 1583*.
- PEDANIUS FVSCVS SALINATOR.
- CN. PEDANIUS FVSCVS SALINATOR.
- CN. PEDANIUS SALINATOR.
- CN. SERTORIUS BROCCIVS AQUILIVS AGRICOLA PEDANIUS SALINATOR IVLIVS SERVIANVS.
- 53 C. SALL... (Sall[ustius]?) consul suffectus a. p. Chr. 27 cum P. Lc... fusti *fratr. Arvalium, ap. Henzen act. Arr. p. CCXLV, CIL. I ed. 2 p. 71*.
- 54 SALLIVS ANTONIVS clarissimus vir, curator (ὁ λαμπρότατος λογιστής) Nicaeensium in Bithynia a. 269 *CIG. 3747. 3748*.
- 55 C. SALLIVS ARISTAENETVS clarissimus vir; decemvir stlitibus iudicandis, quaestor designatus et eodem anno ad aedilitatem promotus, praetor candidatus tutelarius; curator viarum Aureliae Corneliae triumphalis; iuridicus per Picenum et Apuliam; Romae statuis honoratus a civitatibus Piceni Asculo et Ancona *t. urbani VI 1511. 1512*. Septemvir epulonum; sodalis Augustalis *ib.* Orator maximus *ib.* (*cf. infra*). — *Idem ut videtur* Γ. Σάλλ. Ἀρισταίνετος ἄρχων μὲν μὲν Byzantiorum cum imaginibus Septimii Severi, Iuliae Domnae, Caracallae, Getae Caesaris, *ap. Eckhel 2, 29, Mionnet I 379, 111. 381, 119; suppl. II 254, 299 cct., fuit igitur archon Byzantii inter annos 198 et 209; nec diversus puto Aristaenetus Byzantius, orator clarus (ῥήτωρ εὐδοκῆτος; cf. orator maximus in titulis urbanis supra laudatis) Philostratus vil. soph. 2, 11. Cf. quae exposui Herm. 25, 1890 p. 158 seq.*
- 56 ... Sallustianus, equo publico, procurator Aug. ad vices(imam) *t. Campanus X 3874 mutilus (fieri potest, ut procuratoris vocabulum coniungendum sit cum alio nomine quod interit).*
- 57 ...sius (vel ...dus) Sallus[tius] (vel Sallus[tianus]) ... [magis]ter epistularum (non ante tertium p. Chr. saec.), adlectus (reliqua incerta, Iudaeae mentio non probabilis in *t.* eius aetatis, qua Syriam Palaestinam dicebant) fragmentum *rep. Thibursici in Africa, VIII S. 15270*.
- 58 SALLVSTIVS tyrannus sub Elagabalo Polem. Silv. latere. (*chron. min. I p. 521 Momms.*) Cum ex reliquis tyrannis eo loco enumeratis certe unus altere spectet ad imperium Alexandri, hic Mommseno (ad Polem. l. c.) creditur idem ac Macrinus socer Alexandri, quem ab Alexandro Caesarem factum, deinde detecta factione interemptum esse narratur *vit. Alex. 49 cf. Zon. 12, 15, pater scilicet Sciae Herenniae Sallustiae Barbiae Orbianae, pleno nomine dictus Sallustius Macrinus. Cf. supra sub Macrimo (M 22).*

- 59 Q. Sallustius: *eius liberti*, VI 8173–8210. *Homo si non nobilis, certe dives.*
- 60 P. SALLVSTIVS BLAESVS frater Arvalis, memoratus in actis annorum 77? (VI 2055) 78 (quo anno fuit magister suffectus fratrum Arvalium VI 2059) 80, 81, 86, 87, 89, 90 (quo anno fuit magister iterum) 91 et praeterea anni incerti sub Domitiano act. Arv. — Fortasse, ut coniecit Henzen act. Arv. p. CXXII not. 1, hic Blaesus memoratus ut consul (suffectus) cum Salsianus collega in t. musci Florentini, ap. Gori inser. Etr. 1 p. 75, 213 [= Mur. 433, 2] et Dutschke ant. Bildwerke in Oberitalien III p. 165, 327, consul igitur suffectus anno 89, quo Saenianum consulem fuisse acta Arvalium docent (cf. supra sub Peduraco Saeniano).
- 61 C. Sallustius Crispus (praenomen indicant tituli libertorum servorumque V 6821. VI 5882, quorum hic sane suspectus; ceterum non potuit alio praenomine uti ac pater adoptivus), equestri ortus loco, C. Sallustii Crispi, rerum scriptoris, sororis nepos et ab eo in nomen adsumptus Tac. a. 3, 30. Augusti primum adversarius Seneca de Clem. 1, 10, 1, deinde amicus id.; Plin. h. n. 34, 3. Quamquam prompto ad honores aditu, mansit eques Romanus, Maecenatem aemulatus Tac. l. c. Multos triumphalium consulariumque potentia anteibat ib. Incolumi Maecenate proximus, post praecipuus, cui secreta imperatorum inniterentur ib. A. p. Chr. 14 scripsit ad tribunum custodiae Agrippae Postumi praepositum, ut eum interficeret Tac. a. 1, 6 cf. 3, 30. A. p. Chr. 16 iussu Tiberii Agrippam falsum comprehendit ib. 2, 40. Aetate provecta in amicitia principis speciem magis quam vim tenuit ib. 3, 30. Mortuus est a. p. Chr. 21 ib. Ad eum data carmina Horatii carm. 2, 2 et Crinagorae anth. Pal. 16, 40 (Rubensohn Crinagorae Mytilenavi epigrammata p. 100 n. XLVIII). De moribus eius Tac. l. c. Liberalitatem eius celebrat Crinagoras l. c. Romae habitavit prope 'Tres Fortunas' Crinagoras l. c. (qui locus fuit prope portam Collinam, Vitruv. 3, 2, 2 cf. Zangemeister Herm. 2 p. 469), scilicet in hortis Sallustianis, extractis a patre adoptivo eius, cuius hereditate ad ipsum pervenisse putandi sunt, sitis et ipsis non longe a porta Collina (cf. Becker Top. p. 583. 585). Aerifodinae eius in Centronum Alpino tractu, unde venit aes Sallustianum per aliquod tempus celebratum Plin. h. n. 34, 3. — Huius puto C. Sallustii Crispi servus in t. VI 5882 sed suspecto; liberti libertae: Sallustia Crispi l. Helpis VI 25792^a, C. Sallustius Crispi l. Eras[tus] aliique in t. subalpino V 6821. Plane incertum num hic Sallustius Horat. sat. 1, 2, 48.
- 62 Sallustius Fulvianus(?): 'Sallustius noster, nunc Fulvianus' iussu Veri exemplaria litterarum a ducibus belli Parthici ad Verum scriptarum, item picturas quasdam, Frontoni tradidit Verus imp. ap. Frontonem ep. ad Verum 2, 3 (p. 131 Naber). Cf. supra sub Fulviano (F 351).

— (T.) DESTICIVS SALLVSTIVS IVBA.

63 SALLVSTIVS LVCVILLVS legatus pro pr. Britanniae sub Domitiano (*post a. 85*); interfectus a Domitiano, quod lanceas novae formae appellari Lucullae passus esset *Suet. Dom. 10 (cf. eph. 7, 1185* tit. fals.)*.

64 Q. SALLVSTIVS MACR[IN]IANVS, Q. Sallustii Macriniani procuratoris filius, clarissimus vir *t. Caesariensis VIII 9371*. Commilito dictus a praefecto alae *ib.*

65 Q. SALLVSTIVS MACR[IN]IANVS clarissimus puer, filius eius qui praecedit *t. Caesariensis VIII 9371*.

66 Q. Sallustius Mac[ri]n[us], procurator trium Augustorum (*i. e. sub finem regni Severi*) utriusque provinciae Mauretaniae, pater et avus eorum qui praecedunt *t. Caesariensis VIII 9371*.

— T. FLAVIVS SALLVSTIVS PAELIGNIANVS.

— SALLVSTIVS PAELINIANVS *v. T. Flavius Sallustius Paelignianus*.

— M. STLACCVS ALBINVS TREBELLIVS SALLVSTIVS RVFVS.

67 M. Sallustius Rufus Titilianus (*alterum cognomen fortasse corruptum; cogitavi de T. Atilio Rufo Titiano, X 6688*) fistula plumbea urbana, *Bull. comm. 1886 p. 104 n. 1162. Fortasse homo nobilis*.

68 Sallustius Saturninus, procurator Augustorum (Severi et Antonini) *t. suburbanus Notizie 1888 p. 228 positus Genio succariorum salariorum totius urbis*.

69 P. Sallustius Sempronius Victor. *Tituli: Cons CIG. 2509 (1); Mauretaniae VIII 8828 (2). 10438 (3); Eph. ep. 5, 1316 (4). 1317 (5). Nomen plene exhibent t. 1. 4; Sal. Semp. Victor t. 2, Sa[l]l[us]tius Victor t. 3. Praefectus vehiculorum; procurator et praeses provinciae Sardiniae ad ducenta sestertia (ἡγεμὼν καὶ δορυκράτης Σαρδονίας); paci tuendae praepositus per universam oram maritimam cum iure gladii (τῆς ἀπὸ πᾶσαν θαλάσσης ἡγεσάμενος ἐπὶ τῆς περὶ ἡμετέρας ἀσπίδος); procurator Augusti ducentarius Ponti et Bithyniae t. 1. Procurator Mauretaniae Caesariensis t. 2-5, sub Alexandro t. 2, sub Maximino t. 4. — Hic potius quam Q. Sallustius Macrinianus Sallustius procurator VIII S. 20246.*

— GNAEA SEIA HERENNIA SALLVSTIA BARBIA ORMANA AVG.

70 (Sallustia) Calvina: eius libertus C. Sallustius Calvinae l. Utilis VI 23601. *Nomen indicat feminam nobilem*.

— L. BAEMA SALLVSTIA CRESCENTILLA.

71 SALLVSTIA FRONTINA clarissima femina VI 17543.

72 Sallustia Lucan[a]: eius servi VI 9331. *Videtur fuisse nobilis femina, fortasse parentela coniuncta cum Sallustio Lucullo legato Britanniae sub Domitiano*.

73 SALLVSTIA PLOTINA clarissima femina, T. Desticii Iuba uxore V 7473 *cf. supra sub T. Desticio Iuba (D 47)*.

- 74 Salome, regis Herodis soror *Strabo* 16, 2, 46 p. 765, nupta Iosepho patruo ipsius et Herodis *Ioseph. ant.* 15, 3, 9, *bell.* 1, 22, 4, postea, cum hunc Herodes auulisset, Costobaro Idumaeo *Ioseph. ant.* 15, 7, 9, *bell.* 1, 24, 6. Cum hoc discidium fecit *Ioseph. ant.* 15, 7, 10. Matrimonium Syllae Arabis frustra expetit *Ioseph. ant.* 16, 7, 6. 16, 10, 5. 17, 1, 1. 17, 5, 7; *bell.* 1, 24, 6. 1, 28, 6. Invita collocatur ab Herode Alexae *Ioseph. ant.* 17, 1, 1, *bell.* 1, 28, 6. Herodem incitat in Mariammen uxorem *Ioseph. ant.* 15, 3, 9. 15, 7, 3. 4, *bell.* 1, 22, 3. 5, postea in Mariammae filios, quamvis alteri eorum, Aristobulo, filia ipsius nupta esset *Ioseph. ant.* 16, 7, 2 seq., *bell.* 1, 24, 3. 1, 27, 1. Alias quoque discordiarum in domo Herodis concitatrix *Ioseph. ant.* 17, 2, 4, *bell.* 1, 29, 1. Ab Antipatro fictae litterae, quae Herodem ei infensam redderent *Ioseph. ant.* 17, 5, 7, *bell.* 1, 32, 6. Testamento Herodis praeter pecuniam urbes quaedam regni ei relictae *Ioseph. ant.* 17, 8, 1 cf. 17, 6, 1, *bell.* 1, 32, 7 (paullo aliter *bell.* 2, 6, 3). Mortuo Herode Romam navigat; contentione de successione regni orta, adversaria Archelai *Ioseph. ant.* 17, 9, 3. 4, *bell.* 2, 2, 1. 3. Quae Herodes ei legaverat, confirmata et aucta ab Augusto *Ioseph. ant.* 17, 11, 5, *bell.* 2, 6, 3 cf. *Strabo* 16 p. 765. Moritur M. Ambivio procuratore Iudaeae (i. e. a. p. Chr. 10), herede instituta Livia Caesaris Augusti *Ioseph. ant.* 18, 2, 2. Filius Antipater *Ioseph. ant.* 17, 9, 5. 18, 5, 4, *bell.* 2, 2, 5. Filia (ex Costobaro *Ioseph. ant.* 18, 5, 4) Berenice *Strabo* 16, 2, 46 p. 765; *Ioseph. ant.* 17, 1, 2. 18, 5, 4, *bell.* 1, 28, 1.
- 75 Salome, Herodis Magni ex Helpide filia *Ioseph. bell.* 1, 28, 4, *ant.* 17, 1, 3. Memoratur (nomine non posito) *ant.* 17, 2, 4. 17, 11, 5, *bell.* 1, 29, 1. 2, 6, 3.
- 76 Salome, Herodis, unius ex Herodis Magni filiis (*supra* H 108), et Herodiadis (H 116) filia, nupsit Philippo tetrarchae (*supra* P 263) et hoc defuncto (a. p. Chr. 33/4) Aristobulo (*supra* A 864) Herodis Chalcidis regis filio, cui peperit Herodem, Agrippam, Aristobulum *Ioseph. ant.* 18, 5, 4. Nummus eius et mariti, inscriptus βασιλέως Ἀριστοβούλου, βασίλισσης Σαλώμης, ap. Imhoof-Blumer *Portraitköpfe auf ant. Münzen* tab. VI 21. 22 cf. p. 44.
- 77 SALONINA Caecinae Alioni (*supra* C 71) uxor *Tac. h.* 2, 20 (nomine non posito memoratur *Plut. Oth.* 6).
- CORNELIA SALONINA AVG.
- 78 Saloninus, (Terentii) Prisci amicus, in Hispania mortuus *Martial.* 6, 18.
- ASINIVS SALONINVS.
- P. LICINIVS CORNELIVS SALONINVS CAESAR.
- SALONINVS GALLIENVS *vit. Gallien.* 19. V. sub P. Licinio Cornelio Valeriano Caesare (*supra* L 124).
- 79 M. SALONIVS LONGINVS MARCELLVS clarissimus vir; quaestor candidatus, legatus provinciae Africae, tribunus plebis, legatus pro praet.

- provinciae Moesia, praefectus aerarii Saturni, patronus Terventinatum
t. *Terventinus* IX 2592 (*pravis litteris scriptus et erroribus fabrilibus refertus*).
- 80 Q. SA[L]ONIVS [LO]NGVS (*nomen non certum, cf. Wilmanns ad VIII l. c.*) Q. f., tribu [Q]ui(rina) vel Ou[st]entina), a. 138 scribendo adfuit senatus consulto de nundinis saltus Beguensis VIII 270 = VIII S. 11451.
- 81 C. SALONIVS MATIDIUS PATRVINVS (*sic scilicet in actis Arr., plerumque C. Matidius Patruinus*) frater Arvalis, magister collegii a. 78 atque eo ipso anno defunctus ante kal. Martias, quo die alius in eius locum suffectus est act. Arr. *Fortasse idem Manlius Patruinus (traditur patruius vel patrumitus), senator, anno 70 pulsatus in colonia Senensi Tac. h. 4, 45 (ut scribendum sit Matid. pro Manl-); item fortasse non diversus (ut coniecit Rhoden) Ma...us (praeterea ex nomine nihil legi potuit), a Claudio censore adlectus in senatum et inter tribunicios relatus ab eodem, adscitus in numerum saliorum (haec non certa), a Salonia matre Vicetinae sepultus t. Vicetinus V 3117 (viz huc pertinet M. Saloni[us] V 2088). Patrem fuisse Matidiae Augustae (supra M 277), maritum Ulpiae Marcianae sororis Traiani, coniecit Marinus Arr. p. 158, cf. Borghesi opp. 3 p. 241 (accedit quod Matidia Vicetinis nescio quas liberalitates reliquit, cf. supra sub Matidia, ex quo municipio videtur fuisse Saloniae ille filius).*
- 82 SALONIA mater hominis a Claudio in senatum adlecti (*fortasse eius qui praecedit, cf. sub eo*) t. *Vicetinus* V 3117.
- 83 Salonia Palatrice, M. Ulpii Hermiae, procuratoris aurariarum, uxor t. *Dacicus* III 1312.
- 84 Salvianus, 'beneficio principis urbicam procurationem adeptus', sub Severo Ulpian. Dig. 4, 4, 11, 2. Cf. Salvius Salvianus.
- ANTONIVS FRONTO SALVIANVS.
- C. Aurel(ius) Salvianus.
- C. Caecilius Salvianus.
- Calpurnius Salvianus.
- Sal(vius?) Salvianus.
- L. SALVIDIENVS RVFVS SALVIANVS.
- SALVIDEN- v. SALVIDIEN-.
- 85 M. Salvidienus (*praenomen perscriptum in codicibus*) de oratione, quam habuit Saturninus, qui sub Probo rebellavit, cum purpura vestiretur, citatur cit. *Firmi Saturnini* cet. 10, 4. *Inter rerum scriptores habetur ap. Peterum hist. Rom. fragm. p. 363.*
- 86 M. SALVIDENVS ASPRENAS (*de cognomine cf. infra*) proconsul Bithyniae sub Vespasiano nummi Bithyniae et urbium Bithynicarum cum capite et nominibus Vespasiani (*Mionnet suppl. V 83, 423. 424; Numism. chronicle 13, 1873 p. 25; Brit. Mus. catal. Pontus Paphlag. cet. p. 104, 2*).

Titi Caesaris (Num. chronicle 5, 1843 p. 192; Brit. Mus. l. c. p. 122, 1), *Domitiani Caesaris* (nummus ab Imhoofio indicatus) inscripti ἐπὶ Μ. Σαλοῦδιου Ἀσπρίνα ἀνθυπάτου (sic in nummo Bithyniae musei Parisiensis legit Pick, idemque, sed litteris πρὶ ex Ἀσπρίνα vocabulo contignatis, plene extat in nummo musei Britannici catal. p. 122, 1 cf. Head hist. numm. p. 438, itaque Ἀσπρίν. in duobus nummis museorum Italicorum a Borghesio lectum esse adfirmat Cavedonius ann. inst. 1861 p. 141; plerumque hoc nomen male vel imperfecte exceptum vel expressum: Ἀσπρίν. num. chron. 13, 1873, Ἀσπρίν. ib. 5, 1843, cet.; non recte ex lectione unius nummi Sestiniāna ΑΣ + ΙΡΜΙΑΝΑ Asprenatiani cognomen effecit Borghesius ap. Cavedonium l. c.). (In nummo musei Britannici p. 122, 1 ad Titi caput dicitur adscriptum esse αὐτοκρα. Τίτος Καῖσαρ Σεβαστ[α]τός non recte, ut testatur Pick, qui ctypum vidit: est Σεβ[α]στ. υἱός). Cf. praeterea sub M. Salvideno Proculo. — Aut ad hunc, aut ad Proculum (n. 89) pertinet nummus inter Palaestinos editus a de Saulcy numismatique de la Terre Sainte [1874] p. 80, cf. Sallet Zeitschr. f. Num. 1, 1874 p. 391 not. 1..

87 SALVIDIENVS ORFITVS (sic Suet., Orfitus Tac.) a Nerone interfectus Suet. Ner. 37; cf. Tac. h. 4, 42. Videtur esse Ser. Cornelius Orfitus consul ord. a. 51, vide sub Ser. Cornelio (Scipione) Salvidieno Orfito.

88 SALVIDIENVS ORFITVS (sic Suet.; Orfiti solum nomen ponit Philostr.), consularis, a Domitiano primum relegatus, deinde interfectus Suet. Dom. 10; cf. Philostratus vit. Apoll. 7, 8, 33; 8, 7, 10. Videtur esse filius eius qui praecedit, pater Ser. Salvidieni Orfiti consulis a. 110, avus Ser. Corneli Scipionis Salvidieni Orfiti consulis a. 149, cf. sub his.

— SER. CORNELIVS SCIPIO SALVIDIENVS ORFITVS.

89 M. SALVIDENVS PROCVLVS proconsul Bithyniae sub Vespasiano nummi Bithyniae vel urbiū Bithynicarum cum capite et nominibus Titi Caesaris (mus. Berol.) et Domitiani Caesaris (mus. Mediol. ap. Mionnet suppl. V 2, 5 = D4, 1011) inscripti ἐπὶ Μ. Σαλοῦδιου Πρόκλου ἀνθυπ. (Eodem pertinent, sed male lecti sunt nummus ap. Mionnet II 467, 311 = suppl. V 84, 125 inscriptus ut dicitur ἐπὶ Μ. Σουλπίκιου Πρόκλου ἀνθυπάτου, et alter suppl. V 2, 4 inscriptus ut dicitur ἐπὶ Μ. Μ... Πρόκλου ἀνθυπάτου; in quibus etiam Titum Σεβ. dici, pro Σεβαστοῦ υἱός, refertur). — Eundem esse M. Salvidenum Asprenatem (n. 86), qui duobus cognominibus usus sit, coniecit Cavedonius ann. inst. arch. 1861 p. 141.

90 L. SALVIDIENVS RVFVS SALVIANVS (sic dipl. mil. a. 52, L. Salvidienus Salvianus Rufus dipl. mil. a. 60) consul suff. a. 52 mensae Dec. cum Fausto Cornelio Sulla Felice dipl. mil. (III p. 844). Legatus Illyrici (intellege Pannoniam, Momms. CIL. III p. 279 fin.) a. 60 dipl. mil. (III p. 845). Fortasse ex posteris Q. Salvidieni Rufi, qui a. n. c. 714 insidias struxisse Caesari dictus, a senatu damnatus est (Liv. 127, Dio 48, 33 cet.).

- 92 Salvidiena Ruf(a) Q. f.: *ad sepulcrum familiae eius pertinebat VI 25810. Videtur fuisse femina nobilis, ex stirpe Q. Salvidieni Rufi (cf. sub eo qui praecedit).*
- 93 M. SALLV(V)IVS praetor aerarii cum L. Calpurnio Pisone VI 1265. *Praetor videtur fuisse temporibus Augusti, post a. 731, quo institutum ut praetores aerario praecessent (Dio 53, 32).*
- 94 SALVIVS legatus Aquitaniae sub Hadriano Dig. 48, 3, 12. *Fuisse Salvium Iulianum (infra n. 102) coniecit Borghesius opp. 7 p. 530.*
- 95 SALVIVS, Pergami degebat valetudinis curandae causa eodem tempore quo Aristides (ἑτάγγανε προσδεύων τῷ θεῷ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον); consul (ὁ νῦν ὄπαιτος) quo tempore Aristides scribebat orationes sacras Aristides ἱερῶν λόγος β' (or. XXIV, t. 1 p. 467 Dind.). *Borghesio (opp. 7 p. 530) creditur Salvius Iulianus consul a. 148, rectius Waddingtonio mém. de l'acad. des inscr. 26, 1, 1867 p. 251 (cf. not. 3 ad Borghesii opp. l. c.) Salvius Iulianus consul a. 175.*
- 96 Salvius: ei rescripsit divus Pius cod. Iust. 6, 54, 1. *Plane incertum, num is qui praecedit.*
- 97 P. Salvius Aper, praetorianis praepositus a. 752 una cum Q. Ostorio Scapula Dio 55, 10.
- 98 Salvius Aristo, (Salvium) Iulianum consuluit Dig. 37, 5, 6. *Salvii nomen delendum esse (et significari Titium Aristonem), putat Mommsen Zeitschr. f. Rechtsgesch. 9, 1870 p. 87 not. 13.*
- 99 SALVIVS CARVS proconsul Cretae sub Hadriano Dig. 48, 16, 14.
- 100 L. SALVIVS CARVS (Karus lapis) anno 170 desiit esse salius Palatinus, flamen factus VI 1978.
- 101 C. SALVIVS DOMITIVS RVFINVS (Gai praenomen perscr. in lapide) clarissimus puer t. rep. prope urbem, Comptes rendus de l'acad. des inscr. 1888 p. 171.
- 102 SALVIVS IVLIANVS (Salvius Iulianus Marcus et Verus impp. Dig. 37, 14, 17, Pomponius Dig. 1, 2, 2, 53, Eutrop. 8, 17, cod. Iust. 1, 17, 10, 3, 33, 15, 4, 5, 10, 1, plerumque Iulianus; Didius Salvius Iulianus Victor Caes. 19, sed confundens iuris consultum cum imperatore).
Iurisconsultus vit. Did. Iul. 1, 1, 'summus auctor iuris scientiae' cod. Iust. 3, 33, 15, similiter cod. Iust. 6, 61, 5, 'sub divo Hadriano perpetuum composuit edictum' Eutrop. 8, 17 (inde Hieronymus chron. ad a. Abr. 2147), 'primus edictum, quod varie inconditeque a praetoribus promebatur, in ordinem composuit' Victor Caes. 19, 'praetorii edicti ordinator' cod. Iust. 4, 5, 10, 1, 'edicti perpetui subtilissimus conditor' Justinian. const. Tanta 18; Hadrianus cum praetorum annuas leges in parvo libello componeret, usus est in ea re opera Iuliani viri egregii (τὸν κρείττονος Ἰουλιανὸν πρὸς τοῦτο παλααβόν) Justinian. const. Δέσμοι 18. — Discipulus Iavoleni (C. Octavii Titi Tossiani L. Iavoleni Prisci leg. Germaniae a. 90) ipse Dig. 40, 2, 5, cf. Pomponius Dig. 1, 2, 2, 53. Scripta eius adhibita in Digestis Iustiniani Dig.

ind. Flor. et passim, in his Digeston libri XC, quorum librum sextum videtur scripsisse ante annum 129 (secundum ea quae ex verbis huius libri servatis Dig. 5, 3, 20, 4. 5, 3, 33, 1, collatione instituta cum senatus consulto Iuventino facto anno 129, collegit Fitting über d. Alter der Schriften römischer Juristen p. 4, probante Mommseno Zeitschr. f. Rechtsgesch. 9, 1870 p. 89), etiam vicesimum septimum sub Hadriano Dig. 38, 2, 22, sexagesimum quartum scripsit imperante Pio Dig. 4, 2, 18. Reliquias scriptorum eius collegit Lenel Paling. iur. civ. I p. 317 seq. — In consilio Hadriani vit. Hadr. 18, 1. (Inter iuris peritos adhibitos a Pio enumeratur vit. Pii 12, 1 Salvius aliquis, sed minime certum num hic, cf. infra sub Salvio Valente). Amicus imperatorum Marci et Veri ipsi Dig. 37, 14, 17, ubi verba fieri de defuncto apparet, neque necesse est statuere, eum adixisse usque ad horum imperium, cf. Mommsen l. c. p. 88 not. 15. (Ἰουλιανὸς νομοθέτης floruit Romae sub Marco et Vero Syncellus p. 666 Bonn.; Ἰουλιανὸς νομοθέτης occisus a Commodio ib. p. 668, ubi apparet confundi iuris consultum cum Salvio Iuliano infra n. 104). — Clarissimus vir Marcus et Verus Dig. 37, 14, 17. Praetor ipse Dig. 40, 2, 5. (Fortasse idem, ut coniecit Borghesius opp. 7, 530, Salvius legatus Aquitaniae sub Hadriano Dig. 48, 3, 12. In Aegypto aliquandiu fuisse Iulianum ex ipsius verbis Dig. 46, 3, 36 videtur colligi posse). — Consul ipse Dig. 40, 2, 5 (a plerisque idem putatur P. Salvius Iulianus consul ord. a. 148, id quod negavit Mommsen Zeitschr. f. Rechtsgesch. 9, 1870 p. 88 not. 15, qui putat verba illa Iuliani scripta esse Hadriani temporibus, l. c. p. 89; et sane mirum esset, Iulianum, iam mediis Hadriani temporibus florentem, anno demum 148 ad consulatum pervenisse). — Bis consul et praefectus urbi vit. Did. Iul. 1 (huius praefecturae praeterea nulla mentio: Borghesius tamen non diversum putavit Publium praefectum urbis, a quo de Felicitate christiana quaestionem habitam esse narratur in huius actis; et cum sibi persuasisset, id accidisse anno 162, cf. supra sub Q. Iunio Rustico, eo anno Salvium Iulianum praefectum urbis fuisse statuit, post Q. Lollium Urbicum, ante Q. Iunium Rusticum, cf. Borghesi opp. 7 p. 531, 9 p. 305; eodem fere tempore Iulianum consulem iterum suffectum fuisse statuit). — Avus Didii Iuliani imperatoris Eutrop. 8, 17, proavus vit. Did. Iul. 1 (illud verum putat Borghesius opp. 7 p. 532, scilicet Salvium Iulianum patrem fuisse Aemiliae Clarae, matris Didii Iuliani; et sane, si Salvius Iulianus praefectus urbi fuit a. 162, non potuit esse proavus Didii Iuliani nati anno 133; utrumque fictum putat O. Hirschfeld, cf. supra sub M. Didio Severo Iuliano). Confunditur cum Didio Iuliano, Vict. Caes. 19. Monumentum eius (sc. proavi Didii Iuliani) via Labicana milliario quinto vit. Did. Iul. 8, 10. — Ficticius est t. a Mediolanensibus Salvio Iuliano, utpote civi suo, dicatus, V 714*. — Non ad hunc sed ad alium Iulianum iureconsultum multo recentiore spectat epigramma Theaeteti scholastici anth. Planud. (anth. Pal. ed. Dübner II p. 608 n. 32*).

103 P. SALVIUS IULIANVS consul ord. a. 148 (Salvius Iulianus VI 855; in consulatu P. Sal.... VI 375, Salvius Iulianus XI 6481, Sal. XV 733, plerumque Iulianus) cum C. Bellicio Torquato fasti. Curator operum publicorum a. 150 cum Popillio Pedone VI 855. Non diversum a Saleio Iuliano iuris auctore putaverunt plerique, in his Borghesius (ut postea fuerit consul iterum et praefectus urbi); diversum, scilicet filium eius, Mommsen (Zeitschr. f. Rechtsg. 9, 1870 p. 87 not. 13). Praeterea hunc esse Iulianum proconsulem Asiae, quem Pergami vidit Aristides aegrotans (Arist. ἱππὸν λόγ. ῥ. or. XXVI t. 1 p. 532 Dind.), cum autem proconsulem fuisse inter annos 157 et 162, statuit W. Schmid mus. Rhén. 48, 1893 p. 78 cf. p. 69. 81 (Waddington cogitaverat de Claudio Iuliano).

104 P. SALVIUS IULIANVS (filius ut videtur eius cui praecedit) consul ord. a. 175 (Salvius Iulianus vit. Comm. 3, Ἰουλιανὸς ὁ Σάλουος Dio 72. 5, Salvius vit. Did. Ind. 2, 1, Iulianus vit. Comm. 4, 8, Syncell.; in consulatu P. Salvius Iulianus X 7457; t. urbanus Bull. com. 1885 p. 95; plerumque Iulianus) cum P. Calpurnio Pisone fasti. (Idem, iudice Waddingtonio, Salvius consul memoratus ab Aristide or. XXIV, 1 p. 467 Dindorf, cf. supra sub Salvia.) Anno 180 magnis exercitibus praerant Dio 72, 5, vit. Comm. 3. (Legatum Germaniae inferioris cum fuisse ex t. quodam Rhenano, in quo mentio fit Salvii Iuliani, collegit Borghesius, cf. infra.) Commodus, cum filium eius ad impudicitiam frustra temptasset, ipsi tetendit insidias vit. Comm. 3, insinuatam coniurationis interfecit Dio l. c., vit. Comm. 4, 8, Syncellus p. 668 (ubi errore dicitur Ἰουλιανὸς νομοθέτης); cf. vit. Did. Ind. 2, 1. Filius eius memoratur vit. Comm. 3, 2. 4, 8. Fortasse hic Salvius Iulianus, cuius amicus Q. Aelius Egrilius Euaretus philosophus sepultus prope Bonnam t. Rhenanus ap. Brambach 449 (ut coniecit Borghesius opp. 7 p. 532, qui praeterea ex eodem t. collegit, Salvirum Iulianum praefuisse Germaniae inferiori); nec diversus fortasse (ut coniecit Tillemont M. Aurèle c. XXXIII) Iulianus consul sub M. Aurelio, cuius alumnus fuit Damophilus sophista Suidas v. Δαμόφιλος. Incertum qua parentela cum his Salviis Iulianis coniunctus L. Roscius Aelianus Paculus Salvius Iulianus, frater Nummiorum Variae et Albini, filius Vibiae Salviae Variae V 4353. Vix ad hos Salvios Iulianos pertinet Salvius Iulianus ἀρχιερεὺς καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν totius Aegypti anno 185 papyrus Berolinensis, Urk. n. 82 cf. Krebs Philolog. 1894 p. 5810.

— L. ROSCIUS AELIANVS PACVLVS SALVIVS IULIANVS.

105 C. SALVIUS LIBERALIS NONIVS BASSVS (sic passim in act. Arr., P. Salvius cel. aliquoties in actis anni 101, errore ut videtur, semel in actis anni 87 C. Nonius Bassus Salvius Liberalis; ... ius Liberalis [Nonius] Bassus IX 5533, C. Salvius Liberalis IX 5534, item aliquoties in actis Arr. anni 87; Salvius Liberalis Suet. Plin.). Tituli: Urbisalviensis

IX 5533 (1); memoratur in t. uxoris Urbisaluensi IX 5534 (2), et fortasse in fragmento IX 5535 (3). C. f. t. 1. Incertum num parentela coniunctus cum L. Flavio Silva Nonio Basso consule a. 81. Tribu Vel. t. 1. Causas agit sub Vespasiano; quomodo reum aliquem divitem libere defenderit *Suet. Vesp.* 13. Allectus ab imp. Vespasiano et Tito inter tribunicios; ab iisdem allectus inter praetorios t. 1. Frater Arvalis *ib.*, cooptatus in collegium a. 78 kal. Mart. *act. Arr.* Legatus legionis quintae Macedonicae t. 1, fortasse anno 80, cum non memoretur in *actis Arr.* eius anni (*Borghesi opp.* 3 p. 182). Legatus Augustorum [iuridic]e(us) Britanniae t. 1 (iuridici vocabulum recte supplerit *Gsell mël. d'arch. et d'hist.* 8, 1888 p. 69; significari iuridicum, non rectorem provinciae, monuit etiam *Domaszewski mus. Rhén.* 46, 1891 p. 601; Augusti fortasse intelliguntur Titus et Domitianus, quavis paucis post Titi mortem diebus Romae fuisse Salvium constat ex *actis Arr.*; Domitianum et Nervam intellexit *Domaszewski l. c.*, Nervam et Traianum *Borghesius opp.* 3 p. 188, sed cogitans de legatione consulari Britanniae). Adest inter fratres Arvales anno 81 d. 30 Sept. 1 Oct., 86, 87, item anno incerto Domitiani *ib.*; promagister a. 87 *ib.* Proconsul provinciae Macedoniae *ib.* Consul t. 1. 2, sub Domitiano ut videtur, cf. *Waddington fastes* n. 112; anno 96, *Borghesi* 3 p. 193. Accusatus sub Domitiano *Plin. ep.* 3, 9, 33 (et damnatus; nam id quoque ex *Plinii* verbis colligi vidit *Borghesius opp.* 3 p. 179; ob hanc fortasse causam non comparuit inter fratres Arvales a. 89, 90, 91). A. 100 defendit Marium Priscum *Plin. ep.* 2, 11, 7; paullo post in senatu agit *ib.* 3, 9, 36. Anno 101 adest inter fratres Arvales *act. Arr.* Sorte proconsul Asiae factus se excusavit *ib.* Quinquennalis quater Urbesalvia; patronus eiusdem coloniae *ib.* — Eloquentia eius praedicatur *Plin. ep.* 2, 11, 17. 3, 9, 36. — Uxor Vitellia Rufilla; filius C. Salvius Vitellianus t. 2.

106 Salvius Marcianus; ei divus Pius rescripsit *Dig.* 48, 19, 9, 16. Praeses provinciae ut videtur.

— SALVIUS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS *cel.*, v. sub Nen-
(*supra* N 30).

107 L. SALVIUS OTHO (L. Otho *Suet. Oth.* 1, Salvius Otho *Suet. Galb.* 6, . . . Otho *act. Arr.*) M. Salvii Othonis (n. 108) filius, matre nobilissima; tam carus tamque similis facie Tiberio principi, ut plerique procreatum ex eo crederent *Suet. Oth.* 1. Post minores honores urbanos *Suet. l. c.*, consul suff. a. 33 *Suet. Galb.* 6 (consularis *Tac. h.* 2, 50 cf. *ann.* 13, 12). Frater Arvalis, a. 39 flamen et pro magistro *act. Arr.* (ed. *Henzen* p. XLVIII et p. 196; cf. *Eph. ep.* 8 p. 323). Proconsul Africae *Suet. Oth.* 1. 'Extraordinaria imperia severissime administravit' *ib.* 'In Illyrico milites quosdam, quod motu Camilli (a. 42) ex praeventia praepositos suos, quasi defectionis adversus Claudium auctores, occiderant, capite punivit, quamvis ob id ipsum promotos

in ampliorem gradum a Claudio sciret' *Suet. l. c. (legatum Illyrici fuisse Othonem nequaquam certum est)*. Insidias ab equite quodam Romano Claudio structas detexit *Suet. ib. (fortasse a. 43, cf. Dio 60, 18)*. Ideo a senatu honoratus statim in Palatio posita *ib.* A Claudio adlectus inter patricios (*a. 48*), et amplissime collaudatus *ib.* Uxor: Albia Terentia; filii: L. Titianus (*n. 111*), M. Otho (*n. 109*); filia, desponsa quondam, cum nondum nubilis esset, Druso Germanici filio *ib.*

108 M. SALVIVS OTHO ortus e municipio Ferentio *Suet. Oth. 1, Tac. h. 2, 50 (de loco cf. Bormann CIL. XI p. 454)*, 'familia vetere et honorata, atque ex principibus Etruriae' *Suet. l. c.*, patre equite Romano, matre humili, incertum an ingenua *ib.*, per gratiam Liviae Augustae, in cuius domo creverat, senator eat factus *ib.* Triumvir monetalis paullo post a. 742 nummi aenei ap. *Babelon monnaies de la répub. rom. II p. 415, cf. supra sub P. Lurio Agrippa et M. Maecilio Tullio*. Ad praeturam usque pervenit *Suet. Oth. 1, cf. Tac. h. 2, 50*. Uxorem habuit nobilem *Suet. l. c.* Pater L. Salvii Othonis (*n. 107*), avus Othonis imperatoris *ib.*

109 M. SALVIVS OTHO = IMP. M. OTHO CAESAR AVG. L. Salvii Othonis (*supra n. 107*) ex Albia Terentia filius minor *Suet. Oth. 1* ('maternum genus impar nec tamen indecorum' *Tac. h. 2, 50*; 'materno genere nobilior quam paterno' *Eutrop. 7, 17, non recte*), L. Salvii Othonis Titiani frater, M. Salvii Othonis (*eius qui praecedit*) nepos *Suet. l. c.*; *cf. Tac. l. c.* Natus anno 32 *Suet. 2, 11, cf. Tac. h. 2, 49, Plut. Oth. 18, Dio 64, 15, d. IIII kal. Mai. Suet. 2, cf. Dio l. c.* 'A prima adulescentia prodigus ac procax' *Suet. 2; Tac. h. 1, 13; Plut. Galb. 19*; corpus eius molle et effeminatum *Suet. 12 cf. Iuvenal. 2, 99 seq., Mart. 6, 32, 2*. In familiaritatem Neronis pervenit *Suet. l. c., Dio 61, 11*; ei omnium consiliorum secretorumque particeps *Suet. 3; Tac. a. 13, 12*; 'gratus Neroni aemulatione luxus' *Tac. h. 1, 13; Plut. Galb. 19*. Quaestor *Suet. 3*. Frater Arvalis, adfuit in collegio a. 57 act. Arv. (*praeterea memoratur in fragmento incerto ad Neronis tempora spectante, ed. Henzen p. LXXXVI; videtur magisterio functus esse circa haec tempora, cum in actis anni 69 dicatur magister iterum*). In matrimonium duxit Poppaeam Sabinam, Rufrio Crispino nuptam, iam tunc Neronis amicam, quo facilius ea Nero frueretur *Tac. h. 1, 13, Suet. 3, Plut. Galb. 19, Dio 61, 11 (paullo aliter Tac. a. 13, 45)*. 'Suspectum in eadem Poppaea' (*Tac. h. l. c.*) Nero eum sēposuit in Lusitaniam legationis specie *Tac. l. c., Suet. l. c., Plut. Galb. 20* (nisi Seneca pro eo intercessisset, graviora in eum statuisset Nero *Plut. Galb. 19, 20*). Legatus Lusitaniae per annos decem (59—68) *Suet. l. c.*; provinciam egregie administravit *Suet. l. c., Tac. l. c., Plut. Galb. 20*. A. 68, cum Galba a Nerone deficeret, statim in partes eius transgressus est *ib.* Galbam Romam comitatur *Plut. l. c., Tac. l. c.* Frustra sperat a

Galba se adoptatum iri *Suet.* 5, *Tac. h.* 1, 13, *Plut. Galb.* 21, *Dio* 64, 5 (*Zonar.* 11, 14), *Victor Caes.* 6. Ad res novas inflammatus a Ptolemaeo (Seleuco *Suet.* 4) mathematico, Galbae insidias struxit; interfecto Galba imperator appellatus a militibus et a senatu XVIII kal. Febr. a. 69 *Tac. h.* 1, 21-47, *Suet. Galb.* 19, *Oth.* 5 seq., *Plut. Galb.* 23-28; *Dio* 64, 5 (*Zonar.* 11, 14), cf. *Victor Caes.* 6, *epit.* 6; *Eutrop.* 7, 16. Imp. M. Otho Caesar Aug. vel imp. Otho Caesar Aug. *nummi ap. Eckhel* 6 p. 301, *Cohen ed.* 2 I p. 352 seq.; *act. Arv. anni* 69, Nero a plebe appellatus, non recusavit *Suet.* *Oth.* 7, *Plut. Oth.* 3. *Tac. h.* 1, 78; in diplomatum quorundam praescriptionibus Nero appellari voluit *Plut. Oth.* l. c. c. *Cluvio Rufo*; cf. *Suet.* l. c. (Neronis sibi nomen statim indidit *Dio* 64, 8). Statilium Messalinam Neronis uxorem sibi destinavit *Suet.* 10. Consul creatur d. VII kal. Febr. *act. Arv.* Consul cum fratre L. Salvio Othone Titiano (iterum) usque in kal. Martias *Tac. h.* 1, 77; *act. Arv.* (cf. X 7852). Magister iterum fratrum Arvalium *act. Arv.* Cum exercitus eius ab exercitu Vitelliano Bedriaci victus esset, ipse Brixelli se interemit *Ioseph. bell.* 4, 9, 9, *Martial.* 6, 32, *Suet.* 11, *Plut.* 16, 17, *Tac. h.* 2, 46 seq., *Dio* 64, 11 seq. (*Zonar.* 11, 15), *chronographus a.* 354 (*chron. min. ed. Momms.* I p. 146), *Eutrop.* 7, 17, *Victor Caes.* 7, *epit.* 7, *schol. ad Iuv.* 2, 106, nonagesimo et quinto imperii die *Suet.* 11, *Eutrop.* 7, 17, cum imperavisset menses tres dies II *Ioseph.* 4, 9, 9, menses III *Plut.* 18, *Victor epit.* 7, dies nonaginta *Dio* 64, 15, *chronographus anni* 354, dies octoginta quinque *Victor Caes.* 7. Sepulcrum eius Brixelli *Tac. h.* 2, 49, *Plut. Oth.* 18. — *Huns ut videtur nondum imperatoris servus actor M. Salvi Othonis VI 9114.*

110 L. SALVIVS OTHO COCCEIANVS (L. Salvius Otho Cocceianus) *VI 2002*, Salvius Cocceianus *Tac. h.* 2, 48, *Suet. Dom.* 10, Κοκκίανος *Plut. Otho* 16). Othonis imperatoris fratris filius *Tac. h.* 2, 48, *Plut. Galb.* 16, *Suet. Dom.* 10, (filius scilicet L. Salvii Othonis Titiani, consulis anno 52), a. 69 adhuc 'prima iuventa' *Tac. l. c.*, cf. *Plut. l. c.* A. 63 cooptatus in collegium aliquod sacerdotale *VI 2002*. Quomodo Otho, mori destinatus, a. 69 eum cohortatus sit *Tac. l. c.*, *Plut. l. c.*, *Suet. Oth.* 10 (memoratur etiam *Tac. h.* 1, 75). Interfectus a Domitiano, quod Othonis imperatoris patrui sui diem natalem celebraverat *Suet. Dom.* 10.

111 L. SALVIVS OTHO TITIANVS. Sic *act. Arv. passim*, Salvius Titianus *Tac. h.* 1, 90, 2, 60, *Agr.* 6, L. Titianus *Suet. Oth.* 1, alibi Titianus; in consulatu anni 52 L. Salvius Otho amphora Pompeiana *Eph. ep.* 1, 176, L. Salvius apocha Pompeiana ap. de Petram n. 35 (nam hic potius significatur quam L. Salvius Otho consul suff. a. 33), Salvius Otho *Tac. a.* 12, 52, Titianus *Frontin. ag.* 13, alibi Otho (Cato *fasti Hydat.*).

L. Salvii Othonis (n. 107) ex Albia Terentia filius, M. Othone maior *Suet. Oth.* 1. Consul ord. n. 52 cum Fausto Cornelio Sulla

- Felice *fasti*. Frater Arvalis certo inde ab anno 57 *act. Arv.*; adfuit in collegio a. 57—60. 63, promagister collegii a. 57, magister a. 58 *ib.* Proconsul Asiae *Tac. Agr. 6* (quaestorem habuit Cn. Iulium Agricola *ib.*, ex his quae traduntur de vita Agricolae videtur colligi posse proconsulem cum fuisse a. 63/4, cf. *Waddington fastes des prov. asiat. n. 91*), proconsul 'in omnem aviditatem pronus' *Tac. ib.* Rursus Romae inter Arvales a. 66 (item anno incerto Neronis), item a. 69; promagister collegii a. 69 *act. Arv.* Cum frater imperator appellatus esset, consul II cum eo usque ad kal. Mart. a. 69 *Tac. h. 1. 77; act. Arv.* Epistula Vitellii ad eum *ib. 1. 75*. Otho ad bellum profectus ei curam urbis mandavit *ib. 1. 90*, sed mox accitum bello praeposuit *ib. 2. 23; cf. ib. 2. 33. 39. 40. 44; Plut. Oth. 7. 8*. Victo Othone ipse nullum discrimen adiit, 'pietate et ignavia excusatus' *Tac. h. 2. 60*.
- 112 Sal(vius?) Salvianus, vir egregius, subpraefectus vigilum VI 1226. *Diversus puto a Salviano procuratore temporibus Severi (supra n. 84), quippe aliquanto recentior.*
- 113 .. [S]ALVIVS SATRIAN[V]S MINICIVS decemvir stlitibus iudicandis, quaestor(?), tiveri (*haec quo pertineant ignoratur*), curator Oericulanorum, curator Bleranorum ... t. Bononiensis vel potius Mutinensis XI 833. *Parentela coniunctum fuisse cum L. Minacio Basilo qui fuit inter occisores Caesaris, qui ante adoptionem fuit M. Satrius (Cic. de off. 3, 18, 74), coniecit O. Hirschfeld.*
- 114 [S]alvius Severus, honoratus a Philadelphiensibus Lydiae CIG. 3423. *Fortasse magistratus Romanus.*
- 115 SALVIVS TVSCVVS quindecimvir ut videtur sacrorum anno 204 *act. lud. saec., II 12 (Eph. ep. 8 p. 283 cf. p. 291). Fortasse hic L. Cornelius Salvius Tuscus salius Palatinus factus a. 181 VI 1979.*
- 116 SALVIVS VALENS praeses provinciae, ad quem divus Pius rescripsit *Dig. 48. 2, 7, 2*. Salvius Valens, inter iuris peritos quibus usus est Pius *vit. Pi 12, 1 (ubi de Fulvio Aburnio Valente cogitavit Mommsen Zeitschr. f. Rechtsgesch. 9, 1870 p. 90, 21, Salvium a Valente distinguit Peter, cogitans de Salvio Iuliano).*
- 117 C. SALVIVS VITELLIANVS C. Salvii Liberalis Nonii Bassi (*supra n. 105*) et Vitelliae Rufillae filius IX 5534.
- Vibia Salvia Varia.
- L. Cominius Vipsanius Salutaria.
- Marcus Salutaria.
- Sex. Pul[li]fennius Salutaris M. Luccius Valerius Severus Plotius Cilo.
- C. Vibius Salutaris.
- 118 Samachos (Σαμαχος; in optimo codice extat Σαμαχώ...; alibi Σάμαχος) Abennerigi, regis Characenorum, filia, in matrimonium ducta ab Izate, Monobazi regis Adiabenum filio, postea rege Adiabenum *Iosephus ant. 20, 2, 1*.

- 119 Samius insignis eques Romanus, 'quadringentis nummorum milibus Suillio datis et cognita praevanitione', in domo ipsius Suillii ferro incubuit a. 47, *Tac. a. 11, 5*.
- 120 Samius Priscus (fortasse Sammius), quo medicamento usus sit ad calculosos *Galenus* περὶ σύνταξεων lib. II (XIV p. 474 ed. Kuehn).
- 121 L. Sammius Aemilianus, L. f., tribu Vol., equo publico, allectus in quinque defecurias lupercus; praefectus cohortis II Hispanae Vasconum civium Romanorum; flamen provinciae Narbonensis t. *Nemausensis XII 3183* cf. add. p. 836.
- 122 Sammonicus Serenus (Sammonicus Serenus vit. *Carac. 4, 4, Macrob.*, Serenus non Septimius sed Sammonicus *Sidon. Ap. 14*, Serenus Sammonicus vit. *Gordian.*, *Serv. ad georg. 1, 102*, Sammonicus *Arnob.*, *Serv. ad georg. 1, 30*, Serenus Sammonius vit. *Get. 5, 6*, Serenus ammonicus vit. *Alex. 30*); 'cuius libri plurimi ad doctrinam extant' vit. *Carac. 4, 4*, 'vir saeculo suo doctus', temporibus Severi, 'qui ostendebat duritiam morum' *Macrob. sat. 3, 16, 6*. Verba ex libro eius, quem dedit 'ad principem suum', citat *Macrob. sat. 3, 16, 6 seq., 17, 4* (sed ex quibus apparet, ad complures principes librum datum esse); verba ex libro quinto rerum reconditarum eius id. *3, 9, 6*; praeterea scripta eius citant *Arnob. adv. g. 6, 7*; *Servius ad georg. 1, 30, 102*. Ab Augustis convivio adhibitus ipse ap. *Macrob. 3, 16, 7*. Libros eius, quos ad Antoninum (*Caracallum*) scripsit, familiarissimos habuit Geta vit. *Getae 5, 6*. Occisus a Caracalla vit. *Carac. 4, 4*. Eius libri, qui censebantur ad sexaginta et duo millia, a filio relictis Gordiano minori vit. *Gord. 18, 2*.
- 123 (Q.) Serenus Sammonicus, amicissimus Gordiani senioris, praeceptor Gordiani iunioris, cui moriens omnes libros patris sui qui censebantur ad sexaginta et duo millia reliquit vit. *Gord. 18, 2*. Hunc ut videtur noverat et dilexerat Severus Alexander vit. *Alex. 30, 2*. Poeta ib. *Eiusdem putatur esse* Quinti Sereni liber medicinalis (sive quo alio nomine fuit, cf. *Manilius mus. Rhén. 1895 p. 641*) qui extat, ap. *Bachrens poet. Lat. min. 3, 101 seq.*
- 124 Sampsigeramus, Emesenorum rex (ex posteris sine dubio *Sampsicerami* memorati a *Strabone 16 p. 753*): eius filia Iotape nupsit Aristobulo (*supra A 863*), Aristobuli filio, Herodis magni nepoti, Agrippae fratri *Ioseph. ant. 18, 5, 4*. Ab Agrippa rege una cum aliis regibus hospitio exceptus ib. *19, 8, 1*. — Ex huius fortasse stirpe C. Iulius Sam(p)sigeramus, ὁ καὶ Σάμας. C. Iulii Alexionis filius, tribu Fabia, qui sepulcrum sibi fecit Emesae a. p. Chr. 78/79 t. *Emesenus Lebas 3, 2567*. Alius Sam(p)sigeramus a. p. Chr. 182/3, fortasse magistratu aliquo fungens in t. eiusdem regionis *Lebas 3, 2564*. De nomine *Sampsigerami* cf. de *Vogüé ad t. Palmyrenum inscr. sémit., Syrie centrale n. 75*.
- 125 Sampsigeramus, sacerdos Veneris Emesae, cum manu collecta Saporis restitit *Malalas lib. XII p. 296 ed. Bonn*.

- 126 Samso, Proculi tyranni 'uxor virago', antea dicta Vituriga *vit. Firm. Saturnin. Procul. 12, 3.*
- 127 Sanatruces, rex Armeniorum: eius virtutes praedicantur *Suidas s. v. Neque ex quo scriptore haec hausta sint a Suida apparet, neque ad quae tempora spectent. Regem Armeniae huius nominis (Sanadrug) novit Moses Chorenensis hist. Arm. II c. 34 seq., successorem Abgari, saeculo p. Chr. primo (vers. Langlois p. 98 seq.).*
- 128 Sanatruceus (Σανατρουκεύς) filius Meherdatis, regis Persarum; cum pater bellum cum Romanis gerens occidisset, Sanatruceus ei in regno successit, sed a Traiano victus et occisus est, inque locum eius rex Persarum constitutus consobrinus eius Parthamaspatēs, Osrhois regis Armeniorum filius *Malalas lib. XI p. 270, 274 Bonn. Dubiae fidei narratio, quamvis citetur Arrianus (Ἀρριανός), cf. supra sub Meherdatis (M 332) et sub Osrhoē.*
- 129 Sanatruces (Σανατρουκεύς), pater Vologaesidis *Dio 75, 9 exc. de leg. Vulgo creditur pater Vologaesidis regis Parthorum temporibus Severi, a nonnullis pater Vologaesidis alicuius, quem regem Armeniae fuisse circa eadem tempora indicat Moses Chorenensis II c. 65 (vers. Langlois p. 113); sed verba Dionis pertinere ad tempora Traiani vel Hadriani observavit Boissacain Herm. 25 p. 330 seq., qui statuit hunc Sanatruceum non diversum fuisse ab eo qui praecedit. Cf. infra sub Vologaesē.*
- 130 Sancta (Sancia traditur, correxit Hirschfeld), soror Considii Proculi, una cum hoc a. 33 maiestatis accusata a Q. Pomponio; ei aqua et igni interdictum *Tac. a. 6, 18.*
- Ateius Sanctus.
 - AVRELIVS SANCTVS.
 - Claudius Sanctus.
 - IVLIVS SANCTVS.
 - Minicius Sanctus.
 - C. V(ALERIVS) V(ALERIANVS) SANCTVS.
- 131 Sandario (*acc. Sandariorem codex Palatinus, sed mutatum in Sandarionem fortasse manu prima*) ab Aureliano in praesidio positus Palmyrae, cum sexcentis sagittariis occisus a Palmyrenis *vit. Aurclian. 31.*
- 132 Sannius (*traditur Sanius*) mimus, Paris cognominatus *codex Leidensis Plinii in margine ad h. n. 7, 55 (de quo loco cf. Dettleson mus. Rhen. 18, 1863 p. 231, ann. philol. 1867 p. 72). Incertum num L. Domitius Paris (D 135) clarus temporibus Neronis.*
- 133 Sanquinius (Sanguinius *codex*), accusator L. Arruntii, ob eam rem punitus (ante a. 32) *Tac. a. 6, 7.*
- 134 M. SANQVINIVS Q. f. (*patris nomen in nummis aeneis tantum*), triumvir aere argento auro flando feriundo sub Augusto *munni aurei argentei aenei ap. Eckhel 5, 299, 300, Babelon monnaies de la répub. romaine II p. 416 seq. n. 1-6, paullo post ludos saeculares anni 737*

nummi ap. Eckhel l. c. et Babelon n. 1. 2 (nummus ap. Babelon n. 6, nuper illatus in museum Parisiense, in cuius antica Augustus dicitur pontifex maximus, genuinus omnino, ut mihi adfirmat Babelon, hybridus sit necesse est).

- 135 Q. SANQVINIVS Q. f., tribu Stel., quaestor, tribunus plebis, praetor, proconsul l. suburbanus I 640 = VI 1323. Aut frater eius qui praecedit (natus maior, cum retinuerit praenomen paternum), aut, id quod voluit Borghesius opp. 1, 244, pater.

- 136 Q. SANQVINIVS MAXIMVS (Sanquinius Maximus Tac. a. 6, 4, Σανκίνιος Μάξιμος Dio 59, 13, Sanquinius Tac. a. 11, 18; in consulari Q. [S]anquinius X 905, ubi praenomen nuper demum lectum est). Filium fuisse M. Sanquini (supra n. 134), nepotem eius qui praecedit, coniecit Borghesius. Consul (suff.) X 905, ante a. 32 Tac. a. 6, 4; fortasse, ut coniecit Henzen, hic [M]axim(us) consul suff. a. 23 fasti frat. Arv. (CII. I ed. 2 p. 71), (Borghesi opp. 3 p. 326 coniecerat eum consulem fuisse anno 26). Verba facit in senatu a. 32 Tac. a. 6, 4. A. 39 praefectus urbi Dio 59, 13. Consul iterum suff. a. 39 ex kal. Februariis Dio l. c. Legatus pro pr. Germaniae inferioris, in qua legatione decessit paulo ante a. 47 Tac. a. 11, 18.

- 137 Soterus (semel sauter, bis soater traditur vit. Comm.), Nicomediensis Dio 72, 12, Commodi cubicularius ib., eiusdem subactor vit. Comm. 3, 6, multum potuit apud Commodum Dio l. c.; eius gratia Nicomediensibus a senatu concessum ut agonem instituarent Dio l. c. Commodus triumphans (a. 180) in curru eum post se locavit vit. Comm. 3, 6. Eius παῖδά Theocritus pantomimus Dio 77, 21 (exc. Vales.). Cum populus Romanus potentiam eius ferre non posset, praefecti praetorio clam eum occiderunt vit. Comm. 4, 5 (occisus a Cleandro Dio l. c.). Non plane certum num idem Aelius Soterus, inter sacerdotes domus Augustae Palatinae clarissimos viros recensitus VI 2010 a 29 (id quod coniecit Borghesius opp. 3 p. 23); cf. supra A 172.

— AELIVS SAOTERVS.

— C. APPIVS EVNOMIVS SAPIDIANVS.

— CLAVDIVS SAPILIANVS.

- 138 Sapor (sic de mort. persec. 5, vit. Val. 4, 4, Victor Caes. 32, item de alio Sapore saepius Ammianus; Σαπῶρης Graeci; de nomine Persico cf. Noeldeke p. 7 not. 3) Artaxaris (Artaxerxis) regis filius CIG. 4676; Syncellus p. 681 ed. Bonn., et successor Zos. 1, 18, Agathias 4, 24. Nomen et appellationes quibus utebatur Graece versa in titulo CIG. 4676. Regnavit annos unum et triginta Agathias 4, 24; Syncellus p. 678. 680 ed. Bonn. (regnum eius duravisse computatum est ab a. p. Chr. 241 ad a. 272, testibus tabulis regum Persarum, ex quarum una pendet Agathias l. c., cf. Noeldeke p. 42. 412-416). De nummis eius cf. Longpérier essai sur les médailles des Sassanides [Paris. 1840]

- p. 13 seq.; *Numismatic chronicle* 15, 1852 p. 181. — Infeliciter bellum gerit cum Gordiano vit. *Gord.* 26. 27, *Zosim.* 1, 18, *Zonar.* 12, 18, *Syncellus* p. 681, *Ammian.* 23, 5, 17. Pacem facit cum Philippo *Zosim.* 1, 19, *Syncellus* p. 683, *Zonar.* 12, 19, *Cedrenus I* p. 451 ed. Bonn. Cum bellum renovasset temporibus Valeriani *Petrus Patricius* fr. 9 (*IV* p. 187 Müll.), *Zosim.* 1, 36, Valerianum in Mesopotamia vivum in potestatem suam redegit *Lactant. de mort. pers.* 5, *Zonar.* 12, 23, *Eutrop.* 9, 7, *Victor Caes.* 32 epit. 32, *Ruf. Festus* 23, *Agathias* 4, 23, *Syncellus* p. 715 ed. Bonn., *Cedrenus I* p. 454 Bonn. Macrianum (Μακρίν- traditur) invitavit, ut ad Valerianum se conferret *excerpt. post Dionem* (cf. supra sub M. Fulvio Macriano). Antiochia ei a Mariade (cf. sub hoc) prodita *Malalas lib. XII* p. 296 Bonn.; *trig. tyr.* 2, 3. (Cum tractaret cum Sampsigeramo sacerdote Emeseno, a iaculatore quodam lapide percussus et statim exanimatus *Malalas l. c.*). Etiam Caesarea Cappadociae potitur *Zonar.* 12, 23; *Syncellus* p. 716, item Tarso *Syncellus l. c.* cf. *Agathias* 4, 24. Detrimenta ei infert Callistus; ideo in regnum suum se recipit *Syncellus l. c.*, *Zonar. l. c.*; cf. *Petrus Patricius* fr. 11. Odaenathi legatos superbe tractat *Petrus Patricius* fr. 10. Victus ab Odaenatho *trig. tyr.* 15, 4. 30, 6, vit. *Gallicen.* 10, *Zosim.* 1, 39, *Zonar.* 12, 23. Persarum narrationes de bello Saporis cum Romanis vide ap. *Noeldeke Tabari* p. 32 cum notis.
- 139 Sapphinus (sic bell. 1, 14, 3 optimus codex, alii Σαπφίνος, Σαφφίνος; Σαππίνος, Σαππίνος scribitur in codicibus ant. 14, 14, 3, Σαπίνος, Σαπίνος, Σαπήνος ib. 16, 8, 5). Herodis amicus, a. u. c. 714 comitatur cum Romam *Ioseph. ant.* 14, 14, 3, bell. 1, 14, 3. Ab Alexandro, eius filio, insimulatur *Ioseph. ant.* 16, 8, 5.
- 140 Sardius Lupus, 'doctus et facundus vir', Frontonis discipulus; Sardii Saturnini filius *Fronto ad am.* 1, 9. 10. 20 p. 180. 187 Naber.
- 141 Sardius Saturninus, Caelio Optato et Petronio Mamertino commendatus a Frontone; pater Sardii Lupi qui praecedat *Fronto ep. ad am.* 1, 9. 10 p. 180 Naber; eum de morte alterius filii consolatur *Fronto ib.* 1, 20 p. 187 Naber (alia epistula Frontonis ad eum perit, ad am. 1 ind., p. 172 Naber).
- 142 Sardus, amicus Plinii, librum scripsit, in quo nonnulla de Plinio *Plin. ep.* 9, 31.
- C. Claudius Sardus.
- POST(VMVS) MIMISIVS SARDVS.
- 143 SARIOLENVS VOCVLA 'crebris apud Neronem delationibus famosus', eadem apud Vitellium molitus erat; a. 70 curia ut excederet coactus *Tac. h.* 4, 41.
- 144 Sarmentus, scurra Maecenatis *Hor. sat.* 1, 5, 52, et Caesaris Augusti *Plut. Ant.* 59, *Iuv.* 5, 3. Nazione Tuscus, e domo M. Favonii, incertum libertus an servus; a Maecenate, ad quem sectio bonorum Favoni pertinuerat, libertas ei concessa; postremo 'eo fiducia venit,

ut pro equite Romano ageret decuriamque quaestoriam compararet' *schol. Iuv. l. c.* Dictum eius *Quint. 6, 3, 58.* (Sarmentus seu P. Blessius *ap. Quintilianum l. c. duo codices optimi*, seu P. Blessus *codices recentiores; quid subsit, ignoretur*).

— IVLIVS SAS...

— Q. TILLIVS SASSIVS.

145 Satellius Quadratus, stultorum divitum, in his Calvisii Sabini (*consulis ut videtur a. p. Chr. 26*), 'adrosor, adrisor, derisor' *Seneca ep. 27, 7. 8.*

146 *AN. SATR.... SAL... tribu Lem., decemvir stlitibus i[udicandis]; tribunus legionis vicesimae Valeriae [victricis], quaestor urbanus, quaestor provinciae ..., tribunus plebis designatus *t. Suasae in Umbria rep. XI 6165 (ad duo apographa non optima ut videtur)*.

— .. [S]ALVIVS SATRIAN[VS]..... MINICIVS.....

147 Q. Satrienus Pollio: *eius serri VI 23548. Homo certe dives, fortasse nobilis.*

148 L. Satrius Abascantus, libertus: ei ius Quiritium a Traiano petit *Plinius ep. ad Trai. 11.*

149 T. SATRIVS DECIANVS curator tabulariorum publicorum (*cf. Mommsen Staatsr. II⁸ p. 558 not. 3*) una cum C. Calpetano Rantio Sedato et M. Petronio Lurcone, a. 46 *VI 916 = 31201.*

150 SATRIVS RVFVS causarum patronus; apud centumviros causam aliquam una cum Plinio contra M. Aquilium Regulum defendit *Plin. ep. 1, 5, 11. A. 97 in senatu sententiam dicit ib. 9, 13, 17. Fortasse hic Sat...., amicus Dasumii VI 10229 v. 22.*

151 Satrius Secundus, cliens Seiani *Seneca dial. 6, 22, 4, Tac. a. 4, 34. 6, 8, a. 25 Cremutium Cordum accusavit Tac. a. 4, 34; Seneca l. c. Index coniurationis (Seiani) Tac. a. 6, 47. Eius uxor aliquando Albucilla, famosa multorum amoribus Tac. l. c. — Vix huc pertinent puto Q. Satrius Secundus IX 2125; C. Satrius Secundus IX 3091. 3092.*

152 .. [S]ATRIVS SEP....TVS Q. f., tribu Hor.; quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis secundae Adiutricis Piae fidelis; donis militaribus donatus bello Suebico item Sarmatico (*sub Domitiano ut videtur, a. p. Chr. 90, cf. Momms. Herm. 3 p. 115*); optio tribunorum legionum quinque (*de hoc munere praeterea non memorato cf. Mommsen ad t.*), quaestor pro praetore provinciae Cretae et Cyrenarum, tribunus plebis, praetor; patronus municipii Potentinorum in Lucania *X 135.*

153 L. Satrius Silvinus, p. s. r. (*quas litteras Mommsenus dubitans legit procurator summarum rationum, sed non constat num recte, cf. Hirschfeld Verw. 1 p. 34 not.*) *t. Tergestinus V 536^a. Uxor Caesidia Amabilis ib.*

154 M. SATRIVS VALENS praetor urbanus a. p. C. 19 *fasti fratr. Arval.*

155 SATRIA L. f., uxor Iunci (*M. Iunii Iunci supra I 498*) *VI 3837^b.*

— EGNATIVS SATTIANVS.

156 SATTIVS CRESCENS vir clarissimus, curator rei publicae Beneventanorum *IX 1588. Facile Diocletiano recentior.*

- 157 Satorius (*sic pars codicum, sed in optimis est Satur*), decurio cubiculariorum, inter interfectores Domitiani *Suet. Dom. 17. Cf. infra sub Sigero.*
- 158 Satorius Firmus, gener Asinii Rufi, Plinio carus *Plin. ep. 4, 15, 3.*
 — AEL(IA) SATVRNINA.
 — ANTONIA SATVRNINA.
 — FVLVIA SATVRNINA.
- 159 SATVRNINVS vir nobilis; maritus Paulinae, quae et ipsa claris natalibus; Tiberio defert scelus in Paulinam a Decio Mundo commissum *Ioseph. ant. 18, 3, 4.* (Saturninus maritus Fulviae, Tiberio defert fraudem contra Fulviam a Iudaeis quibusdam commissam *ib. 18, 3, 5.* Probabile est, altero loco Saturnini nomen errore positum esse.) Fortasse unus ex Sentiis Saturninis *infra n. 294. 295. 297.*
- 160 SATVRNI[NVS] (*ex gentilicio P tantum littera enotata est*) consul suffectus (*cum Mamiliano quodam ut videtur, supra M 92*) temporibus Traiani *fasti fer. Lat. (fortasse anno 103, cf. supra l. c.). Vix idem Pompeius Saturninus amicus Plinii (supra P 491).*
- 161 SATVRNINVS (*gentilicium in t. erasum*) Cn. f., quaestor, tribunus plebis, praetor ... *t. Saepinas IX 2460.*
- 162 SATVRNINVS 'optimus ducum Gallieni temporis, sed Valeriano dilectus'; 'cum dissolutionem Gallieni ferre non posset, ab exercitibus sumpsit imperium'; a militibus 'quod esset gravior et severior', occisus *trig. tyr. 23.* Diversus a Saturnino qui Probi temporibus fuit *vit. Firm. Saturn. cet. 11, 1. Memoratur vit. Gallien. 9, 1.*
- 163 SATVRNINVS consul ord. a. 264 cum Gallieno sextum fasti.
- 164 SATVRNINVS vir clarissimus *rescriptum Aureliani cod. Iust. 5, 72, 2.*
- 165 SATVRNINVS vir clarissimus *Eph. ep. 8, 839.*
- 166 SATVRNINVS origine Maurus *Zosim. 1, 66, Zonar. 12, 29,* origine Gallus *vit. Firmi Saturnini cet. 7,* Probo imperatori valde necessarius *Zosim. l. c., Zonar. l. c.,* et ab eo Syriae praepositus *Zosim. l. c.* (Aurelianus ei limitis orientalis ducatum dedit *vit. Sat. 7, 2.*) (*De vita eius anteriore, vit. Saturn. 10, 4. 9, 5.*) Magister exercitus, novam civitatem Antiochiae orsus condere *Hieronymus chron. ad a. 2297; Syncellus p. 723 (sub anno sexto Probi).* Imperium in Oriente usurpare conatus, sed a Probo oppressus *Eutrop. 9, 17, Victor Caes. 37, 3, epit. 37, 2, Oros. 7, 24, 3,* a militibus occisus *Zonar. l. c.,* antequam Probus exercitum contra eum duceret, a militibus Orientis occisus *Zosim. l. c.,* Apameae a suis occisus *Syncell. l. c.,* Apameae occisus *Hieronym. l. c.;* in castro quodam ab is, quos Probus miserat, invito Probo iugulatus *vit. Saturn. 11, 3* (a Probo 'variis proeliorum generibus' superatus *vit. Probi 18, 4.*) Memoratur *Polem. Silv. laterc. (chron. min. ed. Momms. I p. 522).* — Huius ut videtur nummus aureus, qui nuper prodiit, cum capite imperatoris et inscriptione: imp. C. Iul. Saturninus Aug. (*vente Serrure 29 Oct. 1895; vidi ectypum.*)

- 167 Saturninus memoratur in *t. Smyrnaeo CIG. 3210*, fortasse ut *proconsul Asiae*.
- 168 Saturninus, inter duces belli Parthici L. Veri *Lucian. quom. hist. conscr. 21*.
- 169 Saturninus, centurio (tribunus praetorianorum, origine Syrus *Herod. 3, 11, 4. 8*), Severo indicat, a Plautiano imperatum sibi, ut ipsum Severum et Caracallam occideret *Herodian. 3, 11. 12*; a Caracalla instigatus, Plautianum falso coniurationis indicio pervertit *Dio 76, 3* (interfecisset Severum, nisi auxilio venisset Caracalla *Ammian. 29, 1, 17*). Honoribus affectus; postea a Caracalla mori adactus *Dio 76, 6*.
- 170 [Sa]turninus, in rebus gestis a. 217 memoratur *Dio 78, 19, 5* (*locus nimium mutilus, quam ut intellegi possit*),
- 171 Saturninus amicus Plinii, ad quem is scripsit *ep. 7, 7. 15; 9, 38*, et quem commendavit Prisco *ib. 7, 8. 15*. Fortasse idem Pompeius Saturninus, ad quem scripsit Plinius *ep. 1, 8. 5, 21* et de quo scripsit *ep. 1, 16* (*cf. supra sub hoc*).
- 172 Saturninus, Comensis, qui heredes reliquit Plinium et Calvisium Rufum *Plin. ep. 5, 7*. Diversus ab eo qui praecedit (*nempe defunctus cum scriptae sunt ep. 5, 21. 7, 7 cet.*).
- 173 Saturninus (Σατορνιλ- traditur) vir φιλόκαλος καὶ φιλόαρχαιος: ei dedicavit Plutarchus libellum *adv. Coloten (Moral. p. 1107 ed. Xyl., VI p. 422 ed. Bernardakis)*.
- 174 VIVS (vel VVS) SATVRNINVS HONORATIANVS tribunus Iat-clavius legionis?] *t. Lambaesianus VIII 2741*.
- M. ACCENNA SATVRNINVS.
 - Aelius Saturninus.
 - Aemilius Saturninus.
 - M. AEMILIUS SATVRNINVS.
 - M. AEMILIUS MACER SATVRNINVS.
 - Agrius Saturninus.
 - L. ALBINVS SATVRNINVS.
 - M. ANNAEVS SATVRNINVS CLODIANVS AELIANVS.
 - L. ANTONIVS SATVRNINVS.
 - APONIVS SATVRNINVS.
 - M. APONIVS SATVRNINVS.
 - Q. Appaeus Saturninus Iuventianus.
 - L.(?) ARADIVS ROSCIVS RVFINVS SATVRNINVS TIBERIANVS.
 - M. AVRELIVS SATVRNINVS.
 - *AVVLVIVS SATVRNINVS.
 - Claudius Saturninus.
 - TI. CLAVDIVS SATVRNINVS.
 - CLODIVS SATVRNINVS.
 - T. CLODIVS SATVRNINVS.
 - Q. Decius Saturninus.

- T. FL(AVIVS) VMBRIVS ANTISTIVS SATVRNINVS FORTVNATIANVS.
- Fullonius Saturninus.
- Furius Saturninus.
- P. FVRIVS SATVRNINVS.
- TI. HATERIVS SATVRNINVS.
- IVLIVS SATVRNINVS.
- C. IVLIVS SATVRNINVS.
- T. Iulius Saturninus.
- Q. *EVTETIVS LVSIVS SATVRNINVS.
- P. MARTIVS SERGIVS SATVRNINVS.
- L. NOVIVS CRISPINVS MARTIALIS SATVRNINVS.
- P. NOVIVS SATVRNINVS MARTIALIS MARCELLVS.
- Pompeius Saturninus.
- C. Postumius Saturninus Flavianus *signo* Vindicius.
- Sallustius Saturninus.
- Sardius Saturninus.
- C. SENTIVS SATVRNINVS.
- CN. SENTIVS SATVRNINVS.
- L. SENTIVS SATVRNINVS.
- Venuleius Saturninus.
- P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS SATVRNINVS ATILIVS BRADVANVS
CAVCIDIVS TERTVLLVS.
- Vitellius Saturninus.
- P. VITELLIVS SATVR[NI]NVS.
- Ulpius Saturninus.
- M. VLPIVS SENECEO SATVRNINVS.
- L. VOLVSIVS SATVRNINVS.
- Q. VOLVSIVS SATVRNINVS.
- 175 Satyr[i]o (Σατύρων *traditur*), M. Aurelio ut videtur notus memoratur
M. Ant. εἰς ἐκστὸν 10, 31.
- 176 Saufeius Trogus (Saufelus Trogus *traditur ap. Tac.*; Trogus Seneca,
ubi noli coniungere Trogi nomen cum eo quod praecedit M. Helvii),
conscius scelerum Messallinae occisus a. 48 *Tac. a. 11, 35*; Seneca
apoc. 13.
- 177 Saufeia, mulier impudica *Iuvenal. 6, 320. 9, 117*; *similiter idem nomen*
ap. Martial. 3, 72.
- 178 Saulus, Iudaeus, e genere regio, per affinitatem Agrippae regis
gratiosus: is una cum Costobaro (fratre *bell. 2, 20, 1*), temporibus
(Luceii) Albini procuratoris, stipatoribus se circumdedit, quibus
humiliores vexavit *Ioseph. ant. 20, 9, 4*. A. 66 a primoribus Hiero-
solymitanorum legatus destinatus ad regem Agrippam *id. bell. 2, 17, 4*
cf. 6; idem post Cestii ab urbe discessum una cum Costobaro aliis-
que ad Romanos transfugit; a Cestio Neroni in Achaïam missus
ib. 2, 20, 1.

179 Ti. Iulius Sauromates, rex Bospori ab anno aer. Bosp. 390—420 (93/4—123/4 p. Chr.) nummi ap. *Koehne musée Kotschoubey II* p. 237 seq., *Buratschkov catal. numm.* p. 255 n. 143 seq. tab. XXVIII n. 133 seq.; tituli ap. *Latyshev inscr. Ponti Euxini II* n. 38. 39; praeterea huius Sauromatae videntur esse tituli ap. *Latyshev l. c.* 40 (= *CIL. III* 738) 352. 358. 401, item n. 36 in quo regis nomen plane periit. Regis Rhescuporidis (supra R 44) filius tituli l. c. n. 38. 39. 358. Φιλο-
καίσαρ καὶ φιλορώμαιος, εὐσεβής n. 38. 39; amicus imperatoris populi-
que Romani n. 40. Epistulas misit ad Traianum, item legatum, qui
Plinium tunc legatum Bithyniae Nicacae convenit *Plin. ep. ad Trai.*
63. 64. 67. Huic primo inter reges Bospori Sauromatae nomen videtur
fuisse (non recte priores nummorum descriptores in nummis cuspis
aetate Augusti Sauromatae nomen legere sibi visi sunt, cf. *Koehne*
mus. Kotschoubey II p. 195 seq.). De ipso nomine Sauromatis cf.
Mommsen hist. Rom. V p. 288 not. 1.

180 Ti. Iulius Sauromates, rex Bospori certe ab anno aer. Bosp. 471
(174/5 p. Chr.) usque ad a. 507 (210/1 p. Chr.) nummi ap. *Koehne*
musée Kotschoubey II p. 272 seq., *Buratschkov catal. numm.* p. 267
n. 217 seq. tab. XXIX n. 203 seq.; tituli ap. *Latyshev inscr. Ponti*
Euxini II n. 34. 427. 428; praeterea huius Sauromatae videntur esse
tituli ap. *Latyshev l. c.* n. 57. 357; item huius ut videtur regis res
gestae praedicantur titulo Tanaitico acephalo anni p. Chr. 193, *CIG.*
2132^a p. 1009 et ap. *Latyshev l. c.* n. 423. (Τιβέριος Ἰούλιος Σαυρο-
μάτης tituli l. c. n. 34. 357. 427; nummis βασιλέως Σαυρομάτου tantum
inscriptum est). Regis magni Rhoemetalcae (supra R 53) filius tituli
l. c. n. 427. 428. Pater regis Rhescuporidis (regis Bospori inde ab
anno 211/2, supra R 45) tituli ap. *Latyshev n.* 41. 43. 430. 431. 431bis.

181 Sauromates, rex Bospori annis aerae Bospor. 526—529 (p. Chr.
229/30—232/3) nummi ap. *Koehne musée Kotschoubey 2* p. 320 seq.;
Buratschkov catal. numm. p. 285 n. 308 seq. tab. XXXII n. 296 seq.
Cum per annos aer. Bosp. 524—530 (p. Chr. 227/8—233/4) nummi
praebeant etiam regis Cotyis nomen, statuendum est sub Sauromate
partem tantum regni Bosporani fuisse (*Latyshev inscr. Ponti Euxini*
II p. I). Hunc Sauromaten memorari in t. ap. *Latyshev l. c.* n. 54
= *Greek inscriptions in the British Museum n. CLXXX* propter scriptu-
ram coniecit *Newton (Greek inscr. l. c.)*.

182 Sauromates, rex Bospori a. 572 aenae Bosporanae (= 275/76 p. Chr.)
nummi acnei, *Koehne musée Kotschoubey II* p. 342; *Oreschnikov cat.*
antiq. Uvarovii p. 117. Praeterea ignotus. Cum eodem anno incipiant
nummi regis Tiranis, statuendum est eo anno Tiranem Sauromatae suc-
cessisse aut regnum cum eo divisisse (*Latyshev inscr. Ponti Euxini II*
p. LII).

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS
FRONTINVS cet. CL. FVSCVS SAXA [AM]YNTIANVS SOSIVS PRISCVS.

- Q. VOCONIVS SAXA AMYNTIANVS.
- Q. VOCONIVS SAXA FIDVS.
- *Q. PINNIVS VALERIANVS SAXIVS (*cf. infra sub C. Servilio Septidiano Firmo*).
- 183 SCANTIA virgo Vestalis, in eius locum alia suffecta anno 23 *Tac. a. 4, 16*.
— MANLIA SCANTILLA.
- 184 Scaeva: ad eum dedit Horatius *ep. 1, 17*. *Cf. supra sub Lollio Scaeva*. — Alius Scaeva, veneficus *Horat. sat. 2, 1, 53*.
- 185 Scaeva (Σκαῖα), Batonis, Dalmatarum ducia, filius, a. p. Chr. 9 a patre ad Tiberium missus *Dio 56, 16*.
- 186 Scaeva, gladiator, quocum Commodus pugnare noluit *Victor Caes. 17, 5-6*.
— Didius Scaeva.
— Lollius Scaeva.
— Q. PAQVIVS SCAEVA.
— FLAVIVS SCAEVINVS.
- 187us Scaevola praefectus (vigilum) *t. Ostiensis eph. ep. 7, 1215*.
— Q. Cervidius Scaevola.
— C. (MVCIVS) SCAEVOLA.
- 188 Scaevus Memor (*sic schol. Iuv., Scaevus Sergius Gr. Lat. 4, 537, 17, Memor Martial., Sidon.*) poeta tragicus temporibus Domitiani, frater Turni acriptoris satirarum *Martial. 11, 9, 10; schol. ad Iuv. sat. 1, 20*. Coronatus agone Capitolino *Martial. 11, 9, 1*. 'Scaevus in tragoedia' citatur *Sergii expl. in Donat. (Gramm. Lat. ed. Keil 4 p. 537, 17)*. Memoratur *Sidonius Apoll. carm. 9, 263*.
- 189 *[S]CAPVLA proconsul Asiae sub Traiano *nummus ap. Waddington fastes des prov. asiat. n. 121. Nomen videtur male lectum; cf. supra sub M. Ocl... Pla...*
- 190 SCAPVL[A] legatus duorum Augustorum provinciae Dalmatiae *t. Scardonitanus III 2809. Fortasse Scapula Tertullus infra n. 192, ut legatus fuerit Marci et Commodi*.
- 191 *SCAPV[LA] PRISCVS consul cum [Ti]ne(i)o Clemente *III S. 12802. Videtur Scapula consul a. 195, errore dictus Priscus pro Tertullo; error videtur ortus ex confusione cum consule anni sequentis qui fuit Thrasea Priscus*.
- 192 SCAPVLA TERTVLLVS praeses ut videtur provinciae, cui Marcus et Commodus (a. 177—180) rescripserunt *Dig. 1, 18, 14 (idem fortasse Scapula, supra n. 190). Diversus puto ab eo qui sequitur, consule a. 195, proconsule sub Caracalla, scilicet pater eius (hunc esse Tertullum consulem cum Maximo, memoratum ab Ulpiano Dig. 48, 5 [29], 5, coniecit Borghesius opp. 6 p. 247; cf. infra sub Tertullo)*.
- 193 SCAPVLA TERTVLLVS consul ord. a. 195 cum Tineio Clemente *fasti (Scapula Tertullus XIV 169, Scap. Tert[ul]lus III 4407, praeterea Tertullus; sine causa olim a nonnullis dictus Q. Flavius Scapula*

Tertullus). — *Ab hoc vix diversus Scapula proconsul Africae, ad quem Tertullianus dedit libellum ad Scapulam (in ipso libro nomen Scapulae non reperitur), sub Caracalla ad Scap. c. 4 (fortasse anno 212/3, ut coniecit Schmidt mus. Rhen. 46, 1891 p. 86 seq., item ad CIL. VIII S. 11999, propterea quod narrat Tertullianus, cum Scapula conventum Uticae ageret, solis lumen paene extinctum esse, qua re significari defectionem solis quae fuit d. 14 Aug. 212 putat Schmidtius).*

- T. Flavius Scapula.
- C. IVLIVS SCAPVLA.
- M. OSTORIVS SCAPVLA.
- P. OSTORIVS SCAPVLA.
- Q. Ostorius Scapula.
- P. Quintius Scapula.
- PINARIVS SCARPVS.

194 SCATO. *Nummi Cyrenenses ap. Müller num. de l'anc. Afr. I p. 166 n. 430–433. Proconsul (procos. nummus ap. Müller 433, pr. 432; nullum dignitatis vocabulum additur 430. 431) Cretae et Cyrenarum sub Augusto, vivo M. Agrippa (ut ex nummo 433 apparet), id est non post a. 742 nummi. Ex gente Vettia vel ex gente Magulnia eum fuisse Borghesius, qui primus Scatonis nomen in nummis illis recte legit, coniecit opp. 7 p. 472, cf. 2 p. 403. — Incertum num ab hoc appellati horti Scatoniani VI 6281.*

- D. TERENCEIVS SCAVRIVS.

195 Scaurinus (scarin- *traditur*), Scaurini filius, grammaticus, 'doctor celeberrimus', quem Romae audivit Severus Alexander adulescens *vit. Alex. 3, 3. Cf. infra sub Terentio Scaurino.*

- (Terentius) Scaurinus.

196 SCAVRVS praetor proconsule *fragmentum Setiaep. rep., X 6462. Facile unus ex Aemiliis Scauris qui fuerunt libera republica.*

- MAMERCVS AEMILIVS SCAVRVS.
- M. (AEMILIVS) SCAVRVS.
- Atilius Scaurus.
- Maximus Scaurus.
- Terentius Scaurus.
- Q. Terentius Scaurus.

197 Scenobarbus (Σκηνόβαρδος *traditur*; vera nominis forma in titulis Dacis Pannonicisve III 1265. 4372, item in tabella cerata III p. 950) Dalmata aut Pannonius, a. p. Chr. 8 transitorium se ad Romanos M'. Ennio, qui Sisciae stationem agebat, pollicitus Dio 55, 33.

198 Scipio, C. Proculeii (P 736) frater Porphyrio ad Hor. *carm. 2, 2, 5. Cf. supra sub Fannio Caepione (F 86) fin.*

199 Scipio, praefectus cohortis, in Mauretania occisus a. 69 Tac. *h. 2, 59.*
— Cethegus Scipio.

- 200 P. SCIPIO ORESTINVS (*sic perscriptum in uno latere, P. Scipio in alio latere alterius ex terminis; idem videtur fuisse in altero termino*): *termini duo Telesini IX 2219. Nobilem hominem fuisse ostendit nomen.*
- 200^a SCIPIO ORFITVS pater Calpurnii Pisonis *CIAtt. III 620. Fortasse Calpurnius Scipio Orfitus, nec diversus a consule ordinario anni 172, cf. supra sub Ser. Calpurnio Scipione Orfito (A 262 fin.).*
- 200^b SER. SCIPIO ORFITVS (*sic dipl. mil. anni 178, praeterea Orfitus*) consul ord. anno 178 cum D. Velio Rufo *dipl. mil. (III S. p. 1993). Aut Ser. Calpurnius Scipio Orfitus (supra A 262) aut Ser. Cornelius Scipio Orfitus (supra A 1180).*
- SER. CALPURNIVS SCIPIO ORFITVS.
 - (CORNELIVS) SCIPIO.
 - P. CORNELIVS LENTVLVS SCIPIO.
 - P. CORNELIVS SCIPIO.
 - P. CORNELIVS SCIPIO ASIATICVS.
 - .. CORNELIVS SCIPIO ORFITVS.
 - L. CORNELIVS SCIPIO ORFITVS.
 - SER. (CORNELIVS) SCIPIO ORFITVS.
 - SER. (CORNELIVS) SCIPIO SALVIDIENVS ORFITVS.
 - SER. CORNELIVS SCIPIO SALVIDIENVS ORFITVS.
 - C. PASSIENIVS COSSONIVS SCIPIO ORFITVS.
 - VETTIVS SCIPIO ORFITVS.
- 201 C. SCOEDIVS NATTA PINARIANVS. *Oriundus ut videtur a Pinario Natta Seiani cliente (cf. supra P 309). Consul cum T. Tettieno Sereno (suff.) mense Iul. a. inc. VI 163 (t. a Ligorio solo servatus, sed genuinus), temporibus Flaviorum, ut colligitur ex iis quae aliunde de Tettieno Sereno scimus; sed anno p. Chr. 83 sine idonea causa hos consules tribuit Borghesius, cf. infra sub T. Tettieno Sereno.*
- 202 Scopelianus, Clazomenius, sophista *Philostratus vit. soph. 1, 21, Nicetae discipulus ib. 1, 21, 3, Smyrnae docet ib. 1, 21, 3. 5. 1, 25, 5. Legationes plurimas pro Smyrnaeis suscepit ad imperatorem ib. 1, 21, 6. 8. 1, 25, 6, unam pro universa Asia de vitibus colendis ib. 1, 21, 6. Athenis devertit apud Atticum, Herodis Attici patrem ib. 1, 21, 7 cf. 2, 1, 14. Inter admiratores eius Apollonius Tyanensis ib. 1, 21, 8. Epistula Apollonii ad eum Philostr. vit. Apollon. 1, 24.*
- AELIVS SCORPIANVS.
- 203 Scorpis (Flavius Scorpis *VI 10048, 19*), agitator celeberrimus *Martialis 4, 67, 5. 5, 25, 10. 10, 50. 10, 53. 10, 74, 5 seq. 11, 1, 16. Mortem eius (defuncti anno aetatis XXVII Mart. 10, 53, 3) plangit Martialis 10, 50. 53. Numerus victoriarum eius VI 10048, 19. Nomen eius positum VI 8628 v. 11. Cf. Friedländer Sitteng. II⁶ p. 328. 515.*
- 204 SCRIBONIANVS consul, augur, fetialis t. urbanus *Eph. ep. 4, 830. Incertum num unus ex Scribonianis praeterea notis; fortasse L. Arruntius Scribonianus (supra A 492), vel Crassus Scribonianus (L 132).*

205 SCRIBONIANVS CAMERINVS: (anno p. Chr. 69) servus quidam nomine Geta, Scribonianum se Camerinum esse dicebat; Neronianorum temporum metu in Histria latuisse, 'quod illic clientelae et agri veterum Crassorum, ac nominis favor manebat'; iamque populum et militum nonnullos concitabat; donec ad Vitellium perductus et occisus est *Tac. h. 2, 72. Apparet Scribonianum Camerinum fuisse e Crassis qui floruerunt tempore Claudii et Neronis; filium cum fuisse crediderim M. Licinii Crassi Frugi consulis a. 64 (supra L 131) et Sulpiciae Praetextatae (Camerinus Sulpiciorum cognomen est), occiso patre inter annos 66 et 68 aut ipsum quoque occisum aut extorrem (itaque addendus stemmati quod proposuimus supra L 130).*

— L. ARRVNTIVS CAMILLVS SCRIBONIANVS sive FVRIVS CAMILLVS SCRIBONIANVS.

— L. [A]RRVNTIVS SCRIBONIANVS.

— FVRIVS SCRIBONIANVS.

— (LICINIVS) CRASSVS SCRIBONIANVS.

206 Scribonius, contra Asandrum regem Bospori rebellavit *Lucian. macrob. c. 17*; Asandro mortuo, e stirpe Mithridatis Eupatoris se ferens, Bospori regno potitus est et Dynamis reginam, Asandri uxorem, in matrimonium sibi iunxit; paullo post, cum Agrippa contra eum mitteret Polemonem, a Bosporanis occisus (a. u. c. 740) *Dio 54, 24*,

207 Scribonius Aphrodisius, grammaticus; 'Orbilii servus ac discipulus, mox a Scribonia Libonis filia, quae prior Augusti uxor fuerat. redemptus et manumissus, docuit quo Verrius tempore, cuius etiam libris de orthographia rescripsit' *Suet. Gramm. 19*.

208 Scribonius Lactus, amicus Apuleii, cuius pueros ille sub fictis nominibus Charini et Critiae versibus celebravit *Apulei. apol. 8. 9 (II p. 398 ed. Oud.)*.

209 Scribonius Largus (duo nomina fuerunt sine dubio in codice ex quo libellus editus est, et extant passim ap. Galenum, qui raro Scribonii vel Largi tantum nomine utitur) medicus, qui scripsit libellum de compositionibus medicamentorum qui extat (nescio utrum ex hoc libello an aliunde noverit Galenus medicamenta Scribonii Largi quae citat in libris de compositione medicamentorum sec. locos lib. 3. 4. 7. 9, de comp. medic. sec. genera lib. 4. 5. 6, Galeni opp. ed. Kuehn XII p. 683. 738. 764 [cf. *Scrib. Larg. c. 27*]. 774, XIII p. 51. 67. 98. 99. 280 [cf. *Scrib. Larg. c. 122*]. 284. 314. 737. 828. 930. 938), rogatus a C. Iulio Callisto liberto Caesaris ipse in praefatione libelli (p. 5 ed. *Helmreich*), cui etiam dedicavit libellum *ib. cf. 151. 271 fin.* Scripsit post Claudii in Britannia reditum, i. e. post a. 43 c. 163, viva et florente Messallina, i. e. ante mens. Oct. 48 c. 60; scripsit autem libellum peregre constitutus *praef. fin. (p. 6 Helmr.)*. Iam antea (alia) scripta medicinalia eius Caesari (*Claudio*) tradiderat Callistus *praef. l. c.* Claudium comitatus erat in Britanniam c. 163. Discipulus Apuleii

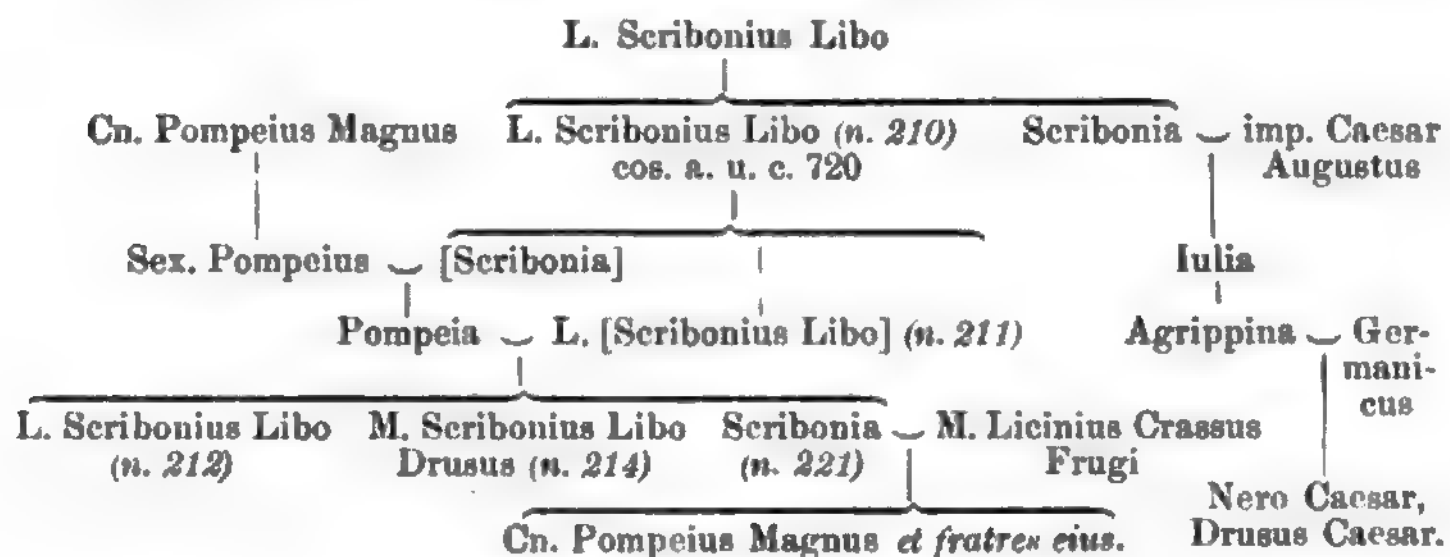
Celsi c. 94. 171 et Tryphonis c. 175, condiscipulus (Vettii) Valentis c. 94. Ipsum quoque, ut Apuleium Celsum, e Sicilia oriundum fuisse coniecit Buecheler *mus. Rhen.* 37, 1882 p. 321 (propter mentiones Siciliae vel rerum Sicularum, c. 29. 30. 97. 163).

- 210 L. SCRIBONIVS LIBO, L. f. Dio ind. l. 49, familiaris Pompeii a. u. c. 698 Cic. ep. ad fam. 1, 1, 3. Socer Sex. Pompeii (nati anno 680) Appian. b. c. 5, 52. 73. 139, Dio 48, 16 (pater igitur Scriboniae alicuius, quae tamen ipsa numquam memoratur; videtur defuncta esse ante annum 718, cum non memoretur in fuga Sex. Pompeii, Dio 49, 11; praeterea Libo videtur fuisse pater eius qui sequitur). Bello civili exorto Pompeii partes secutus Cic. ad Att. 7, 12, 2. 8, 11B, 2. 9, 11, 4, Caes. b. c. 1, 26, a. 705 et 706 navibus Pompeianorum praeest in mari Hadriatico Dio 41, 40; Caes. b. c. 3, 5. 15. 18; Plut. Ant. 7; Dio 41, 48 cet. A. 710 mense Iul. Ciceronem et Brutum certiores facit, quid Sex. Pompeius agat Cic. ad Att. 16, 4. A. 714 Iuliam, M. Antonii matrem, una cum aliis a Sex. Pompeio ad M. Antonium deducit App. b. c. 5, 52. Eodem anno per amicos Scriboniam sororem Caesari nuptum dat App. b. c. 5, 53, Dio 48, 16 (cf. sub Scribonia). A. 715 internuntius inter Sex. Pompeium et M. Antonium; Miseni intererat cum ageretur de pace Appian. b. c. 5, 69. 71. Consul designatur Appian. b. c. 5, 73. A. 718 Sex. Pompeium in Asiam secutus, postremo Sex. Pompeii rebus desperatis Antonio se permittit Appian. b. c. 5, 139. Consul a. 720 ord. cum M. Antonio iterum Dio 49, 38, item ind. l. 49; fasti, et cum M. Antonius ipsis kal. Ianuariis abdicasset, cum L. Sempronio Atriatino Dio 49, 38; fasti. Postea non memoratur, nec constat num supervixerit pugnae Actiacae. Hunc tamen esse Libonem memoratum inter fratres Arvales in fragmento actorum, quod ad annum 733 spectare voluit, coniecit Hula *arch. ep. Mitth. aus Oesterreich* 1892 p. 27 (cf. Mommsen *eph.* 8 p. 304, Huelsen *ib.* p. 318). Fortasse hic et pater, vel (ut coniecit Mommsen ad CIL. I 1224) hic et filius L. Scribonii Libones pater et filius, patroni Caudinorum, qui eis turres restituerunt IX 2171–2173, et quorum alter basilicam eis dedit IX 2174. Item fortasse huius (vel filii) Libonis ancilla VI 4651. — Vix hic Libo, cuius ludis Valerius Ostiensis architectus primus theatrum Romae texit Plin. h. n. 36, 102. — Plane incertum num hic Libo, cuius annalem in manibus habuit Cicero anno 709 Cic. ad Att. 13, 30, 3. 32, 3. 44; sed fortasse hic Libo quem auctorem certae alicuius rei a. 708 gestae citat Appian. b. c. 3, 77. Cf. Peter *hist. Rom. reliq.* p. CCCLXIV, *hist. Rom. fragm.* p. 198; Teuffel *Litt.* 172, 6.
- 211 L. (SCRIBONIVS LIBO) pater eius qui sequitur Dio ind. l. 57. Videtur fuisse filius eius qui praecedat.
- 212 L. SCRIBONIVS LIBO cos. a. 16. — .. [S]cribonius Lib[o] XIV 2502; in consulatu L. Scribonius Libo VI 10237, Dio ind. l. 57, [S]cribonius Libo XV 4610, alibi L. Libo, L. Scribonius, Libo. — L. f. Dio ind. l. 57 (nepos ut videtur consulis a. u. c. 720). Consul t. agri Tusculani XIV

2502, ord. a. 16 cum Sisenna Statilio Tauro *fasti*. Septemvir epulorum XIV 2502. *Hic videtur esse frater Scribonii Libonis Drusi (infra n. 214), quem memorat Tac. a. 2, 29. — Fortasse huius L. Scribonii Libonis liberti VI 26023. 26029.*

213 L. SCRIBONIV[S LIBO], quinque curatorum riparum et alvei Tiberis sub Claudio postremus *Bull. comun. 1887 p. 306.*

214 M. SCRIBONIUS LIBO DRVSVS (Libo Drusus e familia Scriboniorum *Tac. a. 2, 27 cf. 32* 'ne quis Scribonius cognomentum Drusi adsumeret'; Drusus Libo *Vell. 2, 130*, *Seneca ep. 70, 10*, M. Libo *fasti Amiternini*; L. Scribonius Libo *Suet. Tib. 25*, *Dio 57, 15*, qui videntur in praenomine errasse, si vere eius frater fuit L. Scribonius Libo consul a. 16). *Borghesio (opp. 5 p. 302)* iudice filius M. Livii Drusi Libonis consulis a. 739; quod recte reiecit *Mommseus (eph. ep. 1 p. 146 not. 1)*, cum tam ipse quam qui fratres eius videntur fuisse L. Scribonius Libo et Scribonia, non Livii fuerint sed Scribonii. Immo filius est L. Scribonii Libonis alicuius, nepos L. Scribonii Libonis consulis a. u. c. 720. Sane cognomen Drusi unde acceperit non constat (*Mommseus l. c. coniecit eum heredem esse institutum a consule anni 739 et propterea eius alterum cognomen adscivisse*). Amita ei Scribonia *Tac. a. 2, 27*, *Seneca ep. 70, 10*, nempe amita magna, soror avi; consobrini Caesares *Tac. l. c.*, intellege Neronem et Drusum Caesares, qui, utpote oriundi a Scribonia amita eius, potuerunt dici eius consobrini. — Propinquus eius P. (Sulpicius) Quirinius *Tac. a. 2, 50*. — Proavus ei Pompeius *Tac. a. 2, 27*; pronepos Cn. Pompeii fuit sine dubio per matrem, quae putanda est fuisse Sex. Pompeii filia, ea ipsa puto quam memorant *Appian. b. c. 5, 73*, *Dio 49, 11*, nata ex Scribonia L. Scribonii Libonis consulis a. 720 filia; pater igitur in matrimonium duxerat sororis filiam.

'Adulescens tam stolidus quam nobilis' *Seneca ep. 70, 10 cf. Tac. a. 2, 30*. Pontifex *Suet. Tib. 25*. A. p. Chr. 15 a falso quodam amico ad cogitationem rerum novarum inlectus, idque Tiberio proditum; qui nihilominus eum praetorem fecit in a. 16 *Tac. a. 2, 27. 28*, interim cavere tantum eum contentus *Suet. Tib. 25*. A. 16 a Fulcinio Trione

- apud consules accusatus, quasi nefaria consilia inierit in Tiberium aliosque principes civitatis; res in senatu acta, quo ipse aeger, vel simulato morbo, lectica delatus, deinde fratri innisus venerat; cumque res demonstrata esse videretur, mortem sibi conscivit d. 13 Sept. *Tac. a. 2, 28-32, Dio 57, 17, Suet. Tib. 25, Seneca ep. 70, 10, fasti Amiternini ad d. 13 Sept., Vell. 2, 129. 130*, dissuadente amita Scribonia *Seneca l. c.* Decreta senatus in memoriam eius *Tac. a. 2, 31 (commemoratur coniuratio Libonis etiam Tac. a. 4, 29. 31. 6, 10)*.
- 215 SCRIBONIVS PROCVLVS senator, sub Gaio in curia discerptus *Dio 59, 26 (Zon. 11, 6); cf. Suet. Gai. 28*, ubi idem factum narratur, sed nomine senatoris non posito.
- 216 [SCR]IBONIVS PROCVLVS [curator aedium sac]rarum et operum [publicorum] *t. Lunensis XI 1340*.
- 217 SCRIBONIVS PROCVLVS (*cognomen habet solus Dio*), frater Scribonii Rufi *Dio 63, 17*, cum quo insigni concordia vixit *Tac. h. 4, 41, Dio l. c.* Anno 58 una cum fratre componendis Puteolanorum seditionibus delectus *Tac. a. 13, 48. (Consul suff. a. inc.)*. Alteram Germaniam per multum tempus rexit, eodem tempore quo frater alteram *Dio l. c. (Ut inferiorem Germaniam a Proculo, superiorem a Rufo rectam nonnulli nuper statuerent, nulla erat causa.)* A. 67 a Nerone in Graeciam cum fratre evocatus, cum aspectu eius prohiberentur et contumeliis afficerentur, una cum fratre venas exsolvit *Dio l. c.* Monstraverat eos Neroni ad exitium Paccius Africanus *Tac. h. 4, 41*.
- 218 L. Scribonius Ravus Cassianus: eius servus a conservis sepultus Carthagine in sepulcreto familiae domus Augustae Carthaginensi *VIII S. 12833. Fortasse homo nobilis*.
- 219 SCRIBONIVS RVFVS (*cognomen habet solus Dio*) frater Scribonii Proculi (*natu maior ut puto, quippe quem Dio priore loco nominet*), a. 58 una cum eo componendis Puteolanorum seditionibus delectus, (consul suff. a. inc.), legatus alterius Germaniae eodem tempore quo frater alteram regebat, a. 67 una cum fratre a Nerone in Graeciam arcessitus mortem sibi conscivit *Dio 63, 17, Tac. a. 13, 48, h. 4, 41 (cf. sub fratre)*.
- 220 SCRIBONIA Caesaris. *Memoratur in titulis urbanis Roem. Mitth. 1891 p. 137 et melius ib. 1893 p. 325 (1); VI 7467 (2). 26032 (3). 26033 (4).*
L. Scribonii Libonis, soceri Sex. Pompeii, soror *Dio 48, 16 (Zonar. 10, 21), Appian. b. c. 3, 53 (Luci igitur filia, ut hic L. filius)*, matre Sentia *t. 1*, amita Libonis Drusi praetoris a. p. Chr. 16 *Seneca ep. 70, 10, Tac. a. 2, 27 (nempe amita maior, cf. stemma propositum ad n. 214)*. Ante annum 714 uxor duorum consularium *Suet. Aug. 62*, ex altero eorum etiam mater *ib.* Mater Cornelii Marcell(i) vel Marcell(ini) *t. 4*, unde nuptam eam fuisse Cn. Cornelio Lentulo Marcellino consuli anno 698 collegit *Borghesius opp. 5 p. 140*. Mater Corneliae, uxoris Paulli Aemilii Lepidi censoris a. 732 *Propert. 4 (5), 11, 31. 55*,

quae Cornelia genus paternum ducebat ab expugnatore Carthaginiis et Numantiae *ib.* v. 30. 38, et quae defuncta est fratre consule *ib.* v. 66. *Frater hic plerumque putatur P. Cornelius Scipio P. f. consul ord. anno 738, patrem eius et Corneliae Biondius atti dell' accademia romana di archeologia VI p. 319 seq., quem sequitur Borghesius opp. 4, 70. 5, 289, statuit fuisse Cornelium (Scipionem?) consulem suffectum anno 716 (fasti Biond., CIL. I p. 467, ed. 2 p. 65); ut hic fuerit is ex prioribus maritis Scriboniae, ex quo illa ante annum 714 mater facta est. Sed obstat, quod Cornelius hic, si Scriboniam ante annum 714 matrem reddidit, tunc nondum fuit consularis, sed consularis aliquot demum annis postea factus est quam Scribonia ab eo divertisset, Suetonius autem tradit, ante annum 714 Scriboniam consularibus nuptam ex uno eorum matrem factam esse; praeterea, nisi erravit Suetonius, Cornelia putanda est genita esse eodem patre quo Cornelius Marcellinus. Fortasse utriusque pater fuit Cn. Cornelius Lentulus Marcellinus, qui potest inter maiores numerasse Scipiones Africanos vel certe a poeta laudatore potuit dici genus ducere a Scipionibus (Lentulos etiam in sepulcrum Scipionum se intrusisse monuit Mommsen). — Anno 714 in matrimonium eam accepit Caesar Appian. b. c. 5, 53, Dio 48, 16 (Zonaras 10, 21), Suet. Aug. 62; cf. Tac. a. 2, 27, Suet. de gramm. 19. Scribonia Caesaris t. 1–4. Ex Caesare mater Iuliae a. 715 Dio 48, 34 cf. 55, 10, Suet. Aug. 63, et statim ab eo dimissa Dio l. c., Suet. Aug. 62. 69, Vict. epit. 26, 'ob morum perversitatem', ut ipse prodidit Suet. Aug. 62, vel 'quod nimiam potentiam Liviae liberius tulisset' *ib.* 69. Anno 752 Iuliam filiam comitata in exilium Vell. 2, 100, Dio 55, 10, 'voluntaria exilii permansit comes' Vell. l. c. (videtur igitur filiae adsedissee usque ad eius mortem, quae evenit anno 767 = p. Chr. 14). Druso Liboni suavit, ne sibi mortem acceleraret (a. 769 = p. Chr. 16) Seneca ep. 70, 10 ('gravis femina' *ib.*; vix alia intellegitur). — Aphrodisium grammaticum, Orbilii servum, a domino redemit et manumisit Suet. de gramm. 19 (cf. supra sub Scribonio Aphrodisio).*

- 221 SCRIBONIA Crassi uxor, Pisonis Liciniani mater Tac. h. 1, 14 cf. Plut. Galb. 23 (ubi traditur *ἡ Σκριβωνία* pro *Σκριβωνίας*). Uxor scilicet M. Licinii Crassi Frugi consulis a. p. Chr. 27 (supra L 130), mater L. Calpurnii Pisonis Liciniani et reliquorum eius filiorum (cf. stemma pro positum supra sub M. Licinio Crasso Frugi). Horum uni cum parentes nomen imposuerint Cn. Pompeii Magni, videtur Scribonia fuisse ex posteris huius, soror videlicet M. Scribonii Libonis Drusi (supra n. 214), quem pronepotem Pompeii fuisse testatur Tac.

— AEMILIA CORNELIA SCRIBONIA MAXIMA.

— C. IAVOLENVS CALVINVS cet. Q. VVLCACIVS SCVPPIDIVS VERVS.

- 222 Scutarius, evocatus Augusti (cf. Mommsen eph. ep. 5 p. 144 not. 2), cui, cum iniuriarum postularetur, Augustus ipse affuit Suet. Aug. 56.

- 223 Scylla, ancilla Severi (*cf. supra sub Polyphemo*) *Martial.* 7, 38.
— POLLENIVS SEBENNVS.
- 224 C. SECIVS CAMPANVS consul a. 86 mense Ian. (suffectus sine dubio Domitiano consuli duodecimum), item mense Febr. cum Ser. Cornelio Dolabella Petroniano *act. Arv.; dipl. mil. (III p. 856)*.
- 225 Secunda, Maximo (*Claudio Maximo marito sine dubio suo*) super-vixit *Marc. Ant. εἰς ἐξουσίαν* 8, 25.
— CLAVDIA MARIA MAXIMA MARTIA SECVNDA.
— SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNA VALERIA SECVNDA COTIA(?) PROCILLA ... LVCVLLA.
— P. POMPONIVS SECVNDIANVS.
- 226 Secundilla, mulier procerissima, aetate Augusti: eius et Pusionis corpora miraculi gratia in conditorio hortorum Sallustianorum ad-servata *Plin. h. n.* 7, 75 (*Solin.* 1, 88).
— EGNATIA SECVNDILLA.
- 227 SECVNDINVS (*quod praecedit Cens., fortasse gentilicium fuit*) vir clarissimus in termino agri Caralitani *eph. ep.* 8, 719 (*fortasse aevi posterioris*).
— P. AELIVS SECVNDINVS.
— M. AVRELIVS SECVNDINVS.
— P. Aurelius Secundinus.
— L. Cammius Secundi[nus].
— T. CATIVS CATVLLINVS SEST[I]VS SECVNDINVS.
— Ti. Claudius Secundinus L. Statius Macedo.
— L. CREPEREIVS ROGATVS signo SECVNDINVS.
— DECIM(IVS) SECVNDINVS.
— Mummius Secundinus.
- 228 SECVN(DVS) proconsul Asiae sub Traiano nummus *Attaitarum in Phrygia ap. Mionnet IV* 240, 275; *Waddington fastes des prov. asiat. n. 110. Sine idonea causa putatur fuisse (Waddington l. c.; similiter iam Borghesius in epistula data ad Sestinium anno 1824, opp. 6 p. 251) pater P. Metilii Secundi legati Numidiae anno 123 (supra M 391), nec diversus n P. Met... consule suffecto anno 91 (M 381)*.
- 229 ...TIVS SECVNDVS [pro]cos. (Sardiniae) a. 70 miliarius *Sardus X* 8005.
- 229^a ...inius Secun[dus], equestribus militiis functus, vice Iulii Alexandri praefecti exercitus Iudaici, procurator Syriae t. *Aradius CIGr.* 4536 f. (*vol. III p. 1178*). *Fortasse, ut coniecit Mommsen (sed dubitat Hirschfeld Roem. Mitth. 1887 p. 152), C. Plinius Secundus, cf. supra sub eo (P 373)*.
- 230 Secundus, Lucensis libertus, bibliopola, apud quem, 'limina post Pacis Palladiumque forum' *Martialis* epigrammatum libri in mem-branis scripti venum prostabant *Martial.* 1, 2.

- T. Appalius Alfinus Secundus.
- L. Arrius Secundus.
- Atanius Secundus.
- C. C SECVNDVS.
- Caecilius Secundus.
- L. C[aeciliu]s Secundus.
- Carrinas Secundus.
- P. CASSIVS SECVNDVS.
- COMINIVS SECVNDVS.
- DIDIVS SECVNDVS.
- T. FLAVIVS SECVNDVS PHILIPPIANVS.
- L. Fulvius Rusticus Vet[tius] Secundus.
- A. GABINIVS SECVNDVS.
- P. GABINIVS SECVNDVS.
- M. HERENNIVS SECVNDVS.
- IVLIVS SECVNDVS.
- Iulius Secundus.
- Q. IVLIVS SECVNDVS.
- M. IVVENTIVS SECVNDVS.
- M. IVVENTIVS SECVNDVS RIXA POSTVMIVS PANSA VALERIANVS.
- C. Lepidius Secundus.
- MARIVS SECVNDVS.
- C. Metilius Secundus.
- P. METILIVS SECVNDVS PON
- L. PEDANIVS SECVNDVS.
- T. Petronius Secundus.
- C. PLINIVS CAECILIVS SECVNDVS.
- C. Plinius Secundus.
- . . . [POM]PONIANVS SECVNDVS P. CEST . . . IVS PRISCVS *cet.*
- P. . . . IVS POMPONIVS SECVNDVS.
- Q. POMPONIVS SECVNDVS.
- Q. POPPAEVS SECVNDVS.
- Satrius Secundus.
- T. SEXTIVS M. VIBIVS *OVE SECVNDVS LVC VESTINVS.
- STATILIVS SECVNDVS.
- L. Tuccius Secundus.
- Vibius Secundus.
- Vitruvius Secundus.
- Usienus Secundus.

231 M. SEDATIVS SEVERIANVS IVLIVS RVFINVS. *Memoratur in titulis Dacicis III 1562 (1). 1575 (2), Hispano II 2008 cf. suppl. p. 878 (3), Ostiensibus XIV 246 (4). 247 (5). 248 (6). 250 (7), item in tubo plumbeo urbano, ap. Lancianum syll. aq. n. 508 (8). M. Sedatius Severianus Iulius Rufinus t. 5, [Sever]ianus [Iulius Ru]finus t. 6, M. Se-*

datius Severianus *t.* 2. 4. 7, item *t.* 3 (nisi quod praenomen non plene extat), [Se]dati(us) Severianus *t.* 8, Severianus *t.* 1. C. f. *t.* 4. 5. 7. Tribu Quir. *t.* 5. 6. Temporibus Antonini Pii patronus complurium collegiorum Ostiensium *t.* 4-7 (a. 140 *t.* 4, a. 152 *t.* 7). Legatus Augusti (pro pr. provinciae Daciae) *t.* 2 cf. *t.* 1. (Anno 153 legatum Daciae fuisse collegit Borghesius *opp.* 3 p. 473 ex titulo III 83*, sed falso aut certe gravissime interpolato, quem praeterea non Severianus, sed M. Sorrianus traditur dedicasse, quod nomen ex Severiani nomine corruptum esse statuit Borghesius.) Consul (suff. a. inc.; anno 153 vel paullo postea, Borghesius *l. c.* propter titulum falsum modo citatum) *t.* 1, cum P. Septimio Apro *t.* 3.

232 M. SEDATIVS SEVERVS IVLIVS REGINVS M. filius (sine dubio eius qui praecedit), tribu Quir.; patronus eorundem collegiorum Ostiensium quorum pater XIV 246. 247. 248. 250.

233 C. Sedatius Velleius Priscus Macrinus, Palmyrae statua honoratus ab homine privato *t.* Palmyrenus CIGr. 4494 = *Papers of the American school at Athens III* p. 443 n. 642. Vix idem, sed tamen eiusdem familiae (ut coniecit Waddington ad Lebas 3, 584), Velleius Macrinus legatus Bithyniae sub Claudio Gothico (cf. sub hoc).

234 SEDATIVS, antea Theophilus, origine Nicaeensis (Νικαεός Arist. p. 506), senator Romanus (p. 477), praetorius (p. 506), valetudinis curandae causa Pergami degebat eodem tempore quo Aristides *Aristides or. XXIV. XXVI* (*l.* 1 p. 477. 506. 515 ed. Dindorf). De M. Sedatio Severiano (supra n. 231) cogitaverunt nonnulli (Borghesi *opp.* 8 p. 473), vix recte. In titulo Laodiceae ad Lycum rep. CIG. 3937, qui honoratur Seda[t]ius The[o]philus, eum eiusdem familiae esse coniecit Waddington *mém. de l'acad. des inscr.* 26, 1 (1867) p. 257.

235 M. Sedatus (Μάριος Σήδατος traditur, casu quinto): ad eum dedit Plutarchus librum inscriptum quomodo adulescens poetas audire debeat *Plut. moral.* p. 14 D ed. Xyl., I p. 33 ed. Bernardakis. Filius eius Cleander *ib.* p. 15 A.

— C. CALPETANVS RANTIVS SEDATIVS.

236 Segestes (ap. Strabonem altero loco traditur Αἰγέστης), nobilis Cheruscus, a divo Augusto civitate donatus *Tac. a.* 1, 58. Inimicus Arminii, qui filiam eius (Thusnelda) rapuerat *Tac. a.* 1, 55. A. p. Chr. 9 coniurationem Arminii Varo indicavit, sed frustra *Vell.* 2, 118; *Florus* 2, 30; *Tac. a.* 1, 55. 58. Occiso Varo et ipse 'consensu gentis in bellum tractus'; manserunt tamen inimicitiae cum Arminio *Tac. a.* 1, 55. 58. A. p. Chr. 15 a factione adversariorum circumsessus, auxilium petivit a Germanico; qui exercitu admoto eum cum magna propinquorum et clientium manu obsidione exemit et sedem ei in ripa Romana promisit *Tac. a.* 1, 55-59. A. p. Chr. 17 Romae spectavit triumphum, quem de propinquis eius Germanicus

egit *Strabo* 7 p. 292. Pater Segimundi *Tac. a. 1, 57*; *Strabo* 7 p. 291, et Thusneldae *Strabo* l. c.

237 Segimerus (Sigimer- *traditur ap. Vellei.*), princeps inter Germanos, pater Arminii *Vell. 2, 118. Aut hic aut is qui sequitur Segimerus* (Σιγιμερος), a. p. Chr. 9 una cum Arminio princeps coniurationis contra Varum initae *Dio* 56, 19.

238 Segimerus (Αγιμηρ- *traditur ap. Strabonem*), dux Cheruscorum, frater Segestis a. p. Chr. 15 in deditionem acceptus una cum filio *Tac. a. 1, 71*. Filius eius Sesithacus ductus in triumpho Germanici a. 17 *Strabo* 7 p. 292.

239 Segimundus (*sic Tac., Σεμγόνδης codices Strabonis*) Segestis filius, nobilis Cheruscus *Strabo* 7, 1, 4 p. 291; *Tac. a. 1, 57*; sacerdos apud aram Ubiorum, a. p. Chr. 9 relicto sacerdotio ad rebelles se contulit *Tac. a. 1, 57*. A. 15 patris mandata pertulit ad Germanicum; a quo benigne exceptus, cum praesidio Gallicam in ripam missus est *Tac. l. c.* Segestes pro eo deprecatur *Tac. a. 1, 58*. Ductus in triumpho Germanici a. 17 *Strabo* 7, 1, 4 p. 291.

— L. AELIVS SEIANVS.

— M. Naevius Seianus.

240 L. SEIVS proconsul (Siciliae) nummi Panormitani qui reperiuntur et alibi et in museis Berolinensi (*cf. Borghesi opp. 8, 396*) et Britanico *Greek coins in the Brit. mus., Sicil., p. 128, 13*), item ap. Imhoof-Blumer (*Klein Verwaltungsbeamte I p. 93*). Idem putatur a nonnullis (*cf. Borghesi l. c.; Klein l. c.*) L. Seius Tubero consul suff. a. p. Chr. 18, nescio num recte.

241 C. SEIVS CALPVRNIVS QVADRATVS SITTIANVS M. f., tribu Quir.; triumvir capitalis, quaestor provinciae Africae, tribunus plebis, praetor peregrinus; proconsul provinciae Narbonensis t. agri suburbanus XIV 2831. Diversus a Seio Quadrato (*infra n. 244*), sed fortasse ex posteris eius.

242 SEIVS CARVS Fusciani, praefecti quondam urbis (*eius qui sequitur*) nepos, ab Elagabalo anno 219 in Palatio occisus, quod militum in Albano monte tendentium nonnullos concitasset *Dio* 79, 4. Ad hunc pertinere puto fistulam aquariam in urbe repertam, *Bull. comunale* 1888 p. 397: [Se]iorum Cari et Fuscinillae; nam Carum cum fuisse illum nepotem Fusciani indicat cognomen Fuscinillae, sororis puto eius.

243 SEIVS FVSCIANS (sic *vit. Marci* 3, 8, nomen gentilicium firmat *Dio* 79, 4, praeterea Fuscianus; item in consulatu Fuscianus). Senatorii ordinis; condiscipulus Marci *vit. Marci* 3, 8. (Consul suff. a. inc.). Praefectus urbi *Dio* 79, 4, *Tertullian. ad nat.* 1, 16, *vit. Pert.* 4, 3, *Hippolytus refutat. haeres.* 9, 12 p. 452. 454 *Duncker*, sub Commodo, Victore episcopo urbis Romae *Hippolytus* l. c. Severus in praefectura *vit. Pert.* 4, 3. Consul iterum ordinarius a. 188 cum

- M. Servilio Silano *fasti*. Successit ei in praefectura P. Helvius Pertinax *vit. Pert. l. c.*
- 244 Seius Quadratus, propter amicitiam Seiani damnatus a. 32 *Tac. a. 6, 7. Non fuit senator, sed humilioris loci homo, cuius originem sibi non compertam esse ait Tac. l. c.*
- 245 Seius Saturninus (*gentilicium non plane certum, cum codex Florentinus bis exhibeat Sieius, semel Seeius*), archigubernus ex classe Britannica: de eius testamento lis exorta *Iavolenus libro undecimo epistularum (Dig. 36, 1, 48 [46])*.
- 246 L. Seius Strabo (*praenomen ex VI 9535; Seius Strabo V 4716 et ap. Tac., Strabo Dio; Velleius nomen non posuit*), origine Vulsiniensis *Tac. a. 4, 23 cf. 6, 8. Princeps equestris ordinis Vellei. 2, 127. (Ab Augusto praetorianis praepositus); a. p. Chr. 14 praefectus praetorio solus Tac. a. 1, 17; eodem anno ei collega datus filius L. Aelius Seianus ib. 1, 24. 6, 8; Dio 57, 19. Praefectus Aegypti Dio l. c. (Successorem fuisse Seium in praefectura Aemilii Recti, hunc autem praefectum Aegypti fuisse ab a. p. Chr. 1 ad a. 17, scilicet non diversum ab avunculo Senecae quem is tradidit Aegypto praefuisse per sedecim annos, ut Seius Strabo Aegyptum obtinuerit anno 17, statuit Borghesius opp. 4 p. 441, sed omnino de coniectura incerta; nesciit Borghesius, cum illa statuit, anno p. Chr. 10/11 praefectum Aegypti fuisse C. Iulium Aquilam.) Moritur in praefectura, herede Ti. Caesare Plin. h. n. 36, 197 (ubi Seii nomen, in codicibus corruptum, probabili coniectura restituit O. Hirschfeld Herm. 8, 473). Uxorem habebat e vetere et clarissima familia Vell. l. c., scilicet sororem Q. Iunii Blaesi consulis a. p. Chr. 10. Pater L. Aelii Seiani Tac. a. 4, 1, Dio 57, 19, et aliorum filiorum consularium Vell. (fortasse L. Seii Tuberonis, infra n. 248, sed vix M. Seii Verani, ut voluit Borghesi opp. 4 p. 445 seq., cf. infra sub hoc). — Servi eius V 4716. VI 9535.*
- 247 SEIVS SVPERSTES curator ut videtur operum locorumque publicorum, una cum Fabio Magno (*supra F 34*) VI 1585^b v. 41.
- 248 L. SEIVS TVBERO (*tria nomina extant in fastis Antiat. et XI 3196; Seius Tubero Tac.*) legatus Germanici in Germania a. p. Chr. 16 *Tac. a. 2, 20. Consul a. p. Chr. 18 cum Germanico, suffectus Ti. Caesari kal. Febr. ut videtur fasti Antiates (CIL. I ed. 2 p. 72), fasti fratr. Arv. (ib. p. 70), cf. XI 3196. A. 24 defecto corpore, a Vibio Sereno accusatur Tiberii insidias struxisse, sed statim a reis exemptus, quippe ex intima Tiberii amicitia Tac. a. 4, 29.*
- 249 M. SEIVS VERANVS consul (suff.) cum Lusio Saturnino t. *Salonitanus III 2028 = III S. 8753 semel tantum et male descriptus. Consul fuit temporibus Gaii vel Claudii, certe non ante a. 35 p. Chr., ut apparet ex mentione P. Memmii Reguli legati. Vix igitur hic (quod coniecit Borghesius opp. 4 p. 446) unus ex fratribus Seiani, quos iam ante a. 31 consulatu functos memorat Velleius 2, 127.*

250 [SE]IA FVSCINILLA, soror ut videtur [Se]ii Cari *fistula plumbea Romae reperta*, *Bull. comunale* 1888 p. 397, cf. sub *Seio Caro*.

251 Seia Gaetula, M. f., Naevii Censiti uxor, Naeviae Naevillae clarissimae feminae mater *tituli Cirtenses VIII 7054-7056*.

252 GNAEA SEIA HERENNIA SALLVSTIA BARBIA ORBIANA AVGVSTA. Sic tituli, nisi quod pro Gnaeae praenomine, recte scripto in t. Valentino, in t. Caesariensi est [G]nea, in t. Thibilitano dicitur esse Cnea; Γν. Σει. Ἐρε. Σαλλ. Βαρβ. Ὀρβιανὴ Σεβ. nummi Alexandrini, Γν. Σ. Ἐρ. Σαλλ. Βαρβ. Ὀρβιάννα nummus Sidetum ap. Mionnet III p. 482, 208, Γν. Σε. Σαλ. Βα[ρβία] Ὀρ[βιανὴ] Σε. alius nummus Sidetum ap. Friedländer act. acad. Berol. 1879, 335, in aliis nummis, ap. Mionnet II p. 484, 405. III p. 328, 150, suppl. V p. 139, 804. 231, 1365 seq. VI p. 300, 1387, eadem fere nomina minus plene lecta sunt aut minus plene extant. Sall. Barb. Orbian. Aug. nummi Romani, Σαλλ. Βαρβία Ὀρβιάννα Σεβ. nummi Alexandrini ipsi et marito communes, Βαρβία Ὀρβιανὴ Σεβ. nummus Ephesiorum ap. Mionnet III p. 115, 404, suppl. VI p. 179, 657.

Tituli: *Valentinus Hispaniae II 3734, Caesariensis Mauretaniae VIII 9355, Thibilitanus Numidiaae comptes rendus de l'Acad. d'Hipp. 1893 p. V (nobis descripsit Gsell). Nummi ap. Eckhel 7 p. 284-286, Cohen 4² p. 478 seq., p. 486 seq. Fortasse e maioribus eius Herennius Orbianus frater Arvalis temporibus Antonini Pii (cf. sub hoc, supra H 81). Coniux Augusti nostri t. Valentinus, t. Caesariensis, coniux domini nostri M. Aure[l]ii t. Thibilitanus. Severi Alexandri uxorem fuisse ostendunt nummi nonnulli, in quibus cum eo repraesentatur (Cohen l. c. p. 478), item tituli duo Caesarienses inter se collati VIII 9354. 9355. Fortasse haec uxor Alexandri, quam instigante Mamaea in Africam relegatam esse narrant Herodian. 6, 1, 10 et Zonaras 12, 15, quamquam huic Augustae vocabulum denegatum esse narrat Zonaras. Cf. supra sub Macrino M 22. Anno quinto et sexto mariti (29 Aug. 225/227) eam Augustae locum occupavisse ostendunt nummi Alexandrini, cf. v. Sallet die Daten d. alexandr. Kaisermünzen p. 54 (annus quintus est etiam in nummo Caesariensium Cappadociae ap. Mionnet IV p. 435, 302); etiam titulus Caesariensis VIII 9355 videtur positus esse a. 227. Nomen eius erasum (sed legitur) in t. Thibilitano; item nomen eius videtur fuisse (nunc plane erasum) in t. Puteolano X 1654.*

— Flavia Seia Isaurica.

— Cleopatra Selene v. Cleopatra.

— [F]L(AVIA) VITELLIA SEL[E]VCIANA.

253 SELEVCVS, tyrannus sub Elagabalo *Polem. Silvius latere.* (ap. Momms. chron. min. I p. 521). Cf. supra sub L. Iulio Aurelio Sulpicio Antonino (I 125) fin.

254 Seleucus, grammaticus Graecus, convictor Tiberii, ab eo ad mortem compulsus *Suet. Tib. 56*.

- 254^a Seleucus, mathematicus, qui Othonem ad res novas incitavit *Suet. Otho* 4. 6. *Vir Ptolemacus* (*Tac. h.* 1, 22, *Plut. Galb.* 23), *cf. supra sub Ptolemaeo* (P 766).
- 255 Seleucus, mathematicus, cuius consilio utebatur Vespasianus imperator *Tac. h.* 2, 78.
- 256 Seleucus, pantomimus fortasse *Iuvenal.* 10, 211.
 — Claudius Seleucus.
 — M. FL(AVIVS) VITELLIVS SELEVCVS.
 — IVL(IVS) ANTONIVS SELEVCVS.
- 257 Semno, dux Longionum (*sic traditur*), gentis Germanicae, cum filio a Probo captus et pace facta dimissus, *Zosim.* 1, 67.
 — SEMONIVS IVLIANVS v. Simonius Iulianus.
 — L. Arruntius Sempronianus Asclepiades.
 — IMP. CAES. M. ANTONIVS GORDIANVS SEMPRONIANVS AFRICANVS AVG.
- 258 P. Sempronius Aelius Lycinus. *Tituli Ancyran* III 244 (1). III S. 6756 (2). 6757 (3); *Dacicus* III S. 7659 (4). P. Semp. Ael. Lycinus t. 2, P. Ael. Semp[ro]n[us] Lycinus t. 3, Ael. Lycinus t. 1. 4. *Oriundus ut videtur Ancyra* (*cf. Momms. ad t. 2*). Omnibus equestribus militiis functus t. 2. 3. Procurator vicesimae hereditatum per provincias Galliam Narbonensem et Aquitanicam t. 2. 3. Procurator provinciae Daciae Porolis(s)ensis t. 2. 3 (procurator Augustorum duorum t. 4, qui t. positus est in Dacia pro salute eius). Procurator ducenarius Alexandriae ἰσίου λόγου t. 3 *cf. t. 2*. Procurator Augustorum duorum provinciae Syriae Palaestinae t. 2. Vir egregius t. 1. 'Imp. Caesari M. Aurellio Antonino invicto Augusto pio felici' statuum dicavit Ancyrae t. 1 (*Caracallae aut Elagabalo; unde sequitur plerisque muneribus illum functum esse sub Severo et Caracalla*).
- 259 Sempronius Aquila, ab epistulis Graecis Augusti t. *Ancyranus Bull. de corr. hell.* 7, 1883 p. 20, *arch. epigr. Mitth. aus Oestr.* 9, 1885 p. 123. Filia Sempronia Romana *ib.*
- 260 L. SEMPRONIVS ATRATINVS. Nummi, *ap. Eckhel* 6 p. 56, *Babelon monnaies de la rép. romaine* II p. 434 seq. n. 14–18. Tria nomina exhibent fasti triumph. Cap. (paene plene etiam fasti augurum), item *Dio* 49, 39. L. Atratinus nummi, Atratinus Cic., *Ioseph.*, *Hicronym.* L. f. fasti triumph. Cap., fasti augurum (memorat patrem, nomine non posito, Cic. pro Caelio 1, 1. 31, 76), L. n. fasti triumph. Cap. Adulescens accusat M. Caelium (a. 698) Cic. pro Cael. 1, 2. 3, 7 seq. 7, 15, septemdecim annos natus *Hicronymus chron. ad a. 1996* (natus igitur anno 681). Augur nummi, cooptatus in collegium anno 714 fasti sacerdotales (*CIL. I ed.* 2 p. 60). Verba facit in senatu pro Herode Iudaeo *Ioseph. bell.* 1, 14, 4. Praefectus classis (M. Antonii) nummi *ap. Babelon* n. 15–18, cusi inter annos 716 et 720, cusi autem putantur in Sicilia (solus nummus *ap. Babelon* n. 14 antiquior est anno 715, et in eo nondum dicitur praefectus classis). Circa eadem fortasse tempora et in

honorem eius cusus nummus Lacedaemoniorum (Eckhel 2, 283, Mionnet suppl. IV 221, 9, Imhoof-Blumer monnaies grecques [1883] p. 172, 85; mus. Berol.) cum inscriptione Ἀτρατῖνος et capite, quod potest esse eius (cf. Imhoof-Blumer l. c.). Consul designatus nummi ap. Babelon n. 17. 18 (sine dubio anno 715 inter reliquos, quibus, pace Miscni facta, consulatus destinatus est, cf. Borghesi opp. 2, 417). Consul a. 720 cum L. Scribonio Libone fasti, a M. Antonio consule ord. sibi suffectus ipsis kal. Ianuariis Dio 49, 39 cf. App. b. c. 5, 73. Proconsul (Africae) fasti triumph. Cap. Triumphat ex Africa d. 12 Oct. 738 fasti triumph. Cap. (CIL. I ed. 2 p. 50); cf. tab. triumph. Barber. (ib. p. 77). Morborum taedio in balneo sua voluntate exanimatus, heredem reliquit Augustum Hieronymus ad a. 1996. — Adulescens disertus (a. 698) Cic. pro Cael. 7, 15. Clarus inter oratores Hieronymus l. c. — Huius ut videtur libertus L. Sempronius Lethaeus Atratini l. VI 6835; item huius ut videtur L. Sempronius Atratini l. Polyclitus, Thyatiris scribae publici (γραμματέως) munere functus Bull. de corr. hell. 1886 p. 401. — Incertum num hic Atratinus maritus Anniae VI 11748. Fortasse ab hoc oriundus Atratinus consul ord. a. 89. Cf. praeterea sub Sempronia Atratina.

- 261 L. SEMPRONIVS C.... CELSVS [SERV]ILIVS FABIANVS L. f., tribu Quir. (pater et tribus non statim post Sempronii sed post id quod sequebatur nomen collocata in t.), pr[o]consul provinciae Baeticae, iuridicus per Apuliam et Calabriam VI 1513/4.
- 262 Sempronius Caelianus, egregius iuvenis, duos servos repertos inter tirones misit ad Plinium legatum Bithyniae (tribunus militum vel praefectus ut videtur) Plin. ad Trai. 29. 30.
- 263 [Sem]pronius Cresce[n]s (gentilicium potest etiam fuisse [A]pronius) nominatur in testamento Dasumii VI 10229 v. 21.
- 264 Sempronius Densus (Ἰνδρῖσος pro Δῆνσος Plut.), centurio praetoriae cohortis, pro Pisone se percussoribus opposuit Tac. h. 1, 43 (Galbam contra percussores defendens occisus est Plut. Galb. 26, Dio 64, 6).
- 265 SEMPRONIVS GRACCHVS 'familia nobili, sollers ingenio et prave facundus' Tac. a. 1, 53. Fortasse hic Gracchus poeta tragicus Ovidius ex P. 4, 16, 31, Priscianus I p. 206. 269 Hertz (supra G 127). Incertum num hic Ti. Sempronius Gracchus triumvir monetalis sub Augusto (infra n. 267). Adulter Iuliae tam vivo M. Agrippa quam postea cum Tiberii uxor esset Tac. a. 1, 53, Vell. 2, 100; ab eo compositae credebantur litterae quas Iulia patri Augusto cum insectatione Tiberii scripserat Tac. 1, 53. A. 753 in insulam Cercinam relegatus Tac. l. c. cf. Vell. 2, 100 (fuisse cum tribunum plebis anno 752, scilicet cum inter adulteros Iuliae quem exacto demum tribunatus anno damnatum esse narrat Dio 55, 10, coniecit Nipperdey). Comes ei in exilio C. Gracchus filius infans Tac. a. 4, 13. A. 767 (= p. Chr. 14) iussu Tiberii occisus Tac. a. 1, 53. Uxor Alliaria Tac. l. c.

- 266 C. Sempronius Gracchus, eius qui praecedit filius, infans patrem Cercinam comitatus, ibique adultus 'inter extorres et liberalium artium nescios', deinde mercaturam faciendo per Africam et Siciliam vitam sustentabat; a. p. Chr. 23 accusatus, quod Tacfarinatem frumento iuvisset, sed absolutus *Tac. a. 4, 13.* — *Vix hic Gracchus praetor a. 33 Tac. a. 6, 16 (supra G 122); potius hic C. Gracchus qui a. 35 Granium Marcianum senatorem maiestatis postulavit Tac. a. 6, 38.*
- 267 TI. SEMPRONIVS GRACCHVS (Graccus scribitur in nummis) triumvir monetalis sub Augusto (paullo post a. 739 ut videtur, cf. Mommsen *hist. rei numm. p. 744 not. 15*) nummi aenei ap. Eckhel 5, 304, Babelon *monnaies de la rép. rom. II p. 436 n. 20, 21.* Fortasse idem Sempronius Gracchus adulter Iuliae, relegatus a. 753 (supra n. 265). Filius potest fuisse Ti. Sempronii Gracchi quattuorviri monetalis eodemque tempore quaestoris designati, cuius extant nummi aurei et argentei (ap. Babelon *l. c. p. 432 seq. n. 10-13*), cusi ut videtur circa a. 716-718 (Momms. *hist. rei numm. p. 742*).
- 268 TI. SEMPRONIVS GRACCHVS (Graccus dicitur fuisse in t.) T[i.] f. (?), V[et.] (?), salius Collinus (hoc solum certum, quamquam salii et Collini vocabulo in apographo transposita), decemvi[r] stlitibus iudicandis] (?), q(uacstor), lega[tus], [comes] L. Caes(aris) Augusti [filii] (?) t. urbanus VI 1515 semel, et negligentissime quidem, descriptus. Fortasse idem qui praecedit. — Cf. praeterca supra sub Gracchis (G 122-128).
- 269 M. Sempronius Liberalis (Sempronius Liberalis pap. Lat., item pap. Gr. n. 26, [Μά]pxος ιβ . . α? λ? pap. Gr. n. 372) praefectus Aegypti certe a d. 29 Aug. 154 (pap. Gr. n. 372) ad annum 156 (pap. Lat.) papyrus Aegyptiaca Latine scripta, eph. ep. 7 p. 458 cf. p. 461; papyri Graece scriptae, *Urk. aus den k. Museen zu Berlin I n. 26. II n. 372.*
- P. AEL(IVS) SEMPRONIVS METROPHANES.
- 270 Postumus Sempronius P, una cum Metilia Rufina (M 396) memoratus VI 26151 (fragmentum epistylis). Fortasse homo nobilis.
- 271 L. SEMPRONIVS PROCVLVS clarissimus vir Lanciani *syll. aq. n. 334.* (Proculum iuris auctorem Sempronium fuisse olim credebatur propter scripturam traditam Dig. 31, 47, sed corruptam, et ita etiam suppletum est a Rudorffio in testamento Dasumii VI 10229 v. 29, sed vix recte, cf. supra sub Proculis, P 741. 750).
- 272 M. SEMPRONIVS PROCVLVS FAVSTINIANVS vir clarissimus, maritus Praeciliae Severianae clarissimae feminae, pater Maconiae Severianae VI 3834 (saeculo p. Chr. quarto titulum adiudicat Lanciani *bull. com. 1883 p. 229*).
- 273 Sempronius Rufus (gentilicium singuli tantum codices ep. 4, 22. 5, 9 servaverunt), amicus Plinii, ad quem is dedit ep. 4, 22. 5, 9, fortasse etiam ep. 7, 25 (ubi cognomen tantum traditur). Fortasse idem Rufus, amicus Plinii, cuius librum laudat ille ep. 9, 39.

- 274 Sempronius Rufus, origine Hispanus (Ἰβηρ), spado, veneficus et praestigiator (φαρμακὸς καὶ γόης), a Severo in insulam relegatus, sub Caracalla multum potuit *Dio* 77, 17.
- 275 L. Sempronius Ruf[us] *fistula plumbea Romae rep., ap. Lanciani syll. aq. n. 574 = Notizie degli scavi 1880 p. 128.*
- 276 Sempronius Senecio, eques Romanus, accusatur apud Traianum *Plin. ep. 6, 31, 8. 11.*
- 277 Sempronius Tucce: eum adloquitur *Martial. 7, 41.*
— P. Sallustius Sempronius Victor.
- 278 C. Sempronius Urbanus, procurator Augusti *tituli Dacici III 1298. III S. 7918.*
- 279 Sempronia, Rufi cuiusdam uxor, quae a nescio quo rapta, ad maritum rediit; Rufo superstes *Martialis 12, 52.*
- 280 SEMPRONIA ATRATINA. *Tituli Attici, CIAtt. III 866 (1); Herm. 30, 1895 p. 630 (2); Eleusinius, Ἐφημ. ἀρχ. 1895 p. 110 n. 26 (3). Cognomen habet t. 2, Σεμπρωνία nude t. 3, Σεμπρωνία t. 1. L. f. t. 1. 3, [Atra]tini filia t. 2, soror ut puto L. Sempronii Atratini consulis a. 720 (supra n. 260). L. Gellii Publicolae (consulis a. u. c. 718, supra G 79), uxor t. 1. 3 (etiam in t. 2 P littera ex cognomine mariti superesse videtur). Statuam eius Athenis in arce restituit Claudius t. 2.*
- 281 SEMPRONIA ATRATINA: eius libertus L. Sempronius Atratinae l. Faustus VI 6834, liberta Sempronia Peloris Atratinae opstetrix VI 6832. Aut eadem quae praecedit, soror L. Sempronii Atratini (supra n. 290), aut filia eius (una cum illis titulis rep. est titulus liberti huius VI 6835).
- 282 SEMPRONIA ROMANA, Sempronii Aquilae (supra n. 259) filia, tribuni plebis, praetoris designati (nomen perit) uxor t. *Ancyranus Bull. de corr. hell. 7 p. 20 = Arch. ep. Mitth. aus Oesterr. 9 p. 123.*
— FABIVS SENATOR.
- 283S SENECA, legatus ut videtur pro pr. Lyciae et Pamphyliac temporibus Hadriani: eius epistula inter alias incisa in mausoleo Opramoae Rhodiapolitano *Reisen in Lykien p. 106 VII^a, cf. Lociry ib. p. 133.*
- 284 Seneca, rhetor, ideo quod grandia omnia conquisivit, vocatus Seneca Grandio; vituperatus ab Annaeo Seneca *suas. 2, 17.*
— (L.?) Annaeus Seneca.
— L. ANNAEVS SENECA.
— M. Calpurnius Seneca Fabius Turpio Sentinatianus.
— Cn. Coelius Seneca.
— Alfenus Senecio.
— L. Alfenus Senecio.
— L. ALFENIVS SENECIO.
— Claudius Senecio.
— COELIVS SENECIO.
— Cornelius Senecio.

- Q. CORNELIVS SENECIO ANNIVS.
- Q. CORNELIVS SENECIO PROCVLVS.
- HERENNIVS SENECIO.
- C. Iu[l(ius)] Senecio.
- L. Lollius Senecio.
- M. Lollius Senecio.
- SENECIO MEMMIVS AFER *v. sub* Memm-.
- L. MEMMIVS TVSCILLVS SENECIO.
- M. NVMMIVS SENECIO ALBINVS.
- M. NVMMIVS VMBRIVS SENECIO ALBINVS.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTIVS *cet.* SOSIVS PRISCVS.
- Sempronius Senecio.
- Q. SOSIVS (*sive* SOSSIVS) SENECIO.
- L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECIO PROCVLVS.
- M. VALERIVS SENECIO.
- M. VLPIVS SENECIO SATVRNINVS.
- Cornelius Senex.
- Iulius Senex.
- Senianus *v.* Saenianus.
- Ti. Cla(udius) Senill(us?).
- 285 SENNIVS SABINVS (*nomen gentilicium fortasse corruptum, quamquam bis sic scriptum*) proconsul, ut videtur, certe praeses provinciae *Ulpianus libro VIII de officio proconsulis, Dig. 48, 18, 1 pr. et 5.*
- M. Calpurnius Seneca Fabius Turpio Sentinatianus.
- 286 Sentius, ut amicus Vespasiani adhuc privati memoratus una cum Thrasea et Sorano; sub Nerone ut videtur iudicio circumventus *Tac. h. 4, 7.*
- 287 Sentius, centurio, bello Parthico Traiani legatus ad Mebarsapem regem Adiabenes missus, et ab eo in vincula coniectus, adpropinquans Romanis Adenysra castellum eis aperuit *Dio 68, 22 (exc. de leg.).*
- 288 CN. SENTIVS: per hunc et A. Plautium Claudius Britanniam devicit *Eutrop. 7, 13. Videtur intellegi Cn. Sentius Saturninus cos. a. 41, sub quo cf.*
- 289 C. SENTIVS ABVRNIANVS unus ex pueris senatorum filiis qui fratribus Arvalibus a. 120 ministrabant *act. Arv.*
- 290 Sentius Augurinus (*sic ep. 4, 27, Augurinus ep. 9, 8*), carminum scriptor; recitantem eum audivit Plinius *Plin. ep. 4, 27.* Origine Veronensis ut videtur *ib. 4, 27, 4.* Familiaris (Vestricii) Spurinnae et (Arrii) Antonini 'gravissimorum senum', ipse adulescens *ib. 4, 27, 5. 6.* Ad eundem scripsit Plinius *ep. 9, 8. Cf. praeterea supra sub Q. Gellio Sentio Augurino.*

— Q. GELLIVS SENTIVS AVGVRVNVS.

291 SEX. SENTIVS CAECILIANVS. *Titulus Amiterninus IX 4194 (1). Memoratur in milliario Africano VIII 10165 (2) et in termino item Africano, Comptes rendus de l'Acad. des inscr. 1894 p. 46 (3).* [S]ex. Sentius (deinde hiatus traditur, vix recte) Caecilianus t. 2. Se[nt]ius Caecil[ia]nus t. 3, ntius Caecilianus t. 1. Sex. f. t. 1 (praenomen hoc patris probat, in t. 1 non alium intellegi).

Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis VIII Augustae, [quaestor pro pr]aet. (vel [quaestor prov. B]aet., utrumque supplementum proposuit Mommsen), aedilis plebis t. 1. Praetor t. 1. 3. [Leg. p]r. pr. prov. t. 1. [Cur. a]lvei Tiberis et riparum t. 1. L[eg. l]eg. XV Apollinaris t. 1. Legatus Augusti (Vespasiani, ut ex vestigiis nominis in lapide relictis coniecit Hirschfeld act. acad. Berol. 1889 p. 431 not. 92) pro pr. (exercitus Africani ut videtur) t. 2; g. (fortasse [leg. Aug. leg. III Au]g.) t. 1 (supplementum proposuit Cagnat l'armée d'Afrique p. 287). Legatus praetorius (vel fortasse in ipsa praetura legatus, sed illud potius significatur praetoris vocabulo adiecto in t. 3) imp. Vespasiani in Africa, una cum Rutilio Gallico legato consulari fines provinciae Africae veteris et novae derigit t. 3 (potest hoc munere functus esse ut legatus exercitus Africani). Legatus pro pr. utriusque Mauretaniae t. 1 (nescimus quam ob causam Mauretaniae procuratoribus ademptae, per aliquod tempus legato traditae sint). Consul t. 1. Uxoris nomen fuit, sed periit, in t. 1.

292 Sentius Potitus: rescriptum divorum fratrum ad eum Paulus libro singulari de officio praetoris tutelaris, fr. Vat. 245.

293 C. SENTIVS SATVRNINVS cos. a. 735. Tria nomina exhibent Vell. 2, 92, fasti Capitolini in notitia de ludis saecularibus (CIL. I ed. 2 p. 29), fasti Colotiani sub a. 735 (ib. p. 64); ὁ αἰὼς Σέντιος Dio 54, 10, 55, 28, C. Sentius vel Sentius act. lud. saec., Sentius Saturninus Vell. 2, 77. 105; cognomine tantum uluntur Iosephus et Appianus.

C. f. fasti Cap., Dio ind. l. 54, C. n. fasti Cap. Vix oriundus a L. Sentio C. f. triumviro monetali temporibus Sullanis, Mommsen röm. Münzw. p. 579 n. 207, sed ex eadem fortasse domo (quam domum Atina oriundam fuisse statuit Borghesius opp. 2, 276 collatis Cicerone pro Planc. 8, 19 et inscriptione urbana VI 2722); plane incertum num parentela coniunctus cum Sentia matre Scriboniae Caesaris. Ad Sex. Pompeium confugit (tempore ut videtur proscriptionis) Vell. 2, 77. A. 714 iussu Pompeii Iuliam matrem M. Antonii ad filium deducit Appian. b. c. 5, 52. Pace Miseni facta rei publicae restituitur Vell. 2, 77. Consul ord. a. 735, primum solus Vell. 2, 92, cum alter locus Augusto absenti servaretur Dio 54, 10, deinde cum Q. Lucretio Vespillone Dio l. c.; fasti. In consulatu 'cuilibet veterum consulum gloriae comparandus' Vell. 2, 92 cf. 105. Quindecimvir sacris faciun-

dis, memoratur a. 737 in actis ludorum saecularium *Eph. ep.* 8 p. 241; magister quindecimvirum *fasti Cap.* Proconsul ut videtur Africae (ut coniecit *Borghesius opp.* 8 p. 495), novae coloniae Karthagini 'sollemnia enarravit' *Tertullianus de pallio* 1. (Cum *L. Domitius Ahenobarbus*, consul a. 738, proconsul Africae fuerit a. 742, hunc anno 740/1 proconsulem Africae fuisse coniecit *Tissot fastes* p. 40). Legatus provinciae Syriae *Iosephus ant.* 16, 9, 1. 2. 16, 10, 8. 17, 1, 1. 17, 2, 1. 17, 3, 2, *bell.* 1, 29, 3 eo tempore quo Herodes Alexandrum et Aristobulum filios interfecit, i. e. circa a. 747 *Ioseph. ant.* 16, 11, 3. 17, 1, 1, *bell.* 1, 27, 2. 3. 1, 28, 1. Censum egit in Iudaea *Tertullian. adv. Marcionem* 4, 19. Legatus olim Augusti, a. p. Chr. 4 (= a. u. c. 757) *Ti. Caesaris* in Germania *Vell.* 2, 105 (consulem anni 735 intellegendum esse diserte ait *Vell.*); res gestae eius in Germania a. 4—6 *Vell.* 2, 105. 109. 110; ob eas ornamentis triumphalibus ornatus *Dio* 55, 28. Mortuum esse ante Augustum ex silentio *Taciti* colligi potest. Pater trium filiorum *Iosephus ant.* 16, 11, 3, *bell.* 1, 27, 3 (v. infra n. 294. 295. 297). Frater eius memoratur *Iosephus ant.* 17, 1, 1.

294 C. SENTIVS SATVRNINVS cos. a. p. Chr. 4 (sic plene in consulatu *XI* 1421 v. 52, item *Dio ind. lib.* 55, paene plene *fasti Cap.*, *fasti Arv.*; C. Sentius *fasti Gabini*, kal. Amiterninum, alibi, Saturninus *chronographus anni* 354). C. f. *Dio ind.* Filius sine dubio eius qui praecedit, natus maximus, frater eius qui sequitur. Patris, legati provinciae Syriae, comes (*πρεσβυτέρης Ioseph. ant.*), circa a. 747 una cum duobus fratribus interest consilio habito de regis Herodis filiis *Ioseph. ant.* 16, 11, 3, *bell.* 1, 27, 3. Consul ord. a. p. Chr. 4 cum Sex. Aelio Cato *fasti* (ab his consulibus rogata lex Aelia Sentia, *Gai. inst.* 1, 13 seq., *Dig.* 40, 9, *cet.*). — Huius ut videtur libertus C. Sentius Saturnin(i) l. 295. 297). Primus *VI* 6124.

295 CN. SENTIVS SATVRNINVS cos. a. p. Chr. 4. Cn. Sentius *Tac. a.* 2, 74. 3, 7, Sentius *ib.* 2, 76 seq., Saturninus *III S.* 6703; in consulatu Cn. Sentius Saturninus *fasti Cap.*, *VI* 1263. 1264, Cn. Sentius *fasti fratr. Arv.*, Cn. Se... *fasti Gabini*. C. f., C. n. *fasti Cap.* (filius sine dubio C. Sentii Saturnini consulis a. 735). Hic quoque videtur unus e tribus C. Sentii Saturnini filiis, quos a patre consilio de Herodis filiis adhibitos esse narrat *Ioseph. ant.* 16, 11, 3, *bell.* 1, 27, 3. Consul suff. a. p. Chr. 4 ex kal. Iul. cum C. Clodio Licino *fasti* (cf. *supra*). Comes Germanici in Syria; hoc defuncto a. p. Chr. 19 administrationem provinciae Syriae suscepit, Pisonem reppulit *Tac. a.* 2, 74—81 cf. 3, 7. Legatus Tiberii in Syria etiam a. p. Chr. 21 (vel etiam postea) *III S.* 6703 (videtur ■ Tiberio successor datus esse Pisoni, cf. *Mommsen ad III S. l. c.*). Huius ut videtur Cn. Sentii Saturnini servus *VI* 6125; ancilla Erato Cn. Senti *Bull. com.* 1880 p. 61, 292.

296 CN. SENTIVS SATVRNINVS cos. a. p. Chr. 41. Tria nomina exhibent *Ioseph. ant.* 19, 2, 1, l. urbanus *Notizie* 1890 p. 214, item in

- consulatu fasti fer. Lat., Dio ind. l. 59, VI 20141. — Cn. f. Dio ind. l. 59. Filius sine dubio eius qui praecedit. Fortasse hicinus praetor urbanus a. p. Chr. 37 fasti fratr. Arv. (sed potest etiam cogitari de C. Suetonio Paullino, Henzen act. Arv. p. 198). Consul ord. a. p. Chr. 41 cum C. Caesare Augusto quartum fasti, deinde cum Q. Pomponio Secundo Ioseph. bell. 2, 11, 1; Io. Antiochenus fr. 84 (Müller fr. h. Gr. IV p. 572); VI 20141. Interfecto Gaio, auctor libertatis recuperandae Ioseph. ant. 19, 2, 1–3 cf. bell. 2, 11, 1; Io. Antioch. fr. 84 Müller (ex Dione). Per Cn. Sentium et A. Plautium Claudius Britanniam devincit Eutrop. 7, 13; videtur fuisse inter primarios comites Claudii expeditione Britannica, cf. Hübner Herm. 16, 519. Ex auctoritate Claudii nescio quod opus reficiendum curat Notizie 1890 p. 214.*
- 297 L. SENTIVS SATVRNINVS: eius servus vestificus VI 9979. Videtur fuisse nobilis homo, ex domo eorum qui praecedunt, fortasse tertius filiorum C. Sentii Saturnini consulis a. 735.
- 298 C. SENTIVS SEVERVS QVADRATVS clarissimus vir, amicus et comes Augusti t. Mediolanensis V 5811.
- 299 SENTIA SABINA (Savina lapis), marito, 'oratori sui temporis primo' (nomen periit) titulum posuit t. urbanus ineditus (v. CIL. VI add.).
— [S]ATRIVS SEP...TVS.
- 300 Septicius, amicus Torquati (supra M 122) Horat. epist. 1, 5, 26.
- 301 Septicius, a quo argentum Septicianum Martial. 4, 88, 3. 8, 71, 6 cf. Friedländer ad 4, 88, 3.
- 302 C. Septicius Clarus (Septicius Clarus vit. Hadr., Plin. ep. 1, 15, Septicius Plin. ep. 1, 1. 7, 28. 8, 1, Σεπτίμιος Lydus; C. Septicius Plin. ep. 2, 9, 4; praenomen firmat t. Ostiensis XIV 1594). Ad eum dedit Plinius ep. 1, 1. 15. 7, 28. 8, 1; eius hortatu Plinius epistulas suas collegit et edidit Plin. ep. 1, 1. — Ab Hadriano praefectus praetorio factus in locum (Sulpicii) Similis, una cum Q. Marcio Turbone vit. Hadr. 9, 5. Ei cum esset praefectus praetorio Suetonius Tranquillus vitas Caesarum dedicavit Lydus de mag. 2, 6 p. 171 ed. Bonn. Cum apud Sabinam uxorem Hadriani familiaris se egisset, praefectura ei ablata vit. Hadr. 11, 3 (factum id esse cum Hadrianus in Britannia degeret, videtur colligi posse ex vit. l. c., cf. Tillemont 2, 238, videtur autem Hadrianus in Britannia degisse a. 121, Tillemont l. c., vel 122, Dürr Reisen des Hadrian p. 36). Ab Hadriano primum ad summos honores eVectus, postremo hostis loco habitus vit. Hadr. 15, 2. Avunculus Erucii Clari Plin. ep. 2, 9, 4. Huius sine dubio Septici Clari servus (cum filio C. Septicio) XIV 1594 (Ostiac).
— Q. Caecilius Cisiacus Septicius Pica Caecilianus.
- 303 Septicia, mater Trachalorum Ariminensium, irata filiis secundas nuptias cum Publicio quodam admodum sene contraxit, testamento etiam utrumque filium praeteriit, quam rem Augustus, aditus a filiis, correxit Val. Max. 7, 7, 4.

— C. SERVILIUS *SEPTIDIANVS FIRMVS.

— M. PETRONIVS SVRA SEPTIMIANVS.

— L. FABIVS CILO SEPTIMINVS CATINIVS ACILIANVS *cet.*

— L. LICINIVS SEPTIMINVS.

— Porcius Septiminus.

304 Septiminus (*sic vit. Alex. 17, 2, Septimius 48, 7*), scripsit vitam Severi Alexandri *vit. Alex. 17, 2. 48, 7.*

305 SEPTIMIVS (Ἐπτιμῖος traditur ap. Zosimum, Septiminus *codices epitomae teste Opitzio act. soc. Lips. 2 p. 251*), Aureliani tempore apud Dalmatas imperator effectus, mox a suis obtruncatur *Vict. epit. 35, 3*; sub Aureliano, cum novas res moliretur, statim oppressus *Zosim. 1, 49.*

306 Septimius, amicus (et commilito *Porphyr.*) Horatii, eques Romanus *Porphyr. ad carm. 2, 6*, ad quem Horatius dedit *carm. 2, 6*. Eundem ut videtur commendat Ti. Neroni *ep. 1, 9*. (*Vix idem, quamquam id perhibent scholia Cruquiana, Titius comes Ti. Neronis Hor. ep. 1, 3, 9.* Nec diversus Septimius tam Horatio quam Augusto notus, memoratus in epistula Augusti ad Horatium *Suet. vit. Horat. (p. 45 ed. Reifferscheid).*

307 Septimius, centurio in exercitu Germaniae inferioris, a. p. Chr. 14 a militibus seditiosis occisus *Tac. a, 1, 32.*

308 Septimius, miles ut videtur, a. 69 una cum Nymphidio castra praetoria ingressus eum contra ictus defendit *Plut. Galb. 14.*

309 Septimius: libros observationum ab eo editos citat *Quintilianus 4, 1, 19. Cf. Teuffel Lit. § 315, 5.*

310 Septimius *vit. Sev. Alex. 48, 7. V. Septiminus.*

311 (SEPTIMIVS) AFER (an APER? *cf. infra sub Septimio Apro*), frater patruelis Caracallae, ab eo occisus post mortem Getae *vit. Carac. 3, 6.*

312 L. Sep(timius) Agathonicus, vir egregius *t. suburbanus*, ap. *Tomasettium bull. com. 1895 p. 161.*

313 L. Sep(timius) Agrippinus, eius qui praecedit filius *t. suburbanus*, ap. *Tomasettium l. c.*

314 Sept(imius) Aistomodius (*de Aistomodii nomine cf. Th. v. Griebenger Beiträge zur Gesch. der deutschen Sprache u. Litteratur 18, 1894 p. 393*), rex Germ(anorum) (*i. e. regulus gentis alicuius Germanicae, a Severo civitate donatus*), Carnunti a fratribus Septimio Philippo et Septimio Heliodoro sepultus *t. Carnuntinus III 4453.*

— D. CLODIVS SEPTIMIVS ALBINVS CAESAR.

315 [Sep]timius Amandus, [vir] perfectissimus, rationalis *t. Aquileiensis V 858. Fortasse sub Diocletiano demum vixit.*

316 SEPTIMIVS ANTIPATER clarissimus vir, patronus ordinis sacerdotum domus Augustae (temporibus ut videtur Commodi) *VI 2010. Eundem esse Antipatrum sophistam, magistrum Caracallae et Getae, Septimio Severo ab epistulis, postea inter senatores adlectum et Bithyniae praef-*

fectum, de quo Philostratus vit. soph. 2, 24, cf. sub Antipatro (supra A 583), coniecit Borghesius opp. 3, 23.

317 L. Sep(timius) Antonius Agath[o]nicus, vir perfectissimus, a rat. h.... (vix a rat. h[ereditiatium]; ceterum non certum num haec ad hunc spectent, quippe quae in t. non statim nomen eius sequantur, sed post nepotis demum vocabulum adiecta sint); pater L. Septimii Agathonici viri egregii t. suburbanus, Bull. comun. 1895 p. 161 (cf. sub filio).

318 (SEPTIMIUS) APER patruus magnus (ex emendatione probabili Madvigii) Septimii Severi, consularis vita Severi 1, 2. Idem videtur qui sequitur.

319 P. SEPTIMIUS APER consul suffectus cum M. Sedatio Severiano II 2008 (temporibus Antonini Pii, cf. sub collega). Idem videtur qui praecedit.

— L. FLAV(IVS) SEPTIMIUS APER OCTAVIANVS.

— Septimius Apsaeus. V. supra sub Apsaeo (A 791).

320 SEPTIMIUS ARABIANVS (sic altero loco, Arabinus altero), 'famosus crimine furtorum et sub Heliogabalo iam liberatus', cum ad Alexandrum venisset salutatum, hic graviter in eum exarsit vit. Alex. 17, 3.

— Tyrius Septimius Azizus.

321 (SEPTIMIUS) BASSIANVS = M. AVRELIVS ANTONINVS CAESAR = IMP. CAES. M. AVRELIVS (SEVERVS) ANTONINVS AVGVSTVS, qui et CARACALLA. L. Septimii Severi filius maior Herod. 3, 10, 5, vit. Sever. 10, 3, vit. Get. 1, 4, ex Iulia Domna Dio 78, 24, Oppian. cyneg. 1, 4 (ex priore matrimonio vit. Sev. 20, 2 cf. vit. Carac. 10, 1, vit. Get. 7, 3, Vict. Caes. 21, Eutrop. 8, 20, Oros. 7, 18, 2, male), Bassianus dictus ex nomine avi materni Vict. epit. 21, natus Lugduni Vict. epit. 21 cf. vit. Sever. 3, 8, 9, d. 4 Apr. Dio 78, 6 (quod confirmatur papyro Aegyptiaca Herm. 20, 1885 p. 438 cf. Wilcken ib. p. 473, item titulo Ostiensi XIV 119 cf. Hirschfeld Wiener Studien f. class. Phil. 1884 p. 120 not.; d. 6 Apr. vit. Carac. 6, 6), anno 186 (quippe annum decimum tertium agens, cum particeps imperii paterni diceretur vit. Sev. 16, 3, vit. Diad. 6, 8; annum 188 indicat Dio 78, 6 [Zonar. 12, 12], sed cf. Wirth quaest. Severian. [diss. Bonn. 1888] p. 19, annum 174 vit. Carac. 9, 1, Eutrop. 8, 20, omnino male).

A patre, cum iret contra Clodium Albinum (a. 196), in itinere apud Viminacium 'adposito Aurelii Antonini nomine' Caesar appellatus vit. Sev. 10, 3 (a patre pro Bassiano Antoninus appellatus, ut Marci nomen ferret Herod. 3, 10, 5; Victor Caes. 20; Antonini nomen ei a senatu impositum ex voluntate patris Eutrop. 8, 19). Iussu Severi Caesar a senatu appellatus 'decretis imperatoriis insignibus' vit. Sev. 14, 3. Bassiani nomen deinde, dum vivit, numquam de eo usurpatum, nisi in nummo Ceretapensium in Phrygia (Löbbecke Zeitschr. f. Num. 17, 1890 p. 20), in quo est αὐτ. Καί. Μ. Αὐ. Ἀν. Βασσιανός, mortuo eo resuscitatum, Dio 78, 9. Ad celebrationem dici, quo Bassianus Caesar

et Antoninus dictus est, verba lacera papyri cuiusdam Aegyptiacae pertinere coniecit Wilcken *Herm.* 20 p. 455. — M. Aurelius Antoninus Caesar tituli, in his X 3341 anni 196; gratulatio Aezanitarum in Phrygia, cum nuntium accepissent, imperatoris Severi filium Μάρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον ἐπαίνεῖν ἀγαθῇ τύχῃ τῶν τῆς ἀρχῆς ἐλπίδων καὶ τετάχθαι μ[ετὰ] τοῦ πατρός, et responsum Severi, tribunicia potestate tertium (i. e. ante finem anni 195), ap. Lebas-Waddington 874 (ubi aut error commissus in numero tribuniciae potestatis Severi — et ita videtur esse, cum etiam imperatoriae acclamationis numerus ad annum 196 ducat — aut statuendum iam ante finem anni 195 Bassianum Antoninum appellatum et ad spem imperii admotum esse). — Imperator destinatus VIII 5699 (a. 197). 5700 (a. 197). 6048. 6994. 7062. VIII S. 17870. 18256. IX 4880. X 5174; nummi ap. Eckhel 7, 200, Cohen ed. 2 IV p. 147 n. 53. 54, imperator designatus VIII S. 14394. (Caesar destinatus VI 1984 (a. 197), VII 210, errore credo descriptorum, qui omiserunt imp.).

Bello Parthico (a. 198) particeps imperii dictus vit. Sev. 16, 3, vit. Get. 5, 3, a militibus vit. Sev. l. c. Imp. Caes. M. Aurelius Antoninus Augustus tituli (post mortem patris Severus Antoninus vel M. Aurelius Severus Antoninus tituli urbanus unus VI 1063, Italicus IX 3608, provinciales multi, potissimum Africani, sed et Aegyptii CIG. 4989 cet., Boeotii Inscr. Gr. sept. I 2239. 2250, Asiatici CIG. 3484. 3485, item nummi Alexandrini cusi anno 212-3, ap. Mionnet VI p. 356, Feuardent p. 169, item papyri Aegyptiacae). Tribuniciam potestatem eius coepisse a. 198 colligitur ex titulis ei et patri communibus, ut VI 1033. 1035. 1259 dipl. mil. III p. 890, aliis; patri acquiperatur iam in titulo scripto mense Mai. 198, VIII 2465. — Togam virilem sumpsit in Syria, simul consul designatur; consulatum statim iniit in Syria vit. Sev. 16, 8. Consul ord. a. 202 cum patre tertium fasti. Eodem anno uxorem duxit Fulviam Plautillam Dio 76, 1, vit. Sev. 14, 8, Herod. 3, 10, 5. 7. Archiereus Byzantium nummi ap. Mionnet I p. 380 n. 118, suppl. II p. 254 seq. n. 298. 304. 312. 340. 343 (maritus iam Plautillae I p. 380, 118. suppl. II p. 360. 343), quibus interventu suo iura vetusta restituerat vit. 1, 7 (cf. Herm. 25, 1890 p. 159 not. 2, Pick Wiener num. Zeitschr. 27 p. 52). — Consul II ord. a. 205 cum P. Septimio Geta fratre fasti. — Consul III ord. a. 208 cum fratre iterum fasti. — Post mortem patris imperator cum fratre Dio 77, 1, Herod. 3, 15, post huius caedem (cf. sub fratre) imperator solus Eutrop. 8, 20. Consul III ord. a. 213 cum D. Caelio Balbino iterum fasti. Occisus a. 217 cum iter faceret Edessa Carras Dio 78, 5, vit. Carac. 6, 6, Vict. epit. 21, Oros. 7, 18, 2, Syncell. p. 672, Hieronym. chron. ad a. 2233, prope Carras Herod. 4, 13, excessit inter Edessam et Carras chronographus anni 354 (ap. Momms. chron. min. I p. 147), apud Edessam Eutrop. 8, 20, d. 8 Apr. Dio 78, 5 (d. 6 Apr. vit. Carac. 6, 6).

Post mortem ab aliis dictus nomine priore Bassianus *Dio* 78, 9, ab aliis nomine gladiatoris cuiusdam Tarautas *Dio* 78, 9 *cf.* 10. 13. 17. 18. 21. 23. 27. 28 [*Taras Zonar.* 12, 13], ab aliis a vestimento quod populo dederat (quo usus erat *Dio* 78, 3) Caracallus (*sic vit. Sev., vit. Carac., Dio*) vel Caracalla *vit. Sev.* 21, 11, *vit. Carac.* 9, 9, *Dio* 78, 9 [*Zonar.* 12, 13], *Vict. Caes.* 21, *epit.* 21, *Hieronym. chron. ad a.* 2229 (Caracalla *Eutrop.* 8, 20, *Vict. Caes.* 21, *epit.* 21. 23, *Hieronym. chron. ad a.* 2229. 2235, *Oros.* 7, 18).

— C. IVLIVS SEPT(IMIVS) CASTINVS.

322 L. SEPTIMIUS FLA consul suff. a. 183 cum T. Pactumeio Magno *act. Arv.*

323 Septimius Flaccus, cum exercitu a Garama profectus, post iter trium mensium ad Aethiopes pervenit *Marinus ap. Ptolem. geogr.* 1, 8, 4. 6.

324 Q. Septimius Florens Tertullianus (Tertullianus *ipse de se, de bapt. c.* 20 *fin.*, Septimius Tertullianus *ipse de virgin. vel. fin. et Lactantius inst.* 5, 1, 23, *Hieronymus ep.* 64, 23 *ad Fabiolam, commentar. in Abdiam prophetam prolog.*; quattuor nomina in codicibus operum eius sed recentioribus tantum, in antiquioribus, teste Wissowa, solum Tertulliani nomen est, nisi quod in apologetici codice Parisiaco 1623 saec. X subscriptum est Quinti Tertulliani). Afer *Hieronymus de vir. ill.* 53, *chron. ad a.* 2224, Carthaginensis Optatus *de schism. Don.* 1, 9, *Hieronymus de vir. ill. l. c.* (*Afra origo passim ex scriptis eius apparet, Carthaginensis fortasse indicatur apolog. c.* 9). Centurionis proconsularis filius *Hieron. vir. ill. l. c.* (*sed vide ne hoc fluxerit ex male intellecto loco apologetici c.* 9). Vir legum Romanarum peritus (τοὺς Ῥωμαίων νόμους ἱκριβωχῶς ἀντίρ), τὰ τε ἄλλα ἐνδοξός, καὶ τῶν μάλιστα ἐπὶ Ῥώμης λαμπρῶν *Euseb. hist. eccles.* 2, 2, 4. Fortasse igitur non diversus Tertullianus iuris auctor, recentior Pomponio *Dig.* 29, 2, 30, 6, antiquior Ulpiano, in cuius libris ad Sabinum citatur *Dig.* 28, 5, 3, 2. 29, 2, 30, 6. 38, 17, 2, 44, qui scripsit quaestionum libros octo *Dig. ind. Flor. et* 1, 3, 27. 41, 2, 28 *cf.* 29, 2, 30, 6, item de castrensi peculio librum singularem *Dig. ind. Flor. et* 29, 1, 23. 33. 49, 17, 4; *cod. Iust.* 5, 70, 7, 1^a (locus *Dig.* 49, 17, 4 non video cur non scriptus esse possit sub M. Aurelio vel sub Commodus; nam sine causa ut puto statuit *Fitting das castrense Peculium* [*Hal.* 1871] p. 36, a Severo demum institutum esse ut peculio castrensi cederent ea quae euntibus in militiam a parentibus donata essent).

Presbyter, et paullo post presbyter ecclesiae *Hier. de vir. ill. l. c.* 'Sub Severo principe et Antonino Caracalla maxime floruit, multaque scripsit volumina' *ib.* Libros ad nationes scripsit post victoriam Severi de Clodio Albino (Febr. 197), sed non multo post *ad nat.* 1, 17, eodem fere tempore apologeticum adversus gentes *apol. c.* 35 (bello Parthico commoto ut puto vel certe imminente, *ib. c.* 37; vindemiae mentio *c.* 36 non ad anni tempus spectat), librorum adversus Marcionem

qui extant primum a. 207 *adv. Marc.* 1, 15, librum de pallio tribus Augustis imperantibus, i. e. a. 208—211 *de pallio* 2, adversus Scapulam post mortem Severi *ad Scap.* c. 4 (fortasse, ut coniecit Schmidt, anno 212/3, cf. supra sub Scapula Tertullo); librum de pudicitia constat scriptum esse postquam Callistus urbis Romae episcopus in disciplina ecclesiastica quaedam novavit, i. e. non ante annum 217, *de pudic.* 1 (cf. Hippolyt. haer. ref. 9, 12 p. 458 ed. Duncker). Etiam aliorum scriptorum Tertulliani tempora definire studuerunt multi, in his Nöldeken die Abfassungszeit der Schriften Tertullians (ap. Gebhardt et Harnack Texte u. Untersuchungen V 2, 1888). 'Fertur vixisse ad decrepitam aetatem' Hier. de vir. ill. l. c. De scriptis Tertulliani tam extantibus quam deperditis cf. Harnack Gesch. der altchr. Lit. I p. 667 seq., 'Tertullian in d. Litt. d. alt. Kirche', act. acad. Berol. 1895 p. 541 seq. — Tertulliani scripta lectitavit Cyprianus Hieron. l. c. (cf. Harnack act. acad. l. c. p. 562), citat primus Lactantius inst. 5, 1, 23. 5, 4, 3.

- 325 L. SEPTIMIUS GETA = L. vel P. SEPTIMIUS GETA CAESAR = IMP. CAES. P. SEPTIMIUS GETA AVGVSTVS. L. Septimii Severi et Iuliae Domnae filius minor vit. Sever. 16, 4. 20, 2, vit. Get. 1, 5. 3, 1, Dio 77, 2, natus Romae vit. Sever. 4, 2 (Mediolani vit. Get. 3, 1), anno 189 (quippe qui vixerit annos XXII menses novem) Dio 77, 2 (Zonar. 12, 12), 'Severo et Vitellio consulibus' vit. Get. 3, 1, d. 27 Mai. ib. Geta dictus vel ab avo paterno vit. Get. 2, 1, Victor Caes. 20, 32 vel a patruo vit. l. c. — Geta scriptores; L. Septimius Geta nummi in urbe cusi non multi, antiquiores omnes anno 205 (Cohen ed. 2 t. 4 p. 258 n. 43–49, p. 273 n. 187. 188. 192–194), praeterea L. praenomen agnitum est in titulis III 218. III S. 10616. VI 227. VIII 9828. 10337. 10362 anno 205 utique antiquioribus, dicitur lectum esse arch. ep. Mitth. 10, 1896 p. 243, item ib. 8, 1884 p. 29. 30, sed vix recte cf. III S. 7603. 7604; P. Septimius Geta nummi plerique, item papyri, item tituli non pauci, in his X 1585. XIV 1982, ClAtt. III 633, Bull. inst. arch. 1884 p. 11 nulla rasura templati. (Praenomina L. P. coniuncta dicuntur esse vel fuisse in t. Dacico III 1174, sed vix recte, ut observavit editor l. c., item in nummis quibusdam Neocaesareae Ponti ap. Eckhel 7, 235, sed in simili nummo ap. Mionnet II p. 353 n. 1126, non A. II. Σεπτ. lectum est, sed α. II. Σεπτ., in alio simili ib. n. 1127 II. A. Σεπτ.; in nummo Gytheatium, quem ex Pellerinio citat Eckhel l. c., omnino non fuit Αου. II. Γέτας, sed Αου. Σεπ. Γέτας, ut Mionnet II p. 227 n. 86. 87, suppl. IV p. 233 n. 71–75, Brit. Mus. cat. Peloponn. p. 134). — Severus Geta t. Africani VIII S. 14395. 14457. 14793 (in papyris Berol. n. 45. 63. 216 primum lectum est Πόπλιος Σεπτίμιος Γέτας Καῖσαρ Σεουῖρος, sed secundis curis Καῖσαρ Σεβαστής, cf. Urk. aus d. k. Mus. I Add. p. 354. 355. 358). — De Antonini cognomine v. infra.

Post Parthicum bellum, Bassiano fratre partecipe imperii appellato, ipse Caesaris nomen accepit vit. Get. 5, 3; vit. Sev. 16, 4 (eodem

tempore etiam Antoninus appellatus *ib.*, 'ut quidam tradunt' *vit. Get.* 5, 3, 'ut plerique in litteras tradunt' *vit. Sev.* 16, 4, *cf. vit. Sev.* 10, 5, *vit. Get.* 1, 6; inde Geta Antoninus vel Antoninus Geta *vit. Get.* 1, 1, 2, 2 et praeterea in inscriptione et subscriptione *cf. vit. Macrin.* 3, 4, Antonini ipse et frater *vit. Sev.* 23, 3, *vit. Carac.* 8, 3, *vit. Get.* 1, 6; rectius Getam multi Antoninum negant dictum *vit. Diad.* 6, 9). — L. (inde ab anno 205 P., *cf. supra*) Septimius Geta Caesar nummi, tituli.

Togam virilem sumpsit (eodem ut videtur anno quo frater uxorem duxit, i. e. a. 202) *vit. Sev.* 14, 8. Consul ord. a. 205 cum fratre iterum *fasti*. Consul iterum ord. a. 208 cum fratre tertium *fasti*.

Imp. P. Septimius Geta Aug. XIV 1982, imp. Caesar P. Septimius Geta Pius Augustus *Brambach* 1432, imp. Caesar P. Septimius Geta, tr. p. II V 4317, imp. Caesar P. Septimius Geta Pius Aug. tr. p. vel tr. p. II vel III vel IIII nummi ap. *Eckhel* 7, 230 seq. Getam, qui caesus esse videtur incunte anno 212, *cf. infra*, patri et fratri aequiperatum esse anno p. Chr. 209 vel fortasse mense Dec. a. 208, apparet ex nummis qui docent ab eo quartum annum tribuniciae potestatis inchoatum tantum esse, extant enim nummi cum tribunicia potestate eius quarta pauci (*Cohen ed.* 2 IV p. 275 n. 204, p. 276 n. 212), cum quinta nulli, cum tertia multi (*Cohen l. c.* p. 258 n. 50–259 n. 62, p. 269 n. 149–270 n. 155, p. 274 n. 197–203); *cf. Eckhel* 8, 427. Certe per partem anni 208 tribunicia potestate nondum eum praeditum fuisse ostendit diploma militis eo anno datum a solis Severo et Antonino (III p. 890 = V 4055), item VIII S. 17727. Augustus, Caesar Augustus dicitur etiam ante annum 208 in titulis provincialibus III S. 7604, VIII 6. 9035 cet., item in papyris Aegyptiacis *Urkunden aus den königl. Museen zu Berlin* n. 45 (*cf. add.*) 63 (*cf. add.*) 216 (*cf. add.*) 220. 345. 382, sed ita ut patre et fratre inferiorem fuisse adpareat. Etiam mense Ian. 209 non plene aequiperatur cum patre et fratre in papyro Aegyptiaca *Urkunden aus den königl. Museen zu Berlin* n. 2. Decretum Atheniensium, cum nuntiatum esset Getam a Severo et Caracalla adsumptum esse [πρὸς τὴν τῆς] αὐτοκράτορος ἀρχῆς ἰσχυροῦσαν, *CIAtt.* 10 (decretum factum mensis Posidconis die ut videtur tricesimo, qui dies, si fides Plutarcho *Caes.* 37, incidit in mensem Ianuarium, quo sane potest Athenas pervenisse nuntius de tribunicia potestate d. 10 mensis Dec. qui praecedebat a Geta adsumpta; ceterum diem prytaniae et diem mensis huic decreto praescriptos quadrare tantum in annum Atheniensem 209/210, non in annum 208/209, contendit *Ad. Schmidt Handb. d. gr. Chronologic* p. 742). A patre moriente (d. 4. Febr. 211) pari imperio cum fratre relictus *vit. Sev.* 20, 1 *cf.* 23, 6, *vit. Carac.* 2, 7, *Getae* 6, 1, a patre successor imperii una cum fratre relictus *Eutrop.* 8, 19, *Zosim.* 1, 9. A fratre, qui ei insidias tetenderat iam Saturnalibus (a. 211) *Dio* 77, 2, occisus in Palatio *ib.*, *vit. Carac.* 2, 4, *Herodian.* 4, 4, *Zosim.* 1, 9, hostis

publicus iudicatus confestim periit *Eutrop.* 8, 19 (a. 212, mense Febr., si vere novem menses vixit ultra vicesimum alterum annum, *Dio l. c.*, et si vere natalis eius fuit d. 27 Mai., cf. *supra*; fortasse d. 19 Febr., quo die pro salute Caracallae in Aegypto sacrificatum esse docet papyrus ap. *Wilcken Herm.* 20 p. 434 cf. p. 465). Imperavit menses X d. XII *chronogr. a.* 354, ap. *Momms. chron. min. I* p. 147, quod ducit ad d. 16 Dec. a. 211.

- 326 P. SEPTIMIUS GETA. Tituli, *Cretensis CIG.* 2591 (1); *Dacici III* 905 (2). *III S.* 7794 (3); *Siccensis VIII S.* 15856 (4). Tria nomina in *t.* 1-4, item in mentione consulatus *VI* 220 (Septimius Geta *VIII* 2655, item in fastis *Graccis*, Sept. Geta *III* 5802, praeterea Geta [vel Zeta]).

Frater imp. L. Septimii Severi *Dio* 76, 2; *vit. Severi* 8, 10. 10, 3. 14, 10; cf. *t.* 3. 4. Quaestor pro pr. provinciae Cretae et Cyrenarum *t.* 1. Consul suff. a. inc. Provinciam (*Daciam ut videtur, quam certe rexit a. 195, cf. infra*) regebat a. 193, cum frater ad imperium evectus est; ei occurrit Romam relinquenti, maiora sperans, sed in provinciam redire iussus est *vit. Sever.* 8, 10. Legatus pro pr. trium Daciarum *t.* 2. 3 (iam anno 193 ut videtur, cf. *supra*), a. 195 *t.* 2. Ut cum a spe imperii, quam conceperat, summooveret, Severus filium suum maiorem Caesarem appellavit *vit. Sev.* 10, 3. Consul iterum *t.* 4, ord. a. 203 cum C. Fulvio Plautiano *fasti.* Moriens fratri indicat Plautiani scelera *Dio* 76, 2. A fratre elatus (funere publico?) *vit. Sever.* 14, 10, statua in foro honoratus *Dio l. c.* *Errore nomen erasum vel rasura temptatum (anno scilicet 212), in mentionibus consulatus III* 5802. *VI* 220. *VIII* 2557. *XIV* 328. (*Vix ad hunc pertinet t. Anconitanus IX* 5899.)

- 327 P. Septimius Geta *fistula plumbea rep. ad viam Cassiam, XVII* mill. ab urbe, *V* mill. a Veis, *XI* 3816. Fortasse is qui praecedit; sed potest cogitari etiam de alio antiquiore eiusdem nominis ex eadem familia, praesertim cum Septimius Severus ex eadem familia praedium habuerit in agro Veiente (*infra n.* 345.)

- 328 P. Septimius Geta, L. f. (tria nomina et praenomen patris ex *t. Cirtensi*; Geta *vit. Sever.* 1, 2 cf. *vit. Get.* 2, 1, *Victor Caes.* 20, 32), pater L. Septimii Severi Augusti imperatoris *t. Cirtensis VIII S.* 19493; *vita Severi* 1, 2 (item pater P. Septimii Getae eius qui praecedit, cf. *sub hoc*). 'De eius vita et moribus in vita Severi Marius Maximus primo septenario satis copiose rettulit' *vit. Getae* 2, 1. Maritus Fulviae Piaae *vit. Severi* 1, 2. Mortuus in Africa, Severo filio quaestore *vit. Severi* 2, 3.

- 329 SEPTIMIUS HAERANES (Αἰράνης), Odaenathi filius, ὁ λαμπρότατος συγχαλκικός, princeps Palmyrenorum (ἑξαρχος Παλμυρηνῶν *Graece*, 'caput Palmyrae' *Syriace*), statua honoratus Palmyrae a milite quodam legionis tertiae Cyrenaicae, a. 251 mense Oct. *t. Palmyrenus* ap. *Waddington n.* 2600 cum versione *Syriaca* ap. *de Vogüé n.* 22 (cum *add.* p. 153). Filium fuisse putat *Waddington* Septimii Odaenathi *infra*

n. 338 (*Odaenathi senioris*), fratrem maiorem *Odaenathi mariti Zenobiae*; contra *Mommisenus Roem. Gesch. V* p. 427 not. 3 statuit cum fuisse patrem *Odaenathi iunioris*.

330 Septimius Heraclitus, praefectus Aegypti (ὁ λαμπρότατος ἡγεμών) anno 215 *papyrus Aegyptiaca ap. Wilcken Herm. 20, 1885 p. 436 cf. p. 469 [= aeg. Urk. aus d. k. Mus. n. 362 p. VII]*. Cf. *supra sub Heraclito (H 62)*.

— Antonius Septimius Heraclitus.

331 Septimius Honoratus (*nomen restitutum quattuor apographorum ope*) procurator Augustorum duorum et Caesaris (Severi, Caracallae, Getae) *XII 2491 (in Sabaudia)*.

332 L. Septimius Leon[t]icus (*traditur Leoniticus*), egregius vir, procurator Sardiniae sub Claudio Gothico *miliarius Sardus eph. ep. 8, 745 = Notizie degli scavi 1891 p. 213*.

333 (L. Septimius) Macer (*praenomen ex t. Cirtensi filii VIII S. 19493*), L. Septimii Severi imperatoris avus maternus (*immo paternus; nam alterum arum Septimii Severi, Fulvium Pium, quem paternum fuisse traditur, ex nomine ipsius apparet fuisse maternum, patrem Fulviae Piae, matris Septimii Severi; pater igitur P. Septimii Getae*) *vit. Severi 1, 2*.

334 Septimius Macro, epistrategus (Thebaidos) a. 151 *t. extans in Oasi Thebarum CIG. 4955, correxit Schuceinfurth in Petermanni geogr. Mittheilungen 1875 p. 392*.

335 L. SEPTIMIUS MANNVS clarissimus vir, (statua) honoratus a concilio provinciae Hispaniae citerioris *t. Tarraconensis II 4127. Fortasse oriundus ex regia stirpe Osrhoenorum, cf. supra M 128 fin.*

336 .. [S]ept(imius) Maria[nus], L. f., procurator ut videtur complurium provinciarum aliisque muneribus equestribus functus (*post alia fortasse [proc. vice leg. pro pr. Pont.] fragmentum tituli urbani VI 1630 perexiguum*).

337 Septimius Ni[g]rinus (*Nier- eph. 8, 796, Neer- ib. 775*), vir egregius (*sic 775, vir perfectissimus 796*), procurator Sardiniae sub Aureliano *miliarii Sardi eph. ep. 8, 775. 796*.

338 SEPTIMIUS ODAENATHVS ὁ λαμπρότατος συνκλητικός. Haceranis f., Vaballathi nepos, Nasori pronepos, sepulcrum sibi fecit Palmyrae et filiis et nepotibus *t. Palmyrenus CIG. 4507 = Waddington n. 2621 (cum versione Syriaca ap. de Vogüé n. 21). Iudice Waddingtonio (ad n. 2600) pater Odaenathi qui sequitur (nam eum filium Odaenathi fuisse videtur tradi in excerptis post Dionem, cf. infra); nec diversus Odaenathus pater Septimii Haceranis, principis Palmyrenorum anno 251 (supra n. 329). Occisus a Rufino quodam exc. post Dionem (Dio ed. Dind. 5 p. 224). — Regulum quendam Arabum eiusdem vel similis nominis, quem auctores nescio qui Arabes tradunt fuisse amicum et socium populi Romani, item partium quarundam Syriae et Mesopotamiae dominum (cf. Caussin de Perceval essai sur l'histoire des*

Arabes avant l'islamisme 2, 190 seq.), fuerunt qui non diversum putaverint ab hoc Septimio Odaenatho vel ab eius filio, sed vix recte, cf. de Vogüé *Syrie centrale* p. 35 et Waddington ad inscr. 2308, qui ad regulum illum referri posse putat inscriptionem sepulcri in Aurantide extantis: Ὀδαίνατος Ἀννίλου τὴν στήλην Ναμ ράτη τῇ αὐτοῦ γυναίκαί (ib. n. 2320; de Vogüé p. 89), nescio quam recte.

339 SEPTIMIUS ODAENATHVS. *Tituli Palmyreni: Graecus* ap. Waddington 2602 cum versione Syriaca (Aramaica) ap. de Vogüé n. 23, positus mense Apr. 258 (1); *Syriace tantum scriptus*, ap. de Vogüé n. 28, positus ei post mortem mense Aug. 271 (2).

Ὀδαίναθος cognomen scriptum est in t. Palmyrenis ap. Waddington 2600. 2621 spectantibus ad eiusdem familiae homines (in ipsius t. 1 cognomen extat Syriace tantum), item in codice Vaticano Zosimi uno loco (altero Ὀδαίναθος), idemque ex codicibus sine dubio editur ap. Libanium ep. 925. 998, cf. praeterea infra sub Septimia Pataviniana Balbilla Odaenathiana; Ὀδέναθος Graeci codices plerique (Ὠδέναθος editur ap. Syncellum et Zonaram), Ὀδονάθης Procop. bell. Pers. 2, 5, Odenatus codices Latini paene constanter (Odinatus codex unicus Polemii Silvii); Ἐναθος Malalas. — Gentilicium innotuit ex t. 1. 2.

Palmyrenus, cuius iam maiores ab imperatoribus honoribus affecti erant Zosim. 1, 39. Odaenathi filius excerpta post Dionem, ap. Müller fr. hist. Gr. 4 p. 195, 7 = Dio ed. Dindorf 5 p. 224, nam vix dubium quin hic intellegendus sit Odaenathus iunior, qui interfectorem patris, Odaenathi senioris, Rufinum quendam, coram Galliceno accusasse narratur exc. l. c. (ita iam Borghesius opp. 3, 253), quamquam in hac narratione sunt quae offendunt (Waddington ad n. 2600 coniecit erratum esse in nomine imperatoris, nam Odaenathi patrem iam ante Gallieni imperium videri occisum, et pro Gallieno intellegendum Trebonianum Gallum). Patrem hunc Odaenathum Waddington (ad n. 2600) putat Septimium Odaenathum qui praecedit; eundem autem fuisse Odaenathum patrem Septimii Haeranis principis Palmyrenorum anno 251 (supra n. 329), ut Odaenathus iunior Haerani fratri maiori in principatu Palmyrae successerit post id tempus. Aliter Mommsenus (RG. V p. 427 not. 1), qui Septimium Haeranem Odaenathi patrem putat. — Decurio Palmyrenus Ruf. Festus 23, Hieronymus ad a. Abr. 2282. Ὁ λαμ[πρότατος ὑπατις]ός (supplementum certum ex versione Syriaca) t. 1 (mense Aug. 258). — Rex Saracenorum (βασιλεὺς Σαρακηνῶν βαρβάρων) Malalas l. XII p. 297. 298 ed. Bonn.

Persis, qui capto Valeriano in provincias Romanas intruperant, 'collecta Syrorum agrestium manu' restitit Ruf. Festus l. c. cf. Hieronymus l. c., Orosius 7, 22, 12; Persas e terra Romana redeuntes in regione Euphratensi aggressus, multos ex iis cecidit Syncellus p. 716; Zonaras 12, 23; cf. Malalas l. XII p. 297 Bonn. Saporis thesauros et concubinas cepit vit. Valeriani 4; eius atque Ballistae timore Sapor in

regnum suum ocius se recepit *vit. Valeriani l. c.* Ob has res bene gestas στρατηγὸς τῆς ἐώας = Gallieno appellatus *Syncellus p. 716; Zonar. 12, 23* (idem iterum narratur a Zonara 12, 24 post victoriam de Quietō); *vere videtur appellatus esse in Oriente* στρατηγὸς Ῥωμαίων, *cf. infra.* Iussu Gallieni *Zonar. 12, 24*, 'quasi Gallieni partes vindicaret' *trig. tyr. 14*, contra Quietum et Ballistam profectus *vit. Gallien. 3, 1, Zonar. 12, 24*, eos Hemesae obsedit *cxc. post Dionem (Dio ed. Dindorf 5 p. 225); Zonaras l. c., et Ballistam interfecit Zonar.; Quietus ab Hemesenis occisus vit. Gallien. 3, Zonar. l. c.* (utrumque interfecit *trig. tyr. 14, 1; Quietō occiso Ballistae veniam dedit trig. tyr. 15, 4. 18, 1 cf. vit. Gallien. 3*). 'Totius prope igitur Orientis factus est imperator' *vit. Gallien. 3, 3.* 'Odaenathus rex Palmyrenorum obtinuit totius orientis imperium' *vit. Gallien. 10, 1; cf. ib. 1, 1; trig. tyr. 15, 1.* 'Inter haec, quasi Gallieni partes ageret, cuncta eidem nuntiare ex veritate faciebat' *vit. Gallien. 3, 5.* Adsumpto nomine regali cum uxore et filiis contra Persas profectus *trig. tyr. 15, 2*, statim bellum Persis indixit *vit. Gallien. 10, 2 (sub anno 264).* Nisibim et Carrhas occupavit *vit. Gallien. 10, 3 cf. 12, 1, trig. tyr. 15, 3* (Nisibim vi cepit et diruit *Zos. 1, 39*), Mesopotamiam recepit *Eutrop. 9, 10 (inde Oros. 7, 22, 12), trig. tyr. 15, 3 cf. vit. Gallien. 12, 1.* Ctesiphontem usque penetravit *vit. Gallien. 10, 6. 12, 1, trig. tyr. 15, 4. 30, 6, Eutrop. 9, 10, Ruf. Festus 23, Hieronymus l. c., Oros. l. c., bis Ctesiphontem usque processit Zosim. 1, 39; Ctesiphontem obsidione ad deditionem coegit (πολιορκία παρατησάμενος) Syncellus p. 716 ed. Bonn.* Captos satrapas Gallieno misit *vit. Gallien. 10, 4.* Memorantur res gestae Odaenathi contra Persas *Libanius ep. 925, Procop. bell. Pers. 2, 5, Agath. 4, 24.* (Dona Saporī misit et litteras excusatorias; quae a Sapore repudiantur *Petrus Patric. fr. 10, ap. Müller fr. h. Graec. IV p. 187*). Post reditum de Perside cum ipso filius eius Herodes imperator appellatus *trig. tyr. 15, 5.* A. 265 Gallienus certior factus de rebus ab Odaenathō gestis, participato imperio Augustum eum vocavit eiusque monetam, qua Persas captos traheret, cudi iussit *vit. Gallien. 12, 1.* *Sed neque tales nummi extant neque ulli alii cum nomine Odaenathi (cf. Sallet die Fürsten von Palmyra p. 8), unde apparet Odaenathum ab Augusti et honoribus et vocabulo abstinuisse. Vere videtur appellari voluisse βασιλεύς, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς Ῥωμαίων, quibus appellationibus post mortem eius filius quem parvulum reliquit usus est (cf. infra sub Septimio Vaballatho). Post mortem a suis appellatus 'rex regum' t. 2.* — Occisus ab alio quodam Odaenathō *Syncell. p. 717*, occisus inter epulas a fratris (vel sororis) filio *Zonar. 12, 24*, qui et ipse mox interfectus *Syncell., Zonar.; periit Emesae per insidias, cum diem festum aliquem ageret Zosim. 1, 39; interemptus insidiis consobrini sui vit. Gallien. 13, 1, a consobrino suo Maeonio trig. tyr. 15, 5. 17 (Mommsenus R. G. V p. 436*

not. 2 hunc putat Odaenathum seniore, quem a Rufino quodam occisum esse narrant excerpta post Dionem). — A Gallieno bello superatus et occisus *Malalas* l. XII p. 298 Bonn. — Occisus videtur inter 29 Aug. 266 et 28 Aug. 267, si quidem eius filius ab eo tempore annos potestatis numerabat (cf. infra sub *Septimio Vaballatho*). Uxor: Zenobia (c. infra sub *Septimia Zenobia*). Filii, ex prior uxore Herodes *trig. tyr.* 15, 2. 16. 17, qui cum ipso interemptus est *trig. tyr.* 15, 5, *vit. Gallieni* 13, 1 (cum Odaenatho maiorem filiorum eius interemptum esse narrat etiam *Zonaras* 12, 24), ex Zenobia Herennianus et Timolaus *trig. tyr.* 15, 2. 17, 2. 24, 4. 30, 2, quos parvulos reliquit *vit. Gallieni* 13, 2, *trig. tyr.* 27. 28: eorum nomine Zenobia imperium tenuit *trig. tyr.* 27. 30, 2; verum *vit. Aureliani* 38 narratur non Herenniani et Timolai, sed Vaballathi filii sui nomine imperium gestum esse a Zenobia, idque confirmatur nummis et inscriptionibus (cf. infra sub *Septimio Vaballatho*), ut dubitari possit, num Herennianus et Timolaus umquam extiterint. Memoratur *Polem. Silv. laterc. imp.* (ap. *Momms. chr. min.* I p. 521). Ex posteris eius Eusebius, quem Anatolio commendavit Libanius *ep.* 925; ab hoc Eusebio Ὀδαίνωθον τὸν λόγον, Λαγγίνου δὲ ὁ λόγος, petivit Libanius *ep.* 998 (videtur igitur Longinus panegyricum scripsisse in Odaenathum).

- 340 T. SEPTIMIUS SABINUS (sic VI 26258, .. Septimius [S]abinus *Bull. com.*, T. Septimius Sabinus *Plin.*), aedilis curulis t. urbanus *Bull. comunale* 1885 p. 100 n. 1018; alius t. urbanus, quem memorat *Plinius* h. n. 34, 93. Eiusdem ut videtur servi et liberti, VI 26258. Videtur vixisse circa tempora Augusti, vix postea.
- 341 Septimius Serenus (sic *Marius Victorinus Gr. Lat. ed. Keil* 6 p. 122, 5, *Septimius Terentianus Maurus* v. 1891 et alibi, sed tamen oratione procedente v. 1991 Serenus; praeterea Serenus), qui scripsit opuscula ruralia (opuscula *Terentianus* v. 1891, item *Nonius* passim, 'ruris opuscula' *Terentianus* v. 1975, ruralia *Nonius* p. 212, 23), citatus a *Terentiano Mauro*, *Servio*, *Nonio*, aliis. Reliquias composuit *Bachrens fragm. poet. Rom.* p. 384 seq. Scripsit paullo ante *Terentianum Maurum* *Terentian. Maur.* v. 1891 cf. 1973.
- 342 (SEPTIMIUS) SEVERUS, patruus magnus (sic ex emendatione probabili *Madvigii*) L. Septimii Severi qui imperavit, consularis *vit. Severi* 1, 2. Fortasse idem qui sequitur.
- 343 SEPTIMIUS SEVERUS adfinis Septimii Severi qui imperavit, bis iam consularis, cum huic latum clavum impetraret a Marco *vit. Sev.* 1, 5. Fortasse hic Severus (gentilicium perit) consul suffectus cum L. Iulio Severo mense Dec. a. 155 act. *Arv.*
- 344 (SEPTIMIUS) SEVERUS Caracallae patruelis (ἀνεψίος), ab eo occisus post mortem Getae *Herodian.* 4, 6, 3. Cf. supra sub *Septimio Afro*.
- 345 Septimius Severus, amicus Statii, ad quem hic dedit carmen *silv.* 4, 5. Eques Romanus *silv.* 4, praef. cf. 4, 5, 42. Natus Lepti (magna)

in Africa *silv.* 4, 5, 29, sed puer in Italiam translatus *ib.* v. 37 seq. Condiscipulus (Vitorii) Marcelli *silv.* 4 *praef.* Causas agit *silv.* 4, 5, 49 *cf.* 3. Villas habet in agro Veiente v. 55 (*hanc a patre ut videtur acceptam*), item Curibus, item in agro Hernico v. 56. Plane incertum num hic Severus, amicus Martialis, qui ipse carmina faciebat *Martial.* 11, 57 (*cf. infra sub Severo*). Fortasse hic C. Septimius Severus, C. f., tribu Pup., patronus municipii XIV 3004 (*Praeneste*).

- 346 L. SEPTIMIUS SEVERVS = IMP. CAESAR L. SEPTIMIUS SEVERVS PERTINAX AVGVSTVS. Natus Lepti *vit. Sev.* 1, 2, *Eutrop.* 8, 18, *Victor Caes.* 20, 19 *epit.* 20, 8 (*originem Leptitanam videtur significare etiam Philostratus vit. soph.* 2, 20, 2, *locus tamen fortasse corruptus*; *Afer Herodian.* 2, 9, 2, *Ruf. Festus* 21), patre P. Septimio Geta VIII S. 19493, *vit.* 1, 2, matre Fulvia Pia *vit. l. c.*, anno 146 *vit.* 1, 3 (*annum 145 indicat Dio* 76, 17 [*Zonar.* 12, 10], *item Victor epit.* 20, *annum 122 vit. Sev.* 22, 1, *vit. Pescenn. Nigri* 5, 1, *cf. Eutrop.* 8, 19: *decessit admodum senex*), d. III idus Apr. *Dio* 76, 17; *papyrus ap. Wilcken Herm.* 20, 1885 p. 439 *cf. p.* 473; *fasti Philocaliani et Silviani (CIL. I ed.* 2 p. 255. 262. 263 *cf. p.* 301); *cf. Dio* 78, 11. 17; *qui dies confirmatur titulis sub imperio eius eo ipso die dedicatis XI* 1322. XIV 168. 169, *ut observavit Hirschfeld Wiener Studien f. class. Phil.* 1884 p. 120 (VI idus Apr. *vit.* 1, 3, *minus recte*). — Octavo decimo anno publice declamavit *vit.* 1, 5. Postea studiorum causa Romam venit. latum clavum a divo Marco petit et accepit, favente sibi Septimio Severo adfini suo, bis iam consulari *vit.* 1, 5.

Advocatus fisci *Eutrop.* 8, 18, *Vict. Caes.* 20, 30, *vit. Carac.* 8, 3, *vit. Get.* 2, 4, factus a M. Aurelio *Vict. l. c.*, ab Antonino Pio *vit. Get. l. c.* Sub (Q. Cervidio) Scaevola professus cum (Aemilio) Papiniano, qui ei in advocatione fisci successit *vit. Carac. l. c.* (*de quo loco cf. Mommsen Herm.* 25, 288). 'Primo litteris, deinde imbutus foro' *Vict. Caes.* 20. Post advocationem fisci tribunus militaris *Eutrop. l. c.* (*sed tribunatum omissum esse a Severo narrat vita* 2, 3, *cf. infra*). Tota haec narratio de advocatione fisci Severi suspecta, quippe ignota ei scriptori, qui iuventutem Severi accurate enarravit *vit. Sev.* 1 seq.

'Juventam plenam furorum, nonnumquam et criminum habuit; adulterii causam dixit absolutusque est a Iuliano proconsule' *vit.* 2, 1 (*videtur significari Iulianus aliquis proconsul Africae, in qua provincia Severus adulescentiam egisse putandus est; non recte autem additur vit. l. c. ad Iuliani nomen 'cui et in proconsulatu successit et in consulatu collega fuit et in imperio item successit'; nam Didius Iulianus, cui Severus in imperio successit, proconsul Africae fuit multo postea, neque ei successit Severus in proconsulatu neque huius neque ullius Iuliani collega fuit in consulatu; ipse Didius Iulianus Pertinacis collega fuerat in consulatu et successor in proconsulatu, quod*

falso translatum in Septimium Severum et Didium Iulianum). Hirschfeld Wiener Studien 6, 1884 p. 123 coniecit Severum absolutum esse a Didio Iuliano praetore.

‘Quaesturam diligenter egit omisso tribunatu [omnis sortibus natu traditur; emendavit Hirschfeld *Herm.* 3, 230] militari’ *vit.* 2, 3 (tribunus militaris *Eutrop.* 8, 18, *sed cf. supra*). Post quaesturam sorte Baeticam accepit atque inde Africam petit, ut mortuo patre rem domesticam componeret; sed dum in Africa est, pro Baetica ei Sardinia attributa est, quod Baeticam Mauri populabantur; quaestor igitur provinciae Sardiniae *vit.* 2, 3–5 (*de duplici quaestura cf. Mommsen Staatsr.* II³ p. 259 not. 2). Legatus proconsulis Africae *vit.* 2, 5. Tribunus plebis candidatus imp. M. Aurelii *vit.* 3, 1. — Uxorem duxit Pacciam Marcianam *vit.* 3, 2 *cf. VIII S.* 19494. *Ex hac ut videtur uxore pater duarum filiarum, quas princeps factus Probo et Aetio (sed cf. Hirschfeld Herm.* 25, 276 not. 1) collocavit *vit.* 8, 1. — Praetor designatus a Marco non in candida, sed in competitorum grege, anno aetatis XXXII (a. 178) *vit.* 3, 3. In ipsa praetura in Hispaniam missus (*legatus iuridicus?*), ludos absens edidit *vit.* 3, 4. 5. Legatus legionis III Scythicae *vit.* 3, 6 (circa Massiliam *ib.*, circa Samosatam *coniecit Hirschfeld, cf. t. Samosatens.* III 6048, *it. Ant.* p. 186, *ubi leg. III scribendum*). ‘Post hoc Athenas petit studiorum sacrorumque causa et operum ac vetustatum’ *vit.* 3, 7. Legatus pro pr. provinciae Lugdunensis *vit.* 3, 8; *vit. Pescennii Nigri* 3, 3; *Dio* 74, 3. Amissa Marciana uxore Iuliam Domnam uxorem petiit e Syria et accepit interventu amicorum (*in Gallia ut videtur*); ex qua statim pater factus est (*Bassiani, qui natus est Lugduni a. 186 ut videtur, cf. sub Septimio Bassiano*) *vit.* 3, 9 (*legatus Lugdunensis videtur igitur fuisse circa a. 185–187*). A Gallis dilectus *vit.* 4, 1. (‘Dein Pannonias proconsulari imperio rexit’ *vit.* 4, 2 *male*). ‘Post hoc Siciliam proconsularem sorte meruit’ *vit. l. c.* ‘Suscepitque Romae alterum filium’ (a. 189, *cf. sub L. Septimio Geta*) *vita l. c.* ‘In Sicilia, quasi de imperio vel vates vel Chaldaeos consulisset, reus factus, sed a praefectis praetorio, quibus audiendus datus fuerat, absolutus’ *vit.* 4, 3. Consul designatus a Commodo ‘inter plurimos’ *vit.* 4, 4; unus e viginti quinque consulibus, quos in unum annum Cleander fecit *Dio* 72, 12; consul cum Apuleio (scr. Atuleno) Rufino *vit.* 4, 4 (anno 189, *vix postea, si vere hoc anno Cleander occisus est*). *Incertum an hic Severus sub quo consule natus Geta, mense Mai. 189, vit. Getae* 3; nam non solum collega huius dicitur fuisse Vitellius, quod nomen corruptum potest esse ex Atuleno vel Apuleio, sed etiam si Severo filius natus esset in consulatu, scriptor, cui narrationem de vita Severi nondum principis debemus, puto id annotasset.

‘Post consulatum anno ferme fuit otiosus’ *vit.* 4, 4. ‘Dein (Q. Aemilio) Laeto suffragante exercitui Germano praeponitur’ *vit. l. c.* (non Ger-

maniae sed Pannoniae praepositum esse Severum ex mentione Carnunti apparet in ipsa vita paullo post 5, 1). Legatus (Pannoniae Dio 73, 14, legatus Pannoniae utriusque Herod. 2, 9, 2 (Pannonias rexit vit. 4, 2, ante proconsulatum Siciliae, cf. supra). (Legatus Syriae Victor Caes. 19 cf. vit. Did. Iul. 5, 2, errore). Vere videtur fuisse superioris tantum Pannoniae, legatus, cum tres tantum legiones habuerit (Dio 73, 14, 3) cf. Fuchs Geschichte des Kaisers L. Septimius Severus (Wien 1884) p. 8 seq.

‘Ubi auditum est Commodum occisum, Iulianum autem cum odio cunctorum imperare’, imperator consalutatus a militibus vit. 5, 1, Dio 73, 14, Herod. 2, 9, apud Carnuntum vit. l. c. (recte, ut ostendunt nummi, cf. Domaszewski d. *Fahnen im röm. Heere* p. 48 not. 1 extr.), ‘in Pannoniae Savaria’ Victor cpit. 19 (in Syria vit. Did. Iul. 5, 1, vit. Clod. Alb. 1, 1), mense April. vel Mai., non idibus Augustis, ut legitur vit. 5, 1. Pertinacem se vocari iussit vit. 7, 9; Herod. 2, 10; cf. Vict. Caes. 20. Imp. Caes. L. Septimius Severus Pertinax Augustus tituli, nummi. Consul II ord. a. 194 cum D. Clodio Septimio Albino Caesare II fasti. Divo Marco se in adoptionem dedit vit. 10, 6; Dio 75, 7. 76, 9 (id evenisse ante finem anni 195 ostendunt nummi ap. Eckhel 7, 173; cf. CIG. 2878) Eodem tempore Pius appellatus tituli (in his X 7272. CIG. 2878. 4563, fortasse etiam Lebas 3, 874 scripti ante finem anni 195; de nummis cf. Eckhel 7, 192). Consul III ord. a. 202 cum M. Aurelio Antonino Aug. filio fasti. Decessit anno 211 (anno imperii duodevicesimo vit. 19, 1, Dio 76, 17, *chronographus anni 354, cet.*) d. 4 Febr. Dio 76, 15, Eboraci in Britannia vit. 19, 1, Vict. Caes. 20, 27, Eutrop. 8, 19. — Vitam suam scripsit vit. 3, 2. 18, 5, Vict. Caes. 20, 22 cet. cf. Peter hist. Rom. fragm. p. 329.

- 347 I(VLIVS) A(VRELIVS) SEPTIMIVS VABALLATHVS ATHENODORVS. Tituli: *milliarius in Syria rep. III S. 6728 (1); Graccus, prope Byblum rep., CIG. 4503^b p. 1174 et ap. Waddington ad n. 2611, de cuius lectione cf. praeterea Wilcken num. Zeitschr. 15, 1887 p. 333 (2). Nummi tam Latini Antiochiae ut videtur cusi (Cohen ed. 2 t. VI p. 226⁷), quam Graeci Alexandrini (Mionnet VI p. 480, suppl. IX p. 132, 617, *Greck coins in the British Museum, Alexandria* p. 309 seq.); cf. v. Sallet *die Fürsten von Palmyra* p. 15 seq. Memoratur in papyro Aegyptiaca Graece scripta, ap. Wilcken num. Zeitschr. 15, 1887 p. 331.*

Σεπτίμιος Οὐαβάλλαθος Ἀθηνόδωρος papyrus, Ἰ. Α. Σ. Οὐαβάλλαθος Ἀθην. nummi Alexandrini ii qui in parte aversa caput Aureliani habent (pro Ἰ. Α. Σ. raro Ἰ. Α., ut in nummo musci Britannici n. 2390; tribus litteris Ἰ. Α. Σ. significari nomina Iulii, Aurelii, Septimii, etiam alibi Palmyrae coniungi solita, vidit Sallet), Οὐαβάλλαθος Ἀθην. nummi Alexandrini cum solo illius capite, Ἀθηνόδωρος nummi Alexandrini qui illius et Aureliani capita in eadem parte coniuncta exhibent, ... [At]henodo[r]us t. 1, Vabalathus nummi Latini qui in parte aversa

Aureliani caput exhibent, Vhabalathus nummi Latini cum solo illius capite; Babalatus traditur vit. Aurelian. 38, Bala codex unicus Polemii Silvii.

Filius Zenobiae (et Odacnathi sine dubio, quamquam id non traditur) t. 2; vit. Aurelian. 38; Polem. Silvius. Eius nomine (pueri videlicet) Zenobia imperium tenuit vit. Aurel. l. c. Puerum cum fuisse etiam ex nummis apparet. Vaballathum in patris locum nomine tenus successisse inter 29 Aug. 266 et 28 Aug. 267 docent papyrus (ap. Wilcken l. c.) et nummi Alexandrini, ex quibus apparet Aegyptiis annum Vaballathi quartum item fuisse Aureliani primum (—29 Aug. 270), annum eius quintum item Aureliani secundum (270/1).

Appellatur autem ὁ ἀήττητος αὐτοκράτωρ t. 2 (ubi nihil videtur praecessisse, cf. Wilcken l. c.), ὁ λαμπρότατος βασιλεὺς αὐτοκράτωρ στρατηγὸς Ῥωμαίων papyrus, ὁ. α. σ. Ῥ. vel ὁ. αὐτ. σ. Ῥω. nummi Alexandrini, v. c. r. im. d. R. nummi Latini qui praeterea Aureliani Augusti caput exhibent (illud legendum esse ὑπατικὸς αὐτοκράτωρ στρατηγὸς Ῥωμαίων, hoc vir clarissimus rex imperator dux Romanorum invenerunt Mommsen et Sallet, confirmavit papyrus; regis vocabulum, quod sane a nummis Alexandrinis abest, confirmatur inde quod in nummis tam Alexandrinis quam Latinis caput Vaballathi non solum laureatum est sed etiam diadematum, cf. v. Sallet Wiener num. Zeitschr. 2, 1870 p. 34); Augusti vocabulum Vaballatho etiam d. 20 Febr. 271 a suis nondum inditum fuisse, sed Aureliano reservatum, ostendit papyrus.

Paullo postea imp. C. Vhabalathus Aug. nummi Latini, αὐτ. Κ. Οὐαβάλλαθος Ἀθην. Σεβ. nummi Alexandrini, hi cusi ante d. 29 Aug. 271; itaque inter d. 20 Febr. et 29 Aug. 271 Vaballathus a suis Augustus dici coeptus est. Imperium eius in Aegypto non multum duravisse ultra d. 29 Aug. 271 inde apparet quod nummi Alexandrini cusi anno eius sexto non extant. — Capta matre et ipse videtur in potestatem Aureliani pervenisse, si quidem hic Zenobiae filius, quem in Europam ductum esse narrat Zosimus 1, 59.

348 Septimius Varianus, magistratus aliquis, fortasse praeses provinciae, anno 215 rescriptum Caracallae, vet. cuiusd. iurec. consultatio 9, 8 = cod. Gregor. 1, 11, 1.

349 C. Septimius Vegetus, praefectus Aegypti a. 86 dipl. mil. (III p. 856). — L. Iunius Septimius Verus Hermogenes.

350 Septimius Vorodes. Tituli Palmyreni: Waddington n. 2606 (cum versione Syriaca ap. Vogüé n. 25) (1). 2606* (2). 2607 (cum versione Syriaca ap. Vogüé n. 24) (3). 2608 (4). 2609 (Syriace ap. Vogüé 27) (5). 2610 (= Vogüé n. 26) (6). — Σεπτίμιος Οὐορώδης plene vel paene plene extat in t. 1. 5. 6, cognomen periit in t. 2. 3. 4 (sed in t. 3 firmatur versione Syriaca, quae est integra). Procurator Augusti ducenarius (ὁ κράτιστος ἐπίτροπος Σεβαστοῦ δουκηνάριος) t. 1–6, καὶ ἀργαπέτης t. 4–6, (ἀργαπέτης vocabulum incertae significationis, de Vogüé ad t. 6), [ὡ]-

κεοδότης τῆς μητ[ροκολων]ειάς, καὶ λαμπρῶς στρατηγήσας, καὶ ἀγορανομήσας τῆς αὐτῆς μητροκολωνειάς *t. 2* (*ubi praeterea merita eius celebrantur*), *statuis honoratus Palmyrae a senatu populoque Palmyreno t. 1. 2, a privatis t. 3-6, mense Dec. a. 262 t. 3, a. 263 mense Apr. t. 1, a. 265 Apr. t. 4, a. 267 Apr. t. 5. 6. Vix recte a nonnullis putatur idem esse Herodes, filius Odaenathi, quem memorat biographus Gallieni et triginta tyrannorum (supra H 114), cf. Momms. R. G. V p. 434 not. 1.*

351 Septimius Zabbaeus, ὁ ἐνθάδε στρατηλάτης (*sic Graece, 'dux exercitus Palmyrae' Syriace*) sub Zenobia (*collega minor eius qui sequitur, cum quo eosdem titulos posuit*), mense Aug. 271 *t. Palmyrenus, Waddington n. 2611 cum versione Syriaca (Aramaica) ap. Vogüé n. 29; similis t., qui Syriace tantum extat, ap. Vogüé n. 28.*

352 Septimius Zabdas (*sic tituli; Ζάβδας Zosimus, Zaba(s) vit. Aurel. 25, 4, idemque reponendum 25, 2, ubi Zenobiam traditur pro Zabam; Saba(s) vit. Claud. 11; intellegitur sine dubio idem, non is qui praecedit*) ὁ μέγας στρατηλάτης (*sic Graece, 'magnus dux exercitus' Syriace*) sub Zenobia, mense Aug. 271 *t. Palmyrenus, Waddington n. 2611, cum versione Syriaca ap. Vogüé n. 29; similis t., qui Syriace tantum extat, ap. Vogüé n. 28. A Zenobia missus contra Aegyptios Zosim. 1, 44, vit. Claud. 11. Victus cum Zenobia vit. Aurel. 25, una cum ea fugam capessit Zos. 1, 51.*

— Fl(avius) Septimius Zosimus.

353 Septi[mia] M a (*cognomen ut videtur, quod recte legi nondum potuit*), uxor Sex. Baii Pudentis procuratoris Mauretaniae *t. Cursensis IX 4964.*

— FL(AVIA) NERATIA SEPTIM(IA) OCTAVILLA.

354 L. SEPTIMIA PATAVINIANA (Patab- lapis) BALBILLA TYRIA NEPOTILLA ODAENATHIANA clarissima puella *t. urbanus VI 1516. Mulier sine dubio ex nobili stirpe Syriaca, a Septimio Severo civitate donata; Septimiae et Odaenathianae nomina admonent Septimii Odaenathi supra n. 339; Tyrionum gentilicium praeterea reperitur in Tyrio Septimio Azizo, qui floruit temporibus Gallieni. — Praeterea aut eadem mulier, aut propinquae eius, memorantur in fragmento prope Carthaginem rep. VIII 981, in quo supersunt: [He]renni(a)e Clea (?) deinde uechi Patav . . . , deinde Septimiae Odo[nathianae].*

355 SEPTIMIA ZENOBIA. *Tituli: Palmyrenus, Waddington n. 2611 cum versione Syriaca ap. de Vogüé n. 29 (1); prope Palmyram rep., Waddington n. 2628 (2); prope Byblum rep., CIG. 4503^b p. 1174 cf. Wilcken Zeitschr. f. Num. 15, 1887 p. 333 (3). Nummi, Alexandrini tantum (Mionnet VI p. 482, Greek coins in the British Museum, Alexandria p. 311 n. 2398-2401), cf. v. Sallet die Fürsten von Palmyra p. 56 seq.*

Zenobia *passim, Bathzabbai versio Syriaca tituli 1 (non Bathzebinah; veram lectionem invenit Mordtmann, cf. Noeldke Zeitschr. d. deutsch. morgenl. Gesellsch. 24, 96, de Vogüé in addendis p. 153); genti-*

licium innotuit ex titulis nummisque. Filiam fuisse Iulii Aurelii Zenobii, qui floruit Palmyrae temporibus Severi Alexandri et Gordiani (Waddington n. 2598), cum ipsius filius Iulius Aurelius Septimius Vaballathus appellatus sit, probabiliter coniecit Sallet l. c. p. 31.

Uxor Odaenathi altera *trig. tyr. 16, 1*, mater ex eo Herenniani et Timolai *ib. 17, 2. 30, 2*. De vita eius privata *trig. tyr. 30, 12 seq.* Maritum contra Persas comitata *trig. tyr. 15, 2*; eius erat quod Odaenathus Persas vicerat *ib. 30, 6*. Defuncto marito regimen Orientis (τὴν ἀρχὴν τῆς ἐώας *Syncell.*) suscepit *vit. Gallicn. 13, 2, Eutrop. 9, 13, Ruf. Festus 24, Hieronymus chron. ad a. 2289, Zosimus 1, 39, Syncellus p. 717 ed. Bonn.*, nomine filiorum *vit. Aureliani 22, 1*, nomine filiorum Herenniani et Timolai *trig. tyr. 27. 30, 2*, non horum sed Vaballathi filii nomine *vit. Aurelian. 38, 1* (hoc verum esse docent nummi, cf. sub Septimio Vaballatho). Mater Vaballathi *t. 3* (etiam in *t. 2* nomen filii fuit, sed periit). Regina Palmyrenorum *Zonar. 12, 27* (regina Osrhoenorum *Photius bibl. cod. 265 p. 492 ed. Bekk.*, minus accurate; regina Saracenorum *Malalas l. XII p. 297. 300 ed. Bonn.*; a Persis, qui Romanos vicerant, Syriae et Phoenice praeposita *Theodoretus et Nicephorus Callistus, cf. infra, male*). Regina Orientis ipsa de se in epistula *vit. Aurelian. 27*, sed ficticia. — Σεπτίμια Ζηνοβία ἡ λαμπροτάτη βασίλισσα *t. 1. 2* (*t. 1* incisus Palmyrae mense Aug. 271, cum alibi iam dudum diceretur Augusta). Σεπτίμια Ζηνοβία Σεβαστή *t. 3* (scriptus ante Augusti nomen Vaballatho inditum, eo tempore quo Palmyrenis adhuc Claudius vel Aurelianus erant Augusti; de quo usu nominis Augustae cf. *Momms. R. G. V p. 437 not. 1*), item nummi Alexandrini, cusi omnes anno (Vaballathi) quinto, i. e. inter 29 Aug. 270 et 271.

Longino philosopho 'usa esse dicitur magistro ad Graecas litteras' *vit. Aurelian. 30, 3* (cf. supra sub Longino). — Favit Paulo Samosatensi haeretico *Athanasius hist. Arianor. ad monachos c. 71* (*Migne Patrol. Graec. XXV 777*), qui addit ipsam Iudaeam fuisse, cf. *Theodoretus haereticar. fabular. comp. 2, 81* (*Migne LXXXIII 393*), *Nicephorus Callistus hist. eccl. 6, 27* (*Migne CXLV 1181*) (ad Iudaeorum mores a Graecorum superstitione conversa *Photius bibl. cod. 265 p. 492^a ed. Bekker*; Paulus Samosatensis 'Zenobiam quandam reginam in Oriente tunc temporis docuit iudaizare' *Philastrus de haeresibus c. 64*). — Oppidum sui nominis condidit ad Euphraten *Procop. bell. Pers. 2, 5*.

Aegyptum sibi subicit *Zosim. 1, 44, Syncellus p. 721, Zonar. 12, 27* (Arabiam sibi subicit *Malalas l. XII p. 299*), per ducem Zabdam *Zosim. l. c.* (Claudio imperante, cf. *vit. Claud. 11*). Nummi nomine eius cusi Alexandriae anno Vaballathi quinto (Aug. 270.1). Hanc esse reginam una cum rege, sed ante eum, priore loco, memoratam in *t. Aegyptiaco III S. 6583*, ita ut rex intellegendus sit filius eius

Vaballathus, coniecit *Mommsen Zeitschr. f. Num.* 5, 1878 p. 229 seq. cf. ad III S. l. c. Imperium eius in Aegypto non multum videtur duravisse ultra d. 29 Aug. 271, cf. sub *Vaballatho*. (Eius amicus et socius Firmus tyrannus vit. *Firm.* 3, 1 cf. 5, 1).

Victa ab Aureliano *Zonar.* 12, 27, primum apud Antiochiam vit. *Aurelian.* 25, 1, *Zosim.* 1, 50, brevi certamine vit. *Aurel. l. c.* (apud Immas haud procul ab Antiochia *Ruf. Festus* 24, *Hieronymus chr. s. a.* 2289, *Syncellus* p. 721 ed. Bonn.; haud longe ab Antiochia sine gravi proelio capta *Eutrop.* 9, 13 minus accurate; magis proelii terrore quam proelio in potestatem redacta *Oros.* 7, 23, 4), deinde apud Hemesam vit. *Aurelian.* 25, 2; *Zosim.* 1, 52. 53 (cf. *Mommsen R. G. V* p. 440 not. 1; *Nöldeke Zeitschr. der deutschen morgenl. Gesellsch.* 39, 1885 p. 339). Aurelianus eam ad deditionem hortatur vit. *Aurelian.* 26, 6; continuator *Dionis (Dio ed. Dindorf V* p. 229). Cum ad Persas fugeret, capta et ad Aurelianum deducta vit. *Aurelian.* 28, *Zosim.* 1, 55, qui vitam ei concessit vit. *Aurel.* 30, *Zosim.* 1, 56. In triumpho ducta ab Aureliano Romae trig. tyr. 30, 3. 30, 24, vit. *Aurel.* 30, 2. 32, 4. 33. 34, *Eutrop.* 9, 13, *Ruf. Festus* 24, *Hieron.* ad a. 2290. Viro senatorio cuidam in matrimonium collocata *Syncell.* p. 721, *Zonar.* 12, 27. 'Fertur vixisse cum liberis matronae iam more Romanae data sibi possessione in Tiburti, quae hodieque Zenobia[e] dicitur' trig. tyr. 30, 27. 'In urbe summo honore consenuit' *Hieronym.* ad a. 2290. 'Posteror qui adhuc manent Romae reliquit' *Eutrop.* 9, 13 cf. *Hieronym.* l. c. (In itinere defuncta *Zosim.* 1, 59, item *Zonar.* l. c., post aliam narrationem, de qua supra; filias eius Aurelianus nobilibus Romanis collocavit, unam ipse uxorem duxit *Zonar.* l. c.). (Ab Aureliano per tres dies Antiochenis ostentata; deinde Romae in triumpho ducta, postremo occisa *Malalas l. XII* p. 300 ed. Bonn.). Parens eius Achilleus, cui post eam captam Palmyreni imperium paraverunt vit. *Aurelian.* 31, 2. Memoratur *Ammian. Marcell.* 28, 4, 9. — Arabum recentiorum narrationes quasdam ad Zenobiam pertinere fuerunt qui sibi persuaserint, cf. *Caussin de Perceval essai sur l'histoire des Arabes avant l'islamisme* 2, 30. 198.

356 Q. Septueius Valens, pro(curator) ferr(ariarum) t. *Noricus III* 4809 (in eodem t. memoratur Q. Septueius Clemens conductor ferrariarum).

357 Septuma, Secundin[i] (videtur mariti nomen), matertera testatoris (Dasumii) testamentum VI 10229 v. 79 cf. 83. 85.

— Septumi- v. Septimi-.

358 Septumuleia, mater Iunii Iuvenalis vita *Iuvenalis*, quam e codice Barberiniano saec. XV scripto ed. *Dürr das Leben Iuvenals (Progr. des Gymnasiums in Ulm 1888 p. 12)*. Incertae fidei narratio; cf. *Friedländer in editione Iuvenalis* p. 15.

359 Septumuleia, soror Iuvenalis, uxor Fuscini vita *quaedam Iuvenalis* (cf. sub ea quae praecedit).

- 360 Sepullius Bassus, rhetor *Seneca contr.* 7, 1, 16. 23. 7, 2, 1. 7, 5, 3. 8. 7, 6, 12. 7, 7, 17. *Incertum num aliqua parentela coniunctus cum P. Sepullio Macro, qui nominatur in denariis aetatis Caesarianae (Eckhel 5, 306).*
- M. AVRELIVS SERANVS.
- T. SVLPICIUS SERANVS.
- 361 Serapammon, legioni quartae praepositus a Gordiano *vit. Gord.* 25, 2 (*epist. fictic.*).
- 362 Serapias, Alexandrina mulier, quinque liberos uno fetu enixa; ad divum Hadrianum perducta *Gaius libro primo fideicommissorum (Dig.* 34, 5, 7).
- 363 Serapio, philosophus, auditus a Lucilio, 'cum istuc (*intellege in Siciliam*) adplicuisset' *Seneca ep.* 40, 2. *Incertum num idem Σαραπίων στωικός Ἱεροπολίτης Steph. Byz. s. v. Ἱεράπολις.*
- 364 Serapio, amicus Plutarchi, ad quem dedit librum de EI apud Delphos *ib. c. 1 (p. 384^d).* Poeta, Athenis habitans *Plut. de Pythiae orac. p. 396^c, quaest. conv. 1, 10, 1 p. 628^a.*
- 365 Serapio, magus Aegyptius, Caracallae paullo ante finem vitae mortem praedixit; ob hoc leoni obiectus, cum ab hoc non laederetur, tamen occisus *Dio* 78, 4.
- 366 Serapio, rhetor, quo in patria usus est Severus Alexander *vit. Alex.* 3, 3.
- 367 *Seras (Σέρας-; *nomen fortasse corruptum*), philosophus, delator sub Domitiano, sub Nerva capitis damnatus *Dio* 68, 1.
- 368 Seraspadanes (*sic t. urbanus; Σαραπάδης vel Σαρασπάδης codices Strabonis*), Phraatis Arsacis regis regum filius, Parthus *t. urbanus VI* 1799; *Strabo* 16, 1, 28 p. 748, a patre una cum tribus fratribus obses traditus Titio legato Syriae (*circa annum 745, cf. Mommsen mon. Ancyrr. ed. 2 p. 141*) *Strabo l. c. (cf. etiam supra sub Phraate, P 296).* *Romae defunctum esse colligi potest inde, quod t. citatus, sepulcralis sine dubio, ibi repertus est.*
- VARINIA SERENA.
- Aclius Serenianus.
- LICINIVS SERENIANVS.
- M. Iulius Serenius(?).
- Amulius Serenus.
- Annacus Serenus.
- T. Fl(avius) Serenus.
- Lollius Serenus.
- Sammonicus Serenus.
- Q. Sammonicus Serenus.
- Septimius Serenus.
- T. TETTIENVS SERENVS.
- C. Valerius Serenus.

— VIBIVS SERENVS.

— Volumnius Serenus.

— C. TREBIVS SERGIANVS.

369 Sergius (Sergiolus v. 105 ὑποκριτικῶς) gladiator, ab Eppia nobili femina amatus *Juvenal.* 6, 105. 112.

370 Sergius quidam citatur *Fronto ad M. Antoninum de orationibus* p. 156 Naber; *Apuleius qui dicitur de dogm. Plat.* III p. 265 Oud. (p. 229 Hild.). Cf. *infra* sub L. Sergio Plauto.

371 M. SERGIUS consul cum Silano quodam mense Dec. anni incerti, exeunte ut videtur saec. p. Chr. secundo t. *Africanus, Mél. d'arch. et d'hist. publiés par l'éc. française de Rome* XII, 1892 p. 42. Fortasse alter ex consulibus ordinariis anni 189, qui Duilius [Dulius] Silanus creditur a nonnullis.

372 L. SERGIUS ARRIANVS (inter Sergii et Arriani nomina interpositum Κλ... vel Κα..., fortasse ex altero cognomine relictum), senator (συν-αλκταχός), tribunus, frater Sergiae Demetriae t. *Paphius, journal of hell. stud.* 9, 1888 p. 241 n. 56 β.

— Sergius Flavius *Quintil.* 8, 3, 33. V. sub L. Sergio Plauto.

373 SERGIUS IVLIANVS: ei rescripserunt Severus et Caracalla *Modestinus libro primo excusationum* (*Dig.* 26, 7, 31). Fortasse praetor tutelaris.

374 Sergius Lustralis, inter nobiles viros a Septimio Severo occisos *vit. Sever.* 13, 2.

375 Sergius Paullus, auctor adhibitus a Plinio *h. n.* 1, 18 (item fortasse 1, 2, ubi plerique codices Sergius Plato, unus Sergius Plautus). Cf. *infra* sub L. Sergio Plauto.

376 L. SERGIUS PAVLLVS (sic t. urbanus, Sergius Paulus *act. apost.*), curator riparum et alvei Tiberis sub Claudio cippus urbanus *Bull. comunale* 1887 p. 306 (cippum positum esse non ante censuram Claudii, i. e. non ante a. 47, coniecit Gattius l. c. p. 313, sed nescio num recte). Proconsul Cypri eo tempore quo Paulus apostolus eo venit (scilicet inter annos 45 et 50, ut colligi potest ex eis quae praeterea de Pauli vita et itineribus scimus); Iudaeum aliquem magum apud se habebat; cum miraculum quoddam a Paulo editum vidisset, 'credidit' *act. apost.* 13, 6 seq. (Ab hac re Pauli nomen apostolum sibi indidisse, nam antea fuerat Saulus, coniecit Hieronymus *commentar. in epist. ad Philemonem* [Migne 7, 640], cf. *de vir. ill.* 5). Non ita certum, an hic Paulus [pro]consul Cypri (τῶν ἐπὶ Παύλου ... υπάτου lapis), in t. *Solensi Cypri ap. Cesnolam Cypr.* (1877) p. 424 n. 29.

377 L. SERGIUS PAVLLVS (tria nomina in priore consulatu VI 253, in altero VIII 6979. IX 3950. XIV 2793; Sergius Paulus VI 1803. *Galenus*; Σεργούλιος vel Σεργούλλιος Παῦλος codices *Eusebii*). — Incertum utrum hic an alius Serg. Paul., cuius praedia memorantur in tegulis factis a. 134 XV 516 (potest cogitari etiam de Sergia Paullina).

Consul suff. mense Sept. a. inc. cum (Nonio) Torquato Asprenate VI 253 (sub Hadriano aut Antonino Pio; illud praefert Henzen ad VI 253, sed propter causam valde incertam). Proconsul Asiae Melito ap. Eusebium hist. eccl. 4, 26, 3 (ubi sane Servilius Paulus pro Sergio dicitur, cf. supra). Consulem circa annum 150, proconsulem circa a. 164-166 eum fuisse coniecit Waddington fastes n. 148. Consul iterum ord. a. 168 cum L. Venuleio Aproniano II fasti. Praefectus urbi t. urbanus VI 1803; Galenus περί ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων lib. I, πρὸς Ἐπιγένην c. 2 (Galenus ed. Kuehn 2 p. 218, 14 p. 612). Paullo ante alterum consulatum urbis praefectum eum factum esse probabile est; successor videtur fuisse in praefectura Q. Iunii Rustici. Vir philosophiae studiosus; interest dissectionibus a Galeno explicatis Galen. l. c. — Eius alumnus Chrysippus quidam, cuius alumna Sergia Syntyche VI 1803. Omnino incertum an huius filia Sergia Paullina I. f. VI 9148 cet. cf. infra sub Sergia Paullina (ad hanc Paullinam, non ad Sergium Paullum videtur spectare VI 10260, ubi traditur Sergi. Paulli.). Cf. Borghesi opp. 8 p. 506. 9 p. 310.

378 L. SERGIUS PLAVTVS. Regis f., tribu Arn.; quaestor, salius Palatinus t. Ursonensis Baeticae II 1406. Fortasse, ut coniecit Dellefsen über einige Quellenschriftsteller des Plinius (progr. Glückstadt. 1881 p. 5), hic Sergius Plautus (Plautus plerumque, Sergius Flavius traditur 8, 3, 33, sed sine dubio idem intellegitur), qui scripsit de Stoicorum ut videtur doctrina, citatus a Quintilian. 2, 14, 2. 3, 6, 23. 8, 3, 33. 10, 1, 124; item hic Sergius Plautus (sic in uno codice 1, 2, item in uno 1, 18, in plerisque Sergius Plato 1, 2, Sergius Paullus 1, 18) auctor adhibitus a Plinio h. n. 1, 2. 18; nec diversus fortasse Sergius, qui citatur Fronto ad M. Antoninum de orationibus p. 156 Naber; Apuleius qui dicitur de dogm. Plat. III p. 265 Oud. (p. 229 Hild.).

379 Sergius Saturninus: una cum Ofillio Macedone et Martio Vero in fistula plumbea ap. Lancianum syll. aq. n. 504 (cf. supra sub P. Martio Vero fin.). Fortasse non diversus P. Martius Sergius Saturninus, sub quo cf.

— P. MARTIVS SERGIUS SATVRNINVS.

380 SERG(IVS) TITIANVS legatus Moesiae inferioris sub Elagabalo nummi Marcianopolitarum cum capitibus vel Elagabali solius (Mionnet S. II 96, 249 seq., Brit. mus. cat. Thraec etc. p. 35 n. 51-53, mus. Berol. cat. numm. I p. 64, 41. 42; male Caracallae caput esse dicitur ap. Leake num. hell. Suppl. p. 132) vel Elagabali et Maesae (Mionnet S. II 101, 278 seq.).

381 SERGIA DEMETRIA L. Sergii Arriani clarissimi viri soror t. Paphius, journal of hell. stud. 9, 1888 p. 241 n. 56 β.

382 Sergia Paula (inter Sergiae et Paulae vocabula videtur periisse patris nomen), memoratur in t. Ostiensi XIV 174. Fortasse non diversa ab ea quae sequitur, minus accurate Paula dicta pro Paullina.

- 383 SERGIA PAVLLINA L. f. (*patris nomen est VI 9149. 10261*): collegium (*servile*) quod erat in domo eius VI 9148. 9149. 10261. 10262 cf. 10264; collegium familiae eius VI 10263 cf. 10260. *Filiam fuisse L. Sergii Paulli consulis iterum a. 168 coniecit Borghesius opp. 8, 506; sed potest fuisse etiam soror vel amita eius. — Incertum an haec Serg. Paul., cuius praedia memorantur in tegula anni 134 XV 516. Item incertum an haec Paullina cuius servus VI 9505.*
- 384 SERGIA PLAVTILLA Laenatis filia (C. Octavii Laenatis, ut videtur, cf. supra O 29), mater imp. Nervae Caesaris Aug. t. urbanus Orell. 777 = Dessau inscr. sel. 281.
- 385 Serius Augurinus ὁ χράτιστος, filius Aeliae Caeciliae Philippae t. sub-urbanus, Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1346. *Iis qui sequuntur posteriorem iudicat Borghesius opp. 6 p. 300; cf. etiam supra sub Aelia Caecilia Philippa.*
- 386 C. SERIVS AVGVRIVS consul ordinarius a. 132 cum C. Trebio Sergio fasti (*tria nomina VI 10299. X 6485. Dessau inscr. sel. n. 2181; . . . us Serius Auguri[nus] videtur esse XI 3221, ut alterum gentilicium ei fuerit. Pater videtur eius qui sequitur.*
- 387 C. SERIVS AVGVRIVS consul ord. a. 156 cum M. Ceionio Silvano fasti (*tria nomina VI 222, Σέρριος Αὔγουρεῖνος t. Cyanensis Lyciae ap. Kalinkam Eranos Vindob. p. 84, praeterea Augurinus. Proconsul Africae a. 170 cod. Iust. 3, 31, 1. Pater videtur eius qui sequitur.*
- 388 CN. SERIVS OPPIANICVS AVGVRIV[S] salius Palatinus factus a. 181 VI 1979.
- 389 SERNIVS QVARTVS (*nomen gentilicium vix sanum; fortasse Stertinus Quartus, cf. infra*), proconsul ut videtur, certe praeses provinciae sub Traiano Ulpianus libro octavo de officio proconsulis, Dig. 48, 18, 1, 11.
- 390 Serrana Procula (Sarran- pro Serran- unus e codicibus), Patavina, mater P. Acilii, socrus Minicii Macrini, avia Minucii Aciliani Plin. ep. 1, 14, 6.
- 391 Serranus, amicus Senecae carmen Senecae ut videtur attribuendum (Baehrens Poetae Lat. min. IV p. 72).
- 392 Serranus (Sarranus pars codicum ap. Iuv., ferranus vel farranus traditur ap. Quint.), poeta epicus Quint. 10, 1, 89. Pauper Iuvenal. 7, 80. Immature defunctus Quintil. l. c. (*cur diversum hunc pulcrum a Serrano paupere poeta Iuvenalis, nulla causa.*
- Atilius Serranus.
- (NONIVS) ASPRENAS CALPVRNIVS SER[R]ANVS.
- Betutia Sertoriana.
- 393 Sertorius, maritus Bibulae Iuvenalis 6, 142.
- 394 C. SERTORIUS BROCC[CH]VS (Βρόχλ- lectum est in nummo pro Βρόχλ-) proconsul nescio cuius provinciae sub Claudio nummus (Pergamo non recte attributus) ap. Mionnet II 596 n. 549.
- 395 CN. SERTO[RIVS] BROCC[CH]VS AQVILIVS AGRICOLA PED[AN]IVS FV[SCVS] SALINAT[OR] IVLIVS SERVIANVS, C. f. t. Docleas Dal-

matiae III S. 13826. Oriundus puto ob eo qui praecedit; praeterea inter maiores habuisse videtur L. Iulium Ursum Servianum et huius generum Cn. Pedanium Fuscum Salinatorem (consulem a. 118), a quibus partem nominum mutuatus est.

396 Sertorius Clemens: medicina qua utebatur *Galenus ed. Kuehn XIII p. 1037.*

— Naevius Sertorius Macro.

397 SERTORIUS SEVERVS vir praetorius, heres institutus a Pomponia Galla una cum Plinio aliisque, temporibus Domitiani *Plin. ep. 5, 1.*

398 Q. SERVAEVS praetura functus, comes Germanici in Oriente *Tac. a. 6, 7.* Commagenen in provinciae formam redigit *ib. 2, 56 (cf. Marquardt Staatsverw I² p. 399).* A. 20 subscribit contra Pisonem *ib. 3, 13.* Una cum aliis accusatoribus Pisonis sacerdotio exornatus *ib. 3, 19.* A. 32 ob amicitiam Seiani damnatus *ib. 6, 7.*

399 L. SERVAEVS AMICVS POTITIANVS vir clarissimus, nepos Fl(aviae) Statianillae t. *Sufetulensis VIII 236 = VIII S. 11335. Frater fortasse Servaeae Flaviae Statianillae Valerianae, cf. infra.*

400 C. SERVAEVS FVSCVS CORNELIANVS qu[aestor] (praeturae mentio num exciderit, incertum), legatus Aug. provinciae Gal[liae A]q[u]it[an]ic[ae] (rel Gal[atiae], quod praefert Mommsen ad t.) t. *Gigthensis VIII S. 11028. Parentela sine dubio cum hoc coniuncti Q. Servaeus L. f. Quir. Fuscus, L. Servaeus Q. f. Quir. Firmus, .. Servaeus Q. f. Honoratus statuis honorati a Gigthensibus, hic etiam omnibus honoribus Gigthi in patria sua functus VIII S. 11040. 11039. 11034.*

401 Q. SERVAEVS INNOCENS (tria nomina VI 9285 et in actis Arralium; Servaeus Innocens VI 9351) consul suff. mense Apr. a. 101 una cum M. Maecio Celere act. *Arr. Eiusdem ut videtur servi et liberti VI 9285. 9351.*

402 SERV(A)EA F[L(AVIA)] STATIANILLA VALERIANA (pro FL in lapide dicitur esse FI) clarissima puella t. *Sufetulensis VIII 234 = VIII S. 11337. Cf. sub ea quae sequitur.*

403 SERV(A)EA NOVELLA RVFINA POTITIANA (Servea tam huius nomen scribitur quam eius qui praecedit, sed libertorum nomen in iisdem titulis Servae-), clarissima femina t. *Sufetulensis VIII 233 = VIII S. 11336. Aut soror eius quae praecedit aut mater; praeterea ut puto soror L. Servaei Amici Potitiani, neptis Flaviae Statianillae clarissimae memoriae feminae.*

— Agrius Servatus.

— SALVIVS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS CN. PLO[TIVS] MAXIMVS T. (H)OENIVS SEVER[VS] SERVEIENVS V[RSVS].

404 L. SERVENIVS CORNVTVS. *Tituli: Acmonienses Phrygiae, ap. Ramsay journal of hellenic studies 4, 1883 p. 415 n. 29 (1), Lebas Waddington 750 (2), ib. 751 = Ramsay american journal of archaeology 1, 1885 p. 146 (3), Sterrett ib. p. 147 (4), Lebas Waddington 756 (5) (2-5 frustula*

titulorum huius hominis esse agnovit Ramsay american journal l. c.); Apolloniensis Pisidiae, ap. Sterrett papers of the american school at Athens 3, 1888 p. 368 n. 353 (6).

[Λούχι]ος Σερουήνιος Κορνοῦτος *t.* 1, [Λ]εύχιος Σερουήνιοςτος *t.* 6,καιsuperesse dicitur *t.* 2. — L. f. (Λο[υχίου υἱός]) *t.* 1. — Tribu Aemilia (.ιλία *t.* 1,μιλία *t.* 2) *t.* 1. 2.

Oriundus sine dubio Acmonia; filius fortasse Servenii Capitonis, qui ut archon una cum Iulia Severa (coniuge puto) memoratur in nummis Acmoniensium cusis sub Nerone (Mionnet IV p. 198 n. 21 seq., suppl. VII p. 484, cf. CIG. 3858). Decemvir stlitibus iudicandis (δέ[χανδρος ἐπ]ὶ τῶν κληρονομικῶν δικα[στηρίων]) t. 1 (similiter t. 3). Quaestor provinciae Cypri t. 1 cf. t. 3. Aedilis ib. Praetor ib. Legatus pro pr. provinciae Asiae proconsule M. Aponio Saturnino t. 1 (temporibus Flavianis, cf. sub M. Aponio Saturnino).

405 SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNIA VALERIA SECVNDA COTIA(?) PROCILLA LVCVLLA. *Tituli: Acmoniensis Phrygiae, Lebas-Waddington 752 (1); Ancyranus, ap. Domaszewski arch. ep. Mitth. aus Oesterreich 9, 1885 p. 129 (2). [Σε]ρουηνία Κορνοῦτα t. 1, Σ[ε]ρουηνία Κο[ρν]οῦτα Κορνηλία Καλπου[ρ]ν[ία] Οὐαλε[ρί]α Σεκοῦνδα Κο[τί]α Πρόχι[λ]λα [Λουχοῦλ]λα t. 2 (Κοτία, Πρόχιλλα, Λου[χ]οῦλλα in lapide legit Ancyranus quidam, particulas tantum harum vocum in imagine photographica lapidis agnovit Domaszewski). Oriunda a regibus (Galatae) t. 2. Uxor P. Calpurnii (Proculi) Corneliani clarissimi viri ib.*

— L. IVLIVS VRSVS SERVIANVS.

— CN. SERTO[RIVS] BROCC[VS] *cet.* IVLIVS SERVIANVS.

406 SERVILIANVS clarissimus vir, amicus Herodis Attici, Athenis degens *Gellius 1, 2, 1.*

— CAECI(LIVS) SERVILIANVS.

— C. FVLVIVS LVPVS SERVILIANVS.

— T. IVLIVS MAXIMVS MA BROCCIVS SERVILIANVS A. QVADRON[IVS] L. SERVILIVS VATIA CASSIVS CAM

407 SERVILIVS consul, diu vixit *Suidas s. v. Μάρκος Ἀπίκιος. Fortasse M. Servilius consul a. p. Chr. 3, cf. infra sub M. Servilio Noniano (n. 419) sub fin.*

408 Servilius, una cum Cornelio quodam a. 32 Mamercum Aemilium Scaurum maiestatis accusavit; mox ipse, quod pecuniam accepisset ut accusatione desisteret, interdicto aqua et igni in insulam demotus *Tac. a. 6, 29. 30. Fortasse, ut coniecit Nipperdey, huic cognomen erat Tusco, cum Seneca suas. 2, 22 Tuscum accusatorem Mamerci memoret, cf. infra sub Tusco.*

409 Servilius, auctor iuris ut videtur *Terentius Clemens ad legem Iuliam et Papiam lib. IX (Dig. 37, 14, 10).*

410 P. SERVILIVS praetor a. 729, ludos magnifice edit *Dio 53, 27, 6.*

- 411 P. Servilius Balatro (*praenomen extat ap. Acronem qui dicitur in Hor. serm. 2, 3, 166*), scurra Maecenatis, particeps cenae Nasidieni *Hor. sat. 2, 8, 21. 33. 40. 64. 83.* 'Multa in Augustum amare nec sine ioco dixit' *Ps.-Acro ad Hor. sat. 2, 3, 166* (*memoratur etiam Ps.-Acr. ad sat. 1, 2, 2*).
- 412 P. SERVILIUS CALVVS, proconsul Bithyniae triennio minus ante quam Plinius provinciae praeficeretur *Plin. ad Trai. 56. 57.*
- 413 Servilius Democrates (*gentilicium est h. n. 25, 87, praeterea Democrates*), clarus inter medicos, paullo ante Plinii aetatem *Plin. h. n. 25, 87.* Quomodo Considiam M. Servilii consularis filiam curaverit *ib. 24, 43.* De herba quadam a se inventa exponit carmine edito *ib. 25, 87.* Adhibitus a Plinio in historiae naturalis l. XXIX *ib. 1, 29.*
- 414 L. SERVILIUS DOMITIVS VALERIVS FRONTO LVCIVS, clarissimus iuvenis *t. agri Veronensis V 3902.* Filius fortasse L. Servilii Iuliani, *cf. sub hoc.*
- L. SEMPRONIUS C CELSVS [SERVI]LIVS FABIANVS.
- 415 M. SERVILIUS FABIANVS MAXIMVS. *Tituli: urbanus VI 1517 (1); Aquileienses V 868 (2). 869 (3). 870 (4), CIG. 6752 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 2343 (5); Moesici III S. 12385 (6). 12514 (7).* M. Servilius Fabianus Maximus *t. 1. 7,* M. Servilius Fabianus *t. 6,* [M.] Servilius Fabianus *dipl. mil. anni 158, Σερούλιος Φαβιανός t. 5, Fabianus t. 2-4.*
- Q. f. *t. 1.* Tribu *Hor. ib.* Quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis I Minerviae, quaestor urbanus, ab actis senatus, aedilis curulis, praetor, legatus provinciae Asiae, curator viae Valeriae, legatus legionis III Gallicae, praefectus aerarii Saturni *t. 1.* Consul *t. 1,* suffectus cum Q. Allio Basso mense Iul. 158 *dipl. mil. (III S. p. 1989).* Consularis *t. 5.* Fetialis *t. 1.* Curator aedium sacrarum *ib.* Legatus Augustorum propr. provinciarum Mysiae superioris item inferioris *t. 1;* legatus pro pr. provinciae Moesiae inferioris sub Marco et Vero *t. 6. 7,* anno 162 *t. 7.* Eius amicus et medicus Aquileiae sepultus *t. 5;* ipse servis et libertis Aquileiae titulos posuit *t. 2-4.*
- TI. CLAVDIVS SERVILIUS GEMINVS.
- 416 L. Servilius Iulianus, vir egregius, L. Servilii Domitii Valerii Frontonis Luciani pater fortasse (*pat. potest etiam intellegi de patrono eius qui titulum posuit*), certe adfinis *t. agri Veronensis V 3902.*
- 417 C. Servilius Macer: eius servus tabularius *t. agri Calamensis VIII 5361 = VIII S. 17468.* Videtur fuisse homo nobilis vel certe dives.
- 418 . . SERVILIUS MARSVS C. f., clarissimus iuvenis, patronus coloniae (Salerni) *X 524.*
- 419 M. SERVILIUS (NONIANVS?) consul a. 3. — M. Servilius *Tac. a. 2, 48. 3, 22;* in consulatu M. Serviliu[s] (*potest cognomen periisse, sed vix periit, ut indicat chronographus anni 354*) *fasti Cap., M. Servilius fasti Gabini, fasti Arval., Dio ind. l. 55, Cassiod., Val. Max. 1, 8, 11, tessera gladiatoria mus. Rhen. 19, 1864 p. 460, t. amphorae urbanae*

XV 4571, t. Pompeiani X 892 et eph. 8, 316, Servilius *chronographus* a. 354; Servilius Nonnianus (sic alter ex codicibus, in altero fuit Nonmanus) *fasti Hydat.*, Σερόλιος vel Σερουϊούλιος Νόμμιος Epiphanius *adv. haer.* 2, 51 t. II p. 487 cf. III p. 730 ed. Dindorf.

M. fil. Dio ind. l. 55. Pater videtur fuisse eius qui sequitur; Nonii igitur senatoris ab Antonio proscripti aut gener, aut si vere habuit cognomen Noniani, filius, adoptatus a M. Servilio quodam. Nobilis Tac. a. 2, 48. Consul ord. a. p. Chr. 3 cum L. Aelio Lamia *fasti* (consularis Tac. a. 3, 22). A Pantuleio divite equite Romano heres institutus priore testamento; quod cum irritum factum esset, nihilo minus hereditas ad eum delata ex liberalitate Tiberii, a. 17 Tac. a. 2, 48. A. 20 testimonium dicit in Aemiliam Lepidam *ib.* 3, 22. — Incertum num hic Servilius consul, qui vixit annis nonaginta, paullo ante Asconii Pediani aetatem (nam huius videtur esse narratio) Suidas s. v. Ἀπίκιος Μάρκος, cf. Hirzel *mus. Rhen.* 43, 1888 p. 315.

420 M. SERVILIUS NONIANVS consul a. 35. Tria nomina habet Plinius h. n. 28, 29, M. Servilius Plin. h. n. 24, 43, Tac. a. 14, 19, Servilius Nonianus Plin. h. n. 37, 81, Tac. dial. 23, vit. Persii, Quint., Nonianus Plin. ep. 1, 13, 3. In consulatu M. Servilius Plin. h. n. 10, 124, Tac. a. 6, 31, Dio 58, 25, Nonianus *chronographus* a. 354, Nonnianus *fasti Hydat.*

Filius M. Servilii consulis a. p. Chr. 3. Nepos Nonii senatoris ab Antonio proscripti, pronepos Nonii Strumae Plin. h. n. 37, 81. Consul Plin. l. c., ord. a. p. Chr. 35 cum C. Cestio Gallo *fasti* (consularis Plin. h. n. 24, 43). Historicus Quint. inst. 10, 1, 102, Tac. dial. 23, ann. 14, 19. Eum audiit Quimtilianus Quint. l. c. Recitationi eius supervenit Claudius Caesar Plin. ep. 1, 13, 3 (ex quo loco noli colligere, carmina a Noniano recitata esse). Iudicium de historia eius Quint. l. c. Hic fortasse vir consularis, qui annalibus suis factum quoddam Tiberii, cui ipse interfuerit, inseruit Suet. Tib. 61. (Incertum an hic, quod coniecit Buecheler *mus. Rhen.* 42, 1887 p. 473, Servilius ex quo verbum aliquod citavit Flavius Pomponianus grammaticus Charisius lib. I p. 145, 29 Keil). Etiam vitae elegantia clarus Tac. a. 14, 19. 'Princeps civitatis' Plin. h. n. 28, 29. Defunctus a. 59 Tac. l. c. Filia Considia Plin. h. n. 24, 43 (propter hoc nomen filiae inditum possis conicere Servilium Nonianum inter maiores numerasse Considios Nonianos aetatis Ciceroniana, Cic. ad fam. 16, 12 cet.; nummus ap. Momms. Münzwesen p. 636 n. 281). Persius eum ut patrem coluit vita Persii (Suet. ed. Reifferscheid p. 73). (Hic fortasse Servilius, in cuius domo 'didicerat' Plotius Macrinus Persii amicus schol. ad Pers. sat. 2, 1.) Quomodo a lippitudine sibi caverit Plin. h. n. 28, 29.

421 Servilius Pansa, nulla evidente causa obiit, cum staret in foro in Publium fratrem innixus Plin. n. h. 7, 182. Incertum quo tempore vixerit; item incertum an huius libertus C. Servilius Pansae l. Tychius in t. Parentino V 340.

- 422 SERVILIUS PAVLVS proconsul Asiae *Melito ap. Eusebium hist. eccl. 4, 26. Videtur pro Servilio legendum esse Sergius Paullus, cf. sub L. Sergio Paullo (supra n. 377). Vix huc pertinet M. Servilius Tutilius Paulus, qui pro colonia Troadensium legationem suscepit anno 132 III S. 7282.*
- 423 Q. SERVILIUS PVDENS (*praenomen ex tegulis*) legatus (*nescimus cuius provinciae, certe non Bithyniae*) Plinium convenit Nicomediae mense Dec. (anni 111) *Plin. ad Trai. 25. Praedia eius memorantur in tegulis urbanis factis a. 123 XV 346. 1429, a. 124 XV 349, a. 125 XV 350, a. 127 XV 1430-1432, a. 128 XV 1433. 1434, a. 129 XV 1435, a. 130 XV 136, a. 131 XV 1437, a. 133 XV 1438, a. 139 XV 1440.*
- 424 Q. SERVILIUS PVDENS. *Tituli, Africani omnes: VIII 5354 (1). VIII S. 12291 (2). 14852 (3). Tria nomina exhibent t. 1-3, item in consulatu VI 165. XIV 4148, papyrus Latina musei Britannici Archaeolog. Londin. 54, 1895 p. 433 (parce plene t. Africanus mël. d'archéolog. et d'hist. 1892 p. 23, Serbilius Pudens ann. inst. arch. 1870 p. 194 n. 291, ... vilis Pudens VI 360).*
- Q. f. t. 1 (filius videtur eius qui praecedit). Tribu Hor. t. 1. Tribunus militum legionis quartae Scythicae, quaestor provinciae Siciliae, tribunus plebis, praetor, praefectus frumenti dandi, iuridicus Aemiliae et Flaminiae t. 1. Proconsul Cretae et Cyrenarum ib., proconsul t. 2 (quamquam in hoc t. fortasse de proconsulatu Africae cogitari poterit; ceterum non hic Pudens proconsul Africae quem memorat Tertullianus ad Scapulam 4, cf. infra sub Valerio Pudente). Consul ord. a. 166 cum L. Fufidio Pollione fasti. Maritus Ceioniae Plautiae (sororis Veri imperatoris) t. 3. Pater Q. Servilii Pudentis (eius qui sequitur) t. 2. Patronus Calamensium t. 1.*
- 425 Q. SERVILIUS PVDENS, eius qui praecedit filius; patronus Bisicensium in Africa VIII S. 12291.
- 426 C. SERVILIUS *SEPTIDIANVS FIRMVS (*Septidianus XIV 3470, deficit XIV 3469*), pleno nomine ut puto C. Servilius Septidianus Firmus M. Martius Torquatus Q. Pinnius Valerianus Saxius Marius (*Marsus 3469*) Calestrius Maximus Horatius Macer (*sic t. 3470, in t. 3469 traditur C. Servilius Firmus M. Torquatu. Valeri. Marsus sive Maximus*), septemvir epulonum (*traditur VIIviri; id si verum est, habemus hic quinque epulones, Servilium, Martium, Pinnium, Marium, Horatium*) t. agri Sabini XIV 3470 semel ab ignoto auctore descriptus; eadem nomina fuisse videntur in t. XIV 3469 item semel descripto ab auctore parum perito.
- 427 SERVILIUS SILANVS 'optimus et facundissimus vir', oriundus Hippone Regio: cum ut patronum sibi crearent Cirtensibus suavit *Fronto ep. ad am. lib. II (p. 200 ed. Naber). Senatorii ordinis cum fuisse ex Frontone colligi potest. Videtur esse unus ex eis qui sequuntur.*
- 428 M. SERVILIUS SILANVS (*sic VI 1980, praeterea Silanus*) consul iterum (*iterationis nota est III 4150. VII 340, item in fastis Graecis ap.*

Momms. chron. min. vol. 3, 376, abest a reliquis consulum laterculis, item a t. VI 1980 aliisque) ordinarius a. 188 cum Seio Fusciano iterum consule fasti (consul primum videtur fuisse suffectus a. inc. sub M. Aurelio). Idem ut videtur M. Servilius Silanus in fistula plumbea urbana ap. Lancianum syll. aq. n. 326. Incertum qua parentela coniunctus cum eo qui sequitur (vix frater eius, si vere fuit consul iterum a. 188). Aut hic aut is qui sequitur Servilius Silanus occisus a Commodo vit. Comm. 7, 5.

429 Q. SERVILIUS SILANVS (sic VI 1980, XIV 460, praeterea Silanus) consul ordinarius a. 189 cum alio Silano fasti (de collega cf. sub *Dulio Silano*, item sub *M. Sergio*).

429* M. Servilius Sulpicius Victo[r] Crispus Considianus, Q. f., tribu Ani. t. Carthagine nova rep. II 3438. 'Hominem nobilem fuisse, fortasse senatoris alicuius filium immature defunctum, nomina indicant' Huebner ad t.

430 SERVILIUS VATIA praetorius dives, in villa sua prope Baias sita consenuit Tiberii temporibus *Seneca ep. 55. Certe ex posteris P. Servilii Vatae Isaurici consulis a. 706 et a. 713. — Vix hic, quippe aliquanto antiquior, C. Servilius Vatia, statua honoratus Olympiae t. Olympiae rep., arch. Zeitung 36, 1878 p. 37 n. 113 (= Inschriften von Olympia [Berol. 1896] n. 329) cum notis Dittenbergeri.*

— TI. IVLIVS MAXIMVS MA BROCCIVS SERVILIANVS A. QVADRON[IVS] L. SERVILIUS VATIA CASSIVS CAM

431 SERVILIA, M. Lepidi iuvenis (*supra A 247*) uxor, occiso marito mortem sibi conscivit *Velleius 2, 88, 3.*

432 SERVILIA Bareae Sorani filia, uxor Annii Pollionis a. 65 in exilium pulsus *Tac. a. 16, 30. Cum pater eius maiestatis reus esset, ipsi obiectum quod data grandi pecunia magos consulisset; datum ei liberum mortis arbitrium ib. c. 30-33.*

433 Servilia, adultera *Iuvenal. 10, 319.*

— AEDIA SERVILIA.

— PLAVTIA SERVILIA.

— Plotia (Servilia) Isaurica.

— LOLLIANA PLAVTIA SESTIA SERVILLA.

434 Sesithacus (nomen non ponit *Tac.*; Σειθᾶκος *Strabo*, Σειθᾶκος coniecit *Müllenhof*, Σειθᾶκος *Riese mus. Rhén. 39, 1884 p. 467, quod probare videtur Much Zeitschr. f. Deutsches Alterth. 35, 1891 p. 361*), filius Segimeri Cheruscorum ducis, dicebatur Quintilii Vari corpori inclusisse; a. 15 una cum patre in deditionem acceptus a Germanico *Tac. a. 1, 71. A. 17 ductus in triumpho Germanici Strabo 7, 1, 4 p. 292. Uxor eius Ramia, Ucromeri, Chattorum ducis, filia Strabo l. c.*

435 Sestius Gallus (Sestius Gallius traditur; Cestius Gallus coniecit *Roth*), libidinosus ac prodigus senex, ab Augusto ignominia notatus, a Tiberio in senatu increpitus; qui nihilo minus paucis post diebus ei cenam condixit *Suet. Tib. 42.*

436 L. SESTIVS QVIRINVS (vel QVIRINALIS). L. Sestius nummi, *Dio* 53, 32, item Λούκιος Σήστιος t. *Pergamenus* ap. *Fränkel* n. 406 (si huius est), item in consulatu fasti Colotiani *CIL. I²* p. 64 (L. Se[s]tius fragmentum senatus consulti ib. p. 75, L. S fragmentum fastorum ib. p. 68), Publius Sestius *Porphyrio* ad *Hor. carm.* 1, 4 (Ἰλόπλιος *Appian. b. c.* 4, 51, sed incertum an hic, cf. *infra*), Sestius *Horat. carm.* 1, 4, 14, Sestius Quirinus codices quidam *Horatiani* in inscriptione carminis 1, 4 ('qui et Festus dictus est' addunt nonnulli); in fastis Capitolinis sub a. 731 ex nomine eius superest Quirin (*CIL. I²* p. 28; antea legerant Vibi [n.], quod monitus a *Kießlingio* correxit *Henzen*); L. Sestius Quirinalis tegulae nonnullae urbanae vel suburbanae, *CIL. XV* 1445, *Notizie* 1891 p. 31 (in una pro Sesti est Sexti), quas ad eundem spectare coniecit *Mommsen* (ex alio Sestii cognomine fortasse supersunt, ut iudicat *Dressel*, litterae Alb. vel Al. in his tegulis inter Sestii et Quirinalis nomina interposita; mater Sestii fuit Albania, cf. *infra*).

P. f. fasti Colotiani. Videtur fuisse filius P. Sestii a *Cicerone* defensi, qui quaestor fuit a. 691, tribunus pl. a. 697. Hic igitur L. Sestius, P. Sestii filius *Cic. ad fam.* 13, 8, Albania natus ib. cf. *pro Sestio* 3, 6 (ubi nomen soceri semel scribitur Albin(us), semel Albanus), anno 698 adhuc praetextatus *pro Sestio* l. c. et 4, 10. 69, 144, 'optimus adulescens' *Cic. in epistula scripta* a. 709, *ad fam.* 13, 8. Bruti partes secutus, omnium bellorum eius particeps fuit *Dio* 53, 32 (Sestius memoratus a *Cicerone* ad *Att.* 15, 17, 2. 15, 27, 1. 16, 4, 4 potius pater eius). Pro quaestore Bruti nummi ap. *Cohen I² Brutus* n. 10-13. Bruti memoriam etiam sub Augusto coluit, imagines eius domi habuit *Dio* l. c. (Fortasse hic L. Sestius quaestor, statua honoratus a *Pergamenis* t. *Pergamenus* ap. *Fränkel Inschr. v. Perg.* n. 406 cf. n. 407; item hic quaestor Bruti, qui a. 711 eum relinquere noluit et ideo proscriptus est, postea restitutus in amicitiam Caesaris pervenit, eique quondam Bruti imagines exhibuit, *App. b. c.* 4, 51, quamquam Ἰλόπλιος dictus ab *Appiano*). Augustus cum a. 731 consulatu se abdicaret, L. Sestium sibi suffecit *Dio* l. c.; fasti Capitolini aliique (cf. *supra*). Consularis *Porphyrio* ad *Hor. carm.* 1, 4. Ad eum dedit *Horatius carm.* 1, 4 (cf. v. 14).

— T. CATIVS CATVLLINVS SEST[IVS] SECVNDINVS.

— LOLLIANA PLAVTIA SESTIA SERVILLA.

437 SETINA IVSTA, clarissima femina. *Petronii Victorini* clarissimi iuvenis uxor *XI* 6335 (tabula patronatus *Pisaurensis* anni 256).

— AEMILIA SEVERA.

— APPIA SEVERA.

— Aurelia Severa.

— CALPVRNIA RVFRIA AEMILIA DOMITIA SEVERA.

— CLAVDIA CANIN[1]A SEVERA.

- CVSPIDIA SEVERA.
- IVLIA AQRVLLA SEVERA AVGVSTA.
- Iulia Severa.
- MARCIA OTACILIA SEVERA AVGVSTA.
- Vibia Severa Claudiana.

437^a SEVERIANA: ei Alexander clarissimum confirmat *cod. Iust. 12, 1, 1*.

- MACONIA SEVERIANA.
- PRAECILIA SEVERIANA.

438 SEVERIANVS, legatus Cappadociae ut videtur (consularis vir *Fronto*), a Parthis in Armenia apud Elegiam victus et cum omni exercitu occisus, a. 161 *Fronto princ. hist. p. 208 ed. Naber, Dio 71, 2, Iacian. Alex. 27, quom. hist. 21. 25. 26*. Origine Gallus (ὁ ἑλιδιος ἐχεῖνος Κελτός) *Iacian. Alex. l. c.* Putabatur non diversus a P. Aelio Severiano Maximo legato Arabiae, sed falso, cum iam constet hunc legatum fuisse Arabiae sub Septimio Severo repertis titulis III S. 13612 (= 14172). 14174. Fortasse hic M. Sedatius Severianus Iulius Rufinus (supra n. 231).

439 SEVERIANVS proconsul Africae inter annos 161—169; filius eius Honorinus, legatus patris *Apuleius flor. 2, 9 p. 38–40 Oud.* (tempus colligitur ex mentione Caesarum, nempe duorum). A Carolo Tissot vocatur M. Iunius Rufinus Severianus, nescio cur, et idem putatur Severianus a Parthis occisus a. 161. Alii (cf. *Pallu de Lessert fastes des provinces africaines 1 p. 209 seq.*) cogitaverunt de M. Sedatio Severiano Iulio Rufino (supra n. 231).

440 SEVERIANVS, imperatoris Philippi affinis (κρηδεστής), frater ut videtur uxoris eius Marciae Otaciliae Severae, exercitibus Moesiae et Macedoniae ab eo praepositus *Zosimus 1, 19*.

441 Severianus Maximus, procurator ut videtur familiae gladiatoriae Caesaris, sub Commodus VI 632 cum adnotatione *Henzen*.

- P. AELIVS SEVERIANVS MAXIMVS.
- Aemilius Severianus.
- M. A(NTONIVS?) I. SEVERIANVS.
- M. ANTONIVS SEVERIANVS.
- AVFIDIVS SEVERIANVS.
- P. CAECILIVS ALLENIVS FAVSTVS MAXIMVS SEVERIANVS.
- Cl(audius) Severianus.
- Q. Corvinus Severianus.
- Flavius Severianus.
- C. IVL(IVS) POMPONIVS PVDENS SEVERIANVS.
- P. IVVENTIVS CELSVS F. AVFIDIVS [H]OENIVS SEVERIANVS.
- POMPEIVS FAVSTINVS SEVERIANVS.
- M. SEDATIVS SEVERIANVS IVLIVS RVFINVS.

442 Severina: ad eam datus Hippolyti presbyteri liber inscriptus προ-
 τρεπτικός *catalogus operum Hippolyti statuac eius incisus, CIG. 8613 A*
 16. 17 = *Harnack Gesch. d. altchristl. Litt. I p. 607*. Potest fuisse

mulier nobilis Romana; minus recte imperatoris alicuius coniugem eam fuisse coniecerunt nonnulli, quippe statuentes librum illum Hippolyti non diversum fuisse ab epistula quam idem dedisse narratur πρὸς βασιλῖδα πνύ (Theodoretus dial. III, ap. Migne Patr. Gr. LXXXIII p. 284); cf. post alios Harnack l. c. p. 609. 621.

— CAMPLA SEVERINA.

— Cornelia Severina.

— VLPIA SEVERINA AVGVSTA.

443 *Cr.... Severinus, praefectus fortasse vigilum (ut coniecit *Hirschfeld Verw.* p. 148, quamquam in reliquis titulis vigilum huius generis praefecti non nominantur) a. 225 VI 3001.

— P. Aelius Severinus.

— Q. Iulius Severinus.

— L. MVMMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERINVS CAVCIDIVS TERTVLLVS.

444 SEVERVS (Catus Severus puto, aut Silius Severus), Ti. Catii Silii Italici filius minor, immaturo defunctus *Martial.* 9, 86; *Plin. ep.* 3, 7, 2 (qui nomen non ponit).

445 SEVERVS, consularis, pontifex; pater Ummidii Quadrati; statua et carmine honoratus ab Hadriano in templo Dianae Ephesi *Kaibel ep. Graec. n.* 888* p. 536 = *Greek inscr. in the Brit. Museum n. DXXXIX* (vol. III p. 188). *Esse L. Catilium Severum, qui consul fuit iterum a. 120, coniecit Mommsen ap. Kaibel l. c.*

446 SEVERVS proconsul Asiae *Aristides or. XXVI* (vol. I p. 523 ed. Dind.), imperatore eiusque filio summam stationem regentibus (i. e. Antonino Pio imperatore, M. Aurelio Caesare) *ib.* p. 524, cum Aristides esset annorum XXXV *vetus scholion ad Aristides or. II* (ed. Dindorf vol. I p. 12 not., cf. *B. Keil Herm.* 25 p. 315); successor Pollionis (T. Pomponii Proculi Vitrasii Pollionis) *ib.* p. 529; secutus eum est in proconsulatu amicus quidam Aristidis *ib.* p. 523 (cf. *infra sub L. Statio Quadrato*). Oriundus ex Phrygia superiore *ib.* p. 505. *Cf. supra sub Ti. Iulio Severo (I 375) sub fin.*

447 SEVERVS, praeses Bithyniae a. 183 *chron. Pasch.* p. 491 ed. Bonn.

448 SEVERVS, leg. Aug. pro pr. ut videtur Arabiae III 6028. *Cf. supra sub Erucio Severo (Valerii Severi nomen in ectypo legere sibi visus est Zangemeister Mitth. des deutschen Palaestina-Vereins 1896 p. 49).*

449 NVS SEVERVS ... consularis t. Sinopensis III 240 = III S. 6981 *semel descriptus.*

450 Severus, Vologaeso Sanatruccii filio indutias concessit *Dio* 75, 9, 6 *exc. de leg.* Vulgo putatur intellegi imperator Septimius Severus; sed verba Dionis pertinere ad tempora Traiani vel Hadriani docuit *Boissier Herm.* 25 p. 330, qui putat intellegendum esse ducem aliquem Traiani bello Parthico.

- 451 Severus, amicus Plinii, ad quem hic dedit *ep.* 9, 22. Fortasse C. Vettennius Severus, ad quem consulem designatum Plinii *ep.* 6, 27. Sed potest etiam fuisse alius ex Severis amicis Plinii (Annius, Catilius, Vibius).
- 452 Severus, architectus, cuius opera Nero usus est in domo aurea et alibi *Tac. a.* 15, 42.
- 453 Severus: huius nominis hominem vel homines adloquitur Martialis 2, 6. 5, 11. 5, 80. 6, 8. 7, 34. 7, 49. 7, 79. 8, 61. 11, 57. Severus, ingentis staturae servos habebat, Polyphemum et Scyllam appellatos *ib.* 7, 38.
- 454 Severus, memoratur *Marc. Antonini* εἰς ἐκστὸν 10, 31.
- 455 Severus: 'per quendam Severum clarissimum militem' (clarissimum iuvenem coniecit Mommsen) reus factus M. Didius Iulianus coniurationis contra Commodum *vit. Did. Iul.* 2, 1.
- 455* *SEVERVS HOSTILIANVS quidam post Gordiani mortem imperator Romae creatus, paullo post decessit ex morbo *Zonaras* 12, 18.
- ACILIVS SEVERVS.
 - T. AELIVS NAEVIVS ANTONIVS SEVERVS.
 - AEMILIVS SEVERVS CANTABRINVS.
 - AETRIVS SEVERVS.
 - Alledius Severus.
 - ANNIDIVS SEVERVS.
 - ANNIVS SEVERVS.
 - Annius Severus.
 - SEX. [APPIVS] SEVERVS.
 - Arellius [Se]verus.
 - ARRIANVS APER VETVRIVS [SE]VERVS.
 - ARRIANVS SEVERVS.
 - ATILIVS SEVERVS.
 - Avidius Severus.
 - IMP. CAES. M. AVRELIVS SEVERVS ALEXANDER AVG.
 - A. CAECINA SEVERVS.
 - T. Caesernius Concessus Severus.
 - Cassius Severus.
 - CATILIVS SEVERVS.
 - CN. CATILIVS SEVERVS.
 - L. CATILIVS SEVERVS.
 - L. CATTIVS SEVERVS.
 - CESTIVS SEVERVS.
 - Cetrius Severus.
 - CINCIVS SEVERVS.
 - CLAVDIVS SEVERVS.
 - Claudius Severus.
 - CN. CLAVDIVS SEVERVS.
 - CN. CLAVDIVS SEVERVS ARABIANVS.

- TI. CLAVDIVS SEVERVS PROCVLVS.
- Curtius Severus.
- CVSPIDIVS FLAMINIVS SEVERVS.
- CVSPIDI[VS] SEVER[VS].
- T. Desticius Severus.
- M. DIDIVS SEVERVS IVLIANVS.
- [ER]VCIVS SEVERVS.
- L. FABIUS SEVERVS.
- M. FLAVIVS SABARRVS VET[TIVS] SEVERVS.
- L. GABO ARVNCVLEIVS P. ACILIVS SEVERVS.
- L. GELLIVS SEVERVS.
- HERENNIVS SEVERVS.
- T. HOENIVS SEVERVS.
- M. IVLIVS SEVERVS PHILIPPVS CAESAR, *postea* AVGVSTVS.
- C. IVLIVS SEVERVS.
- L. IVLIVS SEVERVS.
- SEX. IVLIVS SEVERVS *sive* SEX. MINICIVS FAVSTINVS IVLIVS SEVERVS.
- TI. (P.?) [IVLIVS?] SEVERVS.
- IVNIVS SEVERVS.
- T. IVNIVS SEVERVS.
- [M. IVVEN]TIVS [SECVN]DVS RIXA [POSTVMIVS? PAN]SA VALERIA-NVS SEVERVS.
- M. LVSIVS SEVERVS.
- P. MANLIVS VOPISCVS VICINILLIANVS L. ELVFRIVS SEVERVS IVL[IVS] QVADRATVS BASSVS.
- L. Manlius Severus.
- L. MANTENNIVS SEVERVS.
- Q. Marcius Turbo Fronto Publicius Severus.
- SALVIVS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS CN. PLO[TIVS] MAXI-MINVS T. [H]OENIVS SEVER[VS] SERVEIEN[VS] V[RSVS].
- NOVIVS(?) SEVERVS PIVS.
- C. OPPIVS SABINVS IVLIVS NEPOS M.' VIBIVS SOLLEMNIS SEVERVS.
- Percennius Severus.
- PETRONIVS DIDIVS SEVERVS.
- L. PETRONIVS SEVERVS NO[VINI]ANVS.
- CN. PINARIVS ... SEVERVS.
- [Po]mpeius Sev[erus].
- Postumius Severus.
- SEX. PV[L]FENNIVS SALVTARIS M. LVCCIVS VALERIVS SEVERVS PLOTIVS CILO.
- D. RVPILIVS SEVERVS.
- Rutilius Severus.
- [S]alvius Severus.

- M. SEDATIVS SEVERVS IVLIVS REGINVS.
- C. SENTIVS SEVERVS QVADRATVS.
- SEPTIMIVS SEVERVS.
- Septimius Severus.
- IMP. CAESAR L. SEPTIMIVS SEVERVS AVGVSTVS.
- SERTORIVS SEVERVS.
- T. Statilius Maximus Se[ve]r[us].
- T. Statilius Maximus Severus Hadrianus.
- T. STATILIVS SEVERVS.
- Ti. Statilius Severus.
- GAL(EO) TETTIENVS SEVERVS.
- TI. TVTINIVS SEVERVS.
- C. VALERIVS SEVERVS.
- L. VERVLANVS SEVERVS.
- C. VETTENVS SEVERVS.
- Vibius Severus.
- C. VLPIVS AELIANVS SEVERVS.
- 456 M. SEXTILIVS Q. f., triumvir aere argento auro flando feriundo; duovir (Antii) bis t. *Antiatinus* X 6661. Uxor Fabia P. f. *ib.*
- 457 Sextilius Antaeus (*sic* 1, 28, *praeterea* Antaeus), inter auctores externos quos adhibuit de arboribus et de re medica enumeratus a Plinio *h. n.* 1, 12. 13. 28; citatur *ib.* 28, 7.
- 458 Sextilius *Ena (*cognomen corruptum*), Cordubensis, poeta mediocris, Ciceronis mortem deflevit carmine quod recitavit in domo Messalae Corvini, praesente Asinio Pollione *Seneca suas.* 6, 27.
- 459 Sextilius Felix, a. 69 missus a ducibus Flavianorum ripam Aeni fluminis, quod Raetos Noricosque interfluit, cum ala Auriana et octo cohortibus et iuventute Noricorum occupavit *Tac. h.* 3, 5 (*fortasse procurator Norici*). A. 70 una cum cohortibus auxiliariis per Raetiam inrupit in Gallias quae rebellaverant *ib.* 4, 70.
- 460 SEXTILIA (*nomen ap. Tac. h.* 2, 64 et *Suet. Vit.* 3), uxor L. Vitellii ter consulis, mater A. Vitellii, quem peperit a. p. Chr. 15, et L. Vitellii *Suet. Vit.* 3. Probatissima, nec ignobilis femina *ib.*; femina antiqui moris *Tac. h.* 2, 64 *cf.* 3, 67. Filium appellatum imperatorem pro afflicto statim lamentata est *Suet. l. c.* Otho eius curam habuit *Plut. Oth.* 5. 16. Victor Vitellius Romam ingressus Augustae nomine eam honoravit *Tac. h.* 2, 89. Exeunte a. 69 moritur fessa aetate *ib.* 3, 67.
- 461 Sextius, Q. Sextii philosophi (*infra* n. 474) filius, et ipse philosophus *Seneca nat. quaest.* 7, 32, 2; *Quint. inst.* 10, 1, 124; *Claudianus Mamertus de statu animae* 2, 8. *Fortasse hic Sextius Niger, qui Graece de medicina scripsit, cf. infra sub Q. Sextio Nigro.*
- 462 L. SEXT[IVS] praetor peregrinus a. p. Chr. 26 *fasti fratr. Arr.* (*CIL I ed.* 2 p. 71). *Cf. infra sub Sextio Paconiano.*

463 T. SEXTIVS . . . M. VIBIVS *OVE SECVNDVS LVC VESTIVS. *T. urbanus mutilus (fortasse singulorum versuum multo plus dimidia parte periit) circiter quinquies descriptus saeculis superioribus, VI 1518.*

T. Sextius M. Vibius Ove (Ove vel Ovei vel Ovel vel Ouf descriptores, sed unus, isque reliquis fortasse accuratior, C. Ve) Secundus Luc (sic unus auctor, plerique Luo) Vestinus *t. urbanus*. T. f., et postea Africani con[sularis viri] filius (nisi forte plura inter Africani con et filius perierunt) *ib.* Oriundus igitur a T. Sextiis Africanis consulibus anno 59 et anno 112; sed etiam T. Sextium Magium Lateranum consulem a. 94 inter maiores eius fuisse colligitur ex nomine filii. (Tribu) Vol. (sic unus vel alter ex descriptoribus, Vo, V alii; Vot. quoque dicitur exceptum esse) *t. urbanus*. [Quaestor] provinciae Afr[icae] *ib.* Praetor in con[silio imp.] Caesaris L. Aur[elii Veri Aug.] (cf. Momms. Staatsr. II^a p. 949 not. 3 = II^a p. 989 n. 3). In[ridicus] (?) (iu unus tantum e descriptoribus, reliqui II vel IT). Salius [Palatinus vel Collinus; sodalis] Hadrianalis. Pater T. Sextii Magi *t. urbanus*.

464 T. SEXTIVS AFRICANVS (Sextius Africanus Tac.; tria nomina saepius in act. Arv., item in tabula cerata Pompeiana). Claris natalibus Tac. a. 13, 19. 14, 46; oriundus scilicet a T. Sextio quem propter res in Africa a. 712 et insequentibus gestas (Dio 48, 21 seq., Appian. b. c. 4, 52 seq. 5, 26) imperatorem appellatum esse constat ex t. Formiano X 6104, et qui Africani nomen ad posteros transmisisse videtur; pater et avus ignorantur. — Iuniam Silanam uxorem ducere voluerat, sed deterruit eum Agrippina Tac. a. 13, 19. Frater Arvalis; adest in collegio sub Claudio post a. 50, deinde a 57, 58, 59, 60, 63, 66 act. Arv. Consul suff. a. 59 cum M. Ostorio Scapula act. Arv.; tabula cerata Pompeiana ap. de Petram n. 119. A. 61 censum per Gallias egit una cum Q. Volusio (Saturnino) et Trebellio Maximo Tac. a. 14, 46. — Consules ex hac domo fuerunt: T. Sextius Africanus, anno 59; T. Sextius Magius Lateranus, anno 94; T. Sextius Africanus, anno 112; T. Sextius Lateranus, anno 154; T. Sextius Lateranus, anno 197.

465 T. SEXTIVS AFRICANVS (nepos puto eius qui praecedit) consul ord. a. 112 cum Traiano sextum fasti (tria nomina habet Phlegon fr. 54 Muell.; T. Sextius VI 542; praeterea Africanus). Hic videtur Africanus con[sularis vir], T. Sextii M. Vibii Secundi Vestini (n. 463) sodalis Hadrianalis, consiliarii L. Veri, pater vel avus VI 1518.

465^a T. Sextius Alexander, frater C. Sextii Martialis procuratoris *t. Mac-taritanus VIII S. 11813.*

466 P. Sextius Calvinus, statua honoratus Thespiis Inscr. Graec. sept. I 1850. Videtur vixisse extremis liberae rei p. temporibus, aut primis imperatorum (Dittenberger l. c.). Oriundus sine dubio a C. Sextio

- Calvino consule a. u. c. 630, et huius filio C. Sextio Calvino, qui vixit temporibus Sullanis (Cic. Brut. 34, 130 cf. de orat. 2, 60, 246. 61, 249).*
- 467 (SEXTIVS) CORNELIANVS T. Sextii Veriani filius, clarissimus vir cons(ul) t. in regione Clusina rep. XI 2600.
- 468 T. SEXTIVS LATERANVS cos. a. 154 (Sextius Lateranus VIII S. 11799; in consulatu tribus nominibus CIG. 5888 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1052, Sestilius Lateranus vit. Veri 3, 3, praeterea Lateranus). Nepos fortasse T. Sextii Magii Laterani (infra n. 472) consulis a. 94. Consul ordinarius a. 154 cum L. Aelio Aurelio Commodo fasti cf. vit. Veri 3, 3. Proconsul Africae a. 170 t. Mactaritanus VIII S. 11799. — Fortasse huius T. Sextii Laterani vilicus VI 9987. Non huius (ut antea putabatur) Athe[nio] nii Laterani libertus et procurator in t. anni 156, IX 3375. — Pater eius qui sequitur.
- 469 T. SEXTIVS LATERANVS cos. a. 197 (tria nomina in consulatu VIII 8937, Wilm. 122, plerumque Lateranus). Filius sine dubio eius qui praecedit. Dux Severi expeditione Mesopotamica a. 195 Dio 75, 2. Consul ordinarius a. 197 cum C. Cuspio Rufino fasti. (Propter titulum Mactaritanum Eph. ep. 5, 277 = VIII S. 11799 creditus est a nonnullis fuisse proconsul Africae anno 204; sed is titulus pertinet ad eum qui praecedit). Hic potius quam is qui praecedit, vel quam T. Sextius Magius Lateranus consul a. 94, Sex(tius) Lateranus, una cum Aquilio Orfito heres Claudiae Bacchidis clarissimae feminae VI 1378 cum nota Henzeni. Amicus Septimii Severi et ab eo ditatus, 'aedibus quoque quae dicuntur Laterani' Vict. epit. 20, 6. (Aedes Laterani in monte Caelio memorantur etiam vit. Marci 1, 7 cf. 1, 5, domum iuxta eas habuit M. Annius Verus avus M. Aurelii ib. 1, 7, sed ubi fortasse significantur aedes olim Plautii Laterani, supra P 354). Fortasse huius fistula rep. Romae in monte Caelio prope basilicam Lateranensem inscripta Sextii Laterani, huius et fratris praeterea ignoti altera fistula ibidem reperta, inscripta Sextiorum Torquati et Laterani Lanciani syll. aq. n. 14. 15 = Stevenson ann. inst. arch. 1877 p. 363 (hanc Stevenson l. c. p. 364 iudicat inscriptam temporibus Septimii Severi, illam fortasse antiquiorem esse).
- 470 P. SEXTIVS LIPPINVS TARQVITIANVS. T. urbanus VI 1524 (1), Samothracius III 717 (2). Nomen plenum servavit t. 2, ius [T]arquitianus t. 1. P. f. t. 1. Tribu Ser. t. 1. Propinquus sine dubio Sextii Tarquitiani, infra n. 477. [Decemvir stlit.] iud. t. 1. Quaestor Macedoniae t. 2, quaestor pro pr. . . . t. 1, a. p. Chr. 14 t. 2. [Legatus?] Caesaris Augusti t. 1.
- 471 T. SEXTIVS MAGI[VS], T. Sextii M. Vibii Ove Secundi Luc Vestini (supra n. 463) filius VI 1518. Pater cum praetor fuerit sub divis fratribus, de ipsius quoque tempore constat. Ex posteris fuisse T. Sextii Magii Laterani qui sequitur probabile est. Praeterea etiam Sextios Africanos fuisse inter maiores eius constat, cf. sub patre eius.

472 T. SEXTIVS MAGIVS LATERANVS (sic VI 25527; T. S VI 1988 = XIV 2392, Lateranus *plerumque*; in nonnullis fastorum laterculis errore Clemens). Oriundus videtur a T. Sextio Africano consule a. 59 (supra n. 464), vel certe ex eadem domo, cum alius T. Sextius Magius, is qui praecedit, Africanos inter maiores habuerit. Consul ord. a. 94 cum L. Nonio Torquato Asprenate fasti. Huius ut videtur T. Sexti Mag[i L]atera[ni] (traditur Magnaterae) nutrix Sextia Thais VI 26539. Fortasse hic Lateranus homo nobilis, consulatu functus, quem memorat Iuven. 8, 146 seq. (cf. supra I, 75). Praeterea ad huius Magii Laterani domum videtur pertinere T. Sextius Magianus, Tibure honoribus functus, cui sepulcrum fecerunt T. Sextius Laterani lib. Eutuchus et Sextia Graphe XIV 3680. Incertum utrum huius an consulis a. 154 (supra n. 468) servus Martialis T. Sexti Laterani vilicus VI 9987.

473 C. Sextius Martialis, C. f., tribu Papiria, tribunus militum legionis I[III] Scythicae, procurator Aug. ab actis urbis, p[roc.] Aug. inter mancipēs quadragesimae Galliarum et negotiantes, procurator Macedoniae; frater T. Sextii Alexandri t. Mactaritanus VIII S. 11813 = eph. ep. 5, 1175.

474 Q. Sextius Niger (de cognomine v. infra). Q. Sextius (praenomen habent Seneca ep. 64, 2, Suet. gramm. 18), 'ita natus ut rempublicam deberet capessere, latum clavum divo Iulio dante' (natus igitur circa a. u. c. 690) 'non recepit' Seneca ep. 98, 13, 'honores reppulit' ib. cf. Plut. de profect. virtut. sent. (Mor. p. 77⁵). Philosophus Suet. gramm. 18, 'c Romanis sapientiae adsectatoribus' Plin. h. n. 18, 274, 'vir acer, Graecis verbis, Romanis moribus philosophans' Seneca ep. 59, 7, 'vir magnus et, licet neget, Stoicus' ib. 64, 2. 'Nova et Romani roboris' secta eius Seneca nat. quaest. 7, 32, 2. Animalibus abstinebat Seneca ep. 108, 17. Athenis degit ibique olei caritatem praevidit Plin. h. n. 18, 274. Dicta vel scripta eius laudat Seneca ep. 59, 7. 64, 2-5. 73, 12. 15, dial. 4, 36, 1. 5, 36, 1; praeterea Claudianus Mamertus de statu animae 2, 8. Eum audiit (Papirius) Fabianus Seneca rhetor contro. II praef. 4. Ad sectam eius transiit L. Crassicius grammaticus Sueton. gramm. 18. Praeterea sectam eius secutus Sextius filius Seneca nat. quaest. 7, 32, 2 (inde ipse dictus Sextius pater Seneca ep. 64, 2. 98, 13; Claudian. Mamert. de statu animae 2, 8; memoratur una cum filio Quintil. inst. 10, 1, 124; Claudian. Mamert. l. c.).

Aut hic aut filius eius (non hic sed filius, iudice Wellmanno, cf. infra): Sextius Niger (sic Plinius plerumque, Sextius Plin. h. n. 16, 51. 20, 129. 28, 120. 131. 29, 76. 32, 26, Νίγσπ Dioscorides, Νίγρος Galen. et Erotianus), qui Graece scripsit de medicina Plin. h. n. 1, 12. 13. 33. 34 (de medicamentis Dioscorides de mater. med. lib. I praef., Galenus XIV p. 7 ed. Kühn, περὶ ὀλῆς Erotianus s. v. λείριον), diligentissimus medicinae Plin. h. n. 32, 26. Ab auctore huius libri

opusculum aliquod Iubae regis adhibitum esse statuit Wellmann Herm. 24, 534; inde colligi auctorem libri fuisse Sextium filium, non patrem, ib. p. 546. Vituperatur a Dioscoride l. c. p. 3 ed. Sprengel (nihilominus ab eo adhibitus, cf. Wellmann Herm. 24, 547). Inter auctores adhibitos a Plin. h. n. lib. XII-XVI. XX-XXX. XXXII-XXXIV; Plin. h. n. passim (cf. Dellefsen ind. p. 96). Memoratur Galen. XI p. 797 (cf. Wellmann Herm. 24, 545). XIV p. 7. XIX p. 64 (cf. Wellmann ib. 547 not. 1). Amicus Iulii Bassi medici Caelius Aurel. acut. III 16 cf. Wellmann Herm. 24, 546.

- 475 (L.?) SEXTIVS PACONIANVS (*praenomen ex fastis fratr. Arv.*), praetorius Tac. a. 6, 3; fortasse hic L. Sext[ius] praetor peregrinus a. 26 fasti fratr. Arv. (CIL. I ed. 2 p. 71). A Seiano delectus, cuius ope dolus C. Caesari pararetur; a. 32 a Tiberio per epistulas apud senatum incusatus, et capite damnatus, nisi indicium professus esset Tac. l. c.; accusat Latinium Latiarem ib. 6, 4. A. 35 in carcere strangulatus ob carmina illic in Tiberium factitata ib. 6, 39. Huius Paconiani (*sed ne nomen quidem certum; traditur ut est illud Paconia non*) esse versus quos citat Diomedes art. gramm. lib. II p. 494 ed. Keil coniecit Haupt Herm. I p. 42. — Eundem memorari in t. VI 10213 sub nomine Baculi, quippe oriundum a P. Sextio Baculo Caesaris primipilo (bell. Gall. 2, 25. 3, 5. 6, 38) et ipsum Baculum cognominatum, coniecit Hirschfeld ad t.

— L. Sextius Quirinalis v. L. Sestius Quirinalis.

- 476 Sextius Sulla (sic Plut. Rom. 15, praeterea Sulla), Carthaginiensis Plut. Rom. 15, q. conv. 8, 7 cf. de facie in ore Lunae (p. 942^c), amicus Plutarchi q. conv. 2, 3. 3, 3. 8, 7 (p. 636^A. 650^A. 727^B), de facie in ore Lunae (p. 920^A. 929^E. 940^F. 942^C. 945^D). Romae degens de ira cohibenda (p. 453^A), q. conv. 8, 7 (p. 727^B), antiquitatis peritus Rom. 15; amicus etiam Minicii Fundani (consulis a. 107), cum quo verba faciens inducitur in dialogo de ira cohibenda (p. 452 seq.).
- 477 ... [SEX]TIVS [T]ARQVITIANVS (*traditur ... atius pro ... xtius*), P. f. (adoptatus fortasse a Tarquitio Rufo, qui in eodem t. priore loco memoratur), (tribu) S[er.] (*sed potest fuisse etiam alterum cognomen incipiens ab S*), [q.] urb., praef. frum. dandi ex s. c. t. suburbanus semel descriptus XIV 4005. Diversus a P. Sextio Lippino Tarquitiano, P. f., tribu Ser., supra n. 470, sed sine dubio propinquus, fortasse frater eius.
- 478 SEXTIVS TORQVATVS, Sextii Laterani alicuius (fortasse consulis a. 197) frater maior ut videtur fistula plumbea rep. Romae prope basilicam Lateranensem, ap. Lancianum syll aq. n. 15 = Stevenson ann. inst. arch. 1877 p. 363, cf. supra sub T. Sextio Laterano.
- 479 T. Sextius Verianus, pater Corneliani, clarissimi viri, consulis XI 2600.

- 480 Sextius Verus: ei imperatores Antoninus et Verus rescripserunt mensuras et pretia vinorum esse in contrahentium potestate *Papirius Iustus lib. I constitutionum (Dig. 18, 1, 71)*.
- 481 SEXTIA uxor Mamerci Aemilii Scauri, a. 84 una cum marito mortem sibi conscivit *Tac. a. 6, 29*.
- 482 SEXTIA socrus L. Antistii Veteris (*consulis a. p. Chr. 55*), a. 65 una cum genero et nepte venas exsolvit *Tac. a. 15, 10. 11*.
- 483 SEXTIA ASINIA POLLA T. f., M. Noni Arri Muciani (*consulis a. 201, supra M 91*) uxor t. *Brixianus V 4355*.
- 484 Sextia Cethegilla *VI 26529; Lanciani syll. aq. n. 517. Fortasse non diversa Pupienia Sextia Paulina Cethegilla (supra P 805), sub qua cf.*
- 485 SEXTIA IVLIANA Q. f., clarissima femina, Q. Lucanii Valeriani viri clarissimi uxor t. *Brixiani V 4356. 4357*.
- 486 Sextia Nerula, L. f., uxor L. Bovii Celeris procuratoris, mater Lucillae *X 1685. 1686 (Neapoli)*.
- PVPIENIA SEXTIA PAV[LINA] CETHEGILLA.
- 486^a Sextus, philosophus Pythagoricus, qui floruit temporibus Augusti *Eusebius chron. s. a. Abr. 2017 = p. Chr. 1 (vers. Arm., Hieron., Syncell. p. 599)*. Extant Sexti cuiusdam sententiae, memoratae iam ab Origene contra Celsum 8, 30, comm. in Matth. 15, 3, Sexto Pythagoreo attributi ab Hieronymo (in Ierem. lib. 4 ad c. 22, 24), quas Latine vertit Rufinus Aquileiensis (qui attribuit eas Sixto episcopo Romano, ap. Orellium opuscul. Graecor. sententiosa I p. 248), Graece primus edidit Ant. Elter ind. schol. Bonn. hib. 1891/2. Cf. Harnack Gesch. d. altchristlichen Litteratur p. 766 seq.
- 487 Sextus, 'Palatinae cultor facundus Minervae', Domitiano fortasse a studiis (cf. *Friedländer Sitteng. 1^a, 96*); eum rogat Martialis, ut epigrammata sua collocet in bibliotheca (Palatina?) *Martial. 5, 5. Sexti nomine praeterea utitur Martialis 5, 38 et alibi passim (cf. potissimum 3, 11, 6); item Iuvenal. 2, 21*.
- 488 Sextus, Chaeronensis vit. *Marci 3, 2, Eutrop. 8, 12 (ubi Sexti nomen omissum est in codicibus), Suidas s. v. (Boeotius Dio 71, 1 = Zon. 12, 2, Philostratus vit. soph. 2, 1, 9), Plutarchi ex fratre filius (ἀδελφεὸς) Suidas (Plutarchi nepos Apul. m. etam. I in. p. 11 Oud., vit. Marc. l. c., Eutrop.), philosophus Apul. l. c., Dio l. c., Philostratus l. c., vit. Veri 2, 5, Suidas, Stoicus vit. Marci l. c. (τὴν δὲ τῆς Πυρρωνείου ἀγωγῆς Suidas, confundens hunc cum Sexto empirico), magister M. Aurelii vit. Marci l. c., Eutrop. l. c., qui eum audiit etiam tum imperator Dio 71, 1, Zon. 12, 2, Philostr. vit. soph. 2, 1, 9, magister etiam Veri vit. Veri 2, 5. Quid ab eo didicerit Marcus M. Aurel. εἰς ἑαυτὸν 1, 9 (traditur ἐξστ- pro σέξτ-). Apud M. Aurelium tanto in honore fuit, ὥστε καὶ συνδιδάσκειν αὐτῷ Suidas. Quid dixerit Herodi Attico filiam immodice lugenti *Philostr. vit. soph. 2, 1, 10*. Memoratur (una cum Musonio) *Himerius or. XXIII c. 21 (inter maiores filii sui, quem**

immature defunctum plangit, fuisse tam Sextum quam Musonium videtur indicare Himerius; unde Sextum uxorem duxisse e familia Musonii coniecit Wilamowitz ind. lect. Gotting. 1889 p. 23). — Diversus ab hoc Sextus, empiricus qui dicitur (scilicet medicus), cuius extant Περὶ πνεύμων ὑποτυπώσεων libri III, item πρὸς μαθηματικούς (sive quo alio nomine fuerunt) libri X vel potius XI; cf. E. Pappenheim de Sexti empirici librorum numero et ordine; id. Lebensverhältnisse des Sextus Empiricus (Progr. des Köllnischen Gymnasiums, Berol. 1874. 1875).

- 489 Sextus, iuris auctor *Gaius inst.* 2, 218; *Ulpian. Dig.* 29, 5, 1, 27. 30, 32. *Intellegendus videtur aut Sex. Pedius (supra P 149), aut. Sex. Caecilius Africanus (supra C 15), cf. Mommsen Zeitschr. f. Rechtsgesch.* 7, 1868 p. 479, aut, si sumimus in verbis *Ulpiani Dig.* 30, 32 inesse errorem, *Sex. Pomponius (P 521).*

— ...INIVS SEXTVS FLORENTINVS *cf. sub Florentino (supra F 300).*

- 490 L. Sibidienus Sabinus (Sabidien- *pro* Sibidien- olim edebatur), L. f., tribu Ouf., tribunus militum, procurator provinciae Africae t. *Attidias Umbriae XI 5673; ad eundem pertinent tituli fracti Tufcenses Umbriae XI 5689. 5703. 5706–5708. Pater L. Sibidieni Scaevae XI 5707.*

- 491 Sicinius Aemilianus, frater Sicinii Amici, scilicet patruus Siciniorum Pontiani et Pudentis privignorum *Apuleii Apul. apol. c. 2. 28. 98, frater item Sicinii Clari c. 70, Zarath oriundus c. 24 cf. c. 23, crebris propinquorum mortibus ditatus ideoque Charon dictus c. 23, Charon et Mezentius dictus c. 56. Avunculi sui testamentum ut falsum impugnavit apud Lollium Urbicum praefectum urbis, sed frustra c. 2. 3. Iam senior c. 1. 36, iratus quod mortuo fratre Sicinio Amico uxor eius Apuleio nupserat c. 28, instigatus etiam ab Herennio Rufino c. 74, Apuleium artium magicarum accusavit nomine Sicinii Pudentis pueri apud Claudium Maximum proconsulem c. 2. 28. 45 et passim.*

- 492 Sicinius Amicus, prior maritus Aemiliae Pudentillae, uxoris *Apuleii, pater Siciniorum Pontiani et Pudentis; obiit superstitie patre, in cuius potestate filios pupillos reliquit Apul. apol. c. 68.*

- 493 Sicinius Clarus, frater Siciniorum Amici *Apul. c. 68, et Aemiliani ib. c. 70; cum eo, defuncto Amico marito, Aemilia Pudentilla iussu soceri tabulas nuptiales fecit, sed nuptias elusit, donec socer fato concessit ib. c. 68; homo rusticanus et decrepitus senex ib. c. 70.*

- 494 Q. SICINIVS CLARVS PO T. *Thracicus, ap. Dumont inscr. de la Thrace n. 110* (ex Deville Annuaire de la société pour l'encouragement des études grecques en France 1873 p. 97). Nummi urbium Thracicarum, apud Mionnet suppl. II 383, 1076. 391. 1124–1126. 511, 1808–1810. 517, 1848; Brit. Mus. cat. Thrace p. 178, 11. 180, 23; Mus. Berol. Besch. I p. 200, 14; alibi. — K. [Σ]ικίνιος Κλᾶρος Πο t.; Σικίνιος (vel Σικίνιος vel Σικιν. vel Σικα. vel Σικ.) Κλᾶρος nummi (Σικιν.*

Ῥοῦφος *Mionnet* 511, 1810. 517, 1848, sine dubio male). — *Diversus ab eo qui praecedit, sed fortasse ab eo oriundus.*

Legatus pro pr. Thraciae circa a. 202. 203 t.; nummi (tempus colligitur inde quod in parte nummorum, ap. *Mionnet* 391, 1124–1126. 517, 1848, item *Brit. Mus.* 180, 23, est caput Plautillae, atque etiam in t. praeter Severum Antoninumque Augustos et Iuliam Augustam et Getam Caesarem memorata videtur fuisse Plautilla).

495 M. Sicinius Philodamus, puer egregius VI 1631.

496 Sicinius Pontianus, Sicinii Amici et Aemiliae Pudentillae filius maior, mortuo patre sub tutela avi pupillus relictus, testamento avi heres institutus cum fratre minore (Pudente) et huius tutor *Apul. apol. c. 68.* Iuvenis disertus *ib. c. 98.* Splendidissimus eques (Romanus) *ib. c. 62.* Athenis moratur ibique in amicitiam Apuleii pervenit *ib. c. 72.* Postea Romae degebat *c. 69. 70.* Roma Oeam profectus nuptias matris et Apuleii conciliavit *ib. c. 71. 72. 73.* Uxorem ducit filiam Herennii Rufini, exinde inimicus Apuleii *c. 74 seq.,* sed postea cum eo reconciliatur *c. 94. 96.* Carthaginem defert litteras Apuleii ad Lollium Avitum proconsulem *c. 94.* Paulo post obiit *c. 28. 96. 98. 99.* Huius necis causa Apuleius fuisse dicebatur *c. 1. 2 cf. c. 53.* Memoratur *ib. c. 55. 70 seq. 81. 91. 97.*

497 Sicinius Pudens, eius qui praecedit frater *Apul. apol. 68.* Togam virilem sumpsit eo die quo frater uxorem duxit *ib. c. 88 cf. c. 73;* cuius rei causa mater eius nuptias cum Apuleio distulerat *ib.* Eius nomine Sicinius Aemilianus patruus Apuleium artis magicae accusavit *ib. c. 2. 28. 45* (memoratur *ib. c. 41. 91. 98. 99. 100).*

— TI. ALLIENUS SICINIVS QUINTIANUS.

498 Siculus Flaccus (*traditur, casu secundo, Saeculi Flacci, ut possis cogitare etiam de Segulio*), qui scripsit de condicionibus agrorum quae extant *Scriptores geomatici ed. Lachmann 1, 134 seq.* Scripsit aliquanto post Domitianum *ib. p. 163, 13.*

— M. METIL[IVS] SICVLVS.

499 Sido, una cum Vangione fratre Vannium avunculum regno Sueborum pellit, a. 50 *Tac. a. 12, 29. 30.* A. 69 a ducibus Flavianis in partes adsumptus *Tac. h. 3, 5.* In proelio Cremonensi pugnat contra Vitellianos *ib. c. 21.*

500 Sigerus (Σιγέρως *Dio, Zon.;* Sigerius *trad. ap. Mart. et Tertull.;* Satur vel Saturius *codices Suetonii; sed videtur idem significari*), cubicularius Domitiani *Dio 67, 15 (Zon. 11, 19),* decurio cubiculariorum *Suet. Dom. 17* (una cum Parthenio cubiculario Domitiani nominatur *Martial. 4, 78, 8).* Particeps coniurationis in Domitianum *Dio l. c.,* Domitianum confodit *Suet. l. c.;* ut interfector imperatoris alicuius memoratur *Tertullian. apol. 35.* Huius fortasse aliquando servus, postea imperatoris Epaphroditus δοῦλος Σ(ε)γιτριανός *CI G. 4713. 4713 f.* Cf. *Friedländer Sitteng. I^o p. 116 not. 2.* — Plane diversus ab hoc

Fl(avius) Sigerus (*sic*), gladiator, sepultus Caesareae Mauretaniae
VIII S. 21100 (= 10983).

500^a Sigimerus, pater Arminii *Velleius* 2, 118, 2. V. sub *Segimero*.

— IVNIA SILANA.

501 SILANVS consul cum M. Sergio mense Dec. anni incerti, exeunte
ut videtur saec. p. Chr. altero t. *Africanus*, *Mél. d'arch. et d'hist.*
publiés par l'école fr. de Rome XII, 1892 p. 42.

502 .. SILANVS ... IVSTVS AN... Cn. Lepidi f., sevir equitum
Romanorum, [quaestor] urbanus, tribunus plebis, [praetor, proconsul]
sortito provinciae Hispaniae [ulterioris] t. *Saguntinus II* 3838. *Non*
videtur pertinuisse ad Iunios Silanos, cf. Borghesi opp. 5, 230.

— [Q. CAECILIUS METELLVS CR]ETICVS IVNIVS SILANVS.

— Q. CAECILIUS METELLVS CRETICVS SILANVS.

— *DVLIVS SILANVS.

— C. IVLIVS SILANVS.

— IVNIVS SILANVS.

— C. AP. IVNIVS SILANVS.

— M. AP. IVNIVS SILANVS.

— C. IVNIVS SILANVS.

— D. (Iunius) Silanus.

— L. IVNIVS SILANVS.

— M. IVNIVS SILANVS.

— D. (IVNIVS) SILANVS GAETVLICVS.

— M. IVNIVS SILANVS LVTATIVS CATVLIVS.

— D. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.

— L. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.

— M. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.

— M. SERVILIUS SILANVS.

— Q. SERVILIUS SILANVS.

503 Silas (Σίλας), Babylonius, cum apud Agrippam regem militasset,
a. 66 Iudaeis rebellibus se adiunxit et contra Romanos pugnavit
Ioseph. bell. 2, 19, 2.

— A. LICINIVS NERVA SILIANVS.

— T. STATILIVS SILIANVS.

— VMBONIVS SILIO v. Umbonius Silo.

504 Silius, scriptor satirarum temporibus Iuvenalis *Probus Vallae ad*
Iuv. 1, 20. Cf. infra sub Silio Proculo.

505 C. SILIVS, filius C. Silii qui periit sub Tiberio (*consulis a. p. Chr. 13*
infra n. 507) Dio 60, 31 (Zon. 11, 10) cf. Tac. a. 11, 35. 'Gentis patriciae'
Iuven. 10, 332. In matrimonio habet Iuniam Silanam, quam dimisit
instigante Messallina, quo ipsa liberius amore eius frueretur Tac. a.
11, 12. 13, 19. A. 47 consul designatus verba facit in senatu, altercatur
cum P. Suillio Tac. a. 11, 5. 6. A. 48 Messallina ei nupsit (adhuc consuli
designato Tac. a. 11, 27, cf. Dio 60, 31) nuptiasque celebravit Tac. a.

11, 26, *Suet. Cl.* 26, 29, *Iuv.* 10, 330 seq. (ubi nomen non ponitur) cum scholiis, *Dio* 60, 31 (*Zon.* 11, 10), apparatus imperii in domum eius transfert *Tac. a.* 11, 12, 35, *Dio* l. c. Quod ubi nuntiatum est Claudio, simul Silio imperium adquiri *Tac.* 11, 30, *Suet. Cl.* 36, comprehensus Silius *Tac.* 11, 32, et occisus in castris praetoriis *ib.* c. 35 (mense Oct. a. 48 *Tac. a.* 11, 32), adhuc consul designatus *Seneca apoc.* 13. Orbus *Tac. a.* 11, 26. Memoratur *ib.* 11, 36. 12, 65.

506 P. SILIVS cos. suff. a. 756 = p. Chr. 3: Silius nummi; P. Silius *Vell.* 2, 101, item in consulatu (cognomine videtur abstinuisse). — P. f., *fasti Cap.*, *fasti fratr. Arv.*; P. [n.] *fasti Cap.* (videtur igitur fuisse filius P. Silii consulis a. 734 et quidem natu maximus, quippe qui retinuerit praenomen paternum, frater A. Iacinii Nervae Siliani consulis a. p. Chr. 7 et C. Silii A. Caecinae Largi consulis a. p. Chr. 13). Triumvir monetalis una cum Q. Aelio Lamia et Annio nummi aenci ap. *Eckhel* 5, 314, *Babelon monnaies de la répub. romaine II* p. 461 cf. *Mommsen röm. Münzw.* p. 744 not. 15. Exercitui praerat in Thracia vel Macedonia paullo ante a. 754 (p. Chr. 1); sub eo tribunus militavit Velleius Paternulus *Vell.* 2, 101. Consul suff. a. p. Chr. 3 ex k. Iul. una cum L. Volusio Saturnino *fasti Capit.*, *fasti Gabini* (*CIL. I* ed. 2 p. 68), *fasti fratr. Arv.* (*ib.* p. 70); X 824. XV 4571. Aut huius aut consulis a. p. Chr. 28 accensus P. Sili consulis X 3877.

507 C. SILIVS A. CAECINA LARGVS cos. a. p. Chr. 13. C. Silius vel Silius *Tac.*, Silius *Vell.*, *Dio*; in consulatu C. Silius VI 9050. 10051, *Suet. Aug.* 101, *Dio* 56, 28, *Cassiod.*, C. Si(lius) *tessera gladiatoria I* 760, Silius *fasti Praen.* ad 8 Ian. (nam hic videtur significari). Sil. XV 4565, Silanus *chronogr. a.* 354, *fasti Hydat.*, Silus VI 7479; C. Silius A. Caecina Largus *fasti Antiates* (*CIL. I* ed. 2 p. 72), Γ. Σίλιος Κακίνα Λάργος *Dio ind.* l. 56, C. Silius C[a]e *fasti Cap.* (apparet hic quoque fuisse Caecinae Largi nomina, sed postea sublata esse; id non propter memoriae damnationem factum, nam C. Silii nomina illaesa manserunt, sed fortasse propterea quod Silio in Caecinae Largi nomina non plenum ius fuit, cf. *Mommsen CIL. I* ed. 2 p. 39 not. 1). — P. f., P. n. *fasti Cap.* (C. f. *Dio ind.* l. 56). Videtur fuisse filius P. Silii consulis a. 734, ab A. Caecina autem Largo aliquo fortasse heres institutus et iussus nomen ferre (*Borghesi ann. inst.* 1855 p. 16 = *opp.* 8, 524). Amicus Germanici; uxor Sosia Galla Agrippinae cara *Tac. a.* 4, 18. Consul ord. a. p. Chr. 13 cum L. Munatio Planco *fasti*. Legatus exercitus Germaniae superioris ab a. 14 ad a. 21 *Tac. a.* 1, 31. 3, 42. 4, 18. A. 14 exercitus eius quietus mansit *Tac. a.* 1, 31. 4, 18. A. 15 decreta ei ornamenta triumphalia ob res cum Germanico gestas *Tac. a.* 1, 72. 4, 18. Res ab eo contra Germanos gestae a. 16 *Tac. a.* 2, 6. 7. 35. A. 21 tumultum Gallorum reprimat *Tac. a.* 3, 42–46. 4, 18. Victoriā per avaritiā foedat *ib.* 4, 18. A. 24 instigante Seiano repetundarum accusatus a Visellio

Varrone consule, ('sed cuncta quaestione maiestatis exercita'), imminuentem damnationem voluntario fine praevertit *Tac. a. 4, 18, 19* cf. *Vell. 2, 130, Dio 60, 31 (Zon. 11, 10)*. Effigies eius senatus consulto abolita *Tac. a. 11, 35* (sed noli credere, propter memoriae eius damnationem partem nominis eius in fastis Capitolinis esse erasam, cf. *supra*). Uxor Sosia in exilium pulsa *Tac. a. 4, 20*. Pater C. Silii occisi a. 48 *Dio 60, 31* cf. *Tac. a. 11, 35* (liberi memorantur *Tac. a. 4, 20*).

— C. MEVIVS SILIVS CRESCENS FORTVNATIANVS.

508 Silius Decianus, procurator ut videtur aquarum sub Traiano fistula urbana ap. *Lancianium* *syll. aq. n. 145*. Aliqua parentela videtur coniunctus cum Q. Roscio Pompeio Falcone (R 68), consule temporibus Traiani, et cum huius filio Q. Pompeio Senecione Sosio Prisco (P 492), consule a. 169, quippe qui et ipsi Silii Deciani appellari voluerint.

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA SEX. IVLIVS FRONTINVS SILIVS DECLANVS *cet.* SOSIVS PRISCVS.

— Q. ROSCIVS COELIVS MVRENA SILIVS DECIANVS VIBVLL[I]VS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERCLANVS POMPEIVS FALCO.

509 SILIVS ITALICVS: eius servus *XIV 2653 (Tusculi)*. Aut Ti. Catius Silius Italicus (C 474) consul a. 68, aut filius eius maior, frater Severi (*supra n. 444*), consul suff. vivo patre, id est ante a. 101 *Plin. ep. 3, 7, 2* cf. *Martial. 8, 66*.

— TI. CATIVS SILIVS ITALICVS.

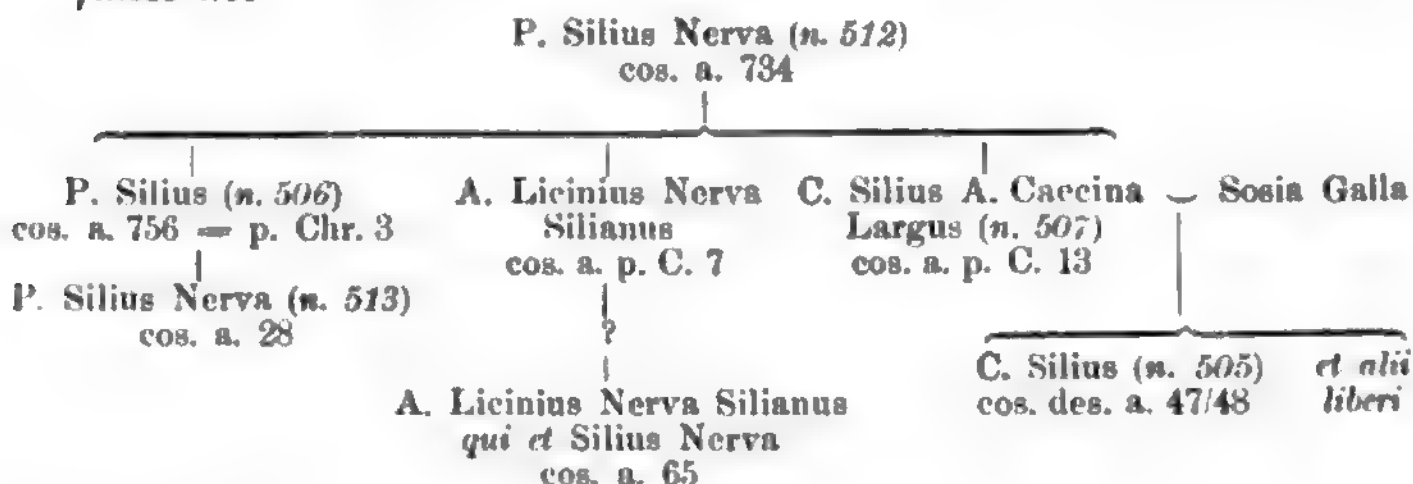
510 SILIVS MESSAL(L)A libere sententiam dicere in senatu solitus; ab Elagabalo primum in Syriam arcessitus, postea (a. 219) auctore Elagabalo a senatu damnatus *Dio 79, 5*. Diversus a Messalla consule a. 214 (quippe qui fuerit L. Valerius), potest fuisse is qui sequitur aut filius eius.

511 M. SILIVS MESSALLA (*praenomen ex t. urbano*) consul *t. urbanus* VI 308, consul (suff.) a. 193 (mense Mai. et lun. ut videtur) *Dio 73, 17*.

511^a SILIVS NERVA consul ord. a. 65 *Tac. a. 15, 48*. Plerumque dictus A. Licinius Nerva Silianus (*v. supra L 154*).

512 P. SILIVS NERVA cos. ord. a. 734. Tituli: *Hispanus II 3414 (1); Dalmaticus III 2973* cf. *10017 (2)*. P. Silius *t. 1, 2, Vell. 2, 90, 116* (pater Sili *pro* P. Sili *traditur* *ib. 2, 83*), *Dio 54, 20*, item plerumque in consulatu, II. Σεῖλ. Νερόβας *Dio ind. l. 54*, *Nerva chronogr. a 354, fasti Hydat. P. f. t. 2; Dio ind. l. 54*. Gener Coponii viri praetorii *Vell. 2, 83*. Consul ord. a. 734 cum M. Appuleio *fasti*. Legatus pro pr. Hispaniae (citerioris) *t. 1; Vell. 2, 90*, post C. Antistium (Veterem) *Vell. l. c.* Proconsul Illyrici *t. 2, a. 738 Dio 54, 20*, vicit Pannonios, praeterea Alpinas gentes *Dio l. c.* — Hic ut videtur Silius (olim edebatur Silvius) pater, cum quo se cenatum esse et alea lusisse ait Augustus in epistula ad Tiberium *Suet. Aug. 71*. — Pater A. Licinii Nervae Siliani (consulis a. p. Chr. 7, *supra L 153*)

Vell. 2, 116; praeterea pater P. Silii consulis suffecti a. p. Chr. 3 et C. Silii A. Caecinae Largi consulis a. p. Chr. 13. Stemma videtur fuisse hoc

513 P. SILIVS NERVA consul ord. a. p. Chr. 28 cum C. Ap. Iunio Silano fasti (tria nomina X 1196 et in amphora Putcolana *Notizie d. scavi* 1892 p. 479, P. Silius Plin. h. n. 8, 145, Cassiod., Silius Nerva Tac. a. 4, 68, Nerva *chronogr. a. 354, fasti Hydat.*). Nepos sine dubio eius qui praecedit, filius ut videtur P. Silii consulis suff. a. p. Chr. 3 (minus recte ut puto hunc supra I. 154, patrem conieci A. Licinii Nervae Siliani consulis a. 65/6, filium A. Licinii Nervae consulis a. 7). — Aut huius aut consulis a. p. Chr. 3 accensus P. Sili consulis X 3877.

514 Silius Proculus (Sili nomen servavit solus codex Riccardianus in indice), amicus Plinii, carmina scripsit, quae Plinii iudicio submitit Plin. ep. 3, 15. De Silio scriptore satirarum (supra n. 504) cogitaverunt nonnulli.

515 SILIVS TERTVLLVS curator coloniae Uticensium VIII 1183 (titulus, iudice Wilmannsio, scriptus exunte saeculo tertio vel quarto).

— Q. POMPEIVS SENEIO ROSCIVS MVRENA COELIVS cet. SILIVS VALENS cet. SOSIVS PRISCVS.

516 SILIA senatoris uxor, Petronio Arbitro perquam familiaris; a Nerone 'ad omnem libidinem adscita'; a. 66 post mortem Petronii in exilium pulsa Tac. a. 16, 20.

517 LVCLIA SILIA T clarissima femina et consularis, uxor VI 1519.

518 SILO proconsul (Cretae et Cyrenarum) sub Vespasiano nummi, quos in Creta cunos periti iudicant, cum capite Vespasiani, inscripti ἐπὶ ἀνδραπάτου Σίλωνος (ap. Mionnet suppl. IV 345, 313, 316, Leake numism. hell. suppl. p. 173, Greek coins in the Brit. Mus.: Crete p. 3 n. 13, alibi; si vere in nummo ap. Mionnet VI 683, 477 caput est Othonis, proconsul fuit a. 69; omnino male in duobus nummis cranidis non Vespasiani sed Agrippae caput sibi agnoscere visus est Eckhel syll. I num. thesauri Caesarici p. 78).

— Afranius Silo.

— Antonius Silo.

— Arruntius Silo.

- Gavius Silo.
- ... HISPANVS [P]OMPEIVS MARCEL[LVS VMB]ONIVS SILO.
- M. LARCIVS MAGNVS POMPEIVS SILO.
- Pompeius Silo.
- G. Rasinius Silo.
- VMBONIVS SILO.
- P. F(LAVIVS?) SILVA.
- L. FLAVIVS SILVA NONIVS BASSVS.
- 519 Silvanus (*sic vulgo*, Σιλουῖος *codex unus*, Σιλουῖνος *alius*, *quod fortasse praefrendum*), M. Aurelio notus; eum memorat *M. Aurel.* εἰς ἑαυτὸν 10, 31. *Diversus Silvanus philosophus, quem memorat Suidas s. v. Σιλβανός.*
- 520 Silvanus (Albanus *Zonar.*), a Gallieno rector datus filio, una cum hoc a Postumo Coloniae Agrippinae interfectus *Zosim.* 1, 38; *Zonar.* 12, 24. *Cf. supra sub Albano.*
- C. Caecilius Silvanus.
- Caesennius Silvanus.
- C. Ce(ionius?) Si(lvanus?).
- M. CEIONIVS SILVANVS.
- C. Gavius Silvanus.
- C. Iulius Silvanus Melanio.
- P. Licinius Silvanus.
- Q. Licinius Silvanus Granianus.
- Q. LICINIVS SILVANVS GRANIANVS QVADRONIVS PROCVLVS.
- M. PLAVTIVS SILVANVS.
- TI. PLAVTIVS SILVANVS AELIANVS.
- M. POMPEIVS SILVANVS.
- L. POMPONIVS SILVANVS.
- M. VLPIVS PVPIENIVS SILVANVS *signo* GENNADIVS.
- Ulpius Silvianus.
- 521 Silvinus, rhetor, ab Elagabalo magister Caesaris (Severi Alexandri) factus, postea occisus *vit. Elag.* 16, 4.
- 522 P. Silvinus (*praenomen plerumque perscriptum; raro Silvinus nuda*): ei duodecim libros de re rustica dedicavit L. Iunius Moderatus Columella *Col. de r. r., initio singulorum librorum et praeterea* 1, 1, 15; 2, 2, 1; 3, 7, 1. 8, 1. 9, 6; 4, 3, 2. 5; 4, 4, 1; 5, 1, 4; 9, 16, 2; 10 v. 1. 433; 12 fin. Praedium eius in agro U(a)cretano *ib.* 3, 9, 6 *cf.* 3, 3, 3 (*noli cogitare cum nonnullis de Cere oppido aliquo Bacticae, cf. ad CIL. II 986*).
- L. Satrius Silvinus.
- Appius Silvius Iunius Silvinus.
- T. Clementius Silvius.
- 523 Silvius Candidus, pater sedecim liberorum, rescripto Pertinacis a muneribus municipalibus liberatur *Callistratus Dig.* 50, 6, 6 (5), 2.
- 524 Appius Silvius Iunius Silvinus *fistula plumbea urbana, ap. Lancianum syll. aq. n.* 99.

— Q. HERENNIVS SILVIVS MAXIMVS.

— C. Albucius Silus.

— Domitius Silus.

— C. Sulpicius Similis.

— C. Titius Similis.

525 Simo, regis Herodis servus *Ioseph.*, post mortem Herodis diadema sibi imposuit in Peraea *Ioseph. bell.* 2, 4, 2, *ant.* 17, 10, 6, *Tac. h.* 5, 9; a Grato praefecto Herodis victus et in fuga occisus *Ioseph. l. c.*, a Quintilio Varo Syriam obtinente punitus *Tac. l. c.*

526 Simo, Giorae filius (ὁ τοῦ Γιώρα Σίμων *Ioseph. bell.* 2, 19, 2. 2, 22, 2. 4, 9, 3. 5, 1, 3. 6, 2, 2. 7, 2, 2. 7, 5, 6. 7, 8, 1, ὁ Βαργιόρας *Dio* 66, 7 *Simonis nomine non posito*; ap. *Tac. h.* 5, 12 verba 'quem et Bargioram vocabant' errore adscripta ad Iohannis nomen, cf. supra sub Iohanne), Gerasenus *Ioseph. bell.* 4, 9, 3, a. 66 exercitum Cestii Galli lacescit *ib.* 2, 19, 2. Manu collecta latrocinia exercet *ib.* 2, 22, 2. 4, 9, 3 seq. Ab Hierosolymitanis in urbem admissus, a. 69 *ib.* 4, 9, 11. 12. 5, 4, 3. Facinora ab eo Hierosolymis edita *ib.* 5, 10, 4. 5, 13, 1. 2. 6, 2, 2 cf. 7, 8, 1. 'Proelia dolus incendia' inter eum et Iohannem Giscalenum *Ioseph. bell.* 5, 1, 3 seq., 5, 6, 1 seq., *Tac. h.* 5, 12. Bello intestino omisso *Tac. l. c.*, urbem pertinaciter defendit contra Romanos *Ioseph. bell.* 5, 6, 4. 5, 7, 3. 5, 10, 1. 5, 11, 2. 5. 6, 1, 7. 6, 2, 6. 6, 7, 1. 6, 8, 2. Capta urbe in potestatem Romanorum pervenit; reservatus in triumphum Titi *ib.* 6, 9, 4. 7, 2, 2. 7, 5, 3; tum interficitur *ib.* 7, 5, 6; *Dio* 66, 7.

527 Simo, princeps Iudaeorum nummi ap. *Madden coins of the Jews* (1881) 233 seq. Cf. supra sub Barchochba (B 45).

528 Simonides qui et Agrippa, Flavii Iosephi filius natus minimus *Ios. vit.* 76, natus anno Vespasiani nono (a. 77/8) *ib. c.* 1. Diversus puto M. Fl(avius) Agrippa pontifex et duoviralis Caesareae III S. 12082.

529 D. SIMONIVS PROCVLVS IVLIANVS. Tituli: urbanus VI 1520 (1), Dacicus III 1573 (2). Memoratur in t. Thracico arch. ep. Mitth. 15, 1892 p. 92 n. 3 (3), in inscriptione modii Medicei, ap. Gori inscr. Etr. t. 3 tab. I p. 2 = Orell. 4347 (4), in fistula plumbea urbana *Notizie degli scavi* 1887 p. 109 (5).

D. Simonius Iulianus t. 4, .. [S]imonius Proculus Iulianus t. 1, Simonius Iulianus t. 2, Semonius Iulianus in t. 5 legit Gattius, Σιμόνιος Ἰουλιανός t. 3. — Clarissimus vir t. 1. 4. 5, vir clarissimus t. 2. [Iur]idicus per Transpadum t. 1 (aliorum honorum mentio in eodem t. videtur periisse). Praeses provinciae Thraciae inter annos 235 et 238 (si quidem superest in t. mentio Maximi Caesaris) t. 3. (Consul suffectus a. inc.). Praeses trium Daciarum t. 1. 2, Syriae Coeles t. 1. Praefectus urbi t. 4. 5, ante annum 254, cum non memoretur in laticulo praefectorum urbis, qui incipit ab hoc anno, ut monuit Borghesius opp. 5 p. 403, sed vix sub Gordiano, quod coniecit Borghesius 3 p. 483. 5, 404, cum putaret in t. 4 memorari Augustum

aliquem eundemque nobilissimum Caesarem, et ita significari Gordianum (inter Augusti et Caesaris vocabula erasum aliquid esse rettulerunt qui nuper t. 4 examinaverunt, erasum puto est nomen Caesaris). Domum videtur habuisse Romae ibi ubi nuper fuit villa Ludovisia, cum eo loco reperta sit fistula cum t. 5.

— CN. CAECILIUS SIMPLEX.

— TI. IVLIUS CANDIDUS CAECILIUS SIMPLEX.

— L. IVLIUS MARINUS CAECILIUS SIMPLEX.

530 L. SINICIUS REGINUS praetor, tribunus plebi, quaestor provinciae Macedoniae VI 1521.

531 Sinnaces, nobilis Parthus Tac. a. 6, 31, Abdagacsis filius ib. c. 36, praecipuus auctor Parthis fuit, ut regem a Tiberio postularent c. 31. 32 Ab Artabano deficit c. 36; Tiridati, quem Tiberius miserat, adiungitur c. 37.

532 Sinius Capito, grammaticus, quem passim citat Festus; liber eius de syllabis Pompeius in Donatum (Gramm. Lat. ed. Keil V p. 110), epistula eius ad Clodium Tuscum Gell. 5, 20, epistula ad Pacuvium (Antistium) Labeonem (Labeonis iuris consulti patrem) ib. 5, 21, 10 (unde de aetate eius fere constat). Scripsit etiam de antiquitatibus Hieronymus in Gen. 3 p. 319 Vall., 'libros spectaculorum' Lactant. inst. 6, 20, 35. Reliquias conguessit M. Hertz Sinius Capito (Berol. 1844). Cf. Teuffel Lit. § 260.

533 Sirpicius (de nomine cf. Nipperdey ad Tac. l. c.), centurio exercitus Pannonici a. 14 Tac. 1, 23.

534 Sisenna, homo maledicus Horat. sat. 1, 7, 8 cum schol.

535 Sisenna, centurio, a. 69 dextras, concordiae insignia, Syriaci exercitus nomine ad praetorianos ferebat Tac. h. 2, 8.

536MIVS SISENNA consul suffectus mense Iun. nescio cuius anni cum Paeto aliquo X 6587. Fortasse Mummius Sisenna, cf. supra M 518. 519.

— L. CORNELIUS SISENNA.

— P. MUMMIUS SISENNA.

— P. MUMMIUS SISENNA RUTILIANVS.

— SISENNA STATILIUS TAVRVS.

— Fulvia Sisennia.

537 Sitalces, Thrax, obses datus divo Augusto; soror eius Iulia Phyllis. VI 26608.

538 Sitas, Dentheletarum rex, caecus; ei M. Crassus a. 725 auxilium tulit contra Bastarnas Dio 51, 23. 25.

— C. SEIVS CALPVRNIVS QVADRATVS SITTIANVS.

— Soaem- v. Sohaem-.

539 Soclarus, Plutarchi filius Plut. de aud. poet. (p. 15 A Xyl.), adulescentulus ut videtur obiit consol. ad uror. (p. 609 A). Alius Soclarus memoratur quaest. conv. 2, 6. 3 cet.

540 C. (?) Sofonius Tigellinus. Τιγελλῖνος ὁ Σωφρόνιος *Dio* 59, 23, Τιγελλῖνος Σωφρόνιος *Dio* 62, 13, Ofonius Tigillinus *Tac. a.* 14, 51, Ophonius Tigillinus *Tac. h.* 1, 72, C. Fulcinius (*sic cod. Pith.*, Fulanius *Sangallensis*) Tigillinus *schol. ad Iuv.* 1, 55, M. Ophonius Tigillinus *Domitius Calderinus ad Iuv.* 1, 158 (*cf. infra*); Tigellinus *Iuv.* 1, 155, *Tac. a.* 15, 37, Tigellanus, *sed correctum in Tigellin- codex Taciti a.* 14, 48, Τιγελλιν- *Joseph. bell.* 4, 9, 2 *codices plerique*, Τιγελλαν- *unus alterve*, Tigillinus *scribitur plerumque ap. Tac., item Suet. Galb.* 15, *Martial.* 3, 20, 16, *item in codice Montepessulano colloquii scholastici (cf. infra)*, Τιγελλῖνος *Philostrati optimi codices plerisque certe locis.*

'Obscuris parentibus, foeda pueritia' *Tac. h.* 1, 72. 'Patre Agr[i- g]entino Scyllaceum relegato; iuvenis egens verum admodum pulcher' *schol. Iuven.* 1, 155. In concubinato (contubernio *Buecheler*) M. Vinicio et [Cn.] Domiti[o], maritis Agrippinae et [Iul]iae, sororum C. Caesaris, 'atque in utri[us]que uxoribus suspectus; ob hoc urbe summotus' *ib.*; relegatus propter adulterium Agrippinae (a. 39) *Dio* 59, 23. Deinde 'piscatoriam [pistoriam *coni. Mommsen*] in Achaia [machinam *codd.*] exercuit, quoad accepta hereditate redditum sub condicione impetravit, ut con[spec]tu Claudii abstineret' *schol. l. c.* (Hereditates accepit trium patruorum, quos omnes veneno sustulerat et quibus testamenta subdiderat *Domitius Calderinus ex Probi*, *ut vult, libello ad verba Iuvenalis* 1, 158 'qui dedit ergo tribus patruis aconita'; *quibus verbis fortasse re vera significatur qui paullo ante memoratur Tigellinus*). 'Quare saltibus in Apulia et Calabria comparatis cum studiose equos aleret quadrigarios, amicitiam Neronis nactus primus illum ad studium circensium movit' *schol. ad Iuv.* 1, 155. 'Vetere impudicitia atque infamia' Neroni commendatus *Tac. a.* 14, 51. Praefectus vigilum *Tac. h.* 1, 72. Cossutiano Capitoni genero, repetundarum damnato, restitutionem impetrat *Tac. a.* 14, 48. A. 62 mortuo Burro, praefectus praetorii factus una cum L. Faenio Rufo *Tac. a.* 14, 51 *cf. h.* 1, 72; *Dio* 62, 13 *exc. Val.*; *Philostratus vit. Apollon.* 4, 42 *seq. cf. 5, 35. 7, 4.* Neronem in scelera incitat *Tac. a.* 14, 57; *Plut. Galb.* 17; *Philostratus vit. Apollon.* 4, 44. Crudelitas eius *Iuven.* 1, 155, *Tac. h.* 1, 72 *cf. a.* 14, 60, 15, 58, 61, 16, 20, *Dio* 62, 13, 27; avaritia eius *Tac. h.* 1, 72 *cf. Dio* 62, 28, 63, 21, *Tac. a.* 16, 14, 17; luxuria eius *Tac. a.* 15, 37, 16, 18, *Dio* 62, 15. Etiam senex impudicus *Tac. h.* 1, 72 *cf. Plut. Oth.* 2. Balneum Tigellini *Mart.* 3, 20, 16; colloquium scholasticum, quod ex codice Montepessulano *sacc. IX* primus edidit *Haupt opp.* 2, 447 (*nuper Goetz Corpus glossar. Lat.* 3, 657). A. 64 post incendium, quod magnam partem urbis delevit, ignis denuo prorupit in praediis Tigellini Aemilianis *Tac. a.* 15, 40. — Criminatur Faenium Rufum collegam *ib.* 15, 50. — A. 65 coniuratione Pisonis detecta triumphalibus ornamentis honoratus; praeter triumphalem in foro statuam etiam in Palatio effigies eius a Nerone statuta

Tac. a. 15, 72. Praefectus praetorio cum Nymphidio Sabino *Plut. Galb. 2.* Eis Nero cuncta permittit *Ioseph. bell. 4, 9, 2 cf. Plut. Galb. 13, 23, 29.* Neronem in Graeciam comitatur *Dio 63, 12.* Anno 68 'Neronis desertor ac proditor' *Tac. h. 1, 72; Plut. Galb. 17.* A Nymphidio coactus praefectura se abdicare *ib. c. 8.* Post adventum Galbae pertinacissime a populo ad supplicium flagitatus *Plut. Galb. 17, Tac. h. 1, 72, Suet. Galb. 15, Dio 64, 3,* sed servatus T. Vinii potentia, qui dictitabat, servatam ab eo filiam *Tac. l. c.;* ea filia despondetur Tigellino *Plut. l. c.* Aegrotat *Plut. Oth. 2 cf. Galb. 17.* Ab Othone rerum potito mors ei indicta; quo nuntio apud aquas Sinuessanas accepto novacula fauces secuit *Plut. Oth. 2, Tac. h. 1, 72.* Genser eius Cossutianus Capito *Tac. a. 14, 48, 16, 17.* Ex intimis eius Maevius Pudens *Tac. h. 1, 24.* (*Nomen eius non recte positum Plut. Galb. 19.*)

— IVLIA SOAEMIAS BASSIANA AVGVSTA.

- 541 SOHAEMVS (*traditur Ἰσάριμος, unde non recte supra I 43; de nomine cf. sub eo qui sequitur*), temporibus Valeriani vir consularis: eius uxorem Aetheriam Caesareae Cappadociae rapuit Palmatius *Hesychius Milesius hist. fr. 1 (Müller fr. h. Graec. IV p. 145).* Narratio suspecta.
- 542 Sohaemus (*sic scribitur in codicibus Taciti et Frontonis, Σόαιμος vel Σόαιμος Graeci codices plerique, Σόαιμος Suidas s. v. Μάρτιος*), Arabs, regis Aretae amicus quem Syllaes Petrae sustulit *Ioseph. ant. 17, 3, 2, bell. 1, 29, 3.*
- 543 Sohaemus, Ituraeus, ab Herode cum post pugnam Actiacam ad Caesarem properaret, custos Mariammae datus *Ioseph. ant. 15, 6, 5.* Mariamme ei *περιδραχίαν* ab Herode impetrat *ib. 15, 7, 3.* Ab Herode interfectus, cum comperisset secreta sua mandata ab eo Mariammae esse prodita *ib. 15, 7, 1, 4 (idem narratur de Iosepho patruo Herodis, ib. 15, 3, 6, 9).*
- 544 Sohaemus (*ex stirpe puto eius qui praecedit*), rex Ituraeorum factus a Gaio a. 39 *Dio 59, 12.* Defunctus sub Claudio; Ituraei provinciae Syriae additi *Tac. a. 12, 23 (sub anno 49).* — *Idem videtur Sohaemus, δ περὶ τὸν Αἰβανὸν τετραρχῶν, cuius nepos (ἔγγονος codices plerique, ἔχγονος codex Mediceus) fuit Varus (sive Noarus, cf. sub Noaro) praefectus regis Agrippae iunioris Ioseph. vit. 11.*
- 545 Sohaemus, frater Azizi, regis Hemesenorum, primo Neronis anno fratri succedit *Ioseph. ant. 20, 8, 4 (a. 54 a Nerone regionem Sophenen cum insignibus regiis accipit Tac. a. 13, 7), Hemesae rex Ioseph. bell. 7, 7, 1.* A. 69 inter primos Flavianis partibus adiungitur *Tac. h. 2, 81.* Romanos auxiliis iuvat contra Iudaeos *Ioseph. bell. 2, 18, 9, 3, 4, 2, Tac. h. 5, 1,* et contra reges Commagenes (a. 72) *Ioseph. bell. 7, 7, 1.* Fortasse filius eius qui praecedit; certe propinquus eius Noarus (*qui illius fuit ἔγγονος*) *Ioseph. bell. 2, 18, 6.*
- 546 Sohaemus, rex Armeniae. *Ex stirpe eorum qui praecedunt fuisse coniecit Mommsen Roem. Gesch. V p. 407 not. 2 (rex regia stirpe,*

Achaemenida et Arsacida, itemque senator Romanus, item consul, postea rex Armeniae maioris *Iamblichus Babylonius* ap. *Photium bibl. cod. 94 p. 75^b ed. Bekker*, ipsius aequalis ut vult, sed fortasse ludens). A Vero rex Armeniae impositus *Fronto* ep. ad *Verum* p. 127 *Naber*, iussu Martii Veri a Thucydide quodam in Armeniam deductus *Suidas* s. v. *Μάρτιος* ex *Dione* (inde quod *καταχρησῖν* vocabulo usus est *Dio*, nonnulli collegerunt, cum etiam antea fuisse Armeniae regem, a. 162 autem a Parthis expulsum, cf. *Boissacvain Herm.* 25 p. 338, negat *Mommsen Roem. Gesch. V* p. 407 not. 2), anno 164 nummi apud *Eckhel* 7, 91 (in quibus nomen eius non ponitur, legitur tantum rex Armeniis datus).

— C. LIEVRIVS TRANQVILLIVS TOCIVS SO[AE]MVS.

— C. Iulius Solinus.

— C. OPPIVS SABINVS IVLIVS NEPOS M'. VIBIVS SOLLEMNIS SEVERVS.

— C[L(AVDIVS) SOLLEMNIS?] MARINVS.

— CL(AVDIVS) SOLLEMNIS PAC[ATIANVS?].

— L. BELLICIVS SOLLERS.

— CIVS DEXTER AVGV[S(TANVS ALPIN)]VS BELLICIVS SOLLERS cct.

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS cct. BELLICIVS SOLLERS cct. SOSIVS PRISCVS.

547 .. [SOLLIVS], [curator vi]a[rum Clodiae Anniae] Cassiae Ciminiae, [leg. leg. VII] Gem. Felicis, praefectus aerari militaris, consul; frater M. Sollii Attici t. *accephalus agri Piceni* IX 5155.

548 M. SOLLIVS ATTICVS frater eius qui praecedit IX 5155.

— IVLIVS SOLON.

549 Soranus, Ephesius, medicus *Galenus XIV* 684 ed. *Kühn*, *Suidas*, 'methodicae medicinae instructissimus auctor' *Tertullian. de anima* 6, Alexandriae et Romae medicinam professus est temporibus Traiani et Hadriani *Suidas* s. v. Discipulus eius Attalus aequalis Galeni *Galen. X* 910. Scripta eius complura ad medicinam spectantia enumerat *Suidas*, sed tribuens ea Sorano iuniori, dubitatur num recte, alia citat *Galenus XII* 493 et alibi, denique feruntur nonnulla sub eius nomine (*περὶ γυναικείων παθῶν* ed. *Ermerins*, *Trai. ad Rh.* 1869, item *V. Rose*, *Lips.* 1882; *περὶ σημείων καταγμάτων*, item βίος ἱπποκράτους, ap. *Ideler physici et medici Graeci minores I* p. 248 seq.). Ex eius scriptis in Latinum sermonem versi *Caelii Aureliani* celerum et tardarum passionum libri *Cael. Aurel. acut.* 2, 1. 28, *chron.* 2, 7; cf. *Teuffel* 463, 1. Memoratur *Cyprian. ep.* 69, 13; *Augustin. contra Julian. Pelag.* 5, 14, 51, *retractat.* 2, 62. Praeterea scripsit de anima libros quattuor quos adhibuit *Tertullianus de anim.* c. 6 cf. 8. 14. 15. 25. 44; cf. *Diels doxogr.* p. 206 seq.

— BAREA SORANVS.

550 Sornatius, auctor adhibitus a *Plinio* ad libros XXXI et XXXII, quibus continentur medicinae ex aquatilibus *Plin. h. n.* 1, 31. 32. citatur 32, 68. Incertum quo tempore vixerit.

551 .. [SO]RNATIVS, C. vel P. [f.] (*sed potest etiam fuisse cognomen a G vel P littera incipiens*), legatus (πρεσ[βευτής], provinciae Asiae ut videtur), honoratus n Pergamenis t. Pergamenus ap. *Fränkel Inschr. v. Perg. n. 431.* — *Incertum an hic C. Sornatius C. f. IX 6080, 21.*

— MEMMIA SOSANDRIS.

— ANTISTIVS SOSIANVS.

— C. MACRINIVS SOSSIANVS.

552 Sosibius, Britannici educator *Tac. a. 11, 1*; ei a. 47 sestertium decies decreta a senatu *ib. c. 4.* Ab Agrippina interfectus, tamquam Neroni insidias faceret *Dio 60, 32 (Zonar. 11, 10).*

553 SOSIPATRA Ti. Claudii Hermæ (*supra C 709*) clarissimi viri filia, Ti. Claudii Dracontis clarissimi viri soror t. *Ephesus Greek inscriptions in the British Museum III p. 200 n. DLXII.*

554 SOSIVS salius Palatinus usque ad a. 189 VI 1980 (*cf. infra sub M. Sosio Laeliano Pontio Falcone*).

555 Sosii, fratres (*sic Porphy. ad ep. 1, 20, 2*), bibliopolae celeberrimi tempore Horatii *Horat. epist. 1, 20, 2, de arte poet. 345 cum Porphyrione.*

556 C. SOSIVS (vel SOSSIVS). Nummi aenei, Zacynthi omnes cusi, ap. *Babelon monnaies de la répub. rom. II p. 463 n. 1-4 = Percy Gardner numismatic chronicle 1885 p. 104.*

C. Sosius nummi, t. agri Sabini IX 4855, fasti triumphales Capitolini (*CIL. I ed. 2 p. 50*), act. lud. saec. v. 150, item in consulatu anni 722 fasti Venusini aliique fasti minores (*CIL. I ed. 2 p. 66, 68*), item *Cic., Nep. Att. 23, 3, Tac. h. 5, 9, Suet. Aug. 16.* C. Sossius fasti triumphales Barberiniani (*CIL. I ed. 2 p. 76*), item in consulatu fasti Cuprenses (*CIL. I ed. 2 p. 62*), *Dio ind. l. 50, Cassiod., Γάιος Σόσιος Dio in contextu, Σόσιος Iosephus, Appiani b. c. 5, 73 certe codices plerique; C. Sunius traditur ap. Senecam, Κολλιος ap. Plutarchum.* — C. f. fasti Cap., *Dio ind., T. n. fasti Cap. (C. n. Dio ind.).* — Quaestor M'. Lepidi (consulis a. 688) *Cic. ad Att. 8, 6, 1, praetor a. 705, non secutus est Pompeium, ut hic expectaverat, sed Romae ius dixit ib. 8, 6, 1. 9, 1, 2 (hunc praetorem et consulem anni 722 eundem esse, non plane certum est, cf. infra).* A. 715 consul designatur cum (Cn. Domitio) Ahenobarbo *Appian. b. c. 5, 73.* Consul designatus nummi ap. *Babelon n. 3.* Quindecimvir sacris faciundis act. lud. saec. anni 737 (eodem videtur spectare tripus in nummo ap. *Babelon n. 3, ut monuit Wissowa eph. ep. 8 p. 241.* M. Antonium secutus (quaestor, scilicet M. Antonii nummi cum capite M. Antonii ap. *Babelon n. 1, sed tunc diversus fuerit necesse est a praetore anni 705; fortasse Q. littera in nummis illis aliud significatur), a. 716 ab Antonio Syriae (et Ciliciae Dio) praepositus; simul ei bellum contra Iudaeos mandatum *Ioseph. ant. 14, 15, 9, bell. 1, 17, 2; Dio 49, 22.* (Proconsul fasti triumph. Capit.; Ἀντωνίου στρατηγός *Plut. Ant. 34; etiam Livius**

epit. 128 ait Iudaeos ab Antonii legatis subactos esse). Res feliciter gerit in Syria *Plut. Ant.* 34 (ubi pro Σόσιος traditur Κοίλιος); Aradios expugnat *Dio* 49, 22. (Ab eo ut videtur tunc temporis Seleucia ablatas Apollo dictus Sosianus *Plin. h. n.* 13, 53, 36, 28). Hierosolyma una cum Herode obsidet et expugnat a. 717 *Ioseph. ant.* 14, 16, 1 seq., 15, 1, 1, bell. 1, 18, 2 seq., *Dio l. c.*, *Africanus ap. Syncellum* p. 579, 22, 582, 13 ed. Bonn., cf. *Ioseph. bell.* 5, 9, 4, 6, 10, 1, *Seneca suas.* 2, 21, *Tac. h.* 5, 9. Triumphat ex Iudaea d. 3 Sept. 720 *fasti triumph. Cap. et Barb.* (*CII.* I ed. 2 p. 50, 76); 'triumphalis' IX 4855. Imperator nummi *ap. Babelon* n. 2. Consul nummi *ib.* n. 4, ordinarius a. 722 cum Cn. Domitio Ahenobarbo *fasti*. Ipsius kal. Ianuariis in senatu graviter in Caesarem invectus, paullo post clam se confert ad Antonium *Dio* 50, 2 cf. *Suet. Aug.* 16. A. 723 paullo ante pugnam Actiacam conflixit cum parte classis Caesarianae, sed victus est *Dio* 50, 14 (et periit *ib.*, aperto errore, cf. *infra*). Pugna Actiaca parti navium Antonianarum praeerat *Vell.* 2, 85 cf. *Plut. Ant.* 65 (ubi traditur Κοίλιος). Post pugnam cum per aliquod tempus latuisset, postea comprehensus est *Dio* 51, 2, sed a Caesare incolumis dimissus *Vell.* 2, 85, *Dio* 51, 2, 56, 38 (non igitur periit ante pugnam). Superstes fuit a. 737, quo anno interfuit sacris saecularibus act. lud. sacc. v. 150 (*eph. ep.* 8 p. 233); nisi alius C. Sosius significatur (filius eius praeterea ignotus). — Pronepos eius L. Nonius Quintilianus IX 4855.

557 Q. SOSIVS FALCO (Σόσιος Φλάχος *Dio* 72, 22, Falco *vit. Pert. et Dio* 73, 8; in consulatu Q. Sosius Falco II 4125. X 4760, Q. Sossius VI 1173^c, Falco plerumque, Flacco *fasti Hydal.*, Φλάχος *chron. Pasch.*, Φλάχος *fasti Graeci*).

Genere et opibus excellens *Dio* 78, 2. Videtur fuisse frater Sosiae Falconillae, filius Q. Pompeii Sosii Prisci consulis a. 169. Cf. stemma propositum supra sub Q. Pompeio Falcone Sosio Prisco. — Consul ord. a. 193 cum C. Iulio Erucio Claro *fasti*. De occidendo eo et collega cogitaverat Commodus *Dio* 72, 22. Verba eius in senatu contra Portinacem *vit. Pert.* 5. Insidias parat Pertinaci *vit. Pert.* 10, 1. Imperium ei contulerunt praetoriani *Dio* 73, 8 (*Zonar.* 12, 6) ('multi nescisse dicebant Falconem imperium sibi parari' *vit. Pert.* 10, 6). Pertinax ei pepercit *vit. Pert.* 10, 4, impunitatem eius a senatu petiit *ib.*; *Dio l. c.* (*Zonar. l. c.*). 'In rebus suis secure vixit et herede filio perit' *vit. Pert.* 10, 5. — Avus ut videtur Q. Pompeii Falconis Sosii Prisci, quaestoris sub Caracalla vel Elagabalo (P 459).

558 M. SOSIVS LAELIANVS PONTIVS FALCO (sic v. 12, Pontius Falco v. 17), salius Palatinus factus a. 170 VI 1978 v. 12; desiit esse salius Palatinus anno insequenti *ib.* v. 17. Diversus Sosius qui desiit esse salius Palatinus a. 189 VI 1980 v. 10. Incertum qua parentela coniunctus cum M. Pontius Laelianis (supra P 598-600) et Q. Sosio Falcone qui praecedit.

559 SOSIVS PAPVS senator, cuius amicitia utebatur Hadrianus nondum imperator vit. *Hadr.* 4, 2. *Possis cogitare excidisse quaedam et intellegi Sosium Senecionem (infra n. 560) et nescio quem Papum.*

— Q. POMPEIVS FALCO SOSIVS PRISCVS.

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS *cet.* SOSIVS PRISCVS.

560 Q. SOSIVS (vel SOSSIUS) SENECIO. *Memoratur in t. filiae quem ed. Mommsen ad III S. 12260 (1), in t. proneptis Cirtensi VIII 7066 (2), in testamento Dasumii VI 10229 v. 127 (3).* — Q. Sosius Senecio t. 2, Sosius Senecio ap. *Plinium ep.* 1, 13, 4, 4 singuli certe codices (plerique Sosius tantum), Σόσιος Σενεκίων t. 1, *Plut. Thes.* 1, *Dio* 1, *quaest. conv.* 1, 1. 2, 1. 3, 1. 4, 1. 4, 3. 5, 1. 6, 1. 7, 1. 8, 1. 9, 1. 9, 15, *quomodo quis suos in virt. sent. prof. in.*, [So]sius Senecio t. 3, Σόσιος *Plut. Demosth.* 1. 31, *Dio* 68, 16. *In consulatu plerumque Senecio; Sossius Senecio bull. com. 1886 p. 97 (inscriptio ponderis, quam memorat Borghesius opp. 1, 507, ficticia est, ut iudicat Dressel; cf. C. X 1488*).*

Tribunum militum legionis XXI Rapacis eum fuisse anno 84 coniecit Bergk ann. Rhen. 58, 1876 p. 144 ex titulo rep. Friedberg ap. Brumbach n. 1416, sed in quo neque Sosii Senecionis mentio videtur fuisse, verum Sosii Severi, neque tribunus hic fuit, sed potius centurio. — Consul ord. a. 99 cum A. Cornelio Palma *fasti.* Tribunatum ab eo petit amico cuidam Plinius; praecerat igitur provinciae exercitumque regebat *Plin. ep.* 4, 4 (epistula scripta circa a. 102–105). Consul II t. 1. 2 (consul IIII *fastorum* quidam laterculi, ap. *Momms. chron. min. I* p. 285, *Prosper, male*), ord. a. 107 cum L. Licinio Sura III *fasti.* Traianus statuam ei posuit *Dio* 68, 16 (sed a Reimaro intellegitur *Sosius Papus is qui praecedit*). — Amicus Plinii, qui ad eum dedit *ep.* 1, 3. 4, 4. Amicus Dasumii t. 3. — Ei Plutarchus dedicavit vitas parallelas complures *Plut. Thes.* 1, *Demosth.* 1. 31, *Dio* 1, item quaestiones convivales *q. conv.* 1, 1 *cet.*, item libellum de profect. in virtute *Plut. moral.* p. 75 B. Interest nuptiis Autobuli Plutarchi filii *q. conv.* 4, 3 (p. 666), ex quo loco praeterea videtur colligi posse, eum tunc domicilium habuisse Chaeroncae (παρὼν ἐκ Χαιρωνείας ὁ Σόσιος Σενεκίων). Athenis commoratur *ib.* 1, 1. — Gener Sex. Iulii Frontini ter consulis t. 1. 2. Pater Sosiae Pollae, uxoris (Q. Roscii) Pompeii Falconis t. 1; avus Q. Pompeii Sosii Prisci, proavus Sosiae Falconillae t. 2. Cf. stemma propositum supra sub Q. Pompeio Falcone Sosio Prisco (P 459).

561 SOSIA FALCONILLA Q. Pompeii Sosii Prisci (P 492) consulis (a. 169) filia, Q. (Rosci) Pompeii Falconis (R 68) consulis neptis, Q. Sosii Senecionis consulis iterum (a. 107) proneptis, Sex. Iulii Frontini (I 216) cos. III (a. 100) abneptis t. *Cirtensis VIII 7066.* Soror videtur fuisse Q. Sosii Falconis consulis a. 193 (supra n. 557). Cf. stemma propositum sub Q. Pompeio Falcone Sosio Prisco (P 459).

- 562 Sosia Frontina: eius servi, VI 17461. Nomen indicat fuisse eam filiam Q. Sosii Senecionis, neptem Sex. Iulii Frontini.
- 563 SOSIA GALLA uxor C. Silii (Caecinae Largi, consulis a. p. Chr. 13) Tac. a. 4, 19. Agrippinae percara ib. et c. 52. A. p. Chr. 24 una cum marito accusata, et cum hic manus sibi intulisset, in exilium pulsa ib. 4, 19. 20 cf. c. 52.
- 564 SOSIA IVNCINA Q. Antoni Isaurici (A 671) legati Aug. uxor t. Eburaensis VII 233.
- 565 SOSSIA MAXIMA virgo Vestalis VI 2148.
- 566 SOSSIA POLLA. Tituli: Samius III S. 7163 (1) et Graccus Apameae ad Maeandrum rep., quem descripsit Ramsay, ed. Mommsen III S. 12260. (Q.) Sossii Senecionis (supra n. 560), bis consulis filia, (Sex.) Iulii Frontini ter consulis neptis t. 2. (Q. Roscii) Pompeii Falconis, proconsulis Asiae, uxor t. 1. 2. Cf. stemma propositum supra sub Q. Pompeio Falcone Sosio Prisco (P 459). Ἡρώς appellatur in t. 2; nec tamen inde collegerim, eam tunc defunctam fuisse.
- 567 SOSP[E]S (non So[ller]s, de quo cogitaverat Borghesius), P. f., tribu Stel.; triumvir aere argento auro flando feriundo, tribunus legionis XXII (errore XXIII) Primigeniae, quaestor Cretae et Cyrenarum, aedilis curulis, praetor, curator coloni[a]r. et municipior. (nescio quorum); legatus legionis XIII Geminae, donatus donis militaribus expeditione Suebica et Sarmatica (anno 90 ut videtur, cf. Mommsen Herm. 3 p. 115) coronis tribus hastis puris tribus vexillis tribus; legatus Augusti pro pr. provinciae Galatiae regionumque finitimarum (Pisidiae Phrygiae Lucaoniae Isauriae Paphlagoniae Ponti Galatici Ponti Polemoniani Armeniae); fetialis t. Antiochenus Pisidiae III S. 6818. — Incertum an ex huius stirpe A. Iunius Pastor L. Caesennius Sospes consul a. 163.
- A. IVNIVS PASTOR L. CAESENIVS SOSPE.
- Sossianus v. Sosianus.
- Sossius, Sossia v. Sosius, Sosia.
- 568 Sostratus, sacerdos Veneris Paphiae, Tito futura aperit, initio anni 69 Tac. h. 2, 4.
- 569 Sostratus, poeta Iuvenal. 10, 178 (fortasse Augusto multo antiquior).
- 570 Soteridas, medicus imperatoris Marci vit. Avid. Cassii 10, 8 (epist. fictic.).
- Ancharia(?) Soteris.
- 571 SEX. SOTIDIUS STRABO LIBVSCID(IVS) (Libuscidiorum nomen praeterea invenitur in titulis quibusdam Camusinis et Rhodiis, cf. Hiller v. Gärtringen inscr. Rhod. p. 8), Sex. f., curator riparum et alvei Tiberis (sub Tiberio ut videtur) VI 1237.
- 572 Sotio, philosophus (stoicus Hieronym. chron.), praeceptor Senecae Seneca ep. 49, 2. 108, 17 seq., cf. Lactant. inst. 6, 24, 14, Hieronymus de vir. ill. c. 12, Alexandrinus Hieronymus chron. ad a. Abr. 2029

(p. Chr. 13), Syncellus p. 602 (ubi traditur Σιτίων). *Fragmenta libri eius de ira servavit Stobaeus, cf. Nietzsche mus. Rhen. 23, 1868 p. 639, Diels doxograph. p. 256. — De alio Sotione philosopho, multo antiquiore, cf. Diels l. c. p. 147.*

573 Spadagas (Σπαδάγας codex unicus Arriani, Σπεδαγᾶς codex Anonymi), rex Sanigum (in ora Ponti Euxini) constitutus ab Hadriano Arrianus *peripl. Ponti Eux. c. 15* (inde ut videtur Anonym. *peripl. c. 10, ap. Mueller fr. hist. Gr. V, 1 p. 178*).

574 Sparsus, amicus Martialis, possessor domus Petilianae *Martial. 12, 57. Fortasse non diversus Iulius Sparsus amicus Plinii, ut coniecit Friedländer Sittengesch. III^b p. 448.*

— Fulvius Sparsus.

— Iulius Sparsus.

— C. LVSIVS SPARSVS.

— C. Iulius Spartiacus.

575 Spatale, meretrix: actiones pro ea Vibii Crispi, contra eam Galerii Trachali citat *Quintil. inst. 8, 5, 17, 19.*

— Aelius Spectatus.

— C. ARRIVS SPEDIVS ACTIANVS.

576 Spendophorus, puer formosus, dominum comitatus in Africam *Martialis ep. 9, 56 cf. 10, 83, 7.*

577 Speratus (delator ut videtur sub Commodō; nomen fortasse corruptum): eius supplicium postulat senatus a Pertinace *vit. Comm. 18, 10* (acclamationes ex Mario Maximo transcriptae).

578 Spicius Antigonus (sic *Dig.*, Antigona traditur *cod. Iust.*; nomen gentilicium videtur corruptum, S[ul]picius con. *Hirschfeld*): ei rescripsit Severus de servis contra dominos non torquendis deque iudiciis eorum admittendis *Ulpianus de officio proconsulis (Dig. 48, 18, 1, 16), cod. Iust. 9, 41, 1, a. 196 cod. Iust. Praeses provinciae, vel certe iudex aliquis.*

579 Spiculus, gladiator (myrmillo *Suet.*), a Nerone ditatus *Suet. Ner. 30.* Eum sub finem vitae requisivit Nero, ut eius manu periret *ib. c. 47.* Eum post mortem Neronis plebs irata occidit *Plut. Galb. 8.* — Hic puto Spiculus decurio corporis custodum Neronis *VI 8803; idem Ti. Claudius Spiculus in fistula Antii rep., X 6690.*

580 C. SPLATTIVS praetor urbanus a. 29 p. Chr. *fasti fratr. Arval. (CIL. I ed. 2 p. 71).*

581 Sporaces, Anthemusiae regulus, Traianum cum Parthis bellum gerentem convenire recusat *Dio 68, 21 (exc. Urs.).*

582 Sporus, puer, quem Nero in muliebrem naturam transfigurare conatus pro uxore habuit *Suet. Ner. 28, 29* (inde *Victor epit. 5, 7, item nomine non posito Vict. Caes. 5, 15*), *Dio 62, 28 (Zon. 11, 12), 63, 22;* cum in Graeciam secum duxit Nero *Suet. 28, Dio 63, 12*, ibique eae nuptiae celebratae *Dio 63, 13*, Sabinae nomen ei inditum propter similitudinem Poppaeae Sabinae *Dio 62, 28. 63, 12. 13 cf. Plut. Galb. 9.*

Memoratur *Suet. Ner.* 46. Neronem fugientem comitatur *Suet. Ner.* 48. 49 (inde *Victor Caes.* 5, 15, *cpit.* 5, 7), *Dio* 63, 27 (*Zon.* 11, 13). Post mortem Neronis Nymphidius Sabinus eo utebatur *Plut. Galb.* 9, deinde Otho *Dio* 64, 8. Iussus a Vitellio, sub persona puellae raptae in scaenam prodire, sua manu mori maluit *Dio* 65, 10.

— VESTRICIVS SPVRINNA.

— Glyco Spyridion.

— M. GAVIVS SQVILLA GALLICANVS.

— C. IAVOLENVS CALVINVS GEMINIVS CAPITO CORNELIVS POLLIO SQVILLA Q. VVLCACIVS SCVPPIDIVS VERVS.

— L. CALPVRNIVS SQVILLIVS.

583 Spurius Maximus, egregius vir: heredes eius *fistula plumbea Romae rep.*, ap. *Lancianium syll. aq. n.* 139. Fortasse idem L. Spurius Maximus tribunus cohortis quartae vigilum sub Severo *VI* 643.

584 Staberius, dives, heredes summam patrimonii sui sepulcro incidere iussit *Horat. sat.* 2, 3, 84 seq. cum *Porphyrione*.

585 Stachemphax (Σταχέμφαξ *codex unicus Arriani*, σταχεμφλας *codex Anonymi*), Zilchorum (sive Zicchorum) populi Pontici rex ab Hadriano constitutus *Arrianus (sive a quo alio haec pars peripli adiecta) peripl. Ponti Euxini c.* 27; *Anonymi peripl. c.* 15, ap. *Mueller fr. h. Gr. V*, 1 p. 180. Cf. *Brandis mus. Rhen.* 51, 1806 p. 110. 120.

586 Staius, tribunus (cohortis praetoriae), a. 24 tumultum quendam servilem iussu Tiberii oppressit *Tac. a.* 4, 27.

— TI. CLAVDIVS STASITHEMIS.

— FL(AVIA) STATIANILLA.

— SERVA(E)A F[L(AVIA)] STATIANILLA VALERIANA.

587 Statianus, vir egregius, amicus Frontonis *Fronto ad am.* 1, 5 p. 177-8 *Naber*. Filius eius Faustinianus *ib.*

— Caesernius Statianus.

— T. CAESERNIVS STATIVS QVINTIVS STATIANVS MEMMIVS MACRINVS.

— C. Calvisius Statianus.

— MANLIVS STATIANVS.

588 Statilius: Germanici Caesaris epistula ad eum de computatione vectigalium in Syria t. *Palmyrenus Herm.* 19, 1884 p. 503 (*IVa* 42) cf. p. 532. Videtur fuisse procurator Caesaris in Syria anno p. Chr. 18 vel 19.

589 Q. STATILIVS tribunus plebis designatus, ab Augusto cum senatum legeret (a. 725/6) tribunatu prohibitus *Dio* 52, 42.

590 STATILIVS BARBARVS clarissimus vir: eius servus *IX* 3053 (in *Paclignis*). Fortasse idem qui sequitur.

591 T. STATILIVS BARBARVS. T. urbanus *VI* 1522 (1); memoratur in titulis Thracicis, ap. *Dumont inscr. de la Thrace n.* 72^c, quem servavit Cyriacus (2), *arch. ep. Mitth.* 15, 1892 p. 104 n. 42 (3), *ib.* 18, 1895 p. 118 n. 35 (4). Nummi urbium Thracicarum, cusi Anchiali, Bizyae, Hadrianopoli, Pautaliae, Philippopoli, Serdicae, Augustae Traianae,

Traianopoli, ap. *Mionnet suppl. II* 219, 81. 82. 234, 171. 375, 1023. 1024. 462, 1533. 1534. 466, 1566. 485, 1661. 1662. 507, 1785. 508, 1786-1789. 510, 1801. 1803; *Brit. Mus. cat. Thrace* p. 164, 28. 171, 2. 177, 3. 4; *Mus. Berol., Besch. d. Münzen I* p. 132, 6. 139, 5. 225, 30; *alibi*. Cf. *Borghesi opp.* 3, 263 seq.

Στατίλιος vel Στατειλιος Βάρβαρος *t.* 2. 3, τελιος Βάρβαρος *t.* 4, Barbarus *t.* 1; in nummis plerumque est ἡγ. (vel ἡγε. vel ἡγεμ.) Στ. vel Στα. vel Στατ. vel Στατι. vel Στατει. (sic in nummo *Serdicae*, ap. *Mionnet* 485, 1662) vel Σ[τα]τιλίου (sic in nummo *Pautaliae* ap. *Mionnet* 375, 1023) Βαρβάρου, plene Τ. Στα. Βαρβάρου in nummo *Philippopolitanorum* ap. *Imhoofium* (ἡγε. Τιβ. Βαρβάρου in nummis *Philippopolitanorum* ap. *Mionnet* 462, 1533. 1534. 466, 1566 male lectum est, teste *Imhoofio*, pro ἡγ. Στα. Βαρβάρου; similiter sine dubio male lectum est, ἡγε. Τ. Βάρβαρος *Mionnet* 508, 1786, Α. Εται. Βάρβαρου *Mionnet* 485, 1661, Αδλ. Βαρ *Mionnet* 375, 1024). Pro ἡγεμ. Στατει. Βαρβάρου in nummo *Serdicensi* supra laudato legendum esse ἡγε. Μ. Στατει. Βαρβάρου coniecit *Borghesius opp.* 3, 271, minus recte ut iam constat.

Sevir equitum Romanorum, decemvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavus [legionis] , [quaestor] provinciae Africae, [tribunus plebis vel aedilis, praetor] *t.* 1. [Donatus donis militaribus b]ello Parthico Mesopotamico *t.* 1 (priore expeditione Mesopotamica Severi, circa a. 195). Legatus provinciae Thraciae *t.* 1. 2. 3; nummi, sub Severo *t.* 3, nummi, Severo Augusto et Caracalla Caesare (a. 196-198) *t.* 2; legatus Augustorum duorum (ita dici potuit Caracalla etiamtum Caesare) *t.* 1. Consul designatus, cum esset legatus Thraciae *t.* 3. 4. Consul *t.* 1. Legatus Augustorum duorum provinciae Germaniae superioris *t.* 1 (inter Germaniae et Thraciae legationes mentio muneris alicuius perit in *t.* 1). — Uxor: [M]arciana (supra A 836) clarissima femina *t.* 1.

592 Statilius Capella, eques Romanus Sabratensis ex Africa: eius delicata aliquando fuerat Flavia Domitilla, uxor Vespasiani *Suet. Vesp.* 3.

593 [STAT]ILIVS CASSIVS TAVRINVS, frater Arvalis, magister factus a. 155 *act. Arv. (VI 2086 v. 39)* (genti Statiliae cum adscripsit *Henzen* propter cognomen *Taurini*).

— Valerius Statilius Castus.

594 STATILIUS CORVLENVS, senator, Clodio Albino eiusque fratri honores decrevit *vit. Clod. Alb.* 12, 11.

595 TAVRVS STATILIUS CORVINVS (= T. STATILIUS TAVRVS CORVINVS?) cos. a. 45. Taurus Statilius Corvinus *act. Arv. (plene nomina extant VI 2027 et saepius in actis anni 38; Statilius [Corvinus] fragmentum actorum eph. ep. 8 p. 326, 8), item paene plene III S. 6983; Statilius Corvinus Suet. Cl. 13. In consulatu: Taurus Statilius Corvinus Notizie 1887 p. 210, Taurus Statilius X 825, Στατίλιος Κορουϊνός Dio 60, 45, [T.] Cor. tessera gladiatoria XIV 4126, Corvinus XV 4612*

(nam hic videtur significari, cf. Dressel ad t.), *chronogr. a. 364*, Corbinus *fasti Hydat.*, Cornelius alii quidam *fastorum laterculi*; Τίτος Στατίλιος Ταῦρος ὁ Κουρβίνος ἐπιχλιδεὺς *Phleg. mir. fr. 35 Müll. (III p. 619)*.

Messallae oratoris nepos *Suet. Cl. 13*; filius videtur *T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11*, natus ex *M. Valerii Messallae Corvini oratoris, consulis a. u. c. 723*, filia, frater minor *T. Statilii Tauri consulis a. 44*, cf. *stemma propositum infra (p. 264) sub T. Statilio Tauro*. — Frater *Arvalis act. Arv.*, adest in collegio a. 35 *VI 2025*, magister anno inc. sub *Tiberio VI 2027*, promagister a. 38 *VI 2028*, adest in collegio a. 39 *eph. ep. 8 p. 322*, a. 40 *ib. p. 324*, item sub *Claudio annis incertis VI 2032. 2033. 2035 (= eph. ep. 8 p. 326, 8)*. Quindecimvir *sacris faciundis (si quidem libertus eius fuit calator quindecimvirum) VI 3878 = 6244*. Consul ord. a. 45 cum *M. Vinicio iterum fasti*, deinde cum *Ti. Plautio Silvano Aeliano X 825; XIV 4126* (ab eo consule praefectus *fabrum factus C. Iulius Aquila III S. 6983*). Conspiravit in *Claudium una cum Asinio Gallo Suet. Cl. 13 (a. 46 ut videtur, cf. Dio 60, 27)*. Huius sine dubio *Corvini libertus T. Statilius appellatus, VI 3878 = 6244*, liberta *Statilia VI 6559*, servi *VI 6273. 6417. 6473. 6595 (tituli reperti in monumento urbano Statiliorum, vel prope id); item huius ut videtur Cor(vini) vest(iarius) T. Statilius T. l. Hilarus VI 6373; praeterea huius fortasse (non T. Statilii Tauri cos. a. 44) Tauri Statilii servus VI 6604*.

596 Statilius [C]ritonianus (Στατεῖλιος Χριτωνιανός traditur in *t. Perinthio*, Στα Τριτωνιανός in *t. Laodicensi*), procurator (ὁ πράξιςτος ἐπίτροπος) Augusti (in Thracia) *t. Perinthius, quem servavit Cyriacus cod. Vat. 5250 f. 6. 7, ed. Dumont inscr. de la Thrace p. 37 n. 72^b*. Uxor eius *Larcia t. Laodicensis bull. de corr. hell. 11, 1887 p. 352*.

596^a Statilius Flaccus (Στατύλλιος Φλάκκος): eius epigrammata *Graeca anth. Pal. 5, 5. 6, 196. 7, 290. 9, 45 cet.*

597 Statilius Homullus, *T. Statilii Optati (infra n. 606) filius maior t. suburbanus (v. sub patre)*.

598 *T. STATILIVS IVLIVS SEVERVS*, legatus pro pr. *Moesiae inferioris anno 159 III S. 12513 (miliarius ad oram Ponti Euxini rep.)*. Cf. *supra sub L. Iulio Statilio Severo (I 382)*.

599 Statilius Maximus, idiologus Aegypti: eius meminit Aegyptius quidam, cum sepulera regia Thebarum visitaret; aequalis *Philopappi regis (supra I 99)*, cuius simul Aegyptius ille meminit (vixit igitur circa tempora Traiani) *CIG. 4815^c et melius ap. Wescher comptes rendus de l'acad. des inscr. n. s. 7, 1871 p. 291. Cf. infra n. 603*.

600 Statilius Maximus, epistrategus (septem nomorum) sub *Antonino Pio*, non ante annum 149 *papyrus Berol., Urk. aus den kgl. Mus. n. 340*.

601 Statilius Maximus (sic *Charisius p. 194, 11. 196, 4. 209, 4. 217, 3. 218, 6. 240, 1, alibi Maximus*), scripsit de singularibus apud *Ciceronem Charisius lib. II p. 194, 11. 218, 6 cf. 196, 4. 209, 4. 212, 6*.

213, 13. 214, 17. 217, 3. 8. 219, 24. 25 ed. Keil, item simile ut videtur opus de Catone ib. p. 202, 11. 215, 22. 217, 14. 220, 16. 240, 1. Emendavit orationem Ciceronis contra legem agrariam *codices quidam Ciceroniani* (cf. supra sub Laecaniano).

- 602 T. STATILIVS MAXIMVS consul ord. a. 144. *T. Panmonicus III S. 10336 = Eph. ep. 4, 425 (1); memoratur in t. urbano VI 1008 (2). Statilius M.... t. 2, Maximus t. 1; in consulatu T. Statil[ius] M]aximus XIV 490, praeterea Maximus. — T. Statilium Maximum Severum Hadrianum (infra n. 604), qui memoratur in tegulis urbanis certe ab anno 124 ad a. 138, eundem iudicavit de Rossi, diversum putat Mommsen (ad t. 1), propterea quod in t. 1 post Maximi cognomen nullum aliud sequitur.*

Quattuor[*vir viarum curandarum*], tribunus legionis quartae Scythicae, donis militaribus a divo Traiano donatus, quaestor urbanus, ab actis senatus, tribunus plebis, praetor, curator viae Aureliae, legatus legionis primae Adiutricis t. 1. Iuridicus pro pr. utriusque Pannoniae (anno 136 vel 137, sub L. Aelio Caesare, utramque Pannoniam proconsulari imperio regente, ut vidit Hirschfeld) t. 1. Consul t. 1, ord. a. 144 cum L. Lolliano Avito fasti. Sodalis Augustalis t. 1. Curator aedium sacrarum t. 1 = curator operum publicorum t. 2, a. 146, cum eodem Lolliano Avito t. 2.

- 603 T. Statilius Maximus Se[ve]r(us), Memnonem audiit d. 18 Febr. 136 III 46. *Idem ut videtur Maximus Statilius (Statilii nomen non omnino certum), et paullo post Maximus 'vates', qui cum Memnonem audisset, statuac eius versus inscripsit III 47 (= Buecheler carm. epigr. n. 227); nec diversus fortasse, ut coniecit Buecheler mus. Rhen. 38, 1883, p. 132, Maximus, qui cum pyramidas vidisset, uni earum carmen inscripsit quod servavit schol. ad Clementis Alex. protrept. 4, 49 (prolatum a Buechelero l. c.; Preger inscr. Graecae metricae ex script. coll. n. 222). Fortasse idem Statilius Maximus idiologus Aegypti (supra n. 599); nec diversus fortasse (sed res plane incerta) Statilius Maximus grammaticus (supra n. 601). — Vix ad hos pertinet Statilius Maximus III S. 6689 (Beryti).*

- 604 T. Statilius Maximus Severus Hadrianus. *Quinque nomina, sic: T. Stat. Max. Severus Hadr. (in tegula anni 125) XV 1452, T. S. M. S. Hadr. (anno 126) XV 39, T. Statil. Max. Sev. Hadr. (anno incerto) XV 41; brevius Statilius Severus vel Stat. Sev. (in tegulis anni 123) XV 286. 1451, Statil. Sever. [H]adrian. vel Stat. Severus Hadrian[us] (anno 124) XV 38. 287, Stat. Maxim. Severus (anno 127) XV 40, T. S. M. Severus (in tegulis anni 124 vel etiam posterioribus) XV 1453-1455, T. Statilius Maximus Severus (in tegula anni incerti) XV 292, Statil. Max. (in tegula anni 134) XV 288, T. S. M. (in tegula eiusdem anni) XV 289, Stati. Max. (in tegula anni 138) XV 1456, praeterea T. Stat. Maxim. (XV 290. 1457) vel Statilius Maximus vel Statil. Max. vel*

similiter in tegulis annorum incertorum, T. Satil. (sic), Maximus XV 299; nude Hadrianus in tegulis annorum incertorum XV 291. 295. 296, [H]adrianus Severus XV 294. Non unum eundemque sed complures homines significari non est probabile. Incertum qua parentela coniunctus cum Statiliis Maximis qui praecedunt.

Dominus figlinarum urbanarum, Brutianarum certe ab a. 124 ad a. 127, Macedonianarum certe ab a. 123 ad a. 134, aliarum *tegulae urbanae* XV 38-41. 286-300. 1451-1459, etiam anno 138 XV 1456 cf. Dressel *ib.* p. 17. 87.

605 Statilius Optatus, eius qui sequitur filius minor *t. suburbanus* (v. *sub patre*).

606 T. Statilius Optatus, praefectus cohortis primae Lucensium, tribunus legionis VI Ferratae, tribunus legionis VI Victricis, praefectus alae Afrorum; procurator Aug. ad census Brit[t.] (= Britanniae), procurator Aug. ad cens[us] Gallorum, procurator Aug. ferrariarum, procurator Aug. ad patrimonium, procurator Aug. hereditatium, flamen C[erialis] vel C[armentalis]; p[raef.] et] proc. Aug. A[lpium] (*supplevi*) *t. suburbanus*, *rep. loco dicto Roma Vecchia, quem ed. Tomassetti ball. comunale 1893 p. 84, qui litteras esse ait aetatis Claudii.*

607 STATILIVS SECVNDVS legatus (*provinciae, ut videtur*), cui Hadrianus rescripsit *Callistratus libro quinto de cognitionibus* (Dig. 48, 3, 12).

608 STATILIVS SEV.... frater Arvalis (a. 221 ut videtur) *fragmentum actorum ad a. 221 relatum ab Henzen, VI 2106 a 3.*

— L. IV[L]IVS STATILIVS SEVERVS.

609 STATILIVS SEVERVS: ei Traianus rescripsit, consultus ab eo de testamento militis cuiusdam *Florentinus lib. X inst. (Dig. 29, 1, 24). Praeses provinciae ut videtur. — Incertum qua parentela coniunctus cum Statiliis Maximis Severis supra n. 603. 604. Fortasse (ut coniecit Borghesius opp. 3, 280) pater, vel potius avus eius qui sequitur.*

610 T. STATILIVS SEVERVS (*sic VI 1978, praeterea Severus*), consul ordinarius a. 171 cum L. Alfidio Herenniano *fasti*.

611 Ti. Statilius Severus: eius praefectus (*cf. Momms. Staatsr. II^a p. 828 not. 5*) Capuae vel Calibus X 3910. *Homo nobilis sine dubio.*

612 T. STATILIVS SILIANVS (*tria nomina VI 2086, 3. 10. 29. 2105, 4*), frater Arvalis, proflamen a. 213, flamen factus in annum insequentem, adest in collegio etiam a. 218. 220. 221 *acta Arr. (VI 2086. 2104-2106).*

613 SISENNA STATILIVS TAVRVS (= T. STATILIVS SISENNA TAVRVS?) cos. a. 16. *In consulatu Sisenna Statilius Taurus fasti Antiates (CIL. I ed. 2 p. 72), Tac. a. 2, 1 (ubi tamen Tauri nomen deleverit Nipperdey), Sisenna Statilius fasti Lunenses (CIL. l. c. p. 73), Cassiod., Sisenna Statili(us) VI 10051. Sisen[na Stati]lius XV 4610, Sisenna Taurus VI 10237, Στατίλιος Ταῦρος Dio 57, 15, Statilius et Taurus (tamquam duo essent, nomine alterius consulis omisso) coll. leg. Mos. et Rom. 8, 7, 1. Taurus VI 7479, chronogr., fasti Hydat.; T. Στατίλιος*

Σισέννας Ταῦρος *solus Dionis ind. l. 57.* — *In titulis libertorum et servorum* Sisenna [St]atilius Taurus (*sed fortasse inter Sisennae et Statilii vocabula plura perierunt*) V 332, Sisenn[a Statilius] Taurus XI 669, Sisenna Statilius VI 6358, Sisenna Taurus V 409. 878, Sisenna VI 6217. 6312. 6328. 6543 (*nisi in t. 6217 intellegitur L. Sisenna aliquis, scilicet L. Cornelius Sisenna*). *Practerea* Σισέννας(ς) [Στατίλιος] Ταῦρος *t. Thespiensis Inscr. Graec. sept. I 1854, Statilius Sisenna Vell. 2, 14.*

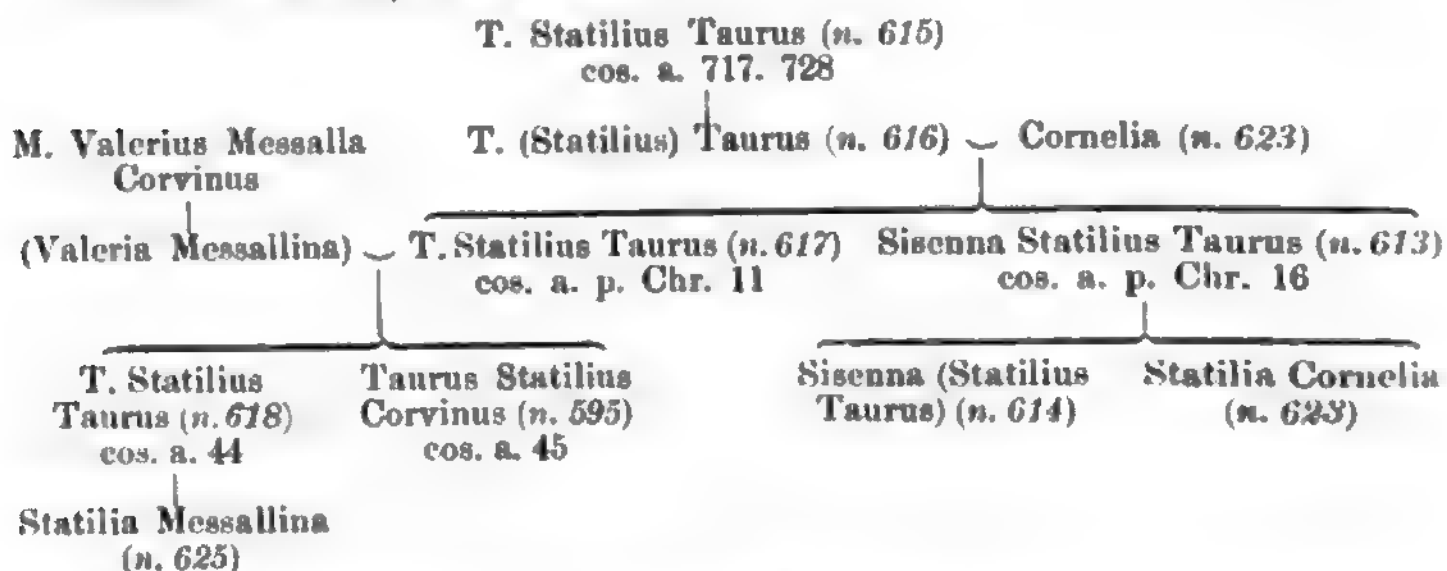
Titi praenomen ei tribuit solus ind. Dionis (liberti Titi praenomine utebantur V 409. VI 6543). T. f. Dionis ind. l. 57. Nepos videtur T. Statilii Tauri consulis a. 717. 728, filius fortasse Tauri triumviri monetalis a. 742, frater minor T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11, natum autem esse ex Cornelia aliqua Sisennae filia, fortasse filia eius qui memoratur Dio 54, 27, ostendit praenomen (Borghesi opp. 2, 325). Cf. stemma propositum infra p. 264. — Consul ord. a. p. Chr. 16 cum L. Scribonio Libone fasti. Pontifex V 332. 878. Domum habet in Palatio quondam Ciceronis Vell. 2, 14. Memoratur in titulis libertorum servorumque repertis Romae in monumento in quo Statiliorum Taurorum liberti et servi mortui condi solebant ab Augusti temporibus usque ad Claudium VI 6217. 6312. 6328. 6358. 6543 (nisi in horum uno alterove intelligendus est filius is qui sequitur), praeterea in Histricis V 332. 409, Aquileiensi V 878. — Uxor: Cornelia t. Thespiensis Inscr. Graec. sept. I 1854 (vel fortasse filia, si statuere licet, θυγατέρα omissum esse more Graeco, cf. infra n. 623 Statilia Cornelia).

614 SISENNA (STATILIVS TAVRVS), *filius ut videtur eius qui praecedit (cf. Mommsen CIL. VI p. 995, 6): huius scilicet Sisennae filii) conlacteus (servulus defunctus annorum quattuor) VI 6324, item huius ut videtur Sisennae strator paternus VI 6352. Praeterea hic, iudice Mommseno, Sisenna [aug]ur, cuius liberta VI 6570 (nam consul anni p. Chr. 16 fuit pontifex). Videtur defunctus esse adolescens, sacerdotio ornatus ad honores non pervenisse.*

615 T. STATILIVS TAVRVS cos. a. 717. 728. *Tituli: Vulceianus Lucaniae X 409 (1); Ilicitanus Hispaniae II 3556 (2).*

T. f. t. 1; fasti triumph. Cap. Homo novus Vell. 2, 127 (notandum, avum non memorari in fastis Capitolinis); nihilominus eo adiutore usus est Augustus, proxime a M. Agrippa ib. Consul suff. a. 717 fasti Biondiani (CIL. I ed. 2 p. 65), cum M. Agrippa IV 2437. (A. 718) dux Caesaris bello Siciliensi contra Sex. Pompeium Appian. b. c. 5, 97–99. 103. 105. 109. 118; Oros. 6, 18, 21. 32; per eum, deiecto Lepido, Africam Caesar recepit Dio 49, 14 (fortasse tunc primum appellatus imperator, cf. infra). Circa haec puto tempora 'moenia Karthagini imposuit' Tertullian. de pallio 1 (ubi statil. traditur pro statil-). Proconsul triumphavit ex Africa d. 30 Iun. 720 acta triumph. Cap. et. Barb. (triumphalis Suet. Ner. 35). Eodem anno bellum gessit cum Dalmatis Appian. Ill. 27, Dio 49, 38 (fortasse

tunc appellatus imperator iterum, cf. *infra*). A. 723 apud Actium copiis pedestribus Caesaris praeest *Vell. 2, 85, Plut. Ant. 65, Dio 50, 13 (Zonar. 10, 29)*. A. 724 amphitheatrum in campo Martio extruxit et dedicavit *Dio 51, 23; Suet. Aug. 29; cf. Tac. a. 3, 72*; propterea ei tributum a populo ut quotannis unum e praetoribus facere ei liceret *Dio l. c.* (Memoratur amphitheatrum Tauri *Suet. Cal. 18, Dio 59, 10*, significatur *Strab. 5 p. 236; cf. VI 6226–6228*.) A. 725 Cantabros et Vaccaeos et Astures vicit *Dio 51, 20*. Imperator ter t. 1. 2. Consul iterum t. 1. 2, ordinarius a. 728 cum Augusto octavum fasti (bis consul *Suet. Ner. 35*). Augur t. 1. Curio maximus t. 1 (*complura sacerdotia eius significat Velleius 2, 127*). A. 738 cum Augustus in Galliam proficisceretur, curam urbis et Italiae Tauro commisit *Dio 54, 19*, 'potestatem (praefecturae urbanae), quamquam propecta aetate, egregie toleravit' *Tac. a. 6, 11; cf. Mommsen Staatsr. II⁸ p. 1060 not. 1*. Fortasse hic Statilius Taurus, ad quem rescriptum Caesaris citatur *Dig. 8, 3, 35*. — Huius ut videtur T. Statilii Tauri praefectus quinquennalis Dyrrhachii III 605 (videtur igitur Dyrrhachii honore duoviratus usus esse; cf. *Momms. Staatsr. II⁸ p. 828 not. 5*). — Incertum utrum huic an consuli a. p. Chr. 11 an denique consuli a. 44 positus titulus Megarensis *Inscr. Graec. sept. I 86*. — Pater videtur Tauri eius qui sequitur, avus T. Statilii Tauri consulis a. 11 (si consulis a. 11, ut puto, libertus fuit T. Statilius Dasius Tauri l. ad vestem avi VI 6372, hic fuit avus ille). Abavus Statiliae Messallinae *Suet. Ner. 35*. Stemma videtur fuisse hoc:

616 T. (STATILIVS) TAVRVS (Taurus nummi; de Titi praenomine constat, si vere fuit pater eius qui sequitur et Sisennae Statilii Tauri, supra n. 613; nam his Titum patrem adtribuit index Dionis), triumvir aere argento auro flando feriundo, una cum Pulchro et Regulo circa a. 742 nummi aenei ap. *Eckhel 5, 316, Babelon monnaies de la répub. romaine II p. 469*. Videtur fuisse filius eius qui praecedat (sic *Borghesi opp. 2, 325, quem sequitur Mommsen CIL. VI p. 492; aliter Borghesi l. c. 5, 127*), pater T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11 et Sisennae Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 15, gener autem L. Cornelii Sisennae. Ad summos honores non videtur pervenisse.

617 T. STATILIUS TAURVS cos. a. p. Chr. 11 (*tria nomina in fastis Antiatis, CIL. I ed. 2 p. 72, IX 1456, XII 4333, XIV 2302, Dio ind. l. 56; Στατίλιος Ταῦρος Dio 56, 25, T. Statilius Cassiod., T. Stat. tessera gladiatoria I 759, Taurus Dig. 29, 5, 13, chronogr. anni 354, fasti Hydat*). T. f. Dio ind. l. 56. Nepos sine dubio T. Statilii Tauri consulis a. 717. 728, frater ut videtur Sisennae Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 16 (et ipse fortasse natus Cornelia), filius fortasse Tauri triumviri monetalis, eius qui praecedit. Consul ord. a. p. Chr. 11 cum M. Aemilio Lepido, ex kal. Iul. cum L. Cassio Longino fasti. Pater videtur fuisse T. Statilii Tauri consulis a. 44 et Tauri Statilii Corvini consulis a. 45, gener M. Valerii Messallae Corvini. Cf. stemma propositum supra sub ■ 615. Aut huius aut filii soror (uterina sine dubio) Vedusia VI 6214 (cf. infra sub Vedusia). Fortasse huic positus t. Megarensis Inscr. Graec. sept. I 86. Hic videtur T. Statilius Taurus pater, cuius liberti et servi VI 6213, Taurus pater, cuius servus VI 6256 (pater dictus ut distingueretur a filio consule a. 44, cuius liberti et servi plurimi in eodem monumento sepulti sunt; quamquam potest etiam cogitari de consule anni 44, pater dictus, ut distingueretur a filio praeterea ignoto). De aliis Taurorum libertis et servis qui vel eius fuisse possunt vel filii, cf. sub filio. — Sed huius sine dubio liberti T. Statilius Tauri l. Festus alique duo in t. Thebis dedicato a. p. Chr. 14, III S. 7301.

618 T. STATILIUS TAURVS cos. a. 44. In consulatu T. Statilius Taurus VI 10399; X 6638^c; t. Gallicus ap. Henzen 5214. Τέτος Στατίλιος Dio 60, 23, Taurus chronogr. anni 354 reliquique fastorum laterculi. — Statilius Taurus Tac. a. 12, 59. 14, 46. — Frater videtur Tauri Statilii Corvini consulis a. 45, filius T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11, ipse quoque, ut frater, nepos M. Valerii Messallae Corvini.

Consul ord. a. 44 cum C. Passieno Crispo iterum, deinde cum P. Pomponio Secundo fasti. Proconsul Africae (a. 52/3 vel paullo ante) Tac. a. 12, 59. A. 53 instigante Agrippina, quae hortis eius inhiabat, accusatus a Tarquitio Prisco qui legatus eius fuerat, repetundarum et artium magicarum, ante sententiam sponte mortem sumpsit Tac. l. c. cf. 14, 46. Aut huius aut patris consulis a. 11, vel potius partim huius partim patris, T. Statilii Tauri servi VI 6243. 6603, T. Statilii servus VI 6493, Tauri servi VI 6221. 6303. 6307. 6308. 6342. 6378. 6390. 6402. 6437. 9922, Bull. comun. 1880 p. 53 n. 269; ab hoc aut a patre manumissi T. Statilii, Tauri liberti V 457. VI 6214. 6301. 6372 (libertus ad vestem avi). 6528. 6550. 6632. 6645. 9287. 9412–9415. 26758. 26760, Statiliae Tauri libertae V 457. VI 6558. 26784, T. Statili liberta VI 6466, Tauri liberti VI 6288. 6467; sed possunt inesse in his etiam Tauri Statilii Corvini liberti servique (certe huius esse videtur Tauri Statilii servus VI 6604). — Aut hic aut filius eius praeterea ignotus Taurus adulescens (sic VI 6257) vel Taurus

- filius, cuius servi VI 6229. 6257. 6382. *Filia huius ut puto Statilia Messallina (cf. infra sub hac).*
- 619 T. STATILIVS TAVRVS T. f., inter patronos ordinis senatorii collegii cuiusdam Ostiensis XIV 246, anno 140 vel paullo post (*cf. quae adnotata sunt ad XIV 246 p. 44. 482*) ib. *Descendere ab eis qui praecedunt putat Mommsen CIL. VI p. 995, 3. — Vix ad hos nobiles Statilios Tauros pertinent Titus Statilius Taurus praefectus fabrum, praefectus cohortium primae Augustae Ituraeorum et sextae Thracum, tribunus legionis XXII Primigeniae piae fidelis Brambach 1099 (Mogontiacy); Statilius Taurus centurio legionis II Traianae fortis, curator cohortis primae Flaviae Cilicum, sub Antonino Pio III 6025 (Syene).*
- 620 Statilia (Sattilia Plinii, Sattia vel similiter Senecae codices), ex nobili domo femina, Claudio principe Plin., vixit annos nonaginta novem Seneca ep. 77, 20, Plin. h. n. 7, 158; aetatem monumento suo inscribi iussit Plin. l. c. *Sororem fuisse vel filiam T. Statilii Tauri consulis a. 717. 728 coniecit Fabia revue de phil. 1895 p. 220.*
- 621 Statilia maior: eius ancilla VI 6325 (in monumento Statiliorum).
- 622 Statilia minor (fortasse soror eius quae praecedit): eius pedisequa VI 9775, alia ancilla, filii (eius?) nutrix (*cf. Felix Statiliae f. VI 6454*) VI 6323 (in monumento Statiliorum). *Aut huius aut eius quae praecedit aut tertiae alicuius praeterea ignotae Statiliae dispensator VI 6272. Statiliae pedisequa VI 6336, Statiliae sarcinatrix VI 6351, Statiliae paedagogus (nomine T. Statilius Zabda) VI 6330, Statiliaes paedagoga (nomine [St]atilia T. l. Tyran(n)is) VI 6331.*
- 623 (STATILIA) CORNELIA: huius ut videtur Corneliaes servi VI 6322. 6371, Corneliaes liberta VI 6424, Statilius Phileros Corneliaes cubicularius VI 6264 (tituli rep. in monumento Statiliorum). — *Eadem fortasse Κορνελία Σεσέννα [Σταταλίου] Ταύρου (scilicet θυγάτηρ, quod omissum esse potest) statua honorata Thespiis Inscr. Graec. sept. I 1854 (ut filia fuerit Sisennae Statilii Tauri consulis a. 16; pro sorore eius, nondum cognito t. Thespiensi, habuit Momms. CIL. VI p. 995, 7); nisi forte in t. Thespiensi uxoris vocabulum supplendum est more Latino, ut Cornelia uxor fuerit Sisennae Tauri, cf. supra n. 613 fin.*
- 624 Statilia Maxima: eius horti memorantur anno 136 VI 10242. *Videtur fuisse femina nobilis.*
- 625 STATILIA MESSALLINA uxor Neronis tertia, Tauri bis consulis ac triumphalis (T. Statilii Tauri consulis a. 717. 728) abneptis Suet. Ner. 35. *Filiam fuisse Tauri Statilii Corvini (n. 595) consulis a. 45 posuit Borghesius opp. 5, 529. 8, 137, propterea puto quod hic dicitur Messallae oratoris nepos (Suet. Cl. 13), et inde in filia cognomen Messallinae explicatur; sed etiam frater Corvini, T. Statilius Taurus (n. 618) consul a. 44 Messallae oratoris nepos fuisse putandus est; fuit autem omnino non Corvini filia, sed Tauri, si vere haec Statilia*

Tauri f. Messalina VI 9842, Messallina Tauri f. VI 6327, Messalin[a] Tauri [f.] VI 9191 (tituli servorum), Messalina Tauri f. fistula plumbea Bull. comun. 1883 p. 230 n. 650 (nam consulis a. 45 filia sine dubio appellata esset Corvini filia; ad sororem aliquam consulum a. 44 et 45 praeterea ignotam titulos VI 9842 et falsum VI 3295* = Grut. 995, 6 rettulit Borghesius 8, 137).

Post tria matrimonia diverso exitu soluta schol. Iuv. (cf. infra), nupsit Attico Vestino (supra I 410) Tac. a. 15, 68 cf. Suet. Ner. 35. Inter adulteros eius Nero Tac. l. c., qui, ut ea potiretur, a. 65 maritum eius in ipso consulatu trucidavit Suet. l. c., cf. supra sub Attico Vestino. Deinde nupsit Neroni ('post quattuor matrimonia diverso exitu soluta' schol. ad Iuv. 6, 434) Suet. l. c.; schol. Iuv. (non ipso anno 65, quoniam Tacitus in libris superstilibus de eo matrimonio tacet, cf. Henzen act. Arr. p. LXXX not.; sed antequam proconsulatu Asiae abiret M. Acilius Ariola, qui proconsul Asiae fuerat viva etiam tum Poppaea, id est a. 65, reperitur enim Aviolae proconsulis nomen in nummis Ephesiis tam Poppaeae quam Messallinae; videtur igitur matrimonium celebratum esse priore semestri anni 66; cf. Henzen act. Arr. p. 172). Messallina Neronis in titulis servorum et libertorum VI 6596, 6619 (cf. 6620, ubi Neronis nomen non additur). 6625. 26915. Memoratur Messallina in fragmento actorum fratrum Arvalium quod videtur adtribuendum esse anno 66 (VI 2044^c v. 8: [Iunoni] Messallinae vacc.) — Νέρων, Μεσσαλίν[α] nummus Ephesiorum ap. Eckhel 6, 288, sed quem vidit solus Sestinius; Στατ. Μεσσαλ. . . . nummus Thyatirenorum ap. Cohen I ed. 2 p. 316, Μεσσαλίνα nummus Ephesiorum quem ex prioribus repeterunt Eckhel 6, 287, Borghesi 2, 135, Waddington fastes n. 93, 5 (in quo hanc significari certum est ex mentione Ariolae proconsulis), Μεσσαλίνα Σεβ. nummus Ephesiorum, quem vidit Waddington fastes n. 93, 4. — Θεὰ Σεβαστή videtur dicta esse in t. Boeotio inciso sub finem anni 67 Inscr. Graec. sept. I 2713 v. 52, si vere ibi est, ut videtur esse, excisum nomen Messallinae, cf. Holleaux bull. de corr. hell. 12, 1888 p. 515 et Dittenberger Inscr. Gr. l. c. — A. 69 Otho eam matrimonio suo destinavit; idem moriens ei reliquias suas commendavit Suet. Oth. 10. Etiam postea 'opibus et forma et ingenio plurimum vixit' schol. Iuv. 6, 434. 'Consectata est usum eloquentiae usque ad studium declamandi' ib. (ubi narratur eam significari in Iuvenale 6, 434 seq.) — Latinus mimus, conscius adulterii Messalinae, uxoris Neronis schol. Iuv. 1, 35 (ubi et alia turbata sunt et haec Messalina confunditur cum Valeria Messallina Claudii, cf. sub Latino).

- 626 Statilia Messalina, Catulli filia, vixit mensibus duobus et diebus X VI 26789. Filiam fuisse coniecit Borghesius opp. 5, 528. 8, 138 non Statilii alicuius Catulli, Statilios enim Catullos plane ignotos esse, sed Valerii Catulli, quem Gaio imperatori aequallem fere fuisse docet Suet.

Cal. 36, et Statiliae Messallinae, quam, apud scriptores non memoratam, Borghesius statuit fuisse sororem Tauri Statilii Corvini consulis a. 45, filiam T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11, natam Valeria Messallina, M. Messallae filia; filium praeterea Valerii Catulli et Statiliae huius Messallinae fuisse L. Valerium Catullum Messallinum consulem a. p. Chr. 73. Res plane incerta. Reperitur Statilius aliquis Catullus VI 6467 sed libertinus, Tauri libertus, qui tamen, potens in domo patronorum (cf. VI 6315), filiae parvulae nobile cognomen Messallinae imponere potuit.

626^a Statilia Neratia, sanctissimae memoriae [femina] *t. urbanus*, ap. *Stevenson ann. inst. arch. 1877 p. 360. Virginem Vestalem fuisse coniecit de Rossi ap. Stevenson l. c. not. 2, referens ad eam quae Graece leguntur in parte aversa tabulae (Inscr. Sicil. Ital. n. 1086), sed dubito num recte.*

626^b Statilia Paterna, T. f., uxor T. Iulii Pisonis viri egregii *t. urbanus Eph. ep. 4, 840.*

— ...IA ASINIA [CLA]VDIA *cet. STATILIA PAVLLINA IVLIANA cet.*

— Titia Statilia Valeria Agrippiana Fadilla.

— Annaeus Statius.

— CAESERNIVS STATIVS

— P. Papinius Statius.

627 C. STATIVS CAPITO ARRIA[NVS] (*sic acta anni 117, praetextati vocabulum noli ad nomen pueri referre; Statiu[s] Capito acta anni 118*), ex pueris senatorum filiis qui Arvalibus ministrabant a. 117. 118 *act. Arr. (VI 2076, 15. 2078 I 53).* — Fortasse idem, vel pater eius, C. Statius Capito, dominus figlinarum XIV 4089, 9. 11 = XV 2197. 2200.

628 C. STATIVS CERIALIS ex pueris senatorum filiis, qui Arvalibus ministrabant anno 120 *acta Arr. (VI 2080, 32).*

629 Statius Domitius, a. 65, coniuratione in Neronem detecta, tribunatu exutus *Tac. a. 15, 71.*

— Q. GAVIVS STAT[IV]S HELVIVS POLLIO.

630 P. STA[TIVS] IVLIANVS ... P(A)ELIGNIANVS vir clarissimus *t. Brixianus V 4358.*

631 STATIVS LONGINVS legatus pro pr. Moesiae inferioris sub Macrino nummi Nicopolitanorum ad Istrum cum capitibus Macrini vel Diadumeni (*Mionnet suppl. II p. 152, 562 seq., p. 162, 613 seq., mus. Berol. Beschr. d. Münzen I p. 81 n. 49 seq., p. 93 n. 57 seq., alibi*), inscripti ὁπ. Στ. vel Στα. vel Σταπ. vel Στατίου (*sic plene Mionnet n. 613. 616. 617. 621. 623. 627; Brit. Mus. catal. p. 49, 55*) Λονγίνου (ὁπ. Α. Στα. Λονγίνου ap. *Mionnet p. 154, 573. 156, 583 vide ne male lectum sit pro ὁπ. Στα. Λονγίνου; omnino male lectum ὁπ. Αἰρ. Λονγίνου ap. Mionnet p. 152, 564. 154, 572).* Fortasse idem qui sequitur.

632 M. STATIVS LONGINVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338 r. 8.

633 M. STATIVS LONGINVS IVN(IOR) (*filius puto eius qui praecedit*) clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338 v. 31.

— Ti. Claudius Secundinus L. Statius Macedo.

634 Statius Murcus (*sic Tac., cognomen solum habet Plut.; fortasse Staius Murcus, cuius nominis virum novimus aetatis Caesarianae, cf. Momms. ad CIL. IX 3080*), speculator, missus ab Othone Pisonem Licinianum trucidavit Tac. h. 1, 43; Plut. Galb. 27.

635 M. STATIVS PATRVINVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338 v. 30.

636 P. STATIVS PAVLLVS POSTVMIVS IVNIOR P. f., tribu Fab. (*origine sine dubio Brixianus; parentela ut videtur coniunctus cum Postumia Paulla, uxore M. Iuventii Secundi consulis*), Xvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis VII Geminae Felicis, sevir equitum Romanorum, quaestor provinciae Africae, tribunus plebis, praetor, legatus pro pr. Ponti et Bithyniae, proconsul provinciae Baeticae tituli Brixiani vel agri Brixiani V 4129. 4359 cf. 4337. 8882.

637 M. STATIVS PRISCVS LICINIVS ITALICVS. Tituli: urbanus ei positus VI 1523 (1); ipse posuit Dacicos III 940 (2). 1299 (3). 1416 (4). III S. 7882 (5). Memoratur in t. Dacico III 1061 (6), Troesmensi III S. 7505 (7), Ostiensi XIV 249 (8), denique in dipl. mil. III p. 882 (9), III S. p. 1989 (10). — ...us Priscus [L]icinius Italicus t. 1, M. Statius (Statilius traditur t. 5) Priscus t. 2-6, Statius Priscus t. 8-10, vit. Marci 9, vit. Veri 7, St[atius Pri]scus t. 7, Priscus Lucian., Suidas. In consulatu Statius Priscus IX 5823, praeterea Priscus.

M. f. t. 1. Tribu Claudia t. 1. Praefectus cohortis quartae Lingonum, tribunus militum legionum I Adiutricis, X Geminae, III [III traditur] Gallicae, praefectus equitum alae primae praetoriae civium Romanorum; vexillo donatus a divo Hadriano expeditione Iudaica t. 1. Procurator Augusti vicesimae hereditatum provinciarum Narbonensis et Aquitanicae ib. (*usque ad id tempus equestris ordinis*). Quaestor, tribunus plebis, praetor inter cives et peregrinos t. 1. Sodalis Titialis Flavialis ib. Legatus legionis XIII Geminae Martiae Victricis ib. Legatus legionis XIII Geminae ib. Legatus pro pr. imp. Antonini Aug. Pii prov. Daciae t. 1-5. 9 (*item ut legatus provinciae Daciae, non ut legatus legionis XIII Geminae videtur memorari in t. 6*), anno 158 t. 10. Consul designatus t. 6. Consul t. 1, ordinarius a. 159 cum Plautio Quintillo *fasti*. Curator alvei Tiberis et cloacarum urbis t. 1. Legatus Aug[g]. pro pr. provinciae Moesiae superioris t. 1. Legatus Aug[g]. pro pr. provinciae Britanniae t. 1. (*Diversus [licet aliter senserit Borghesius opp. 3 p. 249] Priscus, qui in Britannia imperator a militibus salutatus recusavit excerpta de sent., ex Dione sine dubio, Dio ed. Dindorf V p. 208; ad Commodi enim, non ad Pii vel Marci tempora haec narratio pertinet; praeterea Priscus hic dicitur ὑποστράτης, quo vocabulo legatos legionum appellare solet Dio*). Legatus

Augustorum pro pr. provinciae Cappadociae t. 1. Dux Veri bello Parthico vit. Veri 7, Lucian. quom. hist. conser. sit 20, res prospere gerit in Armenia vit. Marci 9, vit. Veri 7, Artaxata cepit vit. Marc. l. c. (anno ut videtur 163, quo Vero Armeniaci nomen delatum est, quae res cum expugnatione Artaxatorum coniungitur vit. Marc. l. c.). Καὶνὴν πόλιν Armeniae praesidio firmavit Suidas s. v. Μάρτιος (cf. Momms. R. G. V p. 407 not. 1). Veteranus aliquis expeditione Orientali sub eo functus t. 7. Post eum Martius Verus Sohaemum regem Armeniis imposuit (anno 164, cf. sub Sohaemo) Suidas l. c.; videtur igitur Martius Verus ei in legatione Cappadociae successisse. Patronus corporis alicuius Ostiensis t. 8.

638 L. STATIVS PROSPER IVLIANVS L. f., tribu Stellat., clarissimus [vir], Xvir stlitibus iudicandis, sevir turmae secundae; patronus coloniae (Praenestinae) t. Praenestinus XIV 2937.

639 Statius Proximus (sic c. 50, Statius Proxumus c. 71, Statius c. 60), tribunus cohortis praetoriae, a. 65 in Neronem coniuravit Tac. a. 15, 50. Nihilominus Plautium Lateranum, et ipsum e coniuratis, iussu Neronis occidit ib. c. 60. 'Veniam, quam ab imperatore acceperat, vanitate exitus corrumpit' ib. c. 71.

640 L. STATIVS QVADRATVS. In consulatu L. Statius Quadratus VI 160. XIV 67, L. St. Quadr. XV 1065, Lucius Quadratus XV 861, Statius Codratus III S. 12495, alibi Quadratus (Κουδράτος fasti Graeci Theonis, Torquatus Prosper). In proconsulatu Στάτιος Κωδράτος CIG. 3410, Statius Quadratus versio Latina martyrii S. Polycarpi c. 21, Στράτιος Κοράτος codices Graeci eiusdem martyrii (cf. Lightfoot the apostolic fathers part. II t. 3 ed. 2 p. 400), Τάτιος Κοδράτος chron. Pasch.

Consul ord. a. 142 cum L. Cuspio Rufino fasti. Proconsul Asiae CIG. 3410, proconsul Asiae eo tempore quo Polycarpus passus est epistula Smyrnaeorum de martyrio Polycarpi, ap. Dressel Patrum apostol. opera p. 391 seq., item ap. Lightfoot the apostolic fathers II (S. Ignatius, S. Polycarp) p. 984 seq. ed. 1885 = II t. 3 p. 363 seq. ed. 1889. Proconsul fuit fortasse anno 154-5, ad quem annum ducit id quod in martyrio Polycarpi legitur, Polycarpum passum esse μηνὸς Ξανθικοῦ δευτέρᾳ ἰσταμένον, πρὸ ἑπτὰ καλανῶν Μαρτίων (= 23 Febr., nam sic omnino scribendum, non Μαίῶν), σαββάτω μεγάλῳ; dies enim 23 Febr. anno 155 incidit in diem Saturni; cf. Waddington mém. de l'acad. des inscr. 26, 1, 1867 p. 237. Vix fuit proconsul sub divis fratribus, quorum temporibus Polycarpi martyrium adscribunt Eusebius chron. Armen. sub a. 2182 = Hieronymus sub a. 2183, chron. Pasch. aliique, quos secutus Massonus aliique Polycarpum passum esse statuerunt anno 166, qui annus et ipse d. 23 Febr. habuit diem Saturni; nam Statium Quadratum XXIII annis demum postquam consul fuit proconsulem factum esse non est probabile; praeterea etiam alia quae de Polycarpi vita scimus magis annum 155 commendant quam

annum 166, cf. *Harnack Chronologie der altchristlichen Litteratur* p. 342 seq.. — Fortasse idem (id quod pro certo posuit Waddington *mém. de l'acad. des inscr.* 26, 1, 1867 p. 234, *fastes des prov. asiatiques* § 144) Quadratus proconsul Asiae, quem memorat *Aristides or. XXIII. XXVI* ed. Dind. I p. 451. 521, idem rhetor p. 521 (eundem significari putat Waddington ab *Aristide l. c.* p. 523, ubi narratur amicum aliquem *Aristidis proconsulem Asiae fuisse anno post Severum, cum Severum autem proconsulem fuisse anno 153/4 sibi persuasisset*, cf. *supra* sub *Ti. Iulio Severo*, etiam hac de causa *Quadrati proconsulatum tribuit anno 154/5*). — Dubium num idem (quod putat Waddington) Quadratio (Κοδρατίων) consul idemque rhetor, imitator Favorini, quem memorat *Philostratus vit. soph.* 2, 6. — Plane incertum num hic . . . tius Quadratus legatus pro pr. Lusitaniae *II* 189 cf. *II S.* p. 810. — Huc non pertinent Στάτιος Κοδράτος ὁ κρᾶτιστος νεωκόρος *Sarapidis t. urbanus vel Portuensis Inscr. Gr. Sicil. Ital.* 1030, Λου. Στάτιος Κοδράτος (sic 1112, Στ. Κοδράτος 486), Atheniensis *CIAtt.* III 486. 1112. 1300 (cf. *Dittenberger ad t.* 486).

— T. CAESERNIVS STATIVS QVINCTIVS MACEDO QVINCTIANVS.

— T. CAESERNIVS STATIVS QVINTIVS STATIANVS MEMMIVS MACRINVS.

641 Statius Rufinus, in triennium a praefecto urbis relegatus sub divis fratribus *Ulpianus libro tertio de officio consulis (Dig. 50, 12, 8)*.

— C. CALPETANVS STATIVS RVFVS.

642 Statius Sabinus (*gentilicium servavit codex Riccardianus in inscriptione epistulae*), a Sabina nescio qua (*supra* n. 8) heres institutus una cum Plinio *Plin. ep.* 4, 10 (*incertum an idem Sabinus, ad quem Plin. ep.* 6, 18. 9, 2. 18; cf. *supra* n. 27).

643 Statius Valens, vitam Traiani scripsit *vit. Alex.* 48, 6.

644 L. Statius Ursulus, Tolosensis, rhetor, docuit in Gallia (temporibus Neronis) *Suet. de gramm. et rhet. ind.* (*Suet. ed. Reifferscheid* p. 99), et ex *Suetonio Hieronymus chron. sub a. Abr.* 2073 (p. Chr. 57).

645 STAT(IA) AGRIPPINA, Modii Iusti legati coniunx t. *Lambaesitanus VIII* 2746.

646 STATIA QVINTA Q. f., C. Papirii Massonis (*supra* P 88) uxor *VI* 1481.

647 Statorius Victor, Cordubensis, rhetor *Seneca suas.* 2, 18.

648 Statoria Marcella, mater ut videtur Miniciae Marcellae (*supra* M 447, cum cuius titulo sepulchrali ipsius t. sepulchralis inventus est), uxor C. Minicii Fundani *VI* 16632.

— Calpurnius Statura.

— L. VETTIVS STATVRA.

649 L. STEI[VS], tribu Hor.; [tribunus militum?] legionis VIII Hispanae; [legatus] ad census [accipiendos pro]vinciae (deinde memoratur *divus Traianus*); consul (*pars tantum honorum superest in t. mutilo*) t. *Calamensis Numidiae VIII* 5355.

- 650 L. STEIVS AEMILIANVS (*Lucii praenomen perscriptum*), vir clarissimus, maritus Anniae Alexandriae t. urbanus *semel descriptus VI 1341*.
 — Arruntius Stella.
 — L. ARRVNTIVS STELLA.
 — Q. OCTAVIVS FORTVNATVS ERVCIANVS STELLA STRATONIANVS.
- 651 Stephanio, histrio, qui primus togatus (*scr. togatas, cf. Teuffel Litt. 17, 4*) saltare instituit *Plin. h. n. 7, 159* (togatarius *Suet.*), ab Augusto, quod matrona aliqua in puerilem habitum circumtonsa ei ministrasset, virgis caesus et relegatus *Suet. Aug. 45*. Saltavit ludis saecularibus utrisque Augusti (*a. u. c. 737*) et Claudii (*a. 800 = p. Chr. 47*); postea quoque diu vixit *Plin. l. c.*
- 651* Stephanus, Caesaris servus: eius suppellectilem, cum iter faceret in Iudaea, diripuerunt latrones; quam rem graviter persecutus est (Ventidius) Cumanus procurator *Ioseph. ant. 20, 5, 4, bell. 2, 12, 2*.
- 652 Stephanus: eius balnea in urbe, prope domum Martialis (in Quirinali) *Martialis 11, 52, 4. 14, 60*.
- 653 Stephanus, libertus *Dio 67, 15* (*Zon. 11, 19*), Domitillae procurator *Suet. Dom. 17*, cum interceptarum pecuniarum reus esset *Suet.*, coniuratis in Domitianum operam suam obtulit *ib.*, in Domitianum coniuravit *Dio 67, 15*, primusque eum vulneravit *Suet. l. c. (inde Vict. 11)*, *Dio 67, 17. 18* (*Zon. 11, 19*), Domitianum interfecit *Polem. Silv. (ap. Momms. chron. min. I p. 520)*, *Zosim. 1, 6*. Ipse quoque statim interfectus *Dio 67, 17* (*Zon. l. c.*).
 — L. Aurel[ius] Step[hanus?].
- 654 Stertinius, philosophus Stoicus *Horat. sat. 2, 3, 33. 296; ep. 1, 12, 20*, qui CXX libros Stoicorum Latine scripsit *Pseudo-Acro ad ep. 1, 12, 20 (om. Porphy.)*.
- 655 Stertinius, qui scripsit de arte rhetorica *Quintil. inst. 3, 1, 21*.
- 656 Stertinius (*Στερτίνιος cod. Vat.*), memoratur una cum Lusio Lupo (*supra I 324, ubi cf.*) a M. Antonin. εἰς ἐαυτὸν 12, 27; Baiis degebat *ib.*
- 657 L. Stertinius (*sic a. 1, 60, praeterca Stertinius*) bello, quod Germanicus cum Germanis gessit (*a. 15. 16*), dux equitum et levis armorum *Tac. a. 1, 60. 71. 2, 8. 10. 11. 17. 22*. Repperit aquilam legionis undevicesimae cum Varo amissam *ib. 1, 60*. Segimerum in deditionem accipit *ib. 1, 71*. Ampsivarios (Agrivarios *codex*) subicit *ib. 2, 22*.
- 658 Q. Stertinius, medicus principum, contentus ab eis quingena millia annua accipere, cum sescena ei e quaestu urbis fuissent *Plin. h. n. 29, 7*. Frater eius medicus Claudii (*sine dubio C. Stertinius Xenophon, infra n. 667*); una cum hoc Neapolim exornavit; reliquit una cum fratre sestertium ter centies *Plin. 29, 8*.
- 659 L. STERTINIUS AVITVS (*sic XIV 245, Stertinius Martialis lib. 9 praef., Avitus idem alibi, . . . ius Avitus dipl. mil.*). Clarissimus vir *Martialis ep. 9 praef.* Consul suff. k. Mai. a. 92 cum Ti. Iulio Celso Polemaeano *XIV 245; dipl. mil. III p. 858*. Amicus Martialis *Mart.*

12, 24, 9, quem hic adloquitur *epigr.* 1, 16. 6, 84. 10, 96. 102. 12, 75. Imaginem Martialis in bibliotheca sua posuit subscripto epigrammate *Martial. lib. 9 praef.* Ipse quoque 'vates sublimi pectore' *ib.*

— M. Aurel(ius) Stertinius Carpus.

660 Stertinius Maximus, in Vallium Syriacum, qui comes eius fuerat (in provincia ut videtur), testimonium dixit *Seneca contr.* 2, 1, 36 (*p.* 171, 20. 232, 3 *ed. Kiessling*). Fortasse idem qui sequitur.

661 C. STERTINIVS MAXIMVS (Maxum-*tit.*), M. f., Xvir stlitibus iudicandis, quaestor, tribunus plebis, praetor, praefectus aerari militaris ... *t. Hastensis V* 7557. *Cf. sub eo qui praecedit.*

662 STERTINIVS QVARTVS (Στερτίνιος Κούαρ ... *t. Stratonicensis, cf. infra*; Sernius Quartus *Dig.* 48, 18, 1, 11, ubi nomen Sernii ex Stertinio corruptum esse monuit *Hirschfeld*), praeses provinciae alicuius vel certe magistratus sub Traiano *Ulpianus libro octavo de officio proconsulis (Dig.* 48, 18, 1, 11). *Consul suff. a. inc. sub finem regni Traiani. Proconsul Asiae mense Mart.* 127 (anno igitur 126/7) *Bull. de corr. hell.* 11, 1887 *p.* 111 (*epistula Hadriani ad Stratonicensis Lydiae*). Fortasse huius Stertini Quarti servi *XIV* 2654 (*Tusculi*).

— L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECIO PROCVLVS = (Q.) CORNELIVS PROCVLVS. *V. supra inter Cornelios (C* 1163).

663 L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO C. CVRIATIVS MATERNVS CLODIVS NVMMVS. (L. Stertinius Quin[tilianus] Acilius Strabo C. Curiat[ius Ma]ternus Clodius Nummus *X* 1486, [L. Ster]tinius Quintilianus [Cur]iatius Maternus [Clo]dus Nummus Acilius ... Strabo *III* 429). C. Clodi Nummi, quaestoris provinciae Asiae, filius *t. Ephesus III* 429 (C. f. *X* 1486). Tribu Maecia (fortasse origine Neapolitanus) *t. Neapolitanus X* 1486.

— D. FONTEIVS FRONTINIANVS L. STERTINIVS RVFINVS.

664 M. STERTINIVS RVFVS filius (*scilicet eius qui sequitur*), in consilio L. Helvii Agrippae proconsulis Sardiniae a. 69 *X* 7852 *v.* 24. *Videtur fuisse senatorii ordinis cum in numero eorum qui in consilio fuerunt praecedat patrem, statim subsequatur legatum pro praetore et quaestorem.*

665 M. Stertinius Rufus, pater eius qui praecedit, et ipse in consilio proconsulis Sardiniae a. 69 *X* 7852 *v.* 25.

666 C. Stertinius Xenophon. *Tituli Coi, ap. Paton inscriptions of Cos (Oxford 1891) n.* 46. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90 (*CIG.* 6844). 91. 92. 93. 345. *Memoratur in titulis propinquorum Coi ap. Paton l. c. n.* 94 (*ex Rayet Annuaire de la société des études grecques 1875 p.* 272) et Calymnio, *ap. Dubois bull. de corr. hell.* 5, 1881 *p.* 472; in *t. servorum urbano VI* 8905. *Fistula plumbea urbana, Bull. comunale* 14, 1886 *p.* 104 *n.* 1163. — Nummus Cous, *cf. infra. Cf. Dubois bull. de corr. hellénique* 5, 1881 *p.* 468 *seq.*; *Mommsen Röm. Gesch. V p.* 333 *not.* 3.

C. Stertinus Xenophon VI 8905, Γάιος Στερτίνος Ξενοφῶν tituli Coi (plene Paton n. 84. 90. 93. 94, paene plene n. 85. 86. 87. 89. 92; cognomen tantum superest n. 46. 345), t. Calymnius; .. Stertinus Xenophon fistula plumbea urbana, Bull. comunale 1886 p. 104 n. 1163; Xenophon Tac., nummus. Heracliti filius tituli Coi, t. Calymnius. Tribu Cornelia tituli Coi ap. Paton n. 93. 345, t. Calymnius. Cous Tac. a. 12, 61 cf. Paton n. 84 seq., vetusta Asclepiadarum familia Tac. Medicus Claudii Tac. a. 12, 61. 67 (medicus Augusti VI 8905, ἰατρός Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος t. Calymnius, ὁ ἀρχίατρος τῶν θεῶν Σεβαστῶν Paton n. 345). (Incertum an hic Xenophon Cous, medicus, quem memorat Diogenes Laert. 2, 6, 16, 59; vix hic Xenophon medicus, quem laudant Galenus XIV p. 700 ed. Kühn; Caelius Aurelianus. morb. chron. 2, 13). Sestertia quingena millia annua accepit a Claudio Plin. h. n. 29, 8 (nam hic sine dubio intellegitur medicus Claudii, frater Q. Stertini, quamquam ipsius nomen non ponitur). Tribunus militum; praefectus fabrum; donis militaribus donatus triumpho Britannico corona aurea, hasta pura Paton n. 345. Ἐπὶ τῶν Ἑλληνο-
κῶν ἀποκριμάτων ib. (cf. Momms. R. G. V p. 333 not. 2, Friedländer Sitteng. I^o p. 183 not. 3). A. 53 precibus eius motus Claudius Cois immunitatem tribuit Tac. a. 12, 61. Dicebatur a. 54 Claudio venenum dedisse ib. c. 67. — Domum possidebat Romae in monte Caelio Bull. comunale 14, 1886 p. 104 n. 1163. Honores ei a civibus tributi Paton n. 84 seq. 345. Nummus in honorem eius percussus a civibus Eckhel 2, 599, Bull. de corr. hell. l. c. p. 468. Frater Q. Stertini, qui et ipse fuerat medicus principum Plin. h. n. 29, 7. 8 (ubi nomen eius non ponitur, cf. supra). Una cum fratre Neapolim operibus exornavit Plin. l. c. Reliquit una cum fratre sestertium tor centies ib. Alius frater eius Ti. Claudius Cleonymus Paton n. 94; patruus vel avunculus eius Ti. Claudius, Xenophontis filius, Philinus t. Calymnius, ap. Dubois bull. de corr. hell. 5, 1881 p. 472 (his duobus videtur civitatem impetravisse a Claudio).

- 667 Stertinia Cocceia Bassula Venecia Aeliana (sic t. Attidias, Stertinia Bassula tegulae XV 2203–2205, Stertinia Bassulla XV 2202, Stert. Bassull. XV 2201), L. f., (Q. Camurii) Numisii Iunioris sodalis Titii mater fortasse, Q. Cornelii Flacci Norici Numisii uxor t. Attidias XI 5672. Domina praediorum suburbanorum tegulae XV 2201–2205. — Acilius Sthenelus.

- 668 Stilio, philosophus, quem in patria audivit Severus Alexander adolescens vit. Alex. 3, 3.

- 669 L. Stilo, inter viros nobiles sine causae dictione a Septimio Severo occisos vit. Sever. 13, 5.

- 670 Stilonius Priscus (sic codices antiquiores, Stillonius, Tillonius, Chilonius Priscus codices recentiores et editiones praeae), tribunus cohortis

in Baetica Caecilio Classico proconsule, et ipse accusatus a Plinio et Luccio Albino; Italia ei in biennium interdictum *Plin. ep.* 3, 9, 18.

671 M. STLACCIVS ALBINVS TREBELLIVS SALLVSTIVS RVFVS, inter patronos ordinis senatorii collegii cuiusdam Ostiensis a. 140 XIV 246.

672 Stlaccia: eius servus dispensator VI 9364. Fortasse femina nobilis vel certe dives.

— M. PEDVCAEVVS STLOGA PRISCINVS.

— C. (LICINIVS) CALVVS STOLO.

— C. (LICINIVS) STOLO.

— P. LICINIVS STOLO.

— MESCINIVS STRA... (?).

673 Strabo, Amasensis ipse *geogr.* 12, 3, 15. 39 p. 457. 561, *Stephanus Byz.* s. v. Ἀμάσεια, *Suidas* s. v. Στράβων et Πολύβιος (δ Καππάδοξ *Ioseph. ant.* 13, 10, 4. 14, 3, 1. 14, 8, 3. 15, 1, 2, c. *Ap.* 2, 7). Paterna stirps ignota; de gente matris ipse 10, 4, 10 p. 477. 12, 3, 33 p. 557 cf. 11, 2, 18 p. 499. Natum esse Strabonem anno u. c. 693 subtiliter collegit *Niese Herm.* 13, 1878 p. 38 seq., *mus. Rhen.* 38, 1883 p. 567 seq. ex eis quae ipse partim paullo ante sua tempora (μικρὸν πρὸ ἡμῶν), partim suis temporibus (καθ' ἡμᾶς) in Paphlagonia et Galatia accidisse narrat *geogr.* 12, 3, 41 p. 562 et 12, 5, 1 p. 567. — Scripsit ὑπομνημάτων ἱστορικῶν (sic ipse *geogr.* 1 p. 13, 11 p. 515, *Plut. Luc.* 28) libros quadraginta septem ipse *geogr.* 11 p. 515 cf. *Suidas* s. v. Πολύβιος, quibus et de rebus Alexandri Magni egit ipse *geogr.* 2 p. 70, inde autem a libro quinto Polybium continuavit 11 p. 515; *Suidas* s. v. Πολύβιος, quos libros adhibuerunt *Iosephus* et *Plutarchus* (fragmenta collegerunt *C. Müller fragm. hist. Graec.* III p. 490 seq., et nuper *P. Otto Leipziger Studien z. class. Philol.* vol. XI, 1889 *Supplem.*); praeterea γεωγραφικῶν libros XVII qui extant; horum librum quartum scripsit tertio et tricesimo anno, postquam Tiberius et Drusus gentes Alpinas devicerunt, i. e. a. p. Chr. 18:9 (cf. *Niese Herm.* 13 p. 34) 4, 6, 9 p. 206, librum sextum ante mortem Germanici (mense Oct. 19) 6 p. 288 fin., librum autem decimum septimum paullo post mortem Iubae regis, quae videtur evenisse a. 23 17, 3, 7 p. 828; scripsit autem Romae 13, 1, 19 p. 590 cct., cf. *Niese Herm.* 13 p. 36. Vidit P. Servilium Isauriae devictorem (defunctum a. 710) 12, 6, 2 p. 568. Cognovit Cn. Pisonem (consulem a. 747, supra C 230) 2, 5, 33 p. 130. Familiaris Aelii Galli 2, 5, 12 p. 118, quem praefectum Aegypti comitatus est in provinciam Syenen usque ib.; 17 p. 804. 806. 808. 816. 818 (iter suum Aegyptiacum memorat etiam 11 p. 518). De aliis itineribus Strabonis cf. *Niese Herm.* 13 p. 41 seq. Ipsi quoque Augusto notus *Macrob. sat.* 2, 4, 19 (aliud Strabonem significari non crediderim).

674 STRABO AEMILIANVS (sic act. *Arv.* et *Apulcius*, sed hic procedente oratione Aemilianus Strabo) consul suffectus mense Mart. a. 156 cum A. Avillio Urinatio Quadrato act. *Arv.* 'Vir consularis, brevi votis

omnium futurus proconsul' *Apulei. florid. 3, 16* (sed pervenisse cum ad proconsulatum *Africae ex verbis Apuleii colligi non potest*). Clarus non solum natalibus sed etiam doctrina ('praenobilior proprio ingenio quam patricio — sic traditur — consulatu') *Apul.* Condiscipulus *Apulei* eiusque amicus, statuam eius pollicitus est se de suo Carthagine positurum, eique statuac celebrem locum ab ordine Carthaginiensi postulavit *Apul.*

— L. ACILIVS STRABO.

— T. ATTICVS STRABO ROMVLVS.

— C. CAECILIVS STRABO.

— CN. FLA[V]IVS STRAB(O).

— Q. IVLIVS STRABO TERTVLLVS FIRMIDIANVS.

— SEX. SOTIDIIVS STRABO LIBVSCID(IVS).

— L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECIO PROCVLVS.

— L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO C. CVRIATIVS MATERNVS CLODIVS NVMMVS.

— TERENTIVS STRABO ERVCIVS HOMVLLVS.

675 Stratocles, comoediarum actor, actate Quintiliani *Quint. inst. or. 11, 3, 178; Iuvenal. sat. 3, 99.*

— Q. OCTAVIVS FORTVNATVS ERVCIANVS STELLA STRATONIANVS.

676 *Stratonabias *Fronto ad am. 1, 18 p. 186 Naber. Nomen videtur corruptum.*

677 Stratonice, Epigoni filia, Chrysippi uxor: ei a Traiano civitatem impetrat *Plinius ep. ad Trai. 11.*

— CL(AVDIVS) STRATONICVS.

— M. FVFIVS STRIGO.

678 Studiosus, Threx in ludo C. Caesaris *Plin. n. h. 11, 245.*

679 *Studios (sic optimus codex *Bambergensis*, idque recipit *Dellefsen. S. Tadius Urlichs; Ludius vulgata*), pictor, actate divi Augusti, primus instituit amoenissimam parietum picturam, de qua exponit *Plinius h. n. 35, 116.*

— POSTVMIVS SVAGRVS.

680 L. SVANIVS VICTOR VITELLIANVS clarissimus vir et consularis vir, curator et patronus Calamensium in Numidia t. *Calamensis VIII 5356.*

681 Subatianus Aquila (sic t. *Aegyptius*, Σουβατιανὸς Ἀκύλας *papyrus*, Ἀκύλας *Eusebius*), praefectus Aegypti t. *Aegyptius III 75; papyrus Graece scripta, Aeg. Urk. aus d. Mus. zu Berlin II n. 484* (de qua falsa referuntur *III S. 6630*); *Euseb. hist. eccl. 6, 3, 3*, Severo et Antoino Augustis, Geta Caesare t. *Aegyptius*, anno decimo Severi (201/2) *papyrus*, post Laetum *Euseb. l. c. cf. 6, 2, 2* (successor sine dubio *Maecii Laeti*, qui et ipse praefectus fuerat Aegypti anno decimo Severi, *Euseb. 6, 2, 2*).

682 SVBATIANVS PROCVLVS legatus Numidiae a. 208 *VIII* 4323 cf. *VIII* S. 18528.

— Suberinus *Plin. ep.* 6, 33, 6. Cf. *supra* sub Attio Suburano (A 1134).

683 Sex. Subrius Dexter (*praenomen extat* X 8023), tribunus cohortis praetoriae a. 69, missus a Galba in castra ad retinendam fidem militum *Tac. h.* 1, 31. A. 74 procurator et praefectus Sardiniae *milliarii Sardi* X 8023, 8024. Fortasse frater eius qui sequitur.

684 Subrius Flavius (sic *Tac.* 15, 58. 67, Subrius Flaus 15, 50, Subrius Flavius 15, 49. 65, Σούβριος Φλάβιος *Dio*), tribunus cohortis praetoriae, a. 65 ardentissimus auctor coniurationis Pisonianae *Tac. a.* 15, 49. 50. 58, *Dio* 62, 24. Destinavisse dicitur, ut post occisum Neronem Piso quoque interficeretur *Tac. a.* 15, 65. Constanter mortem obiit *Tac. c.* 67; *Dio l. c.*

— (Attius) Suburanus.

— M. Attius Suburanus.

— SEX. ATTIVS SVBVRANVS.

685 Successianus (Σουχεσιανός), sub Valeriano praefectus praesidii Romani Pityunte, Scythas inrumpentes fortiter reppulit *Zosim.* 1, 32. Paulo postea a Valeriano in Syriam arcessitus et praefectus praetorio factus *ib.*

— Helvius Successus.

686 Succonia Rustica, M. Calpurnii Senecae Fabii Turpionis Sentinatiani, praefecti classis, uxor *t.* *Hispanus* II 1267 (*incertum an geminus*).

687 T. Suedius Clemens (*praenomen servavit t. Pompeianus*), primipilaris, a. 69 unus ex ducibus expeditionis quam contra provinciam Narbonensem paravit Otho *Tac. h.* 1, 87. 2, 12. Sub Vespasiano tribunus (cohortis praetoriae puto), ex auctoritate imperatoris rei publicae Pompeianorum loca publica a privatis possessa restituit *t. Pompeianus* X 1018. A. 79 praefectus castrorum (legionis in Aegypto tendentis), audit Memnonem mense Nov. *III* 33.

688 Suel(l)ius (Suelius *traditur*), adversarius (P. Galerii) Trachali (*consulis a.* 68) in nescio qua causa et ab hoc irrisus *Quint. inst.* 6, 3, 78. *Fuerunt qui cogitarent de P. Suillio Rufo infra n.* 700, fortasse recte.

689 CN. SVELLIVS FLACCVS (Cn. Suellius Fl.... *t. Thevestinus*, Flaccus *Zonar.*), legatus Aug. pro pr. (exercitus Africani) *t. Thevestinus VIII* 1839 cf. *VIII* S. 16499, legatus Numidiae sub Domitiano, Nasamones delevit *Zonaras* 11, 19. *Legatus fuit anno 85 vel 86, si recte Eusebius chron. victoriam de Nasamonibus tribuit anno Abr.* 2101 (*vers. Arm.*) vel 2102 (*Hieronym.*).

690 SVELLIVS MARCIANVS (sic *t. urbanus*, Σουελλ. vel Σουελλ., plerumque Σου. Μαρκιανός *nummi* cf. *infra*; Σουλ. Μαρκιανός dicitur lectum esse *Mionnet suppl. II* p. 309 n. 653, sine dubio male) legatus pro pr. (ἱγ.) Thraciae sub Commodo *nummi Hadrianopolitani ap. Mionnet I* p. 386 n. 146. 147, *suppl. II* p. 309 n. 651–653, *Brit. Mus. cat. Thrac.* p. 117, 8

cf. p. XII (ubi gentilicium est Σουελλ.), *Mus. Berol. cat. numm. I* p. 167, 7; nummi Philippopolitani *Brit. Mus. l. c.* p. 163, 17, *Mus. Berol. Besch. d. Münzen I* p. 223, 20, 21 (Σουελλ.). Curator aedium sacrarum et operum locorumque publicorum a. 192 t. urbanus VI 3702 meliusque ib. 30967 cf. *Huelsen Röm. Mitth.* 1895 p. 5.

691 Suetonius Laetus, tribunus angusticlavii legionis tertiae decimae (Geminae), interfuit a. 69 bello quod inter Othonianos et Vitellianos gestum est; pater C. Suetonii Tranquilli *Suet. Oth.* 10.

692 [C]N. [S]VELLIVS RVFVS proconsul ut videtur (quamquam magistratus vocabulum abest) Cretae t. *Cretensis Museo Italiano di antichità classica* 3, 1890 p. 669 (. . N vel ΓΝΦΥΕΛΛΙΟΥ ΡΟΥΦΟΥ legit Halbherr, correxit sic ut supra, recte ut puto, quamquam etiam de Velleio vel Vclio Rufo aliquo cogitari potest). Plane incertum num huc pertineat (de quo monuit Halbherr) [S]uellius Rufus XIV 424.

693 Suetonius Optatianus (sic codex Palatinus, non Optationus), vitam imperatoris Taciti scripsit *Vopiscus vit. Tac.* 11, 7.

694 C. SVETONIVS PAVLINVS (Suetonius Paulinus rerum scriptores; in consulatu anni 66 C. Suetonius Paulinus XI 395, C. Suetoni[us Pa]ulinus *Pais* 417, C. Suetonius VI 8639 = X 6637, C. Suetonius *Tac. a.* 16, 14, Suetonius Paulinus *Frontin. aq.* 102, *Dio* 63, 1, Paulinus *fasti Hydat.* (Paulus *chronogr. a.* 354, Apuleius alii nonnulli *fastorum laterculi*).

A. 42 legatus praetorius cum Mauris bellum gessit, usque ad Atlantem penetravit *Dio* 60, 4, transgressus quoque Atlantem aliquot milium spatio *Plin. h. n.* 5, 14 (*Solin.* 24, 15); de hac expeditione ipse quaedam scriptis mandavit, quae adhibuit Plinius *h. n. l. c.* cf. 1, 5. Paulo post videtur fuisse consul suffectus (ipso anno 42, ut coniecit *Borghesius opp.* 5, 325); vetustissimus consularium (consiliarium *cod.*) fuit a. 69 *Tac. h.* 2, 37. A. 59 legatus pro pr. Britanniae, successor Veranii *Tac. Agr.* 14, ann. 14, 29, biennio prosperas res habuit *Tac. Agr. l. c.*, a. 61 seditionem Britannorum expertus est, quam aegre domuit *Tac. Agr.* 14–16 cf. c. 5. 18, ann. 14, 29–39, *Dio* 62, 7–12, cf. *Tac. h.* 2, 37; eodem anno revocatus (annum 62 praefert *Huebner mus. Rhen.* 12, 49, sine causa ut puto); successit ei Petronius Turpilianus *Tac. a.* 14, 39. Consul (iterum) ord. a. 66 cum C. Luccio Telesino *fasti* (iterum consulem cum tunc fuisse neque in consulum laterculis neque in ulla alia consulatus mentione adnotatur; adeo ut possis conicere, consulem anni 66 diversum fuisse a legato Britanniae, scilicet filium eius). A. 69 bello civili dux Othonianorum *Tac. h.* 1, 87. 90. 2, 23–26. 32. 33. 37. 39. 40. 44, *Plut. Oth.* 5. 7. 8. 11. 13. Quomodo apud Vitellium se excusaverit *Tac. h.* 2, 60. — ‘Nemo illa tempestate militaris rei callidior habebatur’ *Tac. h.* 2, 31 cf. 37, ann. 14, 29.

695 C. Suetonius Tranquillus (tria nomina extant in codicibus Caesarum

et opusculi de grammaticis et rhetoribus; praeterea Suetonius Tranquillus vel Suetonius vel Tranquillus), Suetonii Laeti, tribuni angusticlavii a. 69, filius ipse Oth. 10 (arum ipse memorat Gai. 19), adulescens temporibus Domitiani ipse Ner. 57, Dom. 12. Contubernalis Plinii Plin. ep. 1, 24, 1, ad Trai. 94, cuius extant ad eum epistolae 1, 18. 3, 8. 5, 10. 9, 34. Scholasticus Plin. ep. 1, 24, 4 (γραμματικός 'Πωμαῖος Suidas s. v. Τράχυλλος). Causam aliquam acturus est, quam differendam sibi putat, somnio perterritus, eaque de re Plinium consulit ib. 1, 18. Agrum vicinum urbi empturus est ib. 1, 24. Tribunatum ei impetrat Plinius a Neratio Marcello, postea ab eo rogatus eundem in Caesennium Silvanum propinquum eius transfert ib. 3, 8. Scripta sua ut edat, hortatur eum Plinius ep. 5, 10. Ipse Plinius eum consulit de recitationibus carminum suorum ep. 9, 34. Cum 'parum felix matrimonium expertus' esset, ius trium liberorum ei a Traiano impetrat Plinius (iam legatus Bithyniae) Plin. ep. ad Trai. 94. 95. Hadriano ab epistulis, eodem tempore quo Septicius Clarus praefectus praetorio vit. Hadr. 11, 3. Ei dedicat vitas Caesarum Lydus de mag. 2, 6 p. 171 ed. Bonn. Principi (Hadriano) imaginem quandam puerilem Augusti a se inventam dono dat ipse, Aug. 7. Quod apud Sabinam uxorem Hadriani familiaris se egerat, Hadrianus ei successorem dedit, eodem tempore quo Septicio Claro (i. e. anno 121 vel 122) vit. Hadr. 11, 3 (cf. supra sub C. Septicio Claro). — Ut vivus memoratur 'Tranquillus noster' Fronto ep. ad Verum lib. I fin. p. 118. 119 Naber (quae epistula videtur scripta anno 161 vel 162, cf. Mommsen Herm. 8, 213; ceterum hunc Tranquillum significari non ita certum est). — Scripta eius enumerat Suidas s. v. Τράχυλλος, citant Fronto ad am. 1, 13 p. 182 Naber, Gellius 9, 7, 3, Tertullianus de anima 44, de spectac. c. 5, Censorinus 20, 2, deinde alii multi; extant Caesarum vitae paene integrae, virorum illustrium capita nonnulla, ex aliis denique excerpta quaedam vel enotata (cf. C. L. Roth in editione Suetonii p. 275 seq.; Reifferscheid C. Suetonii Tranquilli reliquiae, Lips. 1860; Schanz Herm. vol. 30, 1895 p. 401 seq.).

696 Suetrii (fratres ut videtur ex domo nobili): [duor]um Suaetriorum fistula plumbea urbana (semel saec. XVII descripta) ap. Lancianium syll. aq. n. 176.

— C. OCTAVIVS APPIVS SVETRIVS SABINVS.

697 SVFENA(S) VERVS (Σουφίνα Οὐῆρος lectum est altero loco, Σουφα... Οὐ[ῆ]ρος altero) legatus propr. Lyciae et Pamphylicae sub Hadriano (non post annum 132/3) inscriptiones mausolci Opramoae Rhodiapolitani Reisen in Lykien p. 88. 105. 106 VJ VI^c cf. Loewy ib. p. 126. 133.

698 SVILLIVS CAESONIVS conscius flagitiorum Messallinae; ei tamen a Claudio mora remissa a. 48 propter vitia ('tamquam in illo foedissimo conventu passus muliebria') Tac. a. 11, 36. Videtur fuisse

unus ex filiis P. Suillii Rufi (infra n. 700), quibus impudicitiam eius generis obiectam esse testatur Tac. a. 11, 2, et cognomen traxisse a Milonia Caesonia sorore uterina patris, vel certe ab eodem ex maioribus a quo Milonia Caesoniae cognomen habuit; et fortasse non vitiis tantum protectus est anno 48, sed etiam gratia qua pater floruit apud Claudium.

- 699 M. SVILLIVS NERVLLINVS. In consulatu M. Suillius Nerullinus (Nerulinus X 6637, Neruillinus pars descriptorum XII 2234) X 6637 (= VI 8639). 6638. XII 2234, M. Suillius Tac. a. 12, 25, Silius fasti Vind. ap. Momms. chron. min. I p. 282, Nervilianus chronogr. a. 354, Prosper, Nervinianus fasti Hydat. — Nerullinus Tac. a. 13, 43, M. Σουλλιος Νερούλινος nummus Smyrnaeorum.

P. Suillii Rufi (cuius qui sequitur) filius Tac. a. 13, 43. Nerullini cognomen ei a patre impositum esse in honorem Neronis Germanici filii coniecit Nipperdey ad Tac. a. 12, 25. Consul ord. a. 50 cum C. Antistio Vetere fasti. A. p. Chr. 58 cum pater eius damnatus esset, ipse quoque repetundarum postulatus est; sed intercessit Nero 'tamquam satis expleta ultione' Tac. a. 13, 43. Proconsul Asiae sub Vespasiano (prohibitus scilicet a Nerone sortiri provinciam) nummus Smyrnaeorum, quem, editum a Vaillant num. famil. Rom. 2 p. 440 et in thesauro Morellii 1 p. 401 (inde Eckhel 2, 556; Mionnet suppl. VI 535, 1661), postea nemo vidit, sed quem incorruptum putat Waddington fastes des prov. asiat. n. 95 (dubitatur tamen Pickius). — (In nummo Antiocheno Vespasiani, quem edidit Eckhel syll. I numm. vet. anecd. thesaur. Caesar. p. 78, inde Mionnet suppl. VIII 133, 52, inscriptum Σου. ΝΕΡΟΥΔΑ., possis conicere significari Suillum Nerullinum; sed videntur litterae illae alia ratione explicandae esse, cf. Eckhel l. c.)

- 700 P. SVILLIVS RVFVS. Πόπλιος [Σ]ουίλ[λι]ος (traditur ΟΥΛΑΜΟΣ) 'P... t. Samius ap. Stamatiadem Σαματά vol. I (Athen. 1862) app. n. 36, Πόπλιος 'Ιούλιος] 'Ρούφος traditur in alio t. Samio, ib. n. 66; P. Suillius Tac. a. 4, 31. 13, 42, Suillius Ovid. ex P. 4, 8, 1. 89 item Tac. passim, Suillius Rufus Plin. h. n. 7, 39.

Natus Vistilia, matre Corbulonis et Caesoniae Gai principis Plin. h. n. 7, 39. Uxorem duxit privignam Ovidii Ovid. ex P. 4, 8, 11 seq. Quaestor Germanici Caesaris Tac. a. 4, 31. 13, 42 (cf. Momms. Staatsr. II² p. 568 not. 3). Eum rogat Ovidius exul, ut apud Germanicum pro se intercedat Ovid. ex P. 4, 8, 23 seq. 85 seq. A. 24 'convictus, pecuniam ob rem iudicandam cepisse', cum Italia pelleretur, urgente Tiberio in insulam amovetur Tac. a. 4, 31. Postea (sub Gaio scilicet) ex exilio regreditur ib. Consul Plin. h. n. 7, 39 (suffectus sub Gaio aut primis annis Claudii); fortasse hic P. Suillius Rufus consul VI 24729, Suillius Rufus (Velleus Rufus Dig.) consul cum Ostorio Scapula (sub Claudio, ante a. 47) Justinian. inst. 3, 8, 3, Dig. 38, 4, 1 (cf. supra sub P. Ostorio Scapula). Sub Claudio, cuius amicitia 'diu

prosperare, numquam bene usus' est *Tac. a. 4, 31*, 'continuus et saevus accusandis reis' *ib. 11, 5*. Ab eo Q. Pomponius ad necessitatem belli civilis detrusus *Tac. a. 13, 43*, Iulia Drusi filia, et Poppaea Sabina ad mortem actae *ib. cf. 11, 1. 2*, circumventi Cornelius Lupus, Lusius Saturninus *ib. 13, 43*, Valerius Saturninus *11, 1. 2. 13, 43*, praeterea equites Romani multi opera eius damnati *11, 4. 5. 13, 43*. Venalis *Tac. a. 4, 31. 13, 42 cf. 11, 5*. A. 47 altercatur in senatu cum C. Silio, qui poena eos afficiendos censuerat, qui ob causam orandam pecuniam donumve acciperent *Tac. a. 11, 6*. Proconsul Asiae *Tac 13, 43*; tituli Samii ap. *Stamatiadem (cf. supra) n. 36. 66* (anno circiter 52 vel 53, ut putat *Waddington fastes n. 83*, qui praeterea monuit in nummis Hierapolitanorum Phrygiae cunis Claudii extremis annis reperiri M. Suillum Antiochum, quem nomen accepisse a filio eius M. Suillio Nerullino veri simile sit). Post mortem Claudii 'non quantum inimici cuperent, demissus', instigante Seneca a. 58, cum iam extremae senectutis esset, primo repetundarum et peculatus, deinde, hac re omissa, propter crimina urbana sub Claudio perpetrata, accusatus, relegatur in insulas Baleares, adempta bonorum parte *Tac. a. 13, 42. 43*. Non fractus animo, ferebatur exilium copiosa et molli vita toleravisse *ib. c. 43*. Filii: Suillius Nerullinus *ib.*, item fortasse Suillius Caesoninus (praeterea filii eius memorantur etiam *Tac. a. 11, 2*, neptis *ib. 13, 43*).

701 Sulcius, delator *Horat. sat. 1, 4, 65 cum schol.*

702 SVLLA praeses Cappadociae, ab Elagabalo occisus *Dio 79, 4*. Idem videtur M. Munatius Sulla Cerialis, sub quo *cf.*

703 Sulla, mathematicus, Gaio necem praedixit *Suet. Cal. 57*.

— FAVSTVS CORNELIVS SVLLA.

— L. CORNELIVS SVLLA.

— FAVSTVS CORNELIVS SVLLA FELIX.

— L. CORNELIVS SVLLA FELIX.

— M. MVNATIVS SVLLA CERALIS.

— Sextius Sulla.

— L. Aemilius Sullectinus.

— C. MATIVS (vel MATTIVS) SABINIVS SVLLINVS VATINIANVS *cet.*

— CL(AVDIVS) SVLPICIANVS.

— Claudius Sulpicianus.

— T. FLAVIVS SVLPICIANVS.

— L. Flavius Sulpicianus Dorio.

— L. FLAVIVS SVLPICIANVS DORIO POLYMNIS.

— SEX. FVRNIVS SVLPICIANVS.

— T. QVINCTIVS CRISPINVS SVLPICIANVS.

— RVFRIVS SVLPICIANVS.

704 SVLPICIVS consularis vir, pater Memmiae, uxoris Alexandri Severi, Catuli gener ut videtur *vit. Alex. 20, 3*. *Cf. supra sub Memmia (M 348)*.

705 Sulpicius, familiaris Claudii adolescentis *Suet. Claud. 4. Fortasse idem Sulpicius Flavius, cf. infra.*

706 .. SVLPICIV[S], q., aedi[l., leg. Ti. Cl]audi Caesaris Aug. [Germani]ci ex s..... t. urbanus VI 3751 = 31282 valde mutilus.

— POSTVMIVS SVLPICIVS.

707 C. Sulpicius Apollinaris (*sic vel potius G. Sulpicius Apollinaris codex antiquissimus Terentii; Sulpicius Apollinaris Gellius, vit. Pert.; Sulpicius periochae Vergilianae, item vita Vergilii, item schol. Veron. ad Verg. 9, 369). Carthaginiensis periochae Vergilianae; vit. Vergilii ap. Reifferscheid Suet. p. 63. Grammaticus, quem Romae audivit Gellius adulescens Gell. 7, 6, 12. 13, 18, 3. 18, 4, 1. 20, 6. 1. Praeceptor quoque Helvii Pertinacis vit. Pertinac. 1, 4 (post eum ipse Pertinax grammaticen professus est ib.). Dicta eius refert Gellius 4, 17, 11. 7, 6, 12. 11, 15, 8. 12, 13. 13, 20. 16, 5, 5. 18, 4. 19, 13, 3. 20, 6. Aderat Gellius, cum fabularetur stans in foribus Palatii una cum Cornelio Frontone et Postumio Festo Gell. 19, 13, 1, cum responderet (Sex.) Erucio Claro praefecto urbi ib. 7, 6, 12, qui etiam per litteras eum consuluit ib. 13, 8, 2. Reprehendit Caesellium Vindicem Gell. 2, 16, 8 seq. 'In quadam epistula scriptum reliquit' ib. 15, 5, 3. Vergilium adnotavit schol. Veron. ad Verg. Aen. 9, 369. Ab eo compositae periochae fabularum Terentianarum quae extant Terent. ed. Umpfenbach p. 3. 89. 185 cet. Hic ut videtur Sulpicius Carthaginiensis, cuius extant hexasticha, i. e. periochae sonum versuum Aeneidis ap. Riese Anthol. Lat. n. 673 = Bachrens Poet. Lat. min. 4 p. 169, item versus de Vario et Tucca Suet. ed. Reifferscheid p. 63 (Servio Varo tributis ib. p. 54). Cf. C. R. Opitz Leipz. Studien zur class. Philologie 6, 1883 p. 195 seq.*

708 SVLPICIVS ARRENIANVS, legatus legionis sub Basso Pomponii filio, praeside Moesiae, et hunc detulit et alios quosdam, temporibus Caracallae; ideo a. 217 in insulam relegatus Dio 78, 21. Aut idem qui sequitur, scilicet restitutus ab Elagabalo, aut pater eius.

709 C. SVLPICIVS ARRENIANVS clarissimus vir, patronus Canusinorum anno 223 IX 338.

710 Sulpicius Asper, centurio praetorianus, a. 65 in Neronem coniuravit Tac. a. 15, 49. 50, Dio 62, 24. Detecta coniuratione fortiter mortem obiit Tac. c. 68; Dio l. c.

— L. Tutilius Lupercus Sulpicius Avitus.

711 M. Sulpicius Bassus, amicus L. Nonii Asprenatis septemviri epulorum (*fortasse consulis a. p. Chr. 6, supra N 93*) VI 2156.

712 Q. SVLPICIVS CAMERINVS (*tria nomina extant in fastis Capitolinis et alibi*) Q. f., Q. n. fasti Cap. (*patris nomen ponit etiam Dio ind. 1. 56*), consul ord. a. p. Chr. 9 cum C. Poppaeo Sabino fasti. — Incertum num hic Camerinus, poeta epicus, quem memorat Ovidius ex P. 4, 16, 19.

713 Q. SVLPICIVS CAMERINVS (PYTHICVS?). In consulatu Q. Sulpicius Camerinus V 5050. — Camerinus Plinius, Sulpicius Camerinus act.

Arv., Dio 63, 18, qui praeterea Pythici cognomen ei tribuit, certe ei et filio eius obiectum esse narrat, quod Pythici inde a maioribus appellati non desierint hac appellatione uti; et memorat Pythici cognomen etiam Quintilianus inst. 1, 6, 31; Mommsen tamen ind. Plin. non Pythici sed Petici cognomen ei fuisse coniecit, petitum scilicet a C. Sulpicio Petico dictatore a. 396 et quinquies consule.

Filius puto eius qui praecedit. Consul suff. mense Mart. a. 46 cum M. Iunio Silano V 5050 (*Camerinum et Nonianum ut consules ordinarios anno 35 recenset chronographus anni 354, pro Gallo et Noniano, scilicet C. Cestio et M. Servilio, nescio quo errore*). Proconsul Africae (anno ut videtur 56/7, certe non postea, cum inde a mens. Oct. a. 57 adfuerit Romae inter fratres Arvales) Tac. a. 13, 52. Repetundarum inde accusatus, et absolutus anno 58 Tac. l. c. Frater Arvalis, memoratur in actis a. 57. 58. 59. 60. 63; magister fratrum Arvalium a. 60 act. *Arv.* A. 67 maiestatis ut videtur a M. Aquilio Regulo accusatus una cum filio, una cum hoc periit Dio 63, 17. 18 cf. Plin. ep. 1, 5, 3. Camerinos nobiles memorat Iuvenal. 7, 90 cf. 8, 38, de hac gente puto cogitans.

714 Sulp[ic]ius Canus (Sulpius Canus traditur), inter viros nobiles sine causae dictione occisos a Septimio Severo vit. Sev. 13, 7.

715 Ser. Sulp(icius) Claudianus, Apollini sacrum fecit VI 30. Plane incertum, num homo nobilis.

716 Sulpicius Cornelianus, vir litterarum studiosus, Frontonis familiaris a Frontone amicis commendatur Fronto ad am. 1, 1. 2 p. 173. 174 Naber. Propediem causam aliquam dicturus erat ad am. 1, 1. — Fortasse hic (ut coniecit Maius, cf. Friedländer Sitteng. I⁶ p. 189) Cornelianus, ab epistulis Graecis Augustorum, cui Phrynichus ἐκλογὴν ῥημάτων καὶ ὀνομάτων Ἀττικῶν dedicavit Phrynichus p. 1. 225. 379. 418 ed. Lobeck (cf. supra sub Corneliano, C 1053).

717 SVLPICIUS CRASSVS proconsul Asiae occisus a Commodो vit. Comm. 7, 7.

718 Sulpicius Flavus, Claudium, qui postea imperavit, adolescentem adiuvit in historia scribenda Suet. Claud. c. 41. Cf. supra n. 705.

719 Sulpicius Florus, e Britannicis cohortibus, a Galba civitate donatus, a. 69 iussu Othonis Pisonem Licinianum trucidavit Tac. h. 1, 43.

720 C. SVLPICIUS GALBA (C. Galba videtur scribendum ap. Plin., ubi C. Calba, Caecilius Galba, C. Caelius Galba traditur; praeterea de praenomine inde constat quod filius eius, Ser. Sulpicius Galba cos. a. 749, in fastis Iucerinis dicitur C. f., cf. infra n. 722; Galba Oros., Γάλβας Σουλπίκιος Plut.), pronepos Ser. Galbae oratoris, avus Ser. Galbae imperatoris, praetura functus Suet. Galb. 3. Edidit historiam 'multiplicem nec incuriosam' ib. Ea citatur a Iuba ap. Plut. Rom. 17; Oros. 5, 23, 6, memoratur ut videtur Plin. h. n. 1, 36. Cf. Peter hist. Rom. fragm. p. 237.

721 C. SVLPICIUS GALBA cos. a. p. Chr. 22. *Tria nomina habet Plin. h. n. 33, 22, C. Galba Tac. a. 6, 40, Gaius Suet. Galb. 3. In consulatu C. Sulpicius Galba VI 562, Σουλπίκιος Γάλουας Dio ind. 57, C. Sul. Galb. fasti Lunenses (XI 1356), C. Sulpicius Tac. a. 3, 52, Sulpicius VI 10051, us Galba fasti Arr. (CIL. I ed. 2 p. 70), alibi Galba.*

Ser. Galbae imperatoris frater maior, ut hic Mumia Achaica natus Suet. Galb. 3. Consul ord. a. 22 cum D. Haterio Agrippa fasti. A. 23 verba facit in senatu Plin. h. n. 33, 22. Postea attritis facultatibus urbe cessit Suet. Galb. 3. A. 36 a Tiberio prohibitus sortiri anno suo proconsulatum, mortem sibi conscivit Tac. a. 6, 40; Suet. l. c. — Fortasse filiae eius Sulpiciae Galbillae, cf. infra n. 742.

722 SER. SVLPICIUS GALBA (nomen non ponit Suet.; Galba Macrob., .. [S]ulpicius Galba fasti Lucerini; de praenomine constaret, si certum esset, huius filiam esse Sulpiciam, de qua infra; ceterum vix licet dubitare de praenomine, cum filius eius, Galba imperator, dicatur fuisse e familia Serviorum, Tac. h. 2, 48, Plut. Galb. 3).

C. f. fasti Lucerini. Pater Ser. Galbae imperatoris, consul Suet. Galb. 3, consul suff. a. 749 cum S[ex. Pompeio] fasti Lucerini (IX 786 = I² p. 69) v. 4 (quem locum ad hunc Galbam spectare vidit Borghesius opp. 5 p. 142; idem consulatus, iudice Borghesio, memoratur VI 9319, ubi haec extant Augustis [Sul]picio Galba cos.). Eloquentia clarus Macrob. sat. 2, 4, 8, modicae in dicendo facultatis Suet. l. c. Causas actitavit Suet. l. c.; Macrob. sat. 2, 4, 8. 2, 6, 4. Dictum de eo M. Lollii Macrob. sat. 2, 6, 3; quid ei responderit Augustus ib. 2, 4, 8, quid Orbilius ib. 2, 6, 4. (Fortasse hic Galba cuius iocos refert Quintil. 6, 3, 27. 62. 64. 66. 80. 90). Brevi corpore, atque etiam gibber Suet. l. c., cf. Macrob. sat. 2, 4, 8. 2, 6. 3. 4. — Uxores habuit Mummiam Achaicam, (Q.) Catuli neptem, L. Mummii qui Corinthum excidit proneptem; deinde Liviam Ocellinam Suet. l. c. Ex Mumia Achaica pater Gaii (cuius qui praecedat) et Servii (cuius qui sequitur) ib. — Fortasse hic Ser. Sulpicius Galba (Ser. Galba VI 27005, Σέρβ[ιος] Σουλπίκιος Γάλβας CIAtt. III 870, [Σέρ]βιος Σολ[πίκιος] Γάλβας ib. 869), cuius filia memoratur VI 27005 CIAtt. III 869. 870, cf. infra sub Sulpicia. — Vix hic, sed potius antiquior aliquis (quamvis aliter senserit Borghesius opp. 5, 146) Galba (Ser. Galba iuris consultus Porphy.) qui negabat adulteros castrari licere Horat. sat. 1, 2, 46.

723 SER. SVLPICIUS GALBA = SER. GALBA IMP. CAESAR AVGVSTVS. Tituli ipsi dedicati: Hispanus II 2779 (1); Salonitanus III S. 8702 (2). Diplomata militaria ab eo data III p. 847. 848. III S. p. 1958 (3). Memoratur in edicto praefecti Aegypti CIG. 4957 (4), in t. Coptitano ap. Flinders Petrie Koptos p. 26 (5), et praeterea VI 471 (6). 8680 (7), in epistula Vespasiani X 8038 v. 17 (8).

Ser. Sulpicius Galba passim (Servii praenomen perscribunt Tac. h. 1, 1 et alibi, Suet. Galb. 3. 4, Dio 63, 23, alii; Sergius Sulpicius Galba

t. 2); sed per maiorem partem vitae dicebatur L. Sulpicius, per aliquam partem etiam L. Livius, cf. *infra*. Ser. Sulpicii Galbae, eius qui praecedit, et Mummae Achaicae filius *Suet. Galb. 3*, Q. Catuli pronepos *Suet. c. 2* cf. *c. 3*, *Plut. Galb. 3*, natus d. 24 Dec. *Suet. c. 4* (ad d. 23 Dec. ducit Zonaras, cf. *infra*), a. 749, quippe qui vixerit annos LXXII *Dio 64, 6*, annos LXXII dies XXIII (scr. XXII?) *Zonar. 11, 14 fin.*, perierit tertio et septuagesimo aetatis anno *Suet. c. 23*, *Vict. epit. 6, 4* cf. *Tac. h. 1, 49* (imperator factus annorum LXXIII *Plut. Galb. 8*, *Eutrop. 7, 16* cf. *Suet. Ner. 40*), occisus autem sit a. 822 = p. Chr. 69 d. 15 Ian. *Tac. h. 1, 27 seq. cf. infra*; sed consules anni 751 ponit *Suet. c. 4*; et fieri potest, ut fama Galbae aliquot annos addiderit. Natus in villa colli superposita, prope Terracinam sinistrorsum Fundos petentibus *Suet. c. 4*, scilicet in villa quam pater eius a maioribus acceperat, teste titulo ipso illo loco reperto X 6323, cf. *Mommsen ad I 576* (Fundis agere solebat etiam senior *Sueton. c. 8*). — Adoptatus a noverca sua (Livia Ocellina) *Sueton. c. 4*, Livii nomen et Ocellae cognomen assumpsit mutato praenomine; nam Lucium mox pro Servio usque ad tempus imperii usurpavit *ib.*; et vere dicitur L. Sulp. in mentionibus consulatus I 770. 771 (*less. gladiat.*; Ser. Sulpicius Galba in fastis Nolanis X 1233 sub ann. 33, sed qui videntur posteriore tempore perscripti), atque etiam imperator in Aegypto saltem dicebatur Λούκιος Λίβιος Σεβαστός Σουλπίκιος Γάλβα(ς) αὐτοκράτωρ *CIG. 4957*, Λουκ. Λιβ. Σουλπ. Γάλβα(ς) Καίσ. Σεβ. αὐ. in parte nummorum Alexandrinorum, *Mionnet VI p. 74/5 n. 245-260* (nec tamen constanter, ut ostendit t. 5); (Galba Libolus fasti Hydatiani sub anno 33, fortasse pro Galba Livio). Cf. praeterea supra sub L. Livio Ocella.

Imperium ei praedixisse feruntur Augustus *Suet. c. 4* et Tiberius *Ioseph. ant. 18, 6, 9*, *Tac. a. 6, 20*, *Dio 57, 19. 64, 1*; cf. *Suet. c. 4*. Togam virilem sumpsit kal. Ian. a. 767 (p. Chr. 14) *Dio 56, 29*. Uxorem duxit (Aemiliam) Lepidam (A 296) *Suet. c. 5*; a qua abducere eum studuit Agrippina, sed frustra *ib.* Amissa Lepida, duobusque ex ea filiis, remansit in caelibatu *ib.* Observavit ante omnes Liviam Caesaris Augusti, eiusque gratia plurimum valuit *Suet. c. 5* (Liviae κατὰ γένος προσήκων *Plut. Galb. 3* cf. *c. 14*, et ob eam rem Λιβίας παρασχούσης ὕπατος ἐκ Παλατίου προῆλθε *Plut. c. 3* errore ut videtur; nam Livia defuncta est ante consulatum Galbae). Defunctae eius testamento (a. 782 = p. Chr. 29) paene ditatus; sed circumscriptus a Tiberio *Suet. l. c.* Honores iniit ante legitimum tempus *Suet. c. 6*. Praetor, cum ludos Florales ederet, novum spectaculi genus, elephantos funambulos, exhibuit *Suet. l. c.* Legatus pro pr. Aquitaniae, cui anno fere (784/5 = p. Chr. 31/2?) praefuit *ib.* Consul ord. a. 786 = p. Chr. 33 cum L. Cornelio Sulla Felice fasti, per sex menses fasces habuit *Suet. l. c.* Legatus pro pr. (Germaniae

superioris), a Gaio substitutus [in locum Gactu]lici (*Cn. Cornelii Lentuli Gactulici, occisi a. 39*) *Suet. l. c.*, barbaros, qui iam in Galliam usque proruperant, coercuit *ib.*; legatus etiam a. 41 *Suet. c. 7*, eo ipso anno Chattos (*nam sic traditur*) vicit *Dio 60, 8*; militari laude apud Germanias floruit *Tac. h. 1, 49, Plut. Galb. 3*. Comes Claudii expeditione Britannica *Suet. c. 7*. Proconsul Africae *Tac. h. 1, 49, Plut. Galb. 3, Suet. c. 7*, extra sortem electus ad ordinandam provinciam *Suet. l. c.*, per biennium *ib.* Ob res in Germania et in Africa gestas ornatus ornamentis triumphalibus *Suet. c. 8*. Quindecimvir sacris faciundis; sodalis Titius; sodalis Augustalis *ib.* Legatus pro pr. provinciae Hispaniae Tarraconensis *ib.*, *Tac. h. 1, 49, Plut. Galb. 3, Dio 63, 23*, per octo annos, i. e. inde ab a. 60 *Suet. c. 9*. A. 68 acceptis litteris C. Iulii Vindicis conatibus eius accessit; imperator a militibus salutatus *Suet. c. 9, 10, Plut. c. 4, 5, Dio 63, 23*, legatum senatus populique Romani se professus est *Suet. c. 10, Plut. c. 5*. Hostis a senatu iudicatus *Plut. l. c.* Acceptis nuntiis, Nerōnem occisum, cunctosque in verba sua iurasse, Caesaris appellationem recepit *Suet. c. 11 cf. Plut. c. 7*. Ser. Galba imp. Caes. Aug. diplomata eius, item nummi plerique (item Σέρουος ἡ ἀλβ(ς) αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβαστὴς *t. 5*). Iter eius ex Hispania Romam *Tac. h. 1, 6, Suet. c. 12, Plut. c. 11, 15*. Consul II ord. a. 69 cum T. Vinio *fasti*. Adoptavit L. Calpurnium Pisonem Frugi Licinianum *Tac. h. 1, 14 seq., Suet. c. 17 cet. (cf. supra sub Pisone, C 250)*. Occisus d. 15 Ian. 69 *Tac. h. 1, 27-41, Plut. Galb. 24-27, Suet. Galb. 19, Oth. 6, Dio 64, 6*. Sepultus in hortis suis ad viam Aureliam *Suet. c. 20*. Liberti eius VI 8699. 8707. 26955. 26959. Imperatoris Titi servus Galbianus VI 8819.

— SER. SVLPICIUS GALBA CAESAR. *Cf. supra sub L. Calpurnio Pisone Frugi Liciniano (C 250)*.

724 (SVLPICIUS) GALVS (*gentilicium non traditur; sed videtur oriundus fuisse a C. Sulpiciis Galis qui consules fuerunt a. 511. 588; cf. Mommsen röm. Forsch. I p. 119 not. 2*), triumvir monetalis sub Augusto una cum Apronio, Sisenna, Voluso Valerio Messalla, a. 742 vel non multo postea nummi aenci ap. *Eckhel 5, 141; Babelon, monnaies de la répub. romaine I p. 210. 432. II p. 99. 523; cf. Mommsen, Röm. Münzic. p. 744 not. 15*.

725 Sulpicius Iu[lia]nus, procurator imp. Antonini Pii provinciae Asiae (vel certe in Asia), inter annos 140—144 *t. Ephesius, ap. Waddington mém. de l'acad. des inscr. 26, 2 p. 253 = Greek inscr. in the Brit. Museum III p. 154 n. CCCCLXXXIX*.

— TI. CL(AVDIVS) SVLPICIUS IVLIANVS.

726 Sulpicius Longus, causarum actor, homo foedissimus; quid ei in iudicio liberali responderit Domitius Afer *Quintilian. 6, 3, 32*.

727 .. [S]VLPICIUS LVCRETIVS BARBA consul suff. mense Iunio una

cum Senecione Memmio Afro *fasti fer. Lat.* (CII. I ed. 2 p. 59), temporibus Traiani, fortasse anno 102, cf. supra sub Senecione Memmio Afro (M 337).

- 727^a Q. Sulpicius Maximus, Q. Sulpicii Eugram(m)i et Liciniae Ianuariae filius, tribu Claudia; puerulus a. 94 Romae agone Capitolino inter Graecos poetas professus favorem iudicum meruit; vixit annos XI menses V dies XII; eius versus extemporales Graeci in cippo sepulchrali incisi Kaibel *epigr. Gr.* n. 618 = *Inscr. Graec. Sicil. Ital.* 2012.
- 728 C. SVLPICIUS PLATORINVS triumvir monetalis sub Augusto, anno 736 vel paullo post nummi aurei et argentei, ap. Eckhel 5, 317, *Babelon monnaies de la répub. romaine II* p. 476 (tempus efficitur inde quod in uno ex nummis repraesentantur Augustus et Agrippa sedentes in subsellio tribunorum, scilicet tribunicia potestate nuper praediti, ut vidit Cavedonius *ann. inst.* 1850 p. 186, ap. Borghesium *opp.* 1, 121 not. 1, cf. Mommsen *Staatsr.* I² p. 390 not. 1). — Aut ad huius, aut ad eius qui sequitur, familiam pertinet t. columbarii suburbanus VI 1822^a = 5722.
- 729 C. SVLPICIUS PLATORINVS, M. f., tribu Vot., sevir (equitum Romanorum), decemvir stlitibus iudicandis t. primarius sepulchri rep. Romae ad Tiberim, *Notizie degli scavi* 1880 p. 129 = *Bull. comun.* 1880 p. 136 n. 385. Nepotem eius qui praecedit putat Lancianus *Notizie l. c.* p. 130, cf. praeterea infra sub Sulpicia Platorina. — Ad alium Sulpicium Platorinum rettulit Lancianus titulum quendam acephalum in eodem sepulchro repertum, ex quo supersunt haec: Xvir stl. iud., tr. mil., q., tr. pl., pr., leg. Ti. Caesaris Augusti et C. Caesaris Augusti; Crispina Caepionis f., uxor (*Notizie cit.* p. 136 = *Bull.* p. 137 n. 389), sed vix recte, ut iam constat nuper alio fragmento eiusdem tituli in lucem edito (*Barnabei Notizie* 1896 p. 468), ex quo videtur colligi posse, maritum Crispinae non Sulpicium fuisse sed Septicium (cf. in Addend.).
- 730 C. SVLPICIUS POLLIO frater Arvalis, adfuit in collegio a. 213. 214. 218, promagister collegii 214 *acta Arv.* (VI 2086, 10. 12. 2103^a, 10. 2103^b, 6. 9. 2104^a, 9. 2104^b, 28). Potest esse Pollio is, qui cum Bithyniam Elagabalo subiecisset, Germaniae praepositus est, Dio 79, 3 (Henzen).
- 731 SVLPICIUS PRISCVS clarissimus vir, curator aquarum sub Antonino (Caracalla vel Elagabalo) *fistula plumbea urbana* ap. Lancianum *syll. aq.* n. 113.
- Q. VI[R]IVS EGNATIVS SVLPICIUS PRISCVS.
- Q. VIRIVS LARCIVS SVLPICIUS I RISCVS.
- 732 P. SVLPICIUS QVIRINIVS. Titulus acephalus Tiburtinus, de quo egit Mommsen *comm. ad mon. Ancyrr.* ed. 2 p. 161 seq., coniectura ad eum relatus, XIV 3613 (1); memoratur in t. Venetiis reperto III S. 6687 (2). Falsus videtur VI 5, 3478^a. — P. Sulpitius Quirinius traditur t. 2,

P. Quirinius *Tac. a. 2, 30. 3, 22. 23*, Sulpicius Quirin(ius) *et mox* Quirinius *Tac. a. 3, 48*. Κυρίνιος *Lucas codex optimus* (cf. *Momms. l. c. p. 175*), Hieronymus, Iosephus, Iustinus, Eusebius *hist. eccl.*, Qu[i]rinus *Flori codex optimus* (teste *Momms. l. c. p. 170*), Quirinus *Hieronym. Iordan. In consulatu P. Sulpicius Quirinius VIII 68, 11. Σουλπίκιος Κυρίνιος Dio ind. l. 54, Sulpicius Quirin. X 3804, P. Sulpicius mon. Anc. 2, 28, Dio 54, 28, alii; Quirinius fasti Praenest. ad 28 Apr. ([Quir]inius ib. ad 6 Mart.), Κυρίνιος chron. Pasch., Quirinus chronogr. a. 354, fasti Hydat.*

P. f. *Dio ind. l. 54*. — 'Nihil ad veterem et patriciam Sulpiciorum familiam Quirinius pertinuit, ortus apud municipium Lanuvium' *Tac. a. 3, 48* (obscurissima domus *ib. 3, 23*), 'sed impiger militiae et acribus ministeriis' (viam sibi ad honores patefecit, sub Augusto) *ib. 3, 48* cf. *Ioseph. ant. 18, 1, 1*. Marmaridas et Garamantes subegit *Florus 2, 31* (inde *Iordanes Rom. 248*), fortasse cum esset proconsul Cretae et Cyrenarum, ut coniecit *Mommsen comm. ad mon. Ancyr. ed. 2 p. 170. 171*. Consul *Tac. a. 3, 48* (consularis *Suet. Tib. 47; Ioseph. ant. 17, 13, 5. 18, 1, 1*), ord. a. 742 cum M. Valerio Messalla Barbato Appiano, deinde cum C. Valgio Rufo *fasti*. Post consulatum castella Homonadensium per [super coniecit *Mommsen*] Ciliciam expugnavit *Tac. l. c.*, Homonadenses in Cilicia, qui interfecerant Amyntam regem, domuit *Strabo 12, 6, 3 p. 569*, legatus sine dubio pro pr. Syriae, ad quam Cilicia tum pertinebat; priorem hanc legationem Syriacam Quirinii *Mommsen l. c. p. 173* statuit fuisse circa a. 751. 752. Ob res illas in Cilicia gestas ornamenta triumphalia ei decreta *Tac. l. c.*; 'qua [Homonadensium gente, ut videtur supplendum esse] redacta in pot[estatem divi] Augusti populique Romani senatu[s] dis immortalibus] supplicationes binas ob res prosp[ere] ab eo gestas, et] ipsi ornamenta triumphalia decrevit' *t. 1*. Pro consule Asiam provinciam obtinuit *t. 1, a. 753 aut inter a. 755 et 758, fortasse a. 755/6, ut putat Mommsen l. c. p. 175*. Datus rector C. Caesari Armeniam obtinenti *Tac. l. c.* Tiberium quoque Rhodi degentem coluerat *ib. A. 759* (p. Chr. 6), cum destituto Archelao (annum habet *Dio 55, 27*) Iudaea cum provincia Syria contribueretur, Quirinius missus in Syriam qui et ius diceret (δικαιοδότης τοῦ ἔθνους) *Iosephus ant. 18, 1, 1* (cf. *Lucas ev. 2, 2: ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου*) — le[g. Aug.] C[ae]saris Syriae *t. 2*, [legatus pr. pr.] divi Augusti iterum Syriam et Ph[oeni]cen optinuit] *t. 1* —, et censum ageret *Ios. ant. 17, 13, 5. 18, 1, 1*; census actus ab eo anno post pugnam Actiacam tricesimo septimo, i. e. a. 759-760 *Ioseph. ant. 18, 2, 1*; censum a Quirinio in Iudaea actum memorant praeterea *Ioseph. ant. 20, 5, 2, bell. 2, 17, 8. 20, 5, 2* et *Lucas ev. 2, 2 seq.* (qui tradit censum eum actum esse per universum orbem terrarum, coniungitque eum cum natalibus Iesu) et ex *Luca Iustinus apol. 1, 34, dial. cum Tryph. 78* (qui illo loco Quirinium minus recte appellat ἐπίτροπον), ex *Iosepho et Luca Eusebius hist.*

eccl. 1, 5, *chron.* s. a. 2015 (*vers. Arm., Hieronym.* s. a. 2016, *Syncell.* p. 598), *exinde alii.* 'Iussu Quirini census Apamenaë civitatis (in Syria) egit' Q. Aemilius Secundus praefectus cohortis *t.* 1; idem 'missu Quirini adversus Ituraeos in Libano monte' pugnavit *ib.*

Uxorem habuit (Aemiliam) Lepidam *Tac. a.* 3, 22, *Suet. Tib.* 49, aliquando destinatam L. Caesari *Tac. a.* 3, 23 (*videtur igitur eam duxisse non ante annum 755, quo L. Caesar defunctus est*), quam deinde dimisit *Tac. a.* 3, 22, *Suet. l. c.*, et quam postea, anno p. Chr. 20 (u. c. 773) *Tac.* (post vigesimum annum *Suet.*, minus accurate, si vere eam duxit non ante a. 755), detulit supposuisse partum *Tac. l. c.*, item veneni in se comparati *Suet. l. c. cf. Tac.* 3, 23. — Propinquus M. Drusi Libonis, qui ei a. p. Chr. 16 supremas ad Tiberium preces mandavit *Tac. a.* 2, 30. — Orbus, dives *Tac. a.* 3, 22, *Suet. Tib.* 49. 'Sordida et praepotens senecta' eius *Tac.* 3, 48. Moritur a. 21, et publico funere elatus *Tac. l. c. Sepultus videtur esse prope Tibur, t.* 1.

733 Sulpicius Rufus, ludi procurator, ut conscius flagitiorum Messallinae interfectus a. 48 *Tac. a.* 11, 35.

734 T. SVLPICIUS SERANVS (*praenomen perscriptum in t.*) clarissimus vir *t. urbanus, Roem. Mitth.* 1888 p. 97 = VI 31769.

735 C. Sulpicius Similis. *Memoratur in titulis Aegyptiacis III 24 = CIG. 4713^c (1). CIG. 4714, melius ap. Lepsius Denkmäler aus Aegypten Abth. VI (vol. XII) fol. 75 n. 24 (2). Aut idem aut, quod magis crediderim, alius eiusdem nominis memoratur VI 31865 (= Borghesi opp. 3, 236 = Huebner ex. scr. 328) (3). Fortasse ad eum pertinet VI 259 (4).*

Similis *Dio, vit. Hadr., t.* 4, Sulpicius Similis *t.* 3, *fragm. Vat.* 233; Γάιος Σουλπίκιος Σίμιος *t.* 2, Sulpicius Simius *t.* 1, Σίμιος papyrus nunc *Berolinensis (Urk. aus d. königl. Museen n. 140 v. 10)*, ubi hunc significari vidit Paulus Meyer. Apparet cognomen Latinum a scribis *Aegyptiacis sermoni Graeco adaptatum esse (minus recte ut puto W. Schüczarz Jahrb. f. class. Phil. 1895 p. 640 diversum putat Simium a Simile).* — Iam cum centurio militaret, a Traiano in honore habitus (a Traiano intro vocatus ante praefectos praetorio) *Dio* 69, 19 (*exc. de virt., Xiph., Zonar.* 11, 24); *exc. de sentiis, Dio ed. Dindorf V p. 203.* Praefectus annonae: rescriptum Traiani ad eum de immunitate pistorum citat *Ulpianus de officio praetoris tutelaris (fr. Vat. 233).* Praefectus Aegypti anno Traiani duodecimo (108/9) *t.* 1, 2; ad eum (*praefectum Aegypti sine dubio*) data epistula Traiani papyrus *Berolinensis (cf. supra).* Praefectus praetorio *Dio l. c.*, sub Traiano, collega Caelii Attiani; successor ei ab Hadriano datus Septicius Clarus *vit. Hadr.* 9, 3–5 (*invitus praefecturam accepit et libens deposuit Dio; praefectus praetorio factus ab Hadriano exc. Salm.*). Ruri postea degit annos septem, donec mortuus est *Dio l. c. (Zonar. l. c.).*

- Quid monumento inscribi iusserit Dio l. c. (Zon. l. c.); *exc. de sent. l. c. p. 204, exc. Salmasiana inter fragmenta Ioannis Antiocheni ap. Müller fr. hist. Græc. IV p. 581 n. 114, Cedrenus I p. 438 ed. Bonn., alii (quot annos vixerit, non rettulit Dio; recte enim βιοὺς μὲν ἔτη τόσα, ζήσας δὲ ἔτη ἐπὶ ἄ exc. de virt. Xiph. Zon.; minus recte βιοὺς ἔτη παντὴ-χοντα exc. de sent., exc. Salm.; ἔτη οὗς', quod in libris quibusdam Cedreni repperiri rettulit Leunclavius, ex ἔτη τόσα corruptum iudicat Boissevain); cf. schol. ad. Pers. sat. 2, 1, ubi eadem inscriptio refertur, sed sine Similis mentione. — Genio Similis (fortasse huius); dedicatus t. 4.*
- 736 SEX. SVLPICIVS TERTVLLVS (sic X 7845. XIV 2410; plerumque inde Tertullus; Tullus fasti Hydat.), consul ord. a. 158 cum Q. Tineio Sacerdote fasti.
- 737 Sulpicius Trio: eius liberta in t. Tusculano XIV 2737. Videndum num fuerit homo nobilis.
- 738 SVLPICIA, Ser. Sulpicii Galbae filia, statu is honorata ab Atheniensibus CIA. III 869. 870. Eiusdem liberta VI 27005. Sororem fuisse Ser. Galbae imperatoris, filiam Ser. Sulpicii Galbae consulis a. 749 coniecit Borghesius opp. 5 p. 147.
- 739 Sulpicia, Servi filia (sic Tibull. III 16 [IV 10], 4): de eius et Cerinthis amore carmina cum Tibullianis tradita, Tibull. III 8 (IV 2) seq. (partem carminum ab ipsa Sulpicia compositam esse statuit O. Gruppe roemische Elegie 1, 1838 p. 49, quem sequuntur plerique). Ad Messalam (M. Valerium Messalam Corvinum ut videtur, fortasse avunculum suum, cf. infra) verba facit, vel verba faciens inducitur Tib. III 14 (IV 8) 5. Filiam fuisse Valeriae Messalarum sororis, quam amisso Servio viro non amplius nupsisse tradit Hieronymus adv. Iovinianum 1, 46, et Ser. Sulpicii Rufi, quem adolescentem memorat Cicero pro Muren. 26, 54 et alibi, coniecit Haupt Herm. 5, 34 = opusc. 3, 503.
- 740 Sulpicia, uxor Caleni, in quorum felix coniugium scripsit Martialis epigr. 10, 38 cf. 10, 35, 21; Apoll. Sidonius carm. 9, 262. Carmina eius parum pudica Martial. 10, 35; Sidonius l. c.; versus ex eis affertur schol. ad. Iuv. sat. 6, 537 (Prob. Vallae). Extat sub Sulpiciae nomine carmen, quo haec inducitur querens de temporibus Domitiani (ap. Buecheler in editione Persii et Iuvenalis app., Bachrens poet. Lat. min. V p. 93 seq.), sed quod videtur multo postea demum conscriptum esse; cf. Teuffel Litt. 323, 7.
- 741 SVLP(ICIA) DRYANTILLA AVGVSTA nummi in Pannonia reperti, ap. Eckhel 7, 463, Cohen ed. 2 t. 6 p. 11, Th. Rhode arch. ep. Mitth. 16, 1893 p. 236 seq. tab. IV = Wiener numism. Zeitschr. 25 (1894) p. 421 seq. tab. V. — Coniux videtur fuisse imperatoris Regaliani (supra C 2), cf. Eckhel l. c.; Rhode arch. ep. Mitth. l. c. p. 241, num. Zeitschr. p. 426.
- 742 SVLPICIA GALBILLA, C. f.: a duabus feminis huius nominis, sororibus ut videtur, positus t. urbanus VI 9754. Sine dubio feminae nobiles; fortasse filiae C. Sulpicii Galbae consulis a. 22.

743 SVLPICIA PLATORINA C. f., Cornelii Prisci uxor t. *primarius sepulcri extructi trans Tiberim* a C. Sulpicio Platorino, M. filio, decemviro stlitibus iudicandis (supra n. 729), *Notizie degli scavi* 1880 p. 129 = *Bull. comun.* 1880 p. 136 n. 385. *Filiam fuisse huius Platorini, ut is sepulcrum aedificaverit sibi et filiae, possis conicere; sed recte monuit Lancianius (Notizie p. 130) Platorinum videri defunctum esse adolescentem, coniecitque intellegi consobrinam eius aliquam. — Ad eandem Sulpiciam Platorinam refert Lancianius titulum urnae in eodem sepulcro repertae, ex quo supersunt haec: Su rinae (Notizie p. 132 = Bull. com. p. 137 n. 390).*

744 SVLPICIA PRAETEXTATA C. f. (*patris praenomen ex fistula plumbea*), uxor (M. Licinii) Crassi (*consulis a. 64, occisi inter annos 66 et 68*) *Tac. h. 4, 42; fistula plumbea urbana, ap. Lancianium syll. aq. n. 518. A. 70 parata necem mariti ulcisci Tac. l. c.; quattuor eorum liberi Tac. l. c. (inter quos videtur fuisse Praetextata, supra L 189; fortasse filius eorum etiam Scribonianus Camerinus, supra n. 205).*

745 Sulpicia Triaria, C. f., *fistula plumbea Romae rep., Notizie degli scavi* 1887 p. 177. *Nomen videtur indicare feminam nobilem.*

- C. Iulius Super.
- Valerius Super.
- Mamilius Superstes.
- SEIVS SVPERSTES.

746 SVRA proconsul Siciliae: eius piscator quidam mirum in modum similis *Plin. h. n. 7, 55 (inde Solin. 1, 83) (eundem praetorem sive proconsulem nomine non posito memorat Val. Max. 9, 14 ext. 3). Videtur vixisse temporibus Augusti vel Tiberii, cf. Klein, die Verwaltungsbeamten I p. 103.*

- ACCIVS SVRA.
- Aemilius Sura.
- M. IVLIVS SVRA MAGNVS ATTALIANVS.
- L. LICINIVS SVRA.
- Mamilius Sura.
- Manlius Sura.
- Q. MARCIVS BAREA SVRA.
- Q. MVTILL[IVS] SVRA ACCIANVS NEPOS.
- Palfurius Sura.
- M. PALFVRIVS SVRA.
- M. Petronius Sura.
- M. PETRONIVS SVRA NAMERTINVS.
- M. PETRONIVS SVRA SEPTIMIANVS.

747 SVRDINIVS GALLVS cum Carthaginem domicilium transtulisset, ordinis senatorii exuendi causa, a Claudio in urbem revocatus est (a. 47) *Dio 60, 29 (Zonar. 11, 9).*

748 SVRDIN[IA] clarissima femina t. *Vagensis Africae VIII 1223 cf. VIII S. 14387.*

749 Surdinus, 'ingeniosus adulescens', declamabat apud Cestium Pium; ab eo Graecae fabulae eleganter in sermonem Latinum conversae sunt *Seneca suas.* 7, 12. Quid dixerit Votieno Montano *id. controu.* 7, 6 (21), 12. Fortasse L. Naevius Surdinus consul suffectus a. 30 (*supra* N 12).

— M. CAMILLIVS SVRD....

— L. NAEVIVS SVRDINVS.

750 Surena (ἀρχὴς τοῦτο παρὰ Πέρσαις ὄνομα *Zosim.* 3, 15), Parthus, a. 36 Tiridaten a Romanis in regnum Parthiae missum Ctesiphonte, 'multis coram et adprobantibus', 'insigni regio evinxit' *Tac. a.* 6, 42 (*id. ius fuisse generi Surenarum narrat Plut. Crass.* 21). Alii Surenae ('potestatis secundae post regem' *Ammian.* 30, 2, 5) *Liv. per.* 106, *Plut. Crass.* 21 seq., *Dio* 40, 16, *Oros.* 6, 13, 3 cet.; *Ammian.* 24, 2, 4 seq., *Zosim.* 3, 15 seq.; *Menander Prot. fr.* 11. 36 ap. Müller *fr. h. Gr.* 93. IV p. 211. 238 cet.

— M. IVVENTIVS SVRVS PROCVLVS.

— MEVIVS SVRVS.

751 Susagus: ab eo Callidromus Laberii Maximi (L 4) servus in Moesia (fortasse cum dominus Moesiam regeret) captus; is servus deinde a Decebalo muneri missus regi Parthorum *Plin. ep. ad Trai.* 74. Fortasse dux Decebali, vel rex nationis cuiusdam Moesiam infestantis (*Mo. ind. Plin.*). — Sugasis (sic, non Susag-) nomen reperitur in *t. Alpino* V 4927.

— POSTVMIVS SYAGRVS.

752 Syllacus, Arabs, regis Obodae procurator (Obodae regis Arabum ἐπίτροπος *Ioseph. bell.* 1, 24, 6, ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος *Strabo* 16 p. 780, ὁ διοικητής sc. regis Arabum *Nicolaus Dam.*, qui nomen non ponit); ei rex Obodas cuncta commisit *Strabo* 16 p. 781, *Ioseph. ant.* 16, 7, 6 cf. 16, 9, 1. Aetate floridus *Ioseph. ant.* 16, 7, 6. A. 729/730 comes expeditionis, quam C. Aelius Gallus duxit in Arabiam Felicem *Strabo* 16 p. 780 seq., quae eius culpa ac prodicione infelix evasit *Strabo l. c.*, 17 p. 819 (*sed cf. Mommsen Roem. Gesch.* V p. 608 not. 2). Ab Herode Salomen sororem in matrimonium petit, sed non obtinet *Ioseph. ant.* 16, 7, 6 cf. 16, 10, 5. 17, 1, 1. 17, 5, 7, *bell.* 1, 24, 6. 1, 27, 1. 1, 28, 6. Exinde inimicus Herodis; latrones, quos regno eiecerat Herodes, recipit *Ioseph. ant.* 16, 9, 1 seq. Ipse Romam profectus *ib.* 16, 9, 2, Augustum incitat in Herodem *ib.* 16, 9, 3. Interea mortuo Oboda regnum Arabiae sibi ipse quaerit *ib.* 16, 9, 4. Iussu Herodis Nicolaus Damascenus Romam profectus iram Caesaris vertit in Syllaeum *ib.* 16, 10, 8. Ab Augusto capitis damnatur, sed domum remittitur, ut prius aes alienum solveret *ib.* 16, 10, 9; cf. *Nicolaus Damascenus l. c.* Cum id non fecisset, tamen Romam redit; ibi eadem quae antea ab Nicolao, iam ei obiecta ab Antipatro Herodis filio *Ioseph. ant.* 17, 3, 2, *bell.* 1, 29, 3 cf. 1, 31, 2; alia crimina eius nuntiata ab

Areta Obodae successore *Ioseph. ant. l. c., bell. 1, 29, 3* (interfectus ab eo Sohaemus *ant. l. c., bell. l. c.* Fabatus Caesaris διοικητής e medio sublatus *ant. l. c. cf. bell. l. c.*; etiam Pherorae Herodis fratri mortis causa extitisse dicebatur *ant. 17, 4, 1, bell. 1, 30, 1*). Propter scelera supplicio affectus ab Augusto *Nicol. Damasc. exc. de ins. (fragm. hist. Graec. III p. 351, 5 ed. Müller); Strabo 16 p. 782.*

753 Symmachus, medicus *Martial. 5, 9, 2. 6, 70, 6. 7, 18, 10.*

— AVRELIVS SYMPHORVS.

— Cocceius Iulianus Synesius.

— M. Annius Syriacus. *V. Add.*

— Vallius Syriacus.

754 Syrus: rescriptum Severi Alexandri ad eum, a. 222 *cod. Iust. 3, 42, 2. 9, 2, 2. 9, 35, 1. Videtur fuisse magistratus aliquis.*

T

1 Tacfarinas, Numida, in castris Romanis auxiliaria stipendia meritis, postea cum signa Romana deseruisset, latronum dux, postremo populares ad defectionem concitavit *Tac. a. 2, 52*; dux Musulamiorum *ib.* A. p. Chr. 17 fusus a Furio Camillo proconsule *ib.*, bellum renovat a. 20 *ib. 3, 20*, in deserta pellitur ab Apronio Caesiano *3, 21 (cf. CIL. X 7257)*, redit in provinciam *3, 32*, legatos mittit ad Tiberium sedem sibi atque exercitui suo postulans *3, 73*. Victus a Iunio Blaeso proconsule *ib. c. 74*, frater eius capitur *ib.* Accusati complures e Romanis, tamquam frumento eum iuvisset *ib. 4, 13*. Anno demum 24 a Cornelio Dolabella apud Auziam acie victus, ipse pugnans occiditur *ib. 4, 23-26; cf. Victor Caes. 2, 3.*

— Iul(ius) Tacitianus.

— A. CAECINA TACITVS.

— IMP. CAESAR M. CLAVDIVS TACITVS AVGVSTVS.

— Cornelius Tacitus.

— P. CORNELIVS TACITVS.

— M. HERENNIVS FAVSTVS [TI.] IVLIVS CLEMENS TADIVS FLACCVS.

2 SEX. TADIVS LVSIUS NEPOS PAVLLINVS. *T. agri Aequicolani vel Sabini IX 4119 (1); memoratur in Macedonico III S. 7316 (2).* Sex. Tadius Lusius Nepos Paullinus *t. 1*, Tadius Nepos *t. 2*. Sex. f., tribu Vol. *t. 1*. Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis quartae Flaviae fidelis, quaestor provinciae Ponti et Bithyniae, aedilis curulis, praetor candidatus *t. 1*. Legatus pro pr. provinciae Macedoniae *t. 1. 2*. Legatus pro pr. provinciae Asiae *t. 1*. Praefectus frumenti dandi *t. 1*. Legatus pro pr. provinciae Africae *t. 1*. Proconsul provinciae Cretae Cyrenarum *t. 1*. Octovir iterum quin-

quennalis (Trebulae?) *t.* 1. Uxor Mulvia Placida *t.* 1. 2. Sepultus in agro Sabino vel Aequiculano *t.* 1.

— C. FVFIUS IVNIVS TADIUS MEFITANVS.

3 Talarinus, comes pueri Gai a. p. Chr. 14 *Suet. Gai.* 8.

4 Talus Geminus (*nomen gentilicium iure suspectum*), a. 62 Fabricium Veientonem accusavit *Tac. a.* 14, 50. *Cf. infra sub Tullio Gemino.*

— CN. BAEBIVS TAMPILVS VALA NYMONIANVS.

5 L. TAMPIVS FLAVIANVS. *Fragmentum t. Fundis reperti, quod ad hunc rettulit Mommsen, X 6625.* — *Tria nomina act. Arv. anni 69; Tampius Flavianus IV 2560, Frontin. aq.* 102, *Tac. h.* 3, 4, T. Ampius Flavianus *ib.* 3, 10, Titus Ampius Fabianus *ib.* 2, 86, Flavianus *Plin., Tac. h.* 3, 11. 5, 26, . . . [F]lavi . . . superat in *t. Fundano*, sed in fine eiusdem extat nomen L. Tampii Rufi.

Consul *t. Fundanus*, suff. a. inc. (fortasse circa annum 46 quo collega eius in altero consulatu, Pompeius Silvanus, consul primum fuerat). Proconsul Africae *Plin. h. n.* 9, 26 (= *Solin.* 12, 8), procos. p[rov.] . . . *t. Fundanus*, sub Claudio vel Nerone; non multum ante quam scripsit Plinius ('intra hos annos') *Plin.* (eius legatus videtur fuisse Octavius Avitus, de quo a *Plin. ep.* 9, 33, 9 eadem res narratur quae de Flaviano proconsule *Plin. h. n. l. c.*). Iam senex *Tac. h.* 2, 86. 3, 4, legatus consularis pro pr. Pannoniae *ib.* (a Nerone puto vel Galba factus), [leg. Aug.] pro pr. Pann[oni]arum(?) *t. Fundanus*. 'Coepante legionum motu profugus' Pannoniam reliquerat, in Italiam se contulerat *Tac. h.* 3, 4. A. 69 d. 26 Febr. cooptatus inter frater Arvales in locum Galbae *act. Arv.* Reversus in Pannoniam legati nomen resumpsit cupidine rerum novarum *Tac. h.* 3, 4. Militibus suis, Vespasiani partes secutis, suspectus, utpote propinquus Vitellii *Tac. h.* 3, 4. 10; ad exitium ab eis exostulatus, aegre ab Antonio Primo protegitur; deinde Vespasiani litteris discrimini eximitur *ib.* 3, 10. 11. Ob res in Pannonia gestas ('opsidibus a Tran[s]danuvianis acceptis, lim[it]itibus omnibus ex[ploratis], hostibus ad vectig[alia] praestanda [adactis]', *supplevit Momms.*) triumphalibus ornamentis honoratus *t. Fundanus*. (Ab eo, ut coniecit Henzen *ann. inst.* 1855 p. 28 nomen accepit ala prima Pannoniorum Tampiana, quae memoratur in diplomate militari in Britannia reperto, *III p.* 864, item *III 4466. 5531. 5632*). Curator aquarum ab a. 73 ad a. 74 *Frontin. aq.* 102. Consul suff. (II) cum Pompeio Silvano II *amphora Pompeiana IV 2560* (anno 74 vel non multo postea). — Dives *Tac. h.* 2, 86. Memoratur *Tac. h.* 5, 26.

6 L. Tampius Rufus, propinquus ut videtur eius qui praecedit (*quippe in eodem t. memoratus*) *t. Fundanus X 6225*. Rufus aliquis, amicus Ovidii (*supra R 131*), Fundanus fuit, ut monuit Mommsen.

7 Tanaïs, 'ut quidam aiunt Maccenatis libertus, ut nonnulli L. Munatii Planci; spado' *Porphyr. ad Horat. sat.* 1, 1, 105 cum ipso Horatio.

- 8 Tandasis (*sic traditur*; pro Ταυδάσιδος Casaubonus coniecit Ἀνδρωνος, *cf. vit. Marc. 2, 2*), Marci magister *Marc. Aurel. 1, 6*.
- 9 Tannonius Pudens, causidicus, egit pro Sicinio Aemiliano adversus Apuleium artis magicae accusatum *Apulei. apol. c. 4 cf. 13. 17. 30. 33. 46*.
— C. APPVLEIVS TAPPO.
— T. TITIVS TAPPO.
- 10 Tarautas (Taras *Zonar.*), gladiator, homo turpissimus: eius nomine Caracalla post mortem appellari solitus *Dio 78, 9 (Zonar. 12, 13) cf. 78, 10. 11. 13. 15. 17. 18. 20. 21. 26. 27. 28. 31. 32. 36; 79, 3*.
- 11 Tarbus (*sic traditur*), regulus nescio cuius gentis barbaricae, in Daciam venit argentum postulaturus *Dio 71, 11 (exc. de leg.)*.
- 12 Tarcondimotus (Ταρχόνδοτος *Plut. Ant. 61*), Tarcondimoti, reguli Ciliciae (*defuncti a. 723, Dio 50, 14*) filius *Dio 54, 9*, Philopatoris frater *Dio 51, 2, 7*; ei regnum paternum paene totum restituit Augustus a. 734 *Dio 54, 9*. Ad domum hanc regiam pertinent tituli quos Hieropoli in Cilicia reppererunt Heberdey et Wilhelm (*Reisen in Kilikien [Denkschr. der kaiserl. Akad. d. Wiss., Wien, phil.-hist. Cl. 44, 1896 VI] p. 28 n. 63–66*). Pater videtur Philopatoris *defuncti a. p. Chr. 17 (P 282)*.
- 13 TARIVS GRATIANVS praetura functus, a. p. Chr. 36 lege maiestatis extremum ad supplicium damnatus *Tac. a. 6, 38*. Filius fortasse eius qui sequitur (*Nipperdey*).
- 14 L. TARIVS RVFVS. L. Tarius Rufus *Plin. (item V 8112, 78)*, Tarius Rufus *Frontin.*, Λούκιος Τάρπιος *Dio 50, 14*, Tarius *Seneca*; in consulatu L. Tarius *fasti Biondiani*, L. Ta.... *fasti Colotiani*.
Infima natalium humilitate, consulatum militari industria meritis (sub Augusto) *Plin. h. n. 18, 37*. A. 723 apud Actium parti navium Caesarianarum praestitit *Dio 50, 14 (omnino diversus L. Rufus, Dio 47, 31)*. Consul suff. a. u. c. 738 *fasti Biondiani et Colotiani (CIL. I² p. 64. 65)*. Ingentes divitias (*cf. Seneca de clem. 1, 15, 4*) liberalitate divi Augusti congestas exhausit agris in Piceno coemptis et quam optime cultis *Plin. l. c.* Filium adolescentulum, in parricidio deprehensum, de consilii sententia, cuius particeps fuerat Caesar Augustus, relegavit Massiliam *Seneca de clem. 1, 15*. — Curator aquarum ab a. u. c. 776 (p. Chr. 23) ad 777 (p. Chr. 24) *Frontinus aq. 102 (nisi hic est diversus a consule anni 738, scilicet filius eius)*. — Fortasse huius L. Tari Rufi amphora musei Estensis *V 8112, 78*. — Diversus puto L. Tarius Rufus *XII 1872*; nec magis huc pertinent *Tarii III 2877. 2878 (quamquam ob hos titulos origine Dalmatinum fuisse Tarium Rufum statuit Borghesius opp. 7, 205)*.
- 15 TARIVS TITIANVS (Τατ- pro Τατ- primus editor, male), proconsul Asiae sub Severo et Caracalla Augustis (fortasse anno 202 vel 203, nam praeter Getae nomen etiam Plautillae videtur fuisse in t.) t. ex-tans in Phrygia loco dicto Iarislī, ubi fuit Tacina, *CIG. 3956^b*, melius ap. Ramsay et Smith *Journal of hell. studies 1887 p. 231*.

- Sp. Maecius Tarpa.
 — L. COELIVS TARPINVS(?).
 — P. SEXTIVS LIPPINVS TARQVITIANVS.
- 16 Q. TARQVITIVS CATV[L]VS legatus Aug. (*legionis puto*) t. *Coloniae Agrippinae rep.*, *Brambach* 331.
- 17 Tarquitius Crescens, centurio in exercitu Armeniaco sub Caesennio Pacto a. 62 *Tac. a.* 15, 11.
- 18 M. TARQVITIVS CRISPVS FRONTO (Tarquin- *pro* Tarquit- *alterum* *apographum*), c. [i.] (c. l. *alterum apographum*), triumvir capitalis t. *Sutrinus XI* 3253 bis ut videtur descriptus.
- 19 Tarquitius Priscus (*sic* *Macrob. sat.* 3, 20, 3, *praeterea* Tarquitius) qui de Etrusca disciplina scripsit *Plin. h. n.* 2, 1. 11 *cf. Ammian. Marc.* 25, 2, 7; *Lydus de ost.* 2; liber eius transcriptus ex ostentario Tusco *Macrob. sat.* 3, 7, 2 *cf.* 3, 20, 3; Tarquitius 'de illustribus viris disserens' *Lactant. inst.* 1, 10. *Actas incerta; fortasse Augusto antiquior. Cf. Teuffel Litt.* § 158, 2. *Ad hunc rettulit Bormann t. fractum Tarquiniis rep. XI* 3370, ubi ex nomine extat ...itius M. '[f.]', *postea memoratur Priscus, cf. Bormann arch. ep. Mitth. aus Oesterr.* 11, 1887 p. 96.
- 20 M. TARQVITIVS PRISCVS (*tria nomina in nummis; Tarquitius Priscus vel Tarquitius Tac.*).
 Legatus provinciae Africae Statilio Tauro proconsule *Tac. a.* 12, 59; quem repetundarum accusavit *ib. cf.* 14, 46; sed ipse quoque curia exactus *ib.* 12, 59 (*ceterum mox restitutum cum esse apparet*). Proconsul Bithyniae imperante Nerone nummi Nicaeni, *ap. Eckhel II* 402, *Mionnet Suppl. V* 82, 414-416, *Brit. Mus. catal. Pontus Bithynia cet.* p. 154 n. 15, paullo ante 61 *Tac. a.* 14, 46; quo anno repetundarum accusatus et damnatus *ib.* — *Plane incertum num ad hunc vel ad aliquem ex eis qui praecedunt pertineat tegula Praenestina M. Tarqui[ti] XV* 2355.
- 21 .. [T]arquitius Rufus, pater ut videtur Sextii Tarquitiani (*supra n.* 477) *XIV* 4005 *cf. sub filio.*
 — MARCIA TARRIA PLOTINA.
 — APPIVS CLAVDIVS TARRONIVS DEXTER.
- 22 Q. [T]ARRONIVS FELIX DEXTER, Q. f., tribu Fab., clarissimus vir; aedilis curulis designatus t. *Allifanus IX* 2339.
- 23 *Q. E. G. L. L. TARRONIVS PISONINVS, clarissimus vir, nobili genere natus, Graecis ac Latinis litteris eruditus; filius Q. E. G. Perpetui viri clarissimi; vixit annos XVIII, menses X, dies XXII t. *Allifanus semel tantum descriptus IX* 2340.
-NIVS TINEIVS TARRVT(ENIVS) ATTICVS.
- 24 Tarrutenius *vel* Tarrutenus Paternus. Πάτερνος Tappourήνος *et deinde* Πάτερνος *Dio* 72, 5 (*exc. Peiresc.*), Tarruten(ius) Paternus *cit. Comm.* 4, 1, Tarruntenus Paternus *Dig.*, Ταρρούτιος Πάτερμος *Dio* 71, 12, *prae-*

terea Paternus. — *Alii Tarrutenii*: Tarrutenius Maximilianus VI 1767, P. Tarruten(ius) Cogitatus V 8116, 55, Taruteni(us) Ianuarius III S. 10910, P. Tarrutenius Proculus III 3565; P. Taruttienus Pa..., Taruttien[a]... VI 27118.

M. Aurelio ab epistulis Latinis; imperatorem comitatus ad bellum Germanicum, circa a. 171 (cf. *Domaszevski ap. Petersen die Marcus-Säule p. 113*) missus ad Cotinos, ut una cum eis adversus Marcomanos bellum gereret, decipitur ab eis Dio 71, 12 (exc. de leg.). A. 179 cum magna manu missus adversus barbaros, eos vicit, ob quam rem M. Aurelius imperator decimum appellatus Dio 71, 33 (iam tunc videtur fuisse praefectus praetorio). Praefectus praetorio sub Commodus Dio 72, 5. 9, vit. Comm. 4, 1. 14, 8 (iam a. 180 vit. Comm. 14, 8); collega Perennis Dio 72, 10. Conscius coniurationis Quadrati et Lucillae in Commodum, item auctor caedis Saoteri vit. Comm. 4, 1. 7. Instigante Tigidio per laticlavi honorem a praefectura summotus vit. Comm. 4, 7, inter consulares allectus Dio 72, 5; a Perenne collega subversus Dio 72, 10. Post paucos dies vit. Comm. 4, 8, insimulatus coniurationis; obiectum ei, ideo filiam eius promissam filio Salvii Iuliani, ut in Iulianum transferretur imperium; interfectus vit. Comm. l. c.; Dio 72, 5. Scripsit militarium sive de re militari libros quattuor Dig. ind. Flor. et 49, 16, 7. 50, 6, 7 (6) cf. 49, 16, 12, 1. (Paternus ἐν πρώτῳ τακτικῶν *Lydus. de mag. 1, 9*; 'diligentissimus iuris militaris adsertor' *Veget. r. m. 1, 8*). Cf. *M. Schanz Herm. 16, 1881 p. 137 seq.*

25 Tarutenia (sic) Paulina: Fortunae eius dicatus t. regionis Praenestinae, quem ed. *Tomassetti bullettino comunale 1892 p. 355. Fortasse femina nobilis.*

26 Tarsa, Thrax, inter duces rebellionis a. 26 Tac. a. 4, 50.

27 *Tascus (sic codex antiquissimus, Cascus recentiores), maritus Rectinae alicuius, quae a. 79 villam sub Vesuvio possidebat Plin. ep. 6, 16, 8. Nomen omnino corruptum; de Basso, scilicet Caesio Basso, cogitaverunt nonnulli, cf. supra sub Caesio Basso (C 149).

— TATIVS TITIANVS v. Tarius Tatianus.

28 C. Tattius Maximus. Memoratur in titulis urbanis VI 222 (1), Bull. comunale 1885 p. 151 = VI 31150 (2), Bull. l. c. p. 153 = VI 31151 (3), VI 31152 = Dessau inscr. sel. 2183 (4), fortasse etiam VI 31147 = Dessau l. c. 2182 (5). Praeterea fortasse huius tegulae in Paelignis rep., IX 3303 (6). C. Tattius Maximus t. 1, C. Tati(us) Max(imus) t. 6, Tattius Maximus t. 3. 4 (T. Attius Maximus editum est t. 2), Tattius Maximus vit. Pii 8, 7; Alerius Maximus t. 5.

Tribunus equitum singularium a. 142 t. 2, a. 143 t. 3, a. 145 t. 4, fortasse iam anno 139, si statuere licet in t. 5 errore Aleri- incisum esse pro Tatti-. A. 156 praefectus vigilum t. 1. Praefectus praetorio, successor M. Gavii Maximi, anno 158 ut videtur vit. Pii 8, 7.

- Claudia Taurilla.
- 29 TAVRINVS Alexandro imperante Augustus effectus ob timorem ipse se Euphrate fluvio abiecit *Victor epit. 24*; Taurinus, tyrannus (sub Elagabalo) *Polem. Silvius laterc. (ap. Mommsen chron. min. I p. 521). Cf. supra sub L. Iulio Aurelio Sulpicio Uranio Antonino (I 125) sub fin.*
- Bl[*a*]esius Taurinus.
- EGNATIVS TAVRINVS.
- Modestus Taurinus.
- [STAT]ILIVS CASSIVS TAVRINVS.
- 30 ...DIVS TAVRVS tribunus laticlavius legionis tertiae Augustae (ante Gordianum) *t. Lambaesis VIII 2774.*
- 31 ...ODONIVS TAVRVS clarissimus vir *fistula aquaria, quam ed. Lancianius Notizie degli scavi 1880 p. 128, syll. aq. n. 493. 593, nobis descripsit Dressel.*
- 32 ...cianus Tau[rus], centurio qui Macrinum interfecit *Dio 78, 40 (locus mutilus).*
- Ant(onium) Taurus.
- Calvisius Taurus.
- IVL(IVS) TAVRVS.
- SEX. PACVVIVS TAVRVS.
- T. PETRONIVS TAVRVS VOLVSIANVS.
- M. RAECIVS TAVRVS.
- SISENNA STATILIVS TAVRVS (= T. STATILIVS SISENNA TAVRVS?).
- T. STATILIVS TAVRVS.
- T. STATILIVS TAVRVS CORVINVS v. TAVRVS STATILIVS CORVINVS.
- [VALERIVS] TAVRVS ASIATICVS.
- Taurus Canin[ius] v. Canin-.
- TAVRVS STATILIVS CORVINVS v. Statil-.
- 33 Tausius, unus e Tungris (*ex equitibus singularibus imperatoris opinor*), a. 193 inter milites seditiosos de castris in Palatium profectos, primus Pertinacem hasta adortus est *vit. Pert. 11, 9.*
- C. BELLICVS NATALIS TEBANIANVS.
- C. BELLICIVS (sive BELLICVS) TORQVATVS TEBANIANVS.
- 34 P. TEBANVS P. f., decemvir stlitibus iudicandis *t. agri Sabini IX 4518 (incertum num plene descriptus; fieri potest ut cognomen aliaque perierint). Fortasse idem qui sequitur.*
- 35 P. TEBANVS GAVIDIVS LATIARIS P. f., tribu Quir., (decemvir stlitibus iudicandis *IX 4518, si vere hic non diversus*), quaestor divi Claudii, tribunus plebis, praetor, per omnes honores candidatus Augustorum *t. fortasse ad agrum Sabinum potius quam ad Aveiam Vestinorum pertinens IX 3602. Fortasse non diversus ab eo qui praecedit. Aliqua parentela coniunctus cum Marcia Claudia Alcia Athenaide Gavidia Latiaria, Herodis Attici et Regillae filia, ut ostendunt Gavidii et Latiaris nomina.*

— CL(AVDIVS) TEBENS.

36 *Q. Tedi^{us}, homo luxuriosus sub Augusto *Tac. a. 1, 10* (*traditur que tedii, vix recte Q. Tedii praeterea ignoti nomen introduxit Bro- tierius, cf. Nipperdey ad Tac. l. c. et Hirschfeld Herm. 24 p. 104*).

37 TEDIVS AFER cum esset consul designatus, Augusti minis territus, mortem sibi conscivit *Suet. Aug. 27* (*temporibus triumviratus ut videtur*). *Hunc esse Uttiedium Afrum, augurem, consulem designatum, memoratum in t. agro Tiburtini XIV 3615, coniecit Borghesius opp. 8 p. 8, cf. infra sub Uttiedio Afro.*

38 SEX. TEDIVS (sive TEIDIVS) VALERIVS CATVLLVS (Sex. Tedi^{us} Val[c]r[ius] Cat[ul]lus XIV 2466, ubi non recte antea edebatur Sex. Tedi^{us} Catullinus; Sex. Teidi^{us} Catull. *fasti Nolani*, Sex. Teidi[us] *fasti Arval.*, [C]atul... *fasti Vallenses*), consul suff. a. 31 ex d. VII id. Mai usque ad kal. Iun., una cum Fausto Cornelio Sulla *fasti Nolani* (X 1233), *fasti fratr. Arv.* (*CIL. I ed. 2 p. 71*), *fasti Vallenses* (*ib. p. 240*); XIV 2466. *Fortasse non diversus .. Valerius Catull(us) co[s.] XIV 2095, cf. infra sub Valeriis Catullis.*

39 [Poll]a(?) Teidia, Sex. f., uxor Licini cuiusdam VI 21363. *Filiam esse eius qui praecedit coniecit Borghesius opp. 5, 336; mihi videtur t. paullo antiquior esse.*

40 TEIA RVFINA virgo Vestalis VI 27132*. 27133. 27134.

— TI. CL(AVDIVS) AVRE(LIVS) TELEMACHVS.

— TI. CLAVDIVS TELEMACHVS.

— C. Licinius Telemachus.

41 Telephus, mulieris servus nomenclator, in Augustum coniuravit *Suet. Aug. 19*.

42 Telephus (*telephus traditur vit. Veri*), Pergamenus *Aelian. nat. anim. 10, 42*, *Suid. s. v. Τέλεφος*, grammaticus *Galen. 6, 333. 379 Kühn*, *vit. Veri 2, 5*, *Suid. l. c.* Eum audiit Verus imperator *vit. Veri 2, 5*. Citatur *Aelian. l. c.* Corpore imbecillo; nihilominus vitam ad centesimum paene annum protraxit *Galenus de sanitate tuenda lib. V* (*vol. 6 p. 333. 379 Kühn*). Scripta eius enumerat *Suidas s. v.*

— LVCCIA TELESINA.

— C. LVCCIUS TELESINVS.

— Faenius Telesphorus.

43 TEN[A]GONIA CLAVDIA clarissima femina t. *Veronae extans V 3345* (*nomen gentilicium redire videtur in t. in Anaunis reperto ap. Pais n. 715: Q. Tenagino Maximus*).

44 Terentianus, amicus ut videtur Martialis, Syenen regebat circa a. 85 (*praefectus cohortis ut videtur Martial. 1, 86, 7*).

45 Terentianus, cuius extat liber (sive tres libri fuerunt) de litteris syllabis metris (*Grammat. Lat. ed. Keil 6, 325 seq.*): Maurus ipse r. 1971, *Augustinus de utilitate credendi c. 7, 17* (*VIII 77 ed. Migne*), *de civ. dei 6, 2*. Scripta eius adhibuit *Diomedes p. 498, 6. 503, 16. 19 Keil*,

- citant *Augustinus de civ. dei* 6, 2; *Mar. Victor. art. gramm.* (*Gramm. ed. Keil* 6 p. 83, 27); *Servius ad Aen.* 8, 96 (de his duobus locis cf. *Keil G. L.* 6 p. 322). Scripsit iam senior v. 51. Filius Bassinus, gener Novatus ipse v. 283. — De tempore quo vixerit cf. *Keil Gramm. Lat.* 6 p. 323; *G. Schultze Herm.* 22, 275 seq., *Teuffel Litt. ed.* 5 § 373^a.
- POLVS TERENTIANVS.
- C. POMPONIVS BASSVS TERENTIANVS.
- Postumius Terentianus.
- C. VALERIVS TERENTIANVS.
- T. Vibius Postum(i)us Terentia[nus].
- Vulcacius Terentianus.
- 46 Terentilla, concubina Augusti *Suet. Aug.* 69.
- 47 Terentius, evocatus, a nonnullis interfector Galbae creditus *Tac. h.* 1, 41, *Plut. Galb.* 27.
- 48 M. Terentius, eques Romanus, a. 32 ob amicitiam Seiani accusatus, ita libere se defendit, ut absolveretur *Tac. a.* 6, 8. 9, *Dio* 58, 19.
- 49 TERENTIVS AFRICANVS (Μ[α]ρ[κ]ι[α]νός editio prior, minus recte) legatus pro pr. (ὁ διασημώτατος ἡγεμὼν) provinciae Lyciae et Pamphyliae t. *Sagalassi in Pisidia rep.*, *Bull. de corr. hellén.* 1883 p. 268, melius *ib.* 1887 p. 222.
- 50 Terentius Alexander, epistrategus Thebaidis anno 163/4 *CIG.* 4831^b (*add. p.* 1215).
- 51 L. TERENTIVS AQVILA GRATIANVS quaestor provinciae Africae t. *Hadrumetinus VIII* 60 = *VIII S.* 11139.
- 52 Terentius Clemens, auctor iuris, scripsit ad legem Iuliam et Papiam (ad leges ind. *Flor.*) libros XX *Dig. ind. Flor.*, adhibitos in Digestis (locos composuit *Lenel paling. iuris civ.* 1, 335 seq.), certe usque ad duodevicesimum *Dig.* 7, 7, 5. 40, 6, 1. Non antiquior (Salvio) Iuliano, quem citat *Dig.* 7, 7, 5. 28, 5, 72 et alibi cf. *Fitting p.* 16; ('Iulianus noster' *Dig.* 28, 6, 6) et cuius Digestorum librum LXIV (*Dig.* 28, 5, 42. 38, 5, 9. 40, 9, 5) adhibuit *Dig.* 40, 9, 24. 31, unde collegit *Fitting Alter d. röm. Juristen l. c.*, scripsisse eum sub finem imperii Pii, certe post annum 148.
- 53 Q. TERENTIVS CVLLEO. Ex posteris sine dubio Q. Terentii Culleonis, qui a Carthaginiensibus bello Punico secundo captus et a Scipione reductus (*Liv.* 30, 43, 11 cet.), praetor fuit anno 567 (*Liv.* 38, 42 cet.). Filius fortasse Culleonis, amici Ciceronis et Pompeii (*Plut. Pomp.* 49, *Cic. ad Att.* 3, 15, 5. 8, 12, 5, cf. *ad Q. fr.* 2, 2, 1), qui vulgo putatur idem ac Q. Terentius pontifex minor anno 696 (*Cic. de harusp. resp.* 6, 12), vel eius Culleonis, qui anno 711 iussus a Lepido Alpes claudere Antonio transitum dedit (*App. b. c.* 3, 83), deinde ab Antonio rursus ad Lepidum discessit (*Cic. ad fam.* 10, 34, 2); nam hunc esse ipsum amicum Ciceronis et Pompeii non credo *Borghesio opp.* 2, 209. — Tria nomina in nummo.

Proconsul Siciliae sub Augusto nummus *Lilybitanus*, quem primus plene legit *Borghesius* opp. 2, 208, deinde *Boutkourski* dictionnaire de numism. n. 2624, item *Imhoof-Blumer*, cf. *Klein Verwaltungsbeamte* 1, 95 (minus plene *Eckhel* 5, 323 et alii); sed quod proconsulem fuisse non ante a. 733 statuit *Borghesi* l. c. p. 209, quod eo anno colonia facta sit *Lilybacum* neque antea nummus ille cusus esse possit, id minus recte statutum esse videtur, cf. *CIL.* X p. 742). — Fortasse hic *Cullio* (sic), cuius servus sepultus in monumento *Marcellae* VI 4455. Uxor eius *Albia* VI 4483 (fortasse pater ex hac *Albiae Terentiae*, uxoris *L. Salvii Othonis* consulis a. 33, *Suet. Oth.* 1).

54 Q. TERENTIVS CVLLEO (sic II S. 5792, item *fast. fer. Lat.*; in nummo cognomen tantum). Filius ut videtur eius qui praecedit. Legatus pro pr. Ciliciae(?) sub Tiberio nummus ap. *Vaillant* numism. imp. *Græc.* (1698) p. 7 (inde *Eckhel* 3, 323, *Mionnet* suppl. VII 154, 20), item ap. *Morellum thesaur.* p. 414 fam. *Terentia* fig. E, inscriptus ἐπὶ Κουλεῶνος (sic *Vaillant*, Κουλλεῶνος *Morell.*) Αἰγυαίων δῆμ., *Aegis Ciliciae* tributus a *Vaillant*, probante *Eckhelio*. — Consul suffectus mense Mai. a. 40 *fasti fer. Lat.* (*CIL.* I ed. 2 p. 58), cum C. Laecanio Basso II S. 5792. Huius puto fistulae aquariae in urbe repertae, inscriptae Q. Terentii Culleonis *Bull. comunale* 1883 p. 321.

55 TERENTIVS GENTIANVS (sic t. urbanus, ... *ἡτανός* t. *Arabicus*; in consulatu *Gentianus*), vir clarissimus t. urbanus VI 2144. Frater *Terentiae Flavulae* virginis *Vestalis* (sub *Severo* et *Caracalla*) *maximae* t. urbanus; frater item sine dubio Q. *Lolliani Plautii Aviti*, qui et ipse frater fuerat *Terentiae Flavulae*; patruus *Lolliani Gentiani* t. urbanus. Filium fuisse crediderim Q. *Hedii Rufi Lolliani Gentiani*, qui floruit sub *Commodo* et *Severo*, pronepotem D. *Terentii Gentiani* qui sequitur, cf. *stemma* propositum supra sub L. *Lolliano Avito* (vol. II p. 294). Flamen *Dialis* t. urbanus. Praetor tutelaris ib. Legatus pro pr. *Arabiae* a. 209 t. *Arabicus* ap. *Waddington* n. 2460 (ubi hunc intellegi coniecit *Hirschfeld* ap. *Rohden de Palaest. et Arabia* p. 52). Consul ord. a. 211 cum (Pomponio) Basso *fasti* (nam alium *Gentianum* intellegi vix crediderim, praesertim cum frater eius Q. *Lollianus Plautius Avitus* vix diversus sit ab *Avito* consule ord. a. 209). Uxor *Pomponia Paetina* t. urbanus.

56 D. TERENTIVS GENTIANVS. Tituli: *Dacicus* III 1463 (1); *Aegyptiacus*, *carmen incisum in pyramidum una*, III 21 = III S. 6625 (2). — *Terentius Gentianus* vit. *Hadr.*, *Ulpianus*, ... *rentius Gentianus* t. 1, *Decimus Centiannus* traditur t. 2.

Fortasse, ut coniecit *Mommsen* ad t. 2, filius D. *Terentii Scquiriani*, certe ex eius gente. Tribunus militum, quaestor, tribunus plebis, praetor t. 1. Legatus Aug. t. 1 (fortasse legionis). Comes triumphorum *Traiani* t. 2 (videtur igitur legionem duxisse bello *Dacico*). Consul t. 1. 2. Pontifex t. 1. 2. Cens(itor) provinciae *Macedoniae*

t. 1 (censor *t. 2*), 'intra sex lustra' i. e. nondum triginta annos natus *t. 2*. Patronus coloniae Sarmizegetusae in Dacia *t. 1*. (*Legatum provinciae Daciae cum fuisse nequaquam colligi potest ex t. 1. 2. Non ad hunc Terentium pertinet t. Dacicus III 1128*). Ei rescripsit Hadrianus a. 119 *Ulpianus libro IX de officio proconsulis (coll. leg. Mos. Rom. 13, 3, 1)*. Hadrianus (iam senior) eum in summa detestatione habuit, praesertim cum a senatu eum diligere videret *vit. Hadr. 23, 5*.

- 57 L. TERENTIVS HOMVLLVS IVNIOR L. f., legatus legionis leg. VII Geminae Felicis *t. Legionensis II 5084* (scriptus ut putat Huebner l. c., medio fere secundo saeculo). Fortasse, ut coniecit Mommsen *eph. 5 p. 615 = III S. p. 1962*, filius Terentii Strabonis Erucii Homulli consulis a. 83, certe parentela cum eo coniunctus, item cum Terentio Iuniore infra n. 58.

— Q. RANIVS TERENTIVS HONORATIANVS FESTVS.

- 58 C. Terentius Iunior (sic XI 1947, Terentius Iunior *Plin. ep. 7, 25*, Iunior *ib. 8, 15*, item 9, 12, ubi sane optimus codex Iunius), equestribus militiis functus *Plin. ep. 7, 25, 2*. Procurator provinciae Narbonensis *ib.* Deinde in agros suos se recepit *ib.* (Huius puto C. Terenti Iunioris fundus aliquis memoratur XI 1947, qui fundus videtur pertinuisse ad territorium Perusinum). Diligens agricola *Plin. ep. l. c. cf. 8, 15*, idem homo eruditissimus *ep. 7, 25, 3 seq.* Plinium apud se hospitio recepit *ib.* Ad eum scripsit Plinius *ep. 8, 15. 9, 12*, libros ei mittit 8, 15, monet ne filium severius habeat 9, 12, 2. Incertum qua parentela coniunctus cum L. Terentio Homullo Iuniore.
- 59 Terentius Lentinus, eques Romanus, una cum aliis Domitio Balbo testamentum falsum subdidit; a. 61 lege Cornelia damnatus *Tac. a. 14, 40*.
- 60 Terentius Maximus, Asianus, imperante Tito Neronem se esse mentitus, multos in Asia sibi conciliavit, plures ad Euphratem *Io. Antiochenus fr. 103 ap. Müller h. Gr. fr. IV p. 578 (exc. de ins.) = Zonar. 11, 18*, postremo ad Parthos se contulit *Io. Antiochenus*, ad Artabanum Parthorum principem (ἀρχηγόν) confugit, qui odio Titi Romam deducere eum parabat *Zonaras*, mox periit *Io. Antiochenus*. Ad eandem ut videtur rem respicitur *Orac. Sibyllin. 4, 119 seq. 137*.
- 61 Terentius Maximus, procurator ut videtur Domitiani in Bithynia *Plin. ep. ad Trai. 58*.
- 62 Terentius Priscus (duo nomina *Martial. 8, 45. 12, 4*, praeterea Priscus), amicus et fautor Martialis *Martial. 8, 45. 12, 4*, conterraneus Martialis *ib. 12, 62, 7 cf. infra*. Redit Romam ex Sicilia 8, 45, 1. In patriam reversus Martialis tradit ei, et ipsi in Hispaniam reverso, epigrammatum librum duodecimum *Martial. 12 praef. cf. 12, 1, 3; 12, 4; 12, 62*. Hic videtur Priscus quem adloquitur Martialis 6, 18. 7, 46, fortasse etiam 8, 12. 10, 3, 6: liber eius, quo disputavit, 'quod optimum sit convivium' *ib. 9, 77*. Fortasse idem qui sequitur.

- 63 Terentius Priscus, cui dedicavit Plutarchus libellum de oraculorum defectu *Plut. mor.* p. 409.
- 64 A. TERENTIVS PVDE(N)S sodalis Augustalis cooptatus a. 229; in eius locum alius factus a. 230 *VI* 1984.
- 65 A. TERENTIVS PVDENS VTTEDIANVS (*praenomen perscr.* Olus), legatus Augg. legionis XIII Geminae, legatus Augg. pro praet. [pr]ovinciae R(a)etiae t. *Dacicus III* 993.
- 66 Terentius Rufus, a. 70 dux exercitus a Tito Hierosolymis relictus *Iosephus bell.* 7, 2, 2.
- 67 Q. Terentius Rufus, pater Terentiae Rufillae virginis Vestalis *VI* 2135.
- 68 D. TERENTIVS SCAURIANVS. *Tituli Dacici III* 1081 (1). 1443 (2); memoratur in diplomate militari *III* p. 868 (3). *Tria nomina t.* 3, Scaurianus t. 1. 2. Legatus pro pr. Daciae a. 110 t. 3 (sub Traiano t. 2; in t. 1 nihil adscribitur ad Scauriani nomen).
- 69 (Terentius) Scaurinus, grammaticus Latinus, Scauri, qui grammaticus Hadriani fuerat (*Q. Terentii Scauri, eius qui sequitur*) filius, auditus a Vero vit. *Veri* 2, 5. Pater Scaurini, quem audivit Severus Alexander vit. *Alex.* 3, 3.
- 70 (Terentius) Scaurinus, Scaurini filius, grammaticus, 'doctor celeberrimus', Romae auditus a Severo Alexandro vit. *Alex.* 3, 3.
- 71 Q. Terentius Scaurus (*tria nomina exhibet Charisius p.* 202, 28. 210, 21, Terentius Scaurus Gellius, item *Plinii codex Riccardianus in indice, praeterea Scaurus*). 'Hadriani grammaticus' vit. *Veri* 2, 5 cf. *Charisius lib. II p.* 209, 12 seq., 'divi Hadriani temporibus grammaticus vel nobilissimus' Gellius 11, 15, 3. Eius iudicio iam circa a. 105 Plinius orationem aliquam suam submisit *Plin. ep.* 5, 11 (*nam alium Terentium Scaurum intellegi non crediderim*). Ut nobilis grammaticus memoratur *Arnob.* 1, 59; *Auson. epist.* 18 v. 27, *opusc.* 3, 20. Scripta eius citant Gellius l. c., *Porphyrio ad Hor. sat.* 2, 5, 92, *Charisius, Diomedes, alii, extat particula 'de orthographia' de operibus eius sublata, Gramm. Lat. ed. Keil* 7 p. 11 seq. Cf. *Teuffel Litt.* § 352, 1. 2. — Pater Scaurini grammatici vit. *Veri* 2, 5.
- 72 TERENTIVS STRABO ERVCIVS HOMVLLVS consul suff. mense Iunio a. 83 cum Tettio Iuliano *dipl. mil. (III S. p.* 1962). Cf. *supra sub L. Terentio Homullo Iuniore*.
- 73 TERENTIVS TVLLIVS GEMINVS consul suff. mense Dec. a. inc. cum M. Iunio Silano (*supra I* 555) t. *urbanus ap. Marinium Arv. p.* 72. Cf. *infra sub Tullio Gemino*.
- 74 A. TERENTIVS VARRO MVRENA (*raro Licinius Murena, L. Murena*) consul a. 731. A. T. [Var]ro Murena *fasti Capitolini sub a.* 731, A. Terentius Varr. Murena *XIV* 2109 (*quem titulum sanc ab hoc ab-iudicavit Borghesius opp.* 7, 488, *antiquiorem iudicans Augusto; sed tamen etiam primis Augusti annis tituli ita scribebantur*), Τερέντιος Οὐάππων *Strabo* 4 p. 206, *Dio* 53, 25, Varro Murena t. *suburbanus*

VI 1324, Suet. Aug. 19, Tib. 8, Varro Tac. a. 1, 10, Murena Horat. sat. 1, 5, 38, carm. 3, 19, 11, Strabo 14 p. 670, Vell. 2, 93, Seneca dial. 10, 4, 5, de clem. 1, 9, 6, Suet. Aug. 56. 66, Porphyrio ad Hor. carm. 2, 2, 5; L. Murena Vell. 2, 91, Licinius Murena (et postea Murena) Dio 54, 3, Licinius Horat. carm. 2, 10.

A. f. XIV 2109. *De origine eius non plane constat. Ex maioribus eius videntur fuisse: A. Terentius Varro A. f. (sic tituli, Terentius Varro Ps.-Ascon., Varro schol. Gronov., Pseudoacro, Verres Porphyrio.), legatus (in provincia Asia) t. Rhodius positus inter annos 672 et 680 Inscr. Gr. insul. maris Aegaei I n. 48, t. in Caria rep. ap. Lebas-Waddington 320, [P]ollae Terentiae filius ib., repetundarum accusatus ex Asia et defensus ab Hortensio consobrino Ps. Ascon. ad divin. in Caecil. 7, 24, p. 109 Orell., schol. Gronov. ad Verr. act. I 6, 17 p. 398 Orell., schol. ad Hor. sat. 2, 1, 49; A. Varro Cic. ad fam. 16, 2, 6, Caes. b. c. 3, 19, Varro Murena Cic. ad fam. 13, 22, amicus Ciceronis Cic. l. c., a. 706 in exercitu Pompeii Caes. l. c., fortasse ille avus eius, hic pater; ille, natus Licinio Murena aliquo (fortasse L. Licinio Murena, qui ex praetura a. 673 triumphavit de Mithridate; cf. Mommsen Sitzungsber. der berl. Akademie 1892 p. 849) et Polla Terentia, videtur adoptatus ab A. Terentio Varrone aliquo, scilicet avo materno vel avunculo.*

Frater Proculeii Dio 54, 3, Porphyrio ad Hor. carm. 2, 2, 5, frater item (Terentiae) uxoris Maecenatis Dio l. c. A. 717 Maecenatem comitesque eius Formiis hospitio excipit Horat. sat. 1, 5, 38 (si hic Murena intellegitur). Aedilis curulis cum L. Trebellio VI 1324 (nisi forte hic titulus est Varronis Murenarum patris et L. Trebellii quem aedilem memorat Cicero Phil. 6, 4, 11). A. 729 Salassos subegit Dio 53, 25, Strabo 4 p. 206; eo ipso loco, ubi castra habuerat, Augusta Praetoria condita Strabo l. c. Consul ordinarius a. 731 cum Augusto undecimum consule fasti Capitolini (in reliquis fastis consulatus tacetur, cf. infra). Augur Horat. carm. 3, 19, 11. Patronus Ptolemaeensium ex Cyrenaica XIV 2109 (quem t. tamen Borghesius refert ad patrem, cf. supra). Cum M. Primo (P 697) adesset, intempestive in Augustum invectus est Dio 54, 3 (sub a. 732, minus recte, cf. infra). Passim nimia dicendi libertate usus Dio l. c. Creditus cum Fannio Caepione in Augustum coniuravisse, in fuga comprehensus et paullo post occisus est Dio l. c. (item sub a. 732). [In mag. mort.] est; in eius locum (consul) factus [Cn. Calpurn]ius Piso fasti Cap. In ipso consulatu a. 731 Murenarum coniuratione detecta esse occisum ostendit id, quod in reliquis fastorum laterculis consulatus eius plane suppressus est, et pro collega Augusti procedit consul suffectus Cn. Piso. Memorant coniurationem Murenarum Strabo 14 p. 670, Vellei. 2, 91, 93, Seneca dial. 10, 4, 5 de clem. 1, 4, 6, Tac. a. 1, 10, Suet. Aug. 19. 56. 66, Tib. 8. Ad hunc Licinium creditur

datum carmen *Horat.* 2, 10. — Vix hic Varro qui obtinebat Syriam aliquanto ante a. 734 *Ioseph. ant.* 15, 10, 1, *bell.* 1, 20, 4; cf. infra sub Varrone.

- 75 TERENTIA uxor M. Tulli Ciceronis oratoris. Cf. *Drumann Gesch. Roms VI* p. 685 sqq. Videtur nupsisse Ciceroni a. 674 vel 675 vel etiam antea (*Drumann* p. 685), discessit ab eo a. 708 (*ib.* p. 691). Postea nupsit Sallustio Ciceronis inimico, tertio Messalae Corvino *Hieronymus adv. Iovinian.* 1, 48, quod vix credi potest, cf. *Drumann* p. 693, item infra sub M. Valerio Messalla Corvino (quae Vibio Rufo, qui floruit temporibus Tiberii, dicitur nupsisse Ciceronis uxor a Dione 57, 15, certe non haec fuit, potest fuisse altera Ciceronis uxor Publilia). Vixit annos CIII *Val. Max.* 8, 13, 6, *Plin. n. h.* 7, 158. Liberti fortasse eius memorantur *VI* 27261, cf. infra sub filio eius M. Tullio Cicerone.
- 76 Terentia, uxor C. Maecenatis *Seneca dial.* 1, 3, 11, *Suet. Aug.* 66, *Dio* 54, 19, *Dig.* 24, 1, 64 (concubina Maecenatis *schol. ad Hor. epod.* 3, 21 male), soror Murenarum *Dio* 54, 3 (ubi nomen non ponitur). Morositas eius; ab ea 'cotidiana repudia' patiebatur Maecenas *Seneca dial.* 1, 3, 10 (cf. praeterea supra sub Maecenate). Terentiam (hanc ut videtur) intellegendam esse apud Horatium *carm.* 2, 12, 13 sub nomine Licymniae traditur in scholiis quae dicuntur Acronis *ad Hor. sat.* 1, 2, 64, cf. *Kiessling ad carm.* 2, 12. Ei secretum de comperta Murenarum coniuratione (a. 731) prodidit Maecenas *Suet. l. c.* Augustus cum ea consuetudinem habuisse dicebatur (cf. *Dio* 55, 7); quos rumores ut vitaret a. 738 Augustus urbem reliquisse putabatur *Dio* 54, 19.
- 77 Terentia, Domitii (uxor): eius libertus A. Terentius Heracleo *VI* 5886. Fortasse femina nobilis, filia A. Terentii alicuius.
- 78 TERENTIA CA clarissima femina t. *Concordiensis V* 8672.
- 79 TERENTIA CLAUDIANA P. f., clarissima femina *VI* 1525.
- 80 TERENTIA FLAVOLA. Tituli urbani: *VI* 2130 (1). 2144 (2), *bull. comunale* 1883 p. 216 n. 614 (3), *ib.* n. 615 (4). Memoratur in actis ludorum saecularium anni 204, *eph. ep.* 8 p. 287 (5). Terentia Flavola (F[la]vola t. 5, Flavula t. 2) t. 1-5, virgo Vestalis maxima t. 1-4, anno 215 t. 1 (anno 204 nondum maxima sed maximae ut videtur proxima t. 5, cf. *eph. ep.* 8 p. 267 not. 2). Soror Terentii Gentiani t. 2, item Q. Lolliani Plautii Aviti t. 3. Cf. stemma propositum supra sub L. Lolliano Avito (vol. II p. 294).
- 81 Terentia Hispulla, Cn. f. (fortasse, ut coniecit Dittenberger, ex stirpe P. Terentii Hispanis, equitis Romani, quem memorat Cic. *ad fam.* 13, 65, 1, *ad Att.* 11, 10), mater L. Valerii Catulli, statua honorata una cum filio a populo Atheniensi *CIAtt.* III 619^b (p. 498); quem titulum incisum iudicat Dittenberger (propter Λoux-, non Λεoux-scriptum) versus finem saeculi p. Chr. primi.
- 82 Terentia Marcella: eius dispensator *VI* 9340. Fortasse femina nobilis.

- 83 Terentia Rufilla, Q. Terentii Rufi et Caeniae Verissimae filia *VI* 2135, virgo Vestalis a. 257 (vel adeo iam a. 255, vel a. 254) *VI* 2135; virgo Vestalis maxima *VI* 2141–2143, a. 300 *VI* 2141, a. 301 *VI* 2143.
- ALBIA TERENTIA.
- Iulius Teres.
- VM TEREVENTINVS.
- 83^a Tergilla, auctor adhibitus a Plinio in libris quibus de arboribus egit *Plin. h. n.* 1, 14, 15; de vinolentia M. Ciceronis (*consulis a.* 724) egit *ib.* 14, 147.
- 84 Terpnus, citharoedus clarus temporibus Neronis *Suet. Ner.* 20, *Dio* 63, 8, *Philostrat. vit. Apollon.* 5, 7. Productus etiam a Vespasiano *Suet. Vesp.* 19.
- TERRINVS GALLVS *Suet. Aug.* 63. Vide sub Cerrinio Gallo.
- IVNIA TERTIA sive TERTVLLA.
- VOLASENNIA TERTIA.
- C. Maesius Tertius.
- 85 Tertulla, concubina Augusti *Suet. Aug.* 69.
- 86 Tertulla, Afri (fortasse Cn. Domitii Afri, supra D 106) uxor: eius dispensator *VI* 9330.
- 87 Tertulla, avia paterna Vespasiani (uxor T. Flavii Petronis Reatini), quae Vespasianum educavit in praediis Cosanis *Suet. Vesp.* 2.
- 88 Tertulla: ei Ptolemaeus Hephaestio libros novae historiae dedicavit *Photius bibl. cod.* 90 (p. 196 Bekker).
- APPIA ANNIA REGILLA ATILIA CAUCIDIA TERTVLLA.
- Antonia Tertulla Valeria Asinia Sabiniana.
- ARRECINA TERTVLLA.
- DECIA TERTVLLA.
- Flavia Tertulla.
- HYDRIA TERTVLLA.
- IVLIA TERTVLLA.
- IVNIA TERTIA sive TERTVLLA.
- Trebicia Tertulla.
- 89 TERTVLLIANVS legatus pro pr. provinciae Moesiae inferioris sub Gordiano, non ante a. 241 nummi Marcianopolitanorum, alii cum Gordiani (*Mionnet I* 359, 35, suppl. II 109, 323, 324; *Brit. Mus. cat. Thrace etc.* p. 38, 80, *Mus. Berol. Beschr.* I p. 68 n. 62), alii cum Gordiani et Tranquillinae imaginibus (*Mionnet suppl. II* 113, 343 seq.; *Brit. Mus.* p. 40, 90, 91, *Mus. Berol.* p. 70 n. 72–76, alibi), inscripti ὁπ. Τερτυλλιανοῦ (*Τερτυλλιανοῦ nummus ap. Imhoofum adservatus*). — De M. Ulpio Tertulliano Aquila cogitaverunt nonnulli, cf. infra sub hoc.
- 90 Tertullianus, iuris auctor *Dig. ind. Flor. et alibi. Cf. supra sub Q. Septimio Florente Tertulliano.*
- Q. Septimius Florens Tertullianus.

- M. VLPIVS TERTVLLIANVS AQVILA.
- Metilia Tertullina.
- P. Me[tilius] Tertullinus.
- P. METHIVS TERTVLLINVS VENNONIANVS.
- VVLCACIVS TERTVLLINVS.
- 91 TERTVLLVS, a quo senatus consultum Tertullianum, quo statutum, ut hereditas liberorum ad matrem perveniret *Iust. inst.* 3, 3, *Dig.* 38, 17, *Ulpian. fr.* 26, 8, *Paulus sent.* 4, 9 *praescr.*, ad quod Paulus μονόβιβλον scripsit *Dig. ind. Flor.*, factum temporibus divi Hadriani *Iust. inst.* l. c. *Fortasse consul suffectus sub Hadriano.*
- 92 TERTVLLVS consul (suff. a. inc.) cum Maximo: ad hos consules rescriptum quoddam de computando spatio sex mensium lege Iulia de adulteriis praefinito citat *Ulpianus Dig.* 48, 5, 30 (29), 5. *Tertullum Borghesius opp.* 6, 247 coniecit esse *Scapulam Tertullum*, ad quem *Marcus et Commodus rescripserunt (Dig.* 1, 18, 14), cf. *supra sub Scapula Tertullo (S.* 192).
- 92^a TERTVLLVS consul *nota marmorarii*, *Ann. inst. arch.* 1870 p. 199, 325 = *Notizie degli scavi* 1893 p. 118. *Potest cogitari de Sex. Sulpicio Tertullo cos. a. 158, vel de Scapula Tertullo a. 195; vel rectius fortasse de Tertullo consule a. 410.*
- 93 TERTVLLVS, adulter Faustinae, deprehensus cum pranderet cum ea a M. Aurelio, nihilominus ab eo honoribus ornatus *vit. Marci* 29, 1 seq.
- 94 *[TER]TVLLVS (nomen incertum; traditur Iulius) vir clarissimus t. *Africanus semel descriptus VIII* 993.
- Ti. Cl(audius) Vibianus Tertullus.
- Q. FLAVIVS TERTVLLVS.
- C. Gavius Tertul[us] Peregrinus.
- INSTEIVS TERTVLLVS.
- L. INSTEIVS TERTVLLVS.
- M. IVLIVS AQVILLIVS TERTVLLVS.
- C. IVLIVS CORNVTVS TERTVLLVS.
- C. IVLIVS LEPIDVS TERTVLLVS.
- Q. IVLIVS STRABO TERTVLLVS FIRMIDIANVS.
- L. MVMMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERINVS CAVCIDIVS TERTVLLVS.
- L. NAEVIVS FLAVIVS IVLIANVS TERTVLLVS AQVILINVS.
- C. OVINIVS TERTVLLVS.
- SCAPVLA TERTVLLVS.
- SILIVS TERTVLLVS.
- SEX. SVLPICIVS TERTVLLVS.
- P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS SATVRNINVS ATILIVS BRADVANVS CAVCIDIVS TERTVLLVS.
- Modius Terventinus.
- C. Trebatius Testa.

— IMP. CAES. C. PIVS ESVVIVS TETRICVS.

— C. PIVS ESVVIVS TETRICVS CAESAR.

95 Tetrinius, latro, postulatus a populo (ad bestias ut videtur), sub Gaio *Suet. Cal. 30.*

96 GALEO TETTIENVS PETRONIANVS consul suff. mense Dec. a. 76 cum M. Fulvio Gillone *dipl. mil.* *Huius fortasse mater (ut coniecit Hirschfeld) [Pet]ronia C. f. [G]aleonis (sc. uxor) t. Asisinas XI 5511. Fortasse filius eius, certe ex eadem domo, Galeo Tettienus Severus, cf. infra. — Liberti ex hac domo Galeones Te[ttie]nii Eutychianus signo Daemoni et Modestus si[gn]o Eupori VI 18850; Gal. Tettienus Pardalas et Tettiena Galene XI 5372 (Asisii).*

97 T. TETTIENVS SERENVS (*tria nomina VI 163*), legatus Augusti (*provinciar ut videtur Lugdunensis*) sub finem imperii Vespasiani (Vespas. X cos. t., *aperto errore*) t. *prope Genavam rep. XII 2602.* Consul suff. cum C. Scoedio Natta Pinariano mense Iul. a. inc. VI 163 (*anno 83 hos consules tribuit Borghesius opp. 5, 311, sine idonea causa, cf. Mommsen ad III S. p. 1962 not. 4; ex XII 2602 hoc solum colligi potest, anno 83 vel ante annum 83 Tettieno in legatione successisse Cornelium Gallicanum; ceterum videtur consul fuisse ante Gallicanum, qui fasces tenuit mense Sept. 84.* Sodalis Augustalis cooptatus a. 92 VI 2984; in eius locum alius cooptatus a. 115 *ib.* — *Fortasse huius libertus T. Tettienus Felix, kalator pontificum et flaminum a. 101 VI 2184 v. 6 (ut Serenus etiam pontifex fuerit); item (nisi potius est idem) T. Tettienus Felix, Augustalis, scribe librarius aedilium curalium, viator aedilium plebis, accensus consuli X 531 (Salerni).*

98 GAL(EO) TETTIENVS SEVERVS maritus Anniae Quartillae, gener Appii Annii Marsi t. *Perusinus XI 1940. Cf. supra sub Galeone Tettieno Petroniano.*

99 C. Tettius, Petronia (Caetronia *epitome Paridis*) natus, infans a patre exhereditatus, decreto Augusti paterna bona obtinuit *Valer. Maximus 7, 7, 3. Possis suspicari non Tettium sed Tettienum dictum fuisse filium Petroniae, propter Tettienum Petronianum, supra n. 96.*

100 C. Tettius Africanus. *Tituli: Asisinas XI 5382 (1). Memoratur III 35 (2). C. Tettius Africanus t. 2, Africanus t. 1. C. f. t. 1. Tribu Ouf. t. 1. Praef. vigilum ib. Praefectus annonae ib. Praefectus Aegypti (Ayg. pro Aeg. t. 2) t. 1. 2, d. 12 Febr. a. 82, quo uxor eius Funisulana Vettulla Memnonem audiit t. 2.*

101 Tettius Caballus, scurra ut videtur *Martial. 1, 41, 17. 20.*

102 TETTIVS IVLIANVS (*sic dipl. mil., item Tac., nisi quod Titus Iulianus scriptum est Tac. h. 4, 39, Iulianus et Titius 1, 79.* A. 69 legatus legionis septimae Claudiae in Moesia *Tac. h. 1, 79. 2, 85. Auctore Othone consularibus ornamentis donatus ob res contra Sarmatas bene gestas Tac. h. 1, 79. Cum exercitus Moesiae in Vespasiani partes transisset, Aponius Saturninus, Moesiae rector, ob similitates, quibus*

causam partium praetendebat', misit centurionem, ut eum interficeret; sed Iulianus periculum evasit et Moesia excessit, suscepitque iter ad Vespasianum, quod tamen per varias moras traxit *Tac. h. 2, 85*. Praetura quam acceperat in a. 70, kal. Ian. ei a senatu ablata, quod legionem in partes Vespasiani transgredientem deseruisset *Tac. h. 4, 39*; eadem mox ei reddita, postquam compertum, ad Vespasianum eum confugisse *ib. c. 40*. A. 83 mense Iun. consul suffectus cum Terentio Strabone Erucio Homullo *dipl. mil. III S. p. 1962*. — Hunc esse Iulianum (*I 53*), qui Dacos vicit sub Domitiano (*Dio 67, 10*) eundem autem fratrem Etruscae, virum consularem, cui (imperante Domitiano) victoriam de Dacis obligasse narrat, nomine non posito, *Statius silv. 3, 3, 115 seq.*, coniecit *Gsell mélanges de l'école fr. de Rome 8, 1888 p. 78* (Tettium aliquem Etruscum reperiri *IX 1455, 2, 23*, eumque videri fuisse ex eadem domo).

103 L. TETTIVS NONIVS CAECILIVS LYSIAS clarissimus puer, immature defunctus *t. urbanus ap. Fabrettium 382, 207*.

104 P. TETTIVS RVFVS TONTIANVS P. f., quaestor tribunus plebis, praetor; titulis honoratus Atinae ab Atinatibus urbanis *X 5060*, item a legione vicesima *X 5059* (primis ut videtur Augusti temporibus). — Eiusdem ut videtur P. Tetti Tontiani *disp. VI 9319* (qui *t. positus est anno 749*).

105 Tettia Materna, uxor L. Iulii Longini procuratoris Aug. (Corsicae?) *t. Aleriensis X 8036*.

— VETVRIA GRATILLA THAIS.

106 Thalamus puer, tonsor Neronis *Martial. 8, 52, 2* (vix hic Thalamus Caesaris *VI 11931*).

107 Thallus, Caesaris alicuius natales celebrat, avi vestigiis insistere eum ait *Anth. Pal. 6, 235* (Caesar videtur significari Germanicus, et carmen scriptum esse inter annos p. Chr. 4–14; Gaii vel Lucii Iulia natorum Augustus dici debuerit pater, non avus). Fortasse idem Antonius Thallus (civitatem scilicet nactus per Antoniam Germanici matrem, cf. *Jacobs Anth. Gr. XIII p. 956*), cuius carmen de puella quadam immature defuncta *Anth. Pal. 7, 188*; Thallus Milesius *ib. 6, 91. 7, 373. 9, 220*; plangit adulescentes duos Mileto oriundos, in Italiam ad agonem aliquem profectos ibique defunctos *7, 373*.

108 Thallus, Augusti servus a manu, quod epistulam prodidit, supplicio affectus *Suet. Aug. 67*.

109 Thallus L. Avillii Plantae servus *VI 621*, agitator *ib.*, anno 90 *ib.*, factionis russatae *VI 10048, 14*, inter celebres agitatores temporis sui *Martial. 4, 67, 5*. Cf. *Friedländer Sitteng. 2^e p. 513 seq.*

110 Theagenes, philosophus Cynicus, Patris oriundus *Lucian. de morte Peregrin. c. 36*, Romae declamare solebat in gymnasio Traiani *Galenus θεραπειν. μεθόδου 13, 15* (*X p. 909 Kuehn*). Admirator Peregrini, cui adstitit cum is sua sponte obiret Olympiae, et cuius laudes populo exposuit *Lucian. de morte Peregr. c. 3. 5. 7. 14. 21. 24. 25*.

30. 31. Obiit Romae ex tumore quodam, male curatus ab Attalo medico methodico, frustra Galeno meliora suadente *Galen. l. c. p. 909-915*. Nec servus neque uxor ei erat (vel certe aderat cum moreretur) *Galen. p. 915*. (Propter amicam quandam Megaris oriundam se interfecit *Lucian. καταπλ. ἡ τόραννος c. 6, odiose; vix alius intellegitur*). — Alius Theagenes, quem audiit Herodes Atticus *Philostrophus vit. soph. 2, 1, 14*.
- 111 Themiso, ex Laodicea Syriae *Galen. XIV p. 684*, medicus, auditor Asclepiadis *Plin. h. n. 29, 6, Galen. l. c.*, cuius placita procedente vita mutavit *Plin. l. c. cf. Sen. ep. 95, 9*, primus auctor sectae methodicae *Galenus θεραπευτικῆς μεθόδου 1, 4. 7. 9; 4, 4 (X p. 35. 52. 76. 268 ed. Kühn), εἰσαγωγή ἡ ἰατρὸς c. 4 (XIV p. 684 ed. Kühn)*. Summus (medicinae) auctor *Plin. h. n. 14, 114*. 'Archiaters illius temporis' *schol. ad Iuv. 10, 221*. Auctor Plinii *Plin. h. n. 1, 11. 14. 15*. Citatur *ib. 14, 114. 25, 58*. Memoratur *Seneca ep. 95, 9*; nomen eius positum *Iuven. 10, 221*. *Cf. praeterea Galen. ed. Kühn VII p. 307. IX p. 476. XI p. 783. XII p. 782. XIII p. 40. 158. 162. 1009. XVIII 1 p. 256. 271. XIX p. 711*. Magnus archiaters scripsit περὶ τῶν ἐφευρημένων μετὰ τοῦς Θεμίσωνος χρόνους *Galen. περὶ διαφορᾶς σφυγμῶν (VIII p. 640. 641 Kühn)*. *Cf. praeterea infra sub Thessalo*. — Eiusdem nominis servus Apulei medicinae non ignarus *Apul. apol. c. 33. 40 (alius Themiso medicus ib. c. 48)*.
- 112 Theo, maritus Thermutis, cuius liberto Harpocrate iatralipte usus est *Plinius Plin. ep. ad Trai. 5*.
- 113 Theo, amicus Plutarchi *Plut. q. conv. 1, 4 p. 620^A, de EI apud Delphos p. 386^D, non posse suaviter vivi p. 1086^E seq., grammaticus q. conv. 1, 9. 8, 8 p. 626^E seq. 728^F, de facie in orbe Lunae p. 923^F, cf. de Pythiae oraculis p. 395 seq.* In convivio apud Mestrium Florum *q. conv. 1, 9*. Filii eius *q. conv. 6, 4. 6, 6 p. 724^D. 726^A*, soror eius *consol. ad uxorem p. 610^C*. Non diversus putatur Theo Smyrnaeus, cuius extat liber de rebus mathematicis ad legendum Platonem utilibus (ed. *Hiller Lips. 1878, Dupuis Paris. 1892*) et ad quem pertinet *CIG. 3198 (quamquam illum Aegyptium fuisse videtur colligi posse ex Plut. de facie orbe p. 939^C), cf. Giese de Theone grammatico (Monast. 1867 p. 6 seq.)*. Diversi Theo grammaticus, cui successit Apio in cathedra ut videtur Alexandrina (*Suidas s. v. Ἀπίων*), cuius reliquias conguessit *Giese l. c.*, *cf. praeterea sub eo qui sequitur; Aelius Theo, cuius extant progymnasmata (ap. Spengel Rhet. Graec. II p. 57 seq.)*.
- 114 Theo, rhetor *Quintil. 3, 6, 48*. Fortasse Theo Alexandrinus, qui teste *Suida s. v.* scripsit περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν, *cf. Giese de Theone grammatico p. 5 (nisi potius est unus eorum qui praecedunt)*.
- M. AELIVS AVRELIVS THEO.
- Luttienus Theon.
- Ulpius Theo.

- 115 Theoclia, Severi Alexandri soror, quam is Maximino iuniori in matrimonium dare cogitabat *vit. Maximin. 29, 1. 2 (suspect.)*.
- 116 Theoclius, 'Caesareanorum temporum scriptor', quid de Aureliano nondum imperium adepto rettulerit *vit. Aurel. 6, 4*.
- 117 Theocritus, Caesaris servus, aliquando (Aelii) Saoteri παιδικά; pantomimus, a quo saltare Caracalla didicit; Romae explosus Lugduni placuit; apud Caracallam tantum potuit ut nihil prae eo essent praefecti praetorio *Dio 77, 21 (Xiph. suppletus ex exc. Val.)*. A Caracalla cura expeditionis Armeniacae ei commissa (στρατιάρχης καὶ ἑπαρχος ἐγένετο *exc. Val.; cf. Mommsen ad III S. 6809 fin.*), qua occasione multa turbavit, Flavium Titianum, procuratorem Alexandriae, interfici iussit; ab Armeniis fugatus *Dio l. c. Diversus videtur Aurelius Theocritus, de quo v. infra sub Titaniano*.
- 118 Theodorus, Tarsensis, in cuius locum Areum procuratorem (διοικητήν) in Sicilia constituit Augustus *Plut. apophtheg. p. 207 B*.
- 119 Theodorus, rhetor, Gadareus *Strabo 16, 2, 29 p. 759, Quintil. 2, 15, 21. 3, 1, 17, Suet. Tib. 57, Theo progymnasm. 12, 2, Suidas s. v. (origine servili Suidas)*, sed Rhodium se dici maluit *Quintil. 3, 1, 17*. Nobilissimus artis rhetoricae praeceptor *Hieronimus chron. ad a. Abr. 1984 (a. u. c. 721)*. Praeceptor Tiberii *Suet. Tib. 57, Suidas, cf. Seneca suas. 3, 7, etiamtum pueri Suet. l. c.* Romae disputavit una cum Potamone et Antipatro *Suidas (ubi quae adhaerent, aliena sunt); eam disputationem habitam esse anno 725 vel 726 coniecit Cichorius Rom. u. Mytilene p. 62. 63*. Eum studiose audisse Rhodi, cum in eam insulam se recepisset (a. u. c. 748—757), dicebatur Ti. Caesar *Quintil. 3, 1, 17*. Scripsit non pauca *Quintil. 3, 1, 18*. 'Ars Theodori' *Iuvenal. 7, 177*; memoratur *Seneca contr. 2, 1, 36; Dio Chrysost. or. XVIII (περὶ λόγου ἀσκήσεως) p. 480 Reiske, II p. 254 ed. de Arnim*. Citatur *Quintil. 2, 15, 21. 3, 6, 2; 36; 51. 3, 11, 3. 4, 1, 23. 5, 13, 59; Fronto p. 46. 159 ed. Naber; Longin. περὶ ὕψους 3, 5, Theo progymnasm. l. c., Anonym. τέχνη ῥητορικὴ ap. Spengel rhet. Graec. I p. 434, 25 (= I 2 ed. 2 p. 361, 1) cct.* Discipulus eius Hermagoras *Quintil. 3, 1, 18*. Ab eo 'Theodorei' *Quintil. 3, 1, 18 cf. 2, 11, 2. 3, 3, 8. 4, 2, 32, Seneca suas. 3, 7; Theodori schola Quintil. 3, 11, 26, ἡ Θεοδοῦρου αἵρεσις Strabo 13, 4, 3 p. 625. Cf. C. W. Piderit de Apollodoro Pergameno et Theodoro Gadarensi rhetoribus [Marb. 1842]*.

— M. VLPIVS OFELLIUS THEODORVS.

- 120 Theodotus, dux Gallieni, Aemilianum apud Aegyptum conflictu habito cepit *vit. Gallien. 4, 2, trig. tyr. 22, 8. 26, 4 (vit. Gallicen. 4, 4 neque Theodoti neque Theodori nomen extat)*. Frater eius Camisoleus natione Aegyptius *trig. tyr. 26, 4*. Gallienus cum Theodoto vellet imperium proconsulare decernere, a sacerdotibus est prohibitus, qui dixerunt, fasces consulares ingredi Alexandriam non licere *trig. tyr. 22, 10*. — Fortasse hic Theodotus, inter eos qui Memorem, rebus

novis studentem, interfecerant temporibus Gallieni *continuator Dionis* (*exc. Vat., Dio ed. Dindorf V p. 220*).

- 121 Theodotus, puer ut videtur delicatus, cuius amore captus M. Aurelius adulescens, nihilominus eum non tetigit (memoratur una cum Benedicta) *M. Anton. εἰς ἑαυτόν 1, 17*.

— Iulius Theodotus.

- 122 Theogenes, mathematicus, quem Octavius puer Apolloniae consuluit *Suet. Aug. 94*.

- 123 THEONIS, Ti. Claudii Hermiae (*supra C 709*) clarissimi viri filia, Ti. Claudii Dracontis clarissimi viri soror *t. Ephesius Greek inscriptions in the British Museum III p. 200 n. DLXII*.

- 124 Theophanes, Bithynus, dux factionis eius, quae (a. 103 vel 104) Iulium Bassum proconsulem reum fecit; ipse praesens coram senatu accusationem peregit *Plin. ep. 4, 9, 3. 5. 14. 20*.

- 125 Theophanes, leg. p. p. (*sic restituit Mommsen, in plerisque apographis est leg. IP, in uno leg. IG, in uno leg. PB*) *t. Zoravae in Trachonitide rep. III 125 p. 970 = CIG. 4566 = Waddington n. 2487. Vere legatus si fuit (ut putat Mommsen), legatus fuit provinciae Arabiae, ut demonstrat mentio legionis tertiae Cyrenaicae in eodem t., non ante Septimium Severum, qui regionem illam Arabiae videtur attribuisse. Omnino diversus M. Pompeius Macrinus νεός Theophanes, cf. supra sub hoc (P 475).*

— [M. P]OMPEIVS MACRI[NV]S NEOS THEOPHANES.

— M. Pompeius Macrinus Theophanes.

- 126 Theophila, femina quae Graeca doctrina excelebat, 'promissa' Cassio (Rufo) *Martial. 7, 69. Num recte putetur uxor Cassii, nescio.*

- 127 THEOPHILVS, qui postea Sedatus *Aristides or. XXVI (t. 1 p. 506 Dindorf). Vide supra sub Sedato.*

- 128 Theophilus, Athenis ab Areopago falsi damnatus, contra preces Cn. Pisonis *Tac. a. 2, 55*.

- 129 Theophilus, Aug. l., procurator (in Lycaonia) *Bull. de corresp. hellén. 1886 p. 502*.

— F(LAVIVS) VAL(ERIVS) THEOPOMPVS ROMANVS.

- 130 Theopropus, Rhodius, vicit Olympiae; pater senatorum *t. Olympiacus Kaibel ep. Gr. 934; cf. Hiller v. Gärtringen ad inscr. Rhodi n. 959, item supra sub Ti. Claudio la Theopropo (C 826).*

— TI. CLAVDIVS LA THEOPROPVS.

— MINVCIVS THERMVS.

— Minucius Thermus.

- 131 Thermusa, ancilla Italica formosissima, a Iulio Caesare (*sic Ioseph., debuit nominare Augustum*) Phraati dono missa, Phraatis primum paellex, deinde uxor, Phraatacis mater, marito persuasit, ut filios ex iustis uxoribus susceptos Romam mitteret; deinde una cum filio Phraati insidias struit *Ioseph. ant. 18, 2, 4. Videtur una cum filio*

regnavisse, si quidem haec θεά Οὐρανία Μοῦσα βασίλισσα, quae una cum rege Parthico (cuius nomen solito more non enuntiatur) apparet in nummis cuspis annis *Sel.* 313–315 (= p. Chr. 1–4), ap. *Longpérier chronologie des Arsacides* p. 75, *Gardner Parthian coinage* p. 45. 46 cf. p. 10 (primus nummum huius generis recte legit et huc rettulit *Viscontius*) (Musae nomen ei inditum coniecit *Hirschfeld* a similitudine prioris nominis). Dicebatur cum filio consuetudinem habuisse *Ioseph. l. c.* Filio nupsisse more barbarorum putat v. *Gutschmid Gesch. Irans* p. 118.

131^a Thermutis, Theonis (uxor), Aegyptia, patrona Harpocratis, quo iatralipta usus est *Plinius Plin. ep. ad Trai.* 5.

131^b Thessalicus (nomen videtur esse, non origo significari), Marcelli Aesernini (C 741) libertus, sed qui potentiae causa libertis Caesaris se adoptaverat, spado, praedives; temporibus Claudii platanorum quoddam genus in Italiam transtulit *Plin. h. n.* 12, 12.

132 Thessalus, Trallianus *Galen. XIV* p. 684, medicus, princeps sectae methodicae *Galen. πρὸς Θρασύβουλον περὶ ἀρίστης αἰρέσεως c. 26* (*I* p. 176 *Kühn*), post Themisonem sectam methodicam stabilivit *Galen. XIV* p. 684 cf. *X* p. 35. 52. 76, principatu Neronis *Plin. h. n.* 29, 9. 'Cuncta placita delevit, rabie quadam in omnis aevi medicos peroravit' *Plin. l. c.* cf. *Galen. θεραπευτικῆς μεθόδου 1, 2* (*X* p. 7 seq. ed. *Kühn*). Epistula eius ad Neronem *ib.* Divites Romae adulatus est *ib.* 1, 1 (*X* p. 5). Professus sex mensibus medicinam se docturum multos discipulos nactus est *ib.* Acriter in eum invehitur *Galenus* *θεραπευτ. μεθόδου 2, 6. 3, 2. 3, 4. 3, 7. 4, 4. 5, 1. 5, 10. 5, 15* (*X* p. 124. 162 seq. 194. 208. 250 seq. 305. 348 seq. 379) *et.*; 'οἱ ἀμέθοδοι Θεσσαλικοὶ' *ib.* 3, 7. 5, 3. 5, 15 (p. 204. 319. 381), *commentar. in Hippocr. περὶ διαίτης ὀξέων νοσημάτων 4, 17* (*XV* p. 763), *adv. Iulianum c. 5* (*XVIII* 1 p. 271 ed. *Kühn*). Memoratur *Galen. πρὸς Θρασύβουλον περὶ ἀρίστης αἰρέσεως c. 39* (*I* p. 205), *περὶ κρίσεων 1, 4* (*IX* p. 558), *περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ γένη 1, 4* (*XIII* p. 375. 391 seq.), *περὶ κράσεως κ. δυν. τῶν. ἀπλῶν φαρμάκων 3, 9. 5, 13. 25* (*XI* p. 559. 749. 782. 783), *adv. Iulianum c. 1. 3. 5. 8* (*XVIII* 1 p. 247 seq. 256. 269 seq. 288 seq.). Sepultus ad viam Appiam; monumento suo iatronicen se inscripsit *Plin. h. n.* 29, 9.

133 Thestylus, puer formosus, celebratus carminibus Voconii Victoris *Martial.* 7, 29, 1 cf. 8, 63, 1.

— Vibia Thisbe.

— C. THORANIVS v. C. Toranius.

134 THORIVS FLACCVS. Oriundus Lanuvio, unde et alios Thorios oriundos fuisse constat (cf. *CIL. XIV* p. 192), cum Nicomedienses in nummo (ap. *Eckhel* 2, 400 = *Mionnet suppl. V* 168, 977, melius ap. *Fiorelli catal. mus. Neap. numm. Graec.* p. 167 n. 7821) in eius honorem insculpserint Iunonem Lanuvinam. — Proconsul Bithyniae sub Augusto nummi Nicomediensis ap. *Mionnet II* 466, 303 (item *Brit. Mus. catal. Pontus*

Paphlag. Bith. p. 179, 5), Nicaenus ap. Mionnet II 450, 211 cum Augusti capite, inscripti ille ἐπὶ ἀνθυπάτου Θωπίου Φλάκκου, hic ἐπὶ ἀνθυπάτο(υ) Θωπί(υ) (etiam in alio nummo Nicomediensi, qui loco capitis Augusti Iunonem exhibet, cf. supra, non extat nisi ἐπὶ ἀνθυπάτου Θωπίου). Nummum Nicomediensem qui caput Augusti exhibet cusum esse circa annum 726 coniecit Cavedonius ann. inst. arch. 1850 p. 198, collato nummo Augusti Latine inscripto cuso anno 726 ap. Cohen 1 ed. 2 p. 298 n. 218, quem et ipsum Nicomediae cusum esse coniecit (in utroque nummo est Pax dea); ut Thorius Flaccus proconsul fuerit circa annum 726; sed res incerta est. — Fortasse huius Flacci Thori pistor VI 9732.

- 135 Thothorses, rex Bospori ab anno aer. Bosp. 575 – 604 (278/9—307/8 p. Chr.), successor Tiranis (*infra* n. 174) nummi ap. Koehne *musée Kotschoubey II* p. 357 seq., Oreschnikov *catal. numm. Uvarovii* p. 118, inscripti βασιλέως Θοδόρσου vel Θοδώρου. Cf. Latyshev *inscr. Ponti Eur. II praef. p. III.*

135^a Thrasea, chirurgus Scribonius Largus 204. 208.

— P. CLODIVS THRASEA PAETVS.

— L. VALERIVS MESSALLA THRASEA PRISCVS.

- 136 Thrasybulus, mathematicus, amicissimus Severi Alexandri *vit. Alex. 62, 2.*

— Eunia Thrasylla.

- 137 Thrasyllus, mathematicus *Suet. Tib. 14, Gai. 19*, cuius consilio utebatur Tiberius et ante principatum et princeps *Dio 55, 11. 57, 15.* Eum ut sapientiae professorem contubernio admoverat Tiberius *Suet. Tib. 14* ('multarum artium scientiam professus postremo se dedit Platonicae sectae, ac deinde mathesi, qua praecipue viguit apud Tiberium' *schol. Iuv. 6, 576*). Ab eo Rhodi (a. u. c. 748—755) Chaldaeorum artem didicit Tiberius *Tac. a. 6, 20 cf. Dio 55, 11.* Quomodo Tiberius, peritiam eius experiri volens, eum Rhodi in mare praecipitare voluerit *Tac. a. 6, 21, Suet. Tib. 14, Dio 55, 11 (Zonar. 10, 36), schol. Iuv. 6, 576* (quem dolum cum praesensit, fugit *schol. Iuv. minus accurate*). A Tiberio inter intimos amicos receptus *Tac. a. 6, 21*, familiariter vixit cum Tiberio *schol. Iuv. l. c.* Ut amicus Tiberii memoratur *Iulian. ep. ad Themistium p. 265C; Themist. or. V. XI p. 76. 173 ed. Dindorf* (Caesaris Augusti comes *ib. VIII p. 129, minus accurate*). A. p. Chr. 14 in convivio Augusti ut Tiberii comes *Suet. Aug. 98.* Tiberio spem longioris vitae fecit *Suet. Tib. 62, Dio 58, 27.* Vaticinium eius de Gaio *Suet. Gai. 19.* Defunctus a. 36 *Dio 58, 27.* Memoratur *Iuv. 6, 576.* — Fortasse hic (ut coniecit Hirschfeld), nempe civitatem adeptus per Tiberium ante huius adoptionem, Ti. Claudius Thrasyllus, cuius libertus *III S. 7107 (Smyrnae).* — Filius eius Neronis imperium (*Agrippinae ut videtur*) praedixit *Tac. a. 6, 22 cf. 14, 9.* — Scripta quaedam reliquit, per quae famam suam

vindicavit *Iulian. l. c.* Ut scriptor de mathematica et musica memoratur *Porphyr. vit. Plotin. c. 20, et alibi. De aliis scriptis Thrasylli, sed nescio num huius, cf. Müller fr. hist. Graec. III p. 501 seq.*

— Iulius Threptus.

138 Thucydides, a Martio Vero iussus Sohaemum deducere in Armeniam *Suidas s. v. Μάρτιος ex Dione. Nomen mirum; expectaveris nomen vere Romanum.*

139 Thumelicus (sic *Strabo*; nomen non posuit *Tac.*; egit de nomine *Much Zeitschr. f. deutsches Alterthum 35, 1891 p. 368*), Arminii et Thusneldae filius, in captivitate natus a. 15 *Tac. a. 1, 58.* Triennis (re vera tertium annum modo ingressus) ductus in triumpho Germanici (a. 17) *Strabo 7, 1, 4 p. 292.* Educatus Ravennae *Tac. l. c.* 'Quo mox ludibrio conflictatus sit', memoraturum se promittit Tacitus *l. c.* (Defunctus inter a. 29 et 31, aut inter a. 37 et 47, quorum temporum non habemus narrationem Taciti); defunctus erat, cum anno 47 gens Cheruscorum regem a Claudio peteret *Tac. a. 11, 16.*

— (VIBIVS) VISCVS THVRINVS.

— Q. OCTAVIVS VOLVSIVS THVSCEN[IVS] ...

140 Thymele, mima *Martial. 1, 4, 5, Juvenal. 1, 36. 6, 66. 8, 197.*

141 Thusnelda (Θουσνέλδα *Strab.*; nomen non ponit *Tac.*; cf. de nomine *Much Zeitschr. f. deutsches Alterthum 35, 1891 p. 367*), Arminii uxor *Strabo 7, 1, 4 p. 292*, Segimundi soror (Segestis filia) *ib.*; eam antea alii pactam Arminius rapuerat *Tac. a. 1, 55.* A. 15 a patre Romanis tradita *ib. c. 57.* Gravida eo tempore *ib.*; magnus animus eius *ib.* Virilis sexus stirpem edidit (*Thumelicum*) *ib. c. 58.* Ducta in triumpho Germanici *Strabo l. c.*

— *Thyncanius *vit. Gord. 14. 7. V. Tynchanus.*

141* Thyraus, Caesaris libertus, a. 724 cum secretis mandatis ad Cleopatram missus *Dio 51, 89.*

— L. MARIVS VEGETIVS LVCANVS TIBERENVS.

— ...IA ASINIA [CLA]VDIA TIBERIA ...ATIA STATILLA PAVLLINA IVLIANA PHILIPPA.

142 TIBERIANVS praeses Palaestinae primae (ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους) sub Traiano *Io. Antiochenus fr. 111 ap. Müll. fr. h. Gr. IV p. 580 (exc. de virt.) = Suidas s. v. Τραιανός; Malalas l. XI p. 273 ed. Bonn.,* Traianum consuluit de poenis Christianorum *Io. Ant.,* eo tempore quo Traianus Antiochiae degens bellum contra Parthos parabat, i. e. a. 114 *Malalas l. c.*; epistula eius (ficticia) ad Traianum de Christianis *ib.* Incertum num vere fuerit legatus Iudaeae; *Palaestina prima aevo demum labente constituta.*

143 Lucius Tiberianus (*Lucii nomen fortasse corruptum*): rescriptum divorum fratrum ad eum *Ulpianus libro octavo de officio proconsulis (Dig. 48, 18, 1, 3).*

— L.(?) ARADIVS ROSCIVS RVFINVS SATVRNINVS TIBERIANVS.

— M. Aur(elius) Tiberianus.

— AVTRONIVS TIBERIANVS.

— C. IVNIVS TIBERIANVS.

144 *TIBERIVS (*nomen corruptum*), proconsul Africae, sacerdotes Saturni qui infantes immolaverant supplicio affecit *Tertullian. apol. c. 9. Proconsul fuit fortasse non multo ante Tertulliani tempora, cum famam eius rei usque ad sua tempora duravisse significet Tertullianus.*

— Albius Tibullus.

— C. OCTAVIVS TIDIUS TOSSIANVS L. IAVOLENVS PRISCVS.

— C. *Sofonius Tigellinus (*v. etiam Addend.*).

145 Tigellius Hermogenes (Tigellius *sat. 1, 10, 90*, Hermogenes Tigellius *1, 4, 72. 1, 10, 80, praeterea Hermogenes*), cantor atque modulator *Horat. sat. 1, 3, 29. 1, 9, 25*, irrisus ab Horatio *ib. 1, 4, 72. 1, 10, 18. 90.* — Diversus Tigellius Sardus, et ipse cantor, quem memorant *Cic. ad fam. 7, 24, Calvus ap. Porphyry. in Horat. sat. 1, 3, 4* (*nihilominus confusus cum illo a Porphyryone, cf. Kiessling ad Hor. l. c.*).

146 Tigidius(?) Perennis. — Ἡπερίνιος Graeci, Perennis *vit. Comm. 5 seq., vit. Pert. 3*; Tigidius *vit. Comm. 4, 7*, ubi idem videtur significari, *cf. infra. In t. Lusitano II 258 cf. p. 693*, qui non ad hunc spectat, sed fortasse ad filium eius aut ad alium eiusdem familiae, Resendius auctor suspectae fidei legit Cestius Acidius Perennis, alius auctor L. Tulcidius Perennis.

Ex Italia oriundus *Herod. 1, 8, 1*, vir militaris *ib.* Praefectus praetorio cum (Tarrutenio) Paterno, quo tempore M. Aurelius defunctus est *vit. Comm. 14, 8* (praefectus praetorio factus a Commodus *Herod. l. c., minus accurate*). Collega (Tarrutenii) Paterni (in praefectura) *Dio 72, 10*. Paternum subvertit per ambitionem *ib.* (Instigante Tigidio Paternus a praefecturae administratione summotus *vit. Comm. 4, 7*, ubi Tigidii nomine hunc significari coniecit O. Hirschfeld *Veric. p. 228*). Praefectus praetorio post Paternum *Dio 72, 9*, praefectus praetorio solus *Herod. 1, 9, 10*. Summa potentia eius; imperii curas ei permisit Commodus *Dio 72, 9. 10* (*Zonar. 12, 4, Herodian. 1, 8, 2, vit. Comm. 5*. Virtutes eius; incorruptus adversus pecuniam *Dio 72, 10* (*aliter vit. Comm. 5, 6. 13, Herod. 1, 8, 2. 8*). Inimicus Pertinaci, quem iussit in Liguriam secedere (*a. 182*); cui post triennium, occiso Perenne (*a. 185, cf. infra*), Commodus satisfacit *vit. Pertin. 3, 3 seq.* Victorino (*C. Aufidio Victorino, supra A 1160*) pepercit *Dio 72, 11.* — Inquit in Apollonium christianum *Euseb. h. eccl. 5, 21 ex actis martyrii; acta martyrii Apollonii quae extant Armeniace* (ubi Terentius dicitur pro Perenne), *cf. Harnack Sitzungsber. der berl. Akad. 1893 p. 728, Mommsen ib. 1894 p. 497 seq.* — Filios suos adolescentes ad regimen legionum Illyrici promovet *Herod. 1, 9, 1. 4* (imperium sibi paraturus *ib.*). Res in Sarmatia per alios duces bene gestas in filium suum Perennis referebat *vit. Comm. 6, 1. Huius fortasse filii nomen*

(ut coniecit *Borghesius*) erasum in titulis ad Danuvium non longe ab Aquinco positus a. 185 III 3385. III S. 10312, ut legatus Pannoniae inferioris fuerit anno 185 (etiam rasuram in t. Carnuntino III S. 11157 huc rettulit *Hirschfeldius*). Ad alterum e filiis fortasse spectat t. *Lusitanus* II 258, cf. *supra*. Irati ei milites exercitus Britannici Romam profecti ad exitium eum a Commodus exostulaverunt, quasi imperium filio pararet *Dio* 72, 9 (*Zonar.* 12, 4) cf. 72, 13, 1, vit. *Comm.* 6, 2; 'hostis appellatus lacerandusque militibus est deditus' vit. *Comm.* l. c., *Dio* l. c. (paullo aliter mortem *Perennis* narrat *Herod.* 1, 9, 8), anno 185, siquidem occiso *Perenne* Commodus appellatus est Felix vit. 8, 1 (de *Felici* cognomine a Commodus a. 185 adsumpto cf. *Eckhel* 7, 135; anno 186 caedem *Perennis* tribuit *Tillemont* propter agonem *Capitolinum* ab *Herod.* 1, 9, 2 memoratum). Cum eo uxor et soror et duo filii perierunt *Dio* l. c. (unius tantum filii caedem memorat vit. *Comm.* 6, 4; filius eius falsis litteris illectus, ut relicta provincia in Italiam proficisceretur, ibique interfectus *Herod.* 1, 9, 9). Successit ei in potentia *Cleander* *Dio* 72, 12, vit. *Comm.* 6, in praefectura *Niger* ib. 6, 6.

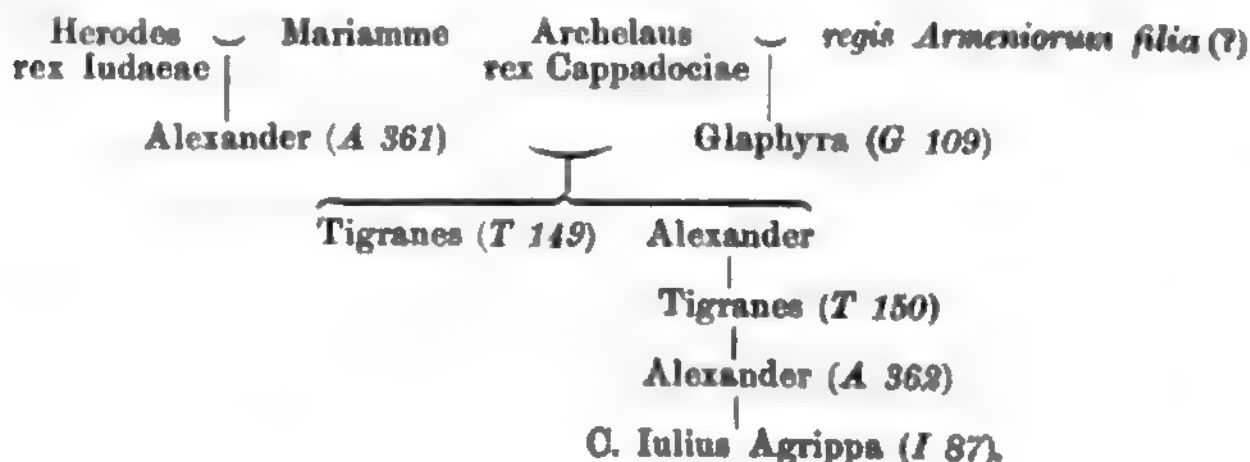
- 147 Tigranes, rex Armeniae (II): Artavasdis regis (*Armeniae*) filius, Tigranis regis nepos *mon. Ancy.* 5, 26, *Ioseph. bell.* 15, 4, 3, Artaxis sive Artaxiae (*supra* A 961) frater minor *Ioseph.* l. c. cf. *Dio* 54, 9. Una cum patre et fratribus a M. Antonio in Aegyptum missus *Ioseph.* l. c. Capta Alexandria ab Augusto Artaxi fratri (iam regi Armeniae) quamvis petenti non remissus *Dio* 51, 16 (ubi nomen non ponitur). Romae degit *Dio* 54, 9. A. 734 arcessitus ab Armeniis *Dio* l. c., et, cum interfectus esset Artaxes, in regnum deductus a Ti. Nerone *mon. Ancy.* 5, 27, *Tac. a.* 2, 3, *Dio* l. c., *Ioseph.* l. c., *Suet. Tib.* 9, *Vell.* 2, 94 (ubi errore Artavasdes ponitur pro Tigra-ne) cf. 122 (ubi nullum regis nomen ponitur). Βασιλέως μεγάλου Τιγράνου φιλέλλην[ος] nummus ap. *Langlois num. de l'Arménie* p. 37. Non diu regnavit *Tac. a.* 2, 3, defunctus certe ante annum 748 *Zonar.* 10, 35 cf. *Dio* 55, 9. Regnum reliquit filio filiaeque 'sociatis more externo in matrimonium regnumque' *Tac.* l. c. (cf. sub eo qui sequitur).

- 148 Tigranes, rex Armeniae (III). Hic videtur filius eius qui praecedit, quem una cum sorore eademque uxore patri successisse narrat *Tac. a.* 2, 3. Rex Armeniae una cum sorore Erato nummi ap. *Langlois num. de l'Arménie* p. 39 inscripti βασιλεὺς βασιλέων Τιγράνης (vel βασιλεὺς μέγας νέος Τιγράνης), Ἐρατὴ βασιλέως Τιγράνου ἀδελφή. Videtur institutus esse a factione Parthica, *Mommsen ad mon. Ancy.* 3 p. 113. Artavasde (scilicet eo quem Romani contra eum regem fecerant, *supra* A 956) defuncto, legatos ad Augustum misit, cum antea id facere noluisset, regnum scilicet ab eo petens; Augustus iussit eum bono animo esse et in Syriam ad C. Caesarem venire *Dio exc. de leg.* (ed. *Dind.* 5 p. 237). Perit bello contra quosdam barbaros commisso (a. 754 vel paullo ante) *Dio* 55, 10^a.

149 Tigranes, rex Armeniae (IV). Alexandri, Herodis filii, et Glaphyrae, Archelai regis Cappadocum filiae, filius; frater (*incertum maior an minor*) Alexandri *Ioseph. bell. 1, 28, 1, ant. 18, 5, 4 cf. 17, 1, 2. Cf. stemma propositum sub eo qui sequitur. Nomen Tigranis ei impositum indicat aviam eius praeterea ignotam, Glaphyrae matrem, Archelai uxorem, fuisse ex domo regia Armeniorum (Mommsen ad mon. Ancy. ed. 2 p. 116); 'ex regio genere Armeniorum oriundus' Augustus mon. Ancy. 5, 31. Post caedem patris, aut huic aut fratri ab Herode avo desponsa Pherorae filia; quod tamen mox irritum factum Ioseph. bell. 1, 28, 2. 5, ant. 17, 1, 2. Post caedem Artavasdis (supra A 957) ab Augusto rex Armeniis datus mon. Ancy. l. c.; rex Armeniae Ioseph. ant. 18, 5, 4, cf. bell. 2, 11, 6 (ubi de magna Armenia agi diserte dicitur), 'Armenia quondam potitus' Tac. a. 6, 40. Rex Armeniae fuit extremis temporibus Augusti; videtur autem regnum per breve tantum tempus tenuisse, cum mentionem eius non faciat Tac. a. 2, 4 in conspectu regum Armeniae, pulsus videlicet a factione Parthica (Momms. l. c.). A. 36 Romae maiestatis ut videtur accusatus, ad mortem actus est Tac. a. 6, 40, Ioseph. ant. 18, 5, 4 (ubi minus accurate dicitur βασιλεύων Ἀρμενίας). Nullos liberos reliquit Ioseph. l. c. Patruus eius qui sequitur. — Aut huius aut eius qui sequitur liberta Iulia Tigranis regis [l.] (pro l. traditur f.; correxit Mommsen) Ammia XI 3080.*

150 Tigranes, rex Armeniae (V). Alexandri filius, Alexandri, regis Herodis filii, et Archelai Cappadocum regis filiae (*Glaphyra*) nepos *Ioseph. ant. 18, 5, 4. 'Cappadocum ex nobilitate, regis Archelai nepos' (scr. pronepos) Tac. a. 14, 26. Cf. stemma infra propositum.*

Obses Romae per multos annos *Tac. l. c. et 15, 1. A. 60 a Nerone rex Armeniis datus Tac. a. 14, 26, Iosephus l. c. cf. bell. 2, 11, 6, Adiabenen vastat; deinde ipse Tigranocertis a Parthis et Adiabenis obsidetur, sed hostes propulsat Tac. a. 15, 1-5, Dio 62, 20. Mox rumor extitit occulte pactum inter Parthos et Romanos, ut Tigranes Armenia abscederet, Tac. a. 15, 6 (re vera paullo post Tigranem Armenia excessisse patet inde quod postea non memoratur). Pater Alexandri, quem Vespasianus regionis alicuius Ciliciae regulum constituit Ioseph. ant. 18, 5, 4. — Stemma fuit hoc:*

- 151 *Tigranes, rex Armeniae temporibus Antonini Pii et M. Aurelii *Moses Chorenensis* II c. 64 (cf. *Mommsen R. Gesch.* V p. 407 not. 1), qui non solum nullum Tigranem ex eis qui praecedunt novit, sed ne Tiridatem quidem (infra n. 177), nec Sohaemum (supra S 546), quem vere circa illa tempora regem Armeniae fuisse scimus.
- 152 TILLIVS, ante annum 710 senatu eiectus, postea latum clavum resumpsit tribunusque (scil. plebis; cf. *Nipperdey opusc.* p. 483) factus est *Horat. sat.* 1, 6, 24 cum Porphyrione, item praetor *Hor. l. c. v.* 107. Idem putatur frater L. Tillii Cimbri, pro quo hic Caesarem id. *Mart. a.* 710 rogavit, ut narrat *Plut. Caes.* 66.
- 153 Q. TILLIVS SASSIVS (praenomen saepius in act. *Arv.*) frater Arvalis, certe inde ab anno 63, fortasse iam antea (cf. *Henzen act. Arv.* p. LXXXVII), magister collegii anno 63, vice flaminis fungebatur a. 87, iterum magister factus in annum 88; in locum eius (defuncti) alius frater Arvalis cooptatus exeunte anno 91 act. *Arv.* Controversiam habebat cum Histoniensibus, quam diremit arbiter ex compromisso sumptus C. Helvidius Priscus IX 2827.
- 154 Tillorobus (nomen redit VI 15295; codices *Lucianei* variant inter Τύλλοροβ-, Τύλλοβορ-, Τίλλιβορ-), latro: eius vitam scripsit *Arrianus Lucian. Alex.* 2.
- 155 Tim... (nominis reliquias legit solus *Chishullus*), Britannorum rex, qui ad Augustum confugit *mon. Ancyrr.* 6, 2 cf. *Momms. comm. ad mon. Ancyrr. ed.* 2 p. 139. 140.
- 156 Timagenes, Alexandrinus (ὥς δὲ τινες, Αἰγύπτιος), regii nummularii (ἀργυραμοιβῶν) filius, a Gabinio (a. 699) captivus Romam ductus *Suidas* s. v. Τιμαγένης. Diu servus; aliquando cocus, deinde lectiarius *Seneca contr.* 10, 5, 22. Emptus a Fausto Sullae filio et manumissus *Suidas*. Rhetoricam docuit (ἱστοφ(στεύσεν) Romae, temporibus Pompeii et Caesaris Augusti, una cum Caecilio ib. In amicitiam Augusti pervenit *Seneca contr.* l. c. Asinius Pollio aliquando ei iratus; in gratiam eos reduxit ipse Augustus *Seneca de ira* 3, 23, 8. Schola eiectus est propter linguam procacem *Suidas* l. c. (in schola ei successit Pollio Trallianus *Suidas* s. v. Πωλλίων, cf. supra sub C. Asinio Pollione fin., vol. I p. 167). 'Disertus homo et dicax, a quo multa improbe, sed venuste dicta' *Seneca contr.* 10, 5, 22; *Plut. de adul. c.* 27 (p. 68 B) cf. *Horat. ep.* 1, 19, 15; *Plut. quaest. conv.* 2, 1 (p. 634 E). 'Felicitati urbis inimicus' *Seneca ep.* 91, 13. Cum in Augustum et in uxorem eius quaedam dixisset, Augustus ei domo sua interdixit *Seneca de ira* 3, 23, 4 cf. *Seneca contr.* 10, 5, 22, *Plut. de adul. c.* 27. In contumeliam Augusti 'historias rerum ab illo gestarum combussit' *Seneca contr.* l. c., *Seneca de ira* 3, 23, 6. 'Consenuit in contubernio Asinii Pollionis' *Seneca de ira* 3, 23, 5 seq.; in agro Tusculano (sc. in villa Pollionis) degit *Suidas*. Decessit in Albano (Δαβάνω traditur) *Suidas* l. c. cf. s. v. σφηνωθεῖς. — Historiarum scriptor *Seneca de ira*

- 3, 23, 4; Quintil. 10, 1, 75. Scripta eius citant Strabo Iosephus Quintilianus alii: cf. Müller fragm. hist. Gr. III p. 321 seq.; Hirschfeld Sitzungsber. Akad. Berlin. 1894 p. 334 seq. Hunc significari a Livio, cum invehitur in Graecos auctores, Alexandri Magni atque etiam Parthorum gloriae contra Romanum nomen faventes (Liv. 9, 18, 6 seq.), coniecit Schwabe de Livio et Timagene (Stuttgart. 1834). — Timagenis (sed dubito num huius) vitam scripsit Euagoras Lindius Suidas s. v. Εὐαγόρας.
- 157 Timagenes, Aegyptius, qui Palmyrenis Aegyptum subiecit Zosim. 1, 44. Eo et Saba (Septimio Zabda, supra S 352) ducibus Palmyreni contra Aegyptios bellum sumpserunt; eius insidiis dux Aegyptiorum Probatius interemptus vit. Claud. 11, 1, 2. Cf. Mommsen hist. Rom. V p. 437, qui duos eiusdem nominis videtur statuere.
- Claudius Timarchus.
- C. Furius Sabinius Aquila Timesitheus.
- 158 Timidius, qui Pompedium (P 516) amicum a. 40 detulit Ioseph. ant. 19, 1, 5 cf. Dio 59, 26 (ubi nomen accusatoris non ponitur).
- 159 Timo, maritus Arrionillae, a Plinio defensae Plin. ep. 1, 5, 5.
- 160 Timo, frater Plutarchi Plut. de frat. amore p. 487^D, quaest. conv. 1, 2, 1, 2, 5 p. 615. 639, de sera numinis vindicta p. 548^B cet. Non diversum ab eo qui praecedit coniecerunt quidam; quod refutavit Wilamowitz ind. lect. Gotting. 1889 p. 28 not. 2.
- 161 Timocrates, ex Heraclea Ponti oriundus Philostratus vit. soph. 1, 25, 5, Suidas s. v. Πολέμων, cf. Lucian. Demon. 3, Alex. c. 57, rhetor et philosophus; 'non minus sapientiae quam eloquentiae gloria inclutus' Fronto ad Verum 1, 1 p. 115 Naber; cf. Lucian. Demonax 3. Primum medicinae studuerat (ἐφιλοσόφει δὲ κατ' ἀρχὰς τοὺς ἰατρικοὺς τῶν λόγων) Philostratus l. c. (incertum tamen num hic Timocrates, cuius medica-menta memorat Galenus XII 843. 887 ed. Kühn). Discipulus Musonii Fronto l. c. Auditor Euphratis Tyrrii Philostratus l. c. Ipsum Smyrnae audiit Polemo sophista Philostratus vit. soph. 1, 25, 5. 9; Suidas l. c.; item eum audiit Demonax Lucian. Dem. c. 3. Sectatores eius in Ponto provincia adiutores habuit Lucianus, cum Alexandrum Abonutichensem accusare institueret Lucian. Alex. c. 57. (Diversus, scilicet multo antiquior, Timocrates quem memorat Lucian. de saltat. c. 69).
- 162 Timolaus, filius Odaenathi et Zenobiae, parvulus a patre una cum Herenniano fratre (maiore ut videtur) relictus vit. Gallien. 13, 2, trig. tyr. 15, 2. 17. 27. 28. 30, 2. Ardor eius ad 'studia Romana' trig. tyr. 28. Eius et fratris nomine Zenobia imperavit trig. tyr. 27. 30, 2; id ipsum negatur vit. Aurel. 38, 1 (et recte quidem, cf. supra sub Septimia Zenobia). In triumpho ductus ab Aureliano trig. tyr. 24, 4.
- M. Valerius Romulus Timotheus V[e]null[e]ianus V[e]nuleius Gallus.
- 163 Timoxena (eiusdem nominis ac filia, Plut. p. 608⁹), uxor Plutarchi, ad quam huius libellus παραμυθητικὸς πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα Plut. Mor. p. 608 seq., mater quattuor filiorum et Timoxenae eius qui sequitur

Plut. p. 608^c. Ab hac (vel potius a Plutarcho sub eius nomine, cf. Wilamowitz ind. lect. Gotting. 1889 p. 27) ad Aristyllam quandam datus liber περὶ φιλοσοφίας Plut. coniug. praecept. c. 48 p. 145^A.

164 Timoxena (nomen est *Plut. 611^c*), eius quae praecedit et Plutarchi filia, qua bimula defuncta *Plut. p. 610^D*, pater ad matrem dedit libellum consolatorium qui extat *Plut. Mor. p. 608 seq.*

165 TINEIVS CLEMENS (sic *XIV 169*, Tineius Clem. *III 4407*, [Ti]neus Clemens *III S. 12802*, praeterea Clemens), consul ord. a. 195 cum Scapula Tertullo fasti. Diversus putandus est fuisse Q. Tineius Sacerdos salius Palatinus a. 170, idemque ut videtur consul iterum a. 219, cum neque huic unquam Clementis, neque illi Sacerdotis cognomen tribuatur (*Borghesi opp. 8, 190*).

166 TINEIVS LONGVS praefectus equitum; in praefectura lato clavo exornatus et q(uaestor) d(esignatus) *VII 504*, cum consularis Britanniae esset Ulpius Marcellus *ib. (de tempore cf. sub Ulpio Marcello)*.

167 M. TINEIVS OVINIVS CASTVS PVLCHER L. f., tribu Arn.; clarissimus vir, quaestor urbanus, praetor candidatus, consul, pontifex maior *t. Tiburtinus XIV 3614*.

168 TINEIVS RVFVS. 'Ρούφος *Euseb. hist. eccl.*; Τίνιος 'Ρούφος *Syncellus*, Tinius Rufus *Hieronym. chron.*, item sine dubio comm. in *Daniel.* (ubi editur Tim- pro Tini-); in versione chronici Eusebiani Armeniaca gentilicium dicitur esse Ticinius; Titus Annius Rufus *Hieronym. comm. in Zach.* — Quae ex scriptis Iudaicis referuntur, partim et ipsa ducunt ad Timmium Rufum (*cf. Schürer Gesch. des jüdischen Volks I² p. 575 not. 99*), sed plerisque locis dicitur Turanus Rufus, quod alii pro tyranno Rufo acceperunt, alii pro Turannio Rufo (unde hoc nomen apud Hieronymum in *Zachar.* reposuit Vallarsius). — Tincium Rufum dictum fuisse collegit *Borghesius opp. 4, 167* tam ex nummis Bizyensium, de quorum lectione vide infra, quam ex nomine eius qui sequitur.

Legatus pro pr. Thraciae sub Hadriano nummi Bizyensium in Thracia, in quorum uno (quem possidet Lischine) B. Pick nuper legit ἐπὶ Τινε. 'Ρούφου πρεσβευτοῦ καὶ ἀν. τοῦ Σ. (in eiusdem nummi exemplis antea notis duobus, quorum alterum Neapoli adservatum edidit Fiorelli *cat. n. 6342*, alterum, editum a Rauch *Berliner Blätter für Münzkunde 5, 1870 p. 13*, nunc possidet Loebbecke, non superest nisi ἐπὶ Τιν cum ε dimidiata, quod male ἐπὶ Τιμω... legit Rauch), in alio nummo nunc musei Parisiensis ἐπὶ Τιν. 'Ρούφου πρ.... legi refert Pick, in aliis denique est ΕΠΕΙΤΕΙ 'Ρούφου πρεσ. καὶ ἀντι. τοῦ Σεβασ. (quod ad Tineium Rufum primus rettulit *Marinius Arc. p. 655. 664 not. 101*, nos supra *I 45^c* minus recte ut iam constat, cum Pickio *Wien. num. Zeitschr. 23, 1891 p. 31*, rettulimus ad Itium vel Iteium Rufum). — (Consul suff. a. inc.). —

Iudaeam regebat, cum Iudaei sub Hadriano rebellarent *Euseb. h. eccl. 4, 6, 1*, item *chron. ad annum Hadriani 16, p. Chr. 132/3 (vers. Arm.,*

- Hieronym.*), *Syncellus* p. 660; multa millia Iudaeorum cum coniugibus et liberis interfecit, oppida eorum delevit *Euseb. h. eccl.*; eo magistro exercitus pugnante Hadrianus Iudaeos rebelles superavit *Hieron. comm. in Daniel. cap. 9* (5, 695 Vall., 5, 577 Migne); ab eo capta urbs Bether, aratum templum in ignominiam gentis oppressae *Hieronym. in Zachar. proph. c. 8, v. 18. 19* (6, 852 Vall., 6, 1547 Migne) (similia, praeterea fabulae nonnullae, referuntur ex scriptis Iudaicis, cf. *Levy neuhebr. Wörterb. II* 117^b. 149^a. 228^b, item *Schürer Gesch. d. jüd. Volks I* ed. 2 p. 577 not. 107). Domitorem seditionis Iudaicae praecipuum cum fuisse ex his videtur colligi posse; nec tamen certum, num finem imposuerit seditioni, quae finem habuisse dicitur anno Hadriani 18 = p. Chr. 134/5 (*Euseb. h. eccl. 4, 6, 3, chron. ad a. Abr. 2150*) et successerit Iulio Severo, an hic illi (hoc praefert Rhoden de Palaestina prov. p. 42, *Schürer I*³ p. 544. 576, illud Mommsen ad *Borghesii opp. 4, 108* not.).
- 169 Q. TINEIVS RVFVS (sic VI 1978, K. Τάλειος Ρούφος *Inscr. Gr. Sicil. Ital.* 1007, Tineius Rufus VI 1979; Κοινός I.... τουφος refertur ex t. Sidensi, de quo infra). Salius Palatinus factus a. 170 VI 1978, desiit esse salius Palatinus a. 178 (vel paullo ante) VI 1979. Fratrem fuisse Q. Tinei Sacerdotis (eius qui sequitur), qui et ipse salius Palatinus factus est anno 170, filium Q. Tinei Sacerdotis consulis anno 158 (infra n. 172) coniecit *Borghesi opp. 8, 189*, qui ad eum rettulit t. mutilum Sidae in Pamphylia repertum, semel tantum descriptum, CIG. 4351: Κόιν[τ]ον I.... [P]οῦφον, πα[τρίχιον](?), ποντίφιχα, Κοίντου [Τινείου] Σαξέρ[δωτος, ὑπα]τικῶ, π..., ποντίφιχ[ος υἱόν]; pontificem factum esse putat *Borghesius* anno 178, cum exiret e collegio saliorum. Memoratur (sub Commodus) in t. urbano *Inscr. Graec. Ital. Sicil. n. 1007* (consulem eum fuisse ex hoc t. nequaquam colligi potest). Sed tamen fortasse hic Rufus consul ord. a. 182 cum (Petronio) Mamertino fasti. — Aut hic aut is qui praecedit Q. Tineius Rufus qui Apollini Cumano sacrum fecit X 3683.
- 170 Q. TINEIVS SACERDOS (sic fasti saliorum; [K]όιντος Τινέ[ιος].... t. 2, Τινέιος Σαξέρδωτος t. 1, Τινέ[ι]ος Σαξέρδ[ω]ς t. 3) salius Palatinus factus anno 170 (una cum Q. Tineio Rufo, fratre ut videtur) VI 1978. (Consul suff. a. inc. sub Commodus; diversus Tineius Clemens consul ord. a. 195, cf. supra sub hoc). Proconsul Asiae tituli Ephesii, ap. *Waddington fastes des prov. asiat. n. 164*, quorum alterum descripsit etiam C. Curtius *Herm. 7 p. 29*, alterum praeterea non repperi editum (1. 2); t. Phrygius CIG. 3882g p. 1100 (3), sub Septimio Severo t. 3, antequam Ephesiiis permitteretur, ut τῆς νεωχόροι appellarentur t. 1 (proconsulem fuisse anno ante aut post Pedonem Apronianum putat *Waddington fastes n. 164*).
- 171 Q. TINEIVS SACERDOS consul II (iterationis notam om. Dio) ord. a. 219 cum Elagabalo II fasti (K. Τίνα Σαξέρδωτος Dio ind. l. 79, Q. Tineius.... VI 865, Tineius Sacerdos II 742, VI 31162 = *Bull.*

comunale 1886, 132, fistula plumbea ap. Lancianum syll. aq. n. 114, praeterea Sacerdos). Non diversum ab eo qui praecedit putat Borghesius opp. 8, 190, qui ponit eum salium factum esse annos natum X vel XII, ut ad alterum consulatum pervenerit annos natus circiter sexaginta. Hic ut videtur Q. [T]ineius [S]acerdos clarissimae memoriae [vir], ad cuius horrea pertinebat t. urbanus ex schedis Barberinis editus a Prellero Reg. p. 104, cf. Mommsen ad Bruns fontes iuris ed. 6 p. 329.

172 Q. TINEIVS SACERDOS CLEMENS consul ord. a. 158 cum Sex. Sulpicio Tertullo fasti (Q. Tineius Sacerdos X 7845, Q. Tinei[us Sacer]dos XIV 2410, plerumque Sacerdos; Clemens soli fasti Graeci Theonis, unde duo cognomina Sacerdotis et Clementis huic Tincio fuisse collegit Marinius Arv. p. 655, tucturque hanc coniecturam fistula Praenestina, cf. infra). Pontifex ([ύπατ]ιχός, π[ατρίκιος?], ποντίφις) t. Sidensis CIG. 4351, in quo ex nomine ipsius extat Κόιντος Σακερ[δ]... Fortasse hic K. Ti. Sacerdos Klm. fistula Praenestina XIV 3038. Filium fuisse putat Borghesius opp. 8, 189 Tinei[us] Rufi legati sub Hadriano (n. 168), patrem Q. Tinei[us] Rufi et Q. Tinei[us] Sacerdotis saliorum Palatinorum inde ab anno 170 (n. 169. 170), fortasse etiam Tinei[us] Clementis consulis anno 195, eundemque memorari putat in t. Sidensi CIG. 4351, quem vide sub Q. Tineio Rufo.

173NIVS TINEIVS TARRVT(ENIVS) ATTICVS clarissimae memoriae vir; praetor tutelarius; quindecimvir sacris faciundis; vixit annos XXVIII t. agri Tiburtini XIV 3517. Uxor a Maxima ib.

174 Ti. Iulius Tiranes, rex Bospori ab anno aer. Bosp. 572, quo successit Sauromatae (cf. supra sub Sauromate, S 182), usque ad a. 575 (275/6—278/9 p. Chr.) nummi ap. Koehne musée Kotschoubey II p. 354 seq., Oreschnikov catal. antiq. Uvarovii p. 117; t. Panticapaei rep., ap. Latyshev inscr. Ponti Euxini II n. 29 (βασιλεύοντος βασιλέως Τιβερίου Ἰουλίου Τειράνου φιλοχαίσαρος καὶ φι[λο]ρωμαίου εὐσεβοῦς t. Panticapaeensis; in nummis est βασιλέως Τειράνου). Uxor ut videtur: Aelia regina t. Panticapaeensis.

— M. VLPIVS FL(AVIVS) TISAMENVS.

175 Tiridates (sic Latini, item Τηριδάτης Dionis codex vetustus Vaticanus 78, 21, item exc. Urs. Vales. Vat.; Τειριδάτης versio Graeca monumenti Ancyran, item Dionis codex Venetus, Τηριδάτης Xiph.), Parthus (Tiridates quidam Iustin., Dio, vix igitur ex stirpe Arsacidarum): eum pulso Phraate Parthi regem sibi constituerunt Iustinus 42, 5, 6 (cf. Trogus prol. 42); Dio 51, 18. Circa tempus pugnae Actiacae vel paullo ante hoc factum esse ostendit Dio l. c. Ab eo cusos esse nummos regis alicuius Parthici, qui aliam ac Phraatis faciem exhibent, cusi autem sunt ann. Sel. 280 mens. Dyst. Artem. Daes. (u. c. 722 Mart.-Iun.), suspicatur Percy Gardner Parthian coinage p. 44. 45. Minime securus in regno Horat. carm. 1, 26, 5 (qui de hoc Parthorum bello civili videtur cogitasse etiam carm. 3, 8, 19, cf. Momms. mon. Ancy. ed. 2

p. 135). Pulsus a Phraate in Syriam confugit; Caesar ut moraretur in Syria ei permisit *Dio l. c.* (sub a. 724). Ex Syria ut videtur, scilicet iam regno pulsus (φυγας), incursionem fecit in regnum Phraatis, quam memorat *Isidorus Characenus σταδιοί ἡαρθυοί c. 1* (ap. *Müller Geogr. Graec. min. I p. 248 cf. prol. p. LXXXII*). Fortasse tunc temporis iterum in regnum admissus est, si vere (id quod posuit *Gutschmid Geschichte Irans p. 103 not. 2*) eius est nummus cusus mense Daesio anni *Sel. 285* (u. c. 727) ap. *Percy Gardner l. c. p. 44*; sed cf. *Momms. mon. Ancyrr. p. 136 not. 1*. (Bis expulsus esse Tiridatem iam *Vaillant Arsacid. imp. p. 170 seq. statuerat*.) Supplex confugit ad Augustum *mon. Ancyrr. 5, 54*, in Hispania bellum gerentem, i. e. a. 728 vel 729 *Iustin. 42, 5, 6*, cum magna amicorum manu ib. (in his Ariobarzanes Medus *Dio 55, 10^a*; sed cf. *Momms. mon. Ancyrr. ed. 2 p. 114*), filium Phraatis minimum secum ferens *Iustin. l. c., Dio 51, 18. 53, 33* (qui id narraverat sub a. 724, cf. supra), quem neglegentius custoditum rapuerat *Iustin. l. c.* (factum id esse incursione a, quam memorat *Isidorus* loco supra citato, coniecit *Momms. mon. Ancyrr. ed. 2 p. 137*; de ipso filio, quem secum tulit Tiridates, cf. *Momms. l. c. et supra P 297*). A. 731 Phraates Tiridatem dedi sibi per legatos postulavit, cum ipse Tiridates in regnum restitui desideraret *Iustin. 42, 5, 7. 8; Dio 53, 33*. Utrumque negavit Augustus, sed Tiridati, quoad manere apud Romanos vellet, sumptum praeberi iussit *Iustin. l. c. cf. Dio l. c.* — Non ab hoc, sed ab alio quodam nobili Partho eiusdem nominis qui item ad Romanos circa haec ipsa tempora transfugit, prognatus C. Iul. Th[i]rida[t]is f., dec(urio) ala(e) Partho(rum) *III S. 8746*.

176 Tiridates, ex regia Parthorum stirpe *Dio 58, 26* (inde *Petrus Patric. fr. 2*, ap. *Müller fr. hist. Gr. IV p. 184*) cf. *Tac. a. 6, 37*, Phraatis regis nepos *Tac. a. 6, 37* (scilicet unus ex nepotibus quos una cum filiis Phraates Romam miserat), Romae educatus ('altor Caesar') *Tac. l. c.* A. 35 ■ Tiberio post mortem Phraatis iunioris (*P 297*) Parthis rex datus *Tac. a. 6, 32, Dio l. c.*, a Vitellio ad ripam Euphratis perductus *Tac. c. 37*. Rebus primum prospere gestis, paullo post ab Artabano pulsus in Syriam remeavit *Tac. c. 41-44, Dio l. c.* (*Petrus Patr. l. c.*).

177 Tiridates, Armeniae rex, Arsacida *Dio 63, 5*. Vologaesius, regis Parthorum, et Pacori frater *Ioseph. ant. 20, 3, 4, Tac. a. 12, 50. 13, 34. 15, 2. 14. 31, Dio 63, 5* (Vononis igitur filius, *Tac. a. 12, 14*). A Vologaeo in regnum Armeniae deductus, sub finem imperii Claudiani *Tac. a. 12, 50, Ioseph. ant. l. c.*, saepius regno pulsus et rursus restitutus *Tac. a. 12, 50. 51. 13, 6. 7*. Bellum feliciter a Corbulone contra eum super Armenia gestum (a. 58 et inseq.) *Tac. a. 13, 34. 37-41. 14, 26, Dio 62, 19 cf. Plin. h. n. 7, 129, Ampel. 39, 4*. Regno profugus degit apud Vologaesem, a quo coram proceribus diademate ornatur *Tac. a. 15, 1. 2*. Post victoriam Parthorum de Caesennio

Paeto regnum Armeniae se a Nerone accepturum promittit *Tac. a. 15, 24 cf. 25, Dio 62, 21. 22.* Corbulonem Rhandeae convenit, diadema apud statuam Neronis deponit *Tac. a. 15, 28 seq., Dio 62, 23,* filiam obsidem dedit *Tac. a. 15, 30* ('a Corbulone victus et restitutus' *Ampel. 39, 4.* A. 66 una cum uxore et liberis magnoque comitatu *Dio 63, 1,* terrestri itinere *Plin. h. n. 30, 16 cf. Dio 63, 2. 7,* in Italiam profectus, cum Neronem Neapoli convenisset *Dio 63, 2,* deinde Romae ab eo magnifice exceptus, diadema manu eius recepit *Suet. Ner. 13, Dio 63, 4 seq. cf. Plin. h. n. 30, 16* (ubi errore *Mitridatis* nomen positum pro *Tiridate*), 33, 54, *Tac. a. 16, 23;* sumptus ingentes in eum facti *Suet. Ner. 30, Dio 63, 1;* 'provinciis gravis' *Plin. h. n. 30, 16.* 'Magus'; magos secum adduxerat, magicis cenis Neronem initiavit *Plin. l. c.* (sacerdotium quoddam eius memorat *Tac. a. 15, 24.* — Ab hoc ut videtur appellati equi Tiridatis regis Armeniorum, Romae qui visebantur regione urbis dicta via lata *Notitia urbis reg. VII* (cf. *Preller Reg. p. 139.* — Domum reversus Artaxata urbem restituit et Neronea appellavit *Dio 63, 7.* Contra Alanos Armeniam inrumpentes cum pugnam commisisset, paullum aberat quin vivus caperetur *Ioseph. bell. 7, 7, 4.*

- 178 Tiridates, satrapa, in Armenia turbas concitavit, regem Heniochorum trucidavit, contra Verum (*Martium Verum legatum Cappadociae, supra M 261*) gladium strinxit; nihilo minus a M. Aurelio non interfectus, sed relegatus tantum in Britanniam *Dio 71, 14* (exc. *Val.*).
- 179 Tiridates, a Romanis cum Antiocho quodam philosopho Cynico ad Parthos transfugit *Dio 77, 19.* Esse fratrem Vologaesidis, quem comitem Septimio Severo expeditione Parthica fuisse tradit *Dio 75, 9, statuit Vaillant Arsacidar. imper. (1725) p. 357, fortasse recte* (secuti sunt multi, in his v. *Gutschmid Gesch. Irans p. 152. 154*); *Mommseno (Roem. Gesch. V p. 418)* non diversus est ab eo qui sequitur. — Ut redderetur a Vologaeside rege Parthorum primum frustra postulavit Caracalla *Dio 77, 19,* deinde obtinuit *ib. 77, 21.*
- 180 Tiridates: ei regnum Armeniae confirmat Macrinus, matrem, quam Caracalla per undecim menses in vinculis retinuerat, remittit *Dio 78, 27.* Filius fortasse fuit regis Armeniorum, quem teste *Dione 77, 12* Caracalla dolo evocaverat et vinctum retinuerat (quem Vologaesem fuisse memoratum a *Dione 75, 9* putant nonnulli). Partem Cappadociae, quam pater possederat, recuperaturum se sperat, item stipendium annuum a Romanis *Dio 78, 27.*
- 181 Tiridates, rex Armeniae, Galli et Volusiani temporibus a Persis regno eiectus (certe post eius fugam Persae Armeniam tenuerunt); liberi eius Persis accesserunt *Zonar. 12, 21.* Aliter Armenii scriptores, qui narrant, interfecto per dolum Osrhoe sive Chosroe Armeniae rege, Armeniam a Persis esse possessam, Chosrois filium parvulum

Tiridatem ad Romanos delatum ibique educatum, post multa egregia facta recuperasse regnum patrum, deinde cum omni populo ad Christi fidem conversum (Agathangelus qui dicitur, ap. Langlois collection des hist. de l'Arménie I p. 121 seq.; Moses Chorenensis II c. 73. 74. 76. 78. 79. 82, qui Tiridatem regem factum esse statuit anno Diocletiani tertio, c. 82; Tiridatem primum regem Christianum Armeniae novit etiam Sozomenus h. eccl. 2, 8). Narrationem Zonarae et Armeniorum conciliare studet v. Gutschmid Zeitschr. d. deutschen morgenl. Gesellsch. 31, 1877 p. 48.

182 TIRO legatus (legionis, vel etiam provinciae) t. ex Dacia (vel forte ex Moesia inferiore) oriundus III S. 8048.

— Aemilius Tiro.

— APINIVS TIRO.

— CALESTRIVS TIRO.

— Iulius Tiro.

— C. IVLIVS TIRO GAETVLICVS.

— Sabinus Tiro.

— M. Tullius Tiro.

183 L. Tit..... (Titulenus supplet Henzen propterea quod id nomen reperitur in alio t. Fanestri XI 6238), [proc.] Aug. Raetiae e[t Vin-
deliciae] (supplevit Henzen) t. Fanestris XI 6221 = Bull. dell' Inst.
1860 p. 198.

184 ...lius Titanianus (fortasse A[t]ilius Titanianus, cf. Nicole p. 230)
ὁ χράτιστος: eius familia ab Aurelio Theocrito commendatur strategis
nomi Arsinoitici, mense Iun. 158 (vel fortasse a. 212, si sub nomine
τοῦ ἀρχιτῆτος αὐτοχράτορος Ἀντωνεῖνου εὐσεβοῦς intellegendus est Caracalla)
papyrus, quam ed. Nicole revue archéol. 21, 1893 p. 228. Filium
fuisse Atilii Titiani, sub Antonino Pio imperatore a senatu damnati
(vit. Pii 7, 3), coniecit editor l. c. p. 231, vix recte.

— Valerius Titanianus.

185 TITEDIVS LABEO (sic Plinii optimus codex Bamberg., Titid- codex
Taciti) praetor; proconsul provinciae Narbonensis Plin. h. n. 35, 20.
A. 19 uxor eius Vistilia propter impudicitiam relegata; ipsique ob-
iectum, quod omisisset in eam agere lege Iulia de adulteriis Tac. a.
2, 85. Picturae studebat Plin. l. c. Admodum senex defunctus
paullo ante Plinii tempora ib.

— FLAVIA TITIANA.

— MAESIA FABIA TITIANA.

— MAESIA TITIANA.

186 TITIANVS consul ord. a. 245 cum imp. Caes. M. Iulio Philippo
Aug. fasti.

186* Titianus, quem 'ut conscium tyrannidis' Hadrianus 'et argui passus
est et proscribi' vit. Hadr. 15, 6. Fortasse T. Atilius Rufus Titianus
consul ord. a. 127; cf. praeterea sub Atilio Titiano.

187 Titianus, inter duces belli Parthici L. Veri *Lucian. quom. hist. conscrib. 21.*

188 Titianus: epistula divi Pii ad eum *Modestinus libro undecimo pandectarum (Dig. 50, 4, 11). Fortasse praeses provinciae.*

189 Titianus: eius bona publicata, temporibus Antonini (*nescio cuius*) *Modestinus libro singulari de manumissionibus (Dig. 40, 5, 12).*

189^a Titianus, praeceptor Maximini iunioris *vit. Maximin. 27, 5. Videtur esse Iulius Titianus, cf. supra I 395.*

— T. ATILIVS RVFVS TITIANVS.

— ATILIVS TITIANVS.

— AVRELIVS TITIAN[VS].

— C. BVLTVS GEMINIVS TITIANVS.

— TI. CL(AVDIVS) FLAVIANVS TITIANVS Q. VILIVS PROCVLYS *cet.*

— C. CL(AVDIVS) TITIANVS.

— Cornelius Titianus.

— Q. FABIVS CAESILIVS TITIANVS.

— FLAVIVS TITIANVS.

— Flavius Titianus.

— T. FL(AVIVS) TITIANVS.

— T. Flavius Titianus.

— Iulius Titianus.

— Lollianus Titianus.

— C. MAESIVS AQVILLIVS FABIVS TITIANVS.

— MAESIVS FABIVS TITIANVS.

— C. MAESIVS TITIANVS.

— L. SALVIVS OTHO TITIANVS.

— SERGIVS TITIANVS.

— TARIVS TITIANVS.

— TVRR. TITIANVS.

— Q. VIL[LIVS?] TITIA[NVS] QVADRA[TVS].

— TITIDIVS LABEO v. Titedius Labeo.

— M. Sallustius Rufus Titilianus.

— Cn. Octavius Titinius Capito.

190 L. Titinius Clodianus. *Tituli Cuiculitani Numidiae, VIII 8328 cf. p. 968 bipertitus, alterum fragmentum coniectura tantum ad eum relatum (1). 8329 (2). L. Titinius Clodianus t. 2, L. Titinius C.... t. 1. Procurator ludi magni, procurator quadragesimae Galliarum, [procurator].... Numid. (fortasse partes praesidis agens per Numidiam, si fides apographo cuidam parum accurate facto) t. 1 (sed in fragmento separato, ut fieri possit, haec munera ad alium quendam spectare). Proc. s....., [proc. provinciae] Bithyniae, praeses et proc. [provinciae] Alpium maritimarum, a commentariis praefectorum praetorio t. 1. Egregius vir, procurator Augustorum duorum (quorum alterius*

memoria postea damnata est, Caracallae igitur et Getae) t. 2.
 Uxor Claudia Salvia, filii L. Titinius Maximus Clodianus, Titinia Clodia *t. 2.*

- 191 L. Titinius Glaucus Lucretianus (*quattuor nomina tam XI 1331 quam XV 2207*), L. f., tribu Gal. (*origine scilicet Lunensis*); sevir equitum Romanorum, curio, praefectus fabrum consulis; tribunus militum legionis XXII Primigeniae, praefectus pro legato insularum Balarum (a. 65), tribunus militum legionis VI Victricis; Lunae flamen Romae et Augusti, duovir quarto, patronus coloniae *t. Lunensis duplex XI 1331. Eius nomen in tegulis duabus, quarum altera certe rep. ad mare inferum, Larii, XV 2207.*
- 192 L. Titinius Maximus Clodianus, L. Titinii Clodiani (n. 190) filius *VIII 8329.*
- 193 Titinia Clodia, L. Titinii Clodiani (n. 190) filia *VIII 8329.*
- 194 Titinia Mansucta, stolata femina, uxor Ulpii Valerii Aureliani viri egregii, centenarii *t. Tomitanus III 6155.*
- 195 Titius, poeta, amicus Horatii, Tiberium comitatus in Asiam (a. 734) *Horat. epist. 1, 3, 9 seq. (Male confusus cum Septimio amico Horatii, cf. supra sub Septimio, S 306; praeterea cf. supra sub Rufo, R 130). Fortasse non diversus Titius, amicus Tibulli Tibull. 1, 4, 73 (cf. Huebner Herm. 14 p. 309).*
- 196 M. TITIVS. Tituli: *Mytilenensis III S. 7160 (1); Aurimas IX 5853 (2); Eleusinius Έφημ. ἀρχαιολ. 1895 p. 113 n. 29 (3).* — M. Titius *t. 1. 2, fasti Amiternini et Venusini, Dio 48, 30, 49, 18, 50, 13, [Μάρ]κος Τίτιος t. 3, praeterea Titius (Τίτος codices Ioseph. ant. 16, 8, 6 non omnes). Cognomen Balbini ei fuisse, scilicet hunc esse Balbinum consulem memoratum ab Appiano b. c. 4, 50 (cf. supra sub L. Saenio, S 40 fin.) coniecit Kloeckorn de proscriptionib. a. 43 factis (diss. Regim. 1891) p. 97, dubito num recte.*
 L. f. *t. 1. 2. 3, fasti Amit.* Avunculus eius (L. Munatius) Plancus (natus igitur Munatia) *Vell. 2, 83.* Cum pater, qui e proscriptis erat, apud Sex. Pompeium degeret, ipse proprio Marte, coacta classe dominationem sibi quarebat, sed a Mena Sex. Pompeii liberto circa Narbonem captus est; Pompeius autem eum servavit, a. 714 *Dio 48, 30, App. b. c. 5, 142.* A Pompeio transit ad M. Antonium *Dio 49, 18. (Incertum utrum hic an pater Titius, pace Miseni facta reipublicae restitutus Vell. 2, 77).* Quaeator M. Antonii bello Parthico (a. 718) *Plut. ant. 42.* Reversus e bello Parthico ab Antonio mittitur contra Sex. Pompeium in Asiam *Appian. b. c. 5, 134, 136, 139 seq., Dio 49, 18 (Zonar. 10, 25);* cum in potestatem eius venisset Pompeius, eum interfecit anno 719 *Dio 49, 18 cf. 48, 30, Appian. b. c. 5, 144, Vell. 2, 79 (cf. Strab. 3 p. 141, ubi nomen Titii non ponitur);* qua re summum odium contraxit *Vell. l. c. Proconsul t. 1 (potest fieri ut*

Asiam provinciam rexit, successor C. Furnii, cf. Waddington fastes n. 48). Praefectus classis t. 1. Consul designatus t. 1 (fortasse consul designatus iam inde ab a. 715, cf. Dio 48, 35). Circa haec tempora statuis honoratus Mytilenis t. 1, et Eleusine t. 3. Anno 722 (de anno constat ex Dione) Antonium relinquit, transit ad Caesarem Vell. 2, 83, Plut. Ant. 58 (ubi minus accurate dicitur ὑπαρχός) Dio 50, 3. Consul suff. a. 723 fasti Venusini et Amiternini, ex kal. Maiis ad kal. Oct. fasti Venusini cf. hemerolog. Amiternin. d. 2 Sept.; c[os.] t. 2. Apud Actium paullo ante ultimum certamen contra Antonii equitatum feliciter pugnat Dio 50, 13 (Zonar. 10, 29). Romae ludos edit in theatro Pompeii Vell. 2, 79. Pontifex t. 2. — Legatus Caesaris Syriae Strabo 16, 1, 28 p. 748, Ioseph. ant. 16, 8, 6, quattuor Phraatis regis liberos obsides accepit Strabo l. c.; inimicus Archelai Cappadocum regis, sed ab Herode ei reconciliatur Ioseph. l. c. (ex his legatum eum fuisse circa a. 746 collegit Mommsen mon. Ancyrr. ed. 2 p. 141).

— L. EPIDIVS TITIVS AQVILINVS.

197 Titius Aristo. *Plerumque* Aristo; Titi Aristonis codices Plinii ep. 1, 22, 1, Titio Aristoni Plinii codex Riccardianus in indice ad ep. 5, 3, Titioni alius codex ib. in praescriptione (Aristonio pro Aristoni Plin. ep. 8, 14 qui solus extat codex paullo antiquior). — Salvius Aristo Dig. 37, 5, 6, aut alius est (Momms. Zeitschr. f. Rechtsgesch. 7, 1868 p. 474 not. 1) aut Salvii nomen delendum (Momms. ib. 9, 1870 p. 87 not. 13).

In senatu eum non fuisse ex Plin. ep. 8, 14 videtur mihi colligi posse. — Peritissimus privati iuris et publici Plin. ep. 1, 22, 2, 8, 14, 1. 11. Audivit Cassium (C. Cassium Longinum, qui vixit usque ad tempora Vespasiani) Dig. 4, 8, 40. In consilio Traiani una cum Neratio Prisco Dig. 37, 12, 5. Epistula Neratii ad eum Dig. 19, 2, 19, 2; ipsius ad Neratium ib. 20, 3, 3. 40, 4, 46. Respondit Celso Dig. 2, 14, 7, 2. Saepe memoratur a iuris auctoribus fr. Vat. 83. 88. 199; Dig. passim. De scriptis eius exposuit Mommsen Zeitschrift f. Rechtsgeschichte 7, 1868 p. 474 seq. Reliquias composuit Lenel Paling. 1, 60 seq. 'Liber Aristonis iuris consulti, haud quaquam indocti viri' Gell. 11, 18, 16. 'Aristo in decretis Frontianis' Dig. 29, 2, 99 (cf. Momms. l. c. p. 475 not. 5). — Amicus Plinii ep. 1, 22, 8, qui ad eum dedit ep. 5, 3. 8, 14. Pertinax valetudo eius, qua adductus de vita sponte finienda cogitavit Plin. ep. 1, 22, 1. 8 (epistula scripta circa a. 97). Sed supervixit Afranio Dextro consuli (id est post annum 105) Plin. ep. 8, 14, 12. Uxor et filia memorantur ib. 1, 22, 9.

198 TITIVS HOMVLLVS (*plerumque* Homullus; gentilicium in duobus tantum codicibus antiquioribus Plin. ep. 4, 9, 15, fortasse insititium est), defendit Iulium Bassum et Varenum Rufum ex Bithynia accusatos Plin. ep. 4, 9, 15. 5, 20, 6. In senatu sententiam dicit ib. 6, 19, 3.

— CN. DOMITIVS AFER TITIVS MARCELLVS CVRVIVS LVCANVS.

- 199 Titius Maximus, qui Carpathium quendam stulte aliquid interrogavit *Quintilian.* 6, 3, 71.
- 200 Titius Proculus, eques Romanus, a Silio custos Messalinae datus, a. 48 occisus *Tac. a.* 11, 35. — *Alius eiusdem nominis, sed non huc pertinens, III 3968^a.*
- M. MARIUS TITIVS RVFINVS.
- 201 TITIVS RVFVS (senator ut videtur), a. 39 accusatus quod dixisset, senatum alia sentire alia dicere, se ipse interemit *Dio* 59, 18.
- 202 Titius Sabinus (*cognomen solum ponit Dio*), illustris eques Romanus *Tac. a.* 4, 68 (ἀνὴρ τῶν πρώτων ἐν Ῥώμῃ *Dio* 58, 1, minus accurate) amicus Germanici *Tac. a.* 4, 18. 68, nec post mortem eius 'omiserat coniugem liberosque percolere' c. 68 cf. *Plin. h.* 8, 145, invisus Soiano, quoniam a. 24 de opprimendo eo cogitaverat *Tac. a.* 4, 18. 19. A Latinio Latiare inlectus, ut convicia in Tiberium iaceret, kal. Ian. a. 28 epistula Tiberii incusatus statimque in carcerem tractus et interfectus est *Tac. a.* 4, 68–70 cf. 6, 4, *Dio* 58, 1 (*Zonar.* 11, 2). In servitia quoque eius animadversum *Plin. h. n.* 8, 145.
- 203 C. Titius Similis, C. f., tribu Cl., Agrippinensis; centurio legionis X, centurio frumentariorum, princeps peregrinorum, primipilus legionis III Augustae Piaevindicis (*non ante Septimium Severum, ut indicant haec legionis cognomenta*), praepositus vexillationum expeditionis per Asiam Lyciam Pamphyliam Phrygiam; procurator provinciae M[y]siae inferioris, 'eiusdem provinciae ius gladii' (*sic traditur*); procurator provinciae Lusitaniae et Vettoniae et curator reipublicae Emeritanorum t. *Emeritanus II* 484 semel descriptus.
- 204 T. TITIVS TAPPO T. Titii Poppaleni et Gessiae filius, tribu Ser.; vigintisexvir t. *Nomentanus XIV* 3945. Aetatis circiter Augusti, cf. *XIV* l. c.
- 205 Titia Quartilla, domina praedii suburbana ut videtur a. 123 *tegulae XV* 1477. 1478.
- 206 Titia Rufa, soror T. Titii Tapponis *XIV* 3945.
- 207 Titia Statilia Valeria Agrippiana Fadilla, M. Valerii Rulliani Agrippae procuratoris filia t. *Bithynicus, Lebas* 3, 1179 et demum *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* 1887 p. 179, 9.
- 208 M. TITIVS FRUGI (M. Tittius potius quam Tillius Frugi act. *Arr.*, Τίτου Φρυγίου *Ioseph.*) legatus legionis decimae quintae (Apollinaris); a. 70 interest consilio ducum convocato a Tito Hierosolyma obsidente *Ioseph. bell.* 6, 4, 3. (Fortasse ad hunc spectabat t. *mutilus Carthaginiensis syllogae meae* 988 = *VIII S.* 12536, quem tamen ad *Sex. Vettulenum Cerealem, legatum legionis quintae, referre mavult Schmidt, cf. infra sub Sex. Vettuleno*). Consul suff. mense Dec. a. 80 cum T. Vinicio Iuliano act. *Arr.*
- 209 TITVCIVS ROBVRIVS (an Reburrus?) praefectus urbi a. 283 *laterculus praefect. urb., ap. Chronographum* a. 354 (*Momms. chron. min. I* p. 66).

210 L. Titurius Sabinus, Vib(i) f., Arn. VI 27539; L. Titurius Sabinus VI 27988; T. Titurius Sabinus VI 27540. *Videntur fuisse homines de plebe; sed memoraci propter Titurios Sabinos nobiles temporum liberae rei publicae (nummi ap. Eckhel 5, 325, Momms. Röm. Münzw. p. 584 n. 214; Cacs. b. Gall. 2, 5. 3, 17 cet.) — In tegulis Histricis V 8110, 96 dicitur lectum esse P. Ituri (non Tituri) Sabi.*

211 TITVS temporibus Maximini imperator factus a sagittariis Osdroenis, et paullo post occisus vit. Maximin. 11 cf. trig. tyr. 32. Cf. supra sub Quartino.

— Valerius Titus.

— C. LIEVRIVS TRANQVILLIVS TOCIVS SO[AE]MVS.

212 Togodumnus (Τογόδουμνος), Cunobellini filius, Britannus, ab A. Plautio victus a. 43; mox periit Dio 60, 19. 21.

213 TOGONIVS GALLVS senator, a. 32 censuit ut senatores ferro accincti principem protegerent quotiens curiam intraret Tac. a. 6, 2.

— P. TETTIVS RVFVS TONTIANVS.

214 Toranius, amicus Martialis Martial. 5, 78, 2. 9 praef.

215 Toranius Flaccus (Toranius Plin., Thoranius Suet., Toronius Flaccus Macrob.), mango, Antonii et Augusti temporibus Plin. h. n. 7, 56 (inde Solin. 1, 84), Suet. Aug. 69, Macrob. sat. 2, 4, 28.

216 C. TORANIVS (Θοράνιος traditur; sed C. Toranius, non Thoran- appellabatur teste titulo optimae aetatis CIL. I² p. 199 n. XXIX, tutor Augusti, a quo fortasse huius pater fuerat manumissus), tribunus plebis anno 729, patrem libertinum in theatrum induxit et in subsellio tribunicio collocavit Dio 53, 27.

217 Q. Torius Culleo, Q. f., procurator Aug. provinciae Baeticae t. Castulonensis II 3270 semel descriptus.

218 TORQVATA Q. Volusii (Q. Volusii Saturnini consulis a. 56) uxor: eius ancillae VI 7297 (t. rep. ut videtur in monumento familiae Volusiorum). Huius ut videtur (vel patris eius ceteroquin ignoti, vel matris) aliquando servi: Spendo Torquatian(us) VI 7303, Spurinnia Nice Torquariana VI 7290 = 27557 (tituli in eodem monumento reperti, ille positus a. p. Chr. 58). Mater videtur Volusia Torquatac, cf. infra sub hac.

— GAVIDIA TORQVATA.

— IVNIA TORQVATA.

— LICINIA CORNELIA VOLVSIA TORQVATA.

— METILIA TORQVATA.

— [P]OBLICIA BASSILLA TORQVATA.

— VOLVSIA TORQVATA.

219 *TORQVATVS (solas Tor... litteras certas esse ait Huebner, ne has quidem pro certis habet Bruce), consul (suff. a. inc.) cum [Pr]aesente VII 422 = Bruce lapid. septentr. p. 376 n. 728 (t. rep. in Britannia non longe a vallo Hadriani).

- C. BELLICVS CALPVARNIVS [T]ORQVATVS.
- C. BELLICIVS TORQVATVS.
- C. BELLICIVS (*sive* BELLICVS) TORQVATVS TEBANIANVS.
- D. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.
- L. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.
- M. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.
- LVCCEIVS TORQVATVS.
- Manlius Torquatus.
- M. METILIVS AQVILLIVS REGVLVS NEPOS VOLVSIVS TORQVATVS FRONTO.
- (C.? NONIVS) ASPRENAS CALPVARNIVS TORQVATVS.
- (NONIVS) TORQVATVS ASPRENAS.
- L. NONIVS TORQVATVS ASPRENAS.
- TORQVATVS NOVELLIVS ATTICVS.
- SEXTIVS TORQVATVS.
- VOLVSIVS TORQVATVS.
- C. OCTAVIVS TIDIVS TOSSIANVS L. IAVOLENVS PRISCVS.
- 220 TOXOTIVS senator, maritus Iuniae Fadillae, proneptis Antonini, 'eiusdem familiae senator', periit post praeturam; eius poemata extabant *vit. Maximin.* 27, 6. *Narratio suspecta, cf. quae exposui Herm. vol. 24 p. 351.*
- 221 TRACHALVS, (tribu) [An]i.(?), [quaestor], tribunus plebis, praetor, consul, septemvir epulorum; proconsul provinciae Africae; patronus (Mediolanensium?) *t. Mediolani rep. V 5812. Fortasse idem P. Galerius Trachalus consul ord. a. 68.*
- 222 Trachali, Ariminenses; eorum mater Septicia in contumeliam eorum secundas nuptias contraxit, temporibus Augusti *Val. Max.* 7, 7, 4 (*cf. supra sub Septicio*). Ariminenses cognomento Trachalos memorat *Festus (Paul. p. 367).*
- P. GALERIVS TRACHALVS.
- IMP. CAES. C. MESSIVS QVINTVS TRAIANVS DECIVS AVG.
- M. VLPIVS TRAIANVS.
- M. VLPIVS TRAIANVS = IMP. CAESAR NERVA TRAIANVS AVG.
- FVRIA SABINIA TRANQVILLINA AVG.
- C. LIEVRIVS TRANQVILLIVS TOCIVS SO[AE]MVS.
- Q. GAVIVS FVLVIVS TRANQVILLVS.
- C. Suetonius Tranquillus.
- 223 Sex. Traulus Montanus (Sex. Traulus *Senec.*, Traulus Montanus *Tac.*), eques Romanus, 'modesta iuventa, sed corpore insigni': eum Messallina ultro accivit et post unam noctem dimisit; ob eam causam occisus a. 48 *Tac. a. 11, 36*; occisus a Claudio iussu Narcissi *Senec. apoc. 13.*
- 224 Trausius (*Trausii complures reperiuntur VI 27568 seq.*; Travius *Porph.*), ex divite ut videtur egens ('pauper sed luxuriosus' *Porph.*), *Horat. sat. 2, 2, 99 cum Porphyrione.*

225 TREBATIVS CLARVS clarissimus vir, defunctus aliquanto ante annum 183 VI 8420.

226 TREBATIVS MARINVS: rescriptum ad eum de alendis liberis *Ulpianus libro secundo de officio consulis* (Dig. 25, 3, 5, 11). Videtur fuisse magistratus, fortasse consul.

227 M. TREBATIVS PRISCVS, consul suff. mense Iun. a. 108 cum P. Aelio Hadriano *fasti feriarum Latinarum* (CIL. I ed. 2 p. 59); cf. VI 10229 v. 124.

228 C. Trebatius Testa. (C. Trebatius vel Trebatius passim, Testa Cic. ad fam. 7, 13, 1. 7, 21. 7, 22. Vix idem, quod coniecerunt nonnulli, Thalna Cic. ad Att. 16, 6, 1).

Eques Romanus *Porphyrion ad Hor. sat. 2, 1, 1*. Veliae in Lucania possessiones habebat paternas Cic. ad fam. 7, 20, 1 cf. top. 1, 5 (Velia urbs eius amantissima Cic. ad fam. 7, 19. 20); fortasse inde oriundus. A. 700 ad Caesarem in Galliam se contulit, lucri causa Cic. ad fam. 7, 17, 1, proficiscens a Cicerone commendatur Caesari Cic. ad fam. 7, 5, item Q. fratri ad Q. fr. 2, 12 [14], 3. 'Tribunatus commoda' a Caesare ei oblata (*primum*) contempsit ad fam. 7, 8, 1. Mansit in Gallia etiam a. 701 ib. 7, 11, 1. Epistulae in Galliam ad eum a Cicerone missae ib. 7, 6-18. Ineunte anno 705 internuntius inter Caesarem et Ciceronem Cic. ad Att. 7, 17, 3. 9, 12, 1. 9, 15, 6. 9, 17, 1. A. 710 Caesarem sedentem pro aede Veneris Genetricis admonuisse dicebatur, ut senatui assurgeret *Suet. Caes. 78*. Post mortem Caesaris apud Ciceronem in Tusculano Cic. ad fam. 11, 27, 1, top. 1, 1. Circa hoc tempus topica ei conscripsit Cicero ad fam. 7, 19, 1, top. l. c. Epistulae Ciceronis ad eum datae a. 710 ad fam. 7, 19 seq. — Ad eum dedit Horatius *sat. 2, 1*. — Iuris peritus Cic. ad fam. 7, 5, 3; 6, 2; 10, 1; 11, 2; 12, 2; 19 cet., *Horat. sat. 2, 1, 80 seq.* Discipulus Cornelii Maximi Dig. 1, 2, 2, 45 cf. Cic. ad fam. 7, 8, 2. 7, 17, 3. Eius discipulus Antistius Labeo Dig. 1, 2, 2, 47. Consilio eius usi sunt Caesar Cic. ad fam. 7, 11, 2; 13, 1, et Augustus *Iust. inst. 2, 25 pr.* Quid de divortio inter Terentiam et Maccenatem responderit Labeo apud *Iavolenum* (Dig. 24, 1, 64). 'Aliquot libros de iure civili composuit et de religionibus novem' *Porphyr. ad Hor. sat. 2, 1, 1*. Libros de religionibus citant *Gellius Macrobius alii* (librum decimum *Macrobi. sat. 3, 3, 5*). Trebatii complures libri extant, 'sed minus frequentatur' *Pomponius Dig. 1, 2, 2, 45*. *Fragmenta librorum de religionibus composuit Huschke iurisprud. anteiust. p. 100 seq., quae ad ius civile pertinent Lenel Paling. iur. civ. II p. 343 seq.* — Etiam inter poetas locum obtinuit(?) *Porphyrionis ad Hor. sat. 2, 1, 1 codices deteriores* (inter poetas deest in optimo codice, videturque insiticium).

229 Tr[e]batia Marcellina fistula plumbea urbana, ap. *Lancianium syll. aq. n. 486*. Nomen videtur indicare feminam nobilem.

- 230 T. TREBELLENVS RVFVS (*sic tituli Concordienses*, Trebellenus Rufus *Tac. a. 2, 67*, Trebellienus Rufus *ib. 3, 38. 6, 39*), L. f., tribu Claudia (*origine ut videtur Concordiensis*); quaestor, tribunus plebis, legatus imperatoris Caesaris Augusti (*hoc munus in altero t. ante tribunatum plebis, in altero post tribunatum collocatur*) tituli Concordienses V 1878; *Notizie degli scavi 1886 p. 108 (= syll. meae n. 931. 931^a)*. Praetor *Tac. a. 2, 67*. A. 18 tutor datus liberis Cotyis regis Thraciae, atque etiam a. 23 regnum eis administrabat *ib. 3, 38*. A. 35 maiestatis accusatus sua manu cecidit *ib.*; 6, 39.
- 231 TREBELLIANVS (*sic Eutrop. et trig. tyr. bis*, Tribellianus *trig. tyr. uno loco*) imperator appellatus temporibus Gallieni *trig. tyr. 26 cf. Eutrop. 9, 8*, in Isauria; per Gallieni ducem Camsisoleum victus et occisus *trig. tgr. l. c.*
- 232 .. [Tr]ebell[ius], [proc.] Aug. (Alpium Graiarum) XII 114 (*supplerit Allmer*).
- 233 L. TREBELLIVS aedilis curulis cum (A. Terentio) Varrone Murena VI 1324 (*paullo ante annum 729, cf. supra sub A. Terentio Varrone Murena; nisi forte intelleguntur Varro Murena pater, et L. Trebellius quem aedilem memorat Cic. Phil. 6, 4, 11*).
- 234 M. TREBELLIVS legatus (*legionis sine dubio*), a. 36 missus a L. Vitellio praeside Syriae cum quattuor milibus legionariorum et delectis auxiliis, gentem Clitarum ad deditionem coegit *Tac. a. 6, 41*. Fortasse (*ut coniecit Nipperdey*) pater M. Trebellii Maximi (*infra n. 239*).
- 235 M. Trebellius, amicus Columellae, ab eo requisivit, ut praeter praecepta rei rusticae etiam commetiendorum agrorum rationem traderet *Colum. 5, 1, 2*.
- 236 P. TREBELL[IVS] praetor urbanus a. p. Chr. 30 *fasti fratr. Arr. (CIL. I ed. 2 p. 71)*.
- 237 Q. TREB[ELL]IVS CATVLVS (Treb[ell]ius *potius quam* Treb[at]ius *suppleverunt editores propter spatium*), (tribu) [T]er., quaestor provinciae Narbonensis, tribunus plebis, legatus divi Claudii legionis XVI (*reliqua perierunt*) t. urbanus VI 31771 = *Bull. comunale 1880 p. 172 cf. tab. XII. XIII fig. 1*.
- 238 Trebellius Marinus, procurator (aquarum, *cf. Hirschfeld Verw. 1 p. 168*) sub Hadriano fistula aquaria Romae rep., ap. Lancianum *syll. aq. n. 23*.
- 239 M. TREBELLIVS MAXIMVS. Plerumque Trebellius Maximus; M. Trebellius amphora picta Pompeiana quam edidit Sogliano di due epigrafi anforarie pompejane (*Rendiconti dell' Accad. di Archeol. di Napoli 1891 p. 52*). In tabula cerata Pompeiana, ap. de Petram n. 22, lectum erat L. Annaeo L. Pollione cos., unde Trebellio praenomen Lucii et alterum cognomen Pollionis addiderant, sed L. Pollionis nomen male lectum esse rettulerunt qui nuper tabulam viderunt, *cf. de Petra ap. Sogliano l. c., item infra in Add. sub Palsurio*.

Homo novus (vel certe non priscae nobilitatis) *Tac. a. 14, 46*. Anno 41 Cn. Sentio Saturnino consuli in senatu verba facienti anulum detraxit *Ioseph. ant. 19, 2, 3*. Consul (suff.) cum L. Annaeo Seneca amphora picta Pompeiana, de qua cf. supra, *Gaius 2, 253, Dig. 36, 1, 1, Iustin. inst. 2, 23, 4*, mense Aug. *Dig. l. c.*, temporibus Neronianis *Dig. l. c., Iust. l. c.* Consulem fuisse a. 56 statuit de Petra tav. cerat. p. 21, cf. Mommsen *Herm. vol. 12 p. 128*, propterea quod anni 57. 58. 59. 60 alios suffectos habuere mense Augusto, anno autem 61 Trebellius Maximus iam videtur fuisse consularis; possis cogitare etiam de anno 55. (Ab eo appellatum senatus consultum Trebellianum *Dig. 36, 1 cet.*). A. 61 censum per Gallias egit una cum Q. Volusio (Saturnino) (consule a. 56) et Sextio Africano (consule a. 59) *Tac. a. 14, 46*. Legatus pro pr. Britanniae, successor (P.) Petronii Turpiliani *Tac. Agr. 16* (anno ut videtur 63, cf. supra sub P. Petronio Turpiliano). Segniter provinciam administrat ib. Exercitui per avaritiam ac sordes contemptus invisusque *Tac. h. 1, 60*. Discordia inter eum et Roscium Caelium legatum vicesimae legionis; anno 69 usque ad seditionem ventum *Tac. l. c., cf. Agr. 16*. Coactus provinciam relinquere, ad Vitellium se contulit *Tac. l. c.* In eius locum a Vitellio Vettius Bolanus missus in Britanniam *Tac. l. c., Agr. 16*. Frater Arvalis; a. 72 magister collegii act. *Arv.*

— Q. Plotius Maximus Trebellius Pelidianus.

— M. STLACCIVS ALBINVS TREBELLIVS SALLVSTIVS RVFVS.

— M. VALERIVS TREBICIVS DECIANVS.

240 Trebicia Tertulla: eius figlinae XV 524, cf. 525 (tegulae urbanae, quas temporibus Hadriani tribuit Dressel). Fortasse femina nobilis.

241 L. TREBIVS GERMANVS (sic VI 10241, Trebius Germanus Maecianus) consul suff. cum C. Calpurnio Flacco (supra C 214) mense Dec. (a. inc.) VI 10241 (non ante tempora Flaviorum, ut ex nomine T. Flavii Artemidori apparet). Legatus (provinciae alicuius) Maecianus de iudiciis publicis (*Dig. 29, 5, 14*). Temporibus Hadriani attribuit Borghesius opp. 3 p. 386, probabiliter. — Diversus, neque huc pertinet, Trebius Germanus tribunus equitum singularium a. 197 VI 224.

242 TREBIVS MAXIMVS (nomen duobus locis plene lectum est), legatus pro pr. Lyciae et Pamphylicae, sub Hadriano (non post annum 127/8) inscriptiones mausolei Opramoac Rhodiapolitani *Reisen in Lykien p. 83. 84. 85. 103. 104 II^a. III^a. III^a cf. Loewy ib. p. 126. 133*.

243 Trebius Niger, auctor Plinio de aquatilium natura similibusque *Plin. h. n. 9, 80. 89 seq., 10, 40. 32, 15 cf. 1, 8. 9. 32*. Comes L. Luculli proconsulis Baeticae *Plin. 9, 89*. Hic plerumque creditur L. Licinius Lucullus consul a. u. c. 603, qui in ipso consulatu Hispaniam obtinuit (*Iuv. 48, App. Hisp. 49 seq., cf. Dio fr. 76 Dindorf*), recte ut puto (quamquam Plinius Baeticae vocabulo ita minus accurate usus est); Borghesius tamen in epistula quam memorat Henzen ad CIL. VI 1442,

coniecit Trebium Nigrum comitem fuisse L. Licinii alicuius qui proconsul Hispaniae ulterioris videtur fuisse sub Augusto vel potius sub Tiberio (cf. supra L. 115).

- 244 C. TREBIVS SERGIANVS consul ordinarius a. 132 cum C. Serio Augurino fasti (tria nomina VI 10299. X 6485. Dessau inscr. sel. 2181). Trebio Sergiano rescripsit Hadrianus Ulpian. libro quarto decimo ad edictum (Dig. 5, 3, 5, 1).

— Trebonianus Plut. Galb. 15. V. sub Trebonio Garutiano.

— IMP. CAES. C. VIBIVS TREBONIANVS GALLVS AVG.

— APPIVS ANNIVS TREBONIVS GALLVS.

- 245 Trebonius Garutianus, procurator (sic Tac., Τρεβωνιανός traditur ap. Plut.), iussu Galbae Clodium Macrum in Africa interfecit Tac. h. 1, 7, Plut. Galb. 15. Videtur res familiares principis in Africa tractasse, non rexisse provinciam Mauretaniam Caesariensem (quod coniecerat Mommsen CIL. VIII p. XX), cum hanc per haec tempora repperit Luccius Albinus; ac rix cogitandum de procuratore Mauretaniae Tingitanae (cum Pallu de Lessert bull. des antiquités africaines 1885 p. 158).

- 246 L. Trebonius Oricula (= Auricula), Philis fuit a. 752 una cum C. Numonio Vala III 74.

— [TRE]BON[IVS PRO]CVLVS METTIVS MODESTVS v. Mettius Modestus.

- 247 Trebonius Rufinus, duovir Viennae, gymnicum agonem, qui ex cuiusdam testamento ibi celebrabatur, sustulerat; qua re accusatus apud Traianum Plin. ep. 4, 22.

- 248 CN. TREMELIVS (Cn. Trem act. Arr., Cn. Tremelius videtur intellegendum esse in t. Pompeiano). Fortasse oriundus n Cn. Tremelio Scrofa amico Varronis (de re r. 1, 2, 9 cet.) et Ciceronis (ad Att. 5, 4, 2 cet.). Consul suff. a. 21 mense Mai. Iul. cum Mam. Aemilio Scauro act. Arr. (VI 2023^b v. 16-18, quod actorum fragmentum, anno 21 coniectura attributum n Borghesio ann. inst. 1855 p. 8, revera huius esse anni demonstrat fragmentum nuper repertum Eph. ep. 8 p. 318); t. Pompeianus graphio exaratus IV 1553.

- 249 Triarius, rhetor, irrisus ab Asinio Pollione Seneca contr. 2, 3, 19. Passim citatur a Seneca, cf. ind. Kiesslingi p. 554.

- 250 Triarius (sic antiquissimus codex, Traianus recentiores), cum Plinio egit, ut causam aliquam ad se pertinentem susciperet Plin. ep. 6, 23.

— POMPONIVS [E]RVCIVS TRIARIVS.

- 251 TRIARIVS MA[TERNVS] (Ma[gnus] supplere Huebner), clarissimus vir, legatus iuridicus (Asturiae et Callaeciae) t. Bracaraugustanus II 2415. Procula uxor ib.

- 252 TRIARIVS MATERNVS LASCIVIVS senator nobilis, anno 193 d. 3 Ian., cum milites imperatorem eum contra Pertinacem facere vellent, aegre se iis subtraxit vit. Pert. 6, 4.

- 253 A. TRIARIVS RVFINVS (A. Tr.... VI 864, Triarius VI 1984, .. [T]riarius VI 31128, *praeterea* Rufinus) consul ord. a. 210 cum M'. Acilio Faustino *fasti*.
- 254 TRIARIA, L. Vitellii uxor *Tac. hist. 2, 63. 64. 3, 77. Licentia eius ib.*
 — POMPONIA TRIARIA.
 — Sulpicia Triaria.
 — AELIVS DECIVS TRICCIANVS.
- 255 Tricho (*nomen vix sanum*), eques Romanus, cum filium suum flagellis occidisset, populi saevientis manibus Augusti auctoritate ereptus *Seneca de clem. 1, 15, 1.*
 — L. (C.?) FVLCINIVS TRIO.
 — C. LICINIVS TRIO PAVLINVS.
 — Sulpicius Trio.
- 256 *Tristionias, Assarionem occidit Claudius *Seneca apoc. 11 (vocabula sine dubio corrupta; tris homines assarios coniecit Buecheler cf. Mommsen eph. ep. 1 p. 147 not. 2 et p. 227, ut intellegantur qui praecedunt Crassus, Magnus, Scribonia).*
- 257 M. Tritius Florens, pater M. Marii Florentini, avus senatoris t. *Lugdunensis, ap. Boissieu inscr. de Lyon p. 492 = CIL. XIII 1683.*
- 258 Triumphus, gladiator temporibus Tiberii *Seneca dial. 1, 4, 4. Alius eiusdem nominis Martial. spect. 20, cf. Friedländer ad l. c.*
 — Pompeius Trogus.
 — (C. QVINCTIVS) TROGVS.
 — Saufeius Trogus.
- 259 TROPAIOPHORVS, ex provincia Pannonia, in amplissimum ordinem adsumptus, una ut videtur cum fratre (*cuius nomen perit*), qui postea legatus Thraciae factus esse videtur t. *Perinthius III 731 — III S. 7395 quem servavit Cyriacus. Fortasse idem Τροπαιοφόρος, quem una cum Alciphrone nescio quo memorat Marc. Aurel. 10, 31.*
- 260 Trophimus (*plene P. Aelius Trophimus, ut intellegitur ex nomine liberti*), procurator provinciae Cretae sub Hadriano t. *Ostiensis XIV 51.*
- 261 Trosius Aper, grammaticus, quo usus est M. Aurelius adolescens *vit. Marci 2, 3.*
- 262 Troxoboris (*sic priore loco traditur*) vel Troxoborus (*sic altero*), dux rebellionis Clitarum in Cilicia Trachea, a. 52 a rege Antiocho oppressus *Tac. a. 12, 55.*
- 263 Truttedius Clemens, tribunus cohortis secundae vigilum VI 2968. Procurator Asturiae et Callaeciae II 2643. Uxor Marrinia Procula *ib.*
 — Antonia Tryphaena.
- 264 Trypho, medicus, praeceptor Scribonii Largi *Scrib. Larg. c. 175. Fortasse hic Trypho ὁ ἀρχαῖος, cuius medicamenta refert Galenus XIII 745 ed. Kuehn; Trypho Gortyniata, cuius medicamenta id. XIII p. 246. 253. De athletarum arte scripsit Galen. V p. 898. Certe*
Prosopographia Imp. Rom. III.

diversus a praeceptore Scribonii Largi Trypho medicus, quem memorat Plutarchus quaest. conv. 3, 1. 3, 2. 5, 8. 9, 14 (p. 646^A. 648^B. 683^C. 744^F).

265 Trypho, bibliopola *Quintil. inst. praef.*; *Martial. 4, 72, 2. 13, 3, 4.*

— Iulius Trypho.

— Claudius Tryphoninus.

— Q. AELIVS TVBERO.

— L. SEIVS TVBERO.

— PLOTIVS TVCCA.

— Sempronius Tucca.

266 TVCCIVS CERIALIS (*sic unus certe ex antiquioribus codicibus, Tuctius Cerealis, Ductius Cerialis alii*), consularis (*consul suff. temporibus ut videtur Flaviorum*), sententiam fert in senatu a. 99 *Plin. ep. 2, 11, 9.*

267 L. Tuccius Secundus, L. f., tribu Pom.; comes M. Valerii Itali legati Augusti (prov. Galatiae?) *t. Ancyranus III 253 cf. III S. p. 1234.*

— C. ASINIVS TVCVRIANVS.

268 L. TVLCIDIVS(?) PERENNIS (*sic alter ex descriptoribus, Cestius Acidius Perennis alter*), legatus Aug. pro pr. provinciae Lusitaniae *t. prope Olisiponem rep. II 258 p. 693. Fortasse alter ex filiis (Tigidii?) Perennis praefecti praet. Commodi, cf. supra sub Tigidio Perenne.*

269 Tullianus: rescriptum imperatoris Antonini ad eum citat *Ulpianus libro septimo decimo ad edictum (Dig. 8, 4, 2).*

270 Tullius Balbus: rescriptum divi Pii ad eum citat *Marcianus libro quarto regularum (Dig. 22, 1, 32).*

270* Tullius Bassus, medicus *Caelius Aurel. acut. III 16. Iulius potius quam Tullius; cf. Wellmann Herm. 24, 546.*

271 C. TVLLIVS CAPITO POMPONIANVS PLOTIVS FIRMVS consul suff. mense Sept. a. 84 cum C. Cornelio Gallicano *dipl. mil. (III S. p. 1963).*

272 M. TVLLIVS CICERO (*Cicero passim, M. Tullius fasti Venusini, .. [T]ullius Cicero Amiternini; M. Tullius filius Ciceronis Seneca suas. 7, 13). Falsi tituli huic a Grossio tributi, X 702*. 704*. 705*, qui multis fraudi fuere. De nummo quodam Magnetum ad Sipylum cf. infra.*

Ciceronis ex Terentia filius, natus L. Iulio Caesare C. Marcio Figulo consulibus *Cic. ad Att. 1, 2 (consules sunt anni u. c. 690; sed intellegi consules designatos, Ciceronemque natum esse a. 689 statuunt inde a Bosio, propterea quod causa Catilinae, quam memorat Cic. l. c., acta esse videtur anno 689, et quod anno 690 Atticus iam Romam rediisse videtur, cf. Nep. Attic. 4). Parvulus commemoratur a patre in Cat. 4, 2, 3. 4, 11, 23 et saepius in epistulis. Sors eius defletur a patre in exilium proficiscente ad fam. 14, 1, 1 cet. A. 703 patrem in Ciliciam comitatur ad Att. 5, 9, 3. Cum Deiotaro in regnum eius missus ib. 5, 17, 3; 18, 4; 20, 9. A. 704 cum patre in Italiam redit ib. 6, 7, 2; 8, 5; ad fam. 14, 5, 1; 16, 1 al. A. 705 exeunte mense Martio togam virilem sumpsit Arpini ad Att. 9, 6, 1; 17, 1; 19, 1. Una cum patre ad Pom-*

peium se confert *ad fam. 14, 7, 3*. Bello civili Pompeius eum alae alteri (*vocabulum aut corruptum aut insititium*) praefecit *de offic. 2, 13, 45*. A. 707 pater Brundisii commorans in animo habuit eum Caesari obviam mittere, sed destitit *ad Att. 11, 17, 1; 18, 1, ad fam. 14, 11; 15*. A. 708 aedilis Arpini cum Q. fratre patruele et M. Caesio *ad fam. 13, 11, 3*. Circa haec ut videtur tempora (*cf. Drumann 6, 293*) a patre verba faciens inducitur in dialogo de partitione oratoria *Cic. part. or. 1, 1 seq.* A. 709 in animo habuit ad Caesarem in Hispaniam se conferre *ad Att. 12, 7, 1*. Athenas se confert studiorum causa *ad Att. 12, 27, 2; 32, 2, ad fam. 16, 21, de off. 1, 1, 1 al.* Ad eum Athenis morantem pater dedit libros de officiis *de off. 1, 1, 1 cf. ad Att. 15, 13, 6; 16, 11, 4*. Exeunte a. 710 vel ineunte a. 711 relictis Athenis Brutum secutus est *Plut. Cic. 45, Brut. 24, Appian. b. c. 4, 51* (a patre missus in Graeciam ad Brutum *App. 4, 20 cf. 51, minus accurate*). Brutus eius opera bello civili saepe usus est *Cic. Phil. 10, 6, 13, ad fam. 12, 14, 8, ep. ad Brut. 1, 4, 6; 6, 1, Plut. Brut. 26, Cic. 45, App. b. c. 4, 51*. Ut in collegium pontificum absens cooptetur, pater desiderat *Cic. ep. ad Brut. 1, 5, 3*. Proscriptus a triumviris *Appian. b. c. 4, 19, 20*. Post pugnam Philippensem primum ad Cassium Parmensem se contulit, deinde ad Sex. Pompeium in Siciliam *App. b. c. 5, 2; 4, 51*. Postea (*post pacem Miseni factam, vel etiam antea*) a Caesare, ut de patris nece se purgaret, in gratiam receptus, et in collegium aliquod sacerdotale cooptatus *App. b. c. 4, 51*, nec multo postea consul factus *ib.*, consul factus ob memoriam patris *Sen. benef. 4, 30, 2*. Consul suff. a. 724 *fasti Amiternini (CIL. I ed. 2 p. 61), fasti Venusini (ib. p. 66), idibus Septembribus Plin. h. n. 22, 13, ex id. Sept. ad kal. Nov. fasti Venusini, collega Caesare (III consule) Plut. Cic. 49*. Eo consule nuntius de interitu Antonii Romam adlatus est *Dio 51, 19*; consul litteras Caesaris de clade Antonii apud Actium (*potius de interitu Antonii*) pro rostris recitavit *App. b. c. 4, 51*; eo consule senatus Antonii memoriam damnavit *Plut. Cic. 49*. Proconsul Asiae *Seneca suas. 7, 13*. Fortasse huc pertinet nummus Magnetum a Sipylo, de quo egerunt *Eckhel 5, 327 seq. (qui dubitabat an antiquus esset), Borghesius opp. 1, p. 170 seq., Waddington revue numism. 1867 p. 116 seq. cf. etiam Bernoulli Roem. Ikonographie I p. 134, in quo Μάρκος Τύλλιος Κικέρων adscriptum est ad imaginem, quam ipsius esse coniecit Waddington, Augusti putavit Borghesius, Ciceronis oratoris imaginem esse putaverunt multi (huc etiam Mommsen Herm. 3, 269 inclinat). Proconsulem fuisse paullo post annum 724 putat Waddington fastes des provinces asiatiques n. 53. (Nummi Trimenothyrensiarum in Mysia, in quibus legitur ἐπὶ Μ. Τύλλίου, ap. Mionnet IV 148, 838 meliusque suppl. V p. 459 n. 1259. 1261, non huc pertinent, quippe multo posteriores, cf. Eckhel 3, 120). Legatus Syriae *Appian. b. c. 4, 51* (de tempore non constat, cf. Mommsen mon. Ancyrr. ed. 2 p. 165). Homo ebriosus*

- Seneca suas.* 7, 13, *Plin. h. n.* 14, 147 cf. *Dio* 46, 18; temulentus M. Agrippae scyphum impegissee dicitur *Plin. l. c.* 'Nihil ex paterno ingenio habuit praeter urbanitatem' *Seneca l. c.* — *Alius* M. Tullius Cicero, M. f., tribu Maecia, eques Romanus, patronus coloniae Paestnorum, curator complurium aliarum civitatum Lucaniae X 482. 483.
- 273 Tullius Crispinus, praefectus praetorio factus a Didio Iuliano suffragiis praetorianorum una cum Flavio Geniale *vit. Did. Iul.* 3, 1. Mittitur contra Severum *ib.* 6, 4; 7, 4. 6. Occiditur *ib.* 8, 1.
- 274 Tullius Geminus (Tali- traditur pro Tulli-), a. 62 Fabricium Veientonem accusavit *Tac. a.* 14, 50. *Iudice Borghesio opp.* 5, 222 *idem Terentius Tullius Geminus consul suff. cum M. Iunio Silano, cf. supra sub Terentio Tullio Gemino.*
- 275 Tullius Geminus (Τουλλίου Γεμίνου *anth. Pal.* 9, 707, *app. Plan.* 205, Γαμίνου *anth. Pal.* 9, 414, praeterea Γεμίνου; Τουλλίου Σαβίνου *anth. Pal.* 9, 410, *sed Planud.* Γεμίνου): eius epigrammata *anth. Pal.* 6, 260. 7, 73. 9, 288. 414. 707. 740, *app. Planud.* 30. 103. 205. *Eundem esse qui praecedat putat O. Jahn mus. Rhen.* 9, 1854 p. 626, quem secutus est Nipperdey ad *Tac.*
- TARENTIVS TVLLIVS GEMINVS.
- 276 Tullius Iustus: epistula imp. Nervae ad eum, qua epistulis Domitiani standum esse statuitur *Plin. ad Trai.* 58, 10. *Certe magistratus aliquis, proconsul puto aut procurator Bithyniae.*
- 277 (M.) Tullius Laurea, Ciceronis libertus: carmen eius in aquas calidas quae non multum post obitum Ciceronis eruperunt in villa olim Ciceronis, iam Antistii Veteris (*consulis a. u. c. 724 ut videtur*) *Plin. h. n.* 31, 7 seq. Epigrammata eius Graeca *anth. Pal.* 7, 17. 294. 12, 24.
- 278 Tullius Marcellinus, adulescens Lucilio et Senecae notus, morbo correptus inedia vitam finivit *Seneca ep.* 77, 5-10.
- 279 Q. TVLLIVS MAXIMVS legatus Aug. legionis VII Geminae Felicis t. *Legionensis II* 2660 (*cum carmine adscripto, = Buecheler carm. epigr. n.* 1526; cf. *Huebner ex. scriptur. epigr. n.* 1138). Ex Africa oriundus ('Tullius e Libya') carmen. *Non diversum puto ab eo qui sequitur, quamquam Huebner scripturam tituli Legionensis aetati Traiani vel Hadriani adtribuit.*
- 280 Q. TVLLIVS MAXIMVS. K. Τουλ. Μάξιμος nummus Pautaliensis musei Vindobonensis quem post *Eckhelium* 2, 38 ed. *Pick num. Zeitschrift Wien* 23, 1891 p. 63, Τουλ. vel Τούλλιος Μάξιμος nummi reliqui (in multis ex his cum praecedat ἵγερ., minus recte ut iam constat M. littera a nonnullis pro praenomine Maximi habita est). Legatus pro pr. Thraciae sub M. Aurelio et Vero (161-168) nummi urbium Thracicarum, cusi Hadrianopoli (*Mionnet suppl. II* 304, 620), Pautaliae (*Mionnet suppl. II* 368, 977. 979-982. 372, 1005. 1006, *Mus. Berol. Besch. der Münzen I* p. 198, 1, alibi), Augustae Traianae (*Mionnet I* p. 423 n. 375, *suppl. II* 506, 1778. 1779, *Mus. Berol. I*

p. 238, 2. 5), *Traianopoli* (*Mionnet I* p. 423 n. 379, suppl. II 506, 1777), aut *Marci* aut *Veri* caput exhibentes (male sine dubio in nummo ap. *Mionnet* suppl. II 368, 977 dicitur esse caput *Pii*; legatus *Thraciae* tempore mortis *Antonini Pii* fuit *L. Pullaienus Gargilius Antiquus*). Legatum *Thraciae* fuisse etiam post mortem *Veri* coniecit *Pick num. Zeitschr.* 23, 1891 p. 63 not. 81, sed plane incerta de causa.

- 281 TVLLIVS MENOPHILVS (Τούλλιος Μηνόφιλος exc. de leg., Μηνόφιλος nummi, *Herod.*, *Menofilus* vit. *Maximin.*, *Melofilus* traditur vit. *Max. et Balb.*). Cf. *Borghesi opp.* 2, 227 seq.

Consul (suff. a. inc.) ante annum 238 *Herod.* 8, 2, 6, vit. *Maximin.* 21, vit. *Maximin. et Balbin.* 12. A. 238 missus a senatu *Aquileiam* una cum *Crispino* contra *Maximinum* fortiter defendit *Herod. l. c.*, vit. *Maxim.* 21. 22, vit. *Maxim. et Balb. l. c.* (fortasse unus ex viginti viris consularibus reipublicae curandae). Legatus consularis (ὕπ.) *Moesiae inferioris*, sub *Gordiano*, ante a. 241 nummi *Marcianopolitanorum* ap. *Mionnet I* p. 359, 36, suppl. II p. 109, 320 seq., p. 111, 332 seq., *Mus. Berol. Beschr. d. Münzen I* p. 68 n. 63–71 (tempus inde recte colligitur quod *Tranquillina* in nummis non comparet, sed ubi uxoris caput expectaveris, constanter adest *Serapis*; cf. *Borghesi opp.* 2 p. 231 not. 1, *Pick num. Zeitschr. Wien* 23, 1891 p. 50), dux *Moesiae* *Petrus Patricius* exc. de leg. (*Müller fr. hist. Graec. IV* p. 186, 8), provinciam per tres annos obtinuit ib. Legatus igitur *Moesiae inferioris* fuit ab a. 238 ad a. 241. Quomodo legatos *Carporum* tractaverit *Petrus Petr. l. c.*

- 282 M. Tullius Tiro (tria nomina posuit *Hieronymus*, *Tullius Tiro* *Plin. h. n.* 1, 2, *Gell.* 6, 3, 54. 13, 9, 1, schol. *Bob.*, *Tiro Tullius* *Gell.* 4, 10, 6. 6, 3, 8. 54. 12, 3, 3; plerumque *Tiro*), *Ciceronis* libertus, manumissus a. 701 *Cic. ad fam.* 16, 16 (si recte eo anno hanc epistulam scriptam esse statuit *Koerner* in editione *Mendelssohnii*). Adulescens etiamtum a. 704 *Cic. ad Att.* 6, 7, 2. Patronum comitatus est in *Ciliciam* ad *Att.* 6, 7, 2 cet.; rediens morbo correptus *Patris* substitit convalescendi causa ad *fam.* 16, 1 cet. 'In *Puteolano* praedio usque ad centesimum annum con- senescit' *Hieronymus* ad a. *Abr.* 2013 (= a. u. c. 750); sed vix illo anno mortuus, cum a. 704 fuerit adulescens. 'Ab incunte aetate liberaliter institutus'; eo 'adminiculatore et quasi administro in studiis litterarum *Cicero* usus est' *Gellius* 6, 3, 8, cf. ib. 13, 9, 1; *Cic. ad fam.* 16, 4, 3. 16, 17, 1, ad *Att.* 7, 5, 2. Epistulas *Ciceronis* etiamtum vivo patrono colligere coepit *Cic. ad Att.* 16, 5, 5 cf. ad *fam.* 16, 17, 1. Commentarios patroni edidit *Quintil.* 10, 7, 30 (cf. *Teuffel* 180, 3). Libri *Ciceronis* emendate ut legerentur curavit *Gell.* 1, 7, 1. 13, 21, 6. 15, 6, 2; subscriptio codicum quorundam, ap. *Jahn Ber. d. sächs. Gesellsch. d. W.* 1851 p. 329, *Kiessling coniectan.* 1 (ind. schol. *Gryphiswald.* 1883) p. 6. De vita patroni scripsit libros minimum quattuor *Ascon. in Mil.* p. 43 *Kiessl.*; *Plut. Cic.* 41. 49; *Tac. dial.* 17;

cf. Gell. 4, 10, 6 (nisi haec ex alio libro Tironis sumpta sunt). Ab eo editi putabantur libri tres iocorum Ciceronis Quintil. 6, 3, 5, schol. Bob. in Sest. 64, 135 p. 309 Orell., cf. Macrob. sat. 2, 1, 12. Ipse complures libros de usu atque ratione linguae Latinae, item de variis atque promiscis quaestionibus composuit, in his πανδέκτας Gellius 13, 9; 'Tiro in pandecte' citatur Charis. 1, 207 ed. Keil, praeterea liber huius generis Gell. 12, 3, 3, epistulae eius de quaestionibus grammaticis ib. 6, 3, 10. 10, 1, 7. Adhibitus a Plinio Plin. h. n. 1, 2. Notas scribendi primus commentus est Hieronymus ad a. 2013, Isidor. orig. 1, 21 (Suet. ed. Reifferscheid p. 135). Cf. Teuffel § 190, 4. 5.

— L. DASVMIVS TVLLIVS TVSCVS.

283 TVLLIVS VARRO. *T. Viterbii extans, acephalus, sed quem huius esse ostendit nomen filii in fine perscriptum, XI 3004 = syll. meae 1002 (1); memoratur in t. Tarquiniensi filii XI 3364 (2). — Varro t. 2 (in t. 1 nomen perit). Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis VIII bis Augustae (de cognomine bis Augustae cf. Bormann ad t. 1), quaestor provinciae Cretae et Cyrenarum, aedilis plebis, praetor, legatus divi Vespasiani legionis XIII Geminae, proconsul provinciae Macedoniae t. 1. Pater P. Tullii Varronis (eius qui sequitur) t. 1. 2.*

284 P. TVLLIVS VARRO. *T. Tarquiniensis ipsi positus XI 3364 (1). Ipse posuit patri t. Viterbii extantem XI 3004 (2). Memoratur in Tarquiniensi XI 3366 (3). P. Tullius Varro t. 1. 2 (cognomen aut perit aut omissum fuit t. 3). Varronis (eius qui praecedit) filius t. 1. Tribu Stel. t. 1. Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis XVI Flaviae, quaestor urbanus, aedilis Cerialis, praetor, legatus legionum XII Fulminatae et VI Victricis piae fidelis, proconsul provinciae Baeticae ulterioris Hispaniae, praefectus aerarii Saturni t. 1. Consul t. 1. 3. Augur t. 1. 3. Curator alvei Tiberis et riparum et cloacarum urbis t. 1. Legatus Aug. pro pr. Moesiae superioris t. 1. Proconsul provinciae Africae t. 1. Praetor Etruriae; quinquennalis Tarquiniis t. 1. Thermas Tarquiniis testamento fieri iussit t. 3. Hic ut videtur Tullius [V]arro, memoratus in testamento facto anno 108, Dasumii ut videtur VI 10229 v. 22. Praeterea huius sine dubio filius L. Dasumius Tullius Tuscus P. f., tribu Stel. (adoptatus, ut nomen ostendit, a L. Dasumio aliquo), quaestor non ante a. 138 t. Tarquiniensis XI 3365 (t. una cum illius t. 1 rep., et ab eodem homine positus), brevius dictus L. Tullius Tuscus III 4117 (cf. supra D 10). L. Dasumius, cui filium in adoptionem dederat, potest esse is ipse, in cuius testamento facto anno 108 memoratur, cf. Mommsen CIL. VI p. 1349. — Denique fortasse non diversus is qui sequitur.*

285 P. Tullius Varro, possessor fundorum complurium in agro Viterbiensi XI 3003. Aequalis L. Mummii Nigri Q. Valerii Vegeti con-

sularis, qui in eodem t. memoratur. Non plane certum, num idem qui praecedit.

- M. DASVMIVS TVLLIVS VARRO.
- L. ANNIVS TVLLVS.
- BAEBIVS TVLLVS.
- P. CALVISIVS TVLLVS.
- CN. DOMITIVS TVLLVS.
- M. MAECILIVS TVLLVS.
- [PV]BLI[CIVS?] TVLLVS.
- (Volcaci) Tullus.
- L. VOLCACIVS TVLLVS.
- L. ARRIVS PLARIANVS AVFIDIUS TVRBO.
- T. FLAVIVS LONGINVS Q. MARCIVS TVRBO.
- C. GALLONIVS [Q. MARCIVS?] TVRBO.
- Q. Marcus Turbo Fronto Publicius Severus.
- L. VALERIVS TVRBO.
- M. VALERIVS TVRBO IVN(IOR).
- L. AQVILLIVS FLORVS TVRCIANVS GALLVS.

286 L. TVRCIVS FAESASIVS APRONIANVS (*sic t.*, L. T. Faesas. Apronianus in una certe tegula lectum est) *cos.* (= consularis); maritus Aemiliae Callistae clarissimae feminae t. ab Aufidenatibus Samnii positus IX 2801. Eiusdem nomen in tegulis in eadem regione repertis IX 6078, 165. E maioribus sine dubio L. Turcii Aproniani, qui fuit praefectus urbi a. 339, et filii huius L. Turcii Aproniani praefecti urbi a. 363 (*cf. syll. meae n. 1229*).

287 TVRCIA MARCELLA clarissima femina, consularis viri filia, coniux Tussi De.... (*mariti nomen fortasse corruptum*) t. Campanus X 3862.

288 Turdus, inter comites Occii Flammae proconsulis Cretae, infamis et invisus Seneca *contr.* 9, 4, 20.

289 Turesis, Thrax, inter duces rebellionis a. 26 Tac. a. 4, 50.

290 TVRIA (*sic optimi codices Valerii, Tyria Paridis epitome*), uxor Q. Lucretii (Q. Lucretii Vespillonis consulis a. u. c. 735), maritum proscriptum anno 711 cum magno periculo suo servavit Val. Maxim. 6, 7, 2 (*eadem res narratur, sed nomen Turiae non ponitur, Appian. b. c. 4, 44*). In eius ut videtur tumulo a marito insculptum elogium, cuius fragmenta composuit Mommsen *Abh. d. Akad. d. Wiss. zu Berlin* 1863 p. 459 seq., CIL. VI 1527. Nondum nupta, mortem parentum, a servis ut videtur occisorum, fortiter vindicavit *elogium I v. 3 seq.* Decessit post matrimonium XXXXI annorum *ib. v. 27 seq.* Soror eius nupta C. Cluvio *ib. I v. 16. 47, II v. 9.*

— Verconius Turinus.

291 Turnus, satirarum scriptor *Martial.* 7, 97, 8. 11, 10; *Rutıl. Namatian.* 1, 604, *Sidon. Apoll. carm.* 9, 266, *Io. Lydus de mag.* 1, 41. Scaevi Memoris poetae tragici frater *Martial.* 11, 10; *Probus Vallae ad*

Iuvenal. 1, 20. 'Hic libertini generis ad honores ambitione provectus est, potens in aula Vespasianorum Titi et Domitiani' *Probus Vallae l. c.*, ubi perhibetur hunc significari a *Iuvenale* 1, 20. Versus eius referuntur *schol. Iuv.* 1, 71.

— P. PETRONIVS TVRPILIANVS.

— C. Pomponius Turpilianus.

292 Turpilius (*sic optimus codex, plerique Turpillus*), eques Romanus, e Venetia, laeva manu pinxit temporibus Plinii, operaque eius Veronae extabant *Plin. h. n.* 35, 20. Complures Turpili memorantur in *t. Veronensi V* 3432, qui fortasse ad huius gentem pertinebant.

293 L. TVRPILIVS DEXTER consul suff. a. inc. mense Dec. cum M. Maecio Rufo XIV 3543 (*temporibus Flaviorum, cf. supra sub M. Maecio Rufo*).

— M. Calpurnius Seneca Fabius Turpio Sentinatianus

294 TVRR..... TITIANVS vir clarissimus *fistula plumbea agri Viterbiensis semel descripta, XI* 3015.

295 Turranius, poeta tragicus tempore Ovidii *Ovid. ex P.* 4, 16, 29.

296 Turranius, praefectus Aegypti sub Augusto, anno eius decimo quinto (ab u. c. 738/9) vel vicesimo (743/4) vel vicesimo tertio (746/7) (*nam hos numeros apographa admittunt*) *t. Aegyptius CIG.* 4923 = *Kaibel ep. Gr.* 978.

297 C. Turranius (*sic Tac. a. 1, 7, Turranius ib. 11, 31, Tyrannius Senecae cod. Med.*), praefectus annonae a. p. Chr. 14 (= a. u. c. 767) *Tac. a. 1, 7*. Cum a C. Caesare vacationem procurationis (*videtur significari praefectura annonae*) ultro accepisset nonagenarius senex, ut exanimem se lugeri iussit, donec 'labor illi suus restitutus est' *Seneca dial.* 10, 20, 3. Praefectus annonae etiam a. 801 = p. Chr. 48 *Tac. a. 11, 31*. *Circiter centum annos igitur natus tunc fuerit necesse est. Sed fortasse nonaginta tantum annos attigit, et Seneca minus accurate de eo tamquam nonagenario etiam antea verba fecit. Utut est, fieri potest ut sit idem qui praecedit, praefectus Aegypti mediis Augusti temporibus. Cf. O. Hirschfeld Philol.* 29, 1870 p. 27. — Plane incertum num ab hoc appellata Turraniiana pira *Plin. h. n.* 15, 54. Item incertum an is qui sequitur.

298 Turranius Gracilis, natus prope fretum Gaditanum *Plin. h. n.* 3, 3, auctor adhibitus a Plinio de rebus Hispanicis *Plin. h. n.* 3, 3. 9, 11. 18, 75 *cf.* 1, 3. 9. 11. *Incertain quo tempore vixerit, cf. Truffet* 132, 6.

299 Turranius Priscus (Τοράνιος traditur), praefectus exercitus (στρατοπεδάρχης) a. 66, a Gessio Floro corruptus Cestio Gallo suavit, ut Hierosolymis abscederet *Ioseph. bell.* 2, 19, 4. *Vix idem Priscus praefectus castrorum (στρατάρχης) legionis sextae, in discessu a Iudaeis occisus ib.* 2, 19, 7.

300 Sp. Turranius Proculus Gellianus. *Tituli: Lavinus XIV* 4176 *mutilus (1); Pompeianus X* 797 (2). *Nomen integrum t.* 2, *Proculus superest t.* 1. L. f., Sp. n., L. pronepos *t.* 2. *Tribu Fab. t.* 1. 2. *Praefectus fabrum bis t.* 2. *Praefectus curatorum alvei*

Tiberis *t. 2* (*de munere cf. Mommsen Staatsr. II³ p. 1050 not. 2*). Praefectus cohortis Gaetulorum *t. 2* (*una ex praefecturis memorata erat etiam t. 1*). Tribunus militum legionis decimae *t. 2*. In urbe Lavinio non solum praefectus iure dicundo, sed etiam pater patratus populi Laurentis foederis cum populo Romano (*quotannis*) percutiendi causa, multisque aliis sacerdotiis ornatus *t. 2* (*minus plene t. 1*). Lavinii sacra fecit anno 36 vel 37 *t. 1*. Pompeiis ei statua collocata inter annos 47 et 54 *t. 2* (*tempus definit litteratura Claudiana*).

— Clodius Turrinus.

301 Turullius Cerialis, ordines in Germania duxerat, a. 69 primipilaris in exercitu Othonis, cum paucis classicis abeunti a Placentia Caecinae se tradidit *Tac. h. 2, 22*.

302 Tuscenius Felix, primipilus iterum, ex auctoritate imp. Antonini Pii sententiam dixit inter Ardeatinos et nescio quem populum vel privatum *liber col. q. d., Scriptores geomatici I p. 251 ed. Lachmann, cf. CIL. X p. 676*.

— Q. OCTAVIVS VOLVSIUS THVSCEN[IVS]

— L. RAGONIVS VRINATIVS TVSCENIVS QVINTIANVS.

303 Tuscianus, iuris consultus, qui (una cum Aburnio Valente et Salvio Iuliano) successit Iavoleno Prisco *Dig. 1, 2, 2, 53. Praeterea ignotus*.

304 Tuscilius Nominatus (*sic IX 5746 et Plin. ep. 5, 13, 1 itemque 5, 4, 1 certe in parte codicem; Tusculius vel Tuscillus Nominatus alii codices l. c.*), causarum actor, quod causam Vicetinorum, quam susceperat, pecunia accepta deseruisset, coram senatu accusatus et absolutus, a. 105 *Plin. ep. 5, 4, 5, 13*. Eius hereditatem (*scilicet heredem instituerat Traianum*) Traianus rei publicae Ricinensium concessit *IX 5746*.

— L. MEMMIUS TVSCILLVS SENECIO.

— GN. PAPIRIVS AELIANVS AEMIL[IANVS] TVSCILLVS.

305 *TVSCIUS FVSCIANS legatus Numidiae *Dig. 37, 5, 7. Nomen corruptum; intellegitur L. Matuccius Fuscinus, cf. supra sub hoc*.

306 Tuscus, poeta, Ovidii aequalis, 'qui Phyllide sua nomen' nactus erat *Ovid. ex P. 4, 16, 20. Cf. Teuffel 252, 8*.

307 Tuscus, historicus, fatuus, iudice Seneca *suas. 2, 22*; 'homo quam improbi animi tam infelicis ingeni' *ib.* Mamercum (Aemilium) Scaurum maiestatis reum fecit *ib.* Videtur aut Cornelius Tuscus aut Servilius Tuscus dictus fuisse, *cf. Tac. a. 6, 29 et supra sub Servilio*.

308 Tuscus novarum rerum suspectus sub Macrino *vit. Diadum. 9, 1 (epist. fictic.)*.

— Caecina Tuscus.

— Clodius Tuscus.

— L. DASVMIVS (TVSCVS?).

— L. DASVMIVS TVLLIVS TVSCVS.

— Fabricius Tuscus.

— *MEMMIUS TVSCVS.

— M. NVM[MIVS] ... ATTIDI[VS] ... TVSCVS.

— M. NVMMIVS TVSCVS.

— *[Q. POMP]ON[IVS] ... [T]VSC[VS].

— M. Maenius Agrippa L. Tusidius Campester.

309 Cn. Tussanius P[roculus] (*cognomen suppleri ex t. eius qui sequitur; sed potest fuisse P. [f.]*), [iuris] consul[tus] (*potest cogitari etiam de consule*) *t. prope Ostiam rep. VI 1534 = XIV 175 cf. add. p. 481.*

310 Postumus Tussanius Proculus, Cn. f., tribu Ani., q(uaestor) *t. urnae, originis ut videtur urbanae, VI 27843. Quaestorem collegii alicuius fuisse coniecit Huelsen.*

311 Tussanius Aristo, egregius vir, procurator (*tractus Carthaginiensis ut videtur*) sub Commodio VIII 10570. III v. 11 *cf. Mommsen Herm. 15, 397.*

— Valeria Tussania.

312 *TVSSIVS DE (*sic alterum exemplum, Tussibi .. alterum; fortasse nomen corruptum*), maritus Turciae Marcellae, clarissimae feminae *t. Campanus X 3862 bis (fortasse ne bis quidem) descriptus.*

313 Tuticanus Capito, praefectus classis Ravennatis a. 152 *dipl. mil. (III S. p. 1987).*

314 TVTICANVS, amicus Ovidii inde a tenera aetate *Ovid. ex P. 4, 12, 20 seq., ad quem hic dedit ex P. 4, 12. 4, 14. Honoribus ex ordine functus ib. 4, 12, 40 (vix alii honores intelleguntur ac senatorii). Ipse quoque poeta; 'Maeonium Phaeacida vertit' ib. 4, 12, 27 cf. 4, 16, 27. Cf. Teuffel 252, 2.*

— GEMINVS TVTICIVS AEMILIANVS.

315 M. Tuticius Proculus, procurator Augusti (in Africa) *t. Siccensis VIII 1625.*

316 Tutilius (Utilius, Rutilius *plerique codices Martialis*), socer Quintiliani *Plin. ep. 6, 32, 1; ipse scripsit de arte rhetorica Quintil. 3, 1, 21 cf. Martial. 5, 56, 6.*

317 Tutilius Lupercus, Tutilii Pontiani (n. 320) aut frater minor aut filius *II 550.*

318 L. TVTILIVS LVPERCVS PONTIANVS (*sic plene t. urbanus cph. cp. 4, 774, Lupercus chronographus a. 354,ercus XI 3899, Pontianus plerumque, Pompeianus fasti Vind. priores cum Prospero*). Consul ord. a. 135 cum P. Calpurnio Atiliano *fasti.*

319 L. Tutilius Lupercus Sulpicius Avitus *t. Faliscus XI 3102 Parentela sine dubio coniunctus cum eo qui praecedit.*

320 Tutilius Pontianus: eius et Tutilii Luperci servus *II 550. Frater maior vel pater videtur fuisse Tutilii Luperci. Fortasse non diversus ab eo qui sequitur. — Tutilii Pontiani signaculum ad ostia Padi ut videtur rep., V 8116, 57.*

321 L. TVTILIVS PONTIANVS GENTIANVS (*sic act. Arr., Utilius vit. Marc., correxit Klein mus. Rhen. 35, 1880 p. 637*), adulter Faustinae, nihilo-

- minus a M. Aurelio honoribus exornatus *vit. Marc.* 29, 1. Consul suff. mense Febr. a. 183 *act. Arv.*
- 321* Tutilia Proc(u)la, L. f. fistulae urbanae quas vidit Dressel; cf. *Bull. comunale* 1890 p. 179. Fortasse femina nobilis.
- 322 Ti. Tutinius Senti(us) Satrinus, dominus figlinarum urbanarum tempore Hadriani *tegulae XV* 103–105. 107–109, cf. Dressel *l. c.* p. 25. Filium vel certe propinquum eius fuisse qui sequitur coniecit Marinius *Arv.* p. 307.
- 323 TI. TVTINIUS SEVERVS frater Arvalis, magister collegii a. inc. temporibus Domitiani *fragmentum actorum*, ap. Henzen p. CXXXV (*Dom. C.*)
- Iulius Tutor.
- C. VELLAEVUS TVTOR.
- 324 Tynchanius (*sic Salmasius*, Thynceanus *traditur*), stipator Maximini *vit. Gord.* 14, 7 (*epist.*).
- 325 Tyrannio iunior, grammaticus, discipulus Tyrannionis senioris *Suidas s. v.* (*discipulus scilicet Tyrannionis eius, quem praeter Suidam l. c. memorant Cicero Strabo* 12 p. 518, 13 p. 609 *aliique*). Ex Phoenicia oriundus, captivus factus bello Antonii et Caesaris, emptus a Dymante Caesaris liberto, ab hoc dono datus Terentiae Ciceronis, ab hac manu missus, docuit Romae *Suidas s. v.* Scripta eius enumerat *Suidas l. c.*, citant *Eustathius aliique*.
- 326 Tyrius Septimius Azizus, vir perfectissimus, curator reipublicae Faliscorum temporibus Gallieni *XI* 3089. 3091. 3092. Oriundus ex Syria, ut praeter Azizi cognomen ostendit Tyrium gentilicium, cf. *supra sub L. Septimia Pataviniana Tyria Nepotilla Odaenathiana*.
- L. SEPTIMIA PATAVINIANA BALBILLA TYRIA NEPOTILLA ODAENATHIANA.

V (U)

- 1 C. VA.... rex sacrorum, augur *VI* 2123. Uxor Manlia Fadilla *ib. cf.* 2124.
- [A]urelius Va...
- I(VLIVS) A(VRELIVS) SEPTIMIUS VABALLATHVS ATHENODORVS.
- 2 Vagellius declamator, homo stultus ut videtur (cor eius 'mulinum') *Juvenal.* 16, 23 (*Mutinensis codices aliquot, item scholia, ex interpolatione*). Idem ut videtur, item ut homo stupidus (statua eius tam a sensu aliena quam effigies deorum) memoratur *ib.* 13, 119.
- 3 L. VAGELLIVS consul suff. cum Cn. Hosidio Geta exeunte anno 44 vel 45 vel 46 *X* 1401 cf. *Momms. ib.* p. 159 *not.* 1. *Eiusdem ut*

videtur nomen in fistula aquaria Romae rep., ap. *Lancianum* *syll. aq.* n. 12. Idem ut puto Vagellius (sic codices plerique), amicus Senecae, poeta *Seneca nat. quaest.* 6, 2, 9. Cf. *Baehrens fr. poet. Rom.* p. 362 (rix hic Vallegius — sic traditur — cuius versus citat *Donatus app. ad vit. Terentii Suetonianam*, ap. *Reifferscheid Suet.* p. 35; cf. *Teuffel* 147, 2).

— CN. BAEBIVS TAMPILVS VALA NVMONIANVS.

— C. NVMONIVS VALA.

— Q. Numonius Vala.

4 *P. Val., praeses provinciae Sardiniae *miliaris Sardus eph. ep.* 8, 762.

5 VALENS praetor (aerarii) a. p. Chr. 15 *fasti scribarum quaestoriorum*, *CIL. I ed.* 2 p. 74.

6 VALENS avunculus magnus — 'alii tantum avunculum dicunt' — eius Valentis, qui sub Gallieno imperavit (*eius qui sequitur*), imperator appellatus in Illyrico et post paucos dies occisus *vit. trig. tyr.* 20 cf. 31, 8.

7 VALENS, temporibus Valeriani et Gallieni apud Macedonas imperator appellatus *Vict. ep.* 32, 4. 'Proconsulatum Achaiae dato a Gallieno tunc honore gubernabat' *trig. tyr.* 19, 1 cf. *vit. Gallien.* 2, 2. Ad eum opprimendum Macrianus misit Pisonem; quo comperto sumpsit imperium *vit. Gall.* 2, 2, 3, *trig. tyr.* 19, 2, 3. 21, 1, missis militibus Pisonem interfecit *vit. Gallien.* 2, 4, *trig. tyr.* 21, 3; ipse mox a suis militibus interemptus *trig. tyr.* 19, 3. 21, 3. Valens, cognomento Thessalicus (thesanicus *cod. Vat.*; Thessalonicus *vulgo*) inter eos qui Gallieni temporibus imperium invaserunt *Ammian. Marc.* 21, 16, 10. (Non Valens sed Piso Thessalicus appellatus *trig. tyr.* 21, 1 cf. *vit. Gallien.* 2, 4). Nullus fuit, aut certe hoc posterior imp. C. Q. Valens Aelianus Aug. nummus iam musci *Vindobonensis*, ap. *Eckhel* 7, 450. *Cohen ed.* 2 VI p. 67, suspectae lectionis.

8 C. VALENS HOSTILIANVS MESSIVS QVINTVS. Nomina plene perscripta extant in t. urbano VI 1102, in Valentino Hispaniae II 3736, in Ceramensi Cariae *Journal of hell. stud.* 11, 1890 p. 127 cf. *syll. meae* n. 520 adn. (Ὀσπλιανός t. Ceramensis), plene fuerunt II 4957. III 3746. VIII 10051. XI 3088, item in papyro nunc *Vindobonensi*, *Corpus pap. Raineri I n.* XXXVII; C. Valens Hostil. Mes. Quintus nummi plerique, ap. *Eckhel* 7, 357, *Cohen ed.* 2 vol. VI p. 225 seq. (C. Oval. Ostil. Mes. Covintus nummi alii non pauci, Graecissantes, Q. Val. Hostil. traditur II 4958); Messii Decius et Quintus *miliarii Raeliae* III 5988. 5989 de ipso et fratre; Quintus nummus coloniae Aeliae Capitolinae, ap. *Cohen V²* p. 223; Hostilianus Victor *Caes.*, Ἰουστιλιανός *Cedrenus*, Hostilianus Perpenna Victor *epit.*, Σευῆρος Ὀσπλιανός *Zonaras*; de Gallo Hostiliano *Eutropii v. infra*.

Filius imperatoris Caesaris C. Messii Quinti Traiani Decii Aug. t. Ceramensis (item filius Decii dictus fuit sine dubio XI 3088, ubi

periit tantum filii vocabulum, et VI 1102, ubi filii vocabulum extat, patris nomen periit). Frater sine dubio minor Q. Herennii Etrusci Messii Decii, cum quo coniungitur, sed ita ut ille constanter praecedat II 4957. 4958. III 3746. 5988. 5989. VIII 10051. XI 3088, item in papyro Vindobonensi, natus et ipse puto Herennia Cupressenia Etruscilla; nam hic videtur alter ex adolescentibus, quorum imagines coniunguntur cum imaginibus Decii et Etruscillae in nummis Decii ap. Cohen V² p. 206, Decii et Etruscillae ib. p. 207, Etruscillae solius ib. p. 214/5 n. 1. 2. — Caesar, nobilissimus Caesar nummi, tituli. Caesar Augustus III 5988. 5989, ὁ θεοφιλέστατος Καῖσαρ (nomen) Σεβαστός t. Ceramensis (cf. supra), abusu solito, sed ita ut patre inferiorem fuisse cum appareat. Tribunicia potestate II (adhuc Caesar) VI 1102. Imp. Cae. C. Val. Hos. vel Host. Mes. Quintus Aug. nummi ap. Eckhel 7, 353, Cohen n. 7. 8. 22. 29 cct., imp. C. Mes. Quintus Aug. nummus unus ap. Eckhel l. c., Cohen n. 58. (A. 251) post mortem patris (et fratris) adoptatus a (C. Vibio Treboniano) Gallo Augusto Zosim. 1, 25 (qui nomen non ponit, sed aperte hunc significat, cum verba facit de eo ex Decii filiis qui patri supervixerit). Post mortem Decii et Etrusci una cum Gallo Hostilianus imperator creatus Victor Caes. 29 (qui videtur ignoravisse eum filium Decii fuisse); post mortem Decii filiique Gallus Hostilianus et Galli filius Volusianus imperatores creati Eutrop. 9, 5 (tamquam unus fuisset Gallus Hostilianus); Galli et Volusiani temporibus Hostilianus Perperna a senatu imperator creatus Victor epit. 30. (Philippi temporibus imperator creatus Zonar. 12, 18, imperator fuit inter Gordianum et Philippum Cedrenus I p. 451 Bonn.). Non multo post pestilentia consumptus est Victor Caes., epit.; morbo correptus venis incisis sanguinis emittendi causa periit Zonar., Cedrenus; Galli dolo sublatus Zosim. 1, 25 (imperavit annos II Cedrenus). Videntur igitur Hostiliano aliquantum temporis etiam sub Gallo et Volusiano vel Caesaris vel etiam Augusti honores mansisse (in titulis tamen, et extant non pauci Gallo et Volusiano communes, numquam cum his vel altero vel ambobus coniungitur), donec fato fungeretur; apud scriptores autem memoriam eius a patris memoria separatam vagari coepisse non ita mirum.

- P. Aelius Valens.
- L. Caninius Valens.
- Donatius Valens.
- FABIVS VALENS.
- Fabius Valens.
- FLAVIVS VALENS.
- L. FVLVIVS ABVRNIVS VALENS.
- IVLIVS VALENS.
- Iulius Valens.
- C. Iul(ius) Valens.

- T. MANLIVS VALENS.
- Pinarius Valens.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA *cf.* SILIVS VALENS
VALERIVS NIGER CL. FVSCVS SAXA AMYNTIANVS SOSIVS PRISCVS.
- Pompeius Valens.
- SALVIVS VALENS.
- M. SATRIVS VALENS.
- Q. Septueius Valens.
- Staius Valens.
- Valerius Valens.
- Vettius Valens.
- M. VETTIVS VALENS.
- M. Vettius Valens.
- 9 Valentilla, uxor Calpurnii Marcelli τοῦ κρατίστου, propinqua clarissimorum virorum *t. Pisidicus, Papers of the American School at Athens II p. 186 n. 189.*
- Aufidia Cornelia Valentilla.
- IVLIA VALENTILLA.
- M. AVR(ELIVS) VALENTINIANVS.
- 10 Valentinus, dux ut videtur vel praeses sub Gallieno *exc. Vat. de sent. post Dionem (Dio ed. Dindorf V p. 220).*
- Iulius Valentinus.
- MARIANA VALERIANA.
- NVMIDI[A] OPENDA VALERIANA.
- SERV(A)EA F[L(AVIA)] STATIANILLA VALERIANA.
- 11 VALERIANVS, anno 194 dux copiarum Septimii Severi cum (Cornelio) Anullino, pugna apud Issum commissa missus ab Anullino cum equitatu terga Nigrinianorum invadit *Dio 74, 7. Hic fortasse [VA]LERIANVS NIVS* legatus ut videtur Galatiae a. 197 *III 243. Cf. praeterea supra sub M. Fabio Magno Valeriano.*
- 12 Valerianus, decurio in exercitu Vespasiani, Tiberiadem missus cum equitibus quinquaginta procursione oppidanorum fugatur *Ioseph. bell. 3, 9, 7.*
- 13 Valerianus, amicus Frontonis *Fronto ad am. 1, 18 p. 186 Naber. Idem fortasse Valerianus Clitianus Fronto ad am. lib. II ind. p. 189 Naber.*
- 14 Valerianus, qui cum Pertinace grammaticen docuerat, ab eodem imperatore ad caenam saepius adhibitus, ut fabulas litteratas haberet *vit. Pert. 12, 7. — Homo de plebe videtur Valerianus cui respondit Ulpianus Dig. 46, 5, 10.*
- 15 Valerianus, auctor citatus a Plinio *Plin. h. n. 3, 108 cf. 1, 3. Cf. supra sub Cornelio Valeriano. Apud Arnobium 6, 7 Valeriano, ut traditur, dudum substitutus est Valerius Antias.*
- P. Alfius Alennius Maximus Curtius Valerianus.

- Cornelius Valerianus.
- Q. DECIVS VALERIANVS.
- M. DOMITIVS VALERIANVS.
- M. FABIVS MAGNVS VALERIANVS.
- FLAVIVS VALERIANVS.
- M. IALLIVS BASSVS FABIVS VALERIANVS.
- Iulius Valerianus.
- M. IVVENTIVS SECVNDVS RIXA POSTVMIVS PANSA VALERIANVS.
- [M. IVVEN]TIVS [SECVN]DVS RIXA *cet.* VALERIANVS SEVERVS.
- P. LICINIVS CORNELIVS (*vel* CORNELIVS LICINIVS) VALERIANVS CAESAR.
- (LICINIVS) VALERIANVS.
- IMP. CAESAR P. LICINIVS VALERIANVS AVGVSTVS.
- Q. LYCANIVS VALERIANVS.
- MARIVS VALERIANVS.
- Paetus Valerianus.
- C. Plinius Valerianus.
- Q. Pollius Valerianus.
- T. QVINCTIVS CRISPINVS VALERIANVS.

- 16 Valerius, miles, tribunus cohortis praetoriae factus loco Iulii Crispi cuius dictum aliquod Septimio Severo detulerat *Dio* 75, 10.
- 17 D. VALER[IVS] inter pueros senatorum filios qui Arvalibus ministraverunt a. 105 *act. Arv. (VI 2075 I v. 49). Fortasse ex posteris Valerii Asiatici (infra n. 25).*
- 18 L. Valerius, praefectus cohortis Ituracorum, tribunus; praefectus classis [Flaviae] Moesicae; procurator Aug. p[rov. Dalmatiae?] *t. Salomitanus III S. 8716.*
- 19 P. VALER[IVS] sodalis Augustalis *VI 1988 = XIV 2392 v. 4. Cf. infra sub P. Valerio Patruino.*
- 20 *Q. Valer(ius), procurator Mauretaniae Caesariensis sub Maximino *miliarius non bene ut videtur descriptus, Eph. ep. 7, 676.*
- M. Aur(elius) Valerius.
- 21 VALERIUS ACISCVLVS: cum eo (cum ualeri ac situlo colono *optimus codex*) tribuno plebis adulterium in aede Veneris theatri Pompeiani Catia quaedam (*Horat. sat. 1, 2, 95*) fecit *Porphyrio ad Horat. l. c. Fortasse L. Valerius Acisculus memoratus in nummis aetatis Caesarianae.* — [Valerius A]cisculus qui putabatur consul suffectus fuisse a. p. Chr. 18, nullus fuit; *cf. supra sub Regulo (R 33).*
- 22 VALERIUS AGRICOLA c(larissimus) v(ir), q. d. (=quaestor designatus?), (defunctus antequam quaesturam iniret) *t. urbanus quem servavit Metellus cod. Vat. 6038 f. 24.*
- 23 Valerius Alexander, vir egregius, subpraefectus vigilum (sub Gordiano, non ante annum 241) *t. Ostiensis eph. ep. 7, 1211.*

- 24 Valerius Antonius, a Frontone commendatus ut videtur L. Vero: is ut libellum sibi det vult Verus, cui libello rescripturum se ostendit *Verus ap. Frontonem ep. ad Verum 1, 2 p. 116 Naber.*
- 25 D.(?) VALERIUS ASIATICVS. Valerius Asiaticus *Seneca, Iosephus, Tac., Dio, Asiaticus fastorum laterculi sub anno 46. De praenomine constat, si vere eius nepos M. Lollius D. f. D. n. Paullinus Valerius Asiaticus (cf. supra sub hoc), eiusque pronepos [Valerius] ... D. pronepos Taurus Asiaticus (cf. infra sub Valerio Tauro Asiatico).*

Viennae genitus *Tac. a. 11, 1* (hic videtur consularis e colonia Viennensi oriundus, in cuius memoriam anno 48, scilicet anno postea quam hunc damnatum esse constat, inrectus est Claudius, cf. infra). Tribum putandus est habuisse Viennensium, Voltiniam; Voltinia tribu fuerunt qui ex posteris eius fuisse videntur M. Lollius Paullinus Valerius Asiaticus et Valerius Taurus Asiaticus. — Amicus L. Vitellii, una cum quo Antoniam Augustam coluerat *Tac. a. 11, 3*. Varia eius 'in rem publicam officia' *ib.* Consul suff. a. inc. ante a. 41, fortasse sub Tiberio (scilicet consularis sub C. Caesare *Seneca dial. 2, 18, 2*, consularis a. 41 *Ioseph. ant. 19, 1, 20, Dio 59, 30*). ('Ante in domum consulatum intulit, quam colonia sua solidum civitatis Romanae beneficium consecuta est' *Claudius or. Lugd., de hoc ut videtur, cf. infra*). C. Caesari in primis amicus *Seneca l. c.*; qui nihilominus consuetudinem cum uxore eius habebat, et praeterea in ipsum contumeliosus fuit *ib.*; ea res inter alias C. Caesarem exitio dedit *ib. 2, 18, 1*. Praecipuus auctor interficiendi C. Caesaris fuisse credebatur *Tac. a. 11, 1*. Erat cum C. Caesare quo die occisus est *Iosephus ant. 19, 1, 4*. Post mortem C. Caesaris progressus in contionem (ad milites *Dio*) 'gloriam facinoris ultro petivit' *Tac. l. c., Ioseph. 19, 1, 20, Dio 59, 30 (Zon. 11, 7)*. Quin ipse imperium adfectaret, obstitit ei Annius Vinicianus (*Μινοουανός*) *Ioseph. ant. 19, 4, 3*. 'Adversus Brittanniam militia' eius (videtur Claudium eo comitatus esse) *Tac. a. 11, 3*. Consul II (iterationis notam om. fasti *Hydat. aliique*) ord. a. 46 cum M. Iunio Silano *Dio 60, 27, fasti*, ante tempus abdicavit, quo invidiam minueret *Dio l. c.* (ante idus Martias V 5050); consul II *Seneca nat. quaest. 2, 26, 6, Tac. a. 11, 1*. A. 47 instigante Messallina a Suillio et Sosibio accusatur apud Claudium una cum Poppaea Sabina, cuius adulter credebatur; missis militibus Baiis, ubi repertus est, in urbem vinculis inditis raptus *Tac. a. 11, 1*; ab accusatoribus maxime ei obiectum, quod milites pecunia et stupro corruperit *Tac. a. 11, 2, Dio 60, 29*. Cum Claudius liberum mortis arbitrium ei permisisset, venas exsolvit *Tac. a. 11, 3, Dio l. c.* A. 48 in memoriam eius in senatu invehitur Claudius nomine eius non posito ('ut dirum nomen latronis taceam') *or. Claud. Lugdunensis II 15 seq.* Divitiae eius; possessor hortorum Lucullianorum; quae res maxime exitio ei fuerant *Tac. a. 11, 1, Dio 60, 27, 31*. Vir ferox

/ 2

Seneca dial. 1, 18, 2, *Tac. a.* 11, 2. Exercitationibus athleticis ad-
sueverat *Tac. a.* 11, 3 ('palaestricum prodigium' *Claudius l. c.*). —
Fortasse ab hoc appellati scaenici Asiaticiani Viennae XII 1929. —
Frater eius memoratur (nomine non posito) *or. Claud. Lugd.*; senatu
(post mortem eius) eiectus *ib.* — *Pater videtur eius qui sequitur, avus*
M. Lollii Paullini Valerii Asiatici Saturnini.

- 26 D.(?) VALERIUS ASIATICVS. Valerius Asiaticus *Tac. h.* 1, 59. 4, 4;
D. Aurelius Asiaticus *apographum t. urbani VI 1528 quem ad hunc*
rettulit Marinius, cf. infra.

Filius videtur eius qui praecedit. A. 69 legatus provinciae Belgicae,
in primis Vitellii partibus accessit *Tac. h.* 1, 59. Mox a Vitellio gener
adscitus *ib.* Consul designatus *ib.* 4, 4. Exeunte a. 69 occiso Vitellio,
ut consul designatus honores decernit ducibus Flavianis *ib.* *Defunctus*
esse videtur antequam consulatum iniret, si recte titulum VI 1528
Romae semel saec. XV descriptum: dis manibus D. Aurelii Asiatici
consulis designati ad eum rettulit Marinius Arc. p. 345 not. 74
(scilicet ut Aureli errore lectum sit pro Valeri, quod sane fieri potuit).
Brevi post mortuum esse indicat etiam id quod Vespasianus Vitellii
filiam (eandem puto quae huic nupserat vel certe desponsa fuerat)
dotavit et marito collocavit Suet. Vesp. 14 (nam alia filia Vitellio
non videtur fuisse, cf. infra sub Vitellio). — *Huius ut videtur libertus*
D. Valerius Asiatici libertus Sisses(?) sevir in colonia Equestrium
Novioduni XIII 5012 = Inscr. Helv. 121. — Pater puto M. Lollii
Paullini Valerii Asiatici Saturnini, consulis a. 93 iterumque a. 125,
avus Valerii Tauri Asiatici infra n. 139.

- 27 Q. Valerius Asiaticus: eius servus sacrum fecit in agro Albensi vel
Hastensi *V 7592. Fortasse homo nobilis.*

— M. LOLLIVS PAVLLINVS VALERIUS ASIATICVS SATVRNINVS.

- 28 C. Valerius *Astraeus (Astraeus *Orell.*; Aestrens, Aestiaeus *duae*
antiquae editiones, a quibus reliquae pendent). Valerii Paulini libertus:
ei ius Quiritium a Traiano impetrat *Plinius Plin. ad Trai. ep. 104. 105.*

— Ulp(ius) Valerius Aurelianus.

- 29 C. Valerius *Axer (Axer *primus editor, Aper is qui post eum solus*
codicem vidit): ei similiter ut Valerio Astraeo (n. 28) ius Quiritium
impetrat *Plinius Plin. ep. ad Trai. 104. 105.*

- 30 VALERIUS BASSIANVS consularis, occisus a Commodo *vit. Comm. 7, 6.*

- 31 M. VALERIUS BRADVA MAVRICVS. *T. Albingaunensis Liguriac,*
V 7783 (1); memoratur in urbanis VI 1342 (2). 1541 (3). 9836 (4).
Fistula rep. in Aventino, ap. Lancianum syll. aq. n. 177 (5).
M. Valerius Bradua Mauricus t. 1. 2. 5, Val. Bradua Mauricus t. 4,
Bradua Mauricus Dig. 26, 10, 1, 4, Mauricus t. 3, Bradua
Dig. 1, 21, 4. In consulatu M. Valerius Bradua VI 1980, plerumque
Bradua. — Clarissimus vir t. 4. 5 (clarissimae memoriae vir t. 1).
Consul t. 1. 3, ordinarius a. 191 cum Pedone Aproniano fasti. Ponti-

lex *t.* 1. 2. 3. Sodalis Hadrianalis *t.* 1. Curator operum publicorum *ib.* Curator aquarum sacrae urbis et Miniciae *ib.* Censitor provinciae Aquitanicae *ib.* Proconsul provinciae Africae *ib.*; *Dig.* 1, 21, 4. 26, 10, 1, 4, Severo et Caracalla imperantibus *Dig.* l. c. — Adfinis M. Antonii Antii Lupi, occisi a Commodo, sepulcrum eius perfecit *t.* 2. Praeterea nescio quod monumentum in urbe (in quo partes fuerunt etiam Q. Virii Larcii Sulpicii) perfecit *t.* 3. Domum videtur habuisse in Aventino *t.* 5. Albingauni balneum inchoavit, quod post mortem eius perfectum Albingaunensibus adsignavit Q. Virius Egnatius Sulpicius Priscus *t.* 1. — Libertus et procurator eius *t.* 4.

32 VALERIUS CAPITO praetura (*traditur praefectura*) functus, ab Agrippina in exilium actus, post huius caedem a. 59 restitutus a Nerone *Tac. a.* 14, 12.

33 VALERIUS CATVLLINVS (*sic vit. Sev., in vita Did. Iul. scriptor codicis Palatini posuit Catolinus idque mutavit in Catulinus*), a. 193 a Didio Iuliano successor missus Septimio Severo (scilicet ut eius loco Pannoniam superiorem regeret) *vit. Did. Iul.* 5, 7. Occisus a Septimio Severo *vit. Sev.* 13, 7.

34 Valerius Catullinus, procurator Aug. (in Dacia) *t. Napocensis III* 857. *Fortasse (ut coniecit Rhoden) huius est tegula Sarmizegetusae rep. III S.* 8075, 5, *in qua est: C. V. C. pr. Au.*

35 VALERIUS CATVLLVS consulari familia iuvenis, Gaium Caesarem stupratum a se adfirmavit *Suet. Cal.* 36. *Fortasse is qui sequitur.*

36 [VALERIUS] CATVLLVS pontifex, filius ut videtur eius qui sequitur (*certe in eodem t. post eum nominatus*) *XIV* 2095.

37 VALERIUS CATVLL(VS) L. f. (L. f. collocatum ante Valerii nomen, ut alterum gentilicium praecessisse appareat), consul, qui divo Aug. Lanuvii titulum posuit *XIV* 2095. *Pater ut videtur eius qui praecedit. Fortasse non diversus Sex. Tedijs Valerius Catullus consul suff. a. 31 (cf. supra sub hoc); natum eum possis conicere L. Valerio Catullo eo qui sequitur, adoptatum a Sex. Tedio aliquo.*

38 L. VALERIUS CATVLLVS triumvir monetalis medijs fere Augusti temporibus (*cf. Mommsen hist. numm. p. 744 not. 15*) nummus aeneus *ap. Eckhel* 5, 333, *Babelon monnaies de la rép. rom. II p. 524.*

39 L. Valerius Catullus, L. f., statua honoratus una cum matre Terentia Hispulla a populo Atheniensi *CIAtt. III* 619^b (*p. 498*). *Diversus ab eo qui praecedit, si recte Dittenberger titulum Atheniensem 'vix multis annis ante finem primi p. Chr. saeculi' (propter Aoux-, non Aeux-scripturam) iudicat.*

— SEX. TEDIJS VALERIUS CATVLLVS.

40 [VALERIUS] CATVLLVS MES[SALINVS] inter pueros senatorum filios, qui Arvalibus ministrabant anno 105 *act. Arv. (VI* 2075 *I v. 49)*. *Fortasse nepos eius qui sequitur.*

- 41 L. VALERIUS CATVLLVS MESSALLINVS. Catullus Messalinus *Plin. ep.* 4, 22, 5, Catullus *Iuv.* 4, 113, Victor *epit.* 12, 5, Messalinus *Tac. Agr.* 45; in consulatu L. Valerius Catullus M. V 7239, Valerius Messalinus *Frontin. aq.* 102, Messalinus *chronogr. a.* 554, *fasti Hydat.*

*Filium fuisse Valerii Catulli supra n. 35 et Statiliae Messallinae, sororis Tauri Statilii Corvini consulis a. 45, coniecit Borghesius; sed res plane incerta, cf. supra sub Statilia Messallina (S 626). Consul ord. a. 73 cum Domitiano Caesare II fasti. (Proconsul Africae scholia ad Iuv. 4, 113, quae ex schedis Borghesii citat Tissot fastes de l'Afr. p. 125, dummodo antiqua). Imperante Domitiano 'calumniator praecipuus' Victor *epit.* 12, 5, 'mortifer' *Iuvenal.* 4, 113: eius opera multi boni viri perversi *Plin. ep.* 4, 22, 5; 'sanguinariae sententiae' eius in consilio Domitiani *Plin. ep.* 4, 22, 6; cf. *Tac. Agr.* 45; *Iuv.* 4, 113 seq. Luminibus orbatus *Plin. ep.* 4, 22, 5; *Iuvenal.* 4, 114 seq. In vivis a. 93 *Tac. Agr.* 45, sed mortuus erat a. 97 vel 98 *Plin. ep.* 4, 22, 6 (inde pendet Victor *epit.* 12, 5).*

- 42 P. (M.?) VALERIUS COMAZON EPTYCHIANVS. Εὔτυχιανός Dio integer (vel certe Dionis integri codex *Vatic.*) 78, 31 (quo loco bibliotheca . . . νός tantum reliquit). 32, Κωμάζων *ib.* 78, 39, 79, 3, 4, neque additur unum eundemque esse, Εὔτυχιανός ὁ καὶ Κωμάζων Dio a Xiphilino brevatus 79, 4 (p. 347 ed. R. Stephan.), fortasse ex codice Dionis magis pleno quam Vaticanus (sed dubitat qui de loco Xiphilini monuit Boissevain), Κωμάζων Dio (*Xiph.*) 79, 21 (ex *Xiph.* pendet Zonar. 12, 13, 14). In consulatu: Comazon VI 2003, 3068 Brambach 1138, item fastorum laterculi, P. Valerius Comazon XIV 2809 (lapis integer et certae lectionis), M. [Val.] Comazon VI 866 (lapis mutilus et bis tantum saeculis prioribus descriptus), Ἀλλουαλι Κωμάζων Dio *ind. l.* 79 (ut testatur Boissevain *Mnemos. nov. ser.* 13, 1885 p. 320, qui putat Ἀλλουαλι ortum esse ex M. Οὐαλ.). P. praenomen tuctur Publia Valeria Comasia, filia eius ut videtur, cf. *infra* n. 156 (utrumque praenomen ei fuisse suspicatur Boissevain).

Libertus e domo Caesaris (τῶν Καίσαρέων τις) Dio a Xiphilino brevatus 78, 31 p. 344 Steph. (ex hoc Zonar. 12, 13) nescio an errore excerptoris (certe non ipsius Augusti libertum cum fuisse ostendit gentilicium). In ludicris et palaestris placuerat (ἐν τε ἀθρόματι καὶ ἐν γυμνασίοις ἀρέσας) *ib.* (in Dione idem suppletur, sed incertum num recte, nam in codice *Vat.* haec tantum relictas esse ἐν καὶ ἐν γυ neque spatium superesse vocabulo ἀρέσας testatur Boissevain). Mimus et scurra, id eoque (ἐκ τε μίμων καὶ γελοιοποιίας) Comazon appellatus Dio 79, 4. Pantomimus qui Romae in theatro saltaverat *Herodianus* 5, 7, 6, similiter *vit. Elag.* 12, 1 (neque hic neque illic nomen ponitur, sed videtur significari Comazon). Famam de histrionica ab eo factitata ex nomine Comazontis ortam esse coniecit Hirschfeld *Verw.* p. 234. — Militaverat in Thracia; a Claudio Attalo legato (temporibus Commodi,

cf. supra sub Claudio Attalo) propter maleficiū quoddam in classiarios translatus *Dio* 79, 3. Neque procuratione neque praefectura ulla functus erat nisi legionis *Dio* 79, 4. A. 218 in Syria (*praefectus legionis fortasse, cf. supra*), primarius auctor extitit motus militaris, quo deiecto Macrino imperium ad Elagabalum translatum est; hic Soaemiadis filium, Caracalla genitum dictitans, ad milites produxit *Dio* 78, 31 (*locus mutilus suppletus ex Xiph.; ex hoc Zonar. 12, 13*); *cf. Dio* 78, 32, 39. Ab Elagabalo victore praefectus praetorio factus *Dio* 79, 4 (*Zonar. 13, 14*); *cf. Herod. 5, 7, 6, vit. Elagab. 12, 1* ubi nomen non ponitur, sed hic videtur significari histrio ab Elagabalo praefectus praetorio factus. Ornamentis consularibus ornatus *Dio l. c.* Consul *Dio l. c.*, (consul II VI 866. XIV 2809 propter ornamenta, consularia) ord. a. 220 cum M. Aurelio Antonino Aug. (Elagabalo) III fasti. Praefectus urbi, nec semel tantum sed bis ac tertio, quod nemini alii evenerat *Dio* 79, 4 (*cod. Vat.; Xiphilinus, ex quo Zonaras, locum corrumpit omissis verbis καὶ ἐπολιάρχισεν*), praefectus urbi saepius factus in locum aliorum, postremo a. 222, occiso Elagabalo, in locum Fulvii *Dio (Xiph.)* 79, 21. — *Filia puto eius*: Publia Valeria Comasia clarissima femina (*cf. infra*); ex posteris eius Valerius Coma[z]on, consularis aedium sacrarum a. 299 t. urbanus *CIG. 6002 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1026*.

- 43 Valerius Cordus, cum Severus Alexander in prima pueritia litteratorem habuit *vit. Alex. 3, 2*.
 - 44 VAL(ERIVS) CRESCENS FVLVIANVS legatus pro pr. Britanniae III p. Chr. saec. (*fortasse, ut putat Huebner, imperante Caracalla vel Alexandro, nam videtur in t. superesse mentio matris Augusti*) VII 222.
 - 45 Valerius Crescentia(nus), eques Romanus equo publico, frater Valerii Materni clarissimi iuvenis V 5729.
 - 46 Valerius Datus (*cognomen solum ponit Dio*), praefectus Aegypti anno 215/6. 216/7 papyri nunc Berolinenses, *Urk. aus d. k. Mus. zu Berlin, I n. 159. 266, II n. 614*. Interficitur a Macrino *Dio* 78, 15.
 - 47 C. Valerius Dionysius, Valerii Paulini libertus: ei ius Quiritium a Traiano impetrat *Plin. ep. ad Trai. 104. 105*.
 - 48 M. VALERIVS ETRVSCVS. *Tituli Lambaesisani VIII 2543 (1). 2613 (2). 2728 (3), Thamugadenses VIII S. 17854 (4). 17855 (5); viae cuiusdam Numidicae, Eph. ep. 7, 645 (6)*. — Tria nomina extant t. 1. 5. Legatus pro pr. (exercitus Africani) t. 1–6, a. 152 t. 1. 4.
 - 49 VALERIVS FABIANVS 'capessendis honoribus destinatus', Domitio Balbo praetorio, propinquo suo, testamentum subdidit; quod apud patres convictum; Fabianus lege Cornelia damnatus, a. 61 *Tac. a. 14, 40*.
 - 50 VALERIVS FESTVS legatus provinciae Africae proconsule Cornelio Anullino, a. 193 VIII 1170.
- C. CALPETANVS RANTIVS QVIRINALIS VALERIVS FESTVS.

— Baebius Valerius Firmus.

51 Valerius Flaccinus, adulescens nobilis, parens Valeriani imperatoris, a Probo tunc tribuno e Quadorum manu liberatus *vita Probi* 5, 2.

52 C. VALERIUS FLAC(CVS) IVLIVS VRSVS *tegulae urbanae XV 522* (quas aetatis Hadrianae esse iudicat Dressel). Nomen indicat hominemobilem. Cf. supra sub L. Iulio Urso Valerio Flacco.

53 C. VALERIUS FLACCVS SETINVS BALBVS (sic codex Vaticanus in subscriptione lib. V, G. Valerius Flaccus Balbus Setinus ib. lib. II, G. Valerius Flaccus Setinus ib. lib. IV. VI. VII. VIII; cf. Thilo prol. p. III. Setini vocabulo originem ex Setia significari coniecerunt nonnulli, cf. Thilo ib. p. IV). Scripsit Argonautica, de quibus extant libri octo (reliqui periisse putandi sunt), ediditque imperante Tito, Vespasiano iam in sidera recepto 1, 16 (cf. 1, 11: sancte pater; minus recte haec vivo Vespasiano scripta plerique statuerunt) (erruptionem Vesuvi montis memorat 3, 209. 4, 507). Quindecimvir sacris faciundis 1, 5 (sic recte verba de cortina Cymaeae vatis, quae sibi domi staret, acceperunt interpretes). Inter poetas honorifice memorat, nuper mortuum eum esse dolet Quintilian. 10, 1, 90 (imature cum defunctum esse videtur ex Quintiliani verbis colligi posse). (Etiam a Statio silv. 2, 7, 77 huius Argonautica significari putant plerique.)

— L. IVLIVS VRSVS VALERIUS FLAC(CVS).

54 C. Valerius Florinus, L. f., tribu Quir.; praefectus cohortis secundae Thracum Syriacae, tribunus militum legionis VII Claudia; frater (L. Valerii) Proculi (praefecti annonae et Aegypti, cf. infra) t. Praenestinus XIV 2957.

55 (Valerius) Fronto, pater M. Valerii Martialis poetae, maritus Flaccillae Martialis 5, 34, 1.

— L. SERVILIUS DOMITIVS VALERIUS FRONTO LVCIANVS.

56 C. Valerius Fuscus, tribu Quirina, procurator vicesimae per complures provincias, procurator ad annonam Ostiae t. urbanus semel descriptus VI 1633.

57 C. VALERIUS GALLIANVS HONORATIANVS vir clarissimus, curator rei publicae Karthaginis, anno ut videtur 283 (recte enim Caro titulum positum fuisse videtur statuuisse Mommsen), certe saec. III vergente VIII S. 12522; filius Valerii Rogatiani, nepos Valerii Galliani VIII S. 11935.

58 Valerius Gratus, procurator Iudaeae sub Tiberio per undecim annos (id est ut videtur ab a. p. Chr. 15 ad a. 26, cf. sub Pontio Pilato), successor Annii Rufi; ipsi successit Pontius Pilatus Ioseph. 18, 2, 2 (inde Euseb. h. eccl. 1, 10); cf. 18, 6, 5.

59 L. VAL(ERIVS) HELVIDIVS PRISCVS [P]OBLICOLA clarissimus vir, quindecimvir sacris faciundis, allectus inter quaestorios, sevir eq. Rom. turmae primae, VI 1530 cf. p. 852.

60 [Va]lerius Hermes, amicus ut videtur Dasumii VI 10229 v. 26.

- 61 M. VALERIUS HOMVLLVS. *Sic act. Arv., item X 3863; Valerius Homullus vit. Marci 6, 9, Omullus vit. Ant. Pii 11, 8 (tertio loco in optimo codice mutatum in Omullius), Homulius vit. Alex. 65, 5. In consulatu M. Valerius Homulus XIV 250, plerumque Homullus (quod in fastorum laterculis plerisque corruptum, Humillius in fastis Hydat., in aliis aliter; C. Omollus Verianus falsus titulus VI 1960* = Orell. 4443). (Vix hic, sed fortasse pater eius Homullus familiaris Traiani vit. Alex. 65, 5.)*
 Consul ord. a. 152 cum M'. Acilio Glabrione *fasti* (cos. l. *Campanus X 3863; vix alius significatur*). Frater Arvalis, memoratur in actis a. 145 *Eph. ep. 8 p. 322 v. 22*, et a. 155 *VI 2086, 7*. Patronus coloniae Capuae *X 3863*. — Ioca eius patienter tulit Antoninus Pius *vit. Pii 11, 8*. Antoninum Pium in M. Aurelium frustra temptavit incitare *vit. Marci 6, 9*.
- 62 M. VALERIUS ITALVS legatus Aug. (Galatiae ut videtur): comes eius Ancyrae sepultus l. *Ancyranus III 253*.
 — M. Valerius Iulianus Agrippa v. M. Valerius Rullianus Agrippa.
- 63 M. VALERIUS IVNIANVS frater Arvalis, memoratur in fragmento actorum quod videtur pertinere ad ultima tempora Traiani *Eph. ep. 8 p. 330, 13 cum adnotatione* (ubi extat us Iunianus), deinde a. 119 *VI 2079*, promagister a. 122 *VI 2081*.
- 64 M. VALERIUS IVNIANVS (*plene in actis a. 145. 155; in actis ceterorum annorum duorum praenomen deest*). Fortasse filius eius qui praecedit; eundem esse vix credi potest. Frater Arvalis, memoratur in actis a. 145 *Eph. ep. 8 p. 332 r. 29*, a. 155 *VI 2086*, a. inc. sub Pio *VI 2087*, denique anno incerto inter 169 et 176 *Eph. ep. 8 p. 336, 17*.
- 65 P. VALERIUS LAEVINVS (Laevinus, Valeri genus *Horat.*; Publius Valerius *Porph.*), homo nobilissimus, sed nullius pretii *Horat. sat. 1, 6, 12*; 'adeo foedis et proiectis in omnem turpitudinem moribus vixit, ut provehi non potuerit ultra quaestoriam dignitatem' *Porphyr. ad Hor. l. c.* Huius puto indignitate motus, vel contra hunc verba faciens Messalla (Corvinus) orator (consul a. 723), 'prohibuit inseri genti suae Laevinorum alienam imaginem' *Plin. h. n. 35, 8*.
- 66 Valerius Largus, amicus et contubernalis Cornelii Galli, praefecti Aegypti, accusator eius extitit (a. 728) *Dio 53, 23. 24*. Vix hic Largus poeta epicus, cf. supra sub Largo (*L. 66*).
- 67 VALERIUS LICINIANVS praetorius, inter eloquentissimos causarum actores habebatur; a Domitiano adactus ut incestum cum Cornelia virgine Vestali maxima fateretur, bonis publicatis in exilium pellitur; inde clementia Nervae in Siciliam translatus, rhetoricen ibi profitetur *Plin. ep. 4, 11*.
- 68 Valerius Ligur, vir equestris ordinis, cui permissum, ut cum Augusto senatum ingrederetur ibique sederet *Dio 60, 23*. Fortasse unus e praefectis praetorii Augusti. Cf. praeterea infra sub Vario Ligure.

- 69 M. VALERIUS LONGINVS vir [clarissimus] (v. g. *pro v. c. ex altero t. exceperunt descriptores; in altero videtur v. c. defuisse*), legatus legionis XIII Geminae Severianae (i. c. imperante Severo Alexandro) *tituli Apudenses III 1019. 1020.*
- 70 Q. VALERIUS LVPERCVS IVLIVS FRONTINVS tribu Volt. (*origine Viennensis*); quaestor urbanus, tribunus plebis, praetor designatus *tituli Viennenses XII 1859. 1860.*
- 71 Q. Valerius Macedo, C. fil., tribu Volt. (*origine Viennensis*), variis honoribus Viennae functus; 'huic divus Hadrianus latum clavum cum quaestura optulit et petentis excusationem accepit' *XII 1783.*
- 72 LIVS VALERIUS MACEDO curator alvei Tiberis et riparum et cloacarum urbis a. 198 *t. urbanus Bull. comun. 1880 p. 139 n. 381 (= VI 31555). Plin. Ofilus Valerius Macedo, cf. in Addendis.*
- Q. FABIUS BARBARVS VALERIUS MAGNVS IVLIANVS.
- 73 Valerius Marcellinus, imperatorum ut videtur vitas scripsit more Suetoniano *vit. Max. et Balb. 4. 5.*
- 74 L. Valerius Marcellinus, ad fisci advocaciones promotus suffragiis L. Gabonis Arunculeii P. Acilii Severi clarissimi viri avunculi sui *t. Brixianus V 4332.*
- 75 VALERIUS MARIANVS (MARINVS?) praetorius: eius celerrima navigatio Puteolis in Aegyptum *Plin. h. n. 19, 3, XV annis post (Claudium) Balbillum (Aegypto praefectum a. 55, ita ut in Aegyptum profectus esse videatur a. 70, ad Vespasianum fortasse; sed lectio loci Pliniani non ita certa) ib. Videtur idem qui sequitur.*
- 76 P. VALERIUS MARINVS (*sic act. Arr., Valerius Marinus Tac.*), frater Arvalis, memoratur in actis anni 69 *act. Arr.* Consul designatus a Galba (in partem aliquam anni 69) *Tac. h. 2, 71; sed a Vitellio consulatus eius dilatus ib. Cf. sub eo qui praecedit.*
- 77 M. Valerius Martialis (*tria nomina in codicibus epigrammatum eius; Valerius Martialis ipse in praefationibus lib. II. VIII. XII epigrammatum, item Plin. ep. 3, 21, 1; Marcus ipse de se 1, 55, 1. 3, 5, 10. 5, 29, 2; 63, 1. 6, 47, 6. 8, 76, 1. 10, 73, 8. Medio aevo dictus Martialis coquus, imprimis a Iohanne Sarisberiensi, Vincentio Bellovacensi, item in codicibus quibusdam recentibus, cf. Schneidewin ed. a. 1842 p. 21. 683, Friedländer in editione Martialis p. 3 not., de origine eius appellationis Schneidewin l. c. p. 736. — M. Valerius Iulius Martialis codex aliquis saeculi XV exeuntis uno loco, cf. Friedländer p. 141.*

Oriundus Bilbili municipio Hispaniae Tarraconensis ipse 1, 61, 12. 10, 103, 1. 12, 18, 9, patre Frontone, matre Flaccilla 5, 34, 1. Natus kalendis Martiis 9, 52, 3. 10, 24, 1. 12, 60, inter annos 38 et 41, si quidem carmen 10, 24, quo natalem suum quinquagesimum septimum memorat, scriptum est, ut reliqua huius libri epigrammata, non ante a. 95, nec post annum 98. Relicta patria Romam se contulit c. a. 64,

si quidem rediturum se in patriam post annos triginta quattuor nuntiat in libro epigrammatum decimo edito a. 98 (*cf. infra*) 10, 103, 7; 104, 10 *cf.* 12, 31, 7. Senecam (defunctum a. 65) vidit etiamtum florentem 4, 40, 2. Tribunus 3, 95, 9. Eques (Romanus) 5, 13, 2. 9, 49, 4. 12, 26, 2 *cf.* 3, 95, 10. 'Caesar uterque' (*Vespasianus puto et Titus*) eum laudavit eique praemia tribuit 3, 95, 5. Ius trium liberorum ei dedit Caesar 2, 91, 92, 'Caesar uterque' 3, 95, 5. 9, 97, 5 (*cf. Mommsen Staatsr. II³ p. 888 not. 4*). Romae habitat in Quirinali 1, 108, 3; 117, 6. 5, 22, 3. 6, 27, 1. 10, 58, 10. 11, 1, 9 *cf. Huelsen mus. Rhen. 49, 1894 p. 397* ('scalis tribus, sed altis' 1, 117, 7; postea domum suam memorat 9, 18, 2; 97, 8). Praedium habet in agro Nomentano 2, 38, 1. 6, 43, 3. 7, 93, 5. 9, 60, 6. 10, 94, 3. 12, 57, 1. 13, 119, 1 (*cf. CIL. XIV p. 441. 447*).

Carmina pangere coepit adolescens 1, 113, 1. Extant epigrammata quae fecit a. 80 cum Titi amphitheatrum dedicaretur *lib. spectaculorum qui dicitur* 1, 7. 2, 5 *cet.* Imperante Domitiano edidit *xenion* et *apophoreton* libellos singulares, Domitiano iam Germanico appellato *xen.* 4, *apoph.* 170, deinde epigrammatum libellos a primo ad nonum: et primum quidem Domitiano iam censuram gerente (quam gerere coepit a. 85) 1, 4, 7, librum quartum circa id tempus quo Domitianus ludos saeculares edidit (a. 88) 4, 1, 7, librum sextum post mortem et consecrationem Iuliae (quae consecrata est a. 90 vel 91) 6, 3, 6 *cf. praeterea Friedländer in ed. Martialis p. 53 seq.* Undecimum epigrammatum librum edidit mense Dec. 96, scilicet Nerva iam principe 11, 2, 6, iamque tertium consulatum inituro 11, 4, 5, Saturnalibus 11, 2, 5, vivo adhuc Parthenio 11, 1, 3; librum decimum qualem nos habemus (priore editione revocata 10, 2, 2), anno 98, scilicet cum adventus Traiani e Germania expectaretur 10, 6, 7, (Sex. Iulio) Frontino (*consule iterum mens. Febr. a. 98*) alterum consulatum adepti 10, 48, 20. Eodem tempore rediturum se in patriam nuntiat 10, 78, 9; 92, 15; 96, 3; 103, 11; 104, 13. Sequentem viatico prosequitur Plinius *Plin. ep.* 3, 21, 1. Reversus in patriam domum et praedium dono accipit a Marcella quadam 12, 31. Post silentium trium annorum (*anno igitur 101*) edit epigrammatum librum duodecimum 12 *praef.*, (L. Arruntio) Stella iam consule vel certe consulatum inituro 12, 3, 10 *seq.* Mortem eius plangit Plinius *ep.* 3, 21 (*quae epistula rix scripta est post annum 104; scriptum esse anno 101, ut alias eius libri, atque eo ipso anno decessisse Martialem statuit Mommsen Herm. 3, 43*). De fama quam nactus erat ipse 1, 1, 3, 95, 7. 5, 13, 3. 6, 82, 4. 7, 88. 8, 3; 61, 3. 9, 84, 5. 11, 3. Eam Vergilium suum dictum esse ab L. Aelio Caesare, narratur *vit. Ael.* 5, 9. Citatur *vit. Sev. Alex.* 38, 2. Memoratur *Sidon. Apoll. carm.* 9, 267.

- 78 VAL(ERIVS) MATERNVS clarissimus iuvenis; frater Valerii Crescentiani, equitis equo publico V 5729.

- 79 M. VALERIUS MAXIMIANVS. *Tituli: Dacicus Apulensis III 1122 (1), Numidici VIII 2621 (2). 2698 cf. ad 18247 (3). 2749 (4). 2777 (5). 4212 (6). 4234 (7). 4600 (8). VIII S. 18247 (9).* — *Nomina plene exhibent t. 1. 2. 6. 7. 8.* M. Valerii Maximiani, quinquennalis, sacerdotalis filius; pontifex coloniae Poetovionensium (*nisi hoc quoque spectat ad patrem*) t. 8. Legatus Aug. (*legionis puto, non provinciae Daciae, quia propractoris vocabulum non additur*) t. 1. Legatus Aug. legionis tertiae Augustae pro pr. t. 2. 4. 6. 8 cf. t. 3. 9, praeses t. 4. 8, sub Commodio t. 3. 6 (*ubi v. 1 ab initio fuisse putandum est Commodi nomen, sed non divi, id erasum a. 193, rursus tempore interiecto restitutum*). 9. Consul designatus t. 8. Consul t. 2. 4. 7. — Maximiani (*huius ut ridetur*) clarissimi viri ads[ess]or aliquis t. 5. — Uxor: Ulpia Aristonice t. 2. 7.
- 80 M. Valerius Maximianus, pater eius qui praecedit VIII 4600.
- 81 VALERIUS MAXIMVS praefectus urbi a. 255 *laterculus praefectorum urbis, ap. Chronographum anni 354 (Momms. chron. min. I p. 65).*
- 82 Valerius Maximus, modica fortuna ipse 4, 4, 11, Sex. Pompeium (*consulem a. p. Chr. 14*) comitatur in Asiam 2, 6, 8, eundem ut amicum et patronum suum celebrat 4, 7 ext. 2. Scripsit factorum et dictorum memorabilium libros novem (*decem Iulius Paris in praefatione epitomae quam fecit*) qui extant: horum sextum edidit viva Livia (i. e. non post annum 29) 6, 1 init., nonum post caedem Seiani (Oct. 31) 9, 11 fin. Memorat Valerium Maximum Plinius inter auctores adhibitos *h. n.* 1, 7. 33; citant *Plutarch. Marcell.* 30, *Brut.* 53; *Gellius* 12, 7, 8.
- 83 Valerius Maximus, trierarchus ex classe Britannica, heres institutus a Seio Saturnino *Dig.* 36, 1, 48 [46]. Cf. *supra sub Seio Saturnino.*
- 84 L. VALERIUS MAXIMVS consul (consul II *cod. Iust. saepius, cf. Krueger app. ad cod. Iust. p. 10, item fasti quidam ap. Momms. chron. min. I p. 289*) ord. a. 256 cum M. Acilio Glabrione fasti (*tria nomina XI 6335*).
- L. FVLVIVS C. BRVTIVS PRAESENS MIN . . . VALERIUS MAXIMVS *cet.*
- SEX. QVINCTILIVS VALERIUS MAXIMVS.
- 85 VALERIUS MESSALA *fistula plumbea in agro Albano sive Tusculano rep., XV 2435. Fortasse unus ex iis qui sequuntur.*
- 86 L. VALERIUS MESSALLA cos. ord. a. 214 cum C. Octavio Appio Suetrio Sabino fasti (*tria nomina VI 31338^a = Bull. comunale 1884 p. 8 n. 709; plerumque Messalla; praeterea Apollinaris cognomen ei fuisse coniecit Dressel, ad hunc et collegam referens quae leguntur picta in amphora montis Testacci XV 4097: Sabino et Apoll[inare cos.]*). — *Fortasse ab hoc oriundus Valerius Messalla qui praefectus praetorio et praefectus urbi fuit imperante Honorio, cf. ad VI 1775.*
- 87 M. (VALERIUS) MESSALLA consul (a. 701) cum Cn. Domitio (Calvino); augur per annos quinquaginta et quinque *Macrobian. saturn.* 1, 9, 14.

Mortuus igitur sine dubio imperante demum Augusto. De vita eius cf. Borghesi opp. 1, 404 seq., qui eum consobrinum vel fratrem putavit M. Valerii Messallae Nigri consulis a. 693. — In libro quodam egit de Iano Macrobius l. c. Hic videtur M. Messalla augur, cuius libros de auspiciis citat Gellius 13, 15, 3 cf. 13, 14, 5; 16, 1, Messala senex, cuius libros de familiis citat Plinius h. n. 34, 137. 35, 8 cf. 1, 35 (idem videtur Messala Rufus Plin. h. n. 1, 7. 34. 7, 173). Cf. Teuffel Lit. 199, 2.

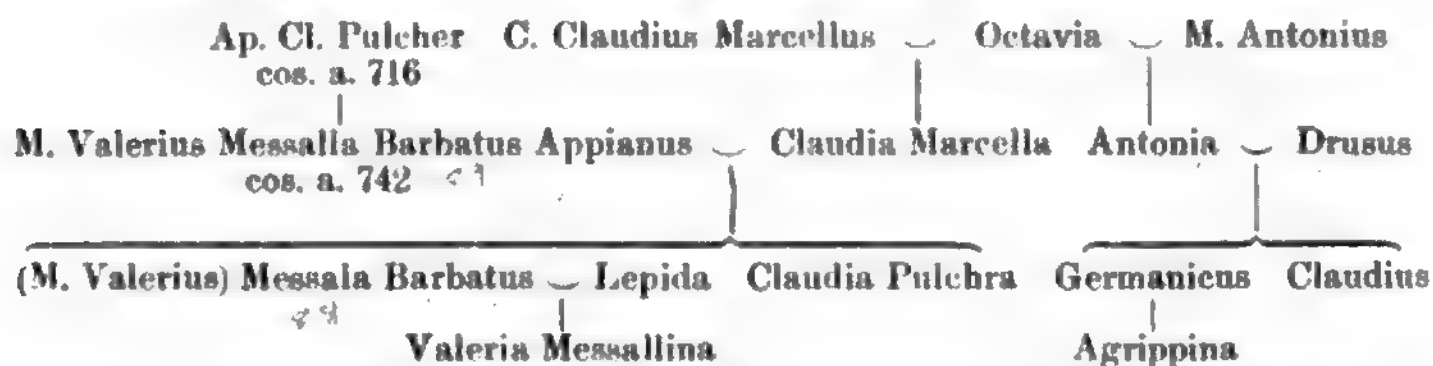
- 88 (M. VALERIUS) MESSALLA BARBATUS. Barbatus Messala Suet.; praeterea nomen non ponitur; praenomen colligitur ex l. liberti VI 4493, si vere is huius libertus fuit, cf. infra. Consobrinus Claudii Suet. Claud. 26. Filius sine dubio eius qui sequitur, M. Valerii Messallae Barbati consulis a. 742, natus ut videtur Marcellarum, sororum Antoniae, matris Claudii, una (nam alia ratione vix potuit esse consobrinus Claudii, cf. Borghesi opp. 1, 415), et quidem Marcella minore. In sepulcro enim, quod teste titulo VI 4421 Marcellae minoris libertus dedicavit (circa annum p. Chr. 10, cf. VI 4418), et in quod plurimi Marcellarum liberti et servi inlati sunt, conditi etiam Messallae servi servae VI 4446. 4475 (hic cum Claudia aliqua). 4635. 4699, Messallae liberti libertae VI 4480. 4493. 4703. 4707 (in his certe unus M. Valerius VI 4493), quorum patronum dominumve apparet fuisse M. Valerium Messalam aliquem propinquum Marcellae minoris, probabile est fuisse Valerium Messallam Barbatum, quem Claudii consobrinum fuisse testatur, Marcellae filium indicat Suet. (matris igitur eius aliquando ancilla Valeria Nama Messallae liberta Marcelliana VI 4501). Patrem eius, Marcellae maritum, in his titulis significari non crediderim, propterea quod hic defunctus est anno 742, multo antea quam monumentum illud institutum esse videtur.

Pater Valeriae Messallinae, uxoris Claudii Suet. l. c. Maritus igitur per aliquod tempus Domitiae Lepidae. Defunctus puto ante imperium Claudii, certe ante mortem Messallinae (in vivis enim si tunc fuisset, memoraretur ■ rerum scriptoribus).

- 89 M. VALERIUS MESSALLA BARBATUS APPIANUS consul a. 742. — M. Valerius fasti Colotiani, fasti Biondiani, Dio 54, 28, * γερονσιαριος (sic Boissevain, qui putat confusionem ortam esse ex nomine Vari consulis quod praecedit) Μέσσαλος Ἀρβανός Dio ind. l. 54, M. Messala Cassiod., Messala chronogr. a. 354, fasti Hydat., chron. Pasch.; Appian. fasti Capit. — M. f. fasti Colotiani, Dio ind. l. 54. Natum esse cum coniecit Borghesius (opp. 1, 416) Appio Claudio Pulchro consule a. 716, adoptatum (ib. 1, 414) a M. Valerio Messalla augure consule a. 701. Barbati cognominis origo incerta.

Consul ord. a. 742 cum P. Sulpicio Quirinio fasti (cf. supra). In [magistratu mortuus est] fasti Capitolini. — Non hic Barbatus Messalla, pater Valeriae Messallinae Claudii, quae a. p. Chr. 41

(u. c. 794) peperit Britannicum, i. e. anno quinquagesimo altero post mortem eius, sed pater eius, avus Messallinac. Cum filius eius fuerit consobrinus Claudii (cf. sub eo qui praecedit), ipse in matrimonio videtur habuisse Claudiam Marcellam sororem Antoniae matris Claudii. Praeter filium etiam filiam ei fuisse, Claudiam Pulchram sobrinam Agrippinae (Tac. a. 4, 25), quae nomina avi paterni resuscitaverit, coniecit Borghesius. — Stemma potest fuisse hoc:

- 90 M. VALERIUS MESSALLA CORVINUS orator. M. Valerius Messalla Corvinus VI 1375, *fasti triumph. Cap.* (. . . . inus superest in elogio quod eius videtur fuisse nomenque plenum habuisse, CIL. I ed. 2 p. 201 n. XI), M. Val. Messal[la] *fasti triumph. Barberin.*, Μάρκος Ουαλέριος Μεσσάλας Dio 47, 11, M. Messalla Corvinus VI 29789, Μάρκος Μεσσάλας Dio 47, 24, M. Messala Liv. per. 122, Charisius p. 104, 18 Keil, alii, Valerius Messala Suet. Aug. 58, Μεσσάλας Ουαλέριος Dio 49, 16. 38. 50, 10, Messala Corvinus et deinde Messala Frontin. aq. 99. 102, Messalla et postea Corvinus Vell. 2, 71, item Tac. dial., Messala Corvinus Cicero ad Brut. 1, 12, Seneca suas. 1, 7. 6, 27, contr. 3 praef. 14; Seneca apoc. 10, 2; Plin. h. n. 1, 9. 7, 90; Tac. a. 4, 34. 6, 11, Suet. gramm. 4, Solin. 1, 110, Plut. Brut. 45, Appian. Illyr. 18, b. c. 4, 136, Hieronymus chron. ad a. 1958. 1992. 2027, adv. Iovinian. 1, 48 (Messala Corvinus orator Plin. h. n. 7, 90, Hieronym. ad a. 1958. 2027), Messala orator Plin. h. n. 1, 35, 10, 52. 33, 50. 35, 8. 21, Suet. Claud. 13, Corvinus Messalla or[ator] *breviarium vitae Tibulli quod extat in codicibus Tibullianis* (cf. Hiller Herm. 18, 1883 p. 351), Corvinus Horat. carm. 3, 21, 7, Vell. 2, 36, Plin. h. n. 1, 33, orator Corvinus Tac. a. 13, 34, Messala Cic. ad Att. 12, 32. 15, 17, 2, ad Brut. 1, 15, Horat. art. poet. 371, Tibull., Quintil. constanter, Tac. a. 3, 34. 11, 6. 7, Dio 53, 27, alii. — In consulatu M. Valer. Messal. Corvin. *fasti Amiternini* (CIL. I ed. 2 p. 61), M. Ουαλέριος Μεσσάλλα[ς] Κορουίνος Dio ind. lib. 50, M. Ουαλέριος Κορουίνος Μεσσάλας ib. lib. 51, M. Valerius *fasti Venusini*, M. Mess[a]lla Cassiod., Messala Corvinus Vellei. 2, 84, Messala *chronogr. ann.* 354, [M.] Corvinus *fasti Cuprenses* (CIL. I ed. 2 p. 62), Corbilius *fasti Hydat., chron. Pasch.* — Publicolae nomine neque ipse usus est neque de eo puto alius quisquam; nam quod in carmine catal. Vergil. 11, 40 Roma dicitur dedisse praemia Messalis maxima Publicolis, de nomine eius quem adloquitur poeta (si modo fuit Messalla Corvinus) nihil sequitur; apud Horatium autem (sat. 1, 10, 28), ubi nonnulli Ppublicolam

Corvinum sibi reperisse visi sunt, aut tres homines significantur, Pedius, Publicola, Corvinus (sic Nipperdey opusc. p. 495, qui sine causa, scilicet propter male lectum titulum Atticum CIAtt. III 866, retractavit quae dixit ib. p. 450), aut duo, Pedius Publicola et Corvinus.

M. f., *fasti triumph. Cap.*, Dio ind. l. 50, M. n. *fasti triumph.*, *Cap.*, *fragmentum elogii CIL. I ed. 2 p. 201 n. XL.* Filium esse statuit Borghesius opp. 1, 407 M. Valerii Messallae consulis a. 693, censoris a. 699/700 cum P. Servilio Isaurico, de cuius vita ad elogium eius nuper repertum egit Mommsen eph. ep. 3 p. 2 seq.; id quod confirmatur ea re quod iuxta elogium consulis anni 693 supersunt litterae . . . inus, relictæ ut videtur ex Corvini nomine. Oriundus sine dubio a M. Valerio Marimo Messalla consule a. 491, item ex posteris M. Valerii Corvi sive Corvini, consulis series ab a. 406 ad a. 455 (cum originem filio eius Cottæ Messalino diserte adscribit schol. ad Pers. 2, 72). Videtur autem hæc Valeriorum stirps deducta esse non a P. Valerio Publicola cos. a. 245, sed ab eius fratre Valerio Marimo, cuius extat elogium (CIL. I ed. 2 p. 191) cf. stemma Valeriorum adiectum ad F. Muenzeri dissertationem Berol. de gente Valeria (1891) et videtur abstinuisse Publicolæ cognomine (cf. supra). 'Laevinorum alienam imaginem genti suæ inseri prohibuit' Plin. h. n. 35, 8. Nobilitatem suam in dicendo praeferbat Quintil. 10, 1, 113. Frater (L.) Gellii Publicolæ Liv. per. 122, Dio 47, 24 (frater Pedii Publicolæ Ps.-Acro ad Horat., sat. 1, 10, 25); Polla (Πάλλα traditur) natus Dio l. c. Fortasse hunc fratrem memorat Horat. sat. 1, 10, 85 (certum esset hunc significari, si constaret eundem significari ib. v. 2. 28 Publicolæ nomine; ceterum nullum alium fratrem Messallae fuisse ex Horatio non recte collegit Nipperdey opusc. p. 495). Praeterea fratrem eius fuisse coniecit Borghesius opp. 1, 412 M. Valerium Messallam Potitum consulem a. 722 vel 725, cf. infra (n. 94) sub hoc. Quamquam mirum, in celeberrimi hominis memoria nunquam fratris eodem patre geniti discretam mentionem fieri. Hos esse Messallas, quorum sororem Valeriam mortuo Servio marito amplius nubere noluisse refert Hieronymus adr. Iovinianum 1, 48, coniecit Haupt Herm. 5, 33 = opp. 3, 502. Aliqua parentela coniunctus cum Q. Pedio consule a. 711 (avia nepotis Pedii ex eius familia fuerat) Plin. h. n. 35, 21.

Natalem eius adscripsit Hieronymus chron. ad a. Abr. 1958 (a. u. c. 695) vel, si codicem Petavianum sequimur, ad a. 1959 (a. u. c. 696), omnino male; nam Messalla natus a. 695 nec causas agere potuit vivo Cicrone neque a. 712 in castris Bruti et Cassii proximus esse a ducibus (cf. infra). Videtur natus esse circa a. 690 (ut statuit Borghesius opp. 1, 410 seq.). — Patrem amiserit necesse est ante a. 708, cum is inter mortuos memoretur Cic. Brut. 70, 246. Athenas se confert a. 709 (studiorum causa) Cic. ad Att. 12, 32, redit a. 710 ib. 15, 17, 2 (absens idibus Martiis a. 710 edictum triumvirorum, ap.

Appian. b. c. 4, 38). A. 711 proscriptus *Appian. b. c. 4, 38. 5, 113, Dio 49, 16*, ab Antonio *Dio 47, 11*. Ad Brutum confugit *App. l. c. 4, 38*, ad Brutum et Cassium *ib. 5, 113* (*sed iam ante proscriptionem Messallam se contulisse ad Brutum legitur ap. Cic. ep. ad Brut. 1, 12. 15*), neque ab iis discessit quamvis mox e numero proscriptorum exemptus *ib. 4, 38*. Cassio maxime adhaesit *Dio 47, 24*; *cf. Plut. Brut. 40*; Cassium imperatorem suum praedicabat *Tac. a. 4, 34*. Brutus et Cassius ei fratrem (Gellium Publicolam) condonaverunt *Liv. per. 122*; *cf. Dio 47, 24*. In castris Bruti Cassique proximus a ducibus *Vell. 2, 71 cf. Plut. Brut. 45*. Pugna Philippensi dextrum cornu cum validissima legionum occupare iussus *Plut. Brut. 40*, pulsus hostibus una cum Bruto castra Caesaris cepit *ib. 41. 47*. Defunctis Cassio et Bruto cum essent qui ducem eum poscerent, maluit transire ad victores *Vell. 2, 71, Appian. b. c. 4, 38. 136. 5, 113, Plut. Brut. 53*. Est cum Antonio *Appian. b. c. 4, 38*, donec Cleopatrae pertaesus transiret ad Caesarem *ib. cf. Plin. h. n. 33, 50*. Caesar opera eius utitur a. 718 bello Siciliensi contra Sex. Pompeium *App. b. c. 5, 102. 103. 105. 109. 110. 112. 113*. Inter augures supra numerum cooptatus *Dio 49, 16*. (Fortasse huius libertus M. Valerius Messallae l. Philarg., viat. augur. *Notizie 1887 p. 240 = Bull. com. 1887 p. 257 n. 1477*). Incertum an etiam frater Arvalis, scilicet an hic [M]essalla Corvinus memoratus in fragmento actorum *Eph. ep. 8 p. 316 v. 11*, quod ad annum 734 spectare coniecit Hula (Henzenus cogitaverat de alio Messalla et de tempore multo posteriore, *cf. Eph. l. c. p. 319*). Res ab eo fortiter gestae contra Iapudae et Pannonios (*Tibull. 4, 1, 108 seq.* (videtur comes fuisse Caesaris expeditione Illyrica a. 719). Salassos vicit *Appian. Illyr. 17, Dio 49, 38 cf. Strabo 4 p. 205, a. 720 Dio* (a Messalla postea demum, cum Galliam regeret, Salassos victos esse coniecit Ganter *die Provinzialverwaltung der Triumvirn [diss. Strasburg. 1892] p. 69. 70*; et vere victo demum Antonio Messallam contra Salassos missum esse videtur indicare *Appianus l. c.*). Circa haec tempora, fortasse a. 721 vel 722, scripsisse putandus est contra Antonii litteras *Charisius lib. I p. 129, 7 ed. Keil (cf. Dio 50, 2)*, scripsisse vel egisse de Antonii statu *ib. p. 104, 18*; item fortasse, similiterque contra Antonium, 'de vectigalium Asiae constitutione' *ib. p. 146, 34 (ex simili scripto potest hausisse Plin. h. n. 33, 50)*. — Consul ord. a. 723 cum Caesare III fasti *cf. Tac. a. 13, 34*, creatus in locum Antonii qui hostis declaratus erat *App. b. c. 4, 38, Dio 47, 11. 50, 10*. — Domum Antonii Palatinam accipit una cum M. Agrippa *Dio 53, 27*. 'Inter Antonium et Augustum bellorum praemiis refertus' *Tac. a. 11, 7*. — Apud Actium classi (parti classis) Caesarianae praest *App. b. c. 4, 38*; *cf. Plut. Brut. 53*. Gladiatores quosdam, qui Antonio auxilio venerant quibusque Syriae praeses permiserat (a. 724) ut prope Antiochiam sedes figerent, falsis ut

videtur promissionibus decepit *Dio* 51, 7. Videtur comitatus vel subsecutus esse Caesarem in Asiam, item in Aegyptum; si quidem cum eo Tibullus adiit Ciliciam, Syriam, Aegyptum, vel certe Messalla has terras adiit victor, *Tibull.* 1, 7, 13 seq. — Missus contra Gallos rebelles *Appian.* b. c. 4, 38 (exemplo a pugna Actiaca in Galliam missum esse Messallam nequaquam tradit *Appian.* l. c.). Vicit Aquitanos *Tibull.* 1, 7, 3 seq., 2, 1, 33, vita Tibulli (iniuria nonnullos torsit quod haec victoria de Aquitanis incidere videtur in id tempus per quod Ianus Quirinus clausus erat, a. 725–727). Triumphavit ex Gallia fasti triumph. Cap. et Barb. (*CIL.* I ed. 2 p. 50. 77), *Appian.* b. c. 4, 38, *Tib.* 1, 7, 8. 2, 1, 33, proconsul fasti Cap., d. 25 Sept. 727 ib. (Tunc temporis ut videtur) viam Latinam munivit *Tibull.* 1, 7, 57 seq. A. 728 (certe ad hunc annum rem videtur adscripsisse *Hieronymus*) 'primus praefectus urbi factus, sexto die magistratu se abdicavit, incivilem potestatem esse contestans' *Hieronymus* ad a. Abr. 1991 (ad a. 1992 cod. *Bongarsianus*); similiter *Tac.* a. 6, 11 (cf. *Mommsen Staatsr.* II ed. 3 p. 1059 not. 3). A. 729 pro parte domus Palatinae incendio consumptae pecuniam accipit ab Augusto *Dio* 53, 27. A. 743 primus curator aquarum *Frontin.* aq. 99. — Per eum (a. 752) senatus Augustum patrem patriae nominavit *Suet.* Aug. 58. — De anno quo mortuus sit diu dubitatum est. Ante biennium quam moreretur ita memoriam ac sensum amisit, ut vix pauca verba coniungeret (proprii nominis oblivione captus *Plin.* h. n. 7, 90; *Solin.* 1, 110), et ad extremum ulcere sibi circa sacram spinam nato inedia se confecit *Hieronymus* ad a. 2027 (ad a. 2028 codd. *Oxon.* *Freher.* *Petav.*). Corvinus in medium usque principatum Augusti duravit *Tac.* dial. 17, omnino male, nam medio demum fere principatu Augusti (quem ab anno 711 inchoat *Tacitus* l. c.) Corvinus curam aquarum suscepit, et postea demum Augustum patrem patriae appellavit (cf. supra) (verba *Taciti* emendare sibi sumpserunt *Borghesius* opp. 1, 408 et *Nipperdey*). In vivis videtur fuisse, cum Ovidius in exilium mitteretur, siquidem tunc (ut recte observavit *F. Marx Wiener Studien* 1897 p. 151) Ovidium non infitiatus amicum *Ovid.* ex P. 1, 7, 28 (alio tempore nulla causa erat cur amicitiam Ovidii infitiaretur). In cura aquarum a. 766 (p. Chr. 13) successit ei Ateius Capito *Frontin.* aq. 102, ut cum hoc ipso anno decessisse putes; accedit quod *Hieronymus* de morbo quo biennio ante mortem captus est (cf. supra) adscripsisse videtur ad a. Abr. 2027 (p. Chr. 11). Mortem eius planxit Ovidius, neniam quae in funere eius caneretur composuit *Ovid.* ex P. 1, 7, 29. 30 (adfuisse funeri Ovidium, Messallam igitur mortuum esse antequam Ovidius in exilium iret, ex verbis Ovidii multi collegerunt, atque etiam *Nipperdey* opusc. p. 291; sed verba illa etiam de absente Ovidio accipi posse recte videtur statuisse *F. Marx* l. c.). — Decessit anno aetatis LXXII *Hieronymus*, constans sibi, si quidem codices eius natalem Messallae

referunt ad a. 1958 vel 1959, de morbo duorum annorum eius ad a. 2027 vel 2028; attamen anno aetatis LXXXII habet antiquissimus qui extat codex Hieronymi Oxoniensis (testatur Haverfield), LXXVII Leidensis Freherianus descriptus ex codice summae antiquitatis; vere autem decessit anno septuagesimo septimo, si natus est, ut supra statuimus, a. u. c. 690, mortuus a. p. Chr. 13 (u. c. 766). — 'Marmora Messalae' Martial. 10, 2, 9, 'Messalae saxa' idem 8, 3, 5, mausoleum ut videtur eius significans.

Uxor eius Terentia, quae antea Ciceronis, deinde Sallustii fuerat uxor Hieronymus adv. Iovinianum, quod vix credi potest, cf. supra sub Terentia, aequalis enim erat Messalla filio Terentiae et Ciceronis, videturque figmentum scholasticum. — Immo huius potius Messallae (uxor) Calpurnia terminus VI 29782 (cf. 29789, qui terminus ad M. Messallae Corvini possessionem aliquam pertinens illi videtur fuisse similis et una cum eo fuisse repertus, certe eodem tempore prodiit); et fortasse hac ex uxore genuit M. Aurelium Cottam Maximum, cuius matrem a Numa oriundam fuisse ait Ovidius ex P. 3, 2, 106, Calpurnii autem a Numa putabantur oriundi (Paulus Fest. p. 46 cf. Horat ep. ad Pis. 292); quam tamen matrem propter Ovid. ex P. 4, 16, 43, Aureliam Cottae filiam fuisse posuit Borghesius opp. 1, 413, 5, 529.

Filii: Valerius Messalinus Tac. a. 3, 34, Messalinus Tibull. 2, 5, 119, 120, Vellei. 2, 112, scilicet M. Valerius Messalla Messalinus consul a. 751, et Messalinus Cotta Plin. h. n. 10, 52 cf. Vellei. 2, 112; qui si vere est ut esse videtur M. Aurelius Cotta Maximus sive Messallinus cos. a. 773, eum iam senior genuisse videtur. Nepos (per filiam, cf. infra n. 160) (Taurus) Statilius Corvinus Sueton. Claud. 13. Pronepos Valerius Messala consul a. 58 Tac. a. 13, 34. — Huius ut videtur liberti M. Valerius Corvi[ni l. L]orico III 577 p. 989 (Corcyrae), M. Valerius Corvini l. Ion VI 28045; item huius puto M. Valerius Messallae l. Philarg. viat. augur. Notizie 1887 p. 240 = Bull. comunale 1887 p. 257 (cf. supra); incertum an huius libertus M. Valerius Messallae l. Spinther VI 28118^a, huius servus Cladus Messalla(e) vilicus supra hortos VI 9472. (Non huius sed Valerii Messallae Barbati videntur fuisse Messallae liberti servique sepulti in monumento Marcellae, cf. supra n. 88). — Heres C. Cestii VI 1375.

Orator temporum suorum una cum Asinio Pollione clarissimus Vellei. 2, 36, Columell. I praef. 30, Quint. 10, 1, 113, 12, 11, 28, Tac. a. 11, 6, dial. 12, 17. Agere coepit Cicerone arcem eloquentiae tenente Quint. 12, 11, 28. Aufidiam quandam defendit contra Ser. Sulpicium (defunctum a. 711) Quint. 10, 1, 22 (cf. ib. 4, 2, 106, 6, 1, 20, Festus p. 153^b) (sed errorem ibi subesse et confundi a Quintiliano Messallam patrem cos. a. 693 et filium suspicatus est Mommsen eph. ep. 3 p. 3). Eisdem defendit quos (Asinius) Pollio Quint. 10, 1, 24. Eloquentia eius praedicatur iam a Cicerone ep. ad Brut. 1, 15, 1, celebratur

Horat. sat. 1, 10, 29, de art. poet. 371, Ovid. trist. 4, 4, 5. 31, ex P. 2, 2, 53. 2, 3, 75. 3, 5, 7, Seneca apoc. 10, 2. Iudicia de genere orationum eius *Quintil. 10, 1, 113 cf. 12, 10, 11, Tac. dial. 18. 21.* Graecas orationes in Latinum ab eo versas memorat *Quintil. 10, 5, 2.* Multum ad posteros gloriae tradidit *Quintil. 12, 11, 28.* — Videtur reliquisse etiam ad historiam sui temporis pertinentes commentarios, quos citant *Plut. Brut. 40. 42. 45, Suet. Aug. 74 cf. Plin. h. n. 33, 50.* — Praeterea scripsit non pauca ad rem grammaticam pertinentia: 'quosdam totos libellos non verbis modo singulis sed etiam litteris dedit' *Quint. 1, 7, 35; cf. ib. 1, 5, 15. 1, 7, 23. 9, 4, 38.* Grammaticos litteratores vocitatos esse 'in quadam epistula ostendit' *Suet. de gramm. 4.* 'Exactissimi ingenii in omnes studiorum partes, Latini utique sermonis observator diligentissimus' *Seneca contr. 2, 4, 8; cf. Acro ad Hor. sat. 1, 10, 25.* Versus quoque fecit parum severos ut videtur *Plin. ep. 5, 3, 5 (eadem carmina memorari putant catal. Vergil. 11, 13 seq.).*

Fautor Ovidii; eum ad edenda carmina impulit *Ovid. ex P. 1, 7, 27. 2, 3, 77 cf. Trist. 4, 4, 29 seq.* Familiaris eius Tibullus, quem secum duxit in expeditionibus *Tibull. 1, 3, 56. 1, 7, 9 seq.* et quem bello Aquitanico donis militaribus donavit *vita Tibulli.* Ad eum datum carmen inter Tibulliana receptum 'panegyricus Messallae' *Tib. 4, 1; item ad eum carmina Tibulli 1, 3. 1, 7 (praeterea datum ad eum creditur carmen catal. Vergil. 11).* Domum praebet recitationi Sextilii cuiusdam poetae *Seneca suas. 6, 27.* Verba faciens inducitur a Maecenate in symposio, cui etiam Vergilius et Horatius interfuerunt *Servius ad Aen. 8, 310 (nomen Messalae corruptum, restituit Daniel).* Memoratur *Seneca suas. 3, 6, contr. 2, 4, 10. 3 praef. 14.* Puerum quendam natura mutum propinquitate sibi coniunctum picturam docendum censuit *Plin. h. n. 35, 21.* Sibyllae statuas duas in rostris positas restituit *Plin. h. n. 34, 22.* — Incertum quis M. Valerius Messala *CIA. III 571^a p. 498.*

- 91 M. VALERIUS MESSALLA CORVINUS cos. a. p. Chr. 58. Quattuor nomina saepius in actis Arvalium; Valerius Messala *Tac. In consularu M. Valerius M[essalla] et alio loco [M. Valerius] Messalla tab. cerata Pompeiana ap. de Petram n. 122, M. Messalla Corvinus alia tab., ib. n. 121, Messala Corvinus fasti Hydat., M. Messalla tabula cerata ap. de Petram n. 117, Messala chronogr. a. 354.* Oratoris Corvini pronepos *Tac. a. 13, 34. Nepos videtur fuisse M. Valerii Messallae Messallini consulis a. u. c. 751, filius M. Valerii Messallae consulis a. p. Chr. 20.* Frater Arvalis, adfuit in collegio a. inc. inter a. 50 et 54 *VI 2034 v. 2 (nam vix alius ... [M]essalla significatur), deinde a. 57, 58, 59 act. Arv. VI 2039-2042.* Consul designatus *VI 2039.* Consul ord. a. 58 cum Nerone Caesare III *fasti*, deinde cum C. Fonteio (Agrippa) *tab. cerata n. 122.* Pauper sine culpa; Nero ei sestertium L milia annua constituit *Tac. l. c. (hunc vel progeniem eius significari a Iuvenale 1, 107 coniecit Borghesius opp. 5, 531).*

- 92 M. VALERIUS MESSALLA (MESSALLINVS?) cos. a. p. Chr. 20 (in consularatu M. Valerius VI 10051 = CIL. I ed. 2 p. 73, Tac. a. 3, 2, Cassiod., M. Valerius Messalla fasti Ostienses XIV 244, M. Οὐαλέριος Μεσσαλλας Dio ind. l. 57, M. Valerius Messal[la] fasti scribarum quacstoriorum CIL. I ed. 2 p. 74, Messalla coll. leg. Mos. 8, 7, 2, Dig. 1, 16, 4, 2. 48, 2, 12, 3, fasti Hydat., Epiphan. t. I p. 445 D., M. fasti Iunenses, M. Valerius Messalinus soli fasti Arv. CIL. I ed. 2 p. 70). — M. f. Dio ind. Filius scilicet eius qui sequitur, consulis a. u. c. 751.

Consul ord. a. p. Chr. 20 cum M. Aurelio Cotta fasti. Vix hic Valerius Messalinus sed pater consul a. 751, qui sententiam dixit inter primores senatus ipso anno 20, Tac. a. 3, 18. Incertum utrum hic an pater Messal[l]... memoratus in fragmento actorum Arvalium, quod spectat ad annum p. Chr. 21 (cf. sub eo qui sequitur). — Pater videtur M. Valerii Messallae Corvini consulis a. 58, eius qui praecedit.

- 93 M. VALERIUS MESSALLA MESSALLINVS (CORVINVS?) cos. a. 751. Messala Valerius Tac. a. 1, 8, Valerius Messalinus Tac. a. 3, 18. 34, Dio 55, 29, M[ess]alla Messallinus act. lud. saec. anni 737, Messalla Ciris v. 54 (nam hic videtur significari), Messalinus Tibull. 2, 5, 17. 115, Ovid. ex P. 1, 7, 1. 67. 2, 2, 3. 87, Vell. 2, 112, Dio 55, 30. In consularatu M. Valerius Messala Suet. Galb. 4, M. Messalla IV 2450, mon. Ancyrr. 3, 29, M. Messula Cassiod., M. Mess... VI 10395 = I² p. 69, M. Mes. I 748, Messalinus chron. a. 354, fasti Hydat.; M. Οὐαλέριος Μεσσαλλᾶς ὁ Μεσσαλίνος Dio ind. lib. 55, ... [Me]ssalla Messal[linus] t. urbanus ab ipso et collega positus Notizie 1890 p. 214 = VI 31772; Corvinus Messala VI 10243. Antiquissima igitur monumenta, acta ludorum saecularium et t. ab ipso consule positus, docent, cum inde ab adolescentia Messallae et Messallini cognominibus simul usum esse; Corvini cognomen qui addit t. VI 10243, parvae auctoritatis est, quippe multo postea demum (a. 110) perscriptus (cf. Henzen ad t.) et in quo non huius tantum consulis nomen minus accurate scriptum sit (cf. supra sub L. Flavio Silva Nonio Basso). — Messallae Corvini oratoris (M. Valerii Messallae Corvini consulis a. 723) filius Tibull. 2, 5, 20, Vell. 2, 112, Tac. a. 3, 34 cf. Ovid. ex P. 1, 7, 27 seq., 2, 2, 53 (M. f. Dio ind. l. 55). Frater Cottae, cui (moriens) cognomen suum reliquit Vell. 2, 112. scilicet frater M. Aurelii Cottae Maximi sive Messallini consulis a. p. Chr. 20 (supra C 1236). Amantissimus fratris Ovid. ex P. 1, 7, 31 cf. 2, 2, 101 (ut frater Cottae Maximi memoratur nomine non posito ib. 1, 9, 29. 2, 3, 80).

Inter quindecimviros sacris faciundis cooptatus ante a. 735 (quo mortuus est Tibullus) Tib. 2, 5, 1. 17; qua occasione eum celebravit Tibullus 2, 5 (praeterea memorat eum nomine non posito Tibullus 1, 7, 55). Adest inter quindecimviros sacris saecularibus anni 737 act. lud. saec. v. 152 (Eph. ep. 8 p. 233), postremo loco enumeratus (quippe adolescentulus) ib. (cf. Eph. ep. l. c. p. 243). Num frater

Arvalis quoque fuerit, incertum; incertum enim num hic sit [M]essalla Corvinus memoratus in fragmento actorum quod fortasse spectat ad annum 734 (Eph. ep. 8 p. 316), Messal[1].... memoratus in fragmento quod spectat ad a. 774 = p. Chr. 21 (VI 2023^b v. 12). — (Henzenus bull. Inst. 1882 p. 202, qui prius fragmentum rettulerat ad a. p. Chr. 21, cogitaverat de filio eius M. Valerio Messalla consule a. p. Chr. 20, quem tamen Corvinum appellatum praeterea non reperi-mus, aut de alio filio eius praeterea ignoto). — Consul ord. a. 751 cum L. Cornelio Lentulo fasti. Illyrico praepositus Vell. 2, 112 cf. Tac. a. 3, 34, Dalmatiae et Pannoniae ἀρχων Dio 55, 29, a. 759 = p. Chr. 6 una cum Tiberio contra Maroboduum profectus Dio l. c., audita rebellione Illyrici a Tiberio remissus, varia fortuna cum Batone Dalmata conflixit Dio 55, 30, cum semiplena legione vicesima circumdatus hostili exercitu amplius viginti milia hostium fugavit Vellei. 2, 112 (etiam apud Vellei. 2, 125, 5 Messalini nomen fuisse, sed excidisse statuit Haasius). Cum Tiberio moratur Sisciae Dio 55, 30. Ob res in Illyrico bene gestas triumphalibus ornamentis honoratus Vell. 2, 112. Comitatus est triumphum Tiberii Illyricum Ovid. ex P. 2, 2, 83. A. p. Chr. 14 censuit renovandum quotannis sacramentum in nomen Tiberii Tac. 1, 8. Etiam anno 20 sententiam in senatu dicit Tac. a. 3, 18, item anno 21 ib. 3, 34. Paulo postea defunctum esse putat Henzen ann. inst. arch. 1865 p. 8. 'Inerat imago paternae facundiae' Tac. 3, 34; Ovid. ex P. 2, 2, 53. Uxor et liberi memorantur Tac. l. c. — Ad eum adulescentem a nescio quo datum carmen Ciris Cir. v. 36 seq. 54 (nam vix alius est Messalla), item ad eum Ovidii epistulae ex P. 1, 7. 2, 2, item ut videtur Trist. 4, 4.

- 94 M. VALERIUS MESSALLA POTITVS consul suff. a. 722 (725?). In consulatu anni 722 M. Valerius fasti Venusini et fasti quidam urbani (cf. infra), M. Messal. fasti Cuprenses. — Οὐαλέριος Ποτίτος Dio 51, 21; Μεσσαλάς Ποτίτος t. *Magnesiae rep.*, Messalla Po[t]itus (Politus unus e codicibus, Pontus plerique) Plin. h. n. 14, 69, Potitus Messalla act. lud. sarc., item VI 9700. — Μάρκος Οὐαλέριος Μεσσαλάς t. *Pergamenus* (sed non plane certum num huius). — M. f. (nam filius eius L. Valerius Messalla Volesus, infra n. 96, M. nepos fuit). Frater putatur M. Valerii Messallae Corvini consulis a. 723. Id si ita est, et si vere fuit consul a. 722, maior Corvino fuerit necesse est; unde etiam magis mirum (cf. supra p. 364) par hoc fratrum numquam memorari. Consul suff. a. 722 fasti Cuprenses (CIL. I ed. 2 p. 62), fasti Venusini (ib. p. 66), fasti quidam urbani (ib. p. 68), ex kal. Nov. fasti Venus., idemque indicant Cuprenses. Consul suff. a. 725, suffectus in locum Sex. Appulei, fasces habebat cum Caesar Romam rediret Dio 51, 21 (ubi errorem subesse, sane mirum, recte videtur statuuisse Borghesius opp. 1, 412, cum fasti Venusini nullum consulem suffectum esse anno 725 doceant; alioquin possis conicere, anno 722 consulem suffectum fuisse M. Valerium Messallam,

anno 725 alium Valerium Messallam Potitum). Proconsul Asiae t. *Magnesiae ad Sipylum rep.*, ap. *Lebas-Waddington 1660^a*. Cf. *Waddington fastes des prov. asiat. n. 52*. Fortasse hic M. Valerius Messalla (sed nullum honoris vocabulum additur), statua honoratus a Pergamenis t. *Pergamenus* ap. *Fränkel Inschr. v. Perg. n. 417*. Quindecimvir sacris faciundis; aderat sacris saecularibus a. 737 act. lud. saec. — Vina quaedam prope Grumentum Lucaniae nascentia Messalae Potiti salute illustrata (videtur cum in morbum incidisset post huius vini usum convaluisse) *Plin. h. n. 14, 69*. Alia vina circa Messanam genita ab eo ut videtur Potitiana (Potulana traditur; correxit *Delfsen*) dicta *ib. 14, 66*. Fortasse hic Potitus (sic pars codicum, alii Pitius), cuius *χιπουριχά* adhibuit Plinius libro XIX *Plin. h. n. 1, 19*. Huius ut videtur servus Tyrannus nomenclat. Potiti Messallae VI 9700. — Pater L. Valerii Messallae Volesi (infra n. 96), cf. sub hoc.

- 95 L. VALERIUS MESSALLA THRASEA PRISCUS. Sic plene (nisi quod Thrasia scribitur pro Thrasea) in mentione consulatus X 1786, Thrasia Priscus XIV 71, Priscus pleraeque mentiones consulatus (*Κρίσπος fasti Theonis*, Crispinus cons. vet. Icti 1 = cod. Gregor. 2, 2, 1). — Thrasea Priscus X 8059, 29, *Θρασέα(ς) Ἰπρίσχος Dio*, Thrasia Prisc. fistula aquaria (cf. infra). Vir, nulli vel genere vel animo secundus *Dio 77, 5 (exc. Val.)*. Fortasse oriundus (ut coniecit *Borghesius opp. 6, 410*) ab Helvidio Prisco huiusque socero Thrasea Pacto, cf. supra sub Helvidio Prisco (H 37) fin. Consul ord. a. 196 cum C. Domitio Dextro fasti. Cos. (= consularis, sc. aquarum?) Severo et Caracalla Augustis, Getae Caesare, clarissimus vir fistula, urbana ut videtur, *Bull. communal. 1888 p. 180*. Interfectus a Caracalla *Dio l. c.* Eius servus actor signaculum Neapoli adservatum X 8059, 29. (Messalam proconsulem Asiae memoratum in t. *Milesio Revue de philologie 19 p. 131 hunc putat editor, sed cf. sub eo qui sequitur.*)

- 96 VOLVSVS VALERIUS MESSALLA = L. VALERIUS MESSALLA VOLESVS. Volusus Valer. Messal. pars nummorum (ap. *Eckhel 5, 333, Babelon monnaies de la rép. rom. II p. 522 n. 24-26*), Volesus Messala *Tac. a. 3, 68*, Volesus *Seneca dial.*, item ut videtur *Seneca contr.* (ubi Volesuel traditur pro Volesum), Messalla nummi ap. *Eckhel 5, 334, Babelon l. c. n. 27-32*. In consulatu L. Valerius Messalla Volesus fasti *Cap.*, Λ. Οὐαλέριος Μεσσαλλᾶς Οὐάλαισος *Dio ind. l. 55*, L. Valerius Volesus VI 851. 10294, L. Valerius *Cassiod.*, Οὐαλέριος Μεσσάλας *Dio 55, 22*, Valerius fasti *Hydat.*, Volesus *chronogr. a. 354*. Potiti (M. Valerii Messallae Potiti consulis a. 722 vel 725) filius fasti *Cap.*, *Dio ind. l. 55*, M. n. fasti *Cap.* Triumvir aere argento auro flando feriundo nummi, sub Augusto, non ante annum 742 (sed rix multo postea, cf. *Mommsen Roem. Münzw. p. 744 not. 15*) nummi ap. *Babelon n. 24. 25*, una cum Apronio, Galo, Sisenna nummi ap. *Eckhel 5, 334, Babelon n. 27-32*. Consul ord. a. p. Chr. 5 cum Cn. Cornelio Cinna

Magno fasti. Proconsul Asiae sub Augusto *Seneca dial.* 4, 5. 5, *Tac. a.* 3, 68 (circa a. p. Chr. 11 vel 12, *Waddington fastes n.* 67). (De nummo quodam, in quo male lectum erat Οὐαλέριος ἀνθύπατος et quem ad hunc rettulerat *Borghesius*, cf. *Waddington l. c.*). Crudelitas eius in proconsulatu *Seneca l. c.* Repetundarum ut videtur accusatus: libelli divi Augusti de eo (ad senatum), factumque in eum senatus consultum *Tac. l. c.*; condemnatur causam agente Furio Saturnino *Seneca contr.* 7, 6, 22. — Vix hic, sed aliquanto recentior, ut et alia ostendunt et Claudiorum nomen, nec tamen aetatis Severianae, ut putavit primus editor, *Messalla ὁ γενόμενος τῆς Ἀσίας ἀνθύπατος l. Milesius Revue de philologie* 1895 p. 131. (Incertum quis *Messa[lla]* memoratur in *l. Tralliano ap. Sterrett papers of the American school at Athens II* p. 337 n. 395 v. 7.)

- 97 VALERIUS NASO (sic *Tac.*,ale.... Naso est in *l. Veronensi*; *M. Valerius Naso M. f. tituli Veronensis primus editor, sed incertum num ex lapide*). Tribu Pub. *l. Veronensis V* 3341. (Origine sine dubio *Veronensis*; *Valerii Nasones Veronenses sunt etiam in titulis Veronae repertis, Notizie* 1893 p. 7). Quattuorvir viarum curandarum *l. Veronensis*. Flamen Augustalis primus *Veronae creatus ib.* Praetor ante a. 26 *Tac.* 4, 56. A. 26 sorte lectus qui supra numerum legatus esset *M'. Lepido proconsuli Asiae Tac. l. c.*
- 98 Valerius Nepos: de eius testamento agebatur coram *M. Aurelio imperatore a.* 166 *Marcellus lib. XXIX digestorum (Dig. 28, 4, 3).*
- Q. POMPEIUS SENECEO ROSCIUS MVRENA cct. VALERIUS NIGER cct. SOSIUS PRISCUS.
- 99 Valerius Paetus, praefectus classis praetoriae *Misenensis a.* 145 *dipl. mil. (III p. 880).*
- 100 L. VALERIUS PAETVS sodalis Augustalis Claudialis, magister collegii a. 213 *VI* 1987 = *XIV* 2391.
- 101 M. VALERIUS PAETVS AQVI[LA] (vel AQVI[LINVS]) cooptatus in collegium aliquod sacerdotale o maioribus aut a. 204 aut a. 212 *VI* 2003.
- 102 C. Valerius Pansa, C. f., tribu Claudia; primipilus bis, tribunus cohortis VIII praetoriae, procurator Aug. provinciae Britanniae; Novariae flamen divorum Vespasiani Traiani Hadriani *V* 6513. Uxor Albucia Candida *ib. cf. 6514.*
- 103 Valerius Patruinus (sic *Dig. Πατρώνιος [non Πατρώνιος] exc. de sent., Patrous traditur vit. Carac.*), procurator, temporibus Papiniani *Paulus libro tertio decretorum, Dig. 49, 14, 50.* Occisus a Caracalla eodem tempore quo Papinianus (a. 212) *vit. Carac. 4, 2,* accusatus a praetorianis una cum Papiniano et ab eis occisus permittente Caracalla *exc. de sent., Dio ed. Dindorf V p. 212 (videtur igitur postremo fuisse praefectus praetorio, fortasse tertius collega Papiniani et Maecii Lacti; cf. O. Hirschfeld Herm. 24, 1889 p. 159 not. 2).*

- 104 P. VALERIUS PATRVINVS consul suff. a. 82 mense Iul. (fortasse cum L. Antonio Saturnino) *IX* 5420. *Hic videtur P. Vale[rius]*, cooptatus a. 91 (*an Vespasiano imperante?*) inter sodales Augustales *VI* 1988 = *XIV* 2392. *Praeterea huius fortasse liberta Valeria Patruini l. Tyche m(ater?) P. Valerii Severi V* 6454 (*Ticini*).
- 105 Valerius Paulinus, oriundus Foro Iuli *Tac. h.* 3, 43. Tribunus cohortis praetoriae *ib.* A. 69 procurator (Galliae Narbonensis), provinciales in verba Vespasiani, cuius etiamtum privati fuerat amicus, adigit; Fabium Valentem, qui Galliam Narbonensem ingredi paraverat, missis Liburnicis apud Stoechadas Massiliensium insulas oppressit *Tac. l. c.* *Hic ut videtur Paulinus, praefectus Aegypti successor Ti. Iulii Lupi, imperante Vespasiano Ioseph. bell.* 7, 10, 4. — *Pater vel avus C. Valerii Paulini consulis a. 107.*
- 106 Valerius Paulinus medicus, *Galenus XIII* p. 1025. 1026. 1027.
- 107 VALERIUS PAVLINVS, in causa Iulii Bassi sententiam dicit in senatu a. 103 vel 104 *Plin. ep.* 4, 9, 20. 21. *Recte videtur statuisse Mommsen (ind. Plin.), cum tunc temporis fuisse consularem; diversus igitur ab eo qui sequitur, qui anno demum 107 consul factus est. Item fortasse hic potius quam is qui sequitur (C.) Valerius Paulinus (praenomen colligitur ex libertorum praenominibus), qui, 'excepto Paulino' (hoc vix sanum) ius Latinorum suorum Plinio (testamento) reliquit Plin. ep. ad Trai. 104; ex quibus tres Traianus Plinii rogatu cives Romanos fecit ib. 105.*
- 108 C. VALERIUS PAVLLINVS (C. Valerius Paullinus *dipl. mil.*, Valerius Paulinus *Plinii codex Florentinus in inscriptione ep.* 4, 16, *codex Ashburnhamianus ep.* 5, 19; *praeterea Paulinus [Paulinus Nepos codices quidam ib. 2, 2, mera confusione cum eo cui inscripta ep. 2, 3]*). Amicus Plinii ad quem hic dedit epistulas *ep.* 2, 2. 4, 16. 5, 19. 9, 3. 9, 37. Praedia possidet Foro Iuli *ib.* 5, 19 (*oriundus igitur sine dubio a Valerio Paulino amico Vespasiani, origine Foroiuliensi, cf. supra*). Plinius apud cum se excusat, quod non statim ipsis kalendis, quibus consulatum initurus erat, eum visurus sit *Plin. ep.* 9, 37. Consul suff. mense Nov. a. 107 cum L. Iulio Longino *dipl. mil. (III S. p. 1973)*.
- 109 C. Valerius Paulinus *fistula plumbea (sive fistulae fuerunt) in agro Albano sive Tusculano rep. XIV* 2435 = *Lanciani syll. aq. n.* 351. 357.
- 110 C. Valerius Pius Vegetus, qui vixit annos XL (?) mens. V dieb. XV; filius Valeriae Pelagiae *t. urbanus Bull. comun. 1886 p. 227 n. 1264. Fortasse aliqua parentela coniunctus cum Q. Valerio Vegeto (infra n. 150)*.
- 111 Valerius Ponticus, in exilium pulsus a. 61, 'quod reos, ne apud praefectum urbis arguerentur, ad praetorem detulisset, interim specie legum, mox praevaricando, ultionem elusurus' *Tac. a.* 14, 41.
- 112 Q. Val(erius) Postimius Romulus, Q. f., equo publico; procurator ad bona damnatorum, procurator ad alimenta, consiliarius Augustorum

- duorum (*Severi et Caracallae puto, cf. Hirschfeld Verw. p. 121 not 2*)
 VI 1634. Filius Q. Postimius Romulus *ib.*
- 113 L. Valerius Primanus, rhetor, de quo post Q. Curtium Rufum, ante Verginium Flavum (*ut floruisse eum appareat temporibus Claudianis*) egerat Suetonius *de gramm. et rhet. (teste indice, p. 99 ed. Reiff., p. 272 Roth).*
- 114/15 VALERIUS PRISCIANVS praetor urbanus temporibus divorum fratrum Ulpianus *Dig. 25, 4, 1.*
- 116CATVS ([PA]CATVS?) P. VALERIUS PRI[SCVS] clarissimus vir, proconsul Africae sub Hadriano *l. Capsitanus VIII 98. Fortasse idem, ut coniecit Villefosse, [P]riscus (sed lapis etiam admittit [Vo]piscus) proconsul Africae memoratus VIII S. 16322.*
- 117 M. Valerius Probus (*sic codices Suetoniani in ipso opusculo de gramm. et rhet., Valerius Probus iidem codices in indice, Gellius plerumque, Caper ap. Charisium I p. 118, 1, Macrob. sat. 5, 22, 9, plerumque Probus*), grammaticus inlustris *Gell. 1, 15, 18 cf. Ausonius opusc. 3, 20, professor. 16, 12. 21, 7 (vir perfectissimus Macrob. sat. 5, 22, 9, non dignitatem puto viri significans, sed doctrinam laudans). Antiquior Suetonio qui de eo egit de gramm. et rhet. c. 24, sed recentissimus eorum, de quibus egit Suetonius, recentior Q. Remmius Palaemon, qui floruit temporibus Tiberii et Claudii. Probus grammaticus Romae agnoscitur Hieronymus (qui pendet ex Suetonio) chron. ad a. Abr. 2072 = p. Chr. 56. Berytius Sueton. de gramm. c. 24, Ausonius opusc. 3, 20. Diu centuriatum petiit, donec taedio ad studia se contulit Suet. l. c. Quomodo grammaticam exercuerit *ib.* 'Doctus homo et in legendis pensitandisque veteribus scriptis bene callidus' *Gell. 9, 9, 12.* 'Non tam discipulos quam sectatores aliquot habuit; numquam enim ita docuit, ut magistri personam sustineret' *Suet.* Indociles prope inclementer dimittere solebat *Gell. 13, 21, 9.* Probum, scilicet aestimatorem severum, timebant poetae etiamtum tempore Martialis *Martial. 3, 2, 12 (qui liber editus est circa a. 87 vel 88). (Apud Martialem et Gellium alium Probum significari coniecit Steup de Probis grammatis p. 68, recte negaverunt Teuffel Studien u. Charakteristiken ed. 2 p. 568, Vahlen ind. lect. Berol. hib. 1877 8).* Familiares (discipulos *Gell. 9, 9, 12*) Probi novit Gellius, et ab iis accepit quae Probus disputaverat *Gell. 1, 15, 18. 3, 1, 5. 6, 7, 3. 9, 9, 12. 13, 21, 1.* Edidit pauca tantum 'et exigua de quibusdam minutis quaestiunculis; reliquit autem non mediocrem silvam observationum sermonis antiqui' *Suet.* 'Probi multos admodum commentationum libros' sibi adquisitos esse affirmat *Gell. 15, 30, 5,* qui commentarium eius de occulta litterarum significatione in epistularum C. Caesaris scriptura citat *17, 9, 5,* epistolam Probi ad Marcellum *4, 7,* annotationes quasdam eius memorat *6, 9, 11.* Praeterea citant Probum *Charisius Diomedes Servius Macrobius sat. 5, 22, 9 Priscianus alii. Extat fragmentum**

de litteris singularibus inscriptum 'Valerii Probi de iuris notarum' (Gramm. Lat. ed. Keil IV p. 271 seq.), quod e Probi commentationum aliqua sublatum putat Mommsen (l. c. p. 267), extant libelli libellorumque fragmenta ad artem grammaticam pertinentia inscripta 'de catholicis Probi', 'Probi instituta artium', 'differentiae Probi Valerii', 'Valerii Probi de nomine' (Gramm. Lat. IV p. 1 seq. 45 seq. 199 seq. 205 seq.), quae ex parte certe derivata esse ex Probi Berytii scriptis putat Keil l. c. p. XXVI seq. cf. I p. LIII; extat 'Valerii Probi in Bucolica et Georgica Vergilii commentariolus' (sic cod. Paris.), quem ed. Keil a. 1848, quem, quamquam ex aliis fontibus interpolatum, tamen non plane alienum esse a Probo Berytio statuit Ribbeck proleg. ad Vergilii opera p. 163; extat Persii vita 'de commentario Probi Valerii sublata' (Jahn in ed. Persii a. 1843 p. 233 seq. cf. praef. p. CL, Reifferscheid Suet. reliq. p. 72 seq. cf. p. 394); denique ex Probi grammatici in Iuvenalem commentariis scholia in Iuvenalem edidit G. Valla, sed eos errore Vallae Probo attributos esse putat Jahn praef. in Persium (ed. a. 1843) p. CLVII. Fuerunt qui haec ad recentiore aliquid Probum rettulerint, qui vixisse putatur saec. p. Chr. IV. Fortasse Probi nomen aetate labente praescriptum libellis grammaticis a Probo alienis. Cf. Teuffel Lit. c. 300, 7 (ed. 5), praeterea Froehde Jahrb. f. class. Phil. suppl. XVIII 1891 p. 611, XIX 1893 p. 159 seq.

- 118 Valerius Proculus (sic Donat., Proculus Prob.), frater uterinus Vergilii (sic Donat., frater minor Prob.), heres ab eo ex dimidia parte relictus Donati quae putatur vita Vergilii (Suet. reliquiae p. 63 ed. Reifferscheid), similiter Probi qui dicitur commentar. ad Vergilii buc. et georg. (ib. p. 53).

- 119 L. Valerius Proculus. T. Malacitanus II 1970 non bene descriptus (1). Memoratur in t. urbano VI 1002 (2), in Malacitano uxoris II 1971 (3), in Praenestino fratris XIV 2957 (4). Papyrus Aegyptiaca nunc Berolinensis, Urk. aus d. k. Mus. I n. 288.

L. Valerius Proculus t. 1. 2, Proculus t. 4, κλος papyrus. L. f. t. 1 cf. t. 4. Tribu Quir. t. 1 cf. t. 4. Praefectus cohortis quartae Thracum Syriae, tribunus legionis VII Claudia,, praefectus classis Alexandrinae et potamophylaciae, procurator Aug. Alpium maritimarum, delectator Aug. prov., [proc.] provinciae veteris (sic apographum antiquissimum et plenissimum; in alio apographo fide digno est ulteris; fortasse: ulterioris) Hispaniae Baeticae, proc. provinc. Ca[pp. Pafla]g. Gal. (Cartag. Gal. traditur, emendavit Momms.), proc. provinciae Asiae, proc. provinciarum trium [Galliar.] t. 1. Praefectus annonae a. 144 t. 2. Praefectus Aegypti t. 3; papyrus, sub Antonino Pio papyrus. Successorem fuisse M. Petronii Honorati, ipsi successisse L. Munatium Felicem probabiliter censet P. Meyer Herm. 32 p. 222. Patronus rei p. Malacitanorum t. 1. Uxor: Valeria Lucilla t. 3. Frater: C. Valerius Florinus t. 4.

- 120 T. V[al]lerius Proculus (Τίτος Ὀύ[α]λέριος Πρόχλος), Drusi Caesaris φροντιστής (*quid significetur, obscurum, res privatas Drusi ab eo curatas esse possis conicere*) piratas in Hellesponto dicitur sustulisse (καθελών τὰ ἐν Ἑλλεσπόντῃ λεηστέρια) CIG. 3612 t. Ilii rep., nunc Cantabrigiae, quem descripsit Clarke. Fortasse ad eundem Proculum pertinet fragmentum tituli eodem loco reperti perexiguum CIG. 3630.
- 121 L. VALERIUS PVBLICOLA BALBINVS MAXIMVS. Tituli urbani VI 1531 (1). 1532 (2). L. Valerius Poplico[la] Balbinus Maximus t. 1, Balbinus Maximus t. 2. L. f. t. 1. Tribu Cl(audia) t. 1. Sevir equitum Romanorum t. 1. 2. Illvir capitalis t. 2. Quaestor kandidatus t. 1. 2 (*inter vigintiviratum et quaesturam interponit t. 2, inter scriviratum et quaesturam t. 1, honores complures sine dubio posteriores*). Praetor kandidatus tutelariorum t. 1. 2. Legatus provinciae Asiae t. 1. 2. Curator reipublicae Laurentium Lavinatium, item cognoscens ad sacras appellationes t. 1. 2. Consul ordinarius t. 1. 2. Fortasse hic L. Valerius Maximus consul ord. a. 256 cum M. Acilio Glabrione XI 6355; sed pari iure potest fuisse unus ex Maximis consulibus a. 232. 233. 234. 253. Quindecimvir sacris faciundis t. 1. 2. Curator aquarum et Miniciae t. 2. Praefectus alimentorum viae Flaminiae t. 2. — *Incertum an hic Valerius Maximus praefectus urbi a. 255 laterculus praef. urb., ap. Chronographum anni 354 (Momms. I chron. min. p. 65). — De recentioribus quibusdam Valeriis Publicolis vide ad VI 1776.*
- 122 C. VALERIUS PVDENS. Tituli: Rhenanus, ap. Brambach n. 6^a (1); Aquincenses III S. 10396 (2). 10399 (3). 10438 (4); Africanus VIII S. 11999 (5).
C. Val. Pudens t. 3. 4, C. Val. Pudes t. 2, Valerius Pudens t. 5, Val. Pudens t. 1, Pudens Tertullian. Clarissimus vir t. 5. (Consul suff. a. inc.). Legatus pro pr. Germaniae inferioris inter a. 196—198 t. 1. Legatus pro pr. Pannoniae inferioris t. 2—4. Proconsul Africae t. 5 (*circa annum 212, ut apparet inde, quod qui in t. 5 memoratur Opstorius quidam Saturninus, anno 212 posuit VIII S. 12006*), ante Scapulam Tertullianus ad Scap. 4 (*quem cum Schmidtus statuerit proconsulem fuisse a. 212/3, cf. supra sub Scapula Tertullo, Valerium Pudentem proconsulem fuisse coniecit anno 211/2 vel anno 210/1*).
- 123 L. Valerius Pudens L. f., cum esset annorum XIII, Romae certamine sacro Iovis Capitolini lustro sexto (a. 106) inter poetas Latinos coronatus; ab imperatore Antonino Pio curator reipublicae Aeserninorum datus t. Histoniensis IX 2860.
- 124 M. VALERIUS QVADRATVS. Tituli: suburbanus VI 1533 = XIV 3996 (1); Maclaritanus Africae, VIII S. 11811 (2). — M. f. t. 1. Tribu Quirina t. 1 cf. t. 2 (*oriundus ut videtur Mactari, cf. t. 2*). Decemvir stlitibus iudicandis t. 1. 2. Tribunus laticlavii legionis III Augustae t. 1. 2. Sevir equitum Romanorum t. 1. Quaestor Augusti t. 1. 2. Tribunus plebis candidatus t. 1. Praetor t. 1. Septemvir epulorum t. 1.

- 125 VALERIUS ROMANVS vir clarissimus, curator rei publicae Siccensium *t. Siccensis VIII S. 15881. Fortasse initio demum quarti p. Chr. saeculi vixit.*
- 126 M. Valerius Romulus Timotheus V[e]nul[e]ianus (Vinuilian- *ex. I*, Vinuian- *ex. II*) V[e]nuleius (Vinulei- *traditur*) Gallus, a parentibus ut videtur sepulcro conditus *II 1924 t. Baesippone in Baetica bis descriptus. Illustris stirpis videri fuisse recte observavit Huebner. Fortasse parentela coniunctus cum Valerio Timotheo infra n. 141.*
- 127 M. Valerius Rullianus Agrippa (*prius cognomen Ἰουλιανός excepit Mordtmann*), a militibus, ex procuratore (ἀπὸ στρατειῶν ἱππικῶν καὶ ἐπιτροπῶν; *fortasse scr. ἐπίτροπον*); pater Titiae Statiliae Valeriae Agrippianae Fadillae *t. Prusiade ad Hypium rep., Lebas 3, 1179, quem praeterea descripsit (nam non videtur diversus esse) Mordtmann athen. Mitth. 1887 p. 179.*
- 128 Valerius Sabinus, pater Valeriae Probae *V 722 (cf. infra sub Valeria Proba).*
- 129 C. Valerius Sabinus (*sic t. Ticinensis, Val. Sabinus t. Placentinus*), vir perfectissimus, rationalis *t. Ticinensis V 6421 (rationalis vocabulum non incisum sed pictum tantum)*, a(gens) v(ices) rat(ionalis) *t. Placentinus XI 1214 (ubi [p.] v. rat. corrigit Bormann)*, temporibus Aureliani *t. Placentinus.*
- 130 M. VALERIUS SENEIO. *Tituli Numidiae, VIII 2494 (1). 2619 (2). 2750 (3). 2751 (4). Clarissimus vir t. 1. Legatus Aug. pro pr. (legionis tertiae Augustae) t. 1-4, sub Caracalla t. 1. 2. Consul t. 4. Praeses provinciae Germaniae inferioris t. 4 cf. t. 3.*
- 131 C. Valerius Serenus, curator(?) classis Alexandrinae (ὁ ἐπιμελητὴς παντὸς τοῦ Ἀλεξανδρείνου στόλου), Claudio Iuliano praefecto annonae (i. e. circa annum 201 p. Chr.) *t. Portuensis CIG. 5973 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 917. Neocorus Sarapidis (in Portu Ostiensi) ib. Ad eundem neocorum pertinent tituli Portuenses Inscr. Gr. Sicil. Ital. 919-921.*
- 132 VALERIUS(?) SEVERVS (*Valerii nomen in ectypo legere sibi visus est Zangemeister nec tamen certum id esse affirmavit*) legatus pro pr. Arabiae inter a. 177—180 *III S. 14149¹ = Mittheil. u. Nachrichten des deutschen Palaestina-Vereins 1896 p. 49 (= III 6027. 6028; quem titulum minus recte ut iam videtur, antea rettulimus ad Erucium Severum).*
- 133 Valerius Severus, auctor iuris Iulianus libro tertio digestorum (*Dig. 3, 5, 29 [30]*), Ulpianus ad edictum lib. V. VIII. LXX (*Dig. 2, 2, 4, 3. 3, 3, 8 pr. 43, 20, 1, 21*). *Fortasse idem qui sequitur.*
- 134 C. VALERIUS SEVERVS (*sic dipl. mil.; praeterea Valerius Severus*). Proconsul Achaiae paullo ante a. 118 mens. Oct. (ante Clodium Granianum, post Cassium Maximum) *t. Phocicus CIG. 1732. Consul suff. a. 124 mense ut videtur Sept. cum C. Iulio Gallo dipl. mil.*

- (III p. 873). Legatus pro pr. Lyciae et Pamphylicae sub Hadriano (non post annum 130/1) *t. mausolei Opramoae Rhodiapolitani Reisen in Lykien* p. 85. 105, IV 9 cf. Loewy *ib.* p. 133.
- 135 L. Valerius Severus, dominus figlinarum Domitianarum *tegular XV 151-153 quas Dressel saeculo II ineunti tribuit.*
- SEX. PV[L]FENNIVS SALVTARIS M. LVCCIVS VALERIVS SEVERVS *cet.*
- 136 P. Valerius Silo Clodius Lucret(ius) Secundus, honoratus a plebe urbana Vercellis *t. Vercellensis V 6659.*
- 137 Valerius Statilius Castus, ὁ κράτιστος σόμμαχος τῶν Σεβαστῶν, praepositus vexillationum (πραιπόσιτος βεξιλατιῶνων), dicitur paci providisse terra marique (προνοησάμενος τῆς εἰρήνης κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ γῆν), per Lyciam puto; Oenoandae in Lycia degit, cum adferretur imago Valeriani iunioris Augusti (a. 253 ut videtur) *t. Oenoandensis Lyciae, Bull. de corr. hell. 1886 p. 227.*
- 138 Val(erius) Super vir egregius, procurator argentariarum sub Macrino atque etiam a. 220 *tituli Dalmatici III S. 12733 (melius quam 8363). 12734 (= arch. ep. Mitth. 16 p. 140. 132).*
- 139 [VALERIVS] TAVRVS ASIATICVS (... Ταυρ ... Ἀσιατικῶ Stamatiades, Ταυρ ... editum est *Berliner Monatsber.*), Valerii Asiatici (M. Lollii Paullini *Valerii Asiatici, consulis iterum a. 125*) filius, D. (*Valerii Asiatici puto, supra n. 25*) pronepos *t. Samius, Berl. Monatsber. 1862 p. 76, melius ap. Stamatiadem Σαματιά vol. I app. n. 62 (cf. Waddington fastes n. 127).*
- 140 C. VALERIVS TERENCEIANVS, C. f., c(larissimus) [i(u)venis]; [X vir] stlitibus iudicandis, i.... *t. Salonitanus III 1989. Mater Crispinilla ib.*
- FL(AVIVS) VAL(ERIVS) THEOPOMPVS ROMANVS.
- 141 Val(erius) Timotheus, vir egregius *t. urbanus VI 31844.*
- 142 Valerius Titanianus, praefectus vigilum, eminentissimus vir (e. m. v. *traditur*) a. 217 *t. Ostiensis eph. ep. 7 n. 1209.*
- 143 Valerius Titus, subpraefectus (vigilum) *VI 3909.*
- 144 M. VALERIVS TREBICIVS DECIVS (sic plerumque est fuisse in actis; Trebicius Decianus *acta anni 120 VI 2080 v. 44, Treb... acta anni 117, VI 2076 v. 22*) frater Arvalis, memoratur in actis annorum 101. 105. 117. 118. 120, magister collegii a. 105. 120 *acta Arv. VI 2074-2076. 2078. 2080, item p. 864. Ab eodem videtur in loco Arvalium positus t. mutilus, quem ediderunt Henzen act. Arv. p. XXII, Huelsen eph. ep. 8 p. 346.*
- 145 L. VALERIVS TVRBO clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 *IX 338 v. 27.*
- 146 M. VALERIVS TVRBO IVN(IOR) (*filius puto eius qui praecedit*), clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 *IX 338 v. 32.*
- 147 Valerius Valens, vir perfectissimus; praefectus classis Misenensis imperante Gordiano *t. Misenensis X 3336 (= Kaibel epigr. Gr. 838).*

Inter annos 241 et 244 praefectus vigilum, vices agens praefectorum praetorio *t. Ostiensis Eph. 7, 1211.*

148 C. V(ALERIVS?) V(ALERIANVS?) SANCTVS quaestor provinciae Baeticae, pater Iul(ii?) Sancti *t. rep. Tarbes in Aquitania, XIII 395.*

149 Valerius Varus, cum pecuniam deberet Atilio Crescenti, amico Plinii, mortuus est herede Maximo *Plin. ep. 6, 8, 4.*

150 Q. VALERIVS VEGETVS. *Tituli Iliberritani matris II 2074 (1) uxoris 2077 (2), frustulum male descriptum 2076 (3). Fistula plumbea in Quirinali reperta, apud Lancianum syll. aq. n. 101 (4). Q. Valerius Vegetus t. 4, item act. Arv., Valerius Vegetus t. 1. 2, Caio Veg. lectum esse dicitur t. 3. Consul t. 1. 2, suff. a. 91 mense Nov. cum P. Met..... act. Arv. Mater: Cornelia Severina t. 1. Uxor: Etrilia Afra t. 2. Domum possidet in Quirinali t. 4; cf. Huelsen mus. Rhen. 49 p. 397 not. 2. Ex maioribus, fortasse avus, L. Mummi Nigri Quinti Valerii Vegeti Severini Caucidii Tertulli. Cf. praeterea sub C. Valerio Pio Vegeto.*

— L. MVMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERIVS *cel.*

151 Valerius Venustus v(ir) p(erfectissimus), p(raeses) p(rovinciae) R(aetiae) *III 5862. Videtur vixisse vergente saeculo p. Chr. tertio vel incunte quarto.*

152 VALERIVS VERVVS (*praeses provinciae ut videtur*) cui Hadrianus rescripsit *Callistratus libro quarto de cognitionibus Dig. 22, 5, 3, 2.*

153 VALERIA Messalarum soror amisso Servio viro nulli volebat nubere *Hieronym. adv. Iovinianum 1, 46. Sororem fuisse M. Valerii Messallae Corvini et M. Valerii Messallae Potiti, uxorem Scr. Sulpicii Rufi, coniecit Haupt, cf. supra sub Sulpicia (S 739), item sub M. Valerio Messalla Corvino.*

154 Valeria, virgo Vestalis (*ἱερὰ παρθένος*), ab Atheniensibus statua honorata *CIAtt. III 876 (quem t. saeculo p. Chr. primo adtribuit Dittenberger).*

— Ulpia Aurelia Valeria.

— Titia Statilia Valeria Agrippiana Fadilla.

— Antonia Tertulla Valeria Asinia Sabiniana.

155 Valeria Brocchilla: eius servus dispensator *VI 9346. Fortasse femina nobilis.*

156 PVBLIA VALERIA COMASIA clarissima femina fistulae plumbeae variis locis in urbe repertae, in Esquilino una, complures in Aventino, ap. Lancianum *syll. aq. n. 51. 174. Filia videtur fuisse P. Valerii Comazontis praefecti praetorio et consulis a. 220.*

157 Valeria Cominiana, mater ut videtur Vibii Cominiani Valerii Pii, socrus Domitiae Domitianaе clarissimae feminae *V 5228.*

158 Valeria Lucilla, uxor L. Valerii Proculi (*supra n. 119*), praefecti Aegypti *II 1971.*

- 159 [VAL]ERIA MAR[CIA] HOSTILIA CRISPINA MOECIA CORNELIA C. Bruttii Praesentis, proconsulis, uxor (*mater Bruttiae Crispinae, uxoris Com-moli*) *t. Capsitanus VIII 110.*
- 160 (VALERIA MESSALINA): *eo nomine Borghesius opp. 5, 529 statuit fuisse M. Valerii Messallae Corvini filiam, ex qua natus Statilius Corvinus Messallae oratoris nepos Suet. Claud. 13. Uxor videtur fuisse T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11, mater non solum Tauri Statilii Corvini consulis a. 45, sed etiam T. Statilii Tauri consulis a. 44, avia Statiliae Messallinae uxoris Neronis, cf. stemma propositum supra p. 264. Haec, iudice Borghesio opp. 5, 529 not. 1, 8, 137, Messalin[a] Tauri VI 9191 (nisi potius fuit Messalin[a] Tauri [f.], scilicet neptis eius Statilia Messalina; item fortasse Statiliae potius quam Valeriae Messallinae servi qui in sepulcro Statiliorum sepulti sunt: Felix Messallinae lanipend. VI 6300, Logas Messallin. pedis. VI 6335).*
- 161 VALERIA MESSALINA Claudii. Valeria Messallina Suet. Claud. 26, Dio 60, 8, schol. ad Iur. 6, 434, nummus Corinthiorum ap. Cohen I ed. 2 p. 268, item *t. servorum VI 4426. 4474* (si ad hanc pertinent, cf. *infra*); praeterea Messallina. — Filia Barbati Messallae Suet. Cl. 26, id est non M. Valerii Messallae Barbati in consulatu a. 742 defuncti (nam quae de filiae vita et maleficiis usque ad a. 801 accipimus, non quadrant in sexagenariam), sed filii eius praeterea ignoti (*supra* n. 88), et Lepidae Tac. a. 11, 37. Soror Fausti Cornelii Sullae Zonar. 11, 9 (*nescio num recte, cf. supra sub Fausto Cornelio Sulla*). Avia paterna eius videtur fuisse Marcella minor; ideo fortasse huius Valeriae Messallinae, nondum nuptae puto, servi hi sepulti in monumento quod Marcellae minoris libertus dedicaverat: Idaeus Valeriae Messallin. *supra* argentum VI 4426, Eupor. Valer. Messallinae (Valer. *crasum* cf. *infra*) VI 4474, Philocrate(s) Messallinae paed(agogus) VI 4459, [S]alvius Messallinae VI 4468. (*Non longe ab illo monumento sepulta Valeria Messallinae Augusti l. Caenis VI 5537*). Incertum an haec Valeria Messallina, cuius delictum L. Valerius Threptus VI 28132 (*offendit praenomen Threpti, cum pater Messallinae fuerit M.*). Plane incertum num huius Messallinae servi libertique VI 19754. XIV 2751. 2813, item num haec memorata fuerit XIV 2008.
- Claudii uxor tertia (*videtur ei nupsisse imperante Gaio*) Suet. l. c. cf. Ioseph. ant. 20, 8, 1, bell. 2, 12, 8, mater ex eo Octaviae Suet. Cl. 27, Tac. a. 11, 32. 34, Ioseph. ant. 20, 8, 1, et Britannici Suet. l. c., Tac. l. c., Ioseph. ant. l. c., bell. 2, 12, 8, Iuvenal. 6, 124, schol. ad Iur. 6, 116. 124. 434 (*hunc videtur peperisse anno 41, cf. supra Ti. Claudio Caesare Britannico*). Nato filio cum Augustae vocabulo eam honorare vellent, vetuit Claudius Dio 60, 12 (Zonar. 11, 8). Nihilominus Μεσσαλείνα Σεβαστή nummus Nicaeensium ap. Cohen I ed. 2 p. 268, Μεσσαλ. Σεβ. nummus Trallianus ap. Mionnet Suppl. VII p. 468 n. 700 (*ex Vaillant*) (recte Messalleina Augusti nummus fortasse Corinthi cusus,

nuper illatus in museum Britannicum, de quo cf. infra, Messallina Augusti t. libertae VI 5537). Messalina dei nostri Caesaris Scribonius Largus c. 60. Repraesentatur una cum Claudio et Britannico in nummo Trulliano (cf. supra), una cum Britannico Antonio Octavia in nummo nuper illato in museum Britannicum, Corinthi ut videtur cuso, ap. Warwick Wroth numism. chron. 1894 p. 4. Incertum utrum haec an alia Messalina (Statilia Messalina Neronis) statua honorata Rhodi, Hiller inscript. Rhod. n. 806¹.

A. 43 προζόπια (locus ut videtur inter virgines Vestales), qua Livia quondam usa erat, item ut carpento uteretur, ei tributum Dio 60, 22. (A. 44) triumphum mariti Britannicum carpento comitata est Suet. Cl. 17. Mariti ignavia abutitur ad maleficia patranda Dio 60, 8. 14. 15. 17 (Zon. 11, 9), Tac. a. 13, 43, cf. Suet. Cl. 29. Eius opera subversae Iuliae duae, Germanici Caesaris filia Dio 60, 8 cf. 27, et Drusi Caesaris f. Dio 60, 18, Tac. a. 13, 32; item vitricus ipsius C. Appius Iunius Silanus Dio 60, 14, Suet. Claud. 37, Catonius Iustus praefectus praetorio Dio 60, 18, Valerius Asiaticus Tac. a. 11, 1 seq., M. Vinicius Dio 60, 27 (Zonar. 11, 9), Poppaea Sabina Tac. a. 11, 2; item Polybius Claudii libertus Dio 60, 31. Insidias struxisse ferebatur Domitio Agrippinae filio Suet. Ner. 6. L. Vitellius ei adulatur Suet. Vit. 2. Impudicitia eius Plin. h. n. 10, 172, Iuvenal. 6, 115 seq., Dio 60, 14. 18. 31, Victor Caes. 4, epit. 4. Inter adulteros eius Plautius Lateranus Tac. a. 11, 30. 36. 13, 11, Vettius Valens Plin. h. 29, 8, Tac. a. 11, 30. 31. 35, Sabinus gladiator Dio 60, 28, Polybius Claudii libertus Dio 60, 31, Mnesterem pantomimum ad stuprum coegit Tac. a. 13, 36, Dio 60, 22 (Zon. 11, 9). 28. A. 47 exarsit in C. Silium Tac. a. 11, 12 cf. 13, 19; a. 48 nuptias cum eo celebravit Tac. a. 11, 26 seq., Suet. Claud. 26. 29, Dio 60, 31 cf. Iuvenal. 10, 324 seq. Quod cum Narcissus Claudio detulisset Tac. a. 11, 29. 12, 65, Dio 60, 31 (Zon. 11, 10), frustra maritum exorare conatur Tac. a. 11, 32. 34; sed mors ei indicta: reperta in hortis Lucullianis a tribuno iugulatur Tac. a. 11, 37. 38, Dio 60, 31 (Zon. 11, 10), Seneca apoc. 11, Suet. Claud. 26. 36. 39; Victor Caes. 4, schol. ad Iuv. 2, 29, Ioseph. ant. 20, 8, 1. Memoria eius senatus consulto damnata Tac. a. 11, 38. Nomen eius erasum VI 918 (viz hanc ob causam in t. servili VI 4474 Valeriae nomen erasum, cum Messallinae integrum relictum sit). — Quo dentifricio usa sit Scrib. Largus c. 60. Memoratur Seneca nat. quaest. 4 praef. 15 (ubi pro Messallina traditur Messala), apoc. 13, Tac. a. 12, 1. 7. 9. 42, Dio 62, 6, Iulian. Caes. p. 310^b. Cum (Statilia) Messallina Neronis confunditur schol. Iuvenal. 1, 35.

162 Valeria Paullina, C. f. fistula plumbea suburbana ap. Lancianum syll. aq. n. 327. Fortasse femina nobilis.

163 Valeria Pelagia, mater C. Valerii Pii Vegeti t. urbanus Bull. comunale 1886 p. 227 n. 1264. Cf. sub C. Valerio Pio Vegeto.

- 164 Valeria Polla: eius servi (actores, dispensator) *VI* 9125. 9127 (*nam rix alia Polla significatur*). 9349 (*eandem esse Paulam Valeriam sive Pollam, uxorem D. Bruti, quae memoratur Cic. ep. ad fam. 8, 7, 2. 11, 8, 1, olim coniecerat Henzen, minus recte ut puto quippe quae sit multo antiquior*). Sed eadem fortasse Valeria Polla domina figlinarum tegulae urbanae *XV* 235, quas Dressel factas putat aetate Hadriani.
- 165 Valeria Proba, *clarissima femina (*traditur caia illa filia, quod male solutum ex cl. f. coniecit Mommsen*) t. in Histria ut videtur rep., semel, et male quidem descriptus, *V* 722.
- 166 Valeria Secunda (Βαλλερία Σεχουνδα), curata ab Andromacho medico *Galenus* περὶ συνθέσεως φαρμ. τῶν κατὰ γένη 4, 5 (*XIII* p. 707 ed. Kuehn). Fortasse femina nobilis vel certe dives.
- SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNIA VALERIA SECVNDA cet.
- 167 Valeria Tussania, P. [f.] (*sed possunt plura periisse inter Valeriae et Tussaniae vocabula*), Cn. Tussani P[roculi?] heres ut videtur t. prope Ostiam rep. *VI* 1534 = *XIV* 175 cf. add. p. 481. Cf. supra sub Cn. Tussanio Proculo.
- 168 Valeria Urbica, M. f., domina figlinarum tegulae *XV* 1488 quas aetati Hadriani attribuit Dressel.
- 169 C. VALGIVS RVFVS. C. Valgius *Plin.*, *Quint.* 3, 1, 18, Valgius Rufus *Gell.*, Valgius plerumque. In consulatu C. Valgius Rufus *VI* 21158, C. Valgius mon. *Ancy.* 2, 28, fasti Colotiani, *VIII* 68, *X* 3804, C. V. *VI* 17130, Valgius fasti Praenestini ad 6 Mart. 28 Apr.; Ruf. superest in fastis Capitolinis. —
- C. f. fasti Colotiani (*CIL.* I ed. 2 p. 64). Consul a. 742 cum C. Sulpicio Quirinio, suffectus in locum M. Valerii Messallae Barbatii fasti Capitolini, cf. praeterea supra (consularis *Porphy.* ad *Hor. carm.* 2, 9). Vir 'eruditione spectatus' *Plin. h. n.* 25, 4. Iudicium eius magni fecit Horatius *sat.* 1, 10, 82; ad eum dedit Horatius *carm.* 2, 9. Poeta: ingenium eius celebratur ('propior non alter Homero') [*Tibull.*] 4, 1, 180. Scripsit elegias *schol. Veron. ad Verg. buc.* 7, 22 (p. 74 *Keil*) al. Valgius in elegis *Serv. ad Aen.* 11, 457. Valgius in epigrammate (— tis *L. Müller*) *Charis. lib.* I p. 108, 7 *Keil*. *Fragmenta carminum composuit Baehrens fragm. poet. Rom.* p. 342. — Apollodori Pergameni rhetoris, cuius discipulus fuerat, praecepta Latine tradidit *Quintil.* 3, 1, 18. 3, 5, 17 cf. 5, 10, 4. Idem edidit libros argumenti grammatici inscriptos de rebus per epistulam quaesitis *Gellius* 12, 3, 1; *Charis.* I p. 108, 27. 135, 23 cf. 102, 10. 143, 25; *Diomed.* p. 387, 6 *Keil*. Denique de herbarum natura reliquit imperfectum volumen ad divum Augustum *Plin. h. n.* 25, 4, adhibitum a Plinio ad libros XX—XXVII *Plin. h. n.* 1, 20—27. Cf. *Teuffel Lit.* § 241.
- 170 C. Vallius Maximianus (sic t. 1, G. Vallius Maxumianus t. 2). Tituli

in *Baetica rep.* II 1120 (1), 2015 (2). Procurator provinciarum Macedoniae, Lusitaniae, Mauretaniae Tingitanae *t.* 1; procurator Augustorum duorum (*sc.* *Mauretaniae Tingitanae*), egregius vir *t.* 2. 'Provinciam Baeticam caesis hostibus paci pristinae restituit' *t.* 1; municipium (Singiliense in Baetica) 'diutina obsidione et bello Maurorum' liberavit *t.* 2. Videtur Tingitanam rexisse et in Hispaniam traiecissee temporibus Marci, cum Mauri Hispanias vastarent (*vit. Marci* 21).

171 Vallius Syriacus (*cognomen solum ponit Dio*), homo disertus *Seneca contr.* 2, 1, 34. 9, 4, 18 *cf.* *Dio* 58, 3, 7. Praeceptorem habuerat Theodorum *Seneca contr.* 2, 1, 36. Causarum actor *ib.* 2, 1, 34. 9, 4, 18. Declamat *ib.* 1, 1, 11. 1, 1, 21. 2, 6, 13. 7, 6, 11 (*rhetor ib.* 9, 4, 18). Comes Stertini Maximi, per annos duodecim (quindecim *exc.*), qui eum postea vel accusavit vel testimonium in eum dixit *Seneca contr.* 2, 1, 36 (= *exc. contr.* 2, 1). Occisus a. 30, quod Tiberius eum amicum Asinii Galli scripserat *Dio* 58, 3.

172 Vangius, una cum Sidone fratre Vannium avunculum regno Sueborum pellit, a. 50 *Tac.* 12, 29. 30.

173 Vannius, e gente Quadorum, a Druso Caesare rex datus Suebis *Tac. a.* 2, 63. 12, 29. Regnum Vannianum *Plin. h. n.* 4, 81 (*cf. Mommsen hist. Rom. V p.* 196 *not.* 1). Nomen Vannii in nummis compluribus Sillein ad fl. Waag repertis legere sibi visus est Neudeck *Wien. num. Zeitschr.* 12, 1880 p. 114, sed male, ut testatur v. Sallet. Divitiae eius *Tac. a.* 12, 29. A. 50 regno pulsus et in provinciam Romanam receptus *Tac. a.* 12, 29. 30.

— MVMMA VARA.

174 Vararanes: tres reges huius nominis, inter Saporis filium Hormisdam et Narsem recensuerunt tabulae regum Persarum, e quibus pendent *Agathias* 4, 24 et *Syncellus p.* 678 *Bonn.* Videntur regnavisse ab a. 272 ad a. 292, *cf. Nöldeke Gesch. d. Perser zur Zeit der Sasaniden p.* 46 *seq.* 414 *seq.*

175 Vardanes, Artabani regis Parthorum filius *Ioseph. ant.* 20, 3, 4 (*cf. patris sui defectores Tac.* 11, 8 *ubi item intellegitur Artabanus*), frater Gotarzis *Ioseph. l. c.*, *Tac. a.* 11, 9, patri in regno succedit *Ioseph. l. c.* Accitus a Parthis contra Gotarzem, hunc regno deturbat *Tac. a.* 11, 8. 9. Regnum amissum recuperavit *Philostratus vit. Apoll.* 1, 21 *cf.* 28. Igitur nisi erravit *Iosephus*, statuendum est, Vardanem post mortem Artabani per breve tempus regnum tenuisse, deinde Gotarzem regnum occupavisse, hunc rursus a Vardane pulsum: et extat nummus regis alicuius Parthici cusi mense Gorpiaeo ann. *Sel.* 351 – Sept. a. 40 (*mus. Berol.*, *cf. Percy Gardner Parthian coinage p.* 48/9) aliquae eiusdem regis inde a mens. *Jul.* 42, quos Vardanis esse putant, alii ab his diversi cusi a. 41 qui Gotarzis esse videntur. Pacem facit cum Gotarze *Tac.* 11, 9; rursus bellum cum eo gerit *ib. c.* 10. Seleuciam recuperat *ib. c.* 9 (Ctesiphontem 'instituit' *Ammian. Marc.*

23, 6, 23 minus recte ut videtur; potest Ctesiphontem auxisse vel privilegiis ditasse). Aliae res ab eo gestae Tac. a. 11, 10. A suis interfectus Ioseph. l. c., Tac. l. c., 'primam intra iuventam, sed claritudine paucos inter senes regum' Tac. (famam rerum gestarum tangit etiam Philostratus l. c.). Successit ei Gotarzes Tac. l. c., Ioseph. l. c. Videtur occisus a. 45, si quidem usque ad hunc annum procedunt nummi eius. — Frater eius Megabates Philostr. l. c. 1, 31. Filius eius aemulus exoritur Vologaeso circa a. 54 Tac. a. 13, 7 (ex lectione tradita). Cf. sub eo qui sequitur.

- 176 *Vardanes, Vologaesis filius: circa a. 54 'exortus aemulus Vologaesi (-eso cod.) filius Vardanes' (traditur Vardanis) Tac. a. 13, 7. Fortasse standum est lectione tradita, et statuendum filium aliquem Vardanis eius qui praecedit Vologaesi temporibus regnum adfectasse. Utut est, ad eum videntur referendi nummi regis alicuius Parthici capite admodum iuvenili, cusi per annos 55 ad 58, ap. Percy Gardner Parthian coinage p. 51 (quod in uno eorum inscriptum esse dicitur BNANO, viz recte Gutschmid Gesch. Irans p. 130 legit βασιλέως Νάνου, Nanis nomen ei fuisse coniciens).

- L. CESTIVS GALLVS VARENIANVS LVTATIVS AEM[ILIANVS].
- CL(AVDIA) VARENILLA.
- CL(AVDIVS) VARENVS.

- 177 VARENVS RVFVS (Rufus Varenus Plin. ep. 5, 20, 1, praeterea Varenus), proconsul Bithyniae Plin. ep. 5, 20, 1, tum cum Dio haberet orationem quae inscribitur πολιτικὸς ἐν ἑκκλησίᾳ Dio or. XLVIII (vol. II p. 138 ed. Dindorf). Prusensibus permisit ἑκκλησιάζειν, quod antea nimirum vetitum fuerat Dio l. c. Bithyni, cum accusarent Iulium Bassum, eum 'advocatum et postularant et acceperant' Plin. ep. 5, 20, 1 (in ipsa tamen actione contra Iulium Bassum non memoratur). Paullo post (circa annum 105 ut videtur) ab ipsis Bithynis accusatus; defenditur a Plinio Plin. ep. 5, 20, 6, 5; 13; 29, 11. Bithyni accusationem omittunt Plin. ep. 7, 6; Traianus provinciae voluntatem explorare statuit ib. 7, 10.

- Septimius Varianus.
- APPVLEIA VARILLA.

- 178 Varillus, infamis Iuvenal. 2, 22.

- 179 VARINIA FLACCINA clarissima femina; C. Varinii Fidi flaminialis provinciae Baeticae filia t. in Baetica rep. Eph. 8 p. 385 n. 89 (melius quam II 983), Licinii Sereniani viri clarissimi (supra L 166) uxor, Varinae Serenae mater II 1024.

- 180 VARINIA SERENA, eius quae praecedit et Licinii Sereniani clarissimi viri filia t. in Baetica rep. II 1024.

- 181 Varisidius Nepos, filius sororis C. Calvisii (Rufi): ei tribunatum semestrem a Sosio Senecione petit Plinius ep. 4, 4.

- 182 *VARIVS senator a Gaio imperatore una cum Pontoo(?) missus Antiochiam ut urbem refoveret; is ibi balneum τὸ λεγόμενον Οὐάριον aedificavit *Malalas lib. X p. 244 ed. Bonn. Dubiae fidei narratio (vel adeo plane ficticia).*
- 183 L. VARIVS AMBIBVLVS (sic X 4390, L. Varius Ambibolus VI 9201, Varius Ambibulus IX 3056, Ambibulus X 3864), consul X 3864. Eius liberti servique VI 9201. IX 3056. X 3864. 4390.
- 184 (VARIVS) AVITVS, Varii Marcelli et Iuliae Soaemiadis filius Dio 78, 30. V. M. Aurelius Antoninus Elagabalus (*supra vol. I p. 194*).
- 185 T. Varius Clemens. *Tituli: Celeiae in Norico rep., III 5211 (1). 5212 (2). 5213 (3). 5214 (4). 5215 (5). 5216 (6). Memoratur in Lambaesito VIII 2728 (7). T. Varius Clemens t. 1-3. 5, Varius Clemens et alio loco Clemens t. 7 (nomen periit t. 4. 6). T. f. t. 1. Cl(audia) Celeia t. 1. Praefectus cohortis II Gallorum Macedonicae t. 1. 2. 4. 5. Tribunus legionis XXX Ulpiae Victricis t. 1. 2. 4. 5. Praefectus equitum alae II Pannoniorum t. 1. 2. 5. Praefectus auxiliorum in Mauretania Tingitanam ex Hispania missorum t. 2. 5 cf. t. 4, praefectus auxiliorum tempore expeditionis in Tingitaniam missorum t. 1 (significatur tumultus Maurorum temporibus Pii oppressus, vit. Pii c. 5, Pausan. 8, 43, 3). Praefectus equitum alae Brittanicae milliariae t. 1. 2. 5 cf. 4. Procurator Aug. provinciae Ciliciae t. 1. 2. 5. Procurator Aug. provinciae Lusitaniae t. 1. 2. 5. Procurator Aug. provinciae Mauretaniae Caesariensis t. 1. 2. 5. 7 cf. t. 3. 6, circa a. 152 t. 7 (ut apparet ex mentione Valerii Etrusci legati). Procurator Aug. provinciae Raetiae t. 1. 2. 5 cf. t. 3. Procurator provinciarum Belgicae, Germaniae superioris, Germaniae inferioris t. 2, procurator provinciarum Belgicae et utriusque Germaniae t. 5; cf. t. 3. 4; praeses dictus a Treveris t. 5. Ab epistulis Augustorum (Marci et Veri) t. 5.*
- 186 Varius Crispinus (sic Tac., cognomen solum ponit Plut.), tribunus cohortis praetoriae, a. 69 tumultu militari occisus Tac. h. 1, 80, Plut. Oth. 3.
- 187 Q. VARIVS GEMINVS. *Tituli Superaqui in Paelignis rep., IX 3305 (1), 3306 (2). Tria nomina t. 1. 2, Varius Geminus alibi. Q. f. t. 1. 2. Tribu Ser. t. 1. Paelignus t. 2. Primus omnium Paelignorum senator factus t. 2. Decemvir stlitibus iudicandis t. 2. Praefectus frumenti dandi t. 2. Quaesitor iudex t. 2 (cf. Mommsen Staatsr. II³ p. 586 not. 2). Quaestor t. 1. 2. Tribunus plebis t. 2. Praetor t. 2. Proconsul t. 2. Legatus divi Augusti iterum t. 2. Curator aedium sacrarum monumentorumque publicorum tuendorum t. 2 (vix ante reliquos honores, quo sane ducere posset locus quo hoc munus in t. collocatum est). — Sublimis orator Hieronymus adv. Iovinian. 1, 28. Caesari eleganter blanditur Seneca exc. contr. 6, 8 (diversum fuisse hunc a legato Augusti parum probabile est). Dictum eius in P. Vini-*

cium *Seneca ep. 40, 9.* Aliud dictum eius *Hieronymus l. c.* Cassius Severus eum admiratur *Seneca suas. 6, 11.* Declamat *Seneca suas. 6, 11 seq., exc. contr. 4, 8, contr. 7, 1, 18 et alibi, cf. ind. Kiesslingii p. 555.*

188 C. VARIVS IVL(IVS) PROCVLVS C. f., tribu Pom.; praetor t. urnae ex alabastro Londinii asservatae VI 1535.

189 Varius Ligur: propter adulterium cum eo commissum Aquilia quaedam damnata a. 25 *Tac. a. 4, 42.* A. 34 pecuniam dedisse dicebatur accusatoribus Mamerci Scauri, ut accusationem omitterent *ib. 6, 30.* Fortasse filius Valerii, ut traditur, Liguris, qui videtur fuisse praefectus praetorio sub Augusto, cf. supra sub Valerio Ligure. Item fortasse hic P. Varius P. f. Aem. Ligus filius, qui Albae Pompeiae statuam posuit Ti. Caesari Drusi filio, Tiberii nepoti V 7598.

190 Varius Lucullus (Varro Lucullus scr. Mommsen; M. Terentius Varro Lucullus frater fuerat L. Licinii Luculli, consul a. u. c. 681 cum C. Cassio Longino), iuris consultus ut videtur, cuius sententiam attulit Aristo apud Pomponium libro tertio ad Sabinum, Dig. 41, 1, 19.

191 VARIVS MACRINVS adfinis Severi Alexandri, per quem imperante Alexandro res feliciter gestae sunt in Illyrico vit. Alex. 58, 1. Possis cogitare de Macrino, qui socer Alexandri fuisse dicitur, *ib. 49, 3, sed cf. supra sub Sallustio.*

192 SEX. VARIVS MARCELLVS. Titulus Veliternus, bilinguis X 6569 (1). Memoratur in fistula plumbea urbana Bull. comunale 1888 p. 180 (2). Tria nomina t. 1, Varius Marcellus t. 2, Dio (Σέξτος t. Vasionensis XII 1277, quem ad hunc rettulit Renierus, sed iniuria, ut iudicat Hirschfeld). Apamea Syriae oriundus Dio 78, 30. Procurator aquarum centenarius t. 1, procurator aquarum t. 2 (inter annos 198 et 209, scilicet imperantibus Severo et Caracalla, Geta etiamtum Caesare, t. 2); procurator provinciae Britanniae ducenarius t. 1; procurator rationis privatae trecenarius t. 1 (variis procurationibus functus Dio l. c.). Vice praefectorum praetorio et urbi functus t. 1. In senatum adlectus Dio; clarissimus vir t. 1. Praefectus aerarii militaris t. 1. Legatus legionis III Augustae, praeses provinciae Numidia t. 1. Maritus Iuliae Soaemiadis Bassianae t. 1; Dio l. c. Pater complurium liberorum t. 1, pater Aviti (Elagabali) Dio l. c. Defunctus ante annum 218 Dio (id quod etiam ex t. 1 colligitur).

193 .. [V]ARIVS RVFVS (Varii nomen suppleverunt editores; sero vidi etiam de Tario Rufo posse cogitari) proconsul Cypri t. Paphius, Journal of hell. studies 9, 1888 p. 239.

194 L. Varius Rufus (L. Varius cognomento Rufus scholion, quod ex codice quodam Parisino ed. Schneidewin mus. Rhen. 1, 1842 p. 107 cf. 2 p. 638, L. Varius Porph. ad Hor. carm. 1, 6, 1, Macrob. sat. 2, 4, 2, itemque ut videtur Quint. 6, 3, 78, ubi L. Vareus optimus cod., alibi Varius, Varus Verg. buc. 9. 35 plerique codices, item paneg. in Pis. 239), poeta

epicus *Horat. sat. 1, 10, 44* cf. *carm. 1, 6, 1*, item tragicus *Porphyr. ad Hor. carm. 1, 6, 1*, *Macr. sat. 2, 4, 2*, *Mart. 8, 18, 7*, *paneg. in Pis. 238* (incertum an hic Varus, quem memorat *Ovid. ex P. 4, 16, 31* cf. *infra n. 202*, certe hic Varus tragoediarum scriptor *Serv. ad buc. 3, 20*). Thyesten tragoediam post Actiacam victoriam Augusto ludis eius in scaena edidit; pro qua fabula sestertium deciens accepit *scholion Paris.* (memorant Thyestem eius *Quint. 3, 8, 45. 10, 1, 98*, *Tac. dial. 12*, *Philargyr. ad Vergil. ecl. 8, 10*. Thyestes non eius sed Vergilii *Donat. praef. ad Verg. buc. 81* [ap. *Hagen Jahn's Jahrb. Suppl. 4, 741*] cf. *Serv. ad buc. 3, 20*, non eius, sed Cassii Parmensis *Porphyr. ad Hor. ep. 1, 4, 3*, ubi dicitur Q. Varius, et narratur iussu Augusti Cassium Parmensem Athenis interfecisse, fortasse confusus cum alio nescio quo Varo vel Vario). Carminis de morte (Caesaris) versiculos nonnullos servavit *Macrobius 6, 1, 39 al.* (cf. *Bachrens fragm. poet. Lat. p. 337*), ex panegyrico Augusti versus *Horat. ep. 1, 16, 27* testibus scholiis. Etiam elegiorum auctor *Porphyr. ad Horat. 1, 6, 1*. — Familiaris Maecenatis *Horat. sat. 1, 6, 55*, *paneg. in Pis. 238*, *Martial. 8, 56, 21. 12, 4, 1*. A. 717 iter Maecenatis Brundisium comitatur Sinuessa Canusium usque *Hor. sat. 1, 5, 40. 93*. Una cum Maecenate cenat apud Nasidienum *ib. 2, 8, 21. 63*. Amicus Horatii *ib. 1, 9, 23*. Horatium Maecenati commendavit *ib. 1, 6, 55*. Augusto quoque dilectus *Horat. ep. 2, 1, 247* cf. *Macrob. 2, 4, 2*. Augustus muneribus eum affecit *Horat. l. c.* (Caesaris amicus *Quint. 6, 3, 78*, si idem est). Vergilius carmina eius admiratur *Verg. buc. 9, 35*, iudicium eius magni facit Horatius *sat. 1, 10, 81*; cf. *art. poet. 55*. Vergilii contubernalis *Porphyr. ad Hor. carm. 1, 6, 1* cf. *Hieronymus ad a. 2000*. Amica eius Plotia Hieria, cum qua etiam Vergilius consuetudinem habuisse dicebatur *Donat. vit. Vergil. (Sueton. ed. Reifferscheid p. 57)* cf. *schol. Bern. ad ecl. 6, 17*. Inter heredes Vergilii *Vergilii vita Donato adscripta (Sueton. ed. Reiff. p. 63)*. Ei et Plotio Tuccae Vergilius moriens (a. 735) scripta sua legavit (*ib. p. 64 Reiff.*). Aeneida edidit una cum Tucca, auctore Augusto, contra ipsius Vergilii voluntatem *ib.*; cf. *Serv. in Aen. proem., item ad 2, 566. 4, 436. 5, 871. 7, 464*; *Hieronymus ad a. Abr. 2000*. Quaedam de Vergilii ingenio moribusque memoriae tradidit *Quintil. 10, 3, 8* (cf. *Gell. 17, 10, 2*). — Epicureus *Quint. 6, 3, 78*. Hunc esse Varium, quem adloquitur *Philodemus Epicureus in fragmento quodam libri περί κολακείας*, item in fragmento libri περί φιλαργυρίας coniecit *A. Koerte mus. Rhen. 45, 1890 p. 172 seq.*

— VARIA, avia Elagabali et Severi Alexandri *vit. Elagab. 10, 1* cet. Cf. *supra sub Iulia Maesa*.

— NVMMIA VARIA.

— POSTVMIA VARIA.

— Vibia Salvia Varia.

- 195 VARRO legatus Syriae (ὁ ἡγεμὼν τῆς Συρίας) aliquot annis ante a. 734 *Ioseph. bell. 1, 21, 4, ant. 15, 10, 1. Cf. Mommsen comm. ad mon. Ancyrr. ed. 2 p. 65. Fortasse non fuit legatus consularis provinciae, sed vice M. Agrippae provinciam administravit, cf. Mommsen l. c. De A. Terentio Varrone Murena consule a. 731 eodemque anno defuncto non videtur posse cogitari.*
- 196 Varro, carminibus varii generis pangendis deditus, cui sua ipsius carmina misit *Martialis 5, 30.*
- CINGONIVS VARRO.
 - M. DASVMIVS TVLLIVS VARRO.
 - A. TERENTIVS VARRO MVRENA.
 - TVLLIVS VARRO.
 - P. TVLLIVS VARRO.
 - C. VISELLIVS VARRO.
 - L. VISELLIVS VARRO.
- 197 VARRONILLA virgo Vestalis, incesti damnata, cui liberum mortis arbitrium permisit Domitianus *Suet. Dom. 8.*
- 198 VARVS consul, colloquitur cum Herode Attico *Philostratus vit. soph. 1, 25, 7* (fortasse ad eundem Varum epistula Herodis Attici citatur *Philostr. l. c.*). *Diversi Varus sophista Pergensis, discipulus Quadracionis consulis Philostr. l. c. 2, 6; Varus sophista, Laodicensis ib. 2, 28; Varus quidam adulescens irrisus a Polemone ib. 1, 25, 9.*
- 199 Varus, eques Romanus; comes M. Vinicii (consulis a. p. Chr. 30), homo improbae linguae *Seneca ep. 122, 12. 13.*
- 200 Varus, centurio, in Aegypto defunctus *Martial. 10, 26.*
- 201 Varus: praefecturam aliquando ab eo administratam Claudius regno Agrippae minoris addidit (circa a. 53) *Ioseph. bull. 2, 12, 8. Diversus, sed fortasse filius eius Varus, sive Noarus, ex genere Sohaemi regis, qui anno 66 Agrippae regnum administrabat, cf. supra sub Noaro.*
- 202 Varus, poeta tragicus *Ovid. ex P. 4, 16, 31. Incertum an Varo substituendus Varius, intellegendusque L. Varius Rufus, cum Ovidius de paullo recentiore poeta cogitare videatur.*
- Alfenus Varus.
 - P. ALFENVS VARVS.
 - Arrius Varus.
 - TI. CLODIVS VIBIVS VARVS.
 - T. FL(AVIVS) POSTVMIVS VARVS.
 - C. IVLIVS LVPVS T. VIBIVS VARVS LAEVILLVS.
 - C. IVLIVS PLANCIVS VARVS CORNVTVS.
 - A. IVLIVS POMPILIVS PISO T. VIBIVS [VARVS] LAEVILLVS.
 - LVRIVS VARVS.
 - M. PLANCIVS VARVS.
 - Pompeius Varus.

- Quintilius Varus.
- QVINTILIVS VARVS.
- P. QVINCTILIVS VARVS.
- T. RVTILIVS VARVS.
- Valerius Varus.
- C. Vibius Varus.
- T. VIBIVS VARVS.
- 204 Vasaces, praefectus equitatus Parthorum, a Vologaese a. 62 missus ad Caesennium Paetum *Tac. a. 15, 14.*
- 205 C. Vaternius Calpurnius Lucretianus, procurator Aug.; pater Vaterniae Calpurniae Ser[en]ae *l. agri Vicetini semel descriptus V 3118.*
- 206 Vaternia Calpurnia Ser[en]a (*Sermia traditur; correxit Mommsen*), filia C. Vaternii Calpurnii Lucretiani, parvula defuncta *V 3118.*
- T. IVLIVS MAXIMVS MA BROCCIVS SERVILIANVS A. QVADRON[IVS] L. SERVILIVS VATIA *cet.*
- SERVILIVS VATIA.
- C. MATIVS (*vel* MATTIVS) SABINIVS SVLLINVS VATINIANVS *cet.*
- 207 *VATINIVS (Ὀυατίνιος *Hudson*, Βατίβιος, Βαθύβιος *codices*) vir praetorius, a. 41 conscius coniurationis in Gaium *Ioseph. ant. 19, 1, 13.*
- 208 Vatinius, sutrinae tabernae alumnus *Tac. a. 15, 34* (sutor *Martial. 14, 96 cf. Iuvenal. 5, 46*), Benevento oriundus *Iuven. 5, 46* (*nam hic intellegitur*) *cf. Tac. l. c.*, corpore detorto *Tac.* (uaso ingenti *Martial. 14, 96 cf. Iuven. 5, 47*), scurra Neronis, qui 'optimi cuiusque criminatione eo usque valuit, ut gratia pecunia vi nocendi etiam malos praemineret' *Tac. l. c.* Dictum aliquod scurrile eius refert *Dio 63, 15* (*ubi Ουατωνι- traditur*). Avaritia eius *Tac. h. 1, 37.* A. 64 gladiatorium munus edidit Beneventi (*in patria*), praesente Nerone *Tac. a. 15, 34.* Potentiam eius, 'studiorum quoque sacra profanantem', fregit (*tragoedia ut videtur recitata*) Curiatius Maternus *Tac. dial. 11* (*ubi vaticinii traditur pro Vatinii*). Ab eo calicum quoddam genus Vatinii appellati *Iuvenal. 1, 46. 47, Martial. 10, 3, 4. 14, 96.*
- T. I. VCLATIVS SEVERVS *v.* T. Iu(lius) Clatius Severus.
- 209 Ueromerus (Ὀυερμερ- *traditur*), princeps Chattorum, pater Ramidis, uxoris Sesithaci Cherusci *Strabo 7, 1, 4 p. 292.* Fortasse idem Actumerus princeps Chattorum, socer Flavi Cherusci, *cf. supra sub Actumero.*
- . . . NIVS GALLVS VECILIVS CRISPINVS MANSVANIVS *cet.*
- Caesonius Vectilianus.
- 210 Q. VE IV[S]TVS *vel* Q. VEI . . . V[E]TVS cos. (= consularis) (*intellege Germaniae superioris*) a. 225 *t. prope Heidelberg rep., quem ed. Zangemeister Korrespondenzbl. der Westd. Zeitschr. 1889 p. 84 cf. ib. p. 120, Westd. Zeitschr. 1892 p. 316. Cf. etiam infra n. 364.*
- 211 VEDIVS ANTONINVS vir ordinis senatorii (συγκλητικός), filius M. Cl(audii) P. Vedii Antonini Phaedri Sabiniani συγκλητικοῦ, nepos

M. Cl(audii) P. Vedii Antonini Sabini ἀρχιερέως τῆς Ἀσίας *t. Ephesius apud C. Curtium Herm. 7, 1873 p. 32 n. 4, item Μουσείον καὶ βιβλ. τῆς εὐαγγ. σχολῆς 3, 1, 1880 p. 179. Fortasse idem Veditius [A]n[t]oninus ὁ κράτιστος, nepos P. Vedii Antonini P. f., tribu Quir. *t. Ephesius, Herm. l. c. p. 32 n. 3 (descr. Gonzenbach). Diversus, fortasse avus eius supra memoratus, P. Veditius An[ton]inus, scriba publicus (γραμματεῶν) Ephesi inter annos 140 et 145 Greek inscr. in the Brit. Mus. III p. 154 n. 489; P. Veditius Antoninus, Asiarcha, γραμματεῶν Ephesi Wood disc. at Eph., inscr. from the great theatre n. 3, de quo Antoninus Pius epistulas complures dedit ad Ephesios Greek inscr. l. c. p. 156 seq. n. 491–493, quique statuam posuit L. Commodus imperatoris filio (a. 138–161) *ib. p. 168 n. 505: merita eius de Ephesiis; Ephesium exornat ib. n. 491. 492; alter conditor Ephesi (ὁ κτίστης τῆς Ἐφεσίων πόλεως) Herm. l. c. p. 31 n. 2. — Incertum quis P. Veditius Papianus (fortasse vocabulum non recte exceptum) ὁ κράτιστος, qui heredem reliquit Dianam Ephesiorum Wood disc. at Ephesus, inscr. from the city and suburbs (qui *t. edidit litteris minusculis et sine versuum distinctione).****

— ... FL(AVIVS) VEDIVS ANTONINVS.

212 VEDIVS AQVILA legatus legionis tertiae decimae Geminae a. 69
Tac. h. 2, 44. 3, 7.

213 P. Veditius Pollio. *Tituli: Beneventanus IX 1556 (1); Atheniensis CIAtt. III 579 (2); Iliensis, Schliemann Troja (1884) p. 256 n. VII (3).* P. Veidius Pollio *t. 1 (item Οὐήδιος non Οὐήδιος nummi de quibus cf. infra; Veidianus servus aliquando eius Bull. comun. 1886 p. 368 n. 1397). Πόπλιος Οὐήδιος Πωλλίων *t. 2, 3, Veditius Pollio Seneca Plin. h. n. 9, 77, Tac. a. 1, 10, Οὐήδιος Πωλλίων Dio 54, 23, Polio Veditius Plin. h. n. 9, 167; gentilicium tantum ponit Tac. a. 12, 60. Libertini filius (ἐξ ἀπελευθέρων ἐγγόνει) Dio 54, 23. P. f. *t. 1. 2 (Valde similis huius, sed tamen vix hic P. Veditius, 'magnus nebulo' quem Cicero in Asia vidit a. 704 Cic. ad. Att. 6, 1, 25). Eques Romanus Plin. h. n. 9, 77, Dio l. c. cf. Tac. a. 12, 60. Amicus Augusti Plin. l. c. cf. Tac. a. 1, 10. Potentia eius Tac. a. 12, 60. Divitiae eius Dio l. c. Augustus apud eum cenat Seneca de ira 3, 40, 2, Dio l. c. Luxur eius, propter quem ipse Augustus (utpote amicus eius) male audiebat Tac. a. 1, 10. Muracnis, quas ingentes in piscinis alebat Seneca de ira 3, 40, 2, de clem. 1, 18, Dio l. c. cf. Plin. h. n. 9, 167, servos, quibus irascebatur, devorandos obiciebat Seneca l. c., Plin. h. n. 9, 77 (ex hoc puto Tertullian. de pallio 5), Dio l. c. (Zonar. 10, 34). Beneventi Caesareum aedificavit 'imp. Caesari Augusto et coloniae Beneventanae' *t. 1. Statua honoratus a populo Atheniensi Athenis in arce *t. 2, item a sonatu populoque Iliensi *t. 3. Non diversus puto Veditius Pollio, cuius constitutio memoratur in *t. Ephesio III S. 7124 (potest constitutionem, quae videtur pertinuisse ad administrationem rei publicae Ephesiorum,*******

dedisse Ephesiis auctore Augusto post pugnam Actiacam). Item hic puto Οὐρίδιος *vel Πωλλίων (Ὁριδιος Waddington errore typographi* puto, Οὐρίδιος Πωλλίων *nummus tantum unus Goltzianus, sed fortasse* genuinus), *cuius nomen in nummis nescio quorum Caesarensium* (Caesarcenses Bithyniae esse statuit Eckhel, Trallenses putant plerique) *adscriptum ad imaginem, quam Augusti putant Eckhel itemque, sed* haesitans Waddington, *ipsius Pollionis putat v. Sallet, ap. Eckhel* 2, 409, *Mionnet II 419, 57, suppl. VII 466, 691. 467, 694, Wadding-* ton *revue num. 1867 p. 121, v. Sallet Zeitschr. f. Num. 3, 1876, tab. II* fig. 7 *cf. ib. 4, 1877 p. 198. Defunctus a. 739 Dio l. c. Augusto et* alia *reliquit ib., et villam cui nomen Pausilypon, haud procul Neapoli* sitam *ib.; Plin. h. n. 9, 167. Augustus domum eius diruit, ne qua* memoria *eius in urbe extaret Dio l. c. Servi aliquando eius, postea* Augusti, *dicti Vediani (vel Veidiani) VI 10377. 10395 (= I ed. 2 p. 69.* XIII *v. 30), Bull. com. 1886 p. 368 n. 1397, liberti Augusti dicti* Vediani *VI 1963. 8893 (nescio an item eius aliquando servus Anteros* hypaul. *Vedianus in t. Caesariensi Mauretaniae VIII S. 21098).* *Ipsius ut videtur libertus: [Ve]dus Pollioni[s lib.] III 599 (prope* Pellam *Macedoniae). Plane incertum utrum ab hoc an a P. Vedio* Antonino *an ab alio quodam ignoto nomen et civitatem habuerint* P. Vedii, *Ephesi III 437. 440. 442, CIG. 3006.*

214 Vedius Rufus, ex servis oriundus equestrem dignitatem usurpavit 'usque ad tribunatum militum', in quem Horatius scripsit epodon carmen quartum *codices quidam Horatiani ad Hor. epod. 4. Non* satis *certae fidei narratio, cf. Kiessling ad Horat. l. c. (de Vedio* Pollione *eo qui praecedit, cogitavit Ritter, male).*

215 VEDVSI^A, Tauri soror: eius liberta Vedusia Tauri sororis l. Auge, uxor T. Statilii, Tauri l., Diodoti VI 6214; eiusdem fortasse libertus Γάιος Οὐεδούσι[ος] in eodem monumento sepultus VI 6225 (*praeterea* Vedusiorum *nomen reperiri videtur XI 3991). Soror videtur fuisse,* uterina *omnino (cf. Mommsen CIL. VI p. 995, 8), nam ex eodem* patre *si fuisset, liberta eius diceretur Statilia, aut T. Statilii Tauri* consulis *a. p. Chr. 11 aut filii eius consulis a. p. Chr. 44.*

— L. MARIVS VEGETIVS LVCANVS TIBERENVS.

— L. MARIVS VEGETIVS MARCIANVS MINICIANVS MYRTILIANVS.

216 Vegetus, Senecae amicus *carmen Senecae ut videtur attribuendum* (Baehrens *Poetae Lat. min. IV p. 72).*

— L. MVMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERIVS *cet.*

— C. Septimius Vegetus.

— C. Valerius Pius Vegetus.

— Q. VALERIVS VEGETVS.

— L. Iulius Veh[il]ius Gr[at]us Iulianus.

— Q. VEI... V[E]TVS v. Q. Ve.... Iu[s]tus (n. 210).

217 Veianius, nobilis gladiator temporibus Horatii vel paullo ante Hor.

epist. 1, 1, 4. — Veianiolus *adscriptum ad imaginem gladiatoris in lucerna (quam aetate Augusti factam putat Dressel), XV 6247 (= Bull. inst. arch. 1874 p. 146).*

218 Veianius Niger, tribunus (cohortis praetoriae): ei Nero poenam Subrii Flavi mandavit *Tac. a. 15, 67.*

— A. DIDIVS GALLVS FABRICIVS VEIENTO.

219 VELDVMNIANVS consul ord. a. 272 cum Quieto fasti, *cf. supra sub Iunio Veldumniano.*

— IVNIVS VELDVMNIANVS.

— Vibius Veldumnianus.

— IMP. CAESAR C. VIBIVS AFINIVS GALLVS VELDVMNIANVS VOLVSIANVS AVG.

220 Veleda (Velaeda *Tac. plerumque, Βέλῃδα Dionis exc. codices, Veld-traditur Stat. silv. 1, 4, 90*), virgo nationis Bructerae, late imperitans *Tac. h. 4, 61*, 'diu apud plerosque numinis loco habita' *Tac. Germ. 8*, 'prosperas Germanis res et excidium legionum (a. 69) praedixerat' *Tac. h. 4, 61*. Nobiles captivi dono ei missi *Tac. l. c.*, item navis praetoria quae in Rheno capta erat *Tac. h. 5, 22*. Petillius Cerialis nuntios ad eam mittit *Tac. h. 5, 24*. Capta a Rutilio Gallico *Stat. l. c.* Post eam similis auctoritatis (Θειάζουσα) Ganna virgo *Dio 67, 5*.

221 Velenus, rex Cadusiorum; eius epistula ad Saporem regem Persarum de capto Valeriano *vit. Valer. 2 (fictic.)*.

222 Velius Celer, grammaticus ut videtur, qui Hadriano imperatori per epistulam interroganti respondit *Priscianus I p. 547 ed. Hertz*.

223 Velius Cerialis (*gentilicium om.*, Cereal- pro Cerial- plerique codices), amicus Plinii, ad quem scripsit *Plin. ep. 4, 21*. Fortasse idem Cerialis, ad quem scripsit *ep. 2, 19*.

224 VELIVS CORNIFICIVS GORDIANVS consul (suff.) mense Sept. a. 275 *vit. Tac. 3 (in actis senatus suspectis)*.

225 VELIVS FIDVS, pontifex, Iuventio Celso promagistro pontificum Arrium Alphium quendam commendat, a. 155 *VI 2120*.

226 Velius Longus (*Longi nomen ipse in exemplo posuit de orth. p. 60, 12 ed. Keil*), grammaticus, Gellio (*non multum ut videtur*) superior *Gellius 18, 9, 4*. Scripta eius citant *Gellius l. c.*, *Charisius*, *Macrobius sat. 3, 6, 6*, alii; *cf. Keil Gramm. Lat. VII p. 46 seq., Teuffel Litt. 343, 2. Extat libellus de orthographia, ap. Keil l. c. VII p. 46 seq.*

227 VELIVS PAVLVS proconsul Bithyniae sub Domitiano *Plin. ad Trai. 58, 3, 60*. Idem ut videtur Velius, Domitianum comitatus in bellum Sarmaticum *Martial. 9, 31*. Plane incertum num hic Paulus quem adloquitur *Martialis 5, 4, 6, 12, 7, 72*, *cf. Friedländer ind. in Mart. s. r.*

228 Velius Rufus senex (ita puto dictus, ut distingueretur a iuniore aliquo eiusdem nominis, fortasse eo qui sequitur): ad eum Fronto dedit epistulam *ad am. 1, 11 (p. 181 cf. p. 172 Naber)*. 'Homo vehemens, et cum doctrina, tum multo magis natura validus' *Fronto l. c.* —

Idem fortasse Velius Rufus, quem inter homines fortunae vicissitudinem ut videtur expertos una cum Fabio Catullino, Lusio Lupo, Stertinio memorat M. Antonin. εἰς ἑαυτὸν 12, 27. (In t. Cretensi ap. Halbherr Mus. Ital. di antichità classica 3, 1890 p. 669 non C. Vellium vel Velium, sed Cn. Suellium Rufum memorari recte puto posuit editor, cf. supra S 692.)

- 229 D. VELIVS RVFVS (IVLIANVS?) consul ord. a. 178 cum Ser. Scipione Orfito (C 1280) fasti. — Velius Rufus vit. Comm.; in consulatu D. Velius Rufus dipl. mil. (III S. p. 1993) v. 23, Rufus plerumque; Iulianus VI 2382^b, quod videtur alterum cognomen Rufi fuisse, nisi forte quadratarius erravit et Orfiti collegae falso nomen alterius ex consulibus anno 175 dedit. — Filius fortasse eius qui praecedit. Interfectus a Commodio circa a. 183 vit. Comm. 4, 10.
- 230 VELIA PYMIDIA MAXIMILLA clarissima femina, uxor Aurelii Pro-
pinqui viri clarissimi sarcophagus Nepesinus VI 1536 = XI 3204.
- 231 P. VELLAEVVS, a. 21 exercitum Thraciae proximum regebat Tac. a. 3, 39. Videtur fuisse legatus praetorius provinciae Moesiae, cf. Nipperdey ad Tac. a. 3, 39. 4, 47; Domaszewski mus. Rhen. 45, 1890 p. 3.
- 232 VELL(A)EVVS TVTOR (traditur Velleus) consul cum Marco Silano Ulpianus Dig. 16, 1, 2, 1; eis consulibus senatus consultum (senatus consultum Velleianum Dig. 16, 1, 1 cet., cod. Iust. 4, 29, Belleianum Dig. ind. Flor.) factum, ne feminae pro aliis intercederent, non ante Claudium Ulpian. Dig. l. c. Videntur igitur intellegi non L. Iunius Silanus et C. Vellaeus Tutor consules a. circiter 27 (id quod voluit Borghesius opp. 5, 205, corruptum iudicans Silani praenomen, et praeterea negligens mentionem Claudii quam facit Ulpianus), sed M. Iunius Silanus (I 553) consul a. 46 per integrum annum et Vellaeus Tutor aliquis praeterea ignotus collega eius per partem anni, successor puto Q. Sulpicii Camerini; cf. Mommsen Herm. 4, 105 not. 2. Ab eisdem puto consulibus lata lex Iunia Vellaea (sic Gai. inst. 2, 134 = Dig. 28, 3, 13, Iunia Velleia Iust. inst. 2, 13, 2, Vellaea Dig. 28, 2, 29. 28, 3, 3. 28, 6, 2, cod. Iust. 3, 28, 34), qua institutum ut postumos vel heredes instituere vel exheredare liceret Gai. inst. l. c., cet. — Filium putat Nipperdey (ad Tac. a. 3, 39) aut eius qui praecedit aut eius qui sequitur.
- 233 C. VELLAEVVS TVTOR consul suff. cum L. Iunio Silano (supra I 548) flamine Martiali circa a. 27 (anno 26 ut puto, cf. supra sub L. Iunio Silano) mense Dec. V 4921. 4922 (fortasse ab his consulibus lata lex Iunia Vellaea, de qua cf. sub eo qui praecedit; ceterum nulla causa cur hanc legem non ab iisdem consulibus latam putemus a quibus factum senatus consultum). — Aut huius aut eius qui praecedit libertus (ut coniecit Nipperdey) C. Vellaeus C. lib. Ursio, pater Tutorinae IX 351 (Camusii).

— MAGIVS CELER VELLEIANVS.

- 234 VELLEIVS BLAESVS locuples consularis, mortuus sub Domitiano;

eius hereditatem captaverat Aquilius Regulus *Plin. ep. 2, 20, 7. 8.* —
Fortasse hic Blaesus, amicus Atedii Melioris (supra B 113).

234^a C. Velleius Cannutianus *fistula plumbea Capuae rep., X 3937 = 8184.*

235 VELLEIVS MACRINVS legatus consularis (ὁ λαμπρότατος ὑπατικός, πρεσβ. καὶ ἀναστράτης τοῦ Σεβ.) Bithyniae a. 269 *tituli Nicaeni CIG. 3747. 3748.* Cf. *supra sub C. Sedatio Velleio Prisco Macrino.*

236 Velleius Maximus, procurator ad dioecesein Alexandriae (ὁ ἀρχαιστὸς διοικητής) a. 248 *papyrus, aeg. Urk. aus d. k. Mus. zu Berlin fasc. I n. 8 cf. Viereck Herm. 27 p. 526.*

237 C. VELLEIVS PATERCVLVVS. — C. Velleius Paterculus *editio princeps, ex codice sine dubio unico Murbacensi (in apographo codicis Amerbachiano praenomen omittitur), item t. Africanus VIII 10311, sed fortasse non huius; M. Velleius Paterculus Priscian. lib. VI, I p. 248 Hertz; Paterculus schol. Lucan. 8, 663. 9, 178.* — Oriundus a Decio Magio Campanorum principe, et ab huius nepote Minatio Magio Aeclanensi, qui bello sociali Romanorum partes adiuvit *ipse 2, 16, 2.* Nepos C. Vellei, praefecti fabrum Cn. Pompei Marcique Bruti ac Ti. Neronis (mariti Liviae); qui a. 713 cum Ti. Neronem Campania excedentem sequi non posset, se ipse gladio transfixit *2, 76, 1.* Capua oriundum se esse significat *1, 7 cf. 2, 81. (Alii C. Velleii Capuae X 3924. 3937).* Patruus eius Capito, vir ordinis senatorii, a. 711 M. Agrippae subscripsit in C. Cassium *2, 69, 5.* Pater eius praefectus equitum in Germania *2, 105, 3.* Frater eius Magius Celer Velleianus *2, 115, 1.* Ipse tribunus militum, primo in Thracia Macedoniaque sub legatis P. Vinicio et P. Silio, 'mox Achaia Asiaque et omnibus ad Orientem visis provinciis et ore atque utroque maris Pontici latere', adfuit (*a. 754 = p. Chr. 1*), cum C. Caesar cum rege Parthorum in insula amnis Euphratis congredieretur *2, 101.* Post tribunatum praefectus equitum, Ti. Caesarem comitatur in Germaniam a. 757 *2, 104,* successor officii patris sui *ib.*, ac deinde per annos continuos novem (*sic ed. princ., VIII apogr. Amerb.*) sub Tiberio stipendia fecit *ib.* Quaestor designatus *2, 111,* rebellione Pannoniorum exorta (*a. 759*) partem exercitus duxit ad Tiberium *ib.* Quaestor (*a. 760*) *ib.*, eodemque tempore, remissa sorte provinciae, legatus Augusti, rursus mittitur ad Tiberium *ib.*; *cf. 2, 104, 3.* A Tiberio hibernis praefectus *2, 113, 3.* Donis militaribus donatus triumphum Tiberii comitatur *2, 121, 4.* A. 14 inter candidatos Caesaris, praetor designatur *c. 124, 4 (praetor igitur a. 15).* Postea, certe usque ad a. 30, teste ipsius silentio, neque ullo officio a Tiberio principe neque sacerdotio honoratus. Historiae scribendae operam dedit: 'iustis voluminibus' et initia belli civilis *2, 48, 6,* et Tiberii res gestas explicare in animo habet *2, 96, 3. 99, 2. 103, 3. 114, 4. 119, 1.* Scripsit compendium historiae Romanae voluminibus duobus, dedicavitque M. Vinicio consuli (*a. p. Chr. 30*) *1, 13, 5 cet. (ante consulatum Seiani opus*

editum esse apparet ex 2, 127. 128). — Vix hic (quod coniecit Lipsius) Villeius (sic traditur), artifex in adulando, Senecae temporibus vel paullo ante Seneca nat. q. 4 praef. 5, cf. infra sub L. Vitellio.

238 C. VELLEIVS PATERCVLVVS legatus Aug. legionis III Augustae miliaris Africanus VIII 10311. Legatum fuisse statuit Mommsen (ad l.) post annum 37 p. Chr., quo anno Gaius Caesar legionem tertiam Augustam cum parte provinciae proconsuli ademit, nam antea in miliaris Africanis non legati, sed proconsulis nomen inscriptum esse putandum est (Renierius cogitaverat de tempore anteriore, cum ad legati vocabulum non adiectum sit pro praetore). Vix intellegitur is qui praecedit, qui praetor fuit viginti duobus annis ante a. 37, praeterea post praeturam certe usque ad annum 30 nullo honore functus est.

239 L. VELLEIVS PATERCVLVVS consul suffectus a. p. Chr. 60 dipl. mil. (III p. 845), cum Cn. Pedanio Salinatore dipl. mil., amphora Pompeiana *Notizie degli scavi* 1895 p. 213, tessera gladiatoria CIL. I p. 201 n. 776^b, mense Iul. dipl. mil., kal. Aug. tessera, deinde ut videtur cum Vopisco quodam Seneca nat. quaest. 7, 28, 2 (tria nomina exhibet dipl. mil., [L.] Vellei[us] amphora, Paterculus Senec., Paterc. tessera). Fortasse filius C. Vellei Paterculi praetoris a. 15.

— C. Sedatius Velleius Priscus Macrinus.

240 VELLE(1)VS RVFVS consul cum Octavio Scapula Dig. 38, 4, 1. *Suillius potius Rufus, cf. supra sub P. Suillio Rufo (S 700).*

241 Vellocatus, a Cartimandua, regina Brigantum, in locum Venutii, cuius armiger fuerat, in matrimonium regnumque receptus a. 69 Tac. h. 3, 45.

— Claudius Venaceus.

— ACCIA HEVRESIS VENANTIVM.

242 Venator, Plinii iunioris amicus Plin. ep. 9, 20.

243 Venerianus: eo duce Gothi navali bello superati, temporibus Gallieni vit. Gall. 13, 7.

— Paulus Venetus.

244 VENIDIVS QVIETVS praetor tutelarius ut videtur temporibus Severi, successor Aetrii Severi Ulpianus libro undecimo ad edictum (Dig. 4, 4, 11, 2).

245 Q. VENIDIVS RVFVS MARIVS MAXIM(VS) L. CALVINIANVS. Tituli: in Germania inferiore rep., *Brambach* 2 (1). 7 (2). 516 (3). Miliarii prope Sidonem rep. III 205 (4), prope Palmyram rep. III S. 6723 (5). 6725 (6). Memoratur in actis ludorum saecularium Severianorum fr. II v. 10 cf. fr. VIIIA v. 1, Eph. ep. 8 p. 282. 290. Q. Venidius Ruf. Mariu[s] Maxim. L. Calvinianu[s] in t. 3 legit *Brambach*, confirmavitque Zangemeister, nisi quod L. alterum praenomen non agnovit; Q. Venidius Rufus t. 4, Q. Venidius Ruf... t. 2, .. [V]enidius Ru... t. 1, Venidius Rufus act. saec., Dig. 50, 6, 3; Venti .. fuis Rufus lectum est t. 5, Ventidius Rupus t. 6.

Legatus legionis primae Minerviae t. 3. Legatus Aug. (sic potius quam Augg.) provinciae Ciliciae t. 3 (*recognovit Zangemeister*); *Ulpianus libro quarto de officio proconsulis Dig. 50, 6, 3 [2, 1]. (Consul. suff. a. inc.)*. Legatus Augustorum duorum pro pr. praeses provinciae Syriae Phoenices (sic t. 4) a. 198 t. 4. 5. 6. Quindecimvir sacris faciundis; a. 204 Romae adfuit sacris saecularibus act. lud. saec. fr. II v. 10. Eodem tempore curator alvei Tiberis ib. cf. fr. VIIIa v. 1. Legatus provinciae Germaniae inferioris (ita sine dubio intellegendum, quamquam legati vocabulum deest) t. 1. 2 (etiam in t. 3 Germanicae legationis mentionem repperisse sibi visus erat *Branbach*, sed minus recte, ut putat *Zangemeister*), anno 205 t. 1 (imperantibus Severo et Caracalla t. 2).

— P. METILIUS TERTVLLINVS VENNONIANVS.

246 T. Vennonius Aebutianus, T. f., tribu Stell.; eques Romanus, patronus coloniae Taurinensis (*pro Taur. taditur Laur.*) t. suburbanus VI 1635 = XI 3940. Uxor eius Munia Celerina, filii Vennonii Pius et Celer XI 3940. 3941. *De Aebutiano praefecto praetorii Commodi cogitavit Hirschfeld Verw. p. 228.*

247 Vennonius Celer, filius eius qui praecedit XI 3941.

248 Vennonius Pius, frater eius qui praecedit XI 3941.

249 Ventidius, homo lautus *Iuvenal. 11, 22.*

250 Ventidius Cumanus (Ventidius et deinde Cumanus *Taciti codex, Iosephus cognomen tantum posuit*).

Procurator Iudaeae, Ti. (Iulio) Alexandro successit *Ioseph. bell. 2, 12, 1, ant. 20, 5, 2*, anno Claudii octavo (p. Chr. 48) *ant. l. c.* (pars tantum provinciae ipsi parebat, reliqua pars Felici *Tac. a. 12, 54; cf. Rohden de Palaestina prov. p. 35*). Quae Iudaeis, eo provinciam regente, acciderint *Ioseph. bell. 2, 12, 1 seq., ant. 20, 5, 3. 4 (inde Eusebius chron. vers. Arm. ad a. 2062, Hieronym. chron. ad a. 2064, Orosius 7, 6, 14, Syncellus p. 630)*. Sub eo Iudaei et Samaritani ad arma venerunt, non sine culpa ipsius *Ioseph. bell. 2, 12, 3 seq., ant. 20, 6 (inde Zonar. 6, 15); Tac. a. 12, 54*. Ab Ummidio Quadrato Syriae praeside, cui Claudius ius statuendi etiam de procuratoribus dederat, damnatus, a. 52 *Tac. l. c.*; a Quadrato Romam missus, a Claudio poena exilii affectus est *Iosephus bell. 2, 12, 6. 7, ant. 20, 6, 2. 3.*

251 Venuleius, cui Martialis per Rufum quendam libellos suos commendat *Martial. 4, 82. Fortasse L. Venuleius Montanus Apronianus, cf. infra.*

252 L. VENVLEIVS APRONIANVS consul ord. a. 123 cum Q. Articuleio Paetino *fasti (tria nomina plene VI 154, L. Venuleius Apron. XV 478, Ven. Apro. XV 848, praeterea cognomen tantum). Idem videtur Apronianus (Ἀπρονιανός) proconsul Asiae sub Antonino Pio nummus Smyrnaeus quem ed. Waddington fastes n. 136 (= Mionnet III 230, 1292,*

suppl. VI 342, 1701, cf. Mionnet III 231, 1293, suppl. VI 342, 1702), quem nummum a. 138 eusum esse putat Waddington l. c. propterea quod Ti. Αἰλιος Ἀντωνεῖνος, non Ἀδριανός Ἀντωνεῖνος appellatur imperator; ita ut Apronianus proconsul fuerit a. 138/9.

— C. NOVIUS RVSTICVS VENVL(EIVS) APRONIANVS.

253 L. VENVLEIVS APRONIANVS OCTAVIVS ... consul iterum ord. a. 168. Tituli Pisani XI 1432 (1). 1433 (2) mutili ambo, hic etiam accephalus. — In consulatu anni 168 L. Venuleius Apronianus VI 859. VIII 6979. IX 3950. XIV 2793, praeterea cognomen tantum. In t. 1, quem huius esse demonstrat consulatus iteratus (cf. infra) superest Apronianus Octavius (deinde potest aliud nomen periisse), plane periit nomen in t. 2 (quem ad hunc rettulit Bormann propter munera ex parte eadem quae in t. 1, item propter Venu[leiae] nomen titulo primario subiectum).

Fortasse filius L. Venuleii Aproniani eius qui praecedit. Origine Pisanus t. 1. [Ill]vir a. a.] a. f. f. t. 1. Praef. urb. feriar. [Latinar.] t. 1. [Au]g(ur) t. 2. Q(uaestor) t. 2. [Tribunus plebis vel aedilis]. [Pr]aet(or) t. 1. Legatus legionis primae Italicae t. 1 cf. t. 2. Consul (suff. a. inc.). Legatus Aug. pro pr. provinciae Hispaniae citerioris t. 1 cf. t. 2 (ante alterum consulatum puto, quamquam t. 1 etiam contrarium admittit). Consul II t. 1, consul II ord. a. 168 cum L. Sergio Paulo II fasti. Sodalis Hadrianalis t. 2, sodalis Antoninianus Verianus t. 1. — Praetor Etruriae V (= quinquies?) Pisis t. 1. Thermas Pisis extruxit t. 2. Venu[leia filia?] t. 2. — Ad hunc et patrem eius vel potius fratrem maiorem videtur pertinere fistula rep. in agro Lucensi inscripta L. L. Venuleior. Mont. et Apron. XI 1433^a. Item fortasse frater maior et hic L. Venuleius et L. Venuleius Apron[ianus], qui Bonae [deae?] sacrum ut videtur fecerunt cum uxoribus XI 1735 (in agro ut videtur Pisano). Uxor eius Celerina ib. Stemma potest fuisse hoc:

L. Venuleius Montanus Apronianus
cos. a. 92

|
L. Venuleius Apronianus
cos. a. 123

|
—————
Laetilia — L. Venuleius Montanus L. Venuleius Apronianus Octavius.... — Celerina.
cos. II a. 168.

254 L. Venuleius Mont(anus), frater ut videtur maior L. Venuleii Aproniani fistula rep. in agro Lucensi XI 1433^a. Idem fortasse L. Venuleius, maritus Laetiliae XI 1735. Cf. sub eo qui praecedit.

255 L. VENVLEIVS MONTANVS APRONIANVS consul suff. a. 92. Quattuor nomina in actis Arv. a. 89 (VI 2066), itemque L. Venuleius Montan[us] act. Arv. a. 91 (VI 2068 II 34), Montanus Apronianu[s], [Mo]ntanus Apronianus act. Arv. annorum inc. (VI 2071 II 12, 2070 v. 10); L. Venuleius Apronianus act. Arv. a. 80. 86. 87. 90 (L. [non A., ut errore impressum est] Vennuleius Apronianus

VI 2059 v. 28 cf. Huelsen Bull. comun. 1894 p. 313). In consulatu L. Venuleius A.... XIV 245, L. Venu.... act. Arv. (VI 2068 II 36), .. [Ve]nuleius..., VI 3737. Frater Arvalis; magister collegii a. 80, adest in collegio a. 86. 87. 89. 90. 91 (aliisque VI 2069 v. 6. 2070. 2071), flamen factus a. 90 act. Arv. (Perperam Waddington fastes n. 136 distinguit L. Venuleium Apronianum fratrem Arvalem a. 80. 86. 87. 90, consulem a. 92, et L. Venuleium Montanum Apronianum fratrem Arvalem a. 89. 91). Consul suff. a. 92 ex idib. Ian. ad k. Mai. cum Q. Volusio Saturnino fasti Ostienses (XIV 245), act. Arv., cf. VI 3737. Fortasse pater L. Venuleii Aproniani consulis a. 123. Hic fortasse Venuleius, cui Martialis libellos suos per Rufum quendam commendavit Martial. 4, 82.

- 256 Venuleius Saturninus (sic Dig. 1, 16, 11; 42, 8, 11; 47, 15, 5; 48, 2, 12. 3, 5, 9. 4, 6. 8, 6. 11, 4. 6. 13, 9. 19, 15; 49, 3. 2, Venuleius Dig. passim, Saturninus Dig. 40, 14, 2), auctor iuris, cuius scripta adhibita in Digestis Dig. ind. Flor. et in contextu passim. (In indice Digestorum inter libros eius numeratur liber singularis de poenis paganorum, qui Dig. 48, 19, 16 tribuitur Claudio Saturnino). Incertum an hic Quintus Saturninus, cuius libros ad edictum (non adhibitos in Digestis) citat Ulpianus Dig. 34, 2, 19, 7, quemque idem praeterea citat Dig. 12, 2, 13, 5, Saturninus Dig. 1, 9, 1, 1 (Saturninus, quem citant idem Dig. 47, 14, 1, 4. 47, 18, 1 pr., et Modestinus Dig. 48, 3, 14, 7, vix diversus est a Venuleio). Unum eundemque esse Q. Claudium Venuleium Saturninum putat Lenel, qui reliquias composuit Paling. iur. civ. II 1207 seq.

- 257 VENV[LEIA], filia ut videtur L. Venuleii Aproniani consulis iterum a. 168 (sic Bormann supplevit; sed potest in t. fuisse etiam cum Venu[leis], deinde secuta esse filiorum complurium cognomina) t. Pisanus XI 1433.

— FLAVIA VENVSTA.

- 258VS VENVSTVS legatus Aug. pro pr. exercitus Africani a. 166 VIII 4195. Consul designatus ib. Videtur igitur consul fuisse a. 166 vel 167. (Possis conicere, cum per partem certe anni 166 exercitus Africanus fuerit sub P. Caelio Optato, Venustum non diversum fuisse ab Optato, scilicet dictum P. Caelium Optatum Venustum).

- 259 VENVSTVS consul ord. a. 240 cum Sabino II fasti.

- 260 Venustus, ad quem scripsit Gallienus epistolam, ut Claudius placaretur ril. Gallien. 17 (fictic.).

- 261 Venustus, Augustorum lib., procurator (aquarum ut videtur) temporibus Septimii Severi fistula aquaria Ostiensis XIV 1981.

— Valerius Venustus.

- 262 Venutius (sic Tac. ann., Venusius traditur Tac. h.), e Brigantum civitate, 'post captum Caratacum praecipuus scientia rei militaris' inter Britannos, maritus Cartimanduae reginae, primum fidus Romanis,

postea cum Cartimandua Vellocatum in matrimonium regnumque recepiisset, auctor seditionum *Tac. a. 12, 40, h. 3, 45.*

263 VERA T. Caunii Prisci legati pro pr. Africae uxor *VIII 2588 cf. 2583.*

— ARRIA PLARIA VERA PRISCILLA.

— Veturia Vera.

— MARC(IVS) VERACILIUS VERVS.

264 Veranius (Veratius vel Veracius traditur *Macrobian. sat. 3, 6, 14*) qui scripsit pontificalium quaestionum libros *Macrobian. sat. 3, 5, 6* (quorum unum ut videtur de supplicationibus *ib. 3, 6, 14*; de verbis pontificalibus *ib. 3, 20, 2*) aliaque huius generis *Festus p. 289 alibi. Fortasse Augusto antiquior, certe non recentior. Cf. Teuffel Lit. 199, 4. Eundem esse Veranium Flaccum infra n. 267 coniecit O. Hirschfeld Wiener Studien 3, 1881 p. 110 (qui etiam apud Macrobianum sat. 1, 15, 21 Veranii Flacci nomen reponendum esse censet), de eo qui sequitur cogitavit Huebner eph. ep. 2 p. 73.*

265 Q. VERANIVS Germanicum comitatur in Orientem *Tac. a. 3, 10.* Eum a. 18 Cappadoces, in formam provinciae redacti, legatum accipere *ib. 2, 56 (non diu videtur mansisse in Cappadocia, quam deinde a procuratoribus rectam esse scimus).* Defuncto Germanico Pisonem accusat *ib. 2, 74. 3, 10. 13.* Damnato Pisone sacerdotio exornatus *ib. 3, 19.*

266 Q. VERANIVS consul ord. a. 49. *Tituli urbanus VI 31723 = Bull. dell' Inst. 1885 p. 10 (1), Lycii, Sidymensis, Reisen im südwestlichen Kleinasien I p. 62 (2), Cibyraticus ib. II p. 189 n. 251 (3). Q. Veranius t. 1, Κό[ι]ντος Οὐρ[ά]νιος t. 3, Κό[ι]ντος Οὐρ[ά]νιος t. 2, Veranius Tac. a. 14, 29, Agr. 14, Οὐρ[ά]νιος, Οὐρ[ά]νιος Ioseph. ant. 19, 3, 4 codices; in consulatu Q. Veranius plerumque (sine causa a nonnullis dictus Q. Veranius Nepos). — Vix is qui praecedit, vix enim is qui a. 18 Cappadociam regendam suscepit, quamvis adolescens fuerit, quadraginta annis postea missus est in Britanniam provinciam longinquam et bellicosam. A. 41 tribunus plebis, Claudio mandata senatus perfert Ioseph. ant. 19, 3, 4. — Legatus pro pr. Lyciae, sub Claudio t. 2. 3 (fortasse primus post Lyciam provinciam factam, cf. Hirschfeld ad t. 2). Ab eo ut videtur appellati (ipsi vel patres eorum civitatem per eum nacti) multi Veranii et Q. Veranii in Lycia, cf. Reisen im südwestl. Kleinasien I p. 65 n. 35, p. 93 n. 80, II p. 190 XIIa, p. 114 XVIIIId, p. 186 n. 242 = Waddington n. 1213, Serta Harteliana p. 1, CIG. 4224d). Item ad hunc videtur pertinere nummus Cibyraticus, quem edidit Loebbecke Zeitschrift für Numismatik 15, 1887 p. 51. — Consul t. 1, ord. a. 49 cum Pompeio Longo Gallo fasti. Legatus pro pr. Britanniae, successor Didii Tac. a. 14, 29, Agr. 14; 'modicis excursibus Siluras populatus, quin ultra bellum proferret, morte prohibitus est' Tac. a. 14, 29, 'intra annum extinctus'*

Tac. Agr. 14; successit ei Suetonius Paullinus *ib.* Videtur Britanniae praepositus esse a. 58/9, cum successor eius Britanniam rexerit per tres annos usque ad a. 61. — Augur *t. 1.* — Pater Veraniae Geminiae Pisonis *t. 1.*

267 Veranius Flaccus, scriptor, qui priscis vel reconditis verbis usus esse videtur *Suet. Aug. 86.* Cf. *supra sub Veranio (n. 264).*

268 VERANIA GEMINA (sic *t. urbanus*, Verania *Tac. Plin.*, Οὐρανίου vel Οὐρανίου pro Οὐρανία traditur vel certe olim edebatur *ap. Plut.*), Q. Verani consulis, auguris (*supra n. 266*) filia *t. urbanus*, L. Calpurnii Pisonis Frugi Liciniani (eius quem Galba adoptavit *Plin.*) uxor *t. urbanus VI 31723 = Dessau inscr. sel. 240, Tac. h. 1, 47, Plut. Galb. 28, Plin. ep. 2, 20, 1.* A. 69 mariti occisi caput composuit *Tac. l. c., Plut. l. c.* Aegrotae eius hereditatem captabat Aquilius Regulus *Plin. l. c.* Sepulta una cum marito *t. urbanus.*

— M. SEIVS VERANVS.

— Pescennius Veratianus.

269 L. VERATIVS QVADRATVS (sic *act. Arr. passim, semel praenomen T. pro L., VI 2059, 5*), frater Arvalis certe inde ab anno 77, promagister a. 78 et a. 86, flamen nominatus a. 78 et a. 89, adest in collegio praeterea a. incerto Vespasiani, a. 80. 81. 87. 90, item a. incerto Domitiani, magister iterum a. 91 *act. Arr. (Collega Plotii Grypi in consulatu mense Apr. 88, qui memoratur act. Arr. VI 2065^b v. 65, non hic videtur fuisse sed L. Minucius Rufus).*

270 Verax, sorore Civilis genitus, a. 70 castra Romana adortus funditur *Tac. h. 5, 20, 21.*

— C. Iulius Vercondaridubnus.

271 Verconius Turinus (sic *c. 35, Turinus saepius c. 36, semel Turrinus; Thrurinus traditur c. 67*), a Severo Alexandro, quod fumum vendidisset, fumo necatus *vit. Alex. 35. 36. 67.*

— Aur(elius) Verecundus.

272 M. VERG proconsul (Cypri), imperante Augusto nummus Cyprius, quem possedit Borghesius (*cf. opp. 2, 22*). Titulum Vergilii alicuius de plebe *VI 9531* minus recte huc rettulit Borghesius (*opp. l. c.*).

273 VERGILIA[NVS] [X]vir stlitibus iudicandis *fragmentum Velitris semel descriptum X 6570.*

— Caecilius Virgilianus.

— IVNCVS VERGILIANVS.

— M. PEDO VERGILIANVS.

— Atilius Vergilio.

274 Vergilius, ad quem Horatius dedit *carmen 4, 12.* 'Iuvenum nobilium cliens' *ib. v. 15.* Lucri studiosus *v. 25.* Omnino diversus a Vergilio poeta, iam defuncto cum Horatius quartum carminum librum ederet (negotiator *schol. Acr.*; sed Porphyrio videtur cogitavisse de poeta). Ad eundem, non ad poetam nonnulli putant datum Horatii *carmen 1, 3*

(cf. Ribbeck de vit. et scriptis Vergilii, in ed. Verg. minore, p. XXVIII not. 3 fin.).

275 Vergilius, tragoedus, temporibus Neronis: eius servus Glyco tragoedus schol. Pith. ad Pers. sat. 5, 9.

276 Cn. Vergilius Capito (Cn. Vergil[ius] Capito t. 1, Γναῖος Οὐ[εργί]λιος Καπίτων t. 2), praefectus Aegypti III 6024 (1); CIGr. 4956 (2), a. 47/8 t. 1 (successor ut videtur C. Iulii Postumi), kal. Febr. a. 49 t. 2. Huius ut videtur Vergilii (sine causa editur Verginii) Capitonis servus, a. 69 Tarracinam a Flavianis occupatam L. Vitellio prodidit; a Vitellio anulis donatus, interfecto Vitellio cruci affixus est Tac. h. 3, 77. 4, 3.

277 (Vergilius) Flaccus, frater Maronis Donatus vit. Verg. (Suet. ed. Reifferscheid p. 58).

278 M. Vergilius Gallus Lusius, M. f. (fortasse, antequam a M. Vergilio adoptaretur, dictus A. Lusius Gallus, ut filius, cf. infra, nomen patris antiquum retinuerit), tribu Ter. (origine Venafranus); primipilus legionis XI, praefectus cohortis Ubiorum, donatus donis militaribus a divo Augusto et a Ti. Caesare Augusto, praefectus fabrum ter, tribunus militum cohortis primae [praetoriae inserendum putat Mommsen], idio[lo]gus ad Aegyptum; Venafri duovir iterum et pontifex t. Venafranus X 4862. Filia: Lusius M. f. Paullina; gener: Sex. Vettulenus Cerialis ib. Filius (vix privignus) A. Lusius A. f. Ter. Gallus ib.

— P. Fulcinus Vergilius Marcellus (v. add.).

279 P. Vergilius Maro. Vita praefixa commentario Donati ad Vergilii bucolica, quam post Danielelem ed. Reifferscheid Suet. reliq. p. 54 seq., item Hagen Jahrb. f. class. Phil. Suppl. IV p. 734 seq.; eadem fere vita in versus redacta a Phoca grammatico ap. Reiff. l. c. p. 68 seq. Praeterea de vita Vergilii praefatus est Probus qui dicitur commentario in Vergilii bucolica et georgica, ed. Keil p. 1 seq., quae repetivit Reifferscheid l. c. p. 52 seq., item Servius commentario ad Aeneidem. Denique breviarium quoddam vitae Vergilii ex codicibus potissimum Bernensibus post C. W. Müllerum ediderunt Reifferscheid l. c. p. 52/3 not. et Hagen l. c. p. 745 (vit. Bernensis). Mantuanus ipse georg. 3, 10 seq. Ovid. am. 3, 15, 7, Martial. 1, 61, 2, alii, natus prope Mantuam in pago qui dicitur Andes Donatus p. 54 Reiff., Probus p. 52, Hieronymus ad a. Abr. 1947, id. Octobr. a. 684 Donatus, Probus, Hieron.; Phleg. Ol. ap. Photium cod. 97 (fr. 12 ap. Müller fr. h. Gr. III p. 606); diem natalem firmat Martial. 12, 67, 3 (ad diem praecedentem adscripsit Polemius Silvius in fastis). De parentibus eius Donat. l. c., Probus l. c. Initia aetatis Cremonae egit Donatus p. 55 R. (Cremonae studiis eruditur Hieronymus ad a. 1959). Togam virilem sumpsit a. 699 Donatus l. c. Sumpta toga Mediolanum transgreditur et paullo post in urbem Donatus l. c.; Hieronym. ad a. 1963. Ut primum se contulit Romam, studuit apud Epidium oratorem cum Caesare

Augusto (nato a. 691) vit. *Bernensis*, viz recte. 'Summis eloquentiae doctoribus' vacavit *Probus l. c.* 'Inter cetera studia medicinae quoque ac maxime mathematicae operam dedit' *Donatus p. 58.* In philosophia magister eius Siro Epicureus *Serv. ad Aen. 6, 264; Phocas v. 60.* Egit et causam apud iudices unam omnino nec amplius quam semel *Donat. p. 58.* Poeticam puer adhuc auspicatus est *Donat. l. c.* De carminibus quae adulescens (ante bucolica) scripserit *Donat. ib.* Incidit in belli civilis tempora, quod Augustus adversus Antonium gessit, primumque post Mutinense bellum veteranis ... (*exciderunt quaedam*) *Probus p. 53.* In distributione agrorum, qui post Philippensem victoriam veteranis triumvirorum trans Padum dividebantur *Donat. p. 59* (ortis bellis civilibus inter Antonium et Augustum, cum Augustus victor eorum agros qui pro Antonio senserant militibus daret *Servius praef. ad Aen. p. 2 = Ps.-Serv. ad buc. 9, 28;* cum omnibus Mantuanis agri auferrentur, quod Antonianis partibus favissent vit. *Bernensis*), indemnem eum praestiterunt Asinius Pollio, Alfenus Varus, Cornelius Gallus *Donat. l. c.;* restitutus beneficio Alfeni Vari, Asinii Pollionis, Cornelii Galli *Probus p. 53.* (*Indemnem se remansisse in distributione agrorum significat ipse ecl. 1, sed frustra protectionem potentiorum se implorasse indicat ecl. 9.*) Adversus veterani cuiusdam violentiam, a qua in altercatione litis paene occisus est, Maecenas ei opem tulit *Donat. l. c.* (*discrimen vitae se adiisse significat ipse ecl. 9, 16; plura de ea re Donatus praef. ad buc. p. 743 ed. Hagen Servius ad buc. p. 2 ed. Thilo, et ad ecl. 9, 1.*) Maxime ut Pollionem, Varum, Gallum celebraret, scripsit bucolica *Donat. p. 59* (Pollionem celebrat *ecl. 4, 3. 11 seq., 8, 6 seq., Varum 6, 7 seq. 9, 26.*) Scripsit (vel potius scribere coepit) bucolica annos XXVIII natus, i. e. a. 712 *Probus p. 53 et comm. ad buc. p. 7 Keil, ubi citatur Asconius Pedianus; Serv. proem. ad buc. p. 3 ed. Thilo* (eclogam quartam Pollione consule vel certe consulatum inituro, i. e. a. 714 vel a. 713 exeunte *buc. 4, 3. 11. 12,* octavam post victoriam, ante triumphum Pollionis de Dalmatis, i. e. a. 715 *ib. 8, 6. 14*), perfecit triennio *Donat. p. 60.* Deinde scripsit georgica (cum Caesar in Oriente moraretur i. e. a. 724 *georg. 2, 170. 4, 561,* Neapoli constitutus *4, 564*), quae perfecit annis septem *Donat. p. 60, Servius praef. ad Aen. p. 2 Thilo,* dedicavitque Maecenati *georg. 1, 2. 4, 2 cf. Donatus p. 59;* eadem legit Augusto reverso post Actiacam victoriam et Atellae commoranti (a. 725) *Donat. p. 61.* Laudes Cornelii Galli, quas quarto georgicon libro inseruerat, delevit iussu Augusti *Serv. ad ecl. 10, 1, georg. 4, 1 (sed dubitat Klebs).* Novissime Aeneida inchoavit *Donat. p. 59,* scripsitque annis undecim (a. 724—735) *Servius praef. ad Aen. p. 2, Donat. p. 60;* eam nondum editam celebrat *Propert. 2, 34, 61 cf. Donat. p. 61.* Eius aliqua particula ut sibi mitteretur, Augustus absens expeditione Cantabrica (a. 729) frustra ut videtur oravit *ib. p. 61; cf. Macr. sat.*

1, 24, 11. Postea (defuncto Marcello, i. e. post a. 731) Augusto et Octaviae recitavit libros secundum quartum sextum *Donat.* p. 62. A. 735 iter ingressus in Graeciam Asiamque, cum Athenis Augusto occurrisset, destinavit una cum eo redire, sed rediens decessit ex morbo Brundisii d. 21 Sept. *Donat.* p. 62, 63; cf. *Probus* p. 53; *Hieronymus ad a. Abr.* 1999. Quos heredes instituerit *Donat.* p. 63 cf. *Probus l. c.* Possedit prope centies sestertium ex liberalitatibus amicorum *Donat.* p. 57 (ab Augusto usque ad sestertium centies honestatus est *Probus* p. 53). Domum habuit Romae Esquiliis iuxta hortos Maecenatianos *Donat.* p. 57. Sepultus prope Neapolim *Donat.* p. 63, *Probus* p. 53, *Hieronymus l. c.*, *Plin. ep.* 3, 7, 8. Dignitate eques Romanus *vit. Bernensis*. Cf. *Ribbeckii de vita et scriptis P. Vergilii Maronis narratio* (in editione *Vergilii minore*, Lips. 1889).

280 A. VERGILIUS MAXIMVS (tria nomina extant *III S.* 6919, An.... Maximus traditur 12196), legatus Cappadociae sub Gallo et Volusiano *miliarii Cappadocici III S.* 6919. 12196.

281 Vergilius Romanus, scriptor mimiamborum et comoediarum, quem recitantem audivit Plinius *Plin. ep.* 6, 21.

282 (Vergilius) Silo, frater Maronis, in pueritia defunctus *Donatus vit. Verg.* (*Suet. ed. Reifferscheid* p. 58).

— Verginius Capito v. Cn. Vergilius Capito.

283 Verginius Flavus (sic *vit. Persii*, *Suet.*, Verginius.... *Tac.*, Flavus Verginius *Quint.* 11, 3, 126, Flavus *Quint.* 7, 4, 40, praeterea Verginius), rhetor ('studia iuvenum eloquentia fovebat' *Tac. a.* 15, 71); de eo egerat Suetonius *de rhet.*, teste indice (*Suet. ed. Reifferscheid* p. 99). Apud eum studuit Persius Romae ab anno aetatis suae XII ad XVI (p. Chr. 46—50) *vita Persii de commentario Probi sublata* (ap. *Reifferscheid Suet.* p. 73). Scripsit de arte rhetorica *Quint.* 3, 1, 21, in usum scholae tantum *ib.* 7, 4, 40; cf. *ib.* 3, 6, 45. 4, 1, 23. 7, 4, 24. Dictum eius in quendam suum antisophisten *ib.* 11, 3, 126. — A. 65, detecta coniuratione Pisoniana, in exilium pulsus *Tac. a.* 15, 71.

284 L. VERGINIVS RVFVS. *T. rep. in regione dicta Brianza inter Mediolanium et lacum Larium V* 5702. L. Verginius Rufus *V* 5702, item in *mentionibus consulatus primi VI* 397 (L. Verginius *Notizie* 1891 p. 265) et alterius act. *Arv. a.* 69, praeterea Verginius vel Verginius Rufus vel Rufus.

Oriundus ex municipio finitimo Comensi *Plin. ep.* 2, 1, 8 (fortasse Mediolanio, cum t. supra laudatus, positus a servo eius, rcp. sit pari fere intervallo inter Mediolanium et Comum; et reperiuntur Mediolanii complures L. Verginii, *V* 5899. 6120; cf. praeterea *V* 6118). Equestri familia *Tac. h.* 1, 52. Natus a. p. Chr. 14/5 (quippe mortuus a. 97 tres et octoginta annos natus) *Plin. ep.* 2, 1, 4. Consul ord. a. 63 cum C. Memmio Regulo *fasti*. Legatus Germaniae (superioris) *Plut. Galb.* 6, *Dio* 63, 24 (superioris provinciae legatum eum fuisse et ex

aliis rebus colligitur, et inde quod successor eius Hordeonius Flaccus superiorem provinciam rexit). Cum Vindex a Nerone deficeret, contra eum cum exercitu (universo Germaniae superioris Tac. h. 1, 53, cum auxiliis Belgarum ib. 4, 17) profectus, nihilo minus tractat cum eo, atque etiam secreto colloquitur Dio 63, 24; sed ipso invito exercitus eius Vindicis copias caedit Plut. Galb. 6, Dio l. c.; cf. Tac. h. 4, 69; Plut. Galb. 10. 18. Deinde cum Vindex mortem sibi conscivisset Plut. Galb. 6, Dio l. c., imperium oblatum sibi a militibus Dio 63, 25 cf. Tac. h. 1, 8, Plut. l. c. (etiam Illyricae legiones eum legationibus adiere Tac. h. 1, 9), abnuit Dio l. c.; cf. Tac. h. 2, 68 (dubitaverat tamen an reciperet Tac. h. 1, 8. 52). Circa haec tempora a servo eius pro salute et victoria eius positus t. supra laudatus. Pedanius Costa eum (ad res novas) extimulat Tac. h. 2, 71. Monitus a Galba Plut. l. c., senatui populoque Romano se permittit Dio 63, 25, senatui electionem imperatoris servat Plut. Galb. 10 (a Nerone defecit Dio 63, 27; Galbae se adiunxit Zonar. 11, 14). 'Imperium adseruit non sibi sed patriae' ipse in inscriptione quam monumento destinaverat, ap. Plin. ep. 6, 10, 4. 9, 19, 1; Dio 68, 2. Morte Neronis nuntiata iterum ei oblatum imperium Plut. Galb. 10 cf. Dio 64, 4. Tandem praeseunte Fabio Valente exercitum in verba Galbae adegit Plut. Galb. 10 cf. Tac. h. 1, 53. Revocatus a Galba specie amicitiae Tac. h. 1, 8; successor ei missus Hordeonius Flaccus Plut. Galb. 10. 18. In nullo insigni honore apud Galbam Plut. Galb. 10. 22, Dio 64, 4 exc. Val. A Fabio Valente infamatur apud Galbam Tac. h. 3, 62 cf. 1, 52 (reus Tac. h. 1, 8). Galbae suspiciones evasit Plin. ep. 2, 1, 2. Otho consulem eum designat Tac. h. 1, 77, Plut. Oth. 1. Consul II suff. a. 69 ex kal. Martiis cum L. Pompeio Vopisco act. Arv., cf. Tac. l. c.; III S. 7006–7008. Othonem comitatur ad bellum Tac. h. 2, 49. Post pugnam Bedriacensem milites exitium ei minitantur ib., mortuo Othone ut imperium reciperet eum orant ib. 2, 51, Plut. Oth. 18; cum a Vitellio ad epulas adhiberetur Ticini, milites irrumpentes mortem eius postulaverunt, aegreque cohibiti Tac. h. 2, 68. 'Caesares quibus suspectus atque etiam invisus virtutibus fuerat evasit' Plin. ep. 2, 1, 3. — Tutor Plinii ac fautor ib. 2, 1, 8; ad eius honores ex secessibus accucurrit, cum iam pridem eiusmodi officiis renuntiasset ib. — Nerva collegam in consulatu eum sibi destinavit Dio 68, 2. Consul III ord. a. 97 cum Nerva III fasti. In consulatu gratias acturus principi cecidit et coxa fracta incidit in valetudinem Plin. ep. 2, 1, 5, non ita brevem, ex qua defunctus est ib. 2, 1, 4 (ante Nervam defunctum mense Ian. a. 98, ut post dubitationes Asbachii stabilivit Klebs mus. Rhen. 44, 275, ante finem igitur anni 97, quia cum ipso mense Ian. anni 98 pugnat laudatio Cornelii Taciti consulis, cf. infra), annos natus tres et octoginta 2, 1, 4; 'triginta annis gloriae suae supervixit' ib. 2, 1, 1. In ultima valetudine a quinqueviratu sumptuum publicorum minuendorum

per Plinium se excusavit *ib.* 2, 1, 9. Publico funere elatus *ib.* 2, 1, 1 laudatusque a Cornelio Tacito consule *ib.* 2, 1, 6. Filios nullos reliquit *Plin. ep.* 2, 1, 9. — Monumentum eius in villa quae eius fuerat Alsienti, cum inscripto epigrammate ipsius *Plin. ep.* 6, 10. 9, 19; *Dio* 68, 2. — Carmina fecit *Plin. ep.* 5, 3, 5. — Memoratur *Iuvenal.* 8, 221.

- Celer Verianus.
- T. Sextius Verianus.
- CAECILIA VERISSIMA.
- M. Atilius Vernus.

285 VERRES consul (suff.) temporibus Hadriani (cum A. Larcio Macedone ut videtur) *frustulum actorum fratrum Arvalium semel descriptum VI 2081g, ab Henzeno probaliter coniunctum cum aliis fragmentis VI 2081 quae sine idonea causa anno 122 tribuit (cf. supra sub A. Larcio Macedone).* — *Vix huc pertinet Verr.... VI 16736.*

286 Verritus, dux Frisiorum, una cum Malorige Romam profectus, ad agros quosdam impetrandos, a Nerone civitate donatur *Tac. a.* 13, 54 (*cf. supra sub Malorige*).

- M. Ulpius Verna.

287 M. Verrius Flaccus (*praenomen exhibent codices Suetoniani in indice libelli de grammaticis, item Hieronymus ad a. 2024; praeterea Verrius Flaccus vel Verrius*), grammaticus, de quo egit Suetonius *de gramm. c. 17* (insignis habetur *Hieronymus ad a. 2024 = u. c. 761*). Libertinus *Suet.* (*diversus igitur M. Verrius Flaccus M. f., tribu Fal., sepultus in agro Neapolitano X 3086* cf. 3734*). Docendi maxime genere inclaruit *Suet. l. c.* Aemulus eius L. Crassicius *Suet. de gramm. c. 18*. Ab Augusto nepotibus eius (*natis a. 734. 737*) praeceptor electus transiit in Palatium cum tota schola, verum ut ne quem amplius posthac discipulum reciperet *Suet. c. 17*. Centena sestertia annua accepit (ab Augusto) *ib.* Decessit aetatis exactae sub Tiberio *ib.* Fastos a se ordinatos Praeneste marmoreo parieti incisos publicavit *ib.* (*videtur id fecisse ante annum 763, certe vivo Augusto, sed addidisse quaedam sub Tiberio, cf. CIL. I ed. 2 p. 206, 11*). Praeneste fortasse ideo elegit, quod senior in secessu Praenestino degere solebat; Praeneste oriundum fuisse coniecit *Hirschfeld Herm.* 9, 105. Fastorum horum reliquias *vid. CIL. I ed. 2 p. 231*. Eodem loco statua ei posita *Suet. l. c.* Scripsit multa, in his libros de verborum significatione, quos in epitomen redegit *Pompeius Festus. De reliquorum Verrii librorum reliquiis egit O. Mueller praef. ad Festum p. XIII seq.* Libris eius de orthographia rescripsit Scribonius Aphrodisius, non sine insectatione studiorum morumque eius *Suet. c. 19*.

- ASINIVS POLLIO VERRVCOSVS.

288 L. VERVLANVS SEVERVS (*tria nomina VI 10055, Verulanus Severus Tac. a.* 15, 3, Verulanus *ib.* 14, 26), legatus legionis in Armenia sub Corbulone a. 60. 62 *Tac. a.* 14, 26. 15, 3. Consul suff. mense Aug.

- a. inc. (*sed ante a. 69, quo collega eius iam fuit consularis*) cum Appio Annio Gallo VI 10055.
- 289 Verulana Gratilla (Gratilla *Plin. ep. 5, 1, 8*, Gratilla vel Gratillia *ib. 3, 11, 3*; Verulana Gratilia *codex Taciti*) insignis femina, a. 69 una cum Flavianis obsidium subiit in Capitolio, nullos propinquos secuta *Tac. h. 3, 69*. Relegata sub Domitiano *Plin. ep. 3, 11, 3 cf. 5, 1, 8*, una ut videtur cum (Iunio Aruleno) Rustico *ib. 5, 1, 8*. Fortasse uxor Rustici, *cf. supra sub Iunio Aruleno Rustico*.
- 290 ISIVS VERVS P. f., (tribu) Fa[l.] (vel Fa[b.]; *vix alterum cognomen*), trib. mil. leg. XI[II] (vel XI[III] Geminae, [qu]aestor *t. musei Neapolitani X 1708*).
- 291 S VERVS M. f., tribu Gal. adest scribendo senatus consulto de Cyzicenis sub Antonino Pio *Eph. ep. 3 p. 156 = III S. 7060*. Videtur fuisse ex M. Aurelii Caesaris (M. Annii Veri) gente, *cf. Mommsen ad t.*
- 292 . . . S VERVS, ex centurione senator factus; legatus legionis tertiae Gallicae in Syria anno 219 imperium affectans occiditur *Dio 79, 7*.
- 293 Verus, conductor praedii alicuius, ad quem Plinius dedit *ep. 6, 3*.
- T. Abudius Verus.
 - L. ALE(IVS?) V[E]R(VS).
 - ANNIVS VERVS.
 - M. ANNIVS VERVS.
 - Sex. Annius Verus.
 - Atilius Verus.
 - Aurelius Verus.
 - IMP. CAESAR L. AVRELIVS VERVS AVG. = L. CEIONIVS COMMODVS.
 - Cloatius Verus.
 - Cocceius Verus.
 - DVCENIVS VERVS.
 - C. IAVOLENVS CALVINVS GEMINIVS CAPITO CORNELIVS POLLIO SQUILLA Q. VVLCACIVS SCVPPIDIVS VERVS.
 - IVL(IVS) VERVS.
 - CN. IVLIVS VERVS.
 - IMP. CAES. C. IVLIVS VERVS MAXIMIVS AVG.
 - C. IVLIVS VERVS MAXIMVS CAESAR.
 - L. Iunius Septimius Verus Hermogenes.
 - MARC(IVS) VERACILIVS VERVS.
 - P. MARTIVS VERVS.
 - M. Messius Rusticus Aemilius Verus Aelius Romulus Priscianus *cet.*
 - L. MINICIVS NATALIS QVADRONIVS VERVS.
 - C. MOCCONIVS VERVS.
 - L. PETRONIVS VERVS.
 - A. PONTIVS VERVS.
 - L. PONTIVS VERVS.

- C. PONTIVS [VL]PIVS VERVS ... NIANVS VIC[TO]R.
- M. Porcius Verus.
- C. PRAECELLIVS AVGVRIVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANVS VIBIVS VERVS CASSIANVS.
- Sextius Verus.
- SVFENA(S) VERVS.
- VALERIVS VERVS.
- M. VINDIVS VERVS.
- 294 Vesularius Flaccus (Vesularius Atticus 6, 10 *errore calami*), eques Romanus, ex intimis amicis Tiberii, comes eius Rhodi et Capreis, a. 16 internuntius insidiarum Libonis; nihilo minus a. 32 iussu Tiberii ad mortem actus *Tac. a. 2, 28. 6, 10.*
- 295 C. Vesedius Rufinus, signo Nebul(i)us(?), vir perfectissimus, 'advocatus fisci summae rei, iudicio sacro promotus' *tituli Beneventani IX 1682. 1683. Fortasse saec. p. Chr. IV demum vixit.*
- T. Cornasidius Vesennius Clemens.
- 296 M. Veserius Iucundianus, M. fil., tribu Pal., procurator alimentorum viae Flaminiae *t. Campanus X 3865.*
- 297 C. VESNIVS VINDEX C. f., tribu Stel.; Urvino (Mataurensi) oriundus, ibique aedilis et pontifex; quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis nonae Augustae, quae legio eo militante, 'cum liberata esset Nova(?) obsidione', Pia Fidelis Constans Commoda cognominata est; quaestor designatus sub Commodus *t. Urvinas (semel ut videtur descriptus) XI 6053.*
- (FLAVIVS) VESPASIANVS.
- T. FLAVIVS VESPASIANVS = IMP. CAESAR VESPASIANVS AVGVSTVS.
- T. FLAVIVS VESPASIANVS = IMP. T. VESPASIANVS AVGVSTVS.
- 298 VESPASIVS, filius eius qui sequitur, avunculus imperatoris Vespasiani, senator praetoriae dignitatis *Suet. Vesp. 1.*
- 299 Vespasius Pollio, origine Nursinus; tribunus militum ter, praefectus castrorum; pater eius quae sequitur, socer Flavii Sabini, avus maternus Flavii Vespasiani *Suet. Vesp. 1.*
- 300 Vespasia Polla, filia eius qui praecedit, uxor Flavii Sabini, cui peperit puellam quae non perennavit, Flavium Sabinum, item (a. p. Chr. 5) Flavium Vespasianum *Suet. Vesp. 1. 5.* Vespasianum quamvis renitentem ad honores capessendos compulit *ib. c. 2.* — *Haec, ut coniecit Bormann arch. ep. Mitth. aus Oestr. 15, 1892 p. 35,* Polla, a qua C. Caesari Augusto (a. 37—41) positus *t. Spoletii rep. XI 4778 (inter Nursiam et Spoletium extare Vespasiorum monumenta complura refert Sueton. Vesp. 1).*
- Q. LVCRETIVS VESPILLO.
- 301 L. VESPRONIVS CANDIDVS. *T. Lambaesianus VIII 2752 (1); Apulensis III 1092 (2).* L. Vespron[ius] Can[didus] *t. 1,* Vespronius [Can]didus *t. 2,* Vespronius Candidus *scriptores.* (Tribu) [Saba]tina, (domo)

- [Man]tua *t. 1* (supplementa Wilmannsi, sed non certa; nota tituli fracti unum tantum apographum extare). Co[s. desig., leg. Aug. pro pr. leg. III Aug.] *t. 1* (supplevit Wilmanns). Consularis vit. *Did. Iul. 5, 6*. Co(n)s(ularis) Daciarum sub Commodus, inter annos 183 et 185 *t. 2* (tempus definivit Borghesius *opp. 8 p. 475*, inde quod Commodus Pius appellatur, non appellatur Felix). Proconsul Africae *Tertull. ad Scap. 4* (proconsulem fuisse sub finem imperii Commodiani statuerunt Tissot *fastes p. 127* et J. Schmidt *mus. Rhen. 46, 1891 p. 94*, nam sub Severo vix fieri potuisse ut ei provincia permitteretur quippe adversario imperatoris, cf. quae sequuntur). Militibus invisus ob durum et sordidum imperium vit. *Did. Iul. l. c.*; cf. *Dio 78, 17 exc. Val. A. 193* inter legatos missos a senatu ad milites, qui suaderent, ut Severus repudiaretur vit. *Did. Iul. l. c.* A militibus paene occisus *Dio l. c.*
- 302 Vestalis, Donni, regis Alpini, filius vel nepos vel certe ex eius stirpe ('progenies alti fortissima Do[n]ni *Ovid. v. 29*, 'Alpinis iuvenis regibus orte' *ib. v. 6*), primus pilus *Ovid. ex P. 4, 7, 15. 49*, fortiter pugnabat, duce Vitellio, contra barbaros, qui Aegison oppidum (non longe ab ostiis Danuvii situm) ceperant et diruperant *ib. v. 21–54* (cf. *ex P. 1, 8, 15*), vulneratus quoque in ea pugna *ib. v. 39* cf. *v. 13*. Postea missus in oram Ponti ('Euxinas ad undas'), ut iura redderet *ib. v. 1. 2*. Tunc ad eum dedit Ovidius *ex P. 4, 7*.
- C. CLODIVS VESTALIS.
- Fabius Vestalis.
- 303 *Vestilius: fortasse ab hoc appellatae aedes Vestiliana in monte Caelio (vit. *Comm., Notit.*), in quibus occisus est Commodus: aedes Vectiliana vit. *Comm. 16*, vit. *Pert. 5*, domus Victiliana *chronographus anni 354 ap. Momms. chron. min. I p. 147*, Victiliana *Notit. urb. reg. II*, domus Vestiliani *Hieronimus chron. ad a. 2208*, unde *Oros. 7, 16, 4*, palatium Bestiliani refertur ex *Eusebii versione Armeniaca*; οἰκία Βεσπιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ, sc. Commodi, καὶ Ἀτταλιανῆς τῆς ὑπατίστρις *chron. Paschal. p. 492 ed. Bonn.*
- SEX. VESTILIVS v. Sex. Vistilius.
- ATTIA CERVIDIA VESTINA.
- Iulia Vestina.
- 304 Vestinus, nobili origine ('par magnis Vestinus avis') *Statius silv. 4, 6, 95*, de cuius morte immatura *Martial. 4, 73* cf. *Stat. 4, 6, 94*. Moribundus opes inter amicos distribuit *Martial. l. c.* Memoriam eius coluit Novius Vindex *Stat. l. c.* Cf. *Friedländer Sitteng. III*, 458*.
- 305 Vestinus, auctor Plinii in libris hist. nat. XXI. XXII, quibus egit de floribus et herbis *Plin. h. n. 1, 21* cf. *22*.
- L. Iulius Vestinus.
- M. [IVLIVS] VESTINVS ATTICVS.
- M. IVN[IVS](?) VESTINVS MALLO ROMANVS.
- T. SEXTIVS ... M. VIBIVS *OVE..... SECVNDVS VESTINVS.

- 306 Vestorius, Puteolanus, a quo caeruleum (pigmenti quoddam genus) appellatum Vestorianum *Vitruv.* 7, 11, 1; *Plin. n. h.* 33, 162. Parentela sine dubio coniunctus cum Vestorio Puteolano familiari Attici et Ciceronis (*Cic. ad fam.* 6, 11, 2, *ad Att.* 19, 50, 2), nisi est is ipse.
- 307 (VESTRICIVS) COTTIVS Vestricii Spurinnae et Cottiae filius, adulescens optimae indolis, defunctus cum pater abesset, statua publice honoratus *Plin. ep.* 2, 7, 3 seq. Plinius laudationem eius composuit *ib.* 3, 10.
- 308 VESTRICIVS SPVRINNA. Natus circa a. 24, siquidem LXXVII annos natus, cum Plinius scriberet *ep.* 3, 2, 10, quae epistula vix multo ante vel post a. 101 scripta est, quo anno complures aliae eiusdem libri. A. 69 iussu Othonis una cum Annio Gallo urbanas copias educit contra Vitellianos *Tac. h.* 2, 11 cf. *Plut. Oth.* 5. Cum tribus cohortibus praetoriis paucisque aliis militibus Placentiam fortiter defendit *Tac. h.* 2, 18 seq. 23, *Plut. Oth.* 6, 7. Ab Othone revocatus *Tac. h.* 2, 36. — (Consul suff. a. inc.). 'Quoad honestum fuit (i. e. antequam Domitianus ad peius vergeret), obiit officia, gessit magistratus, provincias rexit' *Plin. ep.* 3, 1, 12. Legatus Germaniae inferioris ut videtur, Bructerum regem vi et armis induxit in regnum *Plin. ep.* 2, 7, 2 (eandem rem significari a Tacito *Germ.* 33 putat Mommsen *Herm.* 3, 39, qui *ib.* p. 40 statuit Spurinnae legationem Germaniae obtigisse anno 97, quo anno triumphalis statua ei decreta esse videtur, cf. *infra*; sed homini tres et septuaginta annos nato provinciam bellicosissimam creditam esse non est probabile). Romae degit exeunte anno 96 vel ineunte 97 *Plin. ep.* 1, 5, 8. 9. Non multo post ut videtur Roma absens (rei publicae causa sine dubio; potest fuisse inter legatos qui a. 97 Traiano in Germaniam nuntium adoptionis attulerunt) Cottium filium (eum qui praecedit) amisit, cui in solacium patris (a senatu) honor statuæ habitus *Plin. ep.* 2, 7, 3. Ipsi ob res (olim, cf. *supra*) in Germania gestas triumphalis statua decreta, auctore principe (Nerva vel Traiano, inter annos 97 et 100) *Plin. ep.* 2, 7, 1 (non raro praemia huius generis post mutationem demum temporum tributa). Anno 97 statuam decretam esse Spurinnae putat Mommsen *Herm.* l. c., qui praeterea coniecit l. c. p. 40 not. 2 eum paullo post iterum consulem factum esse, anno 100 tertio consulem, scilicet hunc esse alterum ex duobus illis viris, quos, altero consulatu sub Nerva functos, Traianus tertio consules fecit suique tertii consulatus (a. 100) collegas, ut testatur Plinius *paneg.* 60. 61 (oblocuti sunt Asbach *mus. Rhen.* 36, 43, Klebs *ib.* 44, 274 not. 1). — Uxor Cottia *Plin. ep.* 3, 10 *praescr.* cf. 3, 1, 5. Filius Cottius (is qui praecedit). — Amicus Plinii: per eum Aquilius Regulus cum Plinio voluit reconciliari *Plin. ep.* 1, 5, 8. 9. Eum, in secessu ut videtur degentem, annos natum septuaginta septem, invisit Plinius *Plin. ep.* 3, 1 cf. 3, 10, 1. Quomodo senectutem toleraverit 3, 1, 4 seq. Ei mittit Plinius quae de

Cottio filio eius composuerat 3, 10. Ei scribit Plinius de recitatione Calpurnii Pisonis *ib.* 5, 17. Contubernalis et fortasse adfinis eius Pompeius Falco *Plin. ep.* 4, 27, 5. Carmina lyrica utraque lingua composuit *ib.* 3, 1, 7. (*Vestricii, sive ut in codice fuisse perhibebatur Vesprucii Spurinnae versus de contemptu saeculi, quos Barthius primus edidit, nuper Baehrens Poet. Lat. min. V p. 408 seq., novicii esse videntur, cf. Teuffel Lit. 323, 5).*

— C. FABIVS FABIANVS VETILIVS LVCILIANVS.

309 Vetina Italicensis (It. *cognomen potius quam originis designatio*), cui divi fratres scripserunt *Callistratus libro quinto de cognitionibus, Dig. 48, 19, 27 pr. Incertum quis fuerit.*

310 VETINA MAMERTINVS quindecimvir sacris faciundis a. 204 *act. lud. saec. (Eph. ep. 8 p. 283. 290. 291 cf. 294).*

311 L. VETINA PRISCVS, legatus (proconsulis Asiae puto) *t. Ephesius III 430. Comes eius: L. Cavius Vescennianus, tribu Sab. (Volaterris puto oriundus, unde fortasse et ipse erat) ib. Maritus Didiae Quintinae t. Volaterranus XI 1773.*

312 Vetrasinus quidam, famae detestandae, honorem petiturus sub M. Aurelio; eius audacter dictum patienter Marcus tulit *vit. Marci 12, 3.*

313 C. VETTENNIVS SEVERVS (Vettenni-*scribitur etiam VI 626. XIV 3045*), consul suff. una cum C. Minicio Fundano a. 107 *dipl. mil. (III p. 867), mense Iun. dipl. mil., item mense Aug. VI 630; fasti feriarum Latinarum (CIL. I ed. 2 p. 59). Hic (ut coniecit Mommsen Herm. 3 p. 50) videtur Severus, ad quem consulem designatum scripsit Plinius ep. 6, 27 nec diversus fortasse Severus, ad quem ep. 9, 22 (cf. supra S 451).*

314 Vettenia Sabinilla virgo Vestalis, P. Aelii Dionysii perfectissimi viri, rationalis, filia *VI 1587. Fortasse Diocletiani demum temporibus vixit.*

315 Vettidius (*eo ducunt codices, qui variant inter Vectid-, Victid-, Vetid-, Ventid-; in uno ex antiquissimis et optimis Vettidis est pro Vettidi; nomen sic scriptum reperitur in t. agri Sabini IX 4351, item VI 28649. 28650*), dives Curibus, sed avarus *Pers. sat. 4, 25.*

316 Q. VETTIDIVS BASSVS, procurator Thraciae a. 88 *t. Perinthius, quem servavit Cyriacus (cod. Vat. 5250, item cod. Ashburnh.), edid. Borghesi opp. 3. 274 et Dumont inscr. de la Thrace n. 72^a cf. Mommsen eph. ep. 3 p. 326 n. 8.*

317 VETTILLA uxor L. Neratii Marcelli *t. Saepinas IX 2456.*

— DOMITIA VETTILLA.

318 Vettius, rhetor *Iuvenal. 7, 150.*

319 Vettius, homo impius, in quem dictum Augusti *Macrob. sat. 2, 4, 10.*

320 Vettius Aper (*pro uetti- traditur uecti-*), tribunus (cohortis praetoriae) *n. 193 vid. Did. Jul. 2, 4.*

321 C. VETTIVS AQVILINVS clarissimus vir, patronus ordinis sacerdotum domus Augustae (temporibus Commodi) *VI 2010.*

322 C. VETTIVS ATTICVS SABINIANVS consul ord. a. p. Chr. 242 cum C. Asinio Praetextato *fasti* (C. Vettius Atticus VI 2133. IX 3429, Εὐέτιος — scr. Οὐέτιος — Ἀταχός t. *Amorginus Bull. de corr. hell.* 1891 p. 587, Atticus plerumque; Sabinianus VIII 5509, sed idem sine dubio intellegitur, cum alius Praetextatus consul ordinarius non sit notus, cf. *Borghesi opp.* 8, 565). Idem, ut coniecit Wilmanns, C. Vettius Gratus Atticus Sabinianus clarissimus puer VIII 823 (*infra* n. 329). Cf. praeterea stemma adiectum ad n. 328.

323 M.(?) VETTIVS BOLANVS (Vettius Bolanus Tac., Vectius Bolanus traditur ap. *Stat. silv.* in inscriptione carminis 5, 2, Bolanus *Stat.* 5, 2, 37 seq., nummi; praenomen ex t. urbano VI 65 et ex tessera gladiatoria, sed incertum num ad hunc pertinentibus, cf. *infra*).

Legatus legionis in Armenia sub Corbulone a. 62 Tac. a. 15, 3 cf. *Stat. silv.* 5, 2, 32 seq. 141. Consul *Stat.* v. 167 (suffectus, certe ante a. 69). Fortasse hic M. Vettius consul cum M. Ar.... mense Dec. a. inc. tessera gladiatoria *CIL.* I 776 (fortasse iidem consules fuerunt in actis Arvalibus VI 2044, 2 v. 20, ubi M. Arruntii nomen tantum extat, qui actorum locus videtur spectare ad a. 66, ut consul fuerit anno 66; sine idonea causa anno 67 consulatum eius tribuerat Waddington *fastes* n. 97). A. 69 a Vitellio missus legatus pro pr. in Britanniam, successor Trebellii Maximi Tac. h. 2, 64. 97, Agr. 8. 16; *Stat.* l. c. v. 54 seq. Militibus carus, sed imbellis adversus hostem Tac. Agr. l. c. Successit ei Petillius Cerialis Tac. l. c. (a. 71 ut videtur cf. *Ioseph. bell.* 7, 4, 2; *Hübner mus. Rhen.* 12 p. 50. 52). Proconsul Asiae *Statius* v. 57, nummi *Smyrnaeorum* ap. *Mionnet* III 223 seq. n. 1248. 1249. 1253 seq., suppl. VI 334, 1658. 336, 1668. 1669, *Brit. Mus. cat. Ionia* p. 272, 294–300, alibi, imperante Vespasiano nummi (nummi ap. *Mionnet* suppl. VI 336, 1666. 337, 1674 sine dubio male lecti sunt, cf. *Waddington fastes* l. c.). Patricius ut videtur (a Vespasiano fortasse inter patricios adlectus), certe filius eius Crispinus patricius *Stat.* l. c. v. 28. Decessit, filios duos parvulos relinquens *Stat.* l. c. v. 64 seq. — Huius ut videtur Vettii Bolani dies natalis ni fallor (ἡμέρα ἐορτασμός) ut quotannis celebraretur Vettius Philo aliquis decurionibus Deuriopi in Macedonia summam reliquit a. 95 vel 96 t. *prope Monastir rep., Hellen. philol. syll.* 5, 1870 *Const.* p. 2. Aut hic aut is qui sequitur M. Vettius Bolanus, dominus insulae Transiberinae, cuius iussu sacrarium Bonae deae reffectum VI 65. 67; M. Vettius Bolanus signaculum aereum *Matriti adservatum* II S. 6259, 19.

324 M. VETTIVS BOLANVS consul ord. a. 111 cum C. Calpurnio Pisone *fasti* (tria nomina VI 222. XII 1840; *Iulianus fasti Hydat.*). Videtur filius eius qui praecedit, frater eius qui sequitur quem memorat *Stat. silv.* 5, 2, 65. 75. 126.

325 (VETTIVS) CRISPINVS Vettii Bolani (n. 323) filius: eius laudes com-

posuit *Statius silv.* 5, 2. Una cum fratre gemello ('aequaevo' v. 75) pupillus a patre relictus, antequam togam virilem sumeret v. 64-67. Mater venenum ei paravit; quod facinus ultus est Domitianus v. 77-97. Patricius v. 28. Poeticae studet v. 71 cf. v. 79. Adulescentulus amicum aliquem defendit v. 99 seq. Eum cum esset annos XVI natus v. 12, tribunum militum fecit Domitianus v. 174 cf. v. 127 seq. Amicus eius Optatus v. 152. (*Diversus videtur Crispinus consul ord. a. 113, quippe non Vettius sed C. Clodius Crispinus*).

326 L. Vettius Felix, amicus M. Acilii Prisci Egrilii Plariani *XI V* 155. 156.

— C. PRAECELLIVS AVGVRIVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANVS *cet.*

327 L. Vettius Florentinus, vir perfectissimus, 'ex praesidibus' *t. Arretinus XI* 1839. *Fortasse vixit post Diocletianum demum.*

328 VETTIVS GRATVS consul ord. a. 250 cum imp. Caesare C. Messio Quinto Traiano Decio Aug. II *fasti.* (Gratus plerumque; ... ttius Gratus *Bull. comun.* 1886 p. 370 = *VI* 31849, Δέλτιος, Deltius, Vicius, Vicius, Vitius, Vigetus Gratus *codices actorum S. Pionii, apud Lightfoot apostolic fathers part. II vol. 1 p. 697, unde Vettii nomen restituit Klein*). *Huius familiae consules ordinarios habuerunt etiam anni 221 et 242. Stemma potest fuisse hoc:*

C. Vettius Sabinianus s (n. 339)
legatus Pannoniae paullo post a. 180

C. Vettius Gratus Sabinianus (n. 331)
consul ord. a. 221

C. Vettius [Gratus] Atticus Sabinianus (n. 322) consul ord. a. 242 [C.] Vettius Gratus (n. 328) consul ord. a. 250.

329 C. VETTIVS GRATVS ATTICVS SABINIANVS clarissimus puer, filius C. Vetti G[rati Sa]biniani clarissimi viri, tribuni militum legionis VII Claudiaae, quaestoris candidati; nepos C. Vetti Sabiniani ... tis, clarissimae memoriae viri, proconsulis *t. Africanus VIII* 823 cf. *suppl.* 12346 = *Bull. du comité arch.* 1893 p. 208. *Fortasse, ut coniecit Wilmanns, C. Vettius Atticus Sabinianus consul a. 242, filius C. Vettii Grati Sabiniani consulis ord. a. 221; pari tamen iure possis conicere ipsum fuisse consulem a. 221.*

330 C. VETTIVS G[RATVS SA]BINIANVS clarissimus vir, tribunus militum legionis septimae Claudiaae, quaestor [kandida]tus; pater eius qui praecedit *t. Africanus VIII* 823. *Si is qui praecedit fuit consul ord. a. 242, hic videtur fuisse consul ord. a. 221, non diversus igitur ab eo qui sequitur.*

331 C. VETTIVS GRATVS SABINIANVS consul ord. a. 221. *T. urbanus (vel suburbanus), mutilus, VI* 1529 ad eum relatus u *Borghesio opp.* 3, 426. — .. Gratus Sabinianus *t. urbanus; in consulatu Γ. Β[ε]ττ. Ἰπ[ε]ρος Σαβ[ι]αν.* *Dio ind. l. 79 (recognovit Boissacrain cf. Mnemosyn. nov.*

ser. 13, 1885 p. 321, minus recte Valerii nomen in codice Vaticano Dionis invenire sibi visus est Borghesius opp. 3, 426); C. Vettius Gratus dipl. mil. anni 221, III S. p. 1967; Οὐέτ[τ]ιος Γράτος t. Laodicensis Lebas-Waddington 1839 expl. p. 437, Γρατος Σαβινανος Syncellus p. 400 ed. Bonn.; Gratus plerumque; Sabinianus VIII 7966, XIII 1732 = Boissieu inscript. de Lyon p. 64, fasti Theonis.

[Vioc]urus(?) (supplementum Borghesii non certum sed probabile, cf. Mommsen Staatsr. II^a p. 603 not. 4), sevir equitum Romanorum turmae III, [quaestor], praetor candidatus tutelarius, curator Flaminiae et alimentorum t. urbanus. [Consul or]dinarius ib., consul ordinarius a. 221 cum M. Flavio Vitellio Seleuco fasti.

332 M. Vettius Latro, procurator Mauretaniae Caesariensis anno 128 VIII 8369.

— L. VETTIVS IVVENIS v. L. Vitennius Iuvenis.

333 M. Vettius Marcellus (sic t. Teatinus, Vettius vel Vectius Marcellus codices Plinii), e primis equestris ordinis Plin. h. n., 17, 245, eques Romanus ib. 2, 199, procurator Augustorum t. Teate Marrucinatorum extans IX 3019; res Neronis procurabat Plin. 2, 199. Ostentum in praediis eius in agro Marrucino factum anno Neronis supremo (a. 68) Plin. 2, 199. 17, 245. Uxor: Helvidia Priscilla t. Teatinus.

334 M. VETTIVS NIGER proconsul Asiae sub Nerone (ante a. 63, quod reliqui temporis Neroniani proconsules noti sunt, cf. Waddington) nummi Apameae in Phrygia cusi, ap. Mionnet IV 195, 1. 232, 239 suppl. VII 511, 153; Waddington fastes n. 87. Fortasse hic M. Vettius consul cum M. Ar... mense Dec. a. inc. tessera gladiatoria CIL. I 776, sed cf. supra sub M. Vettio Bolano.

335 L. VETTIVS PAVLLVS consul suff. cum T. Iunio Montano a. 81 d. Mai. 1, Iun. 29 act. Arv.; VI 328. (Non huc pertinent Iuv. 7, 143; Martialis 8, 33. 10, 10).

336 Vettius Priscus (Bettius Priscus codices, Bittius Priscus editio Aldina, ex vetere codice sine dubio; ceterum alterum utrum verum esse puto), apud centumviros causam ut videtur acturus, a Calpurnio Fabato commendatur Plinio Plin. ep. 6, 12, 2.

337 *VETTIVS PROC(V)LVS consul cum Iulio Lupo t. falsus Ligorianus Grut. 1071, 4 = VI* 616. Cf. supra sub Q. Fulvio Gillone Bittio Proculo. Eiusdem nominis vir clarissimus aetate labente, X 6892.

338 Vettius Rufinus, tribunus cohortis sextae praetoriae, nescio quos agros terminavit in regione Asculana, anno 141 Scr. Gromatici ed. Lachmann p. 244. 252.

339 C. VETTIVS SABINIANVSS(?). (C. Vettii Saciniani ex t. Carnuntino excepit Mommsen, sed de tertia cognominis littera dubitans, C. Vetti Sabinian[i]tis lectum in t. Africano, ubi vix recte Schmidtius supplevit [pronepo]tis). Legatus Aug. pro pr. provinciae Pannoniae superioris t. Carnuntinus III 4426. (Fortasse ut coniecit

H. Müller, cf. supra sub Sabiniano, hic Sabinianus, qui [paullo post M. Aurelii mortem ut videtur] Dacorum extra provinciam Romanam degentium duodecim millia pacavit, sedes eis in provincia Dacia pollicitus Dio 72, 3 (exc. de leg.). Proconsul (Africae) t. Africanus VIII 823 cf. VIII S. 12346 = Bull. du comité arch. 1893 p. 208, clarissimae memoriae vir ib. (proconsulem fuisse anno 190/1 statuit Tissot fastes p. 128, sine causa). Pater C. Vettii Grati Sabiniani, avus C. Vettii Grati Attici Sabiniani ib. (Titulos Africanum et Carnuntinum ad eundem hominem pertinere, non certum, at probabile est.) — Diversus, neque huc pertinet C. Vettius Sabinianus praefectus cohortis secundae Cominagenorum III S. 7854 (= 1619).

340 VETTIVS SABINVS (Vectius Sabinus traditur 2, 1, Sabinus ib. 4, 4) 'ex familia Ulpiorum', Maximum et Balbinum Augustos creandos esse censuit a. 238 vit. Mar. et Balb. 2. Mox praefectus urbi factus ib. 4, 4. Fortasse hic (ut coniecit Mommsen eph. ep. 1 p. 136 not. 2) Sabinus consul iterum cum Venusto a. 240 fasti (cf. supra sub Sabino).

341 VETTIVS SCIPIO ORFITVS clarissimus vir, patronus sacerdotum domus Augustae (temporibus Commodi) VI 2010.

— L. Fulvius Rusticus Vet[tius] Secundus.

— M. FLAVIVS SABARRVS VET[TIVS] SEVERVS.

342 L. VETTIVS STATVRA L. f., tribu Stel. (origine scilicet Urbinas), [X]vir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis II Augustae, quaestor provinciae Narbonensis, tribunus plebis, praetor; quinquennialis et patronus municipii (Urbinatium) t. Urbinas XI 6054 semel descriptus saec. XV.

343 Vettius Valens (sic Seneca Plin. Tac., Valens Scrib. Larg., Cacl. Aur.), medicus clarus Plin. h. n. 29, 8, praeceptor Apuleii Celai et Scribonii Largi Scribonius Largus c. 94; novam instituit sectam Plin. h. n. 29, 8. (Nescio num hic Valens physicus libro III curatio-num qui citatur Cacl. Aurelian. acut. 3, 1). Etiam disertus Plin. l. c. Eques Romanus Seneca apoc. 13; Tac. a. 11, 35. Inter adulteros Messallinae Plin. h. n. 29, 8. 20; Tac. a. 11, 30. 35. Lascivia eius Tac. a. 11, 31. Detectis sceleribus Messallinae occisus a. 48 Tac. a. 11, 35; Seneca apoc. 13. Incertum qua parentela coniunctus cum Vettiis Valentibus Ariminensibus qui sequuntur, quorum unus (n. 345) eo tempore quo hic summa gratia apud coniugem Augusti floruit, meruit in praetorio et mox ad ducendos ordines promotus est. — Nullo modo cum his videtur coniunctus Vettius Valens Antiochenus, qui scripsit ἀνθολογιῶν libros argumenti astrologici qui extant sed inediti, quique floruit Hadriano et Antonino Pio imperantibus, de quo nuper egit E. Riess Nechepsonis et Petosiridis fragmenta magica (diss. Bonn. 1890) p. 15 seq.

344 M. VETTIVS VALENS M. f., tribu An. (Ariminensis); quaestor provinciae Macedoniae, *quaestor (aut reponendum aut inserendum trib.)

plebis, sevir equitum Romanorum, praetor, legatus provinciae Narbonensis, [iuridicus] provinciae Britanniae *t. Ariminensis semel descriptus XI 383.*

345 M. Vettius Valens, M. f., tribu Ani. (*Ariminensis sine dubio*), miles gregalis cohortis praetoriae, donis militaribus donatus bello Britannico (scilicet Claudium eo comitatus anno 43), per varios militares honores (*centuria cohortis secundae praetoriae quam rexit memoratur XI 6059*) eVectus usque ad tribunatus cohortis tertiae praetoriae et legionis quartaedecimae Geminae Martiae Victricis; a. 66 procurator Aug. provinciae Lusitaniae; patronus coloniae (Ariminensis) *t. Ariminensis semel descriptus XI 395. Patrem esse M. Vettii Valentis, qui summis honoribus Arimini functus est sub Traiano (XI 421), avum eius qui praecedit, coniecit Toninius (cf. ad XI l. c.).*

346 C. VETTIA GRATA clarissima puella, quae vixit paullo plus annis duobus *t. Amalfiae rep. X 648 p. 1005. Sine dubio ex gente Vettiorum Gratorum supra n. 328 seq.*

347 VETTONIANVS consul (suff. a. inc.) cum Corellio XIV 4276. Fortasse L. Funisulanus Vettonianus legatus Pannoniae anno 84, collega Corellius Rufus legatus Germaniae superioris a. 82.

348 [V]ETTO[N]IANVS (periit nomen quod praecedit; quod paullo ante superest . . . μπων Loewy p. 124 coniecit superesse ex Pomponii gentilicio, cogitans de Pomponio Mamiliano Antistiano Funisulano Vettoniano, cf. supra vol. I p. 84, II p. 326 n. 93, confirmavitque Heberdey qui excepit . . . ομπων . . .). — Legatus pro pr. prov. Lyciae et Pamphylicae, sub Hadriano (non post annum 129/130) epistula incisa mausoleo Opramoae Rhodiapolitani, Reisen in Lykien p. 83. 103 IV^b cf. Loewy ib. p. 124. 133; Heberdey Opramoas p. 13.

— L. FVNISVLANVS VETTONIANVS.

-- T.(?) . . . PONIVS MAMILIANVS RVFVS ANTISTIANVS FVNISVLANV[S] VETTONIANVS.

349 Vetulenus Aegialus (sic Plin., cognomen solum ponit Seneca), libertinus, temporibus Senecae ruris Liternini, quod olim Scipionis fuerat, possessor, diligentissimus agri cultor atque per eam rem famam adeptus Seneca ep. 86, 14. 21; Plin. h. n. 14, 49.

350 [V]ETVLENVS [A]PRONIANVS legatus legionis [II Adiutricis] *t. Aquincensis III S. 10395.*

351 SEX. VETTVLENVS CERIALIS. Sex. Vettulenus Cerialis X 4862, Κερσαίλιος Ούστλιανός traditur Ioseph. bell. 7, 6, 1, Σέξτος Κερσαίλιος ib. 6, 4, 3 itemque sic vel Σέχστος Κερσαίλιος ib. 3, 7, 34 bonorum codicum pars, cum alii non minus boni Σέχστος Καλουάριος habeant, Κερσαίλιος ib. 3, 7, 32. 4, 9, 9. 6, 2, 5. vit. 75. In t. Pontico (cf. infra) supersunt ex praenomine litterarum ΣΕΞ vestigia et cognomen. — Maritus Lusiae Paullinae, gener M. Vergilii Galli Lusii, equestribus militiis functi sub Augusto et Ti. Caesare X 4862. Bello Iudaico a. 67. 70

praefuit legioni quintae (Macedonicae) *Ioseph. bell. 3, 7, 32* (ἑπάρχος ὃν τοῦ πέμπτου τάγματος). 6, 4, 3 (τὸ πέμπτον ἄγων τάγμα); memoratur *ib. 3, 7, 34* (sed cf. *infra*). 4, 9, 9. 6, 2, 5 *vit. 75*. Videtur fuisse legatus legionis; χιλίαρχος 3, 7, 34 aut errore appellatur, cum id vocabulum pertineat ad eum qui paullo post memoratur Placidum — sic Mommsen *eph. ep. 4 p. 499* —, aut alius intellegitur, praesertim cum pars codicum (cf. *supra*) hoc loco aliud nomen habeat. Devictis Iudaeis tradit exercitum Lucilio Basso *Ioseph. bell. 7, 6, 1*. Fortasse hic (nomen perit) a T. Caesare triumphaturo donis militaribus duplicibus donatus *VIII S. 12596* (sed cf. *supra* sub M. Tittio Frugi). Legatus pro pr. imp. Vespasiani (provinciae Moesiae inferioris) t. *Heracleae Chersonesi rep.*, ap. *Latyshev inscr. Ponti Euxini I n. 197* (quem huius esse iam consentiunt *Latyshev l. c.* et *Mommsen III S. p. 1961* propter Sexti praenomen, cum antea *Mommsen Eph. ep. 4 p. 499* rettulisset ad eum qui sequitur). Potest pater esse eius qui sequitur, si sumimus eum tarde ad honores pervenisse.

352 C. VETTVLENVS CIVICA CERIALIS (sic *dipl. mil.*, *Civica Cerealis Suet.*, *Civica Tac.*). Consul suffectus puto paullo ante annum 77, scilicet paullo ante *Agricolam*, cf. *infra* de proconsulatu. Legatus pro pr. provinciae Moesiae (inferioris) a. 82 *dipl. mil.* (*III S. p. 1960*). (Titulum Ponticum, de quo cf. sub eo praecedat, non huius esse Cerialis ostendit praenomen. Attamen valde mirum est, duobus consanguineis provinciam cum exercitu tam brevi vel etiam nullo intervallo creditam esse). Proconsul Asiae *Tac. Agr. 42*, *Suet. Dom. 10*, paullo ante quam *Agricolae* de proconsulatu sortiendum erat *Tac. l. c.* (i. e. circa annum 88, cf. *Waddington fastes n. 104*). Occisus a Domitiano in ipso proconsulatu *Tac. l. c.*, *Suet. l. c.* Potest avus esse eius qui sequitur.

353 SEX. VETTVLENVS (vel VETVLENVS vel VETVLENIVS) CIVICA POMPEIANVS (Sex. Vettulenus Civica Pompeianus *XIV 2112*, Sex. Vetulenus Civica Pompeianus *VI 975*, [Se]xtus Vetu[lenus Civica P]ompeianus *III 720*, [S]ex. Vetul[e]nius Civi[ca] Pompeianus *XIV 2852*, Sex. Civica Pompeianus *VI 31144* = *Notizie 1886 p. 20*, Civica Pompeianus *VI 10242*, Civica *XV 1056*, Pompeianus *XV 1058*, *chronographus a. 354*, *fasti Hydat. cet.*). Consul ord. a. 136 cum L. Ceionio Commodus *fasti*.

354 VETTVLENVS QVADRATVS q(uaestor) t. *Siculus X 7245*. Uxor Pitvania C. f. *ib.*

355 T. VE[TT]VLENVS QVADRATVS (pro Vettulenus in codicibus est Veibulenus vel Velbulenus, sed Vettulenus vel Vetulenus adscriptum; praeterea Vettulen- firmatur nomine filiae), P. f., Qui., pr., procos. tr. pl. t. urbanus semel saec. *XV* descriptus, *VI 31773* = *Bull. comunale 1893 p. 184*. Vettulena Polla filia *ib.*

356 VETTVLENA POLLA (Vetul- alter ex duobus codicibus in quibus t. legitur), filia eius qui praecedat t. urbanus (cf. sub eo qui praecedat).

- 357 Vettulena Quadratilla, T. f. VI 28729. *Sine dubio ex stirpe eorum qui praecedunt.*
 — Funisulana Vettulla.
 — VETVRIVS VETVRIANVS.
- 358 Veturius (sic Tac., Ἰτούριος Plut., fortasse recte), optio speculatorum, unus eorum, per quos Otho a. 69 praetorianos contra Galbam incitavit Tac. h. 1, 25, Plut. Galb. 24.
- 359 Titus Veturius, eum Severus Alexander in prima pueritia magistrum habuit vit. Alex. 3, 2.
- 360 Q. Veturius Callistratus, vir egregius, suffragio Campiae Severinae virginis Vestalis maximae (circa annum 240) factus procurator rationum summarum privatarum bibliothecarum Augusti (de hoc officio cf. Mommsen ad t.) t. urbanus VI 2132.
- 361 Veturius Macrinus: ad eum a. 193 Septimius Severus dedit litteras, ut esset praefectus praetorio, inde ut videtur Didius Iulianus eum tertium praefectum praetorio fecit vit. Did. Iul. 7, 5.
- 362 VETVRIVS PACCIVS clarissimus vir (συνκλητικός), statua honoratus Epidauri Ἐπιδαυρίας ἀρχαιολ. 1883 p. 89 n. 27.
- 363 VET(VRIVS) PVBLIVS POTIVS clarissimus vir (expectaveris clarissimus puer), qui vixit paullo plus annis XIII t. sarcophagi, qui plebeiam indolem prae se fert et videtur esse christianus VI 1537 cf. add. p. 3142.
- 364 VETVRIVS VETVRIANVS. Tituli Lambaesiani VIII 2614 (1). 2634 (2). Vir clarissimus t. 1. 2. Legatus trium Augustorum (Valeriani Gallieni Valeriani) pro pr. provinciae Numidia (anno 253, ut colligitur ex v. 9, collata n. 2482) t. 2. Fortasse ab eodem positus t. Lambaesianus VIII S. 18245 (male descriptus). Cf. etiam supra n. 210.
 — ARRIANVS APER VETVRIVS [S]EVERVS.
 — *APPIA VETVRIA AIRVLA COECIVA SABINILLA.
- 364^a Veturia Astilia, femina ut videtur dives temporibus Severi: servi eius coll. leg. Mos. et Rom. 12, 7, 6.
- 365 VETVRIA GRATILLA THAIS clarissima femina IX 5415.
- 365^a (Veturia) Sabina: eius libertus L. Veturius Sabinae lib. Abascantus VI 28731. Videndum num fuerit femina nobilis.
- 366 Veturia Vera fistula plumbea, originis ut videtur urbanae, ap. Lancianum syll. aq. n. 519. Fortasse femina nobilis.
 — Antistius Vetus.
 — ANTISTIVS VETVS.
 — C. ANTISTIVS VETVS.
 — L. ANTISTIVS VETVS.
 — CAL. VET(VS?).
 — SEX. CARMINIVS VETVS.
 — Q. VEI ... V[E]TVS (v. supra n. 210).
 — Q. Porcius Vetustinus.

367 Vezinas, Dacus, post Decebalum primo apud suos loco, ab Iuliano Domitiani duce apud Tapas victus *Dio* 67, 10.

— Iulius Viator.

368 Vibennius Rufinus (*Vivenn-cod.*), praefectus alae, a. 69 praesidium agebat Atriae *Tac. h.* 3, 12.

369 *PP. ELLVS VIBIANVS (*nomen male exceptum*) [leg.] pr. pr. (*provinciae Cappadociae ut puto, nam ad eam videtur locus pertinuisse; post nomen traditur pr. pr. vine. ro. pont., ubi vere vocabulum Ponti subesse vix crediderim*) sub Maximino t. semel saec. XVI descriptus inter *Halym et Amasiam III* 308. Fortasse eiusdem legati nomen erasum *III S.* 6952.

370 Vibianus (*Vivianus paene constanter, Bibianus Dig.* 19, 5, *IT cod. Flor.*), auctor iuris *Collat. leg. Mos.* 12, 7, 8, *Dig.* 6, 4, 35, 9 et alibi (*fragmenta composuit Lenel palingen. iuris Rom. II* 1225 seq.).

— Ti. Cl(audius) Vibianus Tertullus.

— SEX. COCCEIVS VIBIANVS.

371 P. Vibidius Atticus, procurator vicesimae libertatis, sacrum fecit Minervae in agro Placentino *XI* 1308.

372 VIBIDIVS VIRRO (*Varro traditur, correxit Dittenberger eph. ep.* 1 p. 109), inter eos quos senatu movit aut sponte cedere passus est Tiberius a. p. Chr. 17 *Tac. a.* 2, 48. Fortasse idem qui sequitur.

373 Sex. Vibidius Virro (*tria nomina extant CIA. III* 603, cognomen tantum 875), statua honoratus ab Atheniensibus *CIA. III* 603. Pater virginis Vestalis (eius quae sequitur) *ib.* 875. — Ex eius gente vel etiam is ipse Sex. Virro (*gentilicium excidit in codice*), L. f., qui a. 745 pro tribu Sergia primus scivit *Frontin. aq.* 129.

374 Vibidia, Sex. Vibidii Virronis (*eius qui praecedit*) [filia] *CIAtt. III* 875 (*ubi cognomen patris tantum extat; praenomen patris firmat titulus liberti VI* 28768), virgo Vestalis *VI* 28768; *CIAtt.* 875, statua honorata ab Atheniensibus *CIAtt. l. c.*; a. 48 virgo Vestalis maxima *Tac. a.* 11, 32 cf. 34.

375 Vibilius, Hermundurorum rex; eo auctore non multo post a. 18 Catualda regno Sueborum pulsus *Tac. a.* 2, 63, item circa a. 50 Vannius *ib.* 12, 29.

375* Vibius Aiaccianus, dominus praediorum suburbanorum ut videtur tegulae *XV* 1503. 1504 (*quas temporibus Hadriani factas putat Dressel*).

376 IMP. CAES. C. VIBIVS AFINIVS GALLVS VELDVMIANVS VOLVSIVS AVG. Tituli ipsi positi: urbanus *VI* 1105, Comensis, ap. Dessau *inscr. sel.* 524, Spoletinus *XI* 4780, Picenus *IX* 5431, Noricus *III* 4741, Dalmaticus *III S.* 12729, Hispanus *II* 4787, Volubilitanus *Mauretaniae Bull. du Comité* 1891 p. 139 n. 5; praeterea multi ipsi et patri communes, vide sub patre.

Volusianus scriptores (*Βουλυστιανός Graeci nonnulli, cf. Müller fr. hist. Gr. IV* p. 598 fr. 150 not.), item nummi nonnulli ipsi et patri

communes (ap. *Eckhel* 7, 367, *Cohen* ed. 2 t. 5 p. 262 seq.), *praeterea tituli fastique in indicandis consulatibus* n. 252. 253; C. Vib. vel Vibius Volusianus nummi plerique; plene C. Vibius Afinius Gallus Veldumnianus Volusianus t. Comensis (cf. *supra*), t. Spoletinus, item paene plene t. urbanus, eademque nomina sed modo tempore truncata modo n. quadratario corrupta alibi passim (L. pro C. miliaris Sardus *Eph.* 8, 773, Gaius perscr. III S. 10624; Vivi- pro Vibimiliarii Dacicus III S. 8061, Cappadocici III S. 6919. 12196, Bibi- pro Vibimiliaris Sardus; Gallus om. VIII 10320, Afinius Gallus om. III S. 6919. 12196; Velduminian- pro Veldumnian- III S. 6919, Ve[l]ldominian- III S. 8061, Veldumian- II 4787, VIII 10148. 10252. 10422, *Eph.* ep. 7, 622, *Bull. du comité* 1891 p. 139, papyrus Aegyptiaca *Samml. Erzherz. Rainer* II. III 1887 p. 27, Valdumian- VIII 10323. 10423, Voldumian- VIII 10213. 10383, *Mél. d'arch.* 1894 p. 523, Voldummian- VIII 10320, Veldumin- III 4741, Veldumi- VIII 10249; Volussian- miliaris Africani permulti; L. ante Volusian- in miliario Dacico III S. 8061 minus recte legit Torma). — C. V. Af. Gal. Vend. (sic) Volusianus nummi non multi, in Oriente ut videtur cusi, ap. *Eckhel* 7, 368. 369, *Cohen* ed. 2 t. 5 p. 267 seq. n. 5. 52. 56. 61 cet., Γ. Ι. Ἀφ. Γαλ. Βελδ. Βολουσιαν. nummus Nicomediensis ap. *Mionnet* II 478, 368, Γ. Οδ. Ἀφ. Γάλλος Οὐε. Οὐολουσιανός nummus Anazarbi ap. *Mionnet* suppl. VII 79, 122, Γ. Οὐι. Ἀφε. Γαλ. Οὐολουσιανός vel Οὐολουσιανός nummi Tarsenses ap. *Mionnet* III 654, 602, *Imhoof Zeitschr. f. Num.* 3, 1876 p. 341, Γ. Ἀφ. Γαλ. Β. Βολουσιανός nummi Alexandrini ap. *Mionnet* VI 442, 3192 seq., *Feuardent coll. Demetrio* II p. 228, *Brit. Mus. Alexandr.* p. 275, Γ. Ἀφιν. Γαλ. Οὐενδ. (sic) Οὐολουσιανός nummi Antiocheni, ap. *Eckhel* 7, 369, *Mionnet* V 214, 513. suppl. VIII 139, 84. — Afinius Volusianus (Voluss- vel Volss-) reliquis omissis miliaris Africani *Bull. du comité* 1889 p. 267, *Mél. d'arch.* 1894 p. 416; C. Volusianus dicitur esse in miliario Britannico *Eph.* ep. 7, 1105; Vib. Asini. Volussia. nummi Coelensium Chersonesi Thracicae, ap. *Cohen* t. 5 p. 281 n. 148. 149; C. Vib. Afen. Volussianus nummi Antiochensium in Pisidia, ib. p. 282 n. 161. 163. — Trebonii vel Treboniani nomen Volusiano tribuunt nummi Neapolis Samariae ap. *Mionnet* V 511, 142. 143, suppl. VIII 353, 94–96 (sic: Γ. Οὐιβ. Τρεβ. vel Τρεβ. Οὐολουσιανός) et t. Dalmaticus III S. 12729 (sic: G. Vibius Traebon. Veldum. Volusianus).

Filius imp. Caesaris C. Vibii Treboniani Galli (uxorisque huius Afinae Geminae cf. XI 1927, a qua Afinii nomen, nepos ut videtur Vibii Veldumniani, n quo Veldumniani cognomen traxit) Victor *Caes.* 30, *epit.* 30, *Eutrop.* 9, 5, *Zosim.* 1, 24 (a nonnullis scriptoribus Gallum dici Volusianum tamquam unus esset, ab aliis distingui Volusianum a Gallo tamquam huius filium narrat *Zonar.* 12, 21) (filius Decii *Syncellus* p. 705. 715 errore). Caesar appellatus (a. 251) a patre

Zonar. 12, 21, a senatu *Vict. Caes.* 30. Caesar nummi ap. *Eckhel* 7, 367, *Cohen* ed. 2 t. 5 p. 269 seq. n. 31. 47. 73. 76. 98–100. 103. 111. 123. 141. A patre collega imperii adsumptus *Zosim.* 1, 24, cum patre imperator factus *Eutrop.* 9, 5 cf. *Vict. epit.* 30. Collega patris in imperio (imp. Caesar et Augustus) nummi, tituli. Consul ord. a. 252 cum patre II fasti. Tr. p. II, cos. t. Comensis, t. Volubilitanus, t. Hispani II 4787. 4859; nummus ap. *Eckhel* 7, 367, *Cohen* p. 265 n. 8. Consul II ord. a. 253 cum Maximo fasti. Trib. potest. III (cf. sub patre, infra p. 427), cos. II t. urbanus; nummi ap. *Eckhel* 7, 368, *Cohen* p. 275 n. 91–97 (tr. pot. cos. II II 4859). Occisus una cum patre *Victor Caes.* 31, *epit.* 31, *Eutrop.* 9, 5, *Zosim.* 1, 28, *Zonar.* 12, 21. — Nomen erasum XIV 42. — Divus Volusianus XI 4999.

377 M'. VIBIVS BALBINVS M'. f., tribu Vel.; tribunus militum, praefectus fabrum, praefectus equitum; quaestor, aedilis plebis, praetor aerarii, legatus divi Aug. et Ti. Caesaris Aug. (anno igitur p. Chr. 14), proconsul provinciae Narbonensis t. Treiae in Piceno rep. IX 5645.

377* Vibius Celer, procurator Augusti (Arabiae ut videtur), legato provinciae C. Allio Fusciano t. *Gerasenus* III 118 quem plene nuper demum legit *Domaszewskius* (cf. *CIL.* III suppl. add. postr.).

378 Vibius Cominianus Valerius Pius, maritus Domitiae Domitianae clarissimae feminae V 5228.

379 Q. VIBIVS CRISPVS. Tria nomina *CIAtt.* III 619, item in fistulis plumbeis (cf. infra); praeterea praenomen confirmatur titulo liberti IX 4881. Vibius Crispus *Plin. h. n.* *Tac. Quint. Suet. Dio* (de *Frontin.* cf. infra; Βίβιος Κρίσπος *Io. Ant., Suidas*), Crispus Statius, *Martial., Iuv.* — Errore in scholiis ad *Iuv.* 4, 81 ad eum relata quae pertinent ad *Passienum Crispum*, ut monuit *Lipsius*.

Vercellis oriundus *Tac. dial.* 8 (municeps Viselliensis *schol. cod. Pith. et Sang.* ad *Iuv.* 4, 81, *Placentinus Valla* ex scholiis quae *Probi* putavit, verum hoc scholiorum loco non de Vibio sed de C. Passieno Crispo agi dudum perspectum est). Fortasse ad eum pertinuit fragmentum *Vercellense* V 6660, ubi extat [ho]norib. .. Vibii... . Libertae eius sepultae *Vercellis* V 6711, in finitimo agro *Novariensi* V 6590. Humili loco natus *Tac. dial.* 8. Natus ante a. 13, si quidem octogesimum annum excessit et mortuus est ante a. 93, cf. infra. Inde ab ineunte aetate foro se dedit *Tac. l. c.*; cuius rei maximos fructus cepit *Tac. dial.* 8. 13 cf. *h.* 2, 10. Accusationes facit imperante Nerone *Tac. h.* 2, 10 cf. 4, 41. 42. Anno 60 evicit, ut frater eius Vibius Secundus repetundarum damnatus Italia tantum relegaretur *Tac. a.* 14, 28. Consul suffectus videtur fuisse sub Nerone; quem consulatum anno 61 tribuit *Borghesius opp.* 4, 538 propter proconsulatus tempus quod statuit, cf. infra. Curator aquarum factus a. 68 *Frontin. aq.* 102 (traditur *Albius Crispus*). A. 69 *Annius Faustus*, delatorem fratris sui, ad cognitionem senatus vocat *Tac. h.* 2, 10. A *Vitellio* ad convivia adhibitus *Dio* 65, 2. In-

eunte anno 70 conviciis laceratus in senatu *Tac. h. 4, 41-43*. Anno 71 desiit esse curator aquarum *Frontin. l. c.* Proconsul Africae *Plin. h. n. 19, 4* (*protinus a cura aquarum eum proconsulem factum esse, proconsulem igitur fuisse a. 71/2, coniecit Borghesius opp. 5, 434*). Praecipuum locum tenuit in amicitia Vespasiani *Tac. dial. 8*, item Domitiani *Juven. 4, 81 seq.* Consul (iterum et) tertio *Statius de bello Germanico, quem locum ex scholiis Iuvenalianis desumptum servavit Valla ad Iuv. 4, 94, ex Valla protulit primus Jahn mus. Rhen. 9, 627. Videtur consul iterum et tertium fuisse suffectus sub Vespasiano vel Domitiano, ante a. 83, siquidem carmen Statii pertinuit ad bellum Germanicum anni 83/4, fortasse consul tertium ipso anno 83, cf. Mommsen Korrespondenzblatt der Westd. Zeitschr. 12, 1893 p. 125.* Mite ingenium eius, mores iucundi *Statius l. c., Juven. 4, 81 cf. Tac. h. 4, 43* (sed mores eius reprehenduntur *Tac. dial. 8*; 'inter claros magis quam inter bonos' *Tac. h. 2, 10*). Etiam in dicendo 'compositus et iucundus et delectationi natus' *Quintil. 10, 1, 119 cf. 5, 13, 48. 12, 10, 11.* Facete dicta eius *Quint. 5, 13, 48. 8, 5, 15, de conviviis Vitellii Dio 65, 2 (Xiph.; cf. praeterea exc. Vat., Dio ed. Dindorf V p. 199; Io. Antioch. fr. 97 Müller; Suidas s. v. Βιτέλλιος), de Domitiano Sueton. Domit. 3.* Oratio eius pro Spatale (adversus Galerium Trachalum) *Quint. 8, 5, 17 cf. 19.* 'Privatis causis quam publicis melior' *Quint. 10, 1, 119.* — Octogesimum annum excessit *Juvenal. 4, 92.* Defunctus cum Quintilianus edidit oratorias institutiones (circa a. 93) *Quint. or. 10, 1, 119.* Divitiae eius *Tac. dial. 8 cf. h. 2, 10; Martial. 4, 54, 7* (nam vix alius Crispus intellegitur). Liberalitas eius *Martial. 12, 36, 9.* Hic ut videtur Q. Vibius Crispus t. rep. in suburbano Atheniensi CIA. III 619. Eius nomine inscriptae fistulae aquariae rep. ut videtur in urbe Roma, ap. Lancianum syll. aq. n. 590. 591. Huius et fratris (L. Vibii Secundi, cf. infra) servus Florus Vibiorum Crispi et Sec[undi] VIII S. 21195 (Caesareae Mauretaniae), item fortasse Victor Vibiorum servus VIII 5866 (Sigus). Liberti et libertae eius V 6590. 6711. IX 4881.

— Q. VIBIVS EGNATIVS SVLPICIVS PRISCVS v. Q. Virius Egnatius cet.

— M. ACILIVS VIBIVS FAVSTINVS.

380 L. Vibius Fortunatus, haruspex Augusti, magister a studiis, procurator ducenarius stationis hereditatum t. agri Falerni X 4721.

381 Vibius Fronto, praefectus equitum in Cilicia; ab eo Vonones rex, qui fugerat, in ripa fluminis Pyrami adprehensus et in vincula coniectus *Tac. a. 2, 68.*

382 Vibius Gallus, rhetor, cuius declamationes memorat Seneca *contr. 2, 1, 25 et alibi passim* (cf. Kiessling ind. p. 556). — Non huc pertinet Sex. Vibius Gallus, praefectus castrorum legionis decimae tertiae Geminae III S. 6984.

- 383 C. Vibius Gallus Proculeianus, C. f., L. n., tribu Tro. (scilicet *Perusinus*), honoribus Perusiae functus, iudex de quinque decuriis: ei statua posita a. 205 a Vibio Veldumniano nepote *t. Perusinus XI 1926*. *Proavus videtur fuisse C. Vibii Treboniani Galli Augusti, abavus C. Vibii Afanii Galli Veldumniani Volusiani Augusti, cf. infra sub C. Vibio Treboniano Gallo et Vibio Veldumniano, item stemma adiectum ad XI 1926.*
- 384 A. VIBIVS HABITVS, C. f., C. n. *fasti Cap.*, consul suff. a. p. Chr. 8 ex k. Iul. cum L. Apronio *fasti Cap.*; *VI 21383*. *Idem ut puto* (Ἀδελφός Βίβιος Ἀφρόνιος), frater C. Vibii Postumi (consulis ut videtur a. p. Chr. 5), statua honoratus *Tei Lebas 3, 103* (melius quam *CIG. 3084*).
- 385 M. VIBIVS LIBERALIS consul suff. a. 166 mens. Mart. Apr. cum P. Martio Vero *dipl. mil. (III S. p. 1991); t. Perusinus XI 1924*. — *Multo antiquior M. Vibius Liberalis X 8047, 19 (Pompeiis).*
- 386 C. VIBIVS LIBO consul suff. a. p. Chr. 16 cum C. Pompeio Graecina (rectius Pomponio Graccino) *fasti Antiates CIL. I ed. 2 p. 72 = X 6639*. *Videtur Libonis cognomen errore ad hunc Vibium translatum, e versu superiore, ubi addi debuit L. Scribonii nomini, et significari C. Vibius Rufus, cf. infra n. 396.*
- 387 P. Vibius Marianus, P. f., Dertona oriundus, post varias militias equestres procurator et praeses provinciae Sardiniae, egregiae memoriae vir; maritus Reginiae Maximae; pater Vibiae Mariae Maximae clarissimae feminae; conditus prope Romam ad miliarium quintum viae Cassiae *VI 1636*.
- 388 C. VIBIVS MARSVS. *Tituli: Africanus VIII 10568 (1); memoratur in Tiburtino XIV 3607 (2). Nummi Uticensium, ap. Mueller Numism. de l'ancienne Afrique II p. 160, 161 n. 355-373. — Tria nomina in nummis et in fastis Antiatibus, item t. 1; Μάρσος Ioseph., Vibius Marsus Tac., cf. t. 2.*

Consul suff. a. p. Chr. 17 cum L. Voluseio Proculo *fasti Antiates (CIL. I ed. 2 p. 72), fasti fratr. Arr. (ib. p. 70)*. Legatus Germanici in Oriente, a. 19 defuncto eo regimen Syriae ambit, sed cedit Sentio Saturnino quippe seniori *Tac. a. 2, 74*. Romam redit cum Agrippina *ib. c. 79*. A. 26 sententiam dicit in senatu *ib. 4, 56*. Proconsul Africae *t. 1, nummi*, per annos tres *t. 1, nummi ap. Mueller n. 359 seq. 368 seq. (secundus annus memoratur in nummis n. 355 seq.)*, ab a. 27 ad a. 30 *t. 1*. A. 37 maiestatis accusatus, periculum evasit morte Tiberii *Tac. a. 6, 47, 48*. Legatus provinciae Syriae *Tac. a. 11, 10*, successor P. Petronii (circa a. 42) *Ioseph. ant. 19, 6, 4*. Inimicitia inter eum et Agrippam regem *ib. 19, 7, 2; 8, 1; 9, 2. 20, 1, 1*. Paulo post mortem Agrippae (certe ante annum 47/8, cf. supra sub C. Cassio Longino) revocatus a Claudio, inque locum eius missus Cassius Longinus *Ioseph. 20, 1, 1*. — Maritus ut videtur Laeliae, pater Vibiae, socer P. Plautii Pulchri *t. 2*. — Studiis illustris *Tac. a.*

6, 47 (*huius Marsi, non Domitii Amazonida tangi a Martiale 4, 29, 8 putat Nipperdey ad Tac. l. c.*).

- 389 C. Vibius Maximus (*sic dipl. mil. et III 38, Vibius Maximus Martialis, Plinii cod. Ashburnh. ad ep. 3, 2 in indice, Viuius Maximus traditur ap. Statium silv. 4, 7 inscr., Maximus Vinus Stat. silv. 4 praef., utroque loco Maximus Iunius vulgata, correxit Nohl Herm. 12, 517*).

Amicus Statii, qui eius iudicio Thebaida suam antequam ederetur commisit Stat. silv. 4, 7, 25, et qui epistulam ad eum de editione Thebaidos publicavit silv. 4 praef. Praefectus alae in Syria ib. 4, 7, 46 seq. (*videtur alam rexisse ante cohortem*). A. 93 praefectus cohortis III Alpinorum in Dalmatia dipl. mil. (III p. 859). Ad eum in Dalmatia degentem Statius dedit carmen silv. 4, 7 cf. praef. et v. 14. Ad eum in urbe degentem a. 96 Martialis dedit epigramma 11, 106. (*Fortasse hic Maximus, ad quem Martialis 1, 7; omnino diversus, is ad quem Martialis 1, 69. 2, 18 cet.*) Ab eo circa a. 101 Plinius petit, ut dignitati Maturi Arriani aliquid adstruat 'quod sit splendidum nec molestum' Plin. ep. 3, 2 (*fortasse iam tunc in Aegyptum destinatus erat; successor potest fuisse in Aegypto Pompeii Plantae*). A. 104 (mense Febr.) praefectus Aegypti III 38. *Fortasse hic Maximus praefectus Aegypti pap. nunc Berolinensis, Urk. n. 329. Successit ei aut a. 104 aut a. 105 C. Minicius Italus, cf. sub hoc.* — Gener (potius quam filius) viri qui Domitiani bello Sarmatico comes fuerat Stat. silv. 4, 7, 50. Filius eius parvulus Stat. silv. 4, 7, 29 seq. Eloquentia eius Stat. silv. 4 praef. Historiam scripsit vel certe scribere aggressus est ib. 4, 7, 54 seq.

- 390 C. VIBIVS MAXIMVS EGRILIANVS, C. f., laticlavus, vixit annis XXVIII mens. XI VI 1538.

- 391 VIBIVS PASSIENVS (*pro uibi- traditur uiui-*) proconsul Africae temporibus Gallieni, auctor Afris Celsum imperatorem appellandi trig. tyr. 29, 1.

- 392 C. VIBIVS POSTVMVS. *Tria nomina t. Larinas IX 730, t. Samius (cf. infra), t. Teius Lebas 3, 103, item I[άιος Οὐ]βίος Πόστομος t. Magnesiae rep. ath. Mitth. 1894 p. 25; Vibius [quib. ius pro que uibus apographum Amerbachianum, quibus iulius editio princeps] Postumus Velleius, Πόστοβμος Dio. In consulatu C. Vibius Postumus (Postim- fasti Cap.) fasti Cap.; VI 813. XII 2574, C. Vib. I 750. 751. — C. f. fasti Cap., t. Larinas, C. n. fasti Cap.*

Praetor, proconsul t. Larinas IX 730. Consul suff. a. 758 = p. Chr. 5 ex kal. Iul. cum C. Ateio Capitone fasti Cap., cf. praeterea supra. Vir consularis Vell. 2, 116. Praepositus Dalmatiae ib., ultimam bello Dalmatico manum imposuit, a. p. Chr. 9 Dio 56, 15 cf. Vell. l. c., Florus 2, 25. Ornamentis triumphalibus ornatus Vell. l. c. Proconsul Asiae per triennium t. Samius Bull. de corr. hellén. 1884 p. 467, ab anno fere 13 ad a. 16, ut recte videntur statuuisse Diehl et Holleaux l. c. (Pro-

consulem Asiae huius nominis invenisse sibi visus est Waddington ad Lebas 3, 103 in nummis Laodiceorum Phrygiae, ap. Mionnet VI 319, 719. 720 cuspis imperante Nerone, et Agrippina florente, inscriptis Ἰάλου Ἰλοστόμου Λαοδικέων, ut Postumus Asiam rexit inter annos 54 et 59, sed dubito num recte, cum neque Ἰάδ neque ἀνδραγαθίου vocabulum ad Postumi nomen adiectum sit; et omisit ipse Waddingtonius in fastis proconsulum Asiae.) Fratres eius A. Vibius Habitus (consul suff. a. p. Chr. 8) et Q. Modius (hic sine dubio uterinus), propter eius ut videtur merita statuis honorati ille Tei Lebas 3, 103, hic Magnesia ad Maeandrum athen. Mitth. 1894 p. 25.

393 T. Vibius Postumus (vel -ius) Terentia[nus] fistula plumbea urbana, ap. Lancianum syll. aqu. n. 270. 271. Cf. supra sub Postumio Terentiano.

394 Vibius Rufinus, cuius scripta adhibuit Plinius in historiae naturalis libris de arboribus floribus herbis Plin. h. n. 1, 14. 15. 19. 21. 22. Fortasse idem qui sequitur. — Plane incertum num huc pertineat Rufinus, qui Ovidium relegatum epistula solatus est Ovid. ex P. 1, 3, 8. 93, et cui hic misit carmen quod scripserat de triumpho Tiberii ib. 3, 4, 3 seq.

395 C. VIBIVS RVFINVS. Tituli: Moguntiacensis, ap. Klein mus. Rhen. 1880 p. 154 (1); prope Cremonam rep., Notizie degli scavi 1887 p. 209 = inscr. sel. 2283 (2).

C. f. VI 1539 (filium eius qui sequitur putat Mommsen Korrespondenzbl. d. Westdeutsch. Zeitschr. 7, 1888 p. 58 not. 2). Consul suff. cum M. Cocceio Nerva VI 1539. 9005, mense Aug. VI 9005, post a. p. Chr. 14 ib. (ante a. 24, si vere collega eius fuit avus imperatoris Nervae, v. supra A 972; Mommsenus Korrespondenzbl. d. Westd. Zeitschr. 7, 1888 p. 58 collegam putat patrem imperatoris, et Nervam et Rufinum consules fuisse paullo ante annum 43). Legatus pro pr. Germaniae superioris, a. 43 t. 1, a. 45 t. 2.

396 C. VIBIVS RVFVS (sic VI 1237, praeterea Vibius Rufus), C. f. VI 1237, et sella Caesaris dictatoris quam habebat gloriabatur, et quod Ciceronis quondam uxore uteretur, quasi ita orator futurus Dio 57, 15 (de Terentia non cogitari posse vidit Drumannus 6, 693. 696, putavit cogitari posse de Publilia). Hic videtur Vibius Rufus, cuius declamationes passim citat Seneca contr. 1, 1, 12. 1, 2, 21. 23 cet. (cf. index Kiesslingi p. 556; sordide dixit 1, 2, 21. 23. 9, 2, 25, vituperatus a Cestio Pio 9, 6, 13, laudatus ab Asinio Pollione 9, 2, 25). Consul Dio l. c. Consul videtur fuisse suffectus a. p. Chr. 16, ad quem annum et memorat consulatum eius Dio, et C. Vibium aliquem, Libonem quidem dictum, sed errore ut videtur, consulem suffectum cum C. Pompeio Graecina habent fasti Antiates (CIL. I ed. 2 p. 72), cf. supra sub C. Vibio Libone. Curator riparum et alvei Tiberis, primus in collegio cippi urbani VI 1237. 31544 (positi ut videtur ante a. 24, cf. CIL. VI p. 266). — Vix huc pertinent Vibii Rufi Tusculani, XIV 2590 cf. 2556 seq.

397 C. Vibius Salutaris. *Ipsae posuit Ephesi III 6065 = Greek inscr. in the Brit. Museum III n. DXCIV p. 217 (1). Ad eum pertinet t. Ephesius, quem ed. et tractavit Hicks Greek inscriptions l. c. n. CCCCLXXXI p. 117 seq. (2). Frustulum Ephesi rep. III S. 7119 (3). — .. [V]ibius Salutaris t. 1 v. 3, Γ. Ουείβιος ib. v. 12, Γάιος Ουείβιος Σαλουτάριος t. 2 v. 227. 322, Ουείβιος Σαλουτάριος ib. v. 310, Ουείβ[ιος Σαλ]ουτάριος ib. v. 14, Σαλουτάριος v. 203 et alibi. — C. f. t. 1. 2 v. 227. 322. Tribu Ouf. (Ὠφεντείνα t. 2 v. 227, Οὐωφεντείνα ib. v. 322, Vof. t. 1. 3) t. 1. 2. 3. Eques Romanus (ἀνὴρ ἱππικῆς τάξις γένει) t. 2 v. 14. Promagistro portuum provinciae Siciliae, item promagistro frumenti municipalis t. 1. Praefectus cohortis Asturum et Callaecorum, tribunus mil. legionis XXII Primigeniae ib. Subprocurator provinciae Mauretaniae Tingitanae, item provinciae Belgicae ib. (plerisque his muneribus functus esse putandus est sub Domitiano). Civis et senator Ephesi t. 2 v. 17. Dona quae dedit Ephesiis et Dianae Ephesiorum t. 1. 2, anno 104 t. 2 v. 318.*

398 L. Vibius Secundus (praenomen ex VIII 9508, cf. infra), frater Q. Vibii Crispi, eques Romanus; procurator Mauretaniae, exeunte a. 60 repetundarum accusatus et Italia pulsus Tac. a. 14, 28. Accusator eius damnatus a. 69 Tac. h. 2, 10. Videtur igitur restitutus esse a Galba. Huius et fratris servus Caesareae Mauretaniae sepultus Florus Vibiorum Crispi et Sec[undi] VIII S. 21195, item huius servus ibidem sepultus Philo L. Vibi Secundi vern. VIII 9508. Videtur igitur in provincia quam rexerat domum vel certe servitia habuisse. — Vix huc pertinet C. Vibius Secundus Wilmanns 2096 (in agro Narniensi); alius eiusdem nominis X 826 (Pompeiis).

— T. SEXTIVS ... M. VIBIVS *OVE..... SECVNDVS LVC..... VESTINVS.

399 (C.?) VIBIVS SERENVVS. (Vibius Serenus Tac. a. 4, 13. 28, C. Livius et postea Livius traditur Tac. a. 2, 30), a. 16 Drusum Libonem accusavit Tac. a. 2, 30. Ob hanc rem nullum praemium sibi contigisse conqueritur missis ad Tiberium litteris ib. 4, 29. Proconsul Hispaniae citerioris (anno ut videtur 21/2); inde (a. 23) de vi publica damnatus, ob atrocitatem morum in insulam Amorgum deportatur ib. 4, 13. A. 24 defertur a filio insidias struxisse Tiberio, in Galliam misisse concitores belli; cum capitis damnaretur, intercessit Tiberius; ita Amorgum reportatur ib. 4, 28–30.

400 (N.?) VIBIVS SERENVVS (praenomen ex t. urbano, cf. infra), filius eius qui praecedit, a. 24 patrem accusavit Tac. a. 4, 28 (cf. sub eo qui praecedit), a. 25 fictis criminibus Fonteium Capitonem proconsulem Africae petivit ib. c. 38. Fortasse huius N. Vibi Sereni tonsor t. urbanus VI 9938.

401 Vibius Severus (sic codex olim Riccardianus in indice ad ep. 4, 28, Vivius Severus idem ad 3, 18, Iubius Severus cod. Flor. ep. 4, 28 praescr., Curius Severus idem 3, 18; in reliquis Plinii codicibus

cognomen tantum), amicus Plinii, ad quem dedit ep. 3. 18. 4, 28. Municeps Corneli Nepotis et Titi Cati (*Insuber igitur, fortasse Mediolano oriundus*) 4, 28. *Studia amat et studiosos* 4, 28, 2 cf. 3, 18, 11. *Fortasse ab hoc partem nominum traxit* C. Oppius Sabinus Iulius Nepos M'. Vibius Sollemnis Severus consul sub Hadriano IX 5833 (cf. O 78). *Incertum num parentela cum eo coniunctus is qui sequitur.*
 402 Vibius Severus, cognatus Domitiae Domitianae clarissimae feminae, frater Vibii Cominiani Valerii Pii V 5228.

— C. OPPIVS SABINVS IVLIVS NEPOS M'. VIBIVS SOLLEMNIS SEVERVS.

403 IMP. CAES. C. VIBIVS TREBONIANVS GALLVS AVG. *Tituli: Perusinus XI 1927 privati; imperatoris urbanus VI 1103, Albensis IX 3916, Perusinus XI 1928, Dalmatici III 3122. III S. 12728, Pannonicus III 4270, Aegyptiacus vernacula Aegyptiorum lingua conscriptus, quem memorat Hess Zeitschr. für ägypt. Sprache 26. 1888 p. 69; ipsius et filii urbanus VI 1104, Ostiensis XIV 42, Britannici VII 949. 949^a, Pannonicus III S. 10624, Asiaticus CIG. 3181. Miliarii eius et filii nomine inscripti: Sardus Eph. ep. 8, 773, Subalpinus V 8075, Helvetici XII 5518. 5538, Hispanus II 4859, Britannici VII 1148. 1182, Eph. ep. 7, 1105, Noricus III 5729, Pannonici III S. 11330. 11344, Dacicus III S. 8061, Cappadocici III S. 6919. 12182. 12196, Africani VIII 10046 aliique permulti (cf. ind. p. 1050, praeterea Eph. ep. 5, 1093. 7, 622. 628, Bull. arch. du comité des travaux hist. 1889 p. 267, 1893 p. 187, Mém. d'arch. et d'hist. de l'éc. fr. de Rome 1894 p. 416. 523. 575).*

Vibius Gallus XI 1927 (t. ad privatum adhuc pertinens), item Victor epit. 30, Gallus scriptores plerique, item tituli nummique nonnulli (in his nummi ipsi et filio communes, ap. Eckhel 7, 356, Cohen ed. 2 t. 5 p. 265 n. 8), item mentiones consulatus anni 252; Gallus Hostilianus Eutrop. 9, 5, Oros. 7, 21 (a nonnullis scriptoribus Gallo tribui etiam Volusiani nomen narrat Zonaras 12, 21, cf. sub C. Vibio Afinio Volusiano; Γάιος Γάλλος chron. Pasch. p. 505); plene C. Vibius Trebonianus Gallus tituli plerique, item papyrus Aegyptiaca nunc Vindobonensis Samml. Erz. Rainer II. III 1887 p. 27, item sic vel C. Vib. Treb. Gallus nummi plerique (L. Vib. Treb. Gallus nummi nonnulli Damasceni ap. Cohen t. 5 p. 257 n. 168. 175, C. Vibius Gallus Eph. ep. 7, 1105, C. Vib. Gallus nummus Apameae Bithyniae ap. Cohen l. c. p. 255 n. 49, C. Trebon. Gallus alius ib. n. 150, C. Trebonius Gallus alius Greek coins in the Brit. Mus. Pontus Paphl. Bithyn. cct. p. 115 n. 41; C. Vibius Trebonius Gallus VIII 10249. 10422. 10423; Tra- bonian- scriptum est III S. 8061).

Oriundus sine dubio Perusia, ubi uxori eius adhuc privati dedi- catus est t. XI 1927, et ubi patris quoque memoria extat, cf. infra (ab eo ut videtur Perusia appellata colonia Vibia Augusta XI 1930). Filius videtur Vibii Veldumniani, qui anno 205 Perusiae statuam dedicavit aro (XI 1926), quippe cum Veldumniani nomen in ipsius filio redeat, pro-

nepos C. Vibii Galli Proculeiani (ib.). 'Creatus in insula Meninge quae nunc Girba dicitur' *Vict. epit.* 31, quod sive ad locum quo genitus sive ad eum quo imperator creatus est referas, falsum esse videtur. Natus a. circiter 207, quippe 'anno aetatis septimo circiter et quadragesimo caesus' a. 253 *Vict. epit.* 31 (natus a. 191 *chr. Pasch.* p. 505). Clarissimus vir XI 1927, ordinis senatorii *Zonar.* 12, 20. Consul (suff. a. inc.) *Syncellus* p. 705 (παλαι γενόμενος ὑπατος) (consulatum anni 252 plerique testes secundum perhibent). Imperante Decio legatus ut videtur Moesiae ('dux' et paullo post 'dux limitis' *Jordanes*) Gothos, qui in Moesiam intruperant, a Novarum obsidione removit *Jordanes Get.* 18, 101. A Decio iubetur barbaros transitu (*Danuvii*) arcere *Zosim.* 1, 23, *Zonar.* 12, 20 cf. *Jordan.* 18, 102. Eius proditione factum ut Decius dimicans cum Gothis periret *Zosim.* l. c., *Zonar.* l. c., *Cedrenus I* p. 453 *Bonn.* Mortuo Decio imperator factus *Eutrop.* 9, 5, cum filio *Eutrop.*, (filium Caesarem appellavit *Zonar.* 12, 21, filium collegam imperii adsumpsit *Zosim.* 1, 24), ab exercitu imperator creatus cum Volusiano *Syncell.* p. 705, a senatu imperator appellatus *Vict. Caes.* 30. Tr. pot., cos. nummus ap. *Eckhel* 7, 354, *Cohen* p. 248 n. 91 ex *Bandurio*. Consul II a. 252 ord. cum Volusiano filio fasti. Tr. p. II, cos. II IX 3916; nummi ap. *Eckhel* 7, 356, *Cohen* p. 249 n. 97 (tr. p., cos. II II 4859. III S. 11344. XII 5538; nummus ap. *Eckhel* 7, 355, *Cohen* p. 265 n. 8; tr. p. II, cos. III 4270; tr. p. II, cos. des. ... XI 1928). Tr. p. III, cos. II nummi ap. *Eckhel* 7, 356 (neque ipsi neque recentioribus nummorum descriptoribus visi). Tr. p. III, cos. II VI 1104; nummi ap. *Eckhel* 7, 356, *Cohen* p. 248 n. 92-96 (propter hunc titulum hosque nummos *Eckhelius* 7, 363 imperium Galli extendere studuit in annum 254; sed post repertum titulum Africanum VIII 2482 dubitari iam non potest, quin Gallus vivere desierit aliquanto ante mensem Oct. a. 253; cf. quae exposui ad *inscr. sel.* 525). Nummi Alexandrini tam ipsius quam filii ex tertio tantum eorum anno superesse videntur, cf. *Sallet alex. Kaisermünzen* p. 68 (unum tamen ipsius ex anno secundo, inter multos ex anno tertio, habet *Feuardent coll. Demetrio II* p. 228 n. 2935). Profectus contra Aemilianum, qui in Moesia imperator appellatus Italiam invaserat, occiditur a suis *Victor Caes.* 31, *epit.* 31, *Eutrop.* 9, 5, *Oros.* 7, 21, *Zosimus* 1, 28, *Io. Antioch.* fr. 150 (ap. *Müller fr. hist. Gr.* IV p. 598), *Zonar.* 12, 21, apud Interamnam *Victor Caes.* l. c., *epit.* l. c., *Eutrop.* l. c., in foro Flaminio *chronogr.* anni 354, *Euseb.* ad a. Abr. 2272, *Syncell.* p. 706 (utrumque respicit *Hieronymus chron.* ad a. 2270) (ab uxore occisus per quietem *Cedrenus I* p. 453 *Bonn.*; idem de Mario imperatore narraverat *Malalas*, cf. *Herm.* 6 p. 368), non completo biennio imperii *Euseb. h. eccl.* 7, 10, *Eutrop.* 9, 5 cf. *Victor Caes.* 31, *Jordan. Get.* 19, 106, postquam imperavit menses XVIII *Dexippus* ap. *Syncellum* p. 706 (ubi additur, ab aliis duos, ab aliis tres annos

- ei tribui*) (annum I menses IV *Niceph. Call. h. eccl.* 5, 33), annos II mens. IV *Hieronym. chron.*, annos II mens. IV dies IX *chronogr. anni* 354 (*ap. Mommsen chron. min. I p. 148*), annos II mens. VI *Eusebius chron.*, annos II mens. VIII *Zonar., Cedrenus*, non completo triennio *Ioannes Antioch.*, annos III *chron. Pasch. p. 505*. Nomen crasum XIV 42. Uxor: Afinia Gemina Baebiana XI 1927 (*defuncta sine dubio vel repudiata, antequam imperator crearetur*). Filius: C. Vibius Afinius Gallus Veldumnianus Volusianus (*supra n. 376*).
- 404 C. Vibius Varus (pater vocabulum fortasse adiectum ad distinguendum cum a iuniore aliquo eiusdem nominis; sed potest etiam significari Caesium Macrinum fuisse filium eius), alicubi in Histria fana Fortuna et Histriae inchoavit quae postea Q. Caesius Macrinus perfecit V 308. 309. Fortasse ex gente quattuorviri monetalis a. 716 (*Eckhel 5, 341 cf. Mommsen Gesch. d. röm. Münzw. p. 741*). — Incertum utrum huc pertineant T. Vibius Varus, C. f. X 8148 p. 1006 = *Eph. ep. 8, 314*, Q. Vibius Varus, C. f. XII 5756; (Vibius) Varus XII 5233; L. Vibius Varus f. f. f., tribu Rom. *Bull. de corr. hellén. 1887 p. 93*.
- 405 T. VIBIVS VARVS. T. Vivius Varus V 4324, Vibius Varus *Dig. 22, 5, 3, 1*. In consulatu T. Vibius Varus X 5864. VI 31142 = *Annali 1885 p. 244*, item *dipl. mil.*, T. Vibius Barus VI 162 (*certe sic unus alterve ex descriptoribus*), Vibius Varus IX 1617, item *papyrus Lat. eph. ep. 7, p. 458, plerumque Varus*. Legatus provinciae Ciliciae imperante Hadriano *Dig. 22, 5, 3, 1*. Consul ord. a. 134 cum L. Iulio Urso Serviano III *fasti*, deinde cum T. Haterio Nepote *dipl. mil. (III p. 877)*. Consularis t. *Brixianus V 4324*. Sororis eius filia Baebia Nigrina *ib.* Incertum qua parentela coniunctus cum Ti. Clodio Vibio Varo consule a. 160.
- TI. CLODIVS VIBIVS VARVS.
- C. IVLIVS LVPVS T. VIBIVS VARVS LAEVILLVS.
- A. IVLIVS POMPILIVS PISO T. VIBIVS [VARVS] LAEVILLVS.
- 406 Vibius Veldumnianus, avo C. Vibio Gallo Proculeiano statuum dedicavit Perusiae, ob cuius dedicationem decurionibus et plebei Perusinis sportulas divisit, a. 205 XI 1926. Sine dubio ex eius gente Vibius Gallus imperator huiusque filius Vibius Afinius Gallus Veldumnianus Volusianus; videtur fuisse illius pater, huius avus.
- C. PRAECELLIVS AVGVRIVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANVS VIBIVS VERVS CASSIANVS.
- 407 Vibius Viscus, eques Romanus, amicus Augusti, pater eius qui sequitur *schol. ad Horat. sat. 1, 10, 82 (cf. sub eo qui sequitur)*.
- 408 (VIBIVS) VISCVS THVRINVS (Viscus Thurinus *Hor. sat. 2, 8, 20, Viscus ib. 1, 9, 22. 1, 10, 82; gentilicium ex schol. Horat. et ex V 4201, cf. infra*), amicus Maecenatis *Horat. sat. 1, 9, 22*, cum quo cenat apud Nasidienum *ib. 2, 8, 20*. Memoratur una cum fratre

(‘Viscorum uterque’) *ib.* 1, 10, 82 (Visci duo fratres fuerunt *schol.*). Pater eorum Vibius Viscus quamvis divitiis et amicitia Augusti clarus esset, in equestri tamen ordine perduravit, cum filios suos senatores fecisset *scholion* (*sine dubio antiquum*) ad *Hor. sat.* 1, 10, 82. Unius ex his libertus L. Vibius Visci l. Nymphodotus, qui a. u. c. 746 Brixiae titulum dedicavit *V* 4201. Fortasse huc pertinet etiam C. Vibius C. f. Pol. Viscus *XI* 6155 (*Forosempronii*).

409 VIBIA Marsi filia (i. e. C. Vibii Marsi, *supra* n. 388), Laeliâ nata; uxor P. Plautii Pulchri quaestoris a. 31 t. *Tiburtinus XIV* 3607.

410 VIBIA (uiuia *Taciti codex Mediceus*, Iunia, Vinia deteriores, quorum alterum utrum potest verum esse; nomen non ponit *Plin.*), uxor L. Arruntii Camilli Scriboniani, mater Furii Scriboniani *Tac. a.* 12, 52. In eius gremio maritus eius, cum arma contra Claudium in Dalmatia movisset sed mox fugere coactus esset, occisus (a. 42) *Plin. ep.* 3, 16, 9. Indicium profitetur apud Claudium (contra participes rebellionis) *ib.* Relegata *Tac. l. c.* Huius casus impatiens, a. 52 rursus accusata *ib.*

411 VIBIA AVRELIA SABINA. Tituli: *Eleusinius* Ἐφεσ. ἀρχαιολ. 1894 p. 212 n. 38 (1); *VI* 1020 (2). *VIII* 5327 (3). 5328 (4); fortasse ad eam pertinet t. *Ephesius CIG.* 2964 (5). Memoratur *II* 133 (6). *X* 4763 (7). Vibia Aurelia (Aurell- t. 4) Sabina t. 2. 3. 4, Aurelia Vibia Sabina t. 6, Sabina t. 1. 5. 7. Divi Antonini filia t. 1, divi Marci (et *Faustinae*) filia t. 2. 3. 4. Haec fortasse filia trium annorum quam Marcus secum habuit Sirmii agens *Philostratus vit. soph.* 2, 1, 11 (non anno 168, ut putat *Clinton* propter mentionem L. Veri, sed vix vivi, sed aliquanto postea, cf. *Borghesi opp.* 3, 246). Nupsisse Claudio Severo coniecit *Borghesius opp.* 3, 247, sed retraxit *ib.* 5, 434. Augusti (Commodi, vel Severi, postquam hic in adoptionem M. Aurelio se dedit) soror t. 7, Severi soror t. 3. 4. Severo supervixit t. 4. M. Aurelii filia, a Caracalla occisa (*Herodian.* 4, 6, 3), non haec est, sed Cornificia (*C* 1231). Fortasse ex eius domo L. Septimius Vibius Trophimas Augg. lib. *VI* 26261. Non huc pertinet Vibia Sabina *VI* 28888.

412/13 VIBIA MARIA MAXIMA clarissima femina, P. Vibii Mariani et Reginiae Maximae filia *VI* 1636.

414 (VIBIA) SABINA Hadriani = SABINA AVGVSTA. Neptis per sororem Traiani *vit. Hadr.* 2, 10, Traiani ἀδελφιδῆ *Dio* 69, 1. Vere fuit Marcianae, sororis Traiani, neptis, Matidiae senioris filia, ut apparet ex *III* 5807. *III* S. 7123. *X* 4744. 4745, ubi Matidia iunior eius dicitur soror, Matidiae Augustae filia, Marcianae Augustae neptis. Matidiae Aug. filia t. *Ephesius CIG.* 2965 (ubi sane ipsius nomen perit). Nata videtur esse ex L. Vibio aliquo, dicta igitur Vibia Sabina, si quidem liberti eius dicebantur L. Vibii, cf. *infra*; praeterea ab hac ut videtur Augusta Aurelia Sabina M. Aurelii filia

(supra n. 411) videtur traxisse Vibiae nomen (gentilicium fortasse fuit VIII 799 cf. 12266, sed periit). — Sabina vit. Hadr. 1, 2. 11, 3. 23, 9, Victor epit. 14, Dosith. (apud reliquos scriptores nomen non occurrit), nummi, tituli. — (Iuliam dictam fuisse olim putaverunt decepti nummis Goltzianis, cf. Eckhel 6, 520.)

Nupsit Hadriano (nondum quaestorio ut videtur) vit. Hadr. 2, 10 cf. Dio 69, 1. Cum Septicius Clarus praefectus praetorio et Suetonius Tranquillus ab epistulis apud eam familiaris se egissent (anno ut videtur 121 vel 122, cf. supra sub C. Septicio Claro), dimissurus eam erat Hadrianus, 'ut morosam et asperam, ut ipse dicebat, si privatus fuisset' vit. Hadr. 11, 3; cf. Vict. epit. 14. Augusta appellata eodem tempore quo Hadrianus pater patriae Euseb. chron. (Arm. ad a. 2141 = p. Chr. 125, Hieronym. ad a. 2144 = p. Chr. 128, quod videtur verum esse, chron. Pasch. ad a. 126, Oros. 7, 13, 3; Syncellus p. 659). Nummi Alexandrini eius incipiunt anno Hadriani XIII (128/9), cf. Sallet Daten d. alex. Kaisermünzen p. 30. Huius Augustae, ut probabiliter coniecit Borghesius, libertus L. Vibius Aug. lib. Florus, pater Vibiorum Sabiniani Matidiani Matidianae aliorum VI 28804 (ut Florus hic liberis cognomina indiderit u patronis). Item ex eius domo fortasse L. Vibius Charixenus, Callistiani Aug. lib. Sabiniani alumnus VI 28789. — A. 130 maritum comitatur in Aegyptum Kaibel epigr. Gr. n. 988. 992. Memorat eam maritus in laudatione socrus XIV 3579 v. 5, et in epistula ad Plotinam Hadrian. sentent. et epistolae 15 (ap. Boecking Dosithei interpret. p. 19 = corp. iur. anteiust. p. 212). — Decessit 'non sine fabula veneni dati ab Hadriano' vit. Hadr. 21, 9 ('dum prope servilibus iniuriis afficitur, ad mortem voluntariam compulsa' Victor epit. 14), anno ut videtur 136 (scilicet quo tempore Hadrianus Servianum interfecit et Ceionium Commodum adoptavit) vit. l. c. Nummi Alexandrini eius non ultra Hadriani annum XX (135/6) procedunt, cf. Sallet l. c. (supervixisse adoptioni L. Ceionii Commodi, qui videtur adoptatus esse anno 136 exeunte, num colligi possit ex VIII 799, mihi dubium). Consecrata a marito VI 984 cum adnotatione Mommseni. Diva Sabina VI 984. VIII 8929. VIII S. 17847 cet.

- 415 Vibia Salvia Varia, L. f., mater Nummii Albini et Nummiae Variiae et L. Roscii Aeliani Paculi Salvii Iuliani (uxor igitur Nummii alicuius, deinde Roscii Aeliani) V 4353. Brixiae titulos dedicavit Postumiae Paullae Iuventii Secundi consulis uxori V 4353. 4354.
- 416 VIBIA SE..., clarissima femina, mater L. Annii Tulli clarissimi pueri, Longi uxor t. Arelatensis XII 5804.
- 417 Vibia Severa Claudiana, privigna Domitiae Domitianaе clarissimae feminae, filia Vibii Cominiani Valerii Pii V 5228.
- 418 Vibia Thisbe, uxor M. Ulpii Vernae Aug. lib. ab epistulis Latinis XI 1434.

- 419 L. Vibrius Punicus (*Vibrii nomen aliquoties repertum in hac regione*), A. [f.], (tribu) Vo[l.], praef. equitum, primus pilus, tribunus militum; praef. Corsicae t. in *Allobrogibus rep. XII* 2455. Pater C. Vibri Punici *M. Octaviani (*hoc non certum*) ib.
- 420 Vibulenus, miles gregarius in exercitu Pannonico, auctor seditionis a. 14, mox iussu Drusi interfectus *Tac. a. 1, 22. 28. 29.*
- 421 Vibulenus Agrippa (*sic Tac.*) vel Vibullius (Οὐβουλῖος *codd.*) Agrippa (*sic Dio, quod fortasse praeferendum, ut ex maioribus fuerit Vibulliae Alciae Agrippinae infra n. 425*) eques Romanus, maiestatis ut videtur accusatus in ipsa curia venenum hausit, a. 36 (*sic Tac., sub a. 33 rem refert Dio*) *Tac. a. 6, 40; Dio 58, 21.*
- 422 VIBVLLIVS, praetor a. p. Chr. 56 *Tac. a. 13, 28.*
- 423 L. Vibullius Hipparchus, maritus Appiae Anniae Atiliae Regillae Elpinices Agrippinae Atriae Pollae (*supra A 545*), gener Ti. Claudii Attici Herodis t. Atticus *CIA. III* 1333 (*ubi recte sine dubio Dittenberger ind. lect. Hal. 1892/3 p. XV ante eius nomen γυνή vocabulum supplevit*). Statua eius Olympiae in exhedra Herodis *arch. Zeitung 1877 p. 104 n. 76 = Dittenberger u. Purgold Inschr. v. Olympia n. 627. — Diversus videtur, scilicet aliquanto antiquior L. Vibullius Hipparchus, archon eponymus Athenis CIA. III 662. 1105 (vix eius mentio ib. 811) (de aetate qua vixerit cf. Dittenberger ad CIA. III 1104).*
- P. COELIVS BALBINVS VIBVLLIVS PIVS.
- Q. ROSCIVS COELIVS MVRENA SILIVS DECIVS VIBVLL(I)VS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERC(V)LANVS POMPEIVS FALCO.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTIVS SILIVS DECIVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS *cet.*
- 424 Vibullius Polydeucion (Πολυδεύκης *scriptores; gentilicium, quod videtur habuisse a matre Herodis Vibullia Alcia, colligitur ex CIA. III 810. 811. 816*), alumnus Herodis Attici, quem hic immature defunctum immodice luxit *Lucian. Demon. 24. 33, Philostrat. vit. soph. 2, 1, 10* et quamplurimis statuis honoravit *Philostrat. l. c., CIAtt. III 810–816. 1418.*
- L. CLAVDIVS VIBVLLIVS REGILLVS HERODES.
- 425 VIBVLLIA ALCIA AGRIPPI[NA] (*secundum cognomen habet solus t. Olympius*), Rufi(?) filia (θυγατή[ρ] 'P]o[ύ]φο[υ]) t. Olympius, ex divite domo *Philostr. vit. soph. 2, 1, 2* (*qui nomen non ponit*), Ti. Claudii Attici Herodis (C 654) uxor tituli Athenienses *CIAtt. III 3. 674, t. Eleusinius 'Eφ. ἀρχαιολ. 1894 p. 207, t. Olympius ap. Dittenberger et Purgold Inschriften von Olympia n. 621* (*melius quam arch. Zeitung 1877 p. 102*), t. in insula Cea *rep. ClG. 2731*, mater Ti. Claudii Attici Herodis (C 655) t. Olympius, t. Eleusinius, et Ti. Claudii Attici Herodiani t. Cei. Eadem Alcia (*potius quam Marcia Claudia Alcia Athenais neptis eius*) videtur memorari *CIAtt. III 815. 816.*

- 426 (Vibullia) Athenais, Hipparchi (*L. Vibullii Hipparchi, supra n. 423*) filia, una cum patre statua Olympiae honorata *t. Olympiae rep. arch. Zeitung 1877 p. 105 n. 77* = *Dittenberger u. Purgold Inschriften von Olympia n. 628 (cf. Dittenberger ad n. 627)*.
- VICERIVS ALARIANVS v. A. Vicirius Martialis.
- L. PLOTIVS VICINAS.
- P. MANILIVS VOPISCVS VICINILLIANVS L. ELVFRIVS SEVERVS *cet.*
- 427 M. VICIRIV[S] vir clarissimus *t. Campanus X 3845*.
- M. AR[RIVS] PV[DENS?] VICIRIVS.
- 428 A. VICIRIVS MARTIALIS (A. Vicirius Mart... *tegula, ..icirius Martialis fasti fer. Lat., Vicerius Alarianus II 2344 t. Hispanus non bene descriptus*) consul suff. temporibus Traiani cum L. Maecio Postumo *II 2344; fasti fer. Lat. (CIL. I ed. 2 p. 59). Cf. supra sub L. Maecio Postumo. Huius ut videtur nomen in tegulis urbanis vel suburbanis XV 1514.*
- 429 Viciria Archais, A. f., mater (M. Nonii) Balbi *t. Herculaneensis X 1440*.
- P. Aemilius Victor.
- AVRELIVS VICTOR.
- Aur(elius) Vict(or).
- Claudius Victor.
- L. EGNATIVS VICTOR LOLLIANVS.
- T. Flav(ius) Victor.
- Sex. Iulius [Vict]or(?).
- L. Iulius Victor Modianus.
- Q. Marcius Victor.
- Q. MARCIVS VICTOR FELIX MAXIMILLIANVS.
- P. MARCIVS VICTOR MAXIMILLIANVS.
- T. Pomponius Victor.
- C. PONTIVS [VL]PIVS VERVS . . . NIANVS VIC[TO]R *signo POTA[MIVS]*.
- P. Sallustius Sempronius Victor.
- M. Servilius Sulpicius Victo[r] Crispus Considianus.
- Statorius Victor.
- L. SVANIVS VICTOR VITELLIANVS.
- Vitalius Victor.
- M. Ulpius Victor.
- Voconius Victor.
- L. Vomanius Victo[r].
- 430 VICTORIA (*sic Victor Caes., trig. tyr. 7, 1. 25, 1. 30, 23. 31, 2, 'Victoria sive Vitruvia' trig. tyr. 24, 'Vitruvia sive Victoria' ib. 5, 3. 6, 3. 31, 1, Vitruvia traditur vit. Claud. 4, 4*). Mater Victorini (*imp. Caesaris M. Piavonii Victorini*) Victor Caes. 33, 14, *trig. tyr. 5, 3. 6, 3. 7, 1. 24, 1. 31, 2*. Victorinum nepotem Caesarem appellavit *ib. 6, 3. 7, 1*. Occiso Victorino filio, primum in Marium contulit

imperium *trig. tyr. 5, 3* (*hoc omnino falso*), deinde in Tetricum *Vict. Caes. 33, 14, trig. tyr. 5, 3. 24, 1. 31, 2*. Mater castrorum appellata *trig. tyr. 5, 3. 6, 3. 25, 1. 31, 2*, item Augusta 5, 3. 'Consortium regni' eius optavit Zenobia *ib. 30, 23; cf. vit. Claud. 4, 4*. 'Cusi sunt eius nummi aerei aurei et argentei quorum hodieque forma extat apud Treviros' *trig. tyr. 31, 3*. (*Tales nummi non extant; de nummis quibusdam falso ad eam relatis, in quibus vel est Victoria Aug. vel dicitur esse Victorina Aug., cf. Eckhel 7, 454; Cohen t. 5 p. 75, ed. 2 p. 86*). 'Tetrico imperante, ut plerique loquuntur, occisa, ut alii adserunt fatali necessitate consumpta' *ib. 31, 4*. 'Victoriana vita' *vit. Claud. 1, 2*.

431 *VICTORIANVS CENSITVS legatus exercitus Africani circiter a. 198 VIII 2466. Nomen corruptum, videtur fuisse Q. Anicii Fausti, *cf. Schmidt VIII S. 17954*.

— POMPONIVS VICTORIANVS.

— Caesonia Victorina.

— DOMITIA VICTORINA.

432 Victorinus, genere Maurus: huius ope Probus praesidem Britanniae, qui res novas temptaverat, sustulit *Zosim. 1, 66, Zonar. 12, 29*.

— [Ae]milius Victorinus.

— C. *AVCID[IVS] VICTORINVS.

— C. AVFIDIUS VICTORINVS.

— C. CLODIUS FABRICIUS NVMISIUS VICTORINVS.

— T. FL(AVIVS) VICTORINVS PHILIPPIANVS.

— ... FO[R]TVNATVS VICTORINVS.

— Furius Victorinus.

— L. IVNIVS VICTORINVS [F]L(AVIVS) CAELIANVS.

— Numisius Victorinus.

— Petronius Aufidius Victorinus.

— PETRONIVS VICTORINVS.

— M. PIAVONIVS VICTORINVS.

— (PIAVONIVS) VICTORINVS.

433 M. Vigellius: eius liberti libertaeque VI 7845 seq. Videtur fuisse homo si non nobilis, at certe dives.

434 P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS SATVRNINVS ATILIVS BRADVAVS CAVCIDIUS TERTVLLVS. Sic plene t. Troesmitanus (sine causa C. Aucidius dicitur; interpunctionem post C litteram nemo enotavit); Vigellius (sic vel iugellius codd.) Saturninus Tertull., Saturninus acta martyrum. — Atilii Braduani Caucidii Tertulli nomina parentelam indicant cum uxore Herodis Attici Appia Annia Regilla Atilia Caucidia Tertulla (A 557) et cum eius fratre Appio Annio Atilio Bradua (A 475) consule a. 160, item cum L. Mummio Nigro Q. Valerio Vegeto Caucidio Tertullo (M 515).

Legatus Aug. (*legionis fortasse quintae Macedonicae, non provinciae Moesiac, cum pro pr. non sit additum*) t. Troesmitanus III 6183 (= 775). (Consul suff., circa a. 167). Proconsul Africae *acta martyrum Scillitanorum*, ap. *Usener ind. schol. Bonn. 1881 aest.*, a. 180 mense Iul., Christianos quosdam capitis damnavit *ib.*, 'primus hic (Carthagine) gladium in nos (Christianos) egit; lumina amisit' *Tertull. ad Scapul. 3* (*errore per tres annos proconsulem cum fuisse statuit Tissot*).

- 435 Q. VIL[IVS] TITIA[NVS] QVADRA[TVS] IIIvir vi[ar. cur., trib.] la[ti]cl. [le]g...., [q., leg. prov.] Ach(aiae) t. *Corinthus III 537* (*mutilus et semel tantum descriptus*). Parentela videtur coniunctus cum Ti. Claudio Flaviano Titiano Q. Vilio Proculo (C 696).

— TI. CL(AVDIVS) FLAVIANVS TITIANVS Q. VILIVS PROCVLVS *cet.*

- 436 VILIA PROCVLA (Ὀυιλία [ΙΙ]ρόκλα), Ti. Claudii Flaviani Titiani Q. Vilii Proculi L. Marcii Celeris M. Calpurnii Longi, proconsulis Cypri (C 696), filia t. *Patareus Lyciae, quem ed. Kalinka Eranos Vindob. (1893) p. 93 not. 2. Nescio an eadem Vilia Procula, Q. Vilii Proculi filia* (Ὀυιλία Κο. Ουιλίου Τιτιανοῦ θυγάτηρ ΙΙρόκλα), Patarensis, quae a. 147 Patarensibus proscaenium dedicavit *CIG. 4283* (*cf. etiam CIG. 4248*).

- 437 Villeius (*sic traditur*), artifex in adulando, Senecae temporibus vel paullo ante *Senec. nat. qu. 4 pr. 5* (*de Velleio Paterculo cogitaverunt nonnulli, de L. Vitellio alii*).

- 438 L. Villius Atilianus, C. f., tribu Tromen., equestribus militiis functus; procurator Aug. X 6090 (*temporibus Hadriani*).

- 439 *Vimius (*sic cod. Bodl., unius cod. Brux.; ap. Iosephum ant. 19, 3, 1 idem ut videtur homo appellatur Gratus*), Epiro oriundus, centurio cohortis praetoriae, a. 41 Claudium e latebris protraxit et imperatorem appellavit *Victor Caes. 3, 15*.

- 440 T. VIN..... inter pueros senatorum filios, qui Arvalibus ministraverunt a. 105 *act. Arv. (VI 2075 v. 50)*.

— M. CL(AVDIVS) MACRINIVS VINDEX HERMOGENIANVS.

— Q. Decius Vindex.

— C. IVLIVS VINDEX.

— M. MACRINIVS AVITVS CATONIVS VINDEX.

— M. Macrin[ius] Vindex.

— Novius Vindex.

— C. OCTAVIVS VINDEX.

— C. VESNIVS VINDEX.

— C. Postumius Saturninus Flavianus signo Vindicius.

- 441 M. VINDIVS VERVS (*sic dipl. mil., Vindius Verus vit. Pii, praeterea Vindius*), consul suff. a. 138 mense Iun. cum [P.] Pactumeio Clemente *dipl. mil. (III p. 879)*. Iuris peritus, quo usus est imperator Pius *vit. Pii 12, 1*. Scripta eius citant vel opiniones referunt *Maecianus (Dig. 35, 2, 32, 4), Paulus (Dig. 2, 9, 2), Ulpianus (fr. Vat. 77;*

Dig. 2, 14, 7, 18. 5, 1, 5). 'Vindius noster' Maecianus l. c. Iulianum consulit fr. Vat. 77. Cf. Lenel Paling. iuris Rom. II 1223.

- 442 Vinicianus (vel Vinicius), auctor coniurationis Vinicianae in Neronem, quam Pisoniana posteriorem Beneventi conflata et detecta esse (a. 66 vel 67) narrat *Suet. Ner. 36. Quis fuerit, ignotum; de Annio Viniciano cogitavit Nipperdey ad Tac. a. 15, 28, cf. supra sub Annio Viniciano. Mentionem coniurationis in actis Arv. a. 66 repperisse sibi visus est Henzen, cf. act. Arv. p. 115.*

— ANNIVS VINICIANVS.

— L. ANNIVS VINICIANVS.

- 443 L. VINICIUS, L. f. (filius videtur fuisse L. Vinici vel Vinuci, qui et ipse triumvir monetalis fuit circa a. 696, cf. *Momms. röm. Münzw. p. 646 n. 299, consul suff. a. 721 testibus fastis Venusinis, t. Beneventano IX 1554, tessera CIL. I 740; cf. Borghesi opp. 2 p. 314).*

Triumvir monetalis Augusto tribunicia pot. VII et VIII (737/9) nummi ap. *Eckhel 6, 105. 106, Babelon monnaies de la rép. romaine II p. 552 seq. Idem fortasse L. Vinicius (traditur Vicinius) 'clarus decorusque iuvenis', cui Augustus obiecit, 'quod filiam suam Baias salutatum venisset' Suet. Aug. 64; L. Vinicius, Vinici frater (sic videtur tradi; ex antiquissimis codicibus tamen alter Vinci fater, alter Vinici ficem; pater vel [L.] Vinici pater proposuit Nipperdey ad Tac. a. 3, 11, ut diversus fuerit a nostro, scilicet pater eius), 'quo nemo in agendis causis praesentius habuit ingenium'; de ea re dictum divi Augusti *Seneca contr. 2, 5 (13), 19. 20. Idem [L. Vini]cius, L. f., M. n., consul suff. a. 749 fasti Lucerini (CIL. I ed. 2 p. 69), si recte eius nomen hoc loco supplevit Borghesius opp. 5 p. 126.**

- 444 M. VINICIUS vel VINVCIVS cos. a. 735. M. Vinicius *Vell. 2, 104, Marcus Vinicius ib. 2, 96, Dio, Vinnius Florus (Duennius Jordan.); in consulatu Μάρκος Οἰνούκιος mon. Ancyrr. Gr. 3, 11. 6, 11 (Lat. nomen periit), M. Vinicius fasti Colotiani (CIL. I ed. 2 p. 64), M. Vi.... fasti Biondiani (ib. p. 65), M. Vinic. XV 4590.*

Calibus oriundus *Tac. a. 6, 15 (certe nepoti hanc originem adscribens), patre equite Romano Tac. l. c.; P. f. fasti Colotiani. Fortasse hic M. Vinicius P. f., post mortem honoratus a municipibus suis X 1818 (t. musei Neapolitani, sed qui Calibus asportatus esse potest). A. 729 Germanorum (Κελτῶν) quosdam, qui Romanos negotiatores interfecerant, punivit Dio 53, 26 (intelligi incolas vallis Poeninae, et rem accidisse anno demum 739, suspicatur Zippel röm. Herrschaft in Illyrien p. 252, vix recte). Consul suff. a. 735 fasti Colotiani et Biondiani, cum Q. Lucretio (Vispillone) *mon. Ancyrr. Consularis (coss. traditur) Vell. 2, 96; cf. Tac. a. 6, 15. Ab Augusto missus ad Pannonios domandos Florus 2, 24 (inde Iordanes Rom. 243), bellum gessit in Pannonia Vell. 2, 96. Deinde missus in Germaniam, ubi bellum conflatum a. 754 feliciter gessit, nec tamen finivit**

ib. 2, 104. Ob res in Germania gestas decreta ei ornamenta triumphalia 'cum speciosissima inscriptione operum' *ib.* *Hic puto* Vinicius, cum quo et Silio (*S* 512) se cenatum esse et alea lusisse senior Augustus ait in epistula ad Tiberium *Suet. Aug.* 71. Avus M. Vinicii consulis a. p. Chr. 30 (pater scilicet P. Vinicii consulis a. p. Chr. 2) *Vell.* 2, 96. 104.

- 445 M. VINICIUS consul a. 30. 45. M. Vinicius *Vellei.*, *Tac.*, *Seneca* (item sic plerumque vel nude Vinicius in consulatibus, Minucius *catal. episc. Rom. ap. Momms. chr. min. I* p. 73, Licinius collationis *leg. Mos. et Rom.* 8, 7, 1 *codex antiquissimus*), Οὐνίκιος *Dio* 60, 27, Bincius (vel Ma. Bincius) traditur *schol. Iuv.*, Μάρκος Μινουχιανός *Ioseph. ant.* 19, 1, 4, Μάρκος videtur appellari *ib.* 19, 4, 3, sed loco corrupto et fortasse lacunoso.

P. Vinicii consulis a. 755 filius, M. Vinicii consulis a. 735 nepos *Vellei.* 2, 96. 101. 103. 104; cf. *Tac. a.* 6, 15. Consul ord. a. 30 cum L. Cassio Longino *fasti*. Ad eum consulem dedit Velleius Patereulus compendium historiae quod extat *Vell.* 1, 8, 1. 4; 12, 5. 13, 5. 2, 7, 3; 49, 1; 65, 2; 101, 3. 103, 1. 113, 1. 130, 4. A. 33 uxorem duxit Iuliam (Livillam) Germanici filiam *Tac. a.* 6, 15 cf. 6, 45, *Ioseph. ant.* 19, 1, 14; 4, 3 (sed utroque loco nomen eius corruptum) *Dio* 60, 27, *schol. Iuv.* 1, 155 (etiam in t. sepulcrali Iuliae VI 891 Vinicii mariti nomen supplevit Mommsen). Erat cum C. Caesare quo die occisus est *Ioseph. ant.* 19, 1, 14. Occiso Gaio imperii capessendi cupidus retinetur a consulibus *ib.* 19, 4, 3. Consul II a. 45 ord. cum Tauro Statilio Corvino *fasti*. A Messallina veneno interceptus a. 46 *Dio* 60, 27 (*Zonar.* 11, 9). Publico funere elatus *Dio l. c.* *Hic fortasse* . . . ος Οὐνίκιος Π[αλίου υἱός(?)], qui titulum Deli dedicavit *Bull. de corr. hellénique* 3, 1879 p. 157 (certe huius aetati litteraturam tituli convenire iudicat Homolle). — 'Mitis ingenio et comptae facundiae' *Tac. a.* 6, 15. Quietus *Dio l. c.* Memoratur (comes eius Varus nescio quis) *Seneca ep.* 122, 12.

- 446 P. VINICIUS cos. a. 755 (p. Chr. 2). Ad eum videntur pertinere t. *Mangaliae in Moesia inferiore ad Pontum Euxinum rep.*, *Arch. ep. Mitth. aus Oesterr.* 19, 1896 p. 108 (1), rep. in insula Andro. *Waddington fastes des prov. asiat. n.* 65 (2). P. Vinicius t. 1, 2, *Vell.* 2, 103, *Seneca contr.* 1, 2, 3. 7, 6, 11, *Seneca ep.* 40, 9 (p. unicus traditur *Seneca contr.* 1, 4, 11, p. unicus *ib.* 10, 4, 25), Vinicius *Seneca contr.* 7, 5, 11. 12 (Vinicius 7, 5, 11 antiquissimi codices, Vitinius 7, 5, 12 unus ex antiquissimis), fulnicus traditur *Tac. a.* 3, 11. In consulatu P. Vinicius X 884, *fasti Cap.*, *Dio* 55, 10^a, Π. Οὐνίκιος ἢ Μινούχιος *Dio ind.* l. 55 (P. Vinicius *fasti quidam urbani CIL. I ed.* 2 p. 69, sed in additamento ficticio), C. Vinicius *Cassiod.*, Vinicius *chronogr.*, Vindicius *fasti Hydat.*

M. f. (scilicet M. Vinicii consulis a. 735), P. n. *fasti Cap.* (M. f. *Dio ind.*). Exercitui praest in Thracia vel Macedonia paullo ante

a. 754 (p. Chr. 1); sub eo tribunus militavit Velleius Patereculus *Vell.* 2, 101. Tunc ut videtur ei positus t. 1, ubi appellatur vocabulo novo [ὁ]παταγός. Consul ord. a. 755 cum P. Alfeno Varo *fasti*. Proconsul (*Asiae sine dubio*) t. 2 (post M. Plautium Silvanum ut videtur, ante L. Valerium Messalam Volesum, cf. Waddington *fastes* n. 65). Homo disertus, quamvis nimis lente pronuntiaret *Seneca ep.* 40, 9. Accusavit Votienum Montanum *Seneca contr.* 7, 5 (20), 12 (vix alius Vinicius intellegitur; ceterum non eam accusationem significari, ex qua Votienus a. 25 damnatus est, monuit Nipperdey ad *Tac. a.* 4, 42). A. p. Chr. 20 patronum eum voluit Piso, sed ille se excusavit *Tac. a.* 3, 11 (hunc intellegi probabile est, cf. Nipperdey ad *Tac.*). Declamare solebat *Seneca contr.* 1, 2, 3. 1, 4, 11. 7, 6, 11. 'Exactissimi ingenii vir, qui nec dicere res ineptas nec ferre poterat' *ib.* 7, 5, 11. 'Summus amator Ovidii', cuius carmina ab oratore memoria tenenda esse aiebat' *ib.* 10, 4, 25. — Pater M. Vinicii consulis a. p. Chr. 30 *Vell.* 2, 101. 103 (*praeterea videtur fuisse pater filiae, ex qua natus Annius Vinicianus, cf. supra sub C. Annio Pollione et L. Annio Viniciano*).

447 T. VINICIUS IVLIANVS consul suff. mense Dec. a. 80 cum M. Tittio Frugi *act. Arv.*

448 Vinicius Rufinus (*pro Vinic- traditur Vinc-*), eques Romanus, una cum aliis Domitio Balbo testamentum falsum subdidit; a. 61 lege Cornelia damnatus *Tac. a.* 14, 40.

— Vinius Maximus v. C. Vibius Maximus.

449 T. Vinius Philopoemen (*tria nomina Suet., cognomen et patroni duo nomina habet Dio; Ἰούνιος Φιλόμων App.*), a. 711 T. Vinium patronum proscriptum celavit *Suet. Aug.* 27, *App. b. c.* 4, 44, *Dio* 47, 7, 4, postea ab Augusto equestri dignitate honoratus *Suet. l. c., Dio l. c.*

450 T. VINIVS (RVFINVS?). Titus Vinius *Tac. h.* 1, 1 et alibi (Titus Iunius *codices deteriores*), T. Iunius *Suet. (certe Vit. 7)*, Τίτος Ὀβίνος vel Ὀβίνος *libri apud Plutarchum Galb. c.* 4, ὁ Τίτος vel οὐ Τίτος *ib. c.* 7, Ὀβίνος vel Ὀβίνιος Τίτος *ib. c.* 10, Ὀβίνος vel Ὀβίνιος *ib. c.* 11 seq., Vinnius Victor *epit. In consulatu T. Vinius VI 1986 (= XIV 2389). 2051 v. 1 (act. Arv.). 8639 (= X 6637) quibus omnibus locis potest cognomen adfuisse, item VI 155, T. Iunius X 5405, Vinius chronogr., Titus Rufinus fasti Hydat. cum chr. Pasch. (Rufini cognomen fortasse tuetur T. Vinius Rufus octovir Amiterni temporibus Augusti IX 4182, qui potest fuisse ex eadem stirpe).*

Natus a. 21/2 *Tac. h.* 1, 48. 'Pater e praetoria familia, avus maternus ■ proscriptis' *ib.* (*possis conicere non maternum sed paternum avum fuisse e proscriptis, cf. supra n. 449*). Tribunus militum inter a. 37 et 41, cum uxore C. Calvisii Sabini legati consularis in ipsis principiis castrorum stuprum fecisse dicebatur *Tac. l. c.; Plut. Galb.* 12. Ob hanc rem vinctus, sed post mortem C. Caesaris dimissus *Tac. l. c.,*

- Plut. l. c.* Praetor *Tac. l. c.* Legatus legionis *ib.* Servili probro respersus, tamquam in convivio Claudii scyphum aureum (argenteum *Plut.*) furatus *Tac. l. c., Plut. l. c.* Proconsul Galliae Narbonensis *Tac. l. c.* Legatus Galbae in Hispania *Suet. Galb. 14*, ὁ τοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος ἡγούμενος *Plut. Galb. 4 cf. 7* (duabus legionibus eum praefuisse coniecit *Domaszewski mus. Rhen. 45, 1890 p. 7*). Galbae suavit, ut Vindiciis conatus adiuvareret *Plut. Galb. 4*. Post nuntium de morte Neronis a Galba honoribus affectus *ib. c. 7*. Eius potissimum arbitrio Galba principatum adeptus regebatur *Tac. h. 1, 6. 12. 13, Suet. Galb. 14* (inde *Victor epit. 6*), *Plut. Galb. 10. 11. 13. 16. 17. 20. 29*. Consul designatus *ib. c. 21*. Hic Galbae suavisisse dicebatur, ut A. Vitellium, amicum sibi per commune factionis Venetae studium, in Germaniam mitteret *Suet. Vit. 7*. Tigellinum servavit *Tac. h. 1, 72, Plut. Galb. 17*. Othonem a Galba adoptari voluit *Plut. Galb. 21 cf. c. 20, Tac. h. 1, 13* (Piso ei infensus *Tac. h. 1, 34*), nuptias filiae pactus *Plut. Galb. 21; cf. Tac. 1, 44*. Avaritia et licentia eius *Tac. h. 1, 37, Plut. Galb. 12. 17. 18*. Consul ord. a. 69 cum Ser. Galba II *Tac. h. 1, 1. 11. 13; fasti*. Aduit cum Piso adoptaretur *Tac. h. 1, 14, Plut. Galb. 23*. Consciis dicebatur coniurationis Othonis *Tac. h. 1, 39, Plut. Galb. 27*. Exorta coniuratione Galbam in Palatio retinere studet *Tac. h. 1, 32. 33, Plut. Galb. 26*. Postea progressus cum Galba, occiditur ante aedem divi Iulii *Tac. h. 1, 42, Plut. Galb. 27*. Corpus eius Crispina filia (*infra n. 451*) sepulturae tradidit *Tac. h. 1, 47, Plut. Galb. 28*. Testamentum eius 'magnitudine opum inritum' *Tac. h. 1, 48*. — Fortasse huius T. Vini atriensis VI 9199.
- 451 (VINIA) CRISPINA (Crispina *Tac. h. 1, 47, praeterea nomen non ponitur*). Eam temporibus Neronis periclitantem (fortasse marito accusato) servaverat Tigellinus *Tac. h. 1, 72*. A. 68 vidua *ib. 1, 13, Plut. Galb. 17*; rumore vulgi Otho maritus ei destinabatur *Tac. l. c.* (nuptias eius patri promisit Otho *Plut. Galb. 21*). Dona a Tigellino in eam conlata, cum patris eius potentia apud Galbam servatus esset *Plut. Galb. 17*. Patris, interfecti a. 69, corpus sepulturae tradidit *Tac. h. 1, 47, Plut. Galb. 28*.
- 452 Vinnius Asina (hoc cognomen paternum ei fuisse, scilicet acceptum a patre, ait *Horat. v. 8*; Vinnius Asellus codices complures *Horatiani in inscriptione epistulae*; Vinnius Fronto scholia male *Acroni tributa, Caninius Vinnius Fronto horum scholiorum editiones antiquae*): per eum *Horatius* carmina sua misit Augusto *Hor. ep. 1, 13*.
- 453 Vinnius Valens, centurio in praetorio divi Augusti, homo eximiis corporis viribus; miranda eius facta insculpta monumento eius *Plin. h. n. 7, 82*.
- 454 VIOLENTILLA (nomen est *Stat. v. 25, item in inscriptione carminis; Ianthia appellatur a Martiale, Asteris a Stella ipso in carminibus, Stat. v. 197, 198*): in eius et (L. Arruntii) Stellae nuptias *Statius* scripsit

epithalamium quod extat *Stat. silv.* 1, 2 *cf.* 1 *praef.*, Martialis epigramma *Mart.* 6, 21. Antea alii nupta *Stat. silv.* 1, 2, 138. 168. Columbam eius carmine celebravit Stella *Stat. v.* 102, *Martial.* 7, 14, 5 *cf.* 1, 7. Memoratur *Martial.* 7, 15, 1; 12, 3, 12.

455 .. [V]IOLENTILL(A) clarissima femina fragmentum urbanum *Notizie degli scavi* 1888 p. 435 = *Bull. comunale* 1888 p. 311.

— MARIA AVREL(IA) (vel AVREL(IANA)) VIOLENTILLA.

456 M. Vipsa[nius], fistula aquaria Romae *rep.*, ap. *Lancianum syll. aq.* n. 511.

457 M. VIPSANIVS AGRIPPA. *Tria nomina Nep. vit. Attici* 12, 1, *Dio* 48, 20, *ind. l.* 48. 53, *Censorinus* 21, 8, 'Vipsanius Agrippa fuerat, [at] Vipsani nomen quasi argumentum paternae humilitatis sustulerat et M. Agrippa dicebatur' *Seneca contr.* 2, 4, 13 (*gentilicium etiam ex titulis libertinorum VI* 5731. 8871. 18269 *apparet*), M. Agrippa vel Agrippa *passim*.

Humili origine *Seneca contr.* 2, 4, 13 (*cf. supra*), *Seneca benef.* 3, 32, 4 *cf. Vell.* 2, 96. 127, *Tac. a.* 1, 3, *Suet. Cal.* 23. — L. f. tituli *II* 474. *V* 2813, *VI* 896. *IX* 3150. 4677. 4779. *X* 4831. *XI* 2105. *XII* 3153, *CIAtt.* *III* 575. 576, *Inscr. Gr. sept. I* 349, *item nummi aenei*, ap. *Eckhel* 6, 165. *Cohen I ed.* 2 p. 175 *seq.*; *item Dio ind. l.* 48. 53. Natus a. 691/2, quippe annum quinquagesimum primum agens, cum moreretur (a. 742) *Plin. h. n.* 7, 46. De genitura eius *Plin. h. n.* 7, 45. Amicus Octavii adolescentis, qui fratri eius Pompeianas partes secuto veniam a Caesare impetravit *Nicolaus Damasc. fr.* 99, 7 (*III p.* 430 *fr. hist. ed. Müller*) (*eadem res videtur tangi Senec. ep.* 94, 46). Octavium comitatur Apolloniam *Suet. Aug.* 95 *cf. Vell.* 2, 59; eidem veteranos in Campania ambienti comes *Nicolaus Damasc. fr.* 99, 31 (*III p.* 455 *Müller*). A. 711 accusavit C. Cassium lege *Pedia Vellei.* 2, 69; *Plut. Brut.* 27. Pro proscripto quodam intercedit apud Caesarem *Appian. b. c.* 4, 49. Bello Perusino adiutor Caesaris *ib.* 5, 31. 32. 33. 35. 50. A. 714 praetor urbanus *Dio* 48, 20. Eodem anno ei bellum contra Sex. Pompeium commisit Caesar *Dio l. c.* Sipuntum ab Antonianis possessum capit *Dio* 48, 28, *Appian. b. c.* 5, 57. 58. Tractat cum Antonio *Livius lib. CXXVII (fr. 50 Hertz)* apud scholiastas in *Horat.* 1, 5, 27. 29. Missus contra Gallos rebelles *Dio* 48, 49, Aquitanos vicit *Appian. b. c.* 5, 92, *Eutrop.* 7, 5, Rhenum traiecit *Dio l. c.*, Ubios Rhenum transgressos in fidem recepit *Strabo* 4, 3, 4 p. 194, *Tac. a.* 12, 27. Imperator *IX* 262. 2200, *CIG.* 1878 (*nisi forte postea demum hoc vocabulo uti coepit*). Triumphare noluit *Dio l. c.* Consul designatus *nummi aurei et argentei*, *Eckhel* 6, 164 (*ex Morcllio*). Consul ord. a. 717 cum L. Caninio Gallo *Dio* 48, 49; *fasti.* Caesarem comitatur Tarentum *Plut. Ant.* 35. Uxorem duxit Pomponiam Attici filiam *Nep. Attic.* 12, quas nuptias conciliavit M. Antonius *Nep. l. c.* (anno ut puto 717; *filia ex his nuptiis nata mater facta esse videtur a.* 739). Classem

parat contra Sex. Pompeium *Vellei.* 2, 79, *Dio* 48, 49, portum apud Baias aedificat *Dio* 48, 50. 51, *Strabo* 5, 4, 6 p. 245; cf. *Philarg. ad Verg.* 2, 162. Bellum navale gerit contra Sex. Pompeium *Liv. per.* 129, *Vell.* 2, 79, *Appian. b. c.* 5, 101. 102. 105 seq. 115 seq., *Suet. Aug.* 16, *Dio* 49, 1-10 (*Zonar.* 10, 24) cf. 50, 19, *Oros.* 6, 18, 25 seq., de vir. ill. 84, *Serv. ad Aen.* 6, 612, *Ps.-Serv. ad Aen.* 8, 682, *schol. Luc.* 1, 43. 6, 421. 7, 871. Bello confecto corona navali sive rostrata donatur *Vergil. Aen.* 8, 684, *Ovid. ars am.* 3, 392, nummi aenei ap. *Eckhel* 6, 165, *Cohen I ed.* 2 p. 175 seq. (in nummis argenteis et aureis ap. *Eckhel l. c.* p. 164. 165, *Cohen l. c.* p. 177, 1. 2, p. 178, 6 corona non rostris contexta, sed muralis est rostris exornata); *Livius per.* 129, *Vell.* 2, 81, *Seneca de benef.* 3, 32, 4, *Plin. h. n.* 16, 7. 8, *Dio* 49, 14. Dalmaticum bellum gerit *Dio* 49, 38; cf. *Appian. Ill.* 20. A. 721 aedilis curulis *Frontin. de aq.* 9. 98, *Dio* 49, 43, *Plin. h. n.* 36, 104. 121; t. urbanus, *inscr. sel.* 128. Bello Actiaco dux classis Caesarianae *Vell.* 2, 84, 85, *Plut. Ant.* 65. 66, *Dio* 50, 11. 13. 14. 31 (*Zonar.* 10, 29), *Oros.* 6, 19, 6; cf. *Verg. Aen.* 8, 682, *Strabo* 8, 4, 3 p. 359, *Panegy.* 6, 13 (fortasse huc pertinet fragmentum *Atheniense III* 6101). Post victoriam Romam missus *Dio* 51, 3, Caesarem quoque ad reditum hortatur *Plut. Ant.* 73. A. 725 a Caesare reduce caeruleo vexillo donatus *Dio* 51, 21 cf. *Suet. Aug.* 25 (qui minus recte ut videtur rem refert ad bellum Siculum). Partem domus Antonii Palatinae accipit *Dio* 53, 27. Caesar cum eo deliberat de re publica constituenda *Dio* 52, 1 seq. (*Zonar.* 10, 32) (sed hanc Agrippae suasoriam a Dione excogitatam esse apparet). A. 726 consul II ord. cum Caesare sextum fasti. Censum populi egit cum Caesare *mon. Ancy.* 2, 2 cf. *Dio* 52, 42 (qui censum, nempe initium census, refert ad annum 725), senatum legit *Suet. Aug.* 35, censoria potestate fasti *Venusini IX* 422, lustrum fecit *mon. Ancy.*; fasti *Venusini* (cf. *Momms. mon. Ancy.* ed. 2 p. 37). Circa hoc ut videtur tempus (certe sub a. 726 rem narrat *Dio*) uxorem duxit Claudiam Marcellam, Octaviae sororis Augusti filiam *Plut. Ant.* 87, *Dio* 53, 1 (*Zonar.* 10, 32, ubi errore Marcellae substituitur ipsa Octavia) cf. 54, 6, *Suet. Aug.* 63, ex qua liberos habuit *Suet. l. c.* A. 727 consul III cum Augusto VII fasti (coa. tertium II 474. III 494. VI 896. IX 4677. 4779, *CIAtt.* III 575, *Inscr. Gr. sept.* I 349, nummi ap. *Eckhel* 6, 165, *Vellei.* 2, 90. 127, *Frontin. aq.* 10, *Ps.-Serv. ad Aen.* 8, 682 cf. *Tac. a.* 1, 3). Sacerdos complurium collegiorum *Vellei.* 2, 127. Quindecimvir sacris faciundis acta saecularia; *mon. Ancy.* 4, 36; IX 262; *Dio* 54, 19. A. 729 loco Augusti aegroti nuptiis Marcelli et Iuliae praesidet *Dio* 53, 27. Cum domus eius conflagravisset, una cum Augusto habitavit ib. A. 731 Augustus aegrotans ei anulum tradidit *Dio* 53, 30. 31 (*Zonar.* 10, 33). Missus ab Augusto in Syriam *Dio* 53, 32, ut transmarinas provincias loco Augusti regeret *Ioseph. ant.* 15, 10, 2, propter similitudines cum Mar-

cello Mytilenen secedit *Dio* 53, 32, *Suet. Aug.* 66 *Tib.* 10, *Vellei.* 2, 93, *Tac. a.* 14, 53. 55, *Plin. h. n.* 7, 149, *Ioseph. l. c.* (Mytilenis ut *χρίστης* urbis celebratus *CIG.* 2176). A. 733 arcessitus ab Augusto in Siciliam, Romam mittitur, cogiturque dimissa Marcella Iuliam ducere uxorem *Dio* 54, 6 (*Zonar.* 10, 34), *Suet. Aug.* 63, *Plut. Anton.* 87, *Vell.* 2, 93 cf. *Tac. a.* 1, 3. 4, 40, *h.* 1, 15. (Maritus Iuliae t. *Delius bull. de corr. hell.* 2, 1878 p. 399, *Paphius journal of hellen. studies* 9, 1888 p. 243. *Imagines eius et Iuliae in nummo Ephesio, ap. Mionnet suppl. VI* 126, 322 [ex *Sestinio*]; *statuis honorati ipse et Iulia Sesti bull. de corr. hell.* 4 p. 517.) Curam urbis ei committit Augustus *Dio* 54, 6. 11. A. 735 turbas in Gallia exortas sedavit, in Hispania Cantabros domuit *Dio* 54, 11; *Horat. ep.* 1, 12, 26; cf. *Vell.* 2, 90; *Florus* 2, 33 (qui rem referre videtur ad a. 728 vel 729). Triumphum recusat *Dio l. c.* A. 736 tribuniciam potestatem accipit iu quinquennium *Dio* 54, 12; cf. *Vell.* 2, 90, *Tac. a.* 3, 56 (tribunus plebi quietissimus *Ps.-Serv. ad Verg. Aen.* 8, 682). Tribunicia potestate acta *lud. saec. v.* 53; *III* 494. *IX* 3150. 3913, trib. pot. *III II* 474 (huc pertinent etiam nummi cusi a C. Sulpicio Platorino, cf. *supra S* 728). A. 737 una cum Augusto ludos saeculares quintos edidit *act. lud. saec.; mon. Ancy.* 4, 36; *Censorinus* 17, 11. (A. 738) iterum mittitur in transmarinas provincias *Dio* 54, 19, *Ioseph. ant.* 16, 2, 1. Iudaeam adit (a. 739) *Ioseph.* 16, 2, 1; *Philo leg. ad Gaium c.* 37 (*II* p. 589 *Mangey*). Berytum duas legiones deducit *Strabo* 16, 2, 19 p. 756 (cf. *Euseb. chron. ad a.* 2001 vel 2003). A. 740 turbas in Bosporo Cimmerio exortas Sinopen progressus pacat *Ioseph. ant.* 16, 2, 2, *Dio* 54, 24, *Euseb. chron. (Hieronym. ad a.* 2003, *Armen. ad a.* 2002), *Oros.* 6, 21, 8. Triumphum recusat *Dio l. c.* Iliensibus, quod Iuliae uxori eius periculum in itinere adeunti non subvenissent, multam infligit *Nicol. Damasc. fr.* 3 (*fr. hist. III* p. 350 *Müller*); cf. *Ioseph. ant.* 16, 2, 2. Iudaeis privilegia confirmat *Ioseph. ant.* 16, 2, 3-5; 16, 6, 4. 5. Romam redit a. 741 *Dio* 54, 28, cum Asiam per decem annos rexisset *Ioseph. ant.* 16, 3, 3 (*decem annos computari apparet u profectioe Mytilenas, cf. Mommsen mon. Ancy. ed.* 2 p. 163). A. 741 tribuniciam potestatem in alterum quinquennium accipit *Dio* 54, 28 ([trib. potesta]te VI XIV 2230, si vere Agrippae est), item imperium quoquo adiisset maius quam ii qui provincias obtinerent *Dio l. c.* (*id ius non tum primum ei decretum esse putat Mommsen Staatsr. II^a p. 1151 not. 5, 1157 not. 3*). In Pannoniam proficiscitur hieme a. 741/2 *Dio l. c.* cf. *Vellei.* 2, 96, mox redit *Dio l. c.* — Supremis suis annis conflictatus gravi morbo pedum *Plin. h. n.* 23, 58 cf. 7, 45. — A. 742 in Campania decessit ex morbo, paullo post Quinquatrus (exeunte mens. Mart.) *Dio* 54, 28 (*Zonar.* 10, 34). Ossa inlata mausoleo Augusti *Dio l. c.; consol. ad Liviam v.* 67. Ludi gladiatorii in honorem memoriae eius editi a. 747 *Dio* 55, 8.

Ex Pomponia pater Vipsaniae Agrippinae (*infra* n. 462), ex Marcella complurium liberorum (qui praeterea non memorantur) *Suet. Aug.* 63, ex Iulia C. Caesaris (*I* n. 142), L. Caesaris (*I* n. 148), Iuliae (*I* n. 421), Agrippinae (*infra* n. 463), Agrippae Caesaris (*I* n. 139). Heredem reliquit Augustum *Dio* 54, 29.

Amicus Augusti praecipuus *Val. Max.* 4, 7, 6, *Seneca benef.* 6, 32, 2-4, *ep.* 94, 46, *Ioseph. ant.* 15, 10, 3; *cf. M. Anton. sic éavτ.* 8, 31. Augusto semper se submittebat *Vell.* 2, 79, *Plin. h. n.* 7, 46, *Dio* 49, 4, 53, 23, 54, 29. Saepius, ut ipse Augustus, insidiis petitus *Dio* 54, 15 (*Zonar.* 10, 34).

Servi eius *VI* 5731. 8871; liberti *VI* 18269. — Chersonesum Thracicam possedit *Dio* 54, 29. — Procurator eius in Sicilia Iccius *Horat. ep.* 1, 12.

Opera publica ab eo in urbe extracta *VI* 896 (*t. Panthei*), *Bull. comun.* 1887 p. 306 (cum mentione pontis Agrippae, *cf. Huelsen Röm. Mitth.* 1889 p. 285); *Horat. ep.* 1, 6, 26; *Strabo* 5, 3, 8 p. 235, 13, 1, 19 p. 590; *Seneca de benef.* 3, 32, 4; *Plin. h. n.* 16, 201, 31, 41, 42, 34, 13, 62, 35, 26, 36, 38, 102, 104, 121, 189; *Frontin. de aq.* 9, 10, 98 *cf.* 25, 99, 104, 116; *Tac. a.* 15, 37, 39; *Suet. Aug.* 29 fin. 42; *Dio* 49, 43, 53, 23, 27, 54, 11, 29, 55, 8, 66, 24; *Notit. urb. reg.* VII, VIII, IX, item add. Tiberim derivavit *Porph. ad Hor. art. poet.* 67. Vias Galliae munivit *Strabo* 4, 6, 11 p. 208. Orbem terrarum urbi spectandum propositurus erat in porticu (Vipsania) *Plin. h. n.* 3, 17. Auctor Plinii in enarratione orbis terrarum *Plin. h. n.* 3-6. Etiam a Strabone Agrippae χωρογραφίαν adhibitam esse putant plerique; *cf. Riese Geograph. Lat. min.* p. VII seq., p. 1 seq.

Ad eum dedit *Horatius carm.* 1, 6. Eum significasse credebatur *Vergilius Aen.* 1, 292 *cf. Serv. l. c.* — Vix hic (quod post alios putavit *Ribbeck prol. ad Verg.* p. 100) M. Vipsanius (uipranus traditur), quem Vergilii ut videtur obtrectatorem memorat *Donatus vit. Verg.* (*Suet.* p. 65 *Reiffersch.*, item *ap. Hagen Jahn's Jahrb. suppl.* 4 p. 740). — Scripsit de vita sua *Philargyr. in Verg. georg.* 2, 162 *cf. Plin. h. n.* 7, 148 (*Peter hist. Rom. fragm.* p. 261). Oratio eius de tabulis omnibus signisque publicandis *Plin. h. n.* 35, 26 (fortasse huc spectat etiam aedilitatis suae commemoratio quam citat *Plin. h. n.* 36, 121). Reum aliquem defendit *Seneca contr.* 2, 4, 13. Vir rusticitati propior quam deliciis *Plin. h. n.* 35, 26. — Ab eo appellatum Athenis theatrum in in Ceramico *Philostr. vit. soph.* 2, 5, 3; 8, 2.

- 458 Vipsanius Atticus, rhetor, Apollodori (Pergameni) discipulus (*traditur Att. Vipsani Apollodori discip.*) *Seneca contr.* 2, 5 (13), 11. Male a nonnullis putatus est vel pater vel filius M. Agrippae; alii Dionysium Pergamenum cognomine Atticum, quem memorat *Strabo* 3 p. 625, intellexerunt, id quoque sine causa; *cf. Piderit de Apollodoro Pergameno (Marb.* 1842) p. 16 seq. — Eius nominis homo X 7101 (*Catinae*).

459 Vipsanius Laenas, procurator Sardiniae, a. 56 damnatus ob eam provinciam avare habitam *Tac. a. 13, 30*.

460 Vipsanius Marcellinus: eius servus X 12 (*Regii Iulii*). *Fortasse vir nobilis*.

461 Vipsanius Philargyrus (*sic omnino scribendum coniungendumque; fortasse fuit Agrippae libertus*), notas scribendi a Tirone inventas ampliavit *Isidorus orig. 1, 22 ex Suetonio, cf. Sueton. ed. Reifferscheid p. 136; codex Cassellanus notarum Tironianarum ap. Schmitz symb. phil. Bonn. p. 532 (ubi distinguitur Philargyrus a Vipsanio)*.

— L. Cominius Vipsanius Salutaris.

462 VIPSANIA AGRIPPINA. *T. Laude Pompeia rep. V 6359 (1); fortasse ad eam pertinuit t. mutilus Telesinus IX 2201 (2); memoratur in t. urbano VI 9901^a (3)*. Vipsania *Tac. a. 1, 12, 3, 19 (praeterea gentilicium firmat t. 3)*, Agrippina *t. 1, 3, Suet. Tib. 7*. M. Agrippae filia, Pomponii Attici neptis *Nep. Att. 19, Suet. Tib. 7, Dio 54, 31*. Vix annicula desponsa Ti. Claudio Neroni privigno Caesaris *Nepos l. c.*, cui postea nupsit *Vell. 2, 96, Tac. a. 1, 12, Suet. l. c., Dio l. c.*, peperitque filium Drusum (*anno 739, vel certe inter a. 739/742, cf. sub Druso Caesare*) *Suet. l. c.*; mater Drusi Caesaris *t. 1; Tac. a. 3, 19 cf. 2, 43*. Rursus gravidam a. 742 Tiberius coactus est eam dimittere, ut Iuliam duceret *Suet. l. c., Dio l. c.* Postea nupsit C. Asinio Gallo (*consuli a. 746*) *Tac. a. 1, 12, Dio 57, 2 (huius mariti nomen erat etiam in t. 1, sed erasum), ex quo matrimonio nati sunt Ser. Asinius Celer (cf. t. 3), Asinius Gallus (Dio 60, 27), Asinius Saloninus (Tac. a. 3, 75), v. supra A 1012. 1014. 1039, sed etiam reliqui ut puto filii C. Asinii Galli, v. supra A 1017. Eius libertus M. Vipsanius Agrippinae l. Thales conlactani(us) Celeris, Galli fili t. 3. Defuncta a. p. Chr. 20 (u. c. 773) Tac. a. 3, 19*.

463 (VIPSANIA) AGRIPPINA GERMANICI. *Tituli vivae ei positi: Aeserninus IX 2635 (1), Veleias XI 1167 (2), Delphicus Ath. Mitth. 5, 1880 p. 197 (3), Melius Journal of hell. stud. 17, 1897 p. 17 (4), Samius Ath. Mitth. 14, 1889 p. 102 (5), Lesbii Bull. de corr. hell. 4, 1880 p. 432 n. 17. 18 (6. 7), Sinopensis Bull. de corr. hell. 13, 1889 p. 302 (8). Memoratur in t. filii Lesbii CIG. 3528 = Eph. ep. 2 p. 9 (9). T. sepulchralis VI 886 (10). Praeterea mortuae ei positus t. Hispanus II 3379 (11); Peloponnesius CIG. 1301 (12); item memoratur post mortem XIV 2794 (13). Nummi mortuae eius nomine cusi, Eckhel 6, 212 seq., Cohen I ed. 2 p. 231 seq.*

Gentilicium nusquam ponitur. M. Agrippae et Iuliae filia Suet. Aug. 64, Cal. 7, Dio 57, 5 (Zon. 11, 1) cf. Tac. 1, 41; (M. Agrippae filia t. 3. 9. 10, M. f. t. 1. 5, pars nummorum; Augusti neptis t. 10. 12, Tac. a. 1, 33. 2, 71 cf. 1, 40. 3, 4. 4, 34, Suet. Cal. 8), sorore Iulia minor Suet. Aug. 64. Nata videtur post annum 737, quo L. Caesar, et ante a. 742, quo mortuo patre Agrippa Caesar natus est (cf. Mommsen

Herm. 13, p. 246; de die natali cf. *Henzen act. Arv.* p. XLIX not. 1). Nupsit Germanico Caesari *Tac. a.* 1, 33 cct., *Suet. Cal.* 7, anno ut videtur p. Chr. 5, cf. sub Germanico Caesare, cui novem liberos peperit *Plin. h. n.* 7, 57, *Suet. Cal.* 7. Maritum in Germania morantem consequitur a. 14 *Suet. Cal.* 8. Una cum marito in Germania *Tac. a.* 1, 40. 69, *Dio* 57, 5; eundem comitatur in Orientem *Tac. a.* 2, 54. Intrepidam se praebet in Germania *Tac. a.* 1, 40. 69. Filiorum unum peperit Tibure, alium Antii, filias duas in Germania *Suet. Cal.* 8 (cf. *Mommsen Herm.* 13, 252 seq.), tertiam in insula Lesbo *Tac. a.* 2, 54; exinde puto a Lesbiiis dicta θεὰ Αἰολὶς Ἀγριππῖνα nummi *Mytilenenses* ap. *Eckhel* 6, 214, *Mionnet III* p. 49, 122, suppl. VI p. 65, 89. 90, θεὰ Αἰολὶς καρποφόρος Ἀγριππῖνα *CIG.* 3328 = *Eph.* 2 p. 9 (*CIG.* 2183 fortasse intellegitur *Agrippina iunior*, cf. *Eph. ep. II* p. 8). Mariti defuncti cineres in Syria in Italiam deportat *Tac. a.* 2, 75. 3, 1. Odium eius in Tiberium, et invicem, a Seiano auctum *Tac. a.* 1, 69. 3, 4. 4, 12. 39. 52. 54, *Suet. Tib.* 53 cf. *Vell.* 2, 130. A. 29 Tiberius eam apud senatum criminatur *Tac. a.* 5, 3. 5, *Suet. Tib.* 53. Pandateriam relegatur *Suet. l. c.* A. 33 vitam inedia finivit *Tac. a.* 6, 25, *Suet. l. c.*, *Dio* 58, 22. Cineres eius a. 37 a Gaio filio Romam translati et in mausoleo Augusti conditi *Suet. Cal.* 15, *Dio* 59, 3 cf. t. 10. Mater C. Caesaris Augusti Germanici nummi; t. 10. 11; *Plin. h. n.* 7, 45, *Suet. Cal.* 7 cct.

— COMINIA VIPSANIA DIGNITAS.

- 464 (VIPSANIA) POLLA (Polla *Dio*; *Plinius nomen non ponit*), soror M. Agrippae *Plin. h. n.* 3, 17, *Dio* 55, 8. Porticum, quae orbem terrarum spectandam complecteretur, inchoavit ex destinatione et commentariis fratris *Plin. l. c.*, nondum perfecerat a. 748 *Dio l. c.*, perfecit Augustus *Plin. l. c.* Memoratur porticus Vipsania *Plin.* 6, 139; *Martial.* 1, 108. 4, 18; *Tac. h.* 1, 31; *Plut. Galb.* 25.
- 465 C. VIPSTANVS APRONIANVS (sic passim in actis Arvalium, semel C. Vipstanius Apronianus *VI* 2042 v. 15; Vipsani Aproniani *Tac. h.* 1, 75; in consulatu C. Vipstanus Apronianus *act. Arv.*, Γ. Οὐειψτανός Ἀπρωνιανός *X* 1504, C. Vipstanus, C. Vips. tabula cerata *Pompeiana* ap. de *Petram* n. 124 = *Zangemeister* n. 147, Vipstanus *Plin. h. n.* 7, 84, Gaius Vipsanus *Tac. a.* 14, 1, Vipianus vel Vipianus *Plin. h. n.* 2, 180 codices, Apronianus *chronographus*, *fasti Hydat.*). — Frater Arvalis certe inde ab a. 57, magister eo ipso anno *act. Arv.* Consul ord. a. 59 cum C. Fonteio Capitone *fasti.* Hic ut videtur C. Vipstanus Apron[ianus] (consul ut videtur) *IX* 4898. Proconsul Africae a. 69 (68/9) *Tac. h.* 1, 76. A. 86 d. 27 Febr. in locum eius (defuncti) alius frater Arvalis cooptatus *act. Arv.* — Huius fortasse Vipstani Aproniani l. *VI* 29015.
- 466 VIPSTANVS GALLVS mortuus in praetura a. 17 *Tac. a.* 2, 51.
- 467 M. VIPSTANVS GALLVS (M. Vipst. tessera glad., Cla. vel La. vel L. Vipstanus Gallus *legerunt III* 4591). Filius fortasse eius qui praecedit. Consul suff. cum C. Rutilio Gallico vel Gallo *III* 4591,

tessera gladiatoria quam ed. Hirschfeld Wiener Stud. 3, 1881 p. 271 a. 58 vel 54 III 4591. Cf. supra sub C. Rutilio Gallo (R 169).

- 468 VIPSTANVS MESSALLA (Viptanus M. traditur Tac. h. 4, 42, Vipsanus M. ib. 3, 18. 25, Vipsanius M. ib. 3, 9, Vibanius vel Libanius M. dial. 14; alibi cognomen tantum; gentilicium ap. Tac. restituit Rupertus). Claris maioribus Tac. h. 3, 9 (a Messalla Corvino oratore oriundum fuisse, inde quod Tac. dial. 27 oratores antiqui dicuntur maiores eius, nequaquam collegerim). Fortasse filius L. Vipstani Publicolae consulis a. 48, frater C. Vipstani Publicolae sacerdotis facti a. 63 (infra n. 470). Frater (uterinus) Aquilii Reguli Tac. h. 4, 42. Natus post a. 45, scilicet a. 70 nondum senatoria aetate Tac. l. c. A. 69 tribunus militum in exercitu Moesiae, bello Vitelliano praest legioni septimae Claudiaee auxiliisque Tac. h. 3, 9. 11. 18. De hoc bello quaedam memoriae mandavit ib. 3, 25. 28. A. 70 Regulum fratrem coram senatu defendit ib. 4, 42. Eloquentia eius Tac. h. 4, 42, dial. 15. A Tacito in dialogo de oratoribus inducitur veteres oratores laudans Tac. dial. 14 seq. 25 seq.

- 469 L. VIPSTANVS (vel VIPSTANIVS) MESSALLA (Οὐσιπτανὸς Μεσ[σάλας] t. Atheniensis; in consulatu L. Vipstanius Messalla VI 43. 44, L. Vipstanus Messala VI 543, [L.] Vipstanus Messalla VI 1984, L. Vipstanius Mess[alla] VI 791, praeterea cognomen tantum. Filius videtur eius qui praecedit. Consul ord. a. 115 cum M. Pedone Vergiliano fasti. Consularis (ὕπατος) t. Atheniensis CIAtt. III 621 (= eph. ep. 1 p. 250 ubi restituit Dittenberger). Pater L. Vipstani (Publicolae) Messallae (infra n. 472) ib.

- 470 C. VIPSTANVS POPLICOLA a. 63 cooptatus in collegium aliquod sacerdotale e maioribus VI 2002. Fortasse filius eius qui sequitur.

- 471 L. VIPSTANVS PVBLICOLA consul ord. a. 48 cum A. Vitellio fasti. (L. Vipsana Tac. a. 11, 23, [L.] Vistanus III S. 12321, [L.] Vipstanus Poplicola VI 8639 = X 6637, Publicola chronogr. a. 354 fasti Hydat. cet.; Vipsanius Tac. a. 11, 25). Memoratur in consulatu Tac. a. 11, 25. Fortasse pater tam C. Vipstani Publicolae eius qui praecedit, quam Vipstani Messallae tribuni militum a. 69 (n. 468), avus L. Vipstani Messallae consulis a. 115, proavus L. Vipstani Publicolae Messallae eius qui sequitur.

- 472 L. VIPSTANVS PVBLICOLA MESSALLA (sic XIV 2795, L. Vipstanius Pobl[icola] Messala ib. 4245), L. f. (filius scilicet L. Vipstani Messallae consulis a. 115), (tribu) Claudia (Cl. XIV 2795, [C]l. 4245) t. Tiburtinus XIV 4245, Gabinus ib. 2795. Π[Ιvir a. a. a. f. f. ?] XIV 4245. [Sa]lius Co[llinus] ib. Quattuorvir quinquennalis Gabiis a. 140 XIV 2795. Hic videtur L. Vi[pstanius] Messal[a], Vipstani Mes[salae] consularis filius, statua honoratus a senatu populoque Atheniensi CIAtt. III 621.

- 472* Virbiana, inter CX matronas, quae ludis saecularibus a. 204 Iunoni sacrificaverunt; Flavii Drusiani (*cf. supra F 177*) uxor *act. lud. saec. eph. ep. 8 p. 288*.
- 473 Vir dius Gemellinus, procurator Traiani in Bithynia, cum Plinius provinciam regeret (a. 111/3) *Plin. ad Trai. 27. 28. 84. Filius eius qui sequitur*.
- 474 Vir dius Geminus, 'spectatae militiae' vir, a. 69 iussu Vespasiani tumultum in Ponto ortum compressit *Tac. h. 3, 48*.
— Caecilius Virgilianus.
- 475 P. VIRIASIVS NASO (*sic cippi urbani*, Viriasius Naso *t. Cretensis*), tribunus plebis eodemque tempore curator locorum publicorum iudicandorum cum P. Nonio Asprenate, qui consul fuerat a. p. Chr. 6, aliisque *cippi urbani VI 1267^{a. b.} 31573 (= Bull. comunale 1885 p. 97)*. Proconsul provinciae Cretae per tres annos sub finem imperii Tiberii (certe post a. 31) *t. Gortynius III S. 12036 (= inscr. sel. 158)*.
— ATTIA VIRIOLA.
- 476 L. VIRIVS AGRICOLA (*sic VI 1984; dipl. mil., III p. 893, alibi Agricola*), consul ord. a. 230 cum Sex. Catio Clementino Prisciliano *fasti*.
- 477 Q. VIRIVS EGNATIVS SVLPICIVS PRISCVS. Q. Vi[r]ius (Vieius *traditur*) Egnatius Sulpicius Priscus *t. Albingaunensis V 7783*, Virius Sulpicius Priscus *X 8059, 134*. Clarissimus vir *ib.* Consularis, pontifex et flamen divi Severi, curator aquarum sacrae urbis et Miniciae, eodemque tempore praefectus alimentorum; amicus ut videtur M. Valerii Braduae Maurici consulis (a. 191), post cuius mortem balneum, quod ille inchoaverat, Albingaunensibus adsignavit *t. Albingaunensis*. Dispensatoris eius signaculum *X 8059, 134*.
- 478 Q. VIRIVS LARCIVS SVLPICIVS, pr(aetor) (*nisi forte fuit Pr[iscus]*, *quamquam deesse nihil traditur; potest fieri ut is qui solus hanc partem tituli vidit lacunam male celaverit*), quindecimvir sacris faciundis *VI 1541*. Ad opus aliquod ab eo extractum M. Valerius Bradua Mauricus consul (a. 191) aliquid videtur addidisse *ib.* *Pater fortasse eius qui praecedit*.
- 479 VIRIVS LVPVS (*sic tituli, item Dig. [Virius Luppus codicis Florentini manus prima], Λούπος Xiph., Λούπιος exc. de leg.*), dux Severi contra Albinum, ab eo victus (*exeunte a. 196 vel ineunte a. 197*) *Dio 75, 6 (Virium Lupum intellegi non certum sed probabile est)*. Legatus pro pr. Britanniae *VII 210. 273*, Ulpianus libro sexto ad Sabinum (*Dig. 28, 6, 2, 4*), *cf. Dio 75, 5, a. 197 VII 210*, quia Severus eo tempore bello finitimo (τῷ παροίχῳ πολέμῳ) occupatus erat (*agitur, ut vidit Hirschfeld, de reliquiis factionis Albinianae, anno demum 198 oppressis, cf. Hirschfeld hist. Zeitschr. 43, 1897 p. 483 not. 3; παροίχῳ in ἡλαθῆναι mutari iussit Huebner mus. Rhen. 12, 67, retinet Boissevain*

collato Herod. 7, 235), coactus est pacem emere a Maeatibus Dio 75, 5 exc. de leg. (fragmentum sedis non certae); praeses Britanniae sub Caracalla (intellege imperantibus Severo et Caracalla) Ulpian l. c.

480 VIRIVS LVPVS (sic *laterculus praefectorum*; . . . us Lupus *t. urbanus*; in *consulatu* Lupus) *Oriundus videtur ab eo qui praecedit. Clarissimae memoriae vir t. urbanus VI 31775 (= inscr. sel. 1210). Praeses Syriae Coeles et Arabiae ib. [Iudex] sacrarum cognitionum [per Aegyptum] et Orientem ib. Consul ord. a. 278 cum Probo Aug. III fasti. Praefectus urbi t. urbanus, praef. urbi a. 278—280 laterculus praef. urbis ap. chronogr. anni 354 (Momms. chron. min. I p. 66). Pontifex dei Solis t. urbanus.*

481 L. VIRIVS LVPVS IVLIANVS sevir equitum Romanorum, IIvir capitalis, legatus (*proconsulis*) provinciae Lyciae Pamphyliae, allectus inter quaestorios, praetor; salius Collinus *t. urbanus VI 31774 (= Bull. com. 1892 p. 365).*

482 VIRIVS MARCARIANVS vir clarissimus, deam Cybeben pecunia sua posuit *t. urbanus VI 513. Fortasse quarto demum p. Chr. saeculo vixit.*

483 VIRIVS ORFITVS (*gentilicium exhibet laterculus praefectorum*), consul ord. a. 270 cum Flavio Antiochiano II *fasti. Praefectus urbi a. 273. 274 laterculus praefectorum urbis ap. chronographum anni 354 (Momms. chron. min. I p. 66) (cuius nomen supplendum VI 1112).*

— M. RVBRENVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS.

484 Virro, homo luxuriosus et superbus, cuius cena irridetur *Iuvenal. 5, 39 seq. cf. 99 seq. 149. 156. Idem fortasse memoratur ib. 9, 35.*

— VIBIDIVS VIRRO.

— Sex. Vibidius Virro.

— MACRINVS VISCVS.

— Vibius Viscus.

— (VIBIVS) VISCVS THVRINVS.

485 Visellius, nescio quis: eius socer irridetur *Horat. sat. 1, 1, 105.*

486 Visellius, qui scripsit de figuris *Quintil. 9, 3, 89 cf. 9, 2, 101. 107. Cf. Teuffel Lit. 276, 10.*

487 C. VISELLIVS VARRO (*tria nomina fast. Cap., item Antiat., VI 765; Visellius Varro Tac. a. 3, 41, Visellius c. 42, Varro c. 43). C. f., C. n. fasti Cap. Fortasse nepos C. Visellii Varronis, quem consobrinum suum memorat Cicero Brut. 76, 264 (ab eodem fortasse lata lex Visellia, CIL. I 593). Consul cum Germanico Caesare a. p. Chr. 12 suff. ex kal. Iuliis fasti Cap., fasti Antiat., fasti Arv.; VI 765. 852. 27526. Legatus pro pr. Germaniae inferioris a. 21 Tac. a. 3, 41 seq. Invalidus senecta ib. c. 43. Bellum adversus Sacrovirum C. Silio legato Germaniae superioris concessit ib. Inimicitiae inter eum et C. Silium ib. 4, 19. Pater eius qui sequitur.*

488 L. VISELLIVS VARRO consul a. 24 (*tria nomina VI 1237, item in mentione consulatus ap. Frontin. aq. 102, praenomen etiam I 765.*

VI 10051; in indice Dionis l. 57 traditur Κηλουσέλλιος Ουάρων, fuisse K. ἡ Α. Ουασέλλιος Ουάρων coniecit Boissevain), filius eius qui praecedit Tac. a. 4, 19 (C. f. VI 1237, L. f. Dio ind. l. 57, male). Curator riparum et alvei Tiberis, una cum C. Vibio Rufo consule ut videtur a. 16, aliisque tribus, postremo loco enumeratus VI 1237. Consul ord. a. 24 cum Ser. Cornelio Cethego fasti. In ipso consulatu C. Silium (S 507), 'paternas in imicitias obtendens', accusavit Tac. a. 4, 19. Ab hoc consule ut videtur (cf. Mommsen Staatsr. III p. 424 not. 3, 786 not. 3) lata lex Visellia de iure Quiritium Latinorum, qui inter vigiles militaverant Ulpian. fr. 3, 5, et de poenis libertinorum, qui ingenuorum honores usurpabant cod. Iust. 9, 21; 9, 31, 1.

489 SEX. VISTILIVS (Vestil- *codex Taciti altero loco*), praetorius; eum Druso fratri percarum Tiberius in cohortem suam transtulerat; cum a. p. Chr. 32 Tiberium offendisset, senex mortem sibi conscivit Tac. a. 6, 9. Fortasse ex huius familia Sex. Vistilius Sex. l. Felix VI 29051, Sex. Vistilius Sex. l. Zeno VI 29052, Sex. Vistilius *Lylysus X 628, Sex. Vestilius D.... XIV 1751.

490 VISTILIA, praetoria familia genita (fortasse filia eius qui praecedit), Titedio Labeoni nupta, cum a. p. Chr. 19 lenocinium apud aediles professa esset, in insulam Seriphon ablegata Tac. a. 2, 85.

491 VISTILIA (in nonnullis codicibus Vestilia), 'Gleti ac postea Pomponi atque Orfiti clarissimorum civium coniunx ex his quattuor partus enixa, septimo semper mense, genuit Suillium Rufum undecimo, Corbulonem septimo, postea Caesoniam Gai principis coniugem octavo' Plin. h. n. 7, 39. Sex igitur maritis nupserat, septies mater facta est. Fortasse soror eius quae praecedit.

492 Vitalianus, praefectus praetorio Maximini: eum Gordianus misso ex Africa quaestore provinciae cum militibus per dolum sustulit (a. 238) Herod. 7, 6, 4 seq.; 8, 6; vit. Gord. 10.

— Fl[avius] V[i]talinus.

— M. Aelius Vitalis.

— M. Aure(lius) Vitalis.

493/4 Vitalius Victor, inter nobiles viros a Septimio Severo occisos vit. Sev. 13, 1.

— M. Antonius Vitellianus.

— M. Pomponius Vitellianus.

— C. SALVIVS VITELLIANVS.

— L. SVANIVS VICTOR VITELLIANVS.

495 VITELLIVS consul (suff.) cum Severo mense Mai. (anno ut videtur 189, nempe cum natus est Geta, qui vixisse dicitur annos XXII menses IX, et mortuus est certe non ante mens. Dec. a. 211, cf. supra sub I. Septimio Geta) vit. Get. 3, 1. Nomen fortasse corruptum ex Apuleii vel Atuleni (Rufini) nomine, qui consul fuit cum L. Septimio Severo; cf. supra p. 214.

- 496 Vitellius, auctor iuris: 'ad Vitellium' libros scripserunt et (Masurius) Sabinus, quos adhibuerunt *Ulpianus* (*Dig.* 32, 45. 33, 7, 8. 33, 7, 12, 15. 33, 9, 3. 34, 2, 19, 17) et *Tryphoninus* (*Dig.* 34, 9, 22), et *Paulus ind.* *Dig. Flor.*, *Dig.* 7, 1, 1; 50 *cet.* 32, 46; 78. 33, 7, 14; 18 *cet.* 'Cassius apud Vitellium notat' *Ulpian.* (*Dig.* 33, 7, 12, 27). Cf. *Lenel Paling. iuris civ.* I 1301 seq. II 189 seq. 1223. *Aequalis fere videtur fuisse Labeonis*, cf. *Krüger Gesch. der Quellen u. Litteratur d. röm. Rechts* p. 146. *Plane incertum num idem P. Vitellius procurator Augusti (infra n. 503).*
- 497 A. VITELLIVS P. Vitellii procuratoris Augusti filius *Suet. Vit.* 2. Aut huic aut L. Vitellio a. p. Chr. 31 P. Vitellius frater, coniurationis cum Seiano accusatus, in custodiam datus *Suet. l. c.*, *Tac. a.* 5, 8. Consul suffectus a. p. Chr. 32 ex k. Iul. *fasti Nolani* (X 1233); *fasti fratr. Arv.* (*CIL.* I ed. 2 p. 71), cum Cn. Domitio Ahenobarbo *Suet. l. c.* Obiit in consulatu *Suet.* Praelautus, famosusque magnificentia cenarum *ib.* Fortasse huius A. Vitellii cellarius VI 9248. — *Nescimus quorum (et quot) ex his Vitelliis Vitelliorum familia et liberti, ad quorum sepulcrum pertinuit VI 9321.*
- 498 A. VITELLIVS A. f., legatus pro pr. Ti. Caesaris Augusti t. urbanus VI 879. *Diversus videtur ab eo qui praecedit, propter praenomen patris (filium eius qui praecedit fuisse coniecit Mommsen ad VI 879, quamquam mirum sit, A. Vitellio consuli a. 32 fuisse filium ita adultum, ut ante a. 37 legati pro praetore munere fungi potuerit); nisi forte idem est qui praecedit, apud Suetonium autem error in praenomine Vitellii procuratoris Augusti, cf. infra n. 503.*
- 499 A. VITELLIVS imperator ([A.] Viteilius scribitur in t. *Samothracico* III S. 12321; *Ὀὐτ. nummi Alexandrini, cf. *infra*). L. Vitellii (n. 500) et Sextiliae filius *Suet. Vit.* 3, Luceria (Nuceria? cf. *Suet.* 2) oriundus *Tac. h.* 3, 86, natus a. 15 *Suet.* 3 (*idem indicant Dio Xiph.* 65, 22, *Zonar.* 11, 16, eoque ducit etiam annus consulatus; annum 12 indicant ipse *Suet.* 18, *Tac. h.* 3, 86, *Eutrop.* 7, 18, *Victor Caes.* 8 *epit.* 8), VIII kal. Oct. (24 Sept.) vel ut quidam VII id. Sept. (7 Sept.) *Suet.* (diem 24 Sept. indicat etiam *Zonar.* 11, 16 narrans vixisse cum LXXXIX dies supra LIV annos). Pueritiam primamque adulescentiam Capreis egit inter Tiberiana scorta *Suet.* 3 cf. *Dio* 64, 4. Gai per aurigandi, Claudio per aleae studium familiaris *Suet.* 4 (Venetae factionis cupidus *Suet.* 7, 14 cf. *Dio* 65, 5). Etiam Neroni acceptus *Suet.* 4. Consul ord. a. 48 cum L. Vipstano Poblecola *fasti*; cf. *Suet.* 3. Sacerdotiis amplissimis auctus *Suet.* 5, *Tac. h.* 3, 86. (Quindecimvir sacris faciundis nummi ap. *Eckhel* 6, 316, *Cohen ed.* 2 t. I p. 365 n. 110 seq. *Sed his nummis non certum est significari sacerdotium ante imperium susceptum*). Frater Arvalis; adest in collegio a. 57. 58. 59 (mense Dec., sed aberat a. 58 mens. Nov. Dec. et per maiorem partem anni 59) atque etiam mense Ian. 60 *act. Arv.* Proconsul Africae

(a. 60/1 ut videtur) *Suet. Vit. 5, Tac. h. 1, 70. 2, 97*, insequentique anno (61/2) legatus fratris proconsulis Africae *Suet.* (nam antea et postea videtur fuisse Romae). Egregie provinciam administravit *Suet. l. c., Tac. h. 2, 97. A. 62* in senatu *Tac. a. 14, 49*, item ut videtur iam mense Ian. inter fratres Arvales (*act. Arv. VI 2046 cf. Henzen act. Arv. p. LXXXVII*), certe a. 63 *VI 2043*, item anno 66 *VI 2044* (nisi hic frater significatur). Curator operum publicorum *Suet. 5. A Galba* missus in Germaniam inferiorem legatus pro pr., aliquanto post caedem Fonteii Capitonis *Tac. h. 1, 9, Suet. 7 cf. Dio 64, 4, Plut. Galb. 22. Provinciam* intravit kal. Dec. a. 68 *Tac. h. 1, 52 cf. Suet. 8. Imperator* appellatus a legionibus Germanicis III non. Ian. a. 69 *Tac. h. 1, 59, Plut. Galb. 22. Cognomen* Germanici recepit *Plut. Galb. 22, Suet. 8. Vitellius Germanicus Suet. 14. A. Vitellius imp. Germanicus vel Germanicus imp. nummi ap. Eckhel 6, 309. Devicto* Othone Romae agnitus; ob diem imperii eius, 'quod XIII k. Mai. statut. est', sacrificatum k. Mai. *act. Arv. (VI 2051 v. 85). Praemisit* in urbem edictum, quo vocabulum Augusti differret, Caesaris non reciperet *Tac. h. 2, 62 cf. Suet. 8, Plut. Galb. 22. Romam* ingreditur *Tac. h. 2, 89. Imp. III. act. Arv. a. 69 d. 29 Mai. 3 Iun. (VI 2051^b v. 6. 16). Aug. act. Arv. 3 Iun. (VI 2051^b v. 12). A. Vitellius* Aug. imp. German. vel Germ. imp. Aug. nummi, ([A. Vitellius Germanicus imp. Au[g]. XIV 2496^a, sed supplementum non certum). *Ὡς ἔστ. Καὶς. Σεβ. Γερμ. αὐτ. nummi Alexandrini, ap. *Mionnet VI p. 78 et alibi* (Caesaris nomen nondum perspecta eius voluntate ei additum putat *Eckhel 6, 310*). Pontificatum maximum suscepit d. XV kal. Aug. (18 Iul.) *Tac. h. 2, 91, Suet. 11. Comitia* in decem annos ordinavit (*cf. Tac. h. 3, 55*) seque perpetuum consulem *Suet. 11. A. Vitellius L. f. imperator, cos. perp. VI 929; [im]p. A. Vitellius c[os. perp.] X 8016. Sub finem* imperii 'Caesarem se dici voluit, superstitione nominis' *Tac. h. 3, 58. Luxuria eius Tac. h. 2, 62 cet., Plut. Oth. 9* (de solo victu cogitabat *Suet. 7*). Romae occisus *Ioseph. bell. 4, 11, 4, post d. 18 Dec. Tac. h. 3, 67, tertio die mensis Apellaei Ioseph., i. e. d. 20 Dec., si recte significari mensem Apellacum Tyrriorum statuit Norisius cf. Ideler chron. I 436, Niese Herm. 28 p. 203, cum imperasset (a d. 19 Apr.?) menses VIII dies V (ad d. 24 Dec.?) Ioseph., menses VIII dies XI chronographus anni 354 (chron. min. I p. 146), menses VIII d. I Eutrop. 7, 18, menses VIII d. XXVII Tertullian. adv. Iud. 8, cum imperasset (inde a d. 3 Ian.) annum unum diebus X deficientibus Dio Xiph. 65, 22 Zonar. 11, 16, cum vixisset (a d. 24 Sept.) a LIV d. LXXXIX Zonar. l. c. (quod ad diem 22 Dec. ducere videtur). Nomen erasum in actis fratrum Arvalium (semel in actis anni 57, passim in actis a. 69).*

Uxores: Petronia (*P 241*), ex qua filium habuit Petronianum (*infra n. 509*), qua dimissa (*cf. Tac. h. 2, 64*) duxit Galeriam Fun-

danam (*G* 18), ex qua utriusque sexus liberos (*infra* n. 507. 514) tulit *Suet.* 6 ('liberi imp. Germ. vel Germ. Aug.' nummi ap. Cohen *ed.* 2 t. I p. 366 cum imaginibus utriusque).

Ab eo edulium quaedam genera Vitelliana appellata *Dio* 65, 3. Plane incertum num huc pertineat coronarius Vitellianus *VI* 9282. Incertum a quo (vix ab hoc) appellati Vitelliani (libelli) *Martial.* 2, 6, 6. 14, 8; 9.

500 L. VITELLIUS. Imago eius in nummis filii (*cf. infra*). Nomen eius fuit *VI* 919, sed periit. — P. Vitellii procuratoris Augusti filius *Suet. Vit.* 2. Adulescens observat Antoniam Augustam *Tac. a.* 11, 3. Consul ord. a. 34 cum Paulo Fabio Persico *fasti.* Frater Arvalis, fortasse iam sub Tiberio ante a. 29 *VI* 2026 v. 6 = *Henzen act. Arv. p. XXXVIII* (sed res incerta), certe sub Claudio *VI* 2032. 2035 = *Eph. ep.* 8 p. 326. Legatus pro pr. Syriae a. 35 *Suet. Vit.* 2, *Tac. a.* 6, 32, 'cunctis quae apud Orientem parabantur' praefectus *Tac.* Parthos Armenia abscedere cogit *Tac. a.* 6, 36, *Ioseph. ant.* 18, 4, 4. Tiridatem in regnum Parthiae inducit *Tac. a.* 6, 37. A. 37 Artabanum ad colloquium suum et ad veneranda signa Romana adegit *Ioseph. ant.* 18, 4, 5, *Suet. Vit.* 2 *cf. Gai.* 4, *Dio* 59, 27 (vivo Tiberio id factum esse testatur *Iosephus*, iam Gaio imperante *Suet. Gai.* 4 et *Dio*; *cf. Mommsen Röm. Gesch.* V p. 378). Per M. Trebellium legatum Clitas subiecit *Tac. a.* 6, 41. Pontium Pilatum Iudaeae procuratorem Romam mittit *Ioseph. ant.* 18, 4, 2. Iudaeis beneficia tribuit *ib.* 15, 11, 4. 18, 4, 3. 20, 1, 2. Bellum parat contra Aretam regem Arabiae *ib.* 18, 5, 1. 3. Hierosolymis nuntium accipit de morte Tiberii *Philo leg. ad Gaium c.* 32 p. 580 M., *Ioseph. ant.* 18, 5, 3. (Eundem sine dubio praesidem Syriae — quamquam Οὐτίλλ- traditur pro Οὐτίλλ- — significat *Malalas lib. IX fin. p. 226 Bonn.*, sed male traditur eum Syriae praefuisse anno ante quam Christus nasceretur, consulesque adscribuntur qui fuerunt anno 30.) A Gaio revocatus u Syria *Dio* 59, 27. Successit ei Petronius *Philo l. c.*, *Ioseph. ant.* 18, 8, 2. Ficorum quaedam genera, item pistacia e Syria in Italiam transtulit *Plin. h. n.* 15, 83. 91. Iram Gaii turpi adulatione mitigavit *Dio* 59, 27, *Suet. Vit.* 2. 'Regendis provinciis prisca virtute egit; regressus formidine C. Caesaris, familiaritate Claudii turpe in servitium mutatur' *Tac. a.* 6, 32. Amicus Claudii *Ioseph. ant.* 20, 1, 2. Messalinae, item libertis Claudii adulatur *Suet. Vit.* 2. A. 43 consul II cum Claudio tertium *fasti.* Curam imperii ei commisit Claudius cum in Britanniam proficisceretur *Suet. Vit.* 2, *Dio* 60, 21. A. 47 consul III cum Claudio quartum *fasti cf. Suet. Vit.* 2 (consul ter nummi *cf. infra*, *Tac. a.* 14, 56, *h.* 1, 9. 52. 3, 66, *Plut. Galb.* 22, *Suet. Vit.* 7, *Eutrop.* 7, 18, *Victor epit.* 8, 1). (Eodem anno) censor cum Claudio *Plin. h. n.* 15, 83, *Suet. Vit.* 2. Censor nummi, cusi sub imperio filii, ap. *Eckhel* 6, 313, *Cohen I ed.* 2 p. 360 n. 54. 55, p. 367 n. 1. 2. Censor etiam a. 48 *Tac. a.* 12, 4 (censor II nummus ap. *Eckhel l. c.*, *Cohen l. c. p. 360 n. 53*)

(*censura memoratur etiam Tac. h. 1, 9. 52. 3, 66, Plut. Galb. 22, Suet. Vit. 7*). Claritudo eius *Tac. h. 3, 86*. Claudio in consilio, cum de Valerio Asiatico pronuntiaret *Tac. 11, 2. 3 cf. Dio 60, 29. A. 48* cum Messallinae flagitia patefierent, inscitiam simulat *Tac. a. 11, 33–35*. Mox in gratiam Agrippinae L. Iunium Silanum senatu movet *Tac. a. 12, 4, a. 49* senatoribus auctor, ut matrimonium Claudii et Agrippinae expostularent *ib. c. 5 seq. cf. c. 9, Zonar. 11, 10*; 'praecipuus propugnator Agrippinae' *Tac. a. 12, 42. A. 51*, aetate extrema, a Iunio Lupo maiestatis accusatus; sed accusatori aqua et igni interdictum *ib.* Decessit paralyti altero die quam correptus est; defunctum senatus publico funere honoravit, item statua pro rostris cum hac inscriptione 'pietatis immobilis erga principem' *Suet. Vit. 3 (videtur igitur defunctus esse ante Claudium)*. Maritus Sextiliae (*S 460*) *Suet. l. c.* Libertinae cuiusdam amore perinfamis *Suet. Vit. 2*. Pater A. Vitellii, L. Vitellii *Suet. Vit. 3 cet.* Fortasse huius L. Vitelli disp. VI 9332.

- 501 L. VITELLIVS A. Vitellii imperatoris frater *Tac. h. 1, 88 cet., Plut. Oth. 5* (minorem fuisse inde colligi potest quod cum uno eodemque anno consules fuerint, ille ordinarius fuit, cf. sub A. Vitellio, hic suffectus cf. infra, et quod hic fratri etiam in proconsulatu Africae successit). L. Vitellii (eius qui praecedit) et Sextiliae filius *Suet. Vit. 3 cf. Tac. h. 3, 64*. Uxorem duxit Iuniam Calvinam Augusti abnoptem *Tac. a. 12, 4 (L. Vitellii, non A. Vitellii uxorem fuisse Calvinam apparet collato Suet. Vit. 6)*, sed mox repudiavit *ib.* Consul eodem anno quo frater (a. 48); minor maiori in sex menses successit *Suet. Vit. 3*. Frater Arvalis act. Arv. (certe anno 69, cf. infra; in actis anni 66 incertum utrum eius an fratris nomen fuerit; in actis a. 63 nomen eius probabiliter supplevit Henzen act. Arv. p. LXXIX). Proconsul Africae, successor fratris *Suet. Vit. 5 (anno ut videtur 61/2, cf. sub fratre)*. A. 69 adest Romae inter fratres Arvales mens. Ian. Febr. Mart. act. Arv. Iussu Othonis cum eo proficiscitur ad bellum *Tac. h. 1, 88, Plut. Oth. 5*. Interest consilio senatorum Bononiae habito post pugnam Bedriacensem *Tac. h. 2, 54*. Fratri victori in Galliam occurrit *ib. 2, 63*, eidem (Romae) cenam adventiciam exhibet *Suet. Vit. 13 cf. Eutrop. 7, 18*. Primus in senatu sententiam dicit in Caecinam *Tac. h. 3, 37*. Iunium Blacsum pervertit *ib. 3, 38*. Frater, cum contra Flavianos proficisceretur, curam urbis ei commisit *ib. 3, 55*. Mox missus contra rebelles in Campaniam *ib. 3, 58; Dio 65, 16*, Tarra- cinam expugnat *Tac. h. 3, 76. 77, Dio l. c.* Capta a Flavianis Roma, fidei victorum se permittit, interficiturque *Tac. h. 4, 2, Dio 65, 22 cf. Suet. Vit. 18*. 'Par vitiis fratris, sed vigilantior' *Tac. h. 4, 2 cf. 3, 77*. Uxor (post Calvinam, cf. supra) Triaria *Tac. h. 2, 63. 64. 3, 77. Nomen erasum in actis Arv. anni 69*.

- 502 P. VITELLIVS P. Vitellii procuratoris Augusti filius *Suet. Vit. 2*. Fortasse hic Vitellius qui Aegison oppidum regis Thraciae a barbaris

occupatum Danuvio devectus recuperavit *Ovid. ex P. 4, 7, 27* (potest id factum esse tempore rebellionis Pannonicae Dalmaticae, quo tempore reges Thraciae a parte Romanorum steterunt, a. p. Chr. 6-8, certe factum est circa haec tempora; potest Vitellius legionem duxisse in exercitu Tiberii). Praetor (ante annum p. Chr. 14, cum proconsul fuerit a. 18/19 vel etiam antea) *Suet. l. c.* Germanici comes *Suet.*, in Germania, iussu eius a. 15 legiones duas terrestri itinere reducit *Tac. a. 1, 70*, a. 16 censum Galliarum egit *ib. 2, 6*. Proconsul Bithyniae (non post a. 18/19) nummi Nicomedienses cum imagine Germanici, ap. *Mionnet II 466, 304 cf. VII p. 81, suppl. V p. 170 n. 982* (item in mus. Berol.). Aduit Antiochiae, cum Germanicus moreretur (mense Oct. 19) *Tac. a. 2, 74*. Pisonem reum facit caedis Germanici *Tac. a. 2, 74. 3, 10. 13. 17, Suet. l. c.* (oratio eius in Pisonem *Plin. h. n. 11, 187 cf. Tac. a. 3, 13*). Damnato Pisone sacerdotio exornatus *Tac. a. 3, 19*. Praefectus aerarii militaris *Tac. a. 5, 8*. Occiso Seiano accusatur ut conscius coniurationis *Suet. l. c.*; dicebatur 'claustra aerarii et militarem pecuniam rebus novis obtulisse' *Tac. l. c.*; in custodiam fratri datus *Suet.* (frater vas ei extitit *Tac.*), scalpro librario venas sibi incidit, sed obligari se passus in eadem custodia morbo (aegritudine animi *Tac.*) vitam finivit *Suet. l. c., similiter Tac. l. c.* Uxor Acutia *Tac. a. 6, 47*. — Fortasse huius P. Vitelli tabularius *VI 9925*.

503 P. Vitellius (fortasse error in praenomine, fuitque Aulus, non Publius; nam non solum filio natu maximo Auli, tertio demum Publī nomen imposuit, sed praeterea A. Vitellius A. f. viz diversus est ab eius filio, v. supra n. 498), eques Romanus, domo Nuceria, rerum Augusti procurator *Suet. Vit. 2*. Originem pudendam ei (vel uni ex filiis) obiecit Cassius Severus *ib.* Pater A., Q., P., L. Vitelliorum *ib.*

504 Q. VITELLIVS senator, ludis qui edebantur in dedicatione aedis divi Iuli, depugnavit a. 725 *Dio 51, 22*. Fortasse frater eius qui praecedit.

505 Q. VITELLIVS, P. Vitellii procuratoris Augusti filius *Suet. Vit. 2*, quaestor divi Augusti *Suet. Vit. 1* (nam de alio Q. Vitellio cogitandi nulla causa). [Propter eius luxum ipse Augustus (utpote amicus eius) vituperatus *Tac. a. 1, 10* (modo recte que tediū quod traditur in Q. Vitellii mutandum esse coniecit *Hirschfeld Herm. 24, 104*)]. Inter eos, quos prodigos et ob flagitia egentes Tiberius senatu movit aut sponte cedere passus est, a. 17 *Tac. a. 2, 48* (ubi que vitellus codex), *Suet. Vit. 2*. — Fortasse huius Q. Vitellii uxor Bassa, filiulus is qui sequitur *VI 359*.

506 Q. Vitellius, Q. f.; pro eo Bassa mater Iunoni Lucinae votum solvit *VI 359*.

507 (VITELLIVS) GERMANICVS (Germanici cognomen habet *Tac. h. 2, 59. 3, 66*; praeterea nomen non ponitur), A. Vitellii (n. 499) ex Galeria

Fundana filius *Suet. Vit. 6*, titubantia oris prope mutus et elinguis *ib.*, parvulus a. 69 *Tac. h. 2, 59. 3, 67*. Romae a patre relictus, nihil mali perpessus est sub Othone *Tac. h. 1, 75. 2, 47. 48, Plut. Oth. 16*. Post victoriam Vitellianorum, Lugdunum accitus Germanicus a patre appellatur 'cunctisque fortunae principalis insignibus' ornatur *Tac. h. 2, 59*. Imago eius et sororis in nummis (*adscriptum* liberi imp. German. vel imp. German. Aug.) *Eckhel 6, 315, Cohen ed. 2 t. 1 p. 366*. Memoratur *Tac. h. 3, 66. 67*. A. 70 interfectus iussu Muciani *ib. 4, 80; Suet. Vit. 18* (interfectus una cum patruo *Dio 65, 22*).

508 Vitellius Honoratus, Afer, dictus a Mario Prisco proconsule innocentium poenas emisse, morte opportuna cognitioni senatus subtractus *Plin. ep. 2, 11, 8. 9*.

509 (VITELLIVS) PETRONIANVS A. Vitellii (n. 499) ex Petronia filius, altero oculo captus, a patre ut credebatur veneno sublatus *Suet. Vit. 6*.

510 Vitellius Proculus (Ἰπρόχλου Οὐτελλίου vel Οὐτελίου *optimi codd.*), centurio in exercitu Syriaco, legato P. Petronio *Ioseph. ant. 19, 6, 3*.

511 Vitellius Saturninus, praefectus legionis, a. 69 tumultu militari in urbe exorto vulneratus *Tac. h. 1, 82*. Fortasse pater eius qui sequitur.

512 P. VITELLIVS SATVRNINVS frater Arvalis a. 122 *act. Arv.*

— M. FL(AVIVS) VITELLIVS SELEVCVS.

513 VITELLIA socrus P. Petronii (consulis suff. a. p. Chr. 19) *Tac. a. 3, 49* (mater ni fallor Plautiae, VI 6866). Potest fuisse soror Vitellii procuratoris Augusti (*supra n. 503*).

514 (VITELLIA), A. Vitellii ex Galeria Fundana filia *Suet. Vit. 6*. Repraesentatur cum fratre in nummis patris, cf. sub fratre (n. 507). A. 69 ei maritus datus vel potius destinatus Valerius Asiaticus (*supra n. 26*) *Tac. h. 1, 59*. Eam ipsam ut videtur Vitellii filiam Vespasianus dotavit et maritavit *Suet. Vesp. 14*.

— ANTONIA VITELLIA.

515 VITELLIA RVFILLA C. f., C. Salvi Liberalis Nonii Bassi uxor, C. Salvii Vitelliani mater; flaminica Salutis Urbisalviae IX 5534.

— [F]L(AVIA) VITELLIA SEL[E]VCIANA.

516 L. VITENNIVS IVVENIS (Οὐτεννίου Ἰουβενίου in t. 2 legit Domaszewskius, A. Οὐεττίου Ἰουβενς dicitur lectum esse in t. 1), legatus (ὀπατεύων) provinciae Thraciae (nomen provinciae est in t. 1) saeculo ut videtur tertio (sub imperatore aliquo damnatae memoriae) t. prope Philippopolim rep. ap. Dumont *inscriptions de la Thrace n. 60 [= mélanges d'arch. p. 345] (1)*; t. Polikraste prope Tirnovam extans, arch. ep. Mitth. 10, 1886 p. 243 n. 10 (2) (qui t., intra fines Moesiae extans, fortasse ex Thracia eo addatus est, ut censet Homollius ap. Dumont *mélang. p. 365*; nam Iuvenem et Thraciae et Moesiae legatum fuisse parum probabile est).

517 VITIA (nomen redit VI 29095), mater (C.) Fufii Gemini (consulis a. 29), occisa a. 32, quod filii necem flevisset *Tac. a. 6, 10*.

- 518 C. VITORIVS HOSIDIVS GETA (*sic plene passim in actis Arv. a. 120; Geta Quint., Stat.*), parvolus filius Vitorii Marcelli (eius qui sequitur) *Stat. silv. 4, 4, 62 (a. 95), Quintilian. inst. 1 pr. 6.* Frater Arvalis, cooptatus anno 118, magister fratrum a. 120 *act. Arv. (vix hic memoratur in fragmento actorum quod spectat ad aetatem M. Aurelii, VI 2091 v. 7 = Henzen act. Arv. p. CLXXVI).* Eius libertus Hosidius Achilleus kalator fratrum Arvalium *act. Arv. anni 120 v. 58. 61. Fortasse eius servus Apolau(stus) G. V. H. G. (Gaii Vitorii Hosidii Getae) tegulae Histonii rep., IX 6078, 35.*
- 519 VITORIVS MARCELLVS (Marcellus *Quint. proem. ad Tryph., Stat. silv. 4 praef., 4, 4, 9. 78. 99; Victorius Marcellus traditur Stat. silv. 4, 4 inscr., Marcellus Victorius Quintiliani codices recentiores, M. vel Marcus Vitorius Quintiliani codex optimus Ambrosianus 1 pr. 6; 4 pr. 1; 12, 11, 31).* Nomen ex nomine filii restituit Mommsen *Herm. 13, 428; cf. etiam Nohl Herm. 12, 517.* Teate Marrucinatorum oriundus *Stat. silv. 4, 4, 85.* Condiscipulus Septimii Severi *Stat. silv. 4 praef.* Causarum actor *Stat. v. 39 seq.* Fascibus ornatus *ib. v. 59 (videtur intellegi praetura, cf. Mommsen Herm. 13, 429).* Eodem tempore curator viae Latinae factus a Domitiano *ib. v. 60.* Mox fore, ut 'Ausonias cohortes' in provincia aliqua regat (*scilicet legioni cum praepositum iri, cf. Mommsen l. c.*) auguratur Statius *ib. v. 61 seq.* Uxorem duxit ex domo triumphali *ib. v. 73. 75 (filiam ut videtur Hosidii Getae alicuius, ut testantur nomina filii).* Filius parvolus Geta (C. Vitorius Hosidius Geta, is qui praecedat) *Stat. v. 72, Quint. 1 pr. 6.* Ei dedicaverunt Quintilianus institutionis oratoriae libros duodecim *Quint. proem.; 1 pr. 6; 4 pr. 1; 6 pr. 1; 12, 11, 31, item a. 95* Statius silvarum librum quartum *Stat. silv. 4 praef.*
- 520 Vitrasius Aequus (*Calibus sine dubio oriundus; alii Vitrasii Caleni sunt X 4635. 4636. 4643*): eius uxori Betutiae Sertorianae Thabraceni ex Africa titulum posuerunt Calibus *Eph. ep. 8, 532 (fortasse proconsul Africae fuerat).* Aut idem qui sequitur, aut ex eius gente.
- 521 L. VITRASIVS AEQV[VS] (AEQVI[TAS] *Henzen, AEQVC... exceperat Marinius Arv. tab. XXVI cf. p. 323; Aquilatis vocabulum, commendatum a Marinio, reperitur quidem ut agnomen libertinorum VI 282. 10003, sed pro cognomine pueri ordinis senatorii non admittendum*), ex pueris senatorum filiis, qui Arvalibus ministrabant a. 117 *act. Arv. (VI 2016 v. 15).*
- 521^a L. Vi[t]rasius Ennius (*vel ...ennius*) Aequus, patri titulum posuit Capuae (*vel forte Calibus*) *X 4414. Ex stirpe eorum qui praecedunt.*
- 522 L. VITRASIVS FLAMINIVS (*Pos., quod ante Flaminini nomen legisse sibi visus est Mazochius, potest pars fuisse alterius cognominis*), L. f., consul, proconsul provinciae Africae, leg. [p]r. pr. Italiae Transpadanae et provinciae Moesiae superioris et exercitus provinciae Dalmatiae (*haec si recte excepta sunt, munere functus ille est extra-*

ordinario), curator alvei Tiberis riparum cloacarum urbis
(hoc ordine in t., id est fortasse nullo) t. Capuanus X 3870 semel
descriptus ab auctore plerumque satis accurato, sed qui hunc titulum
lectu sibi difficilem fuisse 'propter characteres iam fugientes' ipse
fatetur; et fieri potest ut multa male excepta sint (cf. Domaszewski
Eranos Vindob. p. 63 not. 4).

523 Vitrasius Pollio (Ὀυτράσιος scribitur), praefectus Aegypti mortuus
 a. p. Chr. 32; ei successit Hiberus Dio 58, 19. (Iniuria propter
 CIG. 4953 non recte expletum cum praefectum Aegypti fuisse iam
 a. p. Chr. 17 statuerant, cf. sub eo qui sequitur). Hic fortasse, vel
 is qui sequitur, . . [Vitr]asius [P]ollio, C. f., praefectus equitum, [pro-
 cu]rator . . . [Augu]sti Gallia[rum Aquit]aniae et [Narbonen]sis t. Cam-
 panus X 3871.

524 C. Vitrasius Pollio. Tituli Aegyptiaci; Syenensis, c. r. de l'Acad.
 des inscriptions 1896 p. 39 (1), et incerto loco Aegypti rep. CIG. 4963
 cf. Froehner musée du Louvre, inscr. grecques [1865] p. 219 n. 118 (2).

C. Vitrasius Pollio t. 1, Ουτράσιος Πωλλίων t. 2, Vitrasius Pollio
 Plinii codices plerique (Vitriar- cod. Bamb.). Praefectus Aegypti
 anno C. Caesaris tertio mense Apr. (Apr. 39) t. 1, anno quarto
 (39/40) t. 2 (ubi non recte Tiberii nomen suppleverat Letronnius;
 nomen crasum esse, brevius quam Tiberii et quod a G littera in-
 cipiebat, testatur Froehner), atque etiam sub Claudio (procurator, qui
 Claudio Caesari lapidem porphyritem ex Aegypto advexit) Plin. h. n.
 36, 57. Ab his Vitrasiis Pollionibus ordinis equestris videntur originem
 duxisse T. Pomponius Proculus Vitrasius Pollio consul iterum a. 176
 eiusque filius T. Fundanius Vitrasius Pollio.

— T. FVNDANIVS VITRASIVS POLLIO.

— T. POMPONIVS PROCVLVS VITRASIVS POLLIO.

525 VITRASIA FAVSTINA interfecta a Commodus (circa a. 183) vit. Comm.
 4, 10. Filiam fuisse T. Pomponii Proculi Vitrasii Faustini consulis
 iterum a. 176 et Anniae Faustinae eius, nomina indicant. Haec igitur
 [Vitr]asia T. f. Faus[tina], [P]olionis consulis, pontificis [filia], quae
 prope Cales Matri magnae aedem fecit X 4635.

526 Vitruvius Pollio (Vitruvius Polio epitome a M. Cetio Faventino ut
 videtur facta, ipso initio, Vitruvius codices operis ipsius, item Plin.
 Frontin. Serv. Sidonius), architectus, Caesari dictatori notus ipse de
 arch. 1 pr. 1 p. 1 ed. Rose (oppugnationem castelli alicuius Alpini a
 Caesare factam memorat 2, 9, 15 p. 59, oppugnationem Massiliae
 10, 22, 10 p. 283, fortasse testis oculatus. Numidam aliquem qui
 cum Caesare dictatore militaverat, hospitio apud se recepit 8, 4, 25
 p. 203). Postea Augusto adhaesit, cui praesto fuit 'ad apparationem
 ballistarum et scorpionum reliquorumque tormentorum refectionem'
 et a quo commoda accepit (ut iam 'ad exitum vitae non haberet
 inopiae timorem'), insuper ei a sorore (Octavia) commendatus

1 pr. 2 p. 2. Coloniae Iuliae Fanestri basilicam 'conlocavit curavit-que faciendam' 5, 1, 6 p. 106. Iam senior 2 pr. 4 p. 32, scripsit ad Augustum de architectura libros qui extant 1 pr. 1 p. 1, 2 pr. 4 p. 32, 3 pr. 3 p. 64, 4 pr. 1 p. 83, 5 pr. 1 p. 103, 6 pr. 5 p. 133, 7 pr. 10 p. 158, 9, 3, 18 p. 218, post Augusti vocabulum Caesari inditum 5, 1, 7 p. 107 (sed non multo postea puto, antequam id vocabulum plane in usum cotidianum abiret, cum ad ipsum Augustum verba faciens imperatoris et Caesaris tantum vocabulis per totum librum utatur; ob eam causam ante medium Ian. 727 Vitruvii opus editum esse statuit Lachmann kl. Schriften 2 p. 164; id si ita est, locus ille 5, 1, 7 postea additus sit necesse est), item (ut putant) post annum 738, quo templum Quirini a. 705 exustum Augustus a fundamentis restitutum dedicavit (Dio 54, 19), nam memorat eam aedem 3, 1 (2), 7 p. 70; 7, 9, 4 p. 179, ante annum 741, quo theatrum Marcelli dedicatum est (Becker topogr. p. 678), cum unum tantum theatrum lapideum noverit ipse 3, 2, 2 p. 71. Memorant Vitruvium architectum Frontinus de aq. 25, Sidonius Apoll. epist. 4, 3, 5. 8, 6, 10. Libros de architectura adhibuit Plinius cf. h. n. 1, 16, 35. 36, citat etiam Servius ad Aen. 6, 43. Plane incertum num huius libertus et discipulus L. Vitruvius L. l. Cerdo architectus, qui Veronae Gaviis quibusdam arcum extruxit V 3464. Fortasse eiusdem nominis et artis (sed potest fuisse archigubernus), sed omnino diversus Vitruvius in arch. X 3393.

527 Vitruvius Rufus, architectus (Betrubi et postea Bertubi Rufi architectonis codex Arcerianus): eius et Epaphroditi cuiusdam nomen praescriptum opusculo geometrico, quod post Schottum ed. Cantor die röm. Agrimensoren p. 207 seq. cf. p. 115, nuperrime (ex codice Monacensi) Mortet (cf. Wochenschr. f. class. Phil. 14 Jul. 1897; Curtze Berl. phil. Wochenschr. 1897 p. 648). Quando vixerit incertum.

528 Vitruvius Secundus, imp. Commodus ab epistulis, familiarissimus (Tarrutenii) Paterni, una cum hoc a Commodus occisus vit. Comm. 4, 8.
— VITRVVIA v. Victoria.

529 VITRVVIA MAXIMA, L. f., M. Coculnii Quintiliani, lato clavo exornata a Septimio Severo, uxor t. Cirtensis VIII S. 19508.
— Mummia Vitula.

530 VITVLASIVS LAETINIANVS legatus legionis II Augustae inter a. 253—259 VII 107.

531 SEX. VITVLASIVS NEPOS (tria nomina IX 3587 et in fistula aquaria, ... tulasius Nep.. act. Arv.). Consul ut videtur suff. a. 78 mense Apr. act. Arv. (VI 2056 v. 36, legit et explevit Huelsen eph. ep. 8 p. 328). Eius nomen fistula aquaria urbana (vel suburbana), ap. Lancianum syll. aq. n. 592. Eius servi IX 3587 (in agro Vestino).

532 Vituriga: ita primum dicta Samso Proculi tyranni uxor vit. Firm. Saturnin. Procul. 12, 3.

- PESCENNIVS VITVLVS.
- M. Rossius (Ros[c]ius?) Vitulus.
- [Q.] Voconius Vitulus.
- Vivennius Rufinus v. Vibennius Rufinus.
- Vivianus v. Vibianus.

533 Ulb(ius) Gaianus (Ulb. Gaianus *titulus uterque*, ... ϵ Γαῖανό[ς] *papyrus*) praefectus vehiculorum *tituli duo gemelli Mediolani et Viruni in Norico reperti V 5797. III 4802 (videtur praefectus vehiculorum in capitibus duobus viae trans Alpes ducentis similes aras statuuisse). Idem (ut coniecit P. Meyer Herm. 32, 1897 p. 226 not. 2) iuridicus Alexandriae a. 167 papyrus nunc Berolinensis, aeg. Urk. n. 240.*

- AELIVS VLPIANVS.
- Ti. Claudius Zeno Ulpianus.
- Cn. Domitius Annius Ulpianus.
- (Domitius?) Ulpianus.
- Domitius Ulpianus.
- T. FL(AVIVS) ARISTVS VLPIANVS.
- FL(AVIVS) VLPIANVS.

534 VLPIVS sodalis Augustalis ut videtur a. 184 VI 1994 = XIV 2395.

535 Ulpus, amicus ut videtur Frontonis *Fronto ad am. 1, 24 p. 188 Naber.*

536 Ulpus, praefectus cohortis VII Breucorum, praep(ositus) vexilla(tionibus) auxiliar(iorum) Pann(oniae) infer(ioris), tribunus militum legionis II Parthicae; procurator ad bona Plautiani; procurator stationis privatae per Tusciam et Picenum, praepositus legionis VII Geminae (*nisi hoc quoque munere fortasse functus est ante quam procurator fieret*); subpraefectus annonae; procurator Aug. ... provinciae Daciae Apulensis, agens vices praesidis, item procurator provinciae Porolissensis (*a. ut videtur 211, quo titulum positum esse ex vestigiis vocabuli Getie post nomina legionum relictis collegit Mommsen*) t. *Dacicus III 1464 cf. III S. p. 1407.*

536* M. VLPIVS (proconsul ut videtur Achaiae) t. *Thisbacus, Inscr. Graec. sept. I 2226 cf. p. 748 (sub finem alterius, vel III p. Chr. succ.).*

- FL(AVIVS) VLP(IVS) A IVS.

537 T. Ulpus Aelianus Antoninus, Bithyniarcha et Pontarcha, curator reipublicae Cianorum in Bithynia; pater eius qui sequitur t. *Prusiade ad Hypium rep. Lebas 3, 1178.*

538 T. Ulpus Aelianus Papianus, filius eius qui praecedit et ipse Bithyniarcha et Pontarcha, a clarissimis viris et consularibus oriundus t. *Prusiade rep. (v. sub patre).*

539 C. VLPIVS AELIANVS SEVERVS clarissimus puer, frater C. Ulpii Marcelli Polybiani clarissimi iuvenis VI 1542 — 31676.

540 M. VLPIVS ARABIANVS. *Tituli: Amastrianus CIG. 4151 vol. III p. 116. 1113 (1); memoratur in Siccensi Africae VIII S. 15876 = VIII 1640 (2). Ad eum pertinet fistula plumbea urbana, Bull. com. 1883 p. 234 = 1888 p. 117 (3).*

Tria nomina t. 2. 3 (errore in t. 2 aliquando editum erat P. praenomen). Amastri videtur oriundus, cum et t. 1 ei positus sit Amastri, et assessor in Africa ei fuerit Amastrianus quidam, t. 2. Clarissimus vir; consularis (ὁ λαμπρότατος ὑπατικός) t. 1. Legatus Aug. pro pr. Syriae Palaestinae t. 1 (non post annum 196, quo t. 1 positus esse videtur). Amastri statua honoratus ab Aelio Aurelio Marciano quodam, anno ut videtur 196 (si recte numerus ξς' exceptus est; nam annos Amastri numeratos esse ab a. ante Chr. 64 constare videtur, cf. G. Hirschfeld Sitzungsber. d. berl. Akad. 1888 p. 876; Imhoof-Blumer griech. Münzen 1890 p. 62 [586]). Proconsul Africae t. 2 (fortasse post positum titulum Amastrianum, cum in eo proconsulatus non memoratur). Minus recte Tissot fastes de l'Afrique p. 174 Renierum seculus proconsulatum Arabiani collocavit versus annum 146. Domum possedit in urbe Roma t. 3.

541 M. VLPIVS ASTIVS frater Arvalis, adest in collegio a. 183 act. Arv. (VI 2099). Praetor eodem anno ib.

542 M. VLPIVS BOETHVS unus ex pueris senatorum filis qui Arvalibus ministrabant a. 183 act. Arv. (VI 2099; in fragmento ad annum 186 spectante, VI 2100^a v. 17, eundem fuisse nominatum coniecit Hensen).

543 M. VLPIVS CALLIPPIANVS, quondam consularis (ὁ χρ. γενόμενος ὑπατικός): ex eius testamento agon Callippianeus Sagalassi celebratus CIG. 4369.

— M. Ul(pius) Car(minius) Claudianus v. supra sub Carminiis (C 365).

544 [Ul]pius Celer vel Celerianus (... pi Celer... extat in t.), praefectus vehiculorum anno ut videtur 226 VI 31369 (= Bull. comunale 1884 p. 9 n. 710). Fortasse idem ... [C]elerianus praefectus vehiculorum VI 31370 (= Notizie 1884 p. 308).

545 M. Ulpus Chresimus, Aug. lib., procurator metallorum a. 118 tituli Aegyptiaci CIG. 4713. 4713 f.

546 VLP(IVS) COR(NELIVS) LAELIANVS. Imp. C. Ulp. Cor. Laelianus nummus aeneus ap. Cohen ed. 2 vol. VI p. 66 n. 6, imp. C. Laelianus p. f. Aug. nummi complures ap. Cohen. l. c., Erman Zeitschrift f. Numism. 7, 330, Laelianus Victor Caes., L. Aelianus pars codicum Eutropii cum versione Paeonii, Aelianus Victor epit., Aemilianus Oros. 7, 22, 11, Lollianus Eutropii codex Gothanus (cum versione Capitonis et Iohanne Antiocheno), item vit. Gallien. 21, trig. tyr., vit. Claud. 7, cf. Mommsen R. Gesch. V p. 150 not. et quae ego exposui Herm. 24 p. 373.

Contra Postumum rebellavit Victor Caes. 33, Eutrop. 9, 9 (inde Oros. 7, 22, 11; Ioh. Antiochenus exc. de ins., ap. Müller fragm. hist. Gr. IV p. 598 n. 152), adiuvantibus Moguntiacensibus ib.,

apud Moguntiacum dominatum invasit *Victor epit. 32. Imperatorem appellatum esse etiam nummi ostendunt. A Postumo victus Victor Caes. l. c. (idem indicat Eutropius). Factum id esse paullo ante finem ipsius Postumi inde colligi potest quod Postumus caesus est a militibus iratis quod Moguntiacum diripiendum iis tradere noluisset, Victor Caes. l. c., Eutrop. l. c. — Eius rebellione Postumus interemptus trig. tyr. 3, 7. 5, 1; in locum Postumi subrogatus sumpsit imperium ib. 4, 1. Contra eum Gallienus pugnavit vit. Gallien. 21, 5. 'Non-nihilum reipublicae profuit' trig. tyr. 5, 4. Interfectus a suis militibus ib., a Victorino ib. 5, 3 cf. 6, 3. 8, 1. — Memoratur trig. tyr. 31, 2, vit. Claud. 7, 4.*

547 VLPIVS CRINITVS se de Traiani genere referebat *vit. Aurel. 10, 2 (etiam ipse Traianus Ulpus Crinitus Traianus appellatur Eutrop. 8, 2). Valerianus eum 'Caesaris loco habere instituerat' vit. Aurel. l. c. Consul designatus a Valeriano cum Aureliano 'in locum Gallieni et Valeriani' (a. 257?) 'a die undecimo kal. Iuniarum' vit. Aurel. 11, 8 (ficta ut videtur narratio, cf. supra sub L. Domitio Aureliano). Dux Illyriciani limitis et Thracici ib. 13, 1. Consularis ib. 14, 7. Aurelianum adoptavit ib. 10-14. 38, 2. Ter consul ib. 38, 2. Epistula Aureliani ad eum (Ulpio patri) ib. 38, 3. Suspecta omnia.*

— VLPIVS CRINITVS TRAIANVS v. infra sub M. Ulpio Traiano.

548 M. Ulpus Damas Catullinus, curator (ἐπιμελητής) ab Hadriano datus Trapezopolitanis t. Trapezopoli rep. (communicavit Ramsay).

549 M. Ulpus Eros, Aug. l., ab epistulis Graecis VI 8607.

550 M. VLPIVS EVBIOTVS LEVRVS (quattuor nomina CIA. III 687, Μάρκος Οὔλπ. vel Οὔλπιος Εὐβίотος ib. 687^a, 688. 690, Εὐβίотος 685. 686), clarissimus vir, consularis (δ λαμπρότατος ὑπατικός) tituli Athenienses CIA. III 687. 687^a (p. 500). 688. 690. Atheniensis, pago Gargettius ib. 687. Athenis archon eponymus ib. 687. 687^a. 688. 689 cf. 690. De tempore cf. Dittenberger ad n. 687^a. Liberalitates eius adversus Athenienses ib. 687. Ulpium Leuri et Flaviae Habroae filius ib. 685. 686. Pater M. Ulpium Flavium Tisamenem et M. Ulpium Pupenum(?) Maximum ib. 688-690.

551 M. Ulpus Eurycles vel M. Ulpus Apuleius (sic CIG. 3833 Ἀππουλῆμος ib. 2741, plerumque om.) Eurycles, logista Aphrodisiensium in Caria tituli Aphrodisienses CIG. 2740 v. 9, Bull. de corr. hell. 9, 1885 p. 72, temporibus Commodi CIG. 2741. Aezanis oriundus CIG. 3831-3834 = Lebas-Waddington 868. 869. 867. 866. Athenis degit CIG. 3831, statua honoratus ab Atheniensibus ib., a communi quoque Graeciae (Panhellenibus) honoribus affectus ib. 3832-3834, circa annum 157 3834. Ἀρχιεπὶς Asiae designatus II temporibus Commodi ib. 2741.

552 M. VLPIVS FLAVIVS TISAMENVS (M. Οὔλπιος Φλ. [Τει]σα[μ]ενός CIA. 689, Τεισαμενός 688), filius M. Ulpium Eubioti Leuri clarissimi viri CIA. III 688. 689, δ κράτιστος 689.

- 553 VLPIVS HADRIANVS (Adrian- *cod.*) praetor ut videtur, cui divus Pius rescripsit *Ulpianus lib. XXXX ad edictum (Dig. 37, 7, 1 pr.)*. Eundem esse Cassium Hadrianum, eundemque Claudium Hadrianum, quibus item divus Pius rescripsisse dicitur (*Dig. 36, 1, 32 [31], 1; 37, 10, 3, 1*) coniecit Mommsen (*ad Dig. 36, 1, 32*).
- 554 M. Ulpius Hermias, Aug. lib., procurator aurariarum, maritus Saloniae Palestrices *t. Dacicus III 1312*.
- 555 Ulpius Iulianus (*utrumque nomen Dio 78, 4, 15, praeterea cognomen solum*), sub Caracalla princeps ut videtur peregrinorum (*hoc potius significari verbis τῶν ἀγγελιαφόρων ἡγούμενος quam centurionem frumentariorum putat Mommsen*) *Dio 78, 15*. A. 217 a censibus (*τὰς πρῆσεις ἐγχεχειρισμένος*), Macrinum certiore facit periculi imminuentis *Dio 78, 4*. A Macrino praefectus praetorio factus una cum Iuliano Nestore *Dio 78, 15*; praefectus praetorio Macrini *ib. 78, 35, Herod. 5, 4, 3, vit. Macrin. 10*. A. 218 milites qui a Macrino desciverant frustra oppugnat; relictus a suis occiditur; caput eius Macrino missum *Dio 78, 31–34, Herod. 5, 4, 3, 4, vit. Macrini l. c.* Non recte enumeratur inter praefectos Aegypti *CIG. vol. III p. 313, cf. Meyer Herm. 1897 p. 232*.
- 556 Ulpius Marcellus (*sic vit. Pii, praeterea Marcellus*). Iuris peritus, quo usus est Antoninus Pius *vit. Pii 12*. Etiam in consilio M. Aurelii, a. 166 *Dig. 28, 4, 3*. Scripsit non pauca, in his Digestorum libros XXXI *Dig. ind. Flor.*, quos edidit (certe inde a libro tertio *Dig. 4, 1, 7*) post mortem Pii, librum vicesimum nonum non multo post annum 166 *Dig. 28, 4, 3* (*noli putare bellum Germanicum significari Dig. 35, 1, 48*). Et horum et reliquorum librorum fragmenta composuit Lenel *paling. iuris civ. I 590 seq.* Potest esse idem qui sequitur, vel pater eius. (*Plane incertum num hic Ulpius amicus Frontonis, Front. ad am. 1, 24 p. 188 Naber*).
- 557 L. VLPIVS MARCELLVS. Tituli: Pannonicus *III 3307 = III S. 10285 (1)*, Britannici *VII 504 (2)*, Athenacum 5 *Mai. 1897 p. 653 (3)*. L. Ulpius Marcellus *t. 1*, Ulp. Marcellus *t. 2, 3*, Μάρκελλος Οὐλπιος *Dio 72, 8*. (Consul suff. a. inc.). (*Vix hic Marcellus consul cum Gallo circiter ann. 149/153, supra M 141*). Legatus Aug. pro pr. Pannoniae inferioris *t. 1*. Legatus consularis (leg. Aug. pr. pr. *t. 3*, cos. *t. 2*) Britanniae *t. 2, 3* imperatorum duorum (*Marci et Commodi ut puto*) *t. 2*, legatus Aug. (*Commodi*) *t. 3*, a Commodio missus contra barbaros, qui in Britanniam irruerant, vicit eos (*anno ut videtur 184, quo Commodus Britannicus appellari coeptus est, cf. Eckhel 7, 111. 112*) *Dio 72, 8*. Abstinencia et reliquae virtutes eius *Dio l. c. (Xiph., exc. Val., Suidas s. v. Μάρκελλος)*. Commodus ei pepercit *ib.*
- 558 C. VLPIVS MARCELLVS POLYBIANVS clarissimus iuvenis, frater C. Ulpii Aeliani Severi clarissimi pueri *VI 1542 = 31676*.

- 559 M. VLPIVS MAXIMVS clarissimus vir; praeses Numidiae temporibus Severi Alexandri tituli *Lambaesitani VIII 2753 VIII S. 18274.*
- 560 M. VLP(IVS) OFELLIVS THEODORVS (*quattuor nomina plene lecta sunt 6918. 6930. 12191*), legatus pro pr. Cappadociae imperante Elagabalo *miliarii Cappadocici III S. 6903 = 12163. 6912. 6918. 6930. 6931. 12174. 12190^b. 12191.*
- 561 M. Ulp(ius) Primianus (*tria nomina III 51*), praefectus Aegypti anno tertio Septimii Severi (194/95) *CIG. 4863*, item mense Febr. a. 196 *III 51.*
- 562 M. Ulp(ius) Probus, Augustorum duorum lib., procurator provinciae Pannoniae superioris et Africae regionis Thevestinae t. *Ostiensis XIV 176.*
- 563 VLPIVS PROCVLVS magistratus ut videtur, fortasse praetor tutelarius, cui imperator noster (Caracalla) rescripsit *Ulpianus lib. XXXVI ad edictum (Dig. 27, 3, 1, 15).*
- 564 M. VLPIVS PVPEN(IVS?) MAXIMVS (M. Οὔλπ. Πούπη. Μάξιμον extat *CLA. 690*, [M]α[ρ.?] Οὔλ. Πο[ύ]πην. Μάξιμον 691, secundum cognomen tantum 688), filius M. Ulp(ius) Eubioti Leuri clarissimi viri, collega patris in archon-tatu *CIAtt. III 688. 690. 691.*
- 565 M. VLPIVS PVPIENIVS SILVANVS signo GENNADIUS vir clarissimus, civis idemque patronus Surrentinorum, orator t. *Surrentinus X 682. Fortasse post Diocletianum demum vixit.*
- 566 VLPIVS QVIRINIVS QVADRATIANVS clarissimus vir (συγκλητικός), adlectus inter tribunicios, praetor renuntiatus(?), praetorius creatus legatus pro pr. Cretae et Africae (στρατηγὸς ἀναρ[ρ]ιθείς, στρατηγικὸς ἀποδειχθείς πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστράτηγος Κρήτης καὶ Λιβύας — fortasse significatur, praetorem designatum eum esse, et statim, ut praetura functum, nominatum esse legatum provinciae; nisi potius scriptor tituli aliquid turbavit; praeterea possis conicere Λιβύας vocabulum errore positum esse pro Κυρήνης) t. in *Pisidia rep., Bull. de corr. hellén. 16, 1892 p. 438.*
- 567 Ulp(ius) Saturninus, praefectus annonae imperantibus Antonino et Vero (a. 161—169) t. *Hispalensis II 1180 v. 9.*
- 568 M. VLPIVS SENECIO SATVRNINVS. Tituli, Graeci omnes, Thracici duo, *Perinthis rep. Dumont inscr. de la Thrace n. 64 ex Aristarchis Hellen. phil. syll. 2 p. 65 (1), Stará Zagora rep., arch. ep. Mitth. aus Oestr. 15, 1892 p. 102 (2); Cyzicenus ut videtur, quem servavit Cyriacus cod. Vat. 5250, ed. Dumont inscr. de la Thrace n. 64^a = mél. d'arch. p. 378 (3).*
M. Οὔλπιος Σ[ε]νεκίων Σατ[ουρ]νεῖνος t. 1, M. Οὔλπιος [Σε]νεκίων Σα-
τουρνῖνος t. 3, M. Ο[ὔ]λπιος Σενεκίων Σατουρνεῖνος t. 2. Legatus pro pr.
provinciae Thraciae t. 1. 2 (praeses t. 3, cuius provinciae non additur,
potest intellegi Thracia).
- 569 VLPIVS SILANVS, senator aetate Aureliani vit. *Aurel. 19, 3.*

- 570 Ulpus Silvianus (*de littera S quae nomen subsequi dicebatur, ipse editor dubitavit*), praefectus praetorio (ὁ ἐξοχώτατος ὑπαρχος τοῦ ἱεροῦ πραιτωρι[ου] t. *Termessus*, ap. *Lanckoroński Städte Pamphyliens u. Pisidiens II* p. 210 n. 107. Fortasse post Diocletianum demum vixit.
- 571 VLPIVS SOTER quindecimvir sacris faciundis a. 205 act. lud. saec. fr. II 10. 24, III 58 cf. VIII a 2 (eph. ep. 8 p. 282. 283. 286. 290). Eodem anno consul designatus ib.
- 572 M. VLPIVS TERTVLLIANVS AQVILA consularis vir (ὁ κρᾶτιστος ὑπατι-xός), curator Attalensium in Pisidia t. *Balburiensis Pisidiae quem ed. Henzen ann. inst. 1852* p. 178 et ex hoc *Waddington n. 1224*. Potest esse, ut coniecit *Henzen*, *Tertullianus legatus Moesiae inter a. 241 et 244* (*supra T 89*).
- 573 Ulpus Theo (*inter Ulpii et Theonis fortasse aliquid periit*), procurator fortasse Augusti (ante nomen agnoscitur τοῦ Σεβασ[τοῦ]) fragmentum *Sidar in Pamphylia descriptum CIG. 4348*.
- 574 M. VLPIVS TRAIANVS. Tituli: *Ephesus Ath. Mitth. 10, 1885* p. 401 (1); *Smyrnaeus ut videtur CIG. 3146* (2); *Laodicensis ib. 3935* (3); in insula *Myndo rep.*, ap. *Paton bulletin de corresp. hellén. 12, 1888* p. 281 (4) similisque in insula *Co descriptus*, sed qui videtur esse *Myndius*, ap. *Rayet Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques 1875* p. 276 n. 4, cf. *Paton inscriptions of Cos* p. 126 (5); *Africanus VIII 8316* (6). Nummi: *Antiochenus* ap. *Eckhel 3, 282* = *Leake numism. hell. Asiat. p. 16*, item ap. *Waddington fastes n. 100*, item in *mus. Berol.*; *urbani imperante filio cusi*, ap. *Eckhel 6, 433*.
Tria nomina t. 1. 3. 4. 5. 6, Οὐλπιος Τραιανός t. 2, Traianus nummi, *Ioseph.*, *Plinius paneg. 89*, *Victor epit. 13*.
Origine Italicensis ex Hispania, 'familia antiqua magis quam clara', in qua primus consul fuit *Eutrop. 8, 2*. Legatus legionis decimae Frotensis bello Iudaico a. 67 *Ioseph. bell. 3, 7, 31* cf. 3, 9, 8; 10, 3, item a. 68 *ib. 4, 8, 1* (anno 70 legionem alii traditam fuisse ostendit *Ioseph. l. c. 6, 4, 3*). Consul *Plin. paneg. 9. 58*, *Eutrop. 8, 2* (suff. a. 68, ut putat *Stobbe* probante *Henzeno eph. ep. 1* p. 188 not. 2, anno 70 vel 71, ut putat *Waddington fastes n. 100*). Patricius (adlectus sine dubio a Vespasiano) *Plin. paneg. 9*. Legatus pro pr. Syriae a. 76/7 (anno 125 aerae nempe Caesarianae) nummus *Antiochenus*. Ornamentis triumphalibus ornatus ('triumphalis') *Plin. paneg. 9. 16. 58*, ob res ut videtur contra Parthos bene gestas (vel propter Parthos cohibitos) *ib. 14*, merito filii tunc tribuni *ib. 14. 89*, adulatorie. Proconsul Asiae t. 1. 2. 3, a. 79 (79/80) t. 3. Tunc temporis ut videtur (quamquam proconsulatus non memoratur) pro salute eius et uxoris et liberorum a Graecis quibusdam dedicati tituli 4. 5. Mortuus ante annum 100 (immo ante adoptionem Traiani) *Plin. paneg. 89*. Uxor et liberi memorantur t. 4. 5. Pater imperatoris Traiani nummi, t. 6, item sine

dubio Marcianae (*infra* n. 584). Divus *nummi*, nondum consecratus a. 100 *Plin. l. c.*, ne anno 112 quidem t. 6.

- 575 M. VLPIVS TRAIANVS = IMP. CAESAR NERVA TRAIANVS AVGVSTVS. Ulpus Traianus *vit. Hadr. 1, 4, vit. Aurel. 14, 6, Victor Caes. 13, epit. 13, Τραιανὸς ὁ Οὐλπιος Dio (Xiph.) 67, 12*. 'Ulpus ab avo dictus, Traianus a Traio paterni generis auctore, vel de nomine Traiani patris sic appellatus' *Vict. epit. 13*. M. *praenomen est VI 1988, item ap. Dionem 68, 3 (Zonar. 11, 20), Sidonium Apoll. 8, 10, 3, confirmatur titulis libertorum*. — Ulpus Crinitus Traianus *Eutrop. 8, 2*, Ulpus a patre dictus, Crinitus a re (διὰ τὴν περὶ τὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τρίχας σπουδὴν) *Io. Iydrus de mens. 4, 18* (temporibus Valeriani 'de Traiani genere se referebat' Ulpus Crinitus *vit. Aurel. 10*). Italica Hispaniae oriundus *Appian. Ἰβηρ. 38, Vict. Caes. 13*, natus Italicae in Hispania *Eutrop. 8, 2* (Hispanus *Dio 68, 4, Zonar. 11, 21, Pacatus paneg. in Theod. 4, Claudian. laus Serenae 56*; Theodosius imperator ab eo originem trahebat [quippe et ipse Hispanus] *Victor epit. 48 cf. Themistius or. XVI p. 250, XIX p. 279 Dindorf, Claudian. de quarto consul. Honorii v. 19, de sexto consul. v. 334*). — Ex urbe Tudertina *Victor epit. 13, nescio quo errore*. — Filius M. Ulpii Traiani qui praecedit. — Consobrinus Aelii Hadriani, patris imperatoris *vit. Hadr. 1, 2*. Natus d. XIV k. Oct. (18 Sept.) *Philocalus (CIL. I ed. 2 p. 255. 272)*, eodem die quo Domitianus occisus est, i. e. d. 18 Sept. *Plin. paneg. 92, cf. Plin. ep. ad Trai. 17, 2, anno 53, si quidem obiit a. 117 aetatis anno sexagesimo tertio mense nono die quarto Eutrop. 8, 5* (vixit annos sexaginta quattuor *Victor epit. 13*), vel anno 56, si vere annum quadragimum alterum agebat, cum imperator factus est *Dio 68, 6, Zonar. 11, 21*. Patrem (*legatum Syriae, circa a. 76/7, cf. sub patre*) in provinciam comitatur *Plin. paneg. 14*; tribunus militum disiunctissimas terras adiit *ib. 15*, 'per stipendia decem mores gentium, regionum situs, opportunitates locorum cognovit' *ib.* Praetor certe ante a. 87 *vit. Hadr. 1, 4*. Legatus ut videtur legionis, iussu Domitiani ex Hispania legiones (*cf. Boissevain de re mil. Hisp. p. 68*) summa celeritate trans Pyrenaeum Alpesque duxit ad bellum Germanicum *Plin. paneg. 14* (bellum id significari quod L. Antonius Saturninus contra Domitianum movit coniecit Mommsen *Herm. 3 p. 118*). Consul ord. a. 91 cum M'. Acilio Glabrione *fasti; cf. Dio 67, 12*. Legatus pro pr. Germaniae (superioris) *Plin. paneg. 9, Dio 68, 3* (superiori provinciae cum praefuisse tunc certe cum adoptaretur, colligi potest ex *vit. Hadr. 2, 5, cf. Henzen ann. inst. 1862 p. 146*). A Nerva (ex-eunte anno 96 vel a. 97), non Domitiani ultimis temporibus, Traianum in Germaniam missum esse recte collegerunt ex *Plin. paneg. 5. 9. 44. 94* (Mommsen *Herm. 3 p. 40 not. 2; Dicrauer ap. Büdinger Untersuchungen zur röm. Kaisergesch. I p. 17 not.*). Absens filius declaratus a Nerva (cum quo nulla ei necessitudo fuerat *Plin. paneg. 7; Nerva*

insinuatus, cum suburbanum suum ei dono obtulisset *Io. Iydu de mens. 4, 18*), in Capitolio *Plin. paneg. 8. 9, Dio 68, 3 cf. vit. Aurelian. 14, 6, Eutrop. 8, 1, Victor. Caes. 13, epit. 12*, sociusque imperii adsumptus *Plin. l. c., Dio l. c., epit. l. c.*, tribus mensibus ante Nervae obitum, i. e. mense Oct. a. 97 *epit. l. c.*, 'simul filius simul Caesar et mox imperator et consors tribuniciae potestatis, et omnia pariter et statim factus' *Plin. paneg. 8. (Nummi Traiani Caesaris necdum Augusti non extant, cf. Eckhel 6, 412)*. Studio (L. Licinii) Surae imperator factus *Victor epit. 13*. Consul II a. 98 cum imp. Nerva Augusto III *fasti*. 'Imperator apud Agrippinam in Gallis factus est' *Eutrop. 8, 2, inde Oros. 7, 12, 2, Victor epit. 13 cf. Sidon. Apoll. carm. 7, 115 (scilicet Agrippinae nuntium accepit, ut putat Henzen ann. inst. arch. 1862 p. 146, de morte Nervae, quae accidit d. 27 vel 25 Ian. 98)*. Consul III a. 100 cum Sex. Iulio Frontino III, consul IIII a. 101 cum Q. Articleio Paeto, consul V a. 103 cum M'. Laberio Maximo II, consul VI a. 112 cum T. Sextio Africano *fasti*. Defunctus Selinunte in Cilicia *Dio 68, 33 (Zonar. 11, 22), Eusebius ap. Syncellum p. 657, chronograph. anni 354, chron. Pasch. p. 473 (cf. praeterea VI 1884; CIG. 4423)*, apud Seleuciam Isauriae *Eutrop. 8, 5 (inde Oros. 7, 12, 8; utrumque ponunt et Hieronymus chron. ad a. 2132 et Syncellus l. c.)*, a. 117, paullo ante d. 11 Aug., quo die de morte eius Antiochiae palam factum est *vit. Hadr. 4, 7 (usque ad eundem diem imperium eius extendit Dio 68, 33, cum dicit eum imperasse solum, scilicet a 27 Ian. 98, annos XIX menses VI d. XV; eos ipsos numeros habet etiam Eutrop. 8, 5; obiit aetatis anno sexagesimo tertio mense nono die quarto Eutrop. l. c., quod ad diem 22 Iun. ducit), d. 9 Iul. chronographus anni 354 ap. Momms. chron. min. I p. 146 (imperii spatium ei adtributum l. c. ducit ad diem mortis 23 Iun.), quod tuctur Usener ap. Momms. l. c. III p. 442 not. 6*. — Uxor: Pompeia Plotina *Victor epit. 42 cet. (supra P 509)*. Liberis caruit *Plin. paneg. 94*.

576 Ulp(ius) Valerius Aurelianus, vir egregius, centenarius, maritus Titinae Mansuetae, socer (potius quam pater) Aurelii Herculani viri egregii, ducenarii, avus Ulpiae Aureliae Valeriae t. *Tomitani III 6155*.

577 M. Ulpus Verna, Aug. lib., ab epistulis Latinis t. *Pisanus XI 1434*. Uxor Vibia Thisbe *ib.*

— C. PONTIVS [VL]PIVS VERVS . . . NIANVS VIC[TOR] signo POTA[MIVS].

578 Ulpus Victor, procurator Aug. Norici tituli Celeienses *III 5161. 5169*, anno 153 *dipl. mil. (III S. p. 1988)* (paullo ante annum 158 tituli *III 5161. 5162 inter se collati*).

579 M. Ulpus Victor, vir egregius (v. e. X 7946, praeterea e. v.), procurator Aug. provinciae Sardiniae X 7946. 7996. 7999. 8009. 8027, imperante Philippo (anno ut videtur 244, propterea quod neque consul dicitur Philippus, neque Philippi filii mentio fit) X 7996. 7999. 8009. 8027.

- 580 Ulp(ius) Ulpianus, dominus figlinarum suburbanarum *tegulae* XV 504-509 (a. 125. 126. 129. 133).
- 581 VLPIA ARISTONICE M. f. (*praenomen patris in t. 4234*), uxor M. Valerii Maximiani legati Augusti *tituli Numidici VIII* 2621. 4234.
- 582 Ulpia Aurelia Valeria, 'virgo dextrata', filia Aureli Herculani viri egregii, ducenari, neptis Ulpii Valerii Aureliani viri egregii, conto-
narii, et Titiniae Mansuetae, stolatae feminae, vixit annis III mensibus VIII d. XVII t. *Tomitanus III* 6155.
- 583 VLPIA GORDIANA ex genere Traiani imperatoris, uxor Maecii Marulli, mater Gordiani senioris *vit. Gord.* 2, 2.
- 584 (VLPIA) MARCIANA. *Tituli: II* 2340 = *II S.* 5545. *IX* 5894. *XI* 1333. *CIG.* 3958. *Memoratur in titulis Matidiae neptis III S.* 7123. *X* 4744. 4745, *in t. liberi X* 106. *Nummi ap. Eckhel* 6, 468 seq., *Cohen ed. 2 t. 2 p. 100.* Marciana nummi, item tituli plerique (Marcia traditur *II* 2340, est *CIG.* 3958 cf. *Ramsay cities and bishoprics of Phrygia I* 2 p. 457), Marcia *Iordanes Get.* 16, 93 (reliqui scriptores nomen non ponunt). Soror Traiani tituli, nummi. Mater Matidiae nummus (ap. *Eckhel* 6, 468, *Cohen l. c. n. 1. 2*); tituli *III S.* 7123. *X* 4744. 4745. Nuptam fuisse C. Salonio Matidio Patruino fratri Arvali, defuncto a. 78, propter nomen filiae coniecit *Marinius Arv. p. 158.* Augustae cognomen oblatum sibi a senatu deprecata est, quamdiu Traianus patris patriae appellationem recusasset *Plin. paneg.* 84, sed tunc quoque (a. 99) recusavit (*hoc excidit ap. Plin.*), ut ne anno 100 quidem diceretur Augusta *Plin. l. c.* Augusta dicta ante finem anni 105 *XI* 1333. Mortua et consecrata ante finem anni 115 *IX* 5894. Diva Augusta Marciana nummi, diva Marciana Aug. tituli neptis Matidiae. Sacerdos divae Marcianae femina Sassinae in Umbria *XI* 6520 (= *Grut.* 322, 3). — Ab ea Marcianopolis civitas Moesiae nomen accepit *Dexippus exc. de strateg. (Müller fr. hist. Gr. III p. 675), Ammian. Marc.* 27, 4, 12, *Iordan. Get.* 16, 93.
- 585 Ulpia Phile, uxor Aurelii Larichi τοῦ ὑπαρίστου t. *Lycius CIG.* 4278 = *Lebas-Waddington* 1258.
- 586 VLPIA SEVERINA AVGVSTA. *Tituli: III* 472. *V* 29. 3330. *IX* 2327, *Semtensis Africae Bull. archéol. du comité des travaux hist.* 1893 p. 222 (item *XI* 2099 acephalus). Nummi ap. *Eckhel* 7, 487, *Cohen ed. 2 t. VI p. 208 seq.* — Ulpia Severina tituli (Pia additur in t. *Semtensi*, fortasse ut alterum cognomen), item nummi Alexandrini (in reliquis nummis est cognomen tantum). Filiam fuisse Ulpii Criniti (*supra n. 547*) coniecit *Eckhel.* Coniux L. Domitii Aureliani Augusti *V* 29. 3330. *IX* 2327, *Bull. archéol. l. l., cf. nummus communis ei et Aureliano, ap. Eckhel* 7, 487, *Cohen ed. 2 t. VI p. 208.* Augusta *III* 472. *V* 29. 3330. *IX* 2327; nummi. Nummi Alexandrini ex sexto et septimo tantum Aureliani anno supersunt cf. *Sallet Daten der alexandr. Kaisermünzen p. 81; unde sexto tantum imperii Aureliani anno honores Augustae ei conti-*

gisse possis conicere. Supervixisse Aureliano coniecit Eckhel propter nummos ex septimo anno mariti, quo maritum iam mortuum fuisse putabat, non recte ut iam constat, cf. Sallet l. c. p. 82.

587 VM.... TEREVENTINVS (Θέρμ. Τερεβεντίου est in nummis, nominis gentilicii primis litteris OY contignatis. Cognomen sine dubio ductum ab oppido Samnii Terrento sive Terevento, cf. CIL. IX p. 241. Fortasse aliqua parentela coniunctus cum Modio Terrentino praefecto vehiculorum a. 214). Legatus (ἑγ.) provinciae Moesiae inferioris imperante Alexandro, ante mortem Maesae, initio igitur imperii eius nummi Marcianapolitanorum cum capitibus vel solius Severi Alexandri (Mionnet suppl. II p. 103 n. 288 seq., Mus. Berol. cat. numm. I p. 65 n. 47, alibi) vel Alexandri et Maesae (Mionnet l. c. p. 107 n. 309 seq.) vel Alexandri et Mamaeae (ib. p. 108 n. 318, 319) (errore sine dubio ap. Mionnet l. c. p. 98 n. 263 dicuntur capita esse Elagabali et Soaemiadis, ib. p. 80 n. 152 dicitur caput Caracallae). Cf. etiam supra sub Ti. Iulio Festo (I 204) fin. Legatum fuisse non consularem sed praetorium coniecit Pick Wiener numism. Zeitschr. 23 p. 33 propterea quod ἑγ(εμών), non ὕπ(αρχός) dicitur in nummis.

588 Umber, poeta malus Martial. 7, 90, 3 (idem nomen ap. Martial. 7, 53. 12, 81).

589 M. VMBILIVS MAXIMINVS (sic XIV 251, M. Umbilius Max. 177), patronus corporis lenunculariorum Ostiensium a. 192, ordinis senatorii XIV 251; nominatur ib. 177.

590 VMBONIVS SILO (Σιλῶν traditur), proconsul Baeticae, a. 44 arcessitus (e provincia), quod non satis frumenti in Mauretanium ad expeditionem misisset, et senatu motus Dio 60, 24. Ab hoc fortasse oriundus... Hispanus [P]ompeius Marcel[lus Umb]onius Silo t. Saguntinus II 3839.

591 Umbricius, amicus Iuvenalis, urbis pertaesus Cumas secedit Iuvenal. 3, 21 seq. cf. 3, 1. 2. 321.

592 Umbricius Melior (sic Plin. 1, 10. 11, praeterea gentilicium tantum), haruspicum peritissimus aevo Plinii Plin. h. n. 10, 19. A. 69 Galbae imminentem perniciem praedixit Tac. h. 1, 27, Plut. Galb. 24. Scripsit de Etrusca disciplina Plin. 1, 10. 11 cf. 10, 19.

593 Q. VMBRICIVS PROCVLVS legatus Aug. provinciae Hispaniae citerioris, clarissimus vir t. Tarraconensis II 4128.

594 Umbricia (sic Dig., Umbra collat.) ab Hadriano in quinquennium relegata, quod ex levissimis causis ancillas atrocissime tractasset Ulpianus libro octavo de officio proconsulis (Dig. 1, 6, 2. Collat. 3, 3, 4).

595 Umbricia Bassa, T. Aelii Antipatri proc. Augg. coniunx t. Sentinas XI 5738 (= Orell. 1891).

— C. PETRONIVS VMBRINVS.

— M. PETRONIVS VMBRINVS.

— Q. PETRONIVS VMB[RINVS].

— T. FL(AVIVS) VMBRIVS ANTISTIVS SATVRNINVS FORTVNATIANVS
signo Hydatius.

— SA DVS P. CESTI[VS] [VM]BRIVS DEXTER ...
DVCENIVS

596 VMBRIVS PRIMVS proconsul provinciae alicuius, tempore Papiniani, defunctus ut videtur antequam rediret: domum per fideicommissum reliquerat Claudio Hieronymiano clarissimo viro *Ulpianus libro XX ad Sabinum* (Dig. 33, 7, 12, 40). *Diversus puto sed parentela cum eo coniunctus M. Nummius Umbrius Primus Senecio Albinus, qui consul ordinarius fuit anno 206. — His antiquior Umbrius Primus, possessor in pertica Ligurum temporibus Traiani IX 1455 col. 7, 78. 3, 47, 63. Alius M. Umbrius Primus consul suff. a. 289 X 3698. 4631. (Alii Umbri Primi sed ignobiles IX 1211. 1968. 2038.)*

597 Umbrius Primus, grammaticus *Charisius lib. II* (p. 190. 192 Keil.).
— M. NVMMIVS VMBRIVS PRIMVS SENECIO ALBINVS.

598 Umbria Albina, C. f. (praenomen patris in fistula) fistula aquaria *Romae rep., Notizie degli scavi 1895 p. 206; tegulae Aufidenae in Samnio rep., IX 6078, 176. Femina sine dubio dives, fortasse parentela coniuncta cum M. Nummio Umbrio Albino, de quo cf. ad n. 596.*

599 Ummidius quidam, avarus, a liberta occisus *Horat. sat. 1, 1, 95.*

600 C. VMMIDIUS DVRMIVS QVADRATVS. *Tituli Casinates X 5182 integer (1), 5180. 5181 fragmenta minuta (2. 3). Memoratur in fastis scribarum quaestoriorum CIL. I ed. 2 p. 74 (4) et in t. Lusitanico II 172 (5). — C. Ummidius Durmius Quadratus t. 1. 5, C. Ummidius Quadr[atus] t. 4, Ummidius Quadratus et oratione procedente Quadratus vel etiam Ummidius Tac. (apud quem pro Ummid- semel ann. 12, 45 traditur tummid-, praeterea umid-), similiter Ioseph. (nisi quod in huius codicibus pro οὐμμίδ- plerumque est νοῦμμίδ- vel νοῦμμίδ-); Κουαδρατος nummi Antiocheni.*

C. f. t. 1. Tribu Ter. (origine nempe Casinas) t. 1. Oriundus fortasse ab Ummidio (Immid- traditur) Casinate, quem memorat Varro de r. r. 3, 3, 9. Ex eius domo liberti Ummidii Casinates X 5299. 5304.

Honores plene enumerat, sed sine ordine, t. 1. Decemvir stlitibus iudicandis t. 1 cf. t. 3. Quaestor divi Augusti et Ti. Caesaris Augusti (a. igitur 14) t. 1 cf. t. 2. Aedilis curulis t. 1. Praetor aerarii t. 1. 4, a. 18 t. 4. Curator tabularum publicarum t. 1 cf. t. 2. 3. Praefectus frumenti dandi ex s. c. t. 1. Proconsul provinciae Cypri t. 1. (*Ab hoc et nomina et tribum mutuati sunt Cyprii C. Ummidius Pantauchus Teretina, eiusque filius C. Ummidius Quadratus qui et Pantauchianus Teretina t. Paphius ap. Waddington n. 2801 = CIG. 2637; iidem ut videtur homines, vel certe eorum propinqui, in alio titulo Paphio dicti pater C. Ummidius Quadratus, filius C. Ummidius Pantauchus Quadratianus Journal of hell. studies 9, 1868 p. 237 n. 41.*) Legatus Ti. Caesaris Aug. provinciae Lusitaniae t. 1, atque etiam post mortem

Tiberii a. 37 mense Mai. t. 5. Consul t. 1 (suff. a. inc.). Quindecimvir sacris faciundis t. 1. Legatus Claudii in Illyrico t. 1 cf. t. 2. Legatus eiusdem in Syria t. 1 cf. t. 2, legatus Syriae certe ab a. 51 Tac. a. 12, 45. 48. A. 52 turbas in Iudaea exortas sedavit Ioseph. bell. 2, 12, 5. 6, ant. 20, 6, 2 (inde Zonar. 6, 15); Tac. a. 12, 54, Ventidium Cumanum procuratorem vel ipse damnat Tac. l. c., vel Romam misit Ioseph. l. c. Legatus Syriae etiam imperante Nerone t. 1, copias partiri iubetur cum Corbulone Tac. a. 13, 8. Discordiae inter eum et Corbulonem (a. 55) ib. 13, 9. [A. 55 (exeunte) Syria P. Anteio destinata, sed is in urbe retentus est ib. 13, 22.] Legatus Syriae annis (acrae nempe Caesarianae) 104, i. e. p. Chr. 55/6, et 105, i. e. p. Chr. 56/7, nummi Antiocheni ap. Eckhel 3, 280, Mionnet V 159, 101–103. 167, 76, Leake numism. hell. Asiatic. p. 16, item mus. Berol. (similes nummos cum annis 106, 107. 108, i. e. p. Chr. 57–60, quos edidit Eckhel l. c., ex quo repetiit Mionnet l. c. n. 104–106, neque ipse Eckhelius vidit neque posteriores nummorum descriptores videntur vidisse). Moritur in provincia (fortasse ante annum 60, sub quo mortem eius memorat Tac.) Tac. a. 14, 26. — Filii videntur: C. Ummidius Quadratus (infra n. 602), Ummidia Quadratilla (n. 606). Incertum utrum huius an unius ex cis quae sequuntur servus Hilario [U]mm. Quadrati X 5248 (Casini); libertus Menand[er] C. Ummid[i] Quadrati l. V 1297 (Aquileiae); item incertum an huius pro salute positus in Veronensi t. V 3283.

601 VMMIDIUS QVADRATVS. Tegulae urbanae XV 731. Idem videtur memorari in t. Ephesio, quem accurate ed. Hicks Greek inscr. in the British Museum III p. 188, de quo egit etiam Mommsen ap. Kaibel epigr. Gr. n. 888^a p. 536. — Umidius Quadratus vel Umi. Quadr. tegulae, Ὀμπίδιος Κο... et postea Κοδράτος t. Ephesius.

Maritus Anniae Faustinae tegulae. Uxor est, ut vidit Borghesius opp. 3 p. 244, Annia Cornifica Faustina (A 546), soror minor M. Aurelii, nata igitur post annum 121 (sororem M. Aurelii Mummio vel potius Ummidio Quadrato nuptam fuisse colligi potest ex vit. Marci 7, 4). Fortasse igitur hic Ummidius Quadratus (Ὀμπίδιος Κοδράτος) v. 3 et postea in carmine κλεινὸς Κοδράτος), cuius patri nomine Severo posita est ab Hadriano in templo Dianae Ephesio statua cum epigrammate (Ἀδριανὸς Μούσαισι μέλων ἀνέθηκε Σευήρον) et qui ipse regias nuptias contraxerat (ὃ βασιλεῖον Ἀρμονίῃ θάλαμον πήξατ' ἐπ' εὐγαμίῃ) t. Ephesius (ut regis nuptiis significetur matrimonium cum sorore M. Annii Veri, quem Hadrianus paullo ante mortem nepotem sibi adoptaverat, si vere titulus positus est vivo Hadriano; ceterum cum is cui statua posita est pater Ummidii Quadrati appelletur κλεινός, nam sic videtur supplendum, fortasse titulus positus est post mortem demum Hadriani, neque ab imperatore huius nominis, sed ab alio quodam Hadriano). — Filium crederem

C. Ummidii Quadrati consulis anno 118, nisi patri eius nomen primum Severi fuisse t. Ephesius indicaret.

602 C. VMMIDIUS QVADRA[TVS] cooptatus in collegium aliquod sacerdotale a. 63 VI 2002. *Filius fortasse C. Ummidii Durmii Quadrati praetoris anno 18.*

603 C. VMMIDIUS QVADRATVS (Quadratus Plinius vel certe Plinii codices plerumque, Ummidius vel Nummidius Quadratus Plinii codices ep. 6, 11, 1, Umidius Quadratus vit. Hadrian. 15, 7; in consulatu C. Ummidius Quadra[tus] act. Arv.).

Ummidiae Quadratillae nepos Plin. ep. 7, 24. Pater et mater ignorantur. Natus fere circa annum 84, siquidem epistula Plinii 7, 24, qua significatur ei quartum et vicesimum aetatis annum nondum vel vixdum expletum esse, scripta est circa annum 107 (ut putat Mommsen Herm. 3, 50). A. 97 in senatu per aetatem esse non potuit Plin. ep. 9, 13, 1. Adulescentiam egit in contubernio aviae Plin. ep. 7, 24, 3, quae eum ex besse heredem fecit ib. 2. Iuvenis egregiae indolis Plin. ep. 6, 11, 7, 24. Uxorem duxit nondum XXIII annos natus (ex ea non statim pater factus) Plin. ep. 7, 24, 3. Causas agere incipit ib. 6, 11, 1, 7, 24, 9. Plinium consulit quas causas recipere deberet ib. 6, 29, 3. Libros Plinii studiose legit ib. 9, 13, 1. — Consul suff. a. 118 mense Mai. cum imp. Hadriano II act. Arv. Amicus Hadriani, qui postea nihilominus eum graviter insecutus est vit. Hadr. 15, 7.

604 M. VMMIDIUS QVADRATVS (Mummius Quadratus traditur vit. M. Aur. 7, 4; in consulatu M. Ummidius Quadratus X 6706, M. Umidius Quadratus traditur II S. 5232, Umidius Quadratus papyrus Latina musei Britannici, ap. Grenfell et Hunt Greek papyri scr. II p. 158, Quadratus alibi), sororis M. Aurelii filius vit. Marci 7, 4 (scilicet natus ex nuptiis Anniae Cornificiae Faustinae et Ummidii Quadrati supra n. 601, quae si vere factae sunt anno ut conieci 138, filius propinquus imperatorum potuit anno 167 ad consulatum provehi). Consul ord. a. 167 cum L. Aurelio Vero Augusto III fasti. Fortasse aut hic aut filius eius Quadratus (adulescens nobilis Herod.), qui cum Lucilla in Commodum coniuravit et mox occisus est (circa a. 182) vit. Comm. 4; Dio 72, 4; Herod. 1, 8, 4.

605 FAVSTINA VMMIDIA CORNIFICIA (rectius sine dubio VMMIDIA CORNIFICIA FAVSTINA). Id nomen feminae nobilis agnovit Ramsay cities and bishoprics of Phrygia I, 1 (1895) p. 287 in titulo reperto in vico quodam Phrygiae, in cuius principio haec legisse sibi visus erat Sterrett papers of the American school of Athens II p. 66 n. 52: κληρονόμων Φαυστεινῆς Οὐ. Φαυστεινῆς Οὐμμηλιας Κορνοφικίας. Praedia fuisse Ummidiae in parte illa Phrygiae ex t. colligi potest. — Filiam fuisse Ummidii Quadrati et Anniae Cornificiae Faustinae, sororis M. Aurelii, ipsum nomen satis clare indicat.

606 VMMIDIA QVADRATILLA. *Titulus Casinas X 5183 (1). Fistula plumbea musei Kircheriani, ap. Lancianum syll. n. 166 (2). Memoratur in t. servorum urbano VI 28526 (3). Ummidia Quadratilla t. 1. 3, itemque sine dubio Plin. ep. 7, 24 (pro Ummid- inter numid-, ommid-, commid-, valmid- variant codices, quorum nullus bonus, editionesque antiquae), Umidia Quadratil[la] t. 2. C. f. t. 1. 2. Filia videtur C. Ummidii Quadrati praetoris anno 18 (supra n. 600), nata autem circa a. 27—30, si quidem epistula Plinii, qua mors eius paene octogenariae (cf. infra) nuntiatur, videtur scripta circa a. 107. Maritus ignoratur. Delicata femina, certe in senectute, 'habebat pantomimos fovebatque effusius quam principi feminae convenit' Plin. ep. 7, 24, 3 seq. Casinatibus (unde pater erat oriundus) amphitheatrum et templum sua pecuniafecit t. 1. Domum aliquando C. Cassii (Longini) possedit Plin. ep. 7, 24, 8. Decessit paullo minus octogesimo aetatis anno 7, 24, 1, heredes reliquit C. Ummidium Quadratum nepotem, et neptem (cuius nomen ignoratur) 7, 24, 2.*

607 Unicus, consanguineus Martialis, carmina faciebat, ut et frater eius *Martial. 12, 44.*

608 Voconius, amicus Hadriani, poeta, in cuius tumulo Hadrianus inscribi voluit, lascivum versu, mente pudicum eum fuisse *Apulei. apol. 11. Possis cogitare de Voconio Victore (infra n. 613), cuius amicitia sane Hadrianus adulescens frui potuit.*

609 C. Voconius Placidus, C. f., tribu Gal., Sagunti honoribus functus, pater C. Licinii Marini Voconii Romani, amici Plinii t. *Saguntinus II 3865.*

— C. LICINIVS MARINVS VOCONIVS ROMANVS.

610 Q. Voconius Pollio, dominus villae in agro Albano *XIV 2436. 4226 cf. 2427. Eiusdem servus signaculum in Bruttis rep. X 8059, 441.*

611 Q. VOCONIVS SAXA AMYNTIANVS, filius eius qui sequitur t. *Phaseli in Lycia rep., bull. de corr. hell. XIV, 1890 p. 643.*

612 Q. VOCONIVS SAXA FIDVS. *T. Phaseli in Lycia rep., ipsi et filio positus, Bull. de corr. hell. 1890 p. 643 (1). Memoratur in t. Cyanensi Lyciae, ap. Borghesium opp. 8, 276, item ap. Kulinkam Eran. Vindob. (1893) p. 83 (2), in inscriptione mausolei Opramoae Rhodiapolitano Reisen in Lykien p. 108. 109. 112. 113, item ap. Heberdey Opramoas p. 31. 34. 43. 47 (3), in t. Comameno Pisidiae III S. 6885 (4), in Gigthensi Africae VIII S. 11029 (5).*

Q. Voconius Saxa Fidus t. 1. 4, Κώντος Βοκώνιος Σάξα(ς) t. 3 bis p. 43. 47 Heberdey (Βοκώνιος Σάξας ib. p. 31 Heberdey, Βοκώνιος Σ... ib. p. 34), Voconius Saxa *Dig. 48, 18, 1, 27, item t. 2, [S]axa Fidus t. 5. Fortasse oriundus a Q. Voconio Saxa, qui a. u. c. 585 legem tulit de mulierum hereditatibus, quamquam hic fuit ex municipio Aricino (cf. CIL. XIV p. 203), quod in Horatia tribu censebatur, ipse autem tribum videtur habuisse diversam. Tribulia t. 1.*

Tribunus laticlavus legionis III Cyrenaicae et praeterea alterius legionis (cuius nomen periit) *ib.* Quaestor pro pr. provinciae Macedoniae, tribunus plebis, praetor *ib.* Curator viae Valeriae Tiburtinae, (simul) et aliis locis dilectum habuit (ἐπιμελητὴς ὁδοῦ Ὑαλερίας Τ[ε]ιβουρταίνης καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις στρατολογήσας) *t.* 1 (*cf.* Mommsen *eph. ep.* 8, 158 a, item *Staatsr.* II^a p. 1090 not. 2). Legatus Aug. legionis III Scythicae *t.* 1. Proconsul Ponti et Bithyniae *ib.*

Legatus Aug. pro pr. Lyciae et Pamphyliae *t.* 1. 3. 4 *cf.* *t.* 2, ab anno certe 144 ad annum minime 147 *t.* 2. 3 (scilicet memoratur ut legatus sacerdote provinciae eponymo Iulio Tlepolemo *t.* 2, i. e. a. 147, si recte statuerunt honores Opramoae ordine non interrupto enarrari in *t.* 3, neque ullum annum intermissum esse a Lyciis, quin honores Opramoae decreverint, inter Iulium enim Tlepolemum et Veranium Tlepolemum, quem anno 149 sacerdotem provinciae fuisse discimus ex *t.* 2 recte intellecto, *t.* 3 unum tantum eponymum interponit; fuit autem legatus etiam ante Iulium Tlepolemum eponymum, tertio ut videtur anno ante eum, anno igitur 145, ut apparet ex *t.* 3 col. XVII p. 47 seq. ed. Heberd., atque etiam antea, sacerdote provinciae Claudio Antimacho, anno ut videtur 144. Quin etiam anno 142 Voconium legatum fuisse sibi persuasit Heberdey, cum nomen eius praecedente Loewyo suppleret in *t.* 3 col. XIII e. f. p. 40, qui locus sane spectat ad a. 142, ubi tamen praenomen tantum legati extat, potestque etiam cogitari de alio praeside, fortasse de Iunio Paeto, quem circa haec tempora Lyciae praefuisse *t.* Cyanensis editus in Sertis Hartelianis p. 1 docet. Ad eundem annum 142 initium administrationis Voconii rettulerat Loewy Reisen in *Lykien* p. 131. 133, propterea quod Claudium Antimachum, quo sacerdote provinciam iam fuisse sub Voconio certum est ex *t.* 3 col. X g. h p. 31 Heberd., successisse putavit in sacerdotio Iulio Heliodoro, quem ineunte anno 141 sacerdotem fuisse ex *t.* 3 colligi potest; et sane epistulam quandam acceptam a Lyciis sacerdote Iulio Heliodoro excipit in *t.* 3 p. 31 Heberd. epistula accepta sacerdote Claudio Antimacho; sed fortasse, ut putat Heberdey p. 66, haec epistula non suo loco relata est in *t.* 3, sed in spatio quod vacuum erat, in fine parietis mausolei occidentalis, incisa. — Anno 149 Voconio successerat D. Rupilius Severus, sub hoc enim provinciam fuisse sacerdotem Veranio Tlepolemo apparet ex *t.* 3 p. 49 Heberd., Veranium autem Tlepolemum a. 149 fuisse sacerdotem scimus ex *t.* 2, *cf.* supra. Consul designatus *t.* 1 (sub finem puto administrationis Lyciae; consul igitur fuit suffectus circa a. 148 vel 149).

Proconsul Africae *t.* 5. Rescriptum divorum fratrum ad eum (proconsulem Africae puto, ut proconsul fuerit inter annos 161 et 169) Ulpianus *Dig.* 48, 18, 1, 27. Pater Q. Voconii Saxae Amyntiani *t.* 1.
613 Voconius Victor (utrumque nomen 7, 29, cognomen solum 11, 78), amicus Martialis, ipse poeta *Martial.* 7, 29, 4. 5: eius deliciae Thestylus

(cf. 8, 63) puer 7, 29, 1 (cf. 11, 78, 2), quem etiam carminibus videtur celebravisse *ib.* 7, 29, 2. Uxorem ducere vult 11, 78. *Eiusdem nominis aliquis, sed vix huc pertinens, IX 323.*

614 [Q.] Voconius Vitulus (*pro Q. praenomine traditur O.*), (miles?) legionis XXII Primigeniae pia^s fidelis, temporibus Pii ut videtur *t. Rhenanus semel tantum descriptus, ap. Brambach. n. 1540. Recepi propter nomen nobile; Q. Voconius Vitulus quattuorvir monetalis fuerat circa a. 716—718 (Eckhel 5, 344 cf. Momms. hist. rei num. p. 742).*

— P. FL(AVIVS) PVDENS POMPONIANVS signo Vocontius.

— C. DILLIVS VOCVLA.

— SARIOLENVS VOCVLA.

615 Volaginius, miles gregarius, qui a. 42 (L. Arruntium Camillum) Scribonianum interfecit, ob eam rem 'ad summa militiae provectus' *Tac. h. 2, 75.*

616 (C.) VOLASENNA (*praenomen ex vasculo, v. infra*) proconsul Asiae inter annos 62 et 65 (*anno 62/3 ut putat Waddington, propterea quod reliquorum annorum huius temporis proconsules alios novimus*) nummus Ancyranorum Phrygiae cum capitibus Neronis et Poppaeae Augustae *ap. Mionnet IV 220, 153 = Waddington fastes n. 90; alius nummus eorundem Ancyranorum temporis indicatione destitutus, ap. Mionnet VII suppl. 503, 104 (item ap. Imhoof). Consul suffectus fuerit necesse est circa annum 53 vel 54. Fortasse huius C. Volasennae nomen in vasculo Emporiis rep., II S. 6257, 217. Praeterea huius fortasse libertus C. Volasenna C. I. Herm... album Herculanense X 1403 a 16. (Pompeiis in aditu domus alicuius scariphatum nomen Volasena IV 3102).*

617 VOLASENNIA TERTIA C. f., (M. Nonii) Balbi (praetoris temporibus ut videtur Augusti) uxor, Herculanei statuis honorata X 1435. 1436. 1437. *Origine ut puto Herculanensis (nam maritus eius Nucerinus fuit). Ex gente videtur eius quae praecedit. Aut huius, aut alterius mulieris ex eadem gente, liberti C. Vola[s]enna J. I. Thales, C. Volasenna J. I. Vi... album Herculanense X 1403, g 3, 36, n 2, 21.*

618 Vulcaci^{us} (Vulcati- *traditur vel editur*) grammaticus, scripsit commentarios in Ciceronis orationes Hieronymus contra Rufinum 1, 16 (2, 472 Vallars., 2, 428 Migne).

619 Vulcaci^{us} Araricus (Vulgaci- *cod.*), eques Romanus, particeps coniurationis Pisonianae *Tac. a. 15, 50.*

620 C. VOLCACIVS GVRGES (C. Volcatus Gurgus *traditur*), senator, nulla evidente causa obiit *Plin. h. n. 7, 181.*

621 Volcaci^{us} Moschus (Vulcatus Moschus *Tac. cod. Med.*, Moschus *Horat. cum Porph.*, moscus vel noscus *Senecae contr. 2, 5, 13 codices, noscus vel uoscus ib. 7, 3, 8, Oscus traditur ib. 2, 3, 4. 10 praef. 10.*

10, 1, 3; 2, 17; 3, 1; 6, 1, Osci^{us} suas. 1, 2, Rosci^{us} contr. 10, 1, 12). — Pergamenus Porphy^{r.} ad Hor. ep. 1, 4, 9. Civem factum esse per L. Volcaci^{um} Tullum consulem a. 721 suspicatur Kiessling Herm. 26 p. 634. Rhetor Seneca, Porphy^{r.} l. c., Apollodor[^e]us Seneca contr. 2, 5, 13, quem memorat Seneca suas. 1, 2 contr. 2, 3, 4 et alibi (cf. supra). Veneficii reus, defensus ab Asinio Pollione Seneca contr. 2, 5, 13, Porphy^{r.} l. c., et a Torquato Horatii amico Horat. ep. 5, 1, 9 (anno fortasse 734, quo tempore Horatii epistula scripta esse videtur, cf. Kiessling l. c.). Damnatus, docuit Massiliae Seneca l. c., cf. contr. 10 praef. 10. Exul in Massilienses receptus Tac. a. 4, 43. Heredem fecit rempublicam Massiliensium, quam hereditatem ut obtinerent Massilienses senatum adierunt a. p. Chr. 25 Tac. l. c. Cf. Hirschfeld Gall. Stud. I p. 13 not. 2.

— C. IAVOLENVS CALVINVS cet. Q. VVLCACIVS (Vulkac- lapis) SCVP-
PIDIVS VERVVS.

622 Vulcaci^{us} Terentianus (Vulcati- cod.), scripsit historiam sui temporis, i. e. Gordianorum vit. Gord. 21, 5 (suspect.).

623 VOLCACIVS TERTVLLINVS vel TVLLINVS (Vulcaci^{us} Tertullinus Tac. hist., Volcaci^{us} Tullinus Tac. ann. cod.). Eundem esse certum videtur. Oriundus fortasse ■ L. Volcacio Tullo consule a. a. c. 688 vel ab eiusdem nominis consule a. 721. Senator, a. 65 accusatus quasi conscius maleficiorum Iuliae Lepidae, damnationem evasit Tac. a. 16, 8. A. 69 exeunte tribunus plebis intercessit senatus consulto, quo impensis aerarii modus statueretur, imperatori eam rem reservans Tac. h. 4, 9.

624 (VOLCACIVS) TVLLVS (gentilicium ex nomine patruⁱ, cf. infra). Amicus Propertii, quem adloquitur carminibus libri primi primo et ultimo, et cui ita carminum librum primum quodammodo dedicavit (cf. Rothstein praef. ad Propertium p. XI) Propert. 1, 1, 9; 22, 1, et ad quem dedit praeterea 1, 6, 1, 14 (v. 20). 4, 22. Patruus eius consulatu functus 1, 6, 19 (patruus hic videtur L. Volcaci^{us} Tullus consul a. 721). Stipendia meruit 1, 6, 22. In Asiam proficiiscitur 1, 6, 1. 14. 31, iura sociis daturus ib. v. 20 (legatus puto proconsulis; fortasse idem indicatur verbis v. 34: et accepti pars eris imperii). Diu (certe per plures annos 4, 22, 1) moratur in Asia; ad reditum eum hortatur Propertius 4, 22.

625 L. VOLCACIVS TVLLVS, L. f. Dio ind. l. 49 (filius fortasse L. Volcaciⁱ Tulli consulis a. 688) consul ord. a. 722 cum Caesare II fasti (Λ. Οὐολκάκιος Τοῦλλος Dio ind. l. 49, L. Volcaci^{us} fasti Venusini, L. Vulcati^{us} Cassiod., Frontin. de aq. 9, Βολβάκιος Τόλλος traditur Appian. Illyr. 28, Λούκιος Τοῦλλος Dio 49, 43, Tullus chronogr. a. 354, Paulus fasti Hydat.), deinde cum L. Autronio Paeto fasti Venusini (CIL. I ed. 2 p. 66); Appian. Illyr. 28; amphora Carthaginiensis, bull. arch. du comité des trav. hist. 1894 p. 94. Hic ut

videtur patruus Tulli qui praecedit, consul *Propert.* 1, 6, 19. — *Huius ut videtur libertus* L. Volcaci^{us} Tulli l. Hospes *VI* 6671.

— GEMINIA VVLACIA.

626 RIANVS VO[LCINIVS] ANICVS praefectus cohortis I Sygambrorum; quaestor provinciae Asiae, aedilis, praetor *t. urbanus VI* 1543. Pater Volciniae Sabinae *ib.*

627 [V]OLCINIA SABINA filia eius qui praecedit *VI* 1543.

— L. VALERIUS MESSALLA VOLESVS.

— M. Aur(elius) Volo.

628 Vologaeses (Βουλογαίσης *codices*), Thrax Bessus, sacerdos Liberi, a. 743 populares ad rebellionem incitavit, Rhascuporidem regem interfecit, Rhoemetalcen fugavit, usque in Chersonesum penetravit *Dio* 54, 34.

629 Vologases (Οὐλογάσης *Ioseph. ant.* 20, 4, 2, Ὀλογάσης *ib.* 20, 3, 4) vel Vologaeses (sic *Tac. a.* 15, 7, Vologeses *Tac. a.* 12, 14. 44 et plerumque in *ann.*, Βολογέσης *Ioseph. bell. codices*) vel Vologaesus (sic *Tac. h.* 1, 40, Ὀολόγαισος *Dio Xiph. plerumque*, Οὐολόγαισος *id.* 66, 11, Vologesus *Plin. h. n.* 6, 122, *Tac. a.* 13, 7. 13, 37 semel, *h.* 4, 51, *Suet. Ner.* 57 *Dom.* 2, Βολόγαισος vel Βολόγαισος *Stephani Byzantii codices s. v.* Βολογαισίας). In nummis huius regis nomen non enuntiatur, in regum sequentium nummis plerumque scribitur Ὀλαγάσου, interdum Ὀλογάσου vel Ὀλαγαίσου, cf. *infra* n. 635. 636 (Βολαγάσου in nummis ap. *Vaillant Arsac.* p. 292. 364. 366, ex quo pendet *Eckhel* 3, 356. 358, male lectum vel suppletum esse videtur). — Oppidum ab eo conditum in titulis Palmyrenis modo Ὀλογαισίας appellatur (*Waddington* 2599) modo Ὀλογασιάς (*ib.* 2589), ap. *Stephanum Byz.* Βολογαισίας vel Βολογαισισίας, ap. *Ptol.* 5, 20, 6 Οὐολογαισία.

Vononis, Medorum ac deinde Parthorum regis filius *Tac. a.* 12, 14, materna origine ex paellice Graeca *ib.* 12, 44 (*Vologaesis maternam originem tangi a Plut. Crass.* 32 putat v. *Gutschmid Gesch. Irans* p. 129 not. 1). Pacori et Tiridatis frater *Ioseph. ant.* 20, 3, 4, *Tac. a.* 15, 2. 14, *Dio* 63, 5, hoc certe maior *Tac. a.* 15, 2 (etiam Gotarzi frater *Ioseph.*). Successit Vononi *Tac. a.* 12, 14 (Gotarzi *Ioseph.*), concessu fratrum regnum adeptus *Tac. a.* 12, 44. 'Medos Pacorus ante ceperat' *Tac. a.* 15, 2 (scilicet cum Vonones rex Parthorum factus est); Vologaeses Pacoro Mediam commisit *Ioseph. l. c.* 'Genti Parthorum Vologaeses imperitabat' *Tac. a.* 12, 44 ad a. 51. Recte igitur ut videtur *Longperier mém. sur la chronologie des Arsacides* p. 103 seq. et *Percy Gardner Parthian coinage* p. 50. 51 ei attribuunt nummos regis Parthici cusos ab a. Sel. 362 mens. Gorp. (Aug. 51) ad a. 365 mens. Hyperb. (Sept. 54), (quos tamen alii patris eius Vononis esse putant, cf. *infra* sub Vonone n. 671). Nummi cusi per annos 55 ad 58, caput admodum iuvenile exhibentes, videntur esse adversarii eius (de quo *infra*, cf. *supra* n. 176); sine dubio autem eius sunt nummi cusi per annos 60 ad 68, quamquam

Longpérier l. c. p. 112 seq. hos propter differentiam quandam vultus ad alium regem rettulit (huc inclinat etiam Gardner p. 52), statuens duos eiusdem nominis reges fuisse temporibus Neronianis, quod propter silentium scriptorum vix credi potest.

Tiridatem fratrem regem Armeniae constituit *Ioseph. l. c., Tac. a. 12, 50*. Abscedit Armenia quoniam exortus ei aemulus filius Vardanis *Tac. a. 13, 7 (sub a. 54)*. Nobilissimos ex familia Arsacidarum obsides tradit Romanis *ib. c. 9 cf. c. 37*. Izati regi Adiabenum bellum infert, mox omittit revocatus incursione Daharum et Sacarum *Ioseph. ant. 20, 4, 2 (certe ante annum 62, quo Izati iam successerat Monobazus)*. Tiridatem in recuperando Armeniae regno adiuvat *Tac. a. 13, 34, 37*, defectione tamen Hyrcanorum retinetur *Tac. a. 13, 37, 14, 25, 15, 1*. Cunctator ingenio *Tac. a. 15, 1*; 'vetus et penitus infixum' ei erat arma Romana vitare *ib. c. 5*. Tiridatem coram proceribus diademate ornat et in regnum Armeniae immittit *Tac. a. 15, 2*; ipse Syriae ingruerat *Tac. a. 15, 3, Dio 60, 20*. Monitus a Corbulone legatos mittit Romam *Tac. a. 15, 5, 7, Dio 62, 20*. Quibus re infecta reversis, bellum contra Romanos propalam sumpsit *Tac. a. c. 7*; Armeniam ingressus Caesennium Paetum obsidione ad pactionem coegit, ut Romani Armenia exirent *Tac. a. 15, 10 seq., Dio 62, 21*. Domum reversus cum Corbulone per nuntios tractat *Tac. a. 15, 17, Dio 62, 22*. Iterum legatos mittit ad Neronem ineunte anno 63 *Tac. a. 15, 24, 25, Dio 62, 22*. Cum Corbulone Armeniam ingressa tractat, pactumque ut Tiridates insigne regium apud effigiem Caesaris poneret nec nisi manu Neronis reciperet *Tac. a. 15, 27, 28, Dio 62, 23* (ipse cum Corbulone concreditur obsidesque ei dedit *Dio l. c.*). Tiridates eum convenit Ecbatani *Tac. a. 15, 31*. A. 66 liberos mittit Romam una cum Tiridate *Dio 63, 1*; ipse ut Romam veniret, saepe invitatus a Nerone sed frustra *ib. c. 7*. Exeunte a. 69 vel ineunte a. 70 Vespasiano quadraginta millia sagittariorum offert *Suet. Vesp. 6, Tac. h. 4, 51*. Monitu Vespasiani *Tac. l. c.*, legatos mittit ad senatum de instauranda societate, oravitque etiam ut Neronis memoria cole-retur *Suet. Ner. 57*. Tito post victoriam Iudaicam coronam auream mittit *Ioseph. bell. 7, 5, 2*. A. 72 Epiphanem regis Antiochi filium, e Commagene pulsum apud se recipit *Ioseph. bell. 7, 7, 2, 3*. A Romanis auxilia adversus Alanos postulat, ducemque alterum ex Vespasiani liberis, sed non obtinet *Suet. Dom. 2 cf. Dio 65, 15 (ubi Vologaesius nomen non ponitur)*. Litteris ad Vespasianum datis, nullum ei honoris vocabulum dedit *Dio 66, 11 (Xiph.; exc. Vat. 5 p. 202 Dind.)*. Bello Vict. Caes., metu solo epit., in pacem coactus a Vespasiano *Vict. Caes. 9, 10, epit. 9, 12*. Oppidum condidit Vologeso-certam in vicino Babylonis *Plin. h. n. 6, 122, Vologesiada ad Euphratem Steph. Byz. s. v. Βολογσιὰς*. Nomen eius positum *Tac. h. 1, 40*. Defunctus sit necesse est ante mens. Iun. a. 78, quoniam ex hoc tempore aliorum regum Parthicorum vultus in nummis apparent.

- 630 Vologaesēs (Ὀλαγας- nummi; praeterea non memoratur), rex Parthorum a. 78. 79 nummi, ap. *Percy Gardner Parthian coinage* p. 56, inscripti βασιλέως βασιλέων Ἀρσάκου Ὀλαγᾶσου δικαίου ἐπιφάνους φιλέλληνος cusi per spatium ann. Sel. 389 mens. Daes. ad a. 390 mens. intercal. (Iun. 78 ad autumnum 79 p. Chr.). Cf. sub eo qui sequitur.
- 631 Vologaesēs (Ὀλαγας- nummi; praeterea non videtur commemorari, cf. tamen infra n. 633), rex Parthorum temporibus Hadriani nummi, ap. *Eckhel* 3, 375, *Gardner Parthian coinage* p. 56, qui procedunt ab a. Sel. 431 (p. Chr. 119/120) ad a. 450 mens. Apell. (Dec. 138), — nummus similis cusus a. 460 non satis certis testibus nititur, cf. *Longpérier* p. 118 not. 2, *Gardner* p. 57 — similes nummorum eius qui praecedunt atque eodem modo inscriptae; cumque etiam vultus regis idem sit, unum eundemque esse statuunt *Longpérier chronol. des Arsac.* p. 118 seq., *Gardner Parthian coinage* p. 57, ei sane ab a. 79 ad a. 119 parvam tantum regni partem oboedissee eumque plus octoginta vel, si numero 460 fides est (cf. supra), plus nonaginta annis vixisse (eidem regi nummos aeneos attribuunt nullo regis nomine inscriptos cunos per annos 423 ad 439, propter similitudinem vultus). Cf. *Gutschmid Gesch. Irans* p. 137. 146.
- 632 Vologaesūs, Sanatrucci filius, in aciem processit contra Severum (nescio quem), sed antequam ad manus veniretur, indutias petivit et impetravit; ei pax et insuper pars Armeniae concessa *Dio* 75, 9, 6 exc. de leg. (fragmentum inserendum historiae Traiani vel Hadriani inter a. 115—135, cf. *Boissevain Herm.* 25, 330 seq., item supra S 129, ab editoribus insertum historiae belli Parthici a Septimio Severo gesti). Vulgo creditur Vologaesūs rex Parthorum temporibus Septimii Severi, ■ *Vaillant Arsac.* p. 370. 403 rex Armeniae, quem a Caracalla dolo evocatum esse narrat *Dio* 77, 12 nomine non posito. Fortasse is qui sequitur.
- 633 Vologaesūs, Alanos (sic traditur, cf. *Boissevain Herm.* 25, 337), qui Mediam depopulati, Armeniam quoque et Cappadociam attigerant, donis pellexit ut desisterent, sub Hadriano anno 135 vel paullo post *Dio* 69, 15 (Xiph., item exc. de leg., cf. *Boissevain Herm.* 25, 331; ex Xiph. *Zonar.* 11, 24, ubi tamen Vologaesūs nomen non ponitur). Pharasmanem (regem Hiberorum) per legatos apud Hadrianum accusavit *Dio* l. c. (exc. de leg.). Plerumque putatur rex Parthorum eius nominis qui fuit Hadriani temporibus (supra n. 631); sed recte fortasse Armeniae regem eum fuisse statuit *Gutschmid Geschichte Irans* p. 147.
- 634 Vologaesūs, non ei, sed Sohaemo regnum Armeniae dedit L. Verus *Fronto* ep. ad Verum p. 127 Nab. Fortasse is quem factio Parthica regem volebat. *Moses Chorenensis* Vologaesum regem Armeniae nullum novit, novit ex Bardesane, ut ait, regem Armeniae Valarsem quod

idem nomen esse videtur (cf. Langlois coll. des hist. de l'Arm. I p. 66 not. 1), Tigranis (cf. supra T 151) filium: eum regnasse refert viginti annis, ab anno tricesimo altero Valarsis regis Persarum usque ad tertium Artabani, successisse ei filium Chosroem, patrem sancti Tiri-datis (Mos. Choren. II c. 65. 66), cf. Mommsen R. Gesch. V p. 407 not. 1.

- 635 Vologaesús, rex Parthorum temporibus Antonini Pii et M. Aurelii (Vologaesús Hieronymi cod. Berol. aliique, Οὐολόγαισος Dio, Βολόγαισος Photius, Οὐολόγης, Οὐολόγηςσος codices Luciani, Βολόγαισος, Βολο-γαῖσος, Βολόγηςσος codices Aristidis, Βολόγαισος, Βολέγαισος Constantini Manass. v. 2224, Ὀλόγηςσος Syncell. p. 664, 15, Βολογέσ- Galen., Vologesus Frontonis margo, Vologesus vel -esus codices Orosii, Vologesus vit. Marci 8, 6). Huius esse videntur ex nummis inscriptis (in nullo tamen nummo inscriptio plena superesse videtur) βασιλέως βασιλέων Ἀρσάκου Ὀλαγάσου (Ὀλαγαῖς[ου] in nummo anni 152 ex-euntis legit Longérier p. 148, Ὀλογάσου legitur in nonnullis cuspis post annum 182) διχαίου ἐπιφάνους φιλέλλητος ei qui procedunt ab a. Sel. 480 mens. Dio (Nov. 148) ad a. 502 (p. Chr. 190/1), diversam faciem regis exhibentes ab antiquioribus, cf. Percy Gardner Parthian coinage p. 57. 58 (qui tamen ipse fatetur etiam per hoc spatium in drachmis vultum regis paullo aliter formatum esse atque in tetra-drachmis); ut regnaverit ab anno minimum 148 usque ad a. 190.

Bellum contra Romanos paravit sub Pio (sed destitit) vit. Marci 8, 6 (Antoninus Pius Parthorum regem ab Armeniorum expugnatione solis litteris reppulit vit. Pii 9, 6, ubi nomen eius non ponitur). Aristides Smyrnaeus in somnio sibi visus est videre Vologaesum cum Antonino seniore imperatore congredi et pacem cum eo ferire Aristides or. XXIII (ed. Dindorf I p. 545); male ex hoc Aristidis somnio Waddington mémoires de l'académie des inscr. 26, 1, 1867 p. 260 collegit Pium a. 155 cum Vologaesoo esse congressum. Defuncto Pio bellum intulit Romanis vit. Marci 8, 6, Dio 71, 2, Lucian. quom. hist. conscr. 14. Romanorum fines invasit Eusebius chron. ad a. 2179 (vers. Arm., Hieronym., Syncellus p. 664). Armeniam Cappadociam Syriamque vastavit Oros. 7, 15, 2, in Armenia legionem Romanam cum Severiano legato delevit Dio 71, 2 (cf. supra sub Severiano). Incursionem Vologaesii in provincias Romanas memorat etiam Moses Chorenensis II c. 64, addens cum inde ex hoc tempore appellatum esse Berosum, cum contra Graece appellaretur Vologaesús; quomodo a Persis (Parthis) appelletur (vel appellatus sit) se nescire; eundem tamen ut videtur procedente oratione appellat Valarsem. Victus ductu L. Veri Iamblichus Babylonius ap. Photium bibl. cod. 94 p. 75 Bekker, Dio 70, 2. 71, 2, Vict. Caes. 16, 4, Const. Manass. v. 2222 seq.; cf. Galemus XIV p. 647 Kuchn. Regia eius Ctesiphonte deleta ab Avidio Cassio Dio 71, 2. Memoratur Lucian. quom. hist. conscr. 19. 31.

‘Panegyricus Volog(a)esi’ adscriptum in margine codicis Frontonis p. 205 ed. Naber, ipsa verba legi non potuerunt.

- 636 Vologaesius (Βολόγαισος Dio Xiph., Βολόγαισος exc., Βόλγισσος Syncellus), Parthorum rex temporibus Septimii Severi Dio 75, 9, 3. Nummi huius ut videtur, scilicet novam faciem regiam exhibentes, cusi per annos 191 ad 208/209, ap. Percy Gardner Parthian coinage p. 58 (Ὀλαγας- nomen in tetradrachmo anni 197/8 legit Longpérier chron. des Arsac. p. 153, [Ὀ]λογαί[ς]- videtur extare in tetradrachmo musei Berolinensis; in drachmis Vologaesi regis nomen legitur scriptura Parthorum patria).

Pescennio Nigro auxilia promittit vel mittit Herod. 3, 1, 2 (ubi nomen eius non ponitur), cf. Syncellus p. 670, 7 (Dio 75, 9, 6 exc. de leg. non ad hunc spectat, cf. supra n. 632). Severus bellum ei infert Dio 75, 9, 3. Frater eius a partibus Severi stabat, Severumque comitabatur hac ipsa expeditione Dio 75, 9, 3 (frater hic plerumque putatur Tiridates, supra T 179). Appropinquante Severo recedit Dio 75, 9, 4, fugatus a Severo Syncellus p. 670. 671 (perperam Herodianus 3, 9, 10 Artabanum tunc regem Parthorum fuisse ait). Defuncto eo, liberi eius (Artabanus ut videtur et Vologaesius is qui sequitur) de regno certabant Dio 77, 12 exc. Val.

- 637 Vologaesius (Βολόγαισος Xiph.; in tetradrachmis quae huius videntur esse, scilicet cusi a. 209/10. 212/3. 217/8, Ὀλαγίσου nominis reliquiae lectae sunt, cf. Eckhel 3, 540, Visconti iconogr. gr. 3, 130, Longpérier chronol. des Arsacides p. 155 tab. XVIII), rex Parthorum temporibus Caracallae Dio 77, 19 cf. c. 21. Defuncto patre Vologaesio (eo qui praecedit) cum fratre de regno certat Dio 77, 12 (ubi sane neque ipsius neque fratris nomen ponitur, sed videntur intellegi hic et Artabanus). Caracallae Tiridatem et Antiochum quendam (A n. 582), qui ad eum transfugerant, expostulanti (a. 216) satisfacere noluit Dio 77, 19, sed cum Caracalla bellum ei inferret, perterritus tradidit eos ib. c. 21. Paulo post videtur maiore regni parte pulsus esse, nam anno 217 non contra eum, sed contra Artabanum regem Parthorum exercitum duxit Caracalla, item ad Artabanum a. 218 Macrinus misit filium; sed pars regni videtur ei mansisse, testibus nummis, qui extare dicuntur annorum 208/9 ad 221/2, atque unus etiam cusus a. 227/8, ut diutius se tenuerit contra Artaxerxem et Persas, quam Artabanus (Percy Gardner Parthian coinage p. 58. 59).

- 638 VOLTEIA CORNIFICIA, uxor L. Matuccii Fuscini legati Numidiae t. Lambaesianus VIII 2630.

- 639 Volumnius, Romam missus ab Herode una cum Olympe amico Herodis, Caesari litteras Herodis tradit de maleficiis Alexandri et Aristobuli Ioseph. bell. 1, 27, 1, ant. 16, 10, 7. 9. Volumnius ὁ στρατοπεδάρχης bell. l. c. (fortasse praefectus copiarum ipsius Herodis; de

praefecto castrorum Romano vix licet cogitare). Diversus omnino ab eo qui sequitur (possis conicere in nomine eius errorem subesse apud Iosephum).

- 640 Volumnius, Syriae procurator (ὁ ἐπίτροπος), Saturnino (C. Sentio Saturnino) legato (provinciae) *Ioseph. bell. 1, 27, 2 (minus accurate dicitur una cum Saturnino Syriae praefuisse, Ioseph. ant. 16, 9, 1, ipse et Saturninus οἱ Καίσαρος ἡγεμόνες ib. l. c., οἱ τῆς Συρίας ἡγεμόνες ib. 16, 10, 8).* Is una cum Saturnino permisit Herodi, ut vim Arabum vi repelleret *Ioseph. ant. 16, 9, 1. 2; 10, 8.* Circa a. 747 in consilio habito de Herodis regis filiis, primus atrocis sententiae auctor *bell. 1, 27, 2. 3, ant. 16, 11, 3.*
- 641 L. VOLVMNIVS HORATIANVS sodalis Augustalis, praetor urbanus *t. Pyrgensis XI 3711.*
- 642 Volumnius Quadratus, adulescens, ut videtur, qui scripta quaedam sua Frontonis iudicio commisit: ad eum Frontonis epistulae *ad am. 2, 1. 2. 3 p. 190. 191 Naber. Fortasse filius vel nepos eius qui sequitur.*
- 643 Volumnius Serenus, Concordiensis; Concordiae primum scriba, deinde decurio; postea relegatus ut videtur (*nescimus quam ob causam*) in quinquennium, quod spatium deinde in triennium vel adeo biennium artatum est (*p. 194. 198*); cum post exilium rursus locum in curia usurparet, delatus est quasi in curiam irrumperet, senex plus septuaginta annos natus (*p. 197*): eius causam apud Arrium Antonium (iuridicum regionis Transpadanae) agit Fronto epistula longiore *Fronto ad am. 2, 7 p. 192–198 Naber. Pater et avus equitum Romanorum, avus senatoris ib. p. 195.*
- 644 Volumnia Caleda, mater viri alicuius (*nomen perit*), qui fuit quinquefascalis Raetiae, quindecimvir sacris faciundis; neptem eius matrimonio sibi iunxerat M. Roscius Lupus Murena septemvir epulonum, quaestor provinciae Cretae et Cyrenarum *tituli Gortynii Graece scripti, Museo italiano di antichità class. 3 p. 702. 704.*
- 645 VOLVMNIA NODES[TA], uxor ut videtur M. Aurelii alicuius clarissimi viri (*A 1194*) *t. Cirtensis VIII 7033.*
- 646 L. VOLVSEIVS PROCVLVS, (*sic fasti Antiates; [L. V]olunseius fasti fr. Arv.*), consul suff. a. p. Chr. 17 cum C. Vibio Marso *fasti fratr. Arv. (CIL. I ed. 2 p. 70) et Antiates (ib. p. 72).*
- C. IVLIVS VOLVSENNA ROGATIANVS.
- 647 L. VOLVSENVVS CATVLVS (*sic tituli, Volusenus Catulus Quint.*), inter quinque curatores locorum publicorum iudicandorum, quorum primus fuit L. Nonius Asprenas (*consul a. p. Chr. 6*), quartus cippi urbani *VI 1267 a. 1267 b. 31573 (= Bull. comunale 1885 p. 97 n. 1010) vel tertius cippus VI 31574 (= Bull. comunale 1886 p. 277 n. 1273).* In

nescio qua causa defensus a Domitio Afro, Passieno Crispo, D. Laelio (Balbo) *Quint. 1, 10, 24. Videtur esse idem qui sequitur.*

648 L. VOLVSENVVS CATVLVS filius (f. in titulo ad nomen adiectum, ut distingueretur a patre eiusdem nominis; sed vix filius eius qui praecedit, immo potius idem), curator riparum et alvei Tiberis, secundus in collegio, in quo primus fuit L. Caninius Gallus (consul ut videtur a. 752) *VI 31543 (= Bullett. comunale 1889 p. 165).*

649 L. Volusenus Clemens, L. f., tribu Clu.; tribunus militum, praefectus equitum, praefectus tironum Galliae Narbonensis; nescio quid (in t. nonnulla non perscripta, spatio vacuo relicto) accepit missus a divo Augusto; a Ti. Caesare missus in Aegyptum ad iurisdictionem, antequam eo perveniret (id videtur significari) decessit (in) provincia Aquitania t. *Sestinas XI 6011 (= Dessau inscr. sel. 2691).* Una cum fratribus C. Voluseno Curione et T. Voluseno Macedone aquam Sestinum adducendum curavit *XI 6016.*

650 C. Volusenus Curio, frater eius qui praecedit t. *Sestinas XI 6016. Cf. sub eo qui praecedit.*

651 T. Volusenus Macedo, frater eorum qui praecedunt *XI 6016.* Uxor: Anteia Procula *XI 6019.*

— Sex. Caecilius Crescens Volusianus.

— T. PETRONIVS TAVRVVS VOLVSIANVS.

— L. PVBLIVS PETRONIVS VOLVSIANVS.

— RVFIVS VOLVSIANVS.

— IMP. CAES. C. VIBIVS AFINIVS GALLVS cet. VOLVSIANVS AVG.

652 C. Volusius, miles legionis tertiae (Gallicae), a. 69 pugna Cremonensi primus castra Vitellianorum irrupit *Tac. h. 3, 29.*

653 [V]olussius Aemilian[us], [pr]oc. Aug. *Bullett. comunale 1890 p. 106 (glans plumbea rep. in Tiberi).*

654 Volusius Bithynicus (Bythin- pro Bithyn- cod. *Pithoean.*; Bolusius scholia), amicus ut videtur Iuvenalis, ad quem dedit satiram *Iuv. 15, 1 seq. Nomen indicare videtur hominem nobilem (Bithynici nomine utitur Martialis 2, 26. 6, 50, 5. 9, 9. 12, 78).*

655 Q. VOLVSIVS FLACCVS CORNELIANVS, consul ord. a. 174 cum L. Aurelio Gallo *fasti* (Q. Volusius Flaccus t. *Foroclodiensis Notizie degli scavi 1889 p. 8, Flaccus Cornelianus t. Puteolanus CIG. 5853, Cornelianus amphora montis Testacei XV 4362, fortasse etiam XV 4363; praeterea Flaccus).*

656 Volusius Iulianus, amicus Dasumii, qui eius meminit in testamento scripto a. 108 *VI 10229 v. 16.*

657 L. Volusius Maecianus (tria nomina vit. *Marci 3, 6, XIV 250, Volusius Maecianus Dig. 14, 2, 9. 37, 14, 17, vit. Pii 12, 1, praeterea Maecianus), auctor iuris: eius libri de fideicommissis, scripti imperante Pio Dig. 40, 5, 42, item libri de iudiciis publicis adhibiti in Digestis Iustiniani*

Dig. ind. Flor. et alibi (locos composuit Lenel paling. iur. civ. I 575 seq.). Item scripsit, imperante Pio ut videtur, de lege Rhodia *Dig. 14, 2, 9*; et extat paene integer libellus eius de distributione (assis) ad Caesarem (*M. Aurelium Caesarem*), ap. *Mommsen Abh. der sächs. Gesellsch. d. Wiss. III (cl. phil. hist. II) 1857 p. 281 seq.* Amicus vel discipulus Salvii Iuliani ('Iulianus noster') *Dig. 35, 1, 86*; amicus Vindii (Veri) *Dig. 35, 2, 32*. Eum audiit Marcus Caesar cum iuri studeret *vit. Marci 3, 6*; cf. *Maecian. distr. init.*; *Fronto ad M. Caes. 4, 2 p. 61 Naber* (ubi Marcus festinationem epistulae excusat, 'quia Maecianus urgebat'); *Marc. Antonin. εἰς ταυτὸν 1, 6* (ubi *Mapuav* traditur). Eo iuris perito usi sunt et Antoninus Pius *vit. Pii 12, 1*, et fratres imperatores *Dig. 34, 14, 17*. 'Amicus noster' appellatus a fratribus imperatoribus *ib.* — Anno 152 inter patronos lenunculariorum Ostiensium, post senatores primus *XIV 250*. — Fortasse hic [Vol]usius Maecianus praefectus Aegypti papyrus nunc *Berol., Aeg. Urk. n. 613 v. 9* (praefectum fuisse circa a. 150 putat *A. Stein arch. ep. Mitth. aus Oestr. 19, 1896 p. 153 not. 19, Herm. 32 p. 664*; cf. *Mitteis Herm. l. c. p. 651*). Minus certum an hic (quod voluerunt multi, iure dubitat *Stein l. c.*) Maecianus, cui ab Avidio Cassio, rebellione a. 175, Alexandria commissa erat, et qui interfecto Cassio ab exercitu occisus est *vit. Marci 25, 4, vit. Avid. Cass. 7, 4* (filius Cassii *vit. Marc. l. c.*, errore ut videtur).

658 Volusius Proculus, nauarchus classis Misenensis, a. 59 inter ministros caedis Agrippinae, a. 65 coniurationem Pisonianam, de qua ex Epichari audiverat, prodidit Neroni *Tac. a. 15, 51, 57*.

659 VOLVSIVS SATVRNINVS: eius nomen in fistula aquaria urbana (ad montem Testaceum rep.), ap. *Lancianium syll. aq. n. 185*, item in alia fistula urbana vel suburbana, *ib. n. 432* (hanc vidit solus *Bianchinus*; una repertae sunt fistulae vel fistulae unius partes *Appii Annii Marsi*, cf. *supra A 511*, nomine inscriptae, unde non recte a quibusdam *Volusii Saturnini* et *Annii Marsi* nomina coniuncta sunt). Fortasse unus eorum qui sequuntur, certe ex eadem domo.

660 L. VOLVSIVS SATVRNINVS consul a. 742. Ipse ponendum curavit Cinguli in Piceno titulum mutilum *IX 5680 (1)*; praeterea ad eum videtur referendus t. *Thracicus*, sed fortasse ex Asia oriundus, *III 727 (2)*. Nummi oppidorum Africanorum, *Achullae*, ap. *Müller numism. de l'Afrique II p. 44 n. 9, 10 cf. III p. 193, IV p. 41, Hadrumeti ib. II p. 52 n. 27, 28, Gergis ib. II p. 35*. Nummus *Antiochenus*, ap. *Mionnet V 156, 77* (item in *mus. Berol.*).

L. V[ol]us[i]us Sa[t]urninus t. 2, L. Volusius Satur . . . t. 1, L. Volusius Satur. nummi *Achullitani*, item sic vel Saturn. *Hadrumetani*, Σατορνῖνος Ὀβολο. nummus *Antiochenus*, L. Volusius nummi *Gergitani*, item *Tac. a. 3, 30*. In consulatu L. Volusius Sa fasti *Cuprenses*, Saturninus fasti *Hydat.*

Familia vetere neque tamen praeturam egressa *Tac. a. 3, 30. Q. f. t. 1. Filius putatur (Borghesi opp. 3, 314) Q. Volusii eius quem a. 704 Cicero proconsul Ciliciae misit in Cyprum ad ius dicendum (Cic. ad Att. 5, 21, 6; idem fortasse Cn. Volusius, ib. 5, 11, 4, praenomine scilicet corrupto) et qui videtur memorari etiam ad fam. 5, 10, 2 (incertum an idem Volusius Cic. ad fam. 5, 20, 3) quique gener fuit Tiberii alicuius (ad Att. 5, 21, 6). Natus vix post annum 696, cum filium sustulerit anno 716 (cf. infra). Consul t. 2, Tac., suff. a. 742 ex k. Aug. fasti Cuprenses (consulatus hic suffectus memoratur etiam in fastis Hydatianis), cf. CIL. I ed. 2 p. 39. [Septemvir epu]lon(um) t. 2. Censoria potestate legendis equitum decuriis functus Tac. (inde ut videtur L. Volusius Urbanus, libertus sine dubio eius, dictus nomenclator censorius VI 1968 = Dessau inscr. sel. 1953), alius libertus eius [L.] Volusius El[ainus], dicitur apparuisse — id vocabulum videtur supplendum — censori VI 1967 = 7366 = Dessau inscr. sel. 1954, denique alius fuit sacerdos Geni L. n. cens[oris?] VI 1833^a, ubi sane censoris vocabulum minus accurate adhibitum). — Proconsul Africae nummi (fortasse a. 748/9, cum P. Quinctilius Varus consul a. 741 proconsul Africae fuerit anno 747/8). A. ut videtur 750/1 (vel certe inter a. 750 et 760) statuam vel donarium aliquod ponendum curavit Cinguli in Piceno t. 1. Legatus Syriae a. 35 aerae nempe Actiacae, i. e. a. 757/8 (p. Chr. 4/5) nummus Antiochenus. Decessit a. p. Chr. 20 Tac. a. 3, 30. 'Opum, quis domus illa in immensum vixit, primus adcumulator' Tac. a. 3, 30. Pater L. Volusii Saturnini (eius qui sequitur), nati a. 716 (cf. sub eo qui sequitur), fortasse ex Nonia Polla (cf. ib.), item ut videtur filiae, ex qua nata Lolliia Paullina Tac. a. 12, 22 (nisi haec mater Lolliiae fuit privigna eius). Pater ad eius nomen adiectum in t. 1, scilicet ut a filio cognomine distingueretur. Item hic ut videtur L. pater vel L. Volusius Saturninus p(ater) dictus in titulis servorum et libertorum VI 7374. 9653 (plerique L. Volusii Saturnini servi non huius videntur fuisse, sed recentioris alicuius, scilicet filii eius, cf. sub filio).*

- 661 L. VOLVSIVS SATVRNINVS consul a. p. Chr. 3. Tituli Dalmatici III 2975 (1); 2974 Venetiis extans sed oriundus ut videtur ex Dalmatia (2); denique ad hunc videtur referendus t. acephalus III 2976 (3). Memoratur in t. Dalmatico III S. 9972 (4) et in terminis Dalmaticis III 2882 (5). III S. 8472 (6). 9832 (7). 9833 (8). 12794 (9). Praeterea idem nisi fallor memoratur in t. matris Pergameno ap. Fränkel Inscr. von Pergamon n. 427 (10), in t. ancillae uxoris VI 7387 (11), in tubo plumbeo spectante ad uxorem Bull. comunale 1887 p. 182 (12).

L. Volusius Saturninus Plin. h. n. 7, 62. 156, item plene vel paene plene t. 1. 4. 5. 6 ([L. V]olusius Satur[ni]nus t. 7, [L.] Volus[ius Satu]r[ni]nus t. 8, Α[έξ. Οδοιού]σιος Σατορνίν[ος] t. 10), Volusius Saturninus t. 12; Plin. h. n. 11, 223, L. Volusius t. 2, L. Volus . . .

t. 9, L. Volusius *Columella* 1, 7, *Tac. a.* 12, 22, 13, 30, L. [Volu]sius *t.* 11, Volusius *Tac. a.* 14, 56. *In consulatu* L. Volusius Saturnin. *XV* 4571, L. Volusius Saturn. *X* 824, L. Volusius [Saturni]n. *fasti Cap.*, L. Volusius *fasti fratr. Arv.*, L. Volu[sius] *fasti Gabini*.

L. f., Q. [n.] *fasti Cap.* *Filius sine dubio eius qui praecedit* (ex Nonia Polla *t.* 10). Natus a. u. c. 716, scilicet defunctus a. 809 = p. Chr. 56 post 'tres et nonaginta annos spatium vivendi' *Tac. a.* 13, 30 ('nonagesimum excessit annum' etiam *Plinius h. n.* 11, 223). Consul *t.* 1, 2, *Plin. h. n.* 7, 156, suff. a. 756 = p. Chr. 3 ex kal. Iul. cum P. Silio *fasti Cap.*, *fasti Gabini*, *fasti fratr. Arv.* cf. *X* 824. *XV* 4571 (vetus consularis *Columell.* 1, 7, 3). Augur *t.* 1, 2. Sodalis Augustalis *t.* 1 cf. *t.* 2. Sodalis Titius *t.* 1, 2. Proconsul Asiae *t.* 10 (hic puto, quamquam ex gentilicio nomine solae αος litterae extant; litterae pθ post multum spatium vacuum in eodem lapide incisae vix annum centesimum nonum aerae qualiscumque significant). Legatus divi Augusti (nescio ubi) *t.* 1. Legatus pro pr. Dalmatiae *t.* 9, imperantibus Tiberio *t.* 1, 2, 4, et Gaio *t.* 5, 6, 7, 8 cf. *t.* 3, revocatus a Gaio (scilicet ex *III S.* 9864* apparet iam viro Gaio Dalmatiae praepositum esse L. Arruntium Camillum Scribonianum). Praefectus urbi *Plin. h. n.* 7, 62, 11, 223; *t.* 3 (successisse videtur Q. Sanguinio Maximo, quem anno 39 praefectum urbis, postea legatum Germaniae inferioris fuisse scimus; Sanguinium a. 42 missum esse in Germaniam eoque ipso anno ei in praefectura successisse Volusium *Borghesius opp.* 3, 326 non satis certis ex causis effecit). Mansit praefectus usque ad finem vitae suae *Plin. h. n.* 7, 62. Superstes omnium quos in consulatu sententiam rogaverat *Plin. h. n.* 7, 156. 'Inoffensa ei tot imperatorum amicitia (malitia traditur) fuit' *Tac. a.* 13, 30. Decessit a. 56 *Tac. a.* 13, 30. Mores eius laudantur *ib.* Divitiae eius bonis artibus quaesitae *Tac. a.* 13, 30, 14, 56; *Columella* 1, 7, 3.

Uxor (sed vix prima) Cornelia Scipionum gentis *Plin. h. n.* 7, 62, ex qua genuit post LXII annum (i. e. a. p. Chr. 25) Volusium Saturninum consulem (Q. Volusium consulem a. 56 infra n. 664) *Plin. l. c.* Alius filius, hoc maior, videtur L. Volusius Saturninus, L. f., pontifex (is qui sequitur) *VI* 7393; filia fortasse Volusia Cornelia (infra n. 667). Huius ut videtur Cornelia uxor Cornelia L. [Volu]si *VI* 7387 in *t.* ancillae; Cornelia L. f., Volusi Saturnini p. (i. e. puto patris, idque adiectum ut distingueretur a L. Volusio Saturnino filio; vel fortasse praefecti, ut putat Dressel, qui nihil deesse post p. litteram adfirmat) *t.* 12 (fistula plumbea). Diversa igitur ut videtur Licinia Cornelia M. f. Volusia Torquata, L. Volusi cos., auguris *t.* sepulcralis *VI* 31726 = *Bull. inst. arch.* 1885 p. 25 (alterius igitur L. Volusii consulis, auguris, haec uxor, cf. infra n. 666; nisi eo confugimus, ut statuamus, in *t.* sepulcrali Corneliam omnibus nominibus appellatam Marci filiam dici, scilicet adoptivam, adoptatam, ut putat Stevenson *bull. l. c.* p. 27,

■ *M. Licinio Crasso, in fistula plumbea solo primario nomine appellari et Luci filiam, genitam a L. Cornelio aliquo Scipione). — Sorore eius genita Lolliia Paullina Tac. a. 12, 22.*

L. Volusii Saturnini servi VI 7290. 7294. 7300. 7305. 7307. 7364. 7386. 9325. 22811 cf. 29519, *Bull. comunale* 1891 p. 142, L. Volusi (Voluss- 7288) servi VI 7286. 7287. 7288. 7298 (*paene omnes sepulti ad viam Appiam in monumento familiae Volusiorum*), plerique sine dubio huius servi, non patris. Item hic Lucius noster (Lucius n. 7389, plerumque L. n.) VI 7368. 7370. 7380. 7389. 7394 (*tituli reperti in eodem monumento Volusiorum*); item hic ut videtur a quo nomen traxerunt non omnes sed tamen plerique L. Volusii libertini in eodem monumento sepulti, VI 7292. 7309. 7318 cet. — Fortasse huius L. Volusi Saturnini nomen pictum in amphora in urbe ad Castra praetoria rep. XV 4646 (L. Saturnini in amphora eodem loco rep. XV 4559, L. Volusi Saturni. ib. 4784). Vix hunc significat t. pictus Pompeianus *Notizie degli scavi* 1887, 454. — Non huc pertinent L. Volusii vel Volussii Saturnini Africani VI 29539. VIII 4575. VIII S. 11778 (= 617).

662 L. VOLVSIVS SATVRNINVS L. f., pontifex VI 7393 (*nutrix eius Volusia Stratonice, mater L. Volusii Zosimi; hic Volusius Zosimus dictus collactius L. Volusii patris [patryi scriptum] ib.*). Iudice Borghesio opp. 8 p. 230 filius L. Volusii Saturnini consulis a. 756 praeterea ignotus, maior Q. Volusio Saturnino, natus ante a. 26 p. Chr., neque ex Cornelia ut puto sed ex priore uxore. Hic ut videtur L. filius dictus in titulo servi L. Volusii (scilicet patris) VI 7288; ipsius autem servus in eodem t. cum dicatur qui fuit L. fili, videtur obiisse ante patrem nonagenarium (idem L. Volusius patruus dictus in titulo collactanei VI 7393, cf. supra, scilicet post mortem tam ipsius quam fratris, cum domus et familia Volusiorum pervenisset ad fratris filium L. Volusium Saturninum consulem a. 87).

663 L. VOLVSIVS SATVRNINVS consul ord. a. 87 cum Domitiano XIII fasti, deinde cum C. Calpurnio act. Arv. (*tria nomina in act. Arv.*). Filium fuisse coniecit Borghesius opp. 8 p. 229 Q. Volusii Saturnini consulis a. 56, fratrem maiorem Q. Volusii Saturnini consulis a. 92, patrem Volusii Torquati L. f. (eum et fratrem intellegi in clausula tituli VI 7375 permis[su] L. et Q. nostri, quod Mommsenus pertinere putat ad L. Volusium consulem a. 3 et Q. Volusium consulem a. 56).

664 Q. VOLVSIVS SATVRNINVS cos. a. 56. Tria nomina in actis Arvalium et saepius in consulatu (X 1574; tab. cerat. Pompeian.; t. Moguntiacensis ap. Dessau inscr. sel. 2491; Phlegon mir. fr. 57 ap. Müller fr. hist. Gr. III p. 623), Volusius Saturninus Plin. h. n. 7, 62, Q. Volusius Tac. a. 14, 46 et in consulatu ib. 13, 25, item X 1401 (Saturninus aliae mentiones consulatus).

Filius L. Volusii Saturnini praefecti urbis (n. 661) et Corneliae, genitus post LXII patris annum (i. e. a. p. Chr. 25) Tac. h. n. 7, 62. Hic et

pater, iudice Mommseno ad Borghesii opp. 3, 333, CIL. VI p. 1043, 4, L. et Quintus noster (sic perscriptum), quorum permissu Volusii alicuius libertini filio sepulcrum factum VI 7375, scilicet ut filius emancipatus factus sit patri consors in re familiari, atque eius loco rem familiarem administraverit, nam aliter explicari non posse quod Quintus solus noster appellatus sit a liberto (Borghesius opp. 8, 229 cogitaverat de L. et Q. Volusiis Saturninis consulibus a. 87 et 92, fratribus ut voluit). Tribu Velina eum fuisse, inde quod liberti eius ut videtur nepos ea tribu fuit, VI 7376. 7377, num colligi possit, non definitio.

Consul Plin. l. c., ord. a. 56 cum P. Cornelio Scipione fasti. A. 61 censum per Gallias egit una cum Sextio Africano et Trebellio Maximo Tac. a. 14, 46. Frater Arvalis, adfuit in collegio a. 63 (non memoratur in actis annorum 57-60) act. Arv. Huius ut videtur Q. Volusii (uxor) Torquata VI 7297 (ancillae eius contubernalis Spendo, ib.; idem Spendo Torquatianus in t., quem posuit anno 58, VI 7303; cf. praeterea supra sub Torquata). Pater sine dubio eius qui sequitur, fortasse etiam ut coniecit Borghesius, pater L. Volusii Saturnini consulis a. 87, avus Volusii Torquati.

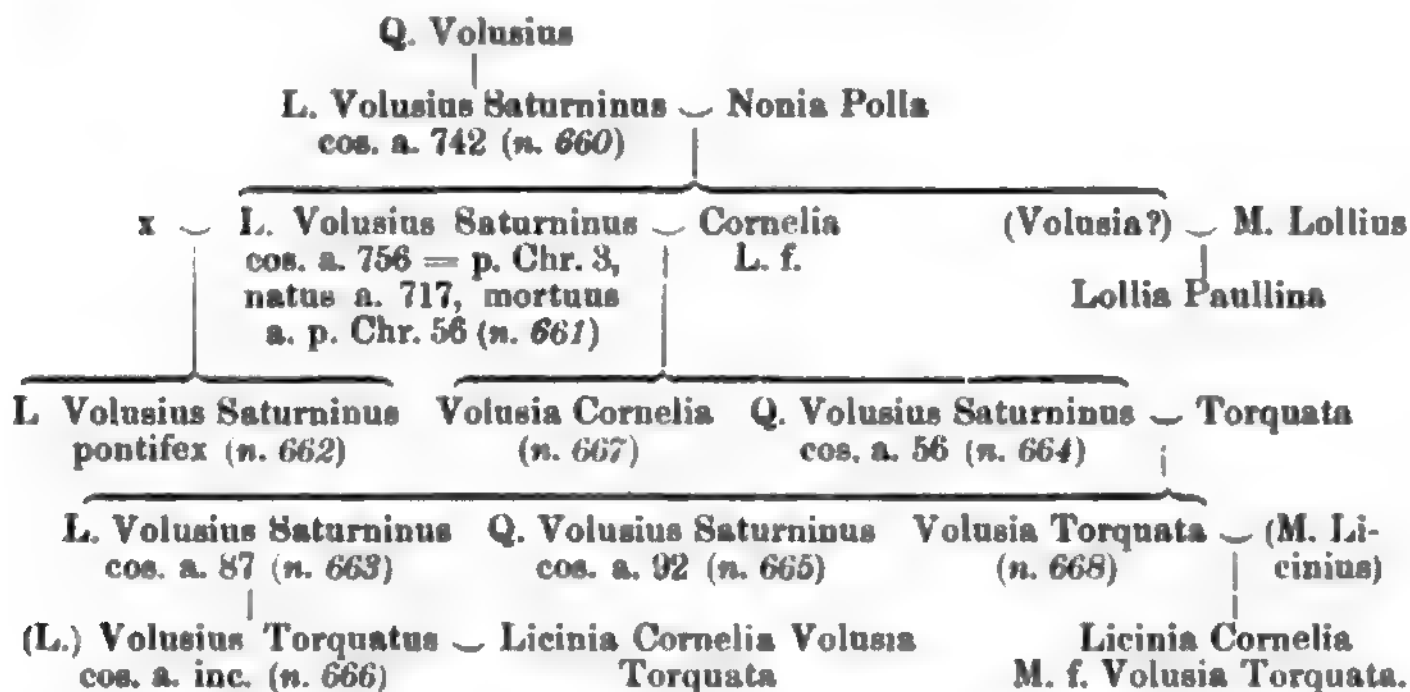
Huius ut videtur Q. Volusii Saturnini servus VI 7289. Item hic Q. n. (= Quintus noster) VI 7299. 7367. 7369. 7372 (tituli servorum reperti in monumento familiae Volusiorum ad viam Appiam), Q. n., a quo locus datus in monumento familiae Volusiorum VI 7376, Q. n., cuius permissu sepulcrum factum L. Volusii Saturnini (patris eius) ancillae VI 22811. Ab hoc ut videtur nomen traxerunt Q. Volusius Alcimus VI 7304, aliique Q. Volusii in eodem monumento sepulti, VI 7316 cct. cf. VI p. 1043, 4 (potius filius eius Q. n., cuius servus, maritus Volusiae alicuius VI 9326; incertum uter Q. n., cuius servi, mariti Volusiarum VI 9423. 9424; incertum quis Q. Volusius, cuius servus VI 9621). Nescio an ab hoc Volusio consule factum senatus consultum Volusianum, ut lege Iulia de vi privata tenerentur qui inprobe coiissent in alienam litem Modestinus libro octavo regularum (Dig. 48, 7, 6).

665 Q. VOLVSIVS SATVRNINVS consul a. 92 ord. cum Domitiano XVI fasti, ex id. Ianuariis cum L. Venuleio Aproniano fasti Ostienses (XIV 245), act. Arv. (tria nomina act. Arv.; VI 525. 1984). Filius sine dubio eius qui praecedit (fortasse, ut coniecit Borghesius, frater minor L. Volusii consulis anno 87). Fortasse hic Volusius Saturninus frater Arvalis a. 119 act. Arv. Minus probabiliter Borghesius opp. 8, 230, Volusii Saturnini nomina coniunxit cum eis quae praecedunt Valerii Iuniani, putavitque unum fratrem Arvalem significari appellatum M. Valerium Iunianum Volusium Saturninum. — Huius ut videtur Quinti dispensator, qui coniugem Volusiam Primam sepulcro intulit a. 89 VI 9326. — Incertum quis ex Volusiis Saturninis consulibus [Vol]usius Saturninus consularis, ex cuius domo [L. V]olusius L. f. Celer [qui] et Ancharius XIV 178.

— Q. OCTAVIVS VOLVSIVS THVSCEN[IVS]

666 (L.) VOLVSIVS TORQVATVS (*de praenomine cf. infra*), Luci f. (eius quondam dispensator M. Licinius Eutyclus, maritus Volusiae Olympiadis) VI 9327. Videtur fuisse, ut putant *Borghesius opp. 8 p. 22 et Mommsen CIL. VI p. 1043*, ex posteris Q. Volusii Saturnini consulis a. 56 et Torquatae, fortasse (cum non Quinti filius fuerit, sed Lucii) nepos eius, filius L. Volusii Saturnini consulis a. 87. Nomen quo dispensator eius post manumissionem appellatus est (*cf. supra*), indicat eum parentela coniunctum fuisse cum Marcis Liciniis; fortasse igitur huius Volusii uxor Licinia Cornelia M. f. Volusia Torquata, L. Volusi cos., auguris VI 31726 = *Bull. inst. arch. 1885 p. 25*, ut ipse fuerit L. praenomine, consul (suff. a. inc. temporibus Traiani), augur ib. Uxor potest fuisse consobrina eius, *cf. stemma infra propositum*. (*Stevensonius tamen coniecit Bull. l. c. p. 26 Liciniam Corneliam esse Corneliam L. Volusii consulis a. 756, auguris, et horum filium fuisse Volusium Torquatum*). Sane fatendum, titulum Licinae Corneliae, qui sic ad tempora Traiani detruditur, aliquanto antiquiorem videri quod maritus duobus tantum nominibus appellatur.

Stemma potest excogitari hoc:

— M. METILIVS AQVILLIVS REGVLVS NEPOS VOLVSIVS TORQVATVS FRONTO.

667 VOLVSIA CORNELIA *vel* CORNELIA VOLVSIA (*sic VI 7296, Volussia Cornelia videtur dici 7308*): eius ancilla sepulta in monumento familiae Volusiorum, VI 7296; alia ut videtur eiusdem ancilla (Volussiae Cheone Corneliae, ubi sane nomen ancillae mire interpositum est inter nomina dominae) VI 7308. Filia videtur fuisse L. Volusi Saturnini consulis a. 756 = 3 et Corneliae, Q. Volusio Saturnino natu maior, nata igitur ante a. 25.

668 VOLVSIA TORQVATA: eius servus VI 17442 (1). Eadem ut videtur Torquata, cuius nutrix Volussia Felicla VI 29950. Eandem esse

Liciniam Corneliam M. f. Volusiam Torquatam L. Volusii consulis, auguris, uxorem vix recte coniecit Stevenson Bull. dell' Inst. 1885 p. 28; potius fuit ut coniecit Mommsen CIL. VI p. 1043, ex posteris Q. Volusii Saturnini consulis a. 56 et uxoris eius Torquatae, fortasse filia eius; ipsius filia potest fuisse Licinia Cornelia Volusia Torquata, cf. stemma adiectum ad n. 666.

— LICINIA CORNELIA VOLVSA TORQVATA.

— VOLVSVS VALERIVS MESSALLA = L. VALERIVS MESSALLA VOLESVS.

669 L. Vomanus Victo[r], procurator Aug., praeses Alpium Cottiarum t. Segusionensis V 7251.

670 Vonones (Ὀνώνης est in nummis; Βονώνης Strabonis et Iosephi codices), Phraatis regis Parthorum filius natu maximus (*Tac. a. 2, 2*), una cum tribus fratribus obses Romanis datus *Strabo 16, 1, 28 p. 748 cf. 6, 4, 2 p. 288; Ioseph. ant. 18, 2, 4; Tac. a. 2, 1*, item ut videtur cum Meherdate filio (certe hic quoque obses apud Romanos fuerat, *Tac. a. 11, 10*; et nepotes quoque u Phraate obsides datos esse narrant *Augustus mon. Ancy. 6, 4, Strabo l. c., Justin. 42, 5, 12*) (circa annum 745, cf. *Mommsen mon. Ancy. ed. 2 p. 141*). A Parthis post mortem Phraatis, Phraatacis, Orodis arcessitus et rex constitutus *Augustus mon. Ancy. Graec. 17, 14; Ioseph. l. c.; Tac. a. 2, 1. 2. Rex Parthorum factus est inter a. p. Chr. 6, cuius autumno cusus est nummus Orodis ut videtur, certe non huius (cf. sub Orode), et annum p. Chr. 9, cum ipsius nummus extet cusus anno Sel. 320 (p. Chr. 8/9) praeter solitam inscriptionem βασιλέως βασιλέων Ἀρσάκου εὐεργέτου δικαίου ἐπιφανοῦς φιλέλληνος habens inscriptum ad caput regis βασιλεὺς βασιλέων Ὀνώνης (Percy Gardner p. 46, cf. *Mommsen mon. Ancy. ed. 2 p. 143*). Cum contra eum Artabanus e Media in regnum acciretur, primum quidem vicit Artabanum *Ioseph. l. c., Tac. a. 2, 3; nummi inscripti βασιλεὺς Ὀνώνης νεικήσας Ἀρτάβανον, ap. Percy Gardner Parthian coinage p. 47*, sed paullo post vincitur et regno exturbatur *Ioseph. l. c., Tac. l. c. Factum id esse videtur a. p. Chr. 11, cum nummus eius extet cusus autumno a. 11, atque eo ipso anno incipiant nummi qui videntur esse Artabani (cf. supra sub Artabano; item Mommsen mon. Ancy. ed. 2 p. 144). Armeniam vacuum tunc occupat Ioseph. l. c., Tac. a. 2, 3. 4. Legatos Romam mittit (ut regnum Armeniae a Romanis sibi confirmaretur), sed Tiberius id ei negavit Ioseph. l. c. Cum Artabanus bellum ei minitaretur, tradidit se (Caecilio) Cretico Silano, Syriae legato, a quo custodia circumdatur, 'manente luxu et regio nomine' *Ioseph. l. c., Tac. a. 2, 4. 'Pulsus a suis quasi in fidem populi Romani cum ingenti gaza Antiochiam se recepit' Suet. Tib. 49. Pisoni, successori Silani, gratissimus 'ob plurima officia et dona quibus Plancinam devinxerat' Tac. a. 2, 58. Procures Parthorum Armeniorumve nuntiis ad res novas instigat ib. A. 18 rogatu Artabani Pompeiopolim Ciliciae remotus ib.***

A. 19 cum effugere ad Armenios temptavisset, in ripa Pyrami amnis adprehensus et a Remmio evocato occisus est *Tac. a. 2, 68; cf. Suet. Tib. 49*. Gazam ab eo in Syria Ciliciaque relictam Artabanus a. 35 reposcit *Tac. a. 6, 31*. — Filius eius Meherdates *Tac. a. 12, 10 cf. 11, 10*.

671 Vonones (Arscacida), Medorum rex; mortuo Gotarze (anno ut videtur 51 mense Iun.) a Parthis rex constitutus (Medorum regnum traditum Pacoro *Tac. a. 15, 2*); post breve et inglorium imperium defunctus *Tac. a. 12, 14*. Videtur per paucos tantum menses regnum tenuisse, cum ipso anno 51 mense Aug. incipiant nummi qui Vologaesius esse videntur (*cf. supra sub Vologaese*), quos tamen v. Gutschmid *Gesch. Irans p. 128* huic ipsi Vononi tribuit, propterea puto quod nummi certi Vologaesius, cusi per annos 60 ad 68, alium vultum regium exhibent, *cf. supra sub Vologaese*; ut Vonones regnaverit ab anno 51 ad a. 54. Pater Vologaesius *Tac. a. 12, 14* (item Pacori et Tiridatis, v. *supra sub Vologaese*).

672 VOPISCVS consul (suff.) cum Paterculo (L. Velleio Paterculo, *supra n. 239*) a. p. Chr. 60 (scilicet cum cometes appareret, quem anno 60 apparuisse tradit *Tac. a. 14, 22*), exeunte ut videtur anno (cum mense Iul. et kal. Aug. Paterculi collega fuerit Cn. Pedanius Salinator) *Seneca nat. quaest. 7, 28, 2*. Pompeium Vopiscum appellatum esse statuit *Borghesius opp. 4, 394. 537*; de Manilio aliquo Vopisco, quem avum volunt fuisse P. Manilii Vopisci consulis anni 114 cogitaverunt alii (*Friedländer Sitteng. 3⁵ p. 457*).

— P. Manilius Vopiscus.

— P. MANILIUS VOPISCVS VICINILLIANVS L. ELVFRIVS SEVERVS *cet.*

— A. POMPEIVS VOPISCVS.

— L. POMPEIVS VOPISCVS.

— L. POMPEIVS VOPISCVS C. ARRVNTIVS CATELLIVS CELER.

— Septimius Vorodes.

673 Votienus, Narbonensis, vir 'doctus' (orator puto vel poeta), quem cum honore nominat *Martial. 8, 72, 5*. Oriundus sine dubio ab eo qui sequitur (nisi forte hunc ipsum significat *Martialis*).

674 Votienus Montanus, Narbonensis *Hieronymus*, orator *id.*, celebris ingenii vir *Tac. a. 4, 42*, 'homo rarissimi etiamsi non emendatissimi ingenii' *Seneca contr. 9, 5, 15*. Tiocinium posuit pro Numisia Galla apud centumviros *Seneca l. c.* A Scauro Ovidius inter oratores appellatus *ib. 9, 5, 17*. Amicus Marcii Marcelli *ib. 9, 6, 18 cf. 9, 5, 14*. Saepius eum memorat *Seneca contr. 9 pr. 1, 9, 1, 3 cet.* Eum accusavit apud Caesarem Vinicius, a colonia Narbonensi (ab ipsius patria) rogatus *Seneca contr. 7, 5, 12*. 'Adeo toto animo scholasticus erat', ut Vinicii actione se delectatum esse fateretur *ib. (apparet non hanc esse accusationem ex quo maiestatis poenis adfectus est, quae non apud Caesarem sed coram senatu peracta est)*. A. 24 accusatus 'ob con-

- tumelias in Caesarem dictas', coram senatu convictus, 'maiestatis poenis adfectus est' *Tac. a. 4, 42*, relegatus in Baleares insulas, ubi non multo post moritur *Hieronymus chron. ad a. Abr. 2043 (p. Chr. 27)*.
- Urania regina v. Thermusa.
- 675 VRANIVS, tyrannus sub Elagabalo *Polem. Silv.*, sub Alexandro *Zosim. 1, 12*; *Syncellus p. 674. 675. Cf. supra sub L. Iulio Aurelio Sulpicio Uranio Antonino (I 125)*.
- LVCIA LICINIA VRBANA.
- 676 VRBANVS consul ord. a. 234 cum (M. Clodio Pupienio?) Maximo II *fasti (Οὐβανός fasti Theonis, Οὐρβανός Heracliani)*. *Cf. supra sub Agricola Urbano*.
- 677 Urbanus, sub Aureliano novarum rerum suspectus et continuo oppressus *Zosim. 1, 49*.
- AGRICOLA (?) VRBANVS.
- [An]tonius Urbanus.
- C. Sempronius Urbanus.
- MAGNIA VRBICA AVGVSTA.
- Valeria Urbica.
- 678 Urbicus, histrio *Juvenal. 6, 71*.
- 679 Urbicus, ad eum datum *Martial. 7, 51 (idem nomen ib. 11, 55; Cosconia uxor 11, 55, 5)*.
- 680 Urbicus, infans, Bassi cuiusdam deliciae (potius quam filius), defunctus anno aetatis tertio, in cuius sepulcrum Martialis versus scripsit *Martial. 7, 96*.
- 681 Urbicus, fortasse magistratus, memoratur *Dosith. divi Hadriani sent. et epist. 10*.
- Q. Axilius Urbicus.
- Lollius Urbicus.
- M. LOLLIVS VRBICVS.
- Petronius Urbicus.
- Pompeius Urbicus.
- 682 Urbinia (sic traditur *Quint. 7, 2, 5*, sicque etiam *Quint. 4, 1, 11 cod. Bern.*, Urbina *ib. cod. Ambros.*, et ita traditur *Quint. 7, 2, 4*, item ita vel Urvia vel Uriva *Tac. dial. codices*, Urbiniana traditur *Quint. 7, 2, 26*), Clusinii alicuius ut videtur, ex Marrucinis (*Quint. 7, 2, 26*) uxor: eius hereditatem cum mediis divi Augusti temporibus (*Tac. dial.*) peteret aliquis, qui se Clusinium Figulum filium eius esse dicebat, heredes defendit apud centumviros (*Tac.*) Asinius Pollio compluribus orationibus, quas citant *Quint. 4, 1, 11. 7, 2, 4. 5. 26, Tac. dial. 38*, partes adversarii gerente Labieno *Quint. 4, 1, 11* (lis Urbiniana *Quint. 7, 2, 26*).
- 683 Urbius Maximus (gentilicium fortasse corruptum), magistratus ut videtur (fortasse praetor): epistula divorum fratrum ad eum *Ulpianus libro sexto disputationum (Dig. 40, 1, 4 pr.)*.

684 VRGVLANIA, P. f. (*praenomen patris apparet ex praenomine liberti ipsius, cf. infra*), amica Liviae potentissima *Tac. a. 2, 34. 4, 22*. In ius vocata a L. Pisone a. 16, non obtemperavit *Tac. a. 2, 34 cf. 4, 21*. Nepos eius M. Plautius Silvanus praetor a. 24, quem, cum eo ipso anno accusaretur uxorem interfecisse, monuit pugione misso, ut mortem sponte sumeret *Tac. a. 4, 22*. Mater fuit aut socrus M. Plautii Silvani consulis a. 752; *cf. stemma propositum supra p. 46 (libertus eius ut videtur conditus una cum Plautiis libertinis, VI 29587)*. Nomen ab ea traxerunt tam A. Plautius Urgulanius filius M. Plautii Silvani consulis a. 752, quam Plautia Urgulanilla, filia eiusdem. Servus eius Simo Urgulaniae, libertus P. Urgulanius D. l. Helico VI 29586.

- PLAVTIA VRGVLANILLA.
- A. PLAVTIVS VRGVLANIVS.
- A. AVILLIVS VRINATIVS QVADRATIVS.
- L. RAGONIVS VRINATIVS LARCIVS QVINTIANVS.
- L. RAGONIVS VRINATIVS TVSCENIVS QVINTIANVS.

685 Urseius Ferox (*sic vel Urseius plerumque; Ferox Dig. 39, 3, 11, 2*), auctor iuris, ad cuius opus aliquod (Salvius) Iulianus scripsit libros quattuor 'ad Urseium' *Dig. ind. Flor.; Dig. 3, 3, 47 cet. Fragmenta horum librorum composuit Lenel paling. iur. civ. I p. 490 seq., ipsius Ursei librorum mentiones ib. II p. 1201*. Scripsit post (Masurium) Sabinum *collat. 12, 7, 9; Dig. 24, 3, 59*, post Proculum *Dig. 9, 2, 27, 1. 39, 3, 11, 2* (maiores fuisse Cassio colligi potest ex *Dig. 44, 5, 1, 10*, sed videtur error in verbis inesse; 'Cassius apud Urseium' *Dig. 7, 4, 10, 5*. Vixisse temporibus Traiani coniecit Ferrinius *archivio giuridico 37, 1886 p. 331*).

686 Ursidius, 'moechorum notissimus' *Juvenal. 6, 38. 42*.

687 Ursinianus, dux ex disciplina Probi *Vopiscus vit. Probi 22, 3*.

- L. Statius Ursulus.

688 VRSVS: eo auctore Domitianus Domitiam uxorem non interfecit, sed repudiavit tantum *Dio 67, 3*. Rogatu Iuliae consul factus a Domitiano *ib. 67, 4* (anno 84 consulem fuisse sine causa ut videtur statuitur). Patrem fuisse Flavii Ursi (F 273) coniecit Teuffel *Lit. 326, 10*.

- Cornelius Ursus.
- Flavius Ursus.
- L. IVLIVS VRSVS SERVIANVS.
- L. IVLIVS VRSVS VALERIVS FLAC(CVS).
- SALVIVS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS *cet. T. (H)OENIVS SEVERVS SERVEIENV8 V[RSVS]*.

689 Usienus (*sic 5166*) vel Usenus (*sic 5162*) Secundus procurator Aug. (Norici) tituli Celeiates (a beneficiariis eius positi) *III 5162. 5166, a. 158 5166*.

690 Utilius (*fortasse* Tutilius), adulter Faustinae, nihilo minus a Marco honoribus affectus *vit. Marci* 29, 1.

— A. TERENTIVS PVDENS VTTEDIANVS.

691 VTTEDIVS MARCELLVS legatus provinciae Africae proconsule Ser. Cornelio Orfito (*supra* C 1184), anno 163/4 (*cf. supra l. c.*) t. *Oeensis Tripolitanus VIII* 24 *cf. p.* 921, *VIII S.* 10999.

692 VTTIEDIVS AFER (Uttied- *pro* Uttiedi- *alterum apographi unici exemplum*), L. f., augur, consul designatus; patronus Carthaginiensium t. *agri Tiburtini XIV* 3615. *De Tedio aliquo, ut traditur, Afro mortuo cum consul designatus esset temporibus Augusti cogitavit Borghesius, cf. supra sub Tedio Afro; sed hic titulus videtur aliquanto recentior fuisse.*

— Vulcac- v. Volcac-.

X

— Ti. Iulius Xanthus.

1 Xenarchus, philosophus peripateticus, Seleucia Ciliciae oriundus, vixit Alexandriae et Athenis et postremum Romae, ubi in Arei et in Caesaris Augusti amicitiam pervenit; Strabo quoque eum audivit *Strabo* 14, 5, 4 p. 670.

2 Xeno, convictor Tiberii, cum Tiberium verbo quodam offendisset, ab eo Cinariam relegatus *Suet. Tib.* 56. (*Plane incertum num hic Xenon, qui Italicon libros scripsisse dicitur, Macrob. sat. 1, 9, 3, cf. Müller fr. hist. Gr. 4, 368.*)

3 Xenophon quidam, memoratur *Marc. Antonin. εἰς ἑαυτόν* 10, 31.

4 Xenophon, familiaris ut videtur Luciani, cum quo solo Lucianus Abonutichos devertit *Lucian. Alex.* 56.

— CL(AVDIVS) XENOPHON.

— T. Cl(audius) Xenophon.

— C. Stertinius Xenophon.

5 Xerxes, Persarum rex, a Severo Alexandro victus *Victor Caes.* 24, *Eutrop.* 8, 23 (*inde Hieronymus ad a. Abr.* 2239; *Oros.* 7, 18, 7), *Ruf. Festus* 22. V. Artaxerxes (A 960).

— AELIVS XIPHIDIUS.

Z

— Septimius Zabbaeus.

— Septimius Zabdas.

1 Zalaces, Armenius, obses Romanis datus; inde impudicitiam domum reportavit, tribuno cuidam (*fortasse bello Armeniaco temporibus Neronis*) sese indulsisse narrabatur *Iuvenal.* 2, 164 seq.

- 2 Zamaris, Iudaeus, ex Babylone, cum quingentis sagittariis Euphratem transgressus, cum degeret Antiochiae apud (L. Volusium) Saturninum praesidem Syriae, ab Herode sedes accepit in Batanaca, ut eam regionem contra Trachonitarum latrocinia tueretur; posteri quoque eius eodem loco et statu permanserunt *Ioseph. ant. 17, 2, 1 seq.*
- 3 Zanticus, Iazygum regulus, a M. Aurelio pacem petivit *Dio 71, 16 (exc. de leg.)*.
- 4 Zarmarus (sic *Dio, Ζάρμαρος Xiph.*) vel Zarmanochegas (sic *Strabonis codices plerique; de nomine cf. Lassen indische Alterthumskunde 3, 60; Ζάρμανος Χήγαν cum codice aliquo deteriore Corais, ut Χήγαν sit dignitatis vocabulum*), Indus, a. 734 coram Augusto et Atheniensibus se concremavit *Strabo 15, 1, 73 p. 720, ex Nicolao Damasceno, cf. 15, 1, 4 p. 686; Dio 54, 9.*
- 5 Zeno, Polemonis, regis Pontici, filius (minor), a. 18 Armeniae rex constitutus et Artaxias appellatus *Tac. a. 2, 56. V. supra Artaxias.*
— [An]tonius Zeno.
— M. ANTONIVS ZENO.
— AVR(ELIVS) ZENO IANVARIVS.
— Ti. Claudius Zeno Ulpianus.
- 6 Zenobia, Radamisti Hiberi uxor (eademque ut videtur Mithridatis Armeniae regis filia *Tac. a. 12, 46*), a marito, cum regno Armeniae excederet, vulnerata ac pro mortua relicta, deducta ad Tiridatem Armeniae regem et regio cultu habita *Tac. a. 12, 51.*
— SEPTIMIA ZENOBLA.
- 7 Zenobius, sophista, docuit Romae temporibus Hadriani; inter alia scripsit γενεθλιαχόν in Hadrianum; Sallustium Graece vertit *Suidas s. v. Ζηνόβιος.*
- 8 Zenodorus tetrarcha. Nummi ap. *Eckhel 3, 496, Head hist. num. p. 663, cf. Waddington apud Renan mémoires de l'Académie des inscr. 26, 2 (1870) p. 63.*

Lysaniae (quem Ituraeorum tetrarcham sustulerant Antonius et Cleopatra a. 718 *Dio 49, 32, Ioseph. ant. 15, 4, 1*) successor iure conductionis (ἐμμερίσθωτο τὸν οἶκον τοῦ Λυσανίου *Ioseph. ant.*, ὁ τὸν Λυσανίου μεμισθωμένος οἶκον *bell.*) *Ioseph. ant. 15, 10, 1, bell. 1, 20, 4.* Lysaniae filium fuisse Zenodorum coniecit *Renan mémoires de l'Académie des inscr. l. c. p. 79, propter titulum fractum Heliopolitanum, ap. Waddington n. 1880, in quo sane extant verba Ζηνοδόωρον Λυσ[ανίου] τετραρχου καὶ Λυσ[ανία]; sed fortasse haec ad recentiore[m] aliquem Lysaniam (cf. *Luc. 3, 1*) spectant. Iosephus certe Zenodorum filium Lysaniae fuisse nescit, nec magis ut videtur compertum habuit *Dio (54, 9 Ζηνοδόωρος τις); potest fuisse ex eadem domo. Tetrarcha item pontifex (τετραρχης καὶ ἀρχιερεὺς) nummi cusi ut putat Waddington annis Seleuc. 280, 282, item a. 287 (sed in his ducenarius numerus deficit), i. e. a. u. c. 721/2. 723/4. 727/8, cum capite Augusti omnes,**

hi etiam inscripti vs. Kai. (ὡς Kaiōap?); ceterum ante pugnam Actiacam Zenodori nummos Augusti capite signatos esse vix credi potest. E Trachonitide latrones immittebat regioni Damascenae *Strabo* 16, 2, 20 p. 756, *Ioseph. ant.* 15, 10, 1, *bell.* 1, 20, 4, quare Trachonitis ei ablata et postea (sic *bell.*) cum Batanaea et Auranitide Herodi attributa *Ioseph. l. c.* Auranitidem, quae pars praefecturae eius (τῆς ἐπαρχίας) fuerat, properat Arabibus vendere quinquaginta talentis, quamvis ea donatione Caesaris contineretur *Ioseph. ant.* 15, 10, 2. Herodem Romae accusat (ante a. 731, quo Agrippa Mytilenem venit), sed frustra *ib.* Cum Augustus in Syriam venisset (a. 734), Gadarenos ut Herodem accusarent incitat *ib.* 15, 10, 3. Paulo post moritur Antiochiae; unde etiam quae eius fuerat regio inter Trachonitidem et Galilaeam Herodi attributa (etiamtum praesente Caesare in Syria) *ant. l. c., bell. l. c.*; tetrarchiam eius Herodi Caesar permisit *Dio* 54, 9. Pars quaedam ditionis eius (μέρη πᾶν τοῦ Ζήνωνος οἴκου τὰ κατὰ Ἰάμνιον *bell., μέρος τι οἴκου τοῦ Ζηνοδώρου λεγομένου ant.*) post mortem Herodis, cum Batanaea et Trachonitide, Philippo filio Herodis cessit *Ioseph. ant.* 17, 11, 4, *bell.* 2, 6, 3.

- 9 Zenodorus, statuarius, in civitate Galliae Arvernensis simulacrum Mercurii fecit per annos decem, sestertium quadringentis milibus (CCCC traditur; cf. *Hirschfeld Sitzungsber. der Akad. d. Wiss. Berlin, 1897 p. 1112*) manipretii; deinde Romam accitus a Nerone, colossum ibi fecit, post mortem Neronis Soli dicatum *Plin. h. n.* 34, 45 seq.

— ANTISTIVS ZOILLVS.

— Tib. Cl(audius) Zoilus.

- 10 Zorsines, Siracorum rex, cum per aliquod tempus Mithridatem regno Bosporano pulsum contra Romanos adiuvisset, victus a Romanis obsides dedit, circa a. 49 *Tac. a.* 12, 15. 17. 19.

- 11 Zosimio, procurator Syriae: epistula Valeriani ad eum *vit. Claud.* 14 (fictic.).

- 12 Zosimus, a rationibus sigillum aeneum in museo Kircheriano ad-servatum (de Ruggiero *cat. mus. Kirch.* p. 132 n. 482, vidit Dressel).

— C. Plinius Zosimus.

— Aurelius Zoticus.

- 13 Zyraxes, Getarum quorundam regulus, quorum oppidum Genucla ad Istrum situm M. Crassus a. 725 cepit *Dio* 51, 26.

INCERTI.

- 1 (ex nomine quae supersunt litterae fractae, sius, oius, otus, stus legi possunt), [cos., XV]vir s. f.; [legatus pro] pr. Augusti Caesaris [in Illyrico] [t]rans flumen Danivium [exercitum duxit vel barbaros fugavit], Bastarnas, Cotinos, Anartios [vicit?] (supersunt haecm et Basternarum extra cavitque, Cotinoss et Anartio[s]) (ad aliud munus, quo iussu Augusti functus est, videtur pertinere August....) fragmentum in agro Tusculano rep., quod edidit Tomasetti Bull. comunale 1895 p. 159 cf. p. 280. Fortasse hic Λούκος Ἰάκος (sic traditur, nomen omnino corruptum), qui Rhoemetalcae ut videtur opem ferens Sarmatas ultra Danuvium reppulit, circa a. 738 Dio 54, 20 (M. Licinius Crassus proconsul fuit, non legatus Augusti, cum in Illyrico res gereret).
- 2 viacuro (litterae, fortasse non recte exceptae, possunt fuisse pars nominis, vel etiam superfuisse ex [III]vir] via[r]. cur.), [q, tr. p]l., pr., leg. [pro pr.? imp. C]aesaris Augusti [i]ter., per commendation(em) Ti. Caesaris Augusti ab senatu cos. dest. (cf. Mommsen Staatsr. II² p. 923 not. 1); patronus (Allifanorum ut videtur) fragmentum Allifanum IX 2342 = inscr. sel. 944 semel tantum (praeter frustulum quod extat) saec. XVI descriptum.
- 3 quaestor, tribunus plebis, legatus Alfidii Sabini proconsulis Siciliae, praetorius, legatus [M.] Lepidi proconsulis Asiae (a. 26); patronus Rusguniensium in Mauretania t. Rusguniensis VIII 9247.
- 4 Xvir stlitibus iudicandis, tribunus militum, quaestor, tribunus plebis, praetor, legatus Ti. Caesaris Augusti et C. Caesaris Augusti; maritus Crispinae, Caepionis filiae t. urbanus, ap. Barnabeum Notizie degli scavi 1896 p. 468. Fortasse Q. Septicius appella-

- batur, si quidem is, qui in eodem t. sequitur M. Septicius Q. f. C. n., fuit, ut esse videtur, filius eius.
- 5 [quaestor prov. Cretae et Cyren]arum, trib. pl., [pr., cos., XVvir s]acr. fac., sodalis [Augustalis],, leg. Caesarum [provinciae? D]almatiae et exercitus [Illyrici, procos.] provinc. Asiae t. *Epidaurius III S. 7267. De P. Memmio Regulo (supra M 342), quem tribus sacerdotiis ornatum fuisse iam constat ex t. Delphico bull. de corr. hellénique 1896 p. 710, cogitavit Mommsen, quamquam, ut ipse monuit, hunc non Dalmatiae sed Moesiae praefuisse indicat Dio.*
- 6 (ciu id ... litterae fortasse supersunt ex nomine), rex sacrorum, flamen [Dialis vel Martialis vel Quirinalis], patric(ius) — vel [adscitus inter] patric(ios) —, leg. Caesaris pro [pr.], [comes divi] Claudii in Britannia, ad, [leg. p]ro pr. in Hiberia ad sel. (fortasse ad se[dandas turbas] similiterve; videtur missus esse a Claudio vel a Nerone in Hiberiam ad turbas in hoc regno ortas componendas, cf. Tac. a. 13, 37; non recte de Hispania cogitaverunt nonnulli, cf. Hübner CIL. II S. p. LXXXVI); [huic senatus] ornamenta triumph[alia decrevit] t. *Histoniensis semel descriptus IX 2847 = inscr. sel. 971.*
- 7 tr. mil. leg. X, Xvir [stlit.] iudican., q. [cand.] Neronis Ca[esaris] Augus[ti] t. *urbanus VI 1572.*
- 8 (GAI litterae incertum an supersint ex nomine), p[raefectus] urbi feriarum Latinarum?, quaestor? provinciae Siciliae, [tr. pl., pr.], legatus leg. VI Fe[rratae],, [leg.? imp. Vespas]iani et Titi i[n?] (supplementa incerta omnia propterea quod non constat de ordine quo honores enumerati erant in t.) fragmentum Tiburtinum XIV 3617.
- 9 legatus imp. T. Caesaris Augusti (πρ[ο]σβ[υ]τ[η]ς αὐτοῦ) πατοπος Τίτου Καίσαρος Σεβαστοῦ) legionis III Scythicae, [legatus] Vespasia[ni] (vel potius [imp. T. V]espasia[ni] Aug.; vel etiam [imperatoris Caesaris V]espasia[ni] f. Domitiani) Aug., quamquam spatium vix sufficere videtur; superest tantum ... εσπασια αστοῦ) Cap[adociae] Galatiae] Ponti [Pisidiae Lycas]oniae, Paphlagoniae, [Armeniae] minoris fragmentum Sardense, quod descripsit et ed. Schmidt athen. Mitth. 1881 p. 148.
- 10 adlectus inter patricios a Vespasiano et Tito, legatus pro pr. provinciae Belgicae; [consul?]; missus a divo Nerva ad agros dividendos, ... [comes] imp. Traiani [dum] exercitus suos circumit (a. 98?) t. *urban. VI 1548 = inscr. sel. 1019.*
- 11 quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis I Italicae, quaestor pro pr. provinciae, tribunus plebis, praetor, legatus Nervae et Traiani, legatus imp. Traiani . . . , donatus [coronis III], hastis puris III, v[exillis III], t. *Nemausensis XII 3169.*

- 12 tribunus plebis, [praetor, legatus] imperatoris Nervae Traiani Aug. Germanici; [sodalis] Augustalis; patronus quattuor coloniarum Cirtensium *t. Cirtensis VIII 7069*.
- 13 , legatus imp. Nervae legionis XVI Flaviae Firmae, legatus imp. Traiani legionis VI Ferratae [Firmae *traditur*], sodalis Flavialis, praetor aerarii militaris, legatus imp. Traiani provinciae Lugdunensis; consul (*inter annos 102—116*); legatus imp. Traiani ad census accipiendos; patronus coloniae Helvetiorum Aventici *t. Aventicensis, ap. Mommsen inscr. Helv. 175 = inscr. sel. 1020*.
- 14 , decemvir stlitibus iudicandis, tribunus legionis XXII Primigeniae piae fidelis, aevir equitum Romanorum, quaestor, ad acta senatus, tribunus plebis candidatus imp. Traiani, praetor candidatus eiusdem, legatus legionis I Minerviae, legatus Aug. pro pr. provinciarum Galatiae Phrygiae Pisidiae Lycaoniae, item ad census Paphlagoniae,; quindecimvir sacris faciundis (*iam ante tribunatum plebis*) *t. Antiochensis Pisidiae III S. 6819 = inscr. sel. 1039*.
- 15 , curator viae Latinae, legatus legionis sextae Victricis, legatus pro pr. imp. Traiani provinciae Ciliciae, proconsul Siciliae; consul; sodalis Augustalis, quindecimvir sacris faciundis; proconsul Africae *t. Tegeae rep. Bull. de corr. hellén. 3 p. 272 (positus a. 116 vel 117)*.
- 16 , tribunus plebis, praetor (*ex στρατηγῶν vocabulo duae primae litterae agnoscuntur*), curator viarum ([ἐπιμε]λητῆς ὁδῶν), legatus legionum XVI Flaviae Firmae et VI Ferratae, praefectus aerarii militaris (ἐπαρχὸν αἰμαρίου — ΕΠΑΕΥΘΗΛ *traditur* — στρατιωτικοῦ), legatus Aug. pro pr. provinciae Lyciae et Pamphylicae *t. Tloensis CIG. 4240 (semel descriptus)*. Legatus legionum XVI Flaviae Firmae et sextae Ferratae fuit etiam n. 13 sed ab hoc diversus. Ceterum hic quoque certe non post tempora Pii vixit, cum inde a M. Aurelio Lyciam rexerint proconsules.
- 17 , [legatus legionis] ae (....(ας) Victricis, legatus Aug. pro pr. provinciarum Galatiae Pisidiae Paphlagoniae, proconsul Ponti et Bithyniae *t. Apolloniae in Pisidia rep. ap. Sterrett papers of the American school at Athens III p. 367 n. 532*. Temporibus Antonini Pii proconsulem Ponti et Bithyniae fuisse propter causam non satis certam statuit Brandis *Herm. 1896 p. 165*.
- 18 , tribunus mil. legionis III Aug., quaestor, aedilis plebis, praetor, proconsul Ponti et Bithyniae, praefectus frumenti dandi, legatus legionis VI Ferratae, legatus Augustorum (*sic perscr., cf. infra*) pro pr. provinciae Galatiae, item provinciae Ciliciae *t. Ancyranus III 254*. Augustos Brandis *Herm. 1896 p. 166* putat Marcum et

Verum; sed potest cogitari de imperatore et successore eius, praesertim cum non Augg. scriptum, sed Augustorum vocabulum perscriptum sit.

- 19 , triumvir a. a. a. f. f., tribunus laticlavus legionis X Fretensis, quaestor Aug., tribunus plebis, praetor, legatus legionis XXX Ulpiae, praefectus aerarii Saturni; [consul]; legatus Aug. pro pr. provinciae Germaniae inferioris, legatus Aug. pro pr. provinciae Britanniae, legatus Aug. pro pr. provinciae Syriae *t. Aequensis Dalmatiae III 2732 = inscr. sel. 1057. Videtur vixisse ante divos fratres (Hadriani vel Pii temporibus), cum inter tot munera nulla Augustorum duorum fiat mentio.*
- 20 , [leg. Aug. pr. pr. ad census] accipiendos [provinciae Ge]rm. infer., leg. Aug. pr. pr. [provin]c. Hisp(aniae); XVvir sacris faciundis; patronus municipii Latobicorum in Pannonia superiore *t. Neviodunensis Pannoniae III S. 10804. Eundem esse n. 21 coniecit Hirschfeld.*
- 21 , [legatus Aug. pro pr. Ger]maniae inferioris (praeses dictus a centurionibus legionis I Minerviae), item Hispaniae citerioris *t. Rhenanus, ap. Brambach 453.*
- 22 , [lato clavo exornatus a] divo Pio, q. pr. [pr.] per provinciam Pontum et Bithyniam, aedilis Cerialis, praetor designatus; decurio Philippis et alicubi in provincia Thracia; frater Iulii Teris *t. Philippensis III S. 7339.*
- 23 , IIIvir viarum curandarum, tribunus militum legionis VI Victricis, cum qua ex Germania in Britanniam transiit, quaestor provinciae Narbonensis, ab actis senatus, tribunus plebis candidatus imp. Hadriani, praetor; curator civitatis Arausionis provinciae Galliae Narbonensis; legatus legionis I Minerviae; comes imp. M. Aurelii Antonini et L. Veri bello Germanico, comes etiam M. Aurelii post mortem L. Veri (deinde defunctus, nec tamen bello videtur cecidisse); ei senatus auctore M. Aurelio statuam poni habitu civili in foro divi Traiani pecunia publica censuit *t. urbanus VI 1549 = inscr. sel. 1100.*
- 24 , origine Beneventanus; XVvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavus legionis V Macedonicae, adlectus inter quaestorios a divo Commodo et inter patricios, legatus provinciae Africae dioeceseos Hipponiensis, praetor candidatus; XVvir sacris faciundis; *t. Beneventanus IX 1592 = inscr. sel. 1126.*
- 25 , [adlectus inter quaestorios a div]o Com[modo, aedilis C]erealis, pr[ae]tor per[e]grinus, ad[lectus ab imp]p. Caesa. L. Septi[mi]o [Sev]ero Pio Pertinaci e[st] M. Au[re]lio Anto[nino Augg. ad c]uram civi[tatis](?) *t. in Africa proconsulari loco dicto Henchir Udeka rep., VIII S. 15496.*
- 26 , [adlectus inter patr]icios a divo Pertinace, IIIvir a. a. a. f. f., sodalis Hadrianalis, flamen Commodianus *t. urbanus VI 1577 = inscr. sel. 1137.*

- 27 (fortasse αὐτῶν litterae ex principio ut videtur inscriptionis relictæ ad nomen pertinuerunt, ut fuerit Iasdius), quattuorvir viarum curandarum (βιό[χ]ουπος), quaestor (χραιστῶρ), quaestor (ταμίας) Lyciae et Pamphylicae, tribunus plebis, praetor; logista Troadensium; curator viarum Labicanae et Latinae; iuridicus Apuliae Calabriae Lucaniae (non ante M. Aurelium); iuridicus Hispaniae (Σ[πανίας]) dioeceseos Tarraconensis (reliqua ita mutila ut non intellegantur); maritus Luciae Pomponiae Melitinae t. Hierocaesariensis, quem tractavit Mommsen *eph. ep.* 4 p. 223.
- 28 ANVS clarissimus vir; sevir turmae equitum Romanorum, triumvir a. a. a. f. f., allectus in patricias familias, quaestor, praetor urbanus candidatus, legatus Numidia; consul (nisi forte post praefecturam demum alimentorum consul factus est), quindecimvir sacris faciundis, X[II]vir urbis Romae; [p]r(aefectus) alimentorum; curator aquarum et Miniciae et alvei Tiberis t. Sufetulnsis Africae VIII S. 11338. *Saec. p. Chr. III.*
- 29 R VS, clarissimus vir; [quaesto]r pr. pr. [provinciae] Siciliae, [trib. pleb. vel aedil., p]raetor; [curator] r. p. Hadr(ianorum) vel Hadr(umetinum), [leg. pro p]r. provinc., [iurid.] per Flamin. [et]; [l]eg. Augusti , [cur. re]ip. Traian. , pro[cos. pro]vinc. Gall(iae) [Narbon.], leg. Augus[ti ad cens]us accipi[endos per] provinc. , leg. Aug. [pro pr.] leg. III Aug. et (quid perierit, incertum), cos. de[s]. t. Lambaesitanus VIII 2754 cf. VIII S. 18129.
- 30 , Xvir stlitibus iudicandis, quaestor, tribunus plebis, curator locorum publicorum, praetor, praefectus frumenti dandi ex s. c., legatus Caesarum provinciae Lusitaniae; consul; Xvir sacris faciundis; proconsul provinciae Africae; t. urbanus semel descriptus VI 1544.
- 31 IVS (ὅγε litterae num pertineant ad nomen, incertum), decemvir stlitibus iudicandis (δέξα [ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ τοῖς?] πράγματα [διχαζομέ]νας), tribunus laticlavus in nescio qua legione (χε[ιλί]αρχον πλ[α]τ[ύ]σῃμον), quaestor pro pr. (?) provinciae (ταμίαν [καὶ ἀντισπράτηγ]ον[?] ἐπαρχ[ί]ας), legatus pro pr. provinciae Macedoniae ([πρ]εβ. καὶ [ἀντισπρ. ἐπαρχ]εί. Μακεδ[ονίας]), tribunus plebis ([δῆμαρχ]ον δήμου [Ῥωμαίων]), legatus pro pr. provinciarum (?) Pon[ti et Bithyniae?] ([πρ]εβ. καὶ ἀντισπράτηγ[ον] ἐπαρχ]ειῶν Ἰόν[του] — traditur Ἰλλο — [καὶ Βαιθυνίας]), praetor ([στρ[α]τ[ηγ.] — traditur ... ατ., viz recte Franzius proposuit [ψιφίσμ]ατ[ι] — δήμου Ῥ[ωμαίων]), proconsul Macedoniae t. Laodiceae Combustae in Lycaonia rep., mutilus et semel tantum descriptus, CIG. 3990.
- 32 , Xvir stlit. iud., [sodal. Augus]tal.(?), [q., tr. pl. vel aed.], leg. pro pr. prov. Sicil[iae], [p]r. t. urbanus VI 1554.

- 33 III[*vir*] a. [a. a. f. f.], [quaestor] Galliae Narbonensis, leg. Hisp[aniae] (*intellege Baeticae*), [leg]atus Achaiae t. *urbanus* VI 31801 (= *Notizie degli Scavi* 1891 p. 286).
- 34 IVS VS L. f., tribu Pom. (origine Arretinus); Xvir stlitibus iudicandis, IIIvir a. a. a. f. f., IIIvir viarum curandarum, tribunus militum (*legionis nulla mentio; quod indicium melioris aetatis*), quaestor et legatus provinciae Achaiae, tribunus plebis, praetor; salius Palatinus (*ante honores collocatum in t.; sed quo tempore salius factus est, patricius fuerit necesse est, nondum autem fuit patricius, cum tribunatum plebis gessit; itaque post tribunatum demum inter patricios adlectus et salius factus esse videtur*) t. Arretinus XI 1837 semel descriptus.
- 35 NI[A]NVS, sevir equitum Romanorum ([ἀρῆ]αν[τ]α ἱππέων), electus ad nescio quid (v. 4 αἶψ[θ]έν[τ]), quaestor (v. 3 ταμεί[σ]αν[τ]), [legatus? in] Pannonia (v. 2 ... [Ι]αννον[αι]) fragmentum Neapolitanum semel descriptum, *Inscr. Gr. Sicil. Ital.* 751.
- 36 [legatus le]g. X Gem., praef. aer. S[aturni], [cos., V]II vir epul., t. (*vix recte [pon]t. suppleverunt*); legatus pro pr. provinciae Dalmatiae; curator alvei Tiberis et cloacarum urbis; curator Neapolitanorum; curator Puteolanorum, (a quo munere se) excusavit t. *urbanus* VI 1545 cf. p. 3146.
- 37 filius Volumniae Caledae (V 644); praefectus frumenti dandi ([ἐπὶ τοῦ] σα[τ]ομαστρίου τῶν Ῥωμαίων ταχθεῖς), quindecimvir sacris faciundis; [curator] rianorum in Italia; [legatus pro pr.?] Africae; proconsul; quinquescalas Raetiae ([πεντα]σκάδος Ῥαιτίας) t. Gortynius, *Museo ital. di antich. class.* 3 p. 704.
- 38 praetor, [leg. leg. V]II Cl. [p.] f., [quin]que[f]asc. reg[ni Norici] (*vel reg[ionis Transpadanae]*), sodalis Anto[ninianus], [c]urat. aed. sa[crar. et operum publicorum], [leg. Aug. pr. pr., i]tem Germ[aniae] fragmentum urbanum semel descriptum VI 1546 cf. p. 3142.
- 39 Xvir [stl]itibus iudican[dis], trib. [la]ticl. [leg.] ... [F]laviae, [quaestor] candidat., trib. pleb. ca[ndi]dat., [pr]aetor [candi]da[t.], [le]g. leg. X Gemin[ae] t. *Antiatinus* X 8292.
- 40 VS clarissimus vir; [sevir equitum] Romanorum, [tr. adlectus inter] quaestorios, curi[o], ... [tr. pleb.?] cand., VII. [epulon.], [pr. ka]nd., leg. prov., [leg. pro pr.] ... [i]nf[er]ioris] fragmentum urbanum VI 3845 et accuratius VI 31814.
- 41 qu[ae]stor, [c]urio, [tr. pl. vel aed.], prae[t.], [cur. viae Tibu]rtinae, [leg.] leg. X Gemin[ae], leg. Au[g.] [pro]v[os. Cypri], [cos.], curator alvei [Tiberis], leg. Augg. [provinciae inf]erio[r. (?)], proco[s. provinciae Afri]c. (?) fragmentum *Suessalmon* X 3761.

- 42 , legatus provinciae Narbonensis, legatus legionis V Macedonicae, proconsul provinciae Siciliae, praefectus aerarii militaris, consul *t. Tudertinus XI 4647* (= *Murat. 763, 7*).
- 43 , legatus pro pr. provinciae Macedoniae, proconsul provinciae Narbonensis; agonothesa Neapoli *t. Neapolitanus ap. Kaibel Inscr. Gr. Sicil. Ital. 750*.
- 44 , sevir equitum Romanorum, Xvir stlitibus iudicandis; salius Palatinus; VIIvir epulorum; tribunus militum legionis III Scythicae item V Macedonicae [Pi]ae(?), quaestor candidatus, praetor candidatus *t. urbanus VI 1553*.
- 45 , sevir [eq. Rom., IIIvir] a. a. a. f. f., [trib. mil.] leg. VI Victr., [quaest.] candid. Aug., [trib. pleb. vel aedil.], praet. candid. *fragmentum urbanum VI 31780* (= *Bull. comunale 1889 p. 43*).
- 46 , patricius; salius Collinus; Xvir stlitibus iudicandis, quaestor , praetor candidatus; iudex (vel forte iu[r]idicus) ... *t. urbanus VI 1559*.
- 47 VS A, C. f., tribu Stel. (origine fortasse Tarquiniensis), [leg.] leg. XV Apollinar., [cur. viarum Clodiae] Ciminiae Cassiae; quattuorvir iure dicundo ter quinquennalis (Tarquiniis?) *t. agri Viterbiensis XI 3008*.
- 48 VS , C. f., tribu Pom. (origine Arretinus); [trib. mili]t.(?) leg. VIII [Hispanae], ... q. pro pr., tr. pleb. *t. Arretinus XI 1838*.
- 49 ... ANVS, ... [quaestor provin]c. Afric., ... [praetor] peregrin., [legatus pr]ovinciae Asiae *t. Cirtensis VIII S. 19505*.
- 50 ILIVS C. f., ab commentariis Cornelii Re[pentini praefecti praetorio] (temporibus Antonini Pi), [procurator prov.] Macedoniae, ab epistulis [M. Aurelii Caesaris? (sic supplevit Hirschfeld Verw. I p. 34 not. 1)], iuridicus Alexandreae, [procurator prov. A]siae, , procurator rationum summarum, [ab epist]ulis Latinis; [adlectus in amplissimum] ordinem inter praetorios iudici[o imp. Antonini Pii?] *t. urbanus VI 1564*.
- 51 ATVS, a studiis, leg. leg. , [c]os., comes (imperatoris?), amicus [fidis]simus, praef. ann., [pontife]x minor, praef. praet. [imp. Caes. M.] Aurelli [Antonini Pi]i Felicis Aug. [pontificis] maximi, sacerdotis amplissimi (Elagabali) *t. urbanus mutilus VI 3839 = inscr. sel. 1329*.
- 52 , procurator nescio quarum provinciarum, [praepositus] vexillationum in dia (non intellegitur, fortasse litterae non recte exceptae), [item a divo] Gordiano leg. I , [item v]exill(ariorum) class(is) pr(aetoriae) , procurator complurium provinciarum, in his Macedoniae, ubique vice praesidis; iu[r]idicus Alexandreae,

vice praef. Aegypti; praefectus Mesopotamiae; praefectus praetorio
t. urbanus VI 1638 = *inscr. sel.* 1331. Cf. *supra sub Iulio Prisco*
(I 329).

58, advocatus fisci; tribunus legionis XI Claudia, praefectus alae A[storum], praefectus vehiculationis Pannoniae utriusque et Moesiae superioris et Norici, procurator et praeses Alpium Cottiarum et maritimarum,, comes ut videtur (*sed vocabulum intercidit, potestque fuisse aliud simile*) Plautiani (*nomen erasum, sed hic sine dubio adfinis Augustorum nostrorum*) t. Ephesius III 6075 cf. p. 1285 = *inscr. sel.* 1366.

DG 203.5 P94

RS¹⁸

3 1158 00161 6902

